

การศึกษาเรื่อง

ความเชื่อ
ในพระเจ้าเพียงองค์เดียว
ตามพระคัมภีร์

อีริก เอช เอช ชาง

การศึกษาเรื่อง

ความเชื่อ

ในพระเจ้าเพียงองค์เดียว

ตามพระคัมภีร์

โดย

อีริก เอช เอช ชาง

สารบัญ

บทที่ 1 ความเข้าใจผิดๆ เกี่ยวกับพระเจ้า	1
บทที่ 2 พระเจ้าสถิตอยู่กับเรา	23
บทที่ 3 ความสับสนเกี่ยวกับตัวบุคคล	51
บทที่ 4 พระเจ้าในพระคริสต์	78
บทที่ 5 การสร้างใหม่	108
บทที่ 6 ความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์	135
บทที่ 7 พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ หรือว่าพระคริสต์ ตามพระคัมภีร์?	165
บทที่ 8 แผนการและความประสงค์ของพระเจ้าสำหรับมนุษย์	201
บทที่ 9 ความเร้นลับของรูปเคารพกับความรักของพระเจ้า	233
บทที่ 10 การตีความพระคัมภีร์กับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ	255
บทที่ 11 รู้จักพระเยซูก็รู้จักพระยาห์เวห์	289
บทที่ 12 พระเยซูกับพระยาห์เวห์ในประสบการณ์ของเรา	314
บทที่ 13 องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์และพระเจ้าของข้าพระองค์	343
บทที่ 14 พระยาห์เวห์ พระเยซู และพระวิญญาณในวิวรณ์	369
บทที่ 15 ชีวิตของลูกแกะเมฆโปดก	405
บทที่ 16 อิสราเอลของพระเจ้า	433
บทที่ 17 ความสัมพันธ์ในแนวตั้งกับพระเจ้า, ความสัมพันธ์ในแนวนอน กับพระคริสต์	456

บทที่ 1

ความเข้าใจผิด ๆ เกี่ยวกับพระเจ้า

บันทึกส่วนตัว

มันเป็นเรื่องยากที่ผมจะเรียบเรียงสิ่งที่มีประสบการณ์ในช่วงปีเศษ ๆ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ดียิ่ง เพราะพระเจ้าทรงให้ความเข้าใจจากพระคำของพระองค์กับผมแทบทุกวัน เมื่อผมตื่นขึ้นผมก็จะเข้าเฝ้าพระเจ้าและร้องหาพระองค์ทันที และภายในไม่กี่นาทีพระองค์ก็ให้ผมเข้าใจพระคำของพระองค์อย่างกระจ่างชัด ผมจะบอกเฮเลนภรรยาของผมว่า “ได้ความเข้าใจกระจ่างอีกอย่างจากพระเจ้า!”

ความเข้าใจที่ชัดมากจะแวบเข้ามาในช่วงสั้น ๆ แต่ผมต้องใช้เวลาหลายชั่วโมงที่เดียวกว่าจะเรียบเรียงข้อมูลเชิงลึกให้เป็นคำลงในคอมพิวเตอร์ พระเจ้าทรงให้กำลังและริ้วแรงกับผมจากประสบการณ์ที่พิเศษนี้ทางพระคำของพระองค์

ผมมีทั้งความเสียใจและความโกรธในเวลาเดียวกัน เพราะเมื่อคุณได้เห็นความจริงชัดยิ่งขึ้นคุณก็จะเห็นสิ่งที่ผิดชัดยิ่งขึ้นด้วย คุณตั้งใจเมื่อได้เห็นความจริงแต่ก็เสียใจจนถึงกับโกรธ โกรธที่ทราบความจริงว่าผม (และคนอื่น ๆ อีกนับไม่ถ้วน) ถูกชักนำไปผิดทาง โกรธไม่ใช่ที่ว่าสิ่งผิดนี้ถูกจงใจผลักดันให้กับพวกเรา แต่ตรงที่ว่าเมื่อเวลาผ่านไปคริสตจักรค่อย ๆ หันเหไปจากพระคำของพระเจ้า

เมื่อคุณเห็นความสว่างชัดขึ้น คุณก็จะเห็นความมืดชัดขึ้น ในพื้นที่สีเทานั้นคุณจะแยกดำกับขาวไม่ออก แต่เมื่อคุณเห็นว่าอะไรคือขาวคุณก็จะรู้ว่าอะไรคือดำ แต่อาจไม่เป็นอย่างนั้นในทางกลับกัน เพราะถึงแม้คุณจะรู้ว่าอะไรคือดำ แต่คุณอาจไม่รู้ว่าอะไรคือขาว เพราะคุณอาจมีชีวิตอยู่ในความมืดทางจิตวิญญาณ ดังนั้นความรู้ลึกที่ปนกันเหล่านี้จะติดกันอยู่ในตัวของผม ด้านหนึ่งก็เศร้าใจกับคริสตจักรและคนของพระเจ้า อีกด้านหนึ่งก็ตั้งใจที่เข้าใจความจริงของพระเจ้าชัดเจนและกระจ่างขึ้น

ผมเขียนข้อความในบันทึกส่วนตัวไว้ว่า “วันนี้ขณะกำลังนั่งเรือข้ามฟาก ผมมองออกไปนอกหน้าต่างและพูดกับเฮเลนว่า ‘นี่ห้าสิบปีแล้วสินะหลังจากที่ผมมาถึงฮ่องกงครั้งแรกในปี 1956 ผม

มาถึงฮ่องกงในช่วงฤดูร้อนของปี 1956 หลังจากอยู่ภายใต้การปลดแอกของพรรคคอมมิวนิสต์จีน¹ มาเกือบเจ็ดปี และได้รู้เห็นเหตุการณ์อันน่าสยดสยองที่เกิดกับผู้ต่อต้าน เช่น กลุ่มซันฝั่น และหวู่ฝั่น² ที่ฝังใจผมมาก ฮ่องกงกลายเป็นที่ที่มีคุณค่ามากกับผมอยู่หลายปี นั้นไม่ได้เป็นเพราะตัวเมืองที่อยู่ แต่เป็นเพราะพื้นที่ที่ต่างหาก การที่ผมอยู่ที่นั่นนี้ในประจวบครบรอบ 50 ปีในการมาฮ่องกงของผม เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงทำงานด้วยความรอบรู้อย่างไม่มีขีดจำกัดของพระองค์อย่างแท้จริง”

ความสับสนว่าพระเจ้าเป็นใคร

ผมจะพยายามอธิบายหัวข้อสำคัญนี้ให้เข้าใจง่ายที่สุด ซึ่งเป็นสิ่งที่ท้าทายอย่างมาก โดยพระคุณของพระเจ้าผมจะพยายามชี้ให้คุณเห็นว่า ความเข้าใจของเราทั้งหมดเกี่ยวกับพระเจ้านั้นมีตรงไหนบ้างที่ผิดไป และถ้าเราไม่ทำให้เรื่องนี้กระจ่าง ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของเราก็จะไม่กระจ่างในทุกเรื่อง

บทนี้ผมจะพูดถึงความคิดที่ผิดและความคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระเจ้า ต่อจากนั้นเราจะดูความคิดที่เกี่ยวกับมนุษย์ พระเจ้ากับมนุษย์เป็นความจริงพื้นฐานสองอย่างที่สำคัญในชีวิตของเรา ดังนั้นเราจะต้องตรวจสอบว่า เรามีความคิดเกี่ยวกับมนุษย์อย่างถูกต้องหรือไม่ หรือเราก็กังสับสนเรื่องนี้อยู่

ในปลายปี 2006 ผมนำการประชุมคริสเตียนที่มีบรรดาศิษยาภิบาล มิชชันนารีและผู้อบรมการรับใช้มาร่วมประชุมกันแน่นห้องประชุมใหญ่ ผมได้เริ่มต้นถามคำถามนี้กับทุกคนว่า “ทุกครั้งที่คุณอธิษฐาน มีใครไหมที่อธิษฐานกับพระยาห์เวห์? ถ้ามีช่วยยกมือด้วย” ปรากฏว่าไม่มีใครยกมือซึ่งก็เป็นไปตามที่ผมคาดเอาไว้

ผมถามต่อว่า “ทุกคนคงอธิษฐานกับองค์ผู้เป็นเจ้าอย่างแน่นอน แต่ช่วยบอกให้ชัดๆ หน่อยได้ไหมว่าองค์ผู้เป็นเจ้าที่คุณกำลังอธิษฐานอยู่นี้คือใครกัน? คือพระบิดา หรือคือพระบุตร หรือคือพระบิดาและพระบุตร? ถ้าคุณหมายถึงพระบิดาก็ช่วยยกมือด้วย? มีสองสามคนยกมือ ส่วนคนอื่นๆ นั้นผมเดาว่าคุณคงหมายถึงพระเยซูไม่ได้หมายถึงพระบิดา เห็นได้ชัดว่าบางคนก็อธิษฐานกับพระบิดาและบางคนก็อธิษฐานกับพระบุตร นี่ก็หมายความว่าเมื่อเราอธิษฐานด้วยกัน บางคนจะพูดกับพระบิดาและบางคนจะพูดกับพระเยซู ในการอธิษฐานด้วยกันนี้เราไม่ได้พูดอยู่กับคนคนเดียวกัน”

น่าเสียดายที่คริสเตียนส่วนใหญ่ไม่ได้สนใจสภาพของความสับสนนี้ หรือคิดว่าเป็นไม่ใช่เรื่องสำคัญ แต่คริสเตียนส่วนใหญ่ที่อธิษฐานกับพระเยซูจะอยู่ในสภาวะลำบากอย่างยิ่งคือ มีคำอธิษฐานที่ใหม่ใหม่ในพระคัมภีร์ใหม่ที่อธิษฐานกับพระเยซู? ถ้าคุณจะค้นจนทั่วพระคัมภีร์ใหม่โดยเริ่มตั้งแต่มัทธิว

¹ Jiefang การปลดแอกของพรรคคอมมิวนิสต์จีนในปี 1949

² Sanfan (三反) และ Wufan (五反) กลุ่มเคลื่อนไหวต่อต้านระบบเจ้าขุนมูลนายและคอร์รัปชันในปี 1951, 1952

คุณจะไม่พบคำอธิษฐานเช่นนั้นเลยจนกระทั่งมาถึงข้อสุดท้ายของพระคัมภีร์ในวิวรณ์ 22:20 เราจึงจะเห็นคำที่เหมือนว่าเป็นคำอธิษฐาน “พระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด” นี่เป็นคำอธิษฐานหรือว่าคำเชื้อเชิญกันแน่? คำเชิญเป็นคำอธิษฐานหรือไม่? ถ้าผมขอให้คุณมาหาผม นั่นเป็นคำอธิษฐานหรือไม่? คำตอบคือไม่ใช่ แม้ว่าในพระคัมภีร์ใหม่จะไม่มีคำที่อธิษฐานกับพระเยซูเลย (ที่พระเยซูเป็นผู้รับการอธิษฐาน) แต่คริสเตียนส่วนใหญ่ก็อธิษฐานกับพระเยซู นี่แหละที่เราสับสนกัน

ผู้ที่รับการนมัสการในวิวรณ์จะเป็นองค์ผู้เป็นเจ้าเสมอ และองค์ผู้เป็นเจ้าที่กล่าวถึงนั้นไม่ใช่พระเยซูแต่เป็นพระยาห์เวห์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง พระคัมภีร์เดิมกล่าวว่าพระยาห์เวห์ทรงประทับอยู่เหนือฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกเป็นที่รองพระบาทของพระองค์ พระเยซูทรงมีภาพนี้อยู่ในความคิดของพระองค์เมื่อตรัสว่า “อย่าสาบานเลย ไม่ว่าจะทำโดยอ้างถึงสวรรค์เพราะสวรรค์เป็นที่ประทับของพระเจ้า หรืออ้างถึงแผ่นดินโลก เพราะแผ่นดินโลกเป็นที่รองพระบาทของพระเจ้า” (มัทธิว 5:34-35)

เมื่อผมอ่านวิวรณ์อย่างละเอียด ผมต้องประหลาดใจที่พระเยซูทรงรับการนมัสการแค่ครั้งเดียวในบทที่ห้าที่รวมกับการนมัสการพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และพระองค์ผู้นั้นก็คือพระบิดาเสมอ พระเยซูไม่เคยรับการนมัสการที่แยกจากพระบิดา แต่ถึงอย่างนั้นคริสเตียนจำนวนมากก็อธิษฐานกับพระเยซูโดยไม่ได้นึกถึงพระบิดาเลย เมื่อคุณอธิษฐานกับพระเจ้า พระเจ้าเป็นใครในความคิดของคุณ? สำหรับคริสเตียนส่วนใหญ่แล้วพระเจ้าก็คือพระเยซู

เมื่อคุณกับผมพูดถึงพระเจ้า พระเจ้าที่เราพูดถึงอาจเป็นคนละคนกันก็ได้ ผมอาจจะหมายถึงพระบิดา คุณอาจจะหมายถึงพระบุตร ผู้ที่มีพื้นเพจากคาริสมาติกและพื้นเพคอสมัสต์จะหมายถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าคุณไปร่วมประชุมกลุ่มคาริสมาติกคุณอาจสงสัยว่าพระบิดาและพระบุตรยังดำรงอยู่หรือเปล่าเพราะคริสตจักรจะพูดถึงแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างเหนียวแน่น เหตุเพราะคำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพเราจึงไม่ชัดเจนว่าพระเจ้าที่เรากล่าวถึงนั้นคือใครกันแน่ เรากำลังจะหมายถึงพระบิดา หรือว่าพระบุตร หรือว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์? หรือหมายถึงพระบิดากับพระบุตรด้วยกัน? หรือว่าหมายถึงรวมกันทั้งสามพระองค์? แม้หากคุณรู้ว่าคุณกำลังหมายถึงใคร แต่ผมอาจไม่รู้ว่าคุณกำลังคิดถึงใครเมื่อผมพูดถึงพระเจ้ากับคุณ

ต้นเหตุของความสับสนมาจากพระคัมภีร์ฉบับเซปทัวจินต์³

เมื่อผมตรวจสอบที่มาของความสับสน ผมเริ่มเข้าใจว่ามันค่อยๆ เข้ามาอย่างแยบยลมาก ถ้าคุณดูพระคัมภีร์เดิมภาษากรีกที่เรียกว่าฉบับเซปทัวจินต์³ หรือ LXX คุณจะเห็นคำสำคัญคือ “Lord”

³ Septuagint พระคัมภีร์เดิมภาษากรีกที่แปลมาจากพระคัมภีร์เดิมภาษาฮีบรู

(องค์ผู้เป็นเจ้า) แต่คำว่า “Lord” ในฉบับเซปทัวจินต์หมายถึงอะไร? ที่แน่ ๆ นั้นคำนี้มักจะหมายถึงพระยาห์เวห์ที่เป็นชื่อเฉพาะของพระเจ้า แต่คำนี้ก็ไม่ได้หมายถึงพระยาห์เวห์เสมอไป เพราะยังมีคำฮีบรูอีกคำหนึ่งที่แปลว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” (Lord) ด้วยเช่นกันในฉบับเซปทัวจินต์ ฉบับเซปทัวจินต์แปลคำฮีบรูสองคำที่ต่างกันนี้ให้เป็นคำกรีกคำเดียวกันว่า “คูริออส (κύριος, Lord)” ที่ทำให้เราสับสนอย่างมาก ความสับสนเริ่มต้นจากตรงนี้กับพระคัมภีร์ฉบับเซปทัวจินต์

คำ “ยาห์เวห์” ในภาษาฮีบรูคือ “YHWH” ซึ่งเรียกว่าพยัญชนะสี่ตัวที่ถอดเป็นภาษาอังกฤษตรงตัวอักษรว่า “YHWH” (“ยฮวฮ” หรือ ยาห์เวห์) ฉบับเซปทัวจินต์ทำตามธรรมเนียมปฏิบัติของชาวยิวที่ไม่ยอมออกเสียงยาห์เวห์ชื่อของพระเจ้า ในช่วงหนึ่งของประวัติศาสตร์อิสราเอล เรื่องนี้กลายมาเป็นข้อปฏิบัติทางศาสนาที่หลีกเลี่ยงการพูดว่า “ยาห์เวห์” เพราะชาวยิวกลัวการละเมิดบทบัญญัติที่ว่า “ห้ามใช้พระนามองค์ผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเจ้าไปในทางที่ผิด เพราะผู้ที่ใช้พระนามของพระองค์ไปในทางที่ผิดนั้น องค์ผู้เป็นเจ้าจะทรงเอาโทษ” (อพยพ 20:7)⁴ ฉะนั้นเมื่อไรก็ตามที่ชาวยิวเจอคำว่า “ยาห์เวห์” (YHWH) พระนามของพระเจ้า พวกเขาจะออกเสียงเป็น “อาโดนาย” (Adonai, Lord, องค์ผู้เป็นเจ้า) แทน

ต้นฉบับเดิมภาษาฮีบรูไม่มีเครื่องหมายสระ จนกระทั่งมีฉบับคัดลอกของชาวยิวที่ต้นฉบับภาษาฮีบรูมีเครื่องหมายสระ สิ่งสำคัญก็คือเมื่อมีชื่อ “ยาห์เวห์” ปรากฏในที่ใด ฉบับคัดลอกของชาวยิวจะไม่ใส่สระของ “ยาห์เวห์” (Yahweh) แต่จะใส่สระของ “อาโดนาย” (Adonai) เนื่องจาก “อาโดนาย” ในภาษาฮีบรูเป็นคนละคำกับ “ยาห์เวห์” และเขียนคนละอย่างกัน (יְהוָה) แต่กระนั้นฉบับคัดลอกของชาวยิวก็เอาสระของ “อาโดนาย” มาผสมกับพยัญชนะของ “ยฮวฮ” (YHWH) และเมื่อคนอ่านเห็น “ยาห์เวห์” (YHWH) ชื่อเฉพาะของพระเจ้า เขาก็จะออกเสียงเป็น “อาโดนาย” (Adonai) แทน

คำฮีบรูว่า “อาโดนาย” (Adonai หรือ Lord) จะเหมือนกับคำกรีกว่า “คูริออส” (κύριος หรือ Lord) ในต้นฉบับเดิมภาษาฮีบรูบางครั้งจะกล่าวถึงพระเจ้าว่า “ยาห์เวห์” และบางครั้งก็ “อาโดนาย” แต่จะไม่เห็นความแตกต่างกันในฉบับเซปทัวจินต์ (พระคัมภีร์เดิมภาษากรีก) เพราะฉบับเซปทัวจินต์แปลทั้งสองคำเหมือนกันว่า “κύριος” (Lord) ตัวอย่างเช่น เมื่อภาษาฮีบรูมีคำ “อาโดนาย” กับ “ยาห์เวห์” ก็จะเขียนติดกันว่า “Adonai Yahweh” คือ “Lord Yahweh” ภาษากรีกจะเป็นคำ “Lord Lord” ที่ไม่ถูกต้อง คำ “Lord” ที่ซ้อนกันนี้จะพบได้ในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษหลายฉบับ⁵

การที่คำฮีบรูสองคำคือ “ยาห์เวห์” (Yahweh) กับ “อาโดนาย” (Adonai) ถูกรวมเป็นคำกรีกคำเดียวกันว่า “คูริออส” ทำให้มีความสับสนมาจนถึงพระคัมภีร์ใหม่ ที่ไม่มีใครจะบอกได้ชัด ๆ ว่า “คู

⁴ อพยพ 20:7 “ห้ามใช้พระนามพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าไปในทางที่ผิด เพราะผู้ที่ใช้พระนามของพระองค์ไปในทางที่ผิดนั้น พระยาห์เวห์จะทรงเอาโทษ” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

⁵ ที่มักจะเปลี่ยนมาใช้คำ Lord God (ผู้แปล)

รืออส” (κύριος, องค์ผู้เป็นเจ้า) หมายถึงพระบิดา หรือหมายถึงพระบุตร ความสับสนที่เริ่มต้นจากฉบับเซปทัวจินต์ได้แผ่ขยายไปยังภาษาอังกฤษและภาษาอื่นๆอีกมากมาย ดังนั้นเมื่อเราอธิษฐานกับองค์ผู้เป็นเจ้า (Lord) คนหนึ่งจึงอาจกำลังอธิษฐานกับพระยาห์เวห์ แต่อีกคนหนึ่งอาจกำลังอธิษฐานกับพระเยซู นี่คือการสับสนที่สืบทอดอย่างฝังแน่นในพระคัมภีร์ฉบับเซปทัวจินต์ เริ่มแรกในพระคัมภีร์เดิมไม่มีความสับสนเช่นนั้นเพราะคำ “ยาห์เวห์” (Yahweh) หมายถึงพระยาห์เวห์อย่างชัดเจนและไม่ได้หมายถึงใครอีก

พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษใช้คำ “Lord” (คูริออส) ตามฉบับเซปทัวจินต์ หรือพูดได้ว่าพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษหลายฉบับจะตามพระคัมภีร์เดิมภาษากรีก มากกว่าตามพระคัมภีร์เดิมภาษาฮีบรูเมื่อพวกเขาแปลคำ “Yahweh” เป็น “LORD” ที่เป็นตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อให้รู้ว่าคำนี้มาจากคำ “ยาห์เวห์” (יהוה) แม้แต่ในพระคัมภีร์ภาษาจีนเราก็ไม่เห็นความแตกต่างเช่นกันเพราะคำ “Lord” ไม่ว่าจะความหมายใดภาษาจีนก็ใช้อักษรตัวเดียวกันคือ “จู่”⁶

พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษเพียงฉบับเดียวที่คงการแปล “ยาห์เวห์” อย่างเสมอดันเสมอปลายก็คือพระคัมภีร์ฉบับนิวเยรูซาเล็ม ส่วนพระคัมภีร์ฉบับโฮลแมนคริสเตียนสแตนด์ดาร์ด จะมี “ยาห์เวห์” เป็นบางครั้งแต่กับข้อที่เห็นว่าพระยาห์เวห์เป็นพระนามของพระเจ้า (เช่น อพยพ 3:15-16)⁷ ส่วนพระคัมภีร์ฉบับดาร์บี้⁸ ยังคงพยัญชนะฮีบรูสี่ตัวไว้แต่ใช้เป็นคำว่า “เยโฮวาห์” ซึ่งในพระคัมภีร์ภาษาจีนก็คือคำ “เยเหอหัว”⁹ แต่ “เยโฮวาห์” เป็นคำผสมซึ่งจะไม่พบที่ไหนเลยในพระคัมภีร์เดิม เป็นการผสมกันจากพยัญชนะของ “ยาห์เวห์” กับสระของ “อาโดนาย” ฉบับดาร์บี้แปล “ยาห์เวห์” เป็น “เยโฮวาห์” อย่างเสมอดันเสมอปลาย (หรือเกือบจะเสมอดันเสมอปลาย เพราะจำนวนตัวเลขนั้นไม่เท่ากันกับในโปรแกรมของไบเบิลเวิกส์) แม้ “เยโฮวาห์” (ภาษาจีนคือ “เยเหอหัว”) จะเป็นคำแปลที่ไม่สมบูรณ์ของ “ยาห์เวห์” แต่กระนั้นก็ยังเอื้อประโยชน์ที่ย้ำเตือนเราว่าพระเจ้าทรงมีชื่อเฉพาะ

อนึ่ง ข้อห้ามเกี่ยวกับการออกเสียงชื่อของพระเจ้านั้นไม่ได้มีหลักฐานในพระคัมภีร์เลย ที่พระคัมภีร์เดิมสั่งก็คือ คุณจะต้องใช้ชื่อของพระยาห์เวห์ และตามจริงแล้วคุณจะต้องสาบานโดยใช้ชื่อนั้นหลักทั่วไปมีอยู่ว่า คุณจะต้องใช้ชื่อของพระองค์ แต่คุณจะต้องไม่ใช่ชื่อของพระองค์อย่างผิดๆ แต่ในที่สุดชาวียกก็ตัดสินใจไม่ใช้เสียเลย และระงับใช้ชื่อนี้ที่พระเจ้าได้ทรงตั้งพระทัยให้ประกาศไปทั่วโลก

⁶ 主 แปลว่า “พระองค์ หรือ องค์ผู้เป็นเจ้า” ส่วนใหญ่ใช้เรียกพระเยซู (ผู้แปล)

⁷ อพยพ 3:15-16 ¹⁵พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสอีกว่า “เจ้าจงกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอลดังนี้ว่า ‘พระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกท่าน คือพระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้าของอิสอัค และพระเจ้าของยาโคบ ทรงใช้ให้ข้าพเจ้ามาหาพวกท่าน’ นี่เป็นนามของเราตลอดไปเป็นนิตย์” ¹⁶เจ้าจงไปรวบรวมพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลให้มาประชุมพร้อมกัน แล้วกล่าวกับพวกเขาว่า ‘พระยาห์เวห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกท่านตรัสว่า เราเฝ้าดูเจ้าทั้งหลายแล้ว และเห็นสิ่งที่พวกเจ้าทำต่อพวกเจ้าในอียิปต์’ (ฉบับมาตรฐาน 2011)

⁸ New Jerusalem Bible; Holman Christian Standard Bible; Darby Bible

⁹ 耶和華

สถิติที่น่าสนใจ

ชื่อ “ยาห์เวห์” ในพระคัมภีร์เดิมมีความสำคัญอย่างไรหรือ? คุณอยากลองเดาดูไหมว่าในพระคัมภีร์เดิมมีคำ “ยาห์เวห์” ปรากฏกี่ครั้ง? คุณคงจะเดาว่ามี 1,000 หรือ 2,000 ครั้งใช่ไหม? ความจริงแล้วในพระคัมภีร์เดิมมีชื่อยาห์เวห์ปรากฏถึง 6,828 ครั้ง! นี่ยังหมายความว่าโดยเฉลี่ยแล้วชื่อยาห์เวห์จะถูกกล่าวถึงทุก ๆ ชื่อในพระคัมภีร์เดิม พระยาห์เวห์ทรงเป็นศูนย์กลางที่แท้จริงของพระคัมภีร์เดิม แต่กระนั้นเราก็ก็น่าจะหาเหตุผลของพระองค์ด้วยการใช้คำที่คลุมเครือว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” (Lord)

ในพระคัมภีร์เดิมมีคำฮีบรู “เอโลฮิม” (elohim, พระเจ้า)¹⁰ ปรากฏกี่ครั้งหรือ? คำนี้มีปรากฏประมาณ 2,500 ครั้งซึ่งน้อยกว่าคำ “ยาห์เวห์” มาก ดังนั้นคำว่า “พระเจ้า” จึงไม่ใช่คำสำคัญของพระคัมภีร์เดิมด้วยซ้ำเพราะมีปรากฏน้อยกว่าครึ่งของคำว่า “ยาห์เวห์” และยิ่งกว่านั้นจาก 2,500 ตัวอย่างของคำว่า “เอโลฮิม” เหล่านี้ก็อ้างถึงบรรดาพระต่างชาติ เช่น พระของชาวโมอับ พระของชาวอัมโมน พระของชาวอัสซีเรีย และพระของชาวเปอร์เซีย พระเหล่านี้ถูกเรียกว่า “เอโลฮิม (god)” เช่นกัน ซึ่งเป็นคำทั่วไปที่หมายถึง “พระ หรือ เจ้า” (god) ในภาษาฮีบรู ที่เหมือนกับคำ “θε-ออส” (theos) ซึ่งเป็นคำทั่วไปที่หมายถึง “พระ หรือ เจ้า” (god) ในภาษากรีกเช่นกัน

สถิติเหล่านี้ยืนยันความจริงว่าคำ “พระเจ้า” นี้ไม่ได้เป็นศูนย์กลางของพระคัมภีร์เดิม คำที่เป็นศูนย์กลางคือ ยาห์เวห์ แต่เนื่องจากเราที่เป็นคริสเตียนไม่รู้จักความจริงที่สำคัญยิ่งนี้จึงทำให้เกิดความสับสนเมื่อเราอ่านพระคัมภีร์ใหม่ เราไม่รู้ว่ “องค์ผู้เป็นเจ้า” (Lord) หมายถึงพระเยซู หรือหมายถึงพระยาห์เวห์ หรือหมายถึงบุคคลอื่น และเมื่ออธิษฐาน เราก็มารู้ว่าผู้ที่เรากำลังอธิษฐานด้วยเป็นองค์ไหน ผมพูดจากใจลึก ๆ ของผมได้แต่ว่า *ขอพระเจ้าทรงเมตตาเราด้วยเถิด!*

ผมยึดอยู่กับข้อผิดพลาดนี้อย่างแน่นแฟ้นเหมือนกับคริสเตียนจำนวนมาก นั่นจึงเป็นเรื่องยากยิ่งที่ผมจะหลุดจากมันได้ ผมเคยสอนหลักคำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพอย่างร้อนรนอยู่หลายสิบปี ผมเป็นยอดของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เหมือนกับที่อาจารย์เปาโลเป็นยอดของฟาริสี¹¹

¹⁰ “Elohim” หรือ God หรือ god เป็นคำทั่วไปในสมัยโบราณที่ใช้เรียกเทพที่มีฤทธิ์หรือให้ประโยชน์ผู้อยู่เหนือความสามารถที่มนุษย์จะทำได้ ในการแปลจะใช้พยัญชนะต้นเป็นอักษรตัวใหญ่ (God) เพื่อกล่าวถึงพระที่เจาจะจงและโดยปกติจะกล่าวถึงพระเจ้าเพียงองค์เดียวของอิสราเอล (ข้อมูลจาก BibleWorks Greek New Testament Morphology and Lemma) – ผู้แปล

¹¹ การที่เปาโลประกาศว่าตัวเองเป็นฟาริสีนั้น เปาโลไม่ได้หมายความว่าในทางลบเกี่ยวกับชื่อ “ฟาริสี” ความจริงแล้วฟาริสีเป็นชื่อเรียกที่คนให้ความนับถือในสมัยของเปาโล แต่คริสเตียนในปัจจุบันเปรียบ “ฟาริสี” อย่างผิดๆว่าเป็น “คนหน้าซื่อใจคด” แน่แน่นอนว่ามีพวกฟาริสีที่เป็นคนหน้าซื่อใจคด เช่นเดียวกับที่มีคริสเตียนที่เป็นคนหน้าซื่อใจคด แต่ถึงกระนั้นเราก็มไม่เปรียบเทียบ “คริสเตียน” ว่าเป็น “คนหน้าซื่อใจคด” ยิ่งกว่านั้นเราจึงไม่ควรเปรียบเทียบ “ฟาริสี” ว่าเป็น “คนหน้าซื่อใจคด” เช่นกัน

แล้วเกิดความสับสนอย่างไรในพระคัมภีร์ใหม่หรือ? เมื่อคริสเตียนเจอคำว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” ในพระคัมภีร์ใหม่ก็มักจะคิดถึงพระเยซูโดยไม่คิดถึงพระยาห์เวห์ พวกเขารู้ว่าพระเยซูคือพระบุตรของพระเจ้าแต่พวกเขาไม่รู้ว่าพระบิดาคือพระยาห์เวห์ และถ้าพระบิดาไม่ใช่พระยาห์เวห์ในความคิดของเรา ถ้าเช่นนั้นแล้วเรากำลังนมัสการพระเจ้าองค์ไหนอยู่หรือ? จะมีพระเจ้าองค์ไหนที่ให้นมัสการได้นอกเหนือจากพระยาห์เวห์อีกหรือ? ความจริงที่น่าเศร้าก็คือมีคริสเตียนจำนวนน้อยที่รู้ว่าพระเจ้าคือพระยาห์เวห์ แล้วพระบิดาในพระคัมภีร์เดิมคือใครหรือ? พระบิดาก็คือพระยาห์เวห์ที่ชื่อถูกกล่าวถึง 6,828 ครั้ง ผมได้ทำการตรวจสอบสถิติที่สำคัญนี้หลายรอบจากโปรแกรมไบเบิลเวิร์คส์ ทั้งสามรุ่น (รุ่นที่ 5, 6, 7) เพื่อว่าจะมีจำนวนครั้งต่างกัน แต่ผลปรากฏว่าทั้งสามรุ่นมีตัวเลข 6,828 ครั้งเหมือนกัน

เป็นเรื่องน่าสนใจที่จะฟังคำตอบจากบรรดาคริสเตียนว่าชื่อใดถูกกล่าวถึงบ่อยที่สุดในพระคัมภีร์ใหม่? คำตอบที่เห็นได้ชัดของคนส่วนใหญ่ก็คือพระเยซู เพราะพระเยซูทรงเป็นศูนย์กลางของพระคัมภีร์ใหม่ตามความคิดของเรา แต่เราจะต้องแปลกใจเมื่อทราบว่ “พระเจ้า” (*theos*) ถูกกล่าวถึง 1,317 ครั้งในขณะที่ “พระเยซู (*Iēsus*)” ถูกกล่าวถึงเพียง 917 ครั้งและ “พระคริสต์” (*Christos*) ถูกกล่าวถึงเพียง 529 ครั้ง คำรวมว่า “พระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้า” (Lord Jesus Christ หรือ “พระเยซูคริสต์เจ้า”) มีปรากฏเพียง 63 ครั้ง นี่เห็นได้อย่างชัดเจนว่า “พระเจ้า” (*theos*) เป็นศูนย์กลางในพระคัมภีร์ใหม่ (เราจะไม่ให้ความสนใจ “องค์ผู้เป็นเจ้า” หรือ “*kurios*” ในตอนนี้เพราะคำนี้อาจหมายถึงพระเจ้าหรืออาจหมายถึงพระคริสต์)

แม้ว่าที่จริงคำ “พระเจ้า” (*theos*) มีปรากฏบ่อยครั้งกว่าคำ “พระเยซู” (*Iēsus*) แต่ก็อาจไม่มีความหมายอะไรเลยกับคุณ เพราะในความคิดและพื้นหลังความเชื่อในตรีเอกานุภาพของคุณเชื่อว่า คำ “พระเจ้า” มีความหมายเหมือนกับคำ “พระเยซู” อยู่แล้ว แต่ในความเป็นจริงแล้วพระคัมภีร์ใหม่ไม่ได้ถือว่าพระเจ้ายกกับพระเยซูขึ้นเหมือนกัน

บรรดานักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่ต่างก็รู้กันมานานแล้วว่า ไม่มีที่ไหนเลยในพระคัมภีร์ใหม่ที่คำว่า “พระเจ้า” นำมาใช้กับพระเยซู และการเปรียบพระเยซูเหมือนกับพระเจ้านั้นทำได้จากพระคัมภีร์เพียงไม่กี่ข้อที่ยังเป็นข้อถกเถียงกันอยู่ ในพระคัมภีร์ใหม่พระเจ้าก็คือพระยาห์เวห์และไม่มีใครอื่นถึงอย่างนั้นคริสเตียนก็ไม่ได้อธิษฐานกับพระยาห์เวห์และไม่รู้ว่าพระบิดาเป็นใครนอกเหนือจากว่าพระองค์คือพระบิดาของพระเยซู ในแวดวงศาสนศาสตร์จะถือว่า “พระยาห์เวห์” เป็นแนวคิดศาสนศาสตร์ของพระคัมภีร์เดิมจึงให้ความสนใจน้อยต่อพระยาห์เวห์ว่า ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ผู้ทรงเข้าใกล้ประชากรของพระองค์เสมอ คริสเตียนส่วนมากไม่รู้ชื่อพระยาห์เวห์แม้ชื่อจะถูกกล่าวถึงหลายพันครั้ง เช่น “ตั้งแต่นั้นมานุษย์เริ่มออกพระนามพระยาห์เวห์”¹² (ปฐมกาล 4:26) เนื่องจาก

¹² ปฐมกาล 4:26 แล้วเสทก็มีบุตรคนหนึ่งเรียกชื่อว่า เอโนช ตั้งแต่นั้นมานุษย์เริ่มออกพระนามพระยาห์เวห์ (ฉบับมาตรฐาน 2011)

พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่แปล “พระยาห์เวห์” ตรงนี้เป็น “องค์ผู้เป็นเจ้า” (Lord) จึงทำให้คริสเตียนบางคนอาจสับสนอย่างมาก โดยคิดว่าคนได้ออกพระนามพระเยซูตั้งแต่สมัยปฐมกาลแล้ว! นั่นคือความสับสนของเรา

ผมหวังว่าถ้าเราใช้คำว่า “พระบิดา” คำนี้จะหมายถึงพระยาห์เวห์ เพราะถ้าไม่ได้หมายถึงพระยาห์เวห์ก็จะหมายความว่านั่นไม่ใช่พระเจ้าของพระคัมภีร์ ถ้าเป็นเช่นนั้นเราก็น่าจะกำลังอธิษฐานกับพระเจ้าอื่นที่เราไม่ทราบชื่อ แต่ถ้าคุณคิดว่าพระบิดาคือพระยาห์เวห์คุณก็อยู่ในทางที่ถูกแล้วเพราะพระคัมภีร์เดิมพูดถึงพระยาห์เวห์เกือบ 7,000 ครั้ง พระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าของพระคัมภีร์และเป็นชื่อที่พระเจ้าทรงสำแดงพระองค์แก่โมเสส

ได้มีการแปลพระคัมภีร์ใหม่จากภาษากรีกมาเป็นภาษาฮีบรูโดยนักวิชาการชาวฮีบรู และที่สำคัญคือในการแปลนี้ยังคงชื่อ “พระยาห์เวห์” ไว้ ตัวอย่างหนึ่งที่มีให้เห็นคือ *พระคัมภีร์ใหม่ภาษาฮีบรูฉบับซัลคินสัน-กินส์เบิร์ก*¹³ ซึ่งอ้างถึง “พระยาห์เวห์” 207 ครั้ง ที่จริงนี้เป็นตัวเลขที่น้อยมากเพราะมีหลายกรณีที่จะต้องจะแปลเป็น “พระยาห์เวห์” แต่ก็กลับใช้คำ “อาโดนาย (องค์ผู้เป็นเจ้า)” แทน นอกจากนี้คำว่า “เอลอฮิม” (elohim, พระเจ้า) มีปรากฏเพียง 591 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ฉบับภาษาฮีบรู ในขณะที่คำว่า “เธ-ออส” (theos, พระเจ้า) มีปรากฏ 1,317 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ฉบับภาษากรีก ซึ่งหมายความว่า มีคำว่า “เธ-ออส” ประมาณ 700 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ฉบับภาษาฮีบรูไม่ได้แปลเป็น “เอลอฮิม”

อย่างไรก็ตามฉบับแปลภาษาฮีบรูตระหนักดีว่าในจำนวน 207 ครั้งนี้ “พระยาห์เวห์” เป็นคำแปลที่เหมาะสม ดังนั้นจึงมี “พระยาห์เวห์” ปรากฏอยู่เป็นอย่างมากในพระคัมภีร์ใหม่และเราก็ไม่สามารถจะกำจัดพระองค์ออกไปได้แม้ว่าเราอยากจะทำก็ตาม

เกิดอะไรขึ้นกับพระเจ้าที่สถิตอยู่ไกล?

ความคิดแบบกรีกมีอิทธิพลอย่างผิด ๆ กับแนวคิดของพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระเจ้า และนี่เป็นสิ่งที่คริสเตียนส่วนใหญ่ไม่ได้ตระหนักถึง เหตุผลก็คือว่าคริสเตียนส่วนใหญ่เป็นคนต่างชาติและดังนั้นจึงเปิดรับวิธีคิดในแบบกรีก ตัวอย่างหนึ่งที่เด่นชัดจากอิทธิพลของกรีกที่มีต่อความคิดของคริสเตียนจะเห็นได้จากการที่เรามองเรื่องการสถิตอยู่ไกลโพ้นและการสถิตอยู่ใกล้ของพระเจ้า

¹³ Salkinson-Ginsburg Hebrew New Testament

ในแนวคิดแบบกรีกเรื่องการสถิตอยู่ไกลโพ้นของพระเจ้านั้นคือ พระเจ้าสถิตอยู่สูงเหนือสิ่งอื่นใด พระองค์อยู่สูงกว่าสวรรค์ชั้นฟ้าที่ห่างไกลจากโลกมนุษย์มาก พระองค์ทรงอยู่ห่างไกลจากชีวิตของมนุษย์และความคิดของมนุษย์ เพราะพระองค์ทรงบริสุทธิ์เกินไปสำหรับสิ่งทางโลก เมื่อเทียบความบริสุทธิ์กับการสถิตอยู่ห่างไกล เราจึงคิดว่าพระเจ้าที่บริสุทธิ์คงจะไม่เอาตัวของตัวเองมาพัวพันกับเรื่องทางโลก แต่จะทรงเกี่ยวข้องกับเรื่องทางโลกจากระยะไกลในลักษณะที่เหมาะสมกับความสูงส่งและความยิ่งใหญ่ของพระองค์เหนือฟ้าสวรรค์

คริสเตียนจำนวนมากเห็นว่า แนวคิดที่พระเจ้าสถิตอยู่ห่างไกลนั้นได้บรรเลงโดยองค์พระเยซู นั่นเป็นเพราะพระเยซูสถิตอยู่ใกล้ ไม่ได้อยู่ห่างไกล พระองค์ทรงสภาพมนุษย์ ทรงใช้ชีวิตอยู่กับเรา และเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ นั่นก็คือเหตุผลที่เรารักและชื่นชมพระเยซู เพลง “พระเยซูทรงอยู่ใกล้” เป็นเพลงที่เราเคยร้องในสมัยที่ผมเรียนอยู่ที่สถาบันพระคัมภีร์ พระเยซูทรงอยู่ใกล้ พระเจ้าทรงอยู่ใกล้ เราอธิษฐานกับพระเยซูผู้ทรงอยู่ใกล้ ไม่ได้อธิษฐานกับพระเจ้าที่ทรงอยู่ไกล

ดังนั้นเอง ความคิดของเราเกี่ยวกับพระเจ้าจึงบิดเบือนไป จนเรามองไม่เห็นหลักฐานมากมายในพระคัมภีร์ที่ว่าแท้จริงแล้วพระยาห์เวห์ทรงอยู่ใกล้มาก เราคงต้องประหลาดใจอย่างมากที่พระยาห์เวห์ไม่ได้อยู่ห่างไกลตามความเข้าใจในปรัชญากรีก แต่ทรงอยู่ใกล้เรามาก

ให้เราเริ่มต้นจากปฐมกาลเพื่อดูว่าพระเจ้าทรงอยู่ห่างไกลและปลีกตัวจากมนุษย์ดังที่คนจำนวนมากคิดว่าพระองค์เป็นเช่นนั้นหรือไม่ ปฐมกาล 1:27 กล่าวไว้ว่า พระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระองค์ พระเจ้าทรงทำเช่นนั้นด้วยความตั้งพระทัยชัดเจนที่จะติดต่อกับมนุษย์ หลังจากทรงสร้างอาดัมกับเอวา สิ่งแรกที่พระเจ้าทรงทำก็คือ “ทรงอวยพรพวกเขา” (ปฐมกาล 1:28) พระเจ้าทรงใส่พระทัยในความเป็นอยู่ของมนุษย์อย่างแท้จริง ซึ่งต่างกับพระเจ้าที่อยู่ห่างไกลตามความคิดของกรีก

พระเจ้าทรงใส่พระทัยอาดัมและเอวาจนถึงขนาดที่ทรงพูดคุยกับพวกเขา ในข้อ 29 บอกเราว่า “พระเจ้าตรัส”¹⁴ กับพวกเขาว่าให้พวกเขากินธัญพืชที่มีเมล็ดและผลจากต้นไม้ผลได้

ในปฐมกาล 2:7 เราเห็นอย่างเด่นชัดว่าพระเจ้าทรงใส่พระทัยมนุษย์ ในที่นี้ต้นฉบับภาษาฮีบรูมีการรวมคำว่า “พระยาห์เวห์พระเจ้า” (พระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษใช้คำว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าพระเจ้า” หรือ “LORD God”) เพื่อระบุว่าพระเจ้าทรงเป็นพระยาห์เวห์ที่ตรงข้ามกับบรรดาพระต่างชาติ ข้อนี้

¹⁴ ปฐมกาล 1:29 พระเจ้าตรัสว่า “ดูนี้ เราให้ธัญพืชที่มีเมล็ดทุกชนิด ซึ่งมีอยู่ทั่วพื้นแผ่นดิน และต้นไม้ผลทุกชนิดที่มีเมล็ดในผลของมันแก่เจ้าเป็นอาหารของเจ้า”

จึงอ่านว่า “พระยาห์เวห์พระเจ้า ทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีจากพื้นดิน และทรงระบายลมปราณเข้าทางจมูกของเขา และมนุษย์จึงกลายเป็นผู้มีชีวิตอยู่”¹⁵

จึงสังเกตคำสำคัญว่า “ปั้น” การที่จะ “ปั้น” อะไรสักอย่างนั้น หมายถึงการทำให้สิ่งนั้นเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา คำฮีบรูว่า “ปั้น” เป็นคำที่ใช้กับช่างปั้นที่ปั้นบางสิ่งบางอย่างจากดินเหนียว

พระเจ้าทรงสามารถจะตรัสสั่งที่จะสร้างมนุษย์ในเวลาแค่เสี้ยววินาทีแล้วก็มีมนุษย์ที่เป็นรูปเป็นร่างอย่างสมบูรณ์ยืนอยู่ตรงหน้าพระองค์ได้ แต่พระเจ้ากลับทรงเอาดินเหนียวหรือดินโคลนมาปั้นด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง มนุษย์จึงเป็นรูปเป็นร่างขึ้นจากนิ้วพระหัตถ์ของพระองค์ และถ้าเราพลาดประเด็นนี้ไป คำว่า “ปั้น” ก็พูดซ้ำอีกในปฐมกาล 2:8 ว่า “พระยาห์เวห์ทรงกำหนดให้มนุษย์ที่พระองค์ทรงปั้น” อยู่ในสวนเอเดน

หนังสือปฐมกาลได้กล่าวโดยทั่วไปก่อนหน้านี้ว่า “พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์” แต่ตอนนี้ปฐมกาลกล่าวอย่างเจาะจงว่าพระเจ้า “ทรงปั้นมนุษย์” พระยาห์เวห์ทรงหยิบโคลนแล้วทรงบรรจุปั้นจมูกดวงตา และหูของมนุษย์ด้วยฝีมืออันเยี่ยมยอด ทุก ๆ ส่วนในร่างกายของมนุษย์ถูกปั้นแต่งด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า อาดัมได้ถูกปั้นขึ้น และเราก็ถูกปั้นขึ้นในอาดัม ด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้า

ไม่มีคำใดในพระคัมภีร์ที่พูดเกินไป และคำว่า “ปั้น” เป็นคำที่ตั้งใจเลือก พระเจ้าทรงปั้นเราซึ่งหมายความว่า แม้แต่เส้นผมบนศีรษะของเราไม่ได้อยู่ดี ๆ ก็เกิดขึ้นเอง พระเยซูตรัสว่า “ถึงผมของท่านทั้งหลายก็ทรงนับไว้แล้วทุกเส้น” (มัทธิว 10:30) พระเจ้าทรงให้ความสำคัญกับผมของเราเพราะพระองค์ทรงเป็นผู้สร้างมันทุกเส้น ทราบไหมว่ามีผมกี่เส้นที่ร่วงหลุดไปเมื่อเราหวีผมของเรา? แต่พระยาห์เวห์ทรงใส่พระทัยกับผมของเราโดยที่เราเองไม่ได้ใส่ใจว่ามันจะร่วงลงพื้นไปกี่เส้น!

นี่ไม่ใช่ความห่วงเหินและอยู่ห่างไกลเลย พระยาห์เวห์ทรงใส่พระทัยมนุษย์ เพราะพระองค์ได้ทรงใช้เวลาในการปั้นมนุษย์ให้ซับซ้อนยิ่งกว่างานปั้นใด ๆ ด้วยดินที่ช่างปั้นทำขึ้น

เมื่อไม่นานมานี้ผมได้ดูสารคดีจากสถานีโทรทัศน์ของจีนเกี่ยวกับช่างฝีมือใกล้เมืองกว่างโจว ที่แกะสลักงาช้างได้อย่างสลับซับซ้อน งานศิลป์ที่ประณีตของพวกเขางดงามและน่าประทับใจ และงานแกะสลักชิ้นหนึ่งโดยปกติแล้วจะใช้เวลานานหลายสัปดาห์หรือเป็นเดือน

งานแกะสลักบางชิ้นที่ซับซ้อนยิ่งกว่าก็เป็นชุดของลูกบอลงาช้าง ที่มีลูกบอลแกะสลักซ้อนกันอยู่ข้างในอีกลูกหนึ่ง ชุดส่วนใหญ่จะมีลูกบอลแกะสลักซ้อนกันสามหรือสี่หรือห้าลูก แต่มีคนเคยทำได้

สูงสุดที่ซ้อนกันถึง 34 ลูก ลูกหนึ่งอยู่ข้างในอีกลูกหนึ่ง คุณนึกภาพออกไหมถึงระดับฝีมือและการทุ่มเทอย่างหนักให้กับงานชิ้นนี้?

ช่างฝีมือชาวญี่ปุ่นพยายามจะทำให้ดียิ่งกว่าช่างชาวจีนโดยจะซ้อนลูกบอลให้ได้ถึง 24 ลูก เมื่อนับตามจำนวนลูกบอลที่ซ้อนกัน พวกเขาถือเอาชนะช่างชาวจีนได้ในงานระดับนานาชาติ แต่ช่างศิลป์ของจีนให้ความเห็นว่า “ก่อนจะประกาศผู้ชนะ ขอให้นำผลงานแกะสลักของช่างญี่ปุ่นไปแช่น้ำร้อนก่อน” เมื่อพวกเขาเอาลูกบอลแกะสลักไปแช่น้ำร้อน ลูกบอลที่แกะสลักทั้งหมดก็หลุดออกมาเป็นชิ้นๆ เพราะงานศิลป์ที่ช่างญี่ปุ่นทำนั้นไม่ได้แกะสลักออกมาเป็นลูก แต่ใช้กาวติดเข้าด้วยกัน ส่วนงานศิลป์ของชาวจีนนั้น เมื่อแช่น้ำร้อนก็ไม่หลุดออกจากกันและได้รับรางวัลเหรียญทอง

ประเด็นของผมนี่คือ การปั้นให้เป็นรูปเป็นร่างขึ้นมานั้นจะต้องใช้เวลาและความคิด พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเราว่าพระเจ้าทรงใช้เวลานานเท่าใดในการปั้นมนุษย์ แต่ถ้าเราพิจารณาถึงร่างกายมนุษย์ เราจะสามารถจินตนาการได้ว่าการสร้างรายละเอียดต่างๆที่ซับซ้อนนั้นจะต้องใช้เวลาานเท่าใด เราเป็นผลงานที่ยอดเยี่ยมของพระเจ้า! ถ้าพระเจ้าไม่ทรงใส่พระทัยในเรา พระองค์ก็คงจะไม่ใช้เวลามาปั้นเรา พระองค์สามารถจะตรัสให้มนุษย์เกิดขึ้นได้ในพริบตาด้วยคำตรัสอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ แต่นั่นจะไม่สอดคล้องกับความหมายของคำว่า “ปั้น”

หลังจากที่ทรงสร้างมนุษย์แล้ว พระยาห์เวห์พระเจ้าได้ทรงแสดงความห่วงใยของพระองค์ต่อเขา โดยตรัสกับเขาเกี่ยวกับต้นไม้ในสวน (ปฐมกาล 2:16)¹⁶

เราจะเห็นความรักความเอาใจใส่ของพระเจ้าอีกครั้งในปฐมกาล 3:8 ที่กล่าวว่า พระยาห์เวห์พระเจ้ากำลังเสด็จดำเนินอยู่ในสวนช่วงยามเย็น¹⁷ พระเจ้าจะมาเดินในสวนทำไมในเมื่อพระองค์ทรงอยู่ในสวรรค์ก็ได้อยู่แล้ว? คำตอบที่สมเหตุสมผลก็คือ พระองค์เสด็จมาเพื่อจะติดต่อกับมนุษย์ พระเจ้าทรงอยู่ห่างไกลจริงแต่ไม่ได้ทรงห่างไกลตั้งแต่แรก ความจริงแล้วการอยู่ห่างไกลของพระองค์เกิดขึ้นภายหลังในประวัติศาสตร์ของพระคัมภีร์เดิม การติดต่อกับมนุษย์ของพระองค์นั้นได้เริ่มต้นด้วยการสถิตอยู่ใกล้ของพระองค์ ไม่ใช่ด้วยการอยู่ห่างไกลของพระองค์

หลังจากอาดัมและเอวาทำบาป พวกเขาถึงรู้ตัวว่าพวกเขาเปลือยกายอยู่ จึงเอาใบมะเดื่อมาเย็บเป็นเครื่องปกปิดกายไว้ แล้วพวกเขาก็ได้ยินเสียงของพระยาห์เวห์พระเจ้าทรงดำเนินอยู่ในสวน

¹⁶ ปฐมกาล 2:16 พระยาห์เวห์พระเจ้าจึงตรัสสั่งมนุษย์นั้นว่า “ผลไม้ทุกอย่างในสวนนี้ เจ้ากินได้ตามใจชอบ” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

¹⁷ ปฐมกาล 3:8 เวลาเย็นวันนั้น เขาทั้งสองได้ยินเสียงพระยาห์เวห์พระเจ้าเสด็จดำเนินอยู่ในสวน ชายนั้นกับภรรยาของเขาก็ซ่อนตัวอยู่ในหมู่ต้นไม้กลางสวน ให้พ้นจากพระพักตร์พระยาห์เวห์พระเจ้า (ฉบับมาตรฐาน 2011)

ให้เราหยุดสักครู่และอ่านพระคัมภีร์แบบสนใจในรายละเอียด มีอะไรที่น่าทึ่งเกี่ยวกับเสียงเดินของพระเจ้าในสวนหรือ? มีสิ ก็เพราะว่าตามความคิดของเราแล้ว พระเจ้าที่ทรงอยู่ห่างไกล ผู้ที่เบาเหมือนอากาศและครองผืนฟ้า เมื่อพระองค์ทรงดำเนินก็ไม่น่าจะมีเสียง พระองค์สามารถลอยได้เหมือนวิญญาณ แต่พระองค์ทรงเลือกที่จะดำเนินบนพื้นดินในลักษณะที่ได้ยินเป็นเสียงเคลื่อนไหวของพุ่มไม้ใบหญ้า แม้แต่ผมที่ใส่รองเท้าพื้นยาง ผมก็สามารถเดินไปหาใคร ๆ โดยที่คนนั้นไม่ได้ยินเสียงเดินของผมเลย

อาดัมกับเอวาได้ยินเสียงของพระยาห์เวห์เสด็จดำเนินอยู่ในสวน แต่ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะพระเจ้าไม่มีพระประสงค์ที่จะแอบดูพวกเขา พวกเขาจึงได้ยินเสียงใบไม้หรือเสียงใบหญ้าไหวจริง ๆ ขณะที่พระยาห์เวห์กำลังทรงดำเนินอยู่

อาดัมกับเอวาซ่อนตัวจากพระพักตร์ของพระเจ้าทันที ถ้าพระเจ้าจะทรงแอบดูพวกเขา พวกเขาก็คงไม่มีโอกาสจะแอบพระองค์พ้นได้เลย แม้ทีเดียวก่อนที่พระเจ้าผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ย่อมทรงรู้อย่างแน่นอนว่าพวกเขาแอบอยู่ตรงไหน ใครเล่าจะสามารถเล่นซ่อนหากับพระองค์ได้? แต่พระองค์ก็ได้เสด็จมาหาเหมือนบิดาที่รักใคร่และร้องเรียกหาพวกเขาว่า “เจ้าอยู่ที่ไหน?”

ใครจะสามารถซ่อนตัวให้พ้นจากพระเจ้าผู้สถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งได้หรือ? อาดัมและเอวาคิดว่าพวกเขาสามารถจะซ่อนตัวพ้นจากพระพักตร์ของพระองค์ได้ แต่สดุดี 139:7-9¹⁸ กล่าวว่า ไม่มีใครจะหนีไปไหนให้พ้นจากพระพักตร์ของพระเจ้าได้ แม้ว่าจะขึ้นไปยังสวรรค์หรือจะลงไปในแดนคนตายหรือหลบซ่อนอยู่สุดขอบทะเล แต่ถึงอย่างนั้นอาดัมและเอวาก็ได้พยายามซ่อนตัวให้พ้นจากพระพักตร์ของพระเจ้า ที่คนเรามักจะทำกันหลังจากได้ทำบาป

ในกรณีที่เราพลาดข้อความเกี่ยวกับการได้ยินเสียงของพระเจ้า อาดัมเองก็พูดว่า “ข้าพระองค์ได้ยินเสียงของพระองค์ในสวน” (ข้อ 10)¹⁹ ทำไมพระเจ้าจึงทรงส่งเสียงให้ได้ยินเมื่อทรงดำเนินอยู่ในสวน? เพราะเหตุว่าพระเจ้าทรงอยู่ห่างไกล ฉะนั้นในปัจจุบันเราจึงถูกบอกให้ตีความตรงนี้ให้เป็นการเปรียบเทียบ ไม่ใช่ตรงตัวตามคำ แต่ทำไมเราถึงยอมรับตามที่เขียนไว้ตรงนี้ออย่างซัด ๆ ไม่ได้?

ประการต่อมา เราอ่านพบว่าพระยาห์เวห์ได้ทรงปลุกสวนแห่งหนึ่งไว้ในเอเดน (ปฐมกาล 2:8)²⁰ ทรงทำงานของชาวสวนและชาวนา หลังจากที่พระองค์ทรงปั้นมนุษย์แล้ว พระเจ้าก็ทรงปลุกสวนที่

¹⁸ สดุดี 139:7-9 “ข้าพระองค์จะไปไหนให้พ้นพระวิญญาณของพระองค์ได้? หรือข้าพระองค์จะหนีไปไหนให้พ้นจากพระพักตร์ของพระองค์? ⁸ถ้าข้าพระองค์ขึ้นไปยังสวรรค์ พระองค์ก็สถิตที่นั่น ถ้าข้าพระองค์จะทำที่นอนไว้ในแดนคนตาย พระองค์ทรงอยู่ที่นั่น ⁹ถ้าข้าพระองค์จะบินไปไกลถึงที่ตะวันออก หรือถ้าข้าพระองค์อาศัยอยู่สุดขอบทะเลตะวันตก

¹⁹ ปฐมกาล 3:10 “ข้าพระองค์ได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ในสวนก็กลัว เพราะข้าพระองค์เปลือยกายอยู่ จึงได้ซ่อนตัวเสีย”

²⁰ ปฐมกาล 2:8 พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงปลุกสวนแห่งหนึ่งไว้ในเอเดน และทรงกำหนดให้มนุษย์ที่พระองค์ทรงปั้นอยู่ที่นี่

สวยงามน่าอยู่ให้เขา พระองค์ทรงออกแบบสวน ทรงปลูกสวน แล้วทรงให้มนุษย์ที่พระองค์ทรงปั้นไว้ ได้อาศัยอยู่ในสวนนั้น

ถัดมาในปฐมกาลบทที่ 4 เป็นเรื่องราวที่เรารู้จักกันดีของคาอินกับอาเบลลูกๆของอาดัมกับเอวา เมื่อผมกลับมาอ่านบทนี้อีกครั้ง แต่ครั้งนี้อ่านโดยไม่มีความคิดในเชิงศาสนา ศาสตร์ ผมจึงเริ่มเห็นบางอย่างในพระคัมภีร์ตอนหนึ่งที่ผมไม่เคยเห็นมาก่อน

คาอินฆ่าอาเบลด้วยความอิจฉาเพราะของถวายของอาเบลพระเจ้าทรงยอมรับ แต่ของถวายของเขาไม่ทรงยอมรับ แต่แม้ก่อนจะมีการฆ่ากัน พระยาห์เวห์ก็ได้ตรัสกับคาอินแล้วว่า “ทำไมเจ้าโกรธ? ทำไมหน้าเจ้าบูดบึ้ง?” (ปฐมกาล 4:6) พระองค์จึงทรงเตือนคาอินว่าถ้าเขาทำสิ่งที่ถูก เขาก็จะได้รับการยอมรับ แต่ถ้าเขาทำสิ่งที่ไม่ถูก บาปก็รอตะครุบเขาอยู่ ต่อมาคาอินพาอาเบลออกไปกลางทุ่งที่เขาคิดว่าคงไม่มีใครมองอยู่และลงมือฆ่าอาเบล

แต่แม้หลังจากที่คาอินได้ฆ่าน้องชายของเขาแล้ว พระยาห์เวห์ก็ยังตรัสกับเขาต่อไปว่า “อาเบลน้องชายของเจ้าอยู่ที่ไหน?” คาอินตอบว่า “ข้าพระองค์เป็นผู้ดูแลน้องหรือ?”

สิ่งที่น่าแปลกใจยิ่งกว่านั้นก็คือ การที่พระเจ้าทรงปกป้องคาอินเพื่อไม่ให้ใครมาทำร้ายหรือฆ่าเขา ทำไมพระเจ้าจึงทำอย่างนั้นกับผู้ฆ่าคน? ในเวลาต่อมาบทบัญญัติได้กำหนดโทษถึงตายไม่ใช่หรือกับผู้ฆ่าคนตามหลักของการ “ให้ชีวิตแทนชีวิต” (เฉลยธรรมบัญญัติ 19:21) แต่พระยาห์เวห์ได้ทรงปกป้องคาอินไม่ให้ใครมาทำร้ายเขา โดยทำเครื่องหมายไว้ที่ตัวเขาและตรัสว่า “ใครที่ฆ่าคาอิน จะมีโทษเจ็ดเท่า” (ปฐมกาล 4:15) การปกป้องเช่นนี้กับผู้ฆ่าคน อาจดูไม่เป็นธรรมสำหรับเรา แต่ก็ทำให้เรานึกถึงพระเยซู ที่ทรงเป็นเพื่อนกับคนบาปและคนเก็บภาษี

คาอินโกรธที่พระยาห์เวห์ทรงปฏิเสธของถวายของเขา ซึ่งเท่ากับว่าปฏิเสธตัวคาอินเอง คาอินเสียใจกับเรื่องนี้อย่างมากจนถึงกับฆ่าอาเบล คุณจะเสียใจไหมถ้าพระเจ้าปฏิเสธคุณ? คุณอาจจะเสียใจหรือไม่เสียใจ คนทั่วไปไม่สนใจด้วยซ้ำว่าพระเจ้าจะทรงคิดอย่างไรกับเขา แต่คาอินเสียใจมากที่พระยาห์เวห์ทรงปฏิเสธเขาและเขารับไม่ได้ อะไรทำให้เขาตอบสนองรุนแรงถึงขนาดนั้นหรือ? คำตอบมีเพียงอย่างเดียวคือ คาอินรักพระยาห์เวห์ มันเป็นเรื่องที่เข้าใจมากเมื่อถูกคนที่คุณรักปฏิเสธ ถ้าถูกคนที่เกลียดคุณปฏิเสธคุณ คุณก็คงไม่สนใจเรื่องนี้และปฏิเสธเขากลับ

บางคนฆ่าตัวตายหรือฆ่าคนอื่นตายเนื่องมาจากถูกปฏิเสธ เพราะความรักที่รุนแรงจะก่อให้เกิดความอิจฉาอย่างรุนแรง คาอินฆ่าอาเบลเพราะเขาต้องการความรักและการยอมรับจากพระเจ้าอย่างมาก เรื่องแบบนี้ยังคงเกิดขึ้นจนถึงทุกวันนี้ที่ผู้ชายฆ่าคู่แข่งเพื่อแย่งชิงความรักจากหญิงสาว

ผมไม่เห็นเหตุผลที่พระเจ้าทรงไว้ชีวิตและปกป้องคาอินนอกเสียจากว่า พระเจ้าทรงรู้ว่าคาอินรักพระองค์ (แม้ว่าจะในทางที่ผิดก็ตาม) ไม่เช่นนั้นคาอินคงต้องได้รับโทษถึงตายเนื่องจากการความเลวร้ายของเขา แต่พระเจ้าทรงปกป้องคาอินถึงขนาดที่ใครฆ่าเขาก็จะมีโทษถึงเจ็ดเท่า

หลังจากที่อาดัมและเอวาทำบาป พระเจ้าก็ไม่ได้ให้พวกเขาตายเช่นกัน แต่พระองค์ไม่ได้บอกพวกเขาหรือว่า วันใดที่พวกเขากินผลจากต้นไม้ต้องห้ามนี้พวกเขาจะต้องตาย? ถึงกระนั้นพระองค์ก็ทรงไว้ชีวิตของพวกเขาและ “พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงทำเสื้อผ้าด้วยหนังสัตว์ให้อาดัมและภรรยาของเขาสวมปกปิดกาย” (ปฐมกาล 3:21)

การได้หนังสัตว์มานั้นคุณจะต้องฆ่ามันและมันก็ต้องเลือดตก พระยาห์เวห์ทรงทำหน้าที่ของปุโรหิตในการฆ่าสัตว์ที่พระองค์ได้ทรงสร้าง แล้วก็ทรงทำหน้าที่ของช่างตัดเสื้อในการเตรียมเสื้อผ้าจากหนังสัตว์มาปกปิดให้อาดัมกับเอวา คำว่า “ปกปิด” ในพระคัมภีร์เดิมภาษาฮีบรูนั้นเป็นคำที่หมายถึง “การลบมลทิน” หรือ “ลบมลทินให้” พระยาห์เวห์ทรงทำเสื้อหนังสัตว์ปกปิดให้อาดัมกับเอวา ทรงลบมลทินบาปของพวกเขาด้วยเลือดของสัตว์

เรามักจะคิดว่าพระเจ้าทรงอยู่ห่างและอยู่ไกลเกิน ดังนั้นเราจึงไม่รู้ว่าจะตีความพระคัมภีร์ตอนที่น่าแปลกใจเหล่านี้อย่างไร ในความคิดของเรานั้น พระเจ้าคงจะไม่ใส่ใจพระทัยถึงการจะฆ่าสัตว์สักตัว แต่ถ้าคุณไม่ฆ่าสัตว์แล้วคุณจะทำอย่างไร? มีวิธีไหนไหมที่จะถลกหนังสัตว์โดยไม่ต้องฆ่าสัตว์? ในการหลั่งเลือดของสัตว์นั้น พระยาห์เวห์กำลังทรงทำสิ่งที่ปุโรหิตจากเผ่าเลวีจะทำต่อมาในรูปแบบของการถวายเครื่องบูชา นั่นคือการฆ่าสัตว์และทำการลบมลทินบาปของคนทั้งหลายหรือปกปิดด้วยเลือดของเครื่องบูชา ระบบของการถวายบูชาในพระคัมภีร์เดิมนั้นไม่ได้ยอดเยี่ยม ใดๆ มีขึ้นแต่ได้กระทำล่วงหน้าแล้วในปฐมกาลในรูปของต้นแบบ

นี่ไม่ได้ทำให้คุณน้ำตาตกหรือ? เมื่อเห็นอาดัมและเอวาผู้ที่พระยาห์เวห์ทรงปั้นด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระองค์และทรงปลูกสวนให้อยู่ที่นั่น ออกไปทำบาป? พระเจ้าน่าจะทรงทำลายพวกเขาด้วยพระพิโรธ แต่พระองค์ทรงปกปิด²¹ความบาปของพวกเขาแทน พระเมตตาที่พระเจ้าทรงสำแดงกับคาอินด้วยการปกปิดให้เขาและปกป้องเขานั้นไม่ใช่เรื่องใหม่ ก่อนหน้านั้นพระเจ้าได้ทรงสำแดงพระคุณอันใหญ่หลวงกับพ่อแม่ของคาอิน แต่แน่นอนว่า พระเจ้าไม่สามารถปล่อยให้อาดัมกับเอวาอยู่ในสวนนั้นต่อไปได้ พวกเขาต้องเผชิญกับผลที่ตามมาอย่างหนักจากความบาปของพวกเขา พวกเขาถูกขับออกจากสวน แต่พวกเขาก็เดินออกจากสวนเอเดนโดยมีเสื้อปกปิดกายที่พระยาห์เวห์ทรงทำให้พวกเขาสวมใส่ เพราะทุกครั้งที่พวกเขามองเสื้อที่พวกเขาสวมใส่ พวกเขาก็จะจำไปจนตลอด

²¹ ความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานมีสองความหมาย ความหมายในที่นี้คือ ปิดไว้หรือกำบังไว้ ซึ่งต่างกับอีกความหมายที่หมายถึงปกปิดไม่ให้รู้หรือปิดไว้เป็นความลับ (ผู้แปล)

ชีวิตว่า “เราไม่ได้ตายในวันนั้นที่เราทำบาป ก็เพราะพระยาห์เวห์ทรงยกโทษให้เรา พระองค์ทรงหล่อเลี้ยงเลือดของสัตว์และทรงปกปิดกายเราด้วยหนังของพวกมัน”

คุณยังคิดอยู่ไหมว่า พระยาห์เวห์ทรงอยู่ห่างไกลมากในสวรรค์อันไกลลิบในขณะที่พระเยซูทรงอยู่ใกล้มาก? อันที่จริงความรักต่อคนบาปมีมาตั้งแต่ปฐมกาล ก่อนพันธกิจของพระเยซูในโลกนี้เสียอีก เราจำเป็นต้องมีความคิดอย่างถูกต้องเกี่ยวกับพระยาห์เวห์ ที่พระองค์ทรงอยู่ใกล้มากและได้ทรงจัดเตรียมหนทางที่จะปกปิดความบาปของเรา

พระยาห์เวห์ทรงปฏิบัติต่อโนอาห์ อับราฮัม และโมเสส

ปฐมกาลบทที่ 6 เป็นบันทึกที่น่าเศร้าเกี่ยวกับความบาปและความชั่วช้าของมวลมนุษย์ แต่ก็มีคนหนึ่งชื่อโนอาห์ที่พระยาห์เวห์ยังสามารถสื่อสารด้วยได้ พระยาห์เวห์ยังคงสื่อสารกับประชากรแต่กับเฉพาะผู้ที่เปิดรับพระองค์เท่านั้น คือกับผู้ที่มีหูที่ฟังพระองค์ และผู้ที่ใจของเขาดีพร้อมต่อพระองค์ ใจของโนอาห์ดีพร้อมต่อพระเจ้า ดังนั้นจึงมีคำเขียนไว้ว่า “โนอาห์เป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระยาห์เวห์” (ปฐมกาล 6:8) พระยาห์เวห์ตรัสกับโนอาห์หลายครั้ง อันที่จริงมีมากกว่า 30 ข้อที่พระยาห์เวห์ตรัสกับโนอาห์

จากนั้นก็เกิดน้ำท่วมที่กวาดเอาความชั่วช้าออกไปจากพื้นแผ่นดินโลก พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงเมตตา แต่ก็ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ์ด้วย พระองค์ทรงอภัยความผิดบาป แต่ก็มิระดับของความบาปที่อยู่ในภาวะเกินกว่าจะเยียวยา เมื่อมนุษย์มาถึงจุดนั้น พระยาห์เวห์ทรงไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากจะทำการพิพากษาโทษพวกเขา แต่แม้ในการพิพากษา พระองค์ก็ทรงแสดงพระเมตตา กับโนอาห์และครอบครัวของเขา

เมื่อนึกถึงเรื่องราวของเรือโนอาห์ที่เรียนในชั้นรวีการศึกษา เราอาจมองข้ามรายละเอียดที่สำคัญไป โนอาห์กับบรรดาสัตว์ต่างๆเข้าไปในเรือและหลบภัยจากน้ำท่วม จากนั้นปฐมกาล 7:16 ก็กล่าวว่า “บรรดาสัตว์ที่เข้าไปนั้น มีทั้งบรรดาตัวผู้และตัวเมียทุกชนิด ต่างเข้าไปตามที่พระเจ้าได้ทรงบัญชาโนอาห์ แล้วพระยาห์เวห์ทรงปิดประตูให้ท่าน”

ทรงปิดประตูเรือหรือ? หลังจากที่โนอาห์เข้าไปในเรือแล้ว ใครหรือเป็นผู้ที่ปิดประตูเรือถ้าไม่ใช่พระยาห์เวห์เอง? โนอาห์น่าจะเป็นผู้ปิดประตูเอง แต่กลับเป็นพระเจ้าที่ทรงดูความเรียบร้อยเป็นคนสุดท้าย เหมือนพ่อที่รอสั่งลูกๆของเขาเมื่อกำลังจะไปโรงเรียน พระยาห์เวห์ทรงปิดประตูตามหลังพวกเขาเพราะพระองค์ทรงห่วงใยความปลอดภัยของทุกคนที่อยู่ข้างใน พระองค์ต้องแน่ใจ

ว่าน้ำจะไม่เข้าไปในเรือและทำให้ทุกคนที่อยู่ข้างในจมน้ำตาย เหมือนกับพ่อที่จะเป็นคนปิดประตูและ ล้อครดเพื่อความปลอดภัยของลูก ๆ ของเขา มีบางสิ่งที่น่ารักเกี่ยวกับวิธีที่พระยาห์เวห์ทรงทำสิ่งต่าง ๆ

เมื่อเราอ่านปฐมกาลต่อไป เราจะเจออีกคนหนึ่งคืออับราฮัมผู้ที่พระเจ้าตรัสด้วย แน่นอนว่าเรากำลังข้ามเรื่องของเอโนคที่เดินกับพระเจ้าไม่ใช่แค่ปีสองสามปี แต่เป็นเวลาสามร้อยปี (ปฐมกาล 5:22) นี่จึงไม่น่าแปลกใจที่เอโนคถูกรับขึ้นไปหาพระยาห์เวห์

อับราฮัมเป็นคนที่พระเจ้าทรงเรียกว่า “อับราฮัมสหายของเรา” (อิสยาห์ 41:8) และยากอบก็เรียกเขาว่า “สหายของพระเจ้า” (ยากอบ 2:23) พระเจ้าทรงต้องการให้คุณและผมเป็นสหายของพระองค์ไม่ใช่เพราะพระองค์ต้องการเราให้เป็นสหายของพระองค์ แต่เป็นเพราะพระองค์ทรงรักเรา และพระเจ้าก็พบสหายแท้ในอับราฮัม

ปฐมกาล 18 มีเรื่องราวที่น่าสนใจเกี่ยวกับวิธีที่อับราฮัมพูดคุยกับพระเจ้า อับราฮัมกำลังนั่งอยู่ที่ประตูเต็นท์ของเขาในวันที่อากาศร้อนจัด เขาเห็นชายสามคนกำลังเดินเข้ามาหาเขา เขาจึงวิ่งออกไปต้อนรับพวกเขา และก้มคำนับจนถึงพื้นเหมือนกับชาวมุสลิมทำเวลาพวกเขาละหมาด และปรากฏว่าหนึ่งในนั้นก็คือพระยาห์เวห์

อับราฮัมรู้ในเวลาต่อมาว่า พระยาห์เวห์กำลังคิดจะทำลายเมืองโสโดมที่ชั่วช้า อับราฮัมจึงทูลพระยาห์เวห์ว่า “พระองค์จะอย่างไรหากมีคนชอบธรรมห้าสิบคนอยู่ในเมืองนั้น? พระองค์จะทรงทำลายเมืองนั้นจริง ๆ หรือ พระองค์จะไม่ทรงละเว้นเพราะเห็นแก่คนชอบธรรมห้าสิบคนที่อยู่ในเมืองนั้นหรือ?” (ปฐมกาล 18:24) อับราฮัมจึงเริ่มต่อรองกับพระเจ้าว่า “ขอพระยาห์เวห์อย่าทรงพิโรธข้าพระองค์เลย แต่ว่าพระองค์จะไม่ทรงละเว้นเมืองโสโดมเพราะเห็นแก่คนชอบธรรม 50 คนหรือ?” “เราจะไม่ทำลายเพราะเห็นแก่ 50 คนนั้น” “แล้วหากมีคนชอบธรรม 45 คนล่ะ?” “เราจะไม่ทำลายเพราะเห็นแก่ 45 คนนั้น” นี่เหมือนกับการต่อรองราคาในตลาดเลย แต่พระยาห์เวห์ก็ทรงสำแดงความอดทนกับเขาอย่างแท้จริงที่ว่า “ขอพระยาห์เวห์อย่าทรงพิโรธข้าพระองค์ พระองค์จะไม่ทรงละเว้นเมืองโสโดมเพราะเห็นแก่คนชอบธรรม 40 คนหรือ?” “เราจะไม่ทำลายเพราะเห็นแก่ 40 คนนั้น” ในที่สุดอับราฮัมก็ต่อรองลงไปเรื่อย ๆ จาก 50, เป็น 45, เป็น 40, เป็น 30, เป็น 20 และ 10

แต่อับราฮัมไม่กล้าต่อรองต่ำกว่าสิบ เมื่อคุณต่อรองราคาของในตลาดคุณจะต้องรู้ขีดจำกัดของคุณ หากมีใครขอคุณร้อยเหรียญคุณจะให้เขาแค่สองเหรียญไหม? อับราฮัมหยุดที่จำนวนสิบคนเพราะแน่ใจว่าทั้งเมืองโสโดมจะต้องมีคนชอบธรรมถึงสิบคน แต่แม้สิบคนก็ยังไม่มีถึง ถ้าอับราฮัมต่อรองลงไปอีกก็จะไม่แตกต่างกัน ความจริงแล้วมีเพียงโลทเท่านั้น เรื่องราวในปฐมกาลไม่ได้บอกอะไรถึงภรรยาของโลทมากนัก มีเพียงว่าเธอได้กลายเป็นเสาเกลือ (ปฐมกาล 19:26) ในโสโดมทั้งเมืองมีคนชอบธรรมอยู่เพียงคนเดียว

ในการต่อรองกับพระยาห์เวห์นั้น อับราฮัมมีประสบการณ์โดยตรงกับความอดทนและความเมตตาของพระองค์ ทำไมเราจึงคิดว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาที่รุนแรง คอยแต่จะทำลายคนบาป? นักเทศน์บางคนถ่ายทอดความพิโรธของพระเจ้าด้วยการทุบธรรมาส์ดัง ๆ บอกว่า ถ้าคุณไม่กลับใจคุณก็จะตกนรกหมกไหม้ชั่วกัปชั่วกัลป์ แต่พระเจ้าแทบไม่ได้คิดที่จะทำให้เรากลัวเพราะพระองค์ชอบที่จะดึงดูดใจเราด้วยความรักของพระองค์

ในภาพความสัมพันธ์ของพระยาห์เวห์กับมนุษย์ที่เห็นทั้งหมดในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ เราจะเห็นว่าในกรณีของโลโดมั้นมีคนชอบธรรมที่พระยาห์เวห์จะพุดคุยด้วยน้อยมาก จนแทบจะไม่มีเลย

จากนั้นก็มาถึงเรื่องของโมเสส และพระเจ้าตรัสกับเขาแบบหน้าต่อหน้า พระยาห์เวห์ทรงนำคนอิสราเอลประชากรของพระองค์ออกจากอียิปต์ผ่านทางโมเสส พระยาห์เวห์ไม่ได้เป็นพระเจ้าที่ห่างเหินและอยู่ห่างไกล พระองค์ทรงมีความสัมพันธ์อย่างสมอตันเสมอปลายกับคนอิสราเอล ในเวลากลางวันพระยาห์เวห์ทรงนำทางพวกเขาในถิ่นทุรกันดารด้วยเสาเมฆ และในเวลากลางคืนทรงนำพวกเขาด้วยเสาไฟเหมือนที่ผู้เลี้ยงแกะนำทางแกะของเขา นี่คือแรงบันดาลใจสำหรับสดุดี 23 ที่ “พระยาห์เวห์ทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้าดุจเลี้ยงแกะ”

ในเวลากลางวันเสาเมฆจะลอยขึ้นและแผ่ออกเหมือนดอกเห็ดเป็นร่มใหญ่บังแสงอาทิตย์อันแรงกล้าให้คนทั้งหลาย ใครที่เคยไปทะเลทรายชียนมาแล้วจะรู้ว่า แสงอาทิตย์ในทะเลทรายนั้มน่ากลัวแค่ไหน เมฆให้ร่มเงาและการปกป้องประชากรทั้งหลาย เป็นการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความรักและอุทยานภาพของพระยาห์เวห์ ในเวลากลางคืนเสาเมฆก็กลายเป็นเสาไฟที่ไม่ได้ให้แค่แสงสว่าง แต่ยังให้ความอบอุ่นกับผู้คนและฝูงสัตว์ท่ามกลางความหนาวเย็นในทะเลทราย

การจัดการเลี้ยงดูคนอิสราเอลสองล้านคนในทะเลทรายนั้มนั้นช่างเหลือเชื่อจริงๆ พระยาห์เวห์ประทานน้ำให้พวกเขากินทุกวัน แล้วน้ำล่ะ? น้ำเป็นสิ่งต้องการมากที่สุดในทะเลทราย พระยาห์เวห์ประทานน้ำให้พวกเขาดื่ม นี่เป็นเพียงหนึ่งในการอัศจรรย์มากมายที่ชาวอิสราเอลเห็นวันแล้ววันเล่าเป็นเวลาสี่สิบปี พระเจ้าน่าจะทำลายพวกเขาที่ผิดบาป กบฏ และอกตัญญูให้หมดไปจากโลก แต่กระนั้นพระองค์ก็ยังทรงเมตตาประทานอาหารและน้ำให้พวกเขา

สิ่งที่พระยาห์เวห์ทรงทำในพระคัมภีร์เดิมนั้น ต่อมาพระองค์ได้ทรงทำผ่านทางพระเยซูในพระคัมภีร์ใหม่ การเลี้ยงคน 5,000 กับ 4,000 คนนั้นมุ่งหมายเพื่อให้ระลึกถึงสิ่งที่พระยาห์เวห์ได้ทรงทำเพื่อประชากรของพระองค์ในถิ่นทุรกันดาร การเลี้ยงคน 5,000 กับ 4,000 คนนี้แม้ว่าจะทำในจำนวนที่น้อยกว่าการเลี้ยงคนสองล้านคนในถิ่นทุรกันดารมาก แต่ก็เป็นการเตือนใจคนทั้งหลายว่าตอนนี้พระเยซูกำลังทำสิ่งที่พระยาห์เวห์ได้ทรงทำในพระคัมภีร์เดิม นี่ไม่ได้หมายความว่าพระเยซูคือพระยาห์เวห์ แต่หมายความว่าพระยาห์เวห์สถิตอยู่ในพระเยซู และทรงทำงานผ่านทางพระองค์

พระเยซูทรงเชื่อมโยงกับเหตุการณ์ในถิ่นทุรกันดารไว้อย่างชัดเจนว่า “เราเป็นอาหารแห่งชีวิต บรรพบุรุษของพวกท่านได้กินมานาในถิ่นทุรกันดาร ถึงกระนั้นพวกเขาก็ตาย แต่นี่คืออาหารที่ลงมาจากสวรรค์ซึ่งใครได้กินแล้วจะไม่ตาย เราเป็นอาหารซึ่งให้ชีวิตที่ลงมาจากสวรรค์ ถ้าผู้ใดได้กินอาหารนี้ ผู้นั้นจะมีชีวิตอยู่ตลอดไป” (ยอห์น 6:48-51 ฉบับ NIV)²²

พระเยซูตรัสถึงน้ำเมื่อพระองค์ทรงบอกหญิงชาวสะมาเรียว่า เธอต้องขอน้ำนี้จากพระองค์และพระองค์จะให้น้ำแห่งชีวิตแก่เธอที่จะกลายเป็นน้ำพุในตัวเธอพุ่งขึ้นถึงชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 4:13-15)

โมเสสรู้จักพระยาห์เวห์และรู้จักความรักและฤทธานุภาพของพระองค์อย่างลึกซึ้งมายาวนาน ตั้งแต่เมื่อครั้งพุ่มไม้ที่มีเปลวไฟจนกระทั่งลมหายใจสุดท้ายของเขา ดังนั้นจึงสมควรที่พระยาห์เวห์จะมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการตายของโมเสส ตามที่บันทึกในเฉลยธรรมบัญญัติหนังสือเล่มสุดท้ายของโทราห์²³ (พระบัญญัติห้าเล่มแรก) บอกว่าโมเสสสิ้นชีวิตเมื่ออายุ 120 ปี มันน่าสนใจว่าโมเสสมีสุขภาพแข็งแรงจนกระทั่งลมหายใจสุดท้ายของชีวิต และยังคงมีกำลังวังชาและความสามารถ (เฉลยธรรมบัญญัติ 34:7)²⁴ ตามปกติแล้วคนเราต้องป่วยเพื่อที่จะตายตามธรรมชาติ แต่กับผู้รับใช้ของพระเจ้านั้นอาจสวนทางกัน แม้ในทุกวันนี้ผมก็ยังได้ยินเรื่องของผู้รับใช้พระเจ้าที่สิ้นชีวิตอย่างฉับพลันและอย่างสงบทั้งที่ยังมีสุขภาพแข็งแรงดีอยู่ พวกเขาเหมือนแค่หลับไป มีนักเทศน์คนหนึ่งเล่าถึงคุณพ่อซึ่งเป็นผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อของพระเจ้า เมื่อตอนที่ท่านเสียชีวิตนั้น สุขภาพร่างกายของท่านก็ยังแข็งแรงดี ท่านแค่ล้มศีรษะแล้วก็เสียชีวิต

พระยาห์เวห์ทรงบอกโมเสสว่า เวลาของเขามาถึงแล้ว โมเสสจึงล่องหลับไป เขาสิ้นใจบนภูเขา ปิสกาห์หลังจากได้เห็นแผ่นดินพันธสัญญาจากระยะไกล ซึ่งเขาไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปเพราะความล้มเหลวที่ร้ายแรงในชีวิตของเขา แล้วพระยาห์เวห์ทรงทำอะไรกับร่างของโมเสสหรือ? เฉลยธรรมบัญญัติ 34:6²⁵ ให้อ้อยคำที่น่าอัศจรรย์ใจว่า “พระยาห์เวห์ทรงฝังท่าน”

พระเจ้าทรงฝังโมเสสไว้บนภูเขาเป็นการไว้อาลัยครั้งสุดท้ายให้กับสหายของพระองค์ พระองค์ไม่ได้ทรงทิ้งร่างของเขาไว้บนเขาที่เว้งว่างเปล่าเพื่อให้แร้งกากิน แต่ทรงขุดหลุมฝังเขา พระยาห์เวห์นะหรือทรงขุดหลุม? เราคิดเกินความเป็นจริงไปไหม? แต่คุณจะฝังร่างของใครสักคนได้อย่างไรถ้าไม่

²² New International Version

²³ Torah คือคัมภีร์ภาษาฮีบรูที่รู้จักกันในชื่อบัญญัติของโมเสส มีปฐมกาล อพยพ เลวีนิติ กันดารวิถี และเฉลยธรรมบัญญัติ (ผู้แปล)

²⁴ เฉลยธรรมบัญญัติ 34:7 เมื่อโมเสสสิ้นชีวิตนั้นท่านมีอายุหนึ่งร้อยยี่สิบปี นัยน์ตาของท่านไม่ได้มัวไป หรือกำลังของท่านก็ไม่ถดถอย

²⁵ เฉลยธรรมบัญญัติ 34:4-6 และพระยาห์เวห์ตรัสกับท่านว่า “นี่คือแผ่นดินซึ่งเราได้ปฏิญาณต่ออับราฮัม ต่ออิสอัคและต่อยาโคบว่า ‘เราจะให้แก่อุกลหลานของเจ้า’ เราให้เจ้าเห็นกับตา แต่เจ้าจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินนั้น” ดังนั้นโมเสสผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์ จึงสิ้นชีวิตที่นั่นในแผ่นดินโมอับตามพระคำของพระยาห์เวห์ และพระองค์ทรงฝังท่านไว้ในหุบเขาในแผ่นดินโมอับตรงข้ามเบธเปโอรัจน ถึงทุกวันนี้ไม่มีใครรู้จักที่ฝังศพของท่าน (ฉบับมาตรฐาน 2011)

ชุดหลุมในดินเสียก่อน? พระยาห์เวห์ทรงวางโมเสสลงในดิน แล้วทรงกลบเขาด้วยดินและกองหิน
คุณนึกภาพที่น่าอัศจรรย์ใจนี้ออกไหม?

ความถดถอยและความเห็นห่าง

พระเจ้าทรงปฏิสัมพันธ์กับประชากรของพระองค์ด้วยวิธีที่มีอานุภาพ เมื่อพระองค์เสด็จลงมา
จากภูเขาซีนายภูเขาที่มีเปลวไฟ ทรงสำแดงอานุภาพและความน่าเกรงขามของพระองค์กับฝูงชน ที่
ภูเขาซีนายนี้ พวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลได้เห็นพระสิริของพระเจ้าด้วยตาของพวกเขาเอง (อพยพ 24:9-
10)²⁶ พวกเขาได้เห็นพระเจ้าของอิสราเอล ที่พื้นรองพระบาทเป็นเหมือนนิลสีคราม สุกใสเหมือน
ทองคำ แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงลงโทษพวกเขา พวกเขาได้เห็นพระเจ้าและได้กินและดื่มซึ่งเป็นวิธีที่
บอกว่าพวกเขายังคงมีชีวิตอยู่หลังจากที่ได้เห็นพระเจ้า

พระเจ้าทรงสำแดงพระสิริของพระองค์แก่ฝูงชน “พระสิริของพระยาห์เวห์มาอยู่บนภูเขาซีนาย
เมฆนั้นปกคลุมภูเขาอยู่หกวัน...และพระสิริของพระยาห์เวห์ก็ปรากฏแก่ตาของชนชาติอิสราเอล
เหมือนเปลวไฟที่ไหม้อยู่บนยอดภูเขา” (อพยพ 24:16-17)

จากเรื่องราวนี้เราพบถ้อยคำที่คุ้นเคยว่า “เปลวไฟที่ไหม้” ในด้านหนึ่งพระเจ้าทรงเป็นเหมือน
เปลวไฟที่ลุกไหม้ ในอีกด้านหนึ่งพระเจ้าทรงใส่พระทัยถึงขนาดฝังโมเสสสหายของพระองค์ และ
โมเสสจะเป็นขึ้นมาอีกเมื่อพระเจ้าทรงเรียกให้เขาฟื้นขึ้น! แต่ในเวลานี้เขาจะต้องหยุดพักหลังจากที่
ได้ทำงานของพระเจ้าอย่างสัตย์ซื่อ แม้ว่าเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าไปในแผ่นดินแห่งพันธสัญญา
เพราะความล้มเหลวที่ร้ายแรงเพียงครั้งเดียว

ช่วงเวลาและประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาพระเจ้ายังคงตรัสกับประชากร แต่ระยะห่างระหว่างพระเจ้า
กับมนุษย์นั้นค่อยๆห่างออกไปทุกที ไม่ใช่ว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เป็นเช่นนั้น แต่ว่ามนุษย์ไม่รู้จัก
วิธีสื่อสารกับพระเจ้าอีกต่อไป ตัวอย่างนี้เห็นได้อย่างชัดเจนในประวัติศาสตร์พระคัมภีร์เดิม ในที่สุด
ประชากรของพระเจาก็หยุดร้องออกนามของพระองค์ และไม่รู้ด้วยซ้ำว่าพระองค์เป็นใคร ในทำนอง
เดียวกันเมื่อเราอธิษฐานว่า “พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์” เราไม่รู้ด้วยซ้ำว่าพระบิดาคือพระยาห์
เวห์ และถ้าพระองค์ไม่ใช่พระยาห์เวห์ เราก็คงไม่ได้กำลังอธิษฐานกับพระเจ้าของพระคัมภีร์

เมื่อเวลาผ่านไปมีคนน้อยลงและน้อยลงที่สามารถสื่อสารกับพระยาห์เวห์ พระองค์ยังคงสื่อสาร
กับไม่กี่คน เช่น ซามูเอลและพวกผู้เผยพระวจนะอื่นๆ อิสยาห์มีนิมิตเกี่ยวกับพระสิริของพระเจ้า

²⁶ อพยพ 24:9-10 แล้วโมเสสกับอาโรน นาดับกับอาบิฮูและพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล 70 คนก็ขึ้นไป พวกเขาได้เห็นพระเจ้าแห่งอิสราเอล และพื้นที่รองพระบาทเป็นเหมือนนิลสีคราม สุกใสเหมือนทองคำทีเดียว

และเอเสเคียลก็ได้รับนิมิตจากพระเจ้าเช่นกันและเห็นผู้หนึ่งที่เหมือนมนุษย์ ศาสนศาสตร์ตะวันตกจะบอกว่านิมนต์นี้ “เป็นการมาปรากฏในรูปของมนุษย์” ซึ่งให้ภาพของพระเจ้าที่อยู่ในรูปของมนุษย์เหมือนว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ แต่เราอาจเข้าใจกลับกันอย่างผิดๆ พระเจ้ามีรูปลักษณ์อย่างมนุษย์หรือ? หรือว่ามนุษย์จะมีรูปลักษณ์อย่างพระเจ้า? มนุษย์ถูกสร้างตามรูปลักษณ์ (พระฉายา) ของพระเจ้า ดังนั้นมนุษย์จึงมีรูปลักษณ์อย่างพระเจ้าตามคำสอนของพระคัมภีร์ มนุษย์ถูกสร้างตามรูปลักษณ์ของพระเจ้า เพื่อว่าในรูปลักษณ์ของพระเจ้านั้นเขาจะได้สื่อสารกับพระเจ้า

คนสำคัญคนสุดท้ายที่สื่อสารกับพระเจ้าในระดับลึกที่สุดคือโมเสส ผู้ที่พระเจ้าตรัสด้วยแบบหน้าต่อหน้า ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ได้เห็นพระสิริของพระเจ้าและประกาศถ้อยคำของพระองค์ แต่ความใกล้ชิดนั้นลดน้อยลง หลังจากที่เอเสเคียลได้รับนิมิตที่ยิ่งใหญ่ของเขาแล้ว ก็ไม่มีความใกล้ชิดอย่างเดียวกันนั้นกับพระยาห์เวห์อีกต่อไป หลังจากมาลาคีย์ผู้เผยพระวจนะคนสำคัญคนสุดท้าย ก็มีแต่ความเงียบเป็นเวลา 400 ปี พระวจนะของพระเจ้ายิ่งหยุดตรัส เพราะไม่มีใครที่พระยาห์เวห์สามารถจะสื่อสารด้วยได้ มีใครบ้างไหมในยุคสมัยนี้ที่สามารถจะสื่อสารกับพระยาห์เวห์ได้?

จงเตรียมทางสำหรับพระเจ้า

อิสยาห์ 40:3 ออกคำประกาศที่น่ายินดีว่า จงเตรียมมรรคาของพระยาห์เวห์ในถิ่นทุรกันดาร! จงทำทางหลวงในที่ราบแห้งแล้งให้ตรงสำหรับพระเจ้าของเรา!

คุณเตรียมทางหลวงในถิ่นทุรกันดารเพื่ออะไร? นั่นก็เพื่อการเสด็จมาของพระยาห์เวห์เพื่อจะได้สำแดงพระสิริของพระองค์แก่ “มนุษย์ทั้งหลาย” นี่เป็นพระสัญญาที่น่ายินดีในการเสด็จมาของพระยาห์เวห์จริง ๆ แต่เป็นเวลานานแล้วที่คำสัญญานั้นยังคงเป็นคำสัญญาอยู่

อิสยาห์ 7:14 กล่าวไว้ว่า หญิงพรหมจารีจะตั้งครรภ์และให้กำเนิดบุตรชาย ชื่อเรียกต่างๆของพระเจ้าที่เด็กชายคนนี้ได้รับการขนานนามในอิสยาห์ 9:6²⁷ นั้น ถึงแม้ว่าชื่อเรียกต่างๆอาจถูกตีความว่าไม่ได้เป็นชื่อเรียกของพระเจ้า ถ้าคุณใช้ชื่อเหล่านี้เป็นชื่อเรียกของพระเจ้าและใช้เรียกพระเยซูก็จะ เป็นปัญหา เพราะการเรียกพระเยซูว่า “พระบิดานิรันดร์” จะเพิ่มความสับสนยิ่งขึ้นอีก ผู้คนสมัยนี้ไม่รู้จักจริงๆว่าใครคือพระบิดาและใครคือพระบุตร เพราะบางครั้งพวกเขาก็เรียกพระบุตรว่าพระบิดา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้พระบิดาเป็นพระบุตรได้เช่นกัน ดูเหมือนผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพจะไม่เดือดร้อนกับความสับสนนี้ และพวกเขาก็ไม่คิดจะแก้ไขอะไรเมื่อมีคนบอกพวกเขาว่า ผู้ที่จะเสด็จมานั้นก็คือ

²⁷ อิสยาห์ 9:6 ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เราและการปกครองจะอยู่บนบ่าของท่าน และเขาจะขนานนามของท่านว่า “ที่ปรึกษามหัศจรรย์ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดานิรันดร์ และองค์สันติราช”

พระบุตร ไม่ใช่พระบิดา (หรือว่าเราควรจะตีความเหมือนอย่างนักวิชาการพระคัมภีร์หลาย ๆ คนไหมว่า “พระบิดา” ตรงนี้เป็นชื่อเรียกของกษัตริย์ ที่ถือว่าเป็นบิดาของประชาชนของพระองค์? และในเมื่ออาณาจักรของพระองค์เป็นอาณาจักรนิรันดร์ ดังนั้นพระองค์ก็ควรจะถูกเรียกว่าพระบิดานิรันดร์ และกษัตริย์นิรันดร์) อย่างไรก็ตาม ผมยินดีที่จะยอมรับคำกล่าวนี้นี้ว่าใช้กับพระเจ้า

ในอีกคำสัญญาหนึ่งเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระยาห์เวห์นั้น มาลาคีย์ 3:1 กล่าวว่า “และองค์เจ้านายจะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างกะทันหัน” จากนั้นมาก็มีแต่ความเงียบอยู่สองสามร้อยปีก่อนที่ยอห์นผู้ให้บัพติศมาจะปรากฏตัวในถิ่นทุรกันดาร สวมเสื้อผ้าขนอูฐ และร้องป่าวประกาศว่าเขาคือเสียงที่ป่าวร้องในถิ่นทุรกันดารว่า “จงเตรียมมรรคาขององค์ผู้เป็นเจ้า!”

แล้วพระเยซูก็ปรากฏพระองค์และตรัส และทรงทำสิ่งต่าง ๆ ที่เตือนให้คนอิสราเอลนึกถึงบรรพบุรุษของพวกเขาในถิ่นทุรกันดารว่า “บรรพบุรุษของพวกท่านได้กินมานาในถิ่นทุรกันดารแล้วก็ยังเสียชีวิต...เราเป็นอาหารซึ่งให้ชีวิตที่ลงมาจากสวรรค์ และถ้าผู้ใดได้กินอาหารนี้ผู้นั้นจะมีชีวิตอยู่ตลอดไป” พระเยซูทรงตระหนักอยู่เสมอถึงความจริงที่ว่าพระบิดาทรงส่งพระองค์มา “ผู้ที่ต้อนรับเราก็ต้อนรับพระองค์ที่ทรงใช้เรามา” (มัทธิว 10:40) การที่พระเยซูทรงรักษาคนเจ็บป่วยให้หายคนตายให้ฟื้นขึ้น และทรงเลี้ยงฝูงชนจำนวนมากนั้น ทำให้เรานึกถึงผู้เผยพระวจนะเอลียาห์ที่ทำการอัศจรรย์คล้าย ๆ กัน รวมทั้งการให้แป้งและน้ำมันที่ไม่หมด ในการเสด็จมาของพระเยซูนี้บางคนอาจสงสัยว่า “นี่จะเป็นจริงตามพระสัญญาที่พระยาห์เวห์จะเสด็จมาปรากฏหรือไม่?”

ขณะที่เมื่อธรรมาจารย์บางคนกำลังถกเถียงกันเองและกับพระเยซู มีคนหนึ่งนั้นนั้นทูลถามพระเยซูว่าพระบัญญัติข้อใดสำคัญที่สุด พระเยซูตรัสตอบว่า “พระบัญญัติที่สำคัญที่สุดคือ โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด องค์ผู้เป็นเจ้าของเราเป็นพระเจ้าองค์เดียว พวกท่านจงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตของท่าน ด้วยสุดความคิดของท่าน และด้วยสุดกำลังของท่าน” (มาระโก 12:29-30)

พระเยซูกำลังอ้างถึงเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 “โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์ผู้เดียว ทรงเป็นพระเจ้าของเรา” ในข้อความภาษาฮีบรู “พระยาห์เวห์ผู้เดียว” นั้นมีความหมายตรงตัวตามคำคือ “พระยาห์เวห์เดียว”²⁸ เราอาจคาดหวังที่จะอ่านว่า “พระเจ้าเดียว” แต่ความจริงแล้วข้อความภาษาฮีบรูกล่าวว่า “พระยาห์เวห์เดียว” พระคัมภีร์ฉบับนิวเยรูซาเล็มแปลไว้อย่างนี้ว่า “จงฟังเถิด คนอิสราเอล พระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา ทรงเป็นผู้เดียว พระยาห์เวห์เท่านั้น”

²⁸ ต้นฉบับภาษาอังกฤษคือ “the LORD is one” จาก Deuteronomy 6:4 “Hear, O Israel: The LORD our God, the LORD is one.” ที่พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษเกือบทุกฉบับใช้คำ “LORD” แทนคำ “Yahweh” ในต้นฉบับภาษาฮีบรู (ผู้แปล)

แม้แต่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพก็ไม่กล้าพูดว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นสามบุคคล พวกเขาจะพูดถึงพระเจ้าว่าพระเจ้าทรงเป็นสามบุคคล²⁹ แต่จะไม่พูดเช่นนั้นกับพระยาห์เวห์เพราะในพระคัมภีร์เดิมมีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าพระยาห์เวห์ แต่เนื่องจากผมเติบโตมากับความเชื่อเรื่องตรีเอกานุภาพผมจึงไม่ได้เข้าใจอยู่เป็นเวลานานถึงความสำคัญของ “พระยาห์เวห์เดียว” สำหรับผมแล้วคำว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” นั้นหมายถึงพระเจ้าในความหมายทั่วไป แต่คำว่า “พระยาห์เวห์” มีปรากฏถึงสองครั้งในข้อนี้ในข้อความภาษาฮีบรู ซึ่งหมายความว่าพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราเป็นพระยาห์เวห์เดียว

นั่นได้แก่ความขบขันใจในเรื่องนี้ให้ผม ข้อความภาษาฮีบรูไม่ได้กล่าวว่า “พระเจ้าเดียว” แต่กล่าวว่า “พระยาห์เวห์เดียว” มีพระเจ้าองค์เดียวและพระเจ้าองค์นั้นคือพระยาห์เวห์ พระเยซูผู้ทรงยึดมั่นพระคัมภีร์เดิมอย่างสัตย์ซื่อ พระองค์เองก็ทรงสอนว่า มีพระเจ้าเพียงองค์เดียวและพระเจ้าองค์นั้นก็คือพระยาห์เวห์ ถ้าเราปฏิเสธคำกล่าวนี้ เรากำลังปฏิเสธคำสอนของพระเยซูเอง แต่คริสเตียนจำนวนมากก็เต็มใจที่จะยกเลิกคำสอนของพระเยซู ยกเลิกคำสอนของพระคัมภีร์ใหม่ ยกเลิกคำสอนของพระคัมภีร์เดิม ทั้งหมดนี้ก็เพื่อรักษาลักษณะคำสอนตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ทำให้การสอนเกี่ยวกับพระเจ้าผิดไปจากพระคัมภีร์ เราอยากจะได้คำสอนของเราเอง หรือจะตามหลักคำสอนของคนต่างชาติทางตะวันตก นั่นก็ขึ้นอยู่กับเรา แต่นั่นจะหมายความว่าเราปฏิเสธสิ่งที่พระคัมภีร์สอนและสิ่งที่พระเยซูทรงสอน สิ่งที่ผมสอนจากพระคัมภีร์เดิมนี่ ก็เป็นสิ่งที่พระเยซูจะทรงสอน เพราะพระองค์ทรงยึดมั่นกับพระคัมภีร์เดิมเช่นกัน สิ่งที่ผมพูดนี้ไม่มีสักคำที่ขัดแย้งกับสิ่งที่พระเยซูได้ทรงสอน เพราะผมกำลังยึดตามสิ่งที่พระคัมภีร์เดิมกล่าว เมื่อพระเยซูทรงอ้างเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 เพื่อยืนยันมุมมองของพระองค์เองว่า มีพระเจ้าองค์เดียวและพระองค์คือพระยาห์เวห์ สิ่งนี้เน้นย้ำกับผม เพราะมันออกมาจากพระโอษฐ์ขององค์ผู้เป็นเจ้าและผู้ช่วยให้รอดที่ประเสริฐของเรา

²⁹ หรือจะบอกว่า “สามพระภาค” ก็เป็นสามพระองค์ที่แยกกัน ซึ่งไม่ใช่บุคคลเดียวกัน (ผู้แปล)

บทที่ 2

พระเจ้าสถิตอยู่กับเรา

คำนำ

ผมร้อนใจที่จะให้คำสอนรุดหน้า เพราะเป็นเรื่องเร่งด่วนที่จะให้ความจริงในเรื่องนี้ได้ถูกสอนออกไปโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ และความเชื่อที่ผิด ๆ จะได้สิ้นสุดลงโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ แต่ในทางปฏิบัติ มันก็ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะนำเสนอความจริงที่ให้ภาพทั้งหมดออกมาชัดเจนและเข้าใจง่าย

ผมกำลังให้คุณเห็นทัศนียภาพทั้งหมด ทัศนียภาพคือภาพมุมกว้างที่ผู้ดูสามารถวาดสายตาไปได้ทั่วโดยไม่ต้องมาจดจ้องอยู่กับจุดหนึ่ง แล้วก็ไปอีกจุดหนึ่งและสงสัยว่ามันเชื่อมโยงกันอย่างไร ถ้าวันนี้ผมเริ่มพิจารณาด้วยการวิเคราะห์แบบเป็นข้อ ๆ ข้อนี้ที่ข้อโน้นที่ นั่นจะทำให้คุณสับสนเพราะคุณจะไม่รู้ว่ามันเชื่อมโยงกันอย่างไร แต่โดยพระคุณของพระเจ้า ผมจะนำเสนอภาพกว้างๆ ให้เราได้วิเคราะห์ แล้วต่อมาเมื่อเราดูส่วนนี้และส่วนนั้นของภาพ เราก็จะรู้ว่ามันเข้ากันอย่างไร

คราวนี้ผมจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับส่วนสำคัญบางอย่างที่ผมเกริ่นไว้คราวก่อน ในมุมมองแบบทัศนียภาพกว้าง ๆ นั้น มีข้อสงสัยเกี่ยวกับพระคัมภีร์และศาสนศาสตร์บางประการ ที่ครั้งก่อนผมไม่ได้ขยายความไว้เพราะผมแค่วาดให้เห็นภาพกว้างๆ แต่คราวนี้ผมจะดูบางประเด็นเหล่านี้และหลักการสำคัญของประเด็นเหล่านั้น

พระยาห์เวห์ทรงเป็นศูนย์กลาง

ประเด็นแรกก็คือ พระยาห์เวห์ทรงเป็นศูนย์กลางที่แท้จริงของพระคัมภีร์เดิม ในบทก่อนผมได้ชี้ให้เห็นว่าคำว่า “พระเจ้า” มีปรากฏประมาณ 2,500 ครั้งซึ่งน้อยกว่าคำว่า “ยาห์เวห์” ที่มีปรากฏเกือบ 7,000 ครั้งอยู่มาก พระยาห์เวห์ทรงเป็นศูนย์กลางของพระคัมภีร์เดิมที่ไม่อาจปฏิเสธได้

น่าเสียดายที่ไม่มีคำยี่ห้อในภาษาจีน คำที่ใกล้เคียงที่สุดก็คือ “เยโฮหวั” ซึ่งก็คือ เยโฮวาค์ “เยโฮวาค์” (“Jehovah”) เป็นคำผสมที่ไม่พบในต้นฉบับภาษาฮีบรู ที่จริงแล้วไม่ได้มีคำนี้จนกระทั่งศตวรรษที่ 16 เมื่อมีผู้ผสมคำขึ้นโดยรวมพยัญชนะจาก “ยี่ห้อ” กับสระจาก “อาโดนาย”

ในพระคัมภีร์ภาษาจีนมีคำว่า “เยโฮวาค์” แม้ว่าจะไม่พบคำนี้ในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษก็ตาม พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษแปลคำว่า “ยี่ห้อ” (“Yahweh”) เป็นตัวพิมพ์ใหญ่ “LORD” ซึ่งได้รับอิทธิพลจากพระคัมภีร์ฉบับเซปทัวจินต์ที่แปลคำ “ยี่ห้อ” เป็น “คูริออส”¹ (Lord)

เซปทัวจินต์ คือพระคัมภีร์เดิมฉบับแปลเป็นภาษากรีกฉบับสำคัญสุด ที่กล่าวกันว่าแปลโดยคนเจ็ดสิบคน คำว่า “เซปทัวจินต์” หมายถึงเจ็ดสิบ ดังนั้นเซปทัวจินต์หรือที่เรียกกันว่า LXX² จึงเป็นงานแปลของคนเจ็ดสิบคน (แม้ว่านักวิชาการทั้งหลายจะไม่แน่ใจว่ามีผู้แปลทั้งหมด 70 คนก็ตาม) ฉบับเซปทัวจินต์แทนที่จะจะชื่อ “ยี่ห้อ” ไว้ แต่กลับแปลเหมือนว่ามันคือ “อาโดนาย” (Lord) เพื่อว่าทั้ง “ยี่ห้อ” และ “อาโดนาย” จะได้แปลว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” (Lord) นี่สร้างความสับสนอย่างมากตลอดหลายศตวรรษ แม้ในลักษณะที่เฉพาะเจาะจงว่า “Adonai Yahweh” (Lord Yahweh) ถูกแปลเป็น “Lord LORD” (ที่คำ “Lord” ซ้อนกัน ที่แปลว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า องค์ผู้เป็นเจ้า”)³

พระยี่ห้อทรงเป็นศูนย์กลางของพระคัมภีร์เดิมอย่างแท้จริง แต่ในภาษาจีนเราไม่มีแม้แต่คำที่ถูกต้องสำหรับพระนามเฉพาะของพระเจ้า หลังจากที่เราพิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว ดูเหมือนว่าการทับศัพท์คำว่ายี่ห้อ ที่ดีที่สุดและถูกต้องที่สุดน่าจะเป็น “ยี่ห้อ” (亚伟) ซึ่งพอจะใกล้เคียงกับ “ยี่ห้อ” และก็ดีกว่า “เยโฮหวั” (耶和華) คำดั้งเดิมมาก ความเป็นไปได้อย่างอื่นที่จะลดคำว่า “เยโฮหวั” มาเป็น “เยโฮ” (耶和) โดยเอา “หวั” (華) ออกไปนั้นก็ไม่เหมาะสม นั่นเป็นเพราะ “หวั” มีความเชื่อมโยงอย่างลึกซึ้งกับประเทศจีนและมีความสำคัญกับคนจีน แต่การเลือก “ยี่ห้อ” (亚伟) มากกว่า “เยโฮหวั” นั้นเราจะได้ภาพที่กว้างไกลกว่า คือจากประเทศจีนไปไกลจนทั่วทั้งเอเชีย จึงนำมาสู่การเปลี่ยนจาก “หวั” (จีน) มาเป็น “ยี่ห้อ” (เอเชีย) [ข้อมูลปัจจุบัน: การแปลที่ดีกว่าสำหรับยี่ห้อตอนนี้คือ “หย่าหวั” (雅伟, yǎwěi)]

พระยี่ห้อทรงเป็นศูนย์กลางของพระคัมภีร์เดิมอย่างแท้จริง ในพระคัมภีร์เดิมนั้นไม่มีใครอื่นเป็นพระเจ้านอกจากพระยี่ห้อ ข้อเท็จจริงของเรื่องนี้ก็คือ คุณจะหาพระองค์ที่สองที่เป็นพระเจ้าไม่พบ และยิ่งจะไม่พบพระองค์ที่สามที่เป็นพระเจ้า⁴ในพระคัมภีร์เดิมเลย นักวิชาการพระคัมภีร์เดิมทุกคนรู้ว่า คุณจะไม่พบสามพระองค์ที่เป็นพระเจ้าในพระคัมภีร์เดิม มีพระเจ้าเพียงองค์เดียว

¹ “kurios” (Lord) แปลว่า “องค์เจ้านาย” หรือ “องค์ผู้เป็นเจ้า” (ผู้แปล)

² “Septuagint”; LXX คือตัวเลข 70 ของโรมัน (L มีค่าเท่ากับ 50, X มีค่าเท่ากับ 10, LXX จึงมีค่าเท่ากับ 70) - ผู้แปล

³ พระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษจะใช้คำว่า “Lord God” (องค์ผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้า) แทน “Lord LORD” ที่ซ้ำซ้อนกัน (ผู้แปล)

⁴ พระองค์ที่สองที่เป็นพระเจ้าในตรีเอกานุภาพ หรือ พระองค์ที่สามที่เป็นพระเจ้าในตรีเอกานุภาพ

ในพระคัมภีร์เดิม และผมพูดอย่างนี้โดยไม่กลัวการโต้แย้งจากใคร ๆ แม้แต่บรรดานักวิชาการชาวฮีบรูชั้นแนวหน้า (ผมได้เรียนกับนักวิชาการชาวฮีบรูที่มีชื่อเสียงมาก อาจารย์ที่ดูแลผมคือศาสตราจารย์แอ็คครอยด์⁵ ท่านเป็นนักวิชาการภาษาฮีบรูชั้นแนวหน้าคนหนึ่งในอังกฤษ) แต่ไม่ว่าคุณจะมีมุมมองศาสนาตรินแบบไหน ผมก็กล้าพูดด้วยความมั่นใจที่สุดว่า ไม่มีพระองค์ที่สองหรือพระองค์ที่สามที่รวมอยู่ในพระเจ้า มีแต่พระยาห์เวห์เดียวและพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้นในพระคัมภีร์ฮีบรู

ตอนนี้คุณเริ่มจะสังเกตเห็นถึงปัญหาที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพเผชิญ เมื่อเขาเข้าไปค้นหาข้อความเกี่ยวกับความเชื่อตรีเอกานุภาพในพระคัมภีร์เดิมทั้ง ๆ ที่ไม่มีเลย และจะไม่พบแม้แต่ข้อเดียว พระนามพระยาห์เวห์มีปรากฏเกือบ 7,000 ครั้งในพระคัมภีร์เดิมก็เพื่อกันไม่ให้ผู้อื่นใดเป็นพระเจ้า

ความตรงข้ามกันกับการสถิตอยู่ไกลของพระเจ้า

ประเด็นที่สองที่ผมพูดถึงคร่าวก่อนแต่ไม่ได้ขยายความก็คือ เรื่องเกี่ยวกับการสถิตอยู่ไกลโพ้นของพระเจ้า ศาสนศาสตร์ของประเทศตะวันตกเชื่อว่าพระเจ้าสถิตอยู่ไกล นี่เป็นแนวคิดแบบกรีกที่ดึงดูดบรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพยุคแรก ๆ ได้ง่าย พวกเขาส่วนใหญ่เป็นชาวกรีกแต่มีชาวยิวอยู่น้อยอย่างน่าตกใจ เมื่อมาถึงช่วงสภาสังคายนาแห่งไนเซียก็แทบไม่มีชาวยิวหลงเหลืออยู่ในคริสตจักรแล้ว ผมไม่ทราบว่ามีผู้นำชาวยิวหลงเหลืออยู่ในคริสตจักรสักเท่าไรช่วงราว ๆ การประชุมแห่งไนเซียในศตวรรษที่สามและสี่ เนื่องด้วยพัฒนาการที่มีผลมากนี้ ความเชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวจึงถูกขจัดทิ้งไป และความเชื่อว่ามีพระเจ้าหลายองค์ที่อำพรางตัวอยู่ก็เข้ามาและครอบงำคริสตจักร

ในแนวคิดแบบกรีกเกี่ยวกับการสถิตอยู่ไกลโพ้นนั้นเชื่อว่าพระเจ้าทรงอยู่ห่างไกลจากโลกมาก และถูกยกขึ้นสูงอยู่ในสวรรค์ ความคิดเช่นนี้แทนที่จะถวายเกียรติพระเจ้าแต่กลับให้ภาพว่าพระเจ้าไม่ทรงห่วงใยและไม่ยุ่งเกี่ยวกับโลกนี้

จากการเข้าไปดูหลายเรื่องราวในพระคัมภีร์เดิมคร่าวก่อน ผมได้แสดงให้เห็นว่าแนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้านี้ผิดไปอย่างสิ้นเชิง พระเจ้าทรงดำเนินอยู่บนโลกนี้จริง ๆ และอาดัมก็ได้ยินเสียงฝีเท้าของพระองค์ พระยาห์เวห์ไม่ได้ทรงดำเนินอย่างผีหรือร่างไร้วิญญาณที่ไม่มีเสียง เราไม่ทราบลักษณะที่แน่ชัดของรูปร่างของพระองค์ แต่เป็นรูปลักษณะที่มีตัวตน คุณสามารถสัมผัสพระองค์ได้ มองเห็นพระองค์ได้ และได้ยินพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงดำเนินคุณสามารถได้ยินเสียงฝีเท้าของพระองค์

⁵ Professor Ackroyd

⁶ Council of Nicaea

แนวคิดที่พระเจ้าสถิตอยู่ใกล้กันนั้นความคิดแบบกรีกไม่สามารถจะเข้าใจได้ ตามความคิดแบบกรีกแล้วพระเจ้าทรงอยู่ไกลโพ้นในสวรรค์และไม่ค่อยจะสนใจโลกนี้ เหตุผลก็คือว่าตามความคิดแบบกรีกถือว่าโลกแห่งวัตถุเป็นสภาพที่ต่ำสุดของสิ่งที่ดำรงอยู่ และอันที่จริงแล้วเป็นที่ที่ความบาปและความชั่วอาศัยอยู่

เมื่อถึงศตวรรษที่สองประมาณ 100 ปีหลังจากช่วงสมัยของพระคริสต์มีคนหนึ่งชื่อมาร์กิออน⁷ ได้ประกาศว่า พระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกแห่งวัตถุนี้จะเป็นพระเจ้าที่แสนดีไปไม่ได้ เพราะโลกแห่งวัตถุเป็นสิ่งชั่วร้าย และไม่มีพระเจ้าที่แสนดีองค์ไหนจะทรงสร้างโลกที่เป็นวัตถุขึ้นมา ด้วยเหตุผลทำนองเดียวกันนี้เองจึงถือว่าร่างกายของมนุษย์เป็นสิ่งไม่ดีเพราะเป็นวัตถุ และเป็นที่ที่ความบาปและความชั่วร้ายอาศัยอยู่ ดังนั้นจุดประสงค์ของความรอดก็คือการหลุดพ้นจากโลกวัตถุนี้

แนวคิดแบบนี้อาจฟังดูแปลก ๆ สำหรับคุณ แต่มันเป็นแนวคิดที่ครอบงำความคิดของชาวกรีกในเวลานั้น แนวคิดนี้เติบโตไปพร้อม ๆ กับการแพร่หลายของหลักคำสอนแบบนอสติค ซึ่งเป็นประเด็นที่ได้รับความนิยมอยู่ในปัจจุบันจากเรื่องราวที่สลัปดาห์วินซี⁸ ขณะนี้หลักคำสอนแบบนอสติคกำลังหวนกลับมาแพร่หลายอีกครั้ง โดยที่ร้านหนังสือในประเทศแคนาดาต่างก็มีหนังสือเกี่ยวกับคำสอนแบบนอสติคอยู่มากในสต็อกของร้าน

หลักคำสอนเกี่ยวกับความเชื่อแบบนอสติคคืออะไร? พูดให้ง่ายก็คือ การรอดโดยความรู้ที่มาจากคำภาษากรีกว่า “γνῶσις” (*gnōsis*) ซึ่งหมายถึง “ความรู้” ในความเชื่อแบบนอสติคนั้นคุณจะรู้ว่า *gnōsis* (โนซิส) คือความรู้ที่ลึบเฉพาะของการหลุดพ้นจากโลกแห่งวัตถุนี้ และสูงขึ้นไปในชั้นของสรวงสวรรค์ จนกระทั่งคุณหลุดพ้นจากเงื้อมมือชีวิตนี้และเข้าไปสู่ชีวิตฝ่ายวิญญาณและไม่ใช้ชีวิตฝ่ายวัตถุ สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อแบบกรีกว่า วัตถุมีความเลวร้ายอยู่ในตัว

แนวคิดนี้มีผลที่มีอิทธิพลตามมามากมาย หนึ่งในนั้นคือมุมมองที่แพร่หลายในคริสตจักร (และยังคงแพร่หลายในวงกว้างของคริสตจักรในปัจจุบัน) ว่าความสัมพันธ์ทางเพศนั้นไม่ดี (พูดอย่างเบาสุด) และยิ่งกว่านั้นแล้วยังบาปอีก (พูดอย่างแรงสุด) เรื่องเพศถูกมองว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการถูกผูกมัดอยู่กับโลกของวัตถุ นั่นก็คือแนวคิดเบื้องหลังมุมมองที่บรรดาบาทหลวงคาทอลิกไม่ควรจะแต่งงาน

⁷ Marcion บิชอปของคริสเตียนในยุคแรก ๆ

⁸ *The Da Vinci Code* ชื่อภาพยนตร์ที่โด่งดังจากนวนิยายแนวลึกลับแบบสืบสวนของแดน บราวน์ ซึ่งอธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยมีข้อเท็จจริงประกอบอยู่เพียงส่วนหนึ่งเพื่อเสริมให้เกิดความน่าเชื่อถือว่ามีหลักฐานสนับสนุนความเชื่อเกี่ยวกับศาสนา (ผู้แปล)

ความเชื่อเรื่องการอุทิศตัวให้กับศาสนา⁹ก็เป็นผลอีกอย่างหนึ่งจากมุมมองแบบกรีกที่มีต่อโลกวัตถุ ที่เป็นแรงบันดาลใจให้พระนักบวชหันจากโลกวัตถุที่มีความเลื่อมทรมเป็นที่ตั้งและเข้าถึงความบริสุทธิ์ของชีวิตฝ่ายวิญญาณในที่กันดารที่ห่างไกลจากความเจริญให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อชำระตัวเองให้บริสุทธิ์จากร่างกายเนื้อหนังของพวกเขา มีการถือศีลอดและการเพียรตีดัวเอง พวกพระนักบวชจะอดอาหารและทปตีดัวเองจนเลือดไหลเหมือนว่านี่เป็นการปลดปล่อยจากร่างกายนี้

มาร์กิโอนพูดไปไกลถึงขนาดที่ว่า พระยาห์เวห์พระเจ้าของพระคัมภีร์เดิม เป็นพระเจ้าที่ชั่วร้าย และดังนั้นจึงเป็นพระเจ้าของพระคัมภีร์ใหม่ไม่ได้ สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าการแยกพระเจ้าของพระคัมภีร์เดิมกับพระเจ้าของพระคัมภีร์ใหม่ในคริสตจักรของคนต่างชาติ นั้น จะต้องมาถึงขั้นที่คืบหน้าจนทำให้คำสอนแบบนี้เกิดขึ้นและแผ่ขยายไปทั่วคริสตจักร ใครที่คุ้นกับประวัติศาสตร์คริสตจักรจะรู้ว่า มาร์กิโอนเป็นคนมีชื่อเสียง เขาช่วยเสนอแนะความเชื่อแบบนอสติคของคริสเตียน ความเชื่อแบบนอสติคนี้ได้พูดเป็นนัยไว้แล้วในพระคัมภีร์ใหม่ และคริสเตียนในยุคแรกได้ต่อสู้ในเรื่องนี้ 1 ยอห์น 4:2-3 กล่าวว่า “โดยข้อนี้ พวกท่านจะรู้จักพระวิญญาณของพระเจ้า คือทุกวิญญาณที่ยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ ก็มาจากพระเจ้า และทุกวิญญาณที่ไม่ยอมรับพระเยซู ก็ไม่ได้มาจากพระเจ้า นี่เป็นวิญญาณที่เป็นปฏิปักษ์ของพระคริสต์ ซึ่งพวกท่านได้ยินว่าจะมา และขณะนี้ก็อยู่ในโลกแล้ว” (ฉบับ ESV)¹⁰

ตามความเชื่อของมาร์กิโอนและความเชื่อแบบนอสติคของคริสเตียนแล้ว พระเยซูไม่อาจมาบังเกิดเป็นมนุษย์ได้ เพราะพระเจ้าจะไม่ยอมให้ตัวพระองค์เองมาเปราะเปื้อนโดยการเข้าไปในกายมนุษย์ พระเยซูไม่ได้ทรงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ พระองค์แค่มีรูปลักษณ์ของมนุษย์ พระเยซูมองดูเหมือนมนุษย์ทุกอย่าง และพูดเหมือนมนุษย์ แต่พระองค์ไม่ได้มีร่างกายเหมือนพวกเราจริงๆ นี่คือหลักคำสอนแบบโดซีติก¹¹ที่รู้จักกันดี (มาจากคำกรีกที่หมายถึง “มองดูเหมือน”) แต่ถ้าพระเยซูไม่ใช่มนุษย์แท้จริง พระองค์ก็ไม่อาจถูกตรึงบนกางเขนได้ และถ้าพระองค์ไม่ได้ถูกตรึงบนกางเขน พระองค์ก็ไม่อาจสิ้นพระชนม์จริงๆ ได้

หลักคำสอนเหล่านี้อาจฟังดูแปลกสำหรับคุณ แต่เมื่อกลับไปเปิดหนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์คริสตจักรหรือศาสนศาสตร์เชิงประวัติศาสตร์เล่มไหนดูก็ได้ แล้วคุณจะเห็นว่าคำสอนนี้มีอิทธิพลมากเพียงใด แนวคิดที่พระเจ้าสถิตอยู่ไกลสืบเนื่องมาจากความเชื่อพื้นฐานที่ว่า เนื้อหนังเป็นสิ่งไม่ดี ร่างกายเป็นสิ่งไม่ดี เรื่องเพศเป็นสิ่งไม่ดี และทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวัตถุเป็นสิ่งไม่ดี แนวคิดเช่นนั้นแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากมุมมองของชาวฮีบรูว่า ทุกสิ่งในการทรงสร้างของพระเจ้านั้นดี เมื่อพระเจ้า

⁹ Monasticism คือความเชื่อเรื่องการอุทิศตัวให้กับศาสนาโดยการสละชีวิตทางโลกเพื่ออุทิศตนอย่างเต็มตัวในทางธรรม (ผู้แปล)

¹⁰ English Standard Version

¹¹ Docetism คือหลักคำสอนของคริสเตียนในยุคแรกๆ ที่เชื่อว่าพระคริสต์ไม่ได้มีร่างกายของมนุษย์แต่เป็นกายวิญญาณที่ทุกขทรมานและตายบนกางเขน เป็นความเชื่อที่ถูกต่อต้านและถือว่าเชื่อผิดในสมัยของคริสเตียนยุคแรกๆ (ผู้แปล)

ทรงสร้างทุกสิ่งเสร็จ พระองค์ทรงเห็นว่าการสร้างของพระองค์นั้น “ดียิ่งนัก” และไม่ใช่แค่ “ดี” ตรงนี้เราจะเห็นความแตกต่างที่สำคัญระหว่างการคิดแบบฮีบรูกับการคิดแบบกรีกที่เป็นคนต่างชาติ

ร่างกายนั้นดี เพศนั้นพระเจ้าเป็นผู้กำหนดขึ้น ทุกสิ่งดีเพราะพระเจ้าทรงสร้างมาดี มนุษย์อาจทำให้สิ่งที่พระเจ้าสร้างเสื่อมลง แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าแต่เดิมนั้นไม่ดี

ความคิดเชิงปรัชญากรีกนั้นสนับสนุนแนวคิดเรื่องพระเจ้าทรงอยู่ไกล นี่เป็นความคิดที่บรรดาบรรพบุรุษของคริสตจักรในยุคแรก ๆ (บรรดาผู้นำคริสตจักรที่ไม่ใช่ชาวยิว) ถูกเลี้ยงดูมา

พระคัมภีร์ปฐมกาลสนับสนุนแนวคิดเรื่องการสถิตอยู่ไกลไหม? เราได้เห็นครั้งก่อนว่า อาดัมและเอวาได้ยินเสียงฝีเท้าของพระเจ้า ก่อนหน้านั้นพระเจ้าได้ทรงปั้นมนุษย์ออกมาอย่างสวยงามจากดินด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง พระองค์ยังทรงปลูกสวนอีกด้วย แล้วพระองค์ก็ยังทรงทำหน้าที่ของปุโรหิตในการฆ่าสัตว์และเอาหนังของมันมาทำเป็นเสื้อให้กับอาดัมและเอวาสวมใส่หลังจากที่พวกเขาทำบาป

พระคัมภีร์ปฏิเสธความคิดแบบกรีกที่พระเจ้าสถิตอยู่ไกล แต่เป็นข้อสนับสนุนสำคัญของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เพราะพระเจ้าถูกกล่าวถึงว่าสถิตอยู่ไกลโพ้น เราจึงจำเป็นต้องมีผู้ปรองดองที่ยืนอยู่ตรงกลาง ผู้ที่ส่วนหนึ่งเป็นพระเจ้าและส่วนหนึ่งเป็นมนุษย์ เมื่อถึงตอนที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพยึดครองพระคัมภีร์ใหม่นั้นพวกเขาก็ทำให้เนื้อความเสียหายไปหมด ถึงแม้จะมีความจริงที่เห็นได้อย่างชัดเจนว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นศูนย์กลางของพระคัมภีร์เดิม แต่นั่นก็ยังไม่สามารถจะยับยั้งการทำให้พระยาห์เวห์หายไปจากพระคัมภีร์ใหม่ตามการแปลความของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพได้

การที่มาร์ทีออนสามารถพูดได้ว่าพระเจ้าของพระคัมภีร์เดิม ไม่ใช่พระเจ้าของพระคัมภีร์ใหม่นั้นแสดงให้เห็นว่าภายในเวลา 100 ปีหรือมากกว่านั้นหลังจากช่วงสมัยของพระคริสต์ คริสตจักรได้ถูกครอบคลุมไปด้วยปรัชญากรีกมากเกินไป ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพช่วงสมัยการประชุมแห่งนิจเซียไม่ได้ไปไกลขนาดนั้น และพวกเขาก็ปฏิเสธมาร์ทีออนอย่างถูกต้องว่าเป็นคนนอกศาสนา พวกเขาแสวงหาทางสายกลางระหว่างความคิดแบบกรีกกับความคิดแบบฮีบรู แต่ที่น่าเศร้าก็คือ สุดท้ายแล้วพวกเขาได้เลือกเส้นทางที่กำหนดโดยความคิดแบบแรกและไม่ใช่แบบหลัง

การคิดแบบนี้เป็นเหตุให้ไม่มี “พระยาห์เวห์” ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์ใหม่ ถ้าคุณดูพระคัมภีร์ใหม่ คุณจะไม่เห็นการอ้างอิงถึงพระยาห์เวห์ เพราะฉบับเซปทัวจินต์ได้เอาพระนามของพระยาห์เวห์ออกไปจากพระคัมภีร์เดิมแล้วโดยใช้คำกลางๆ แทนว่า “Lord” (องค์ผู้เป็นเจ้า) เมื่อผมถามคุณว่าคุณอธิษฐานกับใคร คุณบอกว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” มีบางคนบอกว่า “พระบิดา” และมีบางคนบอกว่า

“พระบุตร” นั่นคือความสับสนอย่างมาก และเมื่อความเชื่อในตรีเอกานุภาพยึดครองพระคัมภีร์ใหม่ จึงเกิดความสับสนไปหมด เมื่อคุณพูดว่า “พระเจ้า” ไม่มีใครรู้ว่าคุณกำลังหมายถึงใคร

โดยสรุปแล้ว ประเด็นแรกคือ พระยาห์เวห์ทรงเป็นศูนย์กลางของพระคัมภีร์เดิมอย่างแท้จริง ประเด็นที่สองคือ แนวคิดแบบกรีกเรื่องที่พระเจ้าสถิตอยู่ใกล้กันตรงกันข้ามกับคำสอนในพระคัมภีร์ พระยาห์เวห์สถิตอยู่ไกลจริง (แม้ว่าไม่ใช่ในความหมายแบบกรีก) แต่พระคัมภีร์ก็เน้นย้ำการสถิตอยู่ใกล้ของพระองค์มากกว่าการสถิตอยู่ไกลของพระองค์ พระองค์เสด็จลงมายังโลก และยิ่งกว่านั้นทรงใส่พระทัยแม้กระทั่งเส้นผมที่ร่วงจากศีรษะของคุณ

การกันพระเจ้าออกไป

การที่ “พระยาห์เวห์” หายไปจากพระคัมภีร์ใหม่นั้น เราจึงให้พระเยซูเป็นจุดศูนย์กลางของพระคัมภีร์ใหม่ ความเชื่อในตรีเอกานุภาพถือว่าพระคัมภีร์ใหม่มีจุดศูนย์กลางอยู่ที่พระคริสต์¹²

ผมมองย้อนกลับไปด้วยความกลัวที่ผม (และคนอื่น ๆ) ได้ทำให้พระยาห์เวห์พระเจ้าเดียวและเพียงผู้เดียวองค์นี้หมดความสำคัญลง ผมสงสัยว่าพระเจ้าจะทรงอภัยความผิดมหันต์ให้เราไหมที่บิดเบือนความจริงที่สำคัญดังกล่าวเกี่ยวกับพระองค์ พระเจ้าไม่ได้เป็นศูนย์กลางอีกต่อไป แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้เราทุกซักรัน ความสำคัญทั้งสัณอยู่ที่พระเยซู เราให้ความสนใจกับการตั้งพระเยซูให้เป็นพระเจ้า และถ้าพระเยซูเป็นพระเจ้า เราก็ไม่ต้องการพระบิดา ทำไมคุณจึงต้องการพระบิดาด้วยในเมื่อคุณมีพระเจ้าในพระบุตรอยู่แล้ว? คริสเตียนบางคนยังพูดถึงพระบุตรว่าเป็นพระบิดา ด้วยเหตุนี้พระบุตรก็คือพระบิดาและพระบิดาก็คือพระบุตร

มันสำคัญไหมว่าเราจะเชื่อในตรีเอกานุภาพหรือไม่? จงไตร่ตรองจากมุมมองของพระยาห์เวห์ แล้วลองทำความเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น เรากำลังยกย่องพระเยซูเป็นจุดศูนย์กลางของการนมัสการแทนพระยาห์เวห์ พระเยซูทรงเป็น “ผู้ที่สำคัญที่สุด” ของเรา แม้ในการประกาศเป็นคริสเตียนของเรา เราคำนึงถึงพระยาห์เวห์เพียงน้อยนิด แต่ให้พระเยซูเป็นศูนย์กลางที่แท้จริงในการนมัสการของเรา

ผมแปลกใจที่บางคนยังใส่ใจอย่างมากกับการยึดความเป็นพระเจ้าของพระเยซู พวกเขาจะถามผมว่า “คุณหมายความว่าพระเยซูไม่ใช่พระเจ้าอย่างนั้นหรือ?” เราใส่ใจกับการยกย่องพระเยซูมากกว่าและใส่ใจที่จะยกย่องพระยาห์เวห์ยังไม่ถึงครึ่งของพระเยซูหรือไม่? ทำไมไม่มีใครมีใจจดจ่อ

¹² Christocentric

กับพระยาห์เวห์อีกต่อไป? เราได้ทำอะไรไปกับองค์ผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราหรือ? เราต้องการจะพูดถึงแต่พระเยซูและร้องเพลงสรรเสริญพระองค์เท่านั้น

ผมรู้สึกผิดอย่างมากในเรื่องนี้ ในฐานะที่เป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพด้วยคนหนึ่ง ผมยังได้แต่งเพลงที่มีเนื้อความว่า “ข้ามอบทุกสิ่งแต่พระเยซู” ทุกสิ่งนั้นเกี่ยวกับพระเยซู วันก่อนผมได้ปรึกษากับเฮเลนว่าจะทำอะไรกับเพลงนี้ดี ขอพระเจ้าทรงอภัยให้ผมด้วย ผมไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรกับมันดี เพลงที่ยกย่องบูชาขึ้นไปที่พระเยซู ไม่ใช่พระยาห์เวห์ พระเจ้าผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ในความคิดของเรานั้นพระเยซูทรงทำทุกอย่าง พระองค์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และพระองค์ได้ทรงทำให้ความรอดของเราสัมฤทธิ์ผล เช่นนั้นแล้วเราจะต้องการพระบิดาไปเพื่ออะไร?

มันสำคัญไหมว่าเราจะเชื่อในตรีเอกานุภาพต่อไป? มันจะสำคัญไหมในวันที่เรายืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าผู้พิพากษาแห่งสวรรค์และโลก และยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยซูคริสต์ผู้ที่เราได้ทรงมอบหมายการพิพากษาไว้? เราคิดว่าเรากำลังทำให้พระเยซูพอพระทัย แต่ผมนึกได้ด้วยใจว่า เรากำลังทำสิ่งที่ตรงกันข้ามอย่างมากกับที่พระเยซูได้ทรงสอนไว้ คราวก่อนผมได้อ้างอิงมาระโก 12:29¹³ ที่พระเยซูตรัสอ้างอิงจากเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 ว่า “โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์เท่านั้นทรงเป็นพระเจ้าของเรา”¹⁴ มีพระยาห์เวห์เดียวและเพียงผู้เดียว

พระเยซูตรัสในข้อต่อมาว่า “และพวกท่านจงรักองค์ผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน ด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตของท่าน ด้วยสุดความคิดของท่านและด้วยสุดกำลังของท่าน” (มาระโก 12:30 ฉบับ ESV ที่พระเยซูตรัสอ้างอิงจากเฉลยธรรมบัญญัติ 6:5 ข้อต่อมาว่า “ท่านจงรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจและสุดกำลังของท่าน”)¹⁵

พระเยซูทรงสอนให้เรารักพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจสุดจิตของเรา สุดความคิดของเรา สุดกำลังของเรา ในวันที่เรายืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยซู เราจะพูดกับพระองค์อย่างนี้หรือว่า “ข้าแต่พระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์ก็แค่พยายามทำให้พระองค์พอพระทัย” แล้ว “ทำไมเจ้าจึงไม่ฟังคำสอนของเรา? ทำไมเจ้าจึงเรียกเราว่าองค์ผู้เป็นเจ้า องค์ผู้เป็นเจ้า แต่ไม่ได้ทำตามที่เราสอน? เราได้บอกเจ้าแล้วว่า พระยาห์เวห์ผู้เดียวเท่านั้นที่เจ้าจะต้องรักด้วยสิ้นสุดทั้งหมดของตัวเจ้า”

เมื่อผมกลับมาแคนาดาปีที่แล้วและหย่อนตัวลงบนเก้าอี้ ทันใดนั้นเหตุการณ์ในยอห์นบทที่ 6 ก็สะกิดใจผม พวกฝูงชนต้องการตั้งพระเยซูเป็นกษัตริย์ เป็นการกระทำที่อาจดูเหมือนจะถูกต้องอย่าง

¹³ มาระโก 12:29 พระเยซูจึงตรัสตอบคนนั้นว่า “พระบัญญัติอันดับแรกคือ โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเป็นพระเจ้าองค์เดียว”

¹⁴ จากฉบับมาตรฐาน 2011 ต้นฉบับคือ “Hear O Israel, the LORD our God, the LORD is one.” (Deuteronomy 6:4)

¹⁵ English Standard Version และจากฉบับมาตรฐาน 2011

ที่ควรสำหรับเราและอาจรวมถึงเหล่าสาวกด้วย แต่พระเยซูจะไม่มีความคิดแบบนี้ พระองค์ไม่ทรงต้องการให้พวกเขาตั้งพระองค์เป็นกษัตริย์ ดังนั้นพระองค์จึงทรงหลบไปจากพวกเขา¹⁶

คุณต้องการให้พระเยซูเป็นกษัตริย์ในชีวิตของคุณไหม? นั่นเป็นสิ่งที่ดี แต่พระเยซูทรงต้องการเป็นกษัตริย์ในชีวิตของคุณเพราะเหตุผลที่คุณต้องการให้พระองค์เป็นกษัตริย์ไหม? พระเยซูกำลังตรัสกับคนทั้งหลายว่า “เราไม่ได้แสวงหาเกียรติจากมนุษย์ ดังนั้นจงอย่าตั้งให้เราเป็นกษัตริย์ มีแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เราต้องการถวายเกียรติ และผู้นั้นก็คือพระยาห์เวห์ พระบิดาของเรา”

พระเยซูทรงตั้งมาตรฐานให้เราทำตาม แต่เราก็คิดว่าเรากำลังทำให้พระองค์พอพระทัยด้วยการยกย่องพระองค์ให้เป็นศูนย์กลางและผลักใส่พระบิดาของพระองค์ออกไป แม้เราจะยินดียกย่องพระบิดาแบบพอเป็นพิธีอยู่บ้าง ในความเป็นจริงนั้น ความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่จำเป็นต้องมีพระเจ้าพระยาห์เวห์ เพราะพระเยซูทรงเป็นทุกสิ่งของเราแล้ว แล้วโคโลสี 1:16 ไม่ได้กล่าวไว้หรือว่าพระเยซูทรงสร้างทุกสิ่ง?¹⁷

ความคิดของเราถูกครอบงำอย่างมากด้วยความเชื่อในตรีเอกานุภาพ จนเราไม่เห็นความร้ายแรงในสิ่งที่เราได้ทำไป นี่ไม่ใช่ความบาปเล็กๆ เราจะถูกกล่าวโทษว่าไหวรูปเคารพเพราะเราได้ทำให้พระเยซูเป็นศูนย์กลางของการนมัสการ ซึ่งตรงกันข้ามกับสิ่งที่ได้สอนไว้ในพระคัมภีร์ใหม่

ผมครุ่นคิดถึงเรื่องเหล่านี้วันแล้ววันเล่าเฝ้ามองท้องฟ้าผู้เป็นเจ้า ตอนแรกผมมองไม่เห็นความร้ายแรงกับสิ่งที่ผมได้ทำในการสอนและส่งเสริมความเชื่อในตรีเอกานุภาพ แต่ต่อมาผมก็เริ่มเห็นความจริงในเรื่องนี้ ในแง่หนึ่งผมก็ดีใจที่ได้เห็นความจริงนี้ แต่ว่าในอีกแง่หนึ่งผมก็เสียใจกับความผิดพลาดอันใหญ่หลวงของเรา เราได้ทำสิ่งที่พระเยซูจะไม่ทรงพอพระทัยเมื่อวันที่เราพบพระองค์หน้าต่อหน้าว่า “ทำไมเจ้าจึงเรียกเราว่า องค์ผู้เป็นเจ้า องค์ผู้เป็นเจ้า? เจ้าไม่ได้อ่านพระคัมภีร์หรือ? เจ้าไม่ได้ยินสิ่งที่เราพูดแล้วพูดอีกในยอห์นหรือหรือว่า เราไม่ได้มาเพื่อจะทำตามอำเภอใจของเราเอง แต่มาทำตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา?”

พระเยซูตรัสอย่างชัดเจนว่า “พระบิดาผู้ทรงพระชนม์อยู่ทรงส่งเรามา และเรามีชีวิตอยู่เพราะพระบิดาฉันใด ดังนั้นผู้ที่กินเราก็จะมีชีวิตอยู่เพราะเราฉันนั้น” (ยอห์น 6:57 ฉบับ ESV) พระองค์ตรัสซ้ำๆถึงการพึ่งพาพระบิดาของพระองค์ ในทุกสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำและตรัสนั้น เป็นพระบิดาผู้ทรงกระทำสิ่งเหล่านี้ในพระองค์

¹⁶ ยอห์น 6:15 “พระเยซูทรงทราบว่าพวกเขาตั้งใจจะใช้กำลังบังคับให้พระองค์ขึ้นเป็นกษัตริย์ จึงเสด็จเสด็จขึ้นไปในภูเขาแต่ลำพัง”

¹⁷ “โดยพระองค์ทุกสิ่งได้รับการทรงสร้างขึ้น” (โคโลสี 1:16)

พระเจ้าเป็นศูนย์กลางของพระคัมภีร์ใหม่

พระยาห์เวห์ทรงเป็นศูนย์กลางของพระคัมภีร์เดิม นี่นำไปสู่สิ่งที่ผมจะกล่าวต่อไปก็คือ พระองค์ยังทรงเป็นศูนย์กลางของพระคัมภีร์ใหม่ด้วย คำว่า “พระเจ้า” (*theos*) มีปรากฏ 1,317 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ ในขณะที่พระนาม “เยซู” มีปรากฏ 917 ครั้ง หรือมีปรากฏน้อยกว่า 400 ครั้ง

เราสามารถจะพูดถึงพระเจ้าได้ทั้งวันและคิดว่าเรากำลังพูดถึงพระเยซู ในขณะที่ความจริงแล้วคำว่า “พระเจ้า” ในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ (นอกเหนือจากพระเทียมเท็จ)¹⁸ นั้นหมายถึงพระยาห์เวห์และไม่มีใครอื่นอีก ผมพูดเรื่องนี้อย่างชัด ๆ โดยไม่กลัวนักวิชาการใด ๆ ในโลกจะโต้แย้ง แม้แต่นักวิชาการคนสำคัญอย่าง เอช เอ ดับบลิว มายเออร์¹⁹ ก็ยอมรับว่าพระเยซูไม่เคยอ้างว่าเป็นพระเจ้า และพระคัมภีร์ใหม่ก็ไม่เคยกล่าวถึงพระองค์ว่าเป็นพระเจ้า

ข้อพิสูจนทั้งหมดเกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์อยู่ที่พระคัมภีร์ใหม่สองตอนเป็นหลัก ตอนแรกคือยอห์น 1:1-18 (คำขึ้นต้นของยอห์น) และอีกตอนก็คือฟิลิปปี 2:6-11 มีเพียงพระคัมภีร์สองตอนหลัก ๆ นี้เท่านั้น การให้หลักคำสอนทั้งหมดขึ้นกับพระคัมภีร์สองตอนนี้ (ซึ่งขัดแย้งกันและเป็นที่ถกเถียงกันในแง่ที่ว่า บรรดานักวิชาการไม่สามารถตกลงกันได้กับการตีความพระคัมภีร์สองตอนนี้) แสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์ใหม่ตามพื้นฐานความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นขาดน้ำหนักแค่ไหน

เราได้เห็นว่า ประการแรก พระยาห์เวห์ทรงเป็นศูนย์กลางไม่เพียงแต่ในพระคัมภีร์เดิมเท่านั้น แต่ยังรวมถึงพระคัมภีร์ใหม่ด้วย

ประการที่สอง ตามพระคัมภีร์แล้ว ความคิดแบบกรีกเรื่องการสถิตอยู่ไกลของพระเจ้านั้นเป็นเรื่องเท็จ พระเจ้าสถิตอยู่ไกลเหนือจักรวาลก็จริง แต่พระองค์ทรงเลือกที่จะสถิตอยู่ด้วย เหนือสิ่งอื่นใด พระองค์ทรงเดินอยู่บนโลกกับอาดัม กับเอโนค กับอับราฮัม กับโมเสส และกับบรรดาผู้เผยพระวจนะ และพระองค์ทรงหวังที่จะเดินไปกับเรา แต่ก็มีโอกาสอย่างนั้นน้อยเต็มทีเพราะเราได้ตัดสินใจที่จะเดินกับผู้อื่น นั่นก็คือพระเยซู เราได้ให้พระบุตร (ผู้ที่ถูกส่งมา) มาแทนที่พระบิดา (ผู้ที่ส่งมา)

ประการที่สาม เราใช้คำว่า “พระเจ้า” อย่างกว้าง ๆ จนไม่มีใครรู้ว่ามันหมายถึงใคร (ความสับสนนี้เป็นลักษณะของความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ที่มีพระหลายหลากมากมาย) ถ้าคุณจะพูดว่า “พระเจ้า” โดยไม่ได้เจาะจงว่าคุณหมายถึงใคร ผมก็จะไม่รู้ว่าคุณกำลังหมายถึงใคร คุณกำลังจะหมายถึง

¹⁸ คำว่า “พระเจ้า” หรือ “*theos*” ใช้เรียกพระเจ้าของอิสราเอล หรือเรียกพระอื่น ๆ ด้วย (ผู้แปล)

¹⁹ H.A.W. Meyer (ผู้เขียนคู่มืออรรถาธิบายพระคัมภีร์ใหม่ของศตวรรษที่ 19)

พระบิดา หรือว่าพระบุตร หรือว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือ? หรือว่าทั้งสามพระองค์ หรือว่าแค่สองพระองค์? คำว่า “พระเจ้า” กลายเป็นคำคลุมเครือมาก จนเราไม่รู้ว่าจะหมายถึงใคร

ผมยังเห็นบางอย่างที่ตอกย้ำผมเต็มแรง ความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะคงอยู่ได้ก็ต่อเมื่อรักษาความคลุมเครือนี้ไว้ ดังนั้นวิธีที่ดีที่สุดที่จะรับมือกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือ การยืนหยัดกับคำนิยามที่ถูกต้องของคำ โดยทำให้ชัดเจนว่าพระเจ้าหมายถึงอะไร บางครั้งความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะนิยามพระเจ้าว่าเป็นสสารและบางครั้งเป็นสามบุคคล ความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะคงอยู่ได้ก็โดยทำให้ความคลุมเครือในลักษณะนี้คงอยู่ต่อไป ซึ่งเป็นสิ่งที่จะถูกปฏิเสธในศาลและถือว่าไม่ใช่ที่ยอมรับตามกฎของภาษา กฎหมายและภาษานั้นขึ้นอยู่กับทำให้คำนิยามที่ชัดเจน ดังนั้นถ้าคุณไม่ระบุด้วยซ้ำว่า “พระเจ้า” เป็นใคร หรือถ้าคุณเปลี่ยนความหมายของ “พระเจ้า” ไปเรื่อยๆ ผมก็จะไม่รู้ว่าคุณหมายถึงอะไร

คำว่า “พระเจ้า” มีความหมายชัดเจนในพระคัมภีร์ เพราะมันหมายถึงพระยาห์เวห์ ซึ่งตรงข้ามกับบรรดาพระเทียมเท็จของอัสซีเรีย บาบิโลน หรือโรม คำว่า “พระเจ้า” มักจะหมายถึงพระยาห์เวห์เสมอ ผู้เป็นพระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว พระเยซูผู้ยึดมั่นในพระเจ้าเพียงองค์เดียว ทรงยอมรับพระเจ้าที่เที่ยงแท้องค์เดียวนี้ดังที่ตรัสว่า “และนี่คือชีวิตนิรันดร์ คือการที่พวกเขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ผู้ที่พระองค์ทรงใช้มา” (ยอห์น 17:3 ฉบับ ESV) แต่เราได้ตัดสินใจที่จะใช้เส้นทางอื่น ที่ไปไกลขนาดให้พระเยซูเป็นศูนย์กลางของทุกสิ่งแทนที่พระยาห์เวห์

พระเจ้าทรงสื่อสาร

คราวก่อนเราเห็นที่พระคัมภีร์พูดถึงพระเจ้าว่าทรงใส่พระทัยและทรงเมตตา ฉบับแปลบางฉบับ เช่น ฉบับอิงลิชแสดนดาร์ต (ESV) บอกถึงความปรานีของพระเจ้าด้วยคำที่สวยงามว่า “ความรักมั่นคง” เป็นความรักที่คงอยู่จริงและมั่นคง แต่ในความเชื่อในตรีเอกานุภาพแล้ว พระเยซูเป็นผู้ที่อยู่ใกล้มาก และพระเจ้าต่างหากที่อยู่ห่างไกลและอยู่ไกลลิบซึ่งเป็นอีกหนึ่งความเท็จอีกอย่างหนึ่งที่เรารู้ได้ทำให้มันมีอยู่ต่อไปตลอดกาล ความจริงในพระคัมภีร์ก็คือ พระเจ้าทรงอยู่ใกล้มาก และพระองค์ก็ยังคงทรงอยู่ใกล้เข้ามาเรื่อยๆ เมื่อเรามาถึงพระคัมภีร์ใหม่

คราวก่อนเราได้เห็นตัวอย่างความรักและความใส่พระทัยของพระเจ้า และความปรารถนาของพระองค์ที่จะสื่อสารกับเรา ในปฐมกาลและที่จริงในพระคัมภีร์เดิม พระยาห์เวห์ตรัสกับผู้คนอย่างต่อเนื่อง การสื่อสารขึ้นอยู่กับสิ่งที่สำคัญมากซึ่งก็คือถ้อยคำ ถ้อยคำเป็นเครื่องมือเดียวของการสื่อสาร ถ้าคุณกับผมไม่ได้ใช้ภาษาเดียวกัน เราก็จะไม่สามารถสื่อสารกันได้

พระคัมภีร์ทั้งเล่มเป็นการสื่อสารของพระเจ้ากับเรา นั่นเป็นเหตุที่เรียกพระคัมภีร์ว่าพระคำของพระเจ้า พระคัมภีร์เดิมบรรจุถ้อยคำของพระเจ้า เป็นการสื่อสารของพระเจ้าในสามรูปแบบ รูปแบบแรกคือบทบัญญัติ รูปแบบที่สองคือคำประพันธ์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “คำประพันธ์แห่งปัญญา” หรือหนังสือคำสั่งสอนด้วยปัญญา รูปแบบที่สามคือ การเผยพระวจนะและการเปิดเผย บทบัญญัติ คำประพันธ์ การเปิดเผย ทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกับพระคำของพระเจ้าและการสื่อสารกับเรา

พระคัมภีร์ใหม่ก็มีสามส่วนเช่นกันคือ พระกิตติคุณ จดหมาย และวิวรณ์ ส่วนกิจการนั้นถูกจัดอยู่ในกลุ่มพระกิตติคุณทั้งสี่ เพราะลูกาและกิจการเดิมที่แล้วเป็นเล่มเดียวกัน ไม่ได้แยกเล่มอย่างที่มีในพระคัมภีร์ของเราทุกวันนี้

พระคัมภีร์ใหม่จึงเริ่มด้วยหนังสือห้าเล่ม คือพระกิตติคุณสี่เล่มและกิจการ ซึ่งเหมือนกับห้าเล่มแรกของพระคัมภีร์เดิมที่เรียกว่าเบญจบรรณ²⁰

ลำดับของพระกิตติคุณที่เราใช้ในทุกวันนี้ไม่ใช่ลำดับดั้งเดิม บรรดานักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่ก็ยอมรับว่ามาระโกเป็นพระกิตติคุณเล่มแรก แต่พระคัมภีร์ของเรามีมัทธิวเป็นพระกิตติคุณเล่มแรกตามข้อสันนิษฐานทางเอกสารแล้ว (ซึ่งผมจะไม่กล่าวถึง) มาระโกเป็นพระกิตติคุณลำดับแรกที่มีมัทธิวและลูกาได้ใช้เป็นเนื้อหาของพวกเขา

รายชื่อหนังสือเล่มต่างๆในพระคัมภีร์ใหม่²¹ที่ได้รับการเห็นชอบจากคริสตจักรให้บรรจุเป็นพระคัมภีร์ใหม่ได้ถูกจัดเรียงลำดับที่ค่อนข้างตามอำเภอใจ ผมยังติดใจว่าในแผนการศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้านั้น พระกิตติคุณยอห์นควรจะเป็นหนังสือเล่มแรกของพระคัมภีร์ใหม่ ถ้าเป็นเช่นนั้น พระคัมภีร์ใหม่ก็จะเริ่มต้นเหมือนกับพระคัมภีร์เดิม พระคัมภีร์ใหม่ก็จะขึ้นต้นว่า “ในปฐมกาลพระวาตะดำรงอยู่” ซึ่งตรงกับคำเริ่มต้นของปฐมกาลที่ว่า “ในปฐมกาลพระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน”

มันเป็นเรื่องสมเหตุสมผลอย่างยิ่งที่จะให้ยอห์นเป็นหนังสือเล่มแรกของพระคัมภีร์ใหม่ ไม่ใช่เพียงเพราะยอห์นเป็นกุญแจสำคัญในการทำความเข้าใจพระคัมภีร์ใหม่เท่านั้น แต่ยังเป็นเพราะในพระคัมภีร์ที่เราใช้ทุกวันนี้ได้แทรกยอห์นไว้ระหว่างลูกากับกิจการ ทำให้สองเล่มนี้ขาดความเชื่อมต่อกัน การจัดเรียงที่เราเสนอให้กับพระกิตติคุณทั้งสี่เล่มคือ ยอห์น มัทธิว มาระโกและลูกา โดยให้ลูกาอยู่ติดกับกิจการ

เห็นได้ชัดว่าคริสตจักรในยุคแรกมองไม่เห็น bahwaพวกเขาได้แยกลูกากับกิจการซึ่งเป็นสองเล่มที่ควรอยู่ด้วยกันให้ออกจากกันโดยไม่จำเป็น โดยแทรกยอห์นไว้ตรงกลาง ถ้าจัดยอห์นให้อยู่อันดับ

²⁰ Pentateuch; “penta” หมายถึง “ห้า”

²¹ The New Testament canon

แรก มันก็ไม่ทำให้โครงสร้างของพระกิตติคุณเสียหาย ความจริงแล้วนี่จะทำให้พระคัมภีร์เดิมกับพระคัมภีร์ใหม่มีความคล้ายคลึงกันมากขึ้น แต่คริสตจักรไม่ได้สมบูรณ์แบบ และนี่ไม่ใช่ความผิดพลาดเดียวที่คริสตจักรได้ทำไป และแน่นอนว่าไม่ใช่ความผิดพลาดร้ายแรงที่สุด

ถ้อยคำของพระเจ้า

ถ้อยคำเป็นเครื่องมือเดียวที่พระเจ้าทรงสื่อสารกับเรา นี่ก็เป็นจริงเช่นกันในแวดวงของมนุษย์ด้วย เพราะเราไม่สามารถจะสื่อสารต่อกันได้นอกจากจะผ่านทางถ้อยคำ เมื่อพิจารณาเรื่องนี้ เราจะดูปฐมกาล 15 คร่าว ๆ ซึ่งเราจะพบตัวอย่างแรกของ “ถ้อยคำของพระเจ้า” ในพระคัมภีร์ นี่จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่รู้อย่างไรกับพระคัมภีร์ตอนนี้ เพราะมันไม่ค่อยจะเข้ากับแบบแผนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

ผมไม่เคยเห็นคำอธิบายของ “ถ้อยคำ” หรือ “คำตรัส” (the Word)²² ในยอห์น 1:1 อ้างไปที่ปฐมกาลบท 15 ที่มี “ถ้อยคำ” (word) ปรากฏครั้งแรกในพระคัมภีร์ ปฐมกาล 15:1 กล่าวว่า “ภายหลังสิ่งเหล่านี้ พระดำรัสของพระเจ้า (พระยาห์เวห์) ก็มาถึงอับรามทางนิมิตว่า ‘อับรามเอ๋ย อย่ากลัวเลย เราเป็นโล่ของเจ้า บำเหน็จของเจ้าจะมากมายนัก’” (ฉบับ NASB)²³

ในต้นฉบับฮีบรูของข้อนี้คำ “พระดำรัส” (the word) คือ “*ha debarim*” ซึ่งเป็นพหูพจน์ของ “*dabar*”²⁴ เป็นคำภาษาฮีบรูทั่วไปของ “ถ้อยคำ” (word) พระคัมภีร์ฉบับเซปทัวจินต์แปล “*dabar*” เป็นคำกรีกตามใจชอบที่บางครั้งก็แปลเป็น “*logos*” และบางครั้งก็แปลเป็น “*rhēma*”²⁵ ในปฐมกาล 15:1 พระคัมภีร์ฉบับเซปทัวจินต์แปล *dabar* เป็น *rhēma* (หรือ *rhēmata*, “the words”)

คำตรัสของพระยาห์เวห์มาถึงอับราฮัมทาง “นิมิต” และไม่จำเป็นจะต้องเป็นเสียง สิ่งแรกและสิ่งสำคัญที่สุดคือนิมิตที่อับราฮัมได้เห็นบางสิ่ง เราไม่รู้ลักษณะที่ชัดเจนของการเห็นนี้ แต่อับราฮัมได้เห็นคำตรัสของพระยาห์เวห์ คำตรัสของพระเจ้าเป็นการเปิดเผยพระองค์เองเสมอ ในกรณีนี้พระยาห์เวห์ทรงเปิดเผยพระองค์เองกับอับราฮัมเหมือนดังโล่ของอับราฮัม ที่จะปกป้องและประทานบำเหน็จให้กับเขา

²² “the Word” หรือแปลว่า “พระคำ หรือ พระดำรัส หรือ พระวจนะ” ที่พระคัมภีร์ฉบับภาษาไทยแปลว่า “พระวาจา” (ผู้แปล)

²³ New American Standard Bible

²⁴ คำฮีบรู “דְּבָרִים” (ฮา เดบาร์อิม) คำอังกฤษคือ “the words” และคำฮีบรู “דָּבָר” (ดาบาร์) คำอังกฤษคือ “word”

²⁵ คำกรีก “λόγος” (โลกอส) และคำกรีก “ῥήμα” (เรมา)

ข้อ 4 ยังพูดถึงคำตรัสของพระยาห์เวห์ด้วยว่า “ดูเถิด พระดำรัสของพระเจ้า [พระยาห์เวห์] มาถึงอับรามว่า...”²⁶ ตรงนี้ “พระดำรัสของพระยาห์เวห์” คือ *dabar Adonai* (דְבַר אֲדֹנָי) เราเห็นคำ *dabar* (דְבַר) อีก ซึ่งเป็นคำภาษาฮีบรูทั่วไปของ “ถ้อยคำ” คำว่า *dabar Adonai* เป็นการผูกคำที่เชื่อมด้วยยติภังค์คือขีดด้านบน (-)

แต่ตรงนี้คำแปลภาษากรีกของ *dabar* ไม่ใช่ทั้ง *logos* หรือ *rhēma* ข้อความภาษากรีกกล่าวว่า καὶ εὐθὺς φωνή κυρίου ἐγένετο πρὸς αὐτὸν λέγων (“และทันใดนั้นพระสุรเสียงขององค์ผู้เป็นเจ้าก็มาถึงเขาว่า...”) “คำตรัส” (*dabar*) ตรงนี้ได้ถูกแปลเป็น “เสียง” (φωνή) และ *Adonai* ถูกแปลเป็น κυρίου (“Lord”) ในรูปของสัมพันธการก

คำ “πρὸς” (พรอส) ตรงนี้มีความหมายว่า คำตรัสของพระยาห์เวห์มา “ถึงเขา” หรือ “อ้างอิงถึงเขา” แต่ไม่ใช่ “กับเขา” (πρὸς ยังใช้ในยอห์น 1:1 ด้วยใน “พระวาษาอยู่กับพระเจ้า [πρὸς τὸν θεόν]” ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่จะมีความสำคัญเมื่อเรายอห์น 1:1 ในภายหลัง)

ครั้งนี้คำตรัสของพระยาห์เวห์มาถึงอับราฮัมโดยไม่ได้อ้างถึงว่าเป็นนิมิต (แม้จะยังอาจเกี่ยวโยงกับนิมิตเดิมในข้อ 1) แต่เป็นเสียงว่า “พระดำรัสของพระยาห์เวห์มาถึงอับรามว่า...” ดังนั้นคำตรัสของพระยาห์เวห์จึงสามารถมาทางนิมิตหรือทางเสียงก็ได้

พระเจ้าเสด็จกลับมายังโลก

เรากำลังเคลื่อนไปตามเส้นโคจร ในวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับจรวดแล้ว เส้นโคจรคือเส้นทางที่จรวดจะวิ่งไป เส้นโคจรนี้สามารถคำนวณทางคณิตศาสตร์และวาดเป็นเส้นกราฟได้ มันจะให้ข้อมูลเช่นว่าทิศทางของการวิ่งและตำแหน่งที่ลง คุณสามารถจะคำนวณความเร็วตรงจุดไหนก็ได้ของเส้นโคจร

คราวก่อนที่ให้ทัศนียภาพกว้างๆนั้นผมได้ร่างภาพให้เห็นช่วงแรกของการโคจร ถ้าคุณไม่เห็นทัศนียภาพทั้งหมด คุณก็จะไม่รู้ว่าการโคจรมุ่งหน้าไปทางไหนและจะตรวจสอบส่วนนี้หรือส่วนนั้นของการโคจรไม่ได้ ผมได้ร่างส่วนเริ่มต้นของการโคจรให้คุณเห็นว่ามันกำลังมุ่งหน้าไปทางไหน เราได้เห็นในพระคัมภีร์เดิมว่าพระเจ้ากำลังอยู่ห่างออกไปไกลทุกที ในหนังสือปฐมกาลนั้นจรวดยังคงอยู่บนพื้นดิน แต่หลังจากนั้นพระเจ้ายิ่งห่างไปไกลขึ้นไกลออกไปเรื่อยๆ เมื่อมาถึงหนังสืออิสยาห์ พระเจ้าก็ได้ทรงถูกยกขึ้นสูงในฟ้าสวรรค์เสียแล้ว

²⁶ ปฐมกาล 15:4 เวลานั้นพระดำรัสของพระยาห์เวห์มาถึงอับรามว่า “คนนี้จะไม่ได้เป็นผู้รับมรดกของเจ้า” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

เอเสเคียลมีนิมิตเกี่ยวกับพระยาห์เวห์ที่ดูเหมือนราชรถ ในคำสอนของรับบีจะเรียกนิมิตนี้ว่า “เมอร์กาบห์”²⁷ เมอร์กาบห์ มาจากคำภาษาฮีบรูว่า “รถรบ” ดังนั้นจึงเป็นนิมิตของรถรบ ผู้ถืออาคมชาวอียิปต์จะเห็นสิ่งลึกลับมากมายในนิมิตนั้น แต่เราจะไม่เข้าไปในรายละเอียดเรื่องนี้ สิ่งที่เราเห็นก็คือการโคจรนั้นสูงขึ้นเรื่อย ๆ และดูเหมือนพระยาห์เวห์จะยิ่งห่างจากเราไปไกลขึ้นเรื่อย ๆ

คุณอาจกำลังคิดว่า ถ้าพระเจ้าเสด็จไปไกลขึ้นเรื่อย ๆ แล้วอนาคตจะเป็นอย่างไรหรือ? จรวดก็น่าจะเลี้ยวโค้งกลับลงมา พระเจ้ากำลังเสด็จกลับมายังโลก! อิชยาห์เป็นผู้เผยพระวจนะถึงการเสด็จกลับมาสู่โลกครั้งสำคัญของพระยาห์เวห์ และในอิชยาห์ 40 เราได้ยินเสียงร้องในถิ่นทุรกันดารว่า จงเตรียมทางของพระเจ้า!²⁸ การโคจรกำลังจะลงมา! ทำไมคุณจะต้องเตรียมทางด้วย ถ้าไม่ใช่เพราะว่าพระองค์กำลังเสด็จกลับมา? และมนุษย์ทุกคนจะเห็นพระสิริของพระเจ้า

นอกจากนี้เรายังมีคำกล่าวที่น่าประหลาดใจเช่น อิชยาห์ 7:14 ว่า “ฉะนั้น องค์ผู้เป็นเจ้าเองจะประทานหมายสำคัญแก่ท่าน ดูเถิด หญิงพรหมจารีจะตั้งครรภ์ และให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง และจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล” (ฉบับ ESV) ข้อนี้ถูกอ้างอิงในมัทธิว 1:23 ที่เกี่ยวข้องกับการประสูติของพระเยซู

คราวก่อนเราได้พูดถึงอิชยาห์ 9:6 ว่า “มีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และการปกครองจะอยู่บนบ่าของท่าน และเขาจะเรียกนามของท่านว่า ที่ปรึกษามหัตตจริย พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ พระบิดานิรันดร์ องค์สันติราช” (ฉบับ ESV)

“อิมมานูเอล” หมายถึง “พระเจ้าทรงอยู่กับเรา” คำฮีบรู “อิมมานูเอล” นี้ประกอบด้วยคำสองคำ (אֱמָנוּאֵל) ในขณะที่ภาษาอังกฤษและภาษากรีกมีคำเดียว (Immanuel และ Εμμανουήλ) คำฮีบรูคำแรก “อิมมานู” (Im'anu, אֱמָנוּ) หมายถึง “อยู่กับเรา” และคำที่สอง “เอล” (El, אֵל) หมายถึง “พระเจ้า” รวมกันแล้วหมายถึง “พระเจ้าทรงอยู่กับเรา”

ในพระคัมภีร์เดิมพระเจ้าคือพระยาห์เวห์ และพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า พระเจ้าจะเสด็จลงมายังโลกเพื่ออยู่กับเราผ่านทางผู้ที่เกิดมาจากหญิงพรหมจารี การโคจรกลับมายังโลกในการเกิดจากหญิงพรหมจารี

เราเข้าใจ “พระบิดานิรันดร์” ในอิชยาห์ 9:6 อย่างไร? ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพนำมาใช้อย่างเสรีกับพระเยซู แต่ถ้าพระเยซูทรงเป็นพระบุตร แล้วเราจะให้เป็นพระบิดาได้อย่างไร? เมื่อเราเป็นผู้เชื่อ

²⁷ Merkabah

²⁸ อิชยาห์ 40:3 เสียงหนึ่งร้องว่า “จงเตรียมมรรคาของพระยาห์เวห์ในถิ่นทุรกันดาร จงทำทางหลวงในที่ราบแห้งแล้งให้ตรงสำหรับพระเจ้าของเรา” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

ในตรีเอกานุภาพอยู่นั้น ปัญหาเช่นนี้ไม่ได้กวนใจเราเลย เพราะถ้าพระเยซูเป็นพระเจ้า ฉะนั้นข้อไหนที่ใช้กับพระเจ้ายกก็ใช้กับพระเยซูด้วย แต่จะมีปัญหาในเรื่องนี้แม้ในข้อสรุปของความเชื่อในตรีเอกานุภาพเองก็ไม่ได้เรียกพระเยซูว่าพระบิดา และพระเยซูก็ไม่ใช่พระบิดา แต่นั่นก็ไม่ได้กวนใจเราที่เป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ แม้ว่านี่จะไม่ใช่ความจริงตามพระคำของพระเจ้ายกก็ตาม

นักวิชาการบางคนเลี่ยงปัญหานี้โดยกล่าวว่าชื่อเรียกต่าง ๆ ในอิสยาห์ 9:6 นั้นไม่ได้อ้างถึงพระเจ้า แต่อ้างถึงมนุษย์ที่จะเกิดมา “พระบิดานิรันดร์” หมายความว่ากษัตริย์ที่เป็นมนุษย์นี้จะเป็นบิดาแห่งราชอาณาจักรของพระองค์เอง และเพราะว่าราชอาณาจักรของพระองค์ดำรงอยู่นิรันดร์ พระองค์จึงเป็นพระบิดานิรันดร์ ส่วนชื่อเรียกพระเจ้าอย่างเช่น “พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์” พวกเขาชี้ให้เห็นว่าแม้แต่พระเยซูก็ได้ตรัสไว้ว่า

“ในบทบัญญัติของท่านมีเขียนไว้ไม่ใช่หรือว่า ‘เราบอกว่าพวกท่านเป็นพระ²⁹’? ถ้าคนที่รับพระวณะของพระเจ้าได้ชื่อว่า...” (ยอห์น 10:34-35 ฉบับ ESV)

การตีความที่ชื่อเรียกดังกล่าวไม่ได้หมายถึงพระเจ้าแต่จะหมายถึงกษัตริย์ที่เป็นมนุษย์ซึ่งกำลังจะเสด็จมานี้ เป็นที่ชื่นชอบของนักวิชาการพระคัมภีร์เดิมหลายคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักวิชาการเสรี

แต่ถ้าเราให้ “อิมมานูเอล” หมายถึงว่า พระเจ้าจะเสด็จลงมาอยู่กับเราทางการประสูติของพระเยซูและในองค์พระเยซู แล้วจะเป็นปัญหาอะไรหรือ? ในพระคัมภีร์เดิมนั้นพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระบิดาอย่างไม่ต้องสงสัย เฉลยธรรมบัญญัติ 32:6 กล่าวว่า “พระองค์ (พระยาห์เวห์) ไม่ใช่พระบิดาของพวกท่าน ผู้ทรงสร้างท่านและสถาปนาท่านไว้หรือ?” หรือสดุดี 68:45 กล่าวว่า “จงยกย่องพระองค์ผู้ทรงเมฆเป็นพาหนะ พระนามของพระองค์คือพระยาห์เวห์ จงลึงโลดเฉพาะพระพักตร์พระองค์ ทรงเป็นพระบิดาของลูกกำพร้า...” แนวคิดที่พระยาห์เวห์เป็นพระบิดานั้นมีรากฐานมาจากพระคัมภีร์เดิม และไม่ใช่สิ่งใหม่ในพระคัมภีร์ใหม่

ในเยเรมีย์ 3:4 พระยาห์เวห์ถูกเรียกว่า “พระบิดาของข้าพระองค์” มันน่าสนใจที่แม้แต่ “คนโง่เขลาและคนเบาปัญญา” ก็เรียกพระองค์ว่าพระบิดา คนเหล่านี้ไม่ได้เคร่งครัดในศาสนาเป็นพิเศษ และในบางแง่ก็คล้ายกับผู้ที่ขึ้นชื่อว่าเป็นคริสเตียนในสมัยนี้ ที่ไม่ลังเลที่จะอธิษฐานว่า “พระบิดาผู้สถิตในสวรรค์” ในสมัยของเยเรมีย์นั้น คนอิสราเอลทั้งผู้ที่เคร่งศาสนาและไม่เคร่งศาสนาจะเรียกพระเจ้าว่า “พระบิดา” กันเป็นปกติ

²⁹ หรือแปลว่า “พระเจ้า” มาจากคำว่า “gods” (ภาษากรีกเป็นคำเดียวกันกับ “God”) อ้างอิงจากสดุดี 82:6 “เราได้กล่าวว่า ‘เจ้าทั้งหลายเป็นพระ เป็นบุตรองค์สูงสุด เจ้าทุกคนนั่นแหละ’” (ผู้แปล)

คุณเห็นไหมว่าการโคจรกำลังมุ่งหน้าไปทางไหน? นอกจากนี้ยังมีมีคาห์ 5:2³⁰ ที่พูดถึงผู้ปกครองของอิสราเอลซึ่งจะออกมาจากเบธเลเฮม เอฟราธาห์ (ถ้อยคำที่มักจะเห็นในบัตรอวยพรคริสต์มาส)

“โลกอส” (Logos) จากยอห์น 1:1

คำนี้มีความหมายกับเราอย่างไร? ยอห์น 1:1 กล่าวว่า “ในปฐมกาลพระวาตะ (*logos*)³¹ ทรงดำรงอยู่ และพระวาตะทรงอยู่กับพระเจ้า (πρὸς τὸν θεόν) และพระวาตะทรงเป็นพระเจ้า” ผมจะยังไม่พูดถึงการใช้หลักภาษกรีกแต่จะดูอย่างกว้าง ๆ อีกครั้ง ผมใช้เวลาหลายวันและหลายสัปดาห์ในการตรวจสอบพระคัมภีร์ตอนนี้และศึกษาคู่มืออธิบายพระคัมภีร์ต่างๆในเรื่องนี้

เจมส์ ดัน³² ให้รายละเอียดกับแนวคิดเกี่ยวกับ “*logos*” ในรายละเอียดบางอย่าง ถ้าคุณอ้างถึงพจนานุกรมพระคัมภีร์หรือสารานุกรมพระคัมภีร์ สุดท้ายแล้วคุณจะพบความสับสนมากมาย นั่นเป็นเหตุที่ทำให้ผมจึงใช้เวลามากในการตรวจสอบเรื่องนี้

ลองดูข้ออ้างอิงที่โยงถึงกันในพระคัมภีร์ของคุณ และดูว่าข้ออ้างอิงเหล่านั้นให้ข้อมูลอ้างอิงถึงคำ “*logos*” สักหนึ่งข้อในพระคัมภีร์เดิมหรือไม่ ถ้าคุณมีระบบข้ออ้างอิงที่โยงถึงกันอย่างละเอียดในพระคัมภีร์หรือเครื่องมือศึกษาพระคัมภีร์ของคุณ คุณอาจพบข้ออ้างอิงถึงสดุดี 33:6 “โดยพระดำรัสของพระเจ้า (พระยาห์เวห์) พาสวรรค์ก็ถูกสร้างขึ้น และบริวารทั้งปวงมีขึ้นโดยลมพระโอษฐ์ของพระองค์” (ฉบับ ESV)

แต่สดุดี 33:6 ไม่ได้ช่วยอะไรมากในการตีความของความเชื่อแบบตรีเอกานุภาพจากยอห์น 1:1-3 ส่วนหนึ่งเป็นเพราะว่าตรงนี้พูดถึงการสร้างพาสวรรค์ไม่ใช่การสร้างโลก ข้อต่อมา (ข้อ 7) พูดถึงการรวบรวมน้ำทะเล แต่ก็ไม่ได้การอ้างอิงถึงการสร้างโลกในนั้น

ไม่มีตัวอย่างในพระคัมภีร์เดิมมาก่อนที่ “*logos*” สนับสนุนความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ยิ่งกว่านั้นแนวคิดที่ “*logos*” เป็นอีกบุคคลหนึ่งที่แยกจากพระยาห์เวห์นั้นไม่มีอยู่ในพระคัมภีร์เดิม ถ้าเช่นนั้นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพจะหันไปพึ่งอะไรในเมื่อพระคัมภีร์เดิมไม่มีตัวอย่างสำหรับ “*logos*” มาก่อนว่าเป็นบุคคล? ปรัชญากรีกจึงเป็นทางหนึ่งที่เป็นไปได้ และแท้จริงแล้วบรรดานักวิชาการที่เชื่อในตรีเอกานุภาพตระหนักดีว่าในปรัชญากรีก (เช่น ปรัชญากรีกแบบสโตอิก)³³ มีแนวคิดเกี่ยวกับ “*logos*”

³⁰ มีคาห์ 5:2 “เบธเลเฮม เอฟราธาห์ แม้เป็นคนเล็กน้อยในตระกูล จากเจ้าจะมีผู้หนึ่งออกมาเพื่อเรา เป็นผู้ที่จะปกครองในอิสราเอล”

³¹ จากคำกรีก “λόγος” (โลกอส) หรือ “word” แปลว่า ถ้อยคำ คำพูด วาตะ หรือ วาตะ (ผู้แปล)

³² James Dunn

³³ Greek Stoic philosophy

ว่าเป็นหลักการที่มีเหตุผลซึ่งควบคุมทุกสิ่งในการสร้าง แต่ทว่าความพยายามที่จะนำ “logos” มาใช้กับพระเยซูนั้นไม่สามารถตัดค้านได้ เพราะในปรัชญากรีก “logos” ไม่ใช่สิ่งมีชีวิต แต่เป็นหลักการ ยิ่งกว่านั้นมันก็เป็นไปไม่ได้เลยที่ย้อนผู้เป็นยิวที่เคร่งครัดกับการเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวซึ่งมีรากฐานมาจากพระคัมภีร์เดิม จะรับเอาความคิดเกี่ยวกับ “logos” มาจากปรัชญากรีก

เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจะทำอย่างไรต่อไปหรือ? เห็นทีว่าไฟโล³⁴นักปรัชญาชาวยิวอาจช่วยได้ เขาสนับสนุนความเชื่อว่า “logos” เป็นพระเจ้าชั้นรองลงมา หรือเป็นพระที่ไม่เท่าเทียมกับพระเจ้าแม้ว่าอาจจะสูงกว่าทูตสวรรค์เพียงเล็กน้อย “logos” นี้ยังมีส่วนร่วมในการสร้างอีกด้วย ไฟโลมีแนวโน้มที่จะผสมผสานแนวคิดแบบกรีกกับแนวคิดของพระคัมภีร์เดิมภาษาฮีบรู คงด้วยจุดประสงค์ที่จะเปลี่ยนชาวกรีกให้มาเชื่อตามความเชื่อของยิว วิธีการของเขาก็คือนำเสนอศาสนายิว³⁵ในลักษณะที่ชาวกรีกยอมรับได้และเห็นว่าศาสนายิวมีสิ่งที่เหมือนกับปรัชญากรีก “Logos” ที่เป็นพระเจ้าหรือถึงพระเจ้านั้นควรที่พวกกรีกซึ่งเชื่อถือในพระเจ้าหลายองค์พอจะยอมรับได้ เพราะจะมีพระเจ้าอีกสักองค์หนึ่งก็ไม่เป็นปัญหาอะไร ดังที่เปาโลบอกถึงสภาพการณ์ของการเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ในสมัยของเขาว่า

เพราะแม้จะมีสิ่งที่เขาเรียกกันว่าพระเจ้าในสวรรค์และบนโลก ซึ่งที่จริงมี “พระเจ้า” มากมาย และ “องค์ผู้เป็นเจ้า” มากมาย แต่สำหรับเรานั้นมีพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดา ที่ทุกสิ่งเกิดมาจากพระองค์และเรามีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ และมีพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ที่ทุกสิ่งเกิดมาโดยทางพระองค์และเราก็คือเป็นมาโดยทางพระองค์ (1 โครินธ์ 8:5-6 ฉบับ ESV)

เปาโลชี้ให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างพระเจ้าพระบิดากับพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้า จะเห็นว่าไม่มีความสับสนเลยระหว่างทั้งสองพระองค์ มีพระเจ้าผู้ทรงเป็นพระยาห์เวห์ (พระบิดา) และมีพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นองค์ผู้เป็นเจ้า เปาโลแยกให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนและไม่มีความสับสนอย่างที่ครอบงำในความเชื่อตรีเอกานุภาพ

ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพสามารถหาได้แต่เพียงข้อสนับสนุนที่อ่อนน้าหนักและกำกวมจากไฟโลและปรัชญากรีกเท่านั้นในการตีความยอห์น 1:1 ของพวกเขา ไฟโลดัดแปลงปรัชญากรีกให้ใกล้เคียงกับพระคัมภีร์เดิม อันที่จริงไฟโลไม่ได้มีพื้นฐานในพระคัมภีร์เดิมที่จะทำเช่นนั้น เขาแค่พยายามจะเข้าถึงพวกกรีกโดยทำพระคัมภีร์เดิมให้ถูกใจพวกเขามากขึ้น แต่ในความพยายามที่จะชนะใจคนต่างชาติทำให้เขายอมทำสิ่งร้ายแรงในลักษณะที่ละเลยกับความเชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียว

³⁴ Philo of Alexandria

³⁵ Judaism

แต่ถึงอย่างนั้น นักวิชาการคริสเตียนทุกคนก็ทราบดีว่า โฟโลเป็นผู้เชื่อที่แน่วแน่ในพระเจ้าองค์เดียว ด้วยใจจริงที่เขาจะไม่ยอมทิ้งความเชื่อของเขาในพระเจ้าเพียงองค์เดียวเป็นอันขาด

เนื่องจากแนวคิดเกี่ยวกับ “logos” ไม่ได้ทำให้พระเยซูเป็นอย่างที่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพต้องการให้พระองค์เป็น คือเป็นพระเจ้าผู้ที่มีความเท่าเทียมกันและมีความนิรันดร์กาลเหมือนกันกับพระบิดา พวกเขาจึงเกิดความคิดที่ว่าย่อหั่นรับเอาแนวคิดเกี่ยวกับ “logos” ของโฟโลมาทำให้เป็นแนวคิดในตรีเอกานุภาพ แต่ทฤษฎีนี้ไม่มีหลักเกณฑ์อะไรนอกจากจะเชื่อมโยงกับโฟโลและปรัชญากรีกนิดหน่อย ซึ่งจะไม่ทำให้ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพไปถึงจุดหมายที่ต้องการไม่ว่าในกรณีใด อย่างไรก็ตามพวกเขาก็ยืนยันกรานว่าย่อหั่นตัดแปลงความคิดเกี่ยวกับ “logos” และทำให้เป็นบุคคลที่เท่าเทียมกับพระบิดาโดยถือเอายอห์น 1:1 เป็นพื้นฐานพระคัมภีร์ของพวกเขาว่า “ในปฐมกาลพระวาทะทรงดำรงอยู่ และพระวาทะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาทะทรงเป็นพระเจ้า” เป็นพื้นฐานพระคัมภีร์ของพวกเขา ฉบับภาษากรีกมีว่า

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος (ในปฐมกาลพระวาทะดำรงอยู่), καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν (และพระวาทะอยู่กับพระเจ้า), καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος (และพระวาทะเป็นพระเจ้า)

ดังที่เราตั้งข้อสังเกตไว้ก่อนหน้านี้ว่าคำ “pros” (πρός) ที่ย่อหั่นใช้ตรงนี้หมายถึง “ถึง” ในปฐมกาล 15 (พระดำรัสของพระยาห์เวห์มาถึงอับราม) แต่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพก็ยืนยันว่า “pros” ต้องแปลว่า “กับ” (“พระวาทะทรงอยู่กับพระเจ้า”) เมื่อดูคำ “pros” ในพจนานุกรมภาษากรีก คุณจะพบว่าแม้บางครั้ง “pros” จะหมายถึง “กับ” แต่ก็สามารถหมายถึงอย่างอื่นได้อีกหลายอย่าง เช่น “ถึง” ในความหมายของ “อ้างถึง” คำแปลที่ถูกต้องสมบูรณ์ก็คือ “และพระวาทะมาถึงพระเจ้า” นั่นก็คือ พระวาทะอ้างถึงพระเจ้า

ตรงนี้มีคำนำหน้านามที่ชี้เฉพาะว่า τὸν ที่อยู่หน้า θεόν (พระเจ้า) ดังนั้นสองคำจึงรวมเป็น τὸν θεόν (the God, พระเจ้าองค์ที่ชี้เฉพาะ) ถ้อยคำจริงที่ใช้ในต้นฉบับภาษากรีกก็คือ “และพระวาทะมาถึงพระเจ้า” (“καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν”) ถ้อยคำถัดมา (“καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος”) ซึ่งมักจะแปลว่า “และพระวาทะทรงเป็นพระเจ้า” แต่ครั้งนี้อ้างว่า “พระเจ้า (θεός)” ไม่มีคำนำหน้านามที่ชี้เฉพาะอยู่ข้างหน้า ดังนั้นข้อความกรีกจึงกล่าวไว้ว่า “และพระเจ้าทรงเป็นพระวาทะ” พระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษได้กลับลำดับคำ (“และพระวาทะทรงเป็นพระเจ้า”) แต่นี่ไม่ใช่ปัญหาร้ายแรง

คำว่า “พระเจ้า” มีคำนำหน้านามที่ชี้เฉพาะอยู่ในถ้อยคำ “พระวาทะ pros พระเจ้า” แต่ไม่มีคำนำหน้านามที่ชี้เฉพาะอยู่ใน “พระวาทะทรงเป็นพระเจ้า” ทำไมจึงมีคำนำหน้านามที่ชี้เฉพาะอยู่ในถ้อยคำหนึ่ง แล้วไม่มีอยู่ในอีกถ้อยคำหนึ่ง? ในกรณีหลัง (“พระวาทะทรงเป็นพระเจ้า” หรือแปล

ตรงตามคำกรีกว่า “และพระเจ้าทรงเป็นพระวาตะ” นั้นคำ “พระเจ้า” ทำหน้าที่ค่านามที่เป็นส่วนของประโยคที่ถูกกล่าวซ้ำว่าเป็นใคร³⁶ นั่นคือ “พระเจ้า” ถูกกล่าวซ้ำว่าเป็น “logos” หรือพูดอีกอย่างหนึ่งว่า “logos” ถูกอธิบายว่าเป็นพระเจ้า

จงลองพยายามคิดตรึงนี้แบบผู้เชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวดู มันเป็นเรื่องยากที่เราจะเปลี่ยนวิธีคิด จากการเชื่อว่าพระเจ้านั้นมีหลายองค์ มาเชื่อว่าพระเจ้านั้นมีเพียงองค์เดียว การถูกฝึกให้คิดว่าพระเจ้านั้นมีหลายองค์นั้น ทำให้เราไม่แคลงใจที่จะคิดในแง่ที่มีหลายพระองค์หรือสามพระองค์เป็นพระเจ้า แต่ในพระคัมภีร์นั้น “พระเจ้า” (*theos*)³⁷ จะอ้างถึงพระยาห์เวห์ผู้เป็นพระบิดาเสมอ จงลองพยายามคิดแบบผู้เชื่อว่ามีพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวเหมือนยอห์นที่เชื่อว่าพระเจ้านั้นมีเพียงองค์เดียว “ในปฐมกาลพระวาตะดำรงอยู่และพระวาตะ *“pros”* (อ้างถึง) พระยาห์เวห์ และพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระวาตะ” คุณรับเรื่องนี้ได้ไหม? มันยากเพราะเราไม่รู้วิธีคิดแบบผู้เชื่อว่ามีพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว

ความเชื่อในตรีเอกานุภาพให้ความหมายซ้อนกับ “*theos*” ช่วงเวลาหนึ่ง “*theos*” หมายถึงพระยาห์เวห์ บรรดานักวิชาการโดยทั่วไปเห็นตรงกันว่า ในคำกล่าวที่มี “*pros*” นั้นพระวาตะมีการอ้างอิงถึงพระยาห์เวห์ นั่นคือ “*theos*” หมายถึงพระยาห์เวห์ แต่ในคำกล่าวถัดมานั้น (“พระวาตะทรงเป็นพระเจ้า”) ความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็เปลี่ยนความหมายของ “*theos*” เพื่อให้ตอนนี้หมายถึงพระองค์ที่สองที่รวมอยู่ใน “พระเจ้าตรีเอกภาพ”! เพราะการที่จะให้ความเชื่อในตรีเอกานุภาพอยู่รอดต่อไปได้ คุณจะต้องให้ “*theos*” มีความหมายหลายอย่าง

ผมใช้เวลาอย่างมาก กว่าจะหลุดจากความคิดแบบที่เชื่อในตรีเอกานุภาพของผมได้ คำ “*theos*” ที่อ้างถึงพระเจ้านั้นมีสองความหมายในพระคัมภีร์ใหม่ตั้งแต่เมื่อไรหรือ? มันมีแค่ความหมายเดียวเท่านั้น แต่กับผู้อ่านชาวกรีกแล้วมันง่ายที่จะรับแบบหลายความหมาย ด้วยพื้นหลังที่เชื่อในพระเจ้าหลายองค์แบบกรีกของเขานั้นทำให้เขาไม่มีปัญหาที่จะยอมรับว่า “logos” (พระวาตะ) เป็นพระองค์ที่สองที่รวมอยู่ในพระเจ้าตรีเอกภาพ และผลสุดท้ายของทั้งหมดนี้ก็คือความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

ในที่สุดเมื่อผมเริ่มเข้าใจเรื่องนี้ ผมก็เห็นจริงว่า “*theos*” (พระเจ้า) ไม่ได้มีสองความหมายในพระคัมภีร์ แต่ที่จะให้บรรลุดจุดประสงค์นั้น ความเชื่อในตรีเอกานุภาพจึงต้องกำหนดให้ “*theos*” มีหลายความหมาย เมื่อดูประเด็นนี้จากอีกมุมหนึ่ง คือถ้า “*theos*” ในความหมายที่สองไม่ใช่พระยาห์เวห์ มันก็จะหมายถึง “ความเป็นพระเจ้า” เท่านั้น นั่นคือ “logos” ไม่ใช่พระยาห์เวห์หรือเทียบเท่ากับพระยาห์เวห์ แต่แค่มีลักษณะของความเป็นพระเจ้า เมื่อ “*theos*” ถูกลดให้เป็นพระลักษณะของพระเจ้า “logos” จึงถูกลดให้เป็นพระลักษณะของพระเจ้าด้วย สิ่งนี้ไม่ได้ส่งเสริมความเชื่อในตรี

³⁶ Predicative คือภาคแสดงของประโยคซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับประธานที่ใช้เพื่อกล่าวซ้ำถึงประธานว่าเป็นใคร (ในกรณีนี้ พระเจ้าเป็นวาตะ หรือ คำตรัส) –ผู้แปล

³⁷ อ่านว่า “เอ-ออส” แปลว่า “พระเจ้า” หรือ “พระ” หรือ “เจ้า” (ภาษาอังกฤษคือคำ “God” หรือ “god”) –ผู้แปล

เอกานุภาพเท่าไร เพราะการมีลักษณะของพระเจ้ายี่สิบห้าเท่ากับการเป็นพระเจ้า 2 เปโตร 1:4³⁸ กล่าวว่า เราเองก็มีส่วนในพระลักษณะของพระเจ้า แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้เราเป็นพระเจ้า

พระวาตะมาเป็นเนื้อหนังและประทับอยู่ท่ามกลางเรา

ยอห์น 1:14 กล่าวเพิ่มเติมว่า “และพระวาตะ [*logos*] มาเป็นเนื้อหนังและประทับอยู่ท่ามกลางเรา³⁹ และเราได้เห็นพระสิริของพระองค์ ดังพระสิริของพระบุตรองค์เดียวจากพระบิดา ที่เปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง (ฉบับ ESV)”

ผมอยากจะชี้ให้เห็นบางสิ่งที่หายไปในการแปลฉบับภาษาอังกฤษ โดยไม่เข้าไปในรายละเอียด โดยเฉพาะ ในข้อความภาษากรีกของ “พระวาตะมาเป็นเนื้อหนัง และประทับอยู่ท่ามกลางเรา” ก็คือ “καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν” ตรงนี้มีคำสำคัญแต่มันได้หายไปในการแปลเป็นภาษาอังกฤษ คำที่สำคัญนี้คือ ἐσκήνωσεν (*eskēnōsen*) จากคำกริยา σκηνόω (*skēnoō*) ซึ่งเกี่ยวข้องกับคำนาม σκηνή (*skēnē*)

คำนี้หมายความว่าอย่างไร? เพื่อให้เข้าใจถึงความสำคัญของคำนี้ เราต้องกลับไปพระคัมภีร์เดิมแล้วไปที่วิวรณ์อย่างรวดเร็ว คำกริยา “*skēnoō*” หมายถึง “การอาศัยอยู่ในเต็นท์ในพลับพลา” ดังนั้น “ประทับอยู่ท่ามกลางเรา” จึงไม่ได้หมายความว่าอยู่ในการอยู่ในแบบธรรมดาแต่ในความหมายแบบเจาะจงว่า “ทรงพำนักอยู่ในพลับพลาท่ามกลางเรา” พลับพลานี้เป็นสิ่งที่รู้จักกันดีในพระคัมภีร์เดิม จากหลายตัวอย่างที่พระเจ้าทรงพำนักอยู่ในพลับพลาที่ประชากรของพระองค์ แนวคิดนี้ไม่ได้มาจากพระคัมภีร์ใหม่แต่มีรากฐานมาจากพระคัมภีร์เดิม ยอห์นนำเสนอแนวคิดที่สำคัญนี้ใน ยอห์น 1:14 แต่ได้ขาดหายไปในการแปลภาษาอังกฤษ

พระยาห์เวห์ประทับอยู่ พระองค์ได้ทรงพำนักอยู่ในพลับพลากับประชากรของพระองค์ในถิ่นทุรกันดาร พลับพลานี้เป็นเต็นท์ขนาดใหญ่ที่ไปกับชนอิสราเอลในทุกๆ ที่เมื่อพวกเขาเดินทางในถิ่นทุรกันดาร ในเต็นท์นั้นเองที่โมเสสและเหล่าผู้นำของอิสราเอลได้เข้าเฝ้าพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์ทรงปรากฏกับพวกเขาในเต็นท์หรือที่ประตูเต็นท์ ภายในเต็นท์มีหีบพันธสัญญา

ต่อมาพระวิหารก็เข้ามาแทนที่เต็นท์ ด้วยโครงสร้างใหญ่โตและแข็งแรงที่โซโลมอนสร้างขึ้น แต่กระนั้นโซโลมอนก็ยังพูดในมุมมองของการทรงพำนักอยู่ของพระเจ้าในเต็นท์ หรือประทับอยู่กับเรา

³⁸ 2 เปโตร 1:4 “เพื่อว่าโดยพระสัญญาเหล่านี้ พวกท่านจะพ้นจากความเสื่อมทรามที่มีอยู่ในโลกอันเกิดจากความปรารถนาชั่ว และจะมีส่วนในพระลักษณะของพระเจ้า”

³⁹ ฉบับไทยคิงเจมส์แปลว่า “พระวาตะได้ทรงสภาพของเนื้อหนัง” ส่วนฉบับอื่นๆ แปลว่า “พระวาตะบังเกิดเป็นมนุษย์” (ผู้แปล)

เขาอธิษฐานกับพระเจ้าว่า “ฟ้าสวรรค์และฟ้าสวรรค์อันสูงสุดยังรับพระองค์ไว้ไม่ได้ แล้วพระนิเวศนี้ซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างขึ้นจะรับพระองค์ไว้ได้อย่างไร?” (1 พงศ์กษัตริย์ 8:27) และก็พุดถึงพระวิหารซ้ำแล้วซ้ำอีกว่าเป็น “ที่ประทับของพระองค์” (ข้อ 30, 39, 43, 49)

ตลอดประวัติศาสตร์ของอิสราเอลในพระคัมภีร์เดิมนั้น พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ประทับในพลับพลา (σκηνώ) และประทับอยู่กับประชากรของพระองค์ จากนั้นก็มีบางอย่างเกิดขึ้น ในเส้นโคจรนั้นเราได้ร่างภาพคร่าว ๆ ว่า พระเจ้าทรงไปไกลจากมนุษย์มากขึ้นเรื่อย ๆ ตอนแรกพระองค์ทรงอยู่ในพระวิหาร แต่ต่อมาเมื่อชนอิสราเอลยังคงอยู่ในความบาป พระสิริของพระเจ้ายิ่งออกไปจากพระวิหาร (เอเสเคียลบทที่ 10) ในที่สุดพระวิหารก็ถูกไฟเผาทำลาย (2 พงศาวดาร 36:19)

แต่พระเจ้าจะเสด็จกลับมาพำนักอยู่ในพลับพลาเพื่ออยู่กับเรา! เมื่อหลายปีมาแล้ว มีช่วงเวลาหนึ่งที่พระองค์ประทับอยู่กับชนอิสราเอลและทรงดำเนินกับพวกเขาในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลาสี่สิบปี พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมอาหารและน้ำให้พวกเขาและพำนักอยู่ท่ามกลางพวกเขา เรื่องราวต่างๆในพระคัมภีร์เดิมช่วยให้เราเห็นว่า พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะประทับอยู่กับประชากรของพระองค์ แต่ในที่สุดพระเจ้ายิ่งเสด็จออกจากพระวิหาร และไม่มีการประทับอยู่ของพระองค์อีกต่อไป

แต่คำภาษากรีกเพียงคำเดียวก็สามารถเปลี่ยนภาพทั้งหมดได้ ถ้าคุณเข้าใจความสำคัญของมันในพระคัมภีร์เดิม ในตอนท้ายของวิวรณ์ คำนั้นก็ปรากฏอีกครั้งว่า “ดูเถิด พลับพลา (σκηνη) ของพระเจ้าอยู่ท่ามกลางมนุษย์แล้ว และพระองค์จะประทับอยู่ (σκηνώ) ท่ามกลางพวกเขา” (วิวรณ์ 21:3 ฉบับ NASB) ในนครเยรูซาเล็มใหม่ในสวรรค์ (ข้อ 2) พระยาห์เวห์และพระเมษโปดกจะพำนักอยู่ในพลับพลาอีกครั้งท่ามกลางเหล่าประชากร คำว่า “ประทับอยู่” (σκηνώ, พำนักอยู่ในพลับพลา) เป็นคำเดียวกันกับที่ใช้ในยอห์น 1:14 ที่ “พระวาตะมาเป็นเป็นมนุษย์ และประทับอยู่ท่ามกลางเรา” คำนี้ไม่ใช่คำที่หายากและไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในยอห์น 1:14 อันที่จริงคำนี้มีปรากฏ 82 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่

เปาโลอธิบายถึงร่างกายของเขว่าเป็นเต็นท์⁴⁰ (2 โครินธ์ 5:1-4) ซึ่งในวันหนึ่งจะพังทลายลงไป (ทุกวันนี้ผมกำลังคุ้นเคยกับความจริงข้อนี้มากขึ้น และอีกไม่นานก็ถึงเวลาที่ผมจะต้องไป) ในขณะนี้เรากำลังอาศัยอยู่ในพลับพลา หรือ “กำลังอยู่ในเต็นท์” ในร่างกายของเรา ในเวลาเดียวกันเราก็คือพระวิหารของพระเจ้าด้วย ที่พระยาห์เวห์ประทับอยู่หรือทรงพำนักอยู่ในพลับพลาในเรา แนวคิดนี้มีพลังและลึกซึ้ง และผมไม่รู้ว่าจะทำไมจึงไม่มีการสอนกันอีกต่อไป

⁴⁰ 2 โครินธ์ 5:1, 4 “¹บัดนี้เรารู้ว่าหากเต็นท์ฝ่ายโลกนี้ที่เราอาศัยอยู่ถูกทำลายลง เราก็มีย่านจากพระเจ้า คือบ้านนิรันดร์ในสวรรค์ซึ่งไม่ได้สร้างด้วยมือมนุษย์...“เพราะฉะนั้นเราจึงอยู่ในเต็นท์นี้” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย), ฉบับไทยคิงเจมส์แปลคำว่า “พลับพลา” และฉบับมาตรฐาน 2011 แปลคำว่า “เรือนกาย” (ผู้แปล)

คุณเห็นเส้นโคจรใหม่ว่ากำลังมุ่งหน้าไปทางไหน? เพื่อให้คำสัญญาในอิสยาห์สำเร็จ พระยาห์เวห์จึงเสด็จกลับมายังโลก มาประทับอยู่ในองค์พระเยซู ไม่ใช่ว่าพระเยซูคือพระยาห์เวห์แต่พระยาห์เวห์ทรงแฝงพระกายอยู่ในพระเยซูดังนี้ “เพราะความครบบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระเจ้าดำรงอยู่ในพระกายของพระองค์ [พระเยซู]” (โคโลสี 2:9 ฉบับ ESV)

แนวคิดเรื่องพระเจ้าที่ทรงพำนักอยู่ในพลับพลาท่ามกลางประชากรของพระองค์นั้น หมายถึงพระยาห์เวห์และไม่ได้หมายถึงใครอื่นเลย ถ้าไม่ใช่พระยาห์เวห์ผู้ทรงพำนักอยู่ในพลับพลาท่ามกลางประชากรของพระองค์ แล้วจะเป็นใครได้? แต่เราก็นึกกันว่าไม่ใช่พระยาห์เวห์ผู้เสด็จเข้ามาในโลก แต่เป็นพระเจ้าพระองค์ที่สองผู้ที่ไม่ได้มีอยู่ในพระคัมภีร์เดิมด้วยซ้ำ ทำไมเราจึงต้องยืนยันกรานอยู่กับพระเจ้าพระองค์ที่สองแทนที่จะเป็นเจ้าองค์เดียวและเพียงผู้เดียว ซึ่งเป็นผู้ที่เสด็จกลับมาในองค์พระเยซู? ทำไมเราจึงมองไม่เห็นว่พระยาห์เวห์ พระเจ้าผู้ดำเนินกับอาดัมและเอวาและกับคนอื่นๆ อีกมากมาย และผู้ทรงทำการอัศจรรย์ต่างๆ ที่มีผลกระทบมากต่อโลกนั้น คือพระเจ้าผู้ประทับอยู่ในองค์พระเยซูในเนื้อหนัง?

คำว่า “เนื้อหนัง” ในภาษากรีกหมายถึงร่างกาย เป็นคำทั่วไปสำหรับชีวิตมนุษย์และการดำรงอยู่ของมนุษย์ พระยาห์เวห์ทรงเลือกที่จะพำนักอยู่ในพลับพลาในกายเนื้อหนัง ซึ่งเป็นสิ่งที่พระองค์ไม่เคยทำมาก่อน พระองค์ได้ประทับอยู่ในพลับพลาและต่อมาในพระวิหารอันงดงามที่โซโลมอนสร้างขึ้น นานมาแล้วพระเจ้าประทับอยู่ในพระวิหารที่สร้างด้วยมือมนุษย์ แต่บัดนี้พระองค์ประทับอยู่ในพระวิหาร ซึ่งก็คือพระเยซู ที่พระองค์เองทรงสร้างขึ้น

ตอนนี้เราเริ่มจะเห็นความจริงที่น่าตกใจซึ่งถูกปิดบังมานาน เราลองคิดมาเป็นเวลานานแล้วว่าพระองค์ที่สองในพระเจ้าตรีเอกานุภาพได้เสด็จเข้ามาในโลก ทำไมเราจึงเต็มใจอย่างมากที่จะกันและทำให้พระยาห์เวห์หมดความสำคัญ โดยยืนยันกันว่าผู้เสด็จเข้ามาในโลกไม่ใช่พระบิดาคือพระยาห์เวห์เอง แต่เป็นพระเจ้าพระองค์ที่สองที่เสด็จเข้ามาในโลก? จงลองค้นห้ทั่วพระคัมภีร์เดิมและดูว่าคุณจะหาพระองค์ที่สองหรือที่สามที่เป็นเจ้าพบหรือไม่ ทั้งสองพระองค์ไม่ได้มีอยู่จริง

ตรงนี้เราเริ่มจะเห็นการเชื่อมโยงกันอย่างมหัศจรรย์ระหว่างพระคัมภีร์เดิมกับพระคัมภีร์ใหม่ ในการเปิดเผยที่น่าประหลาดใจว่าพระยาห์เวห์เองได้เสด็จกลับมา⁴¹ ผมจึงขอยืนยันกับคุณว่า นี่เป็นการเปิดเผยที่น่าอัศจรรย์ของพระคัมภีร์ใหม่ และสำเร็จตามพระสัญญาต่างๆ ในพระคัมภีร์เดิม

⁴¹ เราไม่จำเป็นต้องถามคำถามเช่น “ถ้าพระยาห์เวห์ทรงอยู่บนโลกนี้ แฝงพระองค์ในพระเยซู แล้วใครจะดูแลสวรรค์และโลกในช่วงเวลานั้น? คำถามนี้ตอบได้ไม่ยาก เมื่อพระยาห์เวห์ทรงพำนักอยู่ในพลับพลาที่ชนอิสราเอลเป็นเวลาที่สืบป็นันได้เกิดลึกลับอะไรไหมกับสวรรค์และโลก? แล้วสวรรค์พังทลายลงในช่วงที่สืบปีที่พระยาห์เวห์ทรงใช้เวลาที่ชนอิสราเอลไหม? พระยาห์เวห์ทรงใช้น้อยกว่านั้นคือราว 33 ปีที่สถิตอยู่ในพระกายของพระเยซูด้วยความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระองค์ ไม่จำเป็นที่พระเจ้าต้องให้ส่วนหนึ่ง

ถ้าเราเชื่อได้ง่าย ๆ ว่า พระองค์ที่สองในพระเจ้าตรีเอกภาพได้เสด็จเข้ามาในโลกในพระกายและในองค์พระเยซู แล้วทำไมมันจึงยากเหลือเกินที่เราจะเชื่อว่าพระยาห์เวห์ผู้ทรงฤทธิ์ พระองค์เองได้เสด็จกลับมายังโลกที่พระองค์ได้ทรงย่างพระบาทมาก่อน เพื่อทรงดำเนินท่ามกลางมนุษย์อีกครั้ง? นี่คือนิยามของพระยาห์เวห์ผู้ทำหน้าที่ปุโรหิต ทรงฆ่าสัตว์และทำเสือกปิดกายอาดัมกับเอวา ทรงลบมลทินให้พวกเขา (“ปกปิด” และ “ลบมลทิน” มีรากศัพท์เดียวกันในภาษาฮีบรู) พระยาห์เวห์องค์เดียวกันนี้ได้เสด็จมาเพื่อช่วยเราให้รอด

“คือพระเจ้าผู้สถิตในองค์พระคริสต์ ทรงให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์เอง มิได้ทรงถือโทษในการละเมิดของเขา และพระองค์ได้ทรงมอบพระวาระแห่งการคืนดีนั้นให้กับเรา” (2 โครินธ์ 5:19 ฉบับ NASB) ความเชื่อในตรีเอกานุภาพกล่าวว่า พระคริสต์ได้เสด็จลงมาและทำให้โลกนี้คืนดีกับพระเจ้า พระคริสต์ทรงทำให้โลกนี้คืนดีกับพระเจ้าก็จริง แต่เป็นพระยาห์เวห์ในพระคริสต์ที่เสด็จมาในโลกนี้ เพื่อให้โลกคืนดีกับพระองค์เอง พระองค์ไม่ได้ทรงนับการละเมิดของเรา เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงมีพระเมตตาต่ออาดัม เอวา และคาอิน “และพระองค์ได้ทรงมอบพระวาระแห่งการคืนดีนั้นให้กับเรา” (“พระวาระ” ตรงนี้คือ “λόγος” เป็นกรรมาการกของ “λόγος”)

“พระวาตะ” ไม่เคยเป็นชื่อเรียกพระเยซู

สิ่งนี้้นำเราไปสู่อีกประเด็นของการตีความในยอห์น 1:1 ที่คำ “Logos” (พระวาตะ) ไม่เคยถูกใช้เป็นชื่อเรียกพระเยซูในพระกิตติคุณยอห์น ในข้อต่างๆหลังยอห์น 1:1 พระเยซูไม่เคยถูกเรียกว่า “logos” ความจริงแล้วในพระคัมภีร์ใหม่ทั้งเล่ม คำว่า “logos” ไม่เคยถูกใช้กับพระเยซูว่าเป็นชื่อเรียก มีข้อเดียวที่อาจนำมาใช้กับพระเยซูได้คือวิวรณ์ 19:13 แต่นักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่หลายคนก็ยังสงสัยในข้อนี้ ในข้อนี้มีผู้ที่เรียกว่า “พระวาตะของพระเจ้า” ทรงม้าขาวมา ซึ่ง “พระองค์ทรงฉลองพระองค์ที่ได้จุ่มในเลือดและพระนามที่เรียกพระองค์คือ พระวาตะของพระเจ้า” (ฉบับ NASB)

ยอห์น 1:1 พูดถึง “พระวาตะ” ว่าเป็น “พระวาระของพระเจ้า” มากกว่า และในพระคัมภีร์นั้น “พระวาระของพระเจ้า” มักจะหมายถึงการเปิดเผยของพระเจ้าเสมอ และไม่เคยหมายถึงองค์พระคริสต์ มีข้อยกเว้นเดียวที่เป็นไปได้ก็คือ วิวรณ์ 19:13 ที่เพิ่งกล่าวถึง แต่เมื่อตรวจสอบอย่างละเอียดแล้วแม้แต่นักแปลก็ไม่น่าจะหมายถึงพระเยซู คุณอาจคิดว่า “จุ่มในเลือด” เป็นการอ้างอิงถึงพระเยซู แต่นั่นไม่น่าเป็นไปได้เพราะอันที่จริง เรื่องราวทั้งหมดเป็นไปตามคำเผยพระวาระในอิสยาห์บทที่ 63

ของพระองค์อยู่ในสวรรค์เพื่อให้มั่นใจว่าจักรวาลของพระองค์จะดำเนินไปได้อย่างราบรื่น พระองค์ทรงสามารถดูแลจักรวาลของพระองค์เองได้จากทุกที่และทุกสถานการณ์

²เหตุใดฉลองพระองค์ของพระองค์จึงมีสีแดงเหมือนกับเสื้อผ้าของคนที่ย่ำรุ่ง ³“เราย่ำรุ่งแต่ลำพัง ไม่มีใครจากชนชาติทั้งหลายอยู่กับเราเลย เราย่ำพวกเขาด้วยความโกรธของเราและเหยียบพวกเขาด้วยความพิโรธของเรา โลหิตของพวกเขาเปื้อนเสื้อผ้าของเรา และเราทำให้เสื้อผ้าของเราเปื้อนไปหมด ⁴เพราะวันแห่งการแก้แค้นอยู่ในใจเรา และปีแห่งการไถ่ของเรามาถึงแล้ว ⁵เรามองดู แต่ไม่มีใครช่วย เราใจหายที่ไม่มีใครเกื้อหนุน ดังนั้นแขนของเราเองจึงช่วยเราให้รอด และความโกรธของเราเองจึงประคับประคองเราไว้ ⁶เราเหยียบชนชาติทั้งหลายด้วยความโกรธของเรา ด้วยความพิโรธของเรา เราทำให้พวกเขาเมา และเทโลหิตของพวกเขาลงบนพื้นดิน” (ฉบับ NIV)

พระยาห์เวห์ทรงเหยียบบ่งด้วยความพิโรธ ฉลองพระองค์ของพระองค์จุ่มลงในเลือดของศัตรูของพระองค์ ไม่ใช่พระโลหิตของพระองค์เอง เมื่อคุณดูต่อไปในวิวรรณ์ คุณจะเจอนิมิตของกองทัพทั้งหลายในสวรรค์ที่นำโดยพระยาห์เวห์เอง คือที่ “เหล่ากองทัพในสวรรค์นุ่งผ้าป่านเนื้อละเอียด สีขาวและสะอาด ชี้นำชาวตามพระองค์ไป” (วิวรรณ์ 19:14 ฉบับ NASB) ชื่อหนึ่งของพระยาห์เวห์ก็คือพระเจ้าจอมโยธา หรือ พระเจ้าจอมทัพ

วิวรรณ์ 19:14 อาจหมายถึงพระเยซู แต่ก็ไม่จำเป็นต้องเป็นเช่นนั้น ข้อ 16 พูดถึงพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวงและองค์เจ้านายเหนือบรรดาเจ้านาย บางคนมองว่าเป็นชื่อที่เรียกพระเยซู มันอาจใช่หรืออาจไม่ใช่ ใน 1 ทิโมธี 6:15 เป็นพระยาห์เวห์พระเจ้า ผู้เป็นพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวงและเป็นองค์เจ้านายเหนือเจ้านายทั้งปวง

มีอีกอย่างหนึ่งเกี่ยวกับยอห์น 1:1 คือบรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพกล่าวว่า Logos (พระวาตะ) กับพระเยซูเป็นบุคคลเดียวกัน แต่นั่นเป็นสิ่งที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพคิดค้นขึ้น ในยอห์น 1:1 Logos (พระวาตะ) ดำรงอยู่ก่อนซึ่งหมายถึงคำตรัสของพระเจ้าที่พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองซึ่งมีอยู่ทั่วพระคัมภีร์เดิม การเสด็จเข้ามาในโลกของพระยาห์เวห์ในองค์พระเยซูนั้น เป็นการเปิดเผยพระองค์เองมากที่สุดเท่าที่เคยมีในพระวาตะสุดท้ายนี้ พระวาตะนี้คือพระยาห์เวห์เอง เพราะ “พระวาตะเป็นพระเจ้า” (“the Word was God”)

ยอห์น 1:1 มีรูปแบบที่คล้ายกันกับ 1 ยอห์น 1:1 ในเล่มหลัง “พระวาตะ” ไม่ได้หมายถึงบุคคล แต่หมายถึงถ้อยคำของพระเจ้าและการเปิดเผยพระองค์เอง ซึ่งตอนนี้มีตัวตนในการแผ่พระกายอยู่ในพระเยซู ดังที่ “สิ่งที่มีมาตั้งแต่ปฐมกาล สิ่งที่เราได้ยิน สิ่งที่เราได้เห็นกับตาของเรา สิ่งที่เราได้พินิจดูและจับต้องด้วยมือของเรานั้น เกี่ยวกับพระวาตะแห่งชีวิต” (1 ยอห์น 1:1 ฉบับ NASB) รูปแบบเดียวกันที่ปรากฏให้เห็นคือ “ตั้งแต่ปฐมกาล” ใน 1 ยอห์น 1:1 สอดคล้องกับ “ในปฐมกาล” ในยอห์น 1:1 และ “พระวาตะแห่งชีวิต” ก็สอดคล้องกับ “พระวาตะ” พระวาตะที่ “จับต้องด้วยมือของเรา” นั้นบอกถึงการเสด็จมาอย่างมีตัวตนของพระยาห์เวห์ในองค์พระเยซูในกายเนื้อหนึ่ง

ทูตสวรรค์ของพระเจ้า

สิ่งนี้เตือนเราถึงข้อเท็จจริงที่น่าทึ่งว่า ในพระคัมภีร์เดิมนั้น ทูตสวรรค์ของพระเจ้ามักจะปรากฏตัวเป็นมนุษย์เสมอ และมักจะถูกเข้าใจผิดว่าเป็นคนของพระเจ้า ในผู้วินิจฉัยบทที่ 13 ทูตสวรรค์ของพระเจ้าปรากฏกับมาโนอาห์และภรรยาของเขา ผู้เป็นพ่อแม่ของแซมสันในเวลาต่อมา พวกเขาคิดว่ากำลังพูดอยู่กับคนของพระเจ้า แต่ก็ยังเป็นมนุษย์ แต่แล้วพวกเขาก็เริ่มเห็นว่าชายผู้นี้ไม่ใช่มนุษย์ธรรมดา แต่เป็นทูตสวรรค์ของพระเจ้า

ในพระคัมภีร์เดิมนั้นเมื่อทูตสวรรค์ของพระเจ้า (หรือทูตสวรรค์องค์หนึ่งองค์ใด) มาปรากฏกับผู้คน ทูตสวรรค์นั้นจะดูเหมือนมนุษย์เสมอ ความคิดของเราเกี่ยวกับพวกทูตสวรรค์ว่ามีปีกใหญ่ๆ ก็เล็กคิดได้เลย เพราะพวกทูตสวรรค์จะไม่ปรากฏตัวกับเหล่ามนุษย์พร้อมกับปีกบนไหล่แน่นอนว่าทูตสวรรค์บางองค์มีปีก เครบเป็นพวกทูตสวรรค์ที่กางปีกคลุมหีบพันธสัญญาซึ่งอย่างน้อยก็ในลักษณะรูปภาพ เสราฟิมมีปีกแต่ไม่ค่อยได้ถูกกล่าวถึงภายนอกสวรรค์ของอิสยาห์บทที่ 6 เมื่อเหล่าทูตสวรรค์อยู่ในสวรรค์สถานนั้น พวกทูตสวรรค์จะถูกวาดภาพว่ามีปีก แต่เมื่อพวกทูตสวรรค์ปฏิสัมพันธ์กับเหล่ามนุษย์ ก็จะไม่ปรากฏตัวโดยไม่มีปีกและไม่แตกต่างจากมนุษย์

“อย่าละเลยที่จะต้อนรับแขกแปลกหน้า เพราะโดยการทำเช่นนั้น บางคนก็ได้ต้อนรับทูตสวรรค์โดยไม่รู้ตัว” (ฮีบรู 13:2 ฉบับ NASB) บางคนได้ต้อนรับทูตสวรรค์ที่มาปรากฏตัวในรูปของมนุษย์จนอย่าแปลกใจถ้าวันหนึ่งวันใดคุณอาจได้จับมือทักทายใครสักคนแล้วพบว่าเขาเป็นทูตสวรรค์

มาโนอาห์วิงวอนผู้ที่เขาคิดว่าเป็นมนุษย์แต่ที่จริงเป็นทูตสวรรค์ของพระเจ้าให้อยู่ต่อ เพื่อเขาจะได้เตรียมลูกแพะมาให้เพื่อเป็นการขอบคุณที่บอกข่าวว่าเขากับภรรยาจะมีบุตรชาย ทูตสวรรค์ของพระเจ้าไม่ยอมกินอาหารของเขาแต่บอกให้มาโนอาห์ถวายลูกแพะเป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระยาห์เวห์ มาโนอาห์ก็ทำตามทูตสวรรค์ของพระเจ้าบอก และเตรียมลูกแพะเป็นเครื่องเผาบูชาพร้อมกับธัญบูชาและถวายแด่พระเจ้า เมื่อเปลวไฟจากแท่นบูชาพุ่งขึ้นถึงสวรรค์ ทูตสวรรค์ของพระเจ้ายกขึ้นไปตามเปลวไฟและหายไป มาโนอาห์กับภรรยาจึงตระหนักว่าพวกเขาได้พูดอยู่กับทูตสวรรค์ของพระเจ้า มาโนอาห์จึงพูดกับภรรยาว่า “เราจะต้องตายแน่ๆ เพราะเราได้เห็นพระเจ้า” (ผู้วินิจฉัย 13:22 ฉบับ ESV) และประหลาดใจว่าที่พวกเขาไม่ตายเพราะได้เห็นพระเจ้า แต่ภรรยาของมาโนอาห์ให้เหตุผล (อย่างถูกต้อง) ว่าถ้าพระเจ้าต้องการจะฆ่าพวกเขา พระองค์ก็คงจะไม่ยอมรับเครื่องเผาบูชาและธัญบูชาของพวกเขา หรือสำแดงสิ่งพิเศษเหล่านี้ทั้งหมดกับพวกเขา (ข้อ 23)

ลูกาบทที่ 24 บอกเราว่าในวันคืนพระชนม์นั้น มีทูตสวรรค์สององค์สวมเครื่องแต่งกายส่องแสงแวววาวมาปรากฏกับพวกผู้หญิงกลุ่มเล็กๆ ที่อุโมงค์ฝังพระศพของพระเยซู พวกผู้หญิงไม่ได้เห็นว่า

พวกทูตสวรรค์แตกต่างจากมนุษย์ด้วยกัน เว้นก็แต่ความว้าวับจากเสื้อผ้าของพวกเขา และในเวลาต่อมาพวกเขาก็ตระหนักว่าพวกเขาได้พุดอยู่กับพวกทูตสวรรค์

เมื่อก่อนผมคิดว่าผมสามารถใช้ความคิดเรื่องทูตสวรรค์ของพระเจ้าเป็นพระองค์ที่สองหรือเป็นพระวาตะได้ แม้ว่าผมจะไม่พบความเชื่อมโยงที่ชัดเจนระหว่างพระวาตะกับทูตสวรรค์ของพระเจ้ายก็ตาม เมื่อผมศึกษาเรื่องนี้ ผมพบว่าพระคัมภีร์เดิมบันทึกการปรากฏตัวของทูตสวรรค์ของพระเจ้าประมาณหกสิบครั้ง ซึ่งแท้จริงแล้วคือพระยาห์เวห์ที่ปรากฏในรูปมนุษย์ นั่นจึงไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระยาห์เวห์ทรงดำเนินบนโลกและพุดคุยกับผู้คน (เปรียบเทียบการปรากฏกับอับราฮัมที่ต้นโอ๊กแห่งมัมเรในปฐมกาลบทที่ 18)

พระเจ้าทรงอยู่กับเรา

เมื่อเราเห็นความรัก พระสิริ และความงดงามของพระยาห์เวห์ แล้วทำไมเราจึงต้องการจะทำให้พระองค์หมดความสำคัญลง? และขอให้คิดดูสักครู่ก่อนที่เราจะดวนปกป้องความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ (เหมือนที่ผมได้ทำ) ทำไมเราจึงเฉยเมยกับพระสิริของพระยาห์เวห์ ถึงขนาดยอมผลักใส่พระองค์ออกไปเพื่อทำให้พระเยซูเป็นทุกสิ่งที่เราต้องการให้พระเจ้าเป็น? นั่นคือสิ่งที่พระเยซูไม่ต้องการให้เราทำ พระองค์ไม่ได้แสวงหาความเท่าเทียมกับพระบิดา แต่กระนั้นเราก็กทำให้ทั้งสองพระองค์เท่าเทียมกัน ทำไมเราจึงทำในสิ่งที่พระเยซูทรงบอกไม่ให้เราทำ? และทำไมเราจึงไม่ทำในสิ่งที่พระเยซูทรงบอกให้เราทำ เช่น ถวายเกียรติแด่พระยาห์เวห์ พระบิดาของพระองค์?

“และเราก็มีสამัคคีธรรมกับพระบิดา และกับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์” (1 ยอห์น 1:3) ผมไม่ได้บอกว่าเราไม่ต้องการพระเยซูหรือเราควรจะมีพระองค์ เราจะกำจัดพระเยซูออกไปไม่ได้เพราะ “พระเจ้าผู้สถิตอยู่ในพระคริสต์ ทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์เอง” (2 โครินธ์ 5:19) ไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้นอกจากมาทางพระเยซูผู้เป็นทางนั้น พระยาห์เวห์ทรงเห็นควรว่าเราจะต้องไม่กั้นพระเยซูออกไป เช่นเดียวกับที่เราจะต้องไม่กั้นพระยาห์เวห์ผู้ที่เสด็จมาช่วยเราออกไป

“เยซู” (เยชูวา) เป็นคำย่อของ “โยชูวา” (เยโฮชูวา)⁴²มีความหมายว่า “พระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอด” เพราะเป็นพระยาห์เวห์ที่ช่วยเราให้รอด ดังนั้นพระนาม “ยาห์เวห์” จึงปรากฏอยู่ในพระนาม “เยซู” คุณจะเอ่ยถึง “พระเยซู” โดยที่ไม่เอ่ยถึง “พระยาห์เวห์” ไม่ได้ และคุณก็จะกั้นพระยาห์เวห์ออกไปโดยที่คุณไม่กั้นพระเยซูไม่ได้เช่นกัน เมื่อเราพุดว่า “ในพระนามพระเยซู” นั้นเรากำลังพุดว่า

⁴² Yeshua, a shorter form of Yehoshua

“ในพระนามของพระยาห์เวห์ผู้ทรงช่วยเราให้รอด” ทั้งหมดนี้มาจากพระปรีชาญาณของพระเจ้า เพื่อเราจะได้เข้าใจถึงความกว้าง ความยาว ความสูง และความลึกของความรักของพระคริสต์

คุณอาจเป็นคนหนึ่งที่ได้รับสิทธิพิเศษมากที่สุดตั้งแต่เริ่มก่อตั้งคริสตจักร เท่าที่ผมรู้ คำสอนนี้ไม่เคยมีสอนที่ไหนเลยนับตั้งแต่ศตวรรษแรกเป็นต้นมา เป็นคำสอนที่รวมพระคัมภีร์เดิมกับพระคัมภีร์ใหม่ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์ และเส้นโคจรในการเปิดเผยพระองค์เองของพระเจ้าก็มาบรรจบกันอย่างสมบูรณ์ พระเจ้าเสด็จกลับมายังโลก ทรงเผยพระกายอยู่ในพระเยซูเพื่อให้มวลมนุษยย์กลับคืนดีกับพระองค์ ผมคุ้นเคยอย่างดีกับหลักคำสอนเกี่ยวกับพระคริสต์และความเชื่อผิดๆที่เกี่ยวข้องกับองค์พระคริสต์ในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร ผมประหลาดใจที่คำสอนที่ผมได้สอนพวกคุณนี้ไม่เคยถูกสอนมาก่อนเลยตั้งแต่ครั้งที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพมีชัยชนะและครอบงำคริสตจักร โดยได้ขับเคลื่อนความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวออกไปจากคริสตจักร แต่ด้วยสิทธิพิเศษในการได้ยินพระคำของพระเจ้า จึงต้องมีความรับผิดชอบตามมาในการประกาศพระคำแห่งการคืนดี

นั่นเป็นถ้อยคำที่น่าอัศจรรย์ พระยาห์เวห์ได้เสด็จเข้ามาในโลกจากพระบัลลังก์อันรุ่งโรจน์ของพระองค์ พระคัมภีร์เดิมจะกล่าวบ่อยครั้งถึงการเสด็จลงมาของพระยาห์เวห์ในโลกมนุษย์ พระเจ้าเสด็จลงมาเพื่อดูว่าเกิดอะไรขึ้นที่หอบาเบล พระเจ้าทรงลงมาที่ภูเขาชินาย และพระเยซูก็ตรัสด้วยจิตวิญญาณอย่างเดียวกันว่า พระองค์เสด็จลงมาเป็นอาหารแห่งชีวิต

ในสองบทนี้ผมกำลังวางรากฐานให้เข้าใจการเปิดเผยพระองค์เองของพระยาห์เวห์ขั้นพื้นฐานในองค์พระเยซูคริสต์

บทที่ 3

ความสับสนเกี่ยวกับตัวบุคคล

ธรรมบัญญัติหายไปจากอิสราเอล

ผมกำลังเดินหน้าศึกษาบทต่อไปโดยกำลังมุ่งไปในทิศทางที่จะนำเรากลับไปสู่พระวจนะของพระเจ้าในแบบที่ไม่เคยทำกันมาก่อน คำสอนของพระคัมภีร์ใหม่และที่จริงของพระคัมภีร์ทั้งเล่มได้หายไปหลายปีที่ผ่านมา แต่นี่ไม่ใช่เรื่องใหม่ในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรหรือในประวัติศาสตร์ของอิสราเอล

ธรรมบัญญัติได้ให้ไว้กับประชากรอิสราเอลผ่านทางโมเสส และพวกเขาได้ดำเนินชีวิตตามธรรมบัญญัติซึ่งก็คือพระวจนะของพระเจ้าอยู่ช่วงหนึ่ง แต่ในท้ายที่สุดพระวจนะของพระเจ้าย้ายไปจากอิสราเอล จนกระทั่งปี 622 หรือ 621 ก่อนคริสตกาลในรัชสมัยของโยสิยาห์ที่คนอิสราเอลได้ค้นเจอสำนานธรรมบัญญัติขณะซ่อมแซมพระวิหาร การที่ “ค้นเจอ” ธรรมบัญญัตินั้นเป็นเรื่องน่าประหลาดใจ เพราะใคร ๆ ก็คิดว่าคนอิสราเอลคงจะดำเนินชีวิตตามธรรมบัญญัติมาตลอด แต่ก็พบว่าในช่วงหนึ่งในประวัติศาสตร์ของอิสราเอลที่พระวจนะของพระเจ้าได้หายไปนาน และประชาชาติก็ถลำลึกขึ้นและลึกขึ้นไปให้วุ่นวาย

พระเจ้าจึงทรงพิโรธชนอิสราเอล ในศตวรรษที่หกพระวิหารได้ถูกทำลายและชนอิสราเอลก็ถูกเนรเทศ แต่ไม่ใช่ก่อนที่จะพวกเขามีโอกาสครั้งสุดท้ายที่จะรู้พระวจนะของพระเจ้า โอกาสนั้นเกิดขึ้นเมื่อมีการค้นพบธรรมบัญญัติในรัชสมัยของโยสิยาห์ โยสิยาห์เป็นกษัตริย์ที่อายุค่อนข้างน้อย (เขาเพิ่งจะอายุได้แปดปีเมื่อขึ้นครองราชย์) แต่มารดาของเขาได้สอนเขาเป็นอย่างดี และใจของเขาก็เต็มไปด้วยไฟแห่งความรักที่มีต่อพระเจ้าและต่อความจริง

โยสิยาห์มีคำสั่งให้ซ่อมแซมพระวิหารที่มีอายุสามร้อยกว่าปีหลังจากรัชสมัยของซาโลมอน ซึ่งโครงสร้างทุกส่วนตกอยู่ในสภาพทรุดโทรม ขณะกำลังซ่อมแซมและขุดลงไปตรงฐานของพระวิหารก็มีคนพบสำเนาของธรรมบัญญัติ เมื่อได้นำมาให้โยสิยาห์ดู ใจของเขาแทบแตกสลายคร่ำครวญว่า “เราไม่ได้ดำเนินชีวิตตามพระวจนะของพระเจ้า แล้วตลอดเวลาที่ผ่านมาพระวจนะของพระเจ้าไปอยู่

เสียที่ไหนหรือ?” ไม่ได้มีการสอนธรรมเนียมปฏิบัติในอิสราเอลอีกต่อไป และประชาชนก็กราบไหว้บาอัล พระของคนคานาอันยิ่งหนักขึ้น ๆ

การกราบไหว้พระบาอัล

แต่ในสภาพการณ์ทางศาสนาไม่ได้ง่ายอย่างนั้น พระบาอัล¹ เป็นพระที่กราบไหว้กันในอิสราเอล ก่อนที่จะกลายมาเป็นพระของชาวคานาอันที่อาศัยอยู่ในอิสราเอล อันที่จริงพระบาอัลเป็นที่นับถือกราบไหว้กันในอาณาบริเวณกว้างใหญ่ตั้งแต่บาบิโลนทางตะวันออก (ประเทศอิรักในปัจจุบัน) ไปจนถึงคาร์เธจ² ทางตะวันตก (ประเทศตูนิเซียในปัจจุบัน) การกราบไหว้พระบาอัลได้ครอบคลุมพื้นที่เกือบเท่ากับพื้นที่ตะวันออกกลางทั้งหมด ซึ่งเป็นพื้นที่ของชาวมุสลิมในปัจจุบัน ตั้งแต่ประเทศอิรักไปจนถึงประเทศตูนิเซีย

บาอัลเป็นพระของภูมิภาคอันกว้างใหญ่นี้ หรือพูดให้ชัดขึ้นก็คือมีพระบาอัลอยู่มากมาย มีผู้คนกราบไหว้พระหลากหลายมากมายที่พวกเขาเรียกว่าบาอัล ซึ่งเป็นชื่อเรียกทั่วไปที่หมายถึง “เจ้านาย” (lord) นอกจากนี้พระบาอัลยังเป็นที่นับถือในอิสราเอลด้วย เพราะชาวอิสราเอลก็คิดว่าพระเจ้าเป็นองค์เจ้านายของพวกเขา ความสับสนของการใช้คำทำให้ชาวอิสราเอลนมัสการเจ้านายหรือพระบาอัล ผิดองศ์ได้ง่าย ๆ

ทุกวันนี้เราศึกษาปัญหาอย่างเดียวกันในเรื่องความสับสนเกี่ยวกับคำเรียก “Lord” (องค์ผู้เป็นเจ้า หรือ องค์เจ้านาย) คำภาษากรีกสำหรับ “Lord” ก็คือ κύριος ที่อาจหมายถึงพระยาห์เวห์ หรืออาจหมายถึงพระเยซู หรืออาจหมายถึงใครก็ได้ที่เป็นเจ้านายหรือเป็นนาย ในพระคัมภีร์ใหม่ก็เรียกเจ้าของทาสว่า κύριος (lord) นอกจากนี้ยังเป็นคำเรียกที่สุภาพเหมือนกับคำว่า “ท่าน” (Sir) หรือ “คุณ” (Mister) บางครั้งพระเยซูก็ถูกเรียกว่า “Lord” ในความหมายนี้ และในตัวอย่างคำเรียกแบบนี้ในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษบางฉบับจะใช้คำว่า “ท่านเจ้าคะ หรือ นายเจ้าข้า” (Sir) แต่ถ้าคุณดูที่ข้อความภาษากรีก คุณจะเห็นว่ามาจากคำ κύριος (Lord) คำเดียวกัน

เรื่องความสับสนในการใช้คำนั้น ปัจจุบันเราก็อยู่ในสถานการณ์ที่คล้ายกับสมัยของโยลียาห์ที่ธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสสได้หายไป ผมอยากจะเห็นการค้นคว้าเรื่องธรรมเนียมปฏิบัติและการนมัสการพระยาห์เวห์ที่อยู่ดี ๆ ก็หายไป เนื่องจากพระยาห์เวห์ก็ถูกเรียกว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า หรือ องค์เจ้านาย”

¹ “บาอัล” เป็นคำฮีบรู (“בַּעַל”) ใช้เรียกพระของคนคานาอันและคนฟินิเซีย คำนี้หมายถึง “ผู้เป็นเจ้านาย หรือผู้เป็นเจ้าของ หรือพระของคนนอกศาสนา” (ความหมายจากพจนานุกรมของสตรอง) พระคัมภีร์ฉบับภาษากรีกจะใช้ทับศัพท์ว่า “Βάαλ” (บาอัล) ตามคำฮีบรู พจนานุกรมของสตรองให้ความหมายคำ “Baal” ว่า “lord” ในข้ออ้างอิงจากโรม 11:4 (ผู้แปล)

² Carthage

ด้วย นี่จึงทำให้เกิดความสับสนระหว่างพระยาห์เวห์กับบรรดาพระเทียมเท็จที่เรียกว่าบาอัล ซึ่งเป็นคำที่หมายถึง “lord” ในภาษาฮีบรูด้วย เราจำเป็นต้องกำหนดความหมายของคำที่เราใช้ให้ชัดเจน ถ้าเราอยากให้อธิษฐานผิดพลาดหมดไป

โยสียาห์รำไห้เมื่อเขาเห็นหนังสือธรรมบัญญัติ และใจของเขาละลายเมื่อรู้ความจริงว่าพระคำของพระเจ้าเพิ่งจะปรากฏขึ้นอีกครั้งก็เมื่อมาถึงในรัชสมัยของเขา แต่นี่ก็ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ เพราะหากหนังสือธรรมบัญญัติปรากฏตัวขึ้นในรัชสมัยของกษัตริย์องค์อื่น ๆ หนังสือธรรมบัญญัติก็อาจถูกโยนเข้ากองไฟไปแล้วก็เป็นได้ พระเจ้าทรงเห็นดีว่าพระบัญญัติควรให้ค้นพบเมื่อโยสียาห์เป็นกษัตริย์ของอิสราเอล ในประวัติศาสตร์อันยาวนานของอิสราเอลนั้น มีกษัตริย์ที่ดีเพียงสามพระองค์เท่านั้น คือ ดาวิด เฮเซคียาห์ และโยสียาห์

ก่อนหน้านี้เฮเซคียาห์มีความพยายามที่จะปฏิรูปเพื่อช่วยชาวอิสราเอลจากการนมัสการบรรดาพระบาอัล (Baalim เป็นคำพหูพจน์ของ “Baal” ในภาษาฮีบรู) มีพระมากมายและผู้เป็นเจ้ามากมายในอิสราเอล เมื่อเปาโลพูดถึง “มีพระเจ้าและองค์ผู้เป็นเจ้ามากมาย” (1 โครินธ์ 8:5) เขาไม่ได้พูดถึงคนต่างชาติเท่านั้น เขายังนึกถึงสภาพที่น่าเศร้าทางศาสนาในประวัติศาสตร์ฮีบรูโบราณด้วย

เฮเซคียาห์ได้ทำลายปูชนียสถานสูงทั้งหลายที่มีการกราบไหว้พระบาอัล หรือบรรดาผู้เป็นเจ้าทั้งหลาย หรือบรรดาพระทั้งหลายบนแท่นบูชาที่สร้างที่นั่น แต่เมื่อเฮเซคียาห์ล่องลับไป อิสราเอลก็ตกต่ำลงจนกระทั่งมีการฟื้นฟูในรัชสมัยของโยสียาห์ แต่ก็น่าเสียดายที่แม้จะมีการฟื้นฟูเพียงช่วงสั้น ๆ เพราะโยสียาห์เป็นกษัตริย์ที่อายุน้อยจึงขาดสติปัญญาในการจัดการกับสถานการณ์ที่ยุ่งเหยิง เมื่อฟาโรห์เนโค³ของอียิปต์เดินทัพขึ้นเหนือเข้าโจมตีอัสซีเรียและมหาอำนาจอื่น ๆ โยสียาห์คิดว่านี่จะเป็นภัยคุกคามต่ออิสราเอลและอาณาจักรยูดาห์ เขาจึงทำสิ่งผิดพลาดอย่างร้ายแรงที่ต่อสู้กับฟาโรห์เนโค เขานำกองทัพบที่เทียบเท่าหยิบมือเข้าสู่กับกองทัพอียิปต์ที่ชำนาญศึก โยสียาห์จึงถูกฆ่าตายในการสู้รบ

สิ่งนี้นำไปสู่การล่มสลายของการปฏิรูปของเขา โยสียาห์ทำสิ่งดีมากมายในรัชสมัยของเขา โดยทำลายปูชนียสถานสูงทั้งหลายที่มีการกราบไหว้พระเทียมเท็จ เขารื้อฟื้นให้นำธรรมบัญญัติกลับมาใช้ใหม่และให้มีเทศกาลปัสกาขึ้นใหม่ นั่นคือสภาพจิตวิญญาณของอิสราเอลซึ่งกำลังจะล่มสลายอย่างสิ้นเชิง ที่แม้แต่เทศกาลปัสกาก็ต้องถูกรื้อฟื้นขึ้นมาใหม่ โยสียาห์นำการปฏิรูปที่ดีมาก แต่เขาก็กลับก้าวพลาด เราจะต้องไม่ก้าวพลาดในชีวิต เราจะต้องแน่ใจว่า สิ่งที่เราากำลังทำอยู่นั้นอยู่ในพระประสงค์ของพระเจ้า

³ Pharaoh Neco

โยลียาห์สิ้นชีวิตในสมรภูมิเมกิดโดที่มีชื่อเสียง ในหนังสือวิวรณ์เรียกเมกิดโดว่า “อารมาเกตโดน”⁴ ในภาษากรีกคำ “อาร” (ar) ในคำ “อารมาเกตโดน” (Armageddon) จะทับศัพท์จาก “ฮา” (ha) ของภาษาฮีบรูเพราะภาษากรีกไม่มีอักษร “ฮ” (h) ขึ้นต้น ตัวที่ใกล้เคียงที่สุดจึงเป็น “อ” (a) ที่มีเสียงหนัก ดังนั้น “อารมาเกตโดน” (Armageddon) จึงเหมือนคำภาษาฮีบรูว่า “ฮารมาเกตโดน” (Har-mageddon) ซึ่งหมายถึงภูเขาเมกิดโด (“har” หมายถึง “เนินเขา” หรือ “ภูเขา” ในภาษาฮีบรู) การสู้รบเกิดขึ้นที่เมกิดโด หรือฮารเมกิดโด ซึ่งก็คือภูเขาเมกิดโด ผู้ที่เคยไปเที่ยวชมภูเขาเมกิดโด แถบไฮฟาในปัจจุบัน จะเรียกที่นี่ว่าเนินสูง ไม่ใช่ภูเขา เนินสูงนี้เตี้ยกว่ายอดเขาที่ปกคลุมด้วยหิมะในทวีปอื่น ๆ มาก แต่ในอิสราเอลจะถือว่าเป็นภูเขา

หลังจากที่โยลียาห์ถูกฆ่าตายในการสู้รบ ก็ได้มีการไว้มากครั้งใหญ่ในอิสราเอล ประชาชนทำให้เหมือนรำลึกให้กับบุตรชายของตนเอง (2 พงศาวดาร 35:24-25) เมื่อโยลียาห์ล่วงลับไป อิสราเอลก็ไม่มีผู้นำทางจิตวิญญาณ และการฟื้นฟูทางจิตวิญญาณของเขาก็พังทลายลงทันที ธรรมเนียมปฏิบัติจึงได้ถูกลืมอีกครั้งหนึ่ง และพระพิโรธของพระเจ้าก็มาถึงอิสราเอล หลังจากนั้นไม่นานก็ไม่มีชนชาติอิสราเอลหลงเหลืออยู่อีก และประชาชนก็ถูกเนรเทศตามคำเผยวณะที่ว่า จะต้องถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยเจ็ดสิบปี หลังจากนั้นคนที่เหลืออยู่จะกลับมายังอิสราเอล ทั้งหมดนั้นคือประวัติศาสตร์

มันสายเกินไปไหม?

ประเด็นของผมนั้นก็คือความจริงหรือการเปิดเผยจากพระเจ้านั้นอาจถูกลืมได้ หลังจากธรรมเนียมปฏิบัติได้ให้ไว้ทางโมเสสและก็หายไปจากอิสราเอลในที่สุด มีการรื้อฟื้นขึ้นมาระยะหนึ่งแต่ถึงตอนนั้นมันก็สายเกินไปตามที่นักวิเคราะห์และนักประวัติศาสตร์บางคนได้ตั้งข้อสังเกตไว้ อิสราเอลเสื่อมลงอย่างมากในช่วงหลายปีที่ไม่สามารถจะรักษาความจริงไว้ได้อีกต่อไปและไม่นานประเทศชาติก็พังพินาศลง เรื่องทั้งหมดนี้ได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์เดิมเพื่อสอนเรา

ดังนั้นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในปัจจุบันจึงไม่ใช่เรื่องใหม่ เมื่อสองพันปีที่แล้ว ความจริงฝ่ายวิญญาณได้ถูกเปิดเผยในพระเยซูคริสต์เพื่อความรอดของมวลมนุษย์ ถึงกระนั้นภายใน 100 หรือ 150 ปี ความจริงฝ่ายวิญญาณนี้ก็รับอิทธิพลผิด ๆ จากหลักคำสอนของคนต่างชาติ และจากนั้นความจริงนี้ก็สูญหายไปประมาณ 1800 ปีที่ผ่านมา โดยพระคุณของพระเจ้าที่ความจริงนี้กำลังถูกค้นพบอีกครั้งในสมัยของเราก็เป็นได้ แต่มันจะสายเกินไปสำหรับเราเช่นเดียวกันกับอิสราเอลไหม? ชาวอิสราเอล

⁴ Megiddo หรือ Armageddon

ปลาบปลื้มที่ได้เห็นความเป็นกษัตริย์ที่ดีในโยลียาห์ แต่การปฏิรูปของพระองค์มาช้าเกินไป เพราะถึงตอนนั้นผู้คนก็ไม่เห็นความจริงฝ่ายวิญญาณอีกต่อไป

ครั้งนี้จะสายเกินไปหรือไม่ก็มีแต่องค์ผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่ทรงรู้ นั่นไม่ใช่ความรับผิดชอบของเรา ความรับผิดชอบของเราก็คือ บอกคุณว่าองค์ผู้เป็นเจ้าได้ประทานความจริงนี้แก่เราอีกครั้ง ไม่ว่าคนทั้งหลายจะยอมรับหรือปฏิเสธ นั่นก็เป็นเรื่องระหว่างพวกเขากับองค์ผู้เป็นเจ้า ในยุคสุดท้ายนี้ มันอาจสายเกินไปสำหรับคริสตจักร แต่เรายังคงหวังว่าคริสตจักรจะได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยพระคุณของพระเจ้า

การประกาศข่าวประเสริฐกับชาวมุสลิม

การประกาศอีซา⁵ (ชื่อโครงการประกาศข่าวประเสริฐกับชาวมุสลิม) ซึ่งเป็นผลมาจากการทรงนำและแผนการณ์ขององค์ผู้เป็นเจ้าสำหรับคริสตจักรของเรา จุดประสงค์ไม่ใช่เพื่อจะประกาศข่าวประเสริฐกับคริสเตียนแต่เพื่อประกาศข่าวประเสริฐกับชาวมุสลิม ผมไม่ได้สนใจที่จะประกาศกับคริสเตียนเว้นแต่ว่าองค์ผู้เป็นเจ้าจะทรงนำผมอย่างชัดเจนให้ทำเช่นนั้น ซึ่งตอนนี้ผมยังไม่ได้รับการทรงนำ ผมแค่ทำตามการทรงนำและแผนการณ์ของพระองค์ตามแต่จะทรงนำไปทางไหน แม้ว่าจะเป็นการประกาศกับชาวมุสลิมโดยมีจุดประสงค์เพื่อทำให้บรรดาคริสเตียนอีกมากก็ตาม เช่นเดียวกับแผนการณ์ของเปาโลที่ประกาศกับชาวต่างชาติเพื่อทำให้ชาวยิวอิจฉา เปาโลทำให้พวกเขาอิจฉาไหม? ก็ไม่เลย ผมไม่รู้ว่า เราจะทำให้บรรดาคริสเตียนอิจฉาหรือเปล่า นั่นอยู่ในพระหัตถ์ขององค์ผู้เป็นเจ้า แต่เปาโลประสบความสำเร็จอย่างมากในการประกาศพระคำของพระเจ้า ซึ่งแพร่หลายอย่างรวดเร็วในหมู่คนต่างชาติที่ไม่เป็นอย่างนั้นในหมู่ชาวยิว ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อเปาโลและบรรดาผู้รับใช้คนสำคัญๆ ของพระเจ้าล่องลับไป ในที่สุดพวกคริสเตียนต่างชาติก็ได้บิดเบือนพระคำของพระเจ้าเต็มที่เช่นเดียวกับที่ชาวยิวได้บิดเบือนธรรมเนียมปฏิบัติที่ให้ไว้กับพวกเขาผ่านทางโมเสสในช่วงแรกๆ

พระเจ้าทรงเห็นควรว่าประวัติศาสตร์ของอิสราเอลถูกบันทึกไว้และคงอยู่เพื่อจะสั่งสอนเรา จงดูพันธกิจของเปาโลต่อคนต่างชาติเป็นแบบอย่าง ที่นำพระคำของพระเจ้าไปยังโลกของคนต่างชาติเป็นผลสำเร็จ เราอาจจะเห็นพระคำของพระเจ้าไปถึงโลกอาหรับในช่วงชีวิตของเราก็เป็นได้ บางทีไฟจะถูกจุดขึ้นก็ได้ สิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่อาจเกิดขึ้นได้ คือที่พระคำของพระเจ้าจะไปถึงชาวอาหรับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์อิสลาม สิ่งนี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน แต่มันอาจเป็นผลสำเร็จในยุคของเราโดยพระคุณของพระเจ้า เมื่อถึงเวลานั้นความรับผิดชอบของเราก็หมดลง

⁵ Isa Movement

เมื่อก่อนผมคิดว่าพระเยซูอาจเสด็จกลับมาในปี 2006 หรือ 2007 แต่แล้วผมก็นึกถึงที่องค์ผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ว่า “และข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้านี้จะถูกประกาศออกไปทั่วโลก เพื่อเป็นคำพยานแก่ทุกประชาชาติ และที่สุดปลายจะมาถึง” (มัทธิว 24:14 ฉบับ ESV) ความจริงที่น่าเศร้าก็คือข่าวประเสริฐยังไปไม่ถึงประเทศส่วนใหญ่ แม้จะมีประเทศอาหรับอยู่มาก แต่ก็ไม่มีสักประเทศที่ข่าวประเสริฐไปถึง และสามารถพูดได้แบบเดียวกันว่า ข่าวประเสริฐยังไปไม่ถึงชาวมุสลิม 1.3 พันล้านคนในโลก (จากสถิติล่าสุด)

ด้วยพระเมตตาของพระเจ้า บางทีผู้ที่ไม่มีโอกาสได้รู้เรื่องเกี่ยวกับพระเยซู หรือที่ศาสนาอิสลามเรียกพระองค์ว่า “อีซา” หรือรู้เรื่องสำคัญๆที่พระยาห์เวห์ได้ทรงกระทำผ่านทางพระเยซู พวกเขาก็จะได้รับโอกาสสุดท้ายก่อนจะสิ้นยุคก็เป็นได้ ถึงเวลานั้นพระกิตติคุณก็จะไปถึงทุกๆประชาชาติ แต่ถ้าสภาพของคริสเตียนและข่าวประเสริฐที่ประกาศออกไปเป็นอย่างไรในวันนี้ละก็ ข่าวประเสริฐคงจะไม่มันไปถึงโลกมุสลิมได้เลย ความเชื่อของคริสเตียนไม่ได้เข้าถึงชาวมุสลิมในช่วง 1,300 ปีที่ผ่านมาและจะไม่มีทางทำสำเร็จ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริงเสียก่อน ก่อนที่ภารกิจการนำข่าวประเสริฐไปถึงชนทุกประชาชาติจะสำเร็จได้ นั่นคือภารกิจของคุณและผม

ที่กล่าวมาข้างต้นคือบทนำของผมสำหรับบทนี้ ผมได้พูดครอบคลุมประเด็นสำคัญบางประการเพื่อให้คุณมีกรอบความคิดกว้างขึ้นในการศึกษาของเราเกี่ยวกับความเชื่อที่ว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว

การสถิตอยู่ใกล้ๆของพระเจ้า

ก่อนอื่นเราได้ข้อสรุปจากสองบทที่ผ่านมา ในบทแรกผมได้พูดถึงพระลักษณะของพระยาห์เวห์ผู้ทรงสร้างมนุษย์เพื่อให้มีสัมพันธภาพกับพระองค์ และผู้ที่ยังมาเดินในสวนเพื่อพูดคุยกับเขา พระเจ้าทรงอยู่ใกล้ๆและทรงมีความห่วงใยโลกนี้อย่างใกล้ชิด แต่ในปรัชญากรีกและในศาสนศาสตร์ของคริสเตียนได้ให้ภาพพระเจ้าว่าอยู่สูงเหนือฟ้าสวรรค์เกินกว่าจะมาเกี่ยวข้องโดยตรงกับมนุษย์ได้ โดยเชื่อกันว่าพระเจ้าจึงต้องให้มีบุคคลที่สองมาเชื่อมกลางระหว่างพระเจ้ากับเราเพื่อเป็นคนกลางระหว่างสองฝ่าย แต่เราไม่ได้เห็นแบบนั้นในพระคัมภีร์เดิม เราจำเป็นต้องแก้ไขความคิดของเราเกี่ยวกับพระเจ้าเสียใหม่ และไม่นำเอาแนวคิดของเราแบบคนต่างชาติเข้ามาใส่ในพระคัมภีร์

คุณอาจสงสัยว่าทำไมในบทแรกผมจึงบอกคุณถึงเรื่องราวจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระยาห์เวห์ พระคัมภีร์เดิมบอกเราถึงบางสิ่งที่เราไม่คุ้นหูเกี่ยวกับพระเจ้า แต่คุณอาจรู้สึกว่ามีบางอย่างที่คุ้นหูควบคู่ไปกับสิ่งที่ไม่คุ้นหู เรื่องราวเกี่ยวกับพระยาห์เวห์ฟังดูคุ้นหูสำหรับเรา เพราะเรื่องเหล่านั้นทำให้เรานึกถึงพระเยซูผู้ทรงดำเนินอยู่บนโลกนี้ และผู้ที่ตรัสและคลุกคลีกับผู้คน แม้กระทั่งเรียกผู้คนให้ติดตามพระองค์

พระคัมภีร์กล่าวว่าพระยาห์เวห์ทรงทำเสื่อให้อาדםกับเอวา แต่เรารู้สึกว่านี่ไม่ใช่งานที่พระเจ้าผู้สูงสุดและผู้อยู่ไกลลิบจะทรงทำ แต่ตามพระคัมภีร์แล้ว นั่นคือสิ่งที่พระองค์ได้ทรงทำ ถ้าเรามีตาที่มองเห็นและหูที่ได้ยิน เราจะพบรายละเอียดที่สำคัญมากมายเกี่ยวกับพระเจ้าอยู่ทั่วพระคัมภีร์ พระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้ที่ปิดประตูเรือเพื่อให้โนอาห์และครอบครัวที่อยู่ข้างในจะรอดปลอดภัย เมื่อโมเสส ล้นชีวิตบนภูเขา พระยาห์เวห์ก็ทรงฝังเขา แม้ชาวียเองก็ยังยอมรับได้ยาก ในการตีความของชาวียนั้น ทูตสวรรค์ของพระยาห์เวห์เป็นผู้ฝังโมเสส แม้แต่ชาวียก็ยังมีปัญหาเรื่องการสถิตอยู่ใกล้ ๆ ของพระเจ้า และไม่ได้พ้นจากอิทธิพลแนวคิดแบบกรีกเรื่องการสถิตอยู่ไกลโพ้นของพระเจ้า

ทำไมเราจึงรับคำที่พระคัมภีร์กล่าวตรงๆ ไม่ได้? ทำไมเราจึงต้องใส่ความคิดที่มีอคติของเราเองให้กับพระวจนะของพระเจ้า? ถึงแม้จะมีข้อความที่ชัดเจนจากพระคัมภีร์ แต่เราก็ไม่สามารถเชื่อได้ว่าพระเจ้าจะทรงฝังศพโมเสสและให้พระหัตถ์ของพระองค์เปราะเปื้อน หรือจะทรงปิดประตูเรือหรือว่านั่นจะเป็นทูตสวรรค์ที่ทำเช่นกัน?

ในเรื่องราวเหล่านี้เรารับรู้บางสิ่งที่คุ้นหูควบคู่ไปกับสิ่งที่ไม่คุ้นหู เพราะพระยาห์เวห์ทรงทำสิ่งที่ทำให้เรานึกถึงสิ่งที่พระเยซูทรงทำ ขณะที่เหล่าสาวกของพระองค์ออกไปจับปลา พระเยซูทรงเริ่มทอดแหด้วยพระหัตถ์ของพระองค์ และทรงทำอาหารเข้าให้พวกเขา เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ การที่พระเยซูผู้ฟื้นคืนพระชนม์จะทำอาหารให้เหล่าสาวกของพระองค์นั้นเตือนเราให้นึกถึงสิ่งที่พระยาห์เวห์ทรงทำในพระคัมภีร์เดิม เรารู้สึกว่าพระเยซูน่าจะเป็นผู้ที่ทำสิ่งแบบนี้ก็เพราะว่า “บุตรมนุษย์ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อจะปรนนิบัติ” (มัทธิว 20:28 เปรียบเทียบฟิลิปปี 2:7)

ในขณะเดียวกันเรื่องราวในพระคัมภีร์เดิมก็ฟังดูไม่คุ้นหูสำหรับเรา เพราะเราเองไม่อยากจะเชื่อว่าพระเจ้าพระบิดาจะทำอะไรที่ตืดดินแบบนี้ ถ้าเป็นพระเยซูละก็ใช่ แต่ถ้าเป็นพระบิดานะไม่ใช่ พระบิดาทรงอยู่ไกลลิบและสูงส่งในสวรรค์ ฉะนั้นคงจะเป็นพระเยซูที่เสด็จเข้ามาในโลกและทำสิ่งที่ตืดดินแบบนี้ คริสเตียนบางคนยังอาจสรุปด้วยซ้ำว่า พระเยซูเป็นผู้ที่พูดคุยกับอาดัมและเอวาในสวน หรือเป็นผู้ที่ปิดประตูเรือ หรือเป็นผู้ที่ฝังศพโมเสส เพราะพระเยซูทรงทำสิ่งคล้าย ๆ กันนี้ในพระคัมภีร์ใหม่ เราช่างใส่ความคิดของเราให้กับพระคัมภีร์เดิมได้ง่ายจริง ๆ

พระยาห์เวห์เสด็จเข้ามาในโลก

เราจะเห็นในบทที่สองว่าพระองค์ผู้เสด็จเข้ามาในโลกนั้นไม่ใช่ใครอื่น แต่เป็นพระยาห์เวห์ เราพบว่าความจริงในพระคัมภีร์นี้น่าตกใจและเข้าใจยาก แต่เมื่อผมยังคงคิดถึงเรื่องนี้ผมก็ยังประหลาดใจ เพราะความจริงในเรื่องนี้สอดคล้องกับพระลักษณะของพระเจ้าที่เปิดเผยไว้ในพระคัมภีร์เดิม การ

เสด็จเข้ามาในโลกนี้แหละเป็นสิ่งที่พระเจ้าจะทำ แต่ความคิดความเข้าใจของเราได้ถูกล้างสมองจนเชื่อว่า งานแบบนี้ได้ถูกถ่ายโอนไปให้พระเยซู ในความคิดของเราแล้วพระยาห์เวห์จะไม่เสด็จเข้ามาในโลก แต่จะเป็นพระเยซูที่จะเสด็จมา เราคิดแบบนี้แม้ว่าจะไม่มีการสนับสนุนจากพระคัมภีร์ในการตีความเช่นนี้ของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เพราะไม่มีที่ไหนเลยในพระคัมภีร์เดิม ที่เราจะพบพระองค์ที่สองหรือที่พระองค์ที่สามที่เป็นพระเจ้า พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าเดียวและเพียงผู้เดียวเท่านั้น และความจริงนี้ก็ได้รับการยืนยันอีกครั้งจากพระเยซู⁶

เราจะยอมรับความคิดนี้ไม่ได้หรือ ว่าในการเฉลิมฉลองคริสต์มาสนั้น ผู้ที่เสด็จเข้ามาในโลกคือพระยาห์เวห์ ไม่ใช่ใครอื่นเลย? ทำไมเราจึงจะยืนยันกรานว่าพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดาในสวรรค์ และองค์สันติราชในอิสยาห์ 9:6 นั้นไม่ใช่พระยาห์เวห์? เราตั้งพระเยซูให้เป็นพระบิดาในสวรรค์อย่างน่าขบขัน ที่พระบุตรก็คือพระบิดา และพระบิดาก็คือพระบุตร นั่นคือความหมิ่นเหม่และความสับสนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

ถ้าดูตามมาตรฐานของพระคัมภีร์เดิมแล้ว เราได้มาถึงจุดที่เราอาจถูกกล่าวหาว่าไหวรูปเคารพ เราไวที่จะติเตียนชาวยิวว่าไหวรูปเคารพและกราบไหว้พระอื่น ๆ แต่เราเองก็ได้ทำอย่างเดียวกันนั้นมาตลอดชีวิตคริสเตียนของเรา โดยพระคุณของพระเจ้าที่ตอนนี้ผมเริ่มเห็นถึงความร้ายแรงของความยุ่งเหยิงในฝ่ายวิญญาณที่เราเผชิญอยู่ในแบบที่ผมมองไม่เห็นมาก่อนเลย แม้แต่ปีที่ผ่านมา

ในบทที่สอง เราได้ดูการเปิดเผยอันน่าอัศจรรย์ ที่พระยาห์เวห์เองได้เสด็จเข้ามาในโลก มาถึงตอนนี้พระคัมภีร์เดิมหลายตอนเริ่มจะสอดคล้องกันแล้ว และเราจะเห็นว่าอิสยาห์ 9:6⁷ ไม่ได้หมายถึงพระเจ้าพระองค์ที่สองหรือพระองค์ที่สามแต่อย่างใด เราสามารถจะบิดเบือนชื่อเรียกต่างๆของพระเจ้าในอิสยาห์ 9:6 ให้มาเป็นชื่อเรียกของมนุษย์ได้ หรือว่าเราจะยอมรับชื่อเรียกเหล่านั้นตามที่ปรากฏอยู่ ว่าเป็นชื่อเรียกของพระเจ้าพระยาห์เวห์และไม่มีผู้ใดอื่นอีก

อีกประการหนึ่งคำว่า “องค์”⁸ ใน “องค์สันติราช” (Prince of Peace) ไม่ได้มีความหมายอย่างที่ภาษาอังกฤษหมายถึงว่าเป็นราชบุตรของกษัตริย์ คำภาษาฮีบรูนี้หมายถึง “ผู้ปกครอง” ด้วยเหตุนี้ถ้อยคำนี้จึงควรจะแปลว่า “ผู้ปกครองแห่งสันติ” (Ruler of Peace)

ส่วน “ที่ปรึกษามหัตถ์” คุณคงจำได้ว่าเมื่อทูตของพระเจ้ามาปรากฏกับมาโนอาห์และภรรยาของเขา มาโนอาห์ได้ถามชื่อของท่าน และทูตสวรรค์ของพระเจ้ายกมือตอบว่า “ถามชื่อเราทำไม ชื่อเรามหัตถ์ทรงเกินความเข้าใจของเจ้า” (ผู้วินิจฉัย 13:18) ทูตสวรรค์ของพระเจ้าที่ปรากฏนี้ก็ไม่ใช่ใคร

⁶ มาระโก 12:29 พระเยซูจึงตรัสตอบคนนั้นว่า “โอ ชนอิสราเอล จงฟังเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเป็นพระเจ้าองค์เดียว”

⁷ อิสยาห์ 9:6 “และเขาจะขนานนามของท่านว่า ที่ปรึกษามหัตถ์ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดาในสวรรค์ และองค์สันติราช”

⁸ “Prince” หมายถึง “ผู้นำ ผู้ครอง ผู้ปกครอง” (ผู้แปล)

อื่น แต่เป็นพระยาห์เวห์ที่ปรากฏพระองค์ในรูปร่างมนุษย์ สิ่งที่เราได้ทำในความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือว่า สิ่งที่พระยาห์เวห์ทรงเป็นนั้นได้ถูกถ่ายโอนทั้งหมดไปให้กับพระเจ้าพระองค์ที่สอง

ในบทเหล่านี้ ผมไม่ได้กำลังเน้นเรื่องของศาสนศาสตร์หรือวิชาการ แต่เน้นความสัมพันธ์ของเรา กับพระเจ้า ซึ่งขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราเชื่อฟังพระองค์ หากเราไม่เชื่อฟังพระเจ้า เราก็จะไม่มีความสัมพันธ์ กับพระองค์ แต่การที่จะเชื่อฟังพระเจ้านั้น เราต้องรู้ว่าอะไรคือความจริงที่เราต้องเชื่อฟัง

ความสับสนของคำที่ใช้

บทก่อนเราได้ดูมารโก 12:28-30 ที่ธรรมจารย์ถามพระเยซูถึงบัญญัติข้อสำคัญที่สุด พระเยซู ตรัสตอบโดยอ้างเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 ว่า “จงฟังเถิด โอ คนอิสราเอล องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรง เป็นพระเจ้าองค์เดียว”⁹ ในภาษาฮีบรูมีคำ “ยาห์เวห์” ปรากฏสองครั้งคือ “จงฟังเถิด โอ คนอิสราเอล พระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา พระยาห์เวห์องค์เดียว” ข้อความนี้ไม่ได้กล่าวอะไรเลยเกี่ยวกับสาม องค์บุคคล ทุกคนจะต้องยอมรับว่าในคำกล่าวนี้ มีเพียงแค่บุคคลเดียวเท่านั้น ซึ่งก็คือพระยาห์เวห์ ไม่ได้มีสามองค์บุคคล หรือมีพระยาห์เวห์สามพระองค์ หรือมีสามองค์บุคคลในพระยาห์เวห์เดียว

นี่คือข้อความในภาษาฮีบรูพร้อมคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה אחד¹⁰

Shema Yisra'el Yahweh Eloheynu Yahweh ehad

แม้คุณจะไม่รู้ภาษาฮีบรู แต่คุณอาจใช้ความพยายามเพียงนิดเดียวก็จะเห็นคำ יהוה (Yahweh) ปรากฏตรงนี้สองครั้ง ภาษาฮีบรูจะอ่านจากขวามาซ้าย ในขณะที่คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษจะอ่านตาม ลำดับคำภาษาอังกฤษเป็นปกติจากซ้ายไปขวาดังนี้ว่า “Shema Yisra'el [จงฟังเถิด โอ คนอิสราเอล] Yahweh Eloheynu [พระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา] Yahweh ehad [พระยาห์เวห์เดียว]”

แต่มีสิ่งสำคัญบางอย่างสูญหายไปในพระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ก็ยังสูญหายไป ในฉบับภาษากรีกเช่นกัน เนื่องจากพระคัมภีร์เซปทัวจินท์¹¹ (ฉบับภาษากรีกที่แปลมาจากภาษาฮีบรู) แปลคำ “Yahweh” โดยคำใช้ที่คลุมเครือว่า “kurios” (Lord, องค์ผู้เป็นเจ้า) ด้วยเหตุนี้พระนาม “Yahweh” จึงสูญหายไปหมดในฉบับแปลภาษากรีก ความสับสนของคำที่เกิดขึ้นจากการแทนที่

⁹ “Hear, O Israel: the LORD our God is one LORD”

¹⁰ อ่านว่า “เซมา ยิสราเอล ยาห์เวห์ เอลโอเฮนู ยาห์เวห์ เอคัต”

¹¹ Septuagint

“Yahweh” พระนามเฉพาะของพระเจ้าด้วยคำที่คลุมเครือว่า “Lord” นั้นทำให้เข้าใจผิดและเป็นการหมิ่นเหม่ ฉะนั้นเพื่อให้ความสับสนนี้หมดไป เมื่อคุณพบคำว่า “LORD” ที่เป็นตัวพิมพ์ใหญ่ที่ไหนในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษ ก็ให้อ่านว่า “Yahweh” วิธีการนี้ง่าย ๆ แต่ตรงกับต้นฉบับภาษาฮีบรู

ความสับสนมีเพิ่มขึ้นด้วยข้อเท็จจริงที่ว่า มีคำภาษาฮีบรูอีกคำหนึ่งคือ “Adonai” ซึ่งหมายถึง “lord” (ผู้เป็นเจ้านาย) เช่นเดียวกัน กล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่า คำฮีบรูสองคำที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงคือ “Yahweh” และ “Adonai” ได้ถูกแปลเป็นคำกรีกคำเดียวกันว่า “kurios” และแปลเป็นคำภาษาอังกฤษคำเดียวกันว่า “Lord” ความแตกต่างระหว่าง “Yahweh” และ “Adonai” ในภาษากรีกนั้นหายไปในโดยสิ้นเชิง ฉบับแปลภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังคงความแตกต่างให้เราเห็นอยู่บ้าง โดยได้แปล “Adonai” ให้เป็นตัวพิมพ์เล็กกว่า “Lord” และแปล “Yahweh” เป็นตัวพิมพ์ใหญ่ว่า “LORD”

เราได้เปลี่ยนใจรักภักดีของเรา

แต่เมื่อเข้าใจว่าเป็นพระยาห์เวห์เดียว แล้วเราจะทำอย่างไรกับเรื่องนี้? ข้อถัดมากล่าวว่า “ท่านจงรักองค์ผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของท่านด้วยสุดจิต สุดใจ และสุดกำลังของท่าน” (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5)¹² จุดประสงค์ในการพิจารณาของเรานี้ไม่ใช่เพื่อให้เป็นเรื่องทางวิชาการหรือทางปัญญา แต่เพื่อให้มีความสัมพันธ์ส่วนตัวกับพระเจ้า เราต้องรักพระเจ้าด้วยสุดใจของเรา ด้วยสุดจิตของเราและด้วยสุดกำลังของเรา

สิ่งที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพมีผลกับผมนั้นควรทำให้คุณต้องกลั้วและตัวสั่น ผมเป็นคนที่แต่ง “เพลงแห่งความจงรักภักดี”¹³ คุณสังเกตเห็นไหมว่าในเพลงนี้พระเยซูทรงเป็นทุกสิ่ง? ผมรักพระเยซูด้วยสุดใจของผม ด้วยสุดจิตของผม ด้วยสุดความคิดของผม และสุดกำลังของผม แต่เดี๋ยวก่อน! พระคัมภีร์สวณคำเหล่านี้ไว้สำหรับพระยาห์เวห์ ไม่ใช่สำหรับพระเยซู! บางทีผมควรจะรำให้เหมือนกับโยสียาห์เพราะที่ถูกแล้ว สิ่งที่จะควรจะเป็นของพระยาห์เวห์แต่กลับไปให้ผู้อื่นเสีย คุณกำลังทำอย่างเดียวกันนี้ไหม? ในฐานะที่เป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพที่ดี เราก็ทำแบบนี้มาโดยตลอด คุณอธิษฐานกับใครหรือ? หรือนมัสการใครหรือ? หรือประกาศความจงรักภักดีกับใครหรือ? ก็พระเยซู!

เราได้ผลักไสพระยาห์เวห์ออกไป เราไม่ต้องการพระองค์เพราะเรามีพระเยซูอยู่แล้ว เราให้พระบิดาหมดความสำคัญ และให้พระบุตรมาเป็นผู้ที่สำคัญ เราได้ปฏิเสธพระบิดาแม้จะไม่ใช่ด้วยคำพูดมากมาย แต่ด้วยการทำให้พระเยซูเป็นศูนย์กลางความรักภักดีของเรา เมื่อผมถามคุณคราว

¹² “Love the LORD your God with all your heart and with all your soul and with all your strength” (Dt.6:5 NIV)

¹³ *Song of Allegiance*

ก่อนว่า มีกี่คนที่อธิษฐานกับพระบิดา ก็มีไม่กี่คนที่ยกมือ และมีใครที่อธิษฐานต่อพระยาห์เวห์ใหม่? ก็ไม่มีใครเลย

ในที่นี้เราไม่ได้กำลังพูดเชิงวิชาการ คือถ้าไม่มีใครที่อธิษฐานกับพระยาห์เวห์ก็หมายความว่าไม่มีใครที่รักพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจ สุดจิต สุดความคิด และสุดกำลังของเขา แต่มันหมายความว่าไม่มีใครเชื่อฟังพระวณะของพระเจ้า เพราะเราได้ให้ความรักภักดีทั้งหมดของเรากับพระเยซู เหตุเพราะความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

ผมอยากจะเปลี่ยนเนื้อเพลงนี้แต่ก็สายไปแล้ว ผมพูดได้แค่ “ขอให้เพลงนี้เป็นหลักฐานว่าผมเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพยิ่งกว่าใครๆ” ผมได้ทำสิ่งที่ส่งผลให้กับผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพมากกว่าที่คริสเตียนส่วนใหญ่ได้ทำเสียอีก มันสายเกินไปที่จะเรียกเพลงนี้กลับคืนมา ถ้าเราเอาเพลงนี้ออกทั้งซีดีก็ไม่เหลืออะไร เพราะเพลงนี้เป็นเพลงนำและเป็นชื่อของแผ่นซีดีด้วย

จรรยาเมื่ออ้างถึง “พระบิดา”

การอ้างถึงพระเจ้าทุกครั้งในพระคัมภีร์ใหม่นั้นเป็นการอ้างถึงพระยาห์เวห์พระบิดา เราจะต้องระวังเมื่อเราใช้คำว่า “พระบิดา” เพราะเราอาจจะใช้คำนี้ในลักษณะที่บอกเป็นนัยว่ามีพระบุตรมาจากสวรรค์ (นั่นไม่ใช่สิ่งที่พระเยซูทรงหมายถึงเมื่อพระองค์ตรัสถึง “พระบิดา”) แต่เราก็กทำให้ “พระบิดา” ทรงเป็นในสิ่งที่พระเยซูไม่ได้หมายถึง

เมื่อคุณตรวจสอบคำว่า “บุตรของพระเจ้า” หรือ “บรรดาบุตรของพระเจ้า” ในพระคัมภีร์ใหม่ คุณจะเห็นว่าคำเหล่านี้หมายถึงแต่พวกมนุษย์หรือบรรดาทูตสวรรค์เท่านั้น ไม่มีพระองค์ใดในพระเจ้าตรีเอกานุภาพที่เรียกว่า “พระบุตร” ไม่ว่าจะเป็นทั้งในพระคัมภีร์เดิมหรือพระคัมภีร์ใหม่ และก็ไม่มีใครที่ถูกเรียกว่า “พระเจ้าพระบุตร” ในพระคัมภีร์ ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้สับเปลี่ยน “พระบุตรของพระเจ้า” ให้เป็น “พระเจ้าพระบุตร” คำที่ใช้ซ้ำกันกลับกันและทำให้ความหมายผิดไป ผมก็ทำแบบนั้นโดยไม่ได้ตั้งใจ ไม่มีผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพคนใดจะตั้งใจทำเช่นนี้ เราทุกคนได้ถูกชักนำให้เข้าใจผิดเพราะคำสอนของคนต่างชาติ

ข้อบัญญัติที่สำคัญที่สุด

ให้เรากลับไปดูในมาระโก 12:29-30 ที่ธรรมจารย์ทูลถามพระเยซูว่า “พระบัญญัติข้อใดสำคัญที่สุด?” และนี่คือคำตอบขององค์ผู้เป็นเจ้า

²⁹พระเยซูตรัสตอบว่า “พระบัญญัติข้อสำคัญที่สุดคือ ‘จงฟังเถิด โอ ชนอิสราเอล องค์ผู้เป็นเจ้าของเราเป็นพระเจ้าเดียว’³⁰ และท่านจงรักองค์ผู้เป็นเจ้าของเราด้วยสุดใจของท่าน ด้วยสุดจิตของท่าน ด้วยสุดความคิดของท่านและด้วยสุดกำลังของท่าน” (ฉบับ ESV)

สิ่งแรกจึงสังเกตว่า เป็นพระเยซูเองที่ตอบคำถามของธรรมาจารย์ผู้นี้ การสังเกตนี้มีความสำคัญ เพราะเราอ้างว่าเราเป็นผู้ติดตามพระเยซูและปฏิบัติตามคำสอนของพระองค์ พระเยซูทรงสอนไว้อย่างชัดเจนว่าพระเจ้ามีหนึ่งเดียว และเราจะต้องรักพระยาห์เวห์ด้วยสิ้นสุดทั้งหมดของเรา (พระเยซูกำลังกล่าวถึงพระยาห์เวห์เพราะพระองค์กำลังอ้างอิงมาจากเฉลยธรรมบัญญัติบทที่ 6) สิ่งที่พระเยซูตรัสสอนตรงนี้ไม่ได้กล่าวเฉพาะในมาระโก แต่ได้ทรงกล่าวซ้ำในพระคัมภีร์ตอนเหมือนกันในมัทธิว และลูกา ในพระกิตติคุณเหล่านี้ พระเยซูกำลังบอกเราว่าการรักพระยาห์เวห์ด้วยความรักภักดีอย่างที่สุดนั้นก็คือพระบัญญัติข้อแรกและข้อสำคัญที่สุด

คำตอบของธรรมาจารย์ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญบทบัญญัติได้ถูกบันทึกไว้ในข้อ 32-34 ว่า

³²ธรรมาจารย์จึงทูลพระองค์ว่า “จริงทีเดียวอาจารย์ ท่านพูดถูกแล้วว่า พระเจ้า [พระยาห์เวห์] มีแต่องค์เดียว และนอกจากพระองค์แล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นอีกเลย”³³ และการที่จะรักพระองค์ด้วยสุดใจ และด้วยสุดความเข้าใจ และด้วยสุดกำลัง และรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ก็สำคัญยิ่งกว่าเครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาทั้งสิ้น”³⁴ และเมื่อพระเยซูทรงเห็นว่าเขาตอบอย่างมีปัญญาจึงตรัสกับเขาว่า “ท่านอยู่ไม่ไกลจากแผ่นดินของพระเจ้า” และหลังจากนั้นก็ไม่มีใครกล้าถามพระองค์อีก (มาระโก 12:32-34 ฉบับ ESV)

ธรรมาจารย์เห็นด้วยกับพระเยซูอย่างหมดใจว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียว และนอกจากพระองค์แล้วไม่มีผู้ใดอื่นอีกเลย เราเข้าใจภาษาง่าย ๆ ตรงนี้ไหม? ไม่มีใครอื่นอีก ไม่ว่าจะเป็นพระองค์ที่สองหรือพระองค์ที่สาม พระเยซูไม่ได้ตรัสคำว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่น” แต่ตรัสว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นอีกเลย”

กลวิธีของความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือการโต้แย้งว่า ใช่แล้ว มีพระเจ้าเพียงองค์เดียว แต่ในพระเจ้าเดียวนั้นมีสามบุคคล เราต้องไม่ล้อเล่นที่ให้มีพระเจ้าหลายพระองค์ โดยเสนอความคิดเช่นว่า มีสามพระองค์อยู่ในพระเจ้าเดียวและอะไรทำนองนั้น ไม่มีใครอื่นอีก ก็ตรงตามนั้นเลย

ธรรมาจารย์ยืนยันอีกครั้งถึงสิ่งที่พระเยซูเพิ่งตรัสว่า เราต้องรักพระเจ้าด้วยสุดใจ สุดความเข้าใจ สุดกำลังของเรา และต้องรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ธรรมาจารย์กล่าวเพิ่มเติมว่าสิ่งนี้ “สำคัญยิ่งกว่า” เครื่องบูชาและของถวายทั้งสิ้น นั่นเป็นคำกล่าวที่น่าแปลกใจที่ได้ยินจากธรรมาจารย์เพราะเป็นการยอมรับว่า การปฏิบัติศาสนกิจทั้งสิ้นในการรับใช้ในพระวิหารเทียบไม่ได้กับการรักพระยาห์เวห์

ที่สำคัญพอ ๆ กันคือการตอบของพระเยซูต่อความเห็นของธรรมาจารย์ พระเยซูไม่ได้ตรัสกับเขาว่า “ท่านพูดเกินจริงไปแล้ว” แต่ทรงชมเขาที่ตอบ “อย่างรู้แจ้ง” พระเยซูยังตรัสกับเขาว่า “ท่านอยู่ไม่ไกลจากแผ่นดินของพระเจ้า” ธรรมาจารย์อยู่ห่างจากแผ่นดินของพระเจ้าเพียงก้าวเดียวและเขาก็เข้าใจธรรมบัญญัติได้ถูกต้อง ด้วยความที่เป็นธรรมาจารย์ เขาจึงทราบดีว่ามีพระเจ้าองค์เดียวและไม่มีผู้ใดอื่นอีก และความรักภักดีทั้งหมดจะต้องมีจุดศูนย์กลางอยู่ที่พระยาห์เวห์

แต่เราก็ไม่ได้ทำเช่นนั้น! ธรรมาจารย์คนนั้นดีกว่าพวกเราที่เป็นคริสเตียนมาก เราได้ก้าวไปขึ้นที่สองในการมอบกับพระคริสต์ แต่เราข้ามขั้นแรกในการมอบกับพระยาห์เวห์ (เป็นไปได้ทีเดียวที่ธรรมาจารย์ก็ได้ก้าวข้ามไปขั้นที่สองด้วย) แต่เราได้ข้ามขั้นแรกไปเมื่อเราได้มอบตัวเราเองกับพระคริสต์โดยไม่รู้ตัว ความรักภักดีทั้งหมดของเรจะต้องมีจุดศูนย์กลางอยู่ที่พระเจ้าองค์เดียวและเพียงผู้เดียวเท่านั้น ผมนึกไม่ได้ทำอย่างนั้นและได้ให้ความรักภักดีทั้งหมดของผมกับพระเยซู แม้จะมีความจริงที่พระเยซูได้บอกให้เรารักพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจ สุดจิต สุดความคิด และสุดกำลังของเรา

แต่คุณอาจจะถามว่า พระยาห์เวห์ไม่ได้เสด็จมาในองค์พระเยซูหรือ? นั่นถูกต้องแล้ว แต่ไม่ได้หมายความว่าพระยาห์เวห์กับพระเยซูเป็นองค์เดียวกันและเป็นบุคคลเดียวกัน การรักพระวิหารก็ไม่ได้เหมือนกันกับการรักพระองค์ผู้ทรงสถิตอยู่ในพระวิหาร พระเยซูกำลังตรัสถึง “วิหารที่เป็นพระกายของพระองค์” เมื่อพระองค์ตรัสว่า “ทำลายวิหารนี้ แล้วเราจะยกขึ้นมาใหม่ในสามวัน แต่วิหารที่ทรงกล่าวถึงคือพระกายของพระองค์” (ยอห์น 2:19, 21) พระเยซูเป็นวิหารที่พระยาห์เวห์ประทับอยู่ แต่พระเยซูไม่ได้เป็นบุคคลเดียวกันกับพระยาห์เวห์

เราต้องไม่สับสนประเด็น ไม่เช่นนั้นเราจะทิ้งความรอดของเราไป เราได้ผิดพลาดมาพอแล้วจึงไม่จำเป็นต้องผิดพลาดไปมากกว่านี้ ฉะนั้นก็ให้ความคิดของเราชัดเจนไปเลยในครั้งนี้ ผมเชื่อมั่นว่าองค์ผู้เป็นเจ้าของจะทรงเมตตาอภัยโทษในความไม่รู้ที่ผ่านมาของเรา เราได้ทำผิดอย่างร้ายแรงที่ทำให้พระบุตรมาแทนที่พระบิดา เราได้เอาคุณลักษณะที่ประเสริฐของพระยาห์เวห์ (ที่ได้กล่าวถึงในบทแรก) เช่น ความรักของพระองค์ ความเมตตากรุณาของพระองค์ พระปัญญาของพระองค์ และถ้อยโอันทั้งหมดไปที่พระเยซู

ในทางปฏิบัติแล้วเราไม่ต้องการพระยาห์เวห์พระบิดา พวกคุณส่วนใหญ่ได้อธิษฐานกับพระเยซูแทน แต่พระเยซูได้ทรงสอนอะไรเราเกี่ยวกับการอธิษฐานหรือ? พระองค์ทรงสอนว่า “พวกท่านจงอธิษฐานในแบบนี้ว่า ‘พระบิดาของเราในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ’” (มัทธิว 6:9 ฉบับ ESV) แต่เราก็ไม่ได้อธิษฐานในแบบนี้จริงไหม? เว้นแต่เราจะอธิษฐานไปตามธรรมเนียมปฏิบัติเช่นอย่างในคริสตจักรนิกายแองลิกัน¹⁴ ที่ผู้เชื่อจะท่องปากเปล่าว่า “ข้าแต่พระบิดา

¹⁴ Anglican churches

ของพวกข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้สถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่...” มีเพื่อนร่วมงานของเราหลายคนก็อธิษฐานกับพระเยซู และลงท้ายคำอธิษฐานในพระนามของพระเยซู ส่วนพระบิดานั้นไม่ได้มาเกี่ยวข้องด้วย

ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา

พระคัมภีร์เดิมไม่เคยพูดอะไรถึงพระองค์ที่สองในพระเจ้าตรีเอกภาพ แต่มีพวกคุณบางคนถามผมว่า “แล้วในปฐมกาล 1:26 ละที่พระเจ้าตรัสว่า ‘ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา’”? เราเอาคำพหูพจน์ “เรา” และคำพหูพจน์ “ของเรา” มาจากไหนหรือ? ที่ผ่าน ๆ มานี้เราได้ตีความหมายคำนี้ว่ามีมากกว่าหนึ่งพระองค์ในพระเจ้าตรีเอกภาพ ความจริงแล้วมันไม่ได้หมายถึงในลักษณะนั้นเลย เราต้องถามขาวีว่ามันหมายความว่าอย่างไร เพราะสุดท้ายแล้วมันก็มาจากพระคัมภีร์ของเขาและเกิดจากความเชื่อที่เคร่งครัดในพระเจ้าเพียงองค์เดียวของเขา

ก่อนหน้านี้ผมได้พูดไว้ว่า คำสรรพนามพหูพจน์ในปฐมกาล 26:1 ก็คือ “เราที่ใช้กับกษัตริย์”¹⁵ เมื่อไม่นานมานี้ผมได้ค้นดูความเห็นนักวิชาการพระคัมภีร์เดิม ซึ่งที่จริงเป็นนักค้นคว้าพระคัมภีร์เดิมของโลกอีแวนเจลิคอล¹⁶ เพื่อดูว่าพูดถึงปฐมกาล 26:1 อย่างไรจากมุมมองของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ แต่ผลปรากฏว่าผู้เชี่ยวชาญเหล่านั้นพูดถึงข้อนี้บ่อยมากจากมุมมองของผู้เชื่อตรีเอกานุภาพเนื่องจากพวกเขาระหนักถึงหลักฐานที่มี

ตัวอย่างเช่น ผมได้ดูจากคู่มืออธิบายพระคัมภีร์หลายเล่มของคิลและเดลิทซ์¹⁷ซึ่งน่าจะเป็นคู่มืออธิบายพระคัมภีร์เดิมที่รู้จักกันดีที่สุดที่มีอยู่ในเวลานี้ของโลกอีแวนเจลิคอล ในคู่มืออธิบายของพวกเขาเกี่ยวกับพระคัมภีร์ข้อนี้ คิลและเดลิทซ์ได้กล่าวว่า บรรพบุรุษของคริสตจักรและนักศาสนศาสตร์ยุคแรก ๆ (ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบรรพบุรุษกรีก เพราะไม่มีพวกผู้นำชาวยิวเหลืออยู่ในคริสตจักรแล้ว) ได้ตีความพระคัมภีร์ตอนนี้เกือบจะเป็นเอกฉันท์ว่ากำลังกล่าวถึงตรีเอกานุภาพ แต่คิลและเดลิทซ์กล่าวต่อไปว่านักวิชาการสมัยใหม่รวมถึงนักวิชาการของโลกอีแวนเจลิคอล ดังเช่นตัวพวกเขาเอง โดยส่วนใหญ่แล้วไม่ยอมรับมุมมองนี้ เพราะมันไม่สอดคล้องกับของนักวิชาการพระคัมภีร์เดิม

¹⁵ “royal we” (จากคำละตินว่า “พลูราลิส มาเจสตาติส”) คือการใช้สรรพนามพหูพจน์เพื่อกล่าวถึงบุคคลคนเดียวที่อยู่ในตำแหน่งสูงอย่างผู้ครอง เช่น กษัตริย์ สุลต่าน หรือพระสันตะปาปา เป็นต้น (ข้อมูลจากวิกิพีเดีย)

¹⁶ เกี่ยวกับนิกายหนึ่งของคริสเตียนในนิกายโปรเตสแตนต์ ที่เกิดขึ้นจากการฟื้นฟูศาสนาของกลุ่มเคลื่อนไหวหลายนิกายในศตวรรษที่ 18 และ 19 ในยุโรปและอเมริกา ที่เน้นความสัมพันธ์กับพระคริสต์ การรับการยกโทษบาปจากพระคริสต์ และการบังเกิดใหม่ในฝ่ายวิญญาณ (ข้อมูลจากเว็บไซต์ของคริสเตียนอีแวนเจลิคอลกลุ่มต่างๆ)

¹⁷ Keil and Delitzsch

ที่จริงคิลและเดลิทซ์มองว่าปฐมกาล 1:26 เป็น “เรา ที่ใช้กับกษัตริย์” แม้จะไม่ใช่คำพูดแบบนั้นตรงๆ พวกเขาใช้คำภาษาละตินที่น่าประทับใจและฟังดูสูงส่งว่า “พลูราลิส มาเจสตาติส” (pluralis majestatis) ในภาษาละตินคำ “พลูราลิส” หมายถึง “พหูพจน์” ดังนั้นคำนี้จึงหมายถึง “คำพหูพจน์สำหรับกษัตริย์” นี่เป็นคำที่กษัตริย์ทั้งหลายจะใช้แทนตัวพระองค์เอง คิลและเดลิทซ์กล่าวไว้ดังนี้ว่า

การทรงสร้างมนุษย์ไม่ได้เกิดขึ้นโดยคำที่พระเจ้าตรัสกับโลก แต่เป็นผลสืบเนื่องมาจากคำบัญชาของพระเจ้าว่า “เราจะสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา ตามอย่างเรา”¹⁸ ซึ่งประกาศตั้งแต่เริ่มต้นถึงความแตกต่างและความโดดเด่นของมนุษย์ที่เหนือสิ่งมีชีวิตอื่นๆ ทั้งหมดในโลกนี้ คำพหูพจน์ “เรา” คำนี้บรรพบุรุษและนักศาสนศาสตร์ก่อนหน้านี้ลงความเห็นเกือบเป็นเอกฉันท์ว่าบ่งบอกถึงตรีเอกานุภาพ ซึ่งตรงข้ามกับผู้อธิบายพระคัมภีร์สมัยใหม่ที่เห็นว่าเป็น “คำพหูพจน์สำหรับกษัตริย์” หรือเป็นคำที่พระเจ้าตรัสกับตัวพระองค์เอง ที่ประธาน (ผู้พูด) และกรรม (ผู้ที่พูดด้วย) เป็นคนเดียวกัน หรือไม่ก็เป็นการสื่อสาร หรือการกล่าวกับเหล่าวิญญาณหรือเหล่าทูตสวรรค์ที่ยืนเฝ้าอยู่รายล้อมพระเจ้าและเป็นสภามนตรีของพระองค์

คิลและเดลิทซ์ได้กล่าวต่อไปว่า คำพหูพจน์สำหรับกษัตริย์นี้คือ “การอ้างถึงความบริบูรณ์ทั้งสิ้นด้วยฤทธิ์อำนาจและแก่นแท้ในความเป็นพระเจ้าซึ่งพระองค์ [พระยาห์เวห์] ทรงครอบครอง” นั่นก็คือคำพหูพจน์ “เรา” ที่ไม่ได้หมายความว่าบุคคลมากกว่าหนึ่งคน แต่หมายถึงความบริบูรณ์ทั้งสิ้น (เปรียบเทียบ “ความบริบูรณ์ทั้งสิ้น” ในโคโลสี 2:9)¹⁹ ของ “ฤทธิ์อำนาจและแก่นแท้ในความเป็นพระเจ้าที่พระองค์ทรงครอบครอง” แต่หลังจากที่ยอมรับว่า “ไม่มีคำอธิบายอย่างอื่นให้อธิบายได้ ดังนั้นจึงถือว่าเป็น ‘คำพหูพจน์สำหรับกษัตริย์’ คิลและเดลิทซ์ ซึ่งเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพด้วย กล่าวต่อไปว่า “ฤทธิ์อำนาจและแก่นแท้ในความเป็นพระเจ้า” เหล่านี้ แท้จริงแล้วเป็นหลายบุคคล²⁰ ในฐานะที่เป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ คิลและเดลิทซ์จึงยกระดับ “ฤทธิ์อำนาจและแก่นแท้ในความเป็นพระเจ้า” นี้ให้เป็นหลายบุคคล แม้พวกเขาจะยอมรับว่าไม่พบสิ่งนี้ในภาษาฮีบรู ผมไม่มั่นใจการตีความนี้ เว้นแต่พวกเขาจะสามารถให้อธิบายพระคัมภีร์มาสนับสนุนสิ่งนี้ได้ (แต่ไม่มีให้ได้เลย)

แม้จะมีพื้นหลังของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ แต่คิลและเดลิทซ์ก็เข้าใจปฐมกาล 1:26 ในแนวเดียวกันกับนักวิชาการพระคัมภีร์เดิมของสมัยนี้ นั่นก็คือ คำกล่าวนี้นี้จะสามารถเข้าใจได้ว่าเป็นการแสดงถึงความครบบริบูรณ์ของฤทธิ์อำนาจและแก่นแท้ของพระเจ้า ก็ต่อเมื่อเห็นในมุมมองของความเชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวเท่านั้น

¹⁸ ปฐมกาล 1:26 “ให้เราสร้างมนุษย์ขึ้นตามแบบเรา ตามอย่างเรา เพื่อให้เขาครอบครองปลาในทะเล นกในอากาศ สัตว์ใช้งาน สัตว์ป่าทั้งปวง และสัตว์ที่เลื้อยคลาน” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

¹⁹ โคโลสี 2:9 “เพราะว่าในพระคริสต์ความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระเจ้าดำรงอยู่ในพระกายของพระองค์”

²⁰ “hypostases” คำกรีกที่หมายถึงหลายบุคคล

เนื่องจากปฐมกาล 1:26 ไม่ได้หมายความว่าถึงหลายบุคคล ซึ่งเสริมด้วยข้อเท็จจริงที่ว่า “Elohim” (พระเจ้า) เป็นคำพหูพจน์ในภาษาฮีบรู แต่ได้ถูกแปลว่า “พระเจ้า” ที่เป็นเอกพจน์ในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษฉบับต่างๆ แต่ทำไมคำพหูพจน์จึงถูกแปลเป็นคำเอกพจน์? ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะมันมีความหมายเป็นเอกพจน์ แต่ทำไมจึงเป็นคำพหูพจน์ตั้งแต่แรก? ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะเชื่อกันว่าเทพทั้งมวลจะต้องมี “ฤทธิ์อำนาจและแก่นแท้” ตามที่คิลและเดลิทซ์พูดถึง และเทพเหล่านั้นยังถูกมองว่าอยู่เหนือมนุษย์และมีอำนาจมากมาย ดังนั้นชาวยิวและไม่ใช่ชาวยิวจึงพูดถึงเหล่าเทพนี้เป็นพหูพจน์

เราจะพบตัวอย่างของ “ฤทธิ์อำนาจและแก่นแท้ของพระเจ้า” ได้ในสุภาษิต 8:30 ที่ว่า “ข้าพเจ้าก็อยู่ข้างพระองค์แล้วเหมือนอย่างนายช่าง และข้าพเจ้าเป็นความยินดีของพระองค์ทุกวัน เป็นความชื่นชมยินดีต่อพระพักตร์พระองค์เสมอ” (ฉบับ ESV) โดยที่คำว่า “พระองค์” และ “ของพระองค์” หมายถึงพระยาห์เวห์ แต่ใครเป็นคนที่พูดตรงนี้? ในข้อนี้ “ข้าพเจ้า” ผู้ที่พูดคือปัญญา พระปัญญาของพระยาห์เวห์เป็นเหมือนสิ่งมีชีวิตคือถูกพูดถึงว่าเป็นบุคคล ปัญญาไม่ใช่คนจริงๆ แต่ในสุภาษิตได้พูดราวกับว่าปัญญาเป็นคนคนหนึ่ง ในงานของการทรงสร้างนั้นปัญญา “อยู่ข้างๆพระองค์” อาจกล่าวได้ว่าพระยาห์เวห์กำลังตรัสหรือหารือกับพระปัญญาของพระองค์เอง ปัญญาได้ถูกพูดถึงราวกับว่าเป็นอีกบุคคลหนึ่ง

พระวิญญาณของพระเจ้ารู้ความคิดของพระเจ้า

ในความเกี่ยวข้องกันนี้ 1 โครินธ์ 2:10-11 กล่าวบางอย่างที่สำคัญมาก และผมก็แปลกใจที่ไม่มีนักวิชาการพระคัมภีร์คนใดเอ่ยถึงเรื่องนี้เลย

...แต่พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งนี้กับเราโดยพระวิญญาณ พระวิญญาณหยั่งรู้ทุกสิ่งแม้แต่สิ่งล้ำลึกของพระเจ้า เพราะว่าในบรรดามนุษย์นั้น มีใครบ้างที่จะล่วงรู้ความคิดของมนุษย์ได้ นอกจากวิญญาณของมนุษย์ที่อยู่ในเขาเอง? พระดำริของพระเจาก็เช่นกัน จะไม่มีใครหยั่งรู้ได้นอกจากพระวิญญาณของพระเจ้าเอง (ฉบับ NIV)

ไม่ใช่เฉพาะพระปัญญาของพระเจ้าเท่านั้นที่ถูกพูดถึง แต่พระวิญญาณของพระเจาก็ยังถูกพูดถึงอย่างน่าสนใจทีเดียว เปาโลกล่าวไว้ว่าพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยสิ่งต่างๆกับเรา “โดยพระวิญญาณของพระองค์” สำหรับผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพแล้ว จะเห็นว่าพระวิญญาณเป็นอีกบุคคลหนึ่ง แต่ว่าตรงนี้เราไม่ได้เห็นเช่นนั้น เปาโลกล่าวว่า พระวิญญาณหยั่งรู้ทุกสิ่งแม้แต่สิ่งล้ำลึกของพระเจ้า “เพราะว่าในบรรดามนุษย์นั้น มีใครบ้างที่จะล่วงรู้ความคิดของมนุษย์ได้ นอกจากวิญญาณของมนุษย์เองที่อยู่ในเขา? พระดำริของพระเจาก็เช่นกัน จะไม่มีใครหยั่งรู้ได้นอกจากพระวิญญาณของพระเจ้าเอง”

เปาโลกำลังให้ภาพเปรียบเทียบระหว่างวิญญาณของมนุษย์กับพระวิญญาณของพระเจ้า ดังที่วิญญาณของมนุษย์เข้าใจความคิดของเขาเอง พระวิญญาณของพระเจ้ายก้เข้าใจความคิดของพระองค์เองเช่นกัน พระวิญญาณของพระเจ้ายังรู้ทุกสิ่ง แม้แต่สิ่งลึกลับของพระเจ้า ก็เหมือนที่วิญญาณของเราหยั่งรู้สิ่งเล็กๆ ภายในตัวเรา วิญญาณของเราไม่ได้เป็นอีกบุคคลหนึ่งที่แยกต่างหากจากเรา แต่เป็นส่วนที่สำคัญของตัวเรา วิญญาณของเราคือสิ่งที่ทำให้เราเป็นมนุษย์ ถ้าเอาวิญญาณออกไป เราก็ไม่ใช่มนุษย์อีกต่อไป เมื่อมนุษย์ตาย “วิญญาณของเขาก็กลับไปสู่พระเจ้าผู้ประทานวิญญาณให้มานั้น” (ปัญญาจารย์ 12:7)

คุณเคยคุยกับตัวเองไหม? คนจะชอบพูดกับตัวเองตลอดเวลา การคิดก็คือกระบวนการที่คุณพูดกับตัวเองและสื่อสารกับตัวเอง เช่น “ฉันจะไปไหนดี? ฉันจะซื้ออะไรดี?” เมื่อคุณกำลังคิดนั้น คุณกำลังพูดกับตัวเอง

ในคำอุปมาเรื่องฟาริสีกับคนเก็บภาษี “คนฟาริสีนั้นยืนนึกในใจของตนอธิษฐานว่า ‘ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ที่ข้าพระองค์ไม่เหมือนคนอื่นซึ่งเป็นคนนอโงะ เป็นคนอธรรม และเป็นคนล่วงประเวณี หรือไม่เป็นเหมือนคนเก็บภาษีคนนี้’” (ลูกา 18:11 ฉบับ NASB) คนฟาริสีกำลังอธิษฐานกับตัวเอง ส่งผลให้ตัวเขาเป็นพระเจ้าเสียเอง

ในอุปมาเรื่องบุตรน้อยหลงหาย บุตรที่หลงระเหิดคนนี้ก็คิดขึ้นได้ว่า “ลูกจ้างมากมายของบิดาเรามีอาหารอย่างเหลือเฟือ แต่เรากำลังอดตายอยู่ที่นี่!” (ลูกา 15:17 ฉบับ NIV) เขากำลังพูดกับตัวเองถึงเรื่องต่างๆ เช่น การกินอาหารหมู และการกลับไปหาบิดาของเขา

ดังนั้นการที่พระเจ้าจะทรงสื่อสารกับตัวพระองค์เองจึงไม่ใช่เรื่องผิดปกติอะไร มีนักวิชาการพระคัมภีร์บางคนกล่าวว่า ในปฐมกาล 1:26 นั้นพระเจ้ากำลังทรงหารือกับวิญญาณของพระองค์เองถึงเรื่องสำคัญๆ กับการทรงสร้างมนุษย์ พระเจ้าไม่ได้แค่ตรัสว่า “เราจะสร้างมนุษย์” แต่พระองค์ทรงคิดอย่างละเอียดถี่ถ้วนในการสร้างมนุษย์ และได้ทรงสื่อสารกับตัวพระองค์เองที่อยู่ข้างใน

เมื่อคุณกำลังพูดกับตัวเอง ตัวคุณและวิญญาณของคุณ คือทั้งสองส่วนของคุณมีส่วนร่วมกัน เมื่อมีคำกล่าวที่ว่า มีสองคนนั้นดีกว่ามีสาม เมื่อมีบุคคลที่สามเข้ามาร่วมด้วย ก็จะเกิดความสับสนเพราะคุณก็จะพูดกับอีกสองคนที่อยู่ในตัวคุณ นี่อาจจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยจิตเภทเมื่อพวกเขาพูดกับคนในที่คนโน้นที่อยู่คนเดียว

เท่าที่ผมรู้นั้น ไม่มีใครที่อธิบายปฐมกาล 1:26 ได้อ้างถึง 1 โครินธ์ 2:10-11 ซึ่งเป็นข้อพระคัมภีร์ที่จะอธิบายสุภาสิต 8:30 ด้วย ในการพูดกับพระปัญญาของพระองค์ (ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพระองค์เอง) นั้นพระเจ้าทรงกำลังตรัสกับพระองค์เอง ในฐานะที่เป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราได้กำหนด

ความคิดของเราให้กับปฐมกาล 1:26 แม้จะมีไม่มีข้ออ้างอิงในพระคัมภีร์เดิมถึงพระองค์ที่สองแม้แต่ข้อเดียว นี่คือข้อเท็จจริงที่นักวิชาการทั้งหลายตระหนักดี

การคิดแบบเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว หรือแบบเชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์

กุญแจสำคัญที่จะเอาชนะความสับสนนี้ก็คือ การกำหนดคำศัพท์ของคุณไปเลย ไม่เช่นนั้นคุณจะลงเอยด้วยการบิดเบือนความคิดให้เป็นที่ยอมรับ หรือไม่ก็พูดอย่างกำกวมที่เดียวคุณก็หมายถึงอย่างนี้และต่อมาคุณก็หมายถึงอย่างโน้น เพื่อให้ปราศจากความสับสนและข้อผิดพลาด เมื่อคุณเห็นคำ “พระเจ้า” ที่ไหนในพระคัมภีร์ก็ให้อ่านว่า “พระเจ้าพระยาห์เวห์”

เราจะอ่านพระวจนะของพระเจ้าด้วยหนึ่งในสองวิธีนี้ คืออ่านแบบเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว หรือไม่ก็แบบเชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์ ชาวอียิปต์มักจะนึกถึงพระเจ้าว่ามีเพียงองค์เดียว แต่คนต่างชาติไม่มีปัญหากับการคิดว่าพระเจ้ามีหลายองค์ ถ้าคุณคิดถึงพระเจ้าแบบเชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์ ในเวลาหนึ่งคุณจะหมายถึงองค์นี้ และในเวลาต่อมาก็หมายถึงองค์โน้น ในความเชื่อแบบตรีเอกานุภาพนั้นมีพระเจ้าพระบิดา (พระเจ้าพระองค์แรก) มีพระเจ้าพระบุตร (พระเจ้าพระองค์ที่สอง) และมีพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ (พระเจ้าพระองค์ที่สาม) ไม่ว่าจะตามคำนิยามใด นั่นก็คือการเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ ที่แม้แต่บรรดานักวิชาการที่เชื่อในตรีเอกานุภาพก็ตระหนักดี ในช่วงไม่นานมานี้ ผมเคยพูดถึงหนังสือที่ชื่อว่า “*ความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว*”²¹ ซึ่งมีบทวิจารณ์ความเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวอย่างแท้จริง โดยผู้สนับสนุนที่เชื่อในตรีเอกานุภาพที่ตัวของพวกเขาคิดว่าเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียว

อย่าลืมว่าพระเยซูก็ทรงเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวอย่างแท้จริง นี่คือการที่พระองค์ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์เองโดยตรงว่า “และนี่คือชีวิตนิรันดร์ คือการที่พวกเขารู้จักพระองค์ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท่งค์เดียว และพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงส่งมา” (ยอห์น 17:3 ฉบับ ESV) ในฐานะที่เป็นผู้ติดตามพระเยซู เราจึงควรที่จะเปลี่ยนมาฟังพระองค์มากที่สุด ภาษากรีกกล่าวดังนี้ว่า

αὐτὴν ὁ ἐστὶν ὁ ἁλὼντος ζῶν

[และนี่คือชีวิตนิรันดร์]

ἐν αὐτῷ γενώσκωσιν ὁ

[คือการที่พวกเขารู้จักพระองค์]

τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν

[ผู้ทรงเป็นพระเจ้าที่แท่งค์เดียว]

καὶ ὁ ἀπέστειλες Ἰησοῦν Χριστόν

[และพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงส่งมา]

²¹ Monotheism

มีคำสำคัญสองคำที่ขีดเส้นใต้ไว้ คำแรกคือ “monos” (μόνος เป็นกรรมการก²²ของ “μόνος”) คำที่สองคือ “theos” (“θεός” เป็นกรรมการกของ “θεός”) เมื่อเอาสองคำมาประสมกัน “monos + theos” เราจะได้คำ “monotheism” (ความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว) ซึ่งเป็นสิ่งที่เราคาดหวังจากพระเยซูที่เป็นผู้เชื่ออย่างเคร่งครัดว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว

ถ้าคุณคิดอย่างผู้ที่เชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวเหมือนที่พระเยซูทรงคิด คุณก็จะหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เราได้ออกนอกกลุ่มนอกทางเพราะเรากำลังคิดแบบเชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์ คุณสามารถจะอ่านยอห์น 1:1 ได้ทั้งแบบที่เชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวหรือแบบที่เชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์ นี่ไม่ใช่เรื่องของการตีความ แต่เป็นวิธีคิดของคุณ ถ้าคุณคิดอย่างรอบคอบ คุณจะได้อธิบายที่สอดคล้องกัน ยอห์น 1:1 กล่าวว่า “ในปฐมกาลพระวาทะดำรงอยู่ และพระวาทะทรงอยู่กับ” พระยาห์เวห์หรือว่าคนอื่น? “และพระวาทะทรงเป็น” พระยาห์เวห์หรือว่าคนอื่น? ถ้าคุณบอกว่า “คนอื่น” นั่นคือการคิดแบบที่เชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์ เพราะในเวลาหนึ่ง “พระเจ้า” จะหมายถึงบุคคลนี้ แต่ในเวลาต่อมา “พระเจ้า” จะหมายถึงบุคคลโน้น

เราไม่รู้วิธีคิดแบบเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว เพราะเราได้ถูกฝึกให้คิดแบบเชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์ แต่ถ้าคุณอ่านยอห์น 1:1 แบบที่เชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว “พระเจ้า” ก็จะหมายถึงพระยาห์เวห์เสมอ เหมือนที่หมายถึงในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ แต่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพทำตามแนวคิดของการเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ ตอนนี้ “พระเจ้า” จะหมายถึงอย่างนี้แต่ต่อมา “พระเจ้า” ก็หมายถึงอีกอย่างหนึ่ง ข้อผิดพลาดไม่ได้เป็นเรื่องของการตีความแต่เป็นเรื่องของการคิดแบบเชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์ และก็เป็นอย่างนั้นจากอีกหลายข้อในพระคัมภีร์ไม่ใช่เฉพาะแต่ในยอห์น 1:1 เท่านั้น ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ครอบงำคุณเมื่อคุณคิดแบบเชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์ แต่เมื่อคุณคิดแบบเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว คุณก็ไม่มีโอกาสที่จะอ่านว่าเป็นพระองค์ที่สองในข้อความนั้น

พระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจและแก่นแท้หลายอย่าง ดังที่คิลและเดอลิชซ์สังเกตการณ์ไว้ได้ถูกต้องและดังที่พระคัมภีร์เดิมได้ให้ภาพพระองค์ไว้ อาจกล่าวได้ว่าพระเจ้าทรงครอบครองพระปัญญาของพระองค์ พระวาทะของพระองค์ และพระวิญญาณของพระองค์ ยังมีคุณสมบัติอื่นอีกมาก แต่นี่เป็นคุณสมบัติหลัก แต่ก็มีคริสเตียนบางคนถึงแม้จะยอมรับว่าพระยาห์เวห์ทรงมีฤทธิ์อำนาจและแก่นแท้หลายอย่าง แต่พวกเขาก็ยังไม่เห็นว่า “พระวาทะ” (เหมือนเช่นพระปัญญา หรือพระวิญญาณ) ก็เป็นหนึ่งในฤทธิ์อำนาจและแก่นแท้ของพระเจ้า ถ้าเรามีคำกล่าวแบบนี้ว่า “ในปฐมกาลพระวิญญาณดำรงอยู่ และพระวิญญาณอยู่กับพระเจ้า และพระวิญญาณเป็นพระเจ้า” คุณจะมีปัญหาในการเข้าใจเรื่องนี้ไหม? คุณจะไม่มีปัญหาถ้าคุณรู้ว่าพระวิญญาณเป็นส่วนสำคัญของพระเจ้า แต่ถ้าคุณคิดแบบ

²² ทำหน้าที่เป็นกรรมในประโยค

เชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์ ดังนั้นเมื่อใดที่คุณเห็นคำว่า “พระวาตะ” ในยอห์น 1:1 คุณก็จะนึกถึงอีกพระองค์หนึ่งทันที

“พระวาตะ” (“Word” หรือ “พระวจนะ”) แสดงถึงการเปิดเผยพระองค์เองของพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองโดยพระวาตะของพระองค์ “พระวิญญาณ” แสดงถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในการดำเนินการ “ไม่ใช่ด้วยกำลัง หรือฤทธิ์เดช แต่ด้วยวิญญาณของเรา” (เศคาริยาห์ 4:6 ฉบับ NIV) “พระปัญญา” ของพระเจ้าแสดงถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้งของพระเจ้าในวิธีที่พระองค์ทรงจัดระบบระเบียบและวางโครงสร้างทุกสิ่ง

ทั้งสามนี้มีส่วนร่วมในการสร้าง คือพระวิญญาณมีส่วนร่วม พระวาตะมีส่วนร่วม และพระปัญญาของพระเจ้ามีส่วนร่วม ทั้งหมดมีส่วนร่วมในการสร้างเพราะส่วนเหล่านี้อันประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า การเปิดเผยพระองค์เองของพระเจ้า และแผนการและความเข้าใจพระทัยของพระเจ้า ทั้งหมดนี้มีความสำคัญต่อการทรงสร้าง

ถ้าเราเข้าใจหลักการนี้ เราจะไม่ตกไปสู่ความผิดพลาดของการเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ ยอห์น 1:14 (“พระวาตะมาบังเกิดเป็นมนุษย์ และอยู่ท่ามกลางเรา”) บอกเราว่า ตอนนั้นพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองอยู่ในร่างมนุษย์ เป็นการเปิดเผยพระองค์เองของพระเจ้าในการมาเป็นเนื้อหนัง คำว่า “เนื้อหนัง” นั้นไม่ว่าจะในพระคัมภีร์เดิมหรือพระคัมภีร์ใหม่ จะพูดถึงชีวิตของมนุษย์ พระยาห์เวห์ได้เสด็จเข้ามาในชีวิตมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา และเราได้เห็นพระสิริของพระองค์ ในข้อความภาษากรีกว่า “ทรงอยู่ท่ามกลางเรา” เป็นคำเฉพาะว่า “ἐσκήνωσεν” (จากคำกริยา “σκηνώ”) ซึ่งหมายความว่า พระยาห์เวห์ประทับอยู่ในพระเยซูในแบบเดียวกับที่พระองค์ประทับอยู่ในเต็นท์นัดพบ พระองค์ทรงพำนักอยู่ในเต็นท์ท่ามกลางเราและทรงพำนักอยู่ในพลับพลาท่ามกลางเรา

เมื่อคุณเข้าใจยอห์น 1:1 คุณจะเข้าใจข้อ 14 ทำไมเราจะต้องนำพระองค์ที่สองเข้ามาด้วยในเมื่อพระยาห์เวห์เองผู้เสด็จเข้ามาในโลก? ที่สรุปเอาไว้ผู้ที่เสด็จมาไม่ใช่พระยาห์เวห์แต่เป็นผู้อื่นนั้นเรามิกรอบความคิดแบบไหนหรือ? พระองค์ที่สองนี้มาจากไหนหรือ? แน่่อนว่าไม่ได้มาจากพระคัมภีร์

เราได้ความคิดที่ผิด ๆ นี้มาได้อย่างไร และผมได้ความคิดที่ผิด ๆ นี้มาได้อย่างไร? ผมรู้แต่วิธีคิดแบบเชื่อว่าพระเจ้าประกอบด้วยหลายพระองค์ แต่โดยพระคุณของพระเจ้า ในที่สุดผมก็ได้เห็นความจริงเมื่อผมทดลองเป็นผู้เป็นเจ้าว่า “ขอทรงเปลี่ยนความคิดจิตใจของข้าพระองค์ใหม่ และขอทรงช่วยให้ข้าพระองค์คิดตามที่พระองค์ทรงต้องการให้ข้าพระองค์คิด” (เปรียบเทียบการรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่ในโรม 12:2) เราต้องคิดตามแนวที่พระคัมภีร์สอน และตามที่ธรรมาจารย์ในมาระโก 12 เข้าใจเป็นอย่างดีว่าพระเจ้ามีแท่งค์เดียว นอกจากพระองค์แล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นอีกเลย คำกล่าวนี้จึงตัดความเป็นไปได้ที่จะส่งพระเจ้าพระองค์อื่นอีกให้เข้ามาในโลกนี้ และถ้าเรายังคงยืนยันกรานว่ามีผู้อื่น

อีกนอกเหนือจากพระยาห์เวห์ที่เสด็จเข้ามาในโลกนี้ ก็มีความเป็นไปได้เดียวก็คือ พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งมา แล้วเราพร้อมไหมที่จะบอกว่าพระเยซูทรงเป็นทูตสวรรค์องค์หนึ่ง? และยอห์นก็ไม่เคยบอกว่าพระวาทะคือทูตสวรรค์องค์หนึ่ง แต่พระวาทะก็คือพระยาห์เวห์เอง ซึ่งเป็นความจริงที่มหัศจรรย์ยิ่งกว่าการส่งผู้อื่นเข้ามาในโลกเสียอีก

อันที่จริงคงจะเป็นปัญหาไม่น้อย หากพระยาห์เวห์ทรงส่งผู้อื่นเข้ามาในโลก เพราะว่าพระบิดาจะเป็นผู้ที่นั่งอยู่เฉยๆ ในขณะที่พระองค์ส่งพระบุตรมาตายเพื่อเรา พระบุตรทำทุกอย่าง แล้วพระบิดาทำอะไรบ้าง? พระองค์อาจวางแผนทั้งหมดและหารือกับพระบุตร หรือพระบุตรอาจจะอาสาไปเอง แล้วพระบิดาก็ทรงส่งพระบุตรออกไปพร้อมกับคำอวยพรของพระองค์

ในความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้น พระบิดาทรงมีส่วนกับความรอดของเราน้อยกว่าพระเยซูผู้ทำทุกสิ่งเพื่อเรา ถ้าเช่นนั้นจะมีพระบิดาไว้เพื่ออะไร? พระบิดาก็เป็นผู้จัดเตรียมพระบุตรให้ะสิ แต่นั่นเป็นเรื่องตลกที่น่าเศร้า เพราะถ้าพระบิดาส่งพระบุตรมาตายในขณะที่พระบิดาทรงอยู่เบื้องหลังเฉยๆ เราก็น่าจะถามพระองค์ว่า “ประธานโทษพระบิดา ทำไมพระองค์ถึงส่งพระบุตรมา? พระองค์จะเสด็จเข้ามาในโลกนี้เองไม่ได้หรือ?” เท่าที่เรารู้จักพระลักษณะของพระยาห์เวห์ในพระคัมภีร์เดิมนั้นพระองค์จะไม่ส่งใครอื่นมา ความจริงที่น่าอัศจรรย์ก็คือว่า เป็นพระองค์เองที่เสด็จลงมาเพื่อช่วยเราให้รอด และนั่นก็ไม่ได้ขึ้นกับว่าจะมีพระบุตรหรือไม่ ขนาดบิดาที่เป็นมนุษย์ก็ยังมาเองเสียดีกว่าที่บุตรของตนเองจะมาตาย พระเจ้าจะทำสิ่งน้อยกว่าบิดาที่เป็นมนุษย์ไหม? ถ้าคุณเป็นพ่อหรือแม่ คุณจะส่งลูกของคุณเองไปเป็นอันตรายไหม? ผมแทบจะไม่กล้าคิดอย่างนั้นเลย

ยิ่งผมคิดเรื่องความเชื่อในตรีเอกานุภาพผมก็ยิ่งเห็นว่าฟังไม่ขึ้น พระเจ้าของผมไม่ได้เป็นอย่างนั้น นี่จึงไม่แปลกเลยที่เราไม่กระตือรือร้นที่จะนมัสการพระบิดา หากพระองค์ปล่อยให้คนอื่นมารับเอาความทุกข์ทรมานทั้งหมดไว้ ในขณะที่พระองค์ทรงคอยอยู่เบื้องหลังเพื่อเฝ้าจักรวาลไว้ไม่ให้ตกเป็นเสี่ยงๆ พระเจ้าที่เราพูดถึงเป็นพระเจ้าแบบไหนหรือ? ผมยังคิดผมก็ยังถามตัวเองว่า ที่ผ่านมาผมทำอะไรลงไป? เพราะการคิดแบบเชื่อว่าพระเจามีหลายองค์นี้เอง ผมจึงมองไม่เห็นพระเจ้าทรงดียอดเยี่ยมเกินกว่าที่เราจะนึกคิดได้ ที่ให้พระองค์เป็นในความเชื่อตรีเอกานุภาพ

ประกาศกับชาวมุสลิม

เป็นเรื่องไม่ง่ายที่เราจะประกาศความจริงนี้กับชาวมุสลิม เพราะพวกเขาเองก็มีมุมมองด้วยว่าพระเจ้าทรงอยู่ไกล ตามคำสอนสืบทอดของชาวมุสลิมแล้ว พระเจ้าไม่ได้ตรัสกับมุฮัมหมัด²³โดยตรง

²³ Muhammad

แต่ได้ทรงส่งทูตสวรรค์กาเบรียลมาพูดคุยกับเขา การเอาชนะอุปสรรคที่จะให้พวกเขาเห็นความจริงนั้นไม่ใช่จะเอาชนะไม่ได้ แต่จำเป็นจะต้องเปลี่ยนความคิดทั้งหมด เพื่อที่ชาวมุสลิมจะเห็นว่าพระเจ้าไม่ได้ทรงอยู่ไกลเกินจนพระองค์ไม่สามารถจะเสด็จเข้ามาในโลกนี้ได้

เราไม่เคยจะปรับเปลี่ยนคำสอนของเราเพื่อให้เหมาะกับชาวมุสลิม และผมจะไม่ “โอนอ่อนผ่อนตาม” ผมจะไม่อะลุ่มอล่วยกับคำสอนของพระกิตติคุณเพื่อเอาอกเอาใจชาวมุสลิม ผมไม่ใช่คนที่จะอะลุ่มอล่วยกับอะไรก็ตาม เราต้องสั่งสอนความจริง

คุณเห็นว่าคำสอนนี้ยากที่จะยอมรับไหม? ผมก็รับยากเช่นกัน มันไม่ง่ายสำหรับผมที่มีพื้นหลังความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะยอมรับเรื่องนี้ ซึ่งก็ยากพอ ๆ กับชาวมุสลิมที่มีพื้นหลังมุสลิมของพวกเขา พวกเขามีข้อได้เปรียบที่เชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว แต่นั่นก็ไม่ได้ช่วยอะไรพวกเขาในเมื่อพวกเขายังติดอยู่กับความคิดที่พระเจ้าทรงอยู่ไกลเกิน นั่นคือเหตุผลที่พระเจ้าของพวกเขาไม่ได้ตรัสกับมุฮัมมัดโดยตรง แต่ต้องส่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งไปพูดกับเขา มันไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่ชาวมุสลิมจะเอาชนะวิธีคิดแบบนี้ เว้นแต่ว่าพวกเขาจะอยากฟังความจริง

ผมต้องการชี้แจงให้ชัดเจนว่า ผมไม่ได้มาเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวเพียงเพื่อจะให้ชาวมุสลิมยอมรับพระกิตติคุณได้ง่ายขึ้น ความจริงแล้วการเปิดเผยให้เห็นว่าพระยาห์เวห์เองได้เสด็จเข้ามาในโลกก็ไม่ได้ทำให้งานนี้ง่ายขึ้นสำหรับเราเลย ความจริงที่พระยาห์เวห์เสด็จเข้ามาในโลกนี้จะเป็นเรื่องยากมากที่ชาวมุสลิมจะยอมรับ แต่พระเจ้าทรงมีคนของพระองค์ที่จะฟังความจริงและผมคิดว่าคุณอยู่ในบรรดาผู้ที่พระยาห์เวห์ได้ทรงเลือกไว้ ไม่เช่นนั้นก็คงไม่มีเหตุผลอะไรที่คุณจะยังอยู่กับเราที่นี่ หลังจากที่คุณเองต้องต่อสู้กับคำสอนในเรื่องนี้ พวกคุณก็คงจะหายหน้ากันไปนานแล้ว มันยากสำหรับตัวผมเองด้วยที่จะยอมรับ แต่ความจริงก็คือความจริง ถ้าสิ่งที่เรากำลังสอนไม่เป็นความจริง ก็จงกลับไปตามทางของคุณเถอะ แล้วไม่ต้องมาพัวพันกับเรื่องนี้ แต่ถ้ามันเป็นความจริง เราก็ต้องปฏิบัติตามไม่ว่าจะต้องแลกด้วยอะไรก็ตาม

ความล้าลึกที่ยิ่งใหญ่

เปาโลกล่าวว่า “เราต้องยอมรับว่า ความล้าลึกแห่งทางของพระเจ้านั้นยิ่งใหญ่ คือพระองค์ผู้ทรงปรากฏอยู่ในเนื้อหนัง²⁴ ได้รับการพิสูจน์ว่าชอบธรรมโดยพระวิญญาณ เหล่าทูตสวรรค์ก็เห็น ได้ถูก

²⁴ ฉบับภาษากรีกและภาษาอังกฤษ และฉบับไทยคิงเจมส์แปลว่า “ในเนื้อหนัง” (พระเจ้าทรงปรากฏในเนื้อหนัง)–ผู้แปล

ประกาศออกไปยังบรรดาประชาชาติ ได้รับการเชื่อวางใจในโลก และได้ถูกรับขึ้นไปด้วยพระสิริ” (1 ทิโมธี 3:16 ฉบับ NASB)

คุณกำลังอ่านข้อนี้แบบผู้เชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว หรือแบบผู้เชื่อว่าเจ้ามีหลายองค์? ใครคือ “พระองค์” ที่ปรากฏในเนื้อหานั้นหรือ? ถ้าคุณเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ คุณจะพูดว่าคือ “พระคริสต์” แต่ถ้าเป็นเช่นนั้นจะเป็นความล้าลึกได้อย่างไร? แต่ถ้าเป็นพระยาห์เวห์ผู้เสด็จมาในเนื้อหานั้น นั่นก็จะเป็นความล้าลึกที่ยิ่งใหญ่จริงๆ

การพิสูจน์ในการตีความว่าใครคือ “พระองค์” ผู้ที่กำลังถูกกล่าวถึงนั้น เราต้องย้อนไปช้อก่อนหน้านั้นหนึ่งข้อที่ว่า “ข้าพเจ้าเขียนเพื่อท่านก็จะได้รู้ว่าควรประพฤติตัวอย่างไรภายในครอบครัวของพระเจ้า ซึ่งเป็นคริสตจักรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ อันเป็นเสาหลักและรากฐานแห่งความจริง” (1 ทิโมธี 3:15 ฉบับ NASB) ตรงนี้มีการกล่าวถึง “พระเจ้า” สองครั้ง แต่ไม่มีการอ้างถึงพระคริสต์ ดังนั้น “พระองค์” ในข้อ 16 จึงหมายถึงพระเจ้า เราเห็นการอ้างถึงพระเยซูสามข้อก่อนหน้านี้ แต่ไม่มีการอ้างถึงพระเยซูในบริบทตรงนี้ ความล้าลึกที่ยิ่งใหญ่และน่าอัศจรรย์ก็คือว่า พระเจ้าเองซึ่งก็คือพระยาห์เวห์ ได้ถูกเปิดเผยในเนื้อหานั้น

ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า

ผมขอย้ำอีกครั้งว่า ความกังวลของเราไม่ใช่เรื่องของวิชาการและก็ไม่เกี่ยวข้องกับศาสนาาสตร์ เช่นนั้น สิ่งที่ผมกังวลมากที่สุดก็คือเรื่องความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ แล้วจะเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร?

เราเพิ่งได้อ่านเกี่ยวกับ “คริสตจักรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์” (1 ทิโมธี 3:15) เราควรจะเป็นคริสตจักรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ หรือเป็นคริสตจักรของพระยาห์เวห์ผู้ทรงพระชนม์ คริสตจักรเป็นทั้งพระวิหารของพระเจ้าและพระกายของพระคริสต์ เราไม่ได้พูดถึงคริสตจักรว่าเป็น “พระกายของพระเจ้า” แต่เป็น “พระกายของพระคริสต์” เพราะพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของพระกาย เราจะบอกเอกลักษณ์ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ก็จากส่วนศีรษะของเขา ศีรษะของเขา ที่ไม่ใช่เส้นผมหรือใบหู แต่จากใบหน้าของเขา ผมจำคุณได้จากใบหน้าของคุณและคุณก็รู้จักผมจากใบหน้าของผม เราจำพระกายของพระคริสต์ได้ก็จากศีรษะหรือใบหน้า แต่เมื่อพูดถึงพระวิหาร เราจะพูดว่า “พระวิหาร

ของพระเจ้า” มากกว่าจะพูดว่า “พระวิหารของพระคริสต์” (1 โครินธ์ 3:17)²⁵ เราเป็นคริสตจักร และพระวิหารของพระยาห์เวห์ผู้ทรงพระชนม์

ผมมีความกังวลอย่างยิ่งเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของผู้ร่วมงานของเรากับพระเจ้า ผมไม่เห็นว่าคุณจะมีความสัมพันธ์กับพระยาห์เวห์พระเจ้าได้อย่างไร ถ้าผู้ที่คุณอธิษฐานด้วยและนมัสการอยู่คือพระเยซู คุณได้กันพระยาห์เวห์ออกไปจากชีวิตของคุณแล้ว จากความคิดของคุณ และจากสารบบของคุณ เช่นนี้แล้วคุณจะมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ได้อย่างไร?

ผมเกรงว่าความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้แยกคุณออกจากการมีชีวิตที่สัมพันธ์กับพระเจ้า คุณจะมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าได้อย่างไรในเมื่อพระองค์ไม่ได้เป็นศูนย์กลางของชีวิตคุณ และดังนั้นคุณก็จะไม่สามารถรักพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจ สุดจิต สุดความคิด สุดกำลังของคุณได้? คุณได้สลับเปลี่ยนบุคคลอื่นซึ่งก็คือพระเยซูคริสต์มาแทนที่พระยาห์เวห์พระเจ้า และคุณก็ทำเช่นนี้แม้ว่าพระเยซูจะไม่ต้องการให้คุณทำก็ตาม เราประกาศว่าพระเยซูเป็นองค์เจ้านายและอาจารย์ของเรา แต่เราก็ไม่ได้ทำตามที่เราควรทำในตอนที่พระเยซูตรัสว่า “ทำไมพวกท่านจึงเรียกเราว่า ‘พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า’ แต่ไม่ได้ทำตามสิ่งที่เราบอกนั้น” เรามักจะคิดว่าพระเยซูกำลังตรัสกับคนอื่นไม่ใช่กับเรา เราสั่งสอนถ้อยคำเหล่านี้กับคนอื่น แต่ตัวเรากลับเป็นคนที่พูดว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า” แล้วไม่ทำตามที่เราควรทำที่เราเอง และพระเยซูทรงสอนอะไรเราหรือ? พระองค์ทรงสอนว่า คุณต้องรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของคุณจนหมดหัวใจ หมดจิตวิญญาณ หมดความคิด และหมดกำลังของคุณ

เราเป็นทางนั้น

เป็นเรื่องที่น่าสังเกตว่าหลายคนยกอ้างยอห์น 14:6 ที่ว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต” มาเป็นข้อพิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า แต่คุณเห็นคำว่า “พระเจ้า” ที่ไหนในข้อนี้ไหม? เราอ่านข้อความตามความคิดของเราโดยที่ไม่มีในตัวบท คำกล่าวที่ว่า “เราเป็นทางนั้น” จะพิสูจน์ได้อย่างไรว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า? ทางจะชี้ให้คุณไปยังจุดหมายปลายทาง แต่ไม่ได้เป็นจุดหมายปลายทางเสียเอง พระเยซูทรงเป็นทางไปยังจุดหมายปลายทางนั้น ความจริงและชีวิตมาพร้อมกับทาง เพราะจะอธิบายว่าเป็นทางแบบไหน ซึ่งก็คือเป็นทางแห่งความจริง ทางแห่งชีวิต

²⁵ 1 โครินธ์ 3:16-17 “ท่านทั้งหลายรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าพวกท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในพวกท่าน? ถ้าใครทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงทำลายคนนั้น เพราะวิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์และพวกท่านเป็นวิหารนั้น”

เวลาผมขับรถจากเมืองมอนทรีออลไปโตรอนโต ผมจะใช้ทางหลวงสายทรานส์แคนาดาทุกครั้ง บางทีผมน่าจะหยุดกลางทางวันไหนสักวัน จะได้ลงไปทอดทางหลวงนี้เสียหน่อย! ผมรักทางนี้! แม้คุณจะบอกผมว่าทางนี้เป็นทางเดียวที่จะพาไปถึงเมืองโตรอนโต ผมก็จะบอกว่า “ลืมนโตรอนโตไปได้เลย ผมรักทางนี้มากจนผมจะกางเต็นท์บนทางสายทรานส์แคนาดาอยู่ตรงนี้แหละ!” คุณก็คงคิดว่าผมเสียสติไปแล้วแน่ๆ!

เรามักจะหลงประเด็นได้ง่ายๆ ทางจะนำคุณไปถึงจุดหมายปลายทางของคุณ เราพูดถึงทางแต่เรากลับลืมจุดหมายปลายทางที่ทางจะพาเราไปถึง พระเยซูไม่ได้ตรัสว่า “เราเป็นจุดหมายปลายทางนั้น” แต่ตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น” ที่นำเราไปถึงพระบิดา พระเยซูเสด็จมาเพื่อจะนำเราไปหาพระเจ้า แต่เราก็กังขาไม่เข้าใจเรื่องนี้ หลายคนอ้างข้อยอห์น 14:6 เพื่อพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระเยซู ผมเองต้องเกาหัว เพราะผมก็ได้ทำอย่างนั้นเหมือนกัน ข้อพระคัมภีร์นี้พิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระเยซูได้อย่างไร? พระเยซูเป็นความจริงและเป็นชีวิต แต่ทั้งสองสิ่งนี้เป็นเพียงส่วนที่มาด้วยกันและอธิบายถึงทางนั้นว่า เป็นทางของความจริง เป็นทางของชีวิต ที่นำเราไปสู่ความจริงและสู่ชีวิต

เมื่อคุณกำลังขับรถกลับบ้าน คุณก็หยุดอยู่บนทางหลวงและอยู่ที่นั่นเลย เพราะทางมีความสำคัญมากกว่าจุดหมายปลายทาง! เราคงนึกภาพออกที่พระเยซูจะตรัสว่า “ช่างน่าสลดใจจริง นีหรือสาวกของเรา? เราไม่ได้พูดไว้อย่างชัดเจนหรือหรือว่า เราเป็นทางที่จะไปถึงพระยาห์เวห์?”

เราไม่ได้กำลังบอกว่าพระเยซูไม่สำคัญ พระองค์มีความสำคัญมากเพราะเราต้องการทางที่จะพาเราไปถึงจุดหมายปลายทางของเรา ผมต้องการทางสายทรานส์แคนาดาที่จะพาผมไปถึงโตรอนโต แต่เราต้องไม่สับสนเรื่องทางกับจุดหมายปลายทาง ไม่เช่นนั้นเราจะหลงประเด็นจนผิดพลาดไป และถ้าเราไม่ได้มีชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับพระยาห์เวห์ เราก็ดำเนินพระเยซูไม่ได้ เพราะพระองค์ได้ทรงจัดเตรียมหนทางให้กับเราแล้ว ที่จะมาถึงพระบิดาได้

เมื่อองค์ผู้เป็นเจ้าทรงเปิดใจและตาของเรา เราก็มจะเริ่มจากพระคัมภีร์และพระคัมภีร์ต่อไปมากขึ้นเพื่อจะดูความจริง ในเวลาเดียวกันเราจะได้เห็นถึงความโง่เขลาของวิธีการคิดแบบเก่าของเรา

เราเป็น

หลายคนตีความคำว่า “เราเป็น” (I am) ในยอห์น 14:6 ว่าเป็น “เราเป็นผู้ที่เราเป็น” ที่เป็นคำกล่าวของพระยาห์เวห์ แต่คำว่า “เราเป็น” (หรือ “ข้าพเจ้าเป็น”) มีปรากฏหลายครั้งในพระกิตติคุณยอห์น แต่เราได้เลือกเอามาสองสามข้อตามใจชอบเพื่อจุดประสงค์ของเราเอง และที่ผ่านมามีคนทำเช่นนั้นด้วยจนกระทั่งผมได้เห็นว่าคำ “I am” ถึงสี่สิบครั้งในพระกิตติคุณยอห์น และมีหนึ่งครั้งที่ผู้

พูดเป็นคนอื่นที่ไม่ใช่พระเยซู หลังจากที่ชายตาบอดได้รับการรักษาจากพระเยซู ก็มีคนถามเขาว่าเขาเป็นคนที่พวกเขาเคยรู้จักมาตลอดใช่ไหม ชายตาบอดตอบว่า “I am” (“ข้าพเจ้าเป็น” ยอห์น 9:9) ในภาษากรีกนั้น คำที่กล่าวมานี้ก็คือคำเดียวกันเดียวกับ “เราเป็น” (“I am”) ที่พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น” (“I am the way”) แต่ถ้าเราจะเอาตามเหตุผลของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ก็น่าจะสันนิษฐานว่าชายตาบอดผู้นี้กำลังอ้างความเป็นพระเจ้าเช่นกัน คำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่เห็นเหตุผลอย่างอื่นที่พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นทางนั้น” นอกจากว่าจะเป็นการอ้างความเป็นพระเจ้า เพราะสำหรับพวกเขาแล้ว “เราเป็น” หมายความว่าพระเยซูต้องเป็นพระเจ้า แต่กลับไม่มีใครเอื่อยอะไรเลยถึงชายตาบอดคนนี้ คริสเตียนส่วนใหญ่จะไม่ค่อยรู้ภาษากรีก แต่ถ้าพวกเขาตรวจสอบจากภาษากรีกได้ พวกเขาจะเห็นว่า “I am” เป็นคำเดียวกันเดียวกับ “ἐγώ εἰμι” (คำกล่าวมีว่า ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγώ εἰμι ซึ่งแปลว่า ตัวเขาเองพูดว่า “เราเป็น”) พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษฉบับต่างๆจะแปลคำนี้ว่า “ข้าพเจ้าเป็นคนนั้น” (“I am the man”) แต่ตามจริงแล้วภาษากรีกกล่าวตรงตัวแล้ว “ข้าพเจ้าเป็น” (“I am”) แทนที่จะเป็น “ข้าพเจ้าเป็นคนนั้น” (“I am the man”)

คริสเตียนทั้งหลายใช้ “เราเป็น” เป็นคำเรียกพระเจ้าในตรีเอกานุภาพ เพราะมันคล้ายกับคำที่เราเห็นในอพยพ 3:14 ที่พระยาห์เวห์ตรัสกับโมเสสว่า “เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น” แต่ถ้าคุณดูภาษากรีก คุณจะเห็นว่าพระยาห์เวห์ไม่ได้ตรัสว่า “เราเป็น” เสียทีเดียว คำภาษากรีกก็คือ “ἐγώ εἰμι ὁ ὢν” นี่แปลเป็นภาษาอังกฤษว่า “เราเป็นที่เราเป็น” ซึ่งแตกต่างจาก “เราเป็น” (ἐγώ εἰμι) ธรรมดาๆใน ยอห์น 14:6

คำว่า “เราเป็น” ไม่ได้พิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า สิ่งสำคัญนั้นไม่ได้อยู่ที่ “เราเป็น” แต่อยู่ที่ว่า “เราเป็น” หมายถึงอะไร ในอพยพ 3:14 “เราเป็น” (ἐγώ εἰμι) มากับ ὁ ὢν เราจึงมีคำว่า “เราเป็นผู้ที่เป็น” หรือ “เราเป็นผู้ที่เป็นอยู่” หรือ “เราเป็นผู้ที่ทำให้สิ่งทั้งหลัสดำรงอยู่” แค่ว่า “เราเป็น” ในตัวของมันเองแล้ว ไม่ได้พิสูจน์ความเป็นพระเจ้าแต่อย่างใด แต่ “ὁ ὢν” ในส่วนหลังต่างหากที่สำคัญ ความจริงแล้ว “ὁ ὢν” เป็นคำที่นิยมกันมากในหมู่ผู้เปลี่ยนศาสนาที่พูดภาษากรีกเพื่ออ้างถึงพระเจ้าผู้ทรงเป็น “เราเป็น” สำหรับพวกเขาแล้วคำว่า “เราเป็น” ที่อ้างถึงพระเจ้านั้นไม่ได้อยู่ที่ส่วนแรก (ἐγώ εἰμι) แต่อยู่ที่ส่วนหลัง (ὁ ὢν) ซึ่งทั้งสองส่วนแปลเป็นคำภาษาอังกฤษว่า “I am” ในภาษาอังกฤษนั้น “เราเป็นผู้ที่เราเป็น” ให้ความเข้าใจผิดๆว่า “เราเป็น” ในส่วนแรกเหมือนกันกับ “เราเป็น” ในส่วนหลัง ทั้งที่จริงๆแล้วทั้งสองคำเป็นคำที่ต่างกันภาษากรีก

ต้นตอของปัญหาไม่ได้อยู่ที่ตัวข้อความ แต่อยู่ที่วิธีที่เราอ่านข้อความตามความคิดของเราซึ่งไม่มีอยู่ในตัวบท “เราเป็น” ในพระกิตติคุณยอห์นนั้นไม่ได้หมายความว่าเกินจากความหมายทั่วไป ในภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นนั้นสิ่งที่เน้นใน “เราเป็นทางนั้น” ไม่ได้อยู่ที่ “เราเป็น” มากนัก แต่อยู่ที่ “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต” เมื่อคุณเน้นสิ่งที่ผิด คุณก็จะได้ข้อสรุปที่ผิด

สุดท้ายนี้ ผมขอวิงวอนให้คุณดำเนินชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ พระเยซูเสด็จมาเพื่อจุดประสงค์ที่จะนำเรามาถึงพระเจ้า ถ้าเรานำตัวเองไปหาพระเยซูแทนที่จะไปหาพระเจ้า นั่นก็คงเป็นเรื่องที่น่าเศร้าที่สุด พระยาห์เวห์ได้เสด็จเข้ามาในโลกนี้และประทับอยู่ในพระคริสต์ ด้วยจุดประสงค์พิเศษก็คือ “พระเจ้าทรงอยู่ในพระคริสต์ ทรงให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์” (2 โครินธ์ 5:19)²⁶ แต่เราก็คิดว่าภารกิจของเราคือการนำคนมาหาพระคริสต์ ไม่ใช่มาหาพระเจ้า แม้แต่ในการประกาศข่าวประเสริฐก็ได้ออกไปนอกกลุ่มนอกรทาง แต่นั่นไม่ใช่จุดประสงค์ที่พระเยซูเสด็จมา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นแค่ทางที่จะไปถึงพระบิดา พระเยซูไม่ใช่จุดหมายปลายทาง และก็ไม่เคยอ้างว่าทรงเป็นจุดหมายปลายทาง เราตั้งให้พระองค์ทรงเป็นในสิ่งที่พระองค์ไม่ได้เป็น และไม่ต้องการจะเป็น พระเยซูทรงต้องการให้คุณดำเนินชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ผู้ทรงทำให้เราคืนดีกับพระองค์เองทางพระคริสต์ คุณได้คืนดีกับพระองค์ไหม? หรือว่าคุณได้คืนดีแต่กับพระคริสต์? ผมขอวิงวอนให้คุณเข้ามามีชีวิตที่มีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับพระยาห์เวห์พระเจ้า

²⁶ แปลตามต้นฉบับภาษาอังกฤษและภาษากรีก “God was in Christ” (θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ) ฉบับไทยคิงเจมส์แปลตรงกันว่า “คือพระเจ้าผู้สถิตในองค์พระคริสต์ ทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์เอง” ฉบับภาษาไทยฉบับอื่นๆไม่ได้แปลส่วนนี้ (ผู้แปล)

บทที่ 4

พระเจ้าในพระคริสต์

บทนี้เราจะพิจารณาต่อในหัวข้อของการเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ ถ้าเราอยากจะมีส่วนร่วมในการประกาศอীชา¹ (ชื่อโครงการของคริสตจักรที่จะประกาศพระกิตติคุณกับชนมุสลิม) เราจำเป็นต้องสังคายนารากฐานพระคัมภีร์ของเราและมีความเข้าใจที่ชัดเจนและมั่นใจกับความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว ผมพยายามย่อเนื้อหาทั้งหมดของการเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ให้กระชับ แน่นด้วยเนื้อหาสำคัญและกระจ่างชัดที่แม้แต่เด็กก็สามารถเข้าใจประเด็นพื้นฐานนี้ได้ ผมจะแสดงให้เห็นโดยที่ไม่ต้องเป็นนักวิชาการก็เข้าใจเรื่องนี้ได้

ผมได้ใช้เวลาปีกว่ามานี้ศึกษาพระคัมภีร์ทุกตอนที่เกี่ยวข้องกัน และถ้าจะเขียนให้ครบถ้วนก็คือได้รวบรวมงานแบบวิชาการมากที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับภาษากรีกและภาษาฮีบรู ซึ่งผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกฝนมาจะเข้าใจได้ยาก ผมจึงได้เข้าเฝ้าพระเจ้าเพื่อหาวิธีที่จะนำเสนอความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ให้ง่าย ๆ ที่แม้แต่คนโง่เขลาก็ไม่สับสนโดยจะการใช้การเปรียบเทียบของพระคัมภีร์เดิม

ความสัมพันธ์กับพระนามของพระเจ้า

ในสามบทที่ผ่านมา เราเห็นว่าพระนามของพระเจ้าในพระคัมภีร์ก็คือ “ยาห์เวห์” ยาห์เวห์ถูกแปลในพระคัมภีร์ภาษาจีนว่า “เยโฮวาห์” (เยเหอหัว)² ชื่อที่ไม่ได้ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์และแม้แต่ในคริสตจักรจนเมื่อไม่กี่ศตวรรษมานี้เอง เนื่องจากคำว่าเยโฮวาห์ไม่ใช่คำที่ถูกต้องและตรงตามพระคัมภีร์ เราจึงต้องหาคำทับศัพท์ที่ถูกต้องของ “ยาห์เวห์” ตอนนี้เราสามารถจะทับศัพท์ยาห์เวห์ใน

¹ Isa Movement (“อীชา” หมายถึง “พระเยซู”)

² มาจากภาษาจีนว่า “耶和華”

ภาษาจีนไปก่อนว่า “ยาเหว่ย”³ (亚伟) จนกว่าเราจะพบทางเลือกที่ดีกว่านี้ คำนี้ประกอบด้วยอักษร “亚” (ในคำ 亚洲⁴) และ “伟” (ในคำ 伟大⁵)

ผู้อ่านภาษาจีนจะคุ้นกับ “เยเหอหัว” (เยโฮวห์) แต่เราต้องการคำที่ใกล้เคียงกับการออกเสียงในต้นฉบับภาษาฮีบรู ที่สำคัญกว่านั้นก็เพราะคริสเตียนโดยทั่วไปไม่รู้ว่าพระนามของพระเจ้าคืออะไร ดังนั้นพวกเขาก็กล่าวถึงพระเจ้าว่า “Lord” (องค์ผู้เป็นเจ้า)⁶ ปัญหาใหญ่ของการแปลคำว่า “ยาห์เวห์” เป็น “องค์ผู้เป็นเจ้า” (Lord) ตามที่ระบุไว้ในพจนานุกรมศาสนาคริสต์พระคัมภีร์เดิมก็คือ “องค์ผู้เป็นเจ้า” ไม่ใช่ชื่อแต่เป็นคำเรียก เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่เป็นการแปลหรือเป็นการทับศัพท์คำว่า “ยาห์เวห์” ซึ่งเป็นผลให้ไม่มีการเรียกพระเจ้าโดยใช้ชื่อของพระองค์อีกต่อไปแต่ใช้เป็นคำเรียก และแม้แต่คำเรียกนี้ก็สับสน เพราะพระเยซูเองก็ถูกเรียกว่าองค์ผู้เป็นเจ้า (Lord) ในพระคัมภีร์ใหม่ด้วย

แม้ว่าชื่อ “ยาห์เวห์” จะเด่นจนเป็นที่สะดุดตาในพระคัมภีร์เดิม แต่ก็ได้ถูกลบออกไปจากพระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษและฉบับภาษาจีน คำ “ผู้เป็นเจ้า” (Lord) เป็นคำเรียกที่คลุมเครือซึ่งใช้กับหลายคน เราเรียกพระยาห์เวห์ว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” (Lord) เราเรียกก็พระเยซูว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” (Lord) และเราเรียกบุคคลที่มีอำนาจว่า “ผู้เป็นเจ้านาย” (Lord) สิ่งนี้ได้สร้างความสับสนให้กับความหมายของคำว่า “Lord” (ปัจจุบันพระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับมาตรฐาน 2011 แปลพระนามของพระเจ้าว่า “พระยาห์เวห์” ตามต้นฉบับภาษาฮีบรู)⁷

ใจความสำคัญของบทก่อน

บทนี้เราจะพิจารณาถึงองค์พระเยซูแต่จะขอสรุปจุดสำคัญในสามบทที่ผ่านมาก่อนหน้านี้ ในบทแรกเราพิจารณาถึงองค์พระยาห์เวห์ผู้เป็นพระเจ้าของพระคัมภีร์เดิมและได้เห็นว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วย พระเจ้าทรงห่วงใยโลกอย่างมากและทรงมีส่วนอย่างใกล้ชิด พระองค์ทรงห่วงใยมนุษย์จนถึงขนาดทำเสื้อผ้าให้อาดัมกับเอวาสวมใส่หลังจากที่พวกเขาทำบาป เสื้อผ้านั้นทำจากหนังของสัตว์ซึ่งหมายถึงว่าพระเจ้าจะต้องฆ่าสัตว์และถลกหนังของสัตว์เหล่านั้น หรือพูดในอีกแง่ว่าพระเจ้าได้ทำหน้าที่ของปุโรหิตอย่างดี (ด้วยจุดประสงค์เพื่อลบมลทินบาป) ก่อนที่พระองค์จะจัดตั้งงานรับใช้ของปุโรหิตและงานของพระวิหารในพระคัมภีร์เดิม

³ มาจากภาษาจีนว่า “亚伟”

⁴ อ่านว่า “หย่าโจว” แปลว่า “ทวีปเอเชีย”

⁵ อ่านว่า “เหว่ยต้า” แปลว่า “ยิ่งใหญ่”

⁶ ภาษาจีนคือ “主”

⁷ ผู้แปลให้ข้อมูลเพิ่มเติม

พระยาห์เวห์ไม่ได้แค่ทรงแสดงความเอาใจใส่และแสดงความห่วงใยต่อเราเท่านั้น แต่ยังทรงกระตือรือร้นที่จะปรนนิบัติเราด้วย ซึ่งทำให้เรานึกถึงสิ่งที่พระเยซูตรัสถึงตัวพระองค์เองว่า “เหมือนบุตรมนุษย์ที่ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อปรนนิบัติคนอื่น” (มัทธิว 20:28) การคิดถึงพระเจ้าในแบบที่ว่าเป็นเรื่องน่าประหลาดใจ นั่นเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงทีเดียว เพราะเรามักจะคิดถึงพระเจ้าว่าทรงอยู่ไกลไกลและสูงส่งอยู่ในฟ้าสวรรค์ พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่และสถิตอยู่เหนือจักรวาลจริง ตอนที่มอบถวายพระวิหาร ซาโลมอนได้อธิษฐานว่า “แต่พระเจ้าจะประทับในโลกนี้จริง ๆ หรือ? ในเมื่อฟ้าสวรรค์สูงสุดยังไม่อาจรับพระองค์ไว้ได้ พระวิหารแห่งนี้ซึ่งข้าพระองค์สร้างขึ้นจะยิ่งเล็กกว่านั้นสักเท่าใด!”⁸ (1 พงศกัศัตร์ 8:27 ฉบับ NIV) พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่และอยู่ไกล แต่พระองค์ก็ยังสถิตอยู่ใกล้ด้วยและสถิตอยู่ใกล้เป็นพิเศษ พระองค์เสด็จเข้ามาในโลก พระองค์ทรงเดินอยู่ในสวนที่จะพูดคุยกับอาดัมและเอวา พระองค์ตรัสกับโมเสสแบบสองต่อสอง⁹ (อพยพ 33:11)

เมื่อโมเสสเสียชีวิต พระยาห์เวห์ไม่ได้ทรงทิ้งร่างของเขาไว้บนภูเขาแต่ทรงฝังเขา แม้แต่ชาวอิสราเอลเองก็ยอมรับยากว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ฝังโมเสสแม้ว่าความจริงในเรื่องนี้ได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ของพวกเขาเองก็ตาม ดังนั้นพวกเขาจึงเสนอความคิดขึ้นมาว่าพระเจ้าทรงบัญชาให้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ฝังโมเสส เพราะในโลกของมนุษย์นั้นบุคคลที่สำคัญในสังคมจะไม่ทำงานต่ำ ๆ แต่ท่าทีของพระยาห์เวห์ไม่เป็นเช่นนั้น เราจะพบท่าทีการรับใช้อย่างเดียวกันนี้ในพระเยซูเช่นกันที่ชีวิตของพระองค์แสดงให้เห็นถึงการสถิตอยู่ของพระยาห์เวห์ในพระองค์

ความเชื่อว่าพระเจามีหลายองค์กับความเชื่อของคริสเตียน

ในบทที่สองนั้น เราจะเห็นว่าพระยาห์เวห์เองได้เสด็จเข้ามาในโลกนี้ ซึ่งเป็นเหตุการณ์สำคัญที่เปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่และมีผลกับทั้งโลก แต่ข้อความของพระคัมภีร์ใหม่ที่สำคัญนี้ได้ถูกจัดให้หมดไปด้วยปรัชญากรีกและความคิดของชาวต่างชาติที่แพร่หลายในหมู่ผู้นำในคริสตจักรในยุคแรก ๆ คริสตจักรในยุคแรก ๆ มีความคิดและการผสมผสานที่เหมือนชาวต่างชาติมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งปลายศตวรรษที่สองและตอนต้นของศตวรรษที่สามก็ไม่มีผู้นำที่เป็นชาวอิสราเอลหลงเหลืออยู่ในคริสตจักร ผู้นำทั้งหลายในคริสตจักรแทบจะมีเฉพาะแต่ผู้ที่พูดภาษากรีก ศัพท์ของนักวิชาการก็คือ “การแยกทาง” ที่ชาวยิวและชาวต่างชาติแยกจากกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นการเชื่อว่า

⁸ ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “แต่แท้จริงพระเจ้าจะประทับบนแผ่นดินโลกหรือ ดูลิ ฟ้าสวรรค์และสวรรค์อันสูงสุดยังรับพระองค์อยู่ไม่ได้ แล้วพระนิเวศนี้ซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างขึ้น จะรับพระองค์ได้อย่างไร” (ผู้แปล)

⁹ อพยพ 33:11 พระยาห์เวห์เคยตรัสกับโมเสสสองต่อสอง เหมือนมิตรสหายสนทนากัน (ฉบับมาตรฐาน 2011) หรือแปลว่า “ตรัสกับโมเสสแบบหน้าต่อหน้า”

พระเจ้ามีเพียงองค์เดียวกับการเชื่อว่าพระเจ้านั้นมีหลายองค์ และท้ายที่สุดฝ่ายที่เชื่อว่าพระเจ้านั้นมีหลายองค์ก็มีชัยชนะในคริสตจักร

ในบริบทนี้คำ “กรีก” ไม่ได้หมายถึงแต่คนเชื้อชาติกรีกเท่านั้น แต่ยังหมายถึงทุกคนที่พูดภาษากรีกด้วย คนส่วนใหญ่ในยุคของพระคัมภีร์ใหม่พูดภาษากรีกเป็นภาษากลางของยุคนั้น ก็เหมือนกับที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของโลกในปัจจุบันนี้ ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาที่ใช้ในการค้า วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีในโลกสมัยปัจจุบัน คุณจะทำธุรกิจไม่ได้หากคุณพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ เพราะคุณจะพบคนที่พูดภาษาอังกฤษในทุกประเทศ ภาษากรีกก็มีสถานะที่คล้ายกันในยุคของพระคัมภีร์ใหม่ ความคิดแบบกรีก ปรัชญาแบบกรีก วัฒนธรรมแบบกรีก และการศึกษาแบบกรีกได้ครอบงำความคิดของผู้คนในยุคนั้น นั่นเป็นผลให้ความเชื่อว่าพระเจ้านั้นมีหลายองค์ของกรีกมีอิทธิพลอย่างมากกับคริสตจักรและเป็นที่มาของการแยกทางกัน

พระคัมภีร์ใหม่เริ่มถูกแปลความตามแนวความคิดว่าพระเจ้านั้นมีหลายองค์ที่อ้างว่าเป็นความเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียว แต่การอ้างเช่นนั้นขึ้น ๆ เพราะว่าสามพระองค์ในความเชื่อตรีเอกานุภาพ (ที่แต่ละพระองค์เป็นพระเจ้าอย่างสมบูรณ์) ไม่สามารถจะเป็นพระเจ้าองค์เดียวได้ ไม่ว่าคุณจะทำอธิบายด้วยวิธีใดก็ตาม หนทางเดียวที่จะบายเบี่ยงเรื่องนี้ก็คือลดสภาพของพระเจ้าให้เป็นแก่นสารที่พระเจ้าทั้งสามพระองค์จะร่วมแก่นสารเดียวกัน แต่ “แก่นสาร” ไม่ใช่คำที่จะนำมาใช้กับพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าไม่ใช่ “แก่นสาร” แต่ทรงเป็นบุคคล ถึงกระนั้นตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพแล้ว พระเจ้ายังทรงเป็นแก่นสาร ความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ในลักษณะของสามพระองค์นี้ได้แพร่ไปในคริสตจักรต่างๆ และพรางตัวเองว่า “เชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียว” ในรูปของแก่นสารเดียว

ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าองค์เดียวแต่ในนาม ความจริงก็คือพวกเขาไม่เคยสะทกใจกับความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวที่แท้จริงและแบบสมบูรณ์ ก่อนหน้านั้นผมให้ข้อมูลหนังสือเล่มหนึ่งที่มีชื่อเขียนของกลุ่มนักวิชาการในหัวข้อความเชื่อที่ว่าพระเจ้านั้นมีเพียงองค์เดียว ถึงแม้ว่าในนามแล้ว นักวิชาการเหล่านี้แต่ละคนจะเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียว พวกเขาก็ได้แสดงความเป็นปรปักษ์ไม่ทางใดก็ทางหนึ่งกับความเชื่อที่ว่าพระเจ้านั้นมีเพียงองค์เดียวที่แท้จริง เพราะมันไม่สอดคล้องกับ “การเชื่อในพระเจ้าองค์เดียว” แบบตรีเอกานุภาพของพวกเขา

ในบทที่สองนี้เราเห็นว่าเป็นพระยาห์เวห์ที่เสด็จเข้ามาในโลก ความคิดนี้มีความสำคัญมากต่อชาวยิวและชาวกรีก นั่นเป็นเพราะในช่วงหลายศตวรรษชาวยิวค่อย ๆ มีความคิดว่าพระเจ้าทรงอยู่ไกล ศาสนายิวในปัจจุบัน¹⁰ เชื่อว่าพระเจ้าทรงอยู่ไกลโดยสมบูรณ์ ความคิดเรื่องที่ว่าพระยาห์เวห์เสด็จเข้ามาในโลกในองค์พระคริสต์คือการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ เป็นเรื่องน่าตกใจและมีผลต่อโลกอย่างมาก

¹⁰ Modern Judaism

ผู้ที่เสด็จเข้ามาในโลกสำหรับความเชื่อในตรีเอกานุภาพแล้วไม่ใช่พระยาห์เวห์แต่เป็นอีกบุคคลหนึ่งที่เรียกว่าพระเจ้าพระบุตร หลักคำสอนนี้น่าแปลกใจเพราะใครที่ศึกษาพระคัมภีร์เดิม ไม่ว่าเขาจะเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพหรือไม่ ก็ต้องยอมรับว่าในพระคัมภีร์เดิมไม่มีร่องรอยของพระเจ้าพระองค์ที่สองปรากฏอยู่เลย

พจนานุกรมศาสนศาสตร์ของนิกายอีแวนเจลิคอล¹¹ยังมีบทความที่ชื่อ “พระคริสต์ในพระคัมภีร์เดิม” หลักฐานเดียวที่สนับสนุนบทความนี้เป็นข้อโต้แย้งที่อึดคัด เช่น ใช้คำพหูพจน์ “เรา” ในปฐมกาล 1:26 (“ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา”) เราได้พิจารณาข้อนี้แล้วและเห็นว่านักวิชาการพระคัมภีร์เดิมส่วนใหญ่ซึ่งรวมทั้งคิลและเดอลิชซ์¹²ต่างไม่ยอมรับการตีความข้อนี้ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

ในบทความดังกล่าวนี้ยังได้อ้างถึงคำ “บริสุทธิ บริสุทธิ บริสุทธิ” สามครั้งจากนิมิตของอิสยาห์ (อิสยาห์ 6:3) ว่าเป็นหลักฐานที่แสดงถึงสามบุคคล นั่นเป็นข้อโต้แย้งที่สับสนที่สุดจะอึดคัด การอ้างเหตุผลให้กับหลักคำสอนของตรีเอกานุภาพด้วยหลักฐานแบบนี้ช่างเป็นคำพูดที่น่าเวทนามาก เราไม่ต้องถึงกับเป็นนักวิชาการก็รู้ได้ว่า การพูดถึงสิ่งใดถึงสามครั้งก็คือการเน้นสามระดับที่แสดงถึงการเปรียบเทียบถึงขั้นสูงสุดเช่นเดียวกับคำว่า ดี ดีกว่า และดีที่สุด คำว่า “บริสุทธิ” ครั้งที่สามเป็นการยกให้สูงขึ้นในระดับสูงสุด จากบริสุทธิ ไปบริสุทธิมาก และไปบริสุทธิที่สุด และไม่เกี่ยวข้องใด ๆ กับสามบุคคล พระคัมภีร์ไม่ได้พูดเป็นนัยแม้แต่บ่อยหรือมีหลักฐานที่แสดงถึงบุคคลที่สองหรือที่สามที่เป็นพระเจ้าแต่อย่างใด

พระคัมภีร์

ผมพูดถึงคำว่า “พระคัมภีร์” อย่างพิจารณาแล้ว เพราะพระคัมภีร์เพียงเล่มเดียวที่อ้างถึงในพระคัมภีร์ใหม่ก็คือพระคัมภีร์ภาษาฮีบรู ที่พวกเราคริสเตียนเรียกกันว่าพระคัมภีร์เดิม คริสตจักรในยุคแรกนั้นยังไม่มีพระคัมภีร์ใหม่ จะมีก็แต่หนังสือคัมภีร์¹³ที่เรียกว่า “พระคัมภีร์” (the Scripture)¹⁴ คุณคงสังเกตเห็นว่าเมื่อพระเยซูยกอ้างพระคัมภีร์ตอนที่พระองค์ผจญกับมารนั้น พระองค์ยกอ้างจาก

¹¹ The Evangelical Dictionary of Theology

¹² Keil and Delitzsch นักวิชาการพระคัมภีร์เดิม (ผู้แปล)

¹³ Bible หรือ “คัมภีร์ไบเบิล”

¹⁴ ยอห์น 7:42 “พระคัมภีร์กล่าวไว้ไม่ใช่หรือว่าพระคริสต์จะมาจากเชื้อพระวงศ์ของดาวิด และมาจากหมู่บ้านเบธเลเฮม” หรือแปลว่า “คำเขียน” (ยอห์น 7:38 ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า “แม่น้ำที่มีน้ำดำรงชีวิตจะไหลออกมาจากภายในคนนั้น”)—ผู้แปล

พระคัมภีร์เดิมเพียงอย่างเดียวโดยเฉพาะจากหมวดเบญจบรรณซึ่งเป็นหนังสือพระบัญญัติ ในเวลานั้นยังไม่มีพระคัมภีร์ใหม่เลยฉะนั้นพระเยซูจึงไม่มีอะไรจะยกอ้างได้จากพระคัมภีร์ใหม่

ข้อบัญญัติของพระคัมภีร์ใหม่¹⁵ ซึ่งเป็นการรวบรวมงานเขียนที่ได้รับการรับรองแล้วและคริสตจักรยอมรับที่เราเรียกว่าพระคัมภีร์ใหม่ในปัจจุบันนั้น ไม่ได้มีการรวบรวมขึ้นจนกระทั่งถึงปลายศตวรรษที่สอง ในศตวรรษที่หนึ่งคริสตจักรยังไม่มีพระคัมภีร์ใหม่ ดังนั้นคริสเตียนในยุคแรก ๆ จึงไม่สามารถจะอ้างอิงพระคัมภีร์ใหม่ได้เลย พวกเขามีเพียงแค่จดหมายไม่กี่ฉบับที่อัครทูตบางคนเขียนถึงพวกเขาโดยเฉพาะ บางคริสตจักรมีจดหมายจากอัครทูตเปาโล บางคริสตจักรมีจดหมายจากอัครทูตเปโตร เป็นต้น แต่ยังไม่ได้มีพระคัมภีร์ใหม่

เราต้องจำไว้ว่า มีความเชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวอยู่จริงในคริสตจักรยุคพระคัมภีร์ใหม่ เราแน่ใจเรื่องนี้ได้เพราะคริสตจักรในยุคแรกไม่มีพระคัมภีร์ใหม่ให้ต้องโต้แย้งเรื่องของการเชื่อในตรีเอกานุภาพ

ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า

ในบทที่สามผมได้เน้นย้ำว่าเราไม่ได้กำลังโต้แย้งเกี่ยวกับหลักคำสอนหรือหลักคำสอนในเชิงของความรู้อย่างไร สิ่งที่เราควรคำนึงถึงเหนือสิ่งอื่นใดก็คือความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า แต่ถ้าเรายึดหลักคำสอนที่ผิดเราก็จะมีปัญหาร้ายแรงหลายอย่างในความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า

มีบางสิ่งที่ทำให้ผมงุนงงอยู่หลายปีว่าทำไมคริสเตียนจำนวนมากจึงมีจิตวิญญาณอ่อนแอหรือแม้แต่ผู้ร่วมรับใช้? ทำไมการติดต่อกับพระเจ้าจึงเป็นเรื่องยากเย็นสำหรับพวกเขา และทำไมความสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้าจึงเอียงไปทางที่แทบจะไม่มีเอาเสียเลย? บางครั้งอาจมีความสัมพันธ์สนิทอยู่บ้างแต่ส่วนใหญ่แทบจะไม่มีเลย เพราะดูเหมือนคำอธิษฐานของพวกเขาก็จะไม่ได้รับการตอบ ผมงุนงงกับเรื่องนี้

ผมสามารถเป็นพยานจากประสบการณ์มากมายในชีวิตของผมได้ถึงพระราชกิจอันมหัศจรรย์ของพระเจ้าแต่ผู้ร่วมรับใช้หลายคนแทบจะไม่มีอะไรมาแบ่งปัน ผมสงสัยว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ทำไมพระเจ้าจึงเติมพระทัยฟังคำอธิษฐานของผม? พระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานของผมเพราะใจของผมจะเปลี่ยนมาตอบสนองกับการเปิดเผยของพระองค์ในภายหลังอย่างนั้นหรือ? หรือจะเป็นเพราะในความเป็นจริงแล้วผมกำลังปฏิบัติตนเป็นผู้เชื่อแท้ในพระเจ้าเพียงองค์เดียวโดยไม่รู้ตัวอย่าง

¹⁵ The New Testament canon

นั้นหรือ? แต่ผมคิดว่าผมเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวที่แท้จริง เพราะในการเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพที่ตื้นเขินผมเห็นพระเยซูเป็นพระเจ้าของผม ถ้าพระเยซูเป็นพระเจ้าของผมแล้วพระยาห์เวห์จะมาเป็นพระเจ้าของผมอีกได้อย่างไรในทางปฏิบัติจริง? เมื่อผมถามพวกคุณว่ามีกี่คนที่อธิษฐานกับพระบิดาก็ปรากฏว่ามีเพียงไม่กี่คนที่อธิษฐานกับพระบิดาแต่ทุกคนจะอธิษฐานกับพระเยซู และเมื่อผมถามว่ามีสักกี่คนที่อธิษฐานด้วยพระนามของพระยาห์เวห์ ก็ไม่มีใครยกมือสักคน

ถ้าผมถามคุณว่าพระยาห์เวห์เป็นใคร คุณอาจตอบว่า “พระองค์เป็นพระบิดา” แต่ปัญหาตรงนี้ก็ คือ พระยาห์เวห์อาจเป็นหรืออาจไม่เป็นพระบิดาอย่างที่คุณหมายถึง ทำไมผมจึงพูดอย่างนั้น? ที่พูดอย่างนั้นก็เพราะว่าพระยาห์เวห์ในพระคัมภีร์เดิมไม่ใช่หนึ่งในสามบุคคล เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 กล่าวว่าพระยาห์เวห์เป็นพระยาห์เวห์เดียว แม้แต่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพก็ไม่ได้แย้งความจริงที่ว่า มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าพระยาห์เวห์ แต่ถ้าคุณทำให้พระยาห์เวห์เป็นส่วนหนึ่งของตรีเอกานุภาพ เราจะยังคงพูดถึงพระยาห์เวห์อยู่ไหม? เท่าที่พระคัมภีร์เดิมเปิดเผยไว้นั้นพระยาห์เวห์ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งของตรีเอกานุภาพ

พระบิดาตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นคือใคร? เรารู้ว่าสำหรับพระเยซูแล้วใครคือพระบิดา เมื่อได้ก็ตามที่พระเยซูตรัสถึง “พระบิดา” พระองค์จะหมายถึงพระยาห์เวห์เสมอ พระองค์ทรงสอนว่ามีพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดาของพระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสอย่างชัดเจนและเจาะจงในยอห์น 17:3 ที่เราทราบกันว่าเป็นคำอธิษฐานของมหาปุโรหิต

ในการตอบโต้กับธรรมจารย์ต่อหน้าคนทั้งหลายนั้น พระเยซูทรงอ้างถึงเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 อย่างเจาะจงว่า “โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์เท่านั้นทรงเป็นพระเจ้าของเรา” พระยาห์เวห์เดียว พระยาห์เวห์เท่านั้นเป็นพระเจ้า หลังจากนั้นพระองค์ทรงอ้างถึงพระคัมภีร์ข้อถัดมาคือเฉลยธรรมบัญญัติ 6:5 “ท่านจงรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจและสุดกำลังของท่าน” แต่คุณจะทำตามพระคัมภีร์ข้อนี้ได้อย่างไร? ในเมื่อแม้แต่ต่ออธิษฐานคุณก็ยังไม่ได้อธิษฐานกับพระยาห์เวห์เลยแล้วคุณจะรักพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของคุณได้อย่างไร? นี่อาจเป็นต้นตอปัญหาของความอ่อนแอและความเจ็บป่วยของคริสตจักรในทุกวันนี้

ไม่มีใครรู้จักพระยาห์เวห์ในคริสตจักร

คริสตจักรทั่วโลกกำลังอ่อนแอลงและอ่อนแอลงเนื่องจากความเสื่อมถอยลงเรื่อยๆ ในฝ่ายจิตวิญญาณ ผู้ที่ได้เดินทางไปต่างประเทศจะรู้ว่าคริสตจักรส่วนใหญ่ในประเทศตะวันตกนั้นไม่ใช่กำลังจะตาย แต่ว่าได้ตายแล้ว

ในทวีปยุโรปมีคริสตจักรประจำชาติ เช่น คริสตจักรแห่งอังกฤษ¹⁶ และคริสตจักรลูเธอร์แลนด์แห่งเยอรมัน¹⁷ เป็นต้น แต่คริสตจักรเหล่านั้นล้วนตายแล้ว ผมคิดว่ามีเพียงไม่กี่คนที่จะแย้งเรื่องนี้อย่างจริงจัง เรื่องนี้ไม่ได้เป็นเรื่องความคิดเห็นแต่เป็นความจริง ผมมีเพื่อนหลายคนที่เป็นศิษยาภิบาลในคริสตจักรแห่งชาติของเยอรมัน เป็นเพื่อนศิษยาภิบาลที่เคยศึกษาและได้รับการฝึกอบรมมาพร้อมกับผมและคริสตจักรของพวกเขาได้ตายแล้ว ผมได้ไปเยี่ยมศิษยาภิบาลเหล่านี้ขณะที่กำลังรับใช้คริสตจักรของพวกเขาอยู่ อาคารของคริสตจักรอาจดูใหญ่โตและน่าประทับใจแต่คริสตจักรมีชีวิตที่ไม่ต่างจากตัวอาคาร นี่ไม่ใช่คำพูดรุนแรงเลยแต่เป็นการบอกถึงความจริงที่แสนเจ็บปวด พุดจากประสบการณ์ตรงคือคุณ将会เห็นคริสตจักรที่ตายแล้วได้ในทุกที่ในทวีปอเมริกาเหนือ

หากคริสตจักรไม่ได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าของคริสตจักร แล้วคริสตจักรจะเป็นคริสตจักรที่มีชีวิตได้อย่างไร? และใครคือองค์ผู้เป็นเจ้าหรือพระเจ้าที่คริสตจักรไม่รู้จัก? เป็นพระบิดา เป็นพระบุตร เป็นพระวิญญาณ หรือว่ารวมกันทั้งสามพระองค์? พระคัมภีร์ได้บอกเราว่า พระยาห์เวห์เสด็จเข้ามาในโลกนี้แต่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพบอกว่าไม่ใช่ ไม่ใช่พระยาห์เวห์ที่เสด็จเข้ามาในโลกนี้แต่เป็นอีกผู้หนึ่งที่เรียกว่า “พระเจ้าพระบุตร” หลังจากที่ เป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพมาเกือบตลอดชีวิตของผม ตอนนี้ผมเห็นจริงว่าเมื่อพิจารณาตามพระคัมภีร์แล้วไม่พบว่า มี “พระเจ้าพระบุตร” เลย จะมีก็แต่ “พระบุตรของพระเจ้า” ซึ่งแตกต่างอย่างมากจาก “พระเจ้าพระบุตร” เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพเราได้บิดเบือนคำว่า “พระบุตรของพระเจ้า” ให้เป็น “พระเจ้าพระบุตร” โดยไม่ตั้งใจ

ผมไม่ได้กำลังกล่าวหาใครว่ามีเจตนาจะเชื่อผิด ผมเองก็มีส่วนร่วมในการสอนความเชื่อที่ผิดนี้ และสอนได้ดีกว่าคนส่วนมากเสียอีก ปัญหาเมื่อว่าผมสอนดีจนเกินไปและผมก็รู้สึกเสียใจจริงๆ แต่เราทุกคนก็ได้รับเอาความเชื่อที่ผิดนี้ ว่ากันที่จริงแล้วคำสอนนี้ได้ถูกสอนกันมานานถึง 17 ศตวรรษ แต่จากการที่ได้ศึกษาพระคัมภีร์แบบศึกษาแล้วศึกษาอีกมากกว่าครึ่งศตวรรษทำให้ผมต้องยอมรับว่าไม่มีบุคคลใดที่เรียกว่า “พระเจ้าพระบุตร” เลย

เราได้เอาพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ซึ่งก็คือพระยาห์เวห์ออกไป แล้วก็นำอีกบุคคลหนึ่งซึ่งไม่มีหลักฐานว่ามีอยู่ในพระคัมภีร์เดิมเลยเข้ามาแทน แม้แต่พระคัมภีร์ใหม่ก็ไม่ได้รู้เรื่องเกี่ยวกับพระเจ้าพระองค์ที่สองนี้ แต่เราได้นำบุคคลดังกล่าวมาแทนที่พระยาห์เวห์พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ เราให้เกียรติและความเชื่อทั้งหมดกับพระองค์ที่สองนี้ เพราะในมุมมองของเรานั้นพระเยซูต่างหากที่ทรงทำทุกสิ่งเพื่อเรา พระองค์ทรงสอนความจริงกับเรา พระองค์ทรงทำการอัศจรรย์ และท้ายที่สุดพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเราและทรงไถ่เราด้วยพระโลหิตของพระองค์ แล้วพระยาห์เวห์ทรงทำอะไรบ้าง? พระองค์ก็ทรงส่งพระเยซูมานี้ไง

¹⁶ Church of England

¹⁷ Lutheran Church of Germany

แล้วบิดาแบบไหนหรือที่ส่งบุตรของตนมาตาย? หลักคำสอนของเราได้ลดทอนความนับถือที่เรา มีต่อพระยาห์เวห์ใช่ไหม? หากคุณหรือผมมีลูกชาย เราก็คงไม่ส่งเขาไปตายหรอก ผมก็เป็นคนหนึ่ง ที่จะไม่ส่งลูกของผมไปตายเป็นอันขาด ถ้าหากมีใครสักคนที่จะต้องตาย คนนั้นต้องเป็นผม ผมจะ บอกลูกของผมว่า “ถอยไป ลูกยังอายุน้อย ยังอยู่ได้อีกนานกว่าพ่อ” แม้ว่าผมจะไม่สามารถทำได้ เพราะความชรา หรือเจ็บป่วย หรือไข้ซัด แต่เราจะพูดแบบเดียวกันนี้กับพระยาห์เวห์ไม่ได้เพราะว่า พระองค์ไม่เจ็บป่วย ไม่ชรา และไม่ไข้ซัด ทำไมพระองค์จึงส่งพระบุตรของพระองค์มาตายในเมื่อ พระองค์เป็นผู้ที่ควรจะทำเสียเอง?

ถ้อยคำที่ชัดเจนของพระคัมภีร์มีอยู่ว่า พระยาห์เวห์เสด็จมาเพื่อช่วยเราให้รอด เราต้องปรับ ความคิดของเราทั้งหมดให้เข้ากับถ้อยคำที่อัศจรรย์นี้ เราต้องมีความคิดแบบใหม่ทั้งหมดจึงจะเห็น ว่าพระยาห์เวห์ทรงดีเลิศเพียงใด เราจะเห็นในพระคัมภีร์เดิมว่าพระองค์เป็นผู้ที่ฆ่าสัตว์และเอาหนัง ของมันมาทำเสื้อเพื่อปกคลุมให้อาדםกับเอวาเพื่อลบลมลทินบาปของพวกเขา (คำว่า “ปกคลุม” มีความหมายเดียวกับคำว่า “ลบล้าง” ในภาษาฮีบรู) พระยาห์เวห์พระองค์เองได้เสด็จมาเพื่อทรงลบล้างบาปให้เรา

การลดค่าของมนุษย์

หลังจากที่ได้พิเคราะห์กันมาสามบท ตอนนี้ผมจะพูดถึงพระเยซูคริสต์ในพระคัมภีร์ใหม่ พระ คัมภีร์ใหม่พูดถึงพระเยซูว่าอย่างไร? ถ้าเราสามารถหลุดออกจากแนวความคิดตามศาสนาคริสต์แบบ ตะวันตกได้ (ที่ผมเคยได้รับการอบรมมาและทำให้ผมวนอยู่ที่เดิม) เราก็จะสามารถพูดถึงมนุษย์ โดยเฉพาะมนุษย์พระเยซูคริสต์โดยไม่ทำให้งง

ประเด็นสำคัญเรื่องความเป็นมนุษย์ของพระเยซูนั้นไม่มีการโต้แย้ง เพราะแม้แต่ผู้เชื่อในตรี เอกานุภาพเองก็ไม่ได้ปฏิเสธเรื่องที่พระเยซูทรงเป็นมนุษย์ ความจริงที่สำคัญนี้ไม่สามารถจะปฏิเสธ ได้เพราะว่าพระคัมภีร์ใหม่พูดถึงพระเยซูในฐานะมนุษย์อยู่ตลอด พระองค์ชอบเรียกตัวพระองค์เอง ว่า “บุตรมนุษย์” จนพระองค์แทบจะไม่ใช่คำเรียกอื่นเอ่ยถึงตัวพระองค์เอง พระองค์ทรงเอ่ยถึงตัว พระองค์เองว่า “บุตรของพระเจ้า” อยู่บ้างแต่พระองค์จะพูดถึงตัวพระองค์เองเสมอว่า “บุตรมนุษย์” ซึ่งเป็นสำนวนพูดในภาษาอารเมคที่หมายถึง “มนุษย์” พระเยซูทรงมองพระองค์เองเป็นมนุษย์ คำว่า “บุตรมนุษย์” ในภาษาฮีบรูที่ใช้ในพระคัมภีร์และแม้แต่ภาษาฮีบรูสมัยใหม่จะมีความหมายแค่เพียง ว่ามนุษย์ ถ้าผมกำลังพูดอยู่กับใครสักคนเป็นภาษาฮีบรูสมัยใหม่ผมก็จะพูดถึงคนนั้นว่า “บุตร มนุษย์” เพราะเป็นวิธีที่คุณเอ่ยถึงใครสักคนในภาษาฮีบรู ในภาษาฮีบรูจะไม่มีคำทั่วไปที่ใช้กับมนุษย์ นอกจากคำว่า “บุตรมนุษย์” (*ben adam*) ที่มาจากคำว่า *ben* (บุตรชาย) และ *adam* (มนุษย์) ตรง นี้คุณคงรู้จักคำว่า “Adam” ที่มีความหมายตรง ๆ ว่า “มนุษย์”

แต่ประเด็นความเป็นมนุษย์ของพระเยซูนั้นเต็มไปด้วยปัญหามากมาย ส่วนใหญ่ก็เพราะแนวคิดเกี่ยวกับมนุษย์ที่แพร่หลายและยอมรับกันในทุกวันนี้ ผมได้รับนิตยสารไทม์ฉบับวันที่ 9 ตุลาคม 2006 สองสามสัปดาห์ก่อนที่เราจะออกจากแคนาดาไม่นาน คุณจะเห็นหน้าปกเป็นภาพของลิงไม่มีหาง หรือลิงกอริลล่า หรือดูจะเหมือนลิงชิมแปนซีมากกว่า บนหน้าปกก็มีภาพของทารกที่เป็นมนุษย์ และมีหัวข้อพาดไว้ว่า “เรามาเป็นมนุษย์ได้อย่างไร”¹⁸ คำถามไม่ได้อยู่ที่ว่าพระเจ้ามาเป็นมนุษย์ได้อย่างไร แต่เป็นคำถามที่ว่าเรามาเป็นมนุษย์ได้อย่างไร ในเล่มมีบทความเรื่องวิวัฒนาการซึ่งกล่าวว่า ลิงชิมแปนซีและมนุษย์มีดีเอ็นเอ (DNA)¹⁹ ร่วมกันเกือบ 99% ประเด็นอยู่ที่ว่ามนุษย์ไม่ได้มีพระเจ้าเป็นบิดาของเขา แต่มีลิงที่ไม่ว่าจะเป็นกอริลล่าหรือเป็นชิมแปนซี หรืออะไรก็ตาม เป็นบรรพบุรุษของเขา ณ ช่วงเวลาหนึ่งในกระบวนการของวิวัฒนาการได้มีการแตกแขนงออกไป แต่มันก็ไม่ใช่ความแตกต่างมากมายนัก เนื่องจากมันส่งผลให้องค์ประกอบของดีเอ็นเอ (DNA) มีความแตกต่างกันเพียง 1% เท่านั้น (ในบทความนี้ไม่ได้กล่าวถึงว่าดีเอ็นเอของมนุษย์นั้นแตกต่างจาก DNA ของสุนัขเพียง 2% หรือ 3% ถ้าผมจำไม่ผิด ซึ่งหมายถึงว่าความคล้ายคลึงกันกับ DNA ของมนุษย์นั้นไม่ได้มีเฉพาะในลิงชิมแปนซี)

ในบทความนี้แสดงให้เห็นแผนผังกิ่งก้านสาขาตระกูลของลิงมากมาย หรือคุณจะใช้พวกมันว่าอะไรก็ตาม ตรงแถบด้านข้างมีความคิดเห็นไว้ว่า ในมนุษย์มี 3 พันล้านข้อมูลทางพันธุกรรม²⁰ ซึ่งมี 1.23% แตกต่างจากของลิงชิมแปนซี คุณไม่ต้องเป็นนักคณิตศาสตร์ก็พอจะเห็นว่า 1.23% ของ 3 พันล้านก็คือราว 36 ล้าน (36,000,000) ซึ่งหมายความว่ามนุษย์มีดีเอ็นเอ (DNA) ที่แตกต่างจากดีเอ็นเอ (DNA) ของลิงชิมแปนซี 36 ล้านข้อมูลทางพันธุกรรม ซึ่งเป็นตัวเลขที่ไม่ใช่น้อยเลย ถ้าใครคิดว่าความแตกต่าง 1.23% (ซึ่งเป็นตัวเลขที่กำหนดโดยโครงการจัดทำแผนผังลักษณะพันธุกรรม²¹ ที่เสร็จสมบูรณ์ในปี 2000) เป็นตัวเลขที่ไม่สำคัญ ผมก็อยากจะถามชาร์ลส์ ดาร์วิน²² หรือนักวิวัฒนาการคนอื่น ๆ ให้ช่วยอธิบายให้ผมเข้าใจด้วยว่า ทำไมลิงชิมแปนซีจึงไม่สามารถจะพูดสองสามคำให้ปะติดปะต่อกันได้ในภาษาใดก็ได้ ในขณะที่เด็กซึ่งเป็นมนุษย์สามารถจะพูดเป็นประโยคได้ เมื่อลูกสาวของเราอายุได้หนึ่งขวบ เธอจะพูดจ้อไม่หยุด เราแทบหมดแรงที่เธอคุยจ้อไม่หยุด พ่อแม่บางคนอาจโชคดีกว่าเรา เพราะลูกของพวกเขาก็จะเริ่มจะหัดพูดตอนอายุสองขวบ

ประเด็นของผมก็คือ ความแตกต่าง 1.23% ที่แตกต่างกัน 36 ล้านข้อมูลพันธุกรรมนั้นเป็นความแตกต่างกันมาก นักแก้วก็สามารถพูดได้เป็นประโยค นักขุนทองบางตัวก็สามารถพูดได้ดีกว่าพวกนักแก้ว คุณอาจจะคิดว่านักแก้วหรือนักขุนทองไม่เข้าใจว่ามันพูดอะไร แต่คุณอาจต้องแปลกใจ คุณ

¹⁸ “How We Became Human”

¹⁹ สารพันธุกรรม มาจากคำว่า “Deoxyribonucleic Acid”

²⁰ Genome หมายถึง ข้อมูลทางพันธุกรรมทั้งหมดของสิ่งมีชีวิตหนึ่ง ๆ (ผู้แปล)

²¹ “The gene mapping project”

²² Charles Darwin

สามารถสอนนกขุนทองให้พูดตรงกับเหตุการณ์ได้อย่างเหมาะสม คุณจะสามารถสอนมันให้พูดว่า “ขออ้วนหน่อย” เมื่อมันอยากกินอ้วน แต่ลิงชิมแปนซีไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ มันสามารถกดปุ่มได้ก็จริงแต่สุนัขหรือหนูก็สามารถทำได้เช่นเดียวกัน

เราชอบด่วนสรุปกันง่าย ๆ แต่ว่าผมไม่รู้สึกลึกซึ้งว่าถ้ามีใครมาบอกผมว่าผมสับสนเชื่อสาบมา จากสิ่งนี้ไม่ได้เป็นปัญหากับผมแต่สิ่งที่ผมต้องการจะรู้ก็คือความจริงของเรื่องนี้ ผมยอมรับว่า พวกสัตว์มีความเหนือกว่ามนุษย์ในหลายด้าน สถิติโลกของการวิ่ง 100 เมตรของมนุษย์คือ 9.7 วินาที แต่คุณอาจต้องอายหากรู้ว่าสุนัขที่สามารถวิ่งได้เร็วกว่านั้นอีก หากคุณวิ่งกับสุนัขมันจะวิ่งไม่ห่างคุณ แม้ว่า คุณจะวิ่งเร็วสักแค่ไหนเพราะความจริงแล้วมันสามารถจะวิ่งนำหน้าคุณได้ตลอดเวลา เมื่อพูดถึงการว่ายน้ำก็ไม่มีมนุษย์คนไหนสามารถว่ายแข่งกับปลาโลมาได้ เมื่อพูดถึงการวิ่งก็ไม่มีมนุษย์คนไหนสามารถจะแข่งกับเสือชีต้าที่สามารถวิ่งได้เร็วถึง 105 กิโลเมตรต่อชั่วโมงได้ คุณคงจะควบคุม จักรยานได้ยากมากถ้าคุณปั่นด้วยความเร็วขนาดนั้น คุณเคยพยายามปั่นจักรยานด้วยความเร็ว 80 กิโลเมตรต่อชั่วโมงไหม? คุณจะปั่นด้วยความเร็วขนาดนั้นไม่ได้นอกเสียจากว่าจะขี่ลงเนิน นักปั่น จักรยานอาชีพจะปั่นจักรยานบนทางราบด้วยความเร็ว 80 กิโลเมตรต่อชั่วโมงก็ยังทำได้ยากแม้จะเป็น ระยะทางสั้น ๆ ก็ตาม

มนุษย์และสัตว์ยังมีลักษณะทางพันธุกรรมร่วมกันอยู่มาก ผมยินดีที่มีลักษณะทางพันธุกรรม เหมือนกับเสือชีต้า หรือเหมือนกับปลาโลมาซึ่งที่จริงแล้วมีสมองใหญ่กว่าลิงชิมแปนซี สมองของ ปลาโลมาจะมีขนาดใกล้เคียงกับสมองของมนุษย์และใหญ่กว่าสมองของลิงกอริลล่ามาก ถึงแม้จะมี น้ำหนักตัวใกล้เคียงกัน เรารู้กันดีถึงความเฉลียวฉลาดของปลาโลมา ฉะนั้นแค่การกดปุ่มจึงไม่ใช่เรื่อง พิเศษสำหรับปลาโลมาเลย

เรื่องของวิวัฒนาการเกี่ยวข้องกับหัวข้อของผมตอนนี้? ประเด็นของผมก็คือได้มีการลดค่า ของมนุษย์มาตั้งแต่สมัยของดาร์วิน ก่อนหน้านั้นเราสามารถพูดด้วยความมั่นใจว่าพระเจ้าทรงสร้าง คุณและผมตามฉายาของพระเจ้าเพราะพระคัมภีร์มีแนวคิดที่ยกย่องมนุษย์ แต่สำหรับพวกเราที่ ได้รับการศึกษาในประเทศจีน (ผมศึกษาจนถึงชั้นมัธยม) ถูกปลูกฝังความเชื่อว่าเรามีวิวัฒนาการมา จากลิง ในประเทศจีนเคยมีการลงโทษผู้ที่ไม่ยอมรับเรื่องของวิวัฒนาการแม้การลงโทษจะทุเลาลง ตั้งแต่นั้นมา ถ้าหากคุณแย้งเรื่องวิวัฒนาการในยุคของผม คุณจะถูกหาว่าความคิดของคุณมีปัญหา²³ และต้องเข้าเรียนใหม่ ดีที่ไม่มีเรื่องนี้ในประเทศจีนอีกแล้ว แต่ทว่าความคิดแบบนี้ได้เปลี่ยนไป จริงๆหรือยังในประเทศตะวันตก? คำตอบคือยังไม่เปลี่ยนเลยดังที่คุณจะเห็นได้จากนิตยสารฉบับนี้

²³ มาจากคำจีนว่า “思想有問題”

แม้แต่เด็กนักเรียนก็ยังคงถูกสอนว่าลืงค่อย ๆ วัฒนาการจนกลายเป็นมนุษย์ เพราะฉะนั้นจึงมีหัวข้อเรื่อง “เรามาเป็นมนุษย์ได้อย่างไร?”

มนุษย์เลวทรามไปหมดอย่างนั้นหรือ?

แต่ทว่าคริสตจักรได้ให้ภาพมนุษย์ไว้อย่างน่ากลัว ในขณะที่เรื่องของการสอนว่าร่างกายมนุษย์มีพัฒนาการมาจากลิง คริสตจักรก็บอกว่าจิตวิญญาณของมนุษย์นั้นเสื่อมทรามลง มนุษย์แ่อย่างที่คุณสามารถจะให้แ่ถึงขนาดนั้นได้ ฝ่ายร่างกายคุณมาจากลิง ฝ่ายจิตวิญญาณคุณก็เสื่อมทรามลง นี่เป็นหลักคำสอนของประเทศตะวันตกซึ่งรับเอาความเชื่อตามคาลวิน²⁴ที่ตกขอบอย่างสุด ๆ มนุษย์ไม่ได้ “เสื่อมลง” เท่านั้นเขายัง “เลวทรามลง” นี่คือการคำศัพท์ศาสนาคริสต์ที่ใช้ในความเชื่อของคริสเตียน มนุษย์เลวทรามอย่างสุด ๆ และอย่างสมบูรณ์นั่นก็คือมนุษย์เลวทรามเต็มที่ทั้งในทางศีลธรรมและจิตวิญญาณ คริสตจักรลดมนุษย์ให้ต่ำลงและต่ำลงในระดับที่น่ากลัวกว่าที่ทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ของโลกนี้ที่ทำได้เสียอีก อย่างนี้แล้วมนุษย์จะเหลืออะไรอีก?

แม้เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพคนหนึ่งผมก็ปฏิเสธคำสอนนี้ที่ไม่ตรงกับพระคัมภีร์ เพราะพระคัมภีร์ไม่มีความคิดเกี่ยวกับมนุษย์ในแบบนั้นเลย ผมได้ชี้ให้เห็นว่าในพระคัมภีร์เดิมซึ่งเป็นพระคัมภีร์ของชาวยิวไม่มีความคิดเช่นนั้นเกี่ยวกับมนุษย์ ชาวยิวเองก็ไม่เคยพบหลักคำสอนแบบนั้นในพระคัมภีร์ของพวกเขาเอง ความเชื่อของศาสนายิว²⁵นั้นไม่มีหลักคำสอนในเรื่องของความบาปแต่กำเนิด ความชั่วช้าแต่กำเนิด หรือความเลวทรามแต่กำเนิด

ความจริงแล้วพระคัมภีร์เดิมมีมุมมองที่เชิดชมมนุษย์ แต่เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพคุณจะไม่เข้าใจอย่างนี้ คุณกับผมได้รับการสอนซ้ำแล้วซ้ำอีกว่ามนุษย์ชั่วช้าทางศีลธรรมและเสื่อมทรามทางจิตวิญญาณ การสอนเช่นนี้ก็เพื่อค่อย ๆ ซึมซับเราให้ต้องการความรอด เหมือนกับว่าเราจะได้คนกลับใจมากขึ้นเมื่อสอนความคิดผิด ๆ แต่หารู้ไม่ว่าทุกคนที่ชั่วช้าจริง ๆ อย่างที่บอกไว้ในหลักคำสอนนั้นจะไม่สนใจคำของคุณสักเท่าไร

เราคุ้นกับถ้อยคำจากสดุดี 8:4 ที่ว่า “มนุษย์เป็นผู้ใดเล่าที่พระองค์ทรงนึกถึงเขา และบุตรของมนุษย์เป็นใครเล่าที่พระองค์จึงทรงห่วงใยเขา?” (ฉบับ NIV) เราก็ยังมีบทเพลงที่ชื่อ “มนุษย์เป็นใครเล่าที่พระองค์ทรงนึกถึงเขา?” คริสเตียนส่วนใหญ่จะเข้าใจว่า คำพูดนี้หมายถึงมนุษย์ที่ไม่ได้สำคัญอะไร เพราะฉะนั้นถ้าพระเจ้าจะทรงใส่พระทัยเขา มันก็ต้องมาจากความเมตตาของพระองค์!

²⁴ Calvinism ความเชื่อว่ามนุษย์ชั่วช้าเลวทรามสุด ๆ ที่สืบทอดมาจากอาดัมกับเอวา

²⁵ Judaism ความเชื่อและวิถีชีวิตของชาวยิว

แต่สดุดีพูดอย่างนั้นจริง ๆ ไหม? ข้อต่อมากล่าวว่า “พระองค์ทรงสร้างเขาให้ต่ำกว่าพระเจ้าแต่หน่อยเดียว และสวมศักดิ์ศรีกับเกียรติให้แก่เขา” (สดุดี 8:5 ฉบับ NRSV)²⁶ เมื่อคุณฟังแล้วเห็นว่ามนุษย์ดูต่ำไหม? ทำไมเราจึงยกแต่สดุดี 8:4 แล้วไม่สนใจข้อถัดมา? ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะเราถูกล้างสมองให้คิดว่ามนุษย์ไม่ได้สำคัญอะไร

แต่ยังไม่หมดเพียงแค่นี้ ผู้เขียนสดุดียังกล่าวต่อไปอีกว่า “พระองค์ทรงตั้งพวกเขาให้ปกครองสิ่งสารพัดที่ทรงสร้างขึ้น พระองค์ทรงวางทุกสิ่งไว้ใต้เท้าของพวกเขา” (สดุดี 8:6 ฉบับ NIV) สถานะของมนุษย์ได้รับการเชิดชูในสายพระเนตรของพระเจ้า! คำสอนในพระคัมภีร์มีว่า พระเจ้าได้ทรงวางทุกสิ่งให้อยู่ใต้เท้าของมนุษย์ แต่เรายกอ้างพระคัมภีร์แบบออกนอกบริบท สดุดีนี้กล่าวตรงกันข้ามอย่างมาก คือมนุษย์ได้รับการเชิดชูสถานะในสายพระเนตรของพระเจ้า ซึ่งตรงข้ามกับการกล่าวว่ามนุษย์ไม่ได้สำคัญอะไร

พระคัมภีร์ตอนที่มักจะยกมาสนับสนุนความเลวทรามไปหมดของมนุษย์ก็คือโรม 3:10-18

10ตามที่มิเขียนไว้ว่า “ไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรม ไม่มีเลยแม้สักคนเดียว 11ไม่มีคนที่เข้าใจ ไม่มีคนที่แสวงหาพระเจ้า 12เขาทุกคนหลงผิดไปหมด พวกเขากลายเป็นคนไร้ค่าด้วยกันทั้งนั้น ไม่มีใครที่ทำดี ไม่มีเลยสักคนเดียว 13ลำคอของพวกเขาคือหลุมฝังศพที่เปิดอยู่ พวกเขาดัดลิ้น ปลิ้นปล้อน พิชูร้ายอยู่ที่ริมฝีปากของพวกเข่า 14ปากของพวกเข่าเต็มไปด้วยคำแช่งสาปและคำเผ็ดร้อน 15เท้าของเข่าวิ่งไวกในการทำให้นองเลือด 16ในทางเดินของเข่ามีความพินาศและความทุกข์ระทม 17และเข่าไม่รู้จักทางแห่งสันติสุข 18เข่าไม่เคยคิดจะยำเกรงพระเจ้า” (ฉบับ NIV)

ความจริงที่แน่นอนก็คือผู้ที่ไม่มีชีวิตใหม่จะอยู่ได้อำนาจของบาป ในข้อ 10 เราจะเห็นคำพูดที่สำคัญว่า “ตามที่พระคัมภีร์มิเขียนไว้” ซึ่งเป็นคำยกอ้างจากที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์เดิม คำอ้างอิงนี้กล่าวว่าไม่มีใครเลยชอบธรรม แต่นั่นก็ไม่เหมือนกับการกล่าวว่าทุกคนล้วนเลวทรามไปหมด เสื่อมลง และชั่วช้าอย่างที่สุด เรากำลังใส่ความคิดของเราเองเข้าไปในพระคัมภีร์ มันจริงที่ไม่มีใครชอบธรรมเลยสักคนด้วยกำลังของตัวเองเพราะทุกคนอยู่ได้อำนาจของบาปและต้องการพระกิตติคุณ หากไม่เป็นเช่นนั้น พระคริสต์ก็คงไม่ต้องมาตายเพื่อเรา

ข้อ 13 ไม่ได้บอกหรือว่าพิษของงูร้ายอยู่ที่ริมฝีปากของพวกเข่า? แต่เราก็อ่านข้อนี้ออกนอกบริบท ข้อนี้อ้างอิงมาจากสดุดีของดาวิดที่ดาวิดกำลังพูดถึง “ศัตรู” ของเขา (สดุดี 5:8-9) เขาไม่ได้กำลังพูดถึงมนุษย์ทุกคน การพูดว่าศัตรูของเขาชั่วร้ายนั้นไม่เหมือนกับการพูดว่ามนุษย์ทุกคนเป็นเช่นนั้น

²⁶ New Revised Standard Version

คนในรุ่นของเราจะได้ยินและบางคนก็ได้เห็นการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ที่คนถึง 10 ล้านคนถูกพวกนาซีฆ่าตาย มนุษย์มีขีดความสามารถที่จะชั่วได้อย่างสุดๆ ชาวียวกล้านคนและไม่ใช่วียวกี่ล้านคนที่ถูกกำจัดให้สิ้นซากในค่ายกักกันนั้นโดนความชั่วร้ายขนาดไหน? เชื่อแน่ว่าเป็นการกระทำของชาวเยอรมันส่วนน้อยที่ชาวเยอรมันส่วนใหญ่ไม่มีส่วนรู้เห็น ชาวเยอรมันรู้สึกเสียใจอย่างมากกับเรื่องนี้ พวกเขาได้ขอโทษและขอให้ชาวียวกโทษให้และได้ให้เงินชดเชยจำนวนมหาศาลกับอิสราเอล มีความเจ็บปวดและเสียใจอย่างลึกๆ ในจิตใจของชาวเยอรมันเมื่อพวกเขารู้ว่ากลุ่มคนชั่วช้าได้กระทำการที่โหดร้ายในประเทศของตนเองในขณะที่ชาวเยอรมันทั่วไปในเวลานั้นไม่รู้เรื่อง

การที่กล่าวว่า ทุกคนชั่วร้ายและเลวทรามเหมือนพวกนาซีนั้น ไม่ได้เป็นมุมมองของพระคัมภีร์ พระคัมภีร์เตือนเร่าว่ามนุษย์สามารถจะชั่วได้ถึงขีดสุด แต่พระคัมภีร์ไม่ได้พูดว่าทุกคนเป็นเช่นนั้น คุณคงเคยพบคนที่ไม่เป็นคริสเตียนที่ดูอย่างเหลือเกิน คนที่ดีเอามากๆ ที่ผมได้พบก็คือคนที่ไม่เป็นคริสเตียน บางครั้งผมก็พูดกับเฮเลนภรรยาของผมว่า “ทำไมคนที่ไม่เป็นคริสเตียนบางคนจึงดีกว่าคนที่เป้นคริสเตียนตั้งเยอะ?”

พระเยซูทรงสอนใหม่ว่ามนุษย์เสื่อมทรามไปหมด? พระองค์ไม่ได้ตรัสหรือว่า “ไม่ใช่สิ่งซึ่งเข้าไปในปากหรือที่ทำให้มนุษย์เป็นมลทิน แต่สิ่งซึ่งออกมาจากปากนั้นแหละที่ทำให้มนุษย์เป็นมลทิน” (มัทธิว 15:11 ฉบับ NASB)? การที่กล่าวว่าลักษณะของความชั่วร้ายทุกอย่างออกมาจากปากของมนุษย์นั้นประเด็นหลักของพระเยซูก็คือ สิ่งชั่วร้ายทั้งหลายไม่ได้มาจากอาหารที่คุณกินเข้าไป อาหารจะสะอาดหรือไม่สะอาดก็ไม่เกี่ยวข้องเลยเพราะอาหารเป็นสิ่งภายนอก และความชั่วร้ายไม่ใช่สิ่งที่คุณกินเข้าไปในร่างกายของคุณ ความชั่วร้ายมาจากใจของคุณ พระเยซูไม่ได้กำลังบอกว่าทุกคนในโลกนี้ล้วนชั่วช้าและเลวทราม แต่ความบาปมาจากใจไม่ได้มาจากอาหารที่คุณกินเข้าไป

เปาโลได้ให้ประเด็นสำคัญใน 1 โครินธ์ 11:7 ไว้ว่า ผู้ชาย “เป็นพระฉายาและสง่าราศี²⁷ของพระเจ้า” หรือฉบับนิรวิโฆส์แสดนดาร์ต (NRSV) แปลว่า “เป็นพระฉายาและภาพสะท้อนให้เห็นพระเจ้า” จงสังเกตกาลปัจจุบันทางไวยากรณ์ ที่ผู้ชายกำลังเป็น ไม่ใช่เคยเป็นพระฉายาของพระเจ้า ในพระคัมภีร์ไม่เคยกล่าวว่ามีมนุษย์ได้สูญเสียพระฉายาของพระเจ้า แต่ตามคำสอนของคริสเตียนในประเทศตะวันตกมีว่าเมื่ออาดัมทำบาป พระฉายาของพระเจ้าในเขาจึงหมดไป ถูกทำลายไป หรือสูญเสียไป เปาโลปฏิเสธเรื่องนี้จากที่เห็นในคำกล่าวของเขาว่าผู้ชายเป็น “พระฉายาและภาพสะท้อนของพระเจ้า” ผู้หญิงก็เป็นพระฉายาและภาพสะท้อนของพระเจ้าด้วย เพราะถ้าผู้หญิงเป็นภาพสะท้อนของผู้ชายและผู้ชายเป็นพระฉายาและพระสิริของพระเจ้า ดังนั้นผู้หญิงก็ต้องเป็นพระฉายาและพระสิริของพระเจ้าเช่นกัน

²⁷ ฉบับไทยคิงเจมส์ (ส่วนฉบับ 1971 แปลว่า “พระสิริ” และฉบับมาตรฐาน 2012 แปลว่า “ราศี”)

คนที่ไม่เป็นคริสเตียนเลวทรามไหม?

แม้ขณะที่ไม่เป็นคริสเตียน เปาโลก็เป็นคนชอบธรรมตามบทบัญญัติ (ฟิลิปปี 3:6)²⁸ เขาไม่เคยบอกว่าตัวเองเลวทรามและชั่วช้าแต่บอกว่าไม่มีที่ติและชอบธรรมตามบทบัญญัติ การเป็นคนชอบธรรมตามบทบัญญัตินั้นหมายความว่าคุณปฏิบัติตามข้อกำหนดของบทบัญญัติและไม่ทำบาปที่ชั่วร้าย เปาโลเป็นคนชอบธรรมในความหมายนั้น แต่ด้วยความไม่รู้ของเขานั้นเขาได้ชมเชยคริสตจักรเพราะเขาคิดว่าเขากำลังทำสิ่งที่ถูกต้องต่อบทบัญญัติ และเขาก็เสียใจอย่างที่สุดในภายหลังกับความเชื่อที่ผิดนั้น จากความไม่รู้นี้เขารู้สึกว่าพวกคริสเตียนไม่ยึดมั่นต่อบทบัญญัติ แต่เขากำลังทำตามบทบัญญัติด้วยความกระตือรือร้นมาก เพราะฉะนั้นในฐานะที่เป็นผู้ชอบธรรมต่อบทบัญญัติเขาจึงต้องดำเนินการกับคนเหล่านั้น

พระเยซูทรงมองมนุษย์ว่าเลื่อมทรามและชั่วช้าไหม? ถ้าพระองค์มองอย่างนั้นพระองค์คงไม่สอนคำอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียผู้ใจดีแน่ ชาวสะมาเรียผู้นี้ไม่ได้เป็นสาวกของพระเยซูและก็ได้ไม่เป็นคริสเตียน ชาวสะมาเรียผู้นี้ไม่ได้ทำตามพระบัญญัติของชาวยิวและไม่ได้นมัสการในพระวิหารของชาวยิวด้วย แต่พระเยซูตรัสอะไรเกี่ยวกับชาวสะมาเรียที่ไม่ได้บังเกิดใหม่คนนี้หรือ? เขาเป็นคนชอบธรรมยิ่งกว่าปุโรหิตและคนเลวเสียอีกเพราะว่าเขาอมที่จะช่วยชีวิตชายที่กำลังจะตาย คนที่เลวทราม เลื่อมลงและชั่วช้าจะแสดงความเมตตาที่เกินธรรมดาเช่นนี้กับคนแปลกหน้าแท้ๆได้อย่างไร?

เราบิดเบือนพระคัมภีร์ให้พูดตามที่เรต้องการให้พระคัมภีร์พูด โดยเลือกจากข้อตรงนี้บ้างข้อตรงโน้นบ้าง เราเลือกเอาแต่ข้อที่เป็นประโยชน์กับเราในพระธรรมโรมเพื่อใช้พิสูจน์ประเด็นของเรามีข้อพระคัมภีร์หลายข้อ เช่น 1 โครินธ์ 11:7²⁹ ที่เราไม่รู้ว่าจะใช้อย่างไร เราก็เลยหาข้ออื่นที่สอดคล้องกับความเชื่อของเราอย่างเช่น โรม 3:23 ที่กล่าวว่าเราทุกคนทำบาปและเลื่อมจากพระสิริ³⁰ของพระเจ้า

เมื่อยังไม่ได้เป็นคริสเตียนผมก็เป็นคนชอบธรรมด้วย ที่จริงแล้วผมนึกแทบไม่ออกว่าผมเคยทำบาปอะไรบ้างเมื่อยังไม่ได้เป็นคริสเตียน ผมหลีกเลี่ยงการทำความบาปทางเพศ เช่น มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน³¹ ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาเสียแล้วในหมู่คนหนุ่มสาว ผมมุ่งมั่นกับความรักที่มีต่อประเทศจีน ผมอุทิศกำลังและเรี่ยวแรงของผมทั้งหมดกับการเตรียมตัวเองเพื่อรับใช้ประเทศชาติของผม ผมคิดว่าไม่มีใครในประเทศจีนจะรักชาติมากเท่าผม ด้วยความรักชาติอย่างแรงกล้าของผมนี้เองผม

²⁸ ฟิลิปปี 3:6 “ในด้านความกระตือรือร้นก็ได้ชมเชยคริสตจักร ในด้านความชอบธรรมตามธรรมบัญญัติก็ไม่มีที่ติ”

²⁹ 1 โครินธ์ 11:7 “เพราะว่าผู้ชายเป็นพระฉายาและพระสิริของพระเจ้า ส่วนผู้หญิงนั้นเป็นศักดิ์ศรีของผู้ชาย” (ฉบับ 1971)

หรือ “เพราะว่าผู้ชายเป็นพระฉายาและสง่าราศีของพระเจ้า ส่วนผู้หญิงนั้นเป็นสง่าราศีของผู้ชาย” (ฉบับไทยคิงเจมส์)-ผู้แปล

³⁰ ฉบับไทยคิงเจมส์แปลว่า “เลื่อมจากสง่าราศี” ของพระเจ้า

³¹ หรือผิดประเวณี

จึงฝึกฝนร่างกายด้วยกีฬาและศิลปะการต่อสู้ รวมทั้งฝึกฝนความรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน ผมอ่านหนังสือตั้งแต่ปรัชญาไปจนวิทยาศาสตร์เพื่อเตรียมตัวรับใช้ประเทศชาติของผม

ในสถานการณ์แบบนั้นจึงเกือบจะเป็นไปไม่ได้ที่ผมจะทำบาปเพราะไม่มีโอกาสที่จะคิดเรื่องนั้น ผมไม่ได้คิดถึงผู้หญิงและตัวผมเองไม่ได้สนใจผู้หญิง เมื่อมีผู้หญิงคนไหนมาสนใจผม ผมจะวิ่งหนีไปรตอย่ามายู่กับผมเลยผมจะได้ทำตามเป้าหมายของผมได้เต็มที่ ผมไม่เคยทำบาปทางเพศเลย เพราะผมไม่ได้สนใจมัน ผมไม่ได้ลักขโมยหรือปล้นจี้ แล้วเช่นนั้นจะเลือบาอะไรให้ผมทำอีก หรือ? เมื่อมองย้อนกลับไปที่นั่นก็ไม่น่าออกว่าผมทำบาปอะไรไปหรือ?

ผมสามารถพูดเช่นเดียวกับเปาโลว่า ถ้าจะพูดกันตามกฎหมายของมนุษย์หรือกฎของศีลธรรม แล้วผมก็ไม่มีที่ติ ผมไม่ได้ทำผิดกฎเหล่านั้นเลย นั่นหมายความว่าผมไม่ต้องการพระคริสต์หรือ? ผมต้องการพระคริสต์แน่ ๆ แต่ทำไมเราจะต้องสอนว่าทุกคนเสื่อมทรามลง? ผมเป็นพยานได้ว่า เพื่อนของผมบางคนที่ไม่เป็นคริสเตียนเป็นคนที่ดีเยี่ยมหรืออย่างน้อยก็ดีพอ ๆ กับผม ผมยังมีความทรงจำที่ดีเกี่ยวกับพวกเขา และช่วงเวลาที่ดีที่เราเคยมีด้วยกัน เราพูดคุยกันหลายเรื่องแต่ไม่เคยพูดถึงเรื่องบาปเลย แล้วทำไมเราจึงบอกว่าทุกคนเสื่อมทรามในเมื่อไม่มีการสอนเช่นนั้นในพระคัมภีร์?

ผมยอมรับว่าผู้คนสามารถจะชั่วได้อย่างสุด ๆ เมื่อผมเป็นเด็กผมเห็นว่าคนญี่ปุ่นชั่วร้ายมาก ๆ การกระทำที่โหดเหี้ยม เช่นการสังหารหมู่ที่นานกิง³²ยังคงทำให้เลือดของผมเดือดพล่าน ผมไม่สามารถจะเอาเลือดรักชาติออกไปจากตัวของผมได้ และก็ไม่ต้องการจะให้เป็นเช่นนั้น เมื่อผมคิดถึง การฆ่าหมู่นี้มันก็ทำให้ผมเดือด ผมจึงต้องขอให้พระเจ้าทรงทำให้ผมสงบลง

พระเจ้าอย่างสมบูรณ์และมนุษย์อย่างสมบูรณ์

ถ้าเราไม่ขจัดความคิดผิด ๆ เกี่ยวกับมนุษย์ให้หมดไป เราก็คงพูดถึงพระเยซูว่าเป็นมนุษย์อย่างลำบากใจ นั่นคือเหตุผลที่เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราจึงไม่ชอบพูดถึงพระเยซูว่าเป็นมนุษย์ เพราะสำหรับเราแล้วมนุษย์เลวทรามและเสื่อมลง ฉะนั้นผู้ที่ปราศจากบาปอย่างพระเยซูจะเป็นมนุษย์ได้อย่างไร? ทำไมพระยาห์เวห์พระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์จะเสด็จเข้ามาในโลกนี้มาสถิตอยู่ในมนุษย์เล่า? ความคิดของเราไม่ยอมรับเรื่องเกี่ยวกับพระเจ้าแบบนี้ ดังนั้นเราจึงต้องอุปโลกน์อีกผู้หนึ่งขึ้นมา

³² “南京大屠杀” เป็นการฆ่าหมู่ชาวจีนอย่างโหดเหี้ยมหลังจากทหารญี่ปุ่นยึดนานกิง มีชาวจีนถูกฆ่าตายราวสามแสนคนในหกอาทิตย์

แต่ปัญหาของความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือ พระเจ้าพระองค์ที่สองซึ่งก็คือพระเจ้าพระบุตรนั้น เป็นเหมือนกับพระบิดาทุกประการ พระองค์ทรงดำรงอยู่ในรันดร์และเท่าเทียมกับพระบิดาและทรงมีคุณสมบัติทุกอย่างเหมือนพระบิดา เพราะฉะนั้นถ้าคำสอนใดที่เป็นปัญหาทางศาสนศาสตร์เมื่อเรานำไปใช้กับพระเจ้าพระบิดา มันก็จะเป็นปัญหาพอกๆกันเมื่อนำไปใช้กับพระเจ้าพระบุตร การนำเสนอพระเจ้าพระองค์ที่สองก็ไม่ได้ทำให้ตัวเราเองพ้นจากปัญหาเสียทีเดียว พระเจ้าพระบุตรไม่ได้อยู่ไกลเหมือนพระบิดาหรือ? ถ้าพระองค์ทรงเท่าเทียมกับพระบิดาทุกประการพระองค์ก็ต้องอยู่ไกลเช่นกัน ถ้าอย่างนั้นแล้วทำไมพระบิดาจึงไม่เสด็จลงมาในโลกนี้เสียเอง แต่กลับส่งผู้อื่นซึ่งเหมือนกับพระองค์ทุกประการมาแทน? มีบางสิ่งบางอย่างในเรื่องนี้ที่ไร้เหตุผล เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพผมก็ไม่มีคำตอบในเรื่องนี้ ผมยอมรับการสอนตามที่ยอมรับกันมาเพราะคริสตจักรได้สอนผมมาอย่างนั้น

เรื่องที่มนุษย์ต่ำกว่าพระเจ้าหน่อยเดียวนั้นเกี่ยวข้องกับสิ่งอื่นที่เกี่ยวกับมนุษย์อีก แผนการของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ซึ่งก็คือแผนการสำหรับคุณและผมนั้นเป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจ คือเราจะปกครองร่วมกับพระองค์ เราไม่ได้ปกครองแต่มนุษย์เท่านั้น เราจะได้พิพากษาเหล่าทูตสวรรค์ด้วย! “ท่านไม่รู้หรือว่าเราจะพิพากษาทูตสวรรค์? เช่นนี้แล้วเรายังสมควรจะจัดการกับเรื่องราวต่างๆของชีวิตนี้ได้ดีกว่านั้นสักเพียงใด!” (1 โครินธ์ 6:3 ฉบับ NIV) เราถือว่าพวกทูตสวรรค์เป็นวิญญาณที่มีฤทธิ์ แต่ทูตสวรรค์เหล่านี้แหละที่เราจะพิพากษา! และถ้าคุณสามารถจะพิพากษาพวกทูตสวรรค์ได้แล้วจะมีอะไรอีกหรือที่คุณจะทำได้? พระเจ้าทรงมีแผนการที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งสำหรับมนุษย์แล้วทำไมคุณจึงยังคงดูถูกมนุษย์ให้จมโคลนเล่า?

ผมจะไม่พูดถึงคำถามเรื่องของคนที่ยังเกิดใหม่แต่จะพูดว่ามุมมองของคริสเตียนต่อคนที่บังเกิดใหม่นั้นไม่ได้ดีไปกว่ามุมมองต่อคนที่ไม่ได้บังเกิดใหม่ ลูเธอร์กล่าวว่าเราเป็นธรรมิกชนและคนบาปในเวลาเดียวกันและคุณจะเป็นคนบาปไปตลอดชีวิตของคุณ แต่ดูเหมือนเปาโลจะไม่สนใจในส่วนของ “คนบาป” และมุ่งสนใจกับในส่วนของ “ธรรมิกชน”³³ อันที่จริงเปาโลพูดถึงคริสเตียนเสมอมาว่าเป็นธรรมิกชน นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะทำบาปไม่ได้เพราะความจริงแล้วเรายังสามารถจะทำบาปได้ แต่การเรียกคนที่บังเกิดใหม่ว่าเป็นคนบาปยังกับว่าเขาไม่ได้บังเกิดใหม่นั้นก็ได้บอกเราแล้วว่าปัญหาก็มุมมองของเราเกี่ยวกับมนุษย์

ก่อนจะพูดถึงความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์และคำถามเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับพระคริสต์³⁴ เราต้องจัดปมประเด็นที่มีเสียก่อนไม่เช่นนั้นเราจะงุนงงก่อนที่จะต่อในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับพระคริสต์ เมื่อถึงตอนนั้นเราจะไม่สามารถคิดเรื่องนี้ให้ชัดเจนได้ ตลอดหลายทศวรรษมานี้ผมได้ทุ่ม

³³ มาจากคำกรีกว่า “*δύο*” หมายถึงผู้ที่ถูกแยกเพื่อพระเจ้า เป็นผู้บริสุทธิ์ (ผู้แปล)

³⁴ Christology

ตัวเองศึกษาเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับพระคริสต์ และคงไม่มีใครที่ได้ศึกษาเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับพระคริสต์มากเท่ากับผม ผมอ่านหนังสือต่าง ๆ ได้ทำการศึกษาในเรื่องนี้ ได้วิเคราะห์หลักคำสอนต่าง ๆ แบบวิเคราะห์แล้ววิเคราะห์อีกและได้ศึกษาทุกข้อในพระคัมภีร์ ถ้าหากเราจะคิดให้ชัดเจนเราก็ต้องขจัดความคิดที่ผิด ๆ ออกให้หมด นั่นคือสิ่งที่ผมได้ทำมาโดยตลอดแต่ก็ยังขจัดได้ไม่หมด

ความเชื่อในตรีเอกานุภาพมีคำสอนที่เป็นปัญหาอย่างมาก เมื่อผมเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพผมไม่ได้เห็นความร้ายแรงของปัญหานี้และผมก็สอนหลักคำสอนนั้นด้วยความกระตือรือร้นของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพที่ดี หลักคำสอนนั้นคืออะไรหรือ? คำสอนนั้นก็คือพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าแท้และมนุษย์แท้ เรื่องที่คุณค้นจากข้อเชื่อของคริสตจักร

“พระเจ้าแท้” หมายความว่าอย่างไร? มันก็หมายความว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า 100% เพราะถ้าพระองค์ไม่ได้เป็นพระเจ้า 100% พระองค์ก็ไม่ได้เป็นพระเจ้าแท้ แต่พระองค์ก็เป็นมนุษย์แท้ด้วยซึ่งน่าจะหมายความว่าพระเยซูทรงเป็นมนุษย์ 100% ผมไม่ต้องเป็นนักคณิตศาสตร์ก็เห็นได้ว่าเรามีปัญหา เพราะตอนนี้พระเยซูทรงเป็น 200% (พระเจ้า 100% และมนุษย์ 100%) คนคนหนึ่งจะเป็น 200% ของสิ่งใดได้อย่างไร?

พระเยซูจะเป็นทั้งพระเจ้าแท้และมนุษย์แท้ได้อย่างไร? ถ้าผมจะบอกว่ามีคนคนหนึ่งเป็นคนจีน 100% และในเวลาเดียวกันก็เป็นคนอิตาลี 100% คุณฟังดูแล้วสอดคล้องกันไหม? คนคนหนึ่งจะสามารถเป็นคนจีน 100% และก็เป็นคนอิตาลี 100% ได้ไหม? มันเป็นไปได้กับการเป็นพลเมืองสองสัญชาติคือจีนอิตาเลียน แต่ผมกำลังพูดในแง่ของเชื้อชาติ คนคนหนึ่งจะมีเชื้อชาติจีน 100% และเชื้อชาติอิตาเลียน 100% ได้ไหม? คงไม่มีแน่นอน แม้เราอาจจะพูดอย่างมีเหตุผลผลว่า ส่วนหนึ่งเขาเป็นคนจีนและอีกส่วนหนึ่งเป็นคนอิตาเลียนก็ตาม

ให้เราเลือกอีกตัวอย่างหนึ่ง วัตถุอันหนึ่งจะเป็นรูปทรงกลมกับรูปทรงสี่เหลี่ยมในเวลาเดียวกันได้ไหม? เรากำลังพูดเรื่องเหลวไหลอยู่ใช่ไหม? แต่น่าแปลกใจที่ในศาสนศาสตร์เราสามารถจะพูดเรื่องเหลวไหลแบบนี้ได้และคิดเอาไว้เรากำลังพูดเรื่องที่สมเหตุสมผลอยู่ เราจะหาทางออกในเรื่องนี้อย่างไร? ก็หาทางออกด้วยการเรียกว่า “เป็นความล้าลึก” เพื่อให้ความล้าลึกนี้ช่วยครอบคลุมทุกคำถามทุกข้อโต้แย้งและทุกเรื่องที่ไม่สามารถจะเข้าใจได้ ยิ่งกว่านั้นยังกล่าวไว้ว่าทุกสิ่งเป็นไปได้สำหรับพระเจ้า แต่เดี๋ยวก่อน ไม่ใช่ว่าทุกสิ่งจะเป็นไปได้สำหรับพระเจ้า เพราะด้วยคำนิยามแล้วมันเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะตรัสสิ่งที่เหลวไหล พระเจ้าจะตรัสสิ่งที่เหลวไหลและเรียกสิ่งนั้นว่าความจริงได้หรือ? ก็ไม่อย่างแน่นอนที่พระเจ้าจะทรงทำสิ่งที่ตรงกันข้ามกับพระลักษณะของพระองค์ พระเจ้าจะทำสิ่งชั่วร้ายหรือทำผิดด้วยการโกหกไม่ได้ สิ่งเหล่านี้เป็นไปไม่ได้สำหรับพระเจ้าเพราะเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับพระลักษณะของพระองค์ และเมื่อพิจารณาตามคำนิยามแล้วเราไม่สามารถจะพูดว่าวัตถุอันนั้นเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมและรูปทรงกลมในเวลาเดียวกัน

แล้วเรื่องการเป็นพระเจ้า 100% และมนุษย์ 100% ละ? พระเจ้าทรงไม่มีขีดจำกัด แต่มนุษย์มีขีดจำกัด คนคนเดียวกันจะมีทั้งไม่มีขีดจำกัดและมีขีดจำกัดในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? นั่นเป็นไปได้ ยิ่งกว่านั้นพระเจ้าจะตายไม่ได้เพราะพระองค์ทรงเป็นอมตะ เปาโลกล่าวว่า “บัดนี้ขอพระเกียรติและพระสิริมีแด่จอมราชันองค์นิรันดร์ ผู้ทรงอมตะ และเราไม่อาจมองเห็นได้ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าแต่ผู้เดียวตลอดกาลสืบๆไปเป็นนิรันดร์ อาเมน” (1 ทิโมธี 1:17 ฉบับ NIV) คำว่า “ทรงอมตะ” (immortal) หมายความว่าพระเจ้าไม่มีวันตาย แต่มนุษย์ต้องตาย ที่จริงแล้วคำนามภาษาอังกฤษว่า “mortal” หมายถึง “มนุษย์” คุณสมบัติที่แท้จริงของมนุษย์ก็คือการที่เขาต้องตาย จะเป็นไปได้อย่างไรที่คนคนเดียวกันจะเป็นทั้งผู้ที่ต้องตายและผู้ที่ไม่มีวันตายในเวลาเดียวกัน?

ยากอบ 1:13 กล่าวว่า “เพราะความชั่วไม่อาจล่อลวงพระเจ้าได้” (ฉบับ NIV) แต่มนุษย์ถูกล่อลวงได้และมนุษย์พ่ายแพ้กับการล่อลวงเหมือนกับอาดัม มนุษย์สามารถถูกล่อให้หลง พระเจ้าไม่สามารถจะถูกล่อให้หลงได้ คนคนเดียวกันจะเป็นทั้งผู้ที่ถูกความชั่วล่อลวงและเป็นผู้ที่ไม่ถูกความชั่วล่อลวงได้อย่างไร?

เมื่อผมมองย้อนกลับไป ผมได้สอนเรื่องที่เหลวไหลไปเต็มๆและผมก็ไม่รู้ตัว เพราะทุกอย่างถูกรวมด้วยคำว่า “ความลึกลับ” คุณอาจจะมีความเข้าใจเกี่ยวกับ “ความลึกลับ” ของคุณเอง แต่ในพระคัมภีร์นั้นความลึกลับไม่ได้หมายถึงสิ่งที่เกินความเข้าใจ พจนานุกรมพระคัมภีร์ฉบับนิวไบเบิลดิกชันนารี³⁵ พิมพ์ครั้งที่ 3 ในหัวข้อ “ความลึกลับ” พูดไว้ว่า

แต่ “ความลึกลับ” (mystery) ในความหมายที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันคือความลับที่ยังหาคำตอบไม่ได้ แต่นี่ไม่ใช่ความหมายของคำ “*mystērion*”³⁶ ในภาษากรีกของพระคัมภีร์และภาษากรีกดั้งเดิม ในพระคัมภีร์ใหม่คำ “*mystērion*” หมายถึงความลับซึ่งยังลึกลับที่กำลังเปิดเผยหรือได้ถูกเปิดเผย และพระเจ้าจำเป็นต้องเปิดเผยให้มนุษย์ได้รู้โดยพระวิญญาณของพระองค์ คำนี้จึงใกล้เคียงมากกับคำในพระคัมภีร์ใหม่ว่า “*apokalypsis*” คือ “การเปิดเผย” คำว่า “*Mystērion*” เป็นความลับชั่วระยะหนึ่งซึ่งเมื่อได้เปิดเผยให้รู้และเข้าใจก็ไม่เป็นความลับอีกต่อไป

คำว่า “ความลึกลับ” ในพระคัมภีร์หมายถึงสิ่งที่ถูกซ่อนไว้แต่ขณะนี้ได้ถูกเปิดเผย และที่มนุษย์ไม่สามารถจะค้นพบด้วยสติปัญญาของตนเอง เพราะหากคุณรู้อะไรบางอย่างด้วยสติปัญญาของคุณเอง ก็ไม่จำเป็นต้องมีการเปิดเผย การเปิดเผยคือส่วนสำคัญของความลึกลับ สิ่งที่คุณไม่รู้มาก่อนในขณะนี้ได้ถูกเปิดเผย แต่ “ความลึกลับ” ได้ถูกบิดเบือนในศาสนาคริสต์ให้หมายถึงสิ่งที่ไม่สามารถเข้าใจได้หรือแม้กระทั่งสิ่งที่เหลวไหล

³⁵ New Bible Dictionary

³⁶ คำกรีกที่แปลว่า “Mystery” ในภาษาอังกฤษ

เราได้พูดถึงเยอะถึงเรื่องที่เหลวไหลในยุคของเราในนามของศาสนาและความเชื่อของคริสเตียน มันถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องตื่นขึ้น นี่ทำให้ต้องเร่งด่วนยิ่งขึ้นเพราะความจริงในการนมัสการพระเยซูเป็นพระเจ้าไม่ว่าจะด้วยจุดประสงค์ใดนั้น เราได้ให้พระเยซูมาเป็นจุดศูนย์กลางของการนมัสการและความรักภักดีของเราแทนที่พระยาห์เวห์ มันเป็นบาปที่ร้ายแรงที่ผลักพระยาห์เวห์ออกไปและเรียกพระองค์ว่า “พระบิดา” ในความหมายที่ต่างจาก “พระบิดา” ที่พระเยซูทรงเข้าใจ ความคิดเกี่ยวกับพระบิดาของความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้พัฒนาขึ้นในช่วงสองสามร้อยปีหลังช่วงสมัยของพระเยซู ช่วงหลายปีของการก่อตัวขึ้นนี้หลักคำสอนของพระเจ้าถูกดัดแปลงแก้ไขอย่างถึงขีดสุด เพราะปรัชญากรีกซึ่งเป็นของคนต่างชาติกำลังยึดครองศาสนาคริสต์ของคริสเตียนและเปลี่ยนให้เป็นการเชื่อในพระเจ้าหลายองค์นั่นก็คือพรางตัวกลาย ๆ ว่าเป็นความเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวเพียงแต่ชื่อ

พระยาห์เวห์ได้เสด็จมา

ถ้อยความพิเศษเฉพาะของพระคัมภีร์ใหม่และการเปิดเผยของพระกิตติคุณก็คือ พระยาห์เวห์พระเจ้า พระบิดาของเราได้เสด็จเข้ามาในโลก (เรากำลังใช้คำ “พระบิดา” ในความหมายของพระเยซูไม่ใช่ในความหมายของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เราต้องระมัดระวังเมื่อพูดถึง “พระบิดา” เพราะด้วยพื้นหลังความเชื่อในตรีเอกานุภาพของเรานั้นเราอาจพูดถึงพระบิดาว่าเป็นหนึ่งในสามองค์ได้ง่าย ๆ)

พระเจ้าผู้สูงสุด พระผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและเป็นจอมกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง ได้เสด็จลงมาด้วยตัวพระองค์เองเพื่อช่วยคุณและผมให้รอด ความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะมีถ้อยความที่ดีกว่านั้นไหม? เราได้สูญเสียถ้อยความที่น่านมัสการไปเพราะเราบอกกับผู้ที่ได้เสด็จมาไม่ใช่พระยาห์เวห์แต่เป็นบุคคลอื่น นี่จึงไม่น่าแปลกใจเลยที่เราไม่ได้รักพระยาห์เวห์ด้วยสิ้นสุดใจของเรา สุดจิตของเรา สุดความคิดของเรา และสุดกำลังของเรา เราจะรักพระองค์ได้อย่างไรถ้าเราคิดว่าสิ่งยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระองค์ทรงเคยทำเพื่อเราก็คือส่งผู้อื่นมาตายเพื่อเรา? ในที่สุดองค์ผู้เป็นเจ้าได้ให้ผมตื่นขึ้นและเห็นความจริงนี้

ที่ผ่านมาผมได้สอนวิธีอธิษฐานที่เรียกว่าโคเฮน³⁷ (คำย่อของ “การร้องออกพระนามนิรันดร์ของพระเจ้า”) เมื่อเร็ว ๆ นี้ผู้ร่วมงานบางคนถามผมว่าเราจะทำอย่างไรกับเรื่องนี้ อันที่จริงแล้วไม่มีปัญหาสิ่งที่คริสเตียนส่วนใหญ่ไม่ได้ตระหนักถึงก็คือ ในชื่อของพระเยซูมีพระยาห์เวห์อยู่ พระเจ้าทรงเห็นควรด้วยพระปัญญาของพระองค์ ชื่อ “เยซู” มีความหมายว่า “พระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอด” หรือ “พระยาห์เวห์ทรงเป็นความรอด” ดังนั้นในการทำโคเฮนร้องออกพระนามนิรันดร์นั้น คุณไม่ได้แค่

³⁷ COHEN คำย่อจาก “Calling On His Everlasting Name”

ร้องออกพระนามพระเยซูเท่านั้น คุณกำลังร้องออกพระนาม “พระยาห์เวห์ผู้ช่วยให้รอด” ด้วย ถ้าคุณทำโคเฮนแบบนี้ คุณก็กำลังร้องออกพระนามของพระยาห์เวห์ผู้ที่ได้เสด็จมาในองค์พระคริสต์เพื่อช่วยเราให้รอด

พระประสงค์ของพระยาห์เวห์ในการเสด็จเข้ามาในโลกก็เพื่อทำการสร้างใหม่ พระองค์ได้ทรงทำการสร้างครั้งแรกและตอนนี้พระองค์ทรงทำการสร้างใหม่ในพระคริสต์และโดยทางพระคริสต์ ในเมื่อพระเจ้าไม่ได้ทรงมอบหมายให้ใครอื่นมาทำงานการสร้างครั้งแรกให้เสร็จลุ่ล่ง ดังนั้นพระองค์ก็ไม่ได้ส่งใครอื่นมาทำให้ความรอดของเราเสร็จลุ่ล่ง ด้วยเหตุนี้เราจึงถูกเรียกให้รักพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจของเรา ด้วยสุดจิตของเรา ด้วยสุดความคิดของเรา และด้วยสุดกำลังของเรา เมื่อนั้นแหละเราจึงจะทำให้คำสอนของพระคัมภีร์เดิมในเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-5 และคำสอนของพระเยซูในมาระโก 12:29-30 สำเร็จ พระคัมภีร์ตอนหลังได้ยืนยันพระคัมภีร์ตอนแรกอีกครั้ง

ผมหวังว่าเมื่อมีความเข้าใจอย่างถูกต้องว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามในพระคัมภีร์แล้ว ไฟจะจุดขึ้นในหัวใจของเราเพื่อพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ผมหวังว่าเราจะไม่นับถือผู้อื่นเป็นจุดศูนย์กลางของความรักภักดีของเรา ก่อนที่ผมจะจากโลกนี้ไปผมอยากให้วัตถุประสงค์นี้สำเร็จโดยพระคุณของพระเจ้า ที่คนทั้งหลายจะรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราด้วยความรักภักดีและความจดจ่ออย่างทั้งหมดโดยไม่หันเหหรือถูกหลอกด้วยคำสอนที่ผิด

การเกิดจากหญิงพรหมจารี

บทบาทของพระเยซูในการสร้างใหม่คืออะไร? บทบาทของพระองค์มีความสำคัญอย่างมาก การสร้างใหม่ในพระคริสต์เริ่มต้นด้วยการเกิดจากหญิงพรหมจารี จงลองคิดถึงเรื่องการเกิดจากหญิงพรหมจารีกันสักครู่

ผมได้อ่านคำวิจารณ์ที่ค่อนข้างแรงของชาวมุสลิมเกี่ยวกับมุมมองของคริสเตียนเรื่องการเกิดจากหญิงพรหมจารี การเกิดจากหญิงพรหมจารีเป็นสิ่งสำคัญในศาสนาอิสลามที่เห็นจากคัมภีร์กุรอ่านอย่างน้อยสองตอนที่กล่าวถึงการเกิดจากหญิงพรหมจารีของอีซา³⁸ (คือพระเยซูที่รู้จักกันในศาสนาอิสลาม) ที่มีความยาวและละเอียดกว่าในพระคัมภีร์ใหม่

พระคัมภีร์ใหม่มักกล่าวว่าภาวะตั้งครรภ์พระเยซูนั้น พระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งก็คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ลงมาเหนือและปกนางมารีย์ มันทำให้เรานึกถึงวิธีการที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงปก

³⁸ Isa

อยู่เหนือแผ่นดินที่ไม่มีรูปร่างในการทรงสร้างครั้งแรก (ปฐมกาล 1:2)³⁹ พระวิญญาณปกอยู่เหมือนนกโอบอยู่เหนือพื้นผิวที่ไม่มีรูปร่างด้วยจุดประสงค์เพื่อเตรียมไว้สำหรับการสร้าง เหมือนรังเตรียมไว้ให้นกวางไข่ รังนี้ก็ถูกเตรียมไว้สำหรับมนุษย์เพื่อจะได้มาอยู่ ที่ขึ้น เกิดผลฝ่ายวิญญาณ และสำเร็จตามพระประสงค์ของพระเจ้า ในตอนต้นครั้นพระเยซู พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมาเหมือนนกปกอยู่กับมารีย์ การสร้างใหม่ในพระคริสต์ได้เริ่มต้นขึ้น

ตามพระคัมภีร์ใหม่และคัมภีร์กูรานแล้ว เวลานั้นมารีย์ยังไม่ได้รู้จักชายใด แล้วเธอจะตั้งครรภ์ได้อย่างไร? นักศึกษาวิชาชีววิทยาทุกคนจะรู้ว่าถ้าไม่มีสเปิร์ม⁴⁰ ก็เป็นไปไม่ได้ที่จะมีการกำเนิดขึ้น นั่นหมายความว่า พระเจ้าจะต้องสร้างสเปิร์มเพราะไม่เช่นนั้นจะมีวิธีใดอีกที่จะทำให้มารีย์ตั้งครรภ์ได้? นี่ไม่ใช่ทฤษฎีที่เป็นไปไม่ได้แต่เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ อันที่จริงนั่นเป็นสิ่งที่คัมภีร์กูรานกล่าวไว้ อัลเลาะห์กล่าวว่า “จงเกิด” แล้วก็เกิดสิ่งนั้น คำสั่งเช่นนี้เป็นการดำเนินการสร้างและสิ่งนั้นก็เกิดขึ้นเมื่ออัลเลาะห์กำลังจะสร้างบางสิ่ง พระองค์ตรัสว่า “จงเกิด” แล้วก็เกิดสิ่งนั้น นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นในการสร้างครั้งแรกและต่อมาก็เกิดขึ้นอีกครั้งกับการบังเกิดของพระเยซู มีการสร้างใหม่จริงๆ สเปิร์มได้ถูกสร้างขึ้นและเด็กคนหนึ่งได้บังเกิดขึ้น ถ้อยความสำคัญของการเกิดจากหญิงพรหมจารีก็คือพระเจ้าในพระคริสต์กำลังให้กำเนิดสิ่งสร้างใหม่ พระยาห์เวห์เสด็จลงมาเพื่อทำการสร้างนี้ให้สำเร็จ และตอนนี้พระองค์สถิตอยู่ในพระเยซู

พระเยซูทรงมีเชื้อสายของอาดัมทางฝ่ายมารดาของพระองค์ ลำดับวงศ์ตระกูลบรรพบุรุษของพระเยซูมาจากอาดัม พระเยซูทรงมีส่วนร่วมกับการสร้างเก่าทางมารดาของพระองค์ แต่พระองค์ก็ยังเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างใหม่ด้วย เป็น “ผลแรก” ของการสร้างใหม่ทางการฟื้นคืนพระชนม์ (1 โครินธ์ 15:23)⁴¹

นี่คือถ้อยคำที่น่าอัศจรรย์ เราไม่จำเป็นต้องถูกครอบงำด้วยหลักคำสอนของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพและหลักคำสอนของคริสเตียนตะวันตกในเรื่องความเสื่อมทรามของมนุษย์ คริสตจักรโรมันคาทอลิกให้มีหลักคำสอนเรื่องการกำเนิดอย่างบริสุทธิ์ปราศจากบาป⁴²ที่ไม่มีหลักฐานในพระคัมภีร์แม้แต่หน่อย ถ้าจะพูดกันแล้วหลักคำสอนนี้ถูกคิดขึ้นภายหลังประวัติศาสตร์ของคริสตจักรคาทอลิก

ไม่มีความจำเป็นต้องมีหลักคำสอนเช่นนั้น พระวจนะของพระเจ้าแสดงให้เห็นว่า มนุษย์มีความสามารถที่จะทำบาป เขาไม่ได้เลวทรามทางศีลธรรมจนถึงแก่นแท้ของเขาเพราะการสืบทอดบาป

³⁹ ปฐมกาล 1:2 “แผ่นดินก็ร้างและว่างเปล่า ความมืดอยู่เหนือน้ำ และพระวิญญาณของพระเจ้าทรงปกอยู่เหนือหน้านั้น”

⁴⁰ หรือ “ตัวสุจิ”

⁴¹ 1 โครินธ์ 15:23 “แต่ถ้าจะเป็นไปตามลำดับ คือพระคริสต์ทรงเป็นผลแรก ต่อจากนั้นก็คือคนทั้งหลายที่เป็นของพระคริสต์ในเวลาที่เราพระองค์เสด็จกลับมา”

⁴² Immaculate Conception คือการเชื่อว่านางมารีย์เป็นหญิงพิเศษที่ปราศจากบาปจึงให้กำเนิดพระเยซูผู้ปราศจากบาป (ผู้แปล)

จากอาดัม หลักคำสอนเรื่องบาปแต่กำเนิดกล่าวโทษอาดัมว่าเป็นต้นเหตุของความบาปของเราเพราะเราได้รับการสืบทอดบาปและมลทินบาปจากเขา ผมจะไม่เข้าไปในรายละเอียดเรื่องนี้เพราะผมได้พูดถึงหัวข้อนี้ในชุดคำสอนเรื่องพระฉายาของพระเจ้า

ในการเกิดจากหญิงพรหมจารีได้มีการรวมเป็นหนึ่งอย่างแท้จริงของพระเจ้าและมนุษย์ ของพระยาห์เวห์และพระเยซูและนี่จึงทำให้พระเยซูมีความสำคัญอย่างมาก สิ่งที่เราเห็นตรงข้ามกันก็คือความเชื่อในตรีเอกานุภาพแสดงข้อคิดเห็นว่าการรวมเป็นหนึ่งทางกายที่เข้าใจได้ยากที่พระเจ้ายกมนุษย์มารวมกายกันอย่างละครึ่งแบบลูกผสมที่เป็นทั้งพระเจ้าและเป็นมนุษย์ ถ้าการรวมเป็นหนึ่งนี้ทำให้พระเยซูมีส่วนหนึ่งเป็นพระเจ้าและอีกส่วนหนึ่งเป็นมนุษย์ก็จะทำให้พระองค์ไม่เป็นทั้งพระเจ้าจริง ๆ หรือมนุษย์จริง ๆ แต่ถ้าพระเยซูเป็นพระเจ้าอย่างสมบูรณ์และมนุษย์อย่างสมบูรณ์ เราก็สามารถพูดถึงพระองค์ได้ทำนองเดียวกันว่าพระองค์ไม่ได้เป็นพระเจ้าจริง ๆ หรือเป็นมนุษย์จริง ๆ ไม่มีทางที่จะหนีความเป็นเหตุเป็นผลในเรื่องนี้ไปได้ ถ้ามีการรวมเป็นหนึ่งทางกายที่เข้าใจได้ยากซึ่งไม่ใช่การรวมเป็นหนึ่งทางจิตวิญญาณแล้ว สิ่งที่เราจะมีก็คือพระเยซูผู้ที่ไม่ใช่ทั้งพระเจ้าหรือมนุษย์ มนุษย์ก็คือคน 100% และถ้าพระองค์เป็นคนน้อยกว่า 100% พระองค์ก็ไม่ได้เป็นมนุษย์แท้ก็ต่อไป

พระเจ้าในพระคริสต์

การรวมเป็นหนึ่งได้เกิดขึ้นและเป็นการรวมเป็นหนึ่งที่ทรงพลานุภาพที่สุดที่เกิดขึ้นได้ในจักรวาล นี่คือการรวมเป็นหนึ่งในทางจิตวิญญาณของพระเจ้ายกมนุษย์ ในการบังเกิดของพระเยซูนั้นพระเจ้ามารวมในมนุษย์เป็นครั้งแรก สิ่งนี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนไม่ว่าจะในพระคัมภีร์เดิมหรือที่อื่นใด ก่อนหน้านั้นในพระคัมภีร์เดิมพระเจ้าได้ตรัสกับบรรดาผู้เผยพระวจนะ และพระวิญญาณของพระเจ้าได้เสด็จมาเหนือบางคนแต่ก็ไม่มีใครเคยเป็นพระวิหารที่พระยาห์เวห์เคยสถิตอยู่ภายใน โคโลสี 2:9⁴³ บอกเราว่าความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระเจ้าพร้อมด้วยฤทธานุภาพและพระลักษณะทั้งสิ้นของพระองค์ซึ่งไม่ใช่แค่เพียงบางส่วนของพระเจ้าแต่เป็นความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของเจ้าดำรงอยู่ในพระกายของพระคริสต์ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของพระเจ้าหรือหนึ่งในสามส่วนของพระเจ้า แต่เป็นความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระเจ้าที่ดำรงอยู่ในพระกายของพระคริสต์ นั่นคืออานุภาพของการรวมเป็นหนึ่งที่พระเจ้าได้ทรงทำที่ประทับของพระองค์ในผู้ที่นำแปลกใจที่ชื่อพระเยซูนี้

ส่วนที่เหลือในบทนี้เราจะดูชีวิตของพระเยซูตามที่บันทึกไว้ในพระกิตติคุณ เพื่อจะเห็นว่าทุกสิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำนั้น กระทำโดยพระยาห์เวห์ผู้ที่พระเยซูทรงเรียกว่าพระบิดาของพระองค์ แต่ไม่ใช่พระบิดาในความหมายของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ทุกสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำนั้นแท้จริง

⁴³ โคโลสี 2:9 “เพราะว่าความเป็นพระเจ้าที่ครบบริบูรณ์ทั้งสิ้นดำรงอยู่ในพระกายของพระองค์”

แล้วพระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้ทำงานอยู่ในพระองค์ และนี่เองที่การกระทำหลายอย่างของพระเยซูจึงดูคล้ายกันอย่างเด่นชัดกับสิ่งที่พระยาห์เวห์ได้ทรงเคยกระทำในพระคัมภีร์เดิม เมื่อพระเยซูทรงเลี้ยง 5,000 และ 4,000 คนในถิ่นทุรกันดาร เราจะนึกถึงพระยาห์เวห์ทันทีที่ทรงเลี้ยงชาวอิสราเอลมากมายในทะเลทราย ความเกี่ยวโยงกันนั้นชัดเจน และพระเยซูก็ทรงเน้นย้ำเองเมื่อทรงเลี้ยงคน 5,000 คน พระองค์ตรัสว่า “บรรพบุรุษของพวกท่านได้กินมานาในถิ่นทุรกันดาร” (ยอห์น 6:49)

เนื่องจากการรวมเป็นหนึ่งทางจิตวิญญาณที่น่าทึ่งนั้นทำให้การกระทำของพระเยซูจึงดูเหมือนการกระทำของพระยาห์เวห์อย่างมาก ความคล้ายคลึงกันอย่างสมบูรณ์จึงเป็นไปได้เพราะพระเยซูทรงร่วมมือกับพระยาห์เวห์ทุกประการ พระเยซูเป็นผู้ที่พระประสงค์ของพระยาห์เวห์สามารถเป็นจริงได้อย่างสมบูรณ์ นั่นเป็นเหตุผลที่พระเยซูไม่เคยทำบาปแม้ว่าพระองค์จะทรงถูกทดลองเหมือนเราทุกประการ (ฮีบรู 4:15)⁴⁴ พระเจ้าจะถูกทดลองไม่ได้ แต่พระเยซูสามารถจะถูกทดลองได้และพระองค์ก็ทรงถูกทดลองอย่างหนัก นี่คือการเกียรติสิริของพระเยซู พระองค์ทรงเชื่อฟังพระยาห์เวห์อย่างสมบูรณ์ขณะที่เราไม่เป็นเช่นนั้น แต่เราสามารถปรารถนาที่จะมีความสมบูรณ์แบบอย่างของพระองค์ได้ เหมือนที่อัครทูตเปาโลปรารถนาโดยกล่าวว่าแม้เขายังไปไม่ถึงความสมบูรณ์แบบนั้น เขาก็จะบากบั่นต่อไปให้ถึง (ฟิลิปปี 3:12) สิ่งที่เรากำลังบากบั่นมุ่งไปนั้นได้สำเร็จแล้วในพระเยซูคริสต์ผู้เป็นมนุษย์

เราต้องจำไว้ในความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้นพระเยซูเป็นพระเจ้ามากกว่าเป็นมนุษย์ ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์บดบังความเป็นมนุษย์ของพระองค์ นั่นคือเหตุผลที่ผมสอนเหมือนที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพสอนว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าในทุกเจตนารมณ์และความมุ่งหมาย ด้วยเหตุนี้เองบรรดาคริสเตียนจึงพูดถึงพระเยซูว่าเป็นพระเจ้าและสงวนท่าทีที่จะพูดถึงพระเยซูว่าเป็นมนุษย์ แต่แม้เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพเราก็ยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ เพราะถ้าไม่เป็นเช่นนั้นเราคงจะไม่ได้รับความรอด โรม 5:19 กล่าวว่า “เพราะการไม่เชื่อฟังของมนุษย์คนเดียว ทำให้คนเป็นอันมากเป็นคนบาปฉัณได การเชื่อฟังของมนุษย์คนเดียว ก็ทำให้คนเป็นอันมากเป็นคนชอบธรรมฉัณได” (ฉบับ NIV) บาปของมนุษย์ต้องลบล้างโดยมนุษย์ไม่ใช่โดยพระเจ้า แม้แต่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพก็ยังยอมรับความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์

มีสิ่งสำคัญบางอย่างที่เราต้องเข้าใจก็คือ ไม่มีที่ไหนในพระคัมภีร์ใหม่ที่ขอให้เราเชื่อว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า นั่นเป็นสิ่งที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพคิดขึ้น แต่ถ้าพิจารณาตามพระคัมภีร์ในการที่พระเยซูทรงเป็นมนุษย์นั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าความรอดของเราขึ้นอยู่กับความเป็นมนุษย์ของพระองค์

⁴⁴ ฮีบรู 4:15 “เพราะว่าเราไม่ได้มีมหาบุรุษที่ใดที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ทรงเคยถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่าง ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป”

ภาพที่ผมกำลังวาดให้เห็นอย่างกว้าง ๆ ก็คือ พระเยซูผู้เป็นมนุษย์แท้เป็นร่างที่พระยาห์เวห์สถิตอยู่ พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าแท้ พระเยซูทรงเป็นมนุษย์แท้ ทั้งสองได้รวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่ใช้การรวมเป็นหนึ่งทางกายที่สับสนเข้าใจยาก แต่เป็นการรวมเป็นหนึ่งทางจิตวิญญาณอย่างแท้จริง คนที่รวมตนเองเป็นหนึ่งเดียวกับองค์ผู้เป็นเจ้า ก็เป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ในจิตวิญญาณ (1 โครินธ์ 6:17) เราก็มีประสบการณ์การรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าด้วยแม้ว่าจะไม่ใช่ในระดับเดียวกับที่พระเยซูทรงรวมเป็นหนึ่งกับพระเจ้า แต่นี่ก็เป็นการรวมเป็นหนึ่งในแบบที่พระเยซูทรงต้องการให้เรา! “เพื่อพวกเขาทั้งหมดจะเป็นหนึ่งเดียวกัน ดังที่พระบิดาทรงอยู่ในข้าพระองค์ และข้าพระองค์อยู่ในพระองค์อย่างไร ก็ขอให้พวกเขาอยู่ในพระองค์และอยู่ในข้าพระองค์อย่างนั้นด้วย เพื่อโลกจะได้เชื่อว่าพระองค์ทรงส่งข้าพระองค์มา” (ยอห์น 17:21 ฉบับ NIV)

พระเยซูต้องการให้เราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระเจ้า เพื่อที่จุดประสงค์ของการสร้างใหม่จะสำเร็จ คุณจะคุ้นกับการสร้างใหม่จาก 2 โครินธ์ 5:17⁴⁵ และกาลาเทีย 6:15 ที่เปาโลพูดว่า “เพราะว่าจะเข้าสู่หนตหรือไม่นั้น ไม่สำคัญอะไร แต่การที่ถูกสร้างใหม่นั้นสำคัญ” ประเด็นสำคัญของการสร้างใหม่ก็คือ พระเยซูทรงเป็นหัวปีของการสร้างใหม่ และเราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระยาห์เวห์ นั่นก็คือเหตุผลเดียวว่าทำไมเราจะได้พิพากษาเหล่าทูตสวรรค์ เพราะถ้าไม่ได้รวมเป็นหนึ่งกับพระยาห์เวห์พระเจ้า ก็จะไม่มีการพิพากษาเหล่าทูตสวรรค์ได้ มีการรวมเป็นหนึ่งกับพระเจ้า พระบิดาของเราเท่านั้นที่จะทำให้เราสามารถพิพากษาเหล่าทูตสวรรค์และครองร่วมกับพระองค์ได้

ความทุกข์ทรมานของพระเจ้า

เรามารู้จุดสำคัญคือเรื่องกางเขนหรือความตายของพระคริสต์ที่เป็นคำไขขงทุกสิ่ง เรื่องของกางเขนจะเข้าใจในมุมมองของความเชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ได้อย่างไร? เมื่อองค์ผู้เป็นเจ้าทรงเปิดตาของผผมตามลำดับ ผมจึงเข้าใจจากภาพที่สวยงามในเศคาริยาห์ 12:10

เราจะเทวิญญาณแห่งพระคุณและการวิงวอนกับวงศัวานของดาวิดและผู้อาศัยในเยรูซาเล็ม เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายมองดูเรา ผู้ซึ่งพวกเขาได้แทง และพวกเขาจะไวทุกข์เพื่อท่าน เหมือนคนไวทุกข์เพื่อบุตรคนเดียวของตน และพวกเขาจะร่ำไห้อย่างขมขื่นเพื่อท่าน เหมือนคนร้องไห้เพื่อบุตรหัวปีของตน (ฉบับ NASB)

ในพระคัมภีร์ฉบับนิวอเมริกันแอสแตนด์ คำว่า “เรา”⁴⁶ ใช้อักษรตัวใหญ่หมายถึงพระยาห์เวห์ เพื่อว่า “เมื่อเขาทั้งหลายมองดูเรา ผู้ซึ่งพวกเขาได้แทง” จึงหมายถึงพระยาห์เวห์ คำว่า “ได้แทง”

⁴⁵ 2 โครินธ์ 5:17 “ถ้าใครอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่า ๆ ก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น”

⁴⁶ “Me”

ในภาษาฮีบรูหมายถึงแทงด้วยทวน ด้วยดาบ หรือด้วยตะปู อุปสรรคของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ไม่ได้อยู่ที่ความหมายของคำว่า “ได้แทง” แต่อยู่ที่ความจริงว่าเป็นพระยาห์เวห์ผู้ทรงถูกแทง นั่นเป็นคำกล่าวที่น่าแปลกใจมาก

ข้อนี้จะเป็นจริงไม่ได้ถ้าพระยาห์เวห์ไม่เคยสถิตอยู่ในพระเยซู เพราะไม่เช่นนั้นจะมีทางไหนอีกที่พระยาห์เวห์จะถูกแทง? แม้แต่นักอธิบายพระคัมภีร์ที่เป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เช่น นักวิชาการพระคัมภีร์เดิมอย่างคิลและเดอลิชซ์ก็ยอมรับว่า การอ้างอิงตรงนี้ก็คือพระเยโฮวาห์หรือพระยาห์เวห์ ส่วน “เรา” ในเศคาริยาห์ 12:10 นั้นคู่มืออธิบายพระคัมภีร์ของคิลและเดอลิชซ์กล่าวไว้ว่า “ดูตามข้อ 147 แล้วนี่คือพระเยโฮวาห์ พระผู้สร้างฟ้าและแผ่นดิน” (เล่ม 10 หน้า 841)

คิลและเดอลิชซ์ควรได้รับคำชมที่ยอมรับว่าเศคาริยาห์กำลังพูดถึงพระเยโฮวาห์หรือพระยาห์เวห์ ในคู่มืออธิบายพระคัมภีร์หน้าเดียวกันนั้น พวกเขาพูดบางอย่างที่น่าคิดยิ่งขึ้นว่า “เศคาริยาห์ได้ช่วยให้เห็นถึงการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ว่า เป็นการเสด็จมาของพระเยโฮวาห์ใน ‘มาลัค’⁴⁸ (คำฮีบรูที่หมายถึง “ผู้สื่อสาร”) ของพระองค์มายังประชากรของพระองค์ ตามมุมมองนี้เขายังสามารถอธิบายถึงการฆ่า ‘มาลัค’ ซึ่งก็เหมือนกับการฆ่าพระเยโฮวาห์” มีความจริงบางส่วนตามคำกล่าวนั้น

พระเจ้าได้เสด็จเข้ามาในพระกายพระเยซู และการอธิติฤทธิ์ทั้งสิ้นที่พระเยซูได้ทรงกระทำนั้น พระเยซูทรงยอมรับว่ากระทำโดยฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์ เปโตรพูดในคำเทศนาแรกของเขากับชาวยิวว่า “ชนอิสราเอล ขอจงฟังสิ่งนี้ พระเยซูแห่งนาซาเร็ธผู้ที่พระเจ้าทรงรับรองโดยการอธิติฤทธิ์ การอัศจรรย์ และหมายสำคัญต่าง ๆ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงทำผ่านพระองค์ท่ามกลางพวกท่าน ตามที่ท่านเองทราบอยู่แล้ว” (กิจการ 2:22 ฉบับ NIV) เปโตรกำลังบอกคนทั้งหลายว่าทุกสิ่งที่พวกเขาได้เห็น พระเยซูกระทำนั้นกระทำโดยพระเจ้าเองคือพระยาห์เวห์ นี่ยังเป็นการขยายคำที่พูดเพราะพระเยซูตรัสว่า “คำที่พวกท่านได้ยินนี้ไม่ใช่คำของเรา แต่เป็นของพระบิดาผู้ทรงใช้เรา” (ยอห์น 14:24)

สิ่งที่จะทำให้เราต้องแปลกใจก็คือ ถ้อยคำที่พระเยซูตรัสในคำเทศนาบนภูเขาเป็นถ้อยคำของพระยาห์เวห์ล้วนๆ! พระยาห์เวห์ประทานพระบัญญัติให้กับประชากรของพระองค์ทางโมเสสอย่างไร พระยาห์เวห์ก็ประทานพระดำรัสของพระองค์ (เช่น คำเทศนาบนภูเขา) ทางพระเยซูคริสต์อย่างนั้น คุณรู้ตัวไหมว่า เมื่อคุณกำลังอ่านคำเทศนาบนภูเขานั้น คุณกำลังฟังคำสอนของพระยาห์เวห์อยู่?

เรื่องทั้งหมดนี้น่าอัศจรรย์แต่ก็ยังมิอะไรมากกว่านี้คือ ความทุกข์ทรมานทั้งสิ้นของพระเยซูนั้น เป็นความทุกข์ทรมานของพระยาห์เวห์! หากคุณไม่ทราบความจริงนี้ แล้วคุณจะสามารถรักพระเจ้า

⁴⁷ เศคาริยาห์ 12:1 “พระวจนะของพระยาห์เวห์เกี่ยวกับเรื่องอิสราเอล พระยาห์เวห์ผู้ทรงซึ่งท้องฟ้าออก และวางรากพิภพ และบังจิตวิญญาณให้มีอยู่ในมนุษย์ ตรัสว่า” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

⁴⁸ มาจากคำฮีบรูว่า “Maleach” แปลว่า “Messenger” คือ “ผู้สื่อสาร หรือ ทูต”

อย่างสุดใจ อย่างสุดจิต อย่างสุดความคิด และอย่างสุดกำลังของคุณได้อย่างไร? เรากลับสงวนความรักของเราให้กับพระเยซูแทน เพราะเหตุที่พระเยซูได้ทรงทนทุกข์ทรมานเพื่อเรา เราจึงสามารถรักพระองค์อย่างสุดใจ และสุดจิต สุดความคิดและสุดกำลังของเราได้เหมือนในเพลงที่ผมได้แต่งเอาไว้ ผมรักพระเยซูอย่างสุดใจของผม เพราะว่าพระองค์เป็นผู้ที่รับความทุกข์ทรมานอย่างที่เราเห็นจาก “เดอะ แพสชัน ออฟ เดอะ คริสต์”⁴⁹ แต่พระยาห์เวห์ทรงทุกข์ทรมานอะไรบ้าง? ในความคิดของเราแล้วจะเห็นว่าพระองค์ไม่ได้ทุกข์ทรมานอะไรเลย แต่นั่นเป็นความเข้าใจที่ผิดๆเกี่ยวกับพระเจ้า เพราะพระยาห์เวห์ตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะเศคาริยาห์ว่า “เขาทั้งหลายมองดูเรา ผู้ซึ่งเขาเองได้แทง”

มันน่าคิดว่าในความทุกข์ทรมานของพระเยซูนั้นพระยาห์เวห์ทรงทุกข์ทรมาน ที่ผ่านมามีคำในอิสยาห์ 63:9 ว่า “พระองค์ทุกข์ทรมาน ในความทุกข์ทรมานทั้งสิ้นของเขา” (ฉบับโฮลแมนคริสเตียนแอสตันดาร์ต)⁵⁰ ได้เตะใจผมอย่างมากแต่ผมไม่ได้เอามาเกี่ยวข้องกับพระคริสต์แต่ตอนนั้นผมเข้าใจแล้ว ความทุกข์ของชนอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารนั้นทำให้พระยาห์เวห์ทรงเป็นทุกข์ เมื่อพวกเขาต้องทุกข์ทรมานพระองค์ก็ทรงทุกข์ทรมาน และเมื่อพระเยซูทรงทุกข์ทรมานอย่างในเรื่อง “เดอะ แพสชัน ออฟ เดอะ คริสต์” ที่พระองค์ถูกโบยตีจนเลือดอาบและพระหัตถ์กับพระบาทของพระองค์ถูกแทงนั้น พระยาห์เวห์ทรงทุกข์ทรมาน

พระเจ้าทรงทุกข์ทรมานมากกว่ามนุษย์คนใดจะทุกข์ทรมานได้ แม้แต่จะคิดเราก็ไม่มีทางจะเข้าใจความทุกข์ทรมานของพระองค์ได้ ใครก็ตามที่แต่งงานกับคุณผู้เป็นบุตรของพระองค์ ก็เหมือนแต่งงานกับพระองค์ “เพราะผู้ใดแต่งงานกับเรา ก็แต่งงานกับเรา” (เศคาริยาห์ 2:8 ฉบับ NIV) แก้วตาทะลุถึงตาดำ เป็นส่วนที่ไวต่อความรู้สึกมากที่สุดของร่างกาย เม็ดทรายเพียงเม็ดเดียวที่เข้าตานั้นยังทำให้ระคายเคือง แล้วยิ่งคุณรักใคร่สักคนมากเท่าไร คุณก็จะยิ่งรู้สึกเจ็บปวดมากขึ้นเท่านั้นเมื่อมีอะไรเกิดขึ้นกับเขา พระเยซูทรงเป็นบุตรที่รัก ทรงเป็นขวัญตาและเป็นที่รักยิ่ง เพราะพระองค์ทรงเชื่อฟังและสัตย์ซื่อต่อพระบิดาจนถึงที่สุด เราก็เป็นบุตรที่รักด้วยเช่นกัน แต่พระเยซูทรงเป็นที่รักในแบบพิเศษ

ถ้าใครทำลายวิหารของพระเจ้า ก็ทำลายคนของพระเจ้าที่อยู่ในพระกายของพระคริสต์ พระเจ้าก็จะทรงทำลายเขา (1 โครินธ์ 3:17)⁵¹ นั่นคือขนาดของความหวั่นไหวที่พระยาห์เวห์ทรงมีกับเรา การทำร้ายบุตรของพระเจ้ายิ่งคือการการทำร้ายพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์กำลังบอกเราว่า “ผู้ใดที่ยอมรับเจ้า ก็ยอมรับเรา ผู้ใดที่ปฏิเสธเจ้าก็ปฏิเสธเรา ผู้ใดที่ปะทะเจ้าก็ปะทะเรา ผู้ใดที่แทงเจ้าก็แทงเรา”

⁴⁹ The Passion of the Christ

⁵⁰ จากฉบับ HCSB (Holman Christian Standard Bible)

⁵¹ 1 โครินธ์ 3:17 “ถ้าใครทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงทำลายคนนั้น เพราะว่าวิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์ และพวกท่านเป็นวิหารนั้น”

เมื่อพระเยซูถูกจับ ถูกเยาะเย้ย ถูกโบยตี และถูกตรึงกางเขน ถ้อยคำของเศคาริยาห์ 12:10 ก็สำเร็จที่พระยาห์เวห์ทรงถูกแทงด้วยตะปูเหล่านั้น นี่ไม่ได้เป็นคำอธิบายเชิงเปรียบเทียบหรือให้ความหมายทางฝ่ายวิญญาณแต่สำเร็จตรงตามเศคาริยาห์ 12:10 พระยาห์เวห์ทรงถูกตรึงจริง ๆ อยู่ในพระคริสต์ ถ้าวันหนึ่งเราถูกฆ่าตายด้วยการถูกหินขว้างหรือการถูกกระทำในรูปแบบใดก็ตาม พระยาห์เวห์ก็ทรงทนทุกข์ทรมานกับเราทุกฝั้ว นั่นคือความลึกซึ้งของการรวมเป็นหนึ่งของพระคริสต์กับพระเจ้า ที่เมื่อพระคริสต์ทรงถูกตรึงองค์ผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริก็ทรงถูกตรึงด้วย (1 โครินธ์ 2:8) โดยที่ “องค์ผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริ” เป็นคำอธิบายของพระคัมภีร์เดิมถึงพระยาห์เวห์

เราได้กล่าวมาก่อนหน้านี้ว่าพระยาห์เวห์ทรงอมตะและตายไม่ได้ พระองค์จะทรงทนทุกข์ทรมานจนถึงจุดของความตายแต่พระองค์ไม่สามารถจะตายได้ แต่ความตายยังหมายถึงการสิ้นสุดของความทุกข์ทรมานด้วย นี่เองบางคนที่ตกอยู่ในความทุกข์ทรมานจึงอยากจะตาย แต่เพราะพระยาห์เวห์ตายไม่ได้ พระองค์จึงได้ทรงทุกข์ทรมานกับเราจนตลอด เหมือนที่พระองค์ได้ทนทุกข์ทรมานกับมนุษย์พระเยซูคริสต์จนตลอด เมื่อพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ความทุกข์ทรมานก็สิ้นสุดลง

พวกเราหลายคนเข้าใจยากว่า ทำไมพระเยซูจึงทรงร้องเสียงดังที่กางเขนในเวลาบ่ายสามโมงว่า “เอลี เอลี ลามา สะบักธานี” ซึ่งมีความหมายว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย?” นี่เป็นคำอ้างอิงจากสดุดี 22:1⁵² ถ้อยคำเหล่านี้ทำให้เรางง เพราะถ้าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าและเป็นมนุษย์ พระเยซูจะถูกพระเจ้าทอดทิ้งได้อย่างไร? และถ้าพระเจ้าไม่สามารถตายได้ อย่างนั้นก็หมายความว่า มีเพียงครั้งเดียวของพระเยซูเท่านั้นที่ตาย ส่วนอีกครั้งหนึ่งไม่ได้ตาย และเราก็จะวนกลับมาที่เรื่องเหลวไหลของความเชื่อในตรีเอกานุภาพอีกเช่นเดิม แต่ถ้าเราหลุดจากความคิดแบบความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เราจะเห็นว่าในขณะที่พระเยซูตายนั้นพระเจ้าไม่ได้ตาย แค่อนานที่แห่งความตายนั้น พระเยซูทรงรู้ว่าทั้งสองพระองค์กำลังจะแยกจากกัน ความทุกข์ทรมานทั้งสิ้นจะสิ้นสุดลง แต่พระยาห์เวห์จะต้องปล่อยให้พระเยซูตายตามลำพัง ทั้งหมดนี้สอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์ในคำสอนที่เชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียว แต่ที่ผ่านๆ มาผมไม่สามารถจะเข้าใจสิ่งที่พระเยซูตรัส

เมื่อถึงจุดนั้นพระยาห์เวห์ต้องไปจากพระเยซู แล้วไม่ก็อดใจต่อมาในเวลาบ่ายสามโมงเช่นกัน พระเยซูได้ตรัสว่า “ข้าพระองค์ขอฝากจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์” (ลูกา 23:46) พระองค์ยังคงพูดคุยกับพระยาห์เวห์ ณ จุดนั้นเองพระองค์กำลังจะมารวมเป็นหนึ่งกับพระยาห์เวห์อีกครั้ง เพราะจิตวิญญาณของพระองค์กำลังจะถูกมอบฝากให้กับพระยาห์เวห์ พระเยซูได้

⁵² สดุดี 22:1 “พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า ไฉนทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย? เหตุใดพระองค์ทรงเมินเฉยต่อการช่วยกู้ข้าพระองค์ และต่อถ้อยคำคร่ำครวญของข้าพระองค์?” กับ มัทธิว 27:46 “พอเวลาประมาณบ่ายสามโมง พระเยซูทรงร้องเสียงดังว่า “เอลี เอลี ลามาสะบักธานี” แปลว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย?”

เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระยาห์เวห์อีกครั้งหลังจากแยกกันช่วงสั้น ๆ ตรงความตาย แม้ขณะที่พระเยซูเสด็จลงไปยังแดนคนตายเพื่อประกาศกับเหล่าวิญญาณที่นั่น (1 เปโตร 3:19) พระยาห์เวห์ก็ทรงอยู่กับพระองค์ สดุดี 139:8 กล่าวว่า “ถ้าข้าพระองค์ขึ้นไปยังสวรรค์ พระองค์ก็สถิตที่นั่น ถ้าข้าพระองค์จะทำที่นอนไว้ในแดนคนตาย พระองค์ทรงอยู่ที่นั่น” สิ่งนี้สำเร็จเมื่อพระยาห์เวห์ได้เสด็จลงไปยังแดนคนตายด้วยกันกับพระคริสต์ นี่เป็นเรื่องที่น่ามหัศจรรย์และน่าประหลาดใจจริง ๆ

และในช่วง 40 วันที่อยู่บนโลกหลังจากคืนพระชนม์ พระเยซูได้ทำสิ่งที่คล้ายกับที่พระยาห์เวห์เคยทำในพระคัมภีร์เดิม พระเยซูทรงเตรียมอาหารเช้าและปลาสำหรับสาวกของพระองค์ในแคว้นกาลิลี (ยอห์น 21:12,13) ผมสามารถหลับตามองเห็นว่าเป็นที่ไหน พวกเราที่เคยไปอิสราเอล และได้เดินรอบ ๆ ทะเลสาบกาลิลีจะรู้ว่า สถานที่นี้อยู่ใกล้คาเปอร์นาอุมทางด้านเหนือของทะเลสาบกาลิลีที่เหล่าสาวกจับปลา และพระเยซูทรงอยู่บนฝั่งกำลังเตรียมอาหารเช้าให้พวกเขาแต่เช้า นี่ไม่คล้ายกับสิ่งที่พระยาห์เวห์เคยทำให้กับชนอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารหรือ?

หลังสิ้นสุดสัปดาห์วัน พระเยซูได้เสด็จขึ้นไปและถูกรับขึ้นไปกับพระบิดาพระยาห์เวห์ของพระองค์ ตลอดเวลาที่ผ่านมาทั้งสองพระองค์ไม่เคยแยกจากกัน ทั้งสองพระองค์เสด็จขึ้นไปด้วยกัน ได้ถูกรับเข้าสู่พระสิริ ผมสามารถจินตนาการออกว่าบรรดาชาวสวรรค์กำลังร้องฮาเลลูยาที่นั่นก้องทั่วฟ้าสวรรค์และโลก ต้อนรับพระยาห์เวห์พร้อมด้วยพระคริสต์กลับสู่สวรรค์ นั่นอัศจรรย์เยี่ยมยอดจริง ๆ

สดุดี 150 สดุดีบทสุดท้ายที่เขียนขึ้นเพื่อใช้สรรเสริญ ในพระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ “ฮาเลลูยา”⁵³ จะแปลว่า “สรรเสริญพระเจ้า” (Praise the LORD) ที่คำว่า “พระเจ้า” (LORD) กล่าวถึงพระยาห์เวห์ ทุกบรรทัดในสดุดี 150 จะเริ่มต้นด้วย “สรรเสริญพระเจ้า”⁵⁴ หรือ “สรรเสริญพระยาห์เวห์” ซึ่งเป็นความหมายของ “ฮาเลลูยา” คำว่า “ฮาเลล” (Hallel) หมายถึง “สรรเสริญ” และ “ยาห์” (yah) เป็นคำสั้น ๆ ของยาห์เวห์ซึ่งปรากฏ 60 ครั้งในพระคัมภีร์เดิม ดังนั้น “ฮาเลลูยา” จึงหมายถึง “สรรเสริญพระยาห์เวห์” เมื่อพระยาห์เวห์พร้อมด้วยพระคริสต์เสด็จกลับสู่สวรรค์ บรรดาชาวสวรรค์อาจกำลังร้องเพลงสดุดี 150 ก็เป็นไปได้!

ผมอธิษฐานว่า องค์ผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยให้คุณมองเห็นความงดงามจากถ้อยคำของพระคัมภีร์ใหม่ เราไม่ได้สูญเสียอะไรเลยเมื่อมาเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ แต่เราได้รับทุกอย่าง ได้หลุดจากความคิดที่ผิด ๆ ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพในที่สุด ผมหวังว่าท้ายที่สุดนี้เราจะเรียนรู้ที่จะรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา และรักพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้าของเรา เพราะถ้าไม่มี

⁵³ ภาษาอังกฤษคือคำว่า “hallelujah”

⁵⁴ “Praise the LORD” สดุดี 150:1 “สรรเสริญพระยาห์เวห์ จงสรรเสริญพระเจ้าในสถานนมัสการของพระองค์ จงสรรเสริญพระองค์ในพื้นฟ้าอันภาพของพระองค์” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

พระเยซูเราก็จะไม่ได้ได้รับความรอด พระองค์ทรงเป็นทางที่ไปถึงพระบิดา (ยอห์น 14:6) แต่พระองค์ไม่ใช่จุดหมายปลายทาง เพราะถ้าไม่มีทางคุณก็จะไปไม่ถึงจุดหมายปลายทาง

แม้จะเป็นการเสี่ยงที่จะพูดซ้ำ ผมก็ขอเน้นอีกครั้งว่า มันถึงเวลาที่เราในฐานะของคริสตจักรและส่วนตัวบุคคลจะกลับมาหองค์พระเจ้าของเรา มาหาพระยาห์เวห์ผู้ทรงรักเราและทรงทนความทุกข์ทรมานทั้งสิ้นในองค์พระคริสต์เพื่อเรา

ในที่สุดผมก็เข้าใจหนังสือวิวรณ์ เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมไม่เข้าใจว่าทำไมในวิวรณ์จึงมีการเทิดทูนพระยาห์เวห์เสมอ แต่ให้ความสนใจค่อนข้างน้อยกับพระเยซูพระเมสโปดก พระเมสโปดกถูกกล่าวถึง 28 ครั้งในวิวรณ์ แต่ผู้ที่ประทับบนพระที่นั่งคือพระยาห์เวห์นั้นถูกกล่าวถึงบ่อยกว่ามาก พระที่นั่งตรงกลางจะเป็นของ “พระเจ้าเที่ยงแท้เพียงองค์เดียว” อยู่เสมอ ดังที่พระเยซูทรงเรียกพระองค์ในยอห์น 17:3⁵⁵ พระเยซูในวิวรณ์จะถูกอ้างถึงแค่ว่าเป็นพระเมสโปดกและไม่เคยมีชื่อเรียกที่สำคัญอย่างอื่น (มีการตีความอยู่บ้างที่พระเยซูทรงมีชื่อเรียกอื่น ๆ แต่เราจะไม่เข้าไปในรายละเอียดตอนนี้) ในวิวรณ์นั้นชื่อเรียกที่สำคัญของพระเยซูก็คือพระเมสโปดกผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา พระยาห์เวห์เป็นผู้ที่มอบพระเมสโปดก (ลูกแกะ) ของพระองค์ไว้ในมือของมนุษย์แทนเรา พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่าพระเจ้า “ทรงมอบ” พระเยซูไว้ในมือของมนุษย์เพื่อที่ว่าพระเยซูจะถูกฆ่าเป็นเครื่องบูชาเพื่อบาปของเรา⁵⁶

เราขอบคุณพระยาห์เวห์พระเจ้าที่ทรงจัดเตรียมพระเมสโปดก (ลูกแกะ) สำหรับความรอดของเรา เมื่ออิสอัคถามอับราฮัมบิดาของเขาว่า “ลูกแกะสำหรับเครื่องบูชาอยู่ที่ไหน?” อับราฮัมก็ได้ให้ความมั่นใจกับเขาว่า “ลูกเอ๋ย พระเจ้าจะทรงจัดหาลูกแกะสำหรับพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา” (ปฐมกาล 22:7-8) ซึ่งเป็นสิ่งที่พระยาห์เวห์ได้ทรงกระทำเพื่อเราในพระเยซูคริสต์

⁵⁵ ยอห์น 17:3 “และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือการที่พวกเขารู้จักพระองค์(พระบิดา) ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา”

⁵⁶ ฮีบรู 9:26 “พระองค์ทรงปรากฏครั้งเดียวเท่านั้นในปลายยุค เพื่อกำจัดบาปให้หมดสิ้นไป โดยการถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา”

บทที่ 5

การสร้างใหม่

หลังจากที่ศึกษาพระคำของพระเจ้าอยู่หลายชั่วโมงเมื่อวานนี้ ผมจึงพูดกับเฮเลนว่า “ผมเริ่มจะเห็นความจริงที่องค์ผู้เป็นเจ้านำเปิดเผยกับผม แต่ผมไม่รู้ว่าจะเรียบเรียงอย่างไรเพื่อเอาไปสอน” ถ้าหากพระองค์ไม่ช่วยผม ผมก็คงไม่สามารถจะทำให้คุณเข้าใจความจริงได้ มันเหมือนกับการเรียงชิ้นส่วนต่างๆ เข้าด้วยกันและยังงงๆ อยู่ว่า “มันจะต่อเข้ากันพอดีได้อย่างไร?” แต่ถึงอย่างไรผมก็นอนหลับสบายและฝากเรื่องนี้ไว้ในพระหัตถ์ขององค์ผู้เป็นเจ้าด้วยความมั่นใจว่าพระองค์จะทรงนำผมแต่ละวัน เมื่อผมตื่นขึ้น ผมก็เข้าเฝ้าองค์ผู้เป็นเจ้าตามปกติ แล้วก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ ที่องค์ผู้เป็นเจ้าทรงจัดทุกสิ่งเป็นลำดับให้กับผมอย่างที่ผมคาดไว้ว่าพระองค์จะทรงทำให้ผม

คำสอนของบทนี้มีความสำคัญเพราะมุ่งเน้นไปที่ความรอดตามที่เปิดเผยให้เห็นในพระคัมภีร์ใหม่และอันที่จริงแล้วก็ในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม แต่เรื่องความรอดหรือหลักคำสอนเกี่ยวกับความรอด¹ เป็นหัวข้อที่กว้างมาก และโดยพระคุณขององค์ผู้เป็นเจ้า ผมจะพยายามย่อให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผมได้อธิบายเรื่องความรอดอย่างละเอียดแล้วในหนังสือชื่อ “การมาเป็นคนใหม่”² ดังนั้นจึงมีหลายประเด็นที่ผมไม่จำเป็นต้องพูดถึงในบทนี้

ก่อนอื่นผมจะชี้ให้เห็นว่า ทั้งสี่บทที่ผ่านมามีพระเจ้าพระยาห์เวห์เป็นศูนย์กลางและจุดศูนย์กลางรวมความสนใจ ซึ่งควรเป็นเช่นนั้น จากตั้งแต่การสร้างไปจนถึงการไถ่ถอน ทุกสิ่งมุ่งเน้นไปที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา เมื่อเรามีจุดศูนย์กลางรวมความสนใจที่ถูกต้องแล้ว ทุกสิ่งก็จะชัดเจน แต่ถ้าเราพลาดจุดนี้สุดท้ายเราก็จะสับสนอย่างมาก

ผมต้องการทำให้คำสอนในบทนี้ชัดเจนมากจนทุกคนที่แม้แต่เด็กทารกก็สามารถเข้าใจได้ ถ้าผมพูดสิ่งที่เข้าใจยาก พวกเขาอาจจะบอกว่า “ก็น่าฟังดี!” ผมเคยได้ยินบางคนพูดว่า “คำเทศนานี้เยี่ยมยอด แต่ผมไม่เข้าใจสักคำ!” คำเทศนาข้ามหัวของพวกเขาไปก็เพราะว่าพวกเขาไม่สามารถจะเข้าใจ

¹ Soteriology

² *Becoming a New Person*

ได้ ขณะเดียวกันเมื่อคุณฟังผู้บรรยายหรืออาจารย์ในสถาบันการศึกษาที่พูดแบบเรื่อยเปื่อย คุณอาจคิดว่าคำบรรยายนั้นสูงส่งและเลิศลอย แต่ตามจริงแล้วไม่มีเนื้อหาสาระเอาเสียเลย ที่จริง “การพูดแบบเรื่อยเปื่อย” มักจะหมายถึงหาเนื้อหาสาระไม่ได้ ผมก็เคยนั่งฟังหลายคำบรรยายโดยไม่รู้ตัว อาจารย์ผู้บรรยายกำลังพูดถึงอะไรอยู่ คนบางคนประทับใจเมื่อพวกเขาฟังคำบรรยายที่พวกเขาไม่เข้าใจ แต่ผมจะประทับใจเมื่อมีใครอธิบายสิ่งนั้นให้ผมเข้าใจอย่างชัดเจน ที่ฟังแล้วเริ่มจะเข้าใจได้ดี

ขณะที่ศึกษาอยู่ในลอนดอน ผมนั่งฟังคำบรรยายจากอิสยาห์ 53 โดยอาจารย์ชาวอเมริกันที่มีชื่อเสียงท่านหนึ่ง พวกเราทั้งหมดที่เป็นนักศึกษาศาสนศาสตร์ปีที่หนึ่งและปีที่สองต่างเบียดเสียดกันแน่นในห้องบรรยาย ผมเป็นนักศึกษาเพียงคนเดียวในภาควิชาพระคัมภีร์ใหม่ที่เคยเรียนภาษาฮีบรูมาก่อน ในขณะที่นักศึกษาคนอื่น ๆ ไม่มีใครรู้ภาษาฮีบรู และอาจารย์ผู้บรรยายก็พูดไปเรื่อย ๆ พิมพ์อะไรบางอย่างบนภาษาฮีบรูโดยไม่มีใครรู้ว่าอาจารย์กำลังพูดถึงอะไร ผมคิดในใจว่า “อาจารย์กำลังพูดถึงอะไรหรือ?” ภาษาฮีบรูของผมมันแย่หรือว่ามีอะไรผิด ๆ ในคำบรรยายของเขากันแน่? ผมมองไปรอบ ๆ ก็เห็นว่าทุกคนจ้องตาแป๋วโดยไม่ได้ระแคะระคายอะไร พวกเขาคงออกมาจากห้องบรรยายแล้วคิดว่า “เป็นคำบรรยายที่เยี่ยมยอด!” นี่ขนาดผมที่รู้ภาษาฮีบรูก็ยังไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่เขาพูดแล้วคนที่น่าสงสารเหล่านี้ที่ไม่รู้ภาษาฮีบรูเลยละ จะเป็นอย่างไร?

พระวาตะของพระเจ้า

คำว่า “พระวาตะของพระเจ้า” (Word of God)³ ที่เรากำลังศึกษาอยู่นี้ เป็นคำพูดที่ใช้ประมาณ 40 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ คุณสามารถตรวจสอบดูได้ในภาษากรีกหรือในภาษาอังกฤษจากโปรแกรมพระคัมภีร์ที่สมบูรณ์ “พระวาตะของพระเจ้า” ที่ปรากฏประมาณ 40 ครั้งนี้ไม่ได้ใช้เป็นชื่อเรียกของพระคริสต์ แต่จะหมายถึงถ้อยคำแห่งความรอดของพระเจ้า หรือหมายถึงพระกิตติคุณเสมอ จากจำนวนปรากฏ 40 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ จำนวนมากกว่าหนึ่งในสี่คือ 11 ครั้งจะพบในหนังสือกิจการ นี่ก็ไม่ได้เกินความคาดหมาย เพราะหนังสือกิจการเป็นบันทึกของการที่พระวจนะของพระเจ้าได้ถูกประกาศออกไป และการที่ผู้ได้ยินได้ฟังหันมาหาพระวาตะของพระเจ้า

เมื่อพูดถึง “พระวาตะของพระเจ้า” คำว่า “พระเจ้า” นี้คุณหมายถึงใครตั้งแต่แรก? ตอนนี้คุณก็น่าจะรู้ว่า พระเจ้าคือพระยาห์เวห์เพราะเท่าที่ทราบจากพระคัมภีร์แล้วไม่มีพระเจ้าอื่น พระวาตะของพระเจ้าในพระคัมภีร์ใหม่และในพระคัมภีร์เดิมจะเป็น “พระวาตะของพระยาห์เวห์” เป็นคำพูด

³ คำว่า “Word of God” หมายถึง “คำของพระเจ้า” ในพระคัมภีร์ภาษาไทยจะแปลว่า “พระวจนะ” บางครั้งแปลว่า “พระวาตะ” ตลอดพระคัมภีร์ใหม่ ดังนั้นสถิติของการปรากฏคำนี้จึงไม่เท่ากับจำนวนที่ปรากฏในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษ (ผู้แปล)

ที่ปรากฏหลายครั้งมากในพระคัมภีร์เดิม ในพระคัมภีร์เดิมภาษากรีกฉบับเซปทัวจินต์⁴ เองนั้นมีคำว่า “logos” (วาทะ)⁵ ปรากฏ 1,239 ครั้ง เมื่อใช้กับพระเจ้า “logos” ก็คือพระวาทะของพระยาห์เวห์ ซึ่งก็คือถ้อยคำที่พระยาห์เวห์ตรัสหรือประกาศ

ในทางกลับกัน “พระวาทะของพระคริสต์” มีปรากฏเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในพระคัมภีร์ใหม่ในโคโลสี 3:16 ที่หมายความว่า “ถ้อยคำเกี่ยวกับพระคริสต์” หรือ “ข้อความเกี่ยวกับพระคริสต์” แต่ตรงข้ามกับ “พระวาทะของพระเจ้า” ที่มีความหมายกว้างกว่าเพราะว่าเป็นถ้อยคำที่เริ่มจากและออกมาจากพระเจ้าแต่ก็เป็นถ้อยคำที่เกี่ยวกับพระเจ้าด้วย พระวาทะของพระเจ้าเป็นถ้อยคำที่มาจากพระเจ้า (พระยาห์เวห์) และเป็นถ้อยคำที่เกี่ยวกับพระเจ้า (พระยาห์เวห์) ทั้งในพระคัมภีร์เดิมและในพระคัมภีร์ใหม่ พระคัมภีร์ใหม่ใช้ไวยากรณ์ที่บอกความเป็นเจ้าของ เมื่อกล่าวถึงถ้อยคำที่มาจากพระยาห์เวห์ และบอกความเกี่ยวข้องกับผู้เป็นเจ้าของที่ถูกกล่าวถึง⁶ เมื่อกล่าวถึงถ้อยคำที่เกี่ยวกับพระยาห์เวห์

พระยาห์เวห์เป็นศูนย์กลางที่แท้จริงของพระวาทะของพระเจ้าหรือพระวาทะของพระยาห์เวห์ นี่ตรงข้ามกับวิธีที่เรามักจะใช้พระวาทะของพระเจ้าเหมือนว่าเป็นพระวาทะที่เกี่ยวกับพระคริสต์ ทั้งๆที่ความจริงแล้ว “พระวาทะของพระคริสต์” มีปรากฏเพียงครั้งเดียวในพระคัมภีร์ใหม่ เราได้บิดเบือนความหมายและการเน้นของพระวาทะของพระเจ้า เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพผมแปลกใจและกังวลใจที่พบว่าพระคัมภีร์อ้างอิงเพียงข้อเดียวถึง “พระวาทะของพระคริสต์” ในพระคัมภีร์ใหม่ (โคโลสี 3:16)⁷ ในฐานะของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพที่สอนคนอื่นว่า “พระวาทะของพระเจ้า” คือคำเรียกพระคริสต์ ตัวผมเองต้องแปลกใจที่พบว่าไม่มีที่ไหนเลยในพระคัมภีร์ใหม่ที่ใช้คำนี้เป็นคำเรียกพระคริสต์ เราได้ยกคำเรียกให้กับพระคริสต์โดยที่พระคัมภีร์ใหม่ไม่ได้หมายถึงพระองค์เช่นนั้น

มีเพียงข้อเดียวที่ “พระวาทะของพระเจ้า” อาจใช้กับพระคริสต์ นั่นคือวิวรณ์ 19:13 ที่เราได้ดูกัน แต่ที่เราได้เห็นก็คือบุคคลที่ถูกเรียกว่า “พระวาทะของพระเจ้า” ในข้อนี้ไม่ใช่พระคริสต์ นี่ยังเป็นข้อสรุปของอาร์ เอช ชาลส์⁸ ผู้เชี่ยวชาญหนังสือวิวรณ์มากกว่าใคร ในคู่มืออธิบายพระคัมภีร์วิวรณ์ฉบับภาษากรีกของชาลส์สองชุดนั้น เขาชี้ให้เห็นว่าถ้าเราตรวจสอบบริบทก็จะพบว่า “พระวาทะของพระเจ้า” ไม่ได้หมายถึงพระคริสต์แต่หมายถึงพระกิตติคุณตามปกติ พระกิตติคุณออกไปอย่างมีชัยชนะเหมือนกับผู้ทรงม้า จากเบื้องหลังพระคัมภีร์เดิมของข้อนี้ (ในอิสยาห์ 63) ผู้ทรงม้าขึ้นไปที่พระ

⁴ Septuagint คือพระคัมภีร์เดิมภาษากรีกที่แปลจากพระคัมภีร์เดิมภาษาฮีบรู (ผู้แปล)

⁵ “Logos” หรือ “Word” (ผู้แปล)

⁶ subjective genitive และ objective genitive

⁷ ฉบับไทยคิงเจมส์และ 1971 แปล โคโลสี 3:16 ว่า “จงให้พระวาทะของพระคริสต์ดำรงอยู่ในตัวท่านอย่างบริบูรณ์” ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “จงให้พระวจนะของพระคริสต์อยู่ในพวกท่านอย่างบริบูรณ์” (ผู้แปล)

⁸ R.H. Charles

ยาห์เวห์ พระองค์ผู้ที่ถูกเรียกว่า “นักรบ” ในพระคัมภีร์เดิม (อิสยาห์ 42:13) พระองค์ทรงออกไปปราบด้วยถ้อยคำของพระกิตติคุณซึ่งพระองค์ทรงนำออกมา หลังจากที่ได้ตรวจสอบหลักฐานแล้ว ผมก็เห็นด้วยกับอาร์ เอช ซาลส์ คุณสามารถตรวจสอบสิ่งนี้ด้วยตัวคุณเองโดยค้นหาข้อมูลจากคู่มือพระคัมภีร์สองเล่มนี้

ผู้ที่พวกเขาได้แทง

ครวาก่อนเราดู เศคาริยาห์ 12:10

“เราจะเทวิญญาณแห่งพระคุณและการวิงวอนบนวงศ์วานของดาวิดและกับชาวเยรูซาเล็ม เพื่อว่าพวกเขาจะมองดูเรา ผู้ที่พวกเขาเองได้แทง และพวกเขาจะไวทุกข์เพื่อท่าน เหมือนคนที่ไวทุกข์เพื่อบุตรชายคนเดียวของตน และพวกเขาจะร่ำไห้อย่างขมขื่นเพื่อท่าน เหมือนคนที่ร่ำไห้อย่างขมขื่นเพื่อบุตรหัวปีของตน” (ฉบับ NASB)

เมื่อเราอ่านข้อนี้เกี่ยวกับผู้ที่ถูกแทง เรามักจะคิดถึงความทุกข์ทรมานของพระเยซู เราสามารถอ่านพระคัมภีร์และมองไม่เห็นว่ายะห์เวห์เป็นผู้ที่ถูกแทง แม้ว่าพระเยซูได้ทรงทุกข์ทรมาน ดังที่กล่าวว่า “พวกเขาจะมองดูเรา ผู้ที่พวกเขาเองได้แทง” ในข้อความที่น่าสังเกตนี้เราจะเห็นว่าไม่ใช่พระเยซูเท่านั้นที่ทรงทุกข์ทรมานเพื่อเรา แต่พระยาห์เวห์ในพระคริสต์ที่ทรงทุกข์ทรมานเพื่อเราด้วยการที่เศคาริยาห์ 12:10 กล่าวถึงพระยาห์เวห์นั้น ได้รับการสนับสนุนจากบรรดาผู้เชี่ยวชาญภาษาฮีบรู เช่น คีลกับเดลิทซ์¹⁰

ความทุกข์ทรมานทางจิตวิญญาณนั้นหนักกว่าความทุกข์ทรมานทางกายมากนัก ปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง “เดอะ แพสชัน ออฟ เดอะ คริสต์”¹¹ ก็คือ ภาพยนตร์มุ่งเน้นเฉพาะความทุกข์ทรมานทางกายเป็นส่วนมาก มีการเฟียวน การโบยตี การแบกกางเขน พระวรกายลั่นเรียวแรง และการตอกตะปูที่แทงทะลุพระหัตถ์ การแทงครั้งสุดท้ายด้วยทวนนั้นไม่ได้เจ็บปวดเลย เพราะตอนนั้นพระเยซูสิ้นพระชนม์ไปแล้ว

แล้วความทุกข์ทรมานทางจิตวิญญาณล่ะ? ความทุกข์ทรมานของพระคริสต์ที่เกทเสม็นั้นมากยิ่งขึ้นกว่าความทุกข์ทรมานที่กางเขนมาก นั่นคือสิ่งที่คริสเตียนส่วนมากไม่ได้ตระหนักถึง ตัวผมเองก็

⁹ ฉบับอมตธรรมร่วมสมัยแปลว่า “พวกเขาจะมองดูเรา ผู้ที่พวกเขาได้แทง” ฉบับมาตรฐานแปลว่า “เมื่อเขาทั้งหลายมองดูท่าน ผู้ซึ่งเขาเองได้แทง” (ผู้แปล)

¹⁰ Keil and Delitzsch นักวิชาการพระคัมภีร์เดิม (ผู้แปล)

¹¹ *Passion of the Christ*

เคยผ่านความเจ็บปวดทางกายมา แม้กระทั่งความเจ็บแปลบเหมือนมีอะไรแทงเข้าไปในเนื้อ ผมคิดว่า การตอกตะปูลงบนมือนั้นไม่เจ็บปวดเท่าการใช้อะไรแหลม ๆ มาแทงเข้าที่สะโพกหรือหลังของคุณ พวกคุณที่เคยทนกับความทุกข์ทรมานทางกายมาบ้าง ก็จะรู้ว่าความทุกข์ทรมานทางกายเป็นลักษณะความทรมานที่น้อยสุดในความทุกข์ทรมานต่าง ๆ ของพระคริสต์

ความทุกข์ทรมานที่หนักสุดก็คือความทุกข์ทรมานทางจิตวิญญาณ ถ้าคุณเคยทุกข์ทรมานในส่วนที่ลึกที่สุดของคุณ ที่ใจของคุณแทบจะแตกเป็นเสี่ยง ๆ จากความเจ็บปวดรวดร้าวข้างในจนคุณต้องตื่นอยู่ทั้งคืน คุณก็จะเข้าใจความทุกข์ทรมานที่หนักกว่าความทุกข์ทรมานใด ๆ ทางกาย นั่นก็คือความทุกข์ทรมานแบบที่พระเยซูต้องเผชิญที่เกทเสมนี คำว่า “พวกเขาจะมองดูเรา ผู้ซึ่งพวกเขาเองได้แทง” เผยให้เห็นอะไรบางอย่างเกี่ยวกับความทุกข์ทรมานทางจิตวิญญาณที่พระยาห์เวห์ได้เจอ

มีการเปลี่ยนที่เด่นชัดเกิดขึ้นตรงช่วงกลางข้อที่ “เรา” เปลี่ยนเป็น “ท่าน” ที่ว่า “พวกเขาจะมองดูเรา ผู้ซึ่งพวกเขาเองได้แทง และพวกเขาจะไวทุกข์เพื่อท่าน”¹² เหมือนคนที่ไวทุกข์เพื่อบุตรชายคนเดียวของตน...” พระคัมภีร์ฉบับนิวอเมริกันแอสแตนด์ใช้สรรพนามทั้งสองคำเป็นตัวพิมพ์ใหญ่เพื่อบอกเป็นนัยว่าพวกเขากล่าวถึงพระยาห์เวห์

ทำไมจึงเปลี่ยนจาก “เรา” มาเป็น “ท่าน”? นั่นดูเหมือนว่าพระเจ้าจะหยุดตรัสหลังจากตรัสว่า “เราผู้ซึ่งพวกเขาเองได้แทง” แล้วเศคาริยาห์ก็พูดต่อว่า “พวกเขาจะไวทุกข์เพื่อท่าน” แต่จากคำตอบเนื่องของคำพูด จึงไม่มีมูลเหตุให้คิดว่าองค์ผู้เป็นเจ้าจะหยุดตรัสกลางคันในคำกล่าวนี้ อะไรเป็นเหตุของการเปลี่ยนนี้? เราพบคำตอบเมื่อเราอ่านต่อไปในเศคาริยาห์ 13:7 ซึ่งกล่าวถึงสิ่งที่น่าสนใจว่า

“พระเจ้า [พระยาห์เวห์] จอมทัพตรัสว่า “ดาบเอ๋ย จงตื่นขึ้นต่อสู้ผู้เลี้ยงแกะของเรา และต่อสู้คนสนิทของเรา”¹³ จงตีผู้เลี้ยงที่ฝูงแกะนั้นจะกระจัดกระจายไป และเราจะหั่นมือของเรามาต่อสู้กับตัวเล็กตัวน้อย” (ฉบับ NASB)

องค์ผู้เป็นเจ้าตรัสว่าดาบจะฟัน “ผู้เลี้ยงแกะของเรา” คนที่พระยาห์เวห์เรียกว่า “คนสนิทของเรา” และปรากฏว่า “ท่าน” ในเศคาริยาห์ 12:10 ก็คือคนสนิทของพระยาห์เวห์ในเศคาริยาห์ 13:7 การตีคนสนิทของพระองค์ก็คือการตีพระยาห์เวห์ คำภาษาฮีบรูว่า “คนสนิท” จะไม่ค่อยพบในพระคัมภีร์เดิม และส่วนใหญ่จะปรากฏในหนังสือห้าเล่มแรกของพระคัมภีร์เดิม¹⁴ ซึ่งเป็นหนังสือธรรมบัญญัติ คำนี้มีปรากฏ 10 ครั้งในพระคัมภีร์ห้าเล่มแรกและปรากฏเพียงครั้งเดียวที่นอกเหนือจากหนังสือธรรมบัญญัติ (ในเศคาริยาห์ 13:7 ข้อนี้) ตัวอย่างเช่น ในเลวีนิติจะมีความหมายว่าเพื่อนบ้าน

¹² “They will look on Me whom they have pierced; and they will mourn for Him” (NASB)

¹³ ฉบับอมตธรรมร่วมสมัยแปลว่า “คนใกล้ชิดของเรา” (ผู้แปล)

¹⁴ Pentateuch

หรือมิตรสหาย คำนี้จะไม่ค่อยพบในพระคัมภีร์เดิมแต่ก็ไม่ใช่คำที่ไม่มีใครรู้จัก คำว่า “คนสนิทของเรา” ในเศคาริยาห์สามารถจะแปลว่า “สหายของเรา” หรือ “เพื่อนบ้านของเรา”

ที่สำคัญก็คือ พระเยซูทรงมองว่าเศคาริยาห์ 13:7 เป็นการอ้างอิงถึงพระองค์เอง (มัทธิว 26:31, มาระโก 14:27) พระองค์ทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะที่จะถูกประหารด้วยดาบที่มนุษย์ตัดสินโทษ ดาบเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจของมนุษย์และการตัดสินความต่อหน้าผู้ที่มีอำนาจนั้น ผู้มีอำนาจปกครองไม่ได้ถือดาบไว้เลย (โรม 13:4) พระเยซูทรงยกอ้างจากเศคาริยาห์โดยตรงว่า

แล้วพระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาว่า “ในคืนวันนี้พวกท่านทุกคนจะทิ้งเรา เพราะมีคำเขียนไว้ว่า ‘เราจะประหารผู้เลี้ยงแกะ และแกะฝูงนั้นจะกระจัดกระจายไป’ (มัทธิว 26:31 ฉบับ NASB)

เราไม่จำเป็นต้องเดาการแปลความหมายของเศคาริยาห์ 13:7 เพราะพระเยซูทรงอธิบายให้เรา พระองค์ทรงใช้ชื่อนี้กับตัวพระองค์เอง ซึ่งหมายความว่าพระเยซูทรงเป็นคนสนิทพิเศษคนนั้นและยังเป็นเพื่อนบ้านและสหายของพระยาห์เวห์ด้วย คำในมัทธิว 26:31 (และในมาระโก 14:27) พูดก่อนการจับกุมและไต่สวนพระเยซู

ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องน่าคิด แต่ที่น่าแปลกใจยิ่งกว่าก็คือกิจการ 20:28 ข้อที่เผยให้เห็นความรู้สึกของเศคาริยาห์ 12:10 แต่ได้ทำให้นักวิชาการงงวยมาเป็นเวลานาน มีการแปลความหมายในหลายแบบในฉบับภาษาอังกฤษต่าง ๆ เช่น “จงเฝ้าระวังทั้งตัวท่านเองและฝูงแกะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงตั้งท่านไว้ให้เป็นผู้ดูแล ให้เลี้ยงดูคริสตจักรของพระเจ้า ที่พระองค์ทรงซื้อมาด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง” (กิจการ 20:28 ฉบับ NASB)

ตอนท้ายของคำกล่าวซึ่งแปลตามตัวอักษรในฉบับนิวอเมริกันสแตนด์อาร์ดนี้เป็นปัญหาอย่างมาก ที่ผู้แปลบางคนได้เปลี่ยนจาก “พระโลหิตของพระองค์เอง” มาเป็น “พระโลหิตของพระบุตรของพระองค์เอง”¹⁵ (เปรียบเทียบกับฉบับ NRSV) ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่เปาโลกำลังพูดอยู่ คำว่า “พระเจ้า” ตรงนี้หมายถึงพระยาห์เวห์ ดังนั้น “คริสตจักรของพระเจ้า” จึงหมายถึงคริสตจักรของพระยาห์เวห์ คำที่กล่าวนี้ไม่ได้บอกว่าเป็น “คริสตจักรของพระคริสต์”

เราเข้าใจ “คริสตจักรของพระเจ้าที่พระองค์ทรงได้มาด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง” อย่างไร? เมื่อผมเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมงงกับข้อนี้แต่ตอนนี้แทบจะไม่ใช่ปัญหา พระเจ้าไม่ได้มีโลหิตที่พระองค์จะใช้ซื้ออะไร? พระเจ้าเป็นวิญญาณและไม่มีเนื้อและเลือดเหมือนมนุษย์

¹⁵ พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ 1971 ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย และฉบับไทยคิงเจมส์แปลว่า พระองค์ทรงซื้อหรือทรงไถ่ “มาด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง” แต่ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “พระองค์ทรงได้มาด้วยพระโลหิตของพระบุตรของพระองค์” (ผู้แปล)

เศคาริยาห์ 12:10 กล่าวว่าพระยาห์เวห์ทรงถูกแทง แต่พระองค์ถูกแทงได้อย่างไร? ก็โดยทางผู้เลี้ยงที่ถูกเรียกว่าคนสนิทและสหายของพระองค์ ความเชื่อมโยงระหว่างพระเจ้า (พระยาห์เวห์) กับมนุษย์ผู้นี้ (พระเยซู) แยกจากกันไม่ได้เลย เพราะเมื่อคุณกระทำกับคนหนึ่งก็เท่ากับคุณกระทำกับอีกคนหนึ่งด้วย ผู้ที่ไม่ยอมรับพระเยซูก็ไม่ยอมรับพระเจ้า ผู้ที่ข่มเหงพระเยซูก็ข่มเหงพระเจ้า ผู้ที่แทงพระเยซูก็แทงพระเจ้า

พระเยซูตรัสว่า “ผู้ที่รับพวกท่านก็รับเรา และผู้ที่รับเราก็คือรับพระองค์ผู้ทรงใช้เรามา” (มัทธิว 10:40 ฉบับ NIV) เราเองก็เชื่อมโยงกับพระเจ้าอย่างแยกจากกันไม่ได้เช่นกัน เพราะสิ่งใดก็ตามที่มีคนกระทำกับเราก็เท่ากับกระทำกับพระเจ้าเองด้วย อันที่จริงเราจะพบว่าในทางปฏิบัติแล้ว ทุกสิ่งที่นำมาใช้กับพระเยซูในพระคัมภีร์ใหม่นำมาใช้กับเราด้วยเช่นกัน นั่นเป็นเพราะว่าพระเยซูทรงเป็นหนึ่งในพวกเรา

เราได้วางรากฐานความเข้าใจถึงราคาที่พระยาห์เวห์ต้องจ่ายเพื่อช่วยเราให้รอดในพระคริสต์ ทุกสิ่งที่พระคริสต์ทรงทุกข์ทรมานในพระกายของพระองค์ พระยาห์เวห์ก็ทรงทุกข์ทรมานอยู่ในพระองค์ พระคัมภีร์กล่าวว่า ในความทนทุกข์ของคนที่อิสราเอลนั้นพระยาห์เวห์ก็ทรงทนทุกข์กับพวกเขา

ความรอดและการสร้างใหม่

ความรอดในแผนการของพระเจ้ามุ่งไปที่คำว่า “การสร้างใหม่” คำว่า “ใหม่” เป็นคำคุณศัพท์ที่อธิบายถึง “การสร้าง” เราต้องเริ่มต้นด้วยการสร้าง ก่อนที่เราจะพิจารณาว่ามีอะไรที่ใหม่

ในพระคัมภีร์โดยเฉพาะในพระคัมภีร์ใหม่นั้น การทรงสร้างเกี่ยวข้องกับมนุษย์ มนุษย์เป็นสิ่งที่สูงสุดของการสร้างของพระเจ้า สดุดี 8:5 กล่าวถึงมนุษย์ว่า “พระองค์ทรงสร้างเขาให้ต่ำกว่าพระเจ้า แต่หน้อยเดียวและทรงสวมศักดิ์ศรีกับความมีอำนาจให้เขา!” (ฉบับ NASB) ตรงนี้คำภาษาฮีบรูว่า “เอลอฮิม” สามารถแปลว่า “พระเจ้า” ฉบับแปลบางฉบับกล่าวว่ามนุษย์ต่ำกว่า “พระเจ้า” (ฉบับ NASB, HSCB, NRSV) หน้อยเดียว แต่ฉบับอื่น ๆ กล่าวว่ามนุษย์ต่ำกว่า “ทูตสวรรค์” หรือ “ชาวสวรรค์” หน้อยเดียว

“เอลอฮิม” (Elohim) เป็นคำพหูพจน์ในภาษาฮีบรูซึ่งแสดงให้เห็นด้วยคำลงท้ายว่า “อิม” (im) ความหมายอันดับแรกคือ “พระเจ้า” และความจริงแล้วใช้กับพระเจ้าในคำ เช่น “ยาห์เวห์ เอลอฮิม” (พระยาห์เวห์พระเจ้า)¹⁶ เหตุใดคำแปลบางฉบับจึงบอกว่า “ต่ำกว่าทูตสวรรค์เพียงหน้อยเดียว”? ที่

¹⁶ เช่นปฐมกาล 2:4 “ลำดับเรื่องการเนรมิตสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินมีดังนี้ ในวันที่พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างแผ่นดินและฟ้าสวรรค์” หรือปฐมกาล 2:7 “พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคัลจากพื้นดิน” (ฉบับมาตรฐาน 2011) –ผู้แปล

เป็นเช่นนั้นก็เพราะฉบับเซปทัวจินต์เลือกที่จะแปล “เอโลฮิม” ว่า “ทูตสวรรค์” ด้วยเหตุผลที่ผู้แปลทั้งหลายทราบดีที่สุด เมื่อเวลาผ่านไปคำแปลว่า “ทูตสวรรค์” ก็เข้ามาอยู่ในตัวบทของพระคัมภีร์ใหม่ในที่สุด เพราะฉบับเซปทัวจินต์เป็นพระคัมภีร์ของคริสตจักรที่พูดภาษากรีกในยุคแรกๆ (แม้จะไม่ใช่พระคัมภีร์ของคริสตจักรที่พูดภาษาฮีบรู) คริสเตียนที่พูดภาษากรีกมีพระคัมภีร์เพียงฉบับเดียวที่ยอมรับกันคือฉบับเซปทัวจินต์ซึ่งแปลจากพระคัมภีร์ภาษาฮีบรูมาเป็นภาษากรีก (มีฉบับแปลอื่นๆอีกสองสามฉบับรวมถึงฉบับอีโอด็อซัน¹⁷ที่มาในภายหลัง แต่ฉบับเหล่านี้ไม่ได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย)

ในพระคัมภีร์ใหม่ การทรงสร้างจะมุ่งเน้นที่มนุษย์เป็นสำคัญ 2 โครินธ์ 5:17¹⁸ กล่าวว่า ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็น “คนที่ถูกสร้างใหม่” หรือ “สิ่งสร้างใหม่” (คำแปลทั้งสองถูกต้อง)

มนุษย์เป็นสิ่งที่สูงสุดของการสร้างของพระเจ้า การสร้างใหม่ของการสร้างทั้งหมดเริ่มกับมนุษย์ แต่แผนการของพระเจ้ายึดกับความรอดนั้นไปถึงจักรวาล คุณจะไม่เข้าใจความรอดในพระคัมภีร์ใหม่ได้อย่างถูกต้อง เว้นแต่คุณจะเห็นว่าความรอดนั้นไม่ได้จำกัดเฉพาะมนุษย์ มันเริ่มต้นกับมนุษย์และขยายออกไปยังสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมด ดังนั้นเมื่อคุณมาถึงวิวรณ์ 21:1¹⁹ ที่มีฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ โรม 8:19-23 กล่าวว่า

¹⁹ สรรพสิ่งที่ทรงสร้างต่างจ่อรอคอยให้บรรดาบุตรของพระเจ้าปรากฏ ²⁰ เพราะสรรพสิ่งที่ทรงสร้างต้องอยู่ภายใต้ความขุ่นมัว ไม่ใช่ตามใจชอบของตนเอง แต่ด้วยความประสงค์ของผู้ที่ให้เป็นนั้น ²¹ ด้วยมีความหวังว่า สรรพสิ่งเหล่านั้นจะได้รับการปลดปล่อยจากพันธนาการไปสู่ความเสื่อมสลาย และเข้าสู่เสรีภาพอันรุ่งโรจน์ของบรรดาบุตรของพระเจ้า ²² เรารู้ว่าสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างกำลังคร่ำครวญเหมือนความเจ็บปวดในการคลอดบุตรมาจนทุกวันนี้ ²³ ไม่เพียงเท่านั้น แต่เราเอง ผู้มีผลแรกของพระวิญญาณก็ยังคงคร่ำครวญอยู่ใน ขณะที่เราจ่อรอคอยการรับเราเป็นบุตร ในการไถ่กายของเรา (ฉบับ NIV)

สรรพสิ่งที่ทรงสร้างกำลังคร่ำครวญรอการรับเราเป็นบุตรของพระเจ้า เมื่อการรับเป็นบุตรนั้นมีผลสมบูรณ์ สิ่งที่สร้างใหม่จะมีผลอย่างเต็มรูปแบบในมนุษย์ จึงทำให้สรรพสิ่งที่ทรงสร้างจะได้รับการไถ่และถูกสร้างใหม่ นั่นเป็นสิ่งที่น่ามหัศจรรย์ นิमितของความรอดนั้นไม่ได้จำกัดเฉพาะมนุษย์ มันเริ่มต้นกับมนุษย์และขยายออกไปยังสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมดในฟ้าสวรรค์และบนแผ่นดินโลก การขยายความรอดไปถึงจักรวาลนั้นเป็นเรื่องที่คริสเตียนโดยทั่วไปในปัจจุบันนี้ไม่รู้

¹⁷ Theodotion หรือ Theodotus ชาวฮิวเชื้อสายกรีกผู้แปลพระคัมภีร์เดิมภาษาฮีบรูเป็นภาษากรีก (ผู้แปล)

¹⁸ 2 โครินธ์ 5:17 “ถ้าใครอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น”

¹⁹ วิวรณ์ 21:1 “และข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะว่าฟ้าสวรรค์เดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปแล้ว”

มนุษย์ที่เป็นสิ่งสูงสุดของการสร้างของพระเจ้านั้นเป็น “พระฉายาและสง่าราศีของพระเจ้า” (1 โครินธ์ 11:7) เป็นสิ่งสำคัญที่จะเห็นว่าความรอดเกี่ยวข้องกับการทรงสร้างของพระเจ้าและสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้น ลองคิดดูสิว่า ถ้าพระเยซูไม่ใช่มนุษย์จริงๆ พระองค์ก็ไม่ได้เป็นส่วนของการทรงสร้างนี้ และถ้าพระองค์ไม่ได้เป็นส่วนของการทรงสร้างนี้ พระองค์ก็ไม่สามารถช่วยเราให้รอดได้

ความจริงของพระคัมภีร์ที่เราต้องเข้าใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพอย่างฉวยมือรับไม่ได้ เนื่องจากพระเจ้าก่อกำเนิดมนุษย์ในพระเยซูตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ก็คือพระเยซูจะต้องเป็นมนุษย์ ยิ่งคุณเข้าใจพระคัมภีร์ใหม่มากเท่าไร คุณก็จะเข้าใจความจริงนี้มากขึ้นเท่านั้น เพราะพระคัมภีร์ใหม่กล่าวซ้ำๆว่า พระเยซูผู้ทรงเป็นมนุษย์²⁰เป็นผู้ที่ทรงไถ่เรา ขณะที่อาดัมล้มเหลว พระคริสต์ได้ทรงทำสำเร็จ ขณะที่อาดัมไม่เชื่อฟัง พระคริสต์ได้ทรงเชื่อฟัง เพราะเมื่อความตายเกิดขึ้นโดยความบาปมนุษย์คนหนึ่ง ชีวิตก็เกิดขึ้นโดยการเชื่อฟังของมนุษย์คนหนึ่งเช่นกัน²¹

ในศาสตร์เกี่ยวกับความรอดนั้น การเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ไม่ได้มีความสำคัญต่อความรอด พูดแบบภาษาง่ายๆก็คือ พระเยซูจะเป็นพระเจ้าหรือไม่เป็น ก็ไม่ได้สำคัญกับความรอดของเราเลย (นอกจากความหมายอ้อมๆว่า ถ้าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า พระองค์ก็ไม่ใช่มนุษย์ และถ้าพระองค์ไม่ใช่มนุษย์ เราก็จะไม่รอด)

พระเยซูผู้ทรงเป็นมนุษย์

ทำไมเราจึงอับอายด้วยที่จะพูดถึงพระเยซูว่าเป็นมนุษย์? ครึ่งก่อนเราเห็นแล้วว่าความคิดแบบสมัยใหม่เกี่ยวกับมนุษย์ก็คือเขามีฉายาของสิ่ง ไม่ใช่ฉายาของพระเจ้า ตามทฤษฎีวิวัฒนาการแล้วมนุษย์สืบเชื้อสายมาจากลิงและมีฉายาหรือภาพลักษณ์ของลิง แต่ความเชื่อของคริสเตียนได้ทำให้ความคิดเกี่ยวกับมนุษย์แย่งง โดยบอกว่ามนุษย์ไม่เพียงแต่ไร้คุณค่าเฉพาะแต่ภายนอกเท่านั้น แต่ยังเลวทรามอย่างสุดๆภายในด้วย ผมขอปฏิเสธข้อสรุปของสองสมมุติฐานนี้เพราะทั้งสองอย่างไม่ได้เป็นไปตามพระคัมภีร์

ในพระคัมภีร์ฮีบรู (แต่ไม่ใช่ในฉบับแปลของเซปทัวจินต์) นั้นมนุษย์ถูกสร้างให้ต่ำกว่าพระเจ้าเพียงหน่วยเดียว นี่หมายความว่ามนุษย์เป็นสิ่งสูงสุดในบรรดาสิ่งมีชีวิตทั้งหมดที่ถูกสร้างขึ้น

²⁰ ฉบับอมตธรรมร่วมสมัยแปล 1 ทิโมธี 2:5 ตรงกับต้นฉบับภาษากรีกและภาษาอังกฤษว่า “เพราะมีพระเจ้าเพียงองค์เดียว และมีคนกลางผู้เดียวระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นมนุษย์” (For there is one God, and one mediator also between God and men, the man Christ Jesus” (1 Timothy 2:5 ESV, KJV, NAU, NIV, WEB, YLT)–ผู้แปล

²¹ 1 โครินธ์ 15:21 “เพราะว่าในเมื่อความตายเกิดขึ้นโดยมนุษย์คนหนึ่ง การเป็นขึ้นจากความตายก็เกิดขึ้นโดยมนุษย์คนหนึ่งเช่นกัน”

พระเยซูจะต้องเป็นมนุษย์จึงจะช่วยให้เราให้รอดได้ ความบาปมาทางมนุษย์คนหนึ่งและความบาปก็ต้องถูกลบล้างทางมนุษย์คนหนึ่ง พระเยซูจะต้องเป็นมนุษย์ 100% ถ้าพระเยซูทรงเป็นน้อยกว่ามนุษย์หรือเป็นมากกว่ามนุษย์ พระองค์ก็ไม่ใช่มนุษย์ และความรอดของเราก็จะหลุดลอยไป

เราอาจจะไม่รู้ในหลาย ๆ สิ่ง แต่มีบางอย่างที่เราารู้คือการเป็นมนุษย์นั้นหมายถึงอะไร เพราะอย่างน้อยในการเป็นมนุษย์คนหนึ่งเราจะรู้ว่ามีมนุษย์เป็นอย่างไร

ถ้าพระเยซูเป็นพระเจ้า 10% พระองค์ก็จะไม่ใช่มนุษย์ เพราะว่าไม่มีมนุษย์คนใดเป็นพระเจ้า 10% และถ้าพระเยซูมีความเป็นมนุษย์ที่น้อยกว่ามนุษย์ 10% พระองค์ก็ไม่ใช่มนุษย์เช่นกัน คนคนหนึ่งเป็นมนุษย์ก็เมื่อเขาไม่ได้มีอะไรที่มากหรือน้อยกว่ามนุษย์ มนุษย์คนหนึ่งอาจจะพิการทางจิตใจหรือทางร่างกาย แต่เขาก็ยังคงเป็นมนุษย์ 100% การที่ไม่สามารถจะทำหน้าที่ได้ 100% ก็ไม่ได้ทำให้เขาเป็นมนุษย์น้อยลง เรานับถือคนที่พิการทางจิตใจหรือทางกายเพราะพวกเขาเป็นมนุษย์อย่างแท้จริงและอย่างสมบูรณ์

คุณและผมรู้ว่ามนุษย์คืออะไร และเราไม่ควรปล่อยให้ใครมาบอกเราว่าผู้ที่เป็นพระเจ้า 100% และเป็นมนุษย์ 100% นั้นคือมนุษย์อย่างแท้จริง นี่เป็นการพูดที่ดูถูกสติปัญญาของเรา และเมื่อมองย้อนกลับไป ผมไม่รู้ว่าคุณเชื่อเรื่องเหลวไหลเช่นนี้ได้อย่างไร

ไม่มีใครสามารถเป็นอะไรได้มากกว่า 100% จำนวนเต็มของ 200% แสดงว่าเป็นสองคนไม่ใช่คนเดียว คุณไม่ต้องเป็นนักคณิตศาสตร์คุณก็รู้ได้ว่าไม่มีใครเป็น 200% ได้ เวลาพูดกัน เราอาจพูดว่า “ผมทำเกินร้อย ท่วมร่างกายแรงใจของผม 110%” แต่นั่นแตกต่างกับการพูดว่าเราเป็นมนุษย์ 110% มันเป็นการพูดที่หมายถึง “ผมพยายามอย่างดีที่สุดและจะพยายามให้มากยิ่งขึ้น” ถ้าคนอื่นทำงานจาก 9 โมงเช้าถึง 5 โมงเย็น แล้วคุณทำจาก 9 โมงเช้าถึง 6 โมงเย็น คุณก็จะพูดได้ว่า “ผมท่วมให้ 110%”

ถ้าเราบอกว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าและเป็นมนุษย์ เราไม่ได้แค่บอกว่าพระเยซูเป็นมากกว่ามนุษย์ แต่ยังบอกว่าพระเยซูเป็นมากกว่าพระเจ้าด้วย ถ้าพระเจ้ายิ่งเป็นพระเจ้า 100% และพระเยซูเป็นพระเจ้า 100% และเป็นมนุษย์ 100% พระเยซูก็เป็นมากกว่าพระเจ้า นั่นเป็นการสบประมาท

ผมยอมรับความผิดในการกระทำผิดทั้งหมดนี้ด้วยความไม่รู้ในช่วงเวลานั้น และผมอธิษฐานขอพระเมตตาจากพระเจ้า เราคิดว่าเรากำลังปรนนิบัติพระเจ้าโดยการยกย่องให้พระคริสต์เป็นพระเจ้า แต่เราได้เอาตัวของเราเองออกจากความรอด เรารอดโดยพระคุณทางความเชื่อในพระคริสต์ แต่ถ้าผมถามคุณว่าพระคริสต์ที่คุณเชื่ออยู่นี้เป็นใคร และคุณบอกผมว่าพระองค์เป็นพระเจ้า 100% และ

เป็นมนุษย์ 100% ผมก็จะบอกคุณว่า “ขอโทษที่ ผมสงสัยว่าคุณจะไม่รอด” เพราะไม่มีคนเช่นนี้อยู่ในโลกหรือมีอยู่ในพระคัมภีร์เลย

พระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นมนุษย์คือสง่าราศีและสิ่งสูงสุดของการทรงสร้างของพระเจ้า เช่นนั้นแล้วทำไมเราจึงอับอายกับการเป็นมนุษย์ด้วย? เราอาจจะอับอายตัวของเราเองแต่พระเจ้าไม่ได้ทรงอับอายกับมนุษย์ พระองค์ทรงยกย่องมนุษย์ เพราะมนุษย์เป็นสง่าราศีของพระเจ้าและสง่าราศีของการทรงสร้างของพระองค์ ในการยกย่องพระคริสต์ให้เป็นพระเจ้านั้น เราได้ลบหลู่ทั้งพระเจ้าและมนุษย์ เราได้ทำให้มนุษย์เป็นมากกว่าพระเจ้า เพราะแม้แต่พระยาห์เวห์พระเจ้าของเราก็ไม่ใช่มนุษย์ 100% พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า 100% และไม่ใช่ 100% หรือแม้จะ 10% ของสิ่งอื่นใด

ผมจะขอย้ำอีกครั้งว่า พระเยซูทรงเป็นมนุษย์ 100% เราได้เห็นคราวก่อนว่า เรื่องของการเกิดจากหญิงพรหมจารีก็คือพระเยซูทรงเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างใหม่ ถ้าพระเยซูไม่ได้เป็นผู้ที่ถูกสร้าง พระองค์ก็ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการทรงสร้าง เราไม่สามารถมีทั้งสองทางได้ เพราะไม่มีใครสามารถเป็นทั้งถูกสร้างและไม่ถูกสร้างในเวลาเดียวกันได้ นี่เป็นการขัดแย้งกันเองและเหลวไหลด้วยซ้ำ ก็เช่นเดียวกับที่ไม่มีใครจะเป็นทั้งมีขีดจำกัดและไม่ขีดจำกัดในเวลาเดียวกันได้ ไม่มีใครจะถูกสร้างขึ้นและไม่ถูกสร้างขึ้นในเวลาเดียวกันได้

เราสามารถพูดถึงคนคนหนึ่งว่า ส่วนหนึ่งเป็นคนรัสเซียหรือส่วนหนึ่งเป็นคนจีน เนื่องจากว่าเป็นเชื้อชาติของมนุษย์คุณจึงสามารถผสมกันในแบบที่คุณต้องการ ไม่มีที่ไหนในโลกที่จะมีความหลากหลายของมนุษย์เท่าในสหรัฐอเมริกา มีคนผิวดำแต่งงานกับคนผิวขาว คนผิวขาวแต่งงานกับคนเอเชีย คนจีนแต่งงานกับคนอินเดีย เป็นต้น เมื่อคุณกำลังมองดูคนหนึ่ง คุณจะบอกไม่ถูกว่าเขาเป็นคนอินเดีย หรือเป็นคนผิวดำ หรือเป็นคนผิวขาว มันปนเปกันไปหมดและไม่ได้มีอะไรผิดในเรื่องนี้เลย ที่จริงมีบางคนพูดว่าการผสมข้ามเชื้อชาตินั้นทำให้คนฉลาดและหน้าตาดี ไม่ว่าจะกรณีไหน ประเด็นของผมก็คือ ไม่มีอะไรผิดในการปนเชื้อชาติกัน ความจริงแล้วไม่มีชนชาติใดในโลกที่ไม่ได้มีการปะปนเชื้อชาติกันเหมือนที่ศาสตราจารย์ท่านหนึ่งเคยกล่าวว่า จะหาคนจีนแท้ๆสักคนไม่มี

คุณรู้ไหมว่ามีกี่ชนเผ่าและกี่ชนชาติที่รวมเป็นชาติจีน? พวกที่อยู่ทางเหนือของจีนคงจะผสมเผ่าพันธุ์กับชาวมองโกลจากราชวงศ์หยวน²² ชาวมองโกลปกครองประเทศจีนมาเกือบหนึ่งศตวรรษ ในช่วงเวลานั้นได้มีการแต่งงานข้ามเชื้อชาติกันมากสักขนาดไหน? และต่อมาชาวแมนจูจากราชวงศ์ชิง²³ ก็ควบคุมประเทศจีนเป็นเวลาหลายร้อยปี ด้วยเหตุที่จักรพรรดิคังซีและเฉียนหลง²⁴ พูดภาษาจีนได้อย่างสมบูรณ์จนทุก ๆ คนดูเหมือนจะลืมไปแล้วว่าพระองค์ไม่ได้เป็นชาวจีนแต่เป็นชาวแมนจู แต่

²² 元朝

²³ 清朝

²⁴ 康熙 และ 乾隆

ต่อมาจีนก็ได้กลืนดินแดนแมนจูเรียซึ่งปัจจุบันเป็นภาคตะวันออกเฉียงเหนือของจีน เดิมทีแมนจูเรียเป็นชาติหนึ่งที่มีวัฒนธรรมและภาษาของตัวเอง แต่ชาวแมนจูเห็นว่าประเทศจีนมีวัฒนธรรมที่ดีกว่า พวกเขาจึงซึมซับความเป็นจีนทุกอย่าง จะมีชาวจีนภาคตะวันออกเฉียงเหนือสักกี่คนกันที่เป็นคนจีนแท้ๆ? มีใครรู้บ้างไหม? ชาวแมนจูยังใช้ชื่อจีนและใช้ภาษาจีนด้วย

ชาวเกาหลีก็จะดูล้ายชาวจีนมาก และบางคนก็มีชื่อ เช่น “ลี”²⁵ ที่ฟังดูเป็นภาษาจีนแม้ว่าจะมีชื่ออื่นๆ เช่น “คิม”²⁶ ที่ไม่ค่อยพบในหมู่ชาวจีน และมีการแต่งงานกับคนต่างชนชาติกันเป็นจำนวนมากใกล้ๆทิเบต ทางภาคใต้ก็จะมีชาวจีนที่แต่งงานกับชาวเวียดนาม ชาวเขมร และชาวลาว มีชนเผ่าต่างๆย้ายไปมาข้ามชายแดนกัน ในประเทศจีนเองก็มีชนเผ่ามากมาย เช่น เผ่าม้งซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีที่มีเสื้อผ้าแบบเฉพาะของตนเอง ในยุคที่รุ่งเรืองนั้น พวกเขามีวัฒนธรรมที่อยู่แถวหน้า

ประเด็นก็คือ มนุษย์สามารถจะประสมกันเองได้ แต่คุณจะไม่สามารถประสมสองประเภทที่เข้ากันไม่ได้ ถ้าคุณเอาสัตว์ข้ามไปประสมกับมนุษย์ คุณก็จะวิบัติ มีประเภทที่พอให้ประสมกันได้ แต่มีประเภทที่ไม่สามารถจะประสมกันได้

พระเจ้ากับมนุษย์ไม่สามารถจะประสมกันได้ อย่างหนึ่งเป็นวิญญาณ อีกอย่างหนึ่งเป็นเนื้อและเลือด นี่คือผู้มีชีวิตสองประเภทที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจมีองค์ประกอบต่างๆที่เหมือนกันระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ เช่น วิญญาณ แต่นั่นเป็นเพราะพระเจ้าได้ประทานสิ่งเหล่านี้ให้กับมนุษย์ ส่วนวิญญาณไม่ได้ติดตัวมากับมนุษย์ แต่เป็นสิ่งที่มอบให้กับมนุษย์ด้วยการที่พระเจ้าทรงระบายลมหายใจเข้าไป²⁷ มนุษย์ไม่สามารถจะอ้างตนว่าเป็นพระเจ้าได้เพียงเพราะว่าเขามีวิญญาณ เมื่อมนุษย์ตาย เนื้อหนังก็จะกลับคืนสู่ดิน และ “วิญญาณก็จะกลับคืนสู่พระเจ้าผู้ประทานให้มา” (ปัญญาจารย์ 12:7) วิญญาณเป็นของประทานที่ให้กับเรา จากนั้นจึงถูกส่งกลับไปสู่พระเจ้า

ผมกำลังพูดทั้งหมดนี้เพื่อให้คุณเห็นว่า การพูดถึงพระเยซูว่าเป็นพระเจ้าแท้และมนุษย์แท่นั้นเป็นเรื่องที่เหลวไหลทั้งสิ้น คุณจะถูกสร้างขึ้นและไม่ได้ถูกสร้างขึ้นพร้อมๆกันได้ ถ้าพระเยซูทรงถูกสร้างขึ้นและก็ได้ไม่ได้ถูกสร้างขึ้น พระองค์ก็จะเป็นมากกว่าพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ไม่ได้ถูกสร้างเพียง “ผู้เดียว” เท่านั้น การทำให้มนุษย์เป็นมากกว่าพระเจ้านั้น เราก็ใกล้เคียงกับการหมิ่นประมาท

ผมไม่จำเป็นต้องอธิบายทั้งหมดนี้กับพวกเด็ก ๆ าวรรศึกษา เพราะพวกเขาไม่ได้ถูกแปดเปื้อนด้วยความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เมื่อคุณพูดกับเด็กๆ คุณสามารถจะพูดได้ตรงๆโดยไม่ต้องอ้อมค้อม

²⁵ 李 (หรือ “หลี่” ผู้แปล)

²⁶ 金 (หรือ “จิน” ผู้แปล)

²⁷ ในปฐมกาล 2:7 ฉบับอมตธรรมร่วมสมัยแปลว่า “ระบายลมหายใจ” ฉบับอื่นๆแปลว่า “ระบายลมปราณ” (ผู้แปล)

แต่ตอนนี้ผมต้องแก้ไขความเสียหายจากความเชื่อในตรีเอกานุภาพ สิ่งที่มีความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำกับเรานั้นเป็นเรื่องน่าเศร้า

พระเยซูคือรูปเหมือนที่สมบูรณ์ของพระเจ้า

เรื่องต่อไปที่เราจะต้องเข้าใจก็คือ พระเยซูทรงเป็นต้นกำเนิด (ในแง่ของการเป็นคนต้น) ของแผนการของพระเจ้าในการทรงสร้างใหม่ ถ้าเราอยู่ในพระคริสต์ เราก็เป็นคนใหม่และเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่ และเป็นส่วนของการทรงสร้างใหม่ ดังที่เราได้เห็นใน 2 โครินธ์ 5:17 ว่า ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็คือการสร้างใหม่และเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่ การทรงสร้างนั้นประกอบด้วยสรรพสิ่งที่ถูกสร้าง มนุษย์กลายมาเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่และเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างใหม่นั้นก็เพราะว่าเราอยู่ในพระคริสต์ผู้ที่ถูกสร้างใหม่

ทำไมพระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์? ได้มีการกล่าวไว้สามครั้งในปฐมกาล (1:26, 1:27, 9:6) ว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามแบบพระฉายา²⁸หรือรูปเหมือนของพระองค์ รูปเหมือนมีความสำคัญอย่างไรหรือ? เราใช้เวลากันเยอะมากในการโต้เถียงถึงการประกอบขึ้นเป็นมนุษย์ ว่ามนุษย์มีร่างกายและจิตวิญญาณ แต่คำถามสำคัญที่สุดก็คือ อะไรคือจุดประสงค์ของรูปเหมือน? เด็กรวิฯทุกคนสามารถบอกคุณได้ว่า รูปเหมือนก็เหมือนกับรูปถ่ายหรือรูปปั้น ถ้าคุณจะถามผมว่าสมเด็จพระราชินีนาถของอังกฤษมีพระพักตร์อย่างไร? ผมก็จะไปเอารูปถ่ายของพระองค์มาแล้วบอกว่า “นี่ไง พระบรมฉายาลักษณ์ของสมเด็จพระราชินีนาถของอังกฤษ พระองค์ทรงมีพระเกศาสีขาวที่งดงาม และผิวพระกายที่เนียนสวย” เมื่อคุณดูรูปเหมือนหรือภาพถ่าย คุณก็จะเห็นว่าพระพักตร์พระองค์เป็นอย่างไร ไม่จำเป็นที่คุณจะต้องพบสมเด็จพระราชินีนาถด้วยตัวของตนเอง ถึงแม้ว่าคุณได้เห็นพระองค์ต่อหน้าพระพักตร์ก็จะดีกว่า แล้วคุณจะเห็นว่าพระองค์ทรงสูงเท่าไร แต่ถ้าคุณไม่สามารถจะพบพระองค์ด้วยตัวของตนเอง คุณก็ยังสามารถดูรูปเหมือนของพระองค์ในภาพถ่ายได้ หรือจะให้ดีกว่านี้ดูรูปปั้นหรือหุ่นขี้ผึ้งขนาดเท่าพระองค์จริงเลย

รูปปั้นที่ทำด้วยปูนนั้นไม่ดีเท่ากับหุ่นขี้ผึ้ง มีรูปเหมือนที่เหมือนกับมีชีวิตจริงๆของสมเด็จพระราชินีในพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งมาดามตุสโซ²⁹ในกรุงลอนดอน บรรดาผู้เข้าชมมักจะไม่นั่งใจอยู่บ่อยๆว่ารูปปั้นเหล่านั้นเป็นตัวจริงหรือเป็นหุ่นขี้ผึ้งกันแน่ บางครั้งจะมีการจัดฉากเล่นๆ ที่จะตั้งหุ่นขี้ผึ้งเอาไว้ข้างกำแพง และจะมีผู้ชมเดินตรงรี่มาหาหุ่นแล้วถามว่า “ขอถามหน่อย ฉันจะไป...ไปทางไหน? อ้าว

²⁸ “ฉายา” หรือ “image” มาจากคำฮีบรูว่า “צֶלֶם” หมายถึง “รูป” จะพบคำเดียวกันนี้ใน 2 พงศ์กษัตริย์ 11:18, กันดารวิถี 33:52, 1 ซามูเอล 6:5 และเอเสเคียล 23:14; คำว่า “image” แปลว่า “รูป” หรือ “รูปเหมือน” หรือ “รูปแทน” หรือ “รูปภาพ” (ผู้แปล)

²⁹ Madame Tussauds

นี่คุณเป็นคนจริง ๆ หรือ?” บางครั้งจะมีหุ่นขี้ผึ้งนั่งอยู่บนม้ายาว แล้วคุณก็เข้าไปนั่งข้าง ๆ โดยไม่รู้ว่าเป็นหุ่นขี้ผึ้ง ถ้าคุณเคยเข้าพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งนี้ในลอนดอน คุณจะเข้าใจสิ่งที่ผมพูด มันน่าสนใจที่รูปเหมือนสามารถเป็นตัวแทนของคนได้อย่างสมบูรณ์จนคุณคิดว่าคนคนนั้นกำลังยืนอยู่ตรงหน้าคุณ

ทำไมพระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์? ก็เพื่อให้มีรูปเหมือนของพระเจ้า ไม่จำเป็นที่เราจะต้องมาเสียเวลาโต้เถียงกันเรื่องการประกอบขึ้นเป็นมนุษย์ คำถามที่สำคัญก็คือ พระเจ้าทรงมีพระประสงค์อะไรในการทรงสร้างมนุษย์? จุดประสงค์ก็คือที่มนุษย์จะเผยให้เห็นพระเจ้า

สรรพสิ่งที่ถูกสร้างเผยให้เห็นพระเจ้า ดอกไม้ดอกหนึ่งจะเผยให้เห็นพระสิริของพระเจ้าเช่นเดียวกับพวกแมลง มันเป็นเรื่องน่าทึ่งมากที่นิคมของบรรดามดหรือรังของบรรดาผึ้งนั้นอาศัยและทำงานร่วมกันเป็นชุมชน พระสิริของพระเจ้ายิ่งปรากฏให้เห็นในสุนัข ในลิงกอริลล่าและลิงชิมแปนซีทั้งหมดนี้พระองค์เป็นผู้ทรงสร้าง ถ้าดอกไม้ดอกหนึ่งเผยให้เห็นพระสิริของพระเจ้าได้ ลิงชิมแปนซีก็เผยให้เห็นได้เช่นกัน แต่สิ่งทรงสร้างสูงสุดก็คือมนุษย์ คุณจะเห็นพระสิริของพระเจ้าในมนุษย์และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นมนุษย์ ผู้ทรงเป็นรูปเหมือนที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า

พระเยซูเป็นรูปเหมือนของพระเจ้าที่ดีกว่าหุ่นขี้ผึ้งที่เหมือนมนุษย์ของมาตามทูลโซ่ รูปเหมือนของพระยาห์เวห์ในพระคริสต์ที่สมบูรณ์แบบมาก จนพระเยซูสามารถตรัสได้ว่า “คนที่ได้เห็นเรา ก็ได้เห็นพระบิดา” (ยอห์น 14:9)³⁰ พระเยซูไม่ได้กำลังตรัสถึงภาพลักษณ์ทางกายภาพ แต่กำลังตรัสถึงพระองค์ว่าทรงเป็นเช่นไร ประเด็นอยู่ที่ว่าเมื่อคุณเห็นพระเยซู คุณก็เห็นพระบิดา

พระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า ในขณะที่พวกเราที่เหลือรวมทั้งอาดัมไม่สามารถเป็นรูปเหมือนที่สมบูรณ์แบบได้ เรายังคงเป็นรูปเหมือนของพระเจ้า แต่เป็นรูปเหมือนที่ไม่สมบูรณ์แบบเหมือนภาพถ่ายที่คุณภาพต่ำ คุณดูรูปถ่ายแล้วสงสัยว่าใครคือคนในรูปนั้น รูปถ่ายต่าง ๆ กันจะมีระดับคุณภาพของรูปเหมือนที่แตกต่างกัน

พระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้าเพราะพระยาห์เวห์สถิตอยู่ในพระเยซู ซึ่งแตกต่างจากที่พระองค์สถิตอยู่ในพวกเราที่เหลือ พระเจ้าก็สถิตอยู่ในเราด้วย แต่เป็นเรื่องน่าเศร้าที่เราเอาผ้าคลุมบังพระเจ้าผู้ที่สถิตอยู่ในเรา มีคริสเตียนที่พฤติกรรมของพวกเขาไม่ได้เป็นเหมือนพระคริสต์จนเป็นเหตุให้คนอื่นพูดว่า “ขอพระเจ้าช่วยด้วย ถ้าคริสเตียนเป็นแบบนี้ ฉันก็ไม่อยากเชื่อในพระเจ้า” มีคนที่ไม่เป็นคริสเตียนก็คนที่บอกคุณว่า พวกเขาไม่ต้องการจะเชื่อในพระเยซูเพราะพวก

³⁰ ยอห์น 14:9 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ฟิลิป เราอยู่กับท่านนานถึงขนาดนี้แล้วท่านยังไม่รู้จักเรามากหรือ คนที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา” ท่านจะพูดได้อย่างไรอีกว่า “ขอสำแดงพระบิดาให้พวกข้าพระองค์เห็น?”

คริสเตียนทำให้พวกเขาไม่อยากมาเชื่อ? คริสเตียนเหล่านี้ไม่ใช่รูปเหมือนที่ดึงดูดผู้คนให้มาหาพระเจ้า แต่เป็นรูปที่ไล่ผู้คนให้ไปจากพระเจ้า

แต่พระเยซูผู้เป็นรูปเหมือนที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้าสามารถตรัสว่า “จงมอดูเรา แล้วท่านจะเห็นว่าพระบิดาทรงเป็นอย่างไร” และพระเยซูก็ทรงทำสิ่งนี้สำเร็จเพราะหลังจากฟื้นคืนพระชนม์แล้ว โธมัสได้พูดกับพระองค์หรือพูดกับพระยาห์เวห์ผ่านพระองค์ว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์!” (ยอห์น 20:28) โธมัสเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวและไม่ได้เป็นผู้เชื่อในพระเจ้าหลายองค์อย่างที่ผู้คนและผมเคยเป็น โธมัสไม่เคยคิดว่าพระเยซูผู้เป็นมนุษย์นั้นคือพระเจ้า

พระเยซูทรงเผยให้เห็นพระเจ้าอย่างสมบูรณ์และชัดเจนได้อย่างไร ที่เมื่อคุณมอดูพระองค์ คุณจะมอดูทะลุผ่านพระองค์แล้วเห็นพระยาห์เวห์ผู้สถิตอยู่ในพระองค์? การสถิตของพระยาห์เวห์นั้นเห็นชัดเจนขึ้นในพระคริสต์หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์มากกว่าก่อนการฟื้นคืนพระชนม์ จนโธมัสถึงกับพูดว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์!” พระเยซูทรงทำภารกิจของพระองค์สำเร็จ แต่พวกผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพทำอะไรหรือ? พวกเขาก็ใช้ยอห์น 20:28 เป็นข้อพิสูจน์ถึงความ เป็นพระเจ้าของพระคริสต์โดยลืมไปว่าถ้าพระเยซูไม่ใช่มนุษย์ พระองค์ก็ไม่สามารถช่วยเราให้รอดได้

ยิ่งกว่านั้น “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์” เป็นการกล่าวถึงพระยาห์เวห์ของพระคัมภีร์เดิม ความเข้าใจของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพเกี่ยวกับยอห์น 20:28 จะนำไปสู่ข้อสรุปว่า พระเยซูไม่ใช่แค่พระเจ้า แต่เป็นพระยาห์เวห์เสียเอง! การที่พระเยซูเป็นบุคคลเดียวกันกับพระยาห์เวห์อาจฟังดูดี แต่มันจะทำลายความรอดของเรา เพราะพระเยซูจะต้องเป็นมนุษย์ เราจึงจะรอดได้ แต่เนื่องจากพระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนที่สมบูรณ์แบบและชัดเจนของพระเจ้า (คุณ将会เห็นพระยาห์เวห์สถิตอยู่ในพระองค์) บางคนก็เลยคิดว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าเสียเอง

รูปเหมือนรูปหนึ่งบ่งบอกถึงว่าจะต้องมีต้นแบบ ถ้าไม่มีต้นแบบก็จะมีรูปเหมือน คุณจะเห็นต้นแบบในรูปถ่ายหรือรูปปั้น นั่นเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องเข้าใจ เพราะความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำให้เราสับสนในทุกเรื่องรวมทั้งประเด็นนี้ด้วย มนุษย์มีเนื้อและเลือด แต่วิญญาณไม่มีสิ่งนี้ เนื้อและเลือดนั้นไม่ยืนยง มันจะตายและสูญสิ้นไป แต่พระยาห์เวห์ทรงดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ วิญญาณไม่มีรูปกาย เพราะรูปกายเกี่ยวข้องกับสิ่งที่มิร่างกาย เมื่อคุณเห็นผีเสื้อ คุณก็จะรู้ว่ามันเป็นผีเสื้อเพราะว่าคุณเห็นรูปกายของผีเสื้อ สุนัขมีหลายขนาดและหลายสี และคุณก็สามารถจะบอกสายพันธุ์ได้จากรูปกายของพวกมัน จะมีก็แต่สิ่งที่จับต้องได้และสิ่งที่ป็นวัตถุเท่านั้นที่มีรูปกาย

ปรากฏการณ์ที่จับต้องได้บางอย่าง เช่น แสงไม่มีรูปกายเหมือนกับสิ่งมีชีวิตที่มีรูปกาย แต่ก็สามารถมอดูและวัดค่าได้ สิ่งเหล่านี้ตอบสนองต่อการทดสอบเชิงประจักษ์ให้เห็นได้ในแบบที่จะทดสอบกับวิญญาณไม่ได้ คุณไม่สามารถจะใช้วิธีการทดสอบเพื่อจะยืนยันการมีอยู่จริงของวิญญาณ

ในห้องนี้ได้ อาจมีวิญญาณต่าง ๆ อยู่ในห้องนี้โดยเฉพาะพระวิญญาณของพระเจ้า แต่ทั้งหมดนี้ไม่ตอบสนองต่อการทดสอบเชิงประจักษ์ให้เห็นได้ (“เชิงประจักษ์” หมายถึงการสามารถพิสูจน์ได้ด้วยสัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่งจากสัมผัสทั้งห้าของเรา)

วิญญาณไม่มีรูปร่างแต่สามารถแสดงรูปร่างได้ เมื่อทูตสวรรค์ปรากฏตัวในโลกมนุษย์ก็มักจะมาในรูปร่างของมนุษย์ มีบางคนได้เห็นทูตสวรรค์โดยไม่รู้ตัว ในเรื่องราวของการฟื้นคืนพระชนม์ (มาระโก 16:5) มีชายหนุ่มคนหนึ่งนั่งอยู่ที่อุโมงค์ฝังพระศพของพระเยซู แต่ในอีกตอนหนึ่ง (มัทธิว 28:2) บอกว่ามีทูตสวรรค์องค์หนึ่งนั่งอยู่ที่นั่น ทูตสวรรค์อยู่ในรูปร่างของมนุษย์ เนื่องจากพวกทูตสวรรค์เป็นวิญญาณ เราจึงไม่สามารถจะสรุปได้ว่า เหล่าทูตสวรรค์ในสวรรค์มองดูเหมือนมนุษย์

พระยาห์เวห์ทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาหรือรูปเหมือนของพระองค์ ทำไมพระเจ้าผู้ซึ่งเป็นพระวิญญาณจึงเลือกรูปร่างของมนุษย์ให้เป็นรูปเหมือนของพระองค์? ด้วยเหตุผลที่ทราบกันดีที่สุดว่า พระเจ้าได้ทรงสร้างรูปเหมือนของพระองค์ให้มีรูปร่างของมนุษย์ ด้วยจุดประสงค์ที่พระเจ้าจะสำแดงพระองค์เอง

แม้ว่าพระคัมภีร์จะกล่าวถึงพระหัตถ์ของพระเจ้า หรือพระกรขององค์ผู้เป็นเจ้า หรือการย่ำบ่อองุ่นขององค์ผู้เป็นเจ้า หรือพระเจ้าที่เป็น “ผู้ทำสงคราม” (2 พงศาวดาร 30:12 อิสยาห์ 53:1, 63:3, 42:13)³¹ เราก็ไม่สามารถจะทึกทักเอาว่าพระยาห์เวห์ทรงมีรูปร่างหน้าตาอย่างมนุษย์ที่มีแขนมีขาและอื่นๆตรงตามคำ แต่ด้วยพระปัญญาอันล้ำเลิศของพระองค์ ได้ทรงเลือกที่จะสำแดงพระองค์เองให้เห็นในรูปร่างของมนุษย์ ที่สักวันหนึ่งเราก็จะรู้เหตุผล

รูปร่างของมนุษย์กลายเป็นรูปร่างของพระเจ้าเพราะมนุษย์เป็นรูปเหมือนของพระเจ้า ถ้ารูปเหมือนไม่ได้แสดงสิ่งที่ควรแสดงให้เห็น เราจะเรียกสิ่งนั้นว่ารูปเหมือนไม่ได้ รูปเหมือนของสมเด็จพระราชินีนาถบนเหรียญหรือแสตมป์ แสดงให้เห็นว่าสมเด็จพระราชินีนาถทรงมีพระพักตร์เช่นไร

พระองค์ทรงอยู่ในรูปร่างของพระเจ้า

เมื่อคุณเข้าใจประเด็นเบื้องต้นแต่มีความสำคัญเหล่านี้ คุณก็จะเข้าใจพระคัมภีร์อีกตอนหนึ่งคือฟิลิปปี 2:6-11 ซึ่งมักจะถูกตีความผิด ๆ จากผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมก็เคยใช้พระคัมภีร์ตอนนี้เป็นกุญแจในการพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ด้วย นี่เป็นหนึ่งในสองตอนสำคัญในพระ

³¹ 2 พงศาวดาร 30:12 “พระหัตถ์ของพระเจ้านั้นทรงอยู่เหนือยูดาห์ด้วย”; อิสยาห์ 53:1 “พระกรของพระยาห์เวห์ทรงสำแดงแก่ผู้ใด?”; อิสยาห์ 63:3 “เราย่ำบ่อองุ่นตามลำพังและไม่มีใครจากชนชาติทั้งหลายอยู่กับเราเลย”; อิสยาห์ 42:13 “พระยาห์เวห์จะเสด็จออกไปอย่างผู้กล้า พระองค์ทรงเร้าความกระตือรือร้นขึ้นอย่างนักรบ” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

คัมภีร์ที่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพใช้พิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ และอีกตอนหนึ่งก็คือ ยอห์น 1:1 เราคุ้นกับคำกล่าวในพระคัมภีร์ฟีลิปปี เช่น “พระองค์ทรงอยู่ในสภาพของพระเจ้า”³² ซึ่งควรจะพิสูจน์ให้เห็นว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า

มีข้อบกพร่องพื้นฐานหลายอย่างกับความเข้าใจนี้ ตัวอย่างเช่น พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ (ยอห์น 4:24) และพระเจ้าสถิตในทุกหนทุกแห่ง แต่การมีรูปกายที่จำกัดตัวคุณให้คุณอยู่ในที่ที่คุณอยู่ คุณจะไม่สามารถอยู่ที่นั่นและที่นั่นในเวลาเดียวกันได้ และพระเจ้าไม่ได้ถูกจำกัดด้วยรูปกายใดๆ

คำว่า “รูปกายของพระเจ้า”³³ ไม่ได้มีปรากฏในที่อื่นนอกจากฟีลิปปี 2:6 พระเจ้าไม่มีรูปกาย มันเป็นเรื่องเหลวไหลที่จะบอกว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า ก็เพราะว่าพระองค์ทรงมีรูปกายของพระเจ้า³⁴ พระเยซูทรงมีรูปกายของพระเจ้ายกเมื่อในแง่ที่ว่าพระองค์ทรงเป็นรูปเหมือนของพระเจ้าเท่านั้น

“พระองค์ทรงเป็นรูปเหมือนของพระเจ้าผู้ที่ไม่อาจมองเห็นได้ ทรงเป็นบุตรหัวปีของสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง” (โคโลสี 1:15 ฉบับ NASB) พระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนของพระเจ้าผู้ที่ไม่อาจมองเห็นได้ คำว่า “ไม่อาจมองเห็นได้” หมายความว่าพระเจ้าไม่มีรูปกาย ถ้าพระองค์ทรงมีรูปกาย ก็จะมองเห็นพระองค์ได้ และคงไม่ต้องการรูปเหมือนเพื่อเป็นตัวแทนพระองค์ แต่เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ที่ไม่อาจมองเห็นได้ พระองค์จึงประทานรูปเหมือนให้เราที่จะมองเห็น รูปเหมือนนั้นจะไม่ใช้สิ่งที่มันแทนให้เห็น รูปถ่าย (พระฉายาลักษณ์) ของสมเด็จพระราชินีนาถหรือรูปปั้นของสมเด็จพระราชินีนาถนั้นไม่ใช่องค์จริงของสมเด็จพระราชินีนาถเอง พระเยซูทรงเป็นรูปเหมือน (หรือพระฉายาลักษณ์) ของพระเจ้าผู้ซึ่งไม่อาจมองเห็นได้ และทรงเป็นบุตรหัวปีของสรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้าง ซึ่งหมายถึงว่าพระเยซูทรงเป็นส่วนหนึ่งของการทรงสร้าง

ข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าผู้ที่ไม่อาจมองเห็นได้นั้นหมายความว่า พระองค์ไม่มีรูปกายที่เราสามารถจะมองเห็นหรือสัมผัสทั้งห้าของเราให้เห็นได้ในเชิงประจักษ์ คุณจะทำให้สิ่งที่ไม่อาจมองเห็นให้มองเห็นได้อย่างไร? สิ่งมหัศจรรย์นี้ได้สำเร็จในพระคริสต์และในเราด้วยเพราะมนุษย์เป็นรูปเหมือนของพระเจ้า และพระคริสต์ทรงเป็นรูปเหมือนที่เยี่ยมยอดของพระเจ้า

พระคริสต์เป็นรูปเหมือนของพระเจ้า “พระของยุคนี้ได้กระทำให้ใจของคนที่ไม่เชื่อให้มืดไป จนพวกเขาไม่สามารถจะเห็นความสว่างของข่าวประเสริฐเรื่องพระสิริของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นรูปเหมือนของพระเจ้า” (2 โครินธ์ 4:4 ฉบับ NIV) พระคริสต์ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์ใหม่สองครั้งว่าเป็นรูป

³² “in the form of God” หรือ “ในรูปกายของพระเจ้า” (ἐν μορφῇ θεοῦ) “รูปกาย” จากคำกรีก “μορφή” เป็นคำเดียวกันกับ “ในพระกายอีกรูปหนึ่ง” (ἐν ἑτέρῃ μορφῇ) ในมาระโก 16:12 “ภายหลังพระเยซูทรงปรากฏในพระกายอีกรูปหนึ่งแก่สาวกสองคน ขณะที่พวกเขาเดินอยู่นอกเมือง” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย) – ผู้แปล

³³ “form of God” พระคัมภีร์ไทยส่วนใหญ่แปลว่า “ทรงสภาพของพระเจ้า” (ผู้แปล)

³⁴ พระคัมภีร์ฉบับภาษาไทยทุกฉบับแปลว่า “ทรงสภาพ” ที่มาจากคำเดียวกันว่า “form” หรือ “μορφή” ที่หมายถึง รูปกาย (ผู้แปล)

เหมือนของพระเจ้า มนุษย์ได้ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์เดิมสามครั้งว่าเป็นรูปเหมือนของพระเจ้า ในข้อที่เราเพิ่งอ่านไป (2 โครินธ์ 4:4) พระคริสต์ทรงเป็นพระสิริของพระเจ้าเพราะว่าพระองค์เป็นรูปเหมือนของพระเจ้า ก็เหมือนกับที่เราเป็นพระสิริของพระเจ้า³⁵ เพราะเราเป็นรูปเหมือนของพระเจ้า เมื่อฟีลิปปี 2:6-11 กล่าวว่าพระเยซูทรงอยู่ในรูปกาย³⁶ของพระเจ้านั้น เป็นเพียงการพูดว่าพระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนของพระเจ้า ซึ่งมนุษย์ก็เป็นเช่นกัน

ตรงนี้เราเห็นความแตกต่างที่สำคัญระหว่างอาดัมคนแรกกับอาดัมคนที่สอง อาดัมคนแรกนั้นพยายามที่จะเท่าเทียมกับพระเจ้าโดยกินผลไม้ต้องห้ามจากต้นไม้แห่งความรู้ชั่ว อาดัมกับเอวาต้องการจะเป็นเหมือนพระเจ้า ซึ่งในบริบทของปฐมกาลนี้หมายถึงการเท่าเทียมกับพระเจ้า

ในขณะที่อาดัมล้มเหลวเพราะการไม่เชื่อฟัง พระคริสต์ก็ทรงทำให้ความรอดของเราสำเร็จเพราะการเชื่อฟัง พระคริสต์ไม่ได้ทรงยึดความเท่าเทียมกับพระเจ้าไว้ (ฟีลิปปี 2:6) คำว่า “ยึดไว้” ในภาษากรีกนั้นยิ่งแรงกว่า มันหมายถึงการฉกฉวยหรือการไขว่คว้าบางสิ่งมาเป็นของตัวเอง สิ่งที่พระเยซูไม่ได้พยายามไขว่คว้าเพื่อพระองค์เองนั้นอาดัมกับเอวาได้พยายามฉกฉวยเพื่อตัวของพวกเขาเอง แม้ว่าพระเยซูจะทรงเป็นรูปเหมือนที่สมบูรณ์แบบและเป็นพระสิริของพระเจ้า พระองค์ก็ไม่ได้ทรงยกพระองค์เองขึ้น แต่กลับลดพระองค์เองลงไปต่ำเท่าที่มนุษย์จะลงไปได้ พระองค์ไปในทิศทางตรงข้ามกับอาดัม ทรงลงไปที่ต่ำที่สุดที่มนุษย์คนหนึ่งจะลงต่ำได้ และทรงเชื่อฟังจนถึงความตายบนไม้กางเขน ซึ่งเป็นรูปแบบของการประหารชีวิตที่เลวร้ายที่สุดที่มนุษย์รู้จัก นั่นคือเหตุที่พระเยซูทรงสามารถเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราได้

แต่เราก็ได้บิดเบือนพระคัมภีร์ฟีลิปปีตอนนี้เหมือนที่ผมได้บิดเบือน ให้เป็นตามคำกล่าวของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ขณะที่ความจริงแล้ว พระคัมภีร์ตอนนี้ไม่ได้กล่าวอะไรถึงการเป็นพระเจ้าของพระคริสต์เลย

มีหนังสือหลายเล่มที่ได้เขียนเกี่ยวกับพระคัมภีร์ตอนนี้ ราล์ฟ พี มาร์ติน ซึ่งเป็นอาจารย์คนหนึ่งของผมในลอนดอนและเป็นผู้เขียนหนังสือ “คาร์เมน คริสต์”³⁷ ได้เขียนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกจากพระคัมภีร์ตอนนี้ในฟีลิปปี เขาต้องขอบคุนเปาโลที่เขียนพระคัมภีร์ตอนนี้ที่ทำให้เขาได้รับปริญญาเอก นี่เป็นพระคัมภีร์ตอนที่ผมได้ศึกษาแล้วศึกษาอีกหลายรอบ ผมสงสัยอยู่ว่ามีกี่คนที่ได้รับปริญญาเอกจากงานเขียนของเปาโล เปาโลเองไม่เคยได้รับปริญญาเอก แต่มีคริสเตียนนับไม่ถ้วนในตลอดหลาย ๆ ปีที่ผ่านมาที่ได้รับปริญญาเอกจากงานเขียนของเขา เมื่อสามสี่ปีที่แล้ว ผมเห็นหนังสือ

³⁵ 1 โครินธ์ 11:7 ฉบับ 1971 “การที่ผู้ชายไม่สมควรจะคลุมศีรษะนั้น ก็เพราะว่าผู้ชายเป็นพระฉายาและพระสิริของพระเจ้า”

³⁶ ฉบับไทยคิงเจมส์แปลว่า “ผู้ทรงอยู่ในสภาพพระเจ้า” ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “ผู้ทรงสภาพเป็นพระเจ้า” และฉบับบอมบตรอมร่วมสมัยแปลว่า “ผู้ทรงสภาพพระเจ้า” และเพิ่มเติมว่า “เป็นเหมือนพระเจ้า” (ผู้แปล)

³⁷ Ralph P. Martin ผู้เขียน Carmen Christi ซึ่งเป็นหนังสือที่มีเนื้อหาการตีความฟีลิปปี 2:5-11 (ผู้แปล)

ออกใหม่ที่เขียนเกี่ยวกับพระคัมภีร์ตอนนี้ ผมได้อ่านและหนังสือนี้พูดถึงนักวิชาการอีกคนหนึ่งที่อธิบายถึงการที่พระคัมภีร์ตอนนี้ในหนังสือฟิลิปปีพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์

พวกเขากระตือรือร้นที่จะพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ แต่นี่เป็นสิ่งที่พระคัมภีร์ไม่เคยต้องการให้เราเชื่อ ไม่มีที่ไหนเลยในพระคัมภีร์ที่ต้องการให้คุณเชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าเพื่อจะได้รับความรอด ให้คำกล่าวนั้นคงอยู่ และจะเปลี่ยนไม่ได้! ผมพูดอย่างนี้โดยไม่กลัวการโต้แย้งจากใคร ถ้าข้อความพระคัมภีร์ตอนนี้พิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ที่ชัดเจนในตัวเอง แล้วเหตุใดจึงต้องเขียนหนังสือและบทความในหัวข้อนี้กันอย่างไม่จบไม่สิ้นโดยใช้กลไกทุกอย่างที่จะค้นหาความเป็นพระเจ้าออกมาจากข้อความนั้นให้ได้?

เรื่องนี้เข้าใจไม่ยากเพราะ “รูปร่างของพระเจ้า” หมายความว่าพระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนหรือฉายาลักษณะของพระเจ้า เหมือนที่อาดัมก็เป็นรูปเหมือนหรือฉายาลักษณะของพระเจ้า แต่เพราะความบาปและการไม่เชื่อฟัง อาดัมจึงล้มเหลวที่จะสำแดงพระสิริของพระเจ้าให้เห็นและเสื่อมจากพระสิริ แต่พระเยซูไม่ได้เสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า ดังนั้นพระองค์จึงทรงสำแดงพระสิริของพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์แบบ ด้วยเหตุนี้ทุกสิ่งจะยอมรับว่าพระเยซูทรงเป็นองค์ผู้เป็นเจ้า เป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าพระบิดา (ฟิลิปปี 2:11) และใครละคือพระบิดาถ้าไม่ใช่พระยาห์เวห์?

ขณะนั่งรถแท็กซี่มาที่นี่ อาจารย์ปีเตอร์ ชาง³⁸และผมได้คุยกันถึงเรื่องซีดีและเพลงที่ผมได้แต่งไว้ (บทเพลงแห่งความจงรักภักดี)³⁹ อาจารย์ปีเตอร์ก็หวังดีและพยายามปลอบใจผมว่า “เพลงนี้อาจไม่เลวร้ายจนเกินไป ความจงรักภักดีต่อพระคริสต์ก็เป็นรูปแบบหนึ่งของความจงรักภักดีต่อพระเจ้า” ผมพูดว่า “ขอบคุณที่ปลอบใจผม แต่พูดตามตรงแล้ว ตอนที่ผมแต่งเพลงนี้ ผมไม่ได้นึกถึงพระบิดาเลย” พระยาห์เวห์ไม่ได้อยู่ความคิดของผม แม้แต่พระบิดาในความหมายของความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็ไม่ได้อยู่ในความคิดของผม ความจงรักภักดีของผมนั้นมอบให้กับพระเยซูอย่างทั้งหมดและอย่างสมบูรณ์ พระบิดาไม่ว่าจะเป็นพระบิดาของความเชื่อตรีเอกานุภาพหรือจะเป็นพระบิดาองค์อื่นก็ไม่ได้มาเกี่ยวข้องและไม่สำคัญอีกต่อไป นั่นแสดงให้เห็นว่าผมเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพมากแค่ไหน ผมได้ศึกษาพระคัมภีร์ตอนที่เกี่ยวข้องกันเหล่านั้นนับครั้งไม่ถ้วน แบบคำต่อคำ แบบบรรทัดต่อบรรทัด วิเคราะห์ไวยากรณ์และอ่านซ้ำไปซ้ำมา และรวมทั้งยังอ่านหนังสือจำนวนมากเพื่อเสริมสร้างมุมมองของผมและเสริมสร้างความเข้าใจของผมเกี่ยวกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ แต่ในมุมมองของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพของผมได้ถูกทำลายลงด้วยความจริงง่ายๆ อย่างเดียวว่า พระเจ้าไม่มีรูปร่าง นอกจากว่าพระองค์จะอยู่ในพระคริสต์และในอาดัม

³⁸ Pastor Peter Cheung

³⁹ “Song of Allegiance” เพลงแห่งความจงรักภักดีต่อพระเยซูคริสต์ แต่งโดย อจ อีริค เอช เอช ชาง

ในพระคัมภีร์เดิมบอกไว้ว่า การทำรูปหรือปั้นรูปเหมือนใด ๆ ขึ้นมาจะมีโทษถึงตาย เพราะเป็นการไหว้รูปเคารพ คำว่า “รูปเหมือน” (image) หรือ “รูปสัณฐาน” (form) พบได้ในข้อต่างๆ เช่น เลวีนิติ 26:1 ที่ว่า “อย่าสร้างรูปเคารพ หรือตั้งรูปเหมือน หรือเสาศักดิ์สิทธิ์สำหรับตัวเจ้า และอย่าวางรูปหินแกะสลักไว้ในดินแดนของเจ้าเพื่อกราบไหว้ เพราะเราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า” (ฉบับ NIV) คุณจะต้องไม่ทำรูปเหมือนของสิ่งใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือสิ่งมีชีวิต เพราะพระเจ้าทรงอนุญาตให้มีเพียงรูปของพระองค์เองเพียงรูปเดียวเท่านั้น และนั่นก็คือตัวมนุษย์

สิ่งสำคัญที่ต้องจดจำก็คือคำว่า “รูป” (μορφή, *morphe*) หมายถึงรูปลักษณ์ภายนอกที่สามารถตรวจสอบได้โดยการคันดูพจนานุกรมภาษากรีก-อังกฤษฉบับมาตรฐานต่างๆ (เช่น ฉบับเฮเยอร์)⁴⁰ ซึ่งทั้งหมดถูกรวบรวมหรือแก้ไขโดยบรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ คำนิยามของ “μορφή” ที่อาร์นและกิงกริช⁴¹ ให้ไว้ก็คือ “รูปร่างที่เห็นได้ รูปพรรณสัณฐาน”

พระเจ้าไม่มีรูปกายเพราะไม่สามารถจะมองเห็นพระองค์ได้ เมื่อเราพูดถึงรูปพรรณสัณฐานหรือรูปลักษณ์ภายนอกเมื่อกล่าวถึงพระเจ้านั้น เรากำลังพูดถึงรูปเหมือนหรือรูปกายของพระเจ้า ไม่ใช่ตัวของพระเจ้าเอง นั่นเข้าใจได้ไม่ยาก เว้นแต่เราจะสับสนอย่างมากจากความเชื่อในตรีเอกานุภาพจนเราไม่สามารถจะคิดให้ชัดได้อีกต่อไป

2 ทิโมธี 3:5 กล่าวว่า “เขายึดรูปแบบทางของพระเจ้าแต่เปลี่ยนนอก แต่ปฏิเสธฤทธิ์เดชของทางนั้น” (NIV) “รูป” ตรงนี้คือคำเดียวกัน ข้อนี้พูดถึงรูปหรือรูปลักษณ์ภายนอกของทางของพระเจ้าที่ตรงข้ามกับเนื้อแท้ของทางของพระเจ้าที่แท้จริง นั่นหมายถึงการมีรูปลักษณ์ของความบริสุทธิ์ในขณะที่ภายในเรายังเลวทรามและชั่วช้า ซึ่งทำให้เรานึกถึงนักบวชหลายคนที่อยู่ในคราบของเผ่าห้วงผู้ทำพิธีทางศาสนา⁴² ในขณะที่สวมชุดของนักบวชโดยมีกางเขนห้อยคอ นั่นก็คือความแตกต่างระหว่างรูปลักษณ์และเนื้อแท้

หนังสือฟีลิปปีพูดถึงแค่รูปกายของพระเจ้าเท่านั้น ไม่ได้พูดถึงเนื้อแท้ข้างในหรือพลังขับเคลื่อนภายในของพระเจ้า พระยาห์เวห์สถิตอยู่ในพระเยซูและพระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนของพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์เป็นผู้ที่ไม้อาจจะมองเห็นได้ แต่พระองค์ทรงทำให้มองเห็นพระองค์ได้ทางพระคริสต์ พระเยซูทรงอยู่ในรูปกายของพระเจ้าเพื่อที่พระองค์จะได้ทรงสำแดงให้เห็นพระเจ้าที่ไม้อาจมองเห็นได้ให้เห็นได้ชัดกับตาของเรา แต่ไม่มีใครจะสามารถพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าได้จากรูปกายภายนอก

⁴⁰ Thayer

⁴¹ Arndt and Gingrich

⁴² หรือ “พิธีมิสซา” ตามต้นฉบับ (ผู้แปล)

สิ่งที่เป็นวิญญาณก็คือวิญญาณ

ตามที่เราเห็นก็คือ ถ้าพระเยซูจะมาเป็นผู้ที่ช่วยเราให้รอด พระองค์ก็ต้องเป็นส่วนหนึ่งของการทรงสร้างคือเป็นมนุษย์ ถ้าเราเพิ่มความเป็นพระเจ้าเข้าไปในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ เราก็คจะประนีประนอมความเป็นมนุษย์ของพระองค์อย่างเต็มที่ ในฐานะที่เป็นมนุษย์ เราจะรู้ว่ามีมนุษย์คืออะไร และก็ไม่มีมนุษย์คนไหนที่เป็นมนุษย์มากกว่า 100%

เมื่อได้พิจารณาถึงการทรงสร้างแล้ว ก็ให้เรามาพิจารณาถึงการทรงสร้างใหม่ การทรงสร้างใหม่คืออะไรหรือ? ผมหวังว่าเราจะรู้ว่าการทรงสร้างหมายถึงอะไรในพระคัมภีร์ ซึ่งไม่ใช่ความหมายตามพจนานุกรม แต่ความหมายตามพระคัมภีร์

คำว่า “ใหม่” ในพระคัมภีร์นั้นมีความหมายในทางฝ่ายวิญญาณ การมาเป็น “คนใหม่” คือการเปลี่ยนจากสิ่งที่เป็นทางโลกไปสู่สิ่งที่เป็นทางฝ่ายวิญญาณ สิ่งทางฝ่ายวิญญาณก็คือสิ่งที่แตกต่างจากสิ่งทางโลกวัตถุอย่างสิ้นเชิง จุดประสงค์ของพระเจ้าเกี่ยวกับความรอดก็คือ การเปลี่ยนแปลงจากคนที่เป็นฝ่ายโลกและฝ่ายเนื้อหนังให้เป็นคนฝ่ายวิญญาณ ความรอดไม่ได้เป็นแค่เรื่องของการสารภาพความผิดบาปของเราและแค่เชื่อว่าพระเยซูได้ตายเพื่อเรา เพื่อพระเจ้าจะได้ทรงอภัยบาปให้เราอย่างเต็มที่ที่จะถูกสอนมา มุมมองของความรอดในแบบนี้ผิวเผินมากจนไม่มีคุณค่าควรที่จะพูดถึง

ความรอดเป็นมากกว่าการยกโทษความผิดบาป ความรอดเป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงคนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังและฝ่ายโลกให้มาเป็นคนฝ่ายวิญญาณและสวยงาม ชีวิตนิรันดร์หมายถึงการย้ายจากชีวิตชั่วคราวที่เรามีอยู่ขณะนี้ไปสู่ชีวิตที่ไม่สิ้นสุด ไม่เพียงแต่ในแง่ของระยะเวลาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงในแง่ของคุณภาพที่แสดงให้เห็นจากชีวิตในพระเจ้า ชีวิตนิรันดร์ก็คือชีวิตของพระเจ้า

แต่มนุษย์ถูกสร้างให้มีร่างกายเนื้อหนังก่อน พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์จากดินเพื่อเตือนเราถึงที่มาของเนื้อหนังร่างกายของเรา หลังจากที่มีมนุษย์ได้ถูกปั้นขึ้นแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็คือที่พระยาห์เวห์จะทรงระบายลมหายใจเข้าไปในมนุษย์ หากปราศจากลมหายใจนั้น มนุษย์ก็เป็นเพียงซากของเนื้อและเลือด แต่เมื่อได้ใส่ลมหายใจที่มีชีวิตเข้าไปในมนุษย์ เขาก็ลุกขึ้น ซึ่งก็เกิดขึ้นกับพระเยซูด้วยเมื่อพระองค์ถูกชุบให้ฟื้นขึ้นจากความตายด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า คนที่ตายจะเปื่อยสลายเป็นดินกลับไปสู่ที่ที่เขา มา แต่พระเยซูทรงชุบเขาให้ฟื้นขึ้นด้วยฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์ และคืนลมหายใจให้กับเขา นั่นคือขั้นที่สอง เราจะต้องจำลำดับเอาไว้ว่า ฝ่ายโลกก่อนแล้วจึงเป็นฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าประทานวิญญาณให้กับมนุษย์โดยลมปราณของพระองค์ (ปัญญาจารย์ 12:7) แท้จริงแล้วลมหายใจและวิญญาณนั้นเป็นสิ่งที่ใกล้เคียงกันมาก

มีความเชื่อผิด ๆ ที่แพร่หลายในประเทศจีนเนื่องจากวอชแมน นี⁴³ สหายของเราได้รับคำสอนนี้จากประเทศตะวันตก (ทุกสิ่งที่เรากำลังพูดอยู่นี้มาจากประเทศตะวันตก) วอชแมน นี พูดมาตลอดว่ามนุษย์ประกอบด้วยสามส่วนคือ ร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ นี่เป็นความคลาดเคลื่อนที่ไม่ตรงตามพระคัมภีร์ ผมไม่มีอะไรต่อต้านวอชแมน นี สหายของเรา แต่ว่าอะไรที่ผิดหลักพระคัมภีร์ก็คือผิดหลักพระคัมภีร์

พระคัมภีร์ก็กล่าวถึงมนุษย์ในแง่ของร่างกาย จิตใจ และวิญญาณ แต่เมื่อคุณดูในพระคัมภีร์เดิมภาษากรีกคุณจะเห็นว่าจิตใจ (ψυχή) หมายความว่าเพียงว่า “ชีวิต” เป็นชีวิตที่พระเจ้าได้ทรงใส่ลมหายใจเข้าไปในมนุษย์ ร่างกาย จิตใจ และวิญญาณ โดยมีจิตใจอยู่ตรงกลาง นั่นเป็นเพราะจิตใจยึดร่างกายและวิญญาณไว้ด้วยกัน เมื่อจิตใจหมดสิ้นไป ร่างกายก็กลับเป็นผงธุลีและวิญญาณก็กลับไปหาพระเจ้า จิตใจซึ่งหมายถึงชีวิตนั้นยึดสองสิ่งนี้ไว้ด้วยกัน จิตใจไม่ใช่ตัวตนที่เจาะจงภายในมนุษย์ มนุษย์ไม่มีสิ่งที่เรียกว่าจิตใจในความหมายที่แพร่หลายของคำนี้ แต่ว่าเขามีชีวิต

1 โครินธ์ 15:50 คือข้อที่ควรจะศึกษาอย่างละเอียดที่ว่า “พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขอประกาศว่าเนื้อและเลือดไม่สามารถรับแผ่นดินของพระเจ้าเป็นมรดก และสิ่งที่เสื่อมสลายก็ไม่สามารถรับสิ่งที่ไม่เสื่อมสลายเป็นมรดก” (ฉบับ NIV)

เพราะคุณกับผมมีเนื้อและเลือด เราจึงไม่สามารถรับอาณาจักรของพระเจ้าได้ นั่นก็คือรับความรอดได้ ยิ่งกว่านั้นคุณกับผมจะเสื่อมสลายและเราจะตาย ถ้าคุณมีชีวิตเลยก็สาปแช่งคุณก็โชคร้าย และสิ่งที่เสื่อมสลายก็ไม่สามารถรับสิ่งที่ไม่เสื่อมสลายเป็นมรดก ตรงนี้เป็นปัญหาที่ยุงยาก คือถ้าคุณมีเนื้อและเลือด แล้วคุณจะรับส่วนในอาณาจักรของพระเจ้าได้อย่างไร? พี่น้องที่รัก มีทางเดียวเท่านั้นก็คือคุณจะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง การกลับใจใหม่จะดียิ่งก็ต่อเมื่อมันนำคุณไปถึงจุดที่คุณจําแนกชีวิตของคุณทั้งหมดกับพระยาห์เวห์ในพระคริสต์ แล้วคุณก็จะกลายเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่และเป็นคนที่ถูกสร้างฝ่ายวิญญาณ ที่ไม่เหมือนกับคนที่ถูกสร้างเดิมและเป็นอย่างโลก

อะไรทำให้พระเยซูเป็นฝ่ายวิญญาณหรือ? นั่นก็เพราะความจริงที่ว่าพระยาห์เวห์สถิตอยู่ในพระองค์ แล้วคุณกับผมมาเป็นฝ่ายวิญญาณได้อย่างไร? ก็ในทำนองเดียวกัน ที่พระยาห์เวห์สถิตอยู่ในเราโดยพระวิญญาณของพระองค์ เพราะว่าเราเป็นพระวิญญาณของพระเจ้าที่สถิตอยู่ในเราและทำงานอยู่ในเรา (โรม 8) เมื่อพระวิญญาณของพระเจ้า ซึ่งก็คือพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ทำงานอยู่ในคุณ คุณก็เป็นฝ่ายวิญญาณ ยิ่งพระวิญญาณทำงานในคุณมากเท่าไร คุณก็ยังเป็นฝ่ายวิญญาณมากขึ้นเท่านั้น ยิ่งพระองค์ทำงานในคุณน้อยเท่าไรเพราะความดื้อดึงของคุณ คุณก็ยังเป็นคนฝ่ายวิญญาณน้อยลงเท่านั้น นั่นคือข้อแตกต่างที่สำคัญระหว่างคนฝ่ายวิญญาณกับคนที่ไม่ใช่ฝ่าย

⁴³ Watchman Nee (倪柝声)

วิญญาณในคริสตจักร เราเป็นคนฝ่ายวิญญาณก็โดยการที่พระเจ้าสถิตอยู่ในเราเท่านั้น ไม่ใช่ที่เราเป็นคนฝ่ายวิญญาณโดยเนื้อแท้ แต่เป็นเพราะพระเจ้าทรงเป็นฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าผู้ทรงเป็นพระวิญญาณสถิตอยู่ในเราและทำให้เราเป็นคนฝ่ายวิญญาณ เมื่อนั้นเราจึงจะสามารถเข้าในอาณาจักรของพระเจ้าได้

เราคุ้นเคยกับยอห์น 3:16 แต่เราเข้าใจข้อ 5 และ 6 ใหม่ ที่พระเยซูตรัสกับนิโคเดมัสผู้สอนที่มีชื่อเสียงของอิสราเอลว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า ไม่มีใครสามารถเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าได้นอกจากว่าเขาจะเกิดจากน้ำและพระวิญญาณ เนื้อหนังให้กำเนิดเนื้อหนัง แต่พระวิญญาณให้กำเนิดวิญญาณ” (ฉบับ NIV)

การกลับใจใหม่เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอสำหรับความรอด การเสียใจกับความผิดบาปของคุณนั้นเป็นสิ่งถูกต้อง แต่นั่นยังไม่พอ นี่เป็นเพียงก้าวแรกเท่านั้น และหนทางยังมีอีกยาวไกลที่จะมาเป็นวิญญาณ แต่เมื่อคุณเกิดจากพระวิญญาณคุณก็เป็นวิญญาณ ถ้าคุณไม่ได้เกิดจากพระวิญญาณคุณก็เป็นเนื้อหนังและไม่สามารถจะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าได้ สิ่งที่เปาโลกล่าวใน 1 โครินธ์ 15 ก็เป็นการย้ำสิ่งที่พระเยซูได้บอกกับนิโคเดมัสไปแล้ว

แล้ว “น้ำ” จากยอห์น 3:5 คืออะไร? ทิตัส 3:4-5 กล่าวว่า

“แต่เมื่อพระกรุณาของพระเจ้าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา และความรักของพระองค์ที่ทรงมีต่อมวลมนุษย์ปรากฏขึ้น พระองค์ก็ทรงช่วยเราให้รอด ไม่ใช่เพราะการกระทำที่ชอบธรรมของเราเองแต่ด้วยพระเมตตาของพระองค์ โดยการชำระให้บังเกิดใหม่และสร้างใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (ฉบับ NASB)

คุณกำลังอ่านพระคัมภีร์อย่างผู้ที่เชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวไหม? เปาโลก็อ่านพระคัมภีร์แบบนั้น และเขียนจดหมายฉบับต่างๆของเขาแบบนั้น ตรงนี้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดก็คือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา พระเยซูก็ทรงถูกเรียกว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราด้วย แต่ท้ายที่สุดแล้วพระยาห์เวห์คือผู้ทรงช่วยเราให้รอดผ่านทางพระเยซู ความรักและพระกรุณาของพระยาห์เวห์ “ปรากฏขึ้น” นั่นคือได้ปรากฏในองค์พระคริสต์ ตั้งแต่ตอนประสูติจากหญิงพรหมจารี “พระองค์ช่วยเราให้รอด” นั่นก็คือพระยาห์เวห์ทรงช่วยเราให้รอดโดยไม่ได้ขึ้นกับการกระทำที่ชอบธรรมของเรา แต่ด้วยพระเมตตาของพระยาห์เวห์ โดยการชำระให้บังเกิดใหม่และสร้างใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

“น้ำ” ในยอห์น 3:5 สอดคล้องกับ “โดยการชำระให้บังเกิดใหม่” ในทิตัส 3:5 ซึ่งอ้างอิงถึงการบัพติศมา ถ้าการบัพติศมาทำอย่างถูกต้องและรับอย่างถูกต้อง คนที่ได้รับบัพติศมาจะรู้ว่าเขากำลัง

บังเกิดใหม่ ไม่ใช่โดยการบังเกิดใหม่แต่โดยการชำระบาปและการชำระให้บังเกิดใหม่ จากนั้นเขาก็ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สร้างเขาให้เป็นคนใหม่และเป็นคนฝ่ายวิญญาณ ที่เกิดจากพระวิญญาณ

พระเยซูตรัสกับมารธาตั้งนัว่า “เราเป็นผู้ที่ทำให้คนเป็นขึ้นจากตายและมีชีวิต ผู้ที่เชื่อในเราจะมีชีวิตอยู่แม้ว่าเขาตายไป และใครก็ตามที่มีชีวิตและเชื่อในเราก็คงจะไม่ตายเลย เจ้าเชื่ออย่างนี้หรือไม่?” (ยอห์น 11:25-26 ฉบับ NIV)

ข้อนี้เกี่ยวข้องกับเนื้อหนังและวิญญาณ คำว่า “แม้ว่าเขาตายไป” หมายถึงความตายของร่างกายเนื้อหนัง แต่ถ้าคุณเชื่อในพระเยซูผู้ที่พระยาห์เวห์สถิตอยู่ภายใน คุณจะยังมีชีวิตแม้ว่าร่างกายเนื้อหนังของคุณจะตายไป ในทางกลับกัน คำว่า “ใครก็ตามที่มีชีวิต” นั้นเกี่ยวข้องกับวิญญาณ เพราะผู้ที่เกิดจากพระวิญญาณก็เป็นวิญญาณและมีชีวิตนิรันดร์ เขาก็จะ “ไม่ตายเลย” คำสอนขององค์ผู้เป็นเจ้าช่างน่าอัศจรรย์ ชัดเจน และเข้าใจง่าย

เราได้ดูข้อ 50 จาก 1 โครินธ์ 15 ซึ่งเป็นบทสำคัญที่สุดบทหนึ่ง ให้เราดูข้อ 42-48

⁴²การเป็นขึ้นมาจากคนตายก็เช่นกัน กายที่หว่านลงนั้นเสื่อมสลายได้ ที่เป็นขึ้นจะไม่เสื่อมสลาย ⁴³ที่หว่านลงนั้นไร้เกียรติ ที่เป็นขึ้นจะเปี่ยมด้วยศักดิ์ศรี ที่ถูกหว่านลงนั้นอ่อนแอ ที่เป็นขึ้นมาจะมีพลัง ⁴⁴ที่ถูกหว่านลงนั้นเป็นกายธรรมชาติ ที่เป็นขึ้นจะเป็นกายวิญญาณ ถ้ามีกายธรรมชาติ ก็มีกายจิตวิญญาณด้วย ⁴⁵นั่นจึงมีเขียนไว้ว่า “อาดัมมนุษย์คนแรกจึงกลายเป็นผู้มีชีวิต” แต่อาดัมคนหลังเป็นวิญญาณผู้ให้ชีวิต ⁴⁶กายวิญญาณไม่ได้มาก่อน แต่กายธรรมชาติมาก่อน และหลังจากนั้นจึงเป็นกายวิญญาณ ⁴⁷มนุษย์คนแรกนั้นมาจากธุลีดินของโลกนี้ ส่วนมนุษย์คนที่สองมาจากสวรรค์ ⁴⁸มนุษย์โลกคนนั้นเป็นอย่างไร มนุษย์โลกทั้งหลายก็เป็นอย่างนั้น และมนุษย์สวรรค์คนนั้นเป็นอย่างไร มนุษย์สวรรค์ทั้งหลายก็เป็นอย่างนั้น (ฉบับ NIV)

กายที่ “เสื่อมสลาย” ก็ไม่สามารถรับสิ่งที่ไม่เสื่อมสลายเป็นมรดกได้ แต่หลังจากที่ถูกหว่านลง “ที่เป็นการขึ้นจะไม่เสื่อมสลาย” คุณจะกลายเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่และเกิดจากพระวิญญาณ กายของคุณถูกหว่านลงในดินเหมือนกับเมล็ด นี่ก็คือความตายของคุณและการถูกฝัง แล้วจากนั้นก็เป็นการขึ้นอย่างไม่เสื่อมสลาย มันถูกหว่านลงอย่าง “ไร้เกียรติ” (ความตาย) แต่เป็นการขึ้นอย่าง “มีศักดิ์ศรี” มันถูกหว่านลงอย่าง “อ่อนแอ” แต่เป็นการขึ้นอย่าง “มีพลัง”

ความไร้เกียรติ ความอ่อนแอ และความเสื่อมสลาย ทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องกับเนื้อหนัง แต่เราเป็นขึ้นในฝ่ายวิญญาณที่เห็นได้ด้วยศักดิ์ศรีและพลัง ที่ถูกหว่านลงเป็นกายธรรมชาติ แต่ที่เป็นการขึ้นเป็นกายวิญญาณ แต่จงสังเกตว่า “ฝ่ายวิญญาณไม่ได้มาก่อนแต่เป็นฝ่ายธรรมชาติ และจากนั้นจึงเป็นฝ่ายวิญญาณ” ในการทรงสร้างอาดัมนั้น ร่างกายถูกสร้างขึ้นมาก่อน แล้วอาดัมจึงได้รับวิญญาณ

มนุษย์คนแรกนั้นมาจาก “อู่อิสรินของโลก” แต่มนุษย์คนที่สองนั้นมา “จากสวรรค์” คนเหล่านั้นที่มาจากโลกก็เป็นเหมือนมนุษย์โลก คนเหล่านั้นที่มาจากสวรรค์ก็เป็นเหมือนมนุษย์จากสวรรค์ ในภาษาอังกฤษความหนักแน่นของคำกล่าวนี้นี้ได้หายไป แต่ว่าในภาษากรีกจะชัดเจนกว่ามาก เราจะไม่วิเคราะห์ข้อความภาษากรีกเนื่องจากลักษณะเฉพาะของภาษา แต่ผมขอหนุนใจให้พวกคุณศึกษาเอาเอง ถ้าคุณสามารถใช้ภาษากรีกได้

บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพมองเห็นความเป็นพระเจ้าของพระเยซูทุก ๆ ที่ในพระคัมภีร์ เมื่อเปาโลกล่าวว่ามนุษย์คนที่สองมาจากสวรรค์ เราจะพูดทันทีว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า! อย่าเพิ่งสรุปเร็วเช่นนั้น เพราะมีสิ่งอื่น ๆ อีกมากมายรวมทั้งเหล่าทูตสวรรค์ก็มาจากสวรรค์ ภาษากรีกจะกล่าวว่า ὁ δεύτερος ὑποπαύος ἐξ οὐρανοῦ (“มนุษย์คนที่สองมาจากสวรรค์”) ที่มี ἐξ οὐρανοῦ เป็นสัมพันธการก⁴⁴ คำวลี ἐκ οὐρανοῦ นี้มีปรากฏบ่อย ๆ ในพระคัมภีร์ใหม่และมีความหมายต่าง ๆ กัน

ตรงนี้ผมไม่ได้กำลังพูดถึงเรื่องการดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์ แต่อย่างไรก็ดี การดำรงอยู่ก่อนไม่ได้พิสูจน์ความเป็นพระเจ้า เพราะว่าเหล่าทูตสวรรค์มากมายก็ดำรงอยู่ก่อนเช่นกัน การดำรงอยู่แล้วตอนการทรงสร้างหรือแม้จะก่อนการทรงสร้าง นั่นก็ไม่ได้พิสูจน์ความเป็นพระเจ้า เพราะว่าเหล่าทูตสวรรค์ก็ดำรงอยู่ก่อนการทรงสร้างเช่นกัน จักรวาลนี้ไม่ได้ว่างเปล่าก่อนการทรงสร้างจักรวาลให้มีรูปมีร่าง

นักฟิสิกส์บอกเราว่าอาจมีจักรวาลมากมายอยู่เหนือฟากฟ้า วันก่อนผมได้ฟังการอภิปรายเรื่องของฟิสิกส์ที่คาดเดาว่ามีจักรวาลอีกที่จักรวาลที่อยู่นอกจากจักรวาลของเราเอง บรรดาผู้เข้าร่วมอภิปรายเปิดช่องความเป็นไปได้ไว้ว่า ยังมีจักรวาลอื่น ๆ อีกมากมายอยู่เหนือฟากฟ้า พวกคุณบางคนคงรู้เรื่องทฤษฎีใหม่ทางฟิสิกส์ เช่น ทฤษฎีสตริง และทฤษฎีเมมเบรน⁴⁵ ฟิสิกส์เป็นเรื่องที่ชวนให้หลงใหลจนทำให้คุณสงสัยว่านักฟิสิกส์กำลังพูดถึงฟิสิกส์หรือปรัชญาว่าด้วยความจริงในธรรมชาติกันแน่ พวกเขาพูดถึงจักรวาลอื่น ๆ ที่มีอยู่ในอวกาศของจักรวาลของเราเอง ซึ่งแทรกซึมไปทั่วเหมือนเส้นใยและแผ่นเยื่อ ผมอ่านเรื่องที่ชวนให้หลงใหลนี้จากนิตยสารต่าง ๆ เช่น *นักวิทยาศาสตร์ใหม่*⁴⁶

มนุษย์จากสวรรค์

คำว่า ἐκ οὐρανοῦ (“จากสวรรค์”) ที่เรากำลังดูนี้จะพบในลูกา 11:13 ด้วย (ดูที่ขีดเส้นใต้)

⁴⁴ genitive การกที่แสดงความเป็นเจ้าของ

⁴⁵ String Theory and Membrane Theory

⁴⁶ *New Scientist*

“ถ้าแม้ท่านเองที่เป็นคนชั่วยังรู้จักให้ของดี ๆ แก่บุตรของท่าน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใดที่พระบิดาของท่านในสวรรค์จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่ผู้ที่ทูลขอต่อพระองค์” (ฉบับ NASB)

εἰ οὖν ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἀρχοντες οἰδατε ὅματα ἄγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ πατήρ [ὁ] ἔξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς ἠτοπίσιν ὑμῶν.

คำภาษากรีกสองคำที่ขีดเส้นใต้กล่าวถึงพระบิดา การรวมสองคำนี้จึงถูกแปลว่า “พระบิดาในสวรรค์” ในพระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษ นี่ไม่ได้พูดอะไรเลยเกี่ยวกับการมา “จากสวรรค์” แต่พูดเพียงว่าพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์

เมื่อเรานำสิ่งนี้มาใช้กับ 1 โครินธ์ 15 มนุษย์คนที่สองจึงถูกเข้าใจว่าเป็น “มนุษย์จากสวรรค์” บริบททั้งหมดบอกเราว่า มนุษย์จากสวรรค์ก็คือมนุษย์ฝ่ายวิญญาณ ข้อ 48 ก็ยังใช้สิ่งนี้กับเราด้วย “มนุษย์สวรรค์คนนั้นเป็นอย่างไร มนุษย์สวรรค์ทั้งหลายก็เป็นอย่างนั้น” เราจำเป็นต้องเป็นมนุษย์สวรรค์ถ้าหากเราจะได้รับความรอด เพราะเนื้อและเลือดไม่สามารถรับแผ่นดินของพระเจ้าเป็นมรดก

“มนุษย์สวรรค์คนนั้นเป็นอย่างไร” กล่าวถึงพระคริสต์ ดังนั้นข้อ 48 จึงหมายความว่า “พระคริสต์ทรงเป็นอย่างไร มนุษย์สวรรค์ทุกคนก็เป็นอย่างนั้นด้วย” นี่ไม่น่าอัศจรรย์ใจหรือ? เราก็ถูกสร้างให้เป็นมนุษย์สวรรค์เช่นกัน เมื่อคุณเกิดจากพระวิญญาณ คุณก็กลายเป็นมนุษย์สวรรค์ เหมือนกับที่พระคริสต์ทรงเป็นมนุษย์สวรรค์ การเปลี่ยนจากมนุษย์ดินไปเป็นมนุษย์สวรรค์คือกุญแจสำคัญที่จะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้า

เปาโลไม่ได้ใช้คำ “มนุษย์โลก” แต่ใช้ “มนุษย์ดิน” (χοϊκός) ที่บอกลักษณะจากดิน คำภาษากรีกหมายถึง “ดิน” มนุษย์คนแรกมาจากดินในขณะที่มนุษย์คนที่สองเป็นฝ่ายวิญญาณ ซึ่งตรงข้ามกับการมาจากดิน คำว่า “มนุษย์สวรรค์คนนั้นเป็นอย่างไร” ไม่ได้หมายความว่าลงมาจากสวรรค์ ถ้าเราจะให้หมายความว่าพระเยซูได้เสด็จลงมาจากสวรรค์ เราก็ต้องได้ข้อสรุปอย่างเดียวกันนี้กับตัวเราเอง ในเมื่อเห็นชัดเจนว่าเราไม่ได้ลงมาจากสวรรค์ เปาโลแค่กำลังบอกว่า เราเป็นมนุษย์สวรรค์ เหมือนกับที่พระคริสต์ทรงเป็นมนุษย์สวรรค์ ตรงนี้จึงไม่มีสิ่งใดที่พิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ เปาโลกำลังบอกแค่ว่า คุณจะต้องถูกเปลี่ยนจากฝ่ายโลกมาเป็นฝ่ายวิญญาณ ไม่เช่นนั้นคุณก็จะได้ไม่ได้รับความรอด และจะไม่ได้รับแผ่นดินของพระเจ้าเป็นมรดก คุณจะต้องมาเป็นมนุษย์สวรรค์

คุณคงจำหนังสือเกี่ยวกับผู้เชื่อชาวจีนใต้ที่ถูกเรียกว่า “บุรุษจากสวรรค์” ในความหมายเหมือนที่พระคริสต์ทรงมาจากสวรรค์ ดังนั้นเขาจึงเป็นมนุษย์สวรรค์หรือมนุษย์ฝ่ายวิญญาณ ถ้าเขาหมายถึงอย่างอื่นที่เกินกว่านั้น ก็อาจเป็นการหมิ่นประมาทได้ แต่ถ้าเขาหมายถึงอย่างนั้นเขาก็ทำถูกแล้ว

ผมขอสรุปว่า มนุษย์เป็นสิ่งสูงสุดของการทรงสร้างของพระเจ้า และยอดสุดของสิ่งสูงสุดก็คือ พระคริสต์ ซึ่งเป็นรูปเหมือนที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า เราจะเป็นรูปเหมือนที่สมบูรณ์ของพระเจ้า ได้ก็โดยการมาเป็นคนฝ่ายวิญญาณ หรือเป็นมนุษย์สวรรค์เหมือนกับที่พระคริสต์ทรงเป็นมนุษย์ สวรรค์ เราไม่ได้รอดเพราะแค่กลับใจใหม่หรือรับเชื่อ ทั้งหมดนี้มีความสำคัญแต่ก็ยังไม่พอ เราจะต้องถูกเปลี่ยนมาเป็นคนใหม่ที่เป็นคนฝ่ายวิญญาณและคนของสวรรค์ เพื่อที่เราจะได้รับแผ่นดินของ พระเจ้าเป็นมรดกและได้รับความรอด

บทที่ 6

ความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์

ความเชื่อในตรีเอกานุภาพทำให้คำในพระคัมภีร์เป็นปัญหา

บทนี้ผมจะพูดถึงพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นมนุษย์ ผมหวังว่าเราได้จัดอุปสรรคตามรายการออกไปบ้าง และได้เข้าใจประเด็นสำคัญของความเชื่อที่ว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ อย่างไรก็ตาม ผมก็ทราบถึงอิทธิพลอย่างมากของความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่มีต่อความคิดของเรา มันมีผลในทางจิตวิทยากับคุณและผมจนถึงขนาดที่เราจะคิดเรื่องใด ๆ ทางศาสนศาสตร์ให้ชัดเจนได้ยาก เพราะความเชื่อในตรีเอกานุภาพ จึงแทบจะไม่มีคำใดในพระคัมภีร์ที่ไม่ได้ถูกบิดเบือนโดยความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ให้มีความหมายหรือความหมายแฝงของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เรื่องนี้รบกวนใจผมอย่างมาก เพราะมันเป็นอุปสรรคที่ทำให้เราไม่สามารถจะคิดอย่างชัดเจนและตามพระคัมภีร์ได้

คนส่วนใหญ่ไม่ใช่คนคิดที่ดี แค่ทำให้ความคิดพวกเขาสับสนเพียงเล็กน้อย พวกเขาจะติดอยู่ในวังวนของความสับสนไปหมด เราต้องอธิษฐานขอความชัดเจน ผมพบคนน้อยมากที่ความคิดของเขาชัดเจนมาก คริสเตียนทั่วไปจะสับสนได้ง่ายกับแนวคิดและคำที่ใช้ คุณต้องถามพวกเขาว่า “คำนี้คุณหมายความว่าอะไรแน่?” ความสับสนกลายเป็นภัยอย่างยิ่งเมื่อมาถึงเรื่องของฝ่ายวิญญาณ

ทุกวันนี้เป็นไปได้เลย ที่จะใช้คำในพระคัมภีร์โดยไม่ต้องปล้ำสู้กับความหมายที่ปนเปื้อนไปด้วยความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ถ้าคุณพูดว่า “พระบิดา” ผมก็ไม่รู้ว่าพระบิดาองค์ไหนที่คุณกำลังพูดถึง ถ้าคุณกำลังหมายถึงพระบิดาตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ พระองค์ก็ไม่ใช่พระบิดาตามที่เราเห็นในพระคัมภีร์เดิมซึ่งก็คือพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์ไม่ได้เป็นองค์เดียวกับพระบิดาตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เพราะพระบิดาองค์หลังเป็นเพียงหนึ่งในสามของตรีเอกานุภาพ ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น พระบิดาจะถูกแทนที่ด้วยพระเยซูผู้เป็นตัวเองที่มีบทบาทสำคัญในงานของมารอด พระบิดากลายเป็นตัวรองที่เล่นบทตัวประกอบให้กับพระเยซูพระบุตร

แต่พระคัมภีร์เดิมมีแต่พระบิดาเท่านั้นและไม่มีบุคคลอื่นเป็นพระเจ้าเลย ไม่มีร่องรอยของพระบุตรที่เป็นพระเจ้า หรือพระเจ้าอื่นใดเลย ในพระคัมภีร์เดิมจะมีเพียงชนอิสราเอลกับพวกทูตสวรรค์เท่านั้นที่ถูกเรียกว่าบุตรของพระเจ้า คนส่วนใหญ่คิดไม่ชัดเจนหรือคิดอย่างมีเหตุผล ดังนั้นผมจึงสั่นกลั้วเมื่อผมคิดถึงว่า เราจะรับมืออย่างไรกับแนวคิดของพระคัมภีร์ใหม่เกี่ยวกับพระคริสต์

นอกจากนี้ยังมีความสับสนเกี่ยวกับเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะทุกคนกำลังใช้ภาษาเดียวกัน ใช้ถ้อยคำเดียวกัน ใช้คำศัพท์เดียวกัน แต่มีความหมายที่ต่างกัน ตามความเชื่อในตรีเอกภาพนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระองค์ที่สามในตรีเอกภาพ แต่ว่าไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นนั้นในพระคัมภีร์เดิม พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือพระวิญญาณของพระเจ้านั่นเอง แต่ส่วน *plērōma* หรือความบริบูรณ์ของพระเจ้านั้นประกอบด้วยสิ่งต่างๆ เช่น พระปัญญาของพระองค์ ฤทธานุภาพของพระองค์ พระคุณของพระองค์ พระวาจาของพระองค์ และพระวิญญาณของพระองค์ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เป็นบุคคลตามอย่างความคิดที่เชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์ของกรีก สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงด้านที่แตกต่างกันของ “*plērōma*” (ความบริบูรณ์) ของพระเจ้า นี่เป็นความบริบูรณ์ตามที่ยอห์นกล่าวในคำขึ้นต้นของเขา (ยอห์น 1:16)¹ ที่เราทุกคนได้รับ ไม่ว่าจะเป็นความบริบูรณ์ของพระคำของพระองค์ หรือว่าฤทธานุภาพในการสร้างของพระองค์ หรือฤทธานุภาพของพระองค์ที่ทำการเปลี่ยนแปลง หรือพระปัญญาของพระองค์ เป็นต้น

พระวิญญาณของพระเจ้าเป็นส่วนสำคัญของพระเจ้าเช่นเดียวกับวิญญาณของเราเป็นส่วนสำคัญของเรา และการดึงเอาความบริบูรณ์ของพระเจ้า หรือ “*plērōma*” ของพระเจ้าออกมา แล้วแยกองค์ประกอบแต่ละอย่างให้เป็นแต่ละบุคคลนั้น จะเป็นไปได้ก็เฉพาะแต่กับความคิดของคนต่างชาติที่เชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์เท่านั้น และเพราะเราไม่ได้มีรากฐานในความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวอย่างแท้จริง เราจึงถูกการให้เหตุผลของความเชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์ชักนำเราได้ง่ายๆ เมื่อมีเหตุผลของความเชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์เข้ามาทางของเรา เราจึงรับอย่างเต็มที่โดยไม่มีการวินิจฉัยหรือคิดให้ดี ๆ

คณะหัวหน้าบาทหลวงในการประชุมแห่งไนเซียเป็นใคร?

เมื่อผมคิดถึงว่าความยุ่งเหยิงนี้ได้เริ่มต้นขึ้นอย่างไร และเมื่อมาถึงศตวรรษที่สี่ที่ความคิดของคนต่างชาติและของชาวกรีกโบราณเกี่ยวกับคริสตจักรได้นำไปสู่การประชุมสภาสังคายนาแห่งไนเซีย² ได้

¹ ยอห์น 1:16 “เพราะเราได้รับพระคุณซ้อนพระคุณจากความบริบูรณ์ของพระองค์”

² Council of Nicaea

อย่างไรนั้น ผมคิดถึงความรับผิดชอบอันใหญ่หลวงของเราในฐานะผู้นำคริสตจักร ถ้าคุณให้คำสอนที่ผิด ๆ ออกไป คริสเตียนรุ่นต่อ ๆ ไปก็จะไปผิดทาง

พวกที่มาประชุมกันที่ในเซียมี่เป็นใครกันบ้าง? หัวหน้าบาทหลวงนิรนามเหล่านี้เป็นใครกันที่ตั้งหลักข้อเชื่อในซีนในปี ค.ศ. 325 ข้อเชื่อซึ่งกลายมาเป็นมาตรฐานหลักคำสอนของคริสตจักร ไม่ว่าจะเป็นข้อเชื่อของคริสตจักรต่อมา หรือว่าในงานเขียนทางศาสนศาสตร์ หรือในหนังสือคริสเตียนต่าง ๆ ตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา? คนเหล่านี้เป็นใครกัน? เราไม่รู้จักชื่อของพวกเขาด้วยซ้ำ นอกจากข้อเด่นบางประการ พวกเขาถูกเรียกว่าหัวหน้าบาทหลวงจากคำ *episkopos* (ἐπίσκοπος) ซึ่งหมายถึงผู้ปกครองดูแลที่ดูแลคริสตจักร หรือดูแลเขตถ้ามีหลายคริสตจักร

การประชุมของบรรดาหัวหน้าบาทหลวงที่ในเซียมี่ได้ทำการตัดสินใจทุกอย่างในเรื่องหลักคำสอน แต่คนเหล่านี้เป็นใครกัน? แล้วพวกเขามีคุณสมบัติอะไร ในการยืนยันแบบดันทุรังที่พวกเขาสั่งให้คริสเตียนทุกคนยอมรับ? นอกจากข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขามีจำนวนสองหรือสามร้อยคนแล้ว ชื่อของคนส่วนใหญ่ก็ไม่มีบันทึกเอาไว้เลย ผมอยากจะรู้ข้อมูลบางอย่างเกี่ยวกับพวกเขา ความเข้าใจพระคำของพระเจ้าของพวกเขาทะลุปรุโปร่งมากแค่ไหน? ความเข้าใจในฝ่ายวิญญาณของพวกเขาชัดเจนแค่ไหน? พวกเขามีคุณสมบัติอะไรบ้างในฝ่ายวิญญาณ? การทรงนำขององค์ผู้เป็นเจ้าในชีวิตของพวกเขาเป็นจริงแค่ไหน?

หัวหน้าบาทหลวงจำนวนมากเหล่านี้ก็เหมือนกับศิษยาภิบาลส่วนใหญ่ในปัจจุบันที่อาจเป็นเพียงนักเทศน์ธรรมดาหรือน้อยกว่าธรรมดาที่มีความเข้าใจพระคำของพระเจ้าไม่ลึก ในเวลาเดียวกันพวกเขาก็อาจมีความสามารถในการบริหารคริสตจักรอยู่พอสมควร ไม่เช่นนั้นพวกเขาคงไม่ได้มาเป็นผู้นำคริสตจักร บางคนได้มาเป็นผู้นำคริสตจักรเพราะพวกเขาสันตติกับการเมืองคริสตจักร หรือไม่ก็ได้ตำแหน่งผู้นำโดยขณะคูซิงแบบหวุดหวิด อย่างที่มักจะเกิดขึ้นบ่อย ๆ ในคริสตจักรทุกวันนี้³

ผมเห็นเรื่องแบบนี้ด้วยตัวของผมเองเพราะผมเคยอยู่ในหลายคริสตจักรในสมัยของผม เช่น คริสตจักรจีนลอนดอนในสมัยที่ผมศึกษาอยู่ ผมได้เห็นการเมืองในคริสตจักรว่าทำกันอย่างไร คนดีหลายคนไม่ได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งของผู้นำ เพราะพวกเขาไม่มีคุณสมบัติพอในการดึงดูดใจคนหรือออกไปเที่ยวหาคนมาสนับสนุน แต่นักปลุกระดมทั้งหลายในคริสตจักรรู้จักวิธีพูดคุย วิธีผูกมิตรชวนพี่น้องมาทานข้าวเย็นและขอคะแนนเสียง นั่นก็คือความร้ายแรงของประชาธิปไตยในคริสตจักร

³ การเผยให้เห็นบรรยากาศที่ร้อนระอุของการเมืองคริสตจักรในช่วงหลายปีที่ผ่านมาไปสู่สภาสังคายนแห่งในเซียมี่ได้จาก “เมื่อพระเยซูกลายเป็นพระเจ้า—การต่อสู้เพื่อกำหนดความเชื่อของคริสเตียนในช่วงยุคสุดท้ายของโรม” โดย ริชาร์ด อี รูเบนสไตน์ (“When Jesus Became God-The Struggle to Define Christianity during the Last Days of Rome, Richard E. Rubenstein, 1999, Harcourt)

กลยุทธ์ที่สำคัญที่สุดก็คือการผูกมิตร คนดีมักจะผูกมิตรไม่เก่งเพราะพวกเขามีแนวโน้มที่จะเป็นคนตรงไปตรงมาและซื่อสัตย์มากไป

ที่คริสตจักรในลอนดอนของเรา ผมมักจะสังเกตเห็นบ่อย ๆ ว่าในการเลือกตั้งของคริสตจักรนั้น คริสเตียนที่ดีจะไม่ถูกเสนอชื่อ อย่าว่าแต่จะให้พวกเขาเป็นตัวสำรองเลย ในขณะที่คนที่มีความประพฤติแบบคริสเตียนธรรมดาจะได้รับเลือก ก็เพราะพวกเขามีความสันตติในวงสังคมและคนเหล่านี้แหละที่มาเป็นผู้นำของคริสตจักร

แม้ผมไม่เคยจะแสวงหาตำแหน่งในคริสตจักร แต่ผมก็มักจะได้รับเลือกเสมอ ไม่รู้ว่าทำไมจึงมีบางคนยื่นกรานเสนอชื่อของผม แล้วก็จะมีคนอื่นเสนอเป็นตัวสำรอง และพอรู้ตัวผมก็ได้รับเลือกไปแล้ว ผมคิดอยู่ว่าเหตุผลจริงๆ ที่เสนอชื่อของผมนั้น คงเป็นเพราะผมเป็นผู้รับผิดชอบในการศึกษาพระคัมภีร์ทั้งหมด ถ้าผมไม่ได้รับเลือก ก็จะได้ศึกษาพระคัมภีร์กันก็เป็นได้ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีทางเลือกมากนักในเรื่องนี้ ไม่ว่าตัวผมเองจะมีความสามารถพิเศษหรือไม่ก็ตาม

ถ้าผู้นำคริสตจักรในปัจจุบันนี้อยู่ในระดับที่ธรรมดาอย่างที่เป็นอยู่ (ผมไม่คิดว่าจะเปลี่ยนไปมากจากตั้งแต่ยุคแรก ๆ) ผมก็สงสัยว่าคนทั้งหลายที่อยู่ในการประชุมสภาเพื่อคริสตจักร ไม่ว่าจะเป็นการประชุมที่ในเซีย หรือที่คอนสแตนติโนเปิล⁴ หรือที่อื่นๆ ก็คงจะเป็นคนในระดับธรรมดาามากที่ไม่ได้เตรียมพร้อมในพระคำของพระเจ้าอย่างดีมาก และเราคงจะนึกภาพออกถึงผลที่ตามมาภายหลัง คนเหล่านี้กำหนดข้อเชื่อที่คริสตจักรต้องยอมรับ แล้วคุณรู้ไหมว่าบางข้อเชื่อจบลงอย่างไร? หลายข้อเชื่อจะลงท้ายด้วยคำว่า “อนา-ธมา” (anathema; ἀνάθεμα) อย่างเช่น ข้อเชื่อของสภาสังคายนาแห่งแคลซีดอนและข้อเชื่อของสภาสังคายนาแห่งคอนสแตนติโนเปิลครั้งที่สอง⁵ มันหมายความว่าถ้าคุณไม่ยอมรับสิ่งที่ได้ประกาศในการประชุมสมานี้ คุณก็จะถูก “อนา-ธมา” คือ “ถูกแช่งสาป”

นี่ช่างเป็นวิธีลงท้ายข้อเชื่อของคริสเตียนอย่างเป็นมิตรเสียเหลือเกิน! ผมขอบอกตั้งแต่ต้นว่าผมไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ “อนา-ธมา” และผมจะอยู่ให้ห่างจากภาษาแบบนี้

ผมเชื่อว่าผมได้ชี้แจงความจริงอย่างละเอียดกับคุณในบทต่างๆ นี้ คุณสามารถตรวจสอบดูว่าคำสอนของผมเป็นความจริงหรือเป็นความเท็จ ถ้าคุณคิดว่าคำอธิบายของผมที่ยึดจากพระคัมภีร์อย่างละเอียดรอบคอบแบบข้อต่อข้อนั้นไม่ถูกต้อง ผมพร้อมที่จะให้ใครก็ได้มาตรวจสอบทั้งความถูกต้องตามหลักเหตุผลและที่สำคัญกว่านั้นก็คือ รากฐานที่หนักแน่นจากพระคำของพระเจ้า ถ้าใครสามารถ

⁴ Nicaea or Constantinople

⁵ Council of Chalcedon and the Second Council of Constantinople

พิสูจน์ให้เห็นว่าคำสอนของผมผิดและไม่ตรงตามพระคัมภีร์ ผมก็จะถอยและขอโทษต่อหน้าทุกคนกับข้อผิดพลาดนั้น

แต่เราไม่ได้ความเชื่อมั่นเช่นนั้นจากบรรดาผู้นำในการประชุมแห่งไนเซีย ข้อเชื่อของพวกเขาไม่ได้มีพระคัมภีร์อ้างอิงเลยสักข้อมาสสนับสนุนการยืนยันของพวกเขา พวกเขาประกาศข้อเชื่อออกไปอย่างไม่มีข้อพิสูจน์และไม่ให้หลักฐานจากพระคัมภีร์มาสสนับสนุนว่าถูกต้องเชื่อถือได้ บางข้อเชื่อก็ลงท้ายด้วย “อนา-ธมา” นั้นหมายความว่าถ้าคุณไม่ยอมรับข้อเชื่อนี้คุณก็จะตกรก นั่นคือความหมายของ “อนา-ธมา” ในภาษาธรรมดา

ไม่มีใครมีอำนาจที่จะประกาศ “อนา-ธมา” หรือให้ใครบางคนต้องตกอยู่ใน “คำสาปแช่ง” ได้ พระเจ้าได้ประทานความรับผิดชอบให้คุณและผมที่จะตัดสินใจเอง ถ้าคุณตัดสินใจผิดคุณก็就会被 “อนา-ธมา” ต่อหน้าพระเจ้า ไม่ใช่ต่อหน้าผมหรือต่อหน้าคริสตจักร ในชีวิตนี้เราไม่สามารถที่จะทำสิ่งผิดพลาดเกี่ยวกับความจริงในเรื่องนี้ได้เลย เพราะว่ามันเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตและความตาย

ความรับผิดชอบของเราในฐานะของผู้นำนั้นมีมากเพียงใด! เมื่อผมคิดถึงบรรดาผู้นำคริสตจักรผู้ให้การรับรองข้อเชื่อเหล่านี้ ผมตระหนักดีว่าพวกเขาจะต้องมีความรับผิดชอบมากเพียงใด ฉะนั้นจงระมัดระวังสิ่งที่คุณสอน คุณต้องแน่ใจว่าคุณมีรากฐานแน่นในพระคำของพระเจ้า พวกคุณคงรู้วาทะของคณายังมีอีกยาวไกล แต่การรู้พระคัมภีร์อย่างเดียวยังไม่ดีพอ เพราะคุณยังต้องสามารถที่จะคิดได้อย่างชัดเจนด้วย เพื่อคุณจะได้ข้อสรุปที่ผิดจากข้อสนับสนุนที่ถูกต้อง คุณอาจมีข้อมูลที่ถูกต้องอยู่ตรงหน้าคุณ แต่คุณอาจได้ข้อสรุปที่ผิดจากข้อมูลเหล่านั้นได้

คุณจะเจอการตีความที่ไม่ถูกต้องได้ในทุกที่ มันง่ายที่เราจะดูใจความหนึ่งแล้วคิดทันทีว่าเราได้ข้อสรุปที่ถูกต้องแล้ว แต่การตีความอาจผิดก็ได้ ดังนั้นจึงต้องมีการศึกษาค้นคว้าอย่างมากและการตรวจสอบอย่างถี่ถ้วนถึงจะได้ความหมายที่แท้จริงของข้อนั้น

ผมแน่ใจอย่างยิ่งว่าสิ่งที่บรรดาหัวหน้าบาทหลวงชาตกันเป็นส่วนใหญ่อีกคือความลึกและคุณภาพในฝ่ายวิญญาณ คริสตจักรตกต่ำลงเรื่อยๆ ทางฝ่ายวิญญาณในช่วงสามศตวรรษแรกหลังจากช่วงสมัยของพระคริสต์พร้อมกับคุณภาพฝ่ายวิญญาณที่ตกต่ำลงของบรรดาผู้นำของคริสตจักร

มีผู้นำคริสตจักรที่ดีอยู่จำนวนน้อยในศตวรรษที่สี่ แต่ในจำนวนนี้มีหลายคนถูกข่มเหง ตัวอย่างหนึ่งในนั้นคือยอห์น คริสซอสตอม⁶ (“คริสซอสตอม” ในภาษากรีกหมายความว่า “ผู้มีฝีปากดี”)⁷ คำเทศนาของเขาดีมาก เร้าใจมาก และมีพลังจนเขาได้รับฉายาว่าผู้มีโวหารดี เขาประกาศพระวาทะ

⁶ John Chrysostom

⁷ “golden-mouthed” หรือ “ผู้มีวาทะนำดี” (ผู้แปล)

ของพระเจ้าและการทรมานของเขาให้กับพระเจ้ายกเกินธรรมดา เขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าคณะบาทหลวงแห่งคอนสแตนติโนเปิล เมืองหลวงของจักรวรรดิโรมันตะวันออก แต่ยังไม่ทันถึง 400 ปี หลังจากช่วงเวลาของพระคริสต์ คริสตจักรที่คอนสแตนติโนเปิลก็เสื่อมลงมากแล้วจึงทำให้คริสตอสมต้องว่ากล่าวอย่างต่อเนื่อง ความเสื่อมลงนี้มีไปจนถึงจักรพรรดินีที่ประกาศตัวว่าเป็นคริสเตียน แต่เธอก็หนีคำตำหนิของคริสตอสมไม่พ้น (นี่แย่มากกับภาพลักษณ์ของเธอต่อสาธารณชน) เขาถูกถอดออกจากตำแหน่งเจ้าคณะบาทหลวงและก้าวเข้าสู่ความตาย บรรดาหัวหน้าบาทหลวงที่เสื่อมถอยได้พร้อมใจกันต่อต้านเขาและคริสตจักรก็ได้สูญเสียคนดี ๆ ไปคนหนึ่ง นั่นคือคุณภาพที่มากของคำสอนและคำเทศนาของเขาจนงานเขียนและคำเทศนาของเขายังมีมาถึงเราจนทุกวันนี้

คริสตอสมมีชีวิตที่บริสุทธิ์และเรียบง่าย ซึ่งตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับการดำเนินชีวิตที่ต่างปร้อยของบรรดาผู้นำคริสตจักรส่วนใหญ่ และในจำนวนเหล่านี้ก็รวมถึงบรรดาหัวหน้าบาทหลวง บรรดานักบวชและบรรดาผู้นำคริสตจักรคนอื่น ๆ ที่จัดให้มีข้อเชื่อเหล่านี้ของคริสตจักรขึ้น เราไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับหัวหน้าบาทหลวงสองสามร้อยคนเหล่านี้ที่อยู่ในการประชุมแห่งไนเซีย ยกเว้นคนที่เด่น ๆ เพียงไม่กี่คน ผมอยากเห็นรายชื่อของพวกเขาและอยากรู้ว่าพวกเขาเป็นคนแบบไหนกันบ้าง แต่ก็ไม่มีรายละเอียดไว้ให้เราเลย

ความคิดที่ไม่ชัดเจน

สถานการณ์ของคริสตจักรในปัจจุบันก็คือ เราถูกใส่ด้วยคำสอนที่ไร้เหตุผลอย่างเช่น พระเยซูเป็นพระเจ้า 100% และเป็นมนุษย์ 100% คนที่มีจิตปกติดีจะเสนอแนะเรื่องเหลวไหลอย่างนี้หรือ? มันเป็นความโง่เง่าของผมและของคนอื่น ๆ ที่เชื่อเรื่องเหลวไหลนี้

ไม่มีใครเป็นมนุษย์อย่างแท้จริงด้วยการเป็นมนุษย์มากขึ้นไปอีก 10% หรือเป็นมนุษย์น้อยลงอีก 10% และถ้าหากคุณจะให้อะไรให้กับพระเจ้า พระองค์ก็จะไม่ใช่พระเจ้าอีกต่อไป การรวมสองธรรมชาตินี้ในพระคริสต์จะเป็นได้อย่างไร? สองธรรมชาตินี้ที่เป็นพระเจ้า 100% และเป็นมนุษย์ 100% นั้นจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันอย่างไร? ปัญหานี้ไม่เคยมีการชี้ขาดในศาสตร์เกี่ยวกับพระคริสต์ มันจะไม่สามารถชี้ขาดได้เลยเพราะเรามีข้อกำหนดที่ขัดกัน คือสองธรรมชาตินี้จะต้องไม่ผสมปนกัน แต่ก็จะต้องไม่แยกกัน คุณจะให้พระเจ้าผสมปนกับมนุษย์อย่างที่คุณผสมซูปสองกระป๋องปนกันในห้องไม่ได้ ในความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น พระเจ้ากับมนุษย์ไม่สามารถจะผสมปนกันได้ในพระคริสต์ได้ แต่ถึงอย่างนั้นทั้งสองก็ไม่สามารถจะแยกจากกันได้ ถ้าหากทั้งสองไม่สามารถจะผสมปนกันหรือ

⁸ Archbishop of Constantinople

แยกกันได้ อย่างนั้นพระเจ้ากับมนุษย์ก็จะต้องติดกันอยู่ด้วยกาวทางวิญญาณ วิธีนี้ทั้งสองก็จะต้องผสมปนกันและก็จะไม่ต้องแยกกัน

เราได้ข้อสรุปที่เหลวไหลนี้มาได้อย่างไร? การรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจริงๆ ด้วยสูตรนี้ไม่อาจเป็นไปได้ไม่ว่าจะให้ความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์อยู่นอกพระองค์ผู้ซึ่งเป็นพระเจ้า หรือจะให้ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์อยู่นอกพระองค์ผู้ซึ่งเป็นมนุษย์ พระองค์ไม่สามารถจะเป็นทั้งสองอย่างในเวลาเดียวกันได้ พระเยซูทรงอยู่ในฝั่งความเป็นมนุษย์ของพระองค์มากกว่าหรือว่าทรงอยู่ในฝั่งความเป็นพระเจ้าของพระองค์มากกว่า? ถ้าพระองค์อยู่ในอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งก็ต้องอยู่นอกพระองค์ที่เหมือนว่าติดอยู่กับพระองค์

ปัญหาไม่ได้หยุดอยู่แค่นั้น เพราะคนอย่างออกัสติน⁹ ที่ได้รับความเคารพนับถืออย่างกว้างขวางว่าเป็นหนึ่งในบรรดาคนที่มีสติปัญญามากที่สุดของคริสตจักร เขาฉลาดกว่าผู้นำทั่วไปของคริสตจักรอย่างไม่มีข้อสงสัย แต่เขาเป็นคนเริ่มความคิดทั้งหมดเรื่องความบาปแต่กำเนิดและเรื่องทำนองนั้นหลายศตวรรษต่อมาคาลวิน¹⁰ ก็รับเรื่องนี้อย่างเต็มที่ มนุษย์ถูกกล่าวว่าเลวทราม ซึ่งมีการเพิ่มคำ “ไปหมด” เพื่อว่ามนุษย์จะเลวทรามอย่างสมบูรณ์ นั่นคือ เลวทราม 100%

อาจเป็นไปได้ว่าพวกเขาไม่ได้คิดให้ถึงผลที่ตามมาของเรื่องนี้ เพราะถ้าพระเยซูเป็นมนุษย์ 100% และถ้ามนุษย์เลวทราม 100% ซึ่งไม่ต้องถึงกับเป็นนักตรรกวิทยา เราก็เห็นได้ว่าพระเยซูก็ต้องเลวทราม 100% เช่นกัน แต่นี่คือสิ่งที่บ่งบอกอยู่ในข้อเชื่อต่างๆ นี้ จงตัดสินใจเสียเลยว่าถ้าพระเยซูทรงเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง พระองค์จะทรงเลวทรามไปหมดไหม? และถ้าพระเยซูไม่ได้ทรงเลวทรามไปหมด พระองค์จะทรงเป็นมนุษย์อย่างแท้จริงไหม?

แม้เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมก็ไม่เคยยอมรับคำสอนเรื่องความเลวทรามไปหมด เพราะไม่มีหลักฐานเรื่องนี้ในพระคำของพระเจ้า แต่นี่ก็ไม่ได้ทำให้บรรดาผู้นำของคริสตจักรที่เสนอหลักคำสอนนี้ทุกขร้อนอะไร หลักคำสอนนี้ไม่ได้กล่าวไว้ในการประชุมแห่งไนเซีย แต่มีในภายหลังซึ่งทำให้คำสอนสับสนยิ่งขึ้น พวกเขาไม่พอใจที่จะพูดว่ามนุษย์ทุกคนทำบาป พวกเขาได้เพิ่มคำสอนในเรื่องความเลวทรามไปหมดเข้าไป ความจริงว่า อาตัมไม่จำเป็นจะต้องเลวทรามจึงทำบาป เขาถูกสร้างให้ดีพร้อมแต่เขาก็ทำบาปเพราะว่าเขามีเสรีภาพที่สมัครใจเลือกและมีร่างกายเนื้อหนัง เนื้อหนังจะต่อสู้กับวิญญาณ

ความเลวทรามไปหมดไม่ได้เพิ่มความเข้าใจของเราเกี่ยวกับสภาพของมนุษย์ และในความเป็นจริงแล้วยังบิดเบือนด้วยซ้ำ เพราะหลักคำสอนนี้ไม่สามารถจะอธิบายความเอื้ออารีของคนที่ไม่ได้รู้จัก

⁹ Augustine

¹⁰ Calvin

พระเจ้า แล้วกับพวกนักดับเพลิงล่ะ ที่บางคนก็ไม่ได้เป็นคริสเตียนแต่ชีวิตของพวกเขาแขวนอยู่บนเส้นด้ายทุกครั้งที่พวกเขาต้องผจญเพลิง? มีนักดับเพลิงหลายคนตายในเหตุการณ์ตึกเวิลด์เทรดถล่ม ตัวอาคารกำลังลุกไหม้และผู้คนกำลังวิ่งหนีตายกันออกมา แต่นักดับเพลิงก็เข้าไปช่วยชีวิตคนที่ยังติดอยู่ข้างใน มีเจ้าหน้าที่กู้ภัยจำนวนมากเสียชีวิตเมื่อตึกถล่มลงมา เราจะบอกว่่านักดับเพลิงเลวทรามไปหมด และที่พวกเขาวิ่งเข้าไปในตึกก็เพื่อจะฆ่าตัวตายอย่างนั้นหรือ?

ผมเคยเห็นและได้ยินการกระทำที่เอื้ออารีมากมาย ที่ผู้ไม่เชื่อเสี่ยงชีวิตของเขาเพื่อช่วยชีวิตผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นแม่น้ำที่เย็นยะเยือก ในบ้านที่ไฟไหม้ หรือในทะเลที่คลื่นซัดแรง แต่ถึงกระนั้นเราก็บอกว่าพวกมนุษย์ชั่วช้าอย่างสุดๆ คนอย่างนักดับเพลิงจะได้อะไรจากการเสี่ยงชีวิตของพวกเขาเองหรือ? พวกเขาน่าจะรับงานที่ไม่ต้องเอาชีวิตของตัวเองไปเสี่ยง แต่พวกเขาก็เลือกงานที่ช่วยชีวิตคนโดยเอาชีวิตของพวกเขาเป็นเดิมพัน ทำไมจึงต้องเลือกเองงานที่อันตรายด้วย ในเมื่อมีงานนั่งโต๊ะมากมายที่ปลอดภัยและมั่นคง

ผมเห็นพิธีศพของนักดับเพลิงหนุ่มคนหนึ่งเสียชีวิตในกองเพลิง คุณแม่ของเขาก็สูญเสียสามีซึ่งเป็นนักดับเพลิงเช่นกัน และตอนนี้เธอก็สูญเสียลูกชายของเธอที่อายุแค่ 22 หรือ 23 ปี เมื่อบิดาเสียชีวิตในหน้าที่แล้วลูกชายทำอะไรหรือ? เขาตัดสินใจที่จะอุทิศชีวิตของเขาให้กับการช่วยชีวิตผู้คน แต่เพราะว่าเขาไม่ได้เป็นคริสเตียน เขาจึงน่าจะเป็นคนที่เลวทรามไปหมด ตามคำสอนของพวกผู้นำคริสตจักรอย่างจอห์น คาลวิน

ทำไมเราจึงพูดเรื่องเหลวไหลเช่นนี้? คำสอนเรื่องความเลวทรามไปหมดนี้ ช่วยเพิ่มความเข้าใจของเราเกี่ยวกับมนุษย์อย่างไรหรือ? อาดัมทำบาปโดยไม่ได้เป็นคนเลวทรามไปหมด เราทุกคนก็ทำบาปและมีแนวโน้มที่จะทำบาปเพราะเรามีเนื้อหนัง

ทำไมบรรดาผู้นำของคริสตจักรจึงไม่เข้าใจให้ถูกต้องโดยไม่ทำให้ทุกคนต้องสับสน? นี่เป็นคำเตือนให้เราระมัดระวังและรอบคอบ ผมจึงตั้งใจเช็คและตรวจเช็คการอ่านพระคัมภีร์ของผมอีกครั้ง ถ้าคุณเห็นข้อผิดพลาดที่ไม่มีเหตุผลอันควรตรงไหน หรือข้อผิดพลาดในการยกพระคัมภีร์ ก็ช่วยชี้ให้ผมเห็นด้วย ถ้าคุณไม่ยอมรับสิ่งที่ผมพูด ผมก็จะไม่พูด “อนา-ธมา” กับคุณเหมือนที่พระเยซูไม่ได้ทรงสาปแช่งใครที่ไม่ยอมรับสิ่งที่พระองค์ทรงสอน เราพูดได้แค่ “ขอองค์ผู้เป็นเจ้าทรงเมตตาคุณด้วยเถิด” ผมจะไม่พูด “อนา-ธมา” กับใครที่ไม่เห็นด้วยกับผม คุณต้องรับผิดชอบชีวิตของคุณเอง และชีวิตชั่ววันจันทร์ของคุณเอง

พระเจ้าในพระเยซูคริสต์

ผมพยายามอย่างมากที่จะหาวิธีอธิบายความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ มันเป็นงานที่ยากเพราะเราสามารถจะอธิบายความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ได้จากหลายมุมมอง เช่น จากมุมมองทางฝ่ายวิญญาณ จากมุมมองทางการตีความพระคัมภีร์ หรือจากมุมมองทางการเปรียบเทียบ นั่นคือ อธิบายเรื่องนั้นโดยใช้ภาพที่คุ้นเคย ผมจะใช้การผสมผสานของสิ่งเหล่านี้ และหวังว่าเราจะมีภาพชัดเจนขึ้นบ้าง

ครั้งก่อนผมพูดถึงพระเยซูว่าทรงเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างใหม่ในแผนการของพระเจ้า เราก็ได้พูดถึงความรอดในแง่ของการสร้างใหม่ซึ่งก็คือเป็นคนใหม่ เป็นอาดัมคนใหม่ หรือที่เปาโลเรียกว่ามนุษย์คนที่สอง¹¹

ถ้าเราจะใช้ชื่อสักชื่อหนึ่งเพื่อแสดงตัวตนของพระคริสต์ ผมเชื่อว่า “อิมมานูเอล” น่าจะเป็นชื่อที่ดีกว่าชื่อใดๆ คำนี้เป็นคำผสมของคำภาษาฮีบรูว่า “อิมมานู” (אִמָּנוּ) ซึ่งหมายถึง “อยู่กับเรา” กับคำว่า “เอล” (אֱלֹ) ซึ่งหมายถึง “พระเจ้า” ดังนั้นจึงรวมเป็น “พระเจ้าอยู่กับเรา” พระเจ้าทรงอยู่กับเราในพระคริสต์ในแง่ไหนหรือ? พระองค์ทรงอยู่กับเราในความหมายทั่วไปก็เพราะพระองค์สถิตอยู่ทุกหนแห่งอย่างนั้นหรือ? ถ้าเช่นนั้น “อิมมานูเอล” ก็คงไม่มีความหมายพิเศษเกินจากที่สดุดี 139:8 ได้กล่าวไว้แล้วว่า “ถ้าข้าพระองค์ขึ้นไปยังสวรรค์ พระองค์ก็สถิตที่นั่น! ถ้าข้าพระองค์จะทำที่นอนไว้ในแดนคนตาย พระองค์ก็ทรงอยู่ที่นั่น!”

เราจะต้องแยกแยะระหว่างการทรงอยู่ของพระเจ้าในแบบทั่วไป กับการทรงอยู่ของพระเจ้าในแบบพิเศษ อิมมานูเอลจะต้องหมายความว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเราในแบบที่พิเศษอย่างแน่นอน

ก่อนหน้านี้เราได้เห็นแล้วว่า เป็นพระยาห์เวห์ผู้ได้เสด็จมาในองค์พระคริสต์ พระยาห์เวห์ได้มาเป็นเนื้อหนัง ทรงแฝงพระกายอยู่ในองค์พระคริสต์ ด้วยพระวาตะของพระองค์และการทรงสำแดงพระองค์เองนั้น พระยาห์เวห์ “ได้มาเป็น”¹² เนื้อหนังดังที่ยอห์น 1:14 กล่าวไว้ คำว่า “ได้มาเป็น” ไม่ได้หมายความว่าพระยาห์เวห์ได้ทรงเปลี่ยนมาเป็นเนื้อหนัง เพราะนั่นจะเป็นไปไม่ได้ แล้วอย่างนั้นพระองค์ “ได้มาเป็น” เนื้อหนังจะหมายความว่าอย่างไร? มันก็หมายความว่าพระยาห์เวห์ได้ทรงเข้าไปอยู่ในรูปร่างใหม่ ที่การทรงอยู่เป็นพิเศษของพระองค์อาศัยอยู่ในองค์พระคริสต์ พระยาห์เวห์ทรงสวมพระองค์เองด้วยร่างกายเนื้อหนัง

¹¹ 1 โครินธ์ 15:47 “มนุษย์คนแรกนั้นมาจากดินและเป็นมนุษย์ดิน มนุษย์คนที่สองนั้นมาจากสวรรค์”

¹² แปลตรงตัวจาก “became” ตามฉบับภาษาอังกฤษ พระคัมภีร์ฉบับภาษาไทยหลายฉบับแปลว่า “ได้ทรงบังเกิด” หรือ “ทรงสภาพเนื้อหนัง” ในฉบับไทยคิงเจมส์ (ผู้แปล)

ความจริงนี้มีสอนไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์ใหม่ แต่มันได้หายไปเมื่อเวลาผ่านไป คำสอนนี้ก็แตกต่างจากหลักคำสอนของความเชื่อแบบยูนิทาเรียนและของพยานพระยะโฮวาห์¹³ พวกเขาสอนว่าพระเจ้าสถิตอยู่ในสวรรค์และพระเยซูผู้เป็นมนุษย์ทรงอยู่บนโลก พระเยซูเป็นเพียงมนุษย์คนหนึ่งที่พระเจ้าทรงรับเป็นบุตรของพระองค์ในแบบเดียวกันกับที่พระเจ้าทรงรับเรา

สิ่งที่พระคัมภีร์ให้กับเราก็คือการเปิดเผยที่สำคัญต่อโลก ที่พระยาห์เวห์ได้เสด็จลงมาจากรสวรรค์และสวมพระองค์เองในกายของเนื้อหนังอยู่ในองค์พระคริสต์ แนวคิดเรื่องการสวมว่าเป็นสัญลักษณ์ของร่างกายนั้นจะพบได้ในพระคัมภีร์ใหม่

¹บัดนี้เรารู้แล้วว่าหากเดินที่¹⁴ฝ่ายโลกที่เราอาศัยอยู่นี้ถูกทำลายลง เราก็มียี่สิบห้าปีจากพระเจ้า คือที่บ้านนิรันดร์ในสวรรค์ ซึ่งไม่ได้สร้างขึ้นด้วยมือของมนุษย์ ²ในขณะที่เรายังคร่ำครวญปรารณาที่จะสวมที่อาศัยของเราที่มาจากรสวรรค์ ³เพราะเมื่อเราได้สวมแล้ว เราก็คจะไม่เปลือยเปล่า ⁴เพราะว่าขณะที่เราอยู่ในเดินที่นี้ เราคร่ำครวญและเป็นทุกข์ เพราะเราไม่ปรารณาที่จะเปลือยเปล่า แต่ปรารณาจะสวมด้วยที่อาศัยของเราจากรสวรรค์ เพื่อว่าชีวิตจะได้กลับคืนมาที่ต้องตายนั้น ⁵บัดนี้พระเจ้าได้ทรงสร้างเรากลับเพื่อจุดประสงค์นี้ และได้ประทานพระวิญญาณให้กับเรา เป็นมัดจำ (2 โครินธ์ 5:1-5 ฉบับ NIV)

เปาโลใช้คำเปรียบเทียบผสมในข้อ 4 คำว่า “สวม” นั้นเกี่ยวข้องกับการนุ่งห่ม แต่เปาโลยังพูดถึงร่างกายว่าเป็นเดินที่ด้วย ซึ่งถ้าไม่มีเดินที่ที่ห่อหุ้มแล้วเราก็คงไม่ได้สวมอะไรและเปลือยกาย “คำเปรียบเทียบผสม” ที่ว่านี้เราหมายถึงสองคำเปรียบเทียบที่ต่างกันคือ “เดินที่” และ “สิ่งที่สวม” ซึ่งใช้เพื่อให้เห็นความจริงเดียวกันคือ เมื่อเราตายไปเราก็คงออกจากเดินที่ของเราและเปลือยเปล่า เปาโลกำลังบอกว่า “ข้าพเจ้าไม่ต้องการจะอยู่โดยไม่มีเดินที่หรือไม่ได้สวมอะไร ข้าพเจ้าต้องการมีร่างกายใหม่ คือเดินที่ซึ่งเป็นร่างกายที่เป็นขึ้นมาใหม่และจะไม่ตาย”

ในคำเปรียบเทียบผสมนี้ พระเจ้าได้เสด็จเข้าไปในเดินที่นี้ นั่นคือทรงสวมพระองค์เองด้วยเดินที่นี้ซึ่งก็คือพระคริสต์ พระยาห์เวห์ได้เสด็จมาและได้ทรงพำนักอยู่ในเดินที่ (หรือทรงพำนักอยู่ในพลับพลา, ยอห์น 1:14)¹⁵ ในเนื้อหานี้ คุณจะเห็นคำที่สำคัญว่า “เดินที่” พระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษใช้คำที่ให้ความหมายไม่ชัดเจนโดยแปลคำนี้ในยอห์น 1:14 ว่า “ประทับอยู่” ส่วนคำว่า

¹³ Unitarianism and Jehovah's Witnesses

¹⁴ ต้นฉบับภาษาอังกฤษและกรีกใช้คำว่า “เดินที่” หรือแปลว่า “เดินที่ที่เป็นเรือนกาย” (ผู้แปล)

¹⁵ John 1:14 “And the Word became flesh, and did tabernacle among us” (ฉบับ Young's Literal Translation) ซึ่งตรงกับฉบับภาษากรีกว่า “Καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν” (ผู้แปล)

“ทรงพำนักอยู่ในพลับพลา” (*skēnoō*) ในยอห์น 1:14 นั้นเป็นรูปคำกริยาของ “เต็นท์” (*skēnos*) ใน 2 โครินธ์ 5:4 การเชื่อมโยงกันนั้นเห็นชัดเจนในภาษากรีก แต่ในภาษาอังกฤษจะหายไป

ยอห์น 1:14¹⁶ กล่าวว่าพระยาห์เวห์ได้เสด็จมาและประทับหรือปักเต็นท์อยู่ในเนื้อหนัง ถ้าคุณเข้าใจภาพนี้คุณก็จะเข้าใจแนวคิดของพระคัมภีร์ใหม่ว่าพระคริสต์เป็นใคร คำสอนนี้มีความสำคัญ แต่มันได้หายไปด้วยเหตุที่ผมก็ไม่เข้าใจ ในปัจจุบันมีคำสอนมาแทนว่าไม่ใช่พระยาห์เวห์ที่เสด็จมาและประทับอยู่ในเนื้อหนัง¹⁷ แต่กลับเป็นพระองค์ที่สองที่ไม่มีร่องรอยอยู่เลยในพระคัมภีร์เดิม ผมกล่าวอย่างนี้โดยไม่กลัวการโต้แย้งใดๆ เพราะมีข้อเท็จจริงที่ชัดเจนว่า ในพระคัมภีร์เดิมไม่มีร่องรอยของพระเจ้าพระองค์ที่สองของพระเจ้าในตรีเอกานุภาพเลย เหตุใดบรรดาหัวหน้าบาทหลวงเหล่านี้จึงทำหน้าที่ผลักพระยาห์เวห์ออกไป และแทนที่พระองค์ด้วยพระเจ้าพระองค์ที่สองที่พวกเขาเรียกว่า “พระวาตะ” ซึ่งเป็นแนวคิดที่รับมาจากความคิดของกรีกเกี่ยวกับ “*logos*” (โลกอส)?

ตามความเชื่อของยูดาห์เรียน¹⁸และของพยานพระยะโฮวาแล้ว พระเจ้าไม่ได้เสด็จเข้ามาในโลก พระองค์ทรงส่งมนุษย์คนหนึ่งชื่อพระเยซูผู้ที่พระองค์ทรงเจิมและรับเป็นบุตร นี่แตกต่างจากที่ผมอธิบายไว้มาก ถ้าคุณตรวจสอบพระคำของพระเจ้า คุณจะเห็นความจริงที่น่าอัศจรรย์ว่า พระเจ้าทรงอยู่กับเราที่ไม่ใช่ในแง่ทั่วไป แต่ในแง่ที่พระองค์เสด็จเข้ามาในเนื้อหนังร่างกายที่มีชีวิตเหมือนกับเรา

เพื่อให้เข้าใจเรื่องนี้ดีขึ้น เราสามารถใช้ภาพของหมู่บ้านเร่ร่อนที่ใช้แต่เต็นท์ แม้ในปัจจุบันนี้คุณจะพบหมู่บ้านเร่ร่อนแบบนี้ได้ในแถบอาระเบีย ในภาพนี้เราเปรียบเทียบกับมนุษย์ โดยแต่ละเต็นท์จะแทนร่างกายของคนคนหนึ่งเหมือนใน 2 โครินธ์ 5 แต่มีอยู่คนหนึ่งในท่ามกลางพวกเขาที่แตกต่างจากคนอื่น ๆ ทั้งหมด นั่นก็คือพระบุตรของพระเจ้าที่ไม่เหมือนใคร หรือ “ผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่เหมือนใคร”¹⁹ หรือ “ผู้เดียวและเพียงผู้เดียวเท่านั้น” บุคคลผู้นี้ไม่เหมือนใครก็เพราะพระยาห์เวห์ประทับอยู่ในเขา ในบรรดาเต็นท์มากมายนั้นมีเพียงเต็นท์เดียวเท่านั้นที่พระยาห์เวห์ประทับอยู่ พระยาห์เวห์ประทับอยู่ในเต็นท์ของพระเยซูด้วยการสถิตอยู่ที่พิเศษของพระองค์ใน “อิมมานูเอล” ที่พระเจ้าทรงอยู่กับเรา พระยาห์เวห์ทรงอาศัยอยู่บนโลกนี้ในพระเยซูเป็นเวลาประมาณ 33 ปี “พระเจ้าทรงอยู่กับเรา” หมายถึงพระเจ้าทรงอยู่กับผู้หนึ่งที่พิเศษ (พระเยซู) แต่พระเจ้าก็ทรงอยู่กับเราด้วย แต่พระเยซูคนนี้เป็นมากกว่าคนที่พิเศษ พระองค์ทรงเป็นที่เริ่มต้นของการสร้างใหม่ พระเยซูทรงเป็นตัวแทนมนุษย์ เพื่อว่าโดยการประทับอยู่ในพระองค์นั้น พระยาห์เวห์ที่กำลังประทับอยู่กับเราทั้งหลาย

¹⁶ ฉบับไทยคิงเจมส์แปลยอห์น 1:14 ว่า “พระวาตะได้ทรงสภาพของเนื้อหนัง และทรงอยู่ท่ามกลางเรา” ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลยอห์น 1:14 ว่า “พระวาตะทรงเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา” (ผู้แปล)

¹⁷ หรือแปลว่า “มนุษย์” พระคัมภีร์ฉบับภาษาไทยแปลว่า “ทรงเกิดเป็นมนุษย์” (ผู้แปล)

¹⁸ Unitarians ผู้ที่เชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงหนึ่งเดียว ที่ต่างกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ (ผู้แปล)

¹⁹ “only begotten” มาจากคำกรีกว่า “*μονογενοῦς*” (Only, unique) แปลว่า “ผู้เดียว หรือ ไม่เหมือนใคร” (ผู้แปล)

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระเยซูกับพระบิดา

เราจะเห็นสองสิ่งเกี่ยวกับพระเยซูจากความสัมพันธ์ที่พิเศษของพระองค์กับพระยาห์เวห์ สิ่งแรกจากมุมมองในฝ่ายวิญญาณนั้น พระองค์ทรงมีความใกล้ชิดกับพระบิดาเป็นเวลา 33 ปี ความสัมพันธ์ของพระองค์กับพระยาห์เวห์ที่เมื่ออายุ 12 ปี พระองค์ก็สามารถจะพูดกับบิดามารดาของพระองค์ว่า “พ่อกับแม่ตามหาลูกทำไมหรือ? พ่อกับแม่ไม่รู้หรือว่าลูกต้องอยู่ในพระนิเวศของพระบิดา”? (ลูกา 2:49) นี่เป็นเรื่องผิดปกติที่เด็กอายุ 12 ปีจะพูดแบบนี้ แต่หนุ่มน้อยเยซูก็รู้อยู่แล้วว่าพระยาห์เวห์สถิตอยู่ในพระองค์เป็นพิเศษ เพราะความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระเจ้าดำรงอยู่ในพระกายของพระองค์ (โคโลสี 2:9)²⁰

สิ่งที่สอง เราจะเห็นการเชื่อฟังและการยอมอยู่ใต้พระบิดาอย่างสิ้นเชิงของพระเยซู แม้อายุ 12 ปี พระเยซูก็ทรงมุ่งความสนใจไปที่ภารกิจอย่างหนึ่งนั่นคือทำพระราชกิจของพระบิดา แม้เมื่อเรามีอายุมากกว่า 12 ปีก็ตาม แต่เราก็ไม่ได้จริงจังกับพระราชกิจของพระบิดาของเราเท่าไร

ดังนั้นเราจึงเห็นความใกล้ชิดของพระเยซูกับพระบิดา และการยอมอยู่ใต้พระบิดาของพระองค์ สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญทางจิตวิญญาณในความสัมพันธ์ของพระองค์กับพระยาห์เวห์ ในความสัมพันธ์นี้พระเจ้ากับมนุษย์ไม่ได้ติดกันอยู่ด้วยวิธีการลึกลับที่ไม่มีใครเข้าใจ สิ่งที่เกิดขึ้นจริงก็คือพระยาห์เวห์ประทับอยู่กับพระเยซู (นั่นก็คือ บักเต็นท์หรือฟานักอยู่ในพระเยซู) ในสามัคคีธรรมที่ใกล้ชิด จากความใกล้ชิดนั้นจึงเกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในฝ่ายวิญญาณที่พระเยซูทรงรู้ลึก ๆ ว่าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระเจ้าพระบิดา คือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในจุดประสงค์เดียวกันใจเดียวกัน และความคิดเดียวกัน และเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์ในความรัก

ความรักรวมเป็นหนึ่งอย่างสมบูรณ์ และสองกลายเป็นหนึ่งเดียวกันในความรัก ไม่มีสิ่งใดจะรวมมนุษย์ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางจิตวิญญาณได้มากเท่ากับความรัก ถ้าคุณมีความรักอย่างทั้งหมดต่อพระเจ้า คุณก็จะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระองค์โดยสมบูรณ์ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของเรากับพระเจ้าเจือจาง ก็เพราะความรักที่เรามีต่อพระองค์นั้นเจือจาง ถ้าเราเชื่อฟังคำสั่งที่ให้รักพระเจ้าอย่างสุดใจ สุดจิตวิญญาณ สุดความคิด และสุดกำลังของเรา ก็จะมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์กับพระองค์ ซึ่งเป็นจุดประสงค์ตั้งแต่ต้นของการทรงสร้าง นั่นเป็นสิ่งที่ยอดเยี่ยมยิ่งกว่าการมีสองบุคคลติดกันอยู่ในความหมายที่เข้าใจได้ยาก ด้วยความรักอย่างทั้งหมดของพระเยซูที่มีต่อพระบิดา ด้วยไฟแห่งความรักของพระยาห์เวห์ที่หลอมรวมทุกสิ่งเข้าด้วยกัน พระเยซู

²⁰ ฉบับอมตธรรมร่วมสมัยแปลว่า “เพราะในพระคริสต์ลักษณะทั้งสิ้นของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์ในพระกายของพระองค์” และ ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “เพราะว่าความเป็นพระเจ้าที่ครบบริบูรณ์ทั้งสิ้นดำรงอยู่ในพระกายของพระองค์” (ผู้แปล)

จึงทรงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระเจ้า ถ้าเรามีความรักที่ใกล้เคียงกับความรักเช่นนั้น เราก็จะรับรู้ถึงการเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่มีหัตถ์ครองของเรากับพระเจ้าด้วยเช่นกัน

การเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระเยซูกับพระบิดาไม่ได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในแบบปิดที่เราเข้าร่วมด้วยไม่ได้ และไม่เหมือนกับสโมสรที่เปิดรับเฉพาะแต่สมาชิก เมื่อวันก่อนน้องเขยของผมได้เชิญผมกับเฮเลนไปทานอาหารค่ำที่สโมสรสุดหรูในย่านเซ็นทรัลของฮ่องกงที่เขาเป็นสมาชิก ถ้าคุณไม่ได้เป็นสมาชิก คุณก็จะเข้าไปทานอาหารที่นั่นไม่ได้เว้นแต่จะมีใครเชิญคุณ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระเยซูกับพระบิดาไม่เหมือนกับสโมสรที่เปิดรับเฉพาะแต่สมาชิก แต่เป็นความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่เปิด ซึ่งเราได้รับเชิญให้เข้าร่วม พระเจ้าไม่เพียงเชื่อเชิญเราเท่านั้น พระองค์ยังต้องการให้เราเข้าร่วมในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนี้ นั่นคือจุดมุ่งหมายทั้งหมดของคำอธิษฐานของมหาปุโรหิตของพระเยซูที่ว่า “เพื่อพวกเขาทั้งหมดจะเป็นหนึ่งเดียวกัน พระบิดาเจ้าพระองค์ทรงอยู่ในข้าพระองค์และข้าพระองค์อยู่ในพระองค์อย่างไร ก็ขอให้พวกเขาอยู่ในพระองค์และอยู่ในข้าพระองค์อย่างนั้นด้วย เพื่อโลกจะได้เชื่อว่าพระองค์ทรงส่งข้าพระองค์มา” (ยอห์น 17:21 ฉบับ NIV) แต่ในความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้น ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างพระเจ้าพระบิดากับพระเจ้าพระบุตรเป็นแบบสโมสรที่ผูกขาดเฉพาะสมาชิก การไม่ได้เป็นพระเจ้าทำให้เราไม่มีทางจะเข้าร่วมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนั้นระหว่างพระเจ้ากับพระเจ้าได้ เว้นแต่จะเข้าร่วมในความหมายที่คลุมเครือหรือผิวเผิน

เราเข้าใจ “จงติดสนิทอยู่ในเรา และเราติดสนิทอยู่ในท่าน” ในอุปมาเรื่องเถาเถาและแขนงในยอห์น 15 อย่างไร? ถ้าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าและผมเป็นมนุษย์ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของผมกับพระเจาก็ไม่สามารถเป็นเหมือนความเป็นอันหนึ่งอันเดียวระหว่างพระบิดากับพระบุตรได้ ยอห์น 15 ไม่ได้สนับสนุนแนวคิดของความเชื่อในตรีเอกานุภาพซึ่งเหมือนกับสโมสรที่ผูกขาดเฉพาะพระเจ้าสามพระองค์ คือพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ มันก็จะแปลกใจสักหน่อยที่มีเพียงสองสามบุคคลเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระเจ้า แต่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระบิดากับพระบุตรนั้นไม่ได้ผูกขาดอยู่เฉพาะแค่นี้ เพราะว่ามันเป็นความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของพระเจ้ากับมนุษย์โดยความรัก ความรักซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายทั้งหมดของพระกิตติคุณยอห์น คือหัวใจสำคัญของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่ผูกเราให้เป็นหนึ่ง

แม้กับมนุษย์ด้วยกันเอง คนสองคนก็สามารถเป็นหนึ่งเดียวกันในความรัก โดยที่ทั้งสองมีใจและความคิดเดียวกัน และทำหน้าที่เหมือนเป็นคนเดียวกัน นั่นเป็นต้นแบบที่สมบูรณ์แบบสำหรับการแต่งงาน ในด้านฝ่ายวิญญาณนั้นยังแสดงถึงลักษณะการแต่งงานของเจ้าสาว (คริสตจักร) กับเจ้าบ่าว (พระคริสต์) ด้วย ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของเรากับพระคริสต์นั้นเหมือนกับการแต่งงานดังที่เปาโลกล่าวไว้ในเอเฟซัส 5:22-30 เพราะการแต่งงานเป็นภาพของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระเจ้ากับมนุษย์

“อิมมานูเอล” หมายถึงว่าพระเจ้าได้เสด็จเข้ามาในพระคริสต์ด้วยการสถิตอยู่ด้วยเป็นพิเศษของพระองค์ เพื่อจะรวมพระองค์เองกับมนุษย์ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่เปิดกว้างให้กับทุกคน ด้วยเหตุนี้จึงสำเร็จตามที่พระเยซูทรงอธิษฐานในคำอธิษฐานของมหาปุโรหิตจากยอห์น 17

ผู้สูงสุดจะปกเธอ

เราจะดูลูกา 1:35 เพื่อให้เข้าใจยอห์น 1:14 เพิ่มขึ้น ที่ทูตสวรรค์กาเบรียลกล่าวกับมารีย์ว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาบนเธอ และฤทธิ์เดชของผู้สูงสุดจะปกเธอ เหตุฉะนั้นองค์บริสุทธิ์ที่จะบังเกิดมานั้นจะถูกเรียกว่าพระบุตรของพระเจ้า” คริสต์มาสเป็นช่วงเวลาที่ดีที่เราจะดูเรื่องการเกิดจากหญิงพรหมจารี

ตรงนี้เราเห็นสิ่งสำคัญหลายประการ เกี่ยวกับการเสด็จเข้ามาในโลกของพระยาห์เวห์ ประการแรกก็คือพระวิญญาณบริสุทธิ์จะ “เสด็จลงมาบน” มารีย์ ในภาษากรีกนั้นคำว่า “เสด็จลงมาบน” ก็คือ “*epeleusetai epi*” (ἐπελεύσεται ἐπὶ) ซึ่งปรากฏในกิจการ 1:8 ด้วยว่า “แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับฤทธิ์อำนาจ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือท่าน” สิ่งนี้กล่าวถึงเหตุการณ์วันเพ็นเทคอสต์ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือ 120 คนที่มารวมตัวกันในห้องชั้นบน

พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จลงมาบนมารีย์ เช่นเดียวกับที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จมาเหนือคริสตจักร คุณเห็นความคล้ายกันไหม? เมื่อพระเยซูประสูติ พระยาห์เวห์ได้เสด็จเข้ามาในพระองค์ และการสร้างใหม่ก็ได้เริ่มขึ้น ภายหลังพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จมาเหนือคน 120 คนที่รวมตัวกันในห้องชั้นบน การสร้างใหม่จึงเห็นได้ชัดในพระกายของคริสตจักร ที่พระยาห์เวห์ประทับอยู่ทางพระวิญญาณบริสุทธิ์

ลูกา 1:35 พูดถึง “ผู้สูงสุด” นั่นก็คือพระยาห์เวห์ นี่เป็นชื่อเรียกของพระยาห์เวห์ที่รู้จักกันดีในพระคัมภีร์เดิม (เช่น “พระยาห์เวห์ผู้สูงสุด” สดุดี 47:2)²¹ ผู้สูงสุด (พระยาห์เวห์) จะ “ปก” มารีย์ ดังนั้น “องค์บริสุทธิ์ที่จะบังเกิดมาจะได้ชื่อว่าพระบุตรของพระเจ้า”

คำว่า “ปก” ในลูกา 1:35 ถูกใช้ที่อื่นในพระคัมภีร์ ตัวอย่างเช่น ในเรื่องของการแปลงพระกาย ดังนั้นว่า “ขณะที่เขากำลังพูดอยู่นั้น ก็มีเมฆมาปกคลุมพวกเขาไว้ และพวกเขาก็กลัวเมื่อเข้าไปอยู่ในเมฆนั้น” (ลูกา 9:34) และคำว่า “ปกคลุม” ตรงนี้เป็นคำเดียวกันกับ “*episkiazō*” (ἐπισκιάζω)

²¹ สดุดี 47:2 “เพราะพระยาห์เวห์ผู้สูงสุดเป็นที่น่าคร้ามกลัว ทรงเป็นกษัตริย์ยิ่งใหญ่เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

เช่นเดียวกับลูกา 1:35 (“ปกเธอ”) มันน่าสนใจที่เมื่อเหล่าสาวกถูกปกคลุมไว้ พวกเขาเกิดความรู้สึกกลัวเมื่อพวกเขาเข้าไปอยู่ในเมฆนั้น เราจะนึกถึงก้อนเมฆที่อยู่สูงขึ้นไปราว 4,000 ฟุต แต่ตรงนี้เมฆ “ปกคลุม” พวกเขาในลักษณะที่ห่อหุ้มพวกเขาไว้

สิ่งนี้บอกเราว่า เราควรเข้าใจลูกา 1:35 อย่างไร เมฆนี้ไม่ได้อยู่สูงเหนือมารีย์แต่ปกคลุมเธอในลักษณะที่ห่อหุ้มเธอไว้ เธออยู่ในเมฆที่ปกคลุมเธอโดยฤทธิ์เดชของผู้สูงสุด เช่นเดียวกับในกิจการ 1:8 พวกที่อยู่ในห้องชั้นบนถูกปกคลุมไว้เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือพวกเขา

พระองค์ทรงพำนักอยู่ในเต็นท์ท่ามกลางเรา

ความสำคัญในเรื่องนี้จะปรากฏออกมาเมื่อเรากลับไปพระคัมภีร์เดิม งานหนักในการตีความพระคัมภีร์ก็คือคุณจะต้องเปรียบเทียบคำต่างๆ ตรวจสอบว่าคำเหล่านั้นถูกใช้อย่างไร และเชื่อมโยงคำเหล่านั้นด้วยกันเพื่อนำความหมายในฝ่ายวิญญาณออกมา

ในพระคัมภีร์ฉบับเซปทัวจินต์นั้น คำว่า “ปก” มีปรากฏในสดุดี อย่างเช่น สดุดี 91:4 และ 140:7 (ข้อเหล่านี้คือสดุดี 90:4 และ 139:8 ในฉบับเซปทัวจินต์) ตัวอย่างสำคัญของ “ปกคลุม” จะเห็นได้ในอพยพ 40:35 (ดูคำที่ขีดเส้นใต้ว่า “ปกคลุม”)

“โมเสสเข้าไปในเต็นท์นัดพบไม่ได้ เพราะมีเมฆปกคลุมอยู่ และพระสิริของพระเจ้าก็อยู่เต็มพลับพลา” (อพยพ 40:35 ฉบับ NIV)

καὶ οὐκ ἔδυνάσθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ’ αὐτὴν ἡ νεφέλη καὶ ὁ δόξος κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή

ตรงนี้เราจะเห็นความเชื่อมโยงกับยอห์น 1:14 คำว่า “เต็นท์” นั้นทำให้เรานึกถึงเต็นท์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของร่างกาย และคำว่า “เต็ม” ทำให้เราให้นึกถึงการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณในวันเพ็นเทคอสต์ คำว่า “เต็นท์” ในอพยพ 40:35 (σκηνήν จากคำ σκηνή) เป็นคำเดียวกันกับในยอห์น 1:14 คำว่า “ปกคลุมอยู่” (ἐπεσκίαζεν จากคำ ἐπεσκιάζω) เป็นคำเดียวกับ “ปกคลุม” ในลูกา 1:35 และ 9:34 เต็นท์นั้น “เต็ม” ด้วย “พระสิริ” ของพระเจ้า (δόξος κυρίου) ตรงนี้เราจะเห็นคำว่า “เมฆ” (νεφέλη)

ข้อนี้มีความสำคัญเพราะบอกเราว่า พระยาห์เวห์ได้เสด็จเข้ามาในพลับพลา ซึ่งก็คือเต็นท์นัดพบ โดยมีเมฆมาปกคลุมและห่อหุ้มเต็นท์ ในลักษณะที่พระสิริของพระยาห์เวห์อยู่เต็มในเต็นท์นั้น

ความสำคัญของเต็นท์ขึ้นอยู่กับความจริงที่ว่า ต่อมาพลับพลาได้กลายเป็นพระวิหารซึ่งเป็นที่ที่พระยาห์เวห์ประทับอยู่ คำว่า “เต็นท์” ในพระคัมภีร์ใหม่โดยเฉพาะในฮีบรูมักจะหมายถึงพระวิหาร (เช่น ฮีบรู 9:2, 3, 8; 13:10) ฮีบรู 9:3 กล่าวว่า “หลังม่านชั้นที่สองมีพลับพลา ซึ่งเรียกว่าที่บริสุทธิ์ที่สุด²²” คำว่า “พลับพลา” ตรงนี้ในภาษากรีกคือ “skēnē” (σκήνη) เป็นคำที่ใช้กับ “เต็นท์”

พระยาห์เวห์ประทับอยู่ท่ามกลางประชากรอิสราเอลของพระองค์ในเต็นท์หรือพลับพลาโดยการปกคลุมเต็นท์นั้น และให้การทรงสถิตอยู่ในเต็นท์เต็มด้วยพระสิริของพระองค์ เมื่อพระเยซูประสูตินั้นพระยาห์เวห์ได้เสด็จมาและมาพำนักอยู่ในเต็นท์ในพระเยซู นั่นคือเหตุที่พระเยซูตรัสถึงพระกายของพระองค์ว่าเป็นวิหาร “ถ้าทำลายวิหารนี้ เราจะสร้างขึ้นภายในสามวัน” (ยอห์น 2:19) พระวิหารก็เหมือนกับพลับพลาคือเป็นที่ประทับของพระยาห์เวห์

ในลูกา 16:9 นั้นพระเยซูตรัสถึง “ที่พำนักอันถาวร” ตรงนี้คำภาษากรีกของ “ที่พำนัก” ก็คือคำพหูพจน์ว่า “σκήνη”²³ “เต็นท์อันถาวร” หมายถึงสวรรค์เป็นที่ที่พระเจ้าประทับอยู่

พระเยซูทรงสำแดงพระบิดา

ผมกำลังพยายามอธิบายคำที่ยากจะถ่ายทอดให้เป็นคำที่ง่าย แต่ผมหวังว่าคุณจะเห็นภาพ คำว่า “อิมมานูเอล” ที่พระยาห์เวห์อยู่กับเรานั้นเห็นจริงในวิธีที่พิเศษ คือการสถิตของพระยาห์เวห์อยู่ในร่างกาย ในเนื้อหนัง และในองค์พระเยซูที่เป็นคนใหม่และเป็นตัวแทน ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระยาห์เวห์กับพระเยซูนั้นไม่ได้ผูกขาดอยู่เฉพาะแค่สองคน แต่มุ่งหมายที่จะรวมเราทุกคนไว้ในพระกายของพระคริสต์ เรื่องนี้น่าจะง่ายพอที่เราจะเข้าใจ แต่อยู่ที่ว่าเราไม่เคยได้รับการสอน ดังนั้นเราจึงปรับรับความคิดใหม่และมุมมองใหม่ได้ยาก

พระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนของพระเจ้าที่มองไม่เห็น (พระยาห์เวห์) เนื่องจากความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระองค์กับพระยาห์เวห์ พระองค์จึงทรงสำแดงพระยาห์เวห์ ดังนั้นพระเยซูจึงทรงมีพันธกิจในการสำแดงพระยาห์เวห์กับเรา ที่พระองค์ทรงสำแดงพระยาห์เวห์นั้น ไม่ใช่ในฐานะของครูผู้สอน (แม้ว่าพระองค์จะตรัสถึงพระยาห์เวห์) แต่ในฐานะของผู้ที่พระยาห์เวห์ทรงสถิตอยู่ด้วย เพื่อว่าเมื่อคุณเห็นพระเยซู คุณก็เห็นพระบิดา ฟิลิปทูลว่า “ขอทรงสำแดงพระบิดา” และพระเยซูตรัสตอบว่า “ผู้ที่ได้เห็นเรา ก็ได้เห็นพระบิดา” (ยอห์น 14:8-9)²⁴ การสำแดงพระบิดานี้เป็นจริงและ

²² หรือพระคัมภีร์ภาษาไทยบางฉบับแปลว่า “อภิสุทธิสถาน” (ผู้แปล)

²³ มาจากคำว่า “σκήνη” ซึ่งคำพหูพจน์คือ “σκήνη” ที่หมายถึง “เต็นท์” หรือ “พลับพลา” หรือ “ที่พำนักอาศัย” (ผู้แปล)

²⁴ ยอห์น 14:9 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ฟิลิป เราอยู่กับท่านนานถึงขนาดนี้แล้วท่านยังไม่รู้จักเราอีกหรือ? คนที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา ท่านจะพูดได้อย่างไรอีกว่า ‘ขอสำแดงพระบิดาให้พวกข้าพระองค์เห็น?’” (ผู้แปล)

ได้ผลมากในพระเยซู จนโรมัสอุทานเสียงดังออกมาว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์!” (ยอห์น 20:28)

ผมได้ไตร่ตรองคำกล่าวของโรมัส และมันแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อคุณคิดแบบผู้เชื่อว่าพระเจามีหลายองค์ที่ค้านกับแบบผู้เชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียว มีเพียงผู้เชื่อว่าพระเจามีหลายองค์เท่านั้นที่สามารถสรุปได้ว่าโรมัสกำลังนมัสการพระเยซูเป็นพระเจ้า ความคิดเช่นนั้นจะไม่มีวันเข้ามาในความคิดของผู้เชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวเลย ไม่มีผู้เชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวคนใดจะนมัสการมนุษย์เป็นพระเจ้า ไม่ว่ามนุษย์ผู้นั้นจะยิ่งใหญ่สักแค่ไหน มันเผยให้เห็นว่าความเข้าใจของเรามีน้อยนิดแค่ไหนเกี่ยวกับความเชื่อว่าพระเจามีหลายองค์ เมื่อผมเริ่มเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับความเชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียว ตอนนี้ผมจึงประจักษ์ชัดว่า มันคงเป็นเรื่องเหลือเชื่อที่สุดที่จะมีผู้เชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวคนใดจะคิดว่ามนุษย์เป็นพระเจ้า ไม่ว่ามนุษย์คนนั้นจะเป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่หรือวิเศษเพียงใด แม้ว่าเขาจะเป็นถึงจักรพรรดิของโรมันก็ตาม

การนมัสการมนุษย์หรือทูตสวรรค์นั้นเป็นการไหว้รูปเคารพอย่างชัดเจน เมื่อยอห์นรู้สึกซาบซึ้งที่ทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้สำแดงเรื่องสำคัญกับเขา เขาจึงทรุดตัวลงต่อหน้าทูตสวรรค์องค์นั้น แต่ทูตสวรรค์องค์นั้นได้ห้ามเขาทันทีว่า “อย่าทำเช่นนั้น! เราเป็นเพื่อนผู้รับใช้เช่นเดียวกับท่านและพี่น้องของท่านที่ยึดมั่นในคำพยานของพระเยซู จนนมัสการพระเจ้าเกิด!” (วิวรณ์ 19:10 ฉบับ NIV)

คนที่คิดแบบผู้เชื่อว่าพระเจามีหลายองค์เท่านั้น จึงจะจินตนาการเอาว่าโรมัสคุกเข่าต่อหน้าพระเยซูและกล่าวถ้อยคำของเขากับพระองค์ว่าทรงเป็นพระเจ้า เราทุกคนล้วนเคยเป็นผู้เชื่อว่าพระเจามีหลายองค์ ดังนั้นจึงไม่ยากที่เราจะยอมรับคำพูดของโรมัสที่ว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์!” ว่าพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระเยซู ตอนนี้ผมเข้าใจว่าโรมัสคงไม่เคยคิดฝันที่จะนมัสการพระเยซูเป็นพระเจ้า จึงไม่ต้องพูดถึงว่ายอห์นจะบันทึกเช่นนั้น นั่นก็ยิ่งเป็นไปได้น้อยมาก โรมัสเห็นว่าเป็นพระยาห์เวห์จริงในพระเยซู พระองค์ผู้ที่เป็นอิมมานูเอล คือพระยาห์เวห์ทรงอยู่กับเรา พระยาห์เวห์คือผู้ที่โรมัสกำลังนมัสการ คำกล่าวที่ว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์” (My Lord and my God) เป็นวิถีทางที่พระคัมภีร์เดิมใช้พูดถึงพระยาห์เวห์ซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น “ข้าแต่องค์ผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของข้าพระองค์” (“O Lord my God” ในสดุดี 7:3) หรือ “องค์ผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้า” (“the Lord my God” ในเฉลยธรรมบัญญัติ 4:5)

มันยากที่เราจะล้างการปนเปื้อนของความเชื่อว่าพระเจามีหลายองค์ในความคิดของเรา เราไม่สามารถจะคิดแบบผู้ที่เชื่ออย่างแท้จริงว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวได้ ดังนั้นเราจึงคิดไปว่าโรมัสกำลังนมัสการพระเยซูทั้งๆที่เป็นพระยาห์เวห์ ตัวโรมัสเองคงจะชนลูกชู้กับความคิดนี้

บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพไม่เคยให้พระเยซูเท่าเทียมกับพระยาห์เวห์เลย และถ้าพวกเขาคิดจะใช้คำที่เรียกพระยาห์เวห์กับพระเยซู พวกเขาจะทำอย่างนั้นไปเพื่ออะไร? คำเรียกพระยาห์เวห์ไม่ใช่คำเรียกอีกบุคคลหนึ่งที่เป็นพระเจ้าพระองค์ที่สองของตรีเอกานุภาพ ที่พระคัมภีร์เดิมไม่เคยกล่าวถึงเลย แต่คำเรียกที่กล่าวถึงนั้นเป็นคำที่เรียกเฉพาะแต่พระยาห์เวห์ ถ้าผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ได้ให้พระเยซูเท่าเทียมกับพระยาห์เวห์ แล้วจะเหลือข้อสรุปอะไรไว้ให้เรา? ข้อสรุปจะเหลือแต่ว่าคำพูดของโรมันนั้นพูดกับพระยาห์เวห์ ไม่ได้พูดกับพระเยซู

ข้อความที่ใช้พิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์

คุณจะสังเกตว่า ผมไม่ได้ชวนขวยที่จะพูดถึงสิ่งที่เรียกว่า “ข้อความที่ใช้พิสูจน์” จำนวนมากในพระคัมภีร์ใหม่กับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ นั่นเป็นเพราะข้อเหล่านั้นมีแต่จะแสดงให้เห็นว่าพระยาห์เวห์สถิตอยู่ในพระคริสต์ แต่ไม่ได้พิสูจน์อะไรเลยเกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ ในข้อความที่ใช้พิสูจน์เหล่านี้และมีไม่มากนักในพระคัมภีร์ มักจะมีความหมายที่แฝงด้วยความคิดแบบเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ของผู้อ่าน ที่ไหนที่มีการอ้างอิงถึงพระเยซู เราก็มักจะคิดว่านั้นเป็นการอ้างอิงถึงพระเจ้า ทั้ง ๆ ที่จริงแล้วกำลังพูดถึงการประทับอยู่ของพระยาห์เวห์ในพระเยซู

ตรงนี้เราจะเห็นความแตกต่างที่สำคัญ ระหว่างสิ่งที่พระคัมภีร์สอนกับสิ่งที่ความเชื่อของยูนิทาเรียนและพยานพระยะโฮวาห์สอน ตามความเชื่อของพวกเขา นั้น พระยาห์เวห์ไม่ได้อยู่ในองค์พระคริสต์ หรือแฝงพระกายอยู่ในพระองค์ ดังนั้นพระคัมภีร์ตอนที่ใช้พิสูจน์เหล่านี้จึงไม่ได้สนับสนุนมุมมองของพวกเขา และยิ่งกว่านั้น ข้อความที่ใช้พิสูจน์เหล่านี้ไม่มีข้อความใดเลยที่ล้มล้างความเชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวในพระคัมภีร์ได้ แต่ในความเป็นจริงแล้วกลับยืนยันความเชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ซ้ำอีก

เราสามารถเข้าใจได้ว่าเป็นพระเยซู จากคำที่ใช้เปรียบเปรยหรือคำที่แบ่งประเภท แม้เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราก็คุ้นเคยกับคำเรียกพระเยซูว่า ผู้เผยพระวจนะ บุโรหิต กษัตริย์ และอื่นๆ แต่จงสังเกตว่า แต่ละคำเรียกเหล่านี้จะอยู่หน้าคำว่า “พระเจ้า” เช่น ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า บุโรหิตของพระเจ้า และกษัตริย์ที่พระเจ้าทรงเจิม คำเรียกเหล่านี้ความจริงแล้ว แม้แต่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพก็เข้าใจว่าเป็นคำเรียกมนุษย์ ไม่ใช่คำเรียกพระเจ้า

ผมเคยชอบคำเรียกนี้มากกว่า “กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย”²⁵ ที่ใช้กับพระเยซูในวิวรณ์ 17:14 ผมคิดว่ามันพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระเยซู ฉะนั้นผมจึงจ้อยไปเลยที่พบว่าเนบูคัดเนสซาร์ก็ยัง

²⁵ ฉบับมาตรฐาน 2011 หรือ “the King of kings” (ผู้แปล)

ถูกเรียกเหมือนกันว่า “กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย” (ดาเนียล 2:37) หลักฐานที่ผมใช้พิสูจน์จึงตกไปทันที พระเจ้าทรงเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายอย่างแน่นอน แต่นี่ก็เป็นคำเรียกเนบูคัดเนสซาร์ด้วยที่ดาเนียลเองก็ยอมรับ เราก็คงพยายามสืบลอดที่จะพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ให้ได้ และมันก็ล้มเหลวเมื่อได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างละเอียดขึ้น

ภาพสองภาพของพระเยซูที่เกี่ยวข้องกับพระยาห์เวห์

พระคัมภีร์ให้ภาพต่าง ๆ เพื่อช่วยให้เราเข้าใจความสัมพันธ์ของพระเยซูกับพระยาห์เวห์ ภาพหนึ่งก็คือโยเซฟบุคคลสำคัญในพระคัมภีร์เดิม คุณคงจำโยเซฟที่ถูกพี่ๆขายไปเป็นทาสได้ แต่เขาก็ได้ขึ้นมาเป็น “เจ้านายเหนืออียิปต์ทั้งสิ้น” (ปฐมกาล 45:9) รองจากฟาโรห์กษัตริย์ของอียิปต์ เขายังได้รับมอบตราสัญลักษณ์ของฟาโรห์ (ปฐมกาล 41:42) ซึ่งให้อำนาจเขาที่จะใช้พระนามของฟาโรห์ เขาสามารถทำหน้าที่เสมือนฟาโรห์ได้ เหมือนที่พระเจ้าทรงให้อำนาจกับโมเสสเพื่อกระทำการแทนพระองค์ที่ว่า “ดูสิ เราตั้งเจ้าไว้เป็นดังพระเจ้าต่อฟาโรห์” (อพยพ 7:1) โมเสสไม่ได้เป็นพระเจ้าเสียเอง แต่ได้รับการแต่งตั้งจากพระเจ้าให้เป็นตัวแทนของพระองค์

พระเยซูก็เป็น “เหมือนพระเจ้า” กับเราในความหมายเดียวกันนี้ นั่นก็คือทรงเป็นผู้ที่มีอำนาจเต็มจากพระเจ้า และมีอำนาจกระทำการเสมือนเป็นผู้แทนของพระองค์ ในองค์การสหประชาชาตินั้นนักการทูตคือผู้มีอำนาจเต็มที่ได้รับอำนาจจากรัฐบาลของเขาให้ทำการตัดสินใจในนามของรัฐบาลของเขา และจะได้รับการยอมรับเช่นนั้นจากรัฐบาลอื่นๆ โยเซฟเป็นผู้มีอำนาจเต็มที่ได้รับมอบอำนาจจากฟาโรห์และเขาก็สามารถกระทำการใดๆได้เหมือนฟาโรห์อย่างแท้จริง ฟาโรห์ในสมัยของโยเซฟเป็นฟาโรห์ที่ดี ไม่เหมือนกับฟาโรห์ในสมัยของโมเสส

ดังนั้นโยเซฟจึงเป็นตัวอย่างของพระคริสต์ ถ้าคุณอยากจะเข้าใจงานและพันธกิจของพระเยซูในโลกนี้ก็ให้ดูที่ชีวิตของโยเซฟ โยเซฟถูกทรยศและครอบครัวของเขาก็คิดว่าเขาตายไปแล้ว (โดยเอาเสื้อผ้าที่เปื้อนเลือดไปให้บิดาของเขาดูเพื่อเป็น “เครื่องพิสูจน์” ว่าเขาตายแล้ว) แต่ดูเถิดเขาขึ้นมา มีอำนาจในอียิปต์ เพราะองค์ผู้เป็นเจ้าได้ทรงยกเขาขึ้น มันคงไม่เป็นเรื่องบังเอิญที่บิดาของพระเยซูก็มีชื่อว่าโยเซฟเหมือน ๆ กับชื่อน้องชายคนหนึ่งของพระองค์ (มัทธิว 13:55)²⁶

ความสำคัญของโยเซฟเห็นได้จากเรื่องราวของเขาคีครอบคลุมถึง 20 บทในปฐมกาล เรื่องการเกิดของเขาถูกบันทึกไว้ในปฐมกาล 30:24 และเรื่องการตายของเขาถูกบันทึกไว้ในข้อสุดท้ายของปฐมกาล 50:26 การที่เรื่องราวของโยเซฟครอบคลุมช่วงสุดท้ายทั้งหมดของปฐมกาล จึงทำให้เขาเป็นคน

²⁶ มัทธิว 13:55 “คนนี้เป็นลูกช่างไม้ มีแม่ชื่อมารีย์ และน้องชายของเขาชื่อยาคอบ โยเซฟ ซีโมน และยูดาสมิใช่หรือ?” (ฉบับ 1971)

ที่มีความสำคัญอย่างมาก ในเรื่องราวการตายอย่างทุกข์ทรมานของสเทเฟนจาก 10 ข้อจาก 60 ข้อในกิจการบทที่ 7 เป็นเรื่องเกี่ยวกับโยเซฟ

โมเสสเป็นคนต่อไปที่แสดงให้เห็นองค์พระเยซูและพันธกิจของพระองค์ ความสำคัญของโมเสสนั้นมากยิ่งขึ้นกว่าโยเซฟ ความสำคัญของโมเสสเห็นได้จากข้อเท็จจริงที่หนังสือห้าเล่มแรกของพระคัมภีร์บันทึกเรื่องราวของโมเสสซึ่งเริ่มด้วยการเกิดของเขาในอพยพบท 2 ไปจนถึงข้อสุดท้ายของพระคัมภีร์ห้าเล่มแรก (เฉลยธรรมบัญญัติ 34:12) ในบทสุดท้ายของพระคัมภีร์ห้าเล่มแรกซึ่งบันทึกการตายของโมเสส กล่าวถึงบางสิ่งที่สำคัญเกี่ยวกับความสนิทสนมของเขากับพระยาห์เวห์ว่า “ตั้งแต่นั้นมาก็ไม่มีผู้เผยพระวจนะคนใดเกิดขึ้นมาในอิสราเอลเหมือนโมเสส ผู้ซึ่งพระยาห์เวห์ทรงรู้จักหน้าต่อหน้า” (เฉลยธรรมบัญญัติ 34:10 ฉบับ NIV)

วิธีหนึ่งที่จะเข้าใจพันธกิจของพระเยซูในพระคัมภีร์ใหม่ได้ดียิ่งขึ้นก็คือการเห็นถึงบทบาทสำคัญของโมเสส การเปรียบระหว่างพระเยซูกับโมเสสนั้นพียงขึ้นเพราะโมเสสพูดว่า “พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านจะให้ผู้เผยพระวจนะเหมือนกับข้าพเจ้านี้เกิดขึ้นในหมู่พี่น้องของท่านเอง พวกท่านจะต้องเชื่อฟังเขา” (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:15)²⁷ โมเสสกล่าวอย่างนี้อีกในข้อ 18 และ 19

คำเผยพระวจนะของโมเสสถูกยกอ้างอิงหลายครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ (เช่น ยอห์น 1:45 กิจการ 3:23, 7:37)²⁸ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงความสำคัญของมัน มีการอ้างอิงถึงเรื่องนี้บนภูเขาที่ทรงจำแลงพระกายเมื่อมีเสียงดังออกมาจากเมฆว่า “ผู้นี้เป็นบุตรของเรา เป็นผู้ที่เราเลือกสรรไว้ จงเชื่อฟังท่านเถิด” (ลูกา 9:35) หรือ “ผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก จงเชื่อฟังท่านเถิด” (มัทธิว 17:5) คำว่า “จงเชื่อฟังท่านเถิด” จากสองข้อนี้เป็นการอ้างอิงถึงเฉลยธรรมบัญญัติ 18:15²⁹

ความสำคัญของโมเสสยังเห็นได้จากมุมมองของสถิติในพระคัมภีร์ด้วย สถิติในพระคัมภีร์นั้นมีประโยชน์ในการชี้ดูความสำคัญของสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกัน โมเสสได้ถูกกล่าวถึง 833 ครั้งในพระคัมภีร์โดย 79 หรือ 80 ครั้งอยู่ในพระคัมภีร์ใหม่ คุณทราบหรือไม่ว่า โมเสสที่เป็นคนสำคัญคนหนึ่ง ในพระคัมภีร์เดิมนั้นถูกกล่าวถึงบ่อยครั้งมากในพระคัมภีร์ใหม่? การอ้างอิงถึงโมเสส 833 ครั้งเป็นตัวเลขที่ใกล้เคียงกับ 917 ครั้งที่ถูกกล่าวถึงพระเยซู และมากกว่าจำนวน 529 ครั้งที่ถูกกล่าวถึงพระคริสต์

²⁷ ฉบับมาตรฐาน 2011

²⁸ ยอห์น 1:45 ฟิลิปไปหาหนานาเอลและบอกเขาว่า “เราพบคนที่โมเสสกล่าวถึงในหนังสือธรรมบัญญัติ และคนที่พวกผู้เผยพระวจนะกล่าวถึง คือเยซูชาวนาซาเร็ธบุตรโยเซฟ”; กิจการ 7:37 โมเสสนั้นแหละที่กล่าวกับชนชาติอิสราเอลว่า “พระเจ้าจะประทานผู้เผยพระวจนะผู้หนึ่งเกิดมาเพื่อท่านทั้งหลาย จากพี่น้องของพวกท่าน เหมือนอย่างข้าพเจ้า”

²⁹ เฉลยธรรมบัญญัติ 18:15 “พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านจะโปรดให้ผู้เผยพระวจนะเช่นเดียวกับข้าพเจ้านี้เกิดขึ้นในหมู่พวกท่านจากพี่น้องของท่าน พวกท่านจงเชื่อฟังเขา” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

พระเจ้าตรัสกับโมเสสแบบสองต่อสอง (อพยพ 33:11)³⁰ แต่ในกรณีของพระเยซูนั้นพระเจ้าตรัสกับพระองค์อย่างไรหรือ? พระเจ้าตรัสกับพระเยซูแบบที่ยิ่งกว่าสองต่อสอง คือพระยาห์เวห์ประทับอยู่ในเต็นท์ของพระเยซูคริสต์เป็นเวลาประมาณ 33 ปี ไม่เพียงแต่มีสามัคคีธรรมแบบต่อหน้าเท่านั้น พระเยซูในฐานะที่เป็นคนใหม่ก็ทรงเป็นรูปเหมือนของพระยาห์เวห์

พระฉายาหรือรูปเหมือนของพระเจ้าในเรา

บางคนแย้งว่ามีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถมีรูปกายของพระเจ้าได้ คำกล่าวที่ดูจะมีเหตุผลนั้นเป็นคำกล่าวที่ไม่ถูกต้องอย่างสิ้นเชิง ตรงนี้แหละที่คุณจะต้องมีความคิดที่ชัดเจน ผมพูดไว้ครั้งก่อนว่าพระเจ้าที่มองไม่เห็นนั้นไม่มีรูปกาย แต่พระองค์ก็สามารถจะใช้รูปกายใดรูปกายหนึ่งได้ และที่จริงพระองค์ทรงอยู่ในรูปกายของมนุษย์อยู่บ่อยๆ แต่การกล่าวว่ามีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่สามารถมีรูปกายของพระเจ้าได้นั้น เป็นการนำความคิดของมนุษย์มาใช้กับเรื่องฝ่ายวิญญาณ เป็นความจริงที่ว่า มีแต่มนุษย์เท่านั้นที่สามารถมีรูปกายของมนุษย์ได้ แต่เมื่อเรากำลังพูดถึงพระเจ้า เราต้องจำไว้ว่า พระเจ้าเป็นผู้ที่ไม่สามารถจะมองเห็นได้และทรงไม่มีรูปกาย แต่ถึงกระนั้นพระองค์ก็ทรงปรากฏให้เราเห็นได้ในพระเยซู เพราะพระเยซูคือรูปเหมือนหรือพระฉายาของพระเจ้าที่มองไม่เห็น

ยิ่งกว่านั้นคุณและผมได้ถูกสร้างขึ้นทั้งในการทรงสร้างเก่าและการทรงสร้างใหม่ ในรูปกายของพระองค์ผู้ทรงสร้างเรา นั่นก็คือ เราเป็นรูปเหมือนของพระเจ้า นั่นหมายความว่าภารกิจของคุณและภารกิจของผม (เป็นภารกิจของพระคริสต์ด้วย) ก็คือการสำแดงจากชีวิตของเราว่าพระเจ้าทรงเป็นอย่างไร ภารกิจของเราในฐานะที่เป็นผู้นำของคริสตจักรนั้นไม่ใช่แค่สอน แคน่า หรือบริหารงานเท่านั้น แต่ต้องเป็นคนที่เมื่อคนอื่นมองเราแล้วพวกเขาจะเห็นพระเจ้าในเรา บางทีคุณก็อาจต้องการประเมินผลความสำเร็จหรือความล้มเหลวในงานรับใช้ของคุณ แต่ว่าคุณได้เข้าใจการเป็นรูปเหมือนหรือพระฉายาและการเป็นพระสิริของพระเจ้าหรือไม่?

ผมเคยได้ยินบางคนพูดถึงคนคนหนึ่งว่า เมื่อเขาเห็นคนคนนั้นเขาได้ “เห็นพระเจ้าในคนนั้น” นั่นคือคำพยานที่ดีที่สุด ซึ่งคล้ายกับที่เกิดขึ้นเมื่อโธมัสเห็นพระเจ้าในพระเยซูแล้วร้องอุทานว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์!” เผิดญ์ว่าคำพูดที่ว่า “ผมเห็นพระเจ้าในคุณ” นี้พูดถึงผู้ร่วมงานคนหนึ่งของเรา ผมจะไม่เอ่ยชื่อของเขาเพื่อไม่ให้เขาทะนงตัวจนเกินไป และคนคนนั้นไม่ใช่ผม มีคนที่พูดถึงผู้ร่วมงานคนนั้นว่า “เมื่อผมพูดกับเขา ผมเห็นพระเจ้าในเขา” ผู้ร่วมงาน

³⁰ อพยพ 33:11 “พระยาห์เวห์เคยตรัสกับโมเสสสองต่อสอง เหมือนมิตรสหายสนทนากัน” ฉบับมาตรฐาน 2011

คนนี้ได้ทำภารกิจของเขาสำเร็จแล้ว ถ้ามีคนเห็นพระเจ้าในชีวิตของเราแม้ว่าจะเพียงเล็กน้อย นั่นก็เท่ากับเราได้ทำภารกิจของเราในการเป็นรูปเหมือนหรือพระฉายาของพระเจ้าแล้ว

เมื่อคุณเทศนาในวันอาทิตย์ สิ่งสำคัญไม่ได้อยู่ที่ว่าคำเทศนาของคุณดีแค่ไหน แต่อยู่ที่ว่าพระเจ้าถูกสำแดงมากแค่ไหนในชีวิตของคุณ มีใครเคยบอกคุณไหมว่าเขาเห็นพระเจ้าในคุณ? มีใครเคยถูกจูงใจให้มาหาพระเจ้าเพราะคุณบ้างไหม? ผมหวังว่าบรรดาผู้นำคริสตจักรในยุคแรก ๆ จะเป็นคนที่มีความหมายเช่นนี้ เพราะถ้าพวกเขาเป็นเช่นนั้น คริสตจักรก็คงจะไม่สับสนในเรื่องหลักคำสอนและในเรื่องฝ่ายวิญญาณอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ปัจจุบันคริสตจักรทุกแห่งหมดพลังในการโน้มน้าวใจคนส่วนในประเทศอังกฤษ ในที่สุดคริสตจักรก็จะถูกชาวมุสลิมแซงหน้า คริสตจักรในทวีปอเมริกาเหนือก็ยึดติดกับวัตถุนิยมอย่างมาก รูปเหมือนหรือพระฉายาของพระเจ้าอยู่ที่ไหนหรือ และจะสามารถมองเห็นพระเจ้าได้ที่ไหนในโลกนี้ ถ้าไม่ใช่ในเรา?

พระเยซู พระบุตรของพระเจ้า

ผมจะขอสรุปด้วยคำเรียกสุดท้ายที่เป็นคำเรียกหนึ่งของพระเยซู นั่นก็คือ พระบุตรของพระเจ้า ผมต้องอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับคำเรียกนี้ เพราะความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้สลับเปลี่ยนให้เป็น “พระเจ้าพระบุตร” ซึ่งเป็นการใช้คำ “พระบุตรของพระเจ้า” ที่ผิดไปอย่างสิ้นเชิง อีกอย่างหนึ่งคำว่า “พระบุตรของพระเจ้า” ไม่ใช่คำเรียกทั่วไปโดยเฉพาะในพระคัมภีร์ใหม่ คำนี้มีปรากฏ 41 ครั้งซึ่งส่วนใหญ่ปรากฏในพระกิตติคุณสามเล่มแรก³¹ (มัทธิว มาระโก และลูกา) ในจดหมายทั้งหมดของเปาโลนั้นกล่าวถึง “พระบุตรของพระเจ้า” เพียงแค่ 4 ครั้งเท่านั้น ซึ่งก็แสดงให้เห็นว่าไม่ได้สำคัญสำหรับเปาโล อย่างไรก็ตาม ในพระกิตติคุณสามเล่มแรก ประเด็นต่อไปนี้เกี่ยวกับ “พระบุตรของพระเจ้า” มีความสำคัญมาก

สิ่งแรกที่ควรสังเกตก็คือ คำเรียก “พระบุตรของพระเจ้า” ไม่เคยใช้กับพระเป็นเจ้าหรือเทพใดๆ คำเรียกนี้ใช้กับเหล่าทูตสวรรค์ที่ดำรงอยู่เหนือธรรมชาติแต่ไม่ได้เป็นเหล่าเทพ นอกจากนี้ก็ยังใช้กับชนอิสราเอล

ในพระคัมภีร์สามเล่มแรก คือมัทธิว มาระโกและลูกานั้น พระเยซูไม่เคยเอ่ยถึงคำเรียกนี้ เมื่อถูกถามตอนถูกไต่สวนว่าพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้าหรือไม่ พระองค์ก็ทรงตอบปิดคำถามนี้ตัวอย่างเช่น ในมัทธิว 26:63-64 มหาปุโรหิตได้ถามพระเยซูว่าพระองค์เป็น “พระคริสต์ พระบุตรของ

³¹ Synoptics

พระเจ้า” หรือไม่ แต่พระเยซูได้ตรัสตอบว่า “ท่านเป็นผู้พูดเอง” ก่อนจะตรัสต่อไปว่าบุตรมนุษย์ แทนที่จะตรัสว่าพระบุตรของพระเจ้า “ประทับข้างขวาขององค์ผู้ทรงฤทธิ์”³²

สิ่งที่สองที่ควรสังเกตก็คือ ในพระกิตติคุณสามเล่มแรกนั้น “พระบุตรของพระเจ้า” มักจะพูดออกมาจากปากของคนอื่นเสมอ และไม่ได้ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเยซู เราเพิ่งได้เห็นว่าเป็นมหาปุโรหิตที่พูดว่า “พระบุตรของพระเจ้า” ที่สภาแซนเฮดริน ในมัทธิว 27:54 นายร้อยของโรมันที่ยืนอยู่ตรงกลางเขนเรียกพระเยซูว่า “พระบุตรของพระเจ้า” แต่เรารู้ว่าเขาไม่ได้กำลังพูดถึงพระเยซูว่าเป็นพระเจ้า เพราะพระคัมภีร์ตอนที่เหมือนกันในลูกา 23:47 นายร้อยคนนี้เรียกพระเยซูว่า “คนชอบธรรม”³³ ในเหตุการณ์ที่พระเยซูทรงดำเนินบนน้ำ พวกสาวกที่ประหลาดใจก็พูดกับพระเยซูว่า “พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้าจริง ๆ” (มัทธิว 14:33) เพราะพวกเขาเห็นได้ว่า พระองค์อยู่ในสถานะที่มีความสัมพันธ์พิเศษกับพระเจ้า ในลูกา 4:41 พวกผีก็เรียกพระเยซูว่า “พระบุตรของพระเจ้า”

สิ่งที่น่าสังเกตเกี่ยวกับ “พระบุตรของพระเจ้า” ก็คือ ชาตานใช้คำเรียกนี้ด้วยเมื่อมันพยายามจะทดลองพระเยซู (มัทธิว 4 และลูกา 4) โดยเฉพาะในคำพูดที่ว่า “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า...” ชาตานใช้คำเรียกนี้ทดลองพระเยซูแต่พระเยซูทรงเมินเฉย แม้เมื่อคำเรียก “พระบุตรของพระเจ้า” ออกมาจากปากของมนุษย์ มันก็มักจะถูกใช้เป็นช่องทางในการทดลองพระเยซู เมื่อทรงถูกตรึงบนกางเขนก็มีบางคนมาเยาะเย้ยพระเยซูว่า “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า ก็จงลงมาจากกางเขนสิ” (มัทธิว 27:40) คำเรียกเหล่านี้เป็นคำเดียวกับที่ชาตานใช้ว่า “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า...”

ในพระกิตติคุณยอห์นมีคำว่า “พระบุตรของพระเจ้า” ปรากฏเพียงแปดครั้ง ครึ่งนี้สถานการณ์แตกต่างกันเพราะว่าตอนนี้ “พระบุตรของพระเจ้า” ใช้โดยพระเยซูและโดยคนอื่น ๆ ด้วย แต่ในสามตัวอย่างของ “พระบุตรของพระเจ้า” ที่ตรัสโดยพระโอษฐ์ของพระเยซู เราจะสังเกตเห็นบางอย่างที่น่าสังเกต ซึ่งจับความสนใจของนักวิชาการพระคัมภีร์ทั้งหลายด้วย คือเมื่อพระเยซูตรัสว่า “พระบุตรของพระเจ้า” ในพระกิตติคุณยอห์นนั้น ดูเหมือนว่าพระองค์กำลังพูดในแบบอ้อม ๆ ถึงบุคคลที่สาม นี่เป็นสิ่งที่ทำให้นักวิชาการพระคัมภีร์ทั้งหลายงงวย ตัวอย่างเช่น ในยอห์น 10:36 พระเยซูทรงอ้างถึงคนอื่น ๆ ที่อ้างถึงพระองค์

...พวกท่านจะกล่าวหาผู้ที่พระบิดาทรงตั้งไว้เป็นพิเศษและทรงใช้เข้ามาในโลกว่า “ท่านกล่าวคำหมิ่นประมาทพระเจ้า” เพราะเรากล่าวว่า “เราเป็นบุตรของพระเจ้า” อย่างนั้นหรือ?

³² มัทธิว 26:64 พระเยซูตรัสตอบว่า “ท่านได้พูดแล้ว แต่เราจะบอกท่านทั้งหลายด้วยว่า ตั้งแต่นี้ไป พวกท่านจะเห็นบุตรมนุษย์ประทับข้างขวาของผู้ทรงฤทธิ์เดช และเสด็จมาบนเมฆแห่งฟ้าสวรรค์”

³³ ลูกา 23:47 เมื่อนายร้อยเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ จึงสรรเสริญพระเจ้าว่า “แท้จริงท่านผู้นี้เป็นคนชอบธรรม”

ดูเหมือนว่าพระเยซูกำลังอยู่ให้ห่างจากคำเรียก “พระบุตรของพระเจ้า” ในการพูดแบบอ้อมๆ นี้โดยหลักๆ แล้ว พระเยซูกำลังพูดกับพวกเขาว่า “ท่านอ้างถึงเราเหมือนกำลังบอกว่าเราเป็นพระบุตรของพระเจ้า” แต่จะไม่พบคำอ้างอิงเช่นนั้นในยอห์น พระเยซูน่าจะกำลังอ้างอิงสิ่งที่คนอื่นได้พูดถึงพระองค์

“พระบุตรของพระเจ้า” หมายถึงอะไร? ในพระกิตติคุณยอห์นหมายถึงพระคริสต์ พระเมสสิยาห์นั่นเอง ในยอห์น 11:27 มารธาพูดว่า “ข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์เป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า” ยอห์น 20:31 กล่าวว่า “แต่สิ่งเหล่านี้ได้ถูกบันทึกไว้ เพื่อพวกท่านจะได้เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า” (ฉบับ NIV) ปัญหาของคนต่างชาติก็คือว่า คำเรียก “พระคริสต์” นั้นไม่ได้มีความหมายกับพวกเขามากนัก พวกเขามักจะคิดกันว่า “พระคริสต์” เป็นชื่อเต็มของพระเยซู โดยไม่รู้ว่ามันหมายถึงพระเมสสิยาห์

พวกเขียพุดกับปีลาตว่า “เรามีกฎหมาย และตามกฎหมายนั้นเขาควรต้องตาย เพราะเขาอ้างตัวเป็นพระบุตรของพระเจ้า” (ยอห์น 19:7 ฉบับ NIV) พวกเขาอ้างกล่าวหาพระเยซู พระเยซูทรงถูกกล่าวหาว่าทำอะไรหรือ? บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพกล่าวว่า พระเยซูทรงอ้างว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้า และดังนั้นจึงเป็นการอ้างว่าทรงเป็นพระเจ้า นั่นเป็นการตีความที่ผิด เราต้องเข้าใจไว้เสียเลยว่า “พระบุตรของพระเจ้า” ไม่ได้เป็นคำเรียกพระเจ้า ถ้าเช่นนั้น พระเยซูทรงถูกกล่าวหาอย่างร้ายแรงว่าอย่างไร? บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพเชื่อว่าพระเยซูถูกตั้งข้อหาว่าหมิ่นประมาทที่อ้างตัวว่าเป็นพระเจ้า และดังนั้นจึงทรงถูกตรึงที่กางเขน แต่ความจริงของเรื่องนั้นง่ายกว่านั้น

การอ้างว่าเป็นพระเมสสิยาห์ของอิสราเอลคือการอ้างสถานะที่สูงที่สุดในอิสราเอล เพราะเป็นการอ้างสถานะของผู้เผยพระวจนะที่พูดกับพระเจ้าแบบหน้าต่อหน้า และพูดด้วยสิทธิอำนาจของพระเจ้า เช่นเดียวกับโมเสส ไม่มีใครในอิสราเอลที่จะได้รับความเคารพนับถือเท่ากับโมเสส นั่นจึงเป็นเรื่องร้ายแรงที่ใครจะอ้างว่าเท่าเทียมกับโมเสส ไม่มีชาวยิวคนไหนที่จะเห็นว่ามีใครสูงไปกว่าโมเสส การที่จะตระหนักในเรื่องนี้ คุณจะต้องมีรากฐานแน่นในพระคัมภีร์เดิมและในความคิดของชาวยิว ใครก็ตามที่กล่าวอ้างเช่นนั้นก็กำลังประกาศว่าเขากำลังอยู่ในสถานะที่มีความสัมพันธ์พิเศษกับพระยาห์เวห์ผู้ที่ตรัสกับประชากรของพระองค์ผ่านทางโมเสส

การอ้างว่าเป็นเหมือนโมเสสผู้เป็นตัวแทนของพระเจ้าโดยไม่ได้รับอนุญาตจากพระเจ้า ก็จะต้องถูกลงโทษถึงตาย ในบทหนึ่งในเฉลยธรรมบัญญัติซึ่งพูดถึงผู้เผยพระวจนะที่จะมีมา เช่น โมเสส เราเห็นคำพูดว่า “แต่ผู้เผยพระวจนะที่กล่าวแอบอ้างในนามของเราในสิ่งใดก็ตามที่เราไม่ได้สั่งให้เขากล่าวหรือผู้เผยพระวจนะที่กล่าวในนามของพระอื่น จะต้องมีโทษถึงตาย” (เฉลยธรรมบัญญัติ 18:20 ฉบับ NIV) การกล่าวโทษบาปที่มีโทษถึงตายนั่น มุ่งเล็งไปที่พระเยซูผู้ทรงกระทำทุกสิ่งในนามของพระยาห์เวห์เสมอ พระองค์เป็นพระเมสสิยาห์พระบุตรของพระเจ้า พระองค์เป็นผู้เผยพระวจนะที่

โมเสสพูดถึง และพระองค์ก็อ้างว่าพระองค์กล่าวในพระนามของพระยาห์เวห์ แต่พวกเขากล่าวหาพระองค์ว่าเป็นผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ และเรียกร้องให้ประหารชีวิตพระองค์เสีย

ข้อกล่าวหาอีกอย่างที่น่ามากล่าวหาพระเยซูนั้นเป็นผลโดยตรงจากความสนิทสนมของพระองค์กับพระบิดา ในคำเทศนาหนึ่งที่ผมเทศน์ในกรุงกัวลาลัมเปอร์ ผมพูดถึงมุสลิมนิกายซูฟีคนหนึ่ง³⁴ ที่พูดว่า “ผมเป็นความจริง”³⁵ และด้วยเหตุนี้เขาจึงถูกพวกมุสลิมตริ้งบนทางเซนจริง ๆ ด้วยวิธีตริ้งแบบของมุสลิมที่น่าสยดสยองมาก สิ่งที่เขาพูดมุสลิมนิกายซูฟีคนนี้หมายถึงก็คือ เขามีความสัมพันธ์ที่พิเศษและไม่เหมือนใครกับพระอัลเลาะห์ เขาได้มาถึงจุดที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างแท้จริงกับพระอัลเลาะห์ ดังนั้นพระอัลเลาะห์จึงเป็นพระเจ้าส่วนตัวของเขาเอง

มีการกล่าวหาพระเยซูในลักษณะเดียวกันคือ “นี่เป็นเหตุให้พวกยิวยิ่งแสวงโอกาสที่จะฆ่าพระองค์ เพราะไม่เพียงแต่พระองค์จะละเมิดกฎของวันสะบาโตเท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงเรียกพระเจ้าว่าพระบิดาของพระองค์เองอีกด้วย ซึ่งเป็นการกระทำตนให้เสมอกับพระเจ้า” (ยอห์น 5:18 ฉบับ ESV) การที่เรียกพระเจ้าว่า “พระบิดา” ไม่ใช่เรื่องแปลกสำหรับชาวยิวเลย แต่ข้อที่น่ามากล่าวหาพระเยซูก็คือ การที่พระองค์ทรงเรียกพระเจ้าว่า “พระบิดาของพระองค์เอง” (πατέρα ἑαυτοῦ) และนี่เท่ากับอ้างความสัมพันธ์ที่พิเศษกับพระเจ้า และยังทำตัวเสมอกับพระเจ้าในแง่ของการอ้างเอาพระสิริและพระเกียรติที่เป็นของพระเจ้า ตอนนี้เราคงเข้าใจแล้วว่าทำไมพระเยซูจึงถูกตั้งข้อหาว่าหมิ่นประมาท พวกเขาตั้งข้อหาว่าพระองค์ทรงอ้างพระเกียรติที่เท่าเทียมกับพระเจ้า (แม้พระองค์จะไม่เคยอ้างว่าเป็นพระเจ้าก็ตาม) โดยอ้างถึงพระเจ้าว่าเป็น “idios” (ἰδιος) ของพระองค์ คำนี้ทำให้เรานึกถึงคำภาษาอังกฤษว่า “idiosyncratic” ซึ่งมีความหมายว่าเป็นพิเศษ หรือเฉพาะกับตัวเองผู้เดียว

มีข้ออ้างอิงถึง “พระบุตรของพระเจ้า” เพียงไม่กี่ข้อในส่วนที่เหลือของพระคัมภีร์ใหม่ หลังจากประสบการณ์บนถนนในดามัสกัส ก็มีบันทึกเกี่ยวกับเปาโลว่า “เขาเริ่มเทศนาในธรรมศาลาต่างๆ ว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า” (กิจการ 9:20 ฉบับ NIV) เราจะต้องจำไว้ว่าสำหรับเปาโลแล้ว “พระบุตรของพระเจ้า” ไม่ใช่คำเรียกพระเจ้า ในจดหมายของเปาโลทั้งหมดนั้น “พระบุตรของพระเจ้า” มีปรากฏเพียงแค่ 4 ครั้ง และก็มีกล่าวถึงพระเมสสิยาห์ กษัตริย์ที่พระเจ้าทรงเจิมตั้งไว้เสมอ

ในหนังสือฮีบรูนั้น คำว่า “พระบุตรของพระเจ้า” มีปรากฏ 4 ครั้ง และมักจะอ้างอิงถึงพระเยซูเสมอว่าเป็นมหาบุรุษที่สถิตย์อยู่ในสถานะที่มีความสัมพันธ์พิเศษกับพระเจ้า

นอกเหนือจากพระกิตติคุณแล้ว จดหมายจากยอห์นฉบับแรกก็มีการใช้คำเรียก “พระบุตรของพระเจ้า” บ่อยที่สุด คำเรียกนี้มีปรากฏ 7 ครั้งในจดหมายสั้น ๆ นั้น แต่ก็ไม่เคยเป็นคำเรียกพระเจ้า

³⁴ Sufi Muslim (นิกายซูฟี นิกายนี้ยึดมั่นในพระอัลเลาะห์เป็นสำคัญ -ผู้แปล)

³⁵ “I am the truth”

ในมุมมองของยอห์น 20:31 เราเห็นว่าสำหรับยอห์นแล้ว “พระบุตรของพระเจ้า” จะหมายถึงเพียงคำว่า พระเมสสิยาห์

ในหนังสือวิวรณ์จะมีคำ “พระบุตรของพระเจ้า” ปรากฏแค่ครั้งเดียวที่ว่า “นี่คือถ้อยคำของพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงมีพระเนตรเหมือนอย่างเปลวไฟ และทรงมีพระบาทเหมือนทองสัมฤทธิ์” (วิวรณ์ 2:18) อีกอย่างหนึ่ง นี่เป็นวิธีที่อธิบายถึงเหล่าทูตสวรรค์ในหนังสือพระคัมภีร์นอกสารบบ³⁶

เราจะสรุปการพิจารณาของเราเกี่ยวกับ “บุตรของพระเจ้า” ประเด็นแรกก็คือ ไม่เคยมีตัวอย่างที่ “พระบุตรของพระเจ้า” จะใช้อ้างอิงถึงพระเจ้าเลย คำนี้มักจะใช้อ้างอิงถึงพวกทูตสวรรค์หรือพวกมนุษย์โดยเฉพาะชาวอิสราเอล โฮเซยา 11:1 กล่าวว่า “เมื่ออิสราเอลยังเด็ก เราก็กักเขา และเราได้เรียกบุตรของเราออกจากอียิปต์” ซึ่งเป็นคำกล่าวที่อ้างอิงในมัทธิว 2:15³⁷ ในพระคัมภีร์เดิมนั้นชนอิสราเอลก็คือบุตรของพระเจ้า พระเยซูผู้ทรงเป็นร่างที่ปรากฏของอิสราเอลใหม่ ซึ่งก็คือคริสตจักรนั้น ก็ทรงเป็นบุตรของพระเจ้าในความหมายนี้ด้วยเช่นกัน

ลำดับพงศ์พันธุ์ในลูกกลางเท้าด้วยคำว่า “อาดัมเป็นบุตรของพระเจ้า” (ลูกา 3:38) ดังที่เราได้เห็นแล้วว่า “พระบุตรของพระเจ้า” จะหมายถึงทูตสวรรค์หรือมนุษย์เสมอ และไม่ใช่ว่าผู้ที่เชื่อในตรีเอกานุภาพกล่าวอ้างว่าเป็นคำเรียกพระเจ้า ลูกา 1:35 กล่าวว่า พระเยซูทรงถูกเรียกว่าพระบุตรของพระเจ้านี้ก็เพราะการเกิดจากหญิงพรหมจารีดังนี้ว่า “ฉะนั้นองค์บริสุทธิ์ที่จะเกิดมานั้น จะถูกเรียกว่าพระบุตรของพระเจ้า” การที่ทั้งสองข้อนี้ (3:38 และ 1:35)³⁸ พบในพระกิตติคุณลูกาเล่มเดียวกัน จึงเป็นการยืนยันความเข้าใจของเราเกี่ยวกับ “พระบุตรของพระเจ้า”

เราได้เห็นว่าพระบุตรของพระเจ้าในยอห์นก็คือพระคริสต์พระเมสสิยาห์ เราซึ่งเป็นคนต่างชาตินจะไม่ค่อยเห็นความสำคัญของพระเมสสิยาห์จริงๆ คนยิวเข้าใจว่าเมสสิยาห์คืออะไร และเขาก็ยังคงรอคอยพระเมสสิยาห์อยู่ เขาไม่เชื่อว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ แต่เขาเชื่อว่าพระเมสสิยาห์จะเสด็จมาสักวันหนึ่ง แม้กระทั่งทุกวันนี้ชาวยิวยังให้มีที่นั่งว่างเอาไว้ในเทศกาลปัสกาหรืองานเลี้ยงพิเศษอื่นๆ ที่นั่งว่างนั้นเตือนใจพวกเขาว่า พวกเขายังคงรอคอยการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ ที่จริงที่นั่งนั้นสงวนไว้สำหรับเอลียาห์ เพราะเมื่อเอลียาห์มา พระเมสสิยาห์ก็จะเสด็จมาด้วย แม้แต่พระเยซูก็ตรัส

³⁶ Apocryphal books คือหนังสือที่ไม่ถือว่าเป็นพระคัมภีร์แต่ก็มีประโยชน์ และไม่ได้รับการยอมรับจากคริสเตียนหม่มาก (ผู้แปล)

³⁷ มัทธิว 2:15 “ทั้งนี้เกิดขึ้นเพื่อจะใหสำเร็จตามพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งได้ตรัสผ่านทางผู้เผยพระวจนะว่า เราได้เรียกบุตรของเราให้ออกมาจากอียิปต์”

³⁸ ลูกา 3:38 “โคนานเป็นบุตรของเอโนส เอโนสเป็นบุตรของเซท เซทเป็นบุตรของอาดัม อาดัมเป็นบุตรของพระเจ้า”

ว่าเอลียาห์จะต้องมาก่อน (มาระโก 9:11,12)³⁹ แม้ว่าสำหรับพระองค์แล้ว ตัวของเอลียาห์ก็คือยอห์นผู้ให้บัพติศมา (มัทธิว 11:14)⁴⁰ ผู้ที่มาด้วยวิญญานและฤทธิ์เดชของเอลียาห์

ชาวยิวเชื่อว่าพระเมสสิยาห์จะเสด็จมา แต่สำหรับเราที่เป็นคนต่างชาตินั้น คำเรียกพระเมสสิยาห์ไม่ได้มีความหมายมากนัก คริสเตียนส่วนใหญ่คิดว่า “คริสต์” เป็นนามสกุลของพระเยซู คำเรียกนั้นไม่ได้มีความหมายกับเราแล้ว และนั่นคือเรื่องเศร้า

ทำไมพระเมสสิยาห์จึงถูกเรียกว่าพระบุตรของพระเจ้า? เราจะพบเบื้องหลังของเรื่องนี้ได้ในพระคัมภีร์เดิม โดยเฉพาะสดุดีบทที่ 2 ซึ่งถูกอ้างถึงบ่อยๆในพระคัมภีร์ใหม่ สดุดี 2:6-7 กล่าวว่า

“แต่เราเอง (ยาห์เวห์) ได้ตั้งกษัตริย์ของเราไว้แล้วบนศิโยน ภูเขาบริสุทธิ์ของเรา” ข้าพเจ้าจะบอกถึงกฎเกณฑ์ของพระเจ้าแน่นอน พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “เจ้าเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดเจ้าแล้ว” (สดุดี 2:6-7 ฉบับ NASB)

“กษัตริย์ของเรา” (กษัตริย์ของพระยาห์เวห์) กล่าวอย่างชัดเจนถึงพระเมสสิยาห์ ซึ่งในที่นี้คือพระบุตรของพระเจ้า คำว่า “วันนี้” ให้การอ้างอิงถึงเวลาสำหรับ “วันนี้เราได้ให้กำเนิดเจ้าแล้ว” นั่นคือวันแห่งการราชาภิเษก ผู้เขียนสดุดีกำลังกล่าวว่าในวันราชาภิเษก พระยาห์เวห์จะกล่าวกับกษัตริย์องค์นี้ว่า “เจ้าเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้ให้กำเนิดเจ้าแล้ว” เราจะอ่านเกี่ยวกับพระบุตรได้ต่อไปอีกในสดุดีบทที่ 2

เจ้าจะตีพวกเขาให้แตกด้วยคทาเหล็ก เจ้าจะฟาดพวกเขาให้แหลกละเอียดเหมือนภาชนะดินเผา ดังนั้นกษัตริย์ทั้งหลายเอ๋ย บัดนี้จงแสดงความฉลาดเถิด ผู้พิพากษาทั้งหลายของโลกเอ๋ย จงรับคำเตือนเถิด จงนมัสการพระยาห์เวห์ด้วยความยำเกรง และจงเปรมปรีดิ์จนเนื้อเต้น (สดุดี 2:9-11 ฉบับ NASB)

แนวคิดของพระคัมภีร์ใหม่เรื่องพระบุตรของพระเจ้าในฐานะพระเมสสิยาห์ มีรากฐานจากในสดุดีบทที่ 2 คริสเตียนส่วนใหญ่ไม่คุ้นกับพระคัมภีร์เดิม ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่รู้ว่า “พระบุตรของพระเจ้า” ไม่ได้มาจากพระคัมภีร์ใหม่ มันเป็นคำเรียกของพระคัมภีร์เดิมที่เห็นในข้อที่สำคัญมากเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ในสดุดี 2:7 นี้ ถ้าคุณตรวจดูข้ออ้างอิงอื่นๆที่โยงกับข้อนี้ คุณจะเห็นว่ามีการอ้างอิงข้อนี้หลายข้อในพระคัมภีร์ใหม่

³⁹ มาระโก 9:11-12 พวกเขาจึงทูลถามพระองค์ว่า “ทำไมพวกธรรมาจารย์ถึงกล่าวว่า เอลียาห์จะต้องมาก่อน” พระองค์ตรัสตอบพวกเขาว่า “เอลียาห์จะต้องมาก่อนแน่นอนเพื่อทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างกลับคืนสู่สภาพเดิม แต่ทำไมยังมีข้อเขียนเกี่ยวกับบุตรมนุษย์ว่าพระองค์จะต้องทรงทนทุกข์ทรมานหลายประการและทรงถูกทอดทิ้ง”

⁴⁰ มัทธิว 11:14 “ถ้าท่านทั้งหลายจะยอมรับ ยอห์นผู้ให้บัพติศมาแล้ว คือเอลียาห์ที่จะมานั้น”

เพื่อนบ้านของคุณเหมือนตัวคุณเอง

ผมขอจบบทนี้ด้วยภาพที่จับใจผม ซึ่งจะพบในอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียผู้ใจดี (ลูกา 10) ก่อนที่พระเยซูจะให้คำอุปมานี้พระองค์ทรงอ้างจาก “ซามา” (Shema) ชาวยิวทุกคนจะรู้ว่า “ซามา” (จงฟัง) คือคำแรกของเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4⁴¹ ก่อนหน้านั้นไม่มีระบบอ้างอิงข้อพระคัมภีร์ที่จะช่วยให้คุณบอกได้ว่า “เฉลยธรรมบัญญัติบทที่ 6 ข้อ 4” เพราะไม่มีหมายเลขบทและเลขข้อกำกับจนกระทั่งหลายศตวรรษไม้นานมานี้เอง ฉะนั้นคุณจึงต้องอ้างอิงพระคัมภีร์ตอนนั้นจากบรรทัดแรก ตัวอย่างเช่น คุณจะอ้างอิงสดุดีบทที่ 22 ก็โดยอ้างจากบรรทัดแรกว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ไฉนพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย” ดังนั้นคนจึงรู้ว่าคุณกำลังพูดถึงสดุดีบทที่ 22

และเมื่อคุณพูดว่า “ซามา” ชาวยิวจะรู้ว่าคุณกำลังหมายถึงเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 ที่ว่า “จงฟังเถิด โอ คนอิสราเอล พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์เท่านั้นทรงเป็นพระเจ้าของเรา!” พระเยซูทรงยกอ้างอิงข้อนี้และเน้นย้ำบัญญัติข้อสำคัญอันดับแรกที่สั่งให้รักพระเจ้าด้วยสิ้นสุดทั้งหมดของตัวเรา และคำสั่งที่สองที่เกี่ยวข้องกัน (มัทธิว 22:39, 19:19 มาระโก 12:31 ลูกา 10:27) มัทธิว 22:39 กล่าวว่า “และข้อ (บัญญัติ) ที่สองก็เหมือนกัน คือจงรักเพื่อนบ้านของท่านเหมือนรักตนเอง” ซึ่งเป็นคำกล่าวที่นำมาจากเลวีนิติ 19:18

พระเยซูตรัสคำอุปมาเรื่องของชาวสะมาเรียผู้ใจดี (ลูกา 10:30-37) เพื่อตอบคำถามของธรรมาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในบทบัญญัติที่ถามพระเยซูว่า “ใครเป็นเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า” ในอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียผู้ใจดีนี้ พระเยซูทรงเล่าถึงชายคนหนึ่งที่ถูกโจรตัดทำร้ายและทิ้งเขาไว้ในสภาพปางตาย มีปุโรหิตคนหนึ่งผ่านมาทางนั้นและก็เดินผ่านไปอีกฟากหนึ่ง แล้วคนเลวีคนหนึ่งก็ผ่านมาแล้วก็เดินไปอีกฟากหนึ่งเช่นกัน สุดท้ายก็มีชาวสะมาเรียที่ต่ำต้อยและน่ารังเกียจคนหนึ่งผ่านมาเห็นแล้วมีใจสงสารผู้เคราะห์ร้ายที่เป็นชายชาวยิวนี้ ซึ่งถือว่าเป็นศัตรูของชาวสะมาเรียและได้เข้าไปช่วยในความเดือดร้อนของเขา พระเยซูจึงตรัสถามผู้เชี่ยวชาญในบทบัญญัติว่า ในสามคนนี้คนไหนที่เห็นได้ว่าเป็นเพื่อนบ้านของชายผู้เคราะห์ร้ายนี้ ผู้เชี่ยวชาญในบทบัญญัติกล่าวว่าคือคนที่สำแดงความเมตตากับผู้เคราะห์ร้าย พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า “ท่านจงไปทำอย่างนั้นเหมือนกัน”

เรามักจะไม่เห็นว่าอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียผู้ใจดีนี้เป็นคำอุปมาเกี่ยวกับพระเยซูเอง พระเยซูเองทรงเป็นชาวสะมาเรียผู้ใจดีนั้น และพระองค์ทรงเห็นว่าเรากำลังจะตายในสภาพที่น่าเวทนา ประเด็นก็คือ พระยาห์เวห์ที่อยู่ในพระคริสต์ก็คือชาวสะมาเรียผู้ใจดีนั้น พระยาห์เวห์ในพระคริสต์ทรงรักเรา

⁴¹ เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 “Sh'ma Yisra'el YHWH Eloheinu YHWH Eḥad) แปลตามภาษาฮีบรูว่า “จงฟังเถิด คนอิสราเอล พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา พระยาห์เวห์องค์เดียว” ฉบับภาษาไทยจะแปลว่า “โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด” (ผู้แปล)

เหมือนตัวพระองค์เอง ในแง่ของความรักนั้น พระยาห์เวห์ทรงทำให้เราเสมอกับพระองค์เองเพราะพระองค์ทรงรักเราเหมือนที่ทรงรักตัวพระองค์เอง

พระยาห์เวห์ไม่เคยสั่งให้เราทำสิ่งใดที่พระองค์ไม่ได้ทำ เรารักพระองค์ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน นั่นตรงกันข้ามกันอย่างสิ้นเชิงกับทัศนคติของคนเคร่งศาสนา เมื่อเรานอนแน่นิ่งในปลักโคลนและถูกปล่อยให้ตาย คนธรรมะธัมโมในศาสนาก็เดินผ่านเราไป นี่รวมทุกคนในทุกศาสนา ดังเช่นปุโรหิตและคนเลวในอุปมานี้ พวกเขาไม่ได้ทำอะไรเพื่อเราเลยและพวกเขาก็ไม่ใส่ใจเรา และพวกเขาก็เป็นห่วงแต่จะรักษาตัวของพวกเขาให้พ้นจากมลทิน นั่นคือเหตุที่พระยาห์เวห์เสด็จเข้ามาในพระคริสต์ เป็นองค์อิมมานูเอลที่อยู่กับเรา พระองค์ทรงเห็นเราและทรงช่วยชีวิตเรา

ภาพของพระยาห์เวห์ในพระคริสต์เป็นแนวคิดที่เราจำเป็นต้องปลูกฝัง พระเจ้าทรงอยู่ในพระคริสต์ ทรงทำให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์เอง (2 โครินธ์ 5:19)⁴² ชาวสะมาเรียผู้ใจดีที่ช่วยชีวิตเราไม่ใช่สองบุคคลที่แยกกันทำงานแต่เป็นการรวมเป็นหนึ่งของสองบุคคล นั่นคือพระยาห์เวห์ในพระคริสต์ เพื่อนบ้านของเราก็คือ การรวมเป็นหนึ่งของพระยาห์เวห์กับพระคริสต์แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งพระคริสต์ เพราะในอุปมานั้นเพื่อนบ้านเป็นชายคนหนึ่ง

เราต้องรักพระเจ้าด้วยสิ้นสุดทั้งหมดของตัวเรา และต้องรักเพื่อนบ้านของเราเหมือนรักตัวเราเอง แล้วเราจะรักพระเยซูอย่างไร? เราก็คือพระองค์เหมือนเพื่อนบ้านของเราและเหมือนตัวเราเอง พระองค์ทรงเป็นเพื่อนบ้านของเราเพราะพระองค์ได้ทำให้เราเป็นเพื่อนบ้านของพระองค์ ผมพบว่านี่เป็นสิ่งที่ล้าเลิศจริง ๆ ตอนนี้ผมรู้แล้วว่า จะสัมพันธ์กับพระยาห์เวห์ได้อย่างไรด้วยความรักภักดีทั้งหมด

แต่คำสั่งข้อที่สองก็ “เหมือน” กับคำสั่งข้อแรก (มัทธิว 22:39)⁴³ ที่เป็นอย่างนั้นก็เพราะเราก็ถูกสร้างตามพระฉายาหรือรูปเหมือนของพระเจ้าเช่นเดียวกับพระเยซู คำสั่งข้อที่สองซึ่ง “เหมือน” กับคำสั่งข้อแรกคือที่จะ “รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” คำว่า “เหมือน” (ὅμοιος) หมายถึงความเหมือนของรูปเหมือน มนุษย์เหมือนกับพระเจ้า (ดังที่คำสั่งข้อที่สองก็เหมือนคำสั่งข้อแรก) เพราะว่าเขาเป็นรูปเหมือนหรือพระฉายาของพระเจ้า ดังนั้นถ้าเรารักพระเจ้า เราก็คือต้องรักมนุษย์ด้วย และแน่นอนว่ามนุษย์ที่เหมือนพระเจ้ามากที่สุดก็คือพระเยซูคริสต์ ถ้าเรารักพระเจ้า เราก็คือจะรักพระเยซู ผู้ที่มีพระบิดาก็มีพระบุตร และผู้ที่มีพระบุตรก็มีพระบิดา

⁴² 2 โครินธ์ 5:19 “คือพระเจ้าผู้สถิตในองค์พระคริสต์ทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์เอง มิได้ทรงถือโทษในการละเมิดของเขา และทรงมอบพระวาระแห่งการคืนดีกันนั้นไว้กับเรา” (ฉบับไทยคิงเจมส์) ฉบับภาษาไทยอื่นๆ แปลว่า “คือพระเจ้าทรงให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์โดยพระคริสต์” (ผู้แปล)

⁴³ มัทธิว 22:39 “ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”

ผมได้พูดในการอบรมซีที⁴⁴ว่า เมื่อคุณรักใคร่สักคนเหมือนที่คุณรักตัวคุณเองนั้น ในทางปฏิบัติจริงแล้วมันก็หมายความว่า คุณรักเขามากกว่าที่คุณรักตัวคุณเองเสียอีก ถ้าคุณเห็นตัวคุณเองในสถานการณ์เดียวกับนักผจญเพลิง ที่คุณต้องเลือกระหว่างการช่วยชีวิตเพื่อนบ้านของคุณกับช่วยชีวิตของตัวเอง การตัดสินใจของคุณที่เห็นได้ชัดก็คือ คุณรักเพื่อนบ้านของคุณมากกว่าตัวของคุณเอง ถ้าคุณออกไปช่วยชีวิตเขา คุณอาจไม่รอดชีวิตกลับมา ในการรักพระเยซูเหมือนที่เรารักตัวของเราเองนั้น สุดท้ายแล้วเราอาจจะต้องจ่ายราคาด้วยชีวิตของเรา ตามความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวในพระคัมภีร์นั้นจะทำให้เรารักพระเยซูน้อยลงหรือไม่? ก็เปล่าเลย เราจะรักพระองค์มากเท่ากับแต่ก่อนและยิ่งมากขึ้น

⁴⁴ Commitment Training (การอบรมการมอบทั้งหมดให้กับพระเจ้า) ผู้แปล

บทที่ 7

พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

หรือว่าพระคริสต์ตามพระคัมภีร์?

คำเรียกต่าง ๆ ของพระคริสต์นั้นพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระองค์หรือไม่?

ในบทที่แล้ว เราได้ตรวจสอบข้อสงสัยว่ามีคำสอน พระราชกิจ หรือคำเรียกพระคริสต์ที่บ่งชี้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าหรือไม่ คำเรียกว่า “ผู้เผยวาทนะ” หรือ “ปุโรหิต” หรือ “กษัตริย์” บอกเราว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าหรือไม่? เราได้เห็นกันแล้วว่าแม้แต่คำเรียกว่า “กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย” ก็ไม่อาจพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระองค์ได้ เพราะกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ก็ถูกเรียกแบบนั้นเช่นกัน (ดาเนียล 2:37)¹ เช่นเดียวกันกับกษัตริย์อารทาเซิร์ซ (เอสรา 7:12)² ในยุคสมัยโบราณนั้นไม่ใช่เรื่องแปลกที่จะเรียกกษัตริย์โดยเฉพาะจักรพรรดิว่า “กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย” ถ้าพระองค์ทรงมีกษัตริย์องค์อื่น อยู่ภายใต้อาณัติของพระองค์ เนบูคัดเนสซาร์มีกษัตริย์หลายองค์ อยู่ภายใต้พระองค์ซึ่งรวมทั้งกษัตริย์ของอิสราเอลด้วย พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของบรรดากษัตริย์มากมาย ดังนั้นคำเรียกที่เด่นชัดของพระองค์จึงเป็น “กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย” ที่ดาเนียลก็ยอมรับ ฉะนั้นคำเรียกนี้จึงไม่ได้พิสูจน์ความเป็นพระเจ้าเลย

คราวก่อนเราไม่ได้ค้นดูคำเรียกว่า “บุตรมนุษย์” ที่พระเยซูทรงชอบให้เรียกพระองค์ เมื่อมหาปุโรหิตให้พระองค์สาบานเพื่อตอบคำถามที่ว่า “ท่านเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าหรือไม่?” (มัทธิว 26:63) พระเยซูทรงตอบเขาอ้อม ๆ ว่า “ท่านได้พูดแล้ว” แล้วพระองค์จึงเบนความสนใจจาก

¹ ดาเนียล 2:37 “โอข้าแต่กษัตริย์ กษัตริย์จอมกษัตริย์ทั้งหลาย ซึ่งพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ได้ทรงประทานราชอาณาจักร อานุภาพ ฤทธิ์เดช และสง่าราศี” (ฉบับไทยคิงเจมส์)

² เอสรา 7:12 “อารทาเซิร์ซสกกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย ถึงเอสราปุโรหิต ธรรมาจารย์ของธรรมบัญญัติแห่งพระเจ้าของฟ้าสวรรค์” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

พระบุตรของพระเจ้าไปที่บุตรมนุษย์ที่ว่า “และพวกท่านจะเห็นบุตรมนุษย์...”³ พระเยซูทรงปฏิเสธที่จะใช้คำเรียก “พระบุตรของพระเจ้า” กับพระองค์เอง เพราะมันมีความหมายต่างกันในความคิดของคนที่นี่ รวมทั้งหาปโรทิต

พระเยซูชอบที่จะให้เรียกพระองค์มาตลอดว่า “บุตรมนุษย์” ซึ่งเป็นคำเรียกที่ไม่ได้หมายความว่าอย่างอื่นนอกจาก “มนุษย์” ในภาษาฮีบรูโบราณและภาษาฮีบรูสมัยใหม่ “บุตรมนุษย์” หมายความว่า “มนุษย์”

คำว่า “บุตรมนุษย์” มีปรากฏ 88 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ซึ่งเน้นไปที่พระกิตติคุณเป็นหลัก โดยมีปรากฏเพียง 4 ครั้งนอกพระกิตติคุณ ตัวอย่างส่วนใหญ่ของคำว่า “บุตรมนุษย์” มาจากพระโอษฐ์ของพระเยซู ซึ่งตามจริงแล้วพระองค์ทรงเอ่ยถึงพระองค์เองว่าบุตรมนุษย์ประมาณ 80 ครั้ง

ในทางตรงกันข้าม คำว่า “บุตรของพระเจ้า” มีปรากฏ 43 ครั้งเท่านั้นในพระคัมภีร์ใหม่ทั้งเล่ม และไม่ค่อยออกจากพระโอษฐ์ของพระเยซู มีเฉพาะในยอห์นเท่านั้นที่พระเยซูเคยตรัสว่า “พระบุตรของพระเจ้า” และมีเพียงสามครั้งเท่านั้น (ยอห์น 5:25, 10:36 และ 11:4) มันน่าสนใจที่ดูเหมือนว่าในสามตัวอย่างนี้ พระเยซูจะตรัสถึงพระบุตรของพระเจ้าอย่างอ้อมๆ และแบบไม่เต็มปากเต็มคำ โดยไม่กล่าวถึงพระองค์เองให้ชัดๆ และชัดเจน เช่นว่า “เราเป็นพระบุตรของพระเจ้า”

ในพระคัมภีร์ใหม่นั้นเราจะไม่พบคำเรียกหรือคำกล่าวจากพระเยซูที่บ่งบอกถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ เรากำลังกรุยทางเพื่อให้เห็นจุดสำคัญนี้

ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพไม่เต็มใจที่จะพูดถึงพระเยซูว่าเป็นมนุษย์

ในตลอดหลายปีที่ผ่านมา คำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพมีผลกับผมอย่างมาก จากทั้งคำสอนที่ผมได้รับและคำสอนที่ผมได้สอนไป จึงเป็นเรื่องยากสำหรับผมที่จะพูดถึงพระเยซูว่าเป็นมนุษย์ ผมคิดว่าผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพทุกคนก็คงเป็นแบบนี้เช่นกัน

มนุษย์สำคัญอย่างไร? คำตอบตามปกติก็คือมนุษย์ไม่ได้สลักสำคัญอะไร สมัยที่ผมเรียนเมื่ออยู่ในประเทศจีน เราถูกสอนว่ามนุษย์สืบเชื้อสายตามรูปแบบของลิง ไม่มีรูปแบบของพระเจ้าให้เราพูดถึง แต่หลังจากที่ผมมาเป็นคริสเตียน มันก็กลับแย่กว่านั้นอีก เพราะผมถูกสอนมาว่ามนุษย์เลวทรามสุดๆ เน่าเฟะจนถึงสันดาน และไม่มีร่องรอยของความชอบธรรมในเขาเลย ตอนนี้นำมีรูปแบบ

³ มัทธิว 26:64 พระเยซูตรัสตอบว่า “ท่านได้พูดแล้ว แต่เราจะบอกท่านทั้งหลายด้วยว่า แต่นี้ไป พวกท่านจะเห็นบุตรมนุษย์ประทับข้างขวาของผู้ทรงฤทธิ์เดช และเสด็จมาบนเมฆแห่งฟ้าสวรรค์”

ที่แย่กว่าของลึงมาก อย่างน้อยก็ไม่มีใครพูดว่าลึงเลวทรามอย่างสุด ๆ ลึงมีหน้าตาที่น่ารักและห้อยโหนตามต้นไม้ แต่ภาพของมนุษย์ที่เรามีตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นแย่งยิ่งกว่าภาพของมนุษย์ที่เรามีตามความเชื่อในวิวัฒนาการเสียอีก เพราะตอนนี้ ในความเลวทรามอย่างสุด ๆ ของมนุษย์นั้น มีความดีงามยังไม่เท่ากับลึงเลย เรื่องความเป็นมนุษย์ของพระเยซูจึงเป็นสิ่งที่เราพูดไม่ได้แบบเต็มปากเต็มคำและแทบไม่ยอมพูดถึง สำหรับเราแล้วพระเยซูต้องเป็นมากกว่าลึง และมากกว่ามนุษย์ โดยเฉพาะมนุษย์ที่เลวทราม

แต่ปัญหาหนึ่งที่ตามมาก็คือ ถ้าพระเยซูทรงสืบเชื้อสายมาจากอาดัมตามลำดับวงศ์ที่บอกเราไว้ และถ้ามนุษย์เลวทรามสุด ๆ แล้วพระเยซูจะไม่ทรงเลวทรามสุด ๆ ด้วยหรือ? ความคิดเรื่องการสืบทอดความบาปแต่กำเนิดของพระองค์เป็นปัญหาใหญ่กับพวกคาทอลิก พวกคาทอลิกจึงได้ให้มีหลักคำสอนเรื่องการปฏิสนธิที่ปราศจากความบาปสืบทอดของพระแม่มารี⁴ เพื่อจะลบล้างคำสอนดั้งเดิมของพวกเขาเอง เราช่างเฉไฉจากเรื่องหนึ่งไปอีกเรื่องหนึ่งได้ง่าย ๆ โดยที่ไม่มีหลักฐานอะไรจากพระคัมภีร์มาสนับสนุนทฤษฎีของเราสักนิด

จากพื้นหลังและการถูกปลุกฝังความเชื่อในตรีเอกานุภาพของผมนั้น ผมไม่รู้ว่าจะพูดถึงพระเยซูในฐานะมนุษย์อย่างไร ดังนั้นเราจึงพยายามกู้สถานการณ์โดยให้พระองค์เป็นพระเจ้าเสียเลย แต่สิ่งนี้นำไปสู่ปัญหาที่ว่าพระเยซูก็ไม่เหมือนกับพวกเราที่เหลือ คุณก็เลือกเอาว่า พระเยซูทรงเหมือนกับเราหรือไม่เหมือน? เราจนแต้มที่ไม่รู้ว่าพระเยซูทรงเป็นอะไรแน่ ถ้ามนุษย์เลวทราม 100% และถ้าพระเยซูทรงเป็นมนุษย์เหมือนกับเรา ตามหลักศาสนศาสตร์ของเราแล้ว พระองค์ก็ต้องเลวทราม 100% เช่นกัน ไม่มีทางจะบ่ายเบี่ยงเรื่องนี้ได้ คุณจะมีทั้งสองทางไม่ได้ แล้วพระเยซูทรงเป็นมนุษย์ใหม่ หรือว่าพระองค์ไม่เป็น? ถ้าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ พระองค์ก็ทรงเลวทราม ถ้าพระองค์ไม่ทรงเลวทราม พระองค์ก็ไม่ใช่มนุษย์

แม้ว่าผมจะเคยเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ แต่ผมก็ไม่เคยสอนหลักคำสอนเรื่องความบาปแต่กำเนิด ผมคัดค้านในเรื่องนี้ตั้งแต่ต้น เพราะผมเห็นว่าคำสอนนี้ไม่ได้ยืนตามหลักฐานของพระคัมภีร์

การให้พระคริสต์เป็นพระเจ้าทำให้พระบิดาหมดความจำเป็น

ถ้าเราเอาความเป็นพระเจ้าของพระเยซูออกไป เราจะเหลืออะไร? พระองค์ก็จะเป็นแค่มนุษย์ธรรมดา ๆ พระองค์ทรงถูกลดจากทุกสิ่ง (พระเจ้าพระบุตร) จนไม่ได้เป็นอะไรเลย นั่นอาจดูเหมือน

⁴ Immaculate Conception of Mary

สถานการณ์ที่แย่นี้ แต่ผมจะชี้ให้เห็นว่าเป็นเช่นนั้น ผมคิดว่าเราติดอยู่ในภาวะที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออก จนเมื่อผมเจอทางออก ผมไม่รู้จักจริงๆว่าจะพูดถึงพระเยซูว่าทรงเป็นมนุษย์อย่างไรดี

สิ่งที่เราทำกันมาตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือ ยกพระคริสต์ขึ้นเป็นพระเจ้า ซึ่งไม่ใช่แค่ให้พระองค์เท่าเทียมกับพระเจ้าโดยเนื้อแท้ของพระองค์เท่านั้น แต่จริงๆแล้วเราให้พระองค์ทรงเป็นมากกว่าพระเจ้าเสียอีก โดยมีความเป็นมนุษย์บวกเพิ่มกับความเป็นพระเจ้าของพระองค์ พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าเพียงอย่างเดียว “เท่านั้น” แต่พระเยซูทรงเป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์ ทรงเป็นทั้งพระเจ้าที่สมบูรณ์และก็ทรงเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วทำให้พระองค์ทรงเป็นทุกอย่างที่เราต้องการ และการทำเช่นนั้นทำให้พระเจ้าที่เป็นพระเจ้าอย่างเดียวนั้นหมดความจำเป็นลง ไม่ว่าพระเจ้าจะทรงเป็นอะไรก็ตาม พระเจ้าที่เป็นมนุษย์ด้วยจะเป็นมากกว่านั้น

เราได้ทำสิ่งที่เป็นภัยอย่างยิ่ง มีพี่น้องท่านหนึ่งพูดกับผมหลังจบบทที่แล้วว่า “ดูเหมือนสิ่งที่คุณเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำไปก็คือ เปลี่ยนพระเยซูให้เป็นปฏิปักษ์ของพระเจ้าในความหมายเดียวกับที่เราพูดถึงปฏิปักษ์ของพระคริสต์ พูดอีกอย่างก็คือ เราทำให้พระเยซูมาเป็นพระเจ้าที่มาแทนที่พระเจ้า เพื่อจะให้พระบุตรมาแทนที่พระบิดา เราไม่ต้องการพระบิดาอีกต่อไปเพราะพระองค์เป็น “แค่” พระเจ้าเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ในขณะที่พระเยซูผู้ทรงเป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์นั้นทรงเป็นมากกว่าพระเจ้าอีก สิ่งที่เราได้สร้างขึ้นในความเชื่อตรีเอกานุภาพก็คือ ปฏิปักษ์ของพระยาห์เวห์ นั่นเป็นเหตุว่าทำไมพวกคริสเตียนจึงไม่ได้ให้ความสนใจกับพระยาห์เวห์มากนัก พวกเขาไม่ต้องการพระบิดา ดังนั้นพวกเขาจึงปรนนิบัติพระองค์แต่ปาก พี่น้องท่านหนึ่งบอกกับผมว่า เมื่อไรก็ตามที่เธอร้องเรียก “พระบิดา” ในใจของเธอจริงๆนั้นหมายถึงพระเยซู ก็อิสยาห์ 9:6 กล่าวว่า พระเยซูทรงเป็นพระบิดาในรันดร์ตามการตีความของผู้ที่เชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ใช่หรือ?

เราได้ทำให้พระบุตรของพระเจ้ามาเป็นพระเจ้าพระบุตรผู้มาแทนที่พระบิดา เราจึงไม่ต้องการพระยาห์เวห์อีกต่อไป นี่เป็นบาปเล็กน้อยหรือว่าเป็นบาปใหญ่กันแน่? บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพจะไม่ยอมรับความบาปใดๆดังกล่าว แต่คำว่า “บาป” อาจเป็นคำที่เบาไปเมื่อคุณเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น

การออกมาจากความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น ผมรู้สึกเหมือนว่าผมกำลังตื่นขึ้นจากยากล่อมประสาทสักอย่าง ผมกำลังเริ่มจะเห็นสิ่งร้ายแรงที่ผมได้ทำและที่ได้ทำไว้กับผม เราไม่ได้กำลังพูดถึงการแก้ไขหลักคำสอนย่อยๆที่นั่นที่นั่น แต่กำลังพูดถึงการแก้ไขอย่างมหัศจรรย์และน่าสะพรึงกลัว เพราะเราได้เอาพระยาห์เวห์ออกไปจากชีวิตของเราและออกไปจากคริสตจักรของเรา

เมื่อเราจะอ่านเกี่ยวกับพระยาห์เวห์ในพระคัมภีร์เดิม เรากลับไม่เห็นคำว่า “พระยาห์เวห์” ในนั้น แต่จะมีคำ “องค์ผู้เป็นเจ้า” มาแทน และทุกครั้งที่เราเจอคำว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” เราก็อ่านเป็น “พระเยซู” พระเยซูอย่างนี้ พระเยซูอย่างนั้น พระเยซูกำลังเสด็จมา พระเยซูทรงสร้างฟ้าสวรรค์และ

แผ่นดินโลก ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพทั้งหลายไม่ต้องการพระยาห์เวห์ เพราะเราอ่านคำว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของ” ในพระคัมภีร์เดิมว่า “องค์พระเยซูเจ้า”

เมื่อผู้เขียนสตุดีกกล่าวว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของทรงเป็นผู้เลี้ยงของข้าพเจ้า”⁵ องค์ผู้เป็นเจ้าของคือใครหรือที่คุณนึกถึง? คริสเตียนทั้งหลายจะคิดถึงยอห์น 10:11 ทันทีเพราะพระเยซูตรัสว่า “เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี” พระยาห์เวห์ไม่ได้เกี่ยวอะไรด้วยเลย แต่สตุดี 23 กล่าวตรงตัวว่า “พระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้เลี้ยงของข้าพเจ้า” แต่เรานำผู้เลี้ยงอื่นเข้ามาแทนที่พระยาห์เวห์ ที่จริงแล้ว “ผู้เลี้ยง” ที่ตรงกับพระเยซูนั้นไม่ใช่ผู้เลี้ยงในสตุดี 23 แต่เป็นผู้เลี้ยงในเศคาริยาห์ 13:7

พระเจ้า [ยาห์เวห์] จอมทัพตรัสว่า “โอ ดาบเอ๋ย จงตื่นขึ้นต่อสู้ผู้เลี้ยงแกะของเรา และจงต่อสู้ผู้ที่สนิทกับเรา จงตีผู้เลี้ยง และฝูงแกะจะกระจัดกระจายไป แล้วเราจะพลิกมือของเรามาต่อสู้กับตัวเล็กตัวน้อย” (ฉบับ NASB)

นี่คือผู้เลี้ยงแกะที่ตรงกับพระเยซู ผู้ทรงเป็นผู้เลี้ยงที่ดีจากยอห์นบทที่ 10 พระเยซูทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะของพระยาห์เวห์ (“ผู้เลี้ยงแกะของเรา”) ไม่ใช่ผู้เลี้ยงแกะผู้มาแทนที่พระยาห์เวห์และได้ขับพระองค์ไม่ให้เข้ามาเกี่ยวข้อง

พระคัมภีร์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

ก่อนจะพูดถึงส่วนสำคัญของบทนี้ ผมอยากจะชี้ให้เห็นว่าพระคัมภีร์ฉบับต่างๆ ที่เรามีนั่น เป็นพระคัมภีร์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพซึ่งมีการเบี่ยงเบนเล็กน้อย พระคัมภีร์ทั้งหมดถูกดัดแปลง ผมได้ตรวจสอบต้นฉบับภาษาเดิมและแม้แต่หลักฐานของต้นฉบับ และเห็นได้ชัดว่าฉบับแปลภาษาอังกฤษฉบับต่างๆ นั้นได้มีการดัดแปลง ถ้าเราไม่รู้ภาษาเดิม บางครั้งการค้นดูจากฉบับแปลต่างๆ ก็ช่วยได้ แต่ถึงอย่างนั้นก็ไม่ได้ช่วยอะไรคุณมากนัก เพราะฉบับต่างๆ เหล่านั้นเป็นฉบับแปลของความเชื่อในตรีเอกานุภาพทั้งสิ้น ไม่มีฉบับแปลภาษาอังกฤษฉบับใดที่เชื่อถือได้

เมื่อวันก่อนผมเจอฉบับแปลฉบับหนึ่งที่ผมไม่เคยได้ยินมาก่อนคือ พระคัมภีร์ฉบับสมบูรณ์พระคัมภีร์ฉบับนี้พิมพ์เผยแพร่ในปี 1998 จึงไม่เก่ามาก ฉบับนี้แม้ไม่ใช่งานแปลที่สมบูรณ์แต่ก็ได้ให้อีกทางเลือกหนึ่ง ฉบับนี้แปลสตุดี 23:1 เอาไว้ว่า “สดุดีของดาวิด อาโดนายเป็นผู้เลี้ยงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ขาดสิ่งใด”⁶ “อาโดนาย” นั้นเป็นการพูดตามแบบของชาวยิวที่กล่าวถึง “พระยาห์เวห์”

⁵ “The Lord is my shepherd”; พระคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “พระยาห์เวห์ทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้า ดุจเลี้ยงแกะ” (ผู้แปล)

⁶ The Complete Jewish Bible (CJB); Psalm 23:1 “A psalm of David: ADONAI is my shepherd; I lack nothing.” (CJB) พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “พระยาห์เวห์ทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้าดุจเลี้ยงแกะ ข้าพเจ้าจะไม่ขัดสน” (ผู้แปล)

สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับพระคัมภีร์ยิวฉบับนี้ก็คือ มีรวมพระคัมภีร์ใหม่อยู่ด้วย แต่ก็น่าเสียดายที่พระคัมภีร์ฉบับนี้หลีกเลี่ยงการแปลสิ่งที่อาจทำให้ชาวยิวชุ่นเคืองใจ ตัวอย่างเช่น กิจการ 20:28 แปลไว้ว่า

จงเฝ้าระวังทั้งตัวพวกท่านเองและฝูงแกะทั้งหลายซึ่ง รูธค ฮาโคเดช⁷ ได้ตั้งพวกท่านให้เป็นผู้นำ เพื่อดูแลชุมชนที่พระเจ้าได้ทรงเจิมไว้ ที่พระองค์ทรงได้มาด้วยพระโลหิตของพระบุตรของพระองค์เอง⁸

พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ์ก็ทำเหมือนกับที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำ สองสามคำสุดท้ายก็คือ “ได้มาด้วยพระโลหิตของพระบุตรของพระองค์เอง” แม้จะไม่มีคำ “พระบุตร” อยู่ในต้นฉบับภาษากรีก (διὰ τοῦ ἁγίου τοῦ θεοῦ แปลว่า “ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง”) พวกเขาก็ใส่คำ “พระบุตร” เข้าไป มันน่าฆ่าที่ฉบับแปลของชาวยิวจะมาแปลข้อนี้เหมือนกับของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เหตุผลก็คือไม่มีชาวยิวคนไหนจะทนรับความคิดแบบนี้ได้ที่พระเจ้าจะหลังพระโลหิตของพระองค์เอง และเมื่อพระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ์กำลังแปลพระคัมภีร์ใหม่ซึ่งเป็นพระคัมภีร์ของคริสเตียนนั้น จึงเพิ่มคำศัพท์คริสเตียนว่า “พระบุตร” เข้าไปในข้อความนั้น

พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ์อาจเป็นประโยชน์แต่ก็ยังไม่น่าเชื่อถือ ข้อได้เปรียบอย่างหนึ่งของพระคัมภีร์ฉบับนี้ก็คือได้แปล “พระยาห์เวห์” เป็น “อาโดนาย” ในพระคัมภีร์เดิม และได้แปล “พระคริสต์” เป็น “เมสสิยาห์” ในพระคัมภีร์ใหม่ แม้จะมีข้อได้เปรียบนี้พระคัมภีร์ยิวฉบับนี้ก็เบี่ยงเบนไปจากต้นฉบับเดิมเพื่อหลีกเลี่ยงการพูดถึงพระโลหิตของพระเจ้า คุณสามารถใช้พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ์นี้ได้ ถ้าหากคุณต้องการการแปลแบบอื่น ในบางที่ฉบับนี้ก็แปลได้ดีกว่าฉบับแปลต่างๆ ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ในที่อื่นๆ ก็แปลไม่ต่างกันนัก

การเห็นความจริงโดยพระคุณของพระเจ้า

โดยพระคุณของพระเจ้า ผมจึงเห็นความจริงในพระคำของพระเจ้าอย่างชัดเจน มันอาจจะเป็นแค่จุดเริ่มต้น แต่อย่างน้อยผมก็ได้เห็นความจริง หลังจากที่ผมพยายามอยู่สามปีและต่อสู้กับความสับสนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพและหลุดพ้นจากพันธหลังความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ผมได้รับการปลูกฝังมา ผมบอกคุณได้ว่าสิ่งที่เห็นนั้นส่งผลให้ผมมีความรู้สึกที่ปนกัน ความรู้สึกหนึ่งก็เสียใจและโกรธ แต่อีกความรู้สึกหนึ่งผมก็โล่งใจ ที่ความจริงนี้ได้เริ่มปรากฏความชัดเจนอย่างแท้จริง

⁷ พระวิญญาณบริสุทธิ์

⁸ ฉบับ 1971 แปลกิจการ 20:28 ว่า “ท่านทั้งหลายจงระวังตัวให้ดี และจงรักษาฝูงแกะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงตั้งท่านไว้ให้เป็นผู้ดูแล และเพื่อจะได้ปกครองคริสตจักรขององค์พระผู้เป็นเจ้า ที่พระองค์ทรงได้มาด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง” (ผู้แปล)

ผมอยากสรุปเรื่องทั้งหมดของการเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ในเจ็ดบทนี้ และหากมีความจำเป็นก็จะมีบทเสริมเพื่อให้ความกระจ่างกับประเด็นต่างๆเพิ่มเติม แต่ผมหวังจะให้เรื่องทั้งหมดนี้จบในเจ็ดบท ผมไม่แน่ใจว่ามีใครบ้างจะทนรับกับ “ภาระของการเผยพระวจนะ” อันหนักอึ้งนี้ได้ ที่พวกเราบางคนต้องแบกรับ และนั่นไม่ใช่ทางเลือกของเราเอง ภาระนี้ได้ตกอยู่กับเรา ดังนั้นเราจึงไม่มีทางเลือก นอกจากต้องเดินหน้าโดยไม่คำนึงถึงผลที่ตามมาจากการพูดความจริงนี้

พระเจ้าผู้สร้างเดียว พระผู้ช่วยให้รอดเดียว

ในพระคัมภีร์นั้น (คำว่า “พระคัมภีร์”⁹ ทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่นั้นหมายถึงพระคัมภีร์เดิมภาษาฮีบรู) มีเพียงพระเจ้าผู้สร้างองค์เดียวและไม่มีผู้ใดอื่น อีสยาห์ 44:24 กล่าวว่า

พระเจ้าผู้ใดของเจ้า ผู้ปั้นเจ้าในครรภ์ ตรัสดังนี้ว่า “เราคือพระเจ้า ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง พระองค์ผู้คลี่ฟ้าสวรรค์แต่ลำพัง ผู้กางแผ่นดินโลกด้วยพระองค์เอง” (ฉบับ NIV)¹⁰

ประเด็นนี้สามารถทำให้ชัดเจนขึ้นได้หรือไม่? พระยาห์เวห์ตรัสซ้ำๆว่า ไม่มีใครอยู่กับพระองค์ในการสร้าง มีแต่ “ผู้ใด” (หรือ ผู้ช่วยให้รอด) เดียว ประเด็นนี้ได้ถูกกล่าวซ้ำอีกในอิสยาห์ 43:11 ว่า “เรา เราเองคือพระเจ้า และนอกจากเรา ไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอื่นอีก”¹¹ (ฉบับ NIV) ความจริงง่ายๆก็คือไม่มีผู้สร้างผู้อื่นและผู้ช่วยให้รอดผู้อื่น เราพลาดคำกล่าวที่ชัดเจนของพระคัมภีร์ไปเพราะความเชื่อในตรีเอกานุภาพบดบังตาของเราไว้ อีสยาห์ 45:21-22 กล่าวว่า

จงแจ้งสิ่งที่เกิดขึ้น เสนอมาสิ ให้พวกเขาปรึกษากัน ใครเล่าแจ้งเรื่องนี้ไว้ล่วงหน้ามาแล้ว? ใครเล่าล้นวาจาไว้ตั้งแต่อดีตกาลอันยาวนาน? ไม่ใช่เรา พระเจ้าหรือ? และนอกจากเรา ไม่มีพระเจ้าอื่นใด ผู้เป็นพระเจ้าที่ชอบธรรมและผู้ช่วยให้รอด ไม่มีใครอื่นนอกจากเรา มนุษย์ทั่วทั้งโลก จงหันมาหาเราและรับการช่วยให้รอด เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีก” (อิสยาห์ 45:21-22 ฉบับ NIV)

พระเจ้าจะต้องตรัสสักกี่ครั้งเราจึงจะเข้าใจเรื่องนี้ว่า “ไม่มีผู้ใดอื่น” หรือ “ไม่มีผู้ใดนอกเหนือจากเรา” หรือ “นอกจากเราไม่มีพระเจ้าอื่น”? เราพลาดข้อความที่ชัดเจน เราจึงนำพระเจ้าอื่นหรือ

⁹ Scriptures

¹⁰ ฉบับ 1971 แปลว่า “พระเจ้าผู้ใดของเจ้า ผู้ปั้นเจ้าตั้งแต่ในครรภ์ ตรัสดังนี้ว่า ‘เราคือพระเจ้า ผู้ทรงสร้างสิ่งสรรพ ผู้ทรงขึงฟ้าสวรรค์แต่ลำพัง ผู้ทรงกางแผ่นดินโลก ผู้ใดอยู่กับเราเล่า?’” (ผู้แปล)

¹¹ ฉบับ 1971 แปลว่า “เรา เราคือพระเจ้า และนอกจากเราไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด” (ผู้แปล)

ผู้ช่วยให้รอดอื่นเข้ามา ความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะมีที่ว่างให้เพิ่มบุคคลอื่นๆเสมอ เมื่อคุณทิ้งการนับถือในพระเจ้าเพียงองค์เดียว คุณก็จะมีที่เพิ่มให้กับพระอื่น ๆ ผู้ช่วยให้รอดอื่น ๆ และผู้สร้างอื่น ๆ

นี่ไม่ได้หมายความว่าไม่มีผู้ช่วยให้รอดที่เป็นมนุษย์ในพระคัมภีร์เดิม อย่างเช่น บรรดาผู้วินิจฉัยที่พระเจ้าทรงช่วยชนอิสราเอลให้รอดผ่านทางพวกเขา ประเด็นของการกล่าวหาว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยให้รอดเพียงผู้เดียวก็คือว่า ท้ายที่สุดแล้วเป็นพระเจ้าที่ปลดปล่อยชนอิสราเอลผ่านผู้ช่วยให้รอดทั้งหลายที่เป็นมนุษย์ พวกเขาไม่ใช่ผู้ช่วยให้รอดสูงสุด แต่เป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์ พระผู้ช่วยให้รอดเพียงผู้เดียวเท่านั้น

อิสยาห์ 45:18 กล่าวว่า

เพราะพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ พระองค์คือพระเจ้า พระองค์ผู้ทรงปั้นแผ่นดินโลกและทำมันไว้ พระองค์ทรงสถาปนามันไว้ พระองค์ไม่ได้ทรงสร้างมันให้ว่างเปล่า แต่ทรงปั้นมันไว้ให้มีคนอาศัย พระองค์ตรัสตั้งนั่ว “เราคือพระเจ้า และไม่มีผู้อื่นอีก...” (อิสยาห์ 45:18 ฉบับ NIV)

เราได้เข้าใจข้อความในข้อนี้ไหม? ผมจะต้องให้ข้ออื่นๆเพิ่มอีกไหม? ทำไมจึงมีการพูดซ้ำอยู่เสมอว่าไม่มีผู้อื่นอีก? ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดนี้พูดถึงพระยาห์เวห์ว่าทรงเป็นผู้เดียวที่สร้างทุกสิ่ง แต่ในความเชื่อตรีเอกานุภาพแล้ว พระเยซูทรงเป็นพระผู้สร้าง

ในการตีความของความเชื่อในตรีเอกานุภาพจากยอห์น 1:3 (“สรรพสิ่งได้ถูกสร้างขึ้นโดยทางพระองค์ ในบรรดาสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมานั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นโดยทางพระองค์”) นั้น พระเยซูเป็นผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ดังนั้นจึงเข้าใจกันว่าพระยาห์เวห์ไม่ได้สร้างทุกสิ่งด้วยพระองค์เอง ซึ่งหมายความว่าอิสยาห์ 44:24 จะต้องผิดผิด ความคิดแบบตรีเอกานุภาพที่พระเยซูได้ทรงสร้างทุกสิ่งนั้น โดยพื้นฐานแล้วเป็นการตัดโอกาสพระยาห์เวห์

แต่โคโลสี 1:16-17 ไม่ได้บอกหรือกล่าวว่าพระเยซูทรงสร้างทุกสิ่ง? ใช่แล้ว..ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะเป็นอย่างนั้น ต่อไปนี้เป็นโคโลสี 1:16-17 จากฉบับภาษาอังกฤษสองฉบับพร้อมด้วยฉบับภาษากรีก

¹⁶เพราะโดยพระองค์ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น คือสิ่งทั้งในท้องฟ้าและบนแผ่นดินโลก ทั้งสิ่งที่มองเห็นได้และไม่อาจมองเห็นได้ ไม่ว่าบรรดาเทพผู้ครองบัลลังก์ หรือเทพผู้ทรงเดชานุภาพ หรือเทพผู้ครอง หรือเทพผู้ทรงอำนาจ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์ ¹⁷พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนทุกสิ่ง และในพระองค์ทุกสิ่งประสานเข้าด้วยกัน (ฉบับ NIV)

¹⁶ เพราะเนื่องด้วยพระองค์สรรพสิ่งจึงถูกสร้างขึ้น ในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ที่มองเห็นและที่มองไม่เห็น ไม่ว่าจะเป็นบัลลังก์ อำนาจสูงสุด ผู้ปกครอง หรือผู้มีอำนาจ สิ่งเหล่านั้นล้วนถูกสร้างขึ้นทางพระองค์และเพื่อพระองค์ ¹⁷ พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนทุกสิ่ง และพระองค์ทรงยึดทุกสิ่งเข้าด้วยกัน (ฉบับ CJB)

ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, ἕτερε θρόνοι ἕτερε κυριότητες ἕτερε ἀρχαὶ ἕτερε ἑξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ ἐκτίσταν

เราสังเกตเห็นความแตกต่างที่สำคัญระหว่างพระคัมภีร์ฉบับ CJB กับฉบับ NIV ในฉบับ NIV ข้อ 16 กล่าวสองครั้งว่าทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น “โดยพระองค์” (นั่นคือโดยพระเยซู) ในขณะที่ฉบับ CJB กล่าวอย่างถูกต้องว่า “ทางพระองค์” (ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα)

คุณก็ตัดสินใจเอาเองเถิดว่า เป็นพระยาห์เวห์ผู้ทรงสร้างทุกสิ่งด้วยตัวพระองค์เอง หรือว่าจะเป็นอีกผู้หนึ่งที่เรียกว่าพระเจ้าพระบุตรเป็นผู้สร้างทุกสิ่ง? หรือว่าจะเป็นพระเจ้าที่ทรงสร้างทุกสิ่งทางอีกผู้หนึ่งที่เรียกว่าพระเจ้าพระบุตร? คุณอยากจะตัดสินใจในเรื่องนี้ไหม? พระคัมภีร์เดิมเป็นความจริงหรือไม่เป็นความจริงกันแน่?

ตัวอย่างความเอนเอียงในการแปลของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ

ให้เราพิจารณาสองข้อที่เราดู คืออิสยาห์ 44:24 และโคโลสี 1:16 สองข้อนี้ขัดแย้งกันไหม? คุณช่วยบอกผมได้ไหมว่า ทั้งสองข้อจะเป็นความจริงได้อย่างไรโดยไม่ตบตาเรา และไม่ทำให้เราดูโง่ไปเลย? อิสยาห์ 44:24 กล่าวอย่างชัดเจนว่า “เราคือพระเจ้า ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ผู้ซึ่งฟ้าสวรรค์แต่ลำพังผู้กางแผ่นดินโลกด้วยตัวเอง” (ฉบับ NIV)¹²

จงสังเกตคำสำคัญ “แต่ลำพัง” และ “ด้วยตัวเอง” พระยาห์เวห์ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกด้วยตัวพระองค์เองทั้งหมด แล้วข้อไหนถูกต้อง ข้อนี้หรือข้อในโคโลสี? แต่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพต้องการให้มีทั้งสองทาง

¹² อิสยาห์ 44:24 “เราคือพระยาห์เวห์ ผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งปวง เราแต่ผู้เดียวคลี่ฟ้าสวรรค์ออกมา เราเองเป็นผู้กางแผ่นดินโลกออก” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

พระยาห์เวห์ทรงสร้างทุกสิ่งด้วยตัวพระองค์เอง หรือว่าพระองค์ทรงมีผู้ช่วยสร้างกันแน่? ทำไมพระองค์จึงต้องให้มีใครมาช่วยพระองค์ด้วย? เรากำลังจะบอกว่า พระยาห์เวห์ไม่สามารถจะสร้างได้ด้วยตัวพระองค์เองอย่างนั้นหรือ?

โยเซยา 13:4 กล่าวว่า “เราคือยาห์เวห์ พระเจ้าของเจ้า จากตั้งแต่แผ่นดินอียิปต์ เจ้าทั้งหลายไม่รู้จักพระเจ้าอื่นนอกจากเรา และนอกจากเรา ไม่มีผู้ช่วยอื่นใด” (ฉบับ ESV) คุณจะเห็นอีกแล้วว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวและผู้ช่วยให้รอดเพียงองค์เดียว คำกล่าวนี้จำกัดใช้กับเฉพาะชนอิสราเอล และกับพระคัมภีร์เดิมหรือ? หรือว่าใช้ได้กับพระคัมภีร์ใหม่ด้วย? ไม่ใช่ตามฉบับแปลต่างๆของพระคัมภีร์ใหม่ที่เรามี ตัวอย่างเช่น ทิตัส 2:13 กล่าวว่า “...ในขณะที่เรากำลังรอคอยความหวังที่น่าเป็นสุข และการปรากฏของพระสิริของพระเจ้ายิ่งใหญ่คือพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” (ฉบับ NASB) การแปลนี้ซึ่งกล่าวว่า พระคริสต์เป็นพระเจ้ายิ่งใหญ่และพระผู้ช่วยให้รอดของเรานั้นคล้ายกับที่เราอ่านการแปลของฉบับอื่นๆส่วนใหญ่ แต่มีปัญหาที่ดูเหมือนว่าไม่มีใครสังเกตเห็น เราไม่ได้สังเกตเห็นความไม่สอดคล้องกันอย่างสิ้นเชิงของคำเหล่านี้ ตามที่อัสยาห์และโยเซยาพูดถึงพระยาห์เวห์ว่า พระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าเพียงผู้เดียวและเป็นผู้ช่วยให้รอดเพียงผู้เดียว แต่มีใครเคยใส่ใจที่จะสังเกตไหมว่าทิตัส 2:13 นั้นแปลผิด? ในความเป็นจริงแล้ว คริสเตียนส่วนใหญ่ไม่สนใจหรือว่าจะแปลผิดหรือแปลถูกต้องราบใดที่มันสนับสนุนความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

ภาษากรีกกล่าวตรงตัวว่า “พระสิริของพระเจ้ายิ่งใหญ่ และพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” (τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ)¹³ คุณจะแปลอย่างนี้ไม่ได้ว่า “พระสิริของพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดที่ยิ่งใหญ่ของเราคือพระเยซูคริสต์” (หรือแปลว่า “พระสิริของพระเจ้ายิ่งใหญ่คือพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา”)¹⁴ เพราะนี่จะเป็นการฝ่าฝืนหลักของภาษากรีก แต่สิ่งที่เราเห็นในข้อความภาษากรีกคือ “พระเจ้ายิ่งใหญ่ (τοῦ μεγάλου θεοῦ, the great God) และพระผู้ช่วยให้รอดของเรา (καὶ σωτῆρος ἡμῶν, and our savior) ในภาษาอังกฤษนั้นคำนำหน้านาม “the” (τοῦ ที่ชี้เฉพาะ) ในส่วนแรกถูกแทนที่ด้วยคำว่า “ของเรา” (our, ἡμῶν) ในส่วนที่สอง เมื่อเราพูดว่า “ถูกแทนที่” เราก็หมายความว่าอย่างนั้น เพราะถ้าคำนำหน้านาม “the” ถูกนำไปไว้ในส่วนที่สองโดยไม่ได้อีกแทนที่ด้วยคำว่า “our” นั่นก็จะเป็นการรวมคำที่ดูชอบกลว่า “the our”¹⁵ ซึ่งไม่ถูกต้องทั้งในภาษากรีกและภาษาอังกฤษ แต่ฉบับ NASB และฉบับ NIV ก็ฝ่าฝืนภาษากรีกด้วยการลบคำ “the” ออกจากส่วนแรกและย้ายเอาคำ “our” ในส่วนหลังมาไว้ข้างหน้าคำพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด! (“our great God and Savior” ซึ่งควรจะเป็น “the great God and our

¹³ “the glory of the great God and our savior Jesus Christ”

¹⁴ “the glory of our great God and savior, Jesus Christ”

¹⁵ “great God and the our savior Jesus Christ”

Savior”)¹⁶ การฝ่าฝืนภาษากรีกนั้น มีแรงจูงใจอย่างชัดเจนว่าเอนเอียงตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ แต่ดีที่ฉบับแปลของยิว (CJB) ไม่ได้ฝ่าฝืนข้อความเดิมของภาษากรีกในแบบนี้ (“พระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ของเราและการปรากฏของพระผู้ไถ่ของเรา คือเยซูวาพระเมสสิยาห์”)¹⁷ ฉบับคิงเจมส์¹⁸ ก็วางไว้ถูกที่ (พระเจ้าใหญ่ยิ่งและพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา) การที่ฉบับ NIV ได้รับความนิยมในโลกที่พูดภาษาอังกฤษนั้น กล่าวได้ว่าความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ถูกใส่ให้กับคนจำนวนมาก

คุณจะลังเลระหว่างสองฝ่ายนี้อีกนานเท่าไร?

ผมจำได้ว่าหลายปีมาแล้วได้เดินอยู่บนภูเขาคาร์เมลกับผู้ร่วมงานหลายคน ผมได้ไปเยี่ยมที่นั่นอย่างน้อยสองครั้งกับผู้อบรมทีมแรกครึ่งหนึ่งและกับผู้อบรมทีมที่สามอีกครึ่งหนึ่ง แต่ขณะกำลังเดินอยู่บนภูเขาคาร์เมลนั้น ผมไม่เคยคิดเลยว่าวันหนึ่งผมจะมาประกาศอย่างเดียวกันกับที่เอลียาห์ได้ประกาศไว้บนภูเขาคาร์เมลเมื่อเผชิญหน้ากับปุโรหิตทั้งหลายของพระบาอัล ชนอิสราเอลได้ติดตามนมัสการพระ “บาอัล” กันหมด เอลียาห์กล่าวกับประชาชนดังนี้

เอลียาห์มาอยู่ต่อหน้าประชาชนและกล่าวว่า “พวกท่านจะลังเลใจระหว่างสองฝ่ายนี้นานเท่าใด? ถ้าพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า ก็จงติดตามพระองค์ แต่ถ้าพระบาอัลเป็นพระเจ้า ก็จงติดตามไปเถิด” แต่ประชาชนไม่ตอบอะไร (1 พงศกษัตริย์ 18:21 ฉบับ NIV)

ประชาชนไม่ได้พูดอะไรเลยสักคำ เพราะว่าพวกเขาไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าจะยืนอยู่ข้างไหนดี พี่น้องผู้ร่วมงานที่รักของผม ผมขอบอกกับเราว่า เราได้มาถึงทางที่ต้องแยกกัน ถ้อยคำของเอลียาห์ก็อยู่ตรงหน้าเราแล้ว “พวกคุณจะลังเลกับสองฝ่ายนี้อีกนานเท่าไร? ถ้าพระยาห์เวห์เป็นพระเจ้ายิ่งก็จงติดตามพระยาห์เวห์ ถ้าพระบาอัลเป็นพระเจ้ายิ่งก็จงติดตามพระบาอัลไปเถิด”

อีกประการหนึ่ง คำว่า “บาอัล” มีความหมายว่า “เจ้านาย”¹⁹ ซึ่งเป็นคำเรียกที่ใช้กับพระเจ้าและกับพระเยซูคริสต์ คุณจะต้องเลือกระหว่างองค์เจ้านายสององค์นี้ คุณจะม้องค์เจ้านายสององค์ไม่ได้ คุณจะตามองค์ไหนหรือ? ขอให้ตัดสินใจด้วย เราคงต้องแยกทางกันไม่ตอนนั้นก็ภายหลัง

¹⁶ ฉบับภาษาไทย (ยกเว้นฉบับไทยคิงเจมส์) แปลว่า “พระเจ้ายิ่งใหญ่และพระผู้ช่วยให้รอดของเราคือพระเยซูคริสต์” และ “พระเจ้าใหญ่ยิ่งคือพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” และ “พระเจ้าองค์พระผู้ช่วยให้รอดผู้ยิ่งใหญ่ของเราคือพระเยซูคริสต์” (ผู้แปล)

¹⁷ Titus 2:13 “our great God and the appearing of our Deliverer, Yeshua the Messiah.” (CJB)

¹⁸ Titus 2:13 “the great God and our Saviour Jesus Christ” (KJV)

¹⁹ “บาอัล” (ba'al) เป็นคำเรียกพระของคานาอันและชนเมโสโปเตเมีย ในยุคต้น ๆ คำนี้ก็ใช้กับพระเจ้าพระยาห์เวห์ด้วย “บาอัล” ในภาษาฮีบรูหมายถึง “เจ้าของ” ที่ให้ความหมายว่า “เจ้านาย” หรือ “สามี” (โฮเซยา 2:16 “พระยาห์เวห์ตรัสว่า ในวันนั้นเจ้าจะเรียกเราว่า ‘สามีของฉัน’ เจ้าจะไม่เรียกเราว่า ‘พระบาอัลของฉัน’ อีกต่อไป”) ข้อมูลจากคู่มือพระคัมภีร์และวิกิพีเดีย (ผู้แปล)

บาอัลไม่ใช่พระใหม่ในอิสราเอล แต่มีอยู่มานานแล้วเมื่อนับย้อนไปตั้งแต่การตั้งรกรากครั้งแรกสุดในแผ่นดินอิสราเอล มีอยู่ช่วงหนึ่งที่คำเรียกบาอัลถูกนำไปใช้กับพระยาห์เวห์ แต่ต่อมาก็เลิกไปหลังจากที่บาอัลกลายเป็นชื่อที่นิยมใช้กับพระอื่น ๆ คำเรียกบาอัลนี้ (lord-เจ้านาย) เคยใช้กับพระยาห์เวห์อยู่เป็นเวลานานเหมือนที่ใช้กับพระอื่น ๆ บาอัลเป็นพระของหลายชนชาติ พระบาอัลเป็นที่นับถือในหมู่ชาวคานาอันว่าเป็นพระแห่งความอุดมสมบูรณ์ของผู้ทำการเกษตร และช่วงไม่นานหลังจากโมเสส ชาวอิสราเอลส่วนใหญ่ก็ได้ติดตามพระบาอัล และลืมนพระยาห์เวห์ผู้ทรงนำพวกเขาออกมาจากอียิปต์ ดังนั้นบนภูเขาทุกลูก สถานที่บูชาทุกแห่ง และได้ต้นไม้ทุกต้น จะมีแท่นบูชาตั้งขึ้นสำหรับพระบาอัล

เมื่อผมกำลังศึกษาอยู่ในประเทศอิสราเอล ผมพักที่บ้านพักรับรองของเซนต์แอนดรูว์ เพื่อนร่วมงานที่ติดตามผมมาอิสราเอลทีหลัง จะรู้ว่าบ้านพักรับรองนี้ตั้งอยู่บนเนินเขาเล็ก ๆ ช่วงที่ผมยังเรียนอยู่นั้นแท่นบูชาเก่าแก่ซึ่งก็คือสถานบูชาบนที่สูง²⁰ก็ยังมีอยู่ แต่เมื่อผมกลับไปเยี่ยมที่นี่อีกครั้งในสิบห้าปีต่อมาพบกับผู้อบรมรุ่นแรก แท่นบูชาเก่าแก่นี้ก็ถูกย้ายไปแล้ว แต่สถานบูชาบนที่สูงนั้นยังมีอยู่เมื่อผมไปอิสราเอลครั้งแรก ความจริงแล้วยังมีสิ่งอื่นๆ อีกมากที่ยังอยู่ในสภาพเดิมเพราะในเวลานั้นแทบไม่มีการท่องเที่ยวในอิสราเอลเลย อิสราเอลเพิ่งจะก่อตั้งประเทศได้ไม่นานเมื่อผมเริ่มไปเรียนภาษาฮีบรู และผมสามารถจะเดินเที่ยวตามที่ต่างๆ ได้ตามสบาย แต่เมื่อผมกลับไปอิสราเอลกับทีมรุ่นแรก สถานที่เหล่านั้นก็กลายเป็นจุดท่องเที่ยวไปแล้ว ก็ยังต้องซื้อตั๋วเข้าชมอีกด้วย

เมื่อผมไปอยู่ในอิสราเอลครั้งแรก ผมสามารถเดินไปรอบๆ คาเปอร์นาอูมซึ่งเป็นพื้นที่โล่งกว้างที่แทบจะไม่มีใครไปเดินแถวนั้น ผมปีนขึ้นเมฆาดา²¹คนเดียวหรือบางครั้งก็ปีนกับนักปีนเขาคนอื่น และผมก็ไม่เห็นใครที่นั่นเลย แต่ในปัจจุบันนี้คุณจะต้องซื้อตั๋วขึ้นไปหรือจะขึ้นกระเช้าไฟฟ้าก็ยังได้

ช่วงแรกๆ ที่ผมอยู่ในอิสราเอล มีหลายสิ่งยังอยู่ในสภาพเดิมมาเกือบ 2000 ปี ผมเดินไปตามทะเลสาบกาลิลีซึ่งเกือบทั้งหมดอยู่ในสภาพเดิมมาตั้งแต่สมัยของพระเยซู ผมเดินไปตามกำแพงโบราณที่เมื่อผมกลับไปอิสราเอลอีกครั้งก็ถูกรื้อออกไปแล้ว บนกำแพงมีกิ่งก้านใหญ่ยาวสองฟุตนอนเลื้อยอยู่ พวกมันจึงมองผมด้วยความสนใจเมื่อผมเดินผ่านมัน พวกมันจึงมาที่ผมเพราะไม่มีอะไรอย่างอื่นให้มอง ผมไม่ใช่คนสำรวจสัตว์ป่าที่กำลังสำรวจพวกมัน แต่กลับเป็นผู้ที่พวกมันกำลังสำรวจผมยังกับว่าผมเป็นสัตว์ป่าชนิดหนึ่งอย่างนั้นแหละ เมื่อผมกลับไปที่นี่อีก 15 ปีต่อมาก็ไม่มีกำแพงและไม่มีพวกกิ่งก้านให้เห็น นักท่องเที่ยวจำนวนมากต่างแห่กันมาเที่ยวชมสถานที่เหล่านี้แต่ก่อนหน้านั้นผมเห็นสถานบูชาบนที่สูงและแท่นบูชาต่างๆ ที่ถวายให้กับพระบาอัลอยู่ทั่วอิสราเอล

²⁰ หรือ “ปูชนียสถานสูง”

²¹ Masada เป็นที่ตั้งของพระราชวังและป้อมปราการโบราณที่สร้างบนที่ราบสูงหินโดดๆ ในเขตทางใต้ของอิสราเอล (ผู้แปล)

เมื่อชาวอิสราเอลนมัสการพระบาอัลนั้น พวกเขาไม่ได้ลืมนะพระยาห์เวห์เสียทีเดียว แม้ว่าพระองค์จะไม่ได้เป็นศูนย์กลางของการนมัสการอีกต่อไป เอลียาห์ผู้เผยพระวจนะของพระองค์ก็ยังคงมีอิสระที่จะเดินทางไปมาในอิสราเอลและคนทั่วไปก็ไม่ได้พยายามจะฆ่าเขา แต่บนภูเขาคารเมลมีผู้เผยพระวจนะเพียงคนเดียวคือเอลียาห์เองผู้เผชิญหน้ากับผู้เผยพระวจนะของพระบาอัล 450 คน (1 พงศกษัตริย์ 18:19)

อัตราส่วน 450 ต่อ 1 นั้นความได้เปรียบจะเป็นอย่างไร? ลองนึกถึงคน 450 คนในค่ายอิสเตอร์ของเราดูแล้วคุณก็จะเห็นว่าผู้เผยพระวจนะ 450 คนของพระบาอัลที่เผชิญหน้านั้นเป็นกลุ่มใหญ่ทีเดียว! เอลียาห์คนที่ไม่สลักสำคัญลำพังคนเดียว ยืนขึ้นท้าทายกองทัพผู้เผยพระวจนะ 450 คน เขายังพูดกับคนอิสราเอลว่า “ท่านจงตกลงใจว่าจะติดตามใคร จะติดตามพระยาห์เวห์หรือว่าพระบาอัล?”

ความเชื่อของคริสเตียนก็ได้สร้างพระบาอัลเช่นกัน ดังนั้นเราจึงถูกบังคับให้เลือกเช่นกัน ที่ผ่านมามีได้พยายามจะลุ่มอล่วยระหว่างสองอย่างนี้ หรือหาวิธีให้ทั้งสองอย่างกลมกลืนกัน แต่หลังจากสามปีที่ยากผมจึงยอมแพ้ เพราะผมเห็นว่าไม่มีทางที่จะให้คำสอนสองอย่างที่ตรงกันข้ามกันและไม่เข้ากันให้กลมกลืนกันได้

องค์ผู้เป็นเจ้าของทรงเปิดเผยสิ่งที่ทำให้ผมตกตะลึง

เมื่อผมตื่นนอนในเช้าวันอาทิตย์ก่อน ผมก็เข้าเฝ้าองค์ผู้เป็นเจ้าของตามปกติทันที จากนั้นพระองค์ก็ให้เรื่องทั้งหมดนี้กระจ่างชัดกับผมจนผมแทบจะอยู่ในอาการตกตะลึง ผมอยากอ่านสิ่งที่ผมจดไว้หลังจากตื่นขึ้นให้คุณฟัง หลังจากที่เขียนความคิดของผมแล้ว ผมก็คิดถึงชื่อที่จะเรียกสิ่งที่ผมเขียนขึ้น และผมก็เลือกชื่อสิ่งที่เขียนว่า “ตกตะลึง” ผมเขียนไว้อย่างนี้ว่า

อะไรคือข้อสรุปที่เราหลีกเลี่ยงไม่ได้กับหกบทก่อนหน้านี้? วันอาทิตย์ที่ 31 ธันวาคม 2006 เมื่อผมตื่นนอนก็เข้าเฝ้าองค์ผู้เป็นเจ้าของตามปกติ พระองค์ได้ให้ข้อสรุป (ของหกบท) ที่ชัดเจนอย่างแจ่มแจ้งกับผม ผมยังไม่ได้เห็นจนกระทั่งเมื่อเห็นว่าข้อสรุปคืออะไร องค์ผู้เป็นเจ้าของทรงนำผมแต่ละวัน (จนถึงข้อสรุป) และผมก็มักจะไม่เห็นข้อสรุปด้วยซ้ำ แต่เมื่อผมเห็น ผมรู้สึกว่าจะจิตใจของผมหนักอึ้งอยู่ภายในและเป็นอย่างนั้นไปตลอดทั้งวัน (เฮเลน ภรรยาของผมเป็นพยานให้ผมได้ ผมไม่พูดไม่จาเพราะจิตใจของผมหนักอึ้ง)

ทำไมจิตใจของผมจึงไม่ชื่นชมยินดีที่ได้เห็นความจริงนี้แต่กลับทุกข์ใจ? ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะตอนนี้เมื่อพิจารณาตามความจริงแล้ว ผมเห็นอย่างชัดเจนเป็นครั้งแรกว่าข้อผิดพลาดนั้นใหญ่หลวงเพียงใด กับความเท็จที่เราได้ถล่มลงไป ข้อผิดพลาดที่ใหญ่หลวงนี้คืออะไร? สิ่งนั้นก็คือ

พระคริสต์ของคริสเตียนที่เชื่อในตรีเอกานุภาพเป็นพระคริสต์เทียมเท็จ พระคริสต์องค์นี้ไม่ใช่พระคริสต์ตามที่ประกาศไว้ในพระคัมภีร์ใหม่ พระคริสต์องค์นี้ไม่มีอะไรที่เหมือนกับพระคริสต์ในพระคัมภีร์ แต่เป็นพระคริสต์ที่คริสเตียนต่างชาติคิดขึ้นบนพื้นฐานของความผิดพลาด และดังนั้นจึงเป็นความเท็จ ในการตีความพระคัมภีร์สองสามตอนจากพระคัมภีร์ใหม่

พระคริสต์ของคริสเตียนต่างชาติคือใครหรือ? คุณกับผมรู้คำตอบนี้ พระองค์ก็คือพระเจ้าพระบุตรที่เสด็จมาบังเกิด ผู้ทรงเป็นหนึ่งในสามพระองค์ในตรีเอกานุภาพ อีกสองพระองค์ก็คือพระเจ้าพระบิดาและพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราเห็นปัญหาไหม? ถ้าหลังจากผ่านมาหกบทแล้วเรายังมองไม่เห็นปัญหา นั่นก็แสดงถึงขีดขนาดที่เราถูกทำให้หลงตาม หลับโหล และมองไม่เห็นความเท็จของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

ปัญหาก็คือ ไม่มี “พระเจ้าพระบุตร” อยู่ที่ไหนเลยในพระคัมภีร์ นี่เป็นครั้งแรกที่ผมตาสว่างว่าไม่มีบุคคลดังกล่าว พระคัมภีร์สี่ตอนหลักๆ ที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพใช้พิสูจน์นั้น ไม่ได้ให้หลักฐานการตีความได้ถึงบุคคลที่ถูกเรียกว่า “พระเจ้าพระบุตร” (ดังที่เราเห็นในบทก่อนหน้านี้กับข้ออ้างอิงถึงยอห์นบทที่ 1 และฟิลิปปีบทที่ 2) เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราได้สอนพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพซึ่งเป็นการมาบังเกิดของพระเจ้าพระบุตรที่ไม่มีอยู่จริง การจะให้ “พระเจ้าพระบุตร” ใช้ได้เหมือนกันนั้นเราจึงต้องบอกว่า “พระบุตรของพระเจ้า” ในพระคัมภีร์ใหม่หมายถึงสิ่งเดียวกันกับ “พระเจ้าพระบุตร” แต่ที่เราเห็นในบทที่แล้วก็คือ สองสิ่งนี้ไม่เหมือนกัน

ผมเขียนต่ออีกว่า

เมื่อผมไตร่ตรองสิ่งเหล่านี้ ใจของผมก็เริ่มร้อนเป็นไฟเหมือนไฟที่ไหม้พุ่มไม้บนภูเขาซีนาย เมื่อพระยาห์เวห์เสด็จลงมาที่นั่น เพราะการที่ชาวอิสราเอลทำรูปวัวทองคำด้วยทองคำจากอียิปต์และด้วยความเห็นชอบและการสนับสนุนของอาโรน จึงเหมือนกับการที่คริสเตียนต่างชาติทางตะวันตกได้สร้างพระคริสต์ทองคำขึ้น (ทองเป็นสัญลักษณ์ของพระเจ้า) เพราะเหตุนี้พระคริสต์ที่เป็นพระเจ้าหรือถูกยกให้เป็นพระเจ้าเช่นเดียวกันกับวัวทองคำ จึงได้รับการนมัสการแทนที่พระยาห์เวห์

อนึ่ง ลูกวัวตัวผู้ก็คือลูกของวัวตัวผู้ เป็นการพูดเหินแบบว่าลูกควรเข้ามาเกี่ยวข้องกับ วัวตัวผู้เป็นรูปเคารพในหลายอารยธรรมเก่าแก่รวมทั้งอียิปต์และบาบิโลน แต่เรารู้กันดีจากพระคัมภีร์ว่ามันเป็นตัวแทนของพระบาอัล (คุณจะเห็นในพจนานุกรมพระคัมภีร์เล่มใดก็ได้) ผมเคยสงสัยบ่อยๆ ว่า

ทำไมจดหมายจากยอห์นฉบับแรกซึ่งเกี่ยวโยงกันอย่างมากกับพระกิตติคุณยอห์นนั้น อยู่ดี ๆ ก็จบด้วยคำเตือนเรื่องรูปเคารพ (1 ยอห์น 5:21)²² ตอนนี้มีผมเริ่มจะเห็นแล้วว่าทำไม

พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ใช่พระคริสต์ตามพระคัมภีร์

พระเจ้าของความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะแตกต่างจากพระเจ้าของพระคัมภีร์ ก็เช่นเดียวกับพระคริสต์ที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพยกขึ้นเป็นพระเจ้ายกก็จะแตกต่างจากพระคริสต์ของพระคัมภีร์ อย่างหนึ่งก็คือ พระเจ้าของความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะแบ่งเป็นสามส่วน ซึ่งไม่เหมือนกับพระเจ้าจากการเผยของพระคัมภีร์

ให้เรามาพิจารณาความแตกต่างเบื้องต้น ระหว่างพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพกับพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราเชื่อว่าพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพเป็นอย่างไร ฉะนั้นผมคงไม่ต้องลงรายละเอียดในเรื่องนี้ แต่ให้เราฟันความจำของเรากันเพื่อว่าจะยังสับสนเรื่องนี้อยู่ พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพคือ “พระเจ้าพระบุตร” พระองค์ทรงสามารถทำทุกสิ่งได้โดยไม่พึ่งใครเพราะพระองค์ทรงเท่าเทียมกับพระบิดาในทุกด้าน เพราะเหตุที่พระบุตรมีความเท่าเทียมกับพระบิดาในทุกด้าน ดังนั้นพระองค์จึงทรงเท่าเทียมกับพระบิดาและทำหน้าที่โดยไม่ขึ้นกับพระบิดาในแง่ที่การเท่าเทียมกับพระบิดานั้นทำให้พระองค์ไม่จำเป็นต้องพึ่งพระบิดาในเรื่องใดเลย นั่นคือเหตุผลที่พระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพจึงสามารถมาแทนที่และได้มาแทนที่พระบิดา พระบิดาหมดความสำคัญและไม่ได้จำเป็นกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพเพราะพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่เหลืออะไรให้พระบิดาทำและไม่มีอะไรจะต้องทำ พระคริสต์ทรงมาเป็นพระเจ้าผู้สร้างของเรา เป็นพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา เป็นองค์ผู้เป็นเจ้าและเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระองค์ทรงเป็นทุกอย่างในตัวพระองค์เอง²³

ผมมาตระหนักว่า ความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ได้ใส่ใจเท่าไรกับหลักฐานในพระคัมภีร์ เพราะหลักฐานนั้นไม่ได้เอื้อให้กับคำสอนของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราจะใช้เฉพาะแต่ข้อที่เข้ากับ ความเชื่อในตรีเอกานุภาพของเราเท่านั้น และไม่สนใจข้อที่ไม่เข้ากัน

²² “ลูกทั้งหลายเอ๋ย จงรักษาตัวให้พ้นจากรูปเคารพ” (1 ยอห์น 5:21 ฉบับมาตรฐาน 2011)

²³ เมื่อผมพูดถึงการที่พระคริสต์ทรงอยู่ใต้บัญชา ในการประชุมของผู้ดูแลและดับภูมิภาคที่บาสลินัน (ปี 2005) พวกคุณอาจไม่เห็นว่าเป็นสิ่งที่ผมพูดนั้นขัดกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ความเชื่อในตรีเอกานุภาพปฏิเสธการที่พระบุตรอยู่ใต้บัญชาของพระบิดา สิ่งนี้เรียกว่าการเชื่อผิดเกี่ยวกับการอยู่ใต้บัญชา ในบาสลินันผมตั้งใจพูดอย่างนั้นเพราะผมรู้ถึงความสับสนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพอย่างทะลุปรุโปร่ง รู้เบื้องหน้าเบื้องหลัง พวกคุณที่รู้เรื่องความเชื่อในตรีเอกานุภาพอยู่บ้างก็จะรู้ว่าเมื่อผมพูดถึงการอยู่ใต้บัญชาของพระบุตรนั้น เป็นสิ่งที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพรับไม่ได้ แม้ว่าจะมีหลักฐานจากพระคัมภีร์ในเรื่องนี้ก็ตาม

ผมไม่จำเป็นต้องให้รายละเอียดมากไปกว่านี้เกี่ยวกับพระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราแทนที่พระบิดาด้วยพระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ง่ายๆ เพราะพระคริสต์ทรงเป็นทุกสิ่งกับเรา แต่พระคริสต์ของพระคัมภีร์นั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงที่ผมได้ประจักษ์ชัดหลังตื่นจากอาการมึนเมาของผมในความเชื่อตรีเอกานุภาพ พระคริสต์ตามพระคัมภีร์ไม่มีอะไรที่เหมือนกับพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ทั้งสองเป็นพระคริสต์คนละองค์กัน คุณต้องตัดสินใจว่าคุณจะติดตามพระคริสต์องค์ไหน พระคริสต์ตามพระคัมภีร์นั้นตรงกันข้ามกับพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพอย่างชัดเจนที่ตัวผมเองถึงกับตกตะลึงอย่างมาก

พระคริสต์ตามพระคัมภีร์ไม่มีสิ่งใดเลย นอกจากสิ่งที่พระองค์ได้รับจากพระยาห์เวห์พระบิดาของพระองค์ ผมไม่รู้ว่าเราอ่านพระกิตติคุณยอห์นอย่างไรโดยไม่เห็นถ้อยคำที่พูดตรงๆนี้ ปัญหาอย่างหนึ่งก็คือเราผูกอยู่กับความคิดที่เอาทั้งสองอย่าง เราคิดว่าส่วนนี้ใช้กับมนุษย์พระเยซู และส่วนนั้นใช้กับพระเจ้าพระเยซู พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าหรือทรงเป็นมนุษย์กันแน่? จงตกลงใจเสียที เราบอกว่าพระองค์ทรงเป็นทั้งสองอย่างและผูกอยู่กับความคิดที่เอาทั้งสองอย่าง ผมเองก็คล้อยตามความคิดที่เอาทั้งสองอย่างมาเสียนาน เราจะสลับไปมาระหว่างสองอย่างนี้ตามแต่โอกาส

การฟังพาพระบิดาอย่างทั้งหมดของพระเยซู

ให้เราดูยอห์น 6:57 เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้นของพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ซึ่งตรงข้ามกับพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ให้เรามาอ่านข้อนี้โดยไม่อ่านด้วยความคิดของตรีเอกานุภาพดังนี้ว่า “พระบิดาผู้ทรงพระชนม์อยู่ทรงส่งเรามาและเรามีชีวิตเพราะ²⁴พระบิดาอย่างไร คนที่กินเราก็จะมีชีวิตเพราะเราอย่างนั้น” (ฉบับ NIV) ที่กล่าวว่า “เรามีชีวิตเพราะพระบิดา” นั้นเราเข้าใจความหมายไหม? พระเยซูยังตรัสต่อไปว่า “คนที่กินเราก็จะมีชีวิตเพราะเรา” ความสัมพันธ์ของเรา กับพระเยซูก็เหมือนกับความสัมพันธ์ของพระองค์กับพระบิดา

ผมขอยกคำพูดของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพที่ชื่อ ซี เค แบร์เรตต์ นักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่คนสำคัญที่ผมจำได้ว่าสนิทกับเจมส์ ดันน์²⁵ นักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่อีกคนหนึ่ง เพราะช่วงหนึ่งทั้งสองเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน แบร์เรตต์พูดไว้ในคู่มืออธิบายพระคัมภีร์ของเขาเกี่ยวกับยอห์นในเรื่องเกี่ยวกับ “โดยพระบิดา” (ὁὐκ τὸν πατέρα) ที่ว่า “พระองค์ซึ่งก็คือพระคริสต์ ไม่ได้มีชีวิตที่ไม่ขึ้นกับพระบิดาหรือมีสิทธิอำนาจที่แยกจากพระบิดา”

²⁴ ต้นฉบับภาษากรีกแปลว่า “โดย” ดังนั้น “และเรามีชีวิตโดยพระบิดาอย่างไร คนที่กินเราก็จะมีชีวิตโดยเราอย่างนั้น” (ผู้แปล)

²⁵ C.K. Barrett; James Dunn

แบร์เรตต์กล่าวอย่างนี้ว่า พระเยซูไม่ได้มีชีวิตที่ไม่ขึ้นกับพระบิดาหรือมีสิทธิอำนาจที่แยกจากพระบิดา ทุกสิ่งที่พระคริสต์ตามพระคัมภีร์มี รวมทั้งชีวิตของพระองค์เองนั้น พระองค์ทรงได้รับจากพระบิดา พระเยซูไม่มีอะไรเป็นของพระองค์เองเลย ดังข้อเท็จจริงที่เราเห็นซ้ำ ๆ ในพระกิตติคุณยอห์น ตัวอย่างเช่น พระเยซูตรัสว่า “เพราะว่าพระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์เองอย่างไร พระองค์ก็ทรงให้พระบุตรมีชีวิตในพระองค์เองอย่างนั้น” (ยอห์น 5:26 ฉบับ NIV) พระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์เองจากแหล่งชีวิตของพระองค์เอง และพระองค์ได้ประทานให้ชีวิตกับพระบุตร พระบุตรมีชีวิตในพระองค์เองโดยทางพระบิดาและจากพระบิดา (เรามีชีวิตในตัวเราเองจากพระบิดาโดยทางพระคริสต์) ทุกสิ่งที่พระบุตรมีนั้นเป็นสิ่งที่พระองค์ได้รับทั้งสิ้น

พระเยซูตรัสไว้ว่า “สิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ได้ทรงมอบไว้แก่เราแล้ว” (มัทธิว 28:18 ฉบับ NIV) พระเยซูทรงมีสิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกก็เพราะพระเจ้าได้ทรงมอบให้พระองค์ ไม่ใช่เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า แต่คำสอนของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพกลับสอนว่า พระเยซูทรงมีสิทธิอำนาจนี้ก็เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ไม่ใช่เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงมอบสิทธิอำนาจนี้ให้กับพระองค์

พระเยซูถูกเรียกว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” แต่ไม่ใช่เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า เปโตรกล่าวว่า “เพราะฉะนั้น ไหว้วานอิสราเอลทั้งหมดรู้แน่นอนว่า พระเจ้าได้ทรงทำให้พระเยซูที่ท่านทั้งหลายตรึงไว้บนกางเขน เป็นทั้งองค์ผู้เป็นเจ้าและพระคริสต์” (กิจการ 2:36 ฉบับ ESV) พระเยซูทรงเป็นองค์ผู้เป็นเจ้าไม่ใช่เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า แต่เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงทำให้พระองค์เป็นองค์ผู้เป็นเจ้าและพระเมสสิยาห์

เราเรียกพระเยซูว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” เพราะเราคิดว่าพระองค์ทรงเป็นองค์ผู้เป็นเจ้าด้วยสิทธิของการเป็นพระเจ้าโดยทรงเป็นพระเจ้าพระบุตร แต่ในพระคัมภีร์นั้น พระเยซูทรงเป็นองค์ผู้เป็นเจ้าก็เพราะพระเจ้าได้ทรงทำให้พระองค์เป็นองค์ผู้เป็นเจ้า พระองค์ไม่ได้มีชื่อเรียกว่าองค์ผู้เป็นเจ้าหรือพระคริสต์ เว้นแต่ว่าพระยาห์เวห์ได้ประทานให้กับพระองค์ แต่เราก็อ้างข้อต่าง ๆ เช่น มัทธิว 28:18 ให้เหมือนกับว่าพระเยซูทรงมีทุกสิ่งด้วยสิทธิของการเป็นพระเจ้า แต่ตรงกันข้าม พระองค์ไม่มีสิทธิของการเป็นพระเจ้าเลย

มีข้ออื่น ๆ อีกหลายข้อที่พิสูจน์ประเด็นนี้ แต่เราไม่มีเวลาจะดูทั้งหมด ให้เรากลับไปที่ยอห์นพระกิตติคุณที่มักถูกใช้บ่อยสุดเพื่อพิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า ความจริงก็คือ พระกิตติคุณยอห์นไม่ได้พิสูจน์การเป็นพระเจ้าของพระเยซู ในยอห์น 8:28 พระเยซูตรัสว่า “เมื่อพวกท่านยกบุตรมนุษย์ขึ้น ท่านก็จะรู้ว่าเราเป็นผู้นั้น และเราไม่ได้ทำอะไรตามใจชอบของเราเอง แต่เรากล่าวสิ่งเหล่านี้ตามที่พระบิดาทรงสอนเรา” (ฉบับ NASB) “เราไม่ได้ทำอะไร” จริง ๆ แล้วหมายถึง “เราทำอะไรไม่ได้” พระเยซูไม่ได้ทำอะไรและตรัสอะไรนอกเหนือจากที่พระบิดาได้บอกให้พระองค์ทำ

ในยอห์น 5:19 พระเยซูตรัสว่า “เราบอกความจริงกับพวกท่านว่า พระบุตรไม่สามารถทำอะไรได้ตามใจของพระองค์ได้ นอกจากสิ่งที่เห็นพระบิดาทำเท่านั้น เพราะสิ่งใดที่พระบิดาทำ พระบุตรก็จะทำอย่างนั้นเหมือนกัน” (ฉบับ ESV) พระเยซูไม่สามารถทำอะไรได้ตามใจพระองค์เองได้ มีพระเจ้าที่ไม่สามารถทำอะไรได้ตามใจพระองค์เองได้หรือ?

ในยอห์น 5:30 พระเยซูตรัสว่า “เราจะทำอะไรตามใจเองไม่ได้ เราได้ยินอย่างไรเราก็พิพากษาอย่างนั้น และการพิพากษาของเราก็ยุติธรรม เพราะเราไม่ได้แสวงหาที่จะทำตามใจของเราเอง แต่ตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา” (ฉบับ ESV) เราเห็นคำว่า “ทำอะไรไม่ได้” อีกแล้วในพระกิตติคุณยอห์น แต่เราก็กังไม่เข้าใจอยู่ดี

ในยอห์น 12:49 พระเยซูตรัสว่า “เพราะเราไม่ได้พูดตามใจของเราเอง แต่พระบิดาผู้ทรงส่งเรามาได้ทรงบัญชาเราว่าจะพูดอะไรและพูดอย่างไร” (ฉบับ NIV) ผมหวังว่านักเทศน์ทุกคนจะสังเกตเห็น เราจะเทศนาแต่สิ่งที่เราได้รับคำสั่งให้พูดเท่านั้น แม้แต่วิธีที่เราพูด เมื่อคุณยืนอยู่บนธรรมาสันต์ครั้งต่อไป ก็จงวางข้อนั้นไว้ตรงหน้าของคุณ แม้แต่พระเยซูเองก็ไม่พูดตามใจชอบของพระองค์เอง

ผมหวังว่าพวกคุณจะมั่นใจเช่นกันว่า พระยาห์เวห์พระบิดาของผมได้ส่งผมและสั่งผมตามที่ผมได้พูดนั้น ผมไม่อาจหาญที่จะพูดเว้นแต่ว่าผมจะได้รับคำสั่งให้พูด ใครจะสามารถแบกรับความรับผิดชอบในการพูดอย่างที่ผมได้พูดในวันนี้ได้? ผมจะทำเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อผมได้รับคำสั่งให้พูด ไมเช่นนั้นผมก็ไม่อาจหาญที่จะพูด ผมยังต้องกลั่นกรองด้วยซ้ำว่าจะพูดอย่างไร พวกคุณก็ต้องระวังเช่นกันว่าจะพูดอย่างไร

ในยอห์น 14:10 พระเยซูตรัสว่า “ท่านไม่เชื่อหรือที่เราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในเรา? ถ้อยคำที่เรากล่าวกับพวกท่านนั้น เราไม่ได้กล่าวตามใจของเราเอง แต่พระบิดาผู้สถิตอยู่ในเราทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์” (ฉบับ ESV) พระราชกิจทั้งสิ้นที่พระเยซูทรงกระทำนั้นก็กระทำโดยพระบิดาผู้สถิตอยู่ในพระองค์ นี่หมายความว่าพระเยซูทรงเป็นหุ่นยนต์หรือไม่? ไม่ใช่แน่นอน เพราะพระเยซูตรัสว่า “ไม่มีใครซึ่งชีวิตไปจากเราได้ แต่ตรงกันข้าม เราสละชีวิตด้วยความสมัครใจของเราเอง เรามีอำนาจที่จะสละชีวิตนั้น และเรามีอำนาจที่จะรับคืนมาอีก นี่คือนิสัยที่พระบิดาของเราทรงบัญชาให้เราทำ” (ยอห์น 10:18 ฉบับ CJB)²⁶

พระเยซูกำลังตรัสว่า “เรามีอำนาจที่จะสละชีวิตของเรา เพราะนี่ก็คือสิ่งที่พระบิดาของเราทรงบัญชาให้เราทำ” อะไรวะ? พระเยซูทรงสละชีวิตของพระองค์เพราะพระบิดาสั่งพระองค์หรือ? จงอย่าเร่งรีบสละชีวิตของคุณในเมื่อพระบิดาไม่ได้สั่งให้คุณทำ เวลาของคุณจะมาถึง ไม่ต้องกังวล เมื่อถึงคราวของคุณ ก็จงแน่ใจว่านั่นคือสิ่งที่พระบิดาทรงสั่งให้คุณทำ ตรงนี้เราจะเห็นใจสมัครที่กระทำ

²⁶ Complete Jewish Bible

ด้วยการเชื่อฟังพระบิดา นั่นเป็นสิ่งที่พระเยซูทรงทำเสมอ พระเยซูยังตรัสด้วยว่า “อาหารของเรา คือการทำตามพระประสงค์ของพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา และทำงานของพระองค์ให้สำเร็จ” (ยอห์น 4:34 ฉบับ ESV) สำหรับพระเยซูแล้ว การทำตามพระประสงค์ของพระยาห์เวห์เป็นการดำรงชีวิต

ผมใช้เวลากับข้อเหล่านี้เพื่อที่คุณจะเห็นว่า พระคริสต์ตามพระคัมภีร์นั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง จากพระคริสต์ที่มีทุกอย่างในพระองค์เองตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ พระคริสต์ที่เป็นทั้งพระเจ้า และเป็นทั้งมนุษย์ ในพระกิตติคุณยอห์นนั้น พระเยซูทรงอยู่ใต้บัญชาของพระบิดาอย่างทั้งหมดและอย่างสิ้นเชิง แต่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพปฏิเสธข้อความอย่างตรงไปตรงมานี้ในพระกิตติคุณยอห์น โดยไม่ยอมให้พระบุตรอยู่ใต้บัญชาของพระบิดา เพราะจะทำให้พระองค์ลดความเสมอภาคกับพระเจ้า ผู้ใต้บัญชาของคุณจะไม่สามารถเสมอภาคกับคุณได้ คุณก็เลือกเอาว่าพระบุตรทรงอยู่ใต้บัญชาของพระบิดา หรือว่าพระองค์ทรงเสมอภาคกับพระบิดา แต่คุณไม่สามารถมีทั้งสองทางได้

พระคริสต์ผู้เป็นพระฉายาของพระเจ้า มาแทนที่พระเจ้า

พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นแตกต่างอย่างแท้จริงจากพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ มันง่ายที่จะคิดถึงพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพโดยไม่ต้องคิดถึงพระบิดา เพราะพระบิดาไม่ได้มีความจำเป็นกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ในความเชื่อในตรีเอกานุภาพและในทางปฏิบัติตามนั้น เราแทบไม่มีความเกี่ยวข้องใดๆ กับพระบิดา และนี่เป็นสิ่งที่คุณและผมรู้ดีจากประสบการณ์

แต่กับพระคริสต์ตามพระคัมภีร์แล้ว คุณจะคิดถึงพระองค์โดยที่คุณจะไม่คิดถึงพระบิดาไม่ได้ ที่จริงแล้วการคิดถึงพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ก็คือการคิดถึงพระบิดา ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะ คุณจะคิดถึงรูปหนึ่งโดยที่คุณไม่คิดถึงผู้ที่รูปนั้นแสดงถึงไม่ได้ เมื่อคุณดูรูปถ่ายของคนคนหนึ่ง คุณก็จะคิดถึงคนนั้นทันที พระคัมภีร์ใหม่กล่าวว่าพระเยซูคือพระฉายาหรือเป็นรูปเหมือนของพระบิดา นี่ไม่ใช่เรื่องของทางเลือกระหว่างการมองดูพระเยซูกับการมองดูพระบิดา เพราะคุณจะมองดูพระเยซูตามพระคัมภีร์ผู้ที่เป็นรูปเหมือนของพระบิดา โดยที่คุณไม่เห็นพระบิดาไม่ได้

ในทางตรงกันข้าม เราสามารถจะมองดูพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้โดยที่ไม่เห็นพระบิดา เพราะพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพมาแทนที่พระบิดา ความเชื่อในตรีเอกานุภาพยอมให้พระเยซูเป็นรูปเหมือนของพระบิดา แต่ในแง่ที่ว่ารูปเหมือนนั้นมาแทนที่ตัวจริง รูปเหมือนของพระเจ้ากลายมาเป็นพระเจ้าเสียเอง ถ้าอย่างนั้นเราต้องการพระเจ้าสององค์ไปทำไม ในเมื่อองค์เดียวก็พอแล้ว?

ในความเป็นจริงแล้ว คุณจะจดจ่อกับพระเจ้าสององค์ไม่ได้อย่างที่คุณรู้จากประสบการณ์ คุณ จะอธิษฐานกับพระเจ้าสององค์ในเวลาเดียวกันไม่ได้ คุณไม่สามารถจะให้ความรักภักดีทั้งหมดของ คุณกับทั้งสองพระองค์ในเวลาเดียวกันได้ พระเยซูตรัสว่า คุณจะต้องรักคนหนึ่งและชังอีกคนหนึ่ง สิ่งนี้เป็นความจริงไม่เฉพาะแต่ระหว่างพระเจ้ากับเงินทองเท่านั้น แต่ยังเป็นจริงเช่นกันระหว่างพระเจ้ากับพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพด้วย โดยการผลักไสพระบิดาออกไปและทำให้ พระองค์หมดความสำคัญนั้น เราก็คได้ชังพระองค์โดยไม่ได้ตั้งใจ เราพูดคำที่รู้จักกันดีว่า “ข้าต้องการ แต่พระเยซู” เพราะเราไม่ได้ต้องการพระบิดาจริง ๆ เรายังคงแสดงความนอบน้อมกับพระองค์อยู่ บ้าง แต่ก็ถูกระจริง ๆ ของเรานั้นอยู่กับพระบุตร

สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับรูปเคารพก็คือ รูปเคารพนั้นมาแทนที่พระที่รูปเคารพนั้นเป็นตัวแทนถึง แรกเริ่มก็อาจเป็นแค่สัญลักษณ์ของพระอย่างหนึ่ง แต่สุดท้ายคุณกลับกราบไหว้รูปเคารพเสียเลย แทนที่จะกราบไหว้พระหรือเจ้านั้น เมื่อผมออกจากประเทศจีนครั้งแรกระหว่างเดินทางไปยุโรป ผม ได้ไปเที่ยวพม่าที่ขณะนี้เรียกว่าเมียนมาร์ ขณะอยู่ในกรุงย่างกุ้ง ซึ่งตอนนีเรียกว่าย่างกุ้ง²⁷ ผมสะดุด ตากับสิ่งที่ผมได้เห็นตรงเจดีย์ทองคำ ในวัดนั้นผมเห็นผู้คนมากมายกำลังสวดอ้อนวอนกับรูปเคารพ บางคนกำลังสงน้ำให้รูปเคารพ และผมก็คิดว่า “นั่นจะไม่ใช่การหมิ่นรูปเคารพหรือ?” แต่ ไม่ใช่เลย พวกเขารักภักดีกับรูปเคารพเหล่านั้นจริง ๆ พวกเขา กำลังชำระล้างรูปเคารพ โดยเทน้ำลงที่ เติयरของรูปเคารพ และผมคิดในใจว่าถ้าทำอย่างนี้กับใครสักคน มันคงเป็นการดูหมิ่นคนคนนั้น แต่พวกเขามอบรูปเคารพเหล่านั้นจริง ๆ โดยจุดธูปเทียนและถวายสิ่งต่าง ๆ ให้รูปเคารพเหล่านั้น

ในทางปฏิบัตินี้รูปเคารพจะแสดงถึงอะไรก็ไม่สำคัญ ตัวรูปเคารพเองต่างหากที่สำคัญ ถ้ารูป เคารพจะแสดงให้เห็นว่าพระนั้นมีอยู่จริงก็ขอให้พระที่อาร์มณดี แต่ถ้าพระไม่มีอยู่จริงก็ไม่ใช่ไร เช่นกัน สิ่งเดียวที่สำคัญคือการกราบไหว้รูปเคารพ และมีรูปเคารพอยู่มากมายในย่างกุ้ง ผมคิดว่า มีแต่ผู้เฒ่าผู้แก่เท่านั้นที่มองไม่ออกว่ารูปเคารพที่พวกเขาเคารพนับถือนี้ทำมาจากก้อนดินและหิน แต่ปรากฏว่าแม้คนหนุ่มสาวก็กราบไหว้รูปเคารพด้วย และใจของผมก็เป็นทุกข์กับพวกเขา ทำไมคน หนุ่มสาวเหล่านี้ถึงกราบไหว้รูปเคารพหรือ?

สิ่งที่น่ากลัวเกี่ยวกับรูปเคารพก็คือว่ามันสวมรอยเสียเอง มันอาจเป็นแค่รูปเหมือน แต่จะทำให้ เราค่อย ๆ ลืมพระที่รูปเคารพนั้นกำลังเป็นตัวแทนถึง มันไม่สำคัญว่าพระนี้จะมียู่จริงหรือไม่ เพราะ ที่สำคัญก็คือรูปเคารพนั้น เมื่อโมเสสลงมาจากภูเขา ประชาชนกำลังกราบไหว้รูปเคารพที่พวกเขาได้ ทำขึ้น พวกเขาได้ลืมพระยาห์เวห์ขณะลึงโลดอยู่กับรูปเคารพทองคำนั้น

²⁷ Rangoon หรือ Yangon (อ่านว่า “ยานโกน”)

แต่คุณจะทำอย่างนั้นกับพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ไม่ได้ เพราะว่าทุกครั้งที่คุณมองพระองค์ คุณกำลังมองกระจกที่ส่องสะท้อนพระยาห์เวห์อยู่ คุณมองไปที่พระเยซูและคุณ将会เห็นพระยาห์เวห์ รูปเหมือนนี้จะไม่เหมือนกับรูปเคารพตรงที่ไม่ได้เอาเกียรติและอำนาจของพระเจ้าไว้เสียเอง พระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนที่เป็นกระจกของพระเจ้า เมื่อคุณมองที่พระเยซู คุณจะเห็นทางไปถึงพระบิดา

นั่นเป็นพระปัญญาของพระเจ้า ที่เมื่อคุณเอ่ยพระนามของพระเยซู คุณก็ต้องเอ่ยถึงพระยาห์เวห์ *เยชูวา*²⁸ (เยซู) หมายถึง “พระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอด” ทุกครั้งที่คุณพูดว่า “พระเยซู” คุณก็กำลังพูดว่า “พระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอด” แล้วคุณจะทำให้พระเยซูเป็นรูปเคารพได้อย่างไร ที่ทำให้พระยาห์เวห์หมดความสำคัญดังที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำ? ผมประหลาดใจที่พบว่า “พระยาห์เวห์” เป็นชื่อที่ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์เดิมเกือบ 7,000 ครั้งหรือตัวเลขที่แน่นอนก็คือ 6,828 ครั้ง ผมหวังว่าคุณจะได้รู้จักกับพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ในวันข้างหน้า และเห็นว่าพระองค์แตกต่างจากพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพอย่างไร

อนา-ธมา

ครั้งก่อนผมทำให้เข้าใจผิดว่าหลักข้อเชื่อโนซินจบลงด้วยคำอนา-ธมา (*anathema*) นั่นก็คือด้วยคำสาปแช่ง นั่นไม่ถูกต้อง หลักข้อเชื่อโนซินไม่ได้จบด้วยอนา-ธมา แต่แปลกที่จบด้วย “อาเมน” ใครเล่าจะคิดว่าหลักข้อเชื่อโนซินควรจะเป็นคำอธิษฐาน?

มันคงไม่ถูกต้องที่จะชี้แนะว่า หลักข้อเชื่อทั้งหมดจบลงด้วยอนา-ธมา แม้ว่าบางหลักข้อเชื่อ เช่น หลักข้อเชื่อของสภาสังคายนาแห่งแคลซีดอน (ค.ศ. 451) และหลักข้อเชื่อของสภาสังคายนาแห่งคอนสแตนติโนเปิลครั้งที่สอง²⁹ (ค.ศ. 553) จะจบลงด้วยอนา-ธมาก็ตาม ใจความก็คือว่าคุณจะต้องยอมรับทุกหลักข้อเชื่อที่ออกโดยคริสตจักรของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ไม่เช่นนั้นคุณจะพินาศ นั่นก็คือคุณจะต้องตกนรก ยกตัวอย่างเช่น หลักข้อเชื่ออธานาเซีย อธานาเซียส³⁰เป็นคนที่นำคริสตจักรของคนต่างชาติไปสู่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพมากกว่าใครอื่น โดยการยืนยันกรานในความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ ในย่อหน้าแรกของหลักข้อเชื่ออธานาเซียมีว่า

²⁸ *Yeshua*

²⁹ Council of Chalcedon; the Second Council of Constantinople

³⁰ Athanasian Creed; Athanasius

ผู้ใดก็ตามที่ประสงค์จะอยู่ในฐานะที่รอด เขาผู้นั้นจำเป็นต้องยึดถือความเชื่อของคาทอลิก [ความเชื่อสากลที่คริสตจักรต่างๆยอมรับโดยทั่วไปในเวลานั้น] เป็นความเชื่อที่ทุกคนจะต้องรักษาไว้ทั้งหมดและไม่ให้ต่างพร้อย ไมเช่นนั้นเขาผู้นั้นจะพินาศนิรันดร์อย่างไม่ต้องสงสัย

นั่นเป็นคำกล่าวที่ขบถกล เช่นเดียวกับในหลักข้อเชื่ออื่น ๆ ทั้งหมดที่ไม่มีข้อพระคัมภีร์สักข้อจากพระคัมภีร์มาสนับสนุน

ในย่อหน้าสุดท้ายของหลักข้อเชื่ออานาเซีย เราจะอ่านพบว่า “นี่คือความเชื่อของคาทอลิกที่คนจะต้องเชื่ออย่างสัตย์ซื่อและเหนียวแน่น ไมเช่นนั้นเขาจะไม่อยู่ในฐานะที่รอด” พูดอีกอย่างก็คือถ้าคุณไม่ยอมรับหลักข้อเชื่อนี้ คุณก็จะพินาศชั่วนิรันดร์ คำแข่งสาปไม่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจน แต่บอกเป็นนัยอย่างหนักแน่นจนคุณอาจกล่าวคำนั้นอย่างชัดเจน

เปาโลใช้อนา-ธมาเพียงครั้งเดียว (1 โครินธ์ 16:22) แต่ใช้ในลักษณะที่แตกต่างจากหลักข้อเชื่อเหล่านั้น ที่สำคัญที่สุดนั้นไม่ได้เป็นการสาปแช่งใครนอกพระกายของพระคริสต์แต่เป็นการกล่าวกับบรรดาผู้เชื่อ เปาโลกล่าวว่า “ถ้าใครไม่รักองค์ผู้เป็นเจ้า ก็ให้คนนั้นถูกแช่งสาป องค์ผู้เป็นเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด³¹” (ฉบับ NASB) คำว่า “ถูกแช่งสาป” ในภาษากรีกคือคำ “อนา-ธมา” (ἀνάθεμα) ข้อความ “ὅτι ἀνάθεμα παράνα θεῷ” มีความหมายว่า “ขอให้คนนั้นถูกแช่งสาป องค์ผู้เป็นเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด”

เปาโลกำลังพูดกับบรรดาคริสเตียน ที่ไม่มีความรักจริงๆต่อพระคริสต์ตามที่ประกาศตัว เขา กำลังพยายามปกป้องคริสตจักรจากคนที่คืบคลานเข้ามาในคริสตจักรด้วยแรงจูงใจที่ซ่อนเร้นและไม่มีความรักที่แท้จริงต่อองค์ผู้เป็นเจ้า แต่จงสังเกตว่าเปาโลเรียกร้องเพียงสิ่งเดียวซึ่งแตกต่างจากหลักข้อเชื่อเหล่านั้น นั่นคือให้คุณรักองค์ผู้เป็นเจ้า ถ้าคุณรักองค์ผู้เป็นเจ้า คุณจะไม่ต้องตกอยู่ในอันตรายจากอนา-ธมา แต่ถ้าคุณไม่ได้รับองค์ผู้เป็นเจ้า คุณก็จะถูกอนา-ธมา นั่นแตกต่างกันมากจากคำขู่ว่าจะถูกแช่งสาปถ้าคุณไม่ยอมรับหลักคำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์

ความเข้าใจเกี่ยวกับพระคริสต์แบบอเล็กซานเดรียของหลักข้อเชื่ออานาเซีย

บรรดานักวิชาการพระคัมภีร์มีปัญหาในการระบุช่วงเวลาของหลักข้อเชื่ออานาเซีย มีความคิดกันว่าน่าจะอยู่ในราวต้นศตวรรษที่ห้า และไม่สามารถจะระบุได้ว่าอานาเซียสเป็นคนเขียนเอง ความ

³¹ “Maranatha” (“มารานาธา”)

เข้าใจเกี่ยวกับพระคริสต์ของหลักข้อเชื่ออานาเซียนั้น เป็นของอานาเซียสอย่างแน่นอน แต่เราก็ไม่สามารถแน่ใจได้ว่าเขาเป็นคนที่เขียนคำเหล่านั้นจริง

หลักข้อเชื่ออานาเซียสสะท้อนศาสนศาสตร์แบบอเล็กซานเดรีย ซึ่งตรงกันข้ามกับศาสนศาสตร์แบบแอนติโอคีน³² ในนั้นกล่าวไว้ว่าพระเยซูทรงเป็น “พระเจ้าที่สมบูรณ์และมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทรงดำรงอยู่ด้วยวิญญาณที่สัพพัญญู³³ และในสภาพเนื้อหนังของมนุษย์” ย่อหน้าถัดมากล่าวไว้ว่า “เพราะวิญญาณที่สัพพัญญูและสภาพเนื้อหนังเป็นมนุษย์คนเดียว ดังนั้นพระเจ้ากับมนุษย์จึงเป็นหนึ่งเดียวในพระคริสต์” หรือพูดอีกอย่างว่า เมื่อพูดถึงพระคริสต์ “วิญญาณที่สัพพัญญู” ในพระคริสต์ก็คือพระเจ้าพระบุตร

จากที่กล่าวนี้องค์ประกอบของพระเยซูออกมาเป็นภาพอะไร? มนุษย์มีร่างกายและวิญญาณ วิญญาณถูกเรียกตามหลักข้อเชื่ออานาเซียว่า “วิญญาณที่สัพพัญญู” หลักข้อเชื่อนี้กล่าวว่าในกรณีของพระคริสต์ผู้เป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์นั้น “วิญญาณที่สัพพัญญู” จะถูกแทนที่ด้วยพระเจ้าพระบุตร คุณเห็นภาพหรือยัง? ภาพที่เราได้คือพระเจ้าพระบุตรที่มีกายเนื้อหนัง นั่นคือความเข้าใจเกี่ยวกับพระคริสต์ตามมาตรฐานของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

คุณใช้เวลาไตร่ตรองเพียงแค่อึดใจเดียวก็จะเห็นว่า บุคคลลักษณะนี้ไม่สามารถจะเป็นมนุษย์เหมือนที่เราเป็นได้ เพราะพระองค์ไม่มีวิญญาณของมนุษย์เนื่องจากถูกพระเจ้าพระบุตรเข้ามาแทนที่ที่เราได้คือพระเจ้าพระบุตร ที่เดินอยู่บนโลกนี้ในเนื้อหนังของมนุษย์ ตราบที่พระองค์มีเนื้อหนังพระองค์ก็รู้สึกร้อนหรือหนาว รู้สึกหิวหรือกระหายได้ พระองค์ผู้ทรงรู้สึกทั้งหมดนี้ก็คือพระเจ้าพระบุตร แต่พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพองค์นี้ไม่ใช่มนุษย์ที่แท้จริงในทางใดเลย พระองค์ไม่ใช่คนคนเดียวกับพระคริสต์ของพระคัมภีร์ เพราะพระคริสต์ของพระคัมภีร์นั้นทรงเป็นมนุษย์ที่แท้จริงเช่นเดียวกับเรา

เนสโตเรียส³⁴ บาทหลวงแห่งคอนสแตนติโนเปิลได้คัดค้านสิ่งที่ศาสนศาสตร์แบบอเล็กซานเดรียกำหนดขึ้น โดยกล่าวว่าพระคริสต์ที่อธิบายให้เห็นในหลักข้อเชื่อต่าง ๆ ดังเช่นหลักข้อเชื่อในซินนั้นจะเป็นมนุษย์ไปไม่ได้ เนื่องจากพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพระบุตรที่มาจุติในเนื้อหนัง

แต่วิธีแก้ปัญหานั้นเนสโตเรียสเสนอไม่ได้คลี่คลายขึ้นเลย เพราะได้เสนอการรวมพระเจ้าพระบุตรกับมนุษย์ที่สมบูรณ์เข้าด้วยกัน ที่ไม่ใช่แค่การรวมเนื้อหนัง แต่เป็นการรวมเนื้อหนังและวิญญาณเข้าด้วยกันด้วย เหตุนี้พระเจ้าพระบุตรจึงรวมเข้ากับมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทำให้พระคริสต์เป็นพระเจ้า

³² Alexandrian theology; Antiochene theology

³³ “reasoning soul” แปลจากหลักข้อเชื่ออานาเซีย ข้อ 32 (ผู้แปล)

³⁴ Nestorius

100% และเป็นมนุษย์ 100% การกำหนดของเนลโตเรียสถูกปฏิเสธเพราะนั่นหมายความว่าพระคริสต์มีวิญญาณของมนุษย์ แต่การคัดค้านในเบื้องต้นของเนลโตเรียสก็ยังคงใช้ได้ เพราะถ้าพระคริสต์ไม่มีวิญญาณของมนุษย์ (ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญมากที่สุดของมนุษย์) พระองค์ก็ไม่สามารถเป็นมนุษย์ได้

การแยกกันคนละทาง

ผมได้กล่าวไปแล้วว่า พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นแตกต่างจากพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ แต่มีประเด็นพื้นฐานอย่างหนึ่งที่ตรงกันระหว่างความเชื่อในตรีเอกานุภาพกับความเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ (และนี่คือสิ่งที่ทำให้ความเชื่อในตรีเอกานุภาพมีลักษณะที่ยอมรับได้ นั่นคือพระเจ้าได้มาจุติในพระคริสต์

แต่นอกจากนี้สิ่งอื่นจะแตกต่างกัน เพราะพระเจ้าผู้ซึ่งมาจุติในพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น ไม่ใช่พระยาห์เวห์แต่เป็นผู้ที่ถูกเรียกว่าพระเจ้าพระบุตร ที่ไม่พบการดำรงอยู่ที่ไหนเลยในพระคัมภีร์เดิม การจะให้พระเจ้าพระบุตรดำรงอยู่ในพระคัมภีร์ใหม่นั้น ใครสักคนคงต้องบิดเบือนพระคัมภีร์ตอนแล้วตอนเล่า ความจริงที่เห็นได้ชัดก็คือคำที่เรียก “พระเจ้าพระบุตร” นั้นหาไม่พบเลยสักทีในพระคัมภีร์ ความจริงแล้วไม่มีบุคคลที่ว่าเลย นั่นเป็นการเปิดเผยที่น่าตกใจซึ่งทำให้ผมตื่นขึ้นในที่สุด ตลอดเวลาที่ผ่านมา ผมได้โต้เถียงให้กับบุคคลที่ไม่สามารถจะพิสูจน์การดำรงอยู่ของพระองค์ได้จากพระคัมภีร์ นี่ไม่ใช่แค่ข้อโต้แย้งรวมถึงบุคคลที่อยู่เบื้องหลังชื่อด้วยที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ เพราะว่าพระคัมภีร์ไม่เคยพูดถึง “พระเจ้าพระบุตร” ทั้งไม่ได้กล่าวถึงชื่อนั้นหรือบุคคลดังกล่าวเลย

วันนี้เป็นวันที่คุณต้องตัดสินใจเลือกแล้ว คุณจะเลือกเชื่อว่าเป็นพระเยซูผู้ซึ่งเรียกว่าพระเจ้าพระบุตรไหม? หรือคุณจะเลือกเชื่อว่าเป็นพระองค์ที่เสด็จเข้ามาสถิตในพระเยซูก็คือพระยาห์เวห์เอง? คุณต้องเลือกเอา แต่คุณไม่สามารถจะมีทั้งสองอย่างได้ เพราะจะมีแต่ผู้หนึ่งหรือผู้หนึ่งเท่านั้นที่สามารถมาจุติในพระคริสต์ได้

ถ้าคุณใส่ใจกับเทพินิยายเกี่ยวกับพระองค์ที่สองที่เรียกว่าพระเจ้าพระบุตร โดยเชื่อว่าบุคคลในเทพินิยายนี้ได้มาจุติในพระคริสต์ ถ้าเป็นเช่นนั้นความหวังเดียวของคุณก็คือที่พระคริสต์องค์นี้จะสามารถช่วยให้คุณรอดได้ ผมจะไม่มองในแง่ดีอย่างนั้น เพราะไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดอื่นใดนอกจากพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์ทรงสามารถช่วยเราให้รอดได้! พระองค์ก็ได้บอกเราแล้วว่าชื่อ “เยซู” หมายถึง “พระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอด” แต่ถ้าใครที่อยู่ตรงจุดที่ต้องไปคนละทางกัน เลือกที่จะเชื่อในพระเจ้าพระบุตร ก็ขอองค์ผู้เป็นเจ้าทรงเมตตาคุณด้วย

การตีความยอห์นบทที่หนึ่งผิด

ผมสามารถจะตีความตามพระคัมภีร์เพิ่มเติมอีกได้แต่นั้นอาจใช้เวลามากเกินไป ก่อนหน้านี้ผมได้พูดเรื่องนี้ในยอห์นบทที่ 1 มาบ้าง เราได้เห็นว่ข้อผิดพลาดในความเชื่อตรีเอกานุภาพมีสามส่วน

ส่วนแรก เราไม่ได้เห็นลักษณะที่เป็นคำกวีของยอห์นบทที่ 1 ใครก็ตามที่ดูรูปแบบของยอห์นบทที่ 1 แม้แต่การจัดรูปแบบในพระคัมภีร์หลายฉบับ ก็จะทำให้เห็นว่ามันเป็นคำกวี ถ้าคุณไม่รู้จักวิธีอ่านคำกวีเหมือนคนส่วนใหญ่ คุณก็จะได้ข้อสรุปแปลก ๆ ทั้งหลายจากยอห์นบทที่ 1 อันที่จริงแล้วภาษาของการเผยวณะส่วนใหญ่ในพระคัมภีร์เป็นคำกวี

ส่วนที่สองและสำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือ ไม่มีที่ไหนในพระกิตติคุณยอห์น หรือส่วนที่เหลือของพระคัมภีร์ใหม่ที่มี “logos” (พระวาตะ, the word) เคยมีระบุไว้ว่าเป็นพระเยซู ไม่เคยมีการระบุที่ไหนเลยว่ “พระเยซู” และ “logos” คืออย่างเดียวกันหรือบุคคลเดียวกัน เราพลาดสิ่งที่เป็นพื้นฐานและเข้าใจได้ง่ายแบบนั้นไปได้อย่างไร? แม้แต่ในพระกิตติคุณยอห์นคำว่ “logos” นี้ก็ไม่เคยระบุอย่างเจาะจงว่เป็นพระเยซู ใครก็ตามที่คุ้นกับภาษากรีกของพระคัมภีร์เดิมจะรู้ว่ พระวาตะหรือพระวณะของพระยาห์เวห์จะสรุปถึงความครบบริบูรณ์ของพระยาห์เวห์ ที่แสดงถึงฤทธานุภาพของการทรงสร้างของพระองค์และการเปิดเผยพระองค์เอง การทรงสร้างและการเปิดเผยพระองค์เองมักจะเชื่อมโยงกันนในพระคัมภีร์ แม้แต่ในโรมบทที่ 1 คุณจะรู้จักพระลักษณะของพระเจ้าจากสิ่งทีพระองค์ได้ทรงสร้าง และสิ่งยอดสุดของการทรงสร้างของพระเจ้ก็คือมนุษย์ และถ้าพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองในสิ่งทีพระองค์ทรงสร้าง แล้วพระองค์จะไม่ยิ่งเปิดเผยพระองค์เองในมนุษย์ผู้เป็นรูปเหมือนหรือพระฉายาของพระองค์โดยเฉพาะหรือ?

พระเจ้าไม่มีรูปร่างให้เรามองเห็นได้ แต่พระองค์ทรงสร้างรูปร่างให้กับสิ่งทีพระองค์ทรงสร้างขึ้น โดยเฉพาะกับมนุษย์ทีเปิดเผยความใหญ่ยิ่งทีไม่อาจมองเห็นได้ของพระองค์ ในแง่หนึ่งนั้น มนุษย์เป็นสัญลักษณ์ของพระเจ้า รูปร่างก็จัดอยู่ในพวกสัญลักษณ์ คนจีนจะเข้าใจเรื่องแบบนี้ได้ดีเพราะตัวอักษรจีนเป็นสัญลักษณ์ คุณสามารถใช้สัญลักษณ์กับสิ่งทีมองไม่เห็น คุณไม่จำเป็นต้องเป็นคนจีนก็ทำได้ แต่คนจีนมีข้อได้เปรียบทีแตกต่างของการมีรูปแบบการเขียนทีใช้สัญลักษณ์

ถ้าคุณเดินไปตามท้องถนนและเห็นป้ายเป็นรูปสายฟ้า คุณจะรู้ว่มันหมายถึงอะไร ไม่จำเป็นต้องเป็นวิศวกรก็รู้ได้ว่มันเป็นสัญลักษณ์ของประจุไฟฟ้า บางทีอาจมีหม้อแปลงไฟฟ้าหรือว่สายไฟฟ้าแรงสูงอยู่ใกล้ ๆ ก็ได้ ภาพของสายฟ้าเป็นสัญลักษณ์ของสิ่งทีไม่มีรูปร่างหรือรูปแบบ ประจุไฟฟ้าไม่มีรูปร่างทีมองเห็นได้นอกจากสายแลบของฟ้า และถึงอย่างนั้นรูปแบบก็ไม่ได้ตายตัว

ในภาษาจีนเราจะสื่อความคิดที่เป็นนามธรรมด้วยตัวอักษรที่เป็นสัญลักษณ์ ตัวอย่างเช่นคำว่า “พระเจ้า” จะเขียนว่า “神” (เสิน) เมื่อคุณเห็นตัวอักษรนี้ คุณจะรู้ว่าผู้เขียนกำลังกล่าวถึงพระเจ้า หรือวิญญาณ แม้แต่สิ่งที่เป็นนามธรรมหรือสิ่งที่ไม่มีรูปร่าง (เช่น วิญญาณ) ก็สามารถสื่อความหมายด้วยตัวอักษรตัวหนึ่งได้ (เช่น 神) ในตัวอักษรนี้ สิ่งที่คุณมองไม่เห็นได้อยู่ในรูปร่างที่มองเห็นได้

พระเจ้าไม่มีรูปร่าง แต่เมื่อคุณมองที่มนุษย์ผู้เป็นรูปเหมือนของพระเจ้า คุณก็จะคิดถึงพระเจ้าน่าเสียดายที่สิ่งนี้ไม่ค่อยจะเกิดขึ้นเมื่อมีใครมองเรา แต่สิ่งนี้ไม่ได้ลบความตั้งใจพระทัยเดิมของพระเจ้าที่มีกับเรา ในกรณีของพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ (ไม่ใช่พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ) เมื่อผมคิดถึงพระคริสต์ผมก็คิดถึงพระยาห์เวห์ เพราะพระเจ้าที่มองเห็นได้ทรงสวมรูปร่างในพระคริสต์ มีข้ออ้างอิงมากมายในพระคัมภีร์ใหม่ที่พูดถึงพระคริสต์ว่าเป็นรูปเหมือนของพระเจ้า

มีข้อผิดพลาดส่วนที่สามในการตีความยอห์นบทที่ 1 ซึ่งเป็นข้อความที่ผมได้ตรวจสอบอยู่หลายสัปดาห์ค้นกลับๆไปกลับมา (จากยอห์น 1:1 “ในปฐมกาลพระวาทะทรงดำรงอยู่ และพระวาทะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาทะทรงเป็นพระเจ้า”)³⁵ เราจะทักทักกันผิดๆว่าคำ “อยู่กับพระเจ้า” ในภาษากรีก (πρὸς τὸν θεόν) จะต้องอ้างอิงถึงอีกผู้หนึ่ง ถ้าผมพูดว่าใครคนหนึ่งอยู่กับใครคนหนึ่ง คุณก็อาจเหมาเอาว่ามีคนอื่น อันที่จริงแล้ว นั่นคือความหมายที่ถูกถ่ายทอดในการแปลว่า “พระวาทะทรงอยู่กับพระเจ้า” แต่การแปลแบบนี้เป็นปัญหา

เราตีความข้อความนี้ผิดโดยการตีความเกินจากที่มีในต้นฉบับ ที่นี้ “πρὸς τὸν θεόν” (*pros ton theon*) อาจหมายถึง “อยู่กับพระเจ้า”³⁶ แต่ก็ยังอาจหมายถึงอย่างอื่นได้อีกมากมาย คุณจะเห็นได้เมื่อตรวจสอบคร่าวๆ ในพจนานุกรมภาษากรีก ที่จริงแล้วคำสันธาน “pros” (πρὸς) ตามด้วยกรรมของวลี (อย่างในกรณีของ πρὸς τὸν θεόν) นั้นสามารถหมายถึง “โดยการอ้างอิงถึงพระเจ้า”³⁷ และไม่จำเป็นต้องหมายถึง “อยู่กับพระเจ้า” ในความหมายของการอยู่กับบุคคลที่สอง ความหมายอย่างหลังก็ยังเป็นไปได้ด้วย แต่แทบจะไม่ใช่ความหมายเดียวของ “pros” ความหมายที่เป็นธรรมชาติมากกว่าก็คือ “โดยการอ้างอิงถึงพระเจ้า” คำ “logos” นี้ได้อ้างอิงถึงพระเจ้า นั่นคือ “logos” ก็คือพระเจ้าเอง

แม้ถ้าจะรับในความหมายว่า “อยู่กับพระเจ้า” แต่ใครที่เข้าใจของภาษากวีของพระคัมภีร์เดิมจะนึกถึงสุภาษิต 8:30 ทันทีที่พูดถึงปัญญาว่า “อยู่กับพระเจ้า” ในตอนเริ่มต้นการทรงสร้าง เรามองข้ามลักษณะของคำกวีของยอห์นบทที่ 1 ไปได้ง่ายๆ

³⁵ ผู้แปลเพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนอ้างอิง

³⁶ “with God”

³⁷ “with reference to God”

ผมจะไม่พูดรายละเอียดทั้งหมดในครั้งนี้อย่างไรก็ตาม เมื่อมีโอกาสผมจะให้คำคุณจากพระคัมภีร์ตอนอื่นๆ เช่น ฮีบรูบทที่ 1 โคโลสีบทที่ 1 เป็นต้น แล้วคุณจะเห็นว่า เมื่อเราเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพโดยเฉพาะตัวผมเองได้ใช้ความชำนาญในการตีความของผมช่วยเผยแพร่อธิปไตยของตรีเอกานุภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผมรู้สึกเสียใจอย่างยิ่งในตอนนี้อย่างไรก็ตาม เวลานั้นผมอยู่ในความมืดแต่ด้วยพระเมตตาของพระเจ้าจึงทรงมองข้ามช่วงเวลาในความไม่รู้ของผม

ผมจะให้คำคุณเห็นการตีความที่เมื่อทำอย่างถูกต้องแล้วจะได้ข้อสรุปที่แตกต่างกันมาก ก่อนหน้านี้เราตีความให้เป็นตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพของเรา และตีความเกินจากที่มีในตัวบทเพื่อให้มีสิ่งนั้นอยู่ในตัวบท เราได้ทำอย่างนั้นกับยอห์นบทที่ 1, ฮีบรูบทที่ 1, โคโลสีบทที่ 1 เป็นต้น ในส่วนวิวรณ์บทที่ 1 นั้นแทบไม่มีอะไรที่เป็นความเชื่อในตรีเอกานุภาพให้เราเห็นเลย

พระเยซูต้องเป็นพระเจ้าใหม่จึงจะช่วยเราให้รอดได้?

พระเยซูต้องเป็นพระเจ้าใหม่จึงจะช่วยเราให้รอดได้? การถามอย่างนี้ดูเหมือนเราจะลืมนึกไปว่ายังมีพระยาห์เวห์ผู้ทรงสามารถช่วยเราให้รอดได้ เราลืมนึกพระยาห์เวห์ไปได้ง่ายๆ เพราะความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ลบล้างพระองค์ออกไปจากความคิดของเรามาแล้ว พระคัมภีร์พูดถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด “เดียว” แต่พระเยซูเป็นผู้ช่วยให้รอดเดียวที่เรารู้จักไม่ใช่หรือ? แล้วถ้าพระองค์ไม่ใช่พระเจ้าเราต้องจบกันไหม?

ผมขอพูดว่าฮาเลลูยา! “ฮาเลลูยา”³⁸ (Halleluyah, สดุดี 135:3)³⁹ หมายถึง “สรรเสริญพระยาห์เวห์” คำ “ยา” (יָה) เป็นคำย่อของพระยาห์เวห์ คราวต่อไปก็อย่าร้องฮาเลลูยาเมื่อคุณกำลังพูดอยู่กับพระคริสต์ผู้เป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์ คุณจะหมายถึงพระยาห์เวห์หรือไม่ได้หมายถึงพระยาห์เวห์ ก็จงตกลงใจของคุณเสีย ผมขุ่นใจเมื่อกลุ่มคริสตเมตริก้องตะโกน “ฮาเลลูยา!” จนสุดเสียงในขณะที่พระยาห์เวห์อยู่ไกลจากจิตใจของพวกเขาที่สุด และที่พวกเขามีอยู่ในจิตใจก็ไม่ใช่พระเยซูด้วยซ้ำ แต่เป็นพระวิญญาณ และผมก็ไม่แน่ใจว่าพระวิญญาณที่พวกเขานึกถึงนั้นคือใคร

คนมักจะพูดกันว่า ถ้าพระเยซูไม่ได้เป็นพระเจ้า เราก็จะไม่ได้ได้รับความรอด ตัวผมเองก็ทำสิ่งผิดนี้เสียเองเมื่อผมให้เหตุผล (ใช้การให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ที่มีข้อบกพร่อง) ว่าเพราะพระเยซูทรงไม่มีที่สิ้นสุด ฉะนั้นจึงสามารถจะรวมคนจำนวนมากแค่ไหนก็ได้ให้อยู่ในเครื่องหมายไม่มีที่สิ้นสุดนั้น ถ้ามีคนเจ็ดพันล้านคนในโลกปัจจุบันก็ไม่มีปัญหา เพราะความไม่มีที่สิ้นสุดจะสามารถครอบคลุมทุก

³⁸ มาจากคำฮีบรูว่า “יָהּ לְלוּ” (Halleluyah) ฉบับภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Hallelujah” (ผู้แปล)

³⁹ สดุดี 135:3 “จงสรรเสริญพระยาห์เวห์ เพราะพระยาห์เวห์ประเสริฐ” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

คนได้ คุณจะบวกเพิ่มอีกสองสามพันล้านคนก็ยังได้ จะได้รวมทุกคนในอดีตเข้ามาด้วย เราสามารถจะเพิ่มเลขศูนย์ไปได้เรื่อย ๆ จากซีกหนึ่งของจักรวาลไปจนถึงอีกซีกหนึ่ง ก็ยังไม่ถึงความไม่มีที่สิ้นสุด ดังนั้นคนจะจำนวนมากแค่ไหนก็รอดได้ภายใต้ความไม่มีที่สิ้นสุดของพระเยซู ผมเห็นคนจำนวนมากยอมรับข้อสรุปนี้อย่างง่ายดาย แต่ผมไม่ได้ป่าวประกาศเรื่องนี้ด้วยความตั้งใจที่จะหลอกลวงใคร ผมคิดจริงๆว่ามันเป็นความจริง

รอดด้วยความเชื่อ

เราลืมไปหรือว่าเรารอดด้วยความเชื่อ? ในพระคัมภีร์นั้นความเชื่อก็คือความเชื่อในพระคำของพระเจ้าเสมอ พระเจ้าตรัสเช่นนั้น และถ้าคุณเชื่ออย่างนั้นคุณก็รอด เราจะนึกถึงฮีบรูบทที่ 11 แต่เราเข้าใจจริงๆหรือ? แล้วนี่มาเกี่ยวอะไรกับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ด้วยหรือ? ให้เรามาดูคำสอนของพระเยซูเองในยอห์น 3:14-15 เพื่อจะมองประเด็นนี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ในพระคัมภีร์ตอนนี้พระเยซู ซึ่งก็คือพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ที่ตรงข้ามกับพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ตรัสว่า “และโมเสสยกขึ้นในถิ่นทุรกันดารฉันใด บุตรมนุษย์ก็ต้องถูกยกขึ้นฉันนั้น เพื่อทุกคนที่เชื่อวางใจพระองค์จะได้ชีวิตนิรันดร์” (ฉบับ ESV)

ชาวอิสราเอลกำลังจะตายในถิ่นทุรกันดารเพราะพวกเขากดถูกพิษกัดเพื่อเป็นการลงโทษที่พวกเขาไม่เชื่อฟัง ดื้อรั้น และหัวแข็ง คำว่า “พิษ” นั้น เป็นไปได้ว่าน่าจะหมายถึงความเจ็บปวดอย่างรุนแรงจากการถูกกัดที่พิษวิ่งถึงหัวใจ เรื่องนี้ถูกบันทึกไว้ในกัณฑ์การวิดิ 21:7-9

ประชาชนมาหาโมเสสและกล่าวว่า “เราได้ทำบาปเพราะเราบ่นว่าพระเจ้าและบ่นว่าท่าน ขอทูลวิงวอนพระเจ้าให้นำเราไปจากเรา” ดังนั้นโมเสสจึงทูลวิงวอนเพื่อประชาชน พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “จงทำตัวหนึ่งติดไว้บนเสา ใครที่ถูกงูกัดให้มองดูงูนั้น ก็จะมีชีวิตอยู่ได้” ดังนั้นโมเสสจึงทำทองสัมฤทธิ์ตัวหนึ่งและติดไว้บนเสา เมื่อผู้ใดถูกงูกัดและมองดูทองสัมฤทธิ์นั้น เขาก็มีชีวิตอยู่ (ฉบับ NIV)

มีประชาชนประมาณสองล้านคนในถิ่นทุรกันดาร ดังนั้นจึงต้องตั้งทองสัมฤทธิ์ไว้สูงบนยอดเสา การมองไปที่งูทองสัมฤทธิ์จะช่วยใครให้รอดตายได้อย่างไร? นั่นเป็นเพราะงูนั้นเป็นพระเจ้าหรือ? ประชาชนรอดชีวิตได้อย่างไร? พวกเขาอดชีวิตด้วยความเชื่อ งูทองสัมฤทธิ์ซึ่งไม่ใช่งูที่มีชีวิตนั้น ไม่ได้พิเศษอะไร มันเป็นการจำลองงูที่กำลังคร่าชีวิตผู้คน แต่พวกเขาถูกสั่งให้มองไปที่มัน สิ่งที่ช่วยชีวิตของพวกเขาก็คือความเชื่อในคำตรัสของพระเจ้า พระองค์ทรงบอกให้พวกเขามองไปที่งูนั้น พวกเขาจึงมองไปที่มัน แม้จะไม่เข้าใจว่าการทำเช่นนั้นจะช่วยชีวิตพวกเขาได้อย่างไร? แน่นอนว่าไม่ใช่งูทองสัมฤทธิ์ที่ช่วยชีวิตพวกเขา แต่เป็นพระยาห์เวห์ที่ช่วยพวกเขาให้รอดชีวิต

พระเยซูตรัสว่าพระองค์เป็นเหมือนงูทองสัมฤทธิ์ที่ตั้งอยู่บนเสา และเสานั้นคืออะไร? มันก็คือกางเขน พระเยซูกำลังตรัสว่า “เมื่อเราถูกยกขึ้น ถ้าเจ้ามองมาที่เราที่ตายบนกางเขน เจ้าก็จะมีชีวิตอยู่ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะเราเป็นพระเจ้าหรือ? ก็เปล่าเลย แต่เป็นเพราะพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า! พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ว่าเมื่อเจ้ามองมาที่เราบนกางเขน เจ้าก็จะมีชีวิตอยู่ เราเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป” เปาโลกล่าวว่า “พระเจ้าทรงทำให้พระองค์ผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพื่อว่าในพระองค์ เราจะได้เป็นความชอบธรรมของพระเจ้า” (2 โครินธ์ 5:21 ฉบับ NIV) การที่จะรอดจากบาปนั้น เราต้องมองดูที่เครื่องถวายบูชาไถ่บาปบนกางเขน

ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น ทุกสิ่งจะมุ่งเน้นไปที่พระเยซูว่าเป็นพระเจ้า ดังนั้นเราจึงลืมนึกถึงพระยาห์เวห์ผู้ทรงช่วยเราให้รอด แต่ไม่มีพระผู้ช่วยให้รอดอื่นนอกจากพระยาห์เวห์ ถึงอย่างนั้นเราก็ให้ความเชื่อของเราอยู่ที่ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ โดยคิดว่าเราได้รอดโดยพระองค์ ไม่ใช่โดยพระยาห์เวห์ พระคริสต์ตามพระคัมภีร์กำลังบอกเราว่า “วิธีที่เราช่วยให้รอดก็คือวิธีที่งูทองสัมฤทธิ์ในถิ่นกันดารได้ช่วยให้รอด ไม่มีอะไรพิเศษเกี่ยวกับงู มันทำด้วยทองเหลือง ในขณะที่เรามีเนื้อและเลือด แต่เพราะเราถูกยกขึ้นตามบัญชาของพระยาห์เวห์ ดังนั้นตามพระประสงค์นิรันดร์ของพระองค์แล้ว เมื่อเจ้ามองมาที่เรา เจ้าจะมีชีวิตรอด เพราะพระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอด” ชื่อของพระเยซูมีความหมายว่า “พระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอด”

และเมื่อเรารอดโดยทางความเชื่อ เราก็รอด “ในพระคริสต์” ในหนังสือการมาเป็นคนใหม่⁴⁰ นั้น ผมได้ตรวจสอบคำว่า “ในพระคริสต์” เราอยู่ “ในอาดัม” โดยกำเนิด ดังนั้นวิธีเดียวที่เราจะรอดได้ก็คือการอยู่ “ในพระคริสต์” มนุษย์ทุกคนอยู่ในอาดัมทางกำเนิด ผู้คนเจ็ดพันล้านคนในโลกทุกวันนี้อยู่ในอาดัมทั้งสิ้น ในลูกา 3:38 อัดัมถูกเรียกว่า “บุตรของพระเจ้า” แม้ว่าเขาจะไม่ใช่พระเจ้า ดังนั้น “พระบุตรของพระเจ้า”⁴¹ จึงไม่ใช่คำเรียกพระเจ้า การเป็นบุตรของพระเจ้าไม่ได้ทำให้อาดัมเป็นพระเจ้าจากคำเรียกนี้แต่อย่างใด เราอยู่ในอาดัมเพราะเราถือกำเนิดในเขา แล้วเราจะอยู่ในพระคริสต์ได้อย่างไร? ก็โดยการบังเกิดใหม่ เพราะเราทุกคนเกิดในอาดัม ดังนั้นเราจึงต้องเกิดใหม่ในพระคริสต์ เรารอดโดยงานของการเกิดใหม่ซึ่งพระเจ้าทรงกระทำในพระคริสต์

เรื่องนี้ไม่ได้เกี่ยวกับคณิตศาสตร์เลย คนจะจำนวนเท่าใดก็สามารถเกิดในพระคริสต์ได้ ตราบที่ยังให้เวลาอยู่ ตลอดช่วงประวัติศาสตร์ คนสามารถเกิดในพระคริสต์ได้ จะจำนวนคนเท่าไรก็ได้ จะหนึ่งพันล้านหรือสิบพันล้านหรือจะล้านล้านคนก็ตาม แต่เราจะเกิดในพระคริสต์ได้อย่างไร? ตามที่เปาโลกล่าวในโรมบทที่ 6 และที่อื่น ๆ ว่าบังเกิดด้วยการรับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าไปในกายเดียวกัน (1 โครินธ์ 12:13) เป็นพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ที่บัพติศมาเรา และให้เราเข้าไปใน

⁴⁰ *Becoming a New Person* by Eric H. H. Chang

⁴¹ “son of God” และ “Son of God”

กายเดียวกัน (“บัพติศมา” มีความหมายคำว่า “วาง”) และเนื่องจากเราถูกวางลงในกายนั้น เราจึงบังเกิดใหม่ในพระคริสต์

คนจะจำนวนเท่าไรก็สามารถบังเกิดใหม่ในพระคริสต์ได้ เพราะเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำโดยพระวิญญาณของพระองค์เอง พระวิญญาณของพระเจ้าไม่ได้เป็นอีกบุคคลหนึ่งที่แยกต่างหากจากพระเจ้า แต่เป็นความบริบูรณ์ของพระยาห์เวห์ในฤทธิ์อำนาจที่ช่วยให้รอดของพระองค์ พระยาห์เวห์ทรงอยู่ในการสร้างเก่าและการสร้างใหม่ ฤทธิ์อำนาจในการช่วยให้รอดของพระวิญญาณของพระยาห์เวห์กำลังทำงานอยู่ โดยทำการบัพติศมาเราและวางเราไว้ในพระคริสต์ หากคนเจ็ดล้านคนในโลกปัจจุบันนี้ต้องการจะเชื่อในพระเจ้า พวกเขาทุกคนสามารถถูกวางไว้ในพระคริสต์ได้ เรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับความไม่มีที่สิ้นสุดของพระคริสต์แต่อย่างใด แต่เกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจในการช่วยให้รอดที่ไม่มีที่สิ้นสุดของพระยาห์เวห์ ฉะนั้นจึงไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่ต้องเอาความคิดเรื่องความไม่มีที่สิ้นสุดหรือเรื่องความเป็นพระเจ้าของพระเยซูเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ถ้าจะพูดตามพระคัมภีร์แล้ว การเป็นพระเจ้าของพระเยซูนั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของเราเลย

เรายังคงคิดค้นความเชื่อที่ผิดของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ใจของผมหักยิ่งเพราะเราได้เผยแพร่ความเชื่อผิดๆ จากที่พระคัมภีร์สอน ความสำเร็จของเราไม่ได้เกี่ยวอะไรกับพระเจ้าพระบุตรผู้ไม่มีที่สิ้นสุดที่ถูกกล่าวถึง แต่ทุกอย่างเกี่ยวข้องกัถ้อยคำที่ช่วยให้รอดของพระยาห์เวห์ และการที่พระองค์ทรงนำเราเข้าในพระคริสต์โดยพระวิญญาณของพระองค์ ให้เราบังเกิดใหม่ เปลี่ยนเราใหม่ และสุดท้ายทำให้เราดีพร้อม

พระเยซูทรงล้มเหลวได้ไหม?

ในท้ายบทนี้ผมอยากจะพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างพระยาห์เวห์กับพระเยซู เนื่องจากสิ่งนี้เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของเรา ผมจึงขอตั้งคำถามอย่างนี้ว่า พระเยซูทรงล้มเหลวได้ไหม? เราคงจะสะดุ้งเมื่อคิดถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นได้ถ้าหากพระองค์ทรงล้มเหลว บางทีการเป็นพระเจ้าของพระองค์อาจให้ความมั่นใจกับเราว่าพระองค์จะไม่มีทางล้มเหลวได้ นั่นจึงอาจเป็นเหตุให้เราอยากเชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า แต่ในการทำเช่นนั้น เรากำลังฝากความมั่นใจในความสำเร็จของเราไว้กับการไม่เป็นมนุษย์ของพระองค์ ซึ่งหมายถึงว่าผู้ที่ตายเพื่อเรานั้นไม่ใช่มนุษย์ด้วยซ้ำ

ทูตสวรรค์สามารถตายเพื่อเราได้ไหม? พระเจ้าทรงสามารถตายเพื่อเราได้ไหม? แต่พระเจ้าจะทรงตายไม่ได้เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นอมตะ ทูตสวรรค์ไม่สามารถตายได้เพราะเหล่าทูตสวรรค์ก็เป็นอมตะ ยิ่งกว่านั้น เหล่าทูตสวรรค์ไม่มีร่างกายในขณะที่พระเยซูทรงแบกบาปของเราในพระกายของพระองค์ที่กางเขน เราได้รับการไถ่ด้วยพระโลหิต เพราะถ้าไม่มีโลหิตไหลออกก็จะเป็นการชดใช้

บาป (เลวีนิติ 17:11, ฮีบรู 9:22)⁴² แต่เหล่าทูตสวรรค์ไม่มีโลหิตที่จะหลั่งออกเพื่อลบล้างบาปได้ ดังนั้นพระเจ้าจึงไม่ได้ให้พระสัญญาของพระองค์กับเราโดยทางทูตสวรรค์ แต่โดยทางพระบุตรของพระองค์ คือพระผู้ช่วยให้รอดที่พระยาห์เวห์ทรงแต่งตั้ง พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้าและไม่ใช้พระเจ้าพระบุตร

พระเยซูทรงล้มเหลวได้ไหม? นั่นคงเป็นหัวข้อที่น่าสนใจที่จะพิจารณากัน ถ้าพระเยซูทรงเป็นมนุษย์ พระองค์ก็อาจจะล้มเหลวได้อย่างแน่นอนใช่ไหม? ถ้าเป็นเช่นนั้นความรอดของเราก็คงจะสูญกัน เรื่องนี้จะเป็นข้อถกเถียงที่น่าสนใจโดยมีฝ่ายหนึ่งโต้แย้งกรณีที่พระเยซูไม่สามารถจะล้มเหลวได้ แต่นั่นจะหมายความว่าพระเยซูไม่ใช่มนุษย์ อีกฝ่ายหนึ่งจะแก้ต่างกรณีนี้ว่าพระเยซูทรงสามารถล้มเหลวได้เนื่องจากพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ ถ้าเป็นอย่างนั้นความรอดของเราก็คงจะสูญหมด

อะไรคือคำตอบจากพระคัมภีร์ในเรื่องนี้? คำตอบก็คือ พระเยซูทรงล้มเหลวได้อย่างแน่นอน เพราะพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ พระองค์ก็ทรงถูกทดลองได้และทรงยอมแพ้ต่อการทดลองได้ ถ้าเราเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นที่สวนเกทเสมนีเราก็จะมีเหตุผลที่จะต้องกังวลใจบ้าง คุณอาจจะคิดว่าความทุกข์ทรมานของพระเยซูที่เกทเสมนีนั้นเป็นการแสดงหลอกๆให้เชื่อ เพราะมันเป็นไปได้ที่พระเยซูจะทรงล้มเหลวได้ แต่ความจริงก็คือ พระเยซูทรงต่อสู้จนน้ำพระเนตรและเหงื่อออกมาเป็นเลือด นี่จึงไม่มีเหตุผลที่จะอธิบายว่าพระองค์ทรงล้มเหลวไม่ได้ แต่ถ้าความทุกข์ทรมานจนเหงื่อและน้ำพระเนตรหลั่งออกมาเป็นเลือดจะพิสูจน์อะไรได้ละก็ สิ่งที่จะพิสูจน์ได้ก็คือพระเยซูทรงสามารถล้มเหลวได้ หรือจะใช้คำพูดว่าพระองค์ทรงผ่านมาได้ อย่าง “ฉิวเฉียด”

พระเยซูตรัสว่า “ไม่มีใครเอาชีวิต (ของเรา) ไปจากเราได้ แต่เราสละชีวิตของเราเอง เรามีสิทธิอำนาจที่จะสละชีวิตและมีสิทธิอำนาจที่จะรับคืนมาอีก คำบัญชานี้เราได้รับมาจากพระบิดาของเรา” (ยอห์น 10:18 ฉบับ NIV) พระเยซูสละชีวิตของพระองค์เองด้วยการเชื่อฟังพระบิดา คุณอาจจะนึกภาพพระองค์กำลังกล่าวว่า “เราไม่อยากจะทำ แต่เราจะทำด้วยการเชื่อฟังพระบิดาของเรา ไม่มีใครบังคับให้เราทำ เราสละชีวิตของเราเอง แต่ด้วยการเชื่อฟังพระบิดาด้วย” การเชื่อฟังของพระองค์เกือบจะถูกทดสอบจนถึงขีดสุด เพราะการถูกตรึงบนกางเขนรออยู่ในอีกไม่กี่ชั่วโมงข้างหน้า

สำหรับพระเยซูนั้น ปัญหาไม่ได้อยู่ที่การเผชิญหน้ากับความตายมากเท่ากับการเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปให้มวลมนุษย์ พวกเราไม่มีใครเคยเผชิญกับสิ่งนี้มาก่อน ดังนั้นเราจึงไม่รู้ว่ามันเป็นอย่างไร ประสบการณ์ที่แสนสาหัสนี้เป็นความน่ากลัวสำหรับพระเยซูอย่างเห็นได้ชัด ดังที่ทรง “ร้องขอด้วยเสียงดังและน้ำพระเนตรไหล” ต่อพระบิดา และพระเจ้าทรงสถับฟัง (ฮีบรู 5:7)⁴³ ตรนี้เราจะเห็น

⁴² ฮีบรู 9:22 “แท้จริงตามธรรมเนียมดัตินั้นถือว่าเกือบทุกสิ่งได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ได้ด้วยเลือด และถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้ว ก็จะไม่มีการยกโทษบาปเลย”

⁴³ ฮีบรู 5:7 “ในระหว่างที่พระคริสต์ประทับในโลก พระองค์ทรงถวายคำอธิษฐาน และคำร้องขอด้วยเสียงดังและน้ำพระเนตรไหล ต่อ

ความสัมพันธ์ที่มหัศจรรย์ของพระยาห์เวห์กับพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ พระคริสต์ตามพระคัมภีร์ไม่เคยปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากพระยาห์เวห์ อันที่จริงพระองค์ไม่สามารถทำหน้าที่ได้โดยปราศจากพระยาห์เวห์ และจะไม่สามารถทำสำเร็จได้โดยปราศจากพระยาห์เวห์ ภาพที่เราเห็นตรงนี้ไม่ใช่พระคริสต์ที่ไม่ขึ้นกับใคร ไม่พึ่งใคร ผู้ทรงทำทุกอย่างสำเร็จด้วยพระกำลังของพระองค์เอง แต่พระคริสต์ตามพระคัมภีร์ผู้ที่เป็นมนุษย์อย่างแท้จริง ต้องเผชิญความน่ากลัวของการตายที่เสียสละนี้ตามลำพังตามลำพังไม่ใช่ในแง่ของการถูกทอดทิ้ง แต่ในแง่ของความรู้สึกที่โดดเดี่ยว

มีหลาย ๆ คนสงสัยว่าทำไมพระเยซูจึงตรัสว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ทำไมพระองค์จึงทรงทอดทิ้งข้าพระองค์?” พระเจ้าจะไม่มีวันทอดทิ้งพระองค์ “พระองค์จะไม่ทรงปล่อยท่านให้ล้มเหลวหรือทอดทิ้งท่าน” (เฉลยธรรมบัญญัติ 31:6, ฮีบรู 13:5)⁴⁴ เป็นถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะที่คุ้น ๆ กันในพระคัมภีร์เดิม

ในยามที่คุณทุกข์ทรมานอย่างสุด ๆ คุณเคยรู้สึกว่าคุณถูกลืมหืม? ความทุกข์ทรมานเป็นเรื่องหนักเฉพาะตัว คนใกล้ชิดคุณที่สุดก็ทุกข์ทรมานกับคุณด้วยไม่ได้ เพราะคุณเพียงคนเดียวเท่านั้นที่จะต้องแบกรับความเจ็บปวด ไม่ว่าจะเป็นความทุกข์ทรมานในรูปแบบใดก็ตาม โดยอาจจะเป็นความเจ็บปวดจากโรคมะเร็ง หรือโรคไขข้ออักเสบที่เจ้าทุกข์จะทุกข์ทรมานเพียงลำพัง เขาจะรู้สึกว่าคุณทอดทิ้งแม้ว่าเขาจะไม่ได้ถูกทอดทิ้งก็ตาม เพราะไม่มีใครที่จะรู้สึกอย่างที่เขารู้สึกได้

ผมเคยนั่งข้าง ๆ คนที่ใกล้ตาย ผมสิ้นหวังสุด ๆ เมื่อผมเห็นใครกำลังจะตาย เพราะผมรู้ว่าผมไม่สามารถจะพูดอะไรหรือทำอะไรที่จะปลอบใจเจ้าทุกข์ได้ เขาหรือเธอผู้นั้นต้องโดดเดี่ยวสุด ๆ ในช่วงสุดท้ายของการตาย มันเป็นเรื่องเจ็บปวดที่จะเฝ้าดูโดยรู้ว่าคุณไม่มีหวัง โดยเฉพาะในกรณีของเจ้าทุกข์ที่อายุน้อย คุณไม่สามารถช่วยอะไรคนนั้นได้เลย? เขาหรือเธอต้องเผชิญกับมันตามลำพัง

จากประสบการณ์ความทุกข์ทรมานของผม ขณะเมื่อผมรู้สึกเจ็บปวดร่างกายอย่างรุนแรง ผมรู้ว่าเฮเลนที่นั่งอยู่ข้าง ๆ ผม เดาไม่ออกเลยว่าผมกำลังเผชิญกับอะไร เธอไม่สามารถจะรู้สึกอย่างที่ผมรู้สึกได้ แล้วเธอจะรู้สึกได้อย่างไร? ก็เส้นประสาทของเธอไม่ได้เชื่อมต่อกับของผม เธอก็ได้แค่มองดูผมและเห็นสีหน้าของผม ในขณะนั้นคุณอยู่เพียงลำพัง พวกเราทุกคนก็เคยมีประสบการณ์แบบนั้นมาบ้างไม่มากก็น้อย

ในความทุกข์ทรมานหนักที่สุดของพระองค์นั้น พระเยซูร้องเสียงดังว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมพระองค์จึงทรงทอดทิ้งข้าพระองค์” (มัทธิว 27:46) พระเยซูไม่ได้ถูก

พระเจ้าผู้ทรงสามารถช่วยพระองค์ให้พ้นจากความตายได้ และพระเจ้าทรงสดับเนื่องจากความยำเกรงของพระคริสต์”

⁴⁴ ฮีบรู 13:5 “จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสว่า “เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย”

ทอดทิ้ง แต่พระองค์ทรงรู้สึกว่าคุณทอดทิ้ง นั่นคือจุดประสงค์ทั้งหมดของคำภีร์ที่คำภีร์สามารถสื่อสิ่งที่คำตรงๆไม่สามารถสื่อออกมาได้ แต่เราก็นับภาษาภีร์แบบตรงตามคำเขียน โดยคิดว่าพระเยซูทรงถูกทอดทิ้งตามที่เขียนนั้น พระองค์ไม่ได้ทรงถูกทอดทิ้ง พระยาห์เวห์ไม่เคยทอดทิ้งพระองค์เลย

พระเยซูทรงล้มเหลวได้ไหม? ใช่แล้ว พระองค์สามารถล้มเหลวได้ ความจริงแล้วมีหลายครั้งที่พระองค์ดูเหมือนจะล้าละล้ง พระองค์เฝ้าต่อพระพักตร์พระยาห์เวห์ถึงสามครั้ง ทรงต่อสู้จนเหงื่อและน้ำตาเป็นเลือด และทุกครั้งก็ออกมาตรัสว่า “อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” ถ้าจะตามพระทัยของพระองค์เองที่นอกเหนือจากพระทัยของพระบิดา พระองค์ก็อาจจะไม่ไปต่อ แต่พระองค์ก็ทรงไปต่อ เพราะพระองค์ได้รับคำบัญชาจากพระบิดา ดังนั้นพระองค์จะไปต่อจนถึงที่สุด แม้ว่าพระองค์จะต้องถูกทอดทิ้งก็ตาม

ทำไมพระยาห์เวห์จึงเสด็จเข้ามาในองค์พระเยซูเมื่อพระองค์ทรงบังเกิด และสถิตอยู่กับพระองค์ทุกนาที่ตั้งแต่ต้นจนถึงสุดท้ายตลอดช่วง 33 ปี? ที่เป็นเช่นนี้ก็เพื่อจะทรงให้แน่ใจว่า ด้วยการสถิตอยู่เป็นพิเศษของพระองค์นั้น พระเยซูจะทรงได้รับการคำจูนจนลมหายใจสุดท้ายของพระองค์ เพราะถ้าพระยาห์เวห์ไม่ได้ประทับอยู่ด้วย พระเยซูก็คงจะล้มเหลวอย่างแน่นอน พระองค์คงไม่สามารถจะไปต่อได้แม้แค่นาทีเดียว

ผู้ที่เกิดจากพระเจ้าจะไม่ทำบาป

ชีวิตคริสเตียนของเราที่เช่นเดียวกัน คุณและผมจะไม่ประสบความสำเร็จเลยแม้สักนาทีเดียวในชีวิตคริสเตียนถ้าปราศจากการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ คุณคิดไหมว่าทำไมพระเจ้าจึงประทานพระวิญญาณของพระองค์ให้กับเรา? หรือทำไมจึงให้เราเป็นพระวิหารของพระองค์? เหตุผลอย่างหนึ่งก็เพื่อให้การสถิตของพระองค์อยู่กับเราทุกขณะไปตลอดเส้นทาง คุณเห็นอย่างนี้จากประสบการณ์ของคุณเองไหม? ผมสังเกตจากประสบการณ์ของผมว่า トラบใดที่ผมสัมพันธ์อยู่กับพระยาห์เวห์ トラบใดที่พระองค์ดำเนินชีวิตในผมและผมก็ติดต่อกับพระองค์ ผมจะไม่ล้มเหลว ผมสามารถไปต่อได้อีกนานโดยไม่ล้มเหลวแม้แต่ครั้งเดียวไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตาม ผมพูดอย่างนี้ไม่ใช่เพราะทะนงตน แต่เพราะความจริงที่ว่าพระยาห์เวห์สถิตอยู่ในผม ยอห์นกล่าวว่า “ผู้ที่เกิดจากพระเจ้าไม่ทำบาป เพราะเชื้อของพระองค์อยู่ในคนนั้นและเขาจะทำบาปไม่ได้ เพราะเขาเกิดจากพระเจ้า” (1 ยอห์น 3:9 ฉบับ NASB)

ผมพูดด้วยความมั่นใจที่สุดว่า เราจะสามารถก้าวผ่านชีวิตนี้ไปได้โดยไม่ล้มเหลวแม้สักครั้งเดียว トラบใดที่พระยาห์เวห์สถิตอยู่ในเราและเรารู้ตัวว่าติดต่อกับพระองค์อยู่กับพระยาห์เวห์ แต่น่าเสียดายที่เราส่วนใหญ่ล้มเหลวกันเรื่อยๆ ซึ่งมักจะเกิดขึ้นเมื่อเราละสายตาของเราไปจากองค์ผู้เป็นเจ้าและหัน

ไปมองที่อื่นสักประเดี๋ยวหนึ่งเหมือนกับเปโตร หลังจากล้มลงแล้ว เราก็เริ่มกระบวนการลุกขึ้นมา เราร้องคร่ำครวญต่อองค์ผู้เป็นเจ้าโดยหวังว่าจะไม่ต้องล้มลงและไม่ต้องใช้เวลานานมากที่จะลุกขึ้นมา

จากประสบการณ์ของผมและผมก็หวังว่าเป็นประสบการณ์ของคุณด้วยเช่นกัน ผมพูดได้ด้วยจิตสำนึกอย่างถูกต้องว่า ผมสามารถจะไปต่อได้เป็นเวลานานโดยไม่ล้มเหลวเลยสักครั้งเดียว แม้จะมีการทดลองและสิ่งยั่วยวนใจ จะหลายวันและหลายอาทิตย์ ผมก็ไม่ล้มเหลว ผมรู้ว่าผมมีความสามารถเต็มที่ที่จะล้มเหลว แต่ผมก็ไม่ล้มเหลว นั่นเป็นเพราะในความอ่อนแอของผมนั้น พระเจ้าทรงค้ำจุนผมและทรงยึดผมไว้ทุกขณะของวันนั้น

พระเยซูอาจล้มเหลวได้ แต่พระองค์ไม่ได้เป็นเช่นนั้น “พระองค์ทรงถูกทดลองเหมือนอย่างเราทุกประการ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังไม่ปราศจากบาป” (ฮีบรู 4:15 ฉบับ NIV) ชัยชนะของพระองค์อยู่กับความจริงว่าพระยาห์เวห์สถิตอยู่ในพระองค์อย่างสมบูรณ์ ความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระยาห์เวห์มีอยู่ในเวลานั้น ที่จะค้ำจุนพระเยซูเพื่อช่วยคุณและผมให้รอด

พระยาห์เวห์ทรงทุกข์ทรมานในความทุกข์ทรมานของพระคริสต์

พระยาห์เวห์ทรงทุกข์ทรมานมากอยู่ในพระคริสต์ ไม่ว่าจะเป็นความกระหาย ความหิว หรือการถูกตรึงบนกางเขน และทรงอยู่ด้วยกับพระคริสต์จนถึงนาทีสุดท้าย เราอาจจะไม่สามารถทุกข์ทรมานกับคนที่กำลังทุกข์ทรมานได้ แต่คุณรู้อะไรไหม? บางครั้งเราต้องทุกข์ทรมานมากกว่าคนที่ทุกข์ทรมานเสียอีกเพราะความสงสารที่เรามีต่อคนนั้น พวกเราที่เป็นพ่อจะเข้าใจสิ่งที่ผมกำลังพูดถึงอยู่ที่นี่ เมื่อผู้หญิงกำลังคลอดบุตร ผมไม่แน่ใจว่าใครจะทุกข์มากกว่ากัน เป็นภรรยาที่กำลังคลอดหรือว่าสามีที่กำลังเฝ้าดูและฟังเสียงร้องดัง ๆ ของเธอ

ภายในห้องคลอด พวกพยาบาลอาจจะตะคอกสุดเสียง เพราะความเจ็บปวดในการคลอดนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับคนที่พวกเขารัก แต่เมื่อมาเป็นภรรยาและลูกของคุณเองดูสิ เสียงร้องทุกครั้งมันเจ็บสะท้านลงไปถึงสันหลัง ผมได้อยู่ในห้องคลอดจนถึงตอนภรรยาคลอดลูกสาว เมื่อผมได้ยินเสียงคนกรีดร้องในห้องคลอด ผมจึงถามว่า “มันเจ็บปวดเหมือนเสียงที่ร้องไหม?” เมื่อมีคนบอกผมว่ามันไม่ได้เจ็บปวดอย่างเสียงที่ร้องหรือ ผมจึงโล่งใจขึ้นบ้าง

เมื่อพระยาห์เวห์ทรงเห็นความทุกข์ทรมานของพระเยซู ผมจะไม่แปลกใจเลยที่พระองค์จะทรงทุกข์ทรมานมากกว่าพระเยซูเสียอีก แม้เราจะไม่สามารถรู้สึกกับความทุกข์ทรมานของผู้คนได้โดยตรง แต่เราก็สามารถจะเข้าอกเข้าใจผู้คนในแง่ของความพยายามจะเข้าใจความทุกข์ทรมานนั้น แต่ก็ขึ้นอยู่กับเราว่าเราเป็นคนแบบไหน คนที่ไม่รู้สึกอะไรง่าย ๆ ก็จะไม่ทุกข์ทรมานในแบบนี้ แต่ผม

รู้ว่าพระยาห์เวห์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความรักและความเมตตา จะทรงรู้สึกกับความทุกข์ทรมานของคนทั้งหลายได้ไวมาก คำว่า “ความรักและความเมตตา”⁴⁵ นี้ถูกใช้ซ้ำ ๆ กับพระยาห์เวห์ในพระคัมภีร์เดิม พระองค์ทรงทุกข์ทรมานกับประชากรของพระองค์ก็เพราะความเมตตาสงสารอย่างที่สุดของพระองค์ “พระองค์ทุกข์พระทัยในความทุกข์ทั้งหมดของเขา” (อิสยาห์ 63:9 ฉบับ NASB)

พระยาห์เวห์เสด็จเข้ามาในองค์พระเยซูไม่ใช่เพียงเพื่อจะคำจุนพระเยซู แต่เพื่อประทับอยู่กับพระองค์ ทรงอาศัยอยู่ในดินที่ซึ่งก็คือพระกายของพระเยซู พระองค์ประทับอยู่กับพระเยซู 33 ปี คุณสามารถเห็นความสัมพันธ์สนิทที่ลึกซึ้งและสวยงามระหว่างพระยาห์เวห์กับพระคริสต์ได้ โมเสสพูดคุยกับพระเจ้าแบบหน้าต่อหน้า แต่มีสิ่งที่ลึกซึ้งกว่านั้นเกิดขึ้นในพระเยซูคริสต์ ก็คือความสัมพันธ์สนิทภายในระหว่างพระเยซูคริสต์ผู้เป็นมนุษย์กับพระยาห์เวห์พระเจ้าของพระองค์ ที่ทรงดำเนินชีวิตด้วยกันทุกขณะ และพระยาห์เวห์เองจะไม่ให้พระเยซูจะทรงล้มเหลว แต่จะให้ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นที่จำเป็นกับพระเยซู เพื่อให้พันธกิจของพระองค์เพื่อความรอดของเราเป็นผลสำเร็จ นี่เป็นภาพที่สวยงามไม่ใช่หรือ?

การแยกทางกัน

สรุปว่าเรามาถึงทางแยกที่ต้องแยกทางกัน เราจะต้องเลือกระหว่างพระคริสต์ตามพระคัมภีร์หรือว่าพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่เรียกว่าพระเจ้าพระบุตร ที่เราไม่พบร่องรอยของการดำรงอยู่ในพระคัมภีร์เดิมและการดำรงอยู่ในพระคัมภีร์ใหม่ตามการตีความผิด ๆ และตีความเกินจากที่มีในคัมภีร์เพื่อให้มีสิ่งนั้นอยู่ในคัมภีร์ ผมได้แต่ขอต่อองค์ผู้เป็นเจ้าทรงยกโทษให้ในความไม่รู้ของเราช่วงนั้น ที่เราทำไปด้วยความร้อนรนเพื่อพระเจ้า ก็เหมือนที่เขาโล้หม่เหงคริสต์จักรด้วยความร้อนรนที่ผิดทางด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์

พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพมาแทนที่พระยาห์เวห์ และทำให้พระองค์หมดความจำเป็น เพราะพระคริสต์ผู้นี้ทรงมีทุกสิ่งที่เราต้องการ และพระองค์ทำสิ่งนี้โดยไม่ต้องพึ่งพาพระยาห์เวห์ แต่พระคริสต์ตามพระคัมภีร์นั้นเป็นผู้ที่พระยาห์เวห์ได้ทรงเลือกไว้ตั้งแต่วางรากสร้างโลก ทรงไม่สามารถจะดำเนินต่อไปได้แม้แต่อดใจเดียวโดยไม่พึ่งพาพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์สถิตอยู่กับพระองค์ทุกอย่างก้าวจนถึงวินาทีสุดท้ายจนลมหายใจเฮือกสุดท้าย และมอบจิตวิญญาณของพระองค์กลับคืนสู่พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์จึงทรงชุบพระเยซูให้ฟื้นขึ้นจากความตายด้วยฤทธานุภาพของ

⁴⁵ หรือ “ความรักมั่นคง”

พระองค์ และทรงตั้งพระคริสต์ไว้สูงและให้พระนามของพระองค์อยู่เหนือนามทุกนามที่ทุกเข้าจะต้องกราบลง

พระเยซูทรงมีความสำคัญมากเพียงใดกับพระยาห์เวห์ และเราแต่ละคนจะมีความสำคัญมากเพียงใดกับพระยาห์เวห์หลังจากที่เราได้ต่อสู้จนผ่านพ้นความมืดของโลกนี้ เป็นการสู้ที่ยากลำบาก เราได้ต่อสู้ท่ามกลางคำสอนเท็จ การสะดุดอยู่ในความมืด แต่ในที่สุดเราก็มາถึงจุดหมายด้วยการเสริมกำลังและการสถิตอยู่ของพระเจ้า เราสามารถจะเข้าใจความสำคัญมากที่พระเยซูมีต่อพระยาห์เวห์ได้ดีขึ้น โดยดูจากเรื่องของโยเซฟที่ฟาโรห์ให้ชื่อของเขายู่เหนือนามทุกนามในอียิปต์ โดยในนามของโยเซฟนั้นเมื่อตราของฟาโรห์ถูกยกขึ้นทุกเข้าจะต้องคุกลงต่อโยเซฟ ดังที่เราได้เห็นแล้วถึงความสัมพันธ์ของพระเยซูกับพระยาห์เวห์นั้นเป็นภาพตัวอย่างที่ดีในฝ่ายวิญญาณโดยโยเซฟและโมเสสนั้น เปรียบให้เห็นในทำนองเดียวกันที่พระเยซูก็ได้ทรงพาเราออกมาจากแผ่นดินอียิปต์และให้เรามีอิสรภาพในชีวิตใหม่ นั่นคือความงดงามของพระเยซู

ความสับสนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือ “พระบิดา” มีความหมายแตกต่างจากพระบิดาในพระคัมภีร์ และ “พระคริสต์” ก็มีความหมายที่แตกต่างจากพระคริสต์ในพระคัมภีร์ ที่ผ่านมาเราไม่สามารถจะบอกความแตกต่างได้ เพราะเราได้ถูกปลูกฝังเช่นนั้น แต่ตอนนี้เราเห็นชัดเจนโดยพระคุณของพระเจ้า

ผมขอประกาศถ้อยคำของเอลียาห์ว่า จงเลือกเสียในวันนี้ว่าคุณจะรับใช้ผู้ใด เพราะจะไม่มีการอะลุ่มอล่วยอยู่ระหว่างสองฝ่ายนี้ หรือดังที่โมเสสกล่าวในอพยพ 32:26 หลังจากที่ประชาชนสร้างวัวทองคำว่า “ใครอยู่ฝ่ายพระยาห์เวห์?”⁴⁶ ถ้อยคำนี้มักจะแปลผิดว่า “ใครอยู่ฝ่ายองค์ผู้เป็นเจ้าของ?” คุณจำเป็นต้องตัดสินใจเลือก ใครอยู่ฝ่ายพระยาห์เวห์? วันนี้ผมขอเรียกร้องให้คุณ จงกลับมาหาพระยาห์เวห์ผู้เป็นพระเจ้าและผู้ช่วยให้รอดของเราเพียงผู้เดียว ชีวิตนิรันดร์ของคุณขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจเลือกของคุณ แต่สำหรับผมและครอบครัว เราจะปรนนิบัติองค์ผู้เป็นเจ้าของที่คือพระยาห์เวห์⁴⁷ แล้วคุณล่ะจะปรนนิบัติผู้ใด?

⁴⁶ อพยพ 32:26 แล้วโมเสสยืนอยู่ที่ประตูคำร้องว่า “ใครอยู่ฝ่ายพระยาห์เวห์? จงมาหาเราเถิด” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

⁴⁷ โยชูวา 24:15 “แต่ส่วนข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้า เราจะปรนนิบัติพระยาห์เวห์” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

บทที่ 8

แผนการและความประสงค์ของพระเจ้าสำหรับมนุษย์

การถามคำถามให้ถูกทาง

ผมขอเสนอแนะสักสองสามอย่างในการถามคำถามของคุณ อย่างแรก คุณอาจไม่เตรียมพร้อมที่จะถามคำถาม เพราะในการถามคำถามอย่างตรงไปตรงมา อย่างมีหัวใจ และอย่างมีความหมายนั้น คุณจะต้องรู้เนื้อหาของคุณเป็นอย่างดี ใครที่ฟังคำถามของคุณก็จะรู้ว่าคุณไม่รู้เนื้อหาของคุณจริงๆ บางคำถามก็เป็นแค่การขอรายละเอียดเพิ่มเติมจากที่ผมพูดไปแล้ว หัวใจของคนที่เป็นครูแทบจะผ่อเมื่อผู้เรียนถามคำถามที่ครูได้ให้คำตอบไปแล้ว

ผมได้พยายามอย่างดีที่สุดที่จะพูดให้ง่ายและชัดเจนเท่าที่จะทำได้ แต่บางครั้งประเด็นเหล่านั้นสุดท้ายก็ยังไม่เข้าใจอยู่ดี พวกคุณที่มีประสบการณ์ในการสอนคงรู้ว่ามันน่าผิดหวังแค่ไหนเมื่อคนฟังไม่เข้าใจสิ่งที่คุณเพิ่งจะอธิบายไป ผมพยายามอย่างมากที่จะอธิบายเรื่องต่างๆ ให้ง่าย โดยไม่พูดสิ่งที่ยากเกินหรือพูดสิ่งที่ลึกซึ้งเกินไป แต่ก็ดูเหมือนหลายๆ คนจะยังไม่เข้าใจประเด็นเหล่านั้น

ปัญหาก็คือว่า ความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ฝังรากลึกในเรานั้นทำให้ความคิดของเราคลุมเครือ จิตใจสับสนไปด้วยความคิดที่ผิดๆ และไม่ได้คิดอย่างคมชัดอีกต่อไป ผมรู้สถานการณ์นั้นดีเพราะได้ปล้ำสู้กับสิ่งนี้มาสามปี ไม่มีใครที่ฝังแน่นกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพเหมือนอย่างผม ถ้าคุณอยากออกจากความเชื่อในตรีเอกานุภาพคุณจะต้องฝ่าฟันอย่างหนัก แต่ถ้าคุณไม่สนใจที่จะออกมานั้นก็ไม่ใช่ว่าความรับผิดชอบของผม เพราะคุณและผมจะต้องตอบกับองค์ผู้เป็นเจ้าแต่เพียงผู้เดียว หลังจากที่ผมได้สอนตามพระคัมภีร์เรื่องความเชื่อว่ามีเพียงองค์เดียว ความรับผิดชอบของผมก็สิ้นสุดลง และก็พ้นจากความรับผิดชอบต่อโลหิตของทุกคน (กิจการ 20:26)¹

อย่างที่สอง เมื่อคุณถามคำถามก็ขอให้พยายามค้นหาคำตอบด้วยตัวคุณเอง จงลองพยายามหาคำตอบ แม้ว่า คุณจะไม่ได้คำตอบแต่อย่างน้อยก็ได้ลองคิดดู แล้วคุณจึงสามารถพูดกับผมว่า “ผม

¹ กิจการ 20:26 “เพราะฉะนั้นในวันนี้ข้าพเจ้าขอยืนยันต่อท่านทั้งหลายว่า แม้ท่านทุกคนจะหลงหายไป ข้าพเจ้าก็พ้นโทษแล้ว”

พยายามหาแล้ว แต่ไม่พบคำตอบ หรือผมยังไม่พอใจกับคำตอบของผม ขอช่วยบอกทีว่ผมพลาดตรงไหน?” แม้ว่าคุณจะได้คำตอบ ผมก็ยังชื่นใจที่รู้อย่างน้อยคุณก็ได้ปล้ำสู้กับมัน แทนที่จะโยนมาให้ผม บางทีเนื้อหาอาจยากเกินไปสำหรับคุณ หรือทักษะในการตีความของคุณอาจยังไม่เข้าเกณฑ์ก็ได้ นั่นก็ยังยอมรับได้หากคุณได้พยายามอยู่บ้าง มีบางคนในพวกคุณได้ทำอย่างนั้นที่บอกว่า “นี่เป็นคำถามของผม และนี่เป็นสามคำตอบที่เป็นไปได้ ผมไม่รู้ว่าจะอันไหนถูก หรือว่าอาจไม่ถูกเลย” แต่อย่างน้อยผมก็เห็นว่าคนนั้นได้พยายามอย่างมากในการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้

แต่คนส่วนมากไม่เป็นแบบนี้ คือจะโยนคำถามมาให้ผมโดยคาดหวังจะให้ผมเป็นคนหาคำตอบให้ ผมจะเป็นคนหาคำตอบให้หรือไม่ก็ขึ้นกับว่าองค์ผู้เป็นเจ้าของจะสั่งให้ผมทำหรือไม่ ผมไม่ได้กำลังขายพลาสติกเอร์ยา² ดังนั้นจึงไม่สำคัญสำหรับผมว่าใครจะซื้อผลิตภัณฑ์นี้หรือไม่ หน้าที่ของผมที่เป็นผู้รับใช้ขององค์ผู้เป็นเจ้าของก็คือ ประกาศพระคำของพระเจ้า และหลังจากนั้นความรับผิดชอบของผมก็สิ้นสุดลง ผู้ฟังจะทำอะไรกับถ้อยคำเหล่านั้นต่อไปก็ขึ้นอยู่กับพวกเขาแล้ว แต่ก่อนที่ผมจะตอบคำถามของคุณ ผมต้องดูว่าคุณจริงจังกับเรื่องนั้น หากผมเห็นจากคำถามของคุณว่า คุณไม่ได้สนใจที่จะค้นหาคำตอบหรือไม่ได้พยายามจะค้นหาคำตอบในเรื่องนั้น ผมก็อาจไม่ตอบคำถามของคุณเลย สิ่งสำคัญกับผมก็คือสวัสดิภาพในชีวิตฝ่ายวิญญาณของพวกคุณ พวกคุณอยากรู้ความจริงหรือไม่?

การส่งผลของความเชื่อที่ผิด

ผมรู้สึกสะเทือนใจเมื่อเห็นว่า ความเชื่อที่ผิดสามารถส่งผลต่อวิถีคิดของคนคนหนึ่งได้มากแค่ไหนจนเขาไม่สามารถจะมองสิ่งต่างๆ จากมุมมองใด ๆ ได้อีกนอกจากเฉพาะแต่มุมมองของเขาเอง นี่เป็นอันตรายร้ายแรงเมื่อคุณไม่สามารถอ่านข้อความพระคัมภีร์ในแบบอื่นได้ นอกจากเฉพาะแต่แบบตายตัวนั้นแบบเดียว มีหลาย ๆ ตอนในพระคัมภีร์ที่เราเมื่อเชื่อในตรีเอกานุภาพจะตีความอยู่แบบเดียวอย่างเหนียวแน่น เราไม่เคยหยุดถามว่า “มีทางอื่นอีกไหมที่จะเข้าใจพระคัมภีร์ตอนนี้?” คุณจะประหลาดใจกับคำตอบที่คุณได้รับ เมื่อคุณพร้อมจะมองพระคัมภีร์ตอนนั้นจากมุมที่ต่างออกไป

สิ่งที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพที่ผ่านมาของผมก็คือ สิ่งนี้ขวางกั้นไม่ให้ผมมองเห็นสิ่งมหัศจรรย์บางอย่างที่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผย การมองด้วยกรอบความคิดของความเชื่อในตรีเอกานุภาพทำให้ผมมองไม่เห็นความจริง เพราะผมถูกสอนให้ตีความพระคัมภีร์หลายตอนในแบบที่ตายตัว

² หรือ “กอลเอียะ” จากคำภาษาจีนว่า 膏药 (gāoyào)

อีกประการหนึ่ง ทั้งหมดที่ผมกล่าวในบทต่างๆ นั้นเชื่อถือได้ที่สุดในแง่ที่ว่าไม่มีใครสามารถหักล้างสิ่งเหล่านี้ได้บนหลักของพระคัมภีร์ ผมกล้าพูดเรื่องนี้และสามารถพูดอย่างมั่นใจได้ ไม่มีนักวิชาการพระคัมภีร์คนใดในโลกที่จะสามารถหักล้างคำกล่าวพื้นฐานที่ผมได้ให้ไว้ สิ่งที่ถูกกล่าวไปนั้นเชื่อถือได้ที่สุดและไม่อาจโต้แย้งได้ในเรื่องเกี่ยวกับพระคัมภีร์ ผมไม่กลัวแม้แต่น้อยหากผมต้องเผชิญหน้ากับบรรดานักวิชาการพระคัมภีร์ทั้งหลาย แม้จะหาข้อต่อหนึ่งก็ตาม พวกเขาไม่สามารถล้มล้างสิ่งที่ผมได้กล่าวไปแล้วได้

หนังสือที่ผมถืออยู่นี้คือหนังสือของพระยาห์เวห์ นั่นเป็นตัวอย่างของคำกล่าวที่ไม่อาจโต้แย้งได้ ไม่มีใครจะคัดค้านได้เพราะนี่เป็นหนังสือของพระยาห์เวห์ เมื่อยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพอยู่นั้น คุณคิดว่ามีเพียงพระคัมภีร์เดิมเท่านั้นที่เป็นหนังสือของพระยาห์เวห์หรือ? (คุณคงไม่ได้คิดถึงพระยาห์เวห์เลย) แล้วพระคัมภีร์ใหม่ล่ะ? ถ้าคุณบอกว่าพระคัมภีร์ใหม่ไม่ใช่หนังสือของพระยาห์เวห์ คุณก็ควรจะอ่านพระคัมภีร์ใหม่เสียใหม่โดยไม่อ่านด้วยกรอบความคิดของความเชื่อในตรีเอกานุภาพของคุณ พระคัมภีร์ทั้งเล่มเป็นหนังสือของพระยาห์เวห์

ผมถูกความเชื่อในตรีเอกานุภาพชักนำให้เข้าใจผิด เพราะผมตีความเชื่อนี้เป็นน้ำหนักฝ่ายจิตวิญญาณของผม ไม่ใช่เพราะว่าผมเองชื่นชอบในคำสอนนี้แต่เพราะว่าผมถูกรอกด้วยคำสอนนี้ ผมจะไม่ทำผิดพลาดอย่างนั้นอีกแล้ว ผมรับประกันได้ คุณรู้ไหมว่าทำไมผมจะไม่ไปผิดทางอีก? เพราะตอนนี้ผมรู้แล้วว่านี่เป็นหนังสือของพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์ประทานพระคำของพระองค์ให้กับผม และผมจะไม่ไปผิดทางอีกต่อไป ไม่มีใครอยากจะไปไปผิดทางซ้ำสองหรือ

คุณจะไม่ไปผิดทาง ถ้าพระยาห์เวห์ทรงเป็นศูนย์กลางและเป็นเส้นรอบวงชีวิตของคุณ คือถ้าคุณรักพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจ สุดจิต สุดความคิดและสุดกำลังของคุณ และถ้าคุณรักเพื่อนบ้านของคุณ (คนสำคัญสุดคือพระเยซูคริสต์ ผู้เป็นหัวปีของเชื้อสายมนุษย์) เหมือนรักตัวเอง แต่เมื่อพระยาห์เวห์ไม่ได้เป็นศูนย์กลางอีกต่อไปแล้ว คุณก็จะไปผิดทางในทุกเรื่อง เราไปผิดทางเพราะเหตุนี้

ผมได้กล่าวไว้ครั้งก่อนว่า ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้กันพระยาห์เวห์ออกไป และได้อัญเชิญอีกผู้หนึ่งที่เราเรียกว่า “พระเจ้า” ให้เป็นศูนย์กลาง ผู้ที่ไม่ต้องการจะอยู่ตรงศูนย์กลางนั้น พระเยซูไม่เคยประกาศตัวพระองค์ว่าเป็นพระเจ้า แต่เราก็กินพระองค์ขึ้นเป็นพระเจ้า ประเด็นนี้ของผมนั้นเชื่อถือได้ที่สุด และไม่มีนักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่หรือนักวิชาการพระคัมภีร์เดิมคนใดจะสามารถคัดค้านได้ พระเยซูไม่เคยอ้างว่าทรงเป็นพระเจ้า ขอให้บรรดานักวิชาการพระคัมภีร์ทั้งหมดในโลกนี้พยายามพิสูจน์ว่าผมคิดผิดในเรื่องนี้ พวกเขาจะไม่สามารถพิสูจน์ได้ง่ายๆ อย่างนั้น พวกเขาไม่แม้แต่จะพยายามอาสาด้วยซ้ำ เพราะพวกเขารู้ว่าพวกเขาจะไม่สามารถพิสูจน์ว่าผมคิดผิดในเรื่องนี้ พระเยซูไม่เคยอ้างว่าทรงเป็นพระเจ้า เราเองที่ต้องการทำให้พระองค์เป็นพระเจ้า เราจึงเดือดร้อนที่

พระองค์ไม่ได้พยายามอ้างว่าเป็นพระเจ้า พระคัมภีร์ใหม่ไม่เคยตั้งให้พระองค์เป็นพระเจ้า แต่เราทำให้พระองค์เป็น

หลักฐานเท็จในการอ้างความเป็นพระเจ้าของพระเยซู

ทางเดียวเท่านั้นที่จะพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระเยซูจากพระคัมภีร์ใหม่ได้ก็คือการพิสูจน์ว่าพระองค์คือพระยาห์เวห์ แต่นั่นเป็นสิ่งที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ต้องการจะทำ เพราะตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพแล้วพระเยซูเป็นพระเจ้าพระองค์ที่สอง ไม่ใช่พระองค์แรก

ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพบางคนใช้คำกล่าวว่า “เราเป็น” เจ็ดประการในพระกิตติคุณยอห์นเป็นหลักฐานว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า คริสเตียนบางคนอาจไม่รู้มาก่อนว่า “เราเป็น” เป็นพระนามของพระยาห์เวห์ ไม่ใช่พระนามของพระเยซู ถ้าพระเยซูตรัสว่า “เราคือพระยาห์เวห์” (ซึ่งพระองค์ไม่เคยตรัสและไม่เคยคิดจะตรัส) สิ่งที่จะพระองค์จะอ้างได้ก็คือพระองค์คือพระยาห์เวห์ หากนั่นไม่ใช่ข้อสรุปที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพต้องการให้เป็น แล้วพวกเขากำลังพยายามจะพิสูจน์อะไรหรือ? พวกเขายังมองข้ามความจริงที่พระเยซูตรัสว่า “เราเป็น” นั้นมีมากกว่าเจ็ดครั้งเสียอีก เรากำลังอ่านพระคัมภีร์อย่างถูกต้องไหม?

ในทำนองเดียวกัน ก็มีบางคนพยายามจะพิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าจากอพยพ 3:14 แต่พวกเขาไม่รู้หรือว่า “เราเป็น” ในอพยพ 3:14³ กล่าวถึงพระยาห์เวห์ ไม่ใช่พระเยซู? มีสิ่งเดียวที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพจะพิสูจน์ได้จากอพยพ 3:14 หรือจากคำกล่าวว่า “เราเป็น” ทั้งเจ็ดประการ⁴ก็คือพระเยซูคือพระยาห์เวห์ แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาต้องการจะพิสูจน์ เพราะถ้าพระเยซูคือพระยาห์เวห์ พวกเขา ก็จะเขยิบใกล้สิ่งที่ผมได้พูดมาตลอดว่าพระยาห์เวห์ได้เสด็จเข้ามาในโลกนี้ในองค์พระคริสต์ แต่นั่นคือสิ่งที่พวกเขาอยากจะถูกพิสูจน์ไหม?

ถ้าคุณยกอ้างตอนจากพระคัมภีร์มาพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ ไม่นานคุณก็จะกลับมาเจอความจริงที่ว่ามันกล่าวถึงพระยาห์เวห์ ถึงตอนนั้นคุณจะมีทางเลือกอยู่สองทาง คือยอมรับว่าพระยาห์เวห์เสด็จเข้ามาในโลกนี้ในองค์พระคริสต์ หรือยอมรับว่าพระเยซูคือพระยาห์เวห์ บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ยอมรับอย่างหลัง เพราะจะทำให้ต้องทิ้งพระองค์ที่สองของพระเจ้าในตรีเอกานุ

³ อพยพ 3:14 ¹⁴ พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า “เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น” แล้วพระองค์ตรัสว่า “ไปบอกชนชาติอิสราเอลดังนี้ว่า ‘พระองค์ผู้ทรงพระนามว่า เราเป็น ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่านทั้งหลาย’” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

⁴ พระเยซูตรัสว่าทรงเป็น 7 ประการในยอห์นคือเราเป็นอาหารแห่งชีวิต, เราเป็นความสว่างของโลก, เราเป็นประตู, เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี, เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิต, เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต, และเราเป็นเถาองุ่น (ผู้แปล)

ภาพไป ความจริงแล้วไม่มีทางจะพิสูจน์ว่าเป็นพระเจ้าพระองค์ที่สอง เพราะทุกข้อความของพระคัมภีร์ใหม่ที่เกี่ยวกับพระเจ้านั้นอ้างถึงพระยาห์เวห์ ไม่ได้อ้างถึงพระเจ้าพระองค์ที่สอง

การกันพระเจ้าออกไป และกันมนุษย์ออกไป

ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพกันพระยาห์เวห์ออกไปและอัญเชิญพระเยซูมาแทนที่พระองค์ พวกเขาเอาข้อต่างๆที่อ้างอิงถึงพระยาห์เวห์มาใช้อ้างอิงถึงพระเยซู แล้วก็อ้างอย่างไร้สติว่าข้อต่างๆนั้นอ้างอิงถึงพระเจ้าพระองค์ที่สอง ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพเหล่านั้นมีเหตุมีผลกันไหม? เมื่อมองย้อนกลับไป ผมพูดได้แค่ว่า “ผมโง่ไปได้อย่างไร?”

เราได้กันพระยาห์เวห์พระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียวออกไปและตั้งพระเจ้าพระองค์ที่สองที่ไม่ได้มีอยู่จริงมาแทนที่พระองค์ คำของผมที่กล่าวนี้เชื่อถือได้ที่สุดและผมก็ไม่กลัวการโต้แย้งจากใคร พระเจ้าพระองค์ที่สองจะมีอยู่เฉพาะในคำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพเท่านั้น ไม่ได้มีอยู่ในพระคัมภีร์ ขอให้นักวิชาการพระคัมภีร์ทั้งหลายของความเชื่อในตรีเอกานุภาพจงพิสูจน์กับผมดูว่ามีพระเจ้าพระองค์ที่สอง พวกเขาทำไม่ได้หรอก มันเป็นอย่างนั้นจริงๆ ผมเคยต่อสู้ให้กับฝ่ายพวกเขา ผมจึงรู้จุดยืนของฝ่ายตรงข้าม แม้ที่ผ่านมาผมจะมีความกระตือรือร้นและความมุ่งมั่น แต่ผมก็ไม่สามารถจะพิสูจน์ว่ามีพระเจ้าพระองค์ที่สองแต่อย่างใด

เราไม่ได้กันแต่พระเจ้าออกไปเท่านั้นแต่ยังได้กันมนุษย์ออกไปด้วย พระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้กันพระยาห์เวห์และมนุษย์ออกไปในคราวเดียวกันอย่างน่ากลัว ดังนั้นมนุษย์คนนั้นจึงเลือนหายไปจากภาพด้วย

เมื่อผมเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมไม่เข้าใจพระคัมภีร์หลายๆตอน ผมพยายามปรับพระคัมภีร์ตอนเหล่านั้นให้ใช้ได้ และหาอ่านพระคัมภีร์เกี่ยวกับตอนเหล่านั้นจากคู่มือศึกษาพระคัมภีร์ต่างๆเพื่อจะได้ความเข้าใจที่กระจ่าง แต่ผมก็ไม่พบคำตอบอะไรที่น่าพอใจ แล้วคุณรู้ไหมว่าทำไม? ก็เพราะพระคัมภีร์พูดถึงมนุษย์ไว้เยอะมาก มนุษย์นะหรือ? คนที่ไม่สำคัญอย่างคุณและผมนี่นะ? ถูกแล้ว! พระคัมภีร์มีสิ่งมากมายที่พูดถึงคุณกับผม แต่ในความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้น ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ได้สูญหายไปที่พระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ และข้อต่างๆที่เกี่ยวกับมนุษย์ก็ได้เบี่ยงเบนไปที่พระคริสต์ ผลก็คือมนุษย์ถูกกันออกไปจากภาพหรือไม่ก็ห้อยอยู่ริมภาพแบบติดแนบกลางๆอยู่กับพระคริสต์ ด้วยความหวังว่าจะรับสิทธิประโยชน์จากพระองค์บ้าง

เราได้ปฏิเสธแนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้าตามพระคัมภีร์และแนวคิดเกี่ยวกับมนุษย์ตามพระคัมภีร์ ขอให้คุณจำไว้ว่ามนุษย์มีค่ามากในสายพระเนตรของพระเจ้า นั่นอาจไม่ใช่หลักคำสอนของความเชื่อ

ในตรีเอกานุภาพ แต่นี่เป็นคำสอนในพระคัมภีร์ ในคำสอนของความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้นมนุษย์ไม่มีค่าอะไร แม้ว่าเขาจะได้รับอานิสงส์จากพระเยซูบ้างก็ตาม

คุณค่าของพระคริสต์ต่อพระเจ้าอยู่ในฐานะของมนุษย์ ไม่ใช่ในฐานะของพระเจ้า

คุณค่าของพระคริสต์ที่มีต่อพระเจ้าอยู่ที่การเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ ไม่ใช่อยู่ที่การเป็นพระเจ้าของพระองค์ นั่นเป็นอีกคำกล่าวที่เชื่อถือได้ที่สุดตามพระคัมภีร์ ผมขอย้ำอีกว่า ในสายพระเนตรของพระเจ้าแล้วคุณค่าของพระคริสต์อยู่กับการที่พระคริสต์ทรงเป็นมนุษย์ ถ้าพระเยซูไม่ใช่มนุษย์ พระองค์ก็ไม่มีคุณค่าในสายพระเนตรของพระเจ้า คุณค่าทั้งสิ้นของพระองค์อยู่ที่ความเป็นมนุษย์ของพระองค์ด้วยการเป็นพระฉายา หรือรูปเหมือนทั้งดงามของพระเจ้า คุณต้องการให้พระเยซูเป็นพระเจ้าใหม่? เชิญคุณให้พระองค์เป็นพระเจ้าเถิด แต่พระองค์จะไม่เป็นพระเจ้าตามในพระคัมภีร์

ผมตั้งใจแน่วแน่ที่จะรักพระเยซูด้วยสุดใจของผมและเหมือนรักตัวเอง เพราะนั่นคือวิถีทางที่พระเจ้าทรงรักพระองค์ พระเยซูทรงเป็นพระบุตรที่รัก ทรงเป็นที่รักและห่วงหาของพระเจ้า แต่คุณทราบหรือไม่ว่าในพระคัมภีร์ใหม่ เราก็ก่อเรียกว่า “ที่รัก” บ่อยครั้งมากกว่าพระคริสต์เสียอีก? เรื่องแบบนี้ความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะไม่บอกให้คุณรู้

มีพระสุรเสียงมาจากสวรรค์ว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา” (มัทธิว 17:5) เราจะคุ้นเคยกับข้อเท็จจริงที่พระเจ้าทรงเรียกพระเยซูว่า “บุตรที่รักของเรา” แต่มีบางอย่างเกี่ยวกับผู้เป็น “ที่รัก” ที่คุณอาจไม่รู้ คุณลองค้นคำว่า “ที่รัก” ในศัพท์สัมพันธ์ว่ามีปรากฏกี่ครั้งในพระคัมภีร์ คุณจะค้นในศัพท์สัมพันธ์ภาษากรีกหรือศัพท์สัมพันธ์ภาษาอังกฤษก็ได้ แล้วลองนับดูว่าคำนี้กล่าวถึงพระคริสต์กี่ครั้งและกล่าวถึงมนุษย์กี่ครั้ง คุณจะสามารถพิสูจน์ด้วยตัวคุณเองว่า “ที่รัก” มีปรากฏมากกว่าหนึ่งร้อยครั้งในพระคัมภีร์และมีปรากฏ 69 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ ซึ่งส่วนใหญ่กล่าวถึงคุณและผม และมีเพียงไม่กี่ครั้งเท่านั้นที่กล่าวถึงพระคริสต์ เราคุ้นเคยกับการอ้างถึงพระคริสต์แต่เรามองข้ามการอ้างอิงมากมายถึงมนุษย์ เราตาบอดกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ว่ามนุษย์ไม่ได้สำคัญอะไรเลย ในหลักคำสอนเรื่องความเลวทรามไปหมดนั้น มนุษย์จึงเป็นคนบาปที่น่าสมเพชและเลวทราม เสื่อมทรามทางจิตวิญญาณที่รอคอยการช่วยให้พ้นจากขุมรก

นั่นคือสิ่งที่ผมเข้าใจเรื่องนี้เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมจึงประหลาดใจที่พบว่ามนุษย์ถูกพูดถึงว่าเป็น “ที่รัก” เกือบเจ็ดสิบครั้ง เปาโลก็พูดกับคริสตจักรทั้งหลายว่า “ที่รัก” (เช่น โรม 1:7 หรือ 1 เธสะโลนิกา 1:4) นั่นเป็นการพูดแค่พอเป็นพิธีไหม? ไม่ใช่เลย คุณเป็นที่รักของพระเจ้าจริงๆ! มนุษย์เป็นที่รัก และพระเยซูทรงเป็นที่รักเพราะว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ พระเยซูมักจะอ้างถึงตัวพระองค์เองเสมอๆว่า “บุตรมนุษย์” ซึ่งเป็นคำในภาษาฮีบรูที่หมายถึงมนุษย์ คำว่า “พระ

บุตร” ไม่ได้มีความหมายว่าพระเจ้า คำเรียกว่า “พระเจ้าพระบุตร” นี้ไม่มีอยู่เลยในพระคัมภีร์ใหม่ เหตุเพราะคำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพเราจึงมองไม่เห็นว่ามีคุณค่าใด ๆ

ผมรู้สึกโกรธที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพทำให้ผมเสียเวลากว่าครึ่งชีวิตในการรับใช้ของผม ผมพยายามอดทนและควบคุมตัวเอง แต่ผมชอบคุณพระเจ้าที่ก่อนที่ผมจะจากโลกนี้ไป พระองค์ทรงเมตตาอย่างมากที่ทรงนำผมออกมาจากความมืดและเข้ามาในความสว่างของพระองค์ ถ้าผมมีชีวิตอยู่ไม่ถึงเจ็ดสิบปีละ? ผมจะได้รับอนุญาตให้เห็นความจริงไหม? และผมจะยืนอยู่ตรงไหนในการพิพากษา? ผมคงถูกพิพากษาพร้อมกับคนทั้งหลายที่ไม่รู้ความจริง บอดมืดด้วยหลักคำสอนที่กันทั้งพระเจ้าและมนุษย์ออกไป และคงถูกกล่าวโทษร่วมกับคนทั้งหลายที่ยกพระเยซูขึ้นเป็นพระเจ้า แม้ว่าพระคัมภีร์จะไม่เคยบอกว่าพระองค์เป็นพระเจ้ายกก็ตาม

ผมได้ใช้เวลาเกือบทั้งชีวิตของผมที่พยายามพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระองค์ โดยได้ใช้ทุกข้อความที่ผมจะสามารถขุดค้นได้จากพระคัมภีร์ ตอนนี้อยู่เมื่อผมดูข้อพระคัมภีร์เดียวกันนั้น ผมถามตัวเองว่า “ผมมัวไปอยู่ที่ไหนมา?” ผมช้าชงในการตีความพระคัมภีร์ และผมได้ใช้มันเพื่อพิสูจน์ความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ซึ่งเป็นหลักคำสอนที่ไม่มีทางจะแก้ต่างได้ ผมพยายามอย่างดีที่สุดและก็ได้ดีด้วย มันเป็นเรื่องน่าเศร้าเมื่อคุณใช้ความช้าชงของคุณแก้ต่างให้กับความเชื่อที่ผิด แต่ในตอนนี้ผมสามารถตีกลับข้อความเหล่านั้นได้อย่างง่ายดาย ข้อเหล่านั้นจึงตกไปเมื่อผมตรวจสอบจากมุมมองของความจริง

พระเจ้าทรงเอาใจใส่มนุษย์ด้วยความรัก

ครั้งนี้ผมตั้งใจจะพูดถึงแผนการของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ แม้จะไม่ครอบคลุมได้ทั้งหมดภายในบทนี้ สิ่งที่เราพิจารณากันจะยืนยันให้เห็นว่าพระเจ้ามองคุณและผมอย่างไร ให้เราดูโยบ 7:17-18

¹⁷มนุษย์เป็นใครหนอ ที่พระองค์ทรงให้ความสำคัญกับเขามากขนาดนั้น และพระองค์ทรงใส่พระทัยเขา ¹⁸ทรงเยียมเยียนเขาทุกเช้า และทรงตรวจสอบเขาทุกขณะ (ฉบับ ESV)

มนุษย์เป็นใครกันหนอ?⁵ คำถามนี้มาจากสดุดี 8:4 คำตอบโดยทั่วไปสำหรับคำถามนี้คือมนุษย์ไม่สำคัญอะไรเลย แต่โยบ 7:17-18 กล่าวว่าพระเจ้าทรงให้ความสำคัญกับเขาอย่างมาก ที่ทรงใส่พระทัยมนุษย์จนถึงขนาดทรงเยียมเยียนเขา (หรือทรงตรวจสอบเขา) ทุกเช้า

⁵ หรือในภาษาจีนว่า “人算什么”

เนื่องจากไม่มีเวลาพอที่จะตีความพระคัมภีร์ตอนที่น่าสนใจนี้ได้อย่างครบถ้วน อันดับแรกเราสังเกตวิธีการแปลในแบบต่างๆ ในข้อ 18 ที่แปลว่า “ทรงตรวจสอบเขาทุกเช้า” หรือ “ทรงทดสอบเขาทุกเช้า” หรือ “ลองดูเขาทุกเช้า” เนื่องด้วยมีหลายวิธีที่จะแปลข้อความนี้ ฉะนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องรู้ต้นฉบับภาษาฮีบรู

ในส่วนแรกของข้อ 18 (“ทรงเยี่ยมเยียนเขาทุกเช้า”) คำภาษาฮีบรู “**פָּקַד**” (*paqad*) ซึ่งแปลว่า “เยี่ยม” หรือ “ตรวจสอบ” อาจมีความหมายที่แตกต่างอย่างมากจาก “เยี่ยม” หรือ “ตรวจสอบ” ตัวอย่างเช่น คำนี้แปลไว้ใน 1 ซามูเอล 20:6 ว่า “ขาดไป” (“ถ้าเสด็จพ่อของท่านทรงสังเกตจริงๆว่าข้าพเจ้าขาดไป”) มันหมายความว่ารู้สึกขาดใครบางคนไปหรือเฝ้าคิดถึงใครบางคน ดังนั้นเองด้วยความหมายที่เป็นไปได้นี้เราจึงสามารถอ่านโยบ 7:18 ว่า “(พระเจ้า) ทรงเฝ้าคิดถึงเขา (มนุษย์) ทุกเช้า” เมื่อฟังดูแล้วคุณคิดอย่างไร?

ในข้อความต้นฉบับของโยบ 7:18 (**וַיִּפְקֹד** **בְּכָל** **בֹּקֶר** **וַיִּפְקֹד** **בְּכָל** **לַיְלָה**) นั้นคุณ将会เห็นคำ “**פָּקַד**” (*paqad*, “ทดสอบ” หรือ “ตรวจสอบ” ที่ทำเครื่องหมายเป็นเงาไว้) การอ่านภาษาฮีบรูนั้นคุณต้องรู้รากของคำ สิ่งที่ยากของคำภาษาฮีบรูก็คือ คำเหล่านี้มักจะมีคำนำหน้าและคำต่อท้าย คำนำหน้าและคำต่อท้ายของ “**פָּקַד**” ตรงนี้จะเห็นในข้อความที่ทำเครื่องหมายเป็นเงาไว้คือ “**וַיִּפְקֹד**” ที่คุณเห็นอยู่ตรงกลางก็คือรากของคำ “**פָּקַד**” (*paqad*) นี่คือนี่ที่ทำให้ภาษาฮีบรูเรียนยาก เพราะคุณจะสับสนได้ถ้าหากคุณไม่รู้รากของคำ คำว่า “*paqad*” ดูแตกต่างไปเลยเมื่อมีคำนำหน้าและคำต่อท้าย

พระเจ้าทรงทดสอบมนุษย์ หรือทรงตรวจสอบมนุษย์ หรือทรงเยี่ยมเยียนมนุษย์ “ทุกเช้า” หรือ “ในตอนเช้า” (**בְּכָל** **בֹּקֶר**, *libeqārīm*) เราเพิ่งเห็นใน 1 ซามูเอล 20:6 ว่า “*paqad*” หมายถึง “ที่ขาดไป” จะดีกว่าไหมถ้าจะแปลคำกล่าวของโยบว่า “ที่ขาดเขาไปทุกเช้า ที่คิดถึง”? เมื่อคุณตื่นขึ้นและร้องเรียกว่า “ผู้เป็นที่รักของฉันอยู่ที่ไหน?” โดยรู้ว่าพระเจ้าทรงเฝ้าคิดถึงคุณทุกเช้า ก่อนที่คุณจะลืมตาขึ้น พระองค์ก็ทรงอยู่ตรงนั้นเช่นเคย แล้วทำไมจึงแปลตรงนี้ว่า “เยี่ยมเยียนเขาทุกเช้า” เพราะฟังดูเหมือนว่าพระเจ้าต้องเดินทางมาไกลเพื่อเยี่ยมเราในตอนเช้า?

คำว่า “*paqad*” ยังอาจหมายความว่า “สุขสบาย” หรือ “ทุกข์สุข” ดังใน 1 ซามูเอล 17:18 ที่ว่า “จงดูว่าพี่ชายของเจ้าทุกข์สุขอย่างไร แล้วนำข่าวคราวของพวกเขากลับมาด้วย” (ฉบับ NASB) เมื่อคุณอ่านพระคัมภีร์นั้น การดูความหมายที่เป็นไปได้อื่นๆ ของข้อความนั้นจะเป็นประโยชน์ อย่าอ่านข้อความจากแง่มุมว่าต้องเป็นแบบนั้นได้แบบเดียวหรือจากแง่มุมของการแปล การแปลอาจพลาดจุดที่ดีของข้อความที่ลึกซึ้งและมีความหมาย

“จงดูว่าพี่ชายของเจ้าทุกข์สุขอย่างไร” (1 ซามูเอล 17:18) พี่ชายของเจ้าเป็นอย่างไรบ้าง? เขาสุขสบายดีไหม? ทุกๆเช้าพระเจ้าต้องการจะดูว่าคุณเป็นอย่างไร เพราะพระองค์ทรงคิดถึงคุณ มัน

น่าสนใจที่พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษบางฉบับแปลคำว่า “เยี่ยม” หรือ “ตรวจสอบ” เหมือนกับว่าคุณต้องถูกตรวจสอบทุกเช้า แต่เราก็เห็นจากข้อความนี้ว่าพระเจ้าทรงคิดถึงคุณทุกเช้า และทรงเป็นห่วงความทุกข์สุขของคุณ

เป็นไปได้ว่าโยบกำลังมองสิ่งต่างๆ ในแง่ลบในโยบ 7:17-18 โดยกล่าวว่าเขากำลังถูกพระเจ้าทรงทดสอบเขา นั่นคือความหมายที่เป็นไปได้ของคำนั้น แต่เมื่อค้นดูพจนานุกรมภาษาฮีบรูเล่มใดก็ได้ คุณจะพบความหมายที่เป็นไปได้หลายอย่างกับคำนั้น ผู้แปลต้องเลือกเอาจากหลายๆ ความหมายนั้น และด้วยเหตุผลใดไม่ทราบพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษบางฉบับก็ได้ตัดสินใจใช้ “ทรงทดสอบเขาทุกเช้า” ฟังดูแล้วไม่ได้ทำให้สบายใจเลย ถ้าพระเจ้าจะทรงตรวจสอบคุณและทำให้คุณกระตุกกระตือรือร้นไม่ได้ทุกเช้า

หรืออาจเป็นไปได้ว่า พระเจ้าทรงรักคุณมากจนพระองค์ต้องคอยตรวจสอบข้อบกพร่องของคุณทุกอย่าง เหมือนที่คู่สามีภรรยาทำกันตลอดทั้งวัน ซึ่งหมายความว่าโยบผู้นำสงสารไม่มีที่จะหลบพ้นเลย! ภรรยาจะว่าสามีว่า “เน็คไทของคุณเบี้ยว ผมของคุณก็ชี้ กินอาหารให้มันดี ๆ หน่อยได้ไหม? เอานี้ กระดาษเช็ดปาก” เธอตรวจสอบคุณไม่ใช่เฉพาะแค่ “ทุกเช้า” แต่ทุกขณะ และสามีก็ทำกับภรรยาอย่างเดียวกัน

“มนุษย์เป็นใครหนอ ที่พระองค์ทรงให้ความสำคัญกับเขามากขนาดนั้น และพระองค์ทรงใส่พระทัยเขา?” โยบไม่ได้พูดถึงพระคริสต์เท่านั้นแต่พูดถึงมนุษย์โดยทั่วไปด้วย เราตาบอดที่ไม่เห็นคำกล่าวอย่างตรง ๆ ว่าพระเจ้าทรงจดจ่ออยู่กับมนุษย์ด้วยความรัก เมื่อยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น เราจะให้เหตุผลที่ดีทุกอย่างกับพระเยซู และสิ่งที่ไม่ดีทุกอย่างก็ให้กับพวกเราที่เป็นมนุษย์

มนุษย์เป็นใครกันหนอ? เขาเป็นคนที่พระเจ้าคิดถึงและใส่พระทัยด้วย พระเจ้าทรงใส่พระทัยคุณ! ถ้าคุณเป็นมนุษย์คนหนึ่ง ข้อนี้อาจฟังดูกับคุณอยู่! ผมเคยเชื่อว่าพระเจ้าทรงคิดถึงแต่พระเยซูเป็นส่วนใหญ่ และคงใส่พระทัยผมก็เมื่อผมมีความเกี่ยวข้องกับพระเยซูเท่านั้น ซึ่งหมายความว่าถ้าไม่เกี่ยวข้องกับพระเยซู คุณกับผมก็ไม่ได้มีค่าในตัวเอง แต่ในพระคัมภีร์นั้นคุณมีค่ามากและมีค่ากับพระเจ้าโดยไม่ขึ้นกับพระเยซู ความจริงแล้วพระเยซูผู้เป็นตัวแทนของมนุษย์ ทรงมีค่ากับพระเจ้าก็เพราะคุณ

ให้เราดูโรม 8:32 ว่าคุณกับผมมีค่าอะไรในสายพระเนตรของพระเจ้าหรือไม่ โดยไม่ขึ้นกับพระเยซู เป็นไปได้ไหมว่าคุณมีคุณค่ามากกว่าและยิ่งกว่าพระเยซู? นั่นแทบจะเหลือเชื่อ แต่ลองดูข้อที่คุ้นเคยนี้ว่า “พระองค์ผู้ไม่ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เอง แต่ประทานพระบุตรนั้นเพื่อเราทุกคน พระองค์จะไม่ยิ่งทรงเมตตาประทานสิ่งสารพัดแก่เราพร้อมกับพระบุตรหรือ? (โรม 8:32 ฉบับ NIV)

พระยาห์เวห์ไม่ได้ทรงหวงพระบุตรของพระองค์ แต่ได้ประทานพระบุตรนั้นเพื่อเรา เท่านั้นยังไม่พอ พระเจ้าจะทรงประทานสิ่งสารพัดแก่เรา “พร้อมกับพระบุตร” ด้วย! คุณรู้ซึ่งหรือยัง? เมื่อคุณไตร่ตรองเรื่องนี้ คุณนึกถึงอะไร? พระคริสต์ทรงมีค่าเป็นอันดับแรกและเรามีค่ารองลงมาในพระคริสต์หรือ? คุณและผมมีค่าแต่เฉพาะเมื่อเกี่ยวข้องกับพระคริสต์หรือ? หรือว่าคุณและผมมีค่าแม้จะไม่ขึ้นกับพระคริสต์?

เมื่อพิจารณาถึงความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อคุณและต่อผมอย่างมากมายนั้น เป็นได้ไหมว่าพระองค์ทรงรักเรามากเท่ากับที่ทรงรักพระคริสต์? เหตุใดพระองค์จึงประทานพระบุตรของพระองค์เพื่อไถ่คุณและผมด้วย ถ้าเรามีค่าน้อยกว่าพระบุตร? ประหนึ่งว่าการประทานพระบุตรแก่เรานั้นก็ยังไม่พอ พระองค์จะประทานทุกสิ่งกับเราพร้อมกับพระบุตรด้วย ถ้าหากพระเจ้าไม่ได้ทรงหวงพระบุตรของพระองค์กับเรา แล้วจะมีอะไรอีกที่พระองค์จะประทานให้เราไม่ได้?

ผมอยากให้คุณเห็นว่าในสายพระเนตรของพระเจ้านั้น คุณมีค่าในตัวเอง คุณค่าของคุณที่มีต่อพระเจ้านั้นไม่ขึ้นอยู่กับว่าคุณมีความเกี่ยวข้องกับพระคริสต์หรือไม่ เรามักจะคิดว่าพระเจ้าทรงรักพระคริสต์ แต่คุณสามารถ “เข้าร่วม” ได้อันเนื่องจากความเกี่ยวข้องของคุณกับพระคริสต์ นั่นคือวิธีที่เราคิดถึงมนุษย์ แต่เราลืมปฐมกาลไปหรือเปล่า? พระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งปวงเพราะพระองค์ไม่มีอะไรจะทำหรือ จึงทรงฆ่าเวลาด้วยการกระดิกนิ้วเล่นอยู่ในสวรรค์และตรัสว่า “เราเบื่อแล้ว เราจะสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และดวงดาวสักหน่อย”?

ถ้าคุณมีตาที่มองเห็นมิติทางวิญญาณของการทรงสร้าง คุณจะเห็นว่าในวันที่หกนั้นพระเจ้าทรงมุ่งความสนใจทั้งหมดไปที่มนุษย์ จากเรื่องราวในปฐมกาลดูเหมือนว่าพระเจ้าได้เริ่มการสร้างของพระองค์อีกครั้ง คราวนี้ทรงปั้นมนุษย์ด้วยพระองค์เอง พระเจ้าได้ทรงสร้างสัตว์ต่างๆ ด้วย แต่ความแตกต่างที่สำคัญก็คือพระเจ้าทรงระบายลมหายใจเข้าไปในจมูกของมนุษย์ แต่ไม่ได้ทรงระบายลมหายใจเข้าไปในจมูกของสัตว์ทั้งหลาย ลมหายใจไม่ได้มีไว้เพื่อให้ร่างกายมีชีวิต เพราะไม่เช่นนั้นพวกสัตว์จะมีชีวิตอยู่ได้อย่างไร? ปฐมกาลไม่เคยบันทึกไว้ว่า พระเจ้าทรงระบายลมหายใจเข้าไปในสิงโตหมี หรือสัตว์อื่นๆ แต่กระนั้นพวกมันก็มีชีวิตอยู่

เห็นได้ชัดว่าลมหายใจของพระเจ้าไม่ได้แค่ให้ชีวิตฝ่ายร่างกายเท่านั้น พระเจ้าทรงระบายลมหายใจเข้าไปในมนุษย์และมนุษย์จึงกลายเป็นจิตวิญญาณที่มีชีวิต พระเจ้าทรงปลุกสวนให้มนุษย์และทรงสามัคคีธรรมกับเขาที่นั่น เมื่อมนุษย์ทำบาป พระเจ้าก็คลุมเขาด้วยหนังสัตว์และลบลมทินให้เขา พระเจ้ายังตรัสกับงูด้วยว่า พงศ์พันธุ์ของหญิงจะทำให้หัวของมันเป็นเหล็ก (ปฐมกาล 3:15)⁶ ซึ่งเปาโล

⁶ ปฐมกาล 3:15 “เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน ทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้า และพงศ์พันธุ์ของนางด้วย เขาจะทำให้หัวของเจ้าเหล็ก และเจ้าจะทำให้ส้นเท้าของเขาก้าว”

กล่าวถึงในโรม 16:20 ว่า “ไม่ช้าพระเจ้าแห่งสันติสุข จะทรงปราบชาตนาให้ยับเยินลงใต้ฝ่าเท้าของท่านทั้งหลาย”

เราต้องเข้าใจให้ถ่องแท้ว่า พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งเพื่อเรา และหน้าที่ของพระเยซูในแผนการของพระเจ้าย่อมคือทำให้แผนการที่มีกับมนุษย์นั้นสำเร็จ ดังนั้นเราดำรงอยู่เพื่อพระเยซูหรือว่าพระเยซูทรงดำรงอยู่เพื่อเรากันแน่? คำตอบของความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือ เราดำรงอยู่เพื่อพระเยซู เราควรจะหาตอบของพระคัมภีร์ แต่ตอนนี้ผมจะไม่เข้าไปในรายละเอียดนั้น

เราไม่สามารถยอมรับความเป็นมนุษย์ของพระเยซูได้

ก่อนที่จะออกจากเรื่องความเชื่อในตรีเอกานุภาพและเข้าเรื่องการอธิบายพระคัมภีร์ ผมอยากจะพูดหนึ่งหรือสองประเด็น จากคำถามที่ถามนั้น ผมเห็นได้ว่าคริสเตียนบางคนไม่รู้วิธีคิด หรือไม่อยากคิดในทางอื่นนอกจากในทางความเชื่อในตรีเอกานุภาพ พวกคุณบางคนอาจสรุปแบบนี้ว่า

“เป็นความจริงที่เราไม่ได้ให้บทบาทที่สมควรกับพระยาห์เวห์พระบิดาของเรา หรือบทบาทอะไรกับพระองค์เลย พระนามของพระยาห์เวห์ไม่มีให้ไถ่ในคริสตจักร และไม่พบในพระคัมภีร์ ภาษาอังกฤษฉบับต่างๆ ไม่พบแม้แต่ในพระคัมภีร์เดิม นี่เป็นความจริงที่ว่าเราได้ปิดพระยาห์เวห์ออกไปเสียสิ้น เพราะฉะนั้นผมก็เห็นสมควรและยอมอะลุ่มอล่วย ผมจะให้ความสำคัญกับพระยาห์เวห์มากขึ้นในชีวิตของผม พระยาห์เวห์จะทรงมีบทบาทร่วมกับพระเยซูในชีวิตของผม นั่นคือพระยาห์เวห์ 50% พระคริสต์ 50% ทั้งสองพระองค์จะครองบัลลังก์ชีวิตของผม ผมจะนมัสการพระยาห์เวห์ แต่ผมก็จะนมัสการพระเยซูต่อไปเหมือนเดิม”

“ผมนมัสการพระเยซูมา 20 หรือ 30 ปี (สำหรับผมคือ 50 ปี) และพระเจ้าทรงติดต่อผมตลอดมา ในช่วงเวลาที่ผมเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น พระเจ้าทรงอวยพรผมและผมไม่เคยถูกสาปแช่งให้ตาย ด้านการเงินของผมก็ไปได้ดี ผมไม่เคยต้องเจ็บหนัก เพื่อนของผมบางคนได้เสียชีวิตแต่ผมยังมีชีวิตอยู่ แล้วทำไมผมจึงควรหยุดอธิษฐานกับพระเยซูด้วย? บัญชีธนาคารของผมก็ไม่มีปัญหา ผมมีสุขภาพที่ดี การอธิษฐานกับพระเยซูพระเจ้าของเราก็ดีเหมือนจะได้ผลนี่”

“ผมยอมรับว่าชาวคานาอันได้อธิษฐานขอฝนกับพระบาอัลแล้วฝนก็ตก⁷ เป็นความจริงที่พระเจ้าไม่ได้ให้ฟ้าผ่าลงมาคร่าชีวิตของพวกเขา แม้พระองค์จะทรงส่งชาวอิสราเอลข้ามแม่น้ำจอร์แดนเพื่อกวาดล้างพวกเขา แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงทำอย่างนั้นกับเรา เราอธิษฐานกับพระเยซูและเราก็

⁷ หรือ 要风得风, 要雨得雨 หมายถึง อยากได้อะไรก็ได้เช่นนั้น

หายป่วยและมีสุขภาพดี และไม่เคยมียาต้องถูกฟ้าผ่าตาย แต่ตอนนี้เราจะให้พระยาห์เวห์มีบทบาทมากขึ้นสักหน่อย เราจะอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์และเราก็จะอธิษฐานต่อพระเยซู แล้วทุกอย่างจะเรียบร้อย”

ปัญหาก็คือ คุณกับผมได้มีสการพระเยซูมาตลอดชีวิตของเรา เราจึงไม่สามารถจะรับความจริงที่ว่าพระเยซูทรงเป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาได้ ที่บอกว่า “ธรรมดา” นั้นเราหมายถึงอะไร? ก็หมายถึงพระเยซูทรงเป็นมนุษย์คนหนึ่ง ไม่ใช่พระเจ้า ไม่มีอะไรที่มากกว่านั้น พระองค์อาจเป็นมนุษย์ที่พิเศษ แต่ก็ยังเป็นแค่มนุษย์คนหนึ่ง ความเป็นจริงก็คือว่า สำหรับเราแล้วพระเยซูไม่เคยเป็นมนุษย์อย่างแท้จริง ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพทั้งหลายจะยอมรับว่าพระเยซูทรงมีร่างกายของมนุษย์ คือร่างกายเนื้อหนังเหมือนกับคุณและผม แต่ข้างในร่างกายนั้นมีพระเจ้าพระบุตรประทับอยู่ และไม่ใช่มนุษย์ นั่นเป็นการกำหนดขึ้นของความเชื่อในแบบอธานาเซียสหรือในแบบตรีเอกานุภาพ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในประวัติศาสตร์ของศาสนศาสตร์ ว่าเป็นความเข้าใจเกี่ยวกับพระคริสต์ตามแบบอเล็กซานเดรีย⁸ที่ได้ชัยชนะในการประชุมสังคายนาแห่งไนเซียและหลังจากนั้นมา

เราไม่เคยคิดจริงๆว่าพระเยซูทรงเป็นมนุษย์คนหนึ่ง และเมื่อบรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพพูดว่าพระเยซูทรงเป็นมนุษย์อย่างแท้จริงนั้น พวกเขาไม่ได้หมายความว่าพระเยซูทรงมีร่างกายมนุษย์เหมือนกับของเรา ถ้าคุณตอกตะปุดรูปพระกายของพระองค์กับกางเขน โลหิตจะไหลออกมา แต่ผู้ที่ถูกตรึงจริง ๆ ก็คือพระเจ้า ดังนั้นจึงเป็น “พระเจ้าที่ถูกตรึงกางเขน” ตามที่มอลท์มานน์⁹กล่าวไว้ ในหลักคำสอนของความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้น พระเยซูไม่ได้เป็นมนุษย์เหมือนเรา พระองค์จะไม่มีทางเป็นหนึ่งในพวกเราจริงๆตามข้อกำหนดที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพอ้างถึงพระองค์ ตามหลักข้อเชื่ออธานาเซียสนั้น จิตวิญญาณที่สามารถคิดอย่างมีเหตุผลของมนุษย์ของพระองค์ได้ถูกแทนที่โดยพระเจ้าพระบุตร ซึ่งน่าจะเป็นไปได้ในตอนที่บังเกิดจากหญิงพรหมจารี

ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพแล้วพระเยซูไม่เคยเป็นมนุษย์ที่แท้จริง ที่พระเยซูทรงถูกทดลองเหมือนกับเราทุกประการ (ในฮีบรู 4:15)¹⁰ ก็ไม่ได้เป็นอย่างนั้นจริงๆตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เพราะความชั่วจะมาล่อพระเจ้าให้หลงไม่ได้ (ยากอบ 1:13)¹¹ ถ้าพระเจ้าพระบุตรผู้สถิตอยู่ในพระเยซูนั้นไม่สามารถจะถูกทดลองได้ แล้วจะเป็นอะไรหรือที่จะสามารถถูกทดลองได้? พระหัตถ์ของพระองค์หรือ? พระกรของพระองค์หรือ? ความเชื่อในตรีเอกานุภาพปฏิเสธพระคัมภีร์เมื่อกล่าวว่าสิ่งที่อยู่ข้างในพระเยซูคือพระเจ้า ไม่ใช่มนุษย์

⁸ Alexandrian Christology

⁹ Moltmann นักศาสนศาสตร์ปฏิรูปแห่งศตวรรษที่ 20

¹⁰ ฮีบรู 4:15 “เพราะเราไม่ได้มีมหาบุรุษที่ที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ทรงถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่าง”

¹¹ ยากอบ 1:13 อย่าให้คนที่ถูกล่อลวงกล่าวว่า “พระเจ้าทรงล่อลวงข้าพเจ้า” เพราะว่าพระเจ้าจะไม่ถูกความชั่วล่อลวง

พระคัมภีร์พูดถึงพระเยซูว่าเป็นมนุษย์คนที่สอง (1 โครินธ์ 15:47)¹² แต่คำนิยามของพระคัมภีร์เกี่ยวกับความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์นี้ไม่สามารถเป็นจริงได้ในความเชื่อตรีเอกานุภาพ เพราะพระเยซูตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นไม่เหมือนกับมนุษย์คนแรก อันที่จริงพระองค์ก็ไม่ใช่มนุษย์ตามนั้นเลย เพราะมนุษย์นั้นไม่ได้มีแค่ร่างกายของมนุษย์แต่จะต้องมีจิตวิญญาณของมนุษย์ด้วย ถ้าไม่มีวิญญาณมนุษย์อยู่ภายในพระองค์ พระเยซูก็ไม่ใช่มนุษย์ นั่นเป็นสถานการณ์ที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออกที่บรรดาบรรพบุรุษของคริสตจักรในยุคแรก ๆ ต้องต่อสู้ และเนสโตเรียส¹³ยังชี้ให้เห็นว่า ด้วยองค์ประกอบภายในที่มีร่างกายของมนุษย์แต่ไม่มีวิญญาณของมนุษย์ พระเยซูจึงไม่ใช่มนุษย์ ผู้อยู่ฝ่ายตรงข้ามเขารู้ว่าเขาพูดถูก แต่พวกเขาไม่สามารถหาคำตอบที่ดีกว่านี้ได้ มันเป็นไปได้ที่จะเป็นพระเจ้า 100% และเป็นมนุษย์ 100% เพราะว่าผลลัพธ์ที่คุณได้ก็คือไม่ใช่มนุษย์อีกต่อไป แต่เป็นการรวมสองบุคคลเข้าด้วยกันให้มีอยู่จริงที่ทำหน้าที่ไม่ได้

ทำไมผมจึงพูดเรื่องทั้งหมดนี้? เพราะพวกคุณบางคนต้องการจะอะลุ่มอล่วย ผมจะบอกพวกคุณว่าการอะลุ่มอล่วยจะไม่ทำให้คุณได้อะไร เพราะสิ่งที่คุณจะได้มันไม่ใช่ทั้งพระเจ้าและมนุษย์ ในพระคัมภีร์ได้บอกไว้ว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระยาห์เวห์ และไม่มีผู้ใดที่เรียกว่า “พระเจ้าพระบุตร” คุณกำลังกันพระเจ้าพระยาห์เวห์และกันมนุษย์ออกไป และสุดท้ายคุณก็จะได้คนที่พระเจ้าก็ไม่ใช่ เป็นมนุษย์ก็ไม่ใช่ ในเทพนิยาจะมีครั้งคนครึ่งสัตว์คือมีครึ่งหนึ่งเป็นคนและอีกครึ่งหนึ่งเป็นม้า หรือนางเงือก ที่ครึ่งบนเป็นหญิงสาวและครึ่งล่างเป็นปลา ไม่ได้เป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง จะเป็นม้าก็ไม่ใช่และจะเป็นผู้ชายก็ไม่ใช่ จะเป็นปลาก็ไม่ใช่และจะเป็นหญิงสาวก็ไม่ใช่ จะเป็นวัวก็ไม่ใช่และจะเป็นชายหนุ่มก็ไม่ใช่ เรากำลังทำให้พระคริสต์เป็นอะไรหรือ? ผลที่ออกมาจากทั้งหมดนี้ก็คือเรากันพระยาห์เวห์ออกไปและกันมนุษย์ออกไป

พระเจ้าทรงรักมนุษย์ที่ไม่น่ารัก

พระเจ้าทรงรักพระเยซูไม่ใช่เพราะว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า แต่เพราะพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ ผมไม่ได้กำลังส่งเสริมความคิดของผมเอง แต่นำเสนอสิ่งที่เราเห็นในพระคัมภีร์ ที่น่าประหลาดใจยิ่งกว่านั้นก็คือ พระเจ้าทรงรักพระเยซูเพราะไม่มีอะไรที่น่ารักเกี่ยวกับมนุษย์เลย! แต่พระเจ้ายังทรงรักเราผู้ไม่น่ารัก พระองค์ทรงรักชนอิสราเอล ถึงกับตรัสว่า “คนอิสราเอลเป็นบุตรหัวปีของเรา”¹⁴ (อพยพ 4:22)

¹² 1 โครินธ์ 15:47 “มนุษย์คนแรกนั้นมาจากดินและเป็นมนุษย์ดิน มนุษย์คนที่สองนั้นมาจากสวรรค์”

¹³ Nestorius (บาทหลวงแห่งคอนสแตนติโนเปิล)

¹⁴ อพยพ 4:22 พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า “คนอิสราเอลเป็นบุตรชายของเรา บุตรหัวปีของเรา” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

การได้อยู่ในอิสราเอลเป็นเวลาหลายเดือน ผมจึงรู้ว่าชาวยิวจัดอยู่ในกลุ่มคนที่รักได้ยากที่สุดในโลก คุณจะรู้ว่าผมหมายถึงอะไร ถ้าคุณใช้ชีวิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา บางครั้งผมก็สงสัยว่าทำไมพระเจ้าจึงได้ทรงเลือกที่จะรักคนเหล่านี้ โดยส่วนตัวแล้วผมไม่ได้มีเรื่องทะเลาะกับคนยิว ปกติแล้วผมเข้ากับพวกเขาได้ดี แต่คุณจะต้องมีใจกว้างมากที่จะให้อภัย

อะไรที่ทำให้รักคนยิวได้ยาก? มีใครเคยถามใหม่ว่า ทำไมคนเยอรมันโดยเฉพาะพวกนาซีจึงฆ่าชาวยิวหลักล้านคนในห้องรมแก๊สและด้วยวิธีอื่นๆ? มีใครเคยอยากถามใหม่ว่าอะไรเป็นมูลรากของการต่อต้านชาวยิว?¹⁵ เป็นไปได้อย่างไรกัน ที่คนเราจะถูกเกลียดชังอย่างมากจากคนเยอรมันทั้งชาติ ทั้งๆที่พวกเขาก็ได้อาศัยอยู่มาหลายชั่วอายุ และก็พูดภาษาเยอรมันเหมือนชาวเยอรมัน? นั่นเป็นเพราะชาวเยอรมันมีความวิปริตทางจิตหรือ? พวกชาวยิวถูกเกลียดชังโดยไม่มีสาเหตุหรือ? ลองอาศัยอยู่ในอิสราเอลดูสักพักคุณก็จะพบคำตอบ

ผมเกือบไม่ได้เข้ามศึกษาในอิสราเอลเมื่อพวกเขาโกรธผม ผมกำลังต่อวีซ่าอยู่ เมื่อเจ้าหน้าที่แผนกวีซ่าพูดกับผมว่า “คงจะมีคนจีนหลายล้านสินะ” ผมตอบว่าใช่ แล้วเขาก็พูดว่า “คุณรู้ใหม่ว่ามีชาวยิวกี่คน? ก็แค่ไม่กี่ล้านหรอก แต่พวกเรามีอยู่ทุกที่ทุกแห่งในโลกนี้ แล้วคนจีนล่ะอยู่ที่ไหนกันมั้ง?” ผมพูดกับตัวเองว่า “ชายคนนี้อาบอดหรือเปล่า?” เขาตั้งใจจะพูดเรื่องที่ทำให้คนอื่นรำคาญเขาไปโกรธใครมาหรือ? เขาเป็นคนมีปมด้อยหรือ? คนจีนก็มีอยู่ทุกที่เช่นกัน แต่ผมไม่อยากจะพูดถึงเรื่องนั้น ผมมองเขาแล้วก็เดินออกไป ผมไม่อยากจะเสียเวลาไปกับผู้ชายคนนี้ เขาคิดว่าพูดแบบนั้นแล้วจะผูกมิตรกับคุณอย่างนั้นหรือ? หรือคุณกำลังประทับใจที่มีคนยิวอยู่ในทุกแห่งหนหรือ? ทำที่แบบนี้รำคาญ ดังนั้นคุณจึงต้องมีใจกว้างมากที่จะให้อภัย

ชาวเยอรมันส่วนใหญ่ไม่รู้เรื่องการฆ่าล้างชาวยิวเมื่อกำลังเกิดเหตุการณ์นั้นขึ้น แต่พวกที่รู้รวมทั้งทหารทั่วไปบางคนก็ยินดีให้ความร่วมมือในเรื่องนี้ ผมไม่ทราบว่ามีสถานการณ์เหล่านั้นมีใครที่คัดค้านการฆ่าล้างชาวยิวบ้าง? ถ้าหากคุณถูกเกลียดชัง คุณควรต้องถามว่าคุณได้ทำอะไรที่จูงชวนความเกลียดชังนั้นไหม?

แต่เมื่อผมคิดถึงเรื่องนี้ ผมพูดว่า “คนเหล่านี้ที่ไม่น่าคบมากที่สุด แต่กระนั้นพระเจ้าก็ทรงเลือกคนที่ไม่น่ารักเหล่านี้ที่จะทรงสำแดงความรักของพระองค์ด้วย” เรารักคนในหลายๆประเทศได้ง่ายเพราะพวกเขาเป็นคนใจดีและสุภาพ เมื่อผมไปเที่ยวประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ผมพูดกับตัวเองว่า “โอ้โฮ คนพวกนี้ช่างสุภาพดี” เมื่อคุณเดินเข้าไปในร้านค้า พวกเขาจะทักทายคุณอย่างอบอุ่น ทุกคนน่ารักและสุภาพ คุณจะไม่เจอข้อบกพร่องของพวกเขาเลย ผู้มาเยือนสวิตเซอร์แลนด์ต่างกลับไปด้วยความประทับใจที่ดีๆ

¹⁵ anti-Semitism

ผมเป็นเพื่อนกับไม่กี่คนในอิสราเอล มีพันเอกชาวดัชท์ พันตรีชาวฝรั่งเศส นักวิชาการชาวนอร์เวย์ แต่ไม่มีชาวยิวแม้แต่คนเดียว พันเอกชาวดัชท์เป็นผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติพักอยู่ข้างห้องผมและเราได้มาเป็นเพื่อนกัน ภายหลังผมได้ไปเยี่ยมเขาในฮอลล์แลนด์ พันตรีชาวฝรั่งเศสพักอยู่ห้องตรงข้ามกับผมและเราก็มามีเป็นเพื่อนกัน ส่วนชาวนอร์เวย์นั้น เขากับผมเรียนภาษาฮีบรูด้วยกัน ยังมีชาวอังกฤษคนหนึ่งเรียนภาษาฮีบรูพร้อมกับผม และต่อมาได้เป็นศาสตราจารย์ด้านภาษาฮีบรู มันกลายเป็นว่าเพื่อนที่ผมรู้จักในอิสราเอลนั้นไม่ใช่ชาวยิว ผมคิดว่า “จะหาเพื่อนชาวยิวได้ที่ไหน?” ผมไปที่นั่นเพื่อเรียนภาษาฮีบรู และผมก็ยินดีที่จะเป็นเพื่อนกับชาวยิว

ประเด็นของผมนี่คือ พระเจ้าไม่ได้เลือกคุณและผมเพราะเราน่ารัก แต่เป็นเพราะพระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะรักคนที่ไม่น่ารัก นั่นเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจได้ มีชาติไหนหรือชนชาติไหนที่เป็นเป้าของการถูกทำลายล้างถึงขนาดของชาวยิวไหม? ชาวยิวถูกหมายหัวและไม่ใช่แค่ในเยอรมันเท่านั้น ในหลายประเทศที่พวกเขาอาศัยอยู่ก็ไม่มีใครชอบพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นโปแลนด์หรือที่อื่นๆ ชาวยิวในสหรัฐอเมริกาส่วนใหญ่จะพ้นจากปัญหานี้ นั่นคงเป็นเพราะพวกเขาอาจเรียนรู้ที่จะเข้ากับสังคม และคิดว่าไม่จำเป็นที่พวกเขาเองต้องทำตัวให้ใครเกลียด

พระเจ้าทรงเลือกที่จะรักคุณและผม พระเยซูตรัสว่า “ข้าพระองค์อยู่ในพวกเขา และพระองค์อยู่ในข้าพระองค์ ขอให้พวกเขาได้รวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์ เพื่อให้โลกรู้ว่าพระองค์ทรงส่งข้าพระองค์มา และได้ทรงรักพวกเขาเหมือนที่พระองค์ได้ทรงรักข้าพระองค์” (ยอห์น 17:23 ฉบับ NIV)

พระเจ้าทรงรักเหล่าสาวกเหมือนที่พระองค์ทรงรักพระเยซู! คุณเคยตระหนักถึงสิ่งนี้ไหม? นี่ก็แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงรักคุณและผมมากขนาดไหน! และพระองค์ทรงรักพระเยซูมากเพียงใด? คุณอาจจะตอบว่า “พระเจ้าทรงรักพระเยซูโดยไม่มีขีดจำกัด!” แต่เกณฑ์ความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อพระเยซู นั่นก็คือเกณฑ์ความรักของพระเจ้าที่ทรงมีต่อเหล่าสาวก! พระเจ้าทรงรักคุณและผมมากเท่ากับที่พระองค์ทรงรักพระเยซูจริงหรือ? ถ้าคุณยังไม่แน่ใจก็ให้ค้นคำว่า “καθώς” (*kathōs*) ในพจนานุกรมที่แปลว่า “อย่างใด ในทำนองเดียวกัน ในลักษณะเดียวกัน ในระดับเดียวกัน เท่ากันกับ”

แนวคิดใหม่ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงมองมนุษย์นั้น ตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับหลักคำสอนเรื่องความเลวทรามไปหมด พระยาห์เวห์ทรงรักพระเยซูอย่างไร พระยาห์เวห์ก็ทรงรักคุณอย่างเดียวกัน (καθώς, *kathōs*) ดังนั้นคุณจะต้องเข้าใจว่าทำไมเราจึงต้องรักพระยาห์เวห์ เรารักพระองค์ก็เพราะว่าพระองค์ทรงรักเราก่อน

ถ้าผมสามารถทำให้คุณเข้าใจประเด็นนี้ได้ มันก็เพียงพอแล้วสำหรับครั้งนี้ พระเจ้าตรัสถึงพระเยซูว่าเป็น “บุตรที่รักของเรา” (มัทธิว 3:17) แต่พระเจ้าทรงรักคุณมากเท่ากับที่พระองค์ทรงรักพระบุตรที่รัก (ἀγαπητός, *agapētos*) ของพระองค์

ในข้อความภาษากรีกจากยอห์น 17:23 ที่กล่าวว่า “และได้ทรงรักพวกเขาเหมือนอย่างที่เราได้ทรงรักข้าพระองค์” คือ “καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας” จงสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้สองคู่ คำที่ขีดเส้นใต้คู่ที่สอง (“ได้ทรงรักข้าพระองค์”) นั้น อยู่ในรูปของ กาลกริยาที่กระทำแล้ว (Aorist)¹⁶ ในคำที่ขีดเส้นใต้คู่แรก (“ได้ทรงรักพวกเขา”) “ἠγάπησας” (“ได้ทรงรัก”) คำเดียวกันนี้ก็อยู่ในรูปของกาลกริยาที่กระทำแล้วเช่นกัน ซึ่งคราวนี้กำลังกล่าวถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อเหล่าสาวก พุดง่าย ๆ ก็คือภายในประโยคเดียวกันนี้ พระเยซูตรัสถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อเหล่าสาวกและความรักของพระเจ้าที่มีต่อพระเยซู รูปแบบไวยากรณ์อย่างเดียวกันของทั้งสองส่วนนี้ที่เชื่อมด้วยคำ “καθὼς” (*kathōs*, เหมือนกันกับ ในแบบเดียวกัน) บอกกับเราว่าพระเจ้าทรงรักคุณเหมือนที่พระองค์ทรงรักพระเยซู ซึ่งไม่เพียงแค่นั้นในอดีตเท่านั้นแต่ในอดีตด้วย (แต่ Aorist ก็เป็นกาลกริยาที่ไม่ได้จำกัดเฉพาะแต่ในอดีต) พระยาห์เวห์ได้ทรงรักเหล่าสาวกเหมือนที่ทรงรักพระเยซู

เอเฟซัส 1: แผนการของพระเจ้าสำหรับมนุษย์

ให้เราสำรวจเอเฟซัสบทที่หนึ่งเพื่อดูการเชื่อมโยงกันนี้ เราจะไม่ครอบคลุมทั้งบท แต่ผมหวังว่าคุณจะอ่านเอเฟซัสในแบบที่คุณอาจไม่เคยอ่านมาก่อน

เอเฟซัส 1:3 กล่าวว่า “ถวายสรรเสริญแด่พระเจ้าพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ทรงอวยพรเราด้วยพระพรฝ่ายวิญญาณทุกอย่างในสวรรคสถานในพระคริสต์” (ฉบับ NASB) พระเจ้าได้ทรงอวยพรคุณและผมทางพระคริสต์ คุณเคยกับคิดแบบนั้นไหม? คุณอาจจะคิดว่าพระเจ้าทรงอวยพรพระคริสต์ แต่เราละ? ความจริงก็คือว่า พระเจ้าทรงส่งพระคริสต์มาเพื่ออวยพรเรา ไม่ใช่ในแบบที่จำกัด แต่ “ด้วยพระพรฝ่ายวิญญาณทุกอย่างในสวรรคสถาน”! เปาโลจึงเผยให้เห็นความลึกซึ้งและความสวยงามของความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเรา

⁴..เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงเลือกเราในพระคริสต์ ตั้งแต่ก่อนทรงสร้างโลก เพื่อเราจะบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิเฉพาะพระพักตร์พระองค์ ⁵พระองค์ทรงกำหนดเราไว้ล่วงหน้าให้มาเป็นบุตรทางพระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์อันดีของพระองค์ ⁶เพื่อเป็นการสรรเสริญพระคุณอันประเสริฐของพระองค์ ซึ่งพระองค์ประทานให้แก่เราเปล่า ๆ ในพระผู้เป็นที่รักยิ่ง ⁷ในพระองค์

¹⁶ Aorist คือ กาลกริยาในไวยากรณ์ เป็นการกระทำที่เกิดขึ้น ณ จุดจุดหนึ่งในอดีตกาล แต่ไม่ได้จำกัดเฉพาะแต่อดีต (ผู้แปล)

เราได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์ ได้รับการยกโทษจากการละเมิดของเราตามพระคุณอันอุดมของพระองค์⁸ ซึ่งพระองค์ประทานแก่เราอย่างเหลือล้น ด้วยปัญญาและความเข้าใจที่ทั้งปวง⁹ พระองค์ทรงโปรดให้เราได้รับความล้าลึกแห่งพระประสงค์ของพระองค์ตามความตั้งพระทัยอันดีของพระองค์ที่ทรงมุ่งหมายไว้ในพระองค์¹⁰ ด้วยพระประสงค์ว่าเมื่อเวลาครบกำหนดแล้วก็จะทรงรวบรวมทุกสิ่งที่อยู่ในสวรรค์และบนโลกไว้ในพระคริสต์ (เอเฟซัส 1:4-10 ฉบับ NASB)

จงสังเกตคำว่า “แก่เรา” และ “เรา” ที่กล่าวซ้ำ โดยทางพระคริสต์นั้นพระเจ้าทรงอวยพระพรเรา เลือกเรา กำหนดเรา ประทานพระคุณแก่เรา ยกโทษบาปของเรา และทรงเปิดเผยความล้าลึกในพระประสงค์ของพระองค์กับเรา พระองค์ทรงเลือกเราเหมือนกับที่พระองค์ทรงเลือกพระคริสต์

คุณรู้ไหมว่าคุณดำรงอยู่ก่อน? มีบางคนถามผมเกี่ยวกับการดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์ ดูตามพระคัมภีร์ตอนนี้แล้ว พระเจ้าได้ทรงเลือกเราในพระคริสต์ตั้งแต่เมื่อไร? มันเกิดขึ้น “ตั้งแต่ก่อนทรงสร้างโลก” ยินดีด้วยที่คุณเพิ่งค้นพบว่าคุณดำรงอยู่ก่อน! ผมกำลังชี้ให้เห็นพระคัมภีร์ข้อนี้ เพราะมักจะถูกยกมาพิสูจน์การดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์ แต่ข้อนี้ไม่ได้กำลังพูดถึงพระคริสต์แต่กำลังพูดถึงการเลือกเราในพระคริสต์ สิ่งนี้ได้เกิดขึ้นก่อน “การทรงสร้างโลก” และด้วยจุดประสงค์อะไรหรือ? ก็ด้วยจุดประสงค์ที่เราจะ “บริสุทธิ์และปราศจากตำหนิเฉพาะพระพักตร์พระองค์”

ข้อที่ 5 กล่าวว่า “พระองค์ทรงกำหนดเราไว้ล่วงหน้าให้มาเป็นบุตรทางพระเยซูคริสต์” และนี่ก็ตั้งแต่ก่อนทรงสร้างโลกอีกด้วย พระคริสต์เสด็จมาเพื่อให้พระยาห์เวห์ทรงอวยพรเราได้ในพระองค์หรือทางพระองค์ และพระเจ้าได้ทรงเลือกเราในพระคริสต์และทรงกำหนดเราไว้ล่วงหน้า “ตามพระประสงค์อันดีของพระองค์” (ฉบับ NASB) หรือ “ตามที่ชอบพระทัยของพระองค์” (ฉบับ NKJV)

นั่นเป็นความชอบพระทัยของพระเจ้า ที่จะทรงอวยพรเรา เลือกเรา และกำหนดเราไว้ล่วงหน้าให้มาเป็นบุตรของพระองค์ “เพื่อเป็นการสรรเสริญพระคุณอันประเสริฐ¹⁷ (ของพระยาห์เวห์) ซึ่งพระองค์ประทานให้แก่เราเปล่าๆในพระผู้เป็นที่รักยิ่ง”¹⁸ เราได้เห็นคำ “เป็นที่รัก” (เช่น “บุตรที่รักของเรา” ในมัทธิว 3:17) คำนี้ในต้นฉบับภาษากรีกของเอเฟซัส 1:6 ไม่ได้อยู่ในรูปของคำนามหรือคุณศัพท์ แต่อยู่ในรูปของกริยา (“ผู้ที่เป็นที่รัก”) ซึ่งพระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษมักจะแปลเป็นคำนาม (“ผู้เป็นที่รัก”)

เปาโลกล่าวต่อไปว่า (ข้อต่อไปนี้จะถูกอ้างอิงอีกครั้งพร้อมด้วยคำอธิบายในวงเล็บ)

¹⁷ ฉบับอมตธรรมร่วมสมัยแปลว่า “เพื่อเป็นการสรรเสริญพระคุณสูงส่ง” (ผู้แปล)

¹⁸ พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ์ (CJB) แปลเอเฟซัส 1:6 ว่า “เพื่อเราจะถวายการยกย่องพระองค์ให้สมกับความสำเร็จของคุณที่พระองค์ทรงให้แก่เราทางพระองค์ผู้เป็นที่รัก” (ผู้แปล)

“ในพระองค์ (พระคริสต์) เราได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์ ได้รับการยกโทษจากการละเมิดของเรา ตามพระคุณอันอุดมของพระองค์ (พระยาห์เวห์) ⁸ ซึ่งพระองค์ (พระยาห์เวห์) ประทานแก่เราอย่างเหลือล้น ด้วยปัญญาและความเข้าใจทั้งปวง ⁹ พระองค์ (พระยาห์เวห์) ทรงโปรดให้เราได้รับความล้าลึกแห่งพระประสงค์ของพระองค์ (พระยาห์เวห์) ตามความตั้งพระทัยอันดีของพระองค์ (พระยาห์เวห์) ที่ทรงมุ่งหมายไว้ในพระองค์ (พระคริสต์) ¹⁰ ด้วยพระประสงค์ (ของพระเจ้า) ว่าเมื่อเวลาครบกำหนดแล้วก็จะทรงรวบรวมทุกสิ่งที่อยู่ในสวรรค์และบนโลกไว้ในพระคริสต์ (ฉบับ NASB)

คุณเห็นความรักที่เกินอธิบายของพระยาห์เวห์ที่มีต่อเราไหม? เปาโลกล่าวว่าพระยาห์เวห์ “ทรงอวยพรเราด้วยพระพรฝ่ายวิญญาณทุกอย่างในสวรรค์สถานในพระคริสต์” (ข้อ 3) จากนั้นเปาโลก็แจจแจงเนื้อหาของพระพรนั้นว่ามีอะไรบ้าง โดยให้รายการพระพรมากมายกับเรา จากคำยืนยันว่าเราได้รับพระพรด้วย “พระพรฝ่ายวิญญาณทุกอย่างในสวรรค์สถาน” นั้นเราเห็นว่า ไม่เพียงแต่พระยาห์เวห์จะทรงอวยพรเราในอนาคต แต่พระองค์ยังได้ประทานมรดกฝ่ายวิญญาณให้แก่เราแล้วด้วย คุณรู้ไหมว่าคุณได้รับพระพรมากแค่ไหน? เมื่อภาระทั้งหลายของโลกกำลังรุมล้อมและบีบคั้นคุณ ขอให้จำไว้ว่า พระองค์ได้ทรงอวยพรคุณและได้ทรงเลือกคุณ

ตรงนี้เป็นอีกอย่างที่ผมหวังว่าคุณจะจดจำไว้ในใจของคุณว่า จริง ๆ แล้วทุกสิ่งที้นำมาใช้กับพระคริสต์ในพระคัมภีร์ใหม่นำมาใช้กับเรา เมื่อพระเยซูทรงถูกเลือกไว้ เราก็ถูกเลือกไว้เช่นกัน เมื่อพระเยซูทรงเป็นพระบุตร เราทั้งหลายก็เป็นบุตรเช่นกัน

ก่อนหน้านี้ผมได้ถามว่า เราดำรงอยู่เพื่อพระคริสต์หรือว่าพระคริสต์ดำรงอยู่เพื่อเรา? คำตอบในเอเฟซัสบทที่ 1 ก็คือ พระเจ้ากำลังทรงทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเพื่อเราทางพระเยซูคริสต์ ในแผนการนิรันดร์ของพระเจ้านั้น พระคริสต์ทรงเป็นตัวแทนที่เราได้รับพระพรของพระเจ้า เช่น การทรงเลือก การถูกรับเป็นบุตร การไถ่ และการยกโทษบาป สิ่งเหล่านี้คือพระพรฝ่ายวิญญาณบางส่วนที่พระองค์ได้ “ประทานอย่างเหลือล้น” แก่เรา คำว่า “ประทานอย่างเหลือล้น” หมายถึงว่าพระเจ้าทรงควักเงินจากกระเป๋าของพระองค์และประทานให้เราหรือ? “การประทานอย่างเหลือล้น” หมายถึงอย่างนี้มากกว่าว่า “เอานี้...เงินทั้งหมดกระเป๋าของเรา เอาไปให้หมด เอาไปทิ้งปึกเลย!” เมื่อเปาโลกำลังพูดถึงการ “ประทานอย่างเหลือล้น” ของพระเจ้านั้น เขาไม่ได้กำลังหมายถึงพระคริสต์ แต่กำลังหมายถึงเรา ที่เป็นจุดมุ่งหมายของการประทานอย่างเหลือล้นนี้

เปาโลกล่าวต่อว่า “ด้วยปัญญาและความเข้าใจทั้งปวง พระองค์ทรงโปรดให้เราได้รับความล้าลึกแห่งพระประสงค์ของพระองค์ตามความตั้งพระทัยอันดีของพระองค์ที่ทรงมุ่งหมายไว้ในพระคริสต์” พระเจ้าทรงเผยความล้าลึกแห่งพระประสงค์ของพระองค์กับเรา ไม่ใช่กับพระคริสต์ แม้ว่าพระคริสต์จะ

ทรงเป็นเครื่องมือหรือตัวแทนที่พระเจ้าทรงนำพระพรทุกอย่างมาถึงมนุษย์ เปาโลสรุปโดยกล่าวว่า ทุกสิ่งที่อยู่ในสวรรค์และในแผ่นดินโลกถูกรวบรวมไว้ในพระคริสต์

ที่ผ่านมาผมไม่ได้เข้าใจเรื่องนี้อย่างถูกต้อง ผมคิดว่าพระคริสต์ทรงเป็นจุดศูนย์กลางของพระประสงค์ของพระเจ้า และเราเป็นเพียงส่วนเสริมหรือเพิ่มเติม ตลอดมานั้นเราได้รับการปลุกฝังให้เห็นว่าเป็น “พระเยซูคริสต์” แต่ถ้าเราดูการอ้างอิงซ้ำๆ ของเปาโลว่า “เรา” และ “แก่เรา” คุณจะเริ่มเห็นสิ่งที่ต่างกัน

ตั้งแต่วางรากสร้างโลก

คำว่า “ก่อนวางรากสร้างโลก” นั้นไม่ได้มีเฉพาะแต่ในเอเฟซัส 1:4 เพราะมีข้ออื่น ๆ ที่พูดถึงการที่เราได้ถูกเลือกไว้ตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก ข้อเท็จจริงนี้ควรทำให้คุณชอบใจกับการดำรงอยู่ก่อนของคุณ พระเยซูตรัสว่า

แล้วกษัตริย์จะตรัสกับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องขวาของพระองค์ว่า “ท่านผู้ได้รับพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งเตรียมไว้สำหรับท่าน ตั้งแต่วางรากสร้างโลก” (มัทธิว 25:34 ฉบับ NASB)

ในถ้อยคำจากอุปมาแกะกับแพะบอกว่าอาณาจักรนี้ได้เตรียมไว้สำหรับใคร? สำหรับพระเยซูหรือไม่ใช่เลย พระเยซูเองที่ตรัสว่า “เตรียมไว้สำหรับท่าน” พระเจ้าทรงมีแผนการที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าว่าจะรวมคุณไว้ในอาณาจักรของพระองค์ อาณาจักรถูก “เตรียมไว้สำหรับท่าน” มันจะมีประโยชน์อะไรหรือ ถ้าอาณาจักรหนึ่งๆ นั้นไม่มีกษัตริย์หรือประชาชน? ระหว่างกษัตริย์กับประชาชนอะไรมีความสำคัญกว่ากันสำหรับอาณาจักร? การมีกษัตริย์แต่ไม่มีประชาชน ก็ไม่มีประโยชน์อะไร แต่ถ้าคุณมีประชาชน คุณก็ต้องมีกษัตริย์ที่จะปกครองพวกเขา กษัตริย์มีไว้เพื่อประชาชนหรือว่าประชาชนมีไว้เพื่อกษัตริย์? ผมจะกลับมาที่คำถามนี้ ตอนนี้ผมจะแค่นั้น “ตั้งแต่วางรากสร้างโลก”

ถ้อยคำนี้ใช้ในวิวรณ์ 13:8 “และทุกคนที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกจะนมัสการมัน [สัตว์ร้ายนั้น] คือทุกคนที่ ตั้งแต่วางรากสร้างโลก ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์” (ฉบับ NASB)

คนเหล่านั้นที่ไม่ได้มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตจะพินาศ ชื่อของคุณถูกจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตเมื่อไร? เมื่อวานหรือ? วันที่คุณเกิดหรือ? วันที่คุณรับบัพติศมาหรือ? แท้จริงแล้วชื่อของคุณถูกจดไว้ “ตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก” ตอนนี้คุณมั่นใจการดำรงอยู่ก่อนของคุณหรือยัง?

ผมได้ฟังหลายๆคำถามเกี่ยวกับการดำรงอยู่ก่อนของพระเยซู แต่ทำไมคุณจึงหยุดอยู่ที่การดำรงอยู่ก่อนของพระองค์? พระเยซูทรงดำรงอยู่ก่อน ถ้าคุณดำรงอยู่ก่อน แต่ผมขอเตือนคุณว่าคุณบอกว่าพระเยซูทรงดำรงอยู่ก่อนและมนุษย์ที่เหลือไม่ได้ดำรงอยู่ก่อนละก็ พระเยซูก็ไม่ใช่มนุษย์ คุณต้องเลือกเอา ถ้าคุณอยากจะมีสการพระเยซูเป็นพระเจ้า นั่นก็เป็นสิ่งที่คุณเลือกเอง เพราะในวันนั้นคุณจะได้พบกับผม แต่จะพบกับพระเจ้า

เปาโลกล่าวใน 2 ทิโมธี 1:9 ว่าพระคุณนี้ได้ประทานแก่เราในพระเยซูคริสต์ “ก่อนเริ่มยุคสมัย” (ฉบับ ESV) หรือ “ตั้งแต่นิรันดร์กาล” (ฉบับ NASB) หรือ “ก่อนจุดเริ่มต้นของกาลเวลา” (ฉบับ NIV) หรือ “ก่อนกาลเวลาเริ่มต้น” (ฉบับ NKJV)¹⁹ มาถึงตอนนี้คุณควรมั่นใจในการดำรงอยู่ก่อนของตัวเอง เพราะพระคุณจะประทานให้กับคุณ “ก่อนเริ่มยุคสมัย” ได้อย่างไรถ้าคุณไม่ได้ดำรงอยู่ตั้งแต่เวลานั้น? หรือเปาโลกำลังพูดแค่ว่า ในการรู้ล่วงหน้าของพระเจ้า นั้นพระองค์ได้ทรงวางแผนการไว้นานมาแล้วก่อนที่จะประทานพระคุณนี้ให้คุณก่อนที่จะเริ่มยุคสมัยเสียอีก? อันไหนถูกกันแน่? จงจำไว้ว่าอะไรที่เป็นจริงกับคุณ ก็เป็นจริงกับพระคริสต์ด้วย เพราะเป็นหลักการอย่างเดียวกันของพระคัมภีร์และการตีความ ตอนนี้คุณจะบอกได้ไหมว่า คุณดำรงอยู่ก่อนด้วยพระคุณที่ประทานให้แก่คุณ “πρὸ χρόνων αἰώνων” (*pro chronon aionion*) ซึ่งก็คือ “ก่อนนิรันดร์กาล” หรือ “ก่อนเริ่มยุคสมัย”?

ข้อถัดมากล่าวว่า “และบัดนี้ได้ถูกเปิดเผยให้เห็น โดยการมาปรากฏของพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา ผู้ทรงทำลายความตาย และทรงนำชีวิตและความเป็นอมตะมาสู่ความสว่างโดยทางข่าวประเสริฐ” (ข้อ 10 ฉบับ NASB) สิ่งที่พระเจ้าได้ทรงวางแผนไว้ก่อนนิรันดร์กาลนั้น ตอนนี้ได้ถูกเปิดเผยให้เห็นโดย “การมาปรากฏของพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา” การเปิดเผยนี้มาถึงเราทางพระคริสต์ซึ่งเป็นตัวแทน โดยพระเจ้า “ทรงทำลายความตาย และทรงนำชีวิตกับความเป็นอมตะมาสู่ความสว่างโดยทางข่าวประเสริฐ”

1 เปโตร 1:20 กล่าวว่า พระคริสต์ “ทรงถูกเลือกไว้ก่อนวางรากสร้างโลก แต่ทรงปรากฏพระองค์ในวาระสุดท้ายนี้เพื่อพวกท่าน”²⁰ เปโตรพูดว่า “เพื่อพระคริสต์” หรือว่า “เพื่อพวกท่าน”? เปโตรพูดอย่างชัดเจนว่า “เพื่อพวกท่าน” แต่คุณอาจรับเรื่องนี้ได้ยาก สำหรับเราแล้ว ทุกสิ่งก็เพื่อพระคริสต์พระบุตรที่รักของพระเจ้า ไม่ใช่เพื่อพวกเรา เพราะคุณกับผมไม่สำคัญอะไร เรามีแนวโน้มที่จะ

¹⁹ English Standard Version (ESV); New American Standard Bible (NASB); New International Version (NIV); New King James Version (NKJV)

²⁰ 1 เปโตร 1:20 “แท้จริงพระเจ้าได้ทรงกำหนดพระคริสต์นั้นไว้ก่อนทรงสร้างโลก แต่ทรงให้พระคริสต์ปรากฏพระองค์ในวาระสุดท้ายนี้เพื่อท่านทั้งหลาย” (ฉบับ 1971)

คิดว่าตอนนี้เปโตรเข้าใจผิด เราจึงเอาเรื่องต่างๆที่เกิดขึ้นก่อนวางรากสร้างโลกที่เปโตรใช้กับเรานั้น มาใช้กับพระคริสต์

เปาโลกล่าวว่า “เรารู้ว่าในทุกๆสิ่งนั้น พระเจ้าทรงทำทุกสิ่งให้เกิดผลดีแก่ผู้ที่รักพระองค์ คือผู้ที่ ได้ถูกเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์” (โรม 8:28 ฉบับ NIV) ข้อนี้เราค้นหูกันดี แต่เราจริงจัง ใหม่ว่าข้อนี้กำลังพูดอะไร? เปาโลบอกว่า “เรารู้” แต่ความเป็นจริงก็คือ เราไม่จริงจังว่าพระเจ้าทรง ทำทุกสิ่งในจักรวาลนี้เพื่อให้เกิดผลดีแก่..... เปาโลบอกว่าเพื่อให้เกิดผลดีแก่พระคริสต์ใหม่? เรา ถูกสอนให้เชื่ออย่างนั้น แต่เปาโลกล่าวว่า พระเจ้าทรงทำทุกสิ่งเพื่อให้เกิดผลดีกับคนที่รักพระองค์ ถ้าคุณอยู่ในบรรดาคนเหล่านี้ที่รักพระเจ้า และถูกเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์ ก็จงคิดว่า พระยาห์เวห์ทรงรักคุณมากเพียงใด ในทุกสถานการณ์นั้นพระองค์ทรงทำทุกสิ่งทั่วทั้งจักรวาลนี้ เพื่อให้เกิดผลดีกับคุณ ถ้านั้นไม่ได้ทำให้คุณแปลกใจ คุณก็คงไม่เข้าใจในสิ่งที่เปาโลกำลังพูด

คุณรู้สึกไม่สบายอยู่ไหม? คุณกำลังทุกข์ทรมานอยู่ไหม? มีเหตุร้ายใดเกิดขึ้นกับคุณไหม? คุณ เชื่อใหม่ว่าพระยาห์เวห์ทรงทำทุกสิ่งทั่วทั้งจักรวาลนี้เพื่อให้เกิดผลดีกับคุณ?

ข้อต่อมากล่าวว่า “เพราะบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงรู้ล่วงหน้า นั้น พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนแล้วให้ เป็นเหมือนพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพี่น้องมากมาย” (โรม 8:29 ฉบับ NIV) มันจะมีความหมายอะไรใหม่ ที่จะเรียกใครสักคนว่าบุตรหัวปีถ้าหากเขาไม่ได้มี พี่น้องเลย? บุตรหัวปีหมายความว่ายังมีคนอื่น ๆ ตามมาอีกมากมาย พระเยซูเป็นจุดเริ่มต้น เป็นคน แรกของพี่น้องทั้งหมดในการสร้างใหม่

ข้อต่อมาได้กล่าวว่า “และบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ล่วงหน้า นั้น พระองค์ทรงเรียกด้วย บรรดาผู้ที่พระองค์ทรงเรียกนั้น พระองค์ก็ทรงนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมด้วย บรรดาผู้ที่ทรงนับว่าเป็นผู้ ชอบธรรม พระองค์ก็ทรงให้มีสง่าราศีด้วย” (โรม 8:30 ฉบับ NIV) คำว่า “มีสง่าราศี” (ἐδόξασεν) อยู่ในรูปกาลกริยาของอดีตมากกว่ารูปของอนาคตซึ่งหมายความว่าเราได้รับสง่าราศีแล้ว แต่ว่าตั้งแต่ เมื่อไรในอดีตหรือที่คุณได้รับสง่าราศี? เมื่อวานนี้ไหม? วันที่คุณเกิดไหม? ความจริงที่น่าอัศจรรย์ ก็คือ คุณถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก (เอเฟซัส 1:4-5) เหมือนกับที่ชื่อของคุณ ได้ถูกจดไว้ตั้งแต่วางรากสร้างโลก (วิวรณ์ 13:8) แต่เมื่อการรู้ล่วงหน้ามาก่อนการกำหนดไว้ล่วงหน้า ในโรม 8:29 พระเจ้าจึงทรงรู้จักคุณล่วงหน้าก่อนทรงวางรากสร้างโลกเช่นกัน

บรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงรู้ล่วงหน้าพระองค์ก็ทรงกำหนดไว้ก่อนด้วย ผู้ที่พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ ก่อนแล้วพระองค์ก็ทรงเรียกมาด้วย ผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกมานั้นพระองค์ก็ทรงให้เป็นผู้ที่ชอบธรรม ด้วย ผู้ที่พระเจ้าทรงให้เป็นผู้ที่ชอบธรรมพระองค์ก็ทรงให้รับสง่าราศีด้วย พระเจ้าทรงเรียกคุณ เมื่อไรหรือ? คุณไดยินการทรงเรียกตั้งแต่วางรากสร้างโลกหรือ? แต่ในแผนการของพระเจ้านั้นคุณ

เป็นผู้ชอบธรรมตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก เพราะพระเมษโปดกได้ถูกประหารตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก ผู้ที่พระเจ้าทรงให้เป็นผู้ชอบธรรมพระองค์ก็ให้มีสง่าราศีด้วย คุณคงหวังให้เปาโลพูดถึงการมีสง่าราศีของคุณโดยใช้รูปประโยคกาลอนาคต แต่ในแผนการนิรันดร์ของพระเจ้านั้นคุณได้รับสง่าราศีตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก

“ตามที่มีเขียนไว้ว่า ‘เราได้ทำให้เจ้า (อับราฮัม) เป็นบิดาของชนชาติต่าง ๆ’ ต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าที่เขาเชื่อ คือพระเจ้าผู้ทรงให้ชีวิตแก่คนตาย และทรงเรียกสิ่งที่ยังไม่ได้มีให้มีขึ้น” (โรม 4:17 ฉบับ ESV)

พระเจ้าทรงบอกถึงสิ่งที่ยังไม่มีขึ้นเหมือนว่าสิ่งเหล่านั้นมีขึ้นแล้ว พระองค์ทรงทำสิ่งนี้ตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก นั่นคือเหตุที่พระองค์จึงทรงสามารถอวยพรเรา กำหนดเราไว้ล่วงหน้า เรียกเรา และให้เรามีสง่าราศี เหมือนที่เราดำรงอยู่แล้ว ทั้งที่ความจริงแล้วเรายังไม่ได้ดำรงอยู่เลย ถ้าคุณอยากจะพูดถึงสิ่งนี้ว่าเป็นการดำรงอยู่ก่อน ผมก็ไม่ขัดข้อง

พระเจ้าทรงกล่าวถึงสิ่งที่ยังไม่มีขึ้นเหมือนว่าสิ่งเหล่านั้นมีขึ้นแล้ว พระเจ้าทรงดำเนินการในนิรันดร์กาลที่ไม่ถูกจำกัดด้วยขอบเขตของเวลา มากกว่าจะดำเนินการในกาลเวลา เราดำเนินการในกาลเวลาแต่พระเจ้าทรงดำเนินการในนิรันดร์กาลที่ไม่ถูกจำกัดด้วยขอบเขตของเวลา เวลาเป็นแค่เศษเสี้ยวหนึ่งของนิรันดร์กาล ในพระทัยของพระเจ้านั้นคุณดำรงอยู่ก่อนแล้ว พระองค์ทรงจดชื่อของคุณในหนังสือแห่งชีวิตก่อนที่คุณจะมีตัวตนอยู่จริงเสียอีก พระเยซูทรงสามารถตรัสว่า “ข้าแต่พระบิดา ขอโปรดให้ข้าพระองค์ได้รับสง่าราศีต่อพระพักตร์ของพระองค์ คือสง่าราศีที่ข้าพระองค์มีร่วมกับพระองค์ก่อนที่โลกนี้มีมา (ยอห์น 17:5 ฉบับ ESV) ในทำนองเดียวกันพระเจ้าทรงรู้จักคุณให้สง่าราศีแก่คุณ และจดชื่อของคุณไว้ในหนังสือแห่งชีวิตตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก

พระเยซูทรงเข้าใจความคิดของพระเจ้าในแบบที่คุณกับผมไม่เข้าใจ เรามักจะไม่เข้าใจสิ่งที่พระเยซูกำลังตรัส เราตีความเกินจากที่มีในพระคำของพระองค์ ในแผนการของพระเจ้านั้นคุณได้รับสง่าราศีแล้วในนิรันดร์กาล ความเข้าใจของเราอันน้อยนิดที่จะเข้าใจความเป็นจริงอันเป็นนิรันดร์เหล่านี้ พระเจ้าทรงรู้จักคุณและผมตั้งแต่นิรันดร์กาล พระเจ้ายังทรงรู้ล่วงหน้าถึงช่วงปัจจุบันนี้ที่เรา กำลังศึกษาพระคำของพระองค์ พระเจ้าทรงรู้ตอนจบตั้งแต่ต้น ทรงรู้ตั้งแต่ต้นจนจบ นั่นคือเหตุผลที่พระองค์จึงทรงสามารถทำให้ทุกสิ่งเกิดผลดีกับเรา เราไม่สามารถจะเข้าใจความยิ่งใหญ่ของพระยาห์เวห์ได้ ในการรู้ล่วงหน้าของพระองค์และพระปัญญาอันล้ำเลิศของพระองค์นั้น พระองค์ทรงกระทำทุกสิ่งในวิถีทางที่น่าอัศจรรย์ พระองค์ทรงรู้จักคุณก่อนนานมาแล้วและทรงให้สง่าราศีแก่คุณเพราะความรักของพระองค์ที่มีต่อคุณ

เราได้เห็นว่าความสัมพันธ์ของพระเยซูกับพระบิดาในพระกิตติคุณยอห์นนั้นรวมคนอื่นด้วย ไม่ได้ผูกขาดอยู่เฉพาะพระองค์ พระเยซูตามพระคัมภีร์ไม่เหมือนกับ “พระเจ้าพระบุตร” ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ พระเยซูผู้เป็นพระบุตรของพระเจ้าแทนที่จะเป็นพระเจ้าพระบุตรนั้น ทรงเป็นบุตรมนุษย์ผู้เป็นตัวแทนของมนุษย์ด้วย ทุกสิ่งที่นำมาใช้กับพระเยซูก็นำมาใช้กับเรา และทุกสิ่งที่นำมาใช้กับเราก็นำมาใช้กับพระเยซู

โคโลสีบทที่ 1

เราจะไปที่โคโลสีบทที่ 1 โดยเน้นที่ข้อ 12 ถึง 20 คริสเตียนบางคนพบว่าบทนี้เข้าใจยาก แต่มันจะเข้าใจยากก็ต่อเมื่อเราอ่านในแบบเดียว ถ้าคุณอ่านในแบบที่ถูกต้อง โคโลสีบทที่ 1 ก็ไม่ได้เป็นพระคัมภีร์ตอนที่ยากแต่อย่างใด แต่ถ้าคุณอ่านในแบบตรีเอกานุภาพ คุณจะเห็นว่าทุกอย่างในบทนี้กำลังใช้กับพระคริสต์และไม่ได้ใช้กับเรา นี่เป็นพระคัมภีร์ตอนหนึ่งในหลายตอนที่ผมเคยใช้พิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์มาก่อน โดยเฉพาะข้อ 16 และ 17 ผมจะอธิบายพระคัมภีร์ตอนนี้อย่างย่อๆ เพราะเป็นไปได้อีกที่จะตีความอย่างละเอียดในช่วงสั้นๆนี้ ข้อ 12 และ 13 กล่าวว่า

¹²ขอบพระคุณพระบิดา ผู้ทรงทำให้เราทั้งหลายมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะมีส่วนในมรดกด้วยกัน กับวิสุทธิชนในความสว่าง ¹³เพราะพระองค์ทรงช่วยให้พ้นจากอำนาจของความมืด และทรงย้ายเรามาอยู่ในอาณาจักรแห่งพระบุตรที่รักของพระองค์.... (โคโลสี 1: 12-13 ฉบับ NASB)

เปาโลขอบคุณพระบิดาคือพระยาห์เวห์ เพราะพระองค์ทรงทำให้ “เราทั้งหลาย” มีคุณสมบัติเหมาะสม เรามักจะคิดว่าพระคัมภีร์ตอนนี้อำหนดความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ แต่ตรงนี้เปาโลกำลังพูดถึง “เราทั้งหลาย” และไม่ได้พูดถึงพระคริสต์ พระบิดาทรงทำให้เราทั้งหลายมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะมีส่วนในมรดกด้วยกันกับวิสุทธิชนในความสว่าง พระองค์ได้ทรงช่วยให้พ้นมาจากอำนาจของความมืด และได้ทรงย้ายเรามาอยู่ในอาณาจักรแห่งพระบุตรที่รักของพระองค์ ในภาษากรีก คำว่า “ที่รัก” นี้ไม่ได้อยู่ในรูปของคำคุณศัพท์ แต่อยู่ในรูปของคำกริยา (เช่น ในมัทธิว 3:17 “เป็นบุตรที่รักของเรา”)²¹

²¹ ในพระคัมภีร์เดิมนั้นคำว่า “ที่รัก” ปรากฏบ่อยที่สุดในเพลงซาโลมอน คำ “ที่รัก” มีปรากฏ 39 ครั้งในพระคัมภีร์เดิมและ 31 ครั้งจะพบในเพลงซาโลมอน ซึ่งทำให้ “ที่รัก” เป็นคำสำคัญของหนังสือเล่มนั้น เพลงซาโลมอนเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรหรือ? มันเป็นแค่เพลงรักที่ท่องกันในพิธีแต่งงานหรือ? โดยสรุปแล้วเพลงซาโลมอนเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักระหว่างพระยาห์เวห์กับผู้รักพระองค์ หลายคนรู้จักหนังสือเล่มนี้ว่ามีลักษณะที่ “มีความหมายซ่อนเร้น” ในแง่ของการสื่อถึงความสัมพันธ์ทางฝ่ายวิญญาณระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คู่มือศึกษาพระคัมภีร์หลายฉบับมองเพลงซาโลมอนจากมุมมองนั้น โดยมุ่งเน้นอยู่ที่ความรักระหว่างพระยาห์เวห์กับผู้เป็นที่รักของพระองค์ ผู้ที่รักพระองค์ และผู้ที่พระองค์ทรงรัก

ข้อ 14 และ 15 กล่าวต่อไปว่า “...ในพระองค์เราได้รับการไถ่ การยกโทษบาป และพระองค์ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้าที่มองไม่เห็น ทรงเป็นบุตรหัวปีของทุกสิ่งที่ยิ่งใหญ่” (ฉบับ NASB)

พระเยซูทรงเป็น “บุตรหัวปีของทุกสิ่งที่ยิ่งใหญ่” คำว่า “บุตรหัวปี” นี้มีปรากฏในข้อ 18 ด้วย (“บุตรหัวปีที่ขึ้นชั้นจากตาย”)²² ดังนั้นพระเยซูจึงทรงเป็นทั้ง “บุตรหัวปีของทุกสิ่งที่ยิ่งใหญ่” และ “บุตรหัวปีที่ขึ้นชั้นมาจากความตาย” ในการตีความนั้นเรากำลังเห็นการเปรียบเทียบสองสิ่ง คือ การทรงสร้างและการไถ่ ซึ่งเกี่ยวข้องกันโดยข้อเท็จจริงที่ว่า พระเยซูทรงเป็นบุตรหัวปีของทั้งสองสิ่ง

ข้อ 16 กล่าวต่อไปว่า

เพราะโดยพระองค์ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น ทั้งสิ่งในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ทั้งสิ่งที่มองเห็นและมองไม่เห็น ไม่ว่าจะเป็นเทพผู้ครองบัลลังก์ หรือเทพผู้ทรงเดชานุภาพ หรือเทพผู้ครอง หรือหรือเทพผู้ทรงอำนาจ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์ (โคโลสี 1:16 ฉบับ NIV)

ตอนนี้คุณคงเห็นแล้วว่าทำไมผมจึงใช้ข้อนี้แตกต่างให้กับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ ผมพูดถึง “แตกต่าง” เพราะการตีความข้อนี้ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพก่อนหน้านี้ของเราไม่มีน้ำหนักพอที่จะรุดต่อไป อันที่จริงดูเหมือนจะขัดแย้งกับคำประกาศสำคัญในอิสยาห์ 44:24 ว่า

พระเจ้าผู้ไถ่ของเจ้า ผู้ปั้นเจ้าตั้งแต่ในครรภ์ ตรัสดังนี้ว่า “เราคือพระเจ้า ผู้สร้างทุกสิ่ง ผู้คลี่ฟ้าสวรรค์แต่ลำพัง ผู้กางแผ่นดินโลกด้วยตัวเอง” (อิสยาห์ 44:24 ฉบับ NIV)²³

พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งด้วยพระองค์เองโดยไม่ต้องมีความช่วยเหลือใดๆ ถ้าหากสิ่งนี้เป็นจริง โคโลสี 1:16 ก็ต้องเป็นเท็จและในทางกลับกัน อย่างหนึ่งอย่างใดต้องเป็นเท็จ เพราะโคโลสี 1:16 กล่าวว่า ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระคริสต์ ที่เป็นผู้ทำการสร้างหรือไม่ก็ช่วยในการสร้าง การแปลความไม่อาจจะทางไหนโคโลสี 1:16 ก็ขัดแย้งกับอิสยาห์ 44:24 อยู่ดี อันไหนถูกต้องกันแน่? คุณก็เลือกเอา

เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมก็ได้เลือกของผม ผมไม่สนใจอิสยาห์ 44:24 และใช้โคโลสี 1:16 มาโต้แย้งว่าพระคริสต์ทรงสร้างทุกสิ่ง ผมไม่รู้วิธีที่จะอ่านโคโลสี 1:16 ในแบบอื่น แต่ขอให้ผมแนะนำคุณว่ามีวิธีอื่นในการอ่าน เปาโลไม่ได้หมายถึงวิธีของความเชื่อในตรีเอกานุภาพอย่างแน่นอน

²² โคโลสี 1:18 “พระองค์ทรงเป็นศีรษะของกายคือคริสตจักร ทรงเป็นจุดเริ่มต้น เป็นบุตรหัวปีที่ขึ้นชั้นจากตาย เพื่อพระองค์จะเป็นผู้สูงสุดในทุกสิ่ง” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย) และฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “เป็นผู้แรกที่ขึ้นชั้นจากตาย” (ผู้แปล)

²³ อิสยาห์ 44:24 พระยาห์เวห์ผู้ไถ่ของเจ้า ผู้ปั้นเจ้าตั้งแต่ในครรภ์ ตรัสดังนี้ว่า “เราคือยาห์เวห์ ผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง ผู้ซึ่งฟ้าสวรรค์แต่ลำพัง ผู้กางแผ่นดินโลกด้วยตัวเอง” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

เพราะการที่เขาเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวอย่างเคร่งครัดนั้น เขาจะไม่พูดอย่างเด็ดขาดว่ามีผู้อื่นอีกที่มีส่วนร่วมในการสร้างนี้

ผมไม่ได้เป็นคนเดียวที่ให้คำอธิบายบางอย่างนี้กับคุณ เช่น คำอธิบายจากฟิลิปปีบทที่ 2 และ โคลอสสีบทที่ 1 ผมจำได้ที่ เจมส์ ดันน์²⁴กล่าวว่าข้อความในโคลอสสีบทที่ 1 นั้นจะต้องเข้าใจในแง่ของ “ความเข้าใจพระคริสต์ที่เกี่ยวข้องกับพระปัญญาของพระเจ้า”²⁵ สิ่งที่เขาหมายถึงก็คือจะต้องเข้าใจพระคัมภีร์ตอนนี้ตามมุมมองของสุภาชิต 8:30 ที่กล่าวว่าพระปัญญามีส่วนในการสร้างอยู่เคียงข้างพระยาห์เวห์ เหมือนเป็นนายช่างหรือสถาปนิกของพระยาห์เวห์ดังที่ว่า “ข้าพเจ้าก็อยู่ข้างพระองค์เหมือนอย่างนายช่าง และข้าพเจ้าเป็นความปิติยินดีประจำวันของพระองค์” (ฉบับ NASB)

ในกรณีของโคลอสสีบทที่ 1 ดันน์ (ผู้ปฏิเสธคำโต้แย้งของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพเกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ในพระคัมภีร์ตอนนี้) กล่าวว่าพระบุตรซึ่งก็คือบุตรหัวปีของการทรงสร้างเป็นผู้ที่ทำงานเคียงข้างพระยาห์เวห์เช่นเดียวกับปัญญาที่ช่วยในการสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ไม่ใช่เป็นผู้มีส่วนร่วมจริงตรงตามคำแต่ในแบบคำกวีที่มุ่งหมายเพื่อจะเปรียบพระเยซูกับปัญญา

ผมขอปฏิเสธการตีความแบบนั้น แต่ดันน์จะเห็นด้วยกับคำอธิบายของผมเกี่ยวกับฟิลิปปีบทที่ 2 แม้ว่าเขาจะไม่ได้อธิบายในแบบเดียวกัน ผมไม่ได้อ่านคำอธิบายฟิลิปปีบทที่ 2 หรือโคลอสสีบทที่ 1 ของเขา แต่ผมได้อ่านความคิดเห็นโดยรวมหรือความเข้าใจของเขาเกี่ยวกับพระคัมภีร์ตอนเหล่านี้ ดันน์กล่าวว่าต้องเข้าใจฟิลิปปีบทที่ 2 ในแง่ของ “ความเข้าใจพระคริสต์ที่เกี่ยวข้องกับอาดัม”²⁶ ซึ่งเป็นคำอธิบายฟิลิปปีบทที่ 2 ของผมด้วย ในแง่นั้นคำอธิบายฟิลิปปีบทที่ 2 ของผมจึงไม่ใช่ต้นแบบ

มีทางอื่นอีกไหมที่จะเข้าใจพระคัมภีร์ในโคลอสสีตอนนี้? ทุกอย่างนี้ขึ้นอยู่กับคำว่า “ในพระองค์” ที่เราหมายถึง (เช่น “ในพระองค์ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น”) เปาโลใช้คำ “ในพระองค์” หลายครั้ง ตรงนี้หมายความว่าแผนการและพระประสงค์ทั้งสิ้นของพระเจ้าดำเนินไปโดยเกี่ยวข้องกับพระคริสต์เพื่อเห็นแก่เรา เราได้รับความรอดและได้รับการไถ่ในพระคริสต์ และเราถูกสร้างขึ้นในพระคริสต์ มันไม่ได้หมายความว่าเราถูกสร้างขึ้นโดยพระคริสต์ แต่เราถูกสร้างขึ้นโดยเกี่ยวข้องกับพระคริสต์

เราเพียงจะเห็นว่า “บุตรหัวปีของทุกสิ่งที่ทรงสร้าง” และ “บุตรหัวปีที่เป็นขึ้นมาจากความตาย” เป็นคำกล่าวอย่างเดียวกัน “บุตรหัวปีของทุกสิ่งที่ทรงสร้าง” หมายถึงว่าพระเยซูทรงเป็นคนแรกของ

²⁴ James Dunn นักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่ของยุคปัจจุบัน (ผู้แปล)

²⁵ “Wisdom Christology”

²⁶ “Adam Christology”

ทุกสิ่งที่ทรงสร้าง แต่พระองค์ก็ทรงเป็นส่วนของการทรงสร้างด้วย “บุตรหัวปีที่เป็นขึ้นมาจากความตาย” หมายถึงว่าพระเยซูทรงเป็นคนแรกที่เป็ขึ้นมาจากความตาย

ในการตีความพระคัมภีร์ตอนนี้ เราไม่สามารถจะหนีข้อเท็จจริงที่ว่าพระคริสต์ทรงเป็นส่วนหนึ่งของการทรงสร้าง แม้ว่าเราจะตีความ “บุตรหัวปีของทุกสิ่งที่ทรงสร้าง” ว่าหมายถึงเกียรติที่ให้พระคริสต์ในฐานะบุตรหัวปี แต่ความจริงก็คือ เปาโลไม่ได้พูดว่าพระเยซูเป็น “ผู้ได้รับเกียรติของทุกสิ่งที่ทรงสร้าง” หรือ “ผู้ได้รับเกียรติของการเป็นขึ้นมาจากความตาย” ความเกี่ยวโยงที่แยกไม่ออกระหว่าง “บุตรหัวปีของทุกสิ่งที่ทรงสร้าง” กับ “บุตรหัวปีที่เป็นขึ้นมาจากความตาย” นั้นหมายถึงว่าพระคริสต์ทรงเป็นส่วนหนึ่งของการทรงสร้าง เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นเราได้ต่อสู้กับเรื่องนี้ ผมได้ค้นหาการตีความอื่นๆ แต่ในที่สุดผมก็ทำไม่สำเร็จ เพราะนั่นเป็นการที่ผมกำลังฝืนให้ “บุตรหัวปี” หมายความว่าอย่างหนึ่งในข้อ 15 และหมายความว่าอีกอย่างหนึ่งในข้อ 18 นั้นเป็นการตีความที่ผิด

ให้เราดูข้อ 16 อีกครั้ง

เพราะโดยพระองค์ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้น ทั้งสิ่งในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ทั้งสิ่งที่มองเห็นและมองไม่เห็น ไม่ว่าจะเป็นเทพผู้ครองบัลลังก์ หรือเทพผู้ทรงเดชานุภาพ หรือเทพผู้ครอง หรือเทพผู้ทรงอำนาจ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์ (โคโลสี 1:16 ฉบับ NIV)

ในคำกล่าวที่ว่า “โดยพระองค์และเพื่อพระองค์” นั้น คำว่า “โดย” คือ “διὰ” (*dia*, โดยทาง) และคำว่า “เพื่อ” คือ “εἰς” (*eis*, เข้าใน) “διὰ” ในข้อนี้ที่สัมพันธ์การซึ่งแสดงความเป็นเจ้าของสามารถเป็นการตีความที่แสดงการเป็นผู้ถูกใช้²⁷ (“โดยทางพระองค์”) แต่เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราปฏิเสธที่จะแปลตามนั้น ผมได้ตรวจสอบภาษากรีกอย่างละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่เราจะไม่เข้าไปในรายละเอียดในเวลาที่กำลังจะถึง

ผมแค่อยากจะฝากแนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับโคโลสีบทที่ 1 ว่าสามารถเข้าใจได้ต่างจากการแปลความของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพและก็ตรงกับพระคัมภีร์มากกว่า เมื่อก่อนผมพยายามจะยึดเยียดความหมายของความเชื่อในตรีเอกานุภาพให้ โดยบอกว่าทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระคริสต์ แม้ว่าภาษากรีกจะไม่ได้บอกว่า “โดยพระองค์” แต่บอกว่า “ในพระองค์” ก็ตาม

ทุกสิ่งในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อมนุษย์ โดยพระเยซูทรงเป็นตัวแทนของมนุษย์และเป็นหัวปีของมวลมนุษย์ เช่นเดียวกับที่อาดัมเป็นหัวปีของมวลมนุษย์ในทางกาย พระเยซูจึงทรงเป็นหัวปีของมวลมนุษย์ทั้งในทางจิตวิญญาณและทางกายในแง่ที่ว่า จุดประสงค์ท้ายที่สุดใน

²⁷ Genitive (สัมพันธการก); Causative (การิตการก)

ทางจิตวิญญาณจะไม่สำเร็จโดยไม่อาศัยทางกาย เพราะว่าจะต้องมีการสร้างทางกายก่อนที่จะมีการสร้างใหม่

ตอนนี้ทุกอย่างก็ชัดเจนขึ้น ทุกสิ่งได้ถูกสร้างขึ้น “โดยทางพระองค์” (δὲ ὑπὸ) ซึ่งเข้าใจได้จากต้นสายปลายเหตุเพราะไม่มีวิธีอื่นที่จะเข้าใจถ้อยคำนี้ได้ มันหมายความว่า “เพราะพระองค์และเพื่อพระองค์” หรือ “เพราะมนุษย์ในพระคริสต์และเพื่อมนุษย์” โดยที่พระคริสต์ทรงเป็นตัวแทนของมนุษย์

ข้อ 17 กล่าวต่อไปว่า “พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนทุกสิ่ง และในพระองค์ทุกสิ่งถูกยึดเข้าด้วยกัน” (โคโลสี 1:17 ฉบับ NIV) พระคริสต์ (หรือเราในพระคริสต์) ผู้เป็นตัวแทนนั้นดำรงอยู่ก่อนทุกสิ่งและตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก คำว่า “ก่อน” ไม่จำเป็นต้องหมายถึงในกาลเวลา ผมเคยโต้เถียงว่าทุกสิ่งดำรงอยู่ก็เพราะพระเยซูทรงยึดทุกสิ่งเข้าด้วยกัน คำโต้เถียงของความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ยอดเยี่ยมของผมยืนหยัดอยู่จนกระทั่งผมเริ่มเห็นว่าคำกล่าวนี้อาจหมายถึงอย่างอื่น คำกล่าวที่ว่า “ในพระองค์ทุกสิ่งถูกยึดเข้าด้วยกัน” หมายความว่า ในพระคริสต์นั้นมนุษย์คือจุดประสงค์ของทุกสิ่ง

เราสามารถเข้าใจ “ในพระองค์” ในแง่ของการสร้างมนุษย์ สิ่งนี้น่าจะเห็นชัดเจนตั้งแต่ปฐมกาลบทที่ 1 ในวันที่หกของการทรงสร้าง พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ โดยทรงเห็นว่ามนุษย์เป็นเป้าหมายและจุดประสงค์สุดท้ายของการสร้าง มนุษย์คือใครกันหรือ ถ้าไม่ใช่คุณกับผม? พระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกก็เพื่อเรา ทั้งสิ่งที่มองเห็นและมองไม่เห็น ไม่ว่าจะเป็นเทพผู้ทรงเดชานุภาพ หรือเทพผู้ครอง สิ่งทั้งหมดนี้ถูกสร้างขึ้นโดยทางมนุษย์และเพื่อมนุษย์

โคโลสีตรงนี้ เช่นเดียวกับในปฐมกาลบทที่ 1 จุดประสงค์ที่พระเจ้าทรงสร้างทั้งหมดนี้ก็เพื่อจะมีคุณและผมขึ้นมา เมื่อคุณมองดูหมู่ดาว มันเป็นเรื่องเหลือเชื่อที่จะคิดว่า “พระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งหมดนี้ก็เพื่อเราจริงๆหรือ?” ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อเรา พระเยซูทรงถูกสร้างเพื่อเราหรือว่าเราถูกสร้างเพื่อพระเยซู? ผมให้คุณคิดดูเอง

ข้อ 18 กล่าวต่อไปว่า “พระองค์ยังทรงเป็นศีรษะของกายคือคริสตจักรด้วย และพระองค์ทรงเป็นจุดเริ่มต้น เป็นบุตรหัวปีที่เป็นขึ้นมาจากความตาย เพื่อพระองค์จะได้ทรงเป็นผู้แรกในทุกสิ่ง” (โคโลสี 1:18 ฉบับ NASB)

คำว่า “จุดเริ่มต้น”²⁸ อาจทำให้คุณนึกถึง “จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด” เราคิดว่ามันเป็นคำที่เรียกพระเจ้า ดังนั้นผมจึงใช้มันเพื่อต่อสู้ให้กับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ผู้เป็นจุดเริ่มต้นและเป็นจุดสิ้นสุด เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย ทำไมเราจึงรับเอาว่ามันเป็นคำที่เรียกพระเจ้า? นั่นก็เป็น

²⁸ หรือแปลว่า “พระองค์ทรงเป็นปฐม” ในฉบับมาตรฐาน 2011 (ผู้แปล)

เพราะมันฟังดูเหมือนคำที่เรียกพระเจ้า เพราะจะมีใครอื่นนอกจากพระเจ้า ที่สามารถเป็น “เบื้องต้น และเบื้องปลาย” และ “เป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด” ได้? เราจะสังเกตเห็นว่าโคโลสี 1:18 พูดถึง “จุดเริ่มต้น” โดยไม่ได้พูดถึง “จุดสิ้นสุด”

พระเยซูทรงเป็น “จุดเริ่มต้น ทรงเป็นบุตรหัวปีที่เป็นขึ้นมาจากความตาย” พระองค์ทรงเป็น “จุดเริ่มต้นของการฟื้นขึ้นจากความตาย” นั่นก็ “เพื่อว่าพระองค์จะได้ทรงเป็นผู้แรกในทุกสิ่ง” คำว่า “พระองค์” ตรงนี้หมายถึงพระคริสต์หรือว่าหมายถึงมนุษย์? ถ้าคุณอ่านว่าเป็นพระเยซู คุณก็สามารถอ่านได้อย่างแน่นอนว่าเป็นมนุษย์ เพราะมนุษย์เป็นผู้แรกในทุกสิ่ง ท้ายที่สุดแล้วพระองค์ผู้เป็นผู้แรกในทุกสิ่งก็คือพระยาห์เวห์ ไม่ใช่พระเยซูหรือเรา

แต่ไม่ว่าจะแง่ใด สิ่งใดที่เป็นจริงกับพระเยซูนั้นก็จริงกับเรา คุณลองค้นดูพระคัมภีร์ใหม่ และพิสูจน์ว่าผมพูดประเด็นนี้ผิดไปหรือไม่ สิ่งใดที่เป็นจริงกับพระเยซูก็เป็นจริงกับเรา สิ่งใดที่ไม่เป็นจริงกับพระเยซูก็ไม่เป็นจริงกับเรา ถึงแม้การเป็นเอกสุดจะเป็นของพระยาห์เวห์ แต่ถ้ามีความหมายในทางใดที่พระเยซูทรงเป็นผู้แรก พระองค์ก็จะรวมเราไว้ในพระองค์ เพราะเราอยู่ในพระองค์และเป็นอวัยวะของพระกายพระองค์

ข้อ 19 กล่าวว่า “เพราะพระเจ้าทรงพอพระทัย ที่จะให้ความบริบูรณ์ทั้งสิ้นดำรงอยู่ในพระองค์” (โคโลสี 1: 19 ฉบับ ESV) นั่นคือเหตุที่พระเยซูทรงเป็นผู้แรก และเราก็คือผู้แรก เพราะความบริบูรณ์ของพระเจ้าดำรงอยู่ในเราที่เป็นพระวิหารของพระองค์ด้วย

ข้อ 20 กล่าวว่า “และให้ทุกสิ่งทั้งบนแผ่นดินโลกหรือในสวรรค์ กลับคืนดีกับพระองค์ทางพระบุตร ทรงทำให้เกิดสันติภาพโดยพระโลหิตแห่งกางเขนของพระองค์” (โคโลสี 1: 20 ฉบับ ESV)

ทุกสิ่งเป็นของคุณ

ผมเพียงแค่อธิบายความคิดเหล่านี้เพื่อให้คุณคิด ทุกสิ่งที่ทรงสร้างก็เพื่อเรา นั่นเป็นคำกล่าวที่น่าตกใจ แต่ทำไมจึงควรตกใจด้วย? การไถ่มีเพื่ออะไรหรือ ถ้าไม่ใช่เพื่อเรา? พระเยซูไม่จำเป็นต้องได้รับการไถ่หรือได้รับการคืนดี ดังนั้นการไถ่ก็เพื่อเรา

การกล่าวว่า ทุกสิ่งถูกสร้างเพื่อคุณและผม นั่น เราได้พูดอะไรเกินจริงไปไหมในแง่ของพระคัมภีร์? 1 โครินธ์ 3:21-23 กล่าวว่า

ดังนั้น อย่าให้ใครยกมนุษย์ขึ้นมาอวดเลย เพราะทุกสิ่งเป็นของท่าน ไม่ว่าเปาโล หรืออ پولโล หรือเคเฟาส หรือโลก หรือชีวิต หรือความตาย หรือสิ่งในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งในอนาคต ทุกสิ่งนั้นล้วนเป็นของท่าน และท่านเป็นของพระคริสต์ และพระคริสต์เป็นของพระเจ้า (ฉบับ NASB)

ให้เราอ่านพระคัมภีร์อย่างที่เป็นพระคัมภีร์แบบไม่ใช่เข้าหูซ้ายทะลุหูขวา²⁹ ไม่สนใจคำแนะนำข้อนี้กล่าวว่า “ทุกสิ่งนั้นล้วนเป็นของท่าน (πάντα ὑπὸ ὑμῶν ἐστί) ไม่ว่าเปาโล หรืออ پولโล หรือเคเฟาส (เปโตร) หรือโลก หรือชีวิต หรือความตาย หรือสิ่งในปัจจุบัน หรือสิ่งในอนาคต ทุกสิ่งเป็นของท่าน”

ทุกสิ่งเป็นของเราหรือ? รวมทั้งสวรรค์และแผ่นดินโลกหรือ? ใช่แล้ว! ทั้งโลก ทั้งจักรวาลเลย คำที่แปลไว้ว่า “โลก” คือคำ “κόσμος” ซึ่งหมายถึง “จักรวาล” ไม่ใช่เฉพาะโลก ไม่ใช่เฉพาะสวรรค์ และแผ่นดินโลกเท่านั้น แต่ชีวิตและความตายด้วย ใช่แล้ว แม้กระทั่งความตาย! ความตายในพระหัตถ์ของพระเจ้า เป็นสิ่งที่พระองค์ทรงทำให้กลับเป็นผลดีและเป็นพระพรกับเรา ทั้งปัจจุบันและอนาคตเป็นของเรา! คุณจะสามารเพิ่มอะไรได้อีกหรือในเมื่อทุกสิ่งเป็นของคุณ?

เปาโลไม่ได้บอกว่สิ่งเหล่านี้เป็นของพระคริสต์ นี่ตรงกันข้ามกับที่เราคาดไว้ เพราะในความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้นพระเยซูทรงเป็นทุกสิ่งและเราไม่ได้สำคัญ แต่เปาโลเข้าใจความรักของพระยาห์เวห์ที่มีต่อเรา ไม่มีสิ่งใดในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกที่ไม่ได้เป็นของเรา และนั่นก็รวมเทพผู้ครองและเทพผู้ทรงเดชานุภาพ คุณกลัวเทพผู้ทรงเดชานุภาพแห่งสวรรค์และโลกไหม? หรือกลัวภูตผีผู้มีอำนาจไหม? หรือกลัวศัตรูไหม? แต่ไม่มีอะไรที่ไม่ได้เป็นของคุณ แม้แต่ความตาย ความตายและชีวิตเป็นของคุณ! ดวงดาว จักรวาล โลก สากลโลก สิ่งทั้งหมดนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อเรา

พระบิดาทรงส่งพระเยซูเข้ามาในโลก เพื่อทำให้พระประสงค์นิรันดร์ของพระองค์เพื่อคุณและผมนั้นสำเร็จ นั่นเป็นเหตุให้เราจึงรู้สึกซาบซึ้งต่อพระเยซู พระองค์ได้รับเลือกให้นำพระประสงค์ของพระยาห์เวห์เข้ามาในชีวิตของเรา เราถูกเลือก และพระเยซูทรงถูกเลือกเพื่อจุดประสงค์นั้น

เปาโลกล่าวว่า “เพราะสิ่งทั้งหมดนี้ก็เพื่อประโยชน์ของท่าน เพื่อว่าเมื่อพระคุณที่กำลังแผ่มาถึงคนจำนวนมากยิ่งขึ้น จะเป็นเหตุให้มีการขอบพระคุณมากขึ้น เป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า” (2 โครินธ์ 4:15 ฉบับ NASB) ทุกสิ่งก็เพื่อประโยชน์ของคุณ! แผนการทั้งหมดเกี่ยวกับความรอดคือการเสด็จมาในโลกนี้ของพระเยซู การตายของพระองค์ และการถูกตรึงบนกางเขนของพระองค์ ก็เพื่อประโยชน์ของคุณ พระเจ้าผู้ไม่ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เองจะประทานทุกสิ่งให้กับคุณเพื่อ

²⁹ จากคำภาษาจีนว่า “耳边风”

ประโยชน์ของคุณ เพื่อว่าเมื่อพระคุณมาถึงคนจำนวนมากขึ้น การขอบพระคุณก็จะมีมากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

มันเป็นเรื่องน่าขำที่ผมต้องจูงใจคนทั้งหลายให้เชื่อว่าทุกสิ่งเป็นไปเพื่อประโยชน์ของพวกเขา เรามองไม่เห็นพระคุณอันอุดมของพระเจ้าที่ประทานแก่เราอย่างเหลือล้นตั้งแต่ก่อนวางรากสร้างโลก ผมหวังว่าคุณจะเห็นสิ่งนี้บ้าง จงสังเกตคำ “ทุกสิ่ง” ใน 2 โครินธ์ 4:15 “τὰ πάντα ὅτι ἐμὲς (ทุกสิ่งก็เพื่อประโยชน์ของคุณ)”³⁰

คุณได้รับการเป็นบุตรและมรดกเพราะพระเจ้าประทานทุกสิ่งแก่คุณ พระองค์ไม่ได้หวงสิ่งใดกับคุณ นั่นเป็นพระเมตตาอันไพศาลของพระองค์ที่มีต่อคุณ แม้ว่าพระเจ้าจะประทานทุกสิ่งแก่คุณ แต่คุณก็อาจมีชีวิตอย่างขอทาน เพราะคุณไม่รู้ว่าการเป็นบุตรของคุณนั้นมีอะไรตกทอดมาถึงคุณบ้าง

เปาโลกล่าวกับชาวกาลาเทียว่า “ข้าพเจ้าขอบอกในเวลานี้ว่า トラバิดที่ทนายยังเป็นเด็กอยู่ เขาก็ไม่ต่างอะไรกับทาสเลย ถึงแม้เขาจะเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติทั้งหมด” (กาลาเทีย 4:1 ฉบับ NASB) และในข้อความภาษากรีกกล่าวไว้ว่า เด็กเป็น “เจ้านายของทุกสิ่ง” (κύριος πάντων ὧν, lord of everything) คำนี้เป็นคำเดียวกันกับคำว่า “Lord” (องค์ผู้เป็นเจ้า) ซึ่งเป็นคำเรียกพระเยซู และคำเดียวกันนี้ได้ถูกแปลในพระคัมภีร์เดิมด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ว่า “LORD” เพื่ออ้างถึงพระยาห์เวห์

คุณอาจจะเป็นเจ้านาย (lord) ของทุกสิ่ง แต่คุณก็ไม่ดีไปกว่าทาส ถ้าคุณไม่รู้ว่ามีมรดกของคุณมีมากมายแค่ไหน

ผมอาศัยอยู่ในเซี่ยงไฮ้ในช่วงการปลดแอกของพรรคคอมมิวนิสต์ในประเทศจีน ผมมีเพื่อนเป็นชาวเยอรมัน (หลายปีต่อมาผมได้พบเขาอีกในประเทศสวิตเซอร์แลนด์) ที่คุณพ่อของเขาเป็นนักข่าวของหนังสือพิมพ์เยอรมัน เพื่อนของผมนอนบนลังไม้เป็นเวลาหลายปี เมื่อถึงเวลาที่ครอบครัวของเขาต้องออกจากประเทศจีน พวกเขาต้องจัดการกับข้าวของทั้งหมด

พวกเขาไม่ได้ร่ำรวยมากนัก แต่พวกเขามีเพื่อนที่ร่ำรวยที่ทิ้งข้าวของให้พวกเขาเมื่อต้องออกจากประเทศจีน สิ่งหนึ่งที่พวกเขาทิ้งไว้ก็คือลังไม้ขนาดใหญ่ใบนี้ ครอบครัวของผมไม่รู้ว่ามีอะไรอยู่ในลังไม้ พวกเขาจึงเอาที่นอนมาวางซ้อนไว้เพื่อประหยัดพื้นที่ และเพื่อนของผมก็นอนบนที่นอนนี้

เมื่อถึงตาที่พวกเขาต้องออกจากประเทศจีน พวกเขาต้องจัดการกับลังใหญ่นี้ ลังใบนี้หนักมากจนพวกเขาเองก็ยกไม่ไหว แล้วก็ใส่กุญแจเอาไว้ด้วย สันนิษฐานเอาว่าคนที่ทิ้งลังไม้นี้เอาไว้ว่าคิดว่า

³⁰ 2 โครินธ์ 4:15 “เพราะว่าทุก ๆ สิ่งก็เป็นไปเพื่อประโยชน์ของท่าน เพื่อว่าเมื่อพระคุณมาถึงคนจำนวนมากขึ้น การขอบพระคุณก็จะมีมากยิ่งขึ้น อันเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า”

ชัยชนะของพรรคคอมมิวนิสต์คงเป็นช่วงสั้น ๆ แล้วพรรคคอมมิวนิสต์ก็คงจะถูกขับออกจากเซียงไฮ้ ซึ่งหมายความว่าพวกเขาจะได้กลับไปประเทศจีนเพื่อเอาทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาคืน แล้วก็ใช้ชีวิตที่หรูหราของพวกเขาต่อไปได้

เมื่อถึงเวลาที่เพื่อนของผมจะต้องออกและก็มีโอกาสน้อยมากที่คนอื่น ๆ จะได้กลับมาอีก ขณะที่พวกเขาจึงคิดว่าจะทำยังไงกับสิ่งนี้ดี และนึกคิดว่าของที่เก็บเอาไว้ในลังไม้อาจเป็นอาวุธที่อาจเป็นปัญหาใหญ่กับพวกเขาได้ พวกเขาจึงพูดว่า “เราควรโทรแจ้งตำรวจ” เพราะถ้าตำรวจเจอระเบิดมือในลัง พวกเราจะได้ไม่มีความผิดเพราะไม่เคยเปิดมันเลยและไม่ได้เกี่ยวข้องกับอะไรด้วย”

ถ้าพวกเขาจะขนส่งสิ่งนี้ออกนอกประเทศก็ต้องผ่านการตรวจของศุลกากร และอาจมีเอกสารหรือสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อาจสร้างปัญหาให้พวกเขาและอาจติดคุกได้ พวกเขาก็เลยโทรแจ้งตำรวจ และเมื่อเปิดลังออกพวกเขาก็แทบไม่เชื่อสายตาตัวเอง ตรงหน้าพวกเขามีทรัพย์สินสมบัติที่มีค่าทั้งนั้น มีแม้กระทั่งของใช้ที่ทำด้วยทองคำที่เพื่อนของพวกเขาบรรจุลงในลังก่อนจะหนีออกจากประเทศจีน

เพื่อนคนนี้พูดกับผมว่า “ผมนอนทับลังใบนี้มาหลายปีโดยไม่รู้ว่ามีอะไรนอนอยู่บนกองเงินกองทองและทรัพย์สินสมบัติอื่น ๆ ที่อาจมีมูลค่าหลายแสนดอลลาร์ แต่เราก็กินข้าวเข้ากินค่ำ” (สมัยนั้นรายได้ของนักข่าวได้ไม่มาก) เงินทองที่อยู่ในลังนั้นพอเพียงที่เพื่อนของผมจะใช้ได้อย่างสุขสบายไปตลอดชีวิตเลยทีเดียว เป็นของแน่ที่ตำรวจดีใจที่จะได้ช่วยดูแลทรัพย์สินสมบัติเหล่านี้ “ในเมื่อของพวกนี้ไม่ใช่ของคุณ เราจะเป็นคนดูแลให้” พวกตำรวจจึงขนของทั้งหมดกลับไป

ทุกสิ่งเป็นของคุณ คุณเป็นนายของทุกสิ่ง (κύριος πάντων ὧν) เปาโลไม่ได้กำลังพูดถึงพระเยซูหรือพูดถึงพระเจ้า แต่กำลังพูดถึงพี่น้องชาวกาลาเทีย!

เราได้เห็นการดูพระคัมภีร์อีกวิธีหนึ่งที่เป็นจริงตรงกับพระคำของพระเจ้า โดยที่พระคัมภีร์ข้อหนึ่งไม่ได้ขัดแย้งกับอีกข้อหนึ่ง ที่ทำให้คุณต้องปฏิเสธข้อหนึ่งและยอมรับอีกข้อหนึ่ง อย่างที่ผมพูดไปแล้วว่า สิ่งที่เราได้ทำไปตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือ เราได้กั้นพระเจ้าและกั้นมนุษย์ออกไป เราได้พลาดความจริงที่ว่า สิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดได้สร้างขึ้นเพื่อเรา พระเจ้าทรงตั้งพระทัยที่จะทำให้แผนงานของพระองค์สำเร็จโดยทางพระคริสต์เพื่อประโยชน์ของเรา เราต้องเป็นนายของทุกสิ่งโดยมีพระคริสต์เป็นศิระของเราและเราเป็นพระกายของพระคริสต์ เพื่อให้แผนการของพระเจ้าสำหรับมนุษย์สำเร็จ

ทรัพย์สินสมบัติที่เป็นของเรานั้นถูกยึดไปจากเราด้วยหลักคำสอนที่อ้างว่าทุกสิ่งเป็นของพระคริสต์ ผู้เป็นเจ้าของทุกสิ่ง ไม่ใช่ของคุณหรือของผม แต่ในฐานะผู้ติดตามที่สัตย์ซื่อขององค์ผู้เป็นเจ้าของ

เราจะยอมรับสิ่งใดก็ตามที่พระคัมภีร์กล่าว เราจะไม่เป็นนายของทุกสิ่งถ้าไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าได้ทรงมีแผนการไว้สำหรับเรา แต่กระนั้นพระเจ้าก็ได้ทรงสร้างทุกสิ่งเพื่อคุณและผม เพื่อมวลมนุษย์ แต่ความจริงอันล้ำค่านี้ได้สูญหายไป เพราะเราคิดว่าทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อพระคริสต์เท่านั้น เปาโล กำลังบอกเราว่า “ทุกสิ่งเป็นของท่าน รวมทั้งข้าพเจ้า รวมทั้งเปโตร และมีมากกว่านั้นคือ รวมทั้งสวรรค์และโลก และชีวิตในอนาคต ทุกสิ่งเป็นของท่านเพื่อประโยชน์ของท่าน” ทั้งหมดนี้ถูกยึดไปจากเราเพราะความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ตอนนี้ผมกำลังเริ่มจะทางทรัพย์สมบัติที่เป็นของเราคืนมา เราได้รับทุกสิ่งเป็นมรดกก็เพราะเราเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์ (โรม 8:17)³¹

³¹ โรม 8:17 “และถ้าเราทั้งหลายเป็นบุตรแล้ว เราก็เป็นทายาท คือเป็นทายาทของพระเจ้า และเป็นทายาทร่วมกับพระคริสต์ เมื่อเราทั้งหลายทนทุกข์ทรมานด้วยกันกับพระองค์นั้น ก็เพื่อเราทั้งหลายจะได้สืบทอดด้วยกันกับพระองค์ด้วย” (ฉบับไทยคิงเจมส์)

บทที่ 9

ความเร้นลับของรูปเคารพกับความรักของพระเจ้า

เรื่องการหายโรค

ผมขอแบ่งปันเรื่องหนึ่งเป็นอารัมภบทในการเริ่มต้นบทนี้ เรื่องนี้อยู่ในตอนท้ายของรายงานที่ผู้ร่วมงานของเราในอินโดนีเซียเขียนเล่าในหัวข้อ “คำแบ่งปันเพื่อหนุนใจคุณ” เนื่องจากผมไม่ได้ขออนุญาตที่จะเปิดเผยชื่อของเธอ ผมก็จะไม่เอ่ยชื่อ พวกเขาเขียนว่า

“ไม่กี่เดือนมานี้ มีสมาชิกกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์คนหนึ่งชื่อแอนนี่ได้แบ่งปันว่า เพื่อนของเธอคนหนึ่งหายจากโรคมะเร็งเต้านมหลังจากอ่านหนังสือคำพยานของคุณ ขณะที่เพื่อนของเธอรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลในจาการ์ต้า แอนนี่ได้ให้หนังสือคำพยานของคุณและได้อธิษฐานเผื่อเธอ เพื่อนคนนี้มีความตั้งใจที่ไม่ดีกับคริสเตียน และเคยผิดหวังกับคริสเตียนมาหลายครั้ง หลังจากได้อ่านหนังสือเล่มนี้เธอจึงค่อยๆ เริ่มมีความเชื่อ เธอชอบหนังสือเล่มนี้มากจนต้องอ่านหลายรอบและเริ่มเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงรักษาเธอ หมอยังบอกเธออีกว่าเธอหมดโอกาสจะตั้งครรภ์ได้

จากนั้นไม่นาน เธอก็ติดตามสามีของเธอกลับไปประเทศจีน สามีของเธอสอนอยู่ที่มหาวิทยาลัยปักกิ่ง สรุปก็คือหมอในปักกิ่งที่เคยรักษาเธอ ต่างแปลกใจที่พบว่าโรคมะเร็งของเธอได้หายไป แล้วและยิ่งไปกว่านั้นเธอก็กำลังตั้งครรภ์ด้วย สรรเสริญพระเจ้า! ทีมผู้ร่วมงานจึงขอแอนนี่ขอให้เพื่อนของเธอเขียนคำพยานของเธอ”

ผมอยากแบ่งปันข่าวดีนี้กับคุณเกี่ยวกับคนที่หายจากโรคมะเร็งเต้านมหลังจากอ่านคำพยานของผม ผมอยากถามคุณว่าอะไรคือสิ่งที่เธอเชื่อ? ในทั้งหมดนั้นอะไรกันแน่ที่ทำให้มะเร็งเต้านมนี้หายอย่างอัศจรรย์? ผมคิดว่าการที่เธอตั้งครรภ์ไม่ได้นั้นไม่เกี่ยวข้อง กับมะเร็งเต้านมของเธอ เพราะผมรู้ว่าสองเรื่องนี้ไม่เกี่ยวข้องกัน แต่ก็เป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ที่พระเจ้าได้ทรงรักษาเธอให้หายจากมะเร็งเต้านม และยังให้เธอตั้งครรภ์อีกด้วย

เมื่อเธออ่านคำพยานของผม เธอเริ่มเชื่อมากขึ้นว่าพระเจ้าจะทรงรักษาเธอ เธอหายเพราะความเชื่อของเธอหรือ? ตัวความเชื่อเองมีฤทธิ์ที่จะรักษาหรือ?

จิตแพทย์บางคนบอกอย่างนั้น มีหนังสือเกี่ยวกับฤทธิ์ของการอธิษฐานที่เขียนโดยแพทย์คนหนึ่ง เขาเป็นคริสเตียนหรือเปล่าฉันก็ไม่ทราบเหมือนกัน ผมดูรายการสัมภาษณ์กับเขาที่เกิดขึ้นในคริสตจักรแห่งหนึ่ง เขายืนยันว่าการอธิษฐานมีฤทธิ์ในตัวของเขาเอง ที่แม้ว่าคุณจะอธิษฐานเผื่อต้นไม้ดอกไม้ที่ปลูกไว้ มันก็จะโตเร็วกว่าต้นไม้ที่ไม่ได้อธิษฐานเผื่อ

จุดหมายของความเชื่อของหญิงคนนี้เป็นอะไร? เธอหายจากโรคมะเร็งเต้านมเพียงเพราะเธอมีความเชื่อหรือ? ผมหวังว่าไม่เป็นเช่นนั้น เพราะหนังสือของผมไม่ใช่คำพยานเกี่ยวกับความเชื่อของคนคนหนึ่ง แต่เกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เธอมีความเชื่อในพระเจ้าในแง่ใด? เธอไม่รู้จักพระเจ้า เธอไม่ได้เป็นคริสเตียน แล้วเธอจะมีความเชื่อในพระเจ้าได้อย่างไร? เรารู้ว่าพระเจ้าทรงได้ยินเสียงร้องของคนสิ้นหวัง คนต่ำต้อย คนยากจน และคนอ่อนน้อมถ่อมตน แต่คริสเตียนบางคนจะบอกว่า หญิงคนนี้ไม่ได้เป็นคริสเตียนจึงไม่มีสิทธิ์จะเรียกร้องจากพระเจ้าเลย แต่ความเป็นจริงก็ปรากฏให้เห็นแล้วและแม้แต่หมอเองก็ยังแปลกใจที่มะเร็งของเธอได้หายไป

สิ่งนี้ทำให้มีคำถามต่อไปว่า มันสำคัญไหมว่าจุดหมายของความเชื่อของเรานั้นมันถูกหรือผิด? ผู้คนจะเชื่อในสิ่งที่พวกเขาเชื่อว่ามีฤทธิ์อำนาจอยู่ในสิ่งนั้น ในฮอองกงมีคนที่นั่นมัสการเจ้าแม่กวนอิม (เทพธิดาแห่งความเมตตา) หรือไม่กี่พระโพธิสัตว์¹ พวกเขาเชื่อว่าจุดหมายของความเชื่อเหล่านี้มีฤทธิ์อำนาจอยู่ในตัวเอง การที่เราจะเชื่อถือสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็ต่อเมื่อเราเชื่อว่ามันมีฤทธิ์อำนาจ มันไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่จะอธิษฐานกับสิ่งที่คุณคิดว่าไม่มีฤทธิ์อำนาจ เว้นแต่ว่าคุณกำลังทำไปตามธรรมเนียม ธรรมเนียมที่ที่กันมาจะเป็นรูปแบบที่น้อยสุดของสิ่งที่เรียกว่า “ความเชื่อ” แต่สิ่งที่มีฤทธิ์อำนาจทุกอย่าง เช่น เจ้าแม่กวนอิมนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องใหม่ที่จะเชื่อถือ?

เมื่อผมสำรวจพระทั้งหลายของพระคัมภีร์เดิมที่มีผู้คนมากมายนมัสการกราบไหว้รวมทั้งชาวอิสราเอลด้วย ผมเห็นว่าไม่มีใครจะกราบไหว้พระเหล่านี้ถ้าพระเหล่านี้ไม่สามารถทำอะไรให้กับผู้ที่มากราบไหว้ตนได้ มันจะต้องมีพลังอำนาจที่ทำงานอยู่เบื้องหลังพระเหล่านี้ เปาโลกล่าวว่าผู้มีพลังอำนาจของภูตผีที่ทำงานผ่านจุดหมายของความเชื่อเหล่านี้ที่พวกเขาเชื่อถือ (1 โครินธ์ 10:20-21)²

¹ แปลจากคำภาษาจีนว่า “观音” และ “菩萨”

² 1 โครินธ์ 10:20-21 ²⁰ “ไม่ใช่ ข้าพเจ้าหมายความว่าเครื่องบูชาที่พวกเขาถวายนั้น เขาถวายบูชาแก่พวกผี ไม่ใช่ถวายแด่พระเจ้า ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้พวกท่านมีส่วนร่วมกับพวกผี ²¹ ท่านจะดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าและจากถ้วยของพวกผีด้วยไม่ได้ จะรับประทานที่โต๊ะขององค์พระผู้เป็นเจ้า และที่โต๊ะของพวกผีด้วยก็ไม่ได้” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

เราสนใจจะนมัสการพระเจ้าที่เที่ยงแท้ไหม?

เราสนใจไหมว่าจุดหมายของความเชื่อของเรานั้นมันถูกหรือผิด? เราอธิษฐานกับพระเยซูแต่ว่าพระองค์เป็นจุดหมายที่ถูกต้องของความเชื่อของเราไหม? บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพได้ปลุกไฟพระยาห์เวห์ไม่ให้เข้ามาเกี่ยวข้องอย่างสมบูรณ์ เราไม่รู้ชื่อของพระองค์ด้วยซ้ำหรือรู้ว่าพระองค์เป็นใคร เราเรียกพระองค์อย่างคลุมเครือว่า “พระบิดา” แต่เราก็ไม่แน่ใจว่าพระบิดาคือพระยาห์เวห์หรือไม่ แต่นั่นดูเหมือนว่าเราไม่เดือดร้อนใจอะไร ผมไม่เห็นปฏิกิริยารุนแรงจากพวกคุณแต่อย่างใดเมื่อผมพูดว่า “คุณไม่ได้นมัสการพระยาห์เวห์องค์ผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นพระเจ้าของคุณ”

ถ้าเอลียาห์ยืนอยู่ตรงนี้ คุณจะตอบสนองอย่างไรถ้าเขาพูดว่า “คุณไม่ได้นมัสการพระยาห์เวห์พระเจ้าของคุณ และคุณไม่ได้รักพระองค์ด้วยสุดใจสุดจิต สุดความคิด และสุดกำลังของคุณ คุณไม่ได้เชื่อฟังองค์ผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของคุณ!” คุณคงนึกภาพคำสนทนากับเอลียาห์ต่อไปนี้ออก

คุณ: ผมไม่รู้ ผมจะต้องนมัสการพระยาห์เวห์

เอลียาห์: คุณมีพระคัมภีร์ไหม?

คุณ: มีสิ

เอลียาห์: คุณได้อ่านไหม?

คุณ: อ่านสิ

เอลียาห์: แล้วทำไมพระยาห์เวห์จึงไม่ใช่จุดหมายของความเชื่อและของการนมัสการแต่เพียงผู้เดียวของคุณล่ะ?

คุณ: มันสำคัญไหม? ก็ผมนมัสการพระเยซูแล้ว

ความไม่ไยดีนี้น่าตกใจใช่ไหม? ดูเหมือนเราจะไม่ทุกซัดกับคำกล่าวหาของเอลียาห์เลยว่า เราไม่ได้นมัสการพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา เอลียาห์จะทำอะไรในสถานการณ์นี้หรือ? หรือเป็นอิสยาห์? หรือเป็นเปาโล? พระเจ้าองค์เดียวที่เปาโลรู้จักและนมัสการคือพระยาห์เวห์ เพราะว่ามี “พระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดา” และมีองค์ผู้เป็นเจ้าองค์เดียวคือพระเยซูคริสต์ (1 โครินธ์ 8:6)³ เปาโลไม่รู้จักพระเจ้าอื่นอีก และพระคัมภีร์ใหม่ก็ไม่รู้จักพระเจ้าอื่นเช่นกัน

พระยาห์เวห์ไม่เคยเป็นจุดหมายของความเชื่อของเรา แต่เมื่อผมแสดงให้คุณเห็นเรื่องนี้อย่างที่ผู้เผยพระวจนะของพระคัมภีร์เดิมหรืออัครทูตของพระคัมภีร์ใหม่ทำ ผมก็ไม่เห็นปฏิกิริยาของพวก

³ 1 โครินธ์ 8:6 แต่สำหรับเรานั้นมีพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดา ทุกสิ่งเกิดมาจากพระองค์และเราอยู่เพื่อพระองค์ และมีพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าเพียงองค์เดียว ทุกสิ่งเกิดมาโดยพระองค์และเราก็เป็นมาโดยพระองค์

คุณหรือความสำนึกผิดอย่างมากในหมู่พวกคุณ ผู้ที่คุณนึกถึงเป็นหลักจะเป็นพระเยซูเสมอตั้งเห็นได้จากคำถามที่คุณถามว่า “ถ้าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระยาห์เวห์ แล้วพระเยซูทรงเป็นใคร? ถ้าพระเยซูไม่เป็นพระเจ้า แล้วการที่พระองค์จะทรงดำรงอยู่ก่อนก็มีโอกาสน้อยมากนะสิ?” ความสนใจทั้งหมดจะมีศูนย์กลางอยู่ที่พระเยซู ไม่ใช่ที่พระยาห์เวห์ ชีวิตของเรามุ่งความสนใจไปที่พระเยซูของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ผู้ที่แตกต่างจากพระเยซูในพระคัมภีร์อย่างสิ้นเชิง

เราจะยกพระเยซูให้สูงแค่ไหน?

สิ่งที่ผมกังวลอย่างมากก็คือ ไม่มีใครสนใจพระยาห์เวห์มากนัก ความสนใจจะอยู่ที่พระเยซูเสมอ “ถ้าพระเยซูไม่ใช่พระเจ้า แล้วพระองค์จะเป็นแค่มนุษย์ธรรมดาๆไหม? อย่าได้คิดเลย! แต่อย่างน้อยๆก็โปรดยกระดับพระองค์ให้สูงกว่ามนุษย์สักนิดเถอะ” จะให้สูงขึ้นแค่ไหนหรือ? บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพได้ยกพระองค์ถึงระดับของพระเจ้าที่เท่าเทียมกับพระยาห์เวห์ และถ้าเราจะให้พระเยซูลงมาอยู่ในระดับเดียวกับมนุษย์ล่ะ ที่ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพแล้วมนุษย์ไม่สำคัญอะไร? เราควรยกพระเยซูให้สูงกว่ามนุษย์สักหน่อยไหม? แล้วการทำให้พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนล่ะ?

คุณอยากจะยกพระเยซูให้สูงขึ้นแค่ไหนหรือ? มันก็เหมือนกับการเสนอราคาประมูล คุณเสนอให้พระคริสต์ทรงดำรงอยู่ก่อน จะมีคำถามตามมาว่า การดำรงอยู่ก่อนของพระองค์นั้นดำรงอยู่ก่อนย้อนไปไกลแค่ไหน? ตั้งแต่ช่วงเวลาของการทรงสร้างไหม? แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้พระองค์เหนือกว่าอาดัม เพราะอาดัมอยู่ที่นั่นแล้วในวันที่หกของการทรงสร้าง เราจะตั้งต้นให้การดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์ย้อนไปก่อนอาดัมไหม? หรือว่าจะย้อนไปในเวลาที่ผ่านมายาวนานนิรันดร์ไหม? นั่นจะทำให้พระองค์เหนือกว่าบรรดาทูตสวรรค์ไหม? ทูตสวรรค์ก็มีอยู่แล้วตอนที่มีการทรงสร้าง ชาวฮีบรูได้ยืนยันเสมอว่า มีพวกทูตสวรรค์อยู่ย้อนไปไกลนิรันดร์กาล เราพอใจไหมที่จะให้พระเยซูเท่าเทียมกับเหล่าทูตสวรรค์ในแง่ของการดำรงอยู่ก่อน? ถ้าไม่ อย่างนั้นก็ทำให้พระองค์เท่าเทียมกับหัวหน้าทูตสวรรค์อย่างมีคาเอลกับกาเบรียลดีไหม? เราไม่รู้ว่ามีหัวหน้าทูตสวรรค์อยู่จำนวนเท่าใด แต่ตามความเข้าใจของผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับทูตสวรรค์แล้ว ก็นับว่ามีน้อยทีเดียว

ตาของเราได้มีดบอดไปเพราะคำสอนของคริสเตียนตะวันตก จนเราไม่เห็นสิ่งที่พระคัมภีร์พูดด้วยภาษาที่ชัดเจนชัดคำอีกต่อไป ภาษาที่ชัดเจนชัดคำอย่างไรหรือ? ก็คำกล่าวที่ชัดเจนชัดคำว่ามนุษย์ถูกสร้างให้ต่ำกว่าพระเจ้าเองเพียงอย่างเดียว และแน่นอนว่าสูงกว่าเหล่าทูตสวรรค์ “กระนั้นพระองค์ก็ทรงทำให้พวกเขาต่ำกว่าพระเจ้าแต่หน่อยเดียว และทรงสวมมงกุฎแห่งสง่าราศีและเกียรติให้พวกเขา” (สดุดี 8:5 ฉบับ NRSV)

เราถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า แต่เหล่าทูตสวรรค์ได้ถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้าหรือไม่? ตามพระคัมภีร์แล้ว จะมีแต่มนุษย์เท่านั้นที่ถูกสร้างตามพระฉายาของพระเจ้า แม้หลังจากที่อาดัม “ล้มลงในบาป” เขาก็ไม่เคยหยุดการเป็นฉายาของพระเจ้าหรือการเป็นสง่าราศีของพระเจ้าเลย (1 โครินธ์ 11:7)⁴

พระเจ้าทรงเคยมอบ “สง่าราศีและเกียรติ” ให้กับเหล่าทูตสวรรค์อย่างที่พระองค์ทรงสวมเป็นมงกุฎให้มนุษย์หรือไม่? เหล่าทูตสวรรค์เป็นผู้รับใช้ที่คอยรับใช้ (ฮีบรู 1:7) เหล่าทูตสวรรค์เป็นเพียงผู้รับใช้ คำว่า “ทูตสวรรค์” ในภาษากรีกหมายความว่า “ผู้ส่งข่าว” (ἄγγελος)

พระเยซูทรงสูงกว่าเหล่าทูตสวรรค์

เพราะพระเจ้าเคยตรัสกับพวกทูตสวรรค์อย่างนี้ว่า “เจ้าเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้เป็นบิดาของเจ้า” หรือตรัสอีกว่า “เราจะเป็นบิดาของเขาและเขาจะเป็นบุตรของเรา” (ฮีบรู 1:5 ฉบับ NIV)

คุณอยากจะยกพระเยซูขึ้นสูงแค่ไหน? ให้สูงกว่ามนุษย์ผู้ที่ต่ำกว่าพระเจ้าแต่หน่อยเดียวหรือไม่? อย่างนั้นคุณก็จะทำให้พระเยซูเท่าเทียมกับพระเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งที่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำแต่ยิ่งกว่านั้น พวกเขาได้ผลักไสพระยาห์เวห์ให้พ้นทาง! ถ้าคุณทำเช่นนั้นต่อหน้าผู้เผยพระวจนะคนใดของพระคัมภีร์เดิม คุณก็จะพบว่ามีการประณามแบบใดที่รอคุณอยู่

มีสิ่งปิดกั้นความคิดของเราที่บอกเราว่า เป็นเรื่องไม่ดีนักที่พระเยซูจะเป็นมนุษย์ เพราะนั่นจะทำให้พระองค์ทรงต่ำกว่าพระเจ้าแต่หน่อยหนึ่ง ถ้าคุณยกพระเยซูให้สูงขึ้นอีก คุณก็จะทำให้พระองค์เท่าเทียมกับพระยาห์เวห์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำ ตามพระคัมภีร์แล้ว นี่จะเป็นการเชื่อผิดที่เลวร้ายที่สุดที่เป็นไปได้ เมื่อผมอ่านพระคัมภีร์ ตอนนั้นผมก็เห็นว่าเราผิดพลาดไปมากเพียงใด การตีความพระคัมภีร์ทั้งหมดที่ผมได้ทำเพื่อแก้ต่างให้กับความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นก็ตกไป ไม่มีสักจุดเดียวของความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่จะแก้ต่างได้จากพระคัมภีร์ ข้อพระคัมภีร์ต่างๆที่ผมคิดว่าสนับสนุนความเป็นพระเจ้าของพระคริสตนั้นที่จริงแล้วไม่สามารถพิสูจน์ได้ตามที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพยกอ้างเลย ก่อนนี้ผมก็คิดว่าข้อเหล่านั้นสนับสนุนความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ แต่นั่นเป็นเพราะว่าผมเข้าใจคำสอนของพระคัมภีร์โดยรวมผิดไป และผมก็ไม่ได้ใช้บริบทอย่างถูกต้องในการตีความพระคัมภีร์ตอนเหล่านี้เลย

⁴ 1 โครินธ์ 11:7 “เพราะการที่ผู้ชายไม่สมควรจะคลุมศีรษะนั้น ก็เพราะว่าผู้ชายเป็นพระฉายาและสง่าราศีของพระเจ้า ส่วนผู้หญิงนั้นเป็นสง่าราศีของผู้ชาย”

ดาบของพระวิญญาน

ถ้าพระเจ้าจะทรงให้ความชำนาญกับผมสักอย่าง มันก็คงเป็นการตีความพระคัมภีร์ ผมเศร้าใจมากกับข้อเท็จจริงว่า มีผู้ตีความพระคัมภีร์เพียงไม่กี่คนในโลกนี้ที่สามารถตีความพระคัมภีร์ได้อย่างถูกต้อง มีน้อยคนที่มีเครื่องมือที่ช่วยในฝ่ายวิญญาน หรือมีความรู้ที่จำเป็นในการตีความพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง ผมเป็นห่วงว่าเมื่อผมไม่มีชีวิตอยู่ต่อไปแล้ว ใครจะเป็นผู้ตีความพระคัมภีร์ตามพระคัมภีร์ ไม่ใช่ตามธรรมเนียมสืบทอดของมนุษย์อย่างของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ? ในฐานะที่เป็นผู้ที่คุ้นเคยอย่างมากกับการบิดเบือนและเบี่ยงเบนในการตีความของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ทั้งการใช้คำและข้อแย้งทางไวยากรณ์ของพวกเขา ผมจึงรู้ดีว่าความเชื่อในตรีเอกานุภาพตีความผิดไปอย่างไรบ้าง

ในช่วงวัยหนุ่มของผม ผมชอบอ่านนิยายที่เกี่ยวกับศิลปะการต่อสู้⁵ แม้ปัจจุบันนี้ก็มีคนจำนวนมากอ่านนิยายแบบนี้เพื่อความบันเทิงและความหย่อนใจ ทุกวันนี้เราจะชอบดูหนังกังฟูกัน ซึ่งเป็นเรื่องไม่มีสาระมากนัก โดยนักแสดงต้องมีสายเคเบิลติดอยู่ขณะเหาะเหินไปมากลางอากาศ แต่สมัยนั้นเราจะอ่านนิยายกำลังภายในกัน ผมชอบเฉพาะเรื่องที่อิงประวัติศาสตร์และมีผู้มียอดฝีมือจริง ๆ ในศิลปะการต่อสู้ คุณรู้ไหมว่าการที่จะฝึกยอดฝีมือสักคนจะต้องใช้เวลานานแค่ไหน? มันลวกดีที่ผมพยายามฝึกฝนตัวเองให้เป็นนักกำลังภายในที่สามารถจะสกัดจุดได้⁶ แค่นี้ก็คู่แข่งของคุณแล้ว คุณจะทำอะไรเขาก็ได้ ผมศึกษาจุดสำคัญต่างๆ ของร่างกายมนุษย์ที่คุณสามารถจี้จุดให้คู่ต่อสู้ยับยั้งตัวไม่ได้ แล้วก็มีการฝึกดาบ คนที่ฝึกศิลปะการต่อสู้จะต้องรู้เรื่องเหล่านี้รวมทั้งเทคนิคต่างๆ เช่น การเหาะเหินที่คุณลอยตัวขึ้นจากพื้นดินด้วยพลังจิตของคุณ ไม่มีอะไรที่เกี่ยวกับฝ่ายวิญญาน ในเวลานั้นผมไม่ได้สนใจสิ่งฝ่ายวิญญาน

พระคำของพระเจ้าเป็นดาบของพระวิญญาน และด้วยดาบนี้เราสามารถทำลายความเท็จได้ ผมได้ใช้ดาบนี้ในนามของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ และตอนนี้ผมรู้ว่าผมได้ใช้ดาบนี้อย่างผิดๆ เมื่อใช้อย่างถูกต้องดาบนี้จะสามารถฟันความเชื่อในตรีเอกานุภาพจนแหลกละเอียดได้ ความคมของมันน่าทึ่งมาก แต่คุณต้องรู้วิธีที่จะใช้มัน การเป็นนักดาบฝ่ายวิญญานได้นั้นต้องใช้เวลาฝึกอย่างเข้มข้นและยาวนาน

⁵ จากคำภาษาจีน “武俠” (หวู่ฉา)

⁶ จากคำภาษาจีน “點穴” (เตี่ยนฉว)

⁷ จากคำภาษาจีน “穴位” (ฉวเว่ย)

ตอนผมเป็นวัยรุ่น ผมติดใจเรื่องโลดโผนของสามก๊ก⁸ โดยเฉพาะกับหนึ่งในบรรดาจอมดาบ ถ้าผมจำไม่ผิดในเรื่องหนึ่ง คือเตียวหุยนั่งอยู่บนหลังม้าผาดอ้อยบนสะพาน มีกองทัพของโจโฉกำลังมุ่งหน้ามาทางสะพานตรงมายังเตียวหุย เขาทำให้ทัพของโจโฉข้ามตัวเขาบนสะพานนี้ไปได้ และถ้าผมจำไม่ผิด กองทัพของโจโฉไม่สามารถจะข้ามสะพานนี้ไปได้เพราะเตียวหุยขวางอยู่ ไม่มีนักรบสักคนเดียวจากกองทัพของโจโฉที่กล้าต่อสู้กับเขา เขายึดครองสะพานไว้ได้และไม่มีใครขยับ เขาเป็นจอมยุทธ์ที่โดดเด่น แม้ว่าเขาจะไม่ได้อยู่ในระดับเดียวกับจุดดลึงก็ตาม และยังมีเรื่องราวอื่นๆ ที่คล้ายกันนี้อีกมากมาย เช่นเรื่องของกวนอู¹⁰

ผมอยากให้เรามีจอมดาบสักคนหนึ่งที่ถือดาบของพระวิญญูณ ที่ยืนหยัดอย่างมั่นคงและต้านเหล่าทัพที่พยายามจะข้ามสะพานให้ได้ คนนี้เพียงคนเดียวที่จะรับการรุกของเหล่าทัพไว้ได้ ไม่มีใครพยายามจะต่อสู้กับเขา เพราะนั่นหมายถึงว่าจะต้องเจอกับความพ่ายแพ้อย่างแน่นอน ชื่อเสียงของเขาเป็นที่รู้จักไปทั่วว่าการจะให้คนแค่สามหรือสี่คนมาสู้รบกับเขานั้นมันเปล่าประโยชน์ คุณสามารถรับมือกับคนจำนวนมากที่จะขึ้นมาสู้รบบนสะพานนี้ได้

ผู้เชี่ยวชาญในพระคำของพระเจ้าของยุคสมัยนี้อยู่ที่ไหนกันบ้าง? ผมหวังว่าจะมีสักคนสองคน มันต้องใช้เวลาฝึกฝนที่เข้มข้นและเป็นเวลานานในด้านฝ่ายวิญญูณ ในด้านความรู้ ในด้านภาษา และที่สำคัญที่สุดในพระคำของพระเจ้า เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญในการใช้ดาบของพระวิญญูณ ชีวิตของคริสตจักรจะขึ้นอยู่กับความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้ในวันข้างหน้า มีใครไหมในพวกคุณที่สามารถจะแตกต่างให้กับความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์จากพระคำของพระเจ้าได้? ผมได้แต่หวังว่าจะมีอย่างน้อยหนึ่งหรือสองคน แม้แต่จอมดาบเพียงคนเดียวก็เพียงพอแล้วที่จะยึดที่มั่นบนสะพานเอาไว้จากข้าศึกได้ ใครจะหยิบดาบและยืนหยัดเพื่อความจริงนี้?

ผมกังวลอย่างมากว่าเราซึ่งถูกบารุงเลี้ยงด้วยพระคำของพระเจ้า ซึ่งก็คือพระคำของพระยาห์เวห์ (เพราะไม่มีพระเจ้าอื่นใด) ไม่ได้มีความกังวลแม้แต่แต่น้อยว่าเราได้ผลักไสพระยาห์เวห์ออกไป เราไม่ได้ถวายพระเกียรติที่สมควรจะเป็นของพระยาห์เวห์ แต่ได้ถ่ายโอนพระเกียรติที่เป็นของพระองค์อย่างชอบธรรมไปให้กับผู้อื่นที่เรียกว่าพระเจ้าพระองค์ที่สองซึ่งไม่พบที่ไหนเลยในพระคัมภีร์ ตอนนี้ผมสงสัยว่า ที่ผ่านมานั้นผมต่อสู้อยู่ฝ่ายของความเชื่อในตรีเอกานุภาพไปได้อย่างไร ในการตั้งพระเจ้าพระองค์ที่สองขึ้น ผู้ซึ่งไม่สามารถจะพิสูจน์ให้เห็นการดำรงอยู่ของพระองค์ได้จากพระคัมภีร์

⁸ Three Kingdoms (三国演义)

⁹ Zhangfei หรือจางเฟย (张飞); Caocao (曹操)

¹⁰ Zhuge Liang (诸葛亮); Guangong (关公)

การลบล้างในการไถ่รูปเคารพ

สิ่งที่เราหลงทำไปนั้นไม่ได้แตกต่างจากการไถ่รูปเคารพเลย นั่นควรทำให้เราต้องทบทวนจนถึงกระดูก พูดอย่างไม่อ้อมค้อมก็คือเราเป็นผู้ไถ่รูปเคารพ เราได้กราบไหว้นมัสการผู้อื่นที่ไม่ใช่พระยาห์เวห์และได้เอาสง่าราศีที่เป็นของพระยาห์เวห์ไปให้อีกผู้หนึ่งที่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพยกขึ้นเป็นพระเจ้า เรายังได้เอาสง่าราศีที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่มนุษย์ออกไป พระเจ้าได้ทรงสวมสง่าราศีและเกียรติเป็นมงกุฎให้กับมนุษย์ และได้ให้กับพระเยซูเช่นกัน พูดอีกอย่างก็คือ พระเยซูของความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้เอาทั้งพระสิริของพระเจ้าและสง่าราศีของมนุษย์ไว้ที่พระองค์เสียเอง เพื่อที่ทั้งพระยาห์เวห์และมนุษย์จะไม่เหลืออะไรนอกจากเศษเหลือ ไม่มีอะไรเหลือให้มนุษย์เลย และที่เหลือให้พระยาห์เวห์ก็คือคำเรียก “พระบิดา” ที่เข้าใจกันในความหมายของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

พระเยซูซึ่งควรจะเป็นผู้กลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ ตอนนี้ได้มาเป็นผู้แยกระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เพราะว่าตอนนี้พระองค์ทรงยืนอยู่ระหว่างพระยาห์เวห์กับมนุษย์ในลักษณะที่ขวางทางและกันเราไว้ไม่ให้เข้าถึงพระยาห์เวห์ได้โดยตรง พระเยซูของความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้มาเป็นคนกลางในแง่ไม่ดี (ยังมีแง่ดีด้วย) เพราะตอนนี้ทุกสิ่งหยุดอยู่ที่พระเยซู ไม่มีสิ่งใดมาถึงพระยาห์เวห์เลย พระยาห์เวห์ได้รับคำเรียกที่มีเกียรติว่า “พระบิดา” แต่ผมสงสัยว่าคำเรียกนี้ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพจะมองเห็นว่าเป็นการอ้างอิงถึงพระยาห์เวห์

สิ่งที่แปลกก็คือ มันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่จะหันเหไปนมัสการรูปเคารพ ตัวอย่างที่เห็นในเรื่องนี้ เรานึกถึงเหตุการณ์ของงูทองสัมฤทธิ์

ประชาชนมาหาโมเสสและกล่าวว่า “เราได้ทำบาปที่บั่นว่าพระเจ้าและบั่นว่าท่าน ขอโปรดทูลพระเจ้าให้พระองค์ทรงนำงูออกไปจากเราเถิด” โมเสสจึงอธิษฐานเพื่อประชาชน พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “จงทำงูตัวหนึ่งติดไว้บนยอดเสา ผู้ใดที่โดนกัดก็จงมองดูงูนั้น แล้วจะรอดชีวิต” ดังนั้นโมเสสจึงทำงูทองสัมฤทธิ์ตัวหนึ่งติดไว้บนยอดเสา เมื่อผู้ที่ถูกกัดและมองดูงูทองสัมฤทธิ์นั้น เขาก็มีชีวิตอยู่ (กันดารวิถี 21:7-9 ฉบับ NIV)

เมื่อกล่าวถึงเหตุการณ์นี้ พระเยซูตรัสว่า “และเมื่อโมเสสยกขึ้นในถิ่นทุรกันดารอย่างไร บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้นอย่างนั้น เพื่อทุกคนที่เชื่อวางใจพระองค์จะมีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:14 ฉบับ ESV) ตรงนี้มีคำว่า “ยกขึ้น” ซึ่งเป็นคำของยอห์นที่หมายถึงกางเขน งูทองสัมฤทธิ์ได้ถูกยกขึ้นอย่างไร บุตรมนุษย์ก็จะถูกยกขึ้นอย่างนั้น และทุกคนที่มองไปที่พระเยซูก็จะรอด เหมือนคนเหล่านั้นที่มองไปที่งูทองสัมฤทธิ์

ในประวัติศาสตร์ของอิสราเอลต่อมานั้น รูปทองสัมฤทธิ์นี้ต้องถูกทำลายลงเพราะมันกลายมาเป็นจุดหมายของการนมัสการเสียเอง! รูปทองสัมฤทธิ์มีไว้เพื่อช่วยให้รอด (เหมือนที่มีพระเยซูเพื่อช่วยให้รอด) แต่มันได้กลายเป็นหนทางของความตาย เพราะประชาชนหันจากการนมัสการพระยาห์เวห์ ไปนมัสการรูปทองสัมฤทธิ์ เรื่องที่น่าสลดก็คือ รูปทองสัมฤทธิ์นี้ถูกติดตั้งเอาไว้ในพระวิหารให้เป็นสิ่งที่นับถือ ผู้คนต่างเผาเครื่องหอมให้และก้ทั้งการนมัสการพระยาห์เวห์ สิ่งที่มีไว้เพื่อช่วยให้รอดตอนนี้ได้กลายมาเป็นจุดหมายของการนมัสการรูปเคารพ เป็นสิ่งบูชากราบไหว้ ที่นำผู้คนให้ห่างจากการนมัสการพระยาห์เวห์

มีอย่างหนึ่งในบรรดาสิ่งแรก ๆ ที่เฮเซคียาห์ทำเมื่อเป็นกษัตริย์ก็คือทำลายรูปทองสัมฤทธิ์

พระองค์ทรงรื้อสถานบูชาบนที่สูงทั้งหลาย ทรงทุบทำลายเสาหินศักดิ์สิทธิ์ และโค่นเสาเจ้าแม่อาเซราห์ลงเสีย พระองค์ทรงหักรูปทองสัมฤทธิ์ซึ่งโมเสสทำขึ้นออกเป็นชิ้น ๆ เพราะถึงเวลานั้นชนอิสราเอลก็ได้เผาเครื่องหอมให้งูนั้น งูนั้นเรียกว่าเนหุชถาน (2 พงศกษัตริย์ 18:4 ฉบับ NIV)

รูปทองสัมฤทธิ์ที่เป็นหนทางของความรอดให้กับผู้คนในถิ่นทุรกันดารนั้น ตอนนี้ได้กลายมาเป็นหินสะดุดให้กับคนอิสราเอล

เฮเซคียาห์ขึ้นเป็นกษัตริย์ราวปี 715 ก่อนคริสตกาล พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ที่ค่อนข้างหนุ่มแต่ในที่สุดพระองค์ก็กลายเป็นกษัตริย์ที่ดีที่สุดองค์หนึ่งในประวัติศาสตร์ของอิสราเอล ที่จริงพระองค์เป็นหนึ่งในสามกษัตริย์ที่ดีของอิสราเอล อีกสององค์คือดาวิดและโยสิยาห์ มีกษัตริย์อีกสองสามองค์ที่ไม่ได้เลวร้ายนัก แต่มีกษัตริย์ที่ดีเพียงสามองค์ในประวัติศาสตร์ของอิสราเอล และสิ่งที่น่ายักย่องเกี่ยวกับกษัตริย์เฮเซคียาห์ก็คือ พระองค์ทรงจัดการปัญหาการไหว้รูปเคารพทันที พระองค์ทรงรื้อสถานบูชาบนที่สูงออกไปและทุบรูปทองสัมฤทธิ์จนแหลกละเอียด

ตามสารานุกรมพระคัมภีร์ฉบับมาตรฐานสากล¹¹ นั้น คำว่า “เนหุชถาน” มาจากคำภาษาฮีบรูที่หมายถึงงู รูปทองสัมฤทธิ์ซึ่งกลายมาเป็นจุดหมายของการนมัสการซึ่งรู้จักกันว่า “งูนั้น” คำว่า “งู” มีปรากฏประปรายกว่าสามสิบครั้งในพระคัมภีร์เดิม โดยห้าครั้งแรกปรากฏในปฐมกาลบทที่ 3 ที่งูนั้นล่อลวงเอวา นี่ก็คือ “งูตีดาบรพ” ที่เอ่ยถึงในวิวรณ์ 12:9 และวิวรณ์ 20:2

คุณเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นไหม? ผู้คนกำลังนมัสการและเผาเครื่องหอมให้กับงู สิ่งเดียวกันนี้ที่ให้อาדםและเอวาพ่ายแพ้ ไม่น่าเชื่อใช่ไหม?

¹¹ International Standard Bible Encyclopedia

ในทำนองเดียวกัน พระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็ได้กลายมาเป็นปฏิปักษ์ของพระคริสต์ ผู้ที่ควรจะช่วยให้ออดได้กลายเป็นผู้ที่ทำลาย เพราะพระองค์ได้หันความสนใจจากพระยาห์เวห์ที่เป็นจุดหมายเดียวของการนมัสการให้มานมัสการพระองค์เสียเอง นี่คือนิสัยที่ปฏิปักษ์ของพระคริสต์จะทำ ความเชื่อในตรีเอกานุภาพกำลังแสดงให้เห็นว่าพระคริสต์ทำอย่างเดียวกับที่ปฏิปักษ์ของพระคริสต์จะทำ (แต่พระคริสต์ตามพระคัมภีร์จะไม่ทำเช่นนั้น)

มันจะต่อต้านและยกตนขึ้นข่มทุกสิ่งที่ได้ชื่อว่าพระเจ้า หรือสิ่งที่กราบนมัสการ เพื่อว่ามันจะตั้งตนขึ้นครองพระวิหารของพระเจ้าและประกาศตัวเป็นพระเจ้า (2 เธสะโลนิกา 2:4 ฉบับ NIV)

ปฏิปักษ์ของพระคริสต์จะขัดขวางทุกสิ่งที่เรียกว่าพระเจ้า แม้แต่พระยาห์เวห์ และจะยกตนเองเหนือพระทั้งหลาย ผู้เป็นปฏิปักษ์จะนั่งอยู่ในพระวิหารของพระยาห์เวห์และประกาศตัวเองว่าเป็นพระเจ้า นั่นคือสิ่งที่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำอย่างนั้นกับพระคริสต์ แต่สำหรับพระเยซูตามพระคัมภีร์แล้ว แม้พระองค์จะเสด็จไปพระวิหารบ่อยครั้ง แต่พระองค์ก็ไม่เคยพยายามสักครั้งที่จะเข้าใกล้วิสุทธิสถานเลย แล้วเรื่องที่จะประกาศพระองค์เองว่าเป็นพระเจ้านั้นก็ยังไม่ต้องพูดถึง

ความเชื่อที่ผิดนี้ยังเห็นได้ในความเข้าใจของเราเกี่ยวกับเรื่องยุคสุดท้าย ในภาพเหตุการณ์หนึ่งของการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ที่พระองค์จะเสด็จมาจากภูเขามะกอกเทศ ข้ามหุบเขาซิดโรน แล้วเสด็จเข้าไปในพระวิหารทางประตูตะวันออก

มันเป็นเรื่องน่าสะพรึงกลัวที่เราไม่สามารถบอกความแตกต่างระหว่างพระคริสต์กับปฏิปักษ์ของพระคริสต์ได้อีกต่อไป ปฏิปักษ์ของพระคริสต์มีมานานแล้ว อันที่จริงก็มี “ปฏิปักษ์ของพระคริสต์จำนวนมาก” อยู่แล้วในสมัยของยอห์น (1 ยอห์น 2:18)

ในการนมัสการทูตอัมฤตนั้น ประชาชนอิสราเอลเชื่อว่า พวกเขากำลังนมัสการสิ่งที่มีฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่จะช่วยให้รอดได้ เพราะว่าเป็นทูตอัมฤตที่ได้ช่วยชีวิตคนเป็นจำนวนมากในทะเลทราย และนั่นคือสิ่งที่ประชากรของพระเจ้าถวิลเข้าไปในการไหว้รูปเคารพแคไหน? เราจะพบคำตอบในสองสามบทต่อมาใน 2 พงศ์กษัตริย์ 23:4-7

4กษัตริย์ (โยสิยาห์) ทรงบัญชาฮิลคียาห์มหาปุโรหิตและพวกปุโรหิตรองลงมา และผู้เฝ้าธรณีประตูให้นำเครื่องใช้ทั้งสิ้นที่ทำขึ้นสำหรับพระบาอัล สำหรับเจ้าแม่อาเซราห์ และสำหรับดาวบริวารทั้งสิ้นในท้องฟ้า ออกมาจากพระวิหารของพระเจ้า พระองค์ทรงเผาสิ่งเหล่านั้นที่ทุ่งหุบเขาซิดโรนนอกกรุงเยรูซาเล็ม และนำซี่เถ้าไปทิ้งที่เบธเอล 5พระองค์ทรงปลดพวกปุโรหิตของพระทั้งหลายซึ่งบรรดา กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้แต่งตั้งให้เผาเครื่องหอมในสถานที่บูชาบนที่สูงของเมืองต่างๆ ในยูดาห์และรอบๆ กรุงเยรูซาเล็ม คนเหล่านั้นที่เผาเครื่องหอมบูชาพระบาอัล ดวง

อาทิตย ดวงจันทร์ หมูดาวประจำราศี และดาวบริวารทั้งสิ้นในท้องฟ้า ⁶พระองค์ทรงรื้อเสาเจ้าแม่อาเซราห์ออกจากพระวิหารของพระเจ้า ทรงนำไปเผาที่ทุ่งหุบเขาซิดโรนนอกกรุงเยรูซาเล็ม พระองค์ได้ทรงทูลให้เป็นผงและโปรยลงบนหลุมศพของสามัญชน ⁷พระองค์ยังทรงรื้อเรือนโสเภณีชายซึ่งอยู่ในพระวิหารของพระเจ้า และของบรรดาผู้หญิงทอดผ้าสำหรับเจ้าแม่อาเซราห์ (ฉบับ NIV)

ในพระวิหารของพระยาห์เวห์นั้นเองก็ยังมีรูปบูชาที่ทำสำหรับพระบาอัลและเจ้าแม่อาเซราห์ เจ้าแม่อาเซราห์เป็นเทพธิดาแห่งความอุดมสมบูรณ์ที่ชาวคานาอันนมัสการ เทพธิดาองค์นี้เดิมทีมาจากอัสซีเรียซึ่งเป็นชนชาติที่ต่อมาได้ทำลายล้างอิสราเอล ดังนั้นจึงเป็นเรื่องน่าสลดใจที่ชาวอิสราเอลพากันนมัสการบรรดาพระของอัสซีเรีย โดยเฉพาะเจ้าแม่อาเซราห์

มหาปุโรหิตภายใต้โยสิยาห์ได้เฝ้ารูปบูชาเหล่านั้นนอกกรุงเยรูซาเล็มในทุ่งหุบเขาซิดโรนแล้วเอาขึ้นไปทิ้งที่เบธเอล รูปบูชาเหล่านี้ทั้งหมดมาจากสถานนมัสการ คือพระวิหารของพระยาห์เวห์เอง รูปบูชาเหล่านี้ไม่ได้มีไว้เพื่อนมัสการพระยาห์เวห์ แต่เพื่อนมัสการพระบาอัลและเจ้าแม่อาเซราห์ พระบาอัล (ซึ่งหมายถึง “เจ้านาย”) เป็นพระของหลายชาติและหลายชนชาติรวมทั้งชาวคานาอันด้วย นอกจากนี้ก็ยังมีเทพธิดาอาเซราห์ที่สลักจากท่อนไม้เป็นรูปต้นไม้ที่มีกิ่งเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตและความอุดมสมบูรณ์ ชาวอิสราเอลก็ยังนมัสการ “ดาวบริวารในท้องฟ้า” ในพระวิหารของพระยาห์เวห์

กษัตริย์โยสิยาห์เป็นผู้ทำลายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ก่อนหน้านั้นเฮเซคียาห์ทรงทำลายเจ้าแม่อาเซราห์และจุทองสัมฤทธิ์ แต่สิ่งอื่น ๆ ละ? เพราะรูปบูชามากมายที่พบในพระวิหารในสมัยของโยสิยาห์นั้นไม่จำเป็นว่าต้องบ่งชี้ถึงความล้มเหลวในส่วนของเฮเซคียาห์ นั่นเป็นเพราะกษัตริย์มนัสเสห์ผู้ลือชื่อที่ครองราชย์คั่นระหว่างกษัตริย์สององค์นี้¹² ได้ทรงนำเอารูปเคารพทุกชนิดเข้ามาในอิสราเอลและในพระวิหาร

โยสิยาห์ก้าวล้ำกว่าเฮเซคียาห์ไปหนึ่งก้าว โดยปลดพวกปุโรหิตที่บูชารูปเคารพ ผู้ที่บรรดากษัตริย์ของยูดาห์แต่งตั้งให้เผาศรีงหอมในสถานบูชาบนที่สูงของเมืองต่างๆ ในยูดาห์ นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงปลดบรรดาปุโรหิตที่นมัสการไม่เฉพาะแต่พระบาอัลเท่านั้น แต่ยังนมัสการพระอาทิตย พระจันทร์ หมูดาวประจำราศี และ “ดาวบริวารในท้องฟ้า” (ฉบับ NIV) หรือ “บริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์” (ฉบับ NASB) ซึ่งอ้างอิงถึงดาวต่างๆ และกองทัพทั้งหมดของสวรรค์ หรือแม้แต่สิ่งที่มีอยู่ในฟ้าสวรรค์ โยสิยาห์ทรงรื้อเสาเจ้าแม่อาเซราห์ออกจากพระวิหารของพระยาห์เวห์ไปที่ “หุบเขาซิดโรน” (ฉบับ NIV) หรือ “ลำธารซิดโรน” (ฉบับ NASB) หรือ “วาดี (ห้วย) ซิดโรน” (ฉบับ NRSV) ที่นั่นโยสิยาห์เฝ้ารูปปั้นเหล่านั้นและบัดเป็นผู้ฝัง เขาสาธิตเข้าไปบนหลุมศพของสามัญชน

¹² ช่วงระหว่างกษัตริย์เฮเซคียาห์กับโยสิยาห์ยังมีกษัตริย์อาโมนด้วย แต่พระองค์ครองราชย์อยู่เพียงสองปีซึ่งตรงข้ามกับมนัสเสห์ที่ครองราชย์ประมาณครึ่งศตวรรษ

ที่ทำเช่นนั้นก็เพราะชาวยิวเชื่อมั่นจะทำให้ชี้เถาปนเปื้อน โยสิยาห์ต้องการจะแน่ใจว่าไม่มีใครพยายามจะไปเก็บผงชี้เถานั้น ชนอิสราเอลถล่ำลึงกับการไหว้รูปเคารพจนพวกเขาจะไปกอบผงชี้เถาของรูปเคารพใส่ไว้ในกล่องหรือในโถแล้วก็กราบไหว้ผงชี้เถานั้น! โยสิยาห์ทำลายที่อาศัยของโสเภณีประจำวิหารที่มีผู้คนกระทำสิ่งเลวทรามในพระวิหารของพระยาห์เวห์!

บนภูเขาการเมล เอลียาห์เผชิญหน้ากับผู้เผยวณะ 450 คนของพระบาอัล และผู้เผยวณะ 400 คนของเจ้าแม่อาเซราห์ (1 พงศกษัตริย์ 18:19) และตัวเลขเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการนมัสการเจ้าแม่อาเซราห์ได้ตั้งมั่นอยู่ในอิสราเอลด้วยจำนวนที่น้อยกว่าของพระบาอัลเพียงเล็กน้อย เอลียาห์กำลังเผชิญหน้ากับทัพผู้เผยวณะจำนวน 850 คน ตอนนี้อย่างไรแล้วทำไมผมจึงเล่าเรื่องของเตี๋ยวหุยที่ยืนหยัดต่อสู้เพียงคนเดียวบนสะพาน ที่ด่านทานการรูกคืบของทั้งกองทัพด้วย “ดาบเพียงเล่มเดียวกับม้าคู่ใจ” หรือ “ด้วยตัวคนเดียว”¹³ นั่นดูคล้ายกับการยืนหยัดต่อสู้เพียงลำพังคนเดียวของเอลียาห์ที่ต้านผู้เผยวณะเทียมเท็จ 850 คนบนภูเขาการเมล

นี่คือสภาพการณ์เบื้องต้นที่เราากำลังเผชิญในปัจจุบันนี้ เรามีอะไรดีกว่าพวกเขาไหม? ผมคิดว่าไม่เลย ด้วยความยุ่งเหยิงฝ่ายวิญญาณที่เราได้สร้างขึ้น ผมจึงไม่คิดว่าเราอยู่ในสภาพการณ์ที่ดีกว่า

ผมเคยโต้แย้งไปอย่างผิด ๆ ว่าพระเยซูจะต้องไม่มีขีดจำกัด เพื่อที่จะทรงช่วยคนให้รอดได้ด้วยจำนวนที่ไม่มีขีดจำกัด ผมลืมนักวิวรณ์ 7:13-14 ไปเสียสนิท

“จงเข้าไปทางประตูแคบ เพราะว่าประตูใหญ่และทางกว้างนำไปสู่ความพินาศ และคนเป็นอันมากเข้าไปทางนั้น ส่วนประตูเล็กและทางที่แคบนำไปสู่ชีวิต และมีน้อยคนที่พบ” (ฉบับ NIV)

ความรอดมีขีดจำกัดเพราะจำนวนที่จะรอดมีน้อย ถ้าเราอ่านพระคัมภีร์ตั้งแต่ต้นจนจบ เราจะเห็นเรื่องน่าเศร้าอย่างเดียวกันในทุกที่ มีกี่คนที่รอดจากน้ำท่วมโลก? มีรอดเพียงแค่แปดคน ความรอดที่ไม่มีขีดจำกัดจึงไม่มีความจำเป็นในการช่วยคนแปดคนให้รอด และมีคนในถิ่นทุรกันดารที่ได้เข้าไปในแผ่นดินแห่งพันธสัญญาหรือ? ที่ได้เข้าก็มีเพียงสองคนจากจำนวนสองล้านคน

อิสยาห์ร้องประกาศเกี่ยวกับอิสราเอลว่า “แม้ชนชาติอิสราเอลจะมากมายเหมือนเม็ดทรายที่ทะเล แต่มีเพียงคนที่เหลืออยู่น้อยเท่านั้นที่จะรอด” (โรม 9:27) มีคนส่วนน้อยที่เท่านั้นที่จะรอดนั้นเป็นเพราะคนจำนวนน้อยที่เหลืออยู่น้อยคนนักที่จะเห็นความจริง มีคนจำนวนน้อยที่พบทางแคบที่นำไปสู่ชีวิต

¹³ จากคำภาษาจีนว่า 单枪匹马

เฮเซคียาห์ได้ทำลายงูทองสัมฤทธิ์ราว ๆ 700 ปีก่อนคริสตกาล งูทองสัมฤทธิ์นี้ปรากฏครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของอิสราเอลในสมัยของโมเสสระหว่างอพยพ ซึ่งคำนวณไว้ประมาณ 1300 ปีก่อนคริสตกาล แต่จากการศึกษาล่าสุดพบว่าอยู่ประมาณ 1500 ปีก่อนคริสตกาล ซึ่งก็คือ 200 ปีก่อนหน้านั้น เมื่อเอา 1500 ปีก่อนคริสตกาลมาลบจาก 700 ปีก่อนคริสตกาล ก็จะเหลือช่วงห่าง 800 ปี งูทองสัมฤทธิ์อยู่ในพลับพลา แล้วต่อมาในพระวิหารเป็นเวลาทั้งหมด 800 ปี ระยะเวลาอันยาวนานเกือบหนึ่งพันปีนั้นเป็นเวลานานพอที่จะทำให้การนมัสการงูทองสัมฤทธิ์ปฏิบัติสืบทอดกันมา

สิ่งที่ยากสุดอย่างหนึ่งที่จะเอาชนะได้ก็คือสิ่งที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาที่ “พ่อของผมนมัสการสิ่งนี้ทั้งปู่และทวด แล้วก็ทวดของทวดของผมด้วย” มีการปฏิบัติที่สืบทอดกันไปเรื่อย ๆ รุ่นแล้วรุ่นเล่า ใน 800 ปีมีคนกี่รุ่นหรือ? (หรือ 700 ปีถ้าเราคิดว่างูทองสัมฤทธิ์ไม่ได้ถูกนมัสการใน 100 ปีแรก แต่ผมไม่มั่นใจกับข้อมูลนี้) คุณแน่ใจได้เลยว่าใช้เวลาเพียงไม่นานเลยที่จะให้สิ่งที่มีฤทธิ์อำนาจกลายมาเป็นสิ่งที่คนนมัสการกันในพระวิหาร และเมื่อคุณมีงูทองสัมฤทธิ์อยู่ในพระวิหารแล้ว ขั้นตอนต่อไปก็คือการนำเอาพระอาเซราห์และรูปเคารพอื่น ๆ ทั้งหมดและ “บริวารของฟ้าสวรรค์” เข้ามาในพระวิหาร

เราไม่รู้ว่าพระอาเซราห์ถูกนำเข้ามาในพระวิหารตั้งแต่เมื่อไร? แต่ที่แน่ชัดนั้นค่อนข้างจะเป็นช่วงต้น ๆ หลักฐานอย่างหนึ่งในเรื่องนี้ก็คือ มีช่วงครองราชย์ห่างแค่ 46 ปีระหว่างเฮเซคียาห์ (715-686 ปีก่อนคริสตกาล) กับโยสียาห์ (640-609 ปีก่อนคริสตกาล) แต่นี่ก็มีเวลาพอที่การนมัสการพระอาเซราห์จะถูกทำลายไป แล้วก็ถูกรื้อฟื้นขึ้นมาใหม่ อาจเป็นไปได้ว่าการทำลายงูทองสัมฤทธิ์และพระอาเซราห์ของเฮเซคียาห์และการทำลายรูปเคารพในพระวิหารของโยสียาห์นั้นห่างกัน 80 ปี แม้ว่าพระอาเซราห์จะถูกเฮเซคียาห์ทำลายไป แต่พระอาเซราห์ก็หาทางกลับมาในพระวิหารอีกจนได้ในรัชสมัยของโยสียาห์! โยสียาห์จึงต้องทำลายให้หมดสิ้นอีกครั้ง พระอาเซราห์น่าจะถูกลำกลับเข้ามาในพระวิหารอีกครั้งโดยมนัสเสห์ มันเป็นเรื่องยากแค่ไหนที่จะเอาชนะการไหว้รูปเคารพและโดยเฉพาะรูปเคารพที่ยังคงถูกรักษาไว้ให้สืบทอดต่อกันมา งูทองสัมฤทธิ์มีอยู่ราว 800 ปีก่อนที่เฮเซคียาห์จะทำลายมัน

พ้นจากความรับผิดชอบต่อโลहितของทุกคน

ในคำเกริ่นนำที่ยาวนี้ ผมกำลังพยายามแสดงให้เห็นว่าคนของพระเจ้ามีแนวโน้มได้มากที่จะไหว้รูปเคารพและสอนคำสอนที่ผิด ๆ แต่ผมก็ไม่ได้พยายามที่จะเผชิญหน้ากับคริสตจักรที่เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมไม่ปรารถนาจะทำเช่นนั้น และผมก็ไม่ได้รับการทรงนำจากองค์ผู้เป็นเจ้าให้ทำเช่นนั้น เหตุผลก็คือ มันเป็นเรื่องยากมากที่จะออกจากความเชื่อที่ผิดนี้ จะมีก็แต่ผู้ที่แสวงหาความจริงอย่างจริงจังเท่านั้นจึงจะออกมาจากความเชื่อที่ผิดนี้ได้ แต่ผมไม่ได้สนใจที่จะเผชิญหน้ากัน ถ้าองค์ผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงนำ ผมก็ปล่อยให้พวกเขาดำเนินในความเชื่อตรีเอกานุภาพกันไป คุณอาจบอกว่า

“เรากำลังปล่อยให้พวกเขาดำเนินต่อไปบนทางไปสู่ความพินาศ” แต่ผมเป็นผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา ผมไม่มีอำนาจจะก้าวจนกว่าผมจะได้รับคำสั่งจากพระเจ้า จนถึงตอนนี้ผมก็ยังไม่ได้รับคำสั่งเช่นนั้น ผมพูดได้เพียงว่า “ถ้าคุณอยากจะยึดติดกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพของคุณ ก็ของค์ผู้เป็นเจ้าทรงเมตตาคุณด้วย” แล้วผมก็จะหมดความรับผิดชอบ นี่คือสิ่งที่เปาโลบอกกับชาวเอเฟซัสตอนกล่าว “ฉะนั้นข้าพเจ้าขอยืนยันต่อพวกท่านในวันนี้ว่า ข้าพเจ้าพ้นจากความรับผิดชอบต่อโลหิตของทุกคนแล้ว เพราะข้าพเจ้าไม่ได้ย่อท้อที่จะประกาศพระประสงค์ทั้งสิ้นของพระเจ้าแก่ท่าน” (กิจการ 20:26-27 ฉบับ ESV) เปาโลได้ประกาศพระประสงค์ทั้งสิ้นของพระเจ้ากับพี่น้องชาวเอเฟซัส ดังนั้นผมจึงประกาศเรื่องพระประสงค์ทั้งสิ้นของพระเจ้ากับพวกคุณจากคำสอนในบทต่าง ๆ นี้อย่างสมบูรณ์และสมดุล ตามที่พระเจ้าประทานพระคุณให้ผมได้นำเสนอเรื่องนี้ คุณจะอย่างไรต่อไปหลังจากนี้ก็อยู่ที่คุณ ผมก็พ้นจากความรับผิดชอบต่อโลหิตของทุกคนที่นี่แล้ว

ผมเคยสอนและส่งเสริมความเชื่อในตรีเอกานุภาพ แต่องค์ผู้เป็นเจ้าทรงช่วยผมให้หลุดพ้นจากสิ่งนี้ ตอนนี้ผมประกาศให้คุณรู้ความจริงเรื่องการเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ที่พบในพระคำของพระเจ้า คราวนี้ผมไม่มีความสงสัยในใจเลยสักนิด ไม่มีแม้แต่เศษเสี้ยวที่ไม่แน่ใจกับความจริงในเรื่องนี้ และการได้ประกาศพระประสงค์ทั้งสิ้นของพระเจ้ากับพวกคุณแล้ว ผมจึงพ้นจากความรับผิดชอบต่อโลหิตของพวกคุณ และจะไม่รับผิดชอบต่อชีวิตของคุณอีกต่อไปในวันพิพากษา ผมได้ให้คุณเห็นความจริงทั้งหมด ถ้าคุณอยากจะมีสสารสิ่งที่เทียบเท่ากับทองคำสัมฤทธิ์หรือพระอาเซราห์สมัยใหม่ ผมก็จะไม่หยุดยั้งคุณ เพราะไม่ได้ขึ้นอยู่กับผมที่จะทำเช่นนั้น ถ้าวันหนึ่งองค์ผู้เป็นเจ้าทรงเรียกให้ผมขึ้นบนภูเขาคาร์เมลเพื่อเผชิญหน้ากับบรรดาผู้เผยพระวจนะของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมก็จะไม่ลังเลเลย แม้ว่าผมคนเดียวจะต้องสู้กับผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ 400 หรือ 800 หรือ 1,200 คนก็ตาม เพราะนั่นไม่ได้ทำให้ผมกลัวเลยแม้แต่หน่อย ผมอยากบอกว่า คนที่ผมเป็นห่วงเป็นอันดับแรกก็คือพวกคุณ พวกคุณคือผู้ที่องค์ผู้เป็นเจ้าได้มอบให้ผมดูแลในการสั่งสอนพระคำ ผมได้ทำสิ่งที่ผมต้องรับผิดชอบต่อพวกคุณเสร็จสิ้นแล้ว พวกคุณจะทำอะไรต่อไปหลังจากนี้ก็ขึ้นอยู่กับพวกคุณ และพวกคุณจะต้องตอบต่อองค์ผู้เป็นเจ้าเอาเอง

สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน

ความล้มเหลวของประชากรของพระเจ้า ทั้งชนอิสราเอลและคริสตชนทั้งหลายก็คือ เป็นเรื่องที่ยากยิ่งที่จะเข้าใจมุมมองของความรักที่เกินอธิบายของพระยาห์เวห์ที่มีต่อเราและชนอิสราเอล ทำไมเราจึงไม่สามารถจะตอบสนองความรักของพระองค์ได้? ทำไมเราจึงไม่เข้าใจพระองค์? ให้เรามาดู 1 โครินธ์ 2:9-10

ตามที่มิเชียนเอาไว้ว่า “สิ่งที่ตาไม่เห็น สิ่งหูไม่ได้ยิน สิ่งใจมนุษย์คิดไม่ถึงในสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์” แต่พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งนี้กับเราทางพระวิญญาณของพระองค์ พระวิญญาณทรงหยั่งรู้ทุกสิ่งแม้แต่สิ่งเล็กๆ ของพระเจ้า (1 โครินธ์ 2:9-10 ฉบับ NIV)

เปาโลเริ่มต้นด้วย “ตามที่มิเชียนเอาไว้ว่า” แล้วยกคำกล่าว แต่ถ้าคุณค้นดูทั่วพระคัมภีร์คุณจะไม่พบคำที่เปาโลยกมานี้ในที่ไหนเลย เปาโลเขียนขึ้นมาเองหรือ? เปาโลกำลังอ้างอิงถึงพระคัมภีร์ตอนไหนหรือ? เปาโลไม่ได้อ้างอิงพระคัมภีร์ตอนใดตอนหนึ่งโดยเฉพาะ แต่มาจากพระคัมภีร์โดยรวมจากเนื้อหาสำคัญและสรุปรวมพระคัมภีร์ทั้งหมด ถ้าคุณเข้าใจถ้อยคำทั้งหมดของพระคัมภีร์ คุณก็จะรู้ความจริงจากคำยืนยันของเปาโลว่า คุณไม่สามารถแม้แต่จะเริ่มต้นเข้าใจขนาดของความรักของพระเจ้าได้ แม้คุณจะขยายจินตนาการของคุณสักแค่ไหน แม้คุณจะจินตนาการจนหัวคุณแทบระเบิด คุณก็ไม่สามารถจะจินตนาการถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์ได้

พระเจ้าทรงรักคุณมากจนขนาดพระองค์ต้องการจะให้สิ่งดีเยี่ยมเหล่านี้ทั้งหมดกับคุณ พระองค์ได้ทรงกระทำทุกสิ่งเพื่อคุณด้วยความรักที่พระองค์มีต่อคุณที่ไม่อาจอธิบายได้ เคยมีเขียนไว้ใหม่ว่า พระเจ้าก็ทรงกระทำอย่างเดียวกันนี้กับทูตสวรรค์องค์หนึ่งองค์ใด หรือแม้แต่กับทูตสวรรค์ทั้งหมดรวมกัน? ก็ไม่เลย ไม่เคยเลย แต่พระองค์จะทรงกระทำสิ่งนี้ให้กับชายหรือหญิงทุกคนที่รักพระองค์ อันที่จริง เราไม่สามารถจะรู้ถึงสิ่งเล็กๆ เหล่านี้ของพระเจ้าได้ นอกจากว่าพระวิญญาณของพระเจ้าเองจะทรงเปิดเผยให้เรารู้ เพราะพระวิญญาณของพระองค์เองที่จะหยั่งรู้และค้นดูส่วนลึกของพระเจ้า

ดังที่เราได้เห็น ว่า พระคัมภีร์ตอนนี้ใน 1 โครินธ์บทที่ 2 ทำให้ความเข้าใจตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระวิญญาณ ที่ตรงข้ามกับความเข้าใจของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ พระวิญญาณของพระเจ้าไม่ใช่อีกบุคคลหนึ่งที่แยกต่างหากจากพระเจ้า ก็เช่นเดียวกับวิญญาณของมนุษย์เราที่ไม่ได้แยกเป็นอีกบุคคลหนึ่งต่างหากจากตัวเรา วิญญาณของเราหยั่งรู้สิ่งลึกภายในเรา ซึ่งก็คือความคิดของเรา อารมณ์ของเรา แรงจูงใจของเรา เราสามารถตรวจสอบตัวของเราเองได้ เพราะว่าเรามีศักยภาพที่จะหยั่งรู้สิ่งต่างๆ ที่อยู่ภายในตัวเรา

มนุษย์เป็นผู้ที่พระเจ้ารักเป็นพิเศษ นั่นคือจุดประสงค์ของการทรงสร้างเราตั้งแต่แรก เราได้เห็นคร่าวก่อนว่า พระเจ้าทรงรักเรามากจนพระองค์ไม่ได้ทรงหวงสิ่งใดไว้จากเรา แม้แต่พระบุตรของพระองค์เอง (พระบุตรตามพระคัมภีร์ ไม่ใช่พระบุตรตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ) พระเยซูทรงเป็นที่รักมากของพระองค์ ถึงกระนั้นพระองค์ก็ไม่ได้ทรงหวงไว้ แต่ทรงยอมให้พระบุตรของพระองค์เพื่อเราทุกคน แม้แต่พระบุตรของพระองค์เอง พระองค์ก็ยังทรงสละให้เราได้

รูปแบบคำภาษาฮีบรูพร้อมข้อความ

ให้เรามาดูข้อความพระคัมภีร์ฉบับภาษาฮีบรูจากปฐมกาล 1:1 กันเล่น ๆ (แต่ตริตรอง) ผมจะทำให้ดูได้ง่ายแม้ว่าคุณจะไม่รู้ภาษาฮีบรูก็ตาม ปฐมกาล 1:1 (“ในปฐมกาล พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน”) เป็นข้อจากไม่กี่ข้อที่ผมต้องเป็นภาษาฮีบรูได้อย่างขึ้นใจ

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ
(ข้อความภาษาฮีบรูนี้อ่านจากขวามาซ้าย)

B'reshit bara elohim et hashamayim v'et ha'ere'ts

เบเรชิต บารา เอโลฮิม เอท ฮาซามายิม เวเอท ฮะ อาเรทซ์ (คำอ่านตามภาษาฮีบรู)

บรรทัดแรกทางขวาสุด คำฮีบรูคำแรก “เบเรชิต” (בראשית) ขึ้นต้นด้วยอักษร “บ” เหมือนกับคำที่สอง “บารา” (ברא) คำที่สาม “เอโลฮิม” (אלהים) จะเริ่มด้วยตัวอักษรแรกของภาษาฮีบรู (א อะเลฟ) หรือ “อ” คำที่สี่ “เอท” (את) ก็เช่นเดียวกัน

คราวนี้ลองพิจารณาคำฮีบรูสองคำสุดท้ายทางซ้ายสุด คำก่อนสุดท้าย (את) เป็นการผสมของคำนำหน้านาม “า” (วาฟ) กับคำซึ่งเริ่มต้นด้วย “อะเลฟ” (א) เช่นเดียวกับคำสุดท้าย (ברא) ที่เป็นคำผสมของคำนำหน้านาม “ก” (เฮท) กับคำซึ่งก็เริ่มด้วย “อาเลฟ” (א) เช่นกัน ถ้าเรามองข้ามคำนำหน้านามของทั้งสองนี้ไป เราก็จะมีสอง “บ” (ב) ตามด้วยสี่ “อ” (א) ดังจะเห็นจากตัวอักษรที่ขยายใหญ่จากขวามาซ้าย (บบออออ)

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ

เบเรชิต บารา เอโลฮิม เอท ฮาซามายิม เวเอท ฮะ อาเรทซ์¹⁴

ชาวยิววิเคราะห์พระคัมภีร์อย่างรอบคอบแม้แต่รายละเอียดของโครงสร้าง คำภาษาฮีบรูสำหรับ “บุตรชาย” คือ “เบน” (ben) ดังนั้นให้เราใช้ตัวอักษร “บ” แทนคำว่า “บุตร” และใช้ “บบ” สองตัวแทน “บุตรหลายคน” เป็นที่น่าสังเกตว่าคำที่สาม “เอโลฮิม” (Elohim, พระเจ้า) มาตามหลัง “บบ” สองตัวนี้ ถ้าคุณจะทำให้เป็นใจความ ก็อาจเป็นได้ว่ามนุษย์ต่ำกว่าพระเจ้าแค่หนึ่งเดียว แต่พระเจ้าก็วางมนุษย์ไว้ข้างหน้าพระองค์เอง หรือจะพูดอีกอย่างก็คือ พระเจ้าทรงรักมนุษย์ (ผู้เป็นบุตรของพระเจ้า) ถึงขนาดว่าพระองค์ทรงจัดตัวอักษร “บบ” สองตัวนี้ให้ปรากฏก่อนคำ “เอโลฮิม”

¹⁴ คำอ่านภาษาไทยตามภาษาฮีบรู เพื่อเปรียบเทียบให้เข้าใจง่ายขึ้น (ผู้แปล)

(พระเจ้า) เพื่อให้ “พระเจ้า” มาเป็นคำที่สามในพระคัมภีร์ นี่เป็นเพียงแค่เกมคำศัพท์ ฉะนั้นขอให้รับไว้เพื่อที่ให้ความชุ่มชื้นกับวิญญาณจิตของคุณก็แล้วกัน

ให้เราลองเล่นเกมคำภาษาฮีบรูอีกคำหนึ่ง ให้เราเรียงตัวอักษรคำ “ยาห์เวห์” (יהוה) ให้ติดกันในแนวตั้ง ถ้าคุณจะคิดคำนี้ให้เป็นภาพ คุณจะเห็นเป็นภาพตัวของมนุษย์

י
ה
ו
ה

ไม่มีคำฮีบรูคำอื่นที่มีลักษณะนี้ ไม่มีคำฮีบรูคำอื่นที่จะให้เห็นเป็นภาพของคนคนหนึ่งเมื่อเอาตัวอักษรสี่ตัวนี้มาเรียงต่อให้ติดกันในแนวตั้ง ชื่อ “ยาห์เวห์” (יהוה) ในรูปแนวตั้งจะออกมาเป็นรูปสัญลักษณ์ของมนุษย์ ความจริงแล้ว คำนี้อาจเป็นเพียงคำเดียวในทุกภาษาทั่วโลก รวมทั้งภาษาจีน ที่เป็นภาษาภาพที่มองเหมือนมนุษย์จริงๆ ตัวอักษรจีนสมัยใหม่ของคำว่ามนุษย์ (人 เหริน) ก็ยังมองไม่ค่อยเหมือนมนุษย์ แม้คุณจะมองเห็นเป็นขาสองข้างก็ตาม แต่ถ้าคุณให้เด็กนักเรียนดูชื่อ “ยาห์เวห์” เป็นภาษาฮีบรูที่เรียงกันในแนวตั้ง เด็กๆ จะเดาได้ว่าเป็นรูปมนุษย์ พวกเขาจะบอกได้ว่า “นี่คือมนุษย์ ตรงนี้เป็นหัว ตรงนี้เป็นแขน ตรงนี้เป็นลำตัว และตรงนี้เป็นขา”

เราเป็นที่รักของพระเจ้า

เราสนุกกับเกมคำกัน แต่ทั้งหมดนี้ก็มีประเด็นสำคัญอยู่ด้วย ทำไมพระยาห์เวห์จึงเลือกชื่อที่มองดูเหมือนกับมนุษย์ เมื่อเอาตัวอักษรมาเรียงต่อกันในแนวตั้ง? พระเจ้าได้ทรงเลือกชื่อสำหรับพระองค์เองที่เป็นรูปสัญลักษณ์ของมนุษย์ผู้เป็นที่รักของพระเจ้า มันสื่อถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อเราอย่างมากมาย แต่ผมสงสัยว่าจะมีอะไรที่มากกว่านี้หรือไม่ นิมิตที่น่าทึ่งที่สุดอย่างหนึ่งของพระคัมภีร์เดิมคือนิมิตเกี่ยวกับเมอร์กาบา¹⁵จากเอเสเคียลบทที่ 1 ซึ่งก็คือนิมิตของรถรบ (“เมอร์กาบา” หมายถึง “รถรบ” ในภาษาฮีบรู) ในนิมิตนี้เอเสเคียลเห็นผู้หนึ่งที่มี “รูปลักษณ์” หรือ “ความเหมือน” ของมนุษย์ซึ่งคล้ายคลึงกับตัวอักษรของ “ยาห์เวห์” ที่เรียงกันในแนวตั้ง ในนิมิตไม่ได้บอก

¹⁵ “merkabah”

ว่าผู้ที่เอเสเคียลเห็นนี้เป็นมนุษย์ แต่บอกแล้วว่าเอเสเคียลเห็นผู้หนึ่งใน “รูปลักษณะ” หรือ “ความเหมือน” ของมนุษย์ (เอเสเคียล 1:5)¹⁶

ให้เราดูเยเรมีย์ 31:2-4

พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า “ประชาชนที่รอดจากดาบ ก็ได้รับพระคุณในถิ่นทุรกันดาร คืออิสราเอล เมื่อแสวงหาการหยุดพัก” พระเจ้าทรงปรากฏแก่เขาแต่ไกลตรัสว่า “เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์ ดังนั้นเราจึงชักนำเจ้ามาด้วยความรักมั่นคง เราจะสร้างเจ้าอีกครั้ง และเจ้าจะถูกสร้างขึ้นใหม่ อิสราเอลพรหมจารีเอ๋ย เจ้าจะหยิบริ่รามาของเจ้าขึ้นมาอีกครั้ง และจะออกไปเดินรำกับผู้ที่รื่นเริงยินดี” (ฉบับ NASB)

พระยาห์เวห์ตรัสว่า “เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์ ดังนั้น เราจึงชักนำเจ้ามาด้วยความรักมั่นคง” ผมสงสัยอยู่ว่าจะต้องทำอะไรถึงจะให้เราเข้าใจความรักที่พระเจ้ามีต่อเราได้

คำที่เกี่ยวกับความรักไม่ได้จำกัดอยู่แต่เฉพาะกับพระคัมภีร์ใหม่เท่านั้น มีคำภาษาฮีบรูอยู่หลายคำที่เกี่ยวกับ “รัก” คำว่า “אהב” (*ahav*, อาเฮฟ) เป็นคำที่เห็นอยู่ทั่วไปซึ่งมีปรากฏ 220 ครั้งในพระคัมภีร์เดิม และ 39 ครั้งในสวดติ เราก็ได้เห็นมาแล้วว่า พระคริสต์ถูกเรียกว่าผู้เป็นที่รัก และเราก็เช่นกัน

คำว่า “יָדִיד” (*yadid*, ยาดิด) หมายถึง “ใครสักคนผู้เป็นที่รัก” พระเจ้าไม่เพียงแต่ทรงรักมวลมนุษย์โดยรวมเท่านั้น พระองค์ทรงรักเราแต่ละคนเป็นรายบุคคล เราไม่ได้เป็นใครก็ได้คนหนึ่ง เราเป็น “ที่รัก” (“יָדִיד”) คำนี้ใช้ในเฉลยธรรมบัญญัติ 33:12

เขากล่าวถึงเบนยามินว่า “ผู้เป็นที่รักของพระเจ้า จะอาศัยอยู่กับพระองค์อย่างปลอดภัย พระเจ้าผู้สูงส่งทรงปกป้องเขาไว้วันยังค่ำ และประทับอยู่ระหว่างบ่าของเขา” (ฉบับ ESV)

นี่เป็นข้อที่น่าแปลกใจ! มีคำกล่าวที่น่าสนใจว่าพระเจ้า “ประทับอยู่ระหว่างบ่าของเขา” ซึ่งน่าจะเป็นการกล่าวถึงหัวใจ นั่นคือพระเจ้าประทับอยู่ในใจของคุณ การใช้คำของตัวบทเปิดช่องให้สื่อความหมายตรงกันข้าม คือคุณอยู่ในพระทัยของพระเจ้า พระยาห์เวห์เป็นผู้ที่ประทับอยู่ในใจของเรา หรือว่าเราเป็นผู้ที่อยู่ในพระทัยของพระองค์ หรือว่าทั้งสองอย่าง? เป็นไปได้ทั้งสองอย่างในการตีความ พระคัมภีร์ไม่ได้กังวลกับเรื่องนี้นัก แต่เนื่องจากบริบทพูดถึงการปกป้องของพระยาห์เวห์จึงเป็นไปได้ว่า เป็นพระยาห์เวห์ที่ประทับอยู่ในใจของเรา

¹⁶ เอเสเคียล 1:5 “และท่ามกลางไฟนั้นมีรูปลักษณะของสิ่งมีชีวิต 4 ตน ลักษณะของสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นเป็นเช่นนั้นคือ มีรูปลักษณะของมนุษย์” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

นี่เป็นภาพที่ยอดเยี่ยมของพระเจ้า ตรงนี้เราไม่ได้เห็นตามที่เข้าใจว่าพระเจ้าทรงอยู่ไกลและไม่มีการเข้าถึงได้ ผู้สถิตอยู่สูงในฟ้าสวรรค์ แต่พระองค์ประทับอยู่ในเรา ผมไม่เคยเห็นดินเหนียวที่จะทำงานหนักในเรื่องนี้จนกว่าคุณจะได้เข้าใจและได้พูดอย่างอาร์คิมิดีสว่า “ยูเรก้า!¹⁷ ผมพบแล้ว! พระเจ้าประทับอยู่ระหว่างบ่าของผม!”

ไม่ใช่เฉพาะเบนยามินเท่านั้นที่เป็นที่รัก แต่ผู้เชื่อที่สัตย์ซื่อทุกคนก็เป็นที่รักด้วย “ขอทรงช่วยให้รอดโดยพระหัตถ์ขวาของพระองค์และขอทรงตอบข้าพระองค์ เพื่อผู้ที่พระองค์ทรงรักจะได้รับการปลดปล่อย” (สดุดี 60:5 ฉบับ ESV) เราจะพบคำกล่าวที่เกือบจะเหมือนกันเลยในสดุดี 108:6 ในทั้งสองที่ใช้คำ “ยาดีด” (*yadid*, ผู้เป็นที่รัก) เหมือนในเฉลยธรรมบัญญัติ 33:12

คำเดียวกันนี้ถูกใช้สองครั้งในอิสยาห์ 5:1 “ข้าพเจ้าจะขับร้องบทเพลงถึงผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้าเกี่ยวกับสวนองุ่นของท่าน ที่รักของข้าพเจ้ามีสวนองุ่นอยู่บนเนินเขาที่อุดมสมบูรณ์” (ฉบับ ESV) ครั้งนี้ “ยาดีด” (*yadid*, ผู้เป็นที่รัก) ใช้สองครั้งกับพระยาห์เวห์ผู้เป็นที่รัก

โคโลสี 3:12 กล่าวว่า “ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือก ผู้ที่บริสุทธิ์ และผู้เป็นที่รัก จงสวมใจเมตตาสงสาร ใจกรุณา ใจถ่อม ใจอ่อนสุภาพ และใจอดทน” (ฉบับ ESV) ตลอดเวลาที่ผ่านมา เราคิดว่าพระเยซูพระบุตรที่รักทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่พระเจ้าทรงรักอย่างแท้จริง แต่ข้อนี้แสดงให้เห็นว่า “ผู้เป็นที่รัก” ก็ใช้กับเราเหมือนที่ใช้กับพระเยซู

การหล่อหลอมชีวิตฝ่ายวิญญาณให้บริสุทธิ์ผ่านทางความทุกข์ยาก

แต่ถ้าพระเจ้าทรงรักเราอย่างมากและถ้าเป็นแผนการของพระองค์ที่จะประทานสง่าราศีให้แก่เรา (โรม 8:30)¹⁸ แล้วทำไมมนุษย์จะต้องเจอกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสวนเอเดนด้วย? ทำไมมนุษย์ต้องเจอกับการทดลองและความบาป ตลอดจนความวุ่นวายและความทุกข์ทรมานในโลกอันเป็นผลมาจากความบาป? ถ้าพระเจ้าทรงรักเราอย่างมาก แล้วทำไมจึงไม่ให้เราข้ามขั้นตอนของการทำบาป การเป็นทาสและการไหว้รูปเคารพไปเสียเลย? ทำไมจึงไม่ให้เราเริ่มจากช่วงแรก (การทรงสร้าง) แล้วก็ไปช่วงสุดท้ายเลย (การได้รับสง่าราศี)? ทำไมเราจะเริ่มจากปฐมกาลบทที่ 2 แล้วก็ไปที่วิวรณ์บทที่ 22 โดยข้ามทุกอย่างที่อยู่ระหว่างนั้นไปเลยไม่ได้หรือ?

¹⁷ Archimedes; Eureka

¹⁸ โรม 8:30 “บรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงตั้งไว้แล้ว พระองค์ได้ทรงเรียกมาด้วย และผู้ที่พระองค์ได้ทรงเรียกมานั้น พระองค์ได้ทรงโปรดให้เป็นผู้ชอบธรรม และผู้ที่พระองค์ทรงโปรดให้เป็นผู้ชอบธรรมนั้น พระองค์ก็ทรงโปรดให้มีสง่าราศีด้วย” (ฉบับไทยคิงเจมส์)

ผมจะตอบคำถามของคุณด้วยการถามว่า บุตรน้อยผู้ผลาญทรัพย์จะเป็นคนดีกว่านี้ไหม ถ้าเขาไม่ได้ผ่านชีวิตระทมทุกข์ที่เริ่มขึ้นเมื่อเขาออกจากบ้าน? ไม่นานจากนั้นเงินก็หมดและอดอยาก จนต้องกินอาหารของหนู เขาจะเป็นคนดีกว่านี้ได้ไหม ถ้าเขาไม่ต้องเจอความทุกข์ยากต่าง ๆ นี้? พระเจ้าทรงให้คนของพระองค์ผ่านเจอกับการทดสอบ เพื่อจะหลอมเขาให้บริสุทธิ์เหมือนทองที่ถูกหลนไฟ จนกระทั่งออกมาเป็นทองบริสุทธิ์

“แม้ว่าพระองค์ (พระเยซู) จะทรงเป็นพระบุตร พระองค์ก็ทรงเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังจากความทุกข์ยากที่พระองค์เผชิญ” (ฮีบรู 5:8 ฉบับ NIV) เราที่เป็นบรรดาบุตรก็เช่นกัน ต้องเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังผ่านกระบวนการของการถูกหลอมให้บริสุทธิ์จนกว่าเราจะเข้าใจจริง ๆ ถึงความรักของพระเจ้าที่มีกับเรา บุตรน้อยผู้ผลาญทรัพย์นี้ซาบซึ้งในความรักของบิดาของเขาไหม? ตอนแรกนั้นไม่ เขาไม่เห็นคุณค่าความรักของบิดา แต่เมื่อเขาหมดตัวและเกลือกกลัวยู่กับหนู เขาจึง “สำนึกตัวได้” (ลูกา 15:17) เขาเรียนรู้ที่จะซาบซึ้งในความรักของบิดาของเขา นั่นก็เหมือนกับเรา เราไม่ได้ซาบซึ้งในความรักของพระบิดาของเรา จนเมื่อเราสูญเสียทุกสิ่งและผ่านกระบวนการของการขัดเกลา

สิ่งนี้เกิดขึ้นกับเราทุกวัน เราเผชิญกับปัญหาสุขภาพที่แย่ง ซึ่งหากไม่ใช่ตอนนี้ก็คงไม่ช้าก็เร็ว ไม่มีใครหนีเรื่องนี้พ้น แม้แต่คนที่เคยเป็นนักกีฬาอย่างผม ก็แค่รอเวลาว่าเมื่อไรที่ปัญหาสุขภาพจะโจมตีคุณ ความทุกข์ยากเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่มันจะหลอมคุณให้บริสุทธิ์ ในตอนแรกบุตรน้อยต้องมีนิสัยที่น่ารังเกียจ แต่หลังจากที่เขาต้องเจอกับความยากลำบาก (เราไม่รู้ว่านานกี่เดือนกี่ปี) เขาเปลี่ยนไปเป็นคนละคนกับเมื่อตอนที่ออกไปจากบ้าน ความทุกข์ยากทำให้คุณเป็นผู้ใหญ่ขึ้น ยิ่งองค์ผู้เป็นเจ้าประทานความทุกข์ยากให้กับคุณมากเท่าไร มันก็ยิ่งเป็นพระพรกับคุณมากเท่านั้น

การถูกหลอมให้บริสุทธิ์สามารถทำได้โดยผ่านปัญหาในชีวิตแต่งงาน ชีวิตแต่งงานมีความยากลำบากอยู่แล้วไม่ว่าทางใดทางหนึ่ง ไม่ว่าสามีและภรรยาคนนั้นจะดีเลิศแค่ไหน หรือความสัมพันธ์ของพวกเขาจะดีมากแค่ไหน คนสองคนก็ไม่สามารถจะสัมพันธ์กันดีได้อย่างสมบูรณ์แบบ ต้องมีการปรับกันอย่างมากที่จะกันสยให้เข้ากันได้ คนหนึ่งเร็วกว่า อีกคนช้ากว่า คนหนึ่งก็ไวต่อความรู้สึกมากกว่า อีกคนไวต่อความรู้สึกน้อยกว่า เปาโลกล่าวว่า “แต่คนที่แต่งงานนั้นจะต้องยุ่งยากลำบากมากมายในชีวิตนี้ แต่ข้าพเจ้าอยากจะทำให้ท่านพ้นจากความยุ่งยากนี้” (1 โครินธ์ 7:28 ฉบับ NIV)

เราควรจะหนีปัญหาไหม? ก็ไม่ควร เพราะมันเป็นกระบวนการที่ทำให้เราเติบโตมากขึ้น ผมคิดว่าไม่มีคนที่แต่งงานแล้วคนไหนในที่นี้จะปฏิเสธว่าไม่มีปัญหาในชีวิตแต่งงาน และถ้าคุณไม่ได้อยู่ในประเภทนี้ที่ “เราแต่งงานมาสัสิบปีและไม่เคยมีปัญหาเลย” ก็ช่วยบอกผมด้วย ผมจะยกนิ้วให้!

ผมแปลกใจกับคนที่รีบแต่งงาน ก็เชิญเถอะ เพราะคนนอกมองอะไรก็ตีไปหมด สวนฝั่งตรงข้ามมักจะเชียวกว่าสวนหน้าบ้านของคุณเสมอ คนในก็อยากออก คนนอกก็อยากเข้า ผมจะพูดกับ

บางคนว่า “คุณจะมีความสุขกว่าถ้าคุณไม่แต่งงาน เพราะถ้าผู้ชายคนนั้นไม่ได้แต่งงานกับคุณ เขาก็จะมีความสุขมากกว่า และคุณก็จะมีสุขมากกว่าด้วยถ้าคุณไม่แต่งงานกับเขา” มันน่าอายที่คนแต่งงานแล้วอย่างเราต้องมาแบ่งปันเรื่องเช่นนี้กันตามตรง ที่ผ่านมามีโอกาสยื่นมือมาช่วยคนจนเข้ามาในคริสตจักรอย่างมีความสุขและชื่นมื่น และผมก็จะพูดกับตัวเองว่า “หวังว่าทั้งคู่คงไปได้ตลอดรอดฝั่ง”

คนโสดก็เจอปัญหาด้วยแต่คงจะน้อยกว่าคนที่แต่งงาน ดูเหมือนว่าเราทุกคนจะอยู่ในกับดัก ว่าคุณจะหันไปทางนี้หรือทางโน้นก็จะเจอปัญหาอยู่ดี องค์ผู้เป็นเจ้า ด้วยพระปัญญาของพระองค์ได้ทรงใช้วิธีนี้ ถ้าคุณได้รับความทุกข์ยากที่มากกว่าคนอื่น ๆ นั้นเป็นเพราะว่าคุณถูกเลือกให้เป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ขึ้นในแผ่นดินของพระเจ้า บางคนสงสัยว่าทำไมพวกเขาจึงเจอกับความทุกข์ยากมากมาย ผมไม่มีคำตอบให้คุณในตอนนี้อย่างไร แต่ผมรู้คำตอบสุดท้ายว่า พระเจ้าต้องการทำให้คุณเป็นอัครทูตพิเศษในมงกุฎของพระองค์ ถ้าคุณต้องทุกข์ยากมากกว่าใคร ๆ คุณก็จะเป็นคนที่พิเศษจริง ๆ ผมรู้สึกเสียใจกับผู้ที่ทุกข์ยากเพียงเล็กน้อย เพราะผมเห็นว่าพวกเขากำลังถูกผ่านเลยไปหรือไม่ได้มีส่วนพิเศษในแผนการของพระเจ้า

การเจียรไนเพชรเป็นงานที่ต้องทำอย่างละเอียดมาก มีการเลาะและขัดที่ละเอียดและเปลี่ยนแปลงด้วยเครื่องตัดเพชร ย้อนไปในปี 1997 ที่ลิเวอร์พูล มีคนให้เพชรเม็ดใหญ่กับเราและผมก็ไม่รู้ว่าจะทำอะไรกับเพชรนี้ หญิงสูงอายุผู้นี้ที่รักเรามากได้บอกเราว่า “เอาเพชรนี้ไปเถอะ ฉันป้า ๆ เป้อ ๆ ฉันเกือบจะโยนมันทิ้งไปแล้วโดยไม่ตั้งใจ” เธอห่อเพชรเม็ดนี้ไว้ในกระดาษทิชชู แล้ววันหนึ่งก็เผลอทิ้งในถังขยะ เมื่อเธอรู้ว่าเพชรหายไประหว่างกล่องเก็บ เธอจึงรีบค้นและเจอมันในถังขยะก่อนจะเอาขยะไปทิ้ง เมื่อเธอเอาเพชรมาให้เรา เราก็พูดคุยกันว่า

“คุณจะช่วยรับเพชรเม็ดนี้ไปได้ไหม?”

“จะให้ผมเอามันไปทำอะไร?”

“ฉันอยากให้คุณ คุณควรรับไว้ก่อนที่ฉันจะทิ้งมันอีก”

“ผมขอบคุณในความกรุณาของคุณอย่างมาก คุณจะว่าอะไรไหมถ้าผมจะเอามันไปขาย?”

“เชิญเลย ทำตามที่คุณต้องการดีกว่าให้ฉันต้องโยนมันทิ้งไปเปล่า ๆ”

“คุณจะว่ายังไงไหม ถ้าผมจะขายแล้วถวายเงินนี้เพื่องานของพระเจ้า เพราะตัวของผมเองไม่มีความจำเป็นต้องใช้เงินนี้?”

“คุณจะทำยังไงก็แล้วแต่คุณ ฉันให้คุณแล้ว”

ผมไม่เคยเห็นเพชรเม็ดใหญ่ขนาดนี้มาก่อน ผมสงสัยว่ามันเป็นเพชรแท้หรือเปล่าเพราะมีเพชรปลอมอยู่ดาษดื่น ดีที่น้องเขยของผมมีภรรยาเป็นแม่ค้าเพชร เราจึงเอาไปให้เธอดู เธอพูดว่า “โอ้โฮ เพชรเม็ดใหญ่เชียว! ถ้าเป็นของแท้ก็จะมีราคามากทีเดียว”

เราให้เธอดูเพชรเม็ดใหญ่อีกเม็ดหนึ่งที่เราเคยได้รับเช่นกันและปรากฏว่ามันเป็นของปลอม แต่เพชรที่ได้รับจากหญิงสูงอายุซึ่งเป็นพี่น้องที่รักในลิเวอร์พูลนั้นพิสูจน์แล้วว่าเป็นของแท้และมีราคาแพงมากด้วย แม่ค้าเพชรคนนี้พูดกับผมว่า “ถ้าจะให้เพชรมีราคาสูงขึ้น ฉันจะต้องเจียระไนใหม่อีกครั้ง เพราะที่เป็นอยู่ยังเจียระไนไว้มิได้มาก และเมื่อได้เจียระไนใหม่ มันจะส่องประกายยิ่งจำกว่าเดิมและราคาก็จะมากกว่าเดิมอีก” เราบอกให้เธอทำตามที่เราคิดว่าดีที่สุด เธอได้ส่งเพชรนี้ไปเจียระไนใหม่ที่อเมริกาและมันถูกเจียระไนอย่างเชี่ยวชาญเพื่อให้ความงดงามออกมาได้เต็มที่ เราขายได้เป็นเงินก้อนใหญ่ที่เราสามารถนำไปใช้ในงานของพระเจ้าได้

ประเด็นของผมก็คือว่า แม้เพชรที่ดีก็ยังจำเป็นต้องทำอะไรกับมันอีกมาก และพระเจ้าก็ทรงต้องการจะทำงานกับคุณ แม้ว่า คุณจะดีขึ้นแล้วก็ตาม พระเจ้าก็ยังจะให้คุณผู้เป็นที่รักของพระองค์ ผ่านกระบวนการของความทุกข์ยากและการขัดเกลา จนกว่าความงามของคุณจะส่องประกายออกมา ยิ่งมากและแรงจাঁขึ้น

การตีความพระคัมภีร์กับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

ศาสนศาสตร์และมนุษยวิทยา

ในเจ็ดบทแรกเราได้พิจารณาเรื่องความเชื่อว่ามีเพียงองค์เดียว และในสองบทหลังเราได้ดูเรื่องมนุษย์ในบริบทของแผนการของพระเจ้าและพระประสงค์สำหรับมนุษย์ ดังนั้นเจ็ดบทแรกจึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับศาสนศาสตร์ตามพระคัมภีร์ และสองบทหลังเป็นเรื่องเกี่ยวกับมนุษยวิทยาตามพระคัมภีร์ ในส่วนของศาสนศาสตร์ตามพระคัมภีร์นั้น¹ บางครั้งบรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพจะแยกระหว่าง “ศาสนศาสตร์ที่ถูกต้อง” กับศาสนศาสตร์เกี่ยวกับพระคริสต์² แม้ว่าพวกเขาจะยังคงถือว่าศาสนศาสตร์เกี่ยวกับพระคริสต์เป็นส่วนหนึ่งของศาสนศาสตร์ตามพระคัมภีร์ เนื่องจากพระเยซูถูกกล่าวว่าเป็นพระเจ้าในความเชื่อตรีเอกานุภาพ แม้ถึงกระนั้น การแยกระหว่างศาสนศาสตร์เกี่ยวกับพระคริสต์กับ “ศาสนศาสตร์ที่ถูกต้อง” ก็หมายความว่า ศาสนศาสตร์เกี่ยวกับพระคริสต์เป็น “ศาสนศาสตร์ที่ไม่ถูกต้อง”³ ซึ่งเป็นการพูดกระทบกระเทียบที่ไม่ไกลจากความจริงของเรื่องนี้

เรายังได้พิจารณาเกี่ยวกับมานุษยวิทยา (เปรียบเทียบ ἀνθρωπος) ว่าเป็นคำสอนในพระคัมภีร์เกี่ยวกับมนุษย์ การที่จะเข้าใจศาสนศาสตร์ตามพระคัมภีร์และมนุษยวิทยาตามพระคัมภีร์นั้น เราจำเป็นต้องมีความคิดใหม่ทั้งหมดเกี่ยวกับพระเจ้าและความคิดใหม่ทั้งหมดเกี่ยวกับมนุษย์ สิ่งที่เปลี่ยนเหล่านี้เป็นสิ่งใหม่และเป็นการเปลี่ยนอย่างขนานใหญ่สำหรับความคิดของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ความคิดทั้งหมดของเราเกี่ยวกับมนุษย์จะต้องเปลี่ยนใหม่ ถ้าเราอยากจะเข้าใจพระคริสต์และเข้าใจความเป็นมนุษย์อย่างถูกต้องจริงๆ และเห็นมนุษย์ได้รับการยกย่องในแผนการของพระเจ้า

ที่ผ่านมาเราละทิ้งคำสอนของพระคัมภีร์ที่ว่ามนุษย์ต่ำกว่าพระเจ้าเพียงหน่อยเดียว (สดุดี 8:5 มีคำ “เอโลฮิม” อยู่ในข้อความภาษาฮีบรู) ที่จริงแล้วพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์ให้ต่ำกว่าพระองค์เอง

¹ Theology หรือ “การศึกษาเกี่ยวกับพระเจ้า”

² Theology proper (หรือ Paterology ที่หมายถึงศาสนศาสตร์เกี่ยวกับพระบิดา) และ Christology

³ Theology improper

หน้อยเดียว ซึ่งหมายถึงว่ามนุษย์ไม่สามารถจะสูงขึ้นไปกว่านี้ได้ ถ้าไม่ได้ทำเทียมกับพระเจ้า เราจึงรับได้ยากกว่าพระคริสต์ทรงเป็นมนุษย์ เพราะเราถือว่ามนุษย์ไร้ค่าและยังเลวทรามอีก แน่แน่นอนว่ามันเป็นไปได้ที่แต่ละคนจะเลวทราม แต่นั่นก็ไม่เหมือนอย่างที่เราศรัทธาเกี่ยวกับพระเจ้าของประเทศตะวันตกได้สอนไว้ว่ามนุษย์ทุกคนเลวทรามจนถึงสันดานของเขาเลยทีเดียว แต่เมื่อความคิดของเราเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิงนั้นแหละ เราจึงจะสามารถเข้าใจมนุษย์ได้อย่างถูกต้อง และเมื่อผมมองดูมนุษย์ตามความจริงในพระคัมภีร์ มันเหมือนว่าได้อาหมันที่บังตาออกจากหน้าของผม และตอนนี้ผมเห็นพระประสงค์อันเยี่ยมยอดของพระเจ้าที่มีสำหรับมนุษย์ได้อย่างชัดเจน โดยมีพระคริสต์เป็นหัวปี่ของมนุษยชาติใหม่ จะเห็นว่าไม่มีการยกย่องพระคริสต์ที่มากกว่านี้ในพระคัมภีร์ เว้นแต่ว่าเราจะยกพระองค์ขึ้นและตั้งพระองค์เป็นพระเจ้าในความหมายอย่างนั้นจริงๆ ที่ผมพูดว่า “ในความหมายอย่างนั้นจริงๆ” ก็เพราะคำว่า “พระเจ้า” ไม่ว่าจะเป็นคำ “เอโลฮิม”⁴ (אֱלֹהִים) ในพระคัมภีร์เดิม หรือเป็นคำ “เท-ออส”⁵ (θεός) ในพระคัมภีร์ใหม่ ก็ยังนำมาใช้กับมนุษย์ด้วย ซึ่งสามารถยืนยันได้โดยการค้นดูในพจนานุกรมภาษาฮีบรูหรือภาษากรีก แต่นั่นไม่ใช่เรื่องหลักของเราในตอนี้และเราก็ไม่ต้องการจะข้ามเส้นระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์อย่างแน่นอน อาดัมและเอวาได้ข้ามเส้นนั้นที่พวกเขาอยากจะเป็นเหมือนพระเจ้า แต่พระเยซูไม่เคยข้ามเส้นนั้น (แม้ว่าความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะได้ให้พระองค์ข้ามเส้นนั้นแล้ว โดยการทำให้พระองค์เป็นพระเจ้า)

ใครจะเป็นคนใช้ดาบของพระวิญญาณ?

ตอนนี้เรามาดูถึงเรื่องสำคัญของการตีความพระคัมภีร์ที่มีน้อยคนจะเข้าใจ แม้ผมจะอธิบายการตีความพระคัมภีร์กับคุณมากแค่ไหนก็ไม่มีผลอะไรกับคุณ จนกว่าคุณจะรู้วิธีทำด้วยตัวของคุณเอง สิ่งที่ผมเป็นห่วงจริงๆ ขณะนี้ผมเจียดเป็นไม้ใกล้ฝั่งเข้าไปทุกทีก็คือคำถามที่ว่า ใครจะเป็นคนรับช่วงทำการตีความพระคัมภีร์ต่อจากผมและทำต่อไป เป็นเรื่องยากที่จะเห็นใครสักคนภายใต้ขอบฟ้านี้ที่จะสามารถรับมือในการตีความพระคัมภีร์ได้ มันเป็นทักษะ เป็นศิลป์ เป็นศาสตร์ ทั้งหมดรวมอยู่ในอันเดียวกัน พวกเราบางคนจะชำนาญกว่าเล็กน้อยในด้านหนึ่ง คนอื่น ๆ จะชำนาญกว่าเล็กน้อยในด้านอื่น แต่ไม่มีใครจะเก่งในทุกด้าน เรื่องนี้ไม่ได้เป็นกับเฉพาะผู้ร่วมงานของผมเท่านั้น แต่รวมถึงบรรดาผู้นำของคริสตจักรและบรรดานักศาสนศาสตร์ทั่วโลกด้วย ในทุกวันนี้เราจะหางานการตีความที่ตีสักขึ้นในตอนใดตอนหนึ่งของพระคัมภีร์ที่มีความสมดุลและถูกต้องและตรงกับพระคัมภีร์ได้ยาก

⁴ Elohim หมายถึง “พระเจ้า” เป็นคำฮีบรูคำเดียวกับ “พระ หรือ เจ้า หรือผู้ครอง หรือเทพ หรือทูตสวรรค์ เป็นต้น” เช่นในผู้วินิจฉัย 8:33 “คนอิสราเอลก็หันกลับไปเล่นซู้กับพระบาอัลทั้งหลาย ถือว่าบาอัลเบรีท เป็นพระของเขาทั้งหลาย” (ผู้แปล)

⁵ Theos แปลว่า “พระเจ้า” เป็นคำกรีกคำเดียวกับ “พระ หรือ เจ้า” เช่นใน 2 โครินธ์ 4:4 “พระของยุคนี้ได้ทำให้ความคิดของคนที่ไม่เชื่อมืดมนไป” หรือใน 1 โครินธ์ 8:5 “ถึงแม้จะมีสิ่งต่างๆ ในสวรรค์และในแผ่นดินโลก ที่เขาเรียกว่าพระ ก็เป็นเหมือนมีพระมากและเจ้ามาก” (ผู้แปล)

แต่ซาตานกลัวการตีความพระคัมภีร์มากกว่าสิ่งใด ผมไม่ได้พูดเกินจริงเมื่อผมพูดว่ามารมันตัวลั่นเมื่อผมชักดาบของพระวิญญาณออกมา อาวุธอันน่าสะพรึงกลัวนี้คือดาบสองคมของพระวิญญาณ ซึ่งก็คือพระคำของพระเจ้าที่จะทำให้มารตัวลั่น เพราะมันจะฉีกความเชื่อที่ผิดหรือความเท็จใด ๆ ออกเป็นชิ้น ๆ ไม่ว่าจะมีการแก้ต่างอย่างหนักแน่นหรือจะให้เกิดผลอย่างน่าเชื่อถือแค่ไหนก็ตาม

เมื่อผมหันคมดาบไปที่ข้อพิพาทของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ข้อพิพาทเหล่านั้นก็ลึ้มไม่เป็นท่า และแหลกไม่มีชิ้นดีตรงปลายคมดาบ สิ่งนี้ทำให้ผมประทับใจเพราะก่อนหน้านี้ ผมได้แกว่งดาบไปที่อีกด้านหนึ่งของข้อพิพาท ในเวลานั้นผมไม่รู้ว่าดาบนี้ไม่ได้มีไว้เพื่อปกป้องหลักคำสอนเท็จ แต่มีประสิทธิภาพในการทำลายมัน วันนี้ผมจะให้ตัวอย่างความมีประสิทธิภาพของดาบของพระวิญญาณ ซึ่งก็คือพระคำของพระเจ้า หลักคำสอนจะยืนหยัดอยู่ได้ก็ต่อเมื่อมันตั้งอยู่บนการตีความที่ถูกต้อง หลักคำสอนใด ๆ ที่ขาดรากฐานการตีความที่หนักแน่น ก็จะถูกในท้ายที่สุดว่าเป็นความเท็จเหมือนที่ผมได้ค้นพบว่าความเชื่อในตรีเอกานุภาพเป็นเช่นนั้น

ก่อนหน้านี้ผมพูดถึงศิลปะการต่อสู้⁶ และนักดาบที่ยิ่งใหญ่ นักดาบจอมยุทธ์คนเดียวที่สามารถประมือกับคู่อริถึงห้าหรือสิบคนหรือทั้งกองทัพได้ นี่คือแรมโบ้ในแบบจีน ไม่มีใครล้มเขาได้เพราะดาบของเขากวัดแกว่งเอาชนะคู่อริทุกคน บางครั้งเขาจะบุกเข้าไปในค่ายของศัตรูแล้วจัดการกับทั้งกองทัพแล้วทิ้งร่องรอยของเขาไว้ด้วยผู้คนที่ล้มตายเกลื่อนกลาด มีเรื่องราวมากมายของนักดาบจอมยุทธ์เหล่านี้กับชัยชนะของพวกเขาทั้งในประวัติศาสตร์หรือในตำนาน และสิ่งเหล่านี้ก็สอนให้เรา รู้ถึงการอุทิศตัว ความซื่อซ่ง และการฝึกฝนที่หนักหน่วงในศิลปะการต่อสู้ของพวกเขา แต่ก็ไม่มีใครจะเทียบได้กับคนที่รู้วิธีการใช้ดาบของพระวิญญาณ ปัญหาในปัจจุบันก็คือมีคนน้อยมากที่รู้วิธีใช้มัน นั่นคือสถานการณ์ของเราในปัจจุบันที่ทำให้ผมเป็นห่วงอย่างมาก ใครจะเป็นคนที่ต่อสู้ต่อไปเมื่อถึงเวลาที่ผมจะวางดาบและพ้นจากงานรับใช้ของผมในโลกนี้? และผมยังไม่เห็นนักดาบฝีมือดีสักคนที่รู้วิธีใช้พระคำของพระเจ้า

พวกคุณยังคงติดอยู่กับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ที่คอยชี้ให้ผมดูข้อความพระคัมภีร์ตรงนี้ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพและข้อความพระคัมภีร์ตรงนั้นของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมคิดว่าคุณน่าจะรู้วิธีใช้ข้อความพระคัมภีร์เหล่านี้หลังจากที่ได้ฝึกฝนอบรมมาหลายปี พวกคุณคงจะไม่ถามคำถามพื้นฐานเช่นนี้กับผมหากพวกคุณรู้วิธีที่จะใช้ข้อความพระคัมภีร์เหล่านี้ พวกคุณก็ลองพยายามหาคำตอบเหล่านั้นด้วยตัวคุณเอง เป็นไปได้ไหมว่าไม่มีใครรู้วิธีรับมือกับคำถามเหล่านี้หลังจากรับการฝึกฝนอบรมมาหลายปี ไม่มีใครรู้วิธีที่จะใช้ดาบของพระวิญญาณทะลุทะลวงความสับสนและแก้ปัญหาทั้งหมดนี้?

⁶ 武俠, wǔxiá

สิ่งที่นักตีความต้องมี

ผมขอสรุปสิ่งที่นักตีความต้องมีและคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับนักตีความที่เชี่ยวชาญเพื่อนำความจริงในพระคำของพระเจ้าออกมาให้เห็น การตีความคือการนำเอาสิ่งที่อยู่ในพระคำของพระเจ้าออกมาอย่างไม่ขาดและไม่เกิน “การตีความ” (Exegesis) เป็นคำผสมของ “ἐξ” (*ex*, ออกจาก) กับ “-egesis” จากคำ “ἄγω” (*agō*, นำ) การรวมกันของคำ “ἐξ+ἄγω” จะหมายถึง “นำออกมา” หรือ “นำออกมาให้เห็น” นำสิ่งที่อยู่ในพระคำของพระเจ้าออกมาให้เห็น แต่ถ้าการตีความไม่ได้ทำหน้าที่เช่นนี้ก็แสดงว่าเป็นการตีความที่ผิด เมื่อเราทำการตีความเหมือนอย่างผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราก็ทำอย่างเดียวกับที่เราได้ประณาม นั่นก็คือการตีความเกินจากสิ่งที่มีในตัวบท มีเพียงวิธีเดียวที่จะปกป้องหลักคำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือ การตีความเกินจากตัวบทเพื่อให้มีสิ่งนั้นจากตัวบท แต่ถ้าคุณทำการตีความอย่างถูกต้อง คุณก็จะนำเอาแต่เฉพาะสิ่งที่มีอยู่ในข้อความนั้นออกมา และหลีกเลี่ยงการตีความเกินจากสิ่งที่มีในตัวบทโดยใส่ความคิดหรือหลักคำสอนของคุณเองเข้าไป

สิ่งสำคัญอย่างแรกที่นักตีความต้องมีเหนือสิ่งอื่นใดก็คือ เป็นคนฝ่ายวิญญาณที่แท้จริง และนั่นรวมถึงการรักความจริงอย่างแท้จริง ถ้าความจริงจะทำลายหลักคำสอนที่ผมยึดมั่นมา ก็ให้เป็นไปเถอะ เพราะผมไม่มีหลักคำสอนหรือข้อเชื่ออะไรที่จะปกป้องหรือที่จะยึดเอาไว้ ทั้งหมดที่ผมอยากรู้ก็คือความจริงในพระคำของพระเจ้า ผมคิดว่านี่อาจเป็นเหตุผลที่องค์ผู้เป็นเจ้าจึงได้มอบหมายงานที่ยิ่งใหญ่นี้ให้กับผมซึ่งผมไม่เคยแสวงหาด้วยตัวเอง ที่จะรับมือกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพในยุคสุดท้ายนี้ เมื่อคุณมีใจรักความจริง คุณก็พร้อมจะยอมทิ้งทุกสิ่งที่มีค่ายิ่งของคุณ และหลักคำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็มีค่าอย่างยิ่งกับผม คุณจะยอมฟังสิ่งที่องค์ผู้เป็นเจ้ากำลังตรัสกับคุณในพระคำของพระองค์ เรื่องของฝ่ายวิญญาณนั้นไม่ใช่สิ่งที่สูงและสูงส่ง แต่เป็นความสัมพันธ์กับพระเจ้าซึ่งคุณฟังความจริงของพระองค์ ความจริงจะทำให้คุณเป็นไท (ยอห์น 8:32) เป็นสิ่งที่ผมมีประสบการณ์อยู่ขณะนี้ในระดับที่ผมไม่เคยรู้มาก่อน

สิ่งสำคัญอย่างที่สองที่เราจำเป็นต้องมีในการตีความก็คือ ความเข้าใจที่กระจ่างและความคิดที่ชัดเจน น้อยคนนักที่มีความสามารถที่จะคิดได้ชัดเจนแม้กับเรื่องในชีวิตประจำวัน ผมมักจะเจอข้อความที่คลุมเครือและสับสนมากจนผมไม่คิดจะถามว่า “ช่วยบอกทีว่าคุณกำลังหมายถึงอะไร?” ข้อความสับสนมากและเข้าใจยากจนผมไม่อยากจะขบคิด ความสามารถในการมองเห็นและการคิดอย่างชัดเจนเป็นทักษะที่หายากจนน่าแปลกใจ เมื่อผมอ่านหนังสือผมมักจะเจอข้อความที่คลุมเครือและซับซ้อนซึ่งไร้สาระอย่างยิ่ง ผู้เขียนก็คงไม่ได้คิดว่าพวกเขาไร้สาระอย่างแน่นอน ผมต้องขอโทษที่ปฏิบัติหน้าที่ของผมต่อคำกล่าวที่ไร้สาระ คือการพูดว่า “เหลวไหล” หรือ “ไร้สาระ” หรือ “ไม่สมเหตุผล” แต่ที่ผมพูดแบบนี้ก็เพราะความหงุดหงิดเป็นส่วนใหญ่

สิ่งสำคัญอย่างที่สองก็คือ คุณจะต้องมีความเข้าใจพระคำของพระเจ้าอย่างเหนียวแน่นทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ มีน้อยคนมากที่มีสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานนี้ เมื่อคุณฟังคำเทศนาคุณจะมีมโนทัศน์ที่ผิดเพี้ยนว่าคุณไม่มีความเข้าใจในพระคำของพระเจ้า คำเทศนาที่มีพื้นฐานมาจากความรู้ในพระคัมภีร์อย่างผิวเผินนั้นไม่ได้หล่อเลี้ยงหรือเสริมสร้างคริสตจักร การจะได้รับความเข้าใจพระคัมภีร์อย่างลึกซึ้งที่จะเกิดผลมากนั้นต้องใช้เวลาหลายปีในการใคร่ครวญและทำงานหนัก แต่คนส่วนมากไม่ชอบที่ต้องทำงานหนักแบบนี้ แต่ถ้าคุณลงมือทำงานอย่างหนักด้วยพระคุณของพระเจ้า คนที่รักความจริงจะบอกว่า “ฟังแล้วเข้าใจได้ดี” เมื่อพวกฟังคำเทศนาของคุณ หากมีบางสิ่งในพระคำของพระเจ้าพูดกับใจของคุณ สิ่งนั้นก็จะพูดกับใจของคนอื่นด้วยเมื่อคุณแบ่งปันออกไป แต่การเทศนาโดยมากจะเป็นตามหัวข้อ คุณคิดหัวข้อหนึ่งขึ้นมาแล้วคุณก็พูดตามหัวข้อนั้น แต่สิ่งที่คุณแบ่งปันนั้นไม่มีความลึกในฝ่ายวิญญาณและไม่สามารถเจาะลึกเข้าไปในใจของบรรดาผู้ที่ฟังคุณได้

สิ่งสำคัญอย่างที่สามก็คือ ความเข้าใจภาษาฮีบรูกับภาษากรีกที่ขาดอย่างมากในหมู่ผู้ร่วมงานของเราและในหมู่นักศึกษาศาสนศาสตร์โดยทั่วไป ผมไม่ได้หมายความว่า คุณจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา แต่คุณต้องพร้อมที่จะทำงานหนักในการเข้าใจพื้นฐานของภาษา ในกรณีนี้คือภาษาของพระคำของพระเจ้า คุณต้องตั้งใจที่จะค้นดูข้ออ้างอิงต่าง ๆ ซึ่งเป็นงานที่ทำได้ง่ายขึ้นในยุคคอมพิวเตอร์นี้ เมื่อก่อนโต๊ะทำงานของผมจะมีหนังสือ มีพจนานุกรม และศัพท์สัมพันธ์กองซ้อนเป็นตั้ง ๆ อยู่เต็มโต๊ะ หนังสือพวกนี้จะเป็นหนังสือเล่มหนา ๆ ที่หนัก ดังนั้นจึงต้องออกกำลังเยอะเวลาหยิบหนังสือพวกนี้ ผมจะดึงเล่มหนึ่งออกมาดู แล้วก็ดึงอีกเล่มที่ถูกทับอยู่ข้างใต้กองออกมา ปัจจุบันในยุคคอมพิวเตอร์นี้เราไม่ต้องยกอะไรหนัก ๆ อีกแล้ว ดังนั้นเราจึงไม่มีข้อแก้ตัวที่จะขี้เกียจ

โปรแกรมไบเบิลเวิร์ค 7 จะให้ข้อมูลอ้างอิงคุณถึงสิบสองรายการ หรือโปรแกรมอ้างอิงที่ติดตั้งในหน้าต่างเดียว เพียงแค่กดอันที่คุณต้องการ ก่อนที่เวอร์ชัน 7 จะออกมา ผมต้องใช้สองโปรแกรม (ไบเบิลเวิร์ค 5 และไบเบิลเวิร์ค 6) สลับไปมา แต่ตอนนี้ผมมีข้อมูลอ้างอิงสิบสองรายการติดตั้งอยู่ตรงหน้าผม จะมีอะไรเป็นข้ออ้างที่จะขี้เกียจได้อีกหรือ? ถ้าคุณไม่มีโปรแกรมไบเบิลเวิร์ค 7⁷ ก็ต้องใช้ความพยายามมากขึ้นอีกหน่อยกับไบเบิลเวิร์ค 5 และ 6 เหมือนที่ผมได้ทำมาหลายปี

โปรแกรมไบเบิลเวิร์คมีแหล่งข้อมูลและข้อมูลอ้างอิงมากมายให้เข้าถึงได้จากหน้าต่างเดียวกัน พจนานุกรมภาษากรีกทั้งหมดก็มีเรียงรายเป็นแถว พร้อมทั้งจะให้คำนิยามกับคุณ เพียงแค่คลิกเมาส์ เมื่อก่อนคุณต้องดึงพจนานุกรมเล่มหนัก ๆ ออกมาและพลิกหน้าเหล่านั้น แล้วก็ดึงพจนานุกรมอีกเล่มหนึ่งและพลิกหน้าเหล่านั้น ในปัจจุบันนี้การทำงานกับคอมพิวเตอร์ก็ยังคงเป็นงานหนัก แต่ประเด็นของผมก็คือ คุณสามารถทำอะไรได้มากขึ้นในเวลาเท่าเดิมหรือด้วยความพยายามที่เท่าเดิม

⁷ ปัจจุบันมีโปรแกรมไบเบิลเวิร์คถึงชุดที่ 9 (ผู้แปล)

สิ่งสำคัญอย่างที่ทำให้ในการเป็นนักตีความก็คือ ความตั้งใจที่จะทำงานอย่างหนัก ผมสงสัยว่าที่หลายคนไม่ได้เป็นนักตีความก็เพราะความเกียจคร้าน การตีความเป็นงานหนักจริงๆ จนต้องปวดเหงื่อกันทีเดียว

ผมอธิษฐานว่าจะมีพวกคุณบางคน บรรณาธิการที่จะมีความเชี่ยวชาญในพระคำของพระเจ้าก่อนที่จะสายเกินไป

“ยาห์เวห์” ในภาษาจีน

เมื่อไม่นานมานี้ ผมพูดไว้ว่าคริสตจักรจะต้องเรียนรู้พระนามของพระเจ้า นี่เป็นการพลิกกลับปัญหาที่คริสตจักรสืบทอดกันมาหลายศตวรรษที่ผ่านมา เพราะผลจากที่ชาวยิวไม่เต็มใจจะออกเสียงพระนามของพระเจ้าด้วยเหตุผลที่ผมอยากจะพูดว่าเป็นความกลัวอย่างไม่มีเหตุผล พระนามของพระเจ้าไม่ควรเก็บเงียบไว้ ความกลัวที่จะออกเสียงผิดหรือใช้พระนามของพระเจ้าในทางที่ผิดนั้นไม่ใช่เหตุผลที่จะหยุดใช้พระนามของพระเจ้าด้วยประการทั้งปวง ชาวจีนมีข้อได้เปรียบที่พระคัมภีร์ภาษาจีนของเราใช้ชื่อ “耶和華” (yēhéhuá, เยเหอหัว หรือเยโฮวาห์) แม้ว่า “เยโฮวาห์”⁸ จะไม่ได้ใช้ในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษอีกต่อไป ยกเว้นในหนึ่งหรือสองฉบับ

เนื่องจาก “耶和華” (เยโฮวาห์) ไม่ได้แปลอย่างถูกต้องของคำว่า “ยาห์เวห์” ผมจึงเสนอให้ใช้ “亞偉”⁹ (Yǎwěi, หย่าเว่ย) โดยที่อักษรตัวแรก “亞” มาจากคำภาษาจีนหมายถึง “เอเชีย” และอักษรตัวที่สอง “偉” หมายถึง “ยิ่งใหญ่” มีผู้ร่วมงานคนหนึ่งให้ข้อคิดเห็นว่าการผสมนี้ฟังดูเหมือนภาษาพูดบางคำที่ไม่ค่อยดีนักในภาษาทางตั้ง ผู้ร่วมงานคนนี้ยังบอกอีกว่าในหนังสือศาสนศาสตร์ภาษาจีนเล่มเก่าๆ บางเล่มจะทับศัพท์ว่า “雅巍” (Yǎwēi, หย่าเว่ย) อักษรตัวแรก “雅” (yǎ, หย่า) มาจากคำว่า “文雅” (wényǎ, เหวินหย่า หมายถึง “สง่า”) อักษรตัวที่สอง “巍” (wēi, เว่ย) เขียนยากเพราะมีขีดเยอะ ปัญหาอีกอย่างหนึ่งของตัวอักษรนี้ก็คือมีตัว “鬼” (guǐ, กุ้ย) ห้อยอยู่ตรงมุมล่างขวาที่หมายถึง “ผี” ตัว “巍” (wēi, เว่ย) เองหมายถึงสูงส่งและสง่า ดังนั้นในขณะที่มีการผสมคำ “雅巍” (Yǎwēi, หย่าเว่ย) คือความสง่าและงดงามนั้น ก็มีปัญหาลายอย่างกับอักษรตัวที่สอง “巍” (wēi, เว่ย) คือมีขีดมากไปที่ชาวจีนส่วนใหญ่ไม่คุ้นเคยและมีตัวที่หมายถึง “ผี” รวมอยู่ด้วย

ผมได้หารือเรื่องนี้กับผู้ร่วมงานด้านสถานีวิทย์เนื่องจากพวกเขาเป็นผู้ที่จะออกอากาศพระนามของพระเจ้าทางวิทยุ มีข้อเสนอแนะหนึ่งคือให้คงตัว “雅” (yǎ, หย่า) ไว้ อีกข้อคิดเห็นหนึ่งคือไม่มีอะไรผิดปกติกกับตัว “偉” (wěi, เหว่ย) ดังนั้นเราสามารถรวมสองตัวอักษรนี้เป็น “雅偉” (Yǎwěi,

⁸ Jehovah, พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ 1971 ใช้ “เยโฮวาห์” และฉบับมาตรฐาน 2011 ใช้ “ยาห์เวห์” (ผู้แปล)

⁹ จาก 亞洲的亞, 偉大的偉

หยาเหว่ย)¹⁰ ตัวอักษรทั้งสองเป็นที่รู้จัก มีความหมาย และออกเสียงง่าย คุณมีข้อเสนอแนะอย่างอื่นไหม?

นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะให้คงพระนามเดิมว่า “耶和華” (“เยโฮวาห์”) เอาไว้ก่อน เนื่องจากเป็นพระนามของพระเจ้าที่คุ้นกันมากที่สุดในหมู่ชาวจีน เมื่อคุณพูดคุยกับพวกพี่น้อง คุณไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนไปใช้ชื่อใหม่ว่า “雅偉” (Yǎwěi, หยาเหว่ย) ในทันที ตอนนี้ก็ใช้ชื่อเดิมว่า “耶和華” (เยโฮวาห์) ไปก่อน แต่ให้สอน “耶和華雅偉” (Yēhéhuá Yǎwěi, เยเหอหัว หยาเหว่ย) กับพวกเขาด้วย แบบนี้พวกเขาจะได้เรียนรู้ชื่อทั้งสอง

ชาวจีนมีข้อได้เปรียบที่รู้จักชื่อ “耶和華” (เยโฮวาห์) ซึ่งมีเสียงที่น่าฟังแม้การออกเสียงจะไม่ถูกต้องเสียทีเดียว ถ้าเราเริ่มด้วย “耶和華雅偉” (เยเหอหัว หยาเหว่ย) คนก็จะเริ่มคุ้นเคยกับชื่อใหม่โดยไม่ต้องรับมือกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ พวกเขาสามารถใช้ “耶和華” (เยโฮวาห์) เป็นขั้นแรกต่อไปได้ แล้วจึงค่อยๆ เปลี่ยนไปใช้ชื่อใหม่ เราไม่มีข้อได้เปรียบนี้ในภาษาอังกฤษเพราะเราไม่ใช่ “เยโฮวาห์” อีกต่อไปแม้ว่าคุณจะใช้มันได้ถ้าคุณต้องการ คนหนุ่มสาวมักไม่คุ้นกับชื่อ “เยโฮวาห์” แต่คนรุ่นก่อน ๆ อาจยังจำเพลงชีวิตคริสเตียนภาษาอังกฤษที่พูดถึงพระเยโฮวาห์ได้¹¹

ใครเป็นคนพูด พระเยซูหรือพระยาห์เวห์?

มีพระคัมภีร์หลายตอนที่คุณเชื่อในตรีเอกานุภาพชอบใช้อ้างอิง แต่เราคงต้องใช้เวลาหลายสัปดาห์จึงจะครอบคลุมได้ทั้งหมด มันจะเป็นประโยชน์มากกว่าหากเราจะพูดถึงว่าควรจะตีความพระคัมภีร์ตอนเหล่านี้อย่างไร เราจะไปอย่างช้าๆ ในบทนี้ และผมหวังว่าโดยพระคุณของพระเจ้าแล้วคุณคงได้แนวคิดพื้นฐานบางประการถึงวิธีการตีความ

ก่อนอื่น มีความแตกต่างที่สำคัญในวิธีที่เราดูข้อความพระกิตติคุณ และวิธีที่เราดูข้อความที่ไม่ใช่พระกิตติคุณ (นั่นคือ จดหมายต่างๆ และวิวรณ์) เนื่องจากว่าพระยาห์เวห์เสด็จเข้ามาในโลกในองค์พระคริสต์ คือพระยาห์เวห์มาสถิตอยู่ในพระคริสต์ จึงมีสิ่งเพิ่มเติมที่จะต้องพิจารณาเมื่อเราตีความพระกิตติคุณ เนื่องจากพระยาห์เวห์สถิตอยู่ภายในพระเยซู จึงมีคำถามขึ้นว่า เมื่อพระเยซูตรัสว่าใครเป็นผู้ที่กำลังพูด? ผู้ที่กำลังพูดคือพระเยซูคริสต์ผู้เป็นมนุษย์ หรือว่าผู้ที่กำลังพูดคือพระยาห์

¹⁰ ไม่อ่านว่า “หยาเหว่ย” ถ้าคำสองคำที่มีเสียงเดียวกันมาอยู่คู่กัน คำแรกต้องเป็นเสียงจัตวา คือ “หยา” จึงเป็น “หยาเหว่ย” (ผู้แปล)

¹¹ ปัจจุบันพระคัมภีร์ภาษาไทยมีฉบับแก้ไขล่าสุดคือ “ฉบับมาตรฐาน 2011” โดยสมาคมพระคริสตธรรมแห่งประเทศไทยที่ใช้ “พระยาห์เวห์” กับพระนามของพระเจ้าอย่างชัดเจนในทุกที่ที่มีคำนี้ปรากฏ (ผู้แปล)

เวอร์? ในกรณีหลังทำให้นึกถึงผู้เผยพระวจนะของพระคัมภีร์เดิม ไม่ว่าจะเป็นอิสยาห์หรือมาลาคีย์ หรือผู้เผยพระวจนะคนอื่น ๆ ที่ประกาศว่า “พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า”¹² จากนั้นก็มีคำตรัสของพระยาห์เวห์ตามมา แทนที่จะเป็นถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะ นั่นก็คือ คำสรรพนาม “เรา” (“I”) ในคำประกาศนั้นไม่ได้หมายถึงผู้เผยพระวจนะ แต่หมายถึงพระยาห์เวห์ผู้กำลังตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะคนนั้น แต่ในบางสถานการณ์นั้นตัวผู้เผยพระวจนะเองเป็นผู้ที่พูด พูดถ้อยคำของเขาเองเพื่อบอกถึงพระประสงค์ หรือความตั้งใจพระทัย หรือพระดำริของพระยาห์เวห์ คุณจะเห็นสิ่งนี้ได้จากพวกผู้เผยพระวจนะก่อนหน้านี้ เช่น ซามูเอล

เมื่อซามูเอลยืนอยู่ต่อหน้าบรรดาบุตรของเจสซีเพื่อชี้ตัวผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกให้เป็นกษัตริย์ของอิสราเอลนั้น (1 ซามูเอล 16:1-13) เขาไม่ได้เริ่มต้นด้วยการพูดว่า “พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า นี่คือนคนที่เราได้เลือก!” ซามูเอลยืนอยู่ตรงนั้นมองดูเอลีอับบุตรชายคนโต และคิดว่าเขาอาจเป็นคนที่ถูกเลือกไว้ แต่พระยาห์เวห์ตรัสกับซามูเอลว่าอย่ามองดูที่หน้าตาหรือรูปร่างภายนอก เพราะพระเจ้าไม่ได้มองอย่างที่มนุษย์มอง เพราะมนุษย์มองดูที่รูปร่างภายนอกแต่พระเจ้าทอดพระเนตรที่จิตใจ (ข้อ 7)¹³ หลังจากได้บุตรชายของเจสซีทีละคนแล้ว ซามูเอลก็ประกาศว่า ไม่มีใครในคนเหล่านี้ที่พระเจ้าทรงเลือก เขาจึงถามเจสซีว่ายังมีบุตรชายอีกไหม และปรากฏว่ายังมีบุตรชายคนเล็กอีกคนหนึ่งคือดาวิดที่กำลังดูแลฝูงแกะอยู่ ซามูเอลจึงสั่งให้เจสซีไปตามตัวดาวิดมา และเมื่อดาวิดได้มาอยู่ต่อหน้าซามูเอล พระยาห์เวห์ได้ทรงสั่งซามูเอลให้เจิมตั้งเขาเป็นกษัตริย์ (ข้อ 12)

ซามูเอลได้เผชิญหน้ากับซาอูลมาก่อนหน้านี้เรื่องการไม่เชื่อฟังของเขา (1 ซามูเอล 15:10-31) ซามูเอลไม่ได้พูดกับซาอูลว่า “พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า” แต่ใช้คำพูดของเขาเองประกาศกับซาอูลว่า พระยาห์เวห์ทรงถอดเขาจากการเป็นกษัตริย์ของอิสราเอล และราชอาณาจักรอิสราเอลจะถูกมอบให้คนอื่น (ข้อ 26-28)¹⁴ แต่ซามูเอลยังคงพูดในฐานะของผู้เผยพระวจนะของพระยาห์เวห์

ดังนั้นมีสองรูปแบบที่ผู้เผยพระวจนะพูด ในรูปแบบหนึ่งนั้น ผู้เผยพระวจนะพูดถ้อยคำของเขาเองเพื่อถ่ายทอดความคิดและพระประสงค์ของพระยาห์เวห์ ในอีกรูปแบบหนึ่งนั้น สิ่งที่ออกมาจาก

¹² แปลตามพระคัมภีร์เดิมภาษาฮีบรู พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษจะแปลตามพระคัมภีร์เดิมฉบับเซปทัวจินต์ว่า “Thus says the Lord” พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับมอธรรมร่วมสมัยแปลว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าตรัสว่า” ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า” ฉบับ 1971 แปลว่า “พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า” ฉบับไทยคิงเจมส์แปลว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า” (ผู้แปล)

¹³ 1 ซามูเอล 16:7 พระยาห์เวห์ตรัสกับซามูเอลว่า “อย่ามองดูที่รูปร่างภายนอกหรือที่ความสูงแห่งร่างกายของเขา เพราะพระยาห์เวห์ไม่ได้ทอดพระเนตรเหมือนที่มนุษย์ดู เพราะมนุษย์ดูที่รูปร่างภายนอก แต่พระยาห์เวห์ทอดพระเนตรจิตใจ” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

¹⁴ 1 ซามูเอล 15:26-28 ซามูเอลทูลซาอูลว่า “ข้าพเจ้าจะไม่กลับไปกับท่าน เพราะท่านทอดทิ้งพระวจนะของพระยาห์เวห์ และพระยาห์เวห์ทรงถอดท่านจากเป็นกษัตริย์เหนืออิสราเอล” พอซามูเอลหันจะไป ซาอูลก็ยึดชายเสื้อของท่านไว้และเสื่อนั้นก็ขาด และซามูเอลทูลท่านว่า “ในวันนี้พระยาห์เวห์ได้ทรงฉีกราชอาณาจักรอิสราเอลเสียจากท่านแล้ว และทรงมอบให้แก่ผู้คนที่ดีกว่าท่าน ยิ่งกว่านั้นองค์พระสิริแห่งอิสราเอลจะไม่ทรงมุสาหรือเปลี่ยนพระทัย เพราะว่าพระองค์ไม่ได้ทรงเป็นมนุษย์ที่เปลี่ยนใจ” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

ปากของผู้เผยพระวจนะก็คือถ้อยคำของพระยาห์เวห์ และเมื่อมาถึงเรื่องถ้อยคำของพระเยซู จึงมีคำถามทิ้งท้ายให้เราว่าเป็นพระเยซู หรือว่าเป็นพระยาห์เวห์ที่กำลังตรัสอยู่

คำเทศนาบนภูเขาเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องนี้ เมื่อพระเยซูตรัสว่า “คนที่ยากจนด้านจิตวิญญาณก็เป็นสุข” นั้นใครเป็นคนพูด? ผมไม่ได้ถามว่าพูดออกจากปากของใคร เพราะเห็นได้ชัดว่าพูดออกจากพระโอษฐ์ของพระเยซู แต่ผมกำลังถามว่าถ้อยคำเหล่านี้เป็นถ้อยคำของพระเยซู หรือว่าเป็นถ้อยคำของพระยาห์เวห์? ในพระกิตติคุณเล่มต่างๆนั้นเราสามารถบอกโดยรวมๆได้ว่าเป็นถ้อยคำของใครด้วยการตรวจสอบเนื้อหาของถ้อยคำนั้นๆ ในกรณีเฉพาะนี้มองเห็นได้ไม่ยากกว่าเป็นพระยาห์เวห์ที่กำลังตรัส ซึ่งหมายถึงว่าพระเยซูกำลังตรัสในลักษณะเดียวกับที่ผู้เผยพระวจนะคนสำคัญๆในพระคัมภีร์เดิมที่กล่าวถ้อยคำของพระยาห์เวห์

เมื่อพระเยซูตรัสในคำเทศนาบนภูเขาว่า “ท่านทั้งหลายได้ยินคำซึ่งคนแต่เก่าก่อนกล่าวไว้ว่า... ส่วนเราบอกพวกท่านว่า...” คำสรุปของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือ “เราบอก” นั้นหมายถึงพระเยซู ซึ่งหมายถึงว่าพระเยซูกำลังทำให้ตัวพระองค์เองมีอำนาจเหนือคนทั้งหลายในพระคัมภีร์เดิม แม้แต่กับโมเสส ด้วยการล้มเลิกหรือเปลี่ยนสิ่งที่เหล่าคนแต่เก่าก่อนสั่งสอนไว้ เราไม่เห็นปัญหาในเรื่องนี้ เพราะเราได้ยกพระคริสต์ขึ้นเป็นพระเจ้าแล้ว และคิดว่าพระองค์มีอำนาจที่จะยกเลิกธรรมเนียมปฏิบัติ แม้แต่ธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสส แต่เราควรระวังที่จะไม่ด่วนสรุปเช่นนั้น เพราะพระเยซูได้ตรัสในคำสอนของพระองค์เองว่า “ถ้อยคำที่พวกท่านได้ยินนี้ไม่ใช่คำของเรา แต่เป็นของพระบิดาผู้ทรงส่งเรา มา” (ยอห์น 14:24 ฉบับ NIV) ดังนั้นข้อสรุปของความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ว่าพระเยซูกำลังตรัสจากสิทธิอำนาจของพระองค์เองที่อยู่เหนืออำนาจของธรรมเนียมปฏิบัตินั้นจึงไม่สามารถเห็นพ้องได้ พระยาห์เวห์เป็นผู้ที่กำลังบอกเราผ่านทางพระเยซูว่า “เราบอกท่านว่า เมื่อเทียบกับธรรมเนียมปฏิบัติที่ผ่านมานั้น ตอนนี้มีมาตรฐานที่สูงขึ้นในอาณาจักรสวรรค์” สิ่งนี้จะไม่เป็นปัญหาเพราะว่าไม่มีสิทธิอำนาจใดสูงกว่าพระยาห์เวห์ ข้อเรียกร้องที่สูงขึ้นในอาณาจักรของพระเจ้านั้นเหมาะสมเพราะเราได้เปลี่ยนเข้าสู่ยุคแห่งพระคุณด้วยมาตรฐานที่สูงขึ้น เมื่อก่อนถ้าคุณไม่ได้ละเมิดพระบัญญัติที่เป็นข้อปฏิบัติแต่ภายนอกก็ไม่มีไร แต่ว่าตอนนี้ในอาณาจักรสวรรค์ พระเจ้าทรงมองเข้าไปในใจของเรา เพื่อดูว่าความคิดและแรงจูงใจของเราบริสุทธิ์หรือไม่ มีมาตรฐานที่สูงขึ้นในอาณาจักรของพระเจ้าที่ไม่ได้วัดกันในแง่ของการปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติแต่ภายนอก

เมื่อพูดถึงการตีความพระกิตติคุณเล่มต่างๆ คำถามเรื่องการสถิตของพระยาห์เวห์ในพระเยซูกลายเป็นปัจจัยสำคัญในการพิจารณา ในพระคัมภีร์บางตอนนั้นเห็นได้ชัดว่า เรากำลังฟังถ้อยคำของพระเยซูเองที่ไม่ใช่ถ้อยคำของพระยาห์เวห์ ซึ่งในกรณีนี้พระเยซูไม่ได้ทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงของพระยาห์เวห์เช่นเดียวกับในกรณีของพวกผู้เผยพระวจนะคนสำคัญๆในพระคัมภีร์เดิม ตัวอย่างเช่น “ถ้อยคำที่พวกท่านได้ยินนี้ ไม่ใช่คำของเรา” ก็เห็นได้ชัดว่าเป็นถ้อยคำของพระเยซู ไม่ใช่ถ้อยคำของพระยาห์เวห์ เพราะไม่เช่นนั้นจะเป็นว่าพระยาห์เวห์กำลังทรงปฏิเสธถ้อยคำของพระองค์เอง อีก

ตัวอย่างหนึ่งก็คือ “พระบุตรไม่อาจทำสิ่งใดโดยลำพังพระองค์เอง พระองค์สามารถทำได้แต่เพียงสิ่งที่เห็นพระบิดาของพระองค์ทรงกระทำ เพราะพระบิดาทรงกระทำสิ่งใด พระบุตรก็กระทำการนั้นด้วย” (ยอห์น 5:19 ฉบับ NIV) ถ้อยคำเหล่านี้เห็นได้ชัดว่าเป็นคำพูดของพระเยซู

กรณีที่น่าสนใจคือยอห์น 2:19-22

¹⁹พระเยซูตรัสตอบพวกเขาว่า “ทำลายวิหารนี้เสีย แล้วเราจะยกขึ้นใหม่ในสามวัน” ²⁰พวกเขียทูตอบว่า “วิหารนี้ต้องใช้เวลาสร้างถึงสี่สิบหกปี และท่านจะยกขึ้นใหม่ในสามวันหรือ?” ²¹แต่วิหารที่พระองค์ตรัสถึงก็คือพระกายของพระองค์ ²²หลังจากที่พระองค์ทรงถูกยกให้เป็นขึ้นจากความตายแล้ว พวกสาวกของพระองค์จึงระลึกถึงสิ่งที่พระองค์ได้ตรัสไว้ (ยอห์น 2:19-22 ฉบับ NIV)

ตรงนี้มีปัญหาในการตีความ ในข้อ 19 พระเยซูตรัสว่า “เราจะยกขึ้นในสามวัน” ขณะที่ข้อ 22 กล่าวว่า “หลังจากที่พระองค์ทรงถูกยก (หรือถูกชู)¹⁵ ให้เป็นขึ้นมาแล้ว” มีการเปลี่ยนจากบุคคลที่หนึ่งมาเป็นบุคคลที่สาม สิ่งนี้ขัดแย้งกันเพราะในกรณีแรกพระเยซูทรงเป็นผู้ยกขึ้น ในขณะที่กรณีหลังพระเยซูทรงเป็นผู้ที่ถูกยกขึ้น พระองค์ตรัสว่าพระองค์จะทรงยกพระวิหารขึ้นโดยที่ตรัสถึงพระกายของพระองค์เอง ซึ่งจะหมายความว่าพระเยซูจะทรงยก (หรือชู) พระกายของพระองค์เองให้เป็นขึ้น สิ่งนี้ขัดแย้งกับข้อความพระคัมภีร์ที่กล่าวอย่างคงเส้นคงว่า พระเจ้าหรือพระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้ชูพระเยซูขึ้นจากความตาย

ปัญหาจะหมดไปเมื่อเราเข้าใจว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้ที่กำลังตรัสผ่านพระเยซูว่า “ทำลายวิหารนี้เสีย แล้วเราจะยกขึ้นในสามวัน” (ข้อ 19) คำว่า “เรา” คือพระยาห์เวห์ ไม่ใช่พระเยซู และสิ่งนี้ก็ได้รับการสนับสนุนจากคำสอนที่คงเส้นคงวาของพระคัมภีร์ว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ชูพระเยซูให้เป็นขึ้นจากความตายเสมอ ไม่เคยมีในพระคัมภีร์ที่พระเยซูเคยทรงชูพระองค์เองให้เป็นขึ้นจากความตาย ถ้าคุณพร้อมที่จะทำงานหนักในการตีความเพื่อยืนยันในเรื่องนี้ ก็ช่วยตรวจสอบข้ออ้างอิงต่างๆ ต่อไป มีตัวอย่างหนึ่งที่จะพบในคำเทศนาแรกของเปโตร (คำเทศนาช่วงแรกในหนังสือกิจการมีความสำคัญกับการทำความเข้าใจการประกาศพระกิตติคุณ)

แต่พระเจ้าทรงทำให้พระองค์เป็นขึ้นจากความตาย ทรงให้พ้นความทุกข์ทรมานจากความตาย เพราะเป็นไปไม่ได้ที่ความตายจะยึดพระองค์ไว้ (กิจการ 2:24 ฉบับ NIV)

พระเจ้าได้ทรงให้พระเยซูของคัมภีร์คัมภีร์พระชนม์ และพวกเราทั้งหมดเป็นพยานในความจริงข้อนี้ (กิจการ 2:32 ฉบับ NIV)

¹⁵ เป็นคำเดียวกันในภาษาอังกฤษคือ “raise” และภาษากรีกก็ใช้คำเดียวกันคือ “ἐγερῶ” แปลว่า ยกขึ้น เป็นขึ้น หรือตื่นขึ้น (ผู้แปล)

ที่ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ทำให้พระเยซูคืนพระชนม์นั้น เห็นได้ในข้ออ้างอิงอื่น ๆ มากมายในกิจการ และในจดหมายของเปาโลด้วย (เช่น โรม 4:24, โรม 6:4; กาลาเทีย 1:1; เอเฟซัส 1:20; โครินธ์ 2:12) และในข้ออื่น ๆ ด้วย เช่น 1 เปโตร 1:21 การตรวจสอบข้ออ้างอิงต่าง ๆ นั้นต้องทำงานหนัก และนั่นคือเหตุผลที่ผมกล่าวว่า การเป็นนักตีความนั้นคุณจะต้องทำงานอย่างหนักและตรวจสอบข้ออ้างอิงที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งธรรมดาแล้วหลายสิบข้อและบางครั้งก็หลายร้อยข้อ เมื่อเราทำงานอย่างหนัก เราจะเห็นว่าพระคัมภีร์ยืนยันมาโดยตลอดว่า พระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้ที่ชุบพระเยซูให้เป็นขึ้นจากความตาย และพระเยซูก็ไม่เคยชุบพระองค์เองให้เป็นขึ้นจากความตาย คำกล่าวที่ว่า “ทำลายวิหารนี้เสีย แล้วเราจะยกขึ้นในสามวัน” จะเป็นคำพูดของพระเยซูไปไม่ได้ แต่เป็นตัวอย่างจากสิ่งที่พระเยซูตรัสในยอห์น 14:24 ว่า “ถ้อยคำที่พวกท่านได้ยินนี้ ไม่ใช่คำของเรา”

ใจเอนเอียงในการแปล

ให้เราดูยอห์น 10:17-18 และสังเกตคำกล่าวที่ขีดเส้นใต้สามแห่ง

¹⁷ ด้วยเหตุนี้ พระบิดาจึงทรงรักเรา เพราะเราสละชีวิตของเราเพื่อจะเอาชีวิตนั้นคืนมาอีก ¹⁸ ไม่มีใครที่จะชิงชีวิตไปจากเรา แต่เราสละชีวิตโดยสมัครใจเอง เรามีอำนาจที่จะสละชีวิต และเรามีอำนาจที่จะเอาชีวิตคืนมาอีก เราได้รับคำบัญชาจากพระบิดาของเรา (ฉบับ NRSV)

“เราสละชีวิตของเราเพื่อจะรับชีวิตนั้นคืนมาใหม่” ฟังดูแล้วเหมือนกับว่า พระเยซูทรงสามารถชุบพระองค์เองให้เป็นขึ้นจากความตายได้ ซึ่งขัดแย้งกับสิ่งที่เราเห็นตลอดทั่วพระคัมภีร์ เมื่อเราคิดว่าหมดปัญหาแล้วที่ดูเหมือนพระเยซูจะทรงบอกเป็นนัยว่า พระองค์ทรงมีอำนาจที่จะให้ชีวิตของพระองค์เองคืนมา เหมือนว่าพระองค์ทรงสามารถชุบชีวิตของพระองค์เองได้ แต่พระคัมภีร์ทุกตอนล้วนแต่กล่าวว่าพระบิดาได้ทรงชุบพระองค์ให้เป็นขึ้น คุณจะแก้ปัญหานี้อย่างไร?

การเป็นนักตีความนั้น คุณจะต้องคันคูดจากภาษาต้นฉบับ เพราะพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษฉบับต่าง ๆ แปลขึ้นโดยบรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ที่เลือกใช้คำที่เข้าข้างความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ให้เราดูภาษากรีกที่ขีดเส้นใต้ข้อความเหมือนกันสามแห่ง

¹⁷ Διὰ τοῦτο με ὁ πατήρ ἀγαπᾷ ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν. ¹⁸ οὐδεὶς ἀρεῖ αὐτήν ἀπ’ ἐμοῦ, ἀλλ’ ἐγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ’ ἐμαυτοῦ. ἔξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἔξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. ταύτην τὴν ἐντολήν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρός μου.

ข้อความที่ขีดเส้นใต้อันแรกตรงกับ “เพื่อจะเอาชีวิตนั้นคืนมาอีก” ข้อความที่สองตรงกับ “เรามีอำนาจที่จะเอาชีวิตคืนมาอีก” ข้อความที่สามตรงกับ “เราได้รับคำบัญชาจากพระบิดาของเรา”

ในข้อความแรกที่ขีดเส้นใต้ เราจะเห็นคำว่า “λάβω” (*labō*, เอาคืนมา) และในข้อความที่สอง เราจะเห็นคำว่า “λαβείν” (*labein*, “เอาคืนมา” กริยาในรูปปกติ) ในข้อความที่สาม เราจะเห็นคำว่า “ἐλάβον” (*elabon*, “เอาคืนมา” ในกาลกริยาแอริสต์)¹⁶

สามคำนี้ (λάβω, λαβείν, ἐλάβον) เป็นคำภาษากรีกคำเดียวกัน แต่มีความเปลี่ยนแปลงทางไวยากรณ์

แต่จงสังเกตความไม่คงเส้นคงวาในการแปลของฉบับภาษาอังกฤษ สองตัวอย่างแรกนั้นแปลว่า “เอามา” (*take*) ในขณะที่ตัวอย่างที่สามแปลว่า “ได้รับ” (*receive*) ตัวอย่างที่สามแปลอย่างถูกต้องว่า “ได้รับ” เพื่อให้เข้าใจได้ แต่สองตัวอย่างแรกสามารถเป็นได้ทั้ง “เอามา” หรือ “ได้รับ” (คำภาษากรีกสามารถหมายถึงทั้งสองอย่าง) ดังนั้นในประโยคเดียวกัน คำเดียวกันจึงแปลได้ทั้งสองแบบคือ “เอามา” กับ “ได้รับ” ถ้าคุณมองออก คุณจะรู้สึกได้ว่ามีบางอย่างที่น่าเคลือบแคลงเกิดขึ้น ทำไมคำคำเดียวกันแต่ในที่หนึ่งแปลว่า “เอามา” และในอีกที่หนึ่งแปลว่า “ได้รับ”? ที่จริงแล้วไม่มีเหตุผลที่ใช้ได้ในเรื่องนี้ ถ้าคุณพร้อมที่จะทำงานอย่างหนักในการตีความ คุณสามารถตรวจสอบการปรากฏทั้งหมดของคำว่า λάβω หรือ λαμβάνω ในพระคัมภีร์ใหม่ แล้วคุณจะพบว่าจากการปรากฏทั้งหมด 46 ครั้งในหนังสือยอห์น จะมีประมาณ 30 ครั้งที่แปลว่า “ได้รับ” และที่เหลือ (น้อยกว่า 20 ครั้ง) แปลว่า “เอามา”

ผู้แปลทราบดีว่าคำนี้สามารถแปลได้สองแบบ และที่ปรากฏส่วนใหญ่ในยอห์นก็แปลว่า “ได้รับ” มากกว่า “เอามา” ในพระคัมภีร์ยอห์น 10:17-18 ตอนนี้ จะเกิดอะไรขึ้นถ้าคุณเปลี่ยนคำนี้จาก “เอามา” มาเป็น “ได้รับ” เพื่อความคงเส้นคงวา? ในข้อ 17 พระเยซูก็จะตรัสว่า “ด้วยเหตุนี้พระบิดาจึงทรงรักเรา เพราะเราสละชีวิตของเราเพื่อจะรับชีวิตนั้นคืนมาอีก” การแปลแบบนี้ถูกต้องตามเหตุผลทีเดียว เพราะพระเยซูจะบอกว่าพระองค์เชื่อว่าพระบิดาของพระองค์จะคืนชีวิตให้กับพระองค์

ในคำกล่าวที่ว่า “เรามีอำนาจที่จะสละชีวิต และเรามีอำนาจที่จะเอาชีวิตคืนมาอีก” (ข้อ 18) คำว่า “อำนาจ” (ἐξουσία, *exousia*) ยังสามารถหมายถึง “สิทธิ” หรือ “สิทธิอำนาจ” และที่จริงคำกล่าวนี้นี้มีความหมายมากขึ้นเมื่อแปลคำนี้ว่า “สิทธิ” มากกว่าจะเป็น “อำนาจ” โดยปกติจะไม่มีใครพูดถึงอำนาจที่จะสละชีวิตของคนคนหนึ่ง แต่จะพูดว่าพระเยซูมีสิทธิจะสละชีวิตของพระองค์ คำภาษากรีกนี้สามารถแปลได้ทั้งสองอย่าง แต่ผู้แปลที่เชื่อในตรีเอกานุภาพจงใจเลือกที่จะแปลคำนี้ว่า “อำนาจ” ถ้าแปลว่า “สิทธิ” แทนที่จะเป็น “อำนาจ” คำกล่าวของพระเยซูก็น่าจะเข้าใจได้ดีกว่า เพราะนั่นย่อม

¹⁶ Aorist (กาลกริยาในไวยากรณ์)

หมายความว่า พระองค์ทรงมีสิทธิที่จะสละชีวิตของพระองค์โดยที่ไม่มีใครบังคับให้พระองค์ทำ และพระองค์ทรงมีสิทธิที่จะ “ได้รับอีกครั้ง” (ที่ตรงกันข้ามกับ “เอาคืนมาอีก”) และสุดท้ายพระเยซูก็ตรัสว่า พระองค์ทรงได้รับคำบัญชาจากพระบิดาของพระองค์

พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษฉบับต่างๆ ที่เรามีในปัจจุบันนี้แปลโดยบรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ถ้าคุณจะยึดจากพระคัมภีร์เหล่านี้คุณอาจเข้าใจความหมายที่ผิด ผู้แปลของความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะเลือกคำที่เขาต้องการใช้ และถ้าคุณไม่รู้ต้นฉบับเดิมคุณก็ต้องขึ้นกับคนแปลเพียงอย่างเดียว

เมื่ออ่านยอห์น 10:17-18 อย่างถูกต้องก็จะหมายความว่า พระเยซูทรงสละชีวิตของพระองค์เพื่อจะได้รับชีวิตอีกครั้ง นั่นคือมีเหตุมีผลมากและเข้ากันกับสิ่งอื่นๆ นอกจากนี้ยังหลีกเลี่ยงข้อเสนอนะใด ๆ ว่าพระเยซูทรงเป็นผู้ชุบชีวิตพระองค์เองขึ้นอีกด้วย

ถ้าคุณตรวจสอบข้อความภาษากรีกของยอห์น 10:17-18 คุณจะเห็นดังที่เอ่ยข้างต้นว่า คำเดียวกันนี้มีปรากฏสามครั้ง แต่คุณจะไม่รู้เมื่อดูจากฉบับภาษาอังกฤษหรือภาษาจีน คุณจะต้องขึ้นกับคนแปลเพียงอย่างเดียวเต็มๆ ผมขอบอกพวกคุณว่า ความเอนเอียงนี้ไม่ได้พบแต่เฉพาะในพระคัมภีร์ตอนนี้ แต่จะพบซ้ำแล้วซ้ำเล่าในพระคัมภีร์ใหม่ ผู้แปลของความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะสลับใช้คำเหล่านี้ให้เข้ากับหลักความเชื่อของเขา

คำภาษากรีกบางคำสามารถเข้าใจได้สองแบบ สิ่งที่น่าแปลกที่สุดก็คือคำว่า “λάβω” สามารถแปลว่า “เอามา” (take) หรือ “ได้รับ” (receive) ใน 65% จากตัวอย่างของคำนี้ในพระกิตติคุณยอห์นจะหมายความว่า “ได้รับ” มีเพียง 35% จากตัวอย่างของคำนี้ที่ปรากฏจะหมายถึง “เอามา” ความหมายที่ชัดเจนในยอห์น 10:18 ส่วนท้ายก็คือ “ได้รับ” (“คำบัญชาที่เราได้รับ”) เพราะโดยปกติเราจะคิดถึง “การได้รับคำบัญชา” มากกว่าจะเป็นการ “เอาคำบัญชามา”

ถึงตอนนี้เราได้เห็นสองสิ่ง ในยอห์น 2:19 ที่กล่าวว่า “เราจะยกขึ้นในสามวัน” เป็นตัวอย่างที่พระยาห์เวห์ตรัสผ่านพระเยซู เพราะไม่เช่นนั้นพระเยซูที่กำลังพูดขัดแย้งกับข้อ 22 (“พระองค์ทรงถูกยกให้เป็นขึ้นจากความตาย”¹⁷) แต่ข้อขัดแย้งจะหมดไป ถ้าพระยาห์เวห์เป็นผู้ที่กำลังตรัสผ่านพระเยซูในข้อ 19 ที่จริงพวกสาวกไม่เคยเห็นความขัดแย้งกัน และ “หลังจากที่พระองค์ทรงถูกยกให้เป็นขึ้นจากความตายแล้ว เหล่าสาวกของพระองค์จึงระลึกถึงสิ่งที่พระองค์ได้ตรัสไว้” (ข้อ 22) พวกเขาไม่เคยคัดค้านเรื่องที่พระเยซูตรัสว่า พระองค์จะยก (หรือชุบ) พระองค์เองให้เป็นขึ้น แต่พระองค์ก็ไม่ได้ทำเช่นนั้น พวกเขารู้ว่าถ้อยคำที่มาจากพระโอษฐ์ของพระเยซูนั้นเป็นถ้อยคำของพระยาห์เวห์

¹⁷ ต้นฉบับภาษาอังกฤษคือ “I will raise it again in three days” และ “he was raised from the dead”

นั่นคือสิ่งที่สวยงามและสิ่งที่ทำลายของการศึกษาพระคัมภีร์ คุณอาจสงสัยว่าทำไมข้อความหนึ่งจึงขัดแย้งกับอีกข้อความหนึ่งจนกระทั่งคุณรู้ว่าที่จริงไม่มีความขัดแย้งกันเลย ในกรณีหนึ่งคือถ้อยคำของพระยาห์เวห์ ในอีกกรณีหนึ่งคือถ้อยคำของพระเยซู การจะบอกได้ว่าอันไหนเป็นถ้อยคำของใคร คุณก็แค่ดูที่บริบทตรงนั้น (“พระองค์ทรงถูกยกให้เป็นขึ้นจากความตาย”) และดูที่บริบทส่วนใหญ่ของพระคัมภีร์ใหม่ (พระคัมภีร์ใหม่จะกล่าวอย่างคงเส้นคงว่าว่า พระเจ้าเป็นผู้ทรงยกหรือทรงชุบพระเยซูให้เป็นขึ้นจากความตาย)

ในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษบางฉบับ เช่น ฉบับนิวอเมริกันแอสแตนด์¹⁸ ก็เป็นอีกแบบหนึ่งที่ใส่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพเข้าไปโดยการใช้อักษรตัวใหญ่กับคำสรรพนามที่เกี่ยวข้องกับพระเยซู เพื่อจะบอกถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ ดังนั้นจึงเป็นผลให้คำที่ควรเขียนเป็น “he” (เขา) ก็กลายเป็น “He” (พระองค์) และ “you” (ท่าน) ก็กลายเป็น “You” (พระองค์) เป็นต้น ผมก็รู้สึกผิดในสิ่งเดียวกันนี้ในหนังสือ “การเป็นคนใหม่”¹⁹ ที่ทุกคำสรรพนามที่กล่าวถึงพระเยซูจะใช้เป็นอักษรตัวใหญ่ขึ้นต้น

ก่อนอับราฮัมเกิดเราเป็นอยู่แล้ว

ให้เราดูยอห์น 8:58

พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า ก่อนอับราฮัมเกิด เราเป็นอยู่แล้ว”²⁰

ἐγὼν ἔμεινεν ὁ Ἰησοῦς· ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμι.

ตรงนี้พระเยซูตรัสว่า “ก่อนอับราฮัมเกิดเราเป็นอยู่แล้ว” ดังนั้นเราจึงสรุปเอาว่าพระเยซูคือพระเจ้า! มีเหตุผลสองอย่างที่เรามาถึงข้อสรุปนี้ที่ว่า พระเยซูเป็นอยู่ “ก่อนอับราฮัม” และพระเยซูก็คือผู้ที่ “เราเป็น” ซึ่งเป็นพระนามของพระเจ้าในอพยพ 3:14²¹ ก่อนหน้านั้นเราก็ได้เห็นแล้วว่าเป็นปัญหาในการตีความหมายคำว่า “เราเป็น” ว่าเป็นการอ้างถึงอพยพ 3:14 เพราะคำว่า “เราเป็น” ในอพยพ 3:14 อ้างถึงพระยาห์เวห์ ซึ่งในกรณีนี้จะไม่ใช่พระเยซูแต่เป็นพระยาห์เวห์ที่กำลังตรัสในยอห์น

¹⁸ New American Standard Bible

¹⁹ *Becoming a New Person*

²⁰ บางฉบับแปลว่า “พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า ‘เราบอกความจริงแก่ท่านว่า เราดำรงอยู่ก่อนอับราฮัมเกิด’” (ผู้แปล)

²¹ อพยพ 3:14 พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า “เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น” แล้วพระองค์ตรัสว่า “ไปบอกชนชาติอิสราเอลดังนี้ว่า ‘พระองค์ผู้ทรงพระนามว่า เราเป็น ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่านทั้งหลาย’” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

8:58 การตีความหมายเช่นนี้ก็เป็นปัญหาด้วย เพราะคำว่า “เราเป็น” ในยอห์น 8:58 จริง ๆ แล้วไม่ได้เป็นการอ้างอิงถึงอพยพ 3:14 ตามที่ได้อธิบายไว้ก่อนหน้านี้ นี่คือข้อความภาษากรีกของอพยพ 3:14

καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς Μωϋσῃν ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν καὶ εἶπεν οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς
Ισραὴλ ὁ ὢν ἀπέσταλκέν με πρὸς ὑμῖς (Exodus 3:14)

พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น” พระองค์ตรัสต่อว่า “ดังนั้นจงไปบอกชนอิสราเอลว่า ‘พระองค์ผู้ทรงพระนามว่าเราเป็น ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาหาพวกท่าน’” (อพยพ 3:14 ฉบับ NRSV)

เราจะสังเกตเห็นคำที่ขีดเส้นใต้ “ἐγὼ εἰμι” (“เราเป็น”) ในอพยพ 3:14 มีบางอย่างในอพยพ 3:14 ที่ขาดหายไปอย่างเด่นชัดในยอห์น 8:58 ก็คือสองคำนี้ “ὁ ὢν” ที่เห็นเป็นเส้นซ้อน คำกล่าวว่า “เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น” ตรงกับ “ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν” (“เราเป็นผู้ที่เป็นอยู่”) คำกล่าวนี้ไม่ได้มีแค่ “เราเป็น” แต่มีว่า “เราเป็นอย่างที่เราเป็น” หรือ “เราเป็นผู้ที่เป็นอยู่” ส่วน “เราเป็น” ในยอห์น 8:58 นั้นไม่ใช่พระนามของพระยาห์เวห์ แต่เป็นแค่ส่วนแรกของ “เราเป็นผู้ที่เราเป็น” และไม่ใช่ส่วนที่สองที่สำคัญเป็นพิเศษ ที่จริง “เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น” นั้นไม่ใช่คำแปลถูกต้องด้วยซ้ำ หากคุณไม่รู้ภาษาฮีบรูมากนัก คุณสามารถดูคำแปลอย่างอื่นที่อยู่ตรงขอบข้างของพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษของคุณ สำหรับคำแปลทางเลือกอื่น คำแปลภาษาฮีบรูที่ดีกว่าก็คือ “เราจะเป็นอย่างที่เราจะเป็น” ซึ่งกล่าวว่า “ไม่มีใครจะมากำหนดเรา เรากำหนดทุกสิ่ง” นี่คือความหมายที่อยู่เบื้องหลังคำแปลภาษากรีกของคำว่า “ὁ ὢν” (ผู้ที่เป็นอยู่)

พระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้ที่กำลังตรัสผ่านพระเยซูในยอห์น 8:58 ใช่ไหม? มันเป็นไปได้แต่ก็ไม่แน่ เพราะถ้าเป็นเช่นนั้น คำกล่าวของพระยาห์เวห์ที่พระองค์มาก่อนอับราฮัมก็ไม่น่าประทับใจ เพราะอับราฮัมไม่ได้อยู่ย้อนไปถึงช่วงประวัติศาสตร์ของการทรงสร้าง อะไรคือความเป็นไปได้อย่างอื่น? ให้เราดูบริบทของยอห์น 8:53-58

⁵³ท่านเป็นใหญ่กว่าอับราฮัมบิดาของเราหรือ? อับราฮัมตายไปแล้วและพวกผู้เผยพระวจนะก็เช่นกัน แล้วท่านคิดว่าตัวเองเป็นใคร?” ⁵⁴พระเยซูได้ตรัสตอบว่า “ถ้าหากเราให้เกียรติตัวเอง เกียรติของเราก็ไม่มีความหมาย พระบิดาของเรา ผู้ที่พวกท่านกล่าวว่า⁵⁵เป็นพระเจ้าของท่านคือผู้ทรงให้เกียรติเรา ⁵⁵แม้ว่าพวกท่านไม่รู้จักพระองค์ แต่เรารู้จักพระองค์ ถ้าเรากล่าวว่าเราไม่รู้จักพระองค์ เราก็คือคนมุสาเหมือนท่าน แต่นี้เรารู้จักพระองค์และทำตามพระดำรัสของพระองค์ ⁵⁶อับราฮัมบิดาของพวกท่านขึ้นชมยินดีเมื่อคิดว่าจะได้เห็นวันของเรา และเมื่อเห็นแล้วก็มี ความยินดี” ⁵⁷พวกยิวจึงทูลพระองค์ว่า “ท่านอายุยังไม่ถึงห้าสิบปี แล้วท่านเคยเห็นอับราฮัมหรือ?”

⁵⁸พระเยซูตรัสตอบว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า ก่อนอับราฮัมเกิด เราเป็น” (ยอห์น 8:53-58 ฉบับ NIV)

มีคำถามว่าใครเป็นใหญ่กว่ากัน พระเยซูหรืออับราฮัม คนที่เป็นใหญ่น่าจะเป็นอับราฮัมผู้เป็นบิดาของชนชาติยิวที่ตายไปเช่นเดียวกับบรรดาผู้เผยพระวจนะหรือไม่? (ชาวยิวกำลังหยิบยกเรื่องการตายของอับราฮัมเพื่อตอบสิ่งที่พระเยซูตรัสในข้อ 51 ที่ว่า “ถ้าผู้ใดประพฤติตามคำของเรา ผู้นั้นจะไม่พบกับความตายเลย”)

จงสังเกตการกล่าวซ้ำๆ ของคำว่า “ให้เกียรติ” หรือ “เกียรติ” หรือ “ทรงให้เกียรติ” (ที่ขีดเส้นใต้ข้างบน) เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับประเด็นว่าใครเป็นใหญ่กว่ากัน พระเยซูตรัสว่าถ้าพระองค์ให้เกียรติพระองค์เอง เกียรติของพระองค์ก็ไม่มีความหมาย แต่พระเยซูทรงเป็นใหญ่กว่าอับราฮัมก็เพราะว่าพระบิดาได้ทรงให้เกียรติพระเยซู

ยังมีประเด็นของอายุอีกด้วย ถ้าพระเยซู “ยังอายุไม่ถึงห้าสิบปี” พระองค์ก็ไม่อาจมาก่อนอับราฮัม นี่จะเป็นประเด็นของการมาก่อนในเรื่องของช่วงเวลาหรือว่าจะเป็นประเด็นของสถานภาพไหม? จะพูดให้ง่ายก็คือ นี่เป็นประเด็นว่าใครมาก่อนหรือว่าเป็นประเด็นว่าใครเป็นใหญ่กว่ากัน? และการมาก่อนนี้จะทำให้คนนั้นเป็นใหญ่กว่าไหม?

ถ้าพระเยซูมาก่อนอับราฮัมในแง่ของกาลเวลา นั่นก็จะหมายความว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อน แต่นี่เป็นการถกเถียงเกี่ยวกับการดำรงอยู่ก่อนไหม? ไม่มีหลักฐานในเรื่องนั้นจากพระคัมภีร์ตอนนี้ แม้แต่จากคำกล่าวว่า “ก่อนอับราฮัมเกิด เราเป็น” เพราะหาก “เราเป็น” มีการใช้พิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระเยซู ก็จะได้พิสูจน์ว่าพระเยซูเป็นพระองค์ที่สองในตรีเอกานุภาพ แต่จะพิสูจน์ว่าเป็นพระองค์แรกในตรีเอกานุภาพ²² ถ้าคุณจะได้แย้งว่า “เราเป็น” อ้างถึงอพยพ 3:14 สิ่งที่คุณจะพิสูจน์ได้ก็คือ พระเยซูคือพระยาห์เวห์ ซึ่งไม่ใช่ข้อสรุปที่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพหวังจะได้รับทันทีที่ผมหันคมดาบอันแหลมคมของพระวิญญาณเข้าหาคำโต้แย้งของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เขาก็ต้องยอมจำนนกับมุมมองของเขา เพราะมีเพียงสิ่งเดียวที่เขาจะสามารถพิสูจน์ได้จากข้อความนี้ก็คือ พระเยซูคือพระยาห์เวห์ คุณจะไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าพระองค์ที่สองในตรีเอกานุภาพที่ดำรงอยู่ก่อน เพราะไม่มีอะไรในข้อความนี้ที่จะพิสูจน์ได้เช่นนั้น มันไม่ได้พิสูจน์ว่าพระเยซูเป็นพระยาห์เวห์ หรือไม่ได้พิสูจน์อะไรเลยเกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระเยซู

แล้วมีทางเลือกอะไรอีก? ทางเลือกง่ายๆ มีอย่างนี้ว่า พระเยซูทรงเป็นใหญ่กว่าอับราฮัม สิ่งนี้จะช่วยผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพให้พ้นจากภาวะลำบากที่จะสรุปว่าพระเยซูคือพระยาห์เวห์ แต่การตีความหมายพระคัมภีร์ตอนนี้ไม่ว่าจะทางใด ก็ไม่ช่วยการโต้เถียงของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพเลย ไม่

²² “the second person, the first person” ในความหมายของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ (ผู้แปล)

ว่าคุณจะเลือกทางใด ก็ยังคงต้องยอมจำนนอยู่ดีเพราะจนมุม มันเปล่าประโยชน์ที่จะอ้างข้อนี้เพราะมันไม่ได้พิสูจน์ให้ความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ว่าจะทางใด

ในเรื่องการมาก่อนของพระเยซู ยอห์นผู้ให้บัพติศมาพูดถึงพระเยซูว่า “พระองค์ผู้จะเสด็จมาภายหลังข้าพเจ้า ทรงเหนือกว่าข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงมาก่อนข้าพเจ้า” (ยอห์น 1:15 ฉบับ NIV) พระเยซูทรงมาก่อนยอห์นผู้ให้บัพติศมาโดยจากการยอมรับของยอห์นเอง แต่นั่นจะเป็นไปได้อย่างไรถ้าพระเยซูทรงบังเกิดที่หลังยอห์น? นั่นเป็นไปได้ในทางกาย นี่จึงไม่ใช่ปัญหาของการดำรงอยู่ก่อน แต่เป็นปัญหาของการจัดอันดับ **ดังที่ระบุเอาไว้จากการแปลข้อนี้ของฉบับต่างๆว่า “เหนือกว่าข้าพเจ้า” (ฉบับ NIV) หรือ “อันดับนำหน้าข้าพเจ้า” (ฉบับ CJB, NRSV) หรือ “อันดับก่อนหน้าข้าพเจ้า” (ฉบับ ESV) หรือ “ลำดับสูงกว่าข้าพเจ้า” (ฉบับ NASB)**

ในข้อ 30 ยอห์นผู้ให้บัพติศมากล่าวทำนองเดียวกันว่า “จะมีผู้หนึ่งมาภายหลังข้าพเจ้าที่อันดับนำหน้าข้าพเจ้า เพราะว่าผู้นั้นมาก่อนข้าพเจ้า” (ยอห์น 1:30 ฉบับ NRSV) นี่เป็นเรื่องของความ เป็นใหญ่กว่า ไม่ใช่เรื่องของกาลเวลาและลำดับเวลา แต่ถึงแม้จะเข้าใจว่าเป็นเรื่องลำดับเวลา มันก็ ยังสมเหตุสมผล ถ้าเราจำได้ว่าพระเยซูคือผู้ที่พระยาห์เวห์มาสถิตอยู่ภายใน

พระเยซูทรงเป็นใหญ่กว่าโยนาห์ (มัทธิว 12:41; ลูกา 11:32) และทรงเป็นใหญ่กว่าซาโลมอน (มัทธิว 12:42; ลูกา 11:31) นี่ไม่ได้เป็นเรื่องของการดำรงอยู่ก่อน แต่เป็นเรื่องของความเป็นใหญ่ พระเยซูยังทรงเป็นใหญ่กว่าโมเสสด้วย “เพราะธรรมบัญญัติประทานมาทางโมเสส ส่วนพระคุณและความจริงนั้นมาทางพระเยซูคริสต์” (ยอห์น 1:17 ฉบับ NIV)

พระองค์ทรงอยู่ในรูปกายของพระเจ้า

ตอนนี้เราจะดูฟีลิปปีบทที่ 2 โดยมุ่งไปที่ข้อ 6 ถึงข้อ 11 ซึ่งเป็นป้อมปราการสำคัญของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

⁶ผู้ที่แม้จะอยู่ในรูปกายของพระเจ้า²³ แต่พระองค์ก็ไม่ได้ทรงยึดฉวยที่จะเท่าเทียมกับพระเจ้า ⁷ แต่กลับทำให้ตัวพระองค์เองหมดความสำคัญ โดยอยู่ในรูปกายของทาสรับใช้²⁴ และทรงถูกสร้างให้เหมือนกับมนุษย์ ⁸ และเมื่อทรงปรากฏในรูปลักษณะของมนุษย์นั้น พระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลงโดยการยอมเชื่อฟังจนถึงความตาย แม้แต่ความตายบนกางเขน ⁹ ดังนั้นพระเจ้าจึง

²³ ฉบับภาษาไทยแปลว่า “ผู้ทรงสภาพเป็นพระเจ้า” (ฉบับมาตรฐาน 2011) และ “พระองค์ผู้ทรงอยู่ในสภาพของพระเจ้า” (ฉบับไทยคิงเจมส์) และ “ผู้ทรงสภาพ*พระเจ้า” หรือ *เป็นเหมือน*พระเจ้า (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย) -ผู้แปล

²⁴ หรือ “ทรงรับสภาพทาส”

ได้ทรงยกพระองค์ขึ้นสูง และได้ประทานพระนามเหนือทุกนามแก่พระองค์¹⁰ เพื่อว่าโดยพระนามของพระเยซูนั้น ทุกเข้าในสวรรค์ และบนพื้นโลก และได้พื้นโลกจะคุกลงกราบ¹¹ และเพื่อทุกสิ่งจะยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์ผู้เป็นเจ้า เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าพระบิดา (ฟิลิปปี 2: 6-11 ฉบับ NASB)

⁶ οὐς ἐν μορφῇ θεοῦ ἀρχῶν οὐκ ἄρπαγμον ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, ⁷ ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφῇ δοῦλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ ὁμοιωθεὶς ὡς ἄνθρωπος ⁸ ἑταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. ⁹ διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομα, ¹⁰ ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πάντες γόνοι κάμψῃ ἑποικνωμένους καὶ ἐπιγύνους καὶ καταχθονίους ¹¹ καὶ πάντα γλῶσσαι ἐξομολογήσονται ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς ὁῃαν θεοῦ πατρός.

การตีความพระคัมภีร์ตอนนี้ของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า ก็เพราะว่าพระองค์ทรงอยู่ใน “รูปลักษณะของพระเจ้า” ปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพในเรื่อง “รูปกายของพระเจ้า” นั้นเป็นเรื่องใหญ่มากจนมีหนังสือบางเล่มเขียนถึงปัญหานี้โดยเฉพาะอะไรคือปัญหา? คุณจะไม่พบสิ่งที่เรียกว่า “รูปกายของพระเจ้า” ที่ไหนอีกในพระคัมภีร์ หรือที่พระเจ้าทรงมีรูปกาย (μορφή, *morphē*) พระเจ้าทรงไม่มีรูปกาย ฉะนั้นเราจึงมีปัญหาดังแต่แรก ถ้าพระเจ้าไม่มีรูปกายและพระเยซูมีรูปกายของพระเจ้า แล้วเราจะไปต่อจากตรงนี้อย่างไร? เมื่อยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เรามักจะมองข้ามปัญหานี้ไป ถ้าฟิลิปปี 2:6 กล่าวถึงพระเยซูว่าเป็นพระเจ้า เรา ก็จะเจอปัญหาใหญ่ หรือไม่เช่นนั้นปัญหาก็คจะหมดไป

“รูปกาย” เป็นคำสำคัญในพระคัมภีร์ตอนนี้ที่เห็นจากคำพูดเช่น “รูปกายของพระเจ้า” และ “รูปกายของทาสรับใช้” ในทั้งสองกรณีนี้ใช้คำว่า “μορφή” (*morphē*) คำเดียวกัน (ดูคำที่ขีดเส้นใต้สองคำแรกข้างบน) หากต้องการดูว่าคำนี้หมายความว่าอย่างไร ก็เพียงค้นดูคำ “μορφή” (*morphē*) ในพจนานุกรม ซึ่งคุณสามารถทำได้ง่าย ๆ ในโปรแกรมไบเบิลเวิร์คส์

คำว่า “μορφή” (*morphē*, รูปกาย) มีอยู่ในภาษาอังกฤษ เช่น ในคำว่า “metamorphosis” คำนำหน้าว่า “meta” นั้นมีความหมายหลัก ๆ ว่า “เปลี่ยน” ในขณะที่ “morphosis” มาจากคำ “μορφή” (*morphē*, รูปกาย) ฉะนั้นจึงเป็นการเปลี่ยนรูป ตัวอย่างเช่น เราจะพูดว่าดักแด้ได้เปลี่ยนรูปกายหรือเปลี่ยนไปเป็นผีเสื้อ รูปลักษณะภายนอกได้เปลี่ยนไป ทั้งที่ภายในมันยังคงเป็นแมลงตัวเดิม

ตอนเด็ก ๆ ผมเคยเลี้ยงตัวหนอนไหม หลังจากผ่านระยะของการกินใบหม่อนแล้ว ตัวหนอนจะสานใยห่อหุ้มเป็นรังไหมอยู่ที่มุมกล่องและอาศัยอยู่ข้างในนั้น ต่อมาจะมีตัวผีเสื้อไหมออกมาจากรังไหมแล้วก็วางไข่หนอนรุ่นต่อไป และเราจะได้เส้นไหมจากรังไหม มีการเปลี่ยนร่างจากหนอนสีขาวมาเป็นแมลงเม่า เป็นการเปลี่ยนรูปกายทั้ง ๆ ที่ข้างในเป็นแมลงตัวเดียวกัน

เราจะเห็นจากพจนานุกรมภาษากรีกเล่มใดก็ได้ว่า “รูปร่าง” จะเกี่ยวกับรูปลักษณ์ภายนอก ไม่ใช่แก่นแท้ภายใน พระเยซูทรงมีรูปร่างภายนอกของพระเจ้า แต่พระเจ้าไม่มีรูปร่างภายนอกโดยมีข้อยกเว้นที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือ จะปรากฏให้เห็นโดยรูปร่าง หรือรูปเหมือนของพระเจ้าในมนุษย์ เราเห็นมาก่อนว่ารูปร่างและรูปเหมือนนั้นเป็นความคิดที่เกี่ยวข้องกัน ที่ไหนที่มีรูปเหมือนก็ต้องมีรูปร่าง ที่ไหนที่มีรูปร่างก็ต้องมีรูปเหมือน ทั้งสองมีแนวคิดที่เหมือนกัน ดังนั้นพระคัมภีร์ตอนนี้ในฟิลิปปีบทที่ 2 ซึ่งพูดถึงรูปร่างของพระเจ้า ก็กำลังพูดถึงรูปเหมือน หรือพระฉายาของพระเจ้าด้วย

มีพระเจ้าเพียงองค์เดียวในพระคัมภีร์ และพระองค์คือพระยาห์เวห์ ซึ่งหมายความว่า “รูปร่างของพระเจ้า” ก็คือ “รูปร่างของพระยาห์เวห์” จงสังเกตดูสิ่งที่เกิดขึ้นกับสถานะที่น่าสลดใจของผู้ที่เชื่อในตรีเอกานุภาพ ที่น่าสลดใจเพราะไม่ว่าพวกเขาจะหันไปทางไหนจะซ้ายหรือขวา พวกเขาก็ถูกคมของดาบสองคมอยู่ดี พวกเขากลับไปทางนี้ก็จะถูกคมของด้านนี้ พวกเขากลับไปอีกทางก็ถูกคมของอีกด้าน ถ้าพวกเขาจะสามารถพิสูจน์อะไรเกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระเยซูสิ่งที่พิสูจน์ได้ ก็จะเป็นว่าพระเยซูคือพระยาห์เวห์เอง เพราะพระคัมภีร์ตอนนี้ไม่ได้พูดถึงพระองค์ที่สองที่เป็นพระเจ้าแต่อย่างใด ถ้าพวกเขาจะโต้แย้งว่ารูปร่างไม่ได้หมายถึงรูปเหมือน แต่หมายถึงแก่นแท้ข้างใน พวกเขาก็คงเจอปัญหาที่ว่าพระเยซูก็ต้องเป็นพระยาห์เวห์

คุณไม่มีทางจะหนีพ้นจากพระยาห์เวห์ไปได้ คุณหันไปทางนี้คุณก็เจอพระยาห์เวห์ คุณหันไปอีกทางคุณก็เจอพระยาห์เวห์ ยิ่งกว่านั้น ในพระคัมภีร์ใหม่ก็มีพระเจ้าเพียงองค์เดียวเท่านั้น ความเป็นไปได้ที่มีหลายพระองค์เป็นพระเจ้า ซึ่งเป็นแนวคิดในทางปรัชญาที่รับมาจากความคิดของคนต่างชาติและความคิดที่เชื่อในพระเจ้าหลายองค์นั้นไม่มีอยู่ในพระคัมภีร์ใหม่ มันเป็นความคิดที่นำเข้ามาในศตวรรษที่สิบเก้าเพราะมันไม่ได้มีอยู่ในคัมภีร์

ปัญหาต่อมาเกี่ยวกับข้อโต้แย้งของความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือว่า ถ้าพระเยซูเป็นพระเจ้าหรือเท่าเทียมกับพระเจ้า พระเยซูก็ไม่จำเป็นต้องถือว่าการเท่าเทียมกับพระเจ้าเป็นสิ่งที่จะต้องยึดถือนไว้ (ἀρπαγμός, *harpagmos*, กำลังยึดไว้อยู่ หรือการยึดครอง)

ตรงนี้มีความเป็นไปได้ที่สมเหตุสมผลอยู่เพียงสองอย่างเท่านั้น คือพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าหรือพระองค์ไม่ได้เป็น ถ้าพระองค์เป็นพระเจ้า พระองค์ก็ไม่จำเป็นต้องยึดความเท่าเทียมกับพระเจ้าไว้ เพราะคุณจะไม่ยึดไว้ก็เมื่อสิ่งนั้นไม่ใช่ของของคุณเอง ถ้ามันเป็นของคุณอยู่แล้ว คุณก็ไม่จำเป็นต้องยึดไว้ มีเพียงสิ่งเดียวที่คุณจะทำก็คือถือครองสิ่งที่คุณมีไว้ต่อไป คุณจะยึดมันไว้ หรือว่าคุณจะถือครองไว้ต่อไป ถ้าพระเยซูเป็นพระเจ้า พระองค์ก็แค่ถือครองความเป็นพระเจ้าของพระองค์ไว้เท่านั้น และปัญหาของการยึดถือไว้ก็ไม่เกี่ยวข้อง

พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ²⁵กล่าวว่าพระคริสต์ “ไม่ได้ถือว่าความเท่าเทียมกับพระเจ้าเป็นสิ่งที่จะยึดครองไว้” ถ้าพระเยซูทรงเท่าเทียมกับพระเจ้า พระองค์ก็ไม่จำเป็นต้อง “ยึดไว้”

แต่ถ้าเราดูข้อนี้จากมุมมองของความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว (ที่พระเยซูไม่ใช่พระเจ้า) ทุกอย่างก็เข้าใจได้ แม้ว่าพระองค์จะอยู่ในรูปร่างกายของพระเจ้า พระองค์ก็ไม่เคยถือว่าความเท่าเทียมกับพระเจ้าเป็นสิ่งที่จะยึดฉวยไว้ การยึดฉวยเอาสิ่งที่ไม่ใช่ของคุณถือเป็นการผิดพลาดอย่างชัดเจนของอาดัม

เปาโลกล่าวต่อไปว่าพระคริสต์ “ทรงทำให้ตัวพระองค์เองไม่เหลืออะไร”²⁶ (ฟิลิปปี 2:7) ไม่มีใครที่สามารถจะทำให้ตัวเองไม่เหลืออะไรในทางกายภาพตามจริงได้ ดังนั้นตรงนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องทำความเข้าใจบทกวี (เนื่องจากคนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจบทกวี) บทกวีเป็นวิธีพูดถึงบางสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนและจับใจ “พระองค์ทรงทำให้ตัวพระองค์เองไม่เหลืออะไร” หมายความว่าพระองค์ไม่เลือกสนใจตัวพระองค์เอง และทำให้ตัวพระองค์เองไม่เหลืออะไรในแง่ของผลประโยชน์ของพระองค์เอง มันหมายถึงการทิ้งตัวตนของคนนั่นเอง เป็นการประหารตัวเองให้ตาย พระเยซูทรงลดพระองค์เองลงจนไม่เหลืออะไร จนเป็นศูนย์ ให้จำไว้ว่าพระคัมภีร์ตอนทั้งหมดนี้เป็นบทกวี ถ้าคุณจะใช้การที่ไม่เหลืออะไรนี้แบบตรงตามคำ คุณก็จะได้ความคิดเขลาๆว่า คนคนหนึ่งกำลังดึงทั้งสิ่งต่างๆออกจากร่างกายของเขาเอง

พระคัมภีร์ทั้งตอนนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับรูปร่างกาย ถ้าคุณไม่เห็นสิ่งนี้ คุณจะพลาดจุดสำคัญของพระคัมภีร์ตอนนี้ จงสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้ต่อไปนี้

“ผู้ที่แม้จะอยู่ในรูปร่างกายของพระเจ้า²⁷ แต่พระองค์ก็ไม่ได้ทรงยึดฉวยที่จะเท่าเทียมกับพระเจ้า”⁷ แต่กลับทำให้ตัวพระองค์เองหมดความสำคัญ โดยอยู่ในรูปร่างกายของทาสรับใช้ และทรงถูกสร้างให้เหมือนกับมนุษย์⁸ และเมื่อทรงปรากฏในแบบที่มองเห็นว่าเป็นมนุษย์คนหนึ่ง พระองค์ก็ทรงถ่อมพระองค์ลงโดยการยอมเชื่อฟังจนถึงความตาย แม้แต่ความตายบนกางเขน (ฟิลิปปี 2:6-8 ฉบับ NASB)

⁶ ὅς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ, ⁷ ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δοῦλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι ἐβρεθείς ὡς ἄνθρωπος ⁸ ἑταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.

²⁵ Complete Jewish Bible

²⁶ emptied himself; ฉบับ 1971, ฉบับมาตรฐาน 2011, ฉบับอมตธรรมร่วมสมัยแปลคล้ายๆกันว่า “แต่ทรงสละพระองค์เอง”, ฉบับไทยคิงเจมส์แปลว่า “แต่ได้ทรงกระทำพระองค์เองให้ไม่มีชื่อเสียงใดๆ” (ผู้แปล)

²⁷ ฉบับภาษาไทยแปลว่า “ผู้ทรงสภาพเป็นพระเจ้า” (ฉบับมาตรฐาน 2011) และ “พระองค์ผู้ทรงอยู่ในสภาพของพระเจ้า” (ฉบับไทยคิงเจมส์) และ “ผู้ทรงสภาพ*พระเจ้า” หรือ *เป็นเหมือน*พระเจ้า (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย) –ผู้แปล

เปาโลใช้คำซ้ำๆ ที่มีแนวคิดของรูปว่า “รูปร่าง”, “ความเหมือน” และ “รูปลักษณะ”²⁸ มีการใช้คำภาษากรีกสามคำที่ต่างกันในที่นี้ (μορφή, ὁμοίωμα, σχῆμα) ในสี่ตัวอย่าง ซึ่งทั้งหมดเกี่ยวข้องกับการแสดงออกภายนอก เปาโลกำลังเน้นสิ่งที่มองเห็นได้หรือสิ่งที่เห็นภายนอกมากกว่าแก่นแท้ภายใน

รูปเหมือนทำให้เห็นอะไรบางอย่าง การอยู่ “ในรูปร่างของพระเจ้า” ไม่ได้หมายความว่าพระเยซูจะทรงเป็นพระเจ้า มากไปกว่า “ทรงปรากฏพระองค์ในแบบที่มองเห็นว่าเป็นมนุษย์คนหนึ่ง” นั้นหมายความว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ ใจความสำคัญโดยรวมของพระคัมภีร์ตอนนี้ก็คือ มีบางสิ่งที่ทำให้มนุษย์และจักรวาลมองเห็นได้ นั่นก็คือความเป็นมนุษย์ของพระเยซู และพระองค์มีความเหมือนกับพระเจ้าที่ทรงเป็นรูปเหมือน หรือพระฉายาของพระเจ้า อันที่จริงคำกรีกสามคำที่กล่าวมานี้ (ในสี่ตัวอย่าง) ทั้งหมดมีความหมายพื้นฐานเหมือนกันว่า รูปร่าง รูปร่าง หรือรูปลักษณะภายนอก

ก่อนหน้านี้ในฟิลิปปีบทที่ 2 ข้อ 5 เปาโลกล่าวว่า “จงมีท่าทีแบบนี้ในพวกท่าน ซึ่งมีในพระเยซูคริสต์ด้วย” (ฉบับ NASB) เปาโลกำลังร้องขอให้พี่น้องชาวฟิลิปปีมีท่าทีของพระคริสต์ และให้ท่าทีนี้ปรากฏให้เห็นในการประพฤติตัวภายนอกของพวกเขา เหมือนกับที่มองเห็นได้ในพระคริสต์ในสิ่งต่างๆ ที่พระองค์ได้ทรงกระทำ แม้เมื่อพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน พระคริสต์ผู้เป็นรูปเหมือนที่แท้จริงของพระเจ้า เป็นแบบอย่างให้เราเห็นและทำตาม ดังนั้นพระคัมภีร์ตอนนี้จึงไม่ได้มีไว้เพื่อให้อกเถียงกันทางศาสนศาสตร์เกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์อย่างที่คุณเชื่อในตรีเอกานุภาพทำให้เป็น แต่เป็นการร้องขอในทางปฏิบัติเกี่ยวกับชีวิตฝ่ายวิญญาณ แรงจูงใจภายใน และพฤติกรรมภายนอกในฐานะที่เป็นผู้ติดตามพระคริสต์ แต่ในความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้น เราได้เปลี่ยนพระคัมภีร์ตอนนี้ให้เป็นเรื่องศาสนศาสตร์เกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ ซึ่งทำให้ผิดไปจากจุดมุ่งหมายทั้งหมดของพระคัมภีร์ตอนนี้ไปโดยสิ้นเชิง

พระนามเหนือทุกนาม

ในข้อ 9 เปาโลกล่าวว่า

“เพราะฉะนั้นพระเจ้าจึงได้ทรงยกพระองค์ขึ้นสูงสุด และได้ประทานพระนามนั้นที่เหนือทุกนามแก่พระองค์” (ฉบับ NIV)

²⁸ “form”, “likeness”, “appearance”

ὁ δὲ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν καὶ ἔχαρισάτο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομάτων, (ฉบับ UBS)

ในการเป็นนักตีความนั้น เราจะต้องไม่ตรวจสอบจากฉบับภาษากรีกเพียงฉบับเดียว แต่จะตรวจสอบจากหลายฉบับ ในข้อนี้บางฉบับจะพูดถึง “พระนามนั้น” (the name ที่มีคำนำหน้านามที่ชี้เฉพาะ) ในขณะที่ฉบับอื่นๆพูดถึงแค่ “พระนาม” (name) เฉยๆ โดยไม่มีคำนำหน้านามที่ชี้เฉพาะ ข้อความภาษากรีกที่เห็นตรงนี้จากฉบับของสหสมาคมพระคริสตธรรม²⁹จะมีคำ “พระนามนั้น” (the name) ที่ขีดเส้นใต้ไว้ (τὸ ὄνομα) แต่ควรจำไว้ว่า ฉบับของสหสมาคมพระคริสตธรรมนั้นเลือกใช้ข้อความ นั่นก็คือ บรรดาผู้เรียบเรียงได้เลือกข้อความให้คุณ คุณยังคงต้องดูความแตกต่างของฉบับอื่นๆ ไม่เช่นนั้นคุณอาจพลาดสิ่งสำคัญบางอย่างไป ถ้าคุณสังเกตดูคำอธิบายด้วยบทของฉบับสหสมาคมพระคริสตธรรม คุณจะเห็นว่าข้อความภาษากรีกจำนวนมากไม่มีคำนำหน้านามที่ชี้เฉพาะ (the) ซึ่งหมายความว่าสามารถจะแปลคำนี้ว่า “นามหนึ่ง” (a name) หรือ “นามนั้น” (the name) บรรดาผู้เรียบเรียงได้เลือก “พระนามนั้น” (the name) แต่ไม่ได้ระบุว่าพระนามนั้นคืออะไร

พระคัมภีร์ตอนที่เหมือนกับข้อนี้ในพระคัมภีร์เดิมอยู่ในสดุดี 89:27 ที่กล่าวว่า “เราจะตั้งเขาให้เป็นบุตรหัวปีของเราด้วย ให้เขาได้รับการยกย่องสูงสุดในหมู่กษัตริย์ของแผ่นดินโลก (ฉบับ NIV) หรือ “และเราจะให้เขาเป็นบุตรหัวปี สูงที่สุดในบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลก” (ฉบับ ESV)

พระคัมภีร์ตอนที่เหมือนกันในพระคัมภีร์เดิมมีความสำคัญเพราะอาจบ่งชี้ว่าพระคัมภีร์ใหม่ตอนที่พิจารณาอยู่นี้กำลังเติมเต็มบางสิ่งในพระคัมภีร์เดิม ในสดุดี 89:27 นี้พระเจ้ากำลังยกผู้หนึ่งขึ้นสูงสุดในบรรดากษัตริย์ทั้งหลาย ซึ่งหมายความว่าพระนามของพระองค์จะอยู่เหนือพระนามของกษัตริย์ทั้งปวงในโลกเหมือนกันกับ “ประธานพระนามที่เหนือทุกนามแก่พระองค์” (ฟิลิปปี 2:9) คำว่า “บุตรหัวปี” ในสดุดี 89:27 เป็นคำที่ขี้นหูในพระคัมภีร์และใช้กับพระคริสต์ในคำพูดเช่น “เป็นบุตรหัวปีเหนือสรรพสิ่งทั้งปวง” และ “เป็นบุตรหัวปีที่เป็นขึ้นมาจากตาย” (โคโลสี 1:15,18)

ในอิสยาห์ 45:23 พระยาห์เวห์ตรัสว่า “ทุกเข่าจะกราบลงต่อเรา ทุกล้นจะปฏิญาณต่อเรา” (ฉบับ NIV) เราเห็นรูปแบบที่น่าทึ่งซึ่งถ้อยคำที่ใช้กับพระยาห์เวห์ตรงนี้ก็ใช้กับพระเยซูในฟิลิปปี 2:9 สิ่งนี้พิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าไหม? ถ้าจะพิสูจน์มันก็เพียงแค่พิสูจน์ว่าพระเยซูคือพระยาห์เวห์ และไม่ใช้พระองค์ที่สองในตรีเอกานุภาพ ตรงนี้เราเห็นสถานการณ์ที่สับสนกับการพิสูจน์ของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เพราะคุณสามารถพิสูจน์ว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าได้ก็ต้องพิสูจน์ว่าพระองค์คือพระยาห์เวห์” เนื่องจากทุกข้อความจะกลับไปหาพระยาห์เวห์ พระคัมภีร์ทั้งหมดเป็นถ้อยคำของ

²⁹ The United Bible Societies (USB)

พระยาห์เวห์ คุณจะไม่สามารถพิสูจน์ให้เห็นว่าเป็นบุคคลอื่นได้ กลวิธีที่เชี่ยวชาญที่สุดของความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือ การพิสูจน์ให้ได้ว่ามีสามพระองค์จากหนังสือที่พูดถึงพระเจ้าองค์เดียว

คุณเคยแสดงกลด้วยไฟหรือเล่นมายากลกับเด็กๆ ไหม? ผมเคยเล่นกลด้วยไฟโดยทำให้คนมากมายประทับใจ ผมจะบอกพวกเขาว่า “ดิ่งไฟออกมาใบหนึ่ง” แล้วผมจะบอกให้พวกเขาใส่มันกลับเข้าไป ผมจะสับไฟกองนั้นแล้วดิ่งไฟใบที่พวกเขาใส่เอาไว้ออกมา และพวกเขาก็อ้าปากค้าง (บางคนอาจรู้จักกลนี้แล้ว) หรือบางทีผมก็ให้ทุกคนดูเหรียญในมือ ผมจะกำมือแล้วแบมือ เหรียญก็หายไปแล้ว! พวกเขาพากันมองหาเหรียญที่หายไป แล้วผมก็แบมืออีกครั้ง และเหรียญก็อยู่ตรงนั้น ภูเขาสำคัญก็คือการใช้ความสามารถพิเศษตบตาคนอื่น

บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพได้เล่นกลนี้ในการพิสูจน์ให้เห็นว่ามีพระเจ้าสามพระองค์จากพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงพระเจ้าเพียงองค์เดียว เราได้เล่นกลนี้กันมานานและได้ทำให้คนจำนวนมากสับสน

ตอนนี้ผมอยากจะบอกกับผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพว่า “นี่เป็นข้อความของคุณ คุณอยากจะทำอะไรกับมันก็เชียว? คุณอยากจะพิสูจน์จริงๆ หรือว่าพระเยซูคือพระยาห์เวห์?” นั่นไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาต้องการจะพิสูจน์ แต่ในที่สุดแล้วพวกเขาจะพิสูจน์ได้แบบนั้น เมื่อคุณเห็นอย่างทะลุปรุโปร่งหรือมองออก³⁰ คุณก็จะรู้กลนี้แล้วจะไม่มีใครเล่นกลนี้กับคุณได้อีก ถ้าคุณรู้วิธีทำให้เหรียญหายไปได้ก็จะไม่มีใครหลอกคุณได้ เพราะเหตุที่ผมรู้วิธีการที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพใช้ ผมจึงสามารถมองเห็นได้อย่างทะลุปรุโปร่ง

ท้ายที่สุดเปาโลก็กล่าวในฟิลิปปี 2:11 ว่า “และทุกสิ่งจะยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์ผู้เป็นเจ้า เพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าพระบิดา” (ฉบับ NIV) ทุกสิ่งนั้นก็เพื่อ “เป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าพระบิดา” แต่นั่นจะเป็นได้อย่างไรถ้าทุกเข้าไม่ได้คุกลงกราบพระบิดาแต่คุกลงกราบพระเยซู และถ้าทุกสิ่งจะยอมรับว่าพระเยซูเป็นองค์ผู้เป็นเจ้า? คุณจะยอมรับว่าพระเยซูทรงเป็นองค์ผู้เป็นเจ้าเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระยาห์เวห์อย่างไร? เมื่อยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพเราไม่ได้เดือดร้อนกับข้อนี้ เราเพิกเฉยเพราะเราไม่สามารถทำอะไรกับมันได้ ก็แน่ละพระเกียรติทั้งสิ้นจะต้องเป็นของพระเยซูใช่ไหม? การที่ทุกเข้าจะคุกลงกราบพระเยซูและทุกสิ่งจะยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นองค์ผู้เป็นเจ้านั้น การทำเช่นนั้นจะเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าพระบิดาอย่างไร? มีทางเดียวเท่านั้นก็คือว่า การคุกลงกราบพระเยซูนั้นคุณก็กำลังคุกลงกราบพระยาห์เวห์ ไม่มีทางอื่นในเรื่องนี้ พระเยซูจะต้องเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง คือเป็นพระยาห์เวห์ (ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพต้องการจะพิสูจน์) หรือไม่พระเยซูก็เป็นรูปเหมือนของพระยาห์เวห์ ซึ่งเป็นสิ่งที่พระคัมภีร์ทั้งตอนนี้นำถึง คือรูปร่างและรูปลักษณ์ เมื่อคุณเห็นความสำคัญที่พระเยซูทรง

³⁰ 看破了 (kànpò le) หรือ 看穿了 (kànchuān le)

อยู่ในร่างกาย ในรูปร่าง และในรูปลักษณะของพระเจ้า คุณจะเข้าใจว่า เมื่อคุณคุกลงกราบรูปเหมือนนี้ คุณก็กำลังคุกลงกราบพระยาห์เวห์ผู้ที่พระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนของพระองค์

มีบางอย่างที่คล้ายกันในวิวรณ์บทที่ 13 ถ้าคุณกราบบูชารูปของสัตว์ร้าย คุณก็กำลังกราบบูชาตัวของสัตว์ร้าย (อย่างเช่น วิวรณ์ 13:14, 15; วิวรณ์ 20:4) สัตว์ร้ายมีรูปเหมือนที่ทำจากตัวของมัน (เลียนแบบพระยาห์เวห์ผู้ทรงสร้างมนุษย์ตามรูปเหมือนของพระองค์) เพื่อที่ว่าเมื่อคุณกราบบูชารูปของสัตว์ร้าย ก็เท่ากับว่าคุกลงกราบบูชาตัวสัตว์ร้ายนั้น เมื่อเราเห็นว่าพระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนของพระยาห์เวห์ เราก็ตอบใจความหมายของการกราบลงต่อหน้ารูปนั้นภายใต้คำสั่งของพระยาห์เวห์ลักษณะของคำสั่งนี้ยังพบในกรณีของสัตว์ร้ายที่สั่งให้คนทั้งหลายที่อยู่ในโลกให้กราบบูชารูปจำลองของสัตว์ร้าย (วิวรณ์ 13:15)³¹ และในกรณีของเนบูคัดเนสซาร์ผู้สั่งให้ทุกคนในจักรวรรดิของพระองค์กราบนมัสการรูปปฏิมากรที่พระองค์ได้สร้างขึ้น (ดาเนียล 3:6)³²

ด้วยเหตุเพราะพระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนของพระยาห์เวห์ ดังนั้นเมื่อคุกลงต่อรูปเหมือนนั้นก็เท่ากับคุกลงต่อพระยาห์เวห์ ถ้าคุณทำเช่นนี้ คุณต้องเข้าใจว่าพระเยซูไม่ใช่พระเจ้าแต่ทรงเป็นพระฉายาหรือเป็นรูปเหมือนของพระเจ้า เราสามารถนมัสการพระเยซูได้ถ้าหากเราเข้าใจว่าเราไม่ได้กำลังนมัสการพระองค์ในฐานะที่เป็นพระเจ้า แต่ในฐานะที่ทรงเป็นรูปเหมือนของพระยาห์เวห์เรื่องนี้ไม่เป็นปัญหาเลย แต่เมื่อใดที่คุณบอกว่าพระเยซูคือพระเจ้า คุณก็จะกลายเป็นผู้ไหว้รูปเคารพ

มีบางอย่างที่น่าสนใจเกี่ยวกับการไหว้รูปเคารพก็คือ ไม่มีคนไหว้รูปเคารพคนไหนเลยที่จะคิดว่าเขาเป็นคนไหว้รูปเคารพ ถ้าเขาคิดว่ารูปเคารพไม่ใช่เทพเจ้าหรือไม่สามารถจะทำอะไรได้ เขาก็คงไม่กราบไหว้มัน เมื่อคุณไปที่เขาวงมัตเจ้าแม่กวนอิม³³ และดูว่าผู้นมัสการเหล่านั้นคิดว่าเจ้าแม่กวนอิมเป็นแค่รูปปั้นและไม่ใช่เจ้าแม่ที่แท้จริงหรือเปล่า คุณคงจะน่วมแน่ถ้าคุณไปบอกว่าเธอเป็นแค่รูปปั้นในทำนองเดียวกัน บรรดาผู้ที่เชื่อในตรีเอกานุภาพก็ไม่เคยคิดว่า พวกเขาเป็นผู้ไหว้รูปเคารพ

ก่อนที่จะไปต่อ ผมมีบางสิ่งที่จะอยากจะพูดถึง คือเมื่อพระคัมภีร์ใหม่ใช้คำเรียก “องค์ผู้เป็นเจ้า” กับพระเยซู นั่นมันไม่ได้หมายถึงพระยาห์เวห์ หรือว่า “อาโดนาย” (วิธีที่ชาวยิวเอ่ยถึงพระยาห์เวห์โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพูด) เราจะเห็นสิ่งนี้ได้ทั้งสองข้อต่อไปนี้ (จากหลายข้อ)

³¹ วิวรณ์ 13:15 “และมันมีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปสัตว์นั้น เพื่อให้รูปสัตว์ร้ายนั้นทั้งพูดได้ และกระทำให้บรรดาคนที่ไม่ยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้น ถึงแก่ความตายได้” (ฉบับไทยคิงเจมส์) – ผู้แปล

³² ดาเนียล 3:6 “ผู้ใดไม่กราบนมัสการก็ให้โยนผู้นั้นเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่ทันที” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

³³ 觀音 (Guānyīn, เจ้าแม่แห่งความเมตตา)

แต่สำหรับพวกเรา มีพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดา ซึ่งทุกสิ่งมาจากพระองค์ และเรามีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ และมีองค์ผู้เป็นเจ้าองค์เดียวคือพระเยซูคริสต์ ทุกสิ่งมีมาโดยทางพระองค์ และเรามีชีวิตอยู่โดยทางพระองค์ (1 โครินธ์ 8:6 ฉบับ NIV)

พระเจ้าทรงทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นขึ้นจากตายโดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ และพระองค์ก็จะทรงทำให้เราทั้งหลายเป็นขึ้นใหม่ด้วย (1 โครินธ์ 6:14 ฉบับ NIV)

พระคัมภีร์สองตอนนี้เผยให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่าง “พระเจ้า” และ “องค์ผู้เป็นเจ้า” ที่ “องค์ผู้เป็นเจ้า” หมายถึงพระเยซู มีพระเจ้าองค์เดียวและองค์ผู้เป็นเจ้าองค์เดียว และไม่มีอะไรที่นำสับสนกับทั้งสองพระองค์ พระคัมภีร์ตอนที่สองก็บอกเราว่า พระเยซูไม่ได้ชุบพระองค์เองให้เป็นขึ้นจากความตาย แม้แต่คำเรียกว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” พระยาห์เวห์ก็เป็นผู้ประทานให้กับพระเยซู และไม่ได้เป็นกรรมสิทธิ์โดยชอบของพระองค์

ยอห์น 1

ให้เรามาดูยอห์น 1:1 ข้อที่รู้จักกันดี การแปลความข้อนี้แบบเชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวนั้นเชื่อได้ เพราะมันอยู่บนรากฐานที่เชื่อได้ของความเชื่อว่าพระเจ้านั้นมีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์

ในปฐมกาลพระวาหะคำดำรงอยู่ และพระวาหะคำอยู่กับพระเจ้า และพระวาหะคำเป็นพระเจ้า

In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος.

ไม่ว่าคำขึ้นต้นของยอห์นจะเป็นบทกวีหรือไม่ ก็ไม่ต่างอะไรกับคำอธิบายของข้อนี้ และก็เป็นเช่นนั้นด้วย ไม่ว่าเราจะใช้ “λόγος” (logos, ถ้อยคำ หรือ วาหะ) ตามตัวอักษรหรือในเชิงบทกวี

ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพจะต้องอธิบายว่าทำไมเขาจึงนึกเอาเองว่า “λόγος” เป็นบุคคล หลักฐานของเรื่องนี้มีอยู่ที่ไหนในพระคัมภีร์? เล่ห์กลที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพใช้ก็คือ การให้บางสิ่งมีอยู่ในตัวบทก็โดยใส่สิ่งนั้นเข้าไปในตัวบทตามที่ตนเองอยากให้มี พูดให้ง่ายก็คือ ผมสามารถทำให้มีบุคคลอยู่ในตัวบทได้ถ้าผมอ่านเกินจากตัวบทให้มีคนนั้นอยู่ในนั้น แต่ว่าไม่มีที่ไหนเลยในพระคัมภีร์ที่ “λόγος” จะเคยอ้างอิงถึงบุคคล ก็ตรงตามนั้นเลย การที่จะอ่านให้มีพระองค์ที่สองในตรีเอกานุภาพจากพระคัมภีร์ตอนนี้ เราก็ต้องอ่านเกินจากที่มีในตัวบทให้มีพระองค์อยู่ในนั้น

ในการทำงานของนักตีความนั้น คุณจะต้องตรวจสอบทุกการปรากฏของคำ “λόγος” ซึ่งอาจดูได้ในโปรแกรมไบเบิลเวิร์คแล้วคุณก็จะเจอข้ออ้างอิงเป็นร้อย คำว่า “λόγος” นี้ไม่ได้มีความหมายเป็นอย่างอื่นนอกจาก “ถ้อยคำ” นั่นจะไม่ทำให้ความเชื่อในตรีเอกานุภาพประสบผลสำเร็จเพราะไม่เคยมีตัวอย่างของคำนี้ที่อ้างถึงบุคคลเลย ถ้าคุณค้นหาคำว่า “คำของพระเจ้า”³⁴ (“word of God”) คุณจะพบ 34 ข้ออ้างอิงซึ่งรวมถึงยอห์น 1:1 ส่วน 33 ข้ออ้างอิงนั้นไม่มีสักข้อที่อ้างถึงบุคคล ถ้าคุณอยากจะให้มีบุคคลจากยอห์น 1:1 คุณจะต้องอ่านเกินจากตัวบทให้มีบุคคลอยู่ในนั้น

บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพต้องการให้คุณเชื่อว่า “λόγος” เป็นบุคคล ถ้าคุณไม่ยอมรับอย่างนั้นและคุณก็ไม่ควรจะยอมรับเช่นนั้น เพราะไม่มีรากฐานจากพระคัมภีร์รองรับในเรื่องนี้ ข้อพิสูจนก็จะหยุดอยู่แค่นี้และไม่สามารถเดินหน้าต่อไปได้ ถ้าคุณตรวจสอบข้ออ้างอิง “คำของพระเจ้า” อีก 33 ข้อในพระคัมภีร์ใหม่ คุณจะเห็นว่ามันไม่ได้มีความหมายเป็นอย่างอื่น นอกจากจะหมายถึงพระคำของพระเจ้า ถ้อยคำของพระเจ้า การเปิดเผยของพระเจ้า หรือสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสหรือเปิดเผย การทำให้อยอห์น 1:1 เป็นข้อความตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น คุณจะต้องพลิกแพลงโดยพูดว่า “λόγος” เป็นบุคคล

แม้แต่ในวิวรณ์ 19:13 ที่ “พระวาทะคำของพระเจ้า” ทรงมาชวานั้นก็ไม่สามารถแสดงให้เห็นว่า “พระวาทะคำของพระเจ้า” เป็นบุคคล บริบทชี้ไปที่ความรุดหน้าของชาวประเสริฐ หรือชี้ไปที่การพิพากษาในโลกนี้ของพระเจ้าแทน ไม่มีใครสามารถแสดงให้เห็นว่ามันอ้างอิงถึงพระคริสต์

พระวาทะคำอยู่ “กับ” พระเจ้า

หนึ่งในกลต่าง ๆ ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือ แปลคำว่า “πρός” ผิดไปเป็นอย่างอื่น (ดูคำที่ขีดเส้นใต้)

ในปฐมกาลพระวาทะคำดำรงอยู่ และพระวาทะคำอยู่กับพระเจ้า และพระวาทะคำเป็นพระเจ้า

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος.

คำว่า “πρός” (pros) หมายถึงอะไรใน “พระวาทะคำอยู่กับพระเจ้า”? ไม่ต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญภาษาก็รู้ได้ว่า “πρός” (pros) โดยพื้นฐานแล้วไม่ได้หมายความว่า “กับ” แม้ว่าในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษทุกฉบับจะแปลว่า “พระวาทะคำอยู่กับพระเจ้า” (the Word was with God) ตำราเรียนภาษากรีกเบื้องต้นทุกเล่มจะบอกคุณว่า ความหมายพื้นฐานที่สุดของ “πρός” ก็คือ “ต่อ” หรือ “ใน

³⁴ หรือแปลว่า “พระวจนะ”, “พระวาทะ”, “พระดำรัส” หรือ “คำตรัส” ของพระเจ้า (ผู้แปล)

เรื่องเกี่ยวกับ”³⁵ ไม่ใช่ “กับ” ในความหมายของการปรากฏอยู่ ถ้าคุณต้องการจะใช้คำว่า “กับ” คำนี้ไม่ใช่คำมาตรฐานที่จะใช้

กลั่นก็คือการเปลื้องคำว่า “พระวาหะคำอยู่กับพระเจ้า” ให้มีความหมายว่าอยู่ต่อพระพักตร์ของพระเจ้า ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีความหมายได้สองอย่างคือ “λόγος” อยู่กับพระเจ้า และ “λόγος” อาจเป็นบุคคล ที่ผมพูดว่า “อาจเป็น” ก็เพราะที่ไม่ใช่บุคคลก็สามารถจะอยู่กับพระเจ้าได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น พระปัญญาของพระเจ้าย่อยู่กับพระเจ้าในการทรงสร้าง

... ข้าพเจ้าก็อยู่ข้าง ๆ พระองค์เหมือนอย่างนายช่างเอก และข้าพเจ้าเป็นความยินดีประจำวันของพระองค์ ชื่นชมยินดีอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์เสมอ (สุภาพิต 8:30 ฉบับ ESV)

ἡμεῖς παρ’ αὐτοῦ ἀρμόζουσιν ἐγὼ ἡμεῖς ἢ προσέχουμεν καθ’ ἡμέραν δι’ ἐνδοξαίνόμεν ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντί καὶ πάντοτε

คำว่า “παρά” (*para*) ที่ขีดเส้นใต้ โดยทั่วไปจะหมายถึง “ข้าง ๆ กับ” หรือ “อยู่ที่นั่นกับ” พระปัญญาอยู่ที่นั่นกับพระเจ้าในการทรงสร้าง อยู่ข้าง ๆ พระองค์เลย คำนี้คาบเกี่ยวกับ “παράκλητος” (*paraklētos*) ที่แปลว่า “ผู้ปลอบประโลมใจ”³⁶ ในยอห์น 14:26 นั่นก็คือ ใครคนหนึ่งที่อยู่กับคุณ และอยู่ข้าง ๆ คุณ

ให้เรากลับไปดู “πρός” ว่าคำนี้ใช้อย่างไรในโรม 5:1

ดังนั้น เมื่อเราได้รับการชำระให้ชอบธรรมโดยทางความเชื่อแล้ว เราจึงมีสันติสุขกับพระเจ้าทางพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้าของเรา (ฉบับ NIV)

Therefore, since we have been justified through faith, we have peace with God through our Lord Jesus Christ. (NIV)

Δικαιωθέντες οὖν ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

จงสังเกตคำว่า “πρός” ที่ขีดเส้นใต้และคำว่า “with” (“กับ”) ในฉบับภาษาอังกฤษที่เทียบกัน ถ้อยคำว่า “สันติสุขกับพระเจ้า” นั้นไม่ได้หมายความว่าอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า แต่พูดถึงบางสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของเราต่อพระเจ้า ความคิดพื้นฐานของ “πρός” ก็คือ “ต่อ” (to)

³⁵ “to” หรือ “towards”

³⁶ หรือ “ผู้ปลอบประโลมใจ” พระคัมภีร์ฉบับภาษาไทยจะแปลว่า “องค์ที่ปรึกษา” หรือ “องค์ผู้ช่วย” (ผู้แปล)

เสมอ ในกรณีนี้ความสัมพันธ์ของเรา “ต่อ” พระเจ้าเป็นอย่างหนึ่งของสันติสุขและการคืนดี เรามี “สันติสุขกับพระเจ้า” หรือ “สันติสุขในความสัมพันธ์ต่อพระเจ้า” การแปลทั้งสองแบบถูกต้อง

ให้เราดูมัทธิว 13:56 ซึ่งจะเป็นที่เดียวที่ “πρός” เมื่อมองแวบแรกดูเหมือนจะบ่งบอกถึงการอยู่ด้วย แต่เมื่อพิจารณาละเอียดขึ้นกลับไม่ใช่

น้องสาวของเขาทุกคนก็อยู่กับเราไม่ใช่หรือ? แล้วคนนี้ได้สิ่งเหล่านี้มาจากไหน? (ฉบับ NIV)

“Aren’t all his sisters with us? Where then did this man get all these things?” (NIV)

καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ παύσα πρὸς ἡμᾶς εἶσεν; πόθεν οὖν τοῦτω ταῦτα ἔσεν;

จงสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้ “πρός” และ “with (กับ)” เมื่อมองแวบแรกคำว่า “กับเรา” ดูเหมือนจะมีความหมายที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพกำลังมองหา (มันน่าสลดใจที่จะสร้างหลักคำสอนโดยอาศัยข้อนี้ เพราะการปรากฏของ “πρός” ในข้ออื่นๆ ก็ไม่มีข้อไหนมีความหมายนี้เลย) “πρός” ตรงนี้ทำหน้าที่ของกรรมกรก³⁷ คำว่า “กับเรา” อาจดูเหมือนจะบอกถึงการที่ตัวอยู่ด้วย แต่ปัญหาก็คือที่จริงแล้วน้องสาวทุกคนของพระเยซูไม่ได้อยู่ที่นั่นด้วย คนเหล่านั้นก็พูดไม่ได้ว่า “ดูสิ พวกน้องสาวของพระเยซูก็อยู่ที่นี้” แต่ได้แต่พูดว่า “น้องสาวทุกคนของเขาก็คืออยู่กับเราไม่ใช่หรือ?” ข้อนี้ไม่ได้ช่วยในการแปลความของความเชื่อในตรีเอกานุภาพจากยอห์น 1:1 เพราะในที่นี้ “πρός” หมายถึง “ต่อ” หรือ “ในเรื่องเกี่ยวกับ” นั่นคือ “เราไม่รู้ในเรื่องเกี่ยวกับน้องสาวของเขาหรือหรือ?” โดยไม่ได้มีความหมายว่าพวกเธออยู่ที่นั่นในขณะนั้น เราคงนึกภาพออกที่พวกเขา กำลังพูดว่า “ตอนนี้ น้องสาวของเขาทุกคนคงอยู่ที่ไหนสักแห่งในอิสราเอล เรารู้จักพวกเธอ เราพูดคุยกับพวกเธอที่ถนน และเราก็ซื้อผลไม้จากพวกเธอ” พวกเขาว่าน้องสาวเหล่านี้เป็นใคร แต่นี่ก็ไม่ได้หมายความว่าตัวพวกเธอจะอยู่ที่นั่นด้วย สิ่งนี้สำคัญมากกับการแปลความยอห์น 1:1 ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

ให้เราดูการใช้ “πρός” ในอีกตัวอย่างหนึ่ง นักตีความไม่เพียงแต่ค้นหาคำอธิบายความหมายในพจนานุกรมของเขาเท่านั้น แต่เขายังตรวจสอบดูว่ามีการใช้คำเหล่านั้นอย่างไรในพระคัมภีร์ใหม่ ผมพูดไว้ว่า ในการตีความนั้นต้องทำงานหนัก หากคุณกำลังดูคำบุพบท เช่น “πρός” คุณก็ต้องตรวจสอบหน้าที่ทางไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกัน ความหมายของคำบุพบทในภาษากรีกที่รวม “πρός” ด้วยนั้น มักจะมีผลจากการก³⁸ของคำที่ตามมาว่ามันเป็นกรรมตรง หรือกรรมรอง หรือบอกความเป็นเจ้าของไหม? ให้เราดูยอห์น 12:32

³⁷ ทำหน้าที่เป็นกรรม (accusative)

³⁸ หน้าที่ของคำ (case of the word)

“แต่เมื่อเราถูกยกขึ้นจากแผ่นดินโลกแล้ว เราจะชักนำคนทั้งปวงมาหาเรา” (ฉบับ NIV)

καὶ ὅτε ἔσται ὁ ψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν.

ตรงนี้มี “πρός” กับคำที่เป็นกรรมตรง (ดูที่ขีดเส้นใต้) ซึ่งมีในยอห์น 1:1 ด้วย ตรงนี้ไม่ได้แปลว่า “กับเรา” แต่แปลว่า “มาหาเรา”

เรามาดูตัวอย่างสุดท้ายในกิจการ 26:14 จากเรื่องของเซาโลบนถนนไปตามสัทิส

เมื่อพวกข้าพระบาททั้งหมดล้มลงกับพื้น แล้วข้าพระบาทได้ยินเสียงหนึ่งพูดกับข้าพระบาทเป็นภาษาอารเมคว่า “เซาโล เซาโล เจ้าซุ่มเหงเราทำไม? เป็นเรื่องยากที่เจ้าจะขัดขืนความประสงค์ของเรา” (ฉบับ NIV)

πάντων τε καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν ἤκουσα φωνὴν λέγουσαν πρὸς με τῇ Ἑβραϊᾷ διαλέκτῳ· Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.

ในข้อนี้เราจะพบ “πρός” ในคำว่า “พูดกับข้าพระบาท” (ดูที่ขีดเส้นใต้) เมื่อคุณตรวจสอบว่า “πρός” ใช้ในพระคัมภีร์ใหม่อย่างไร คุณจะรู้ว่ามันเป็นปัญหาในการแปล “πρός” ในยอห์น 1:1 ว่า “กับ” ในแง่ของการปรากฏตัวอยู่ต่อหน้า

ถ้าคุณไม่สามารถจะยืนยันได้ถึงอีกบุคคลหนึ่งในยอห์น 1:1 บนพื้นฐานของ “πρός” แล้วคำกล่าวนั้นจะหมายความว่าอย่างไรจริงๆ? มีนักไวยากรณ์คนหนึ่งให้ “πρός” หมายถึง “ต่อ” โดยพยายามพูดว่าพระวาตะคำกำลัง “อยู่ตรงหน้า” พระเจ้า แต่คำว่า “πρός” นั้นไม่ได้หมายถึง “อยู่ตรงหน้า” แต่หมายถึงการเคลื่อนไปสู่ หรือการพูดกับ หรือการออกไปหา ในกรณีนี้ไปหาพระเจ้า

อิสยาห์ 55:11 กล่าวเกี่ยวกับถ้อยคำของพระเจ้าว่า “คำของเราที่ออกจากปากของเราก็เช่นกัน คำนั้นจะไม่กลับมาหาเราเปล่าๆ แต่จะสำเร็จตามที่เรารารถนา และจะบรรลุดุจดุประสงค์ที่เราส่งไป” (ฉบับ NIV)

พระคำของพระเจ้าออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์และสำเร็จผลตามพระประสงค์ก่อนที่จะกลับมา ความสัมพันธ์ของพระคำของพระเจ้ากับพระเจ้านั้น ในแง่ที่เป็นวงจรคือมันออกไปแล้วกลับมา ประเด็นก็คือ พระคำเกี่ยวข้องกับพระเจ้าในลักษณะที่มีพลังขับเคลื่อนและปฏิบัติการ พูดง่ายๆก็คือ คำว่า “πρός” จริงๆแล้วเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับพระเจ้า อาจเป็นไปได้ว่าวิธีที่ถูกต้องที่สุดในการแปลความคำกล่าวของยอห์นก็คือ “แรกเริ่มเดิมทีพระคำดำรงอยู่ และพระคำเกี่ยวข้องกับอย่างมีพลังกับพระเจ้า” หรือพูดง่ายๆก็คือ “พระคำเกี่ยวข้องกับพระเจ้า” พระคำของพระยาห์เวห์

ออกไปจากพระองค์และกลับมาหาพระองค์หลังจากที่สำเร็จตามพระประสงค์แล้ว ซึ่งต่างจากคำของมนุษย์ นั่นเป็นลักษณะพิเศษของพระคำของพระยาห์เวห์ คำของมนุษย์นั้นแตกต่างกัน เมื่อหนังสือเล่มหนึ่งถูกตีพิมพ์ขึ้น มันออกไปแต่อาจไม่กลับมาได้ คุณอาจจะพิมพ์เป็นหมื่นๆ เล่มเพื่อแจกจ่ายไปทั่วโลก แต่หนังสือส่วนมากจะไม่กลับมา แต่พระคำของพระยาห์เวห์ออกไปและกลับมา

การช่วยสงเคราะห์แบบ “คู เดอ กราส”

ในช่วงท้ายนี้ ผมจะสงเคราะห์ด้วย “คู เดอ กราส” (*coup de grâce*) กับการแปลความยอห์น 1:1 ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ส่วนนภาษาฝรั่งเศส “คู เดอ กราส” หมายถึงช่วยให้ตายทันที คุณคงเห็นได้จากคำว่า “*grâce*” มันเป็นความกรุณาที่ช่วยให้ตายทันทีโดยไม่ต้องทุกข์ทรมาน มีคนกำลังชักดิ้นชักงออย่างเจ็บปวดและทุกข์ทรมาน คุณก็เลยช่วยสงเคราะห์เขาด้วย “คู เดอ กราส” เป็นการลงมือที่ทำให้เขาพ้นจากความเจ็บปวดทรมาน

ในการจัดการกับการแปลความยอห์น 1:1 ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพนี้ ผมจะใช้สิ่งที่เรียกว่า “ข้อพิสูจน์ที่กลายเป็นเรื่องเหลวไหล” ซึ่งเป็นศัพท์ภาษาละตินว่า *reductio ad absurdum* ที่จะพบในพจนานุกรมภาษาอังกฤษด้วย วิธีการบางครั้งจะใช้ในการโต้แย้งในทางกฎหมาย คำว่า “*reductio*” เกี่ยวโยงกับคำภาษาอังกฤษว่า “Reduction” (คือการลดทอนลง) คำว่า “*ad*” หมายถึง “ไปสู่” และคำว่า “*absurdum*” หมายถึง “เหลวไหล น่าหัวเราะ” วิธีการนี้ทำอย่างไรหรือ? คุณก็จะพบกับฝ่ายตรงข้ามของคุณว่า “ให้เราเอาข้อโต้แย้งของคุณตามที่เชื่อว่าเป็นเช่นนั้น และทำตามหลักเหตุผลของคุณไปจนถึงข้อสรุปสุดท้ายและตามหลักเหตุผลนั้น” จากนั้นคุณจึงแสดงให้เขาเห็นว่า ข้อสรุปตามหลักเหตุผลของเขานั้นเป็นเรื่องเหลวไหล หรือไม่ใช่ข้อสรุปที่เขาต้องการ นั่นเป็นการลดทอนหลักเหตุผลของเขาให้เห็นว่าเป็นเรื่องที่เหลวไหล

การตามเหตุผลของความเชื่อในตรีเอกานุภาพและหลักฐานที่ว่า พระวาตะคำ (the Word) คืออีกพระองค์หนึ่งที่เป็นพระเจ้านั้น ผมสามารถจะแสดงข้อพิสูจน์ที่กลายเป็นเรื่องเหลวไหลให้เห็นได้ว่า ไม่ได้มีแค่อีกพระองค์หนึ่งที่รวมอยู่ในพระเจ้าตรีเอกภาพ แต่มีได้ถึงสี่หรือห้า

ความเชื่อในตรีเอกานุภาพมีกลวิธีสองอย่างตรงนี้ อย่างแรกก็คือ จะต้องถ่ายทอดความคิดที่ว่า “*λόγος*” ในยอห์น 1:1 เป็นบุคคล อย่างที่สองก็คือ บุคคลผู้นี้เป็นคนละคนกับพระเจ้าพระยาห์เวห์แต่เดี๋ยวก่อน! แล้วใครเป็นพระเจ้า? คุณเพิ่งจะสับสนเปลี่ยนความหมายของพระเจ้านี้!

มีพระเจ้าเพียงองค์เดียวเท่านั้นคือพระยาห์เวห์ ถ้าคำกล่าวของยอห์นอ่านเป็นว่า “ในปฐมกาล พระวาตะคำดำรงอยู่ และพระวาตะคำเกี่ยวข้องกับพระยาห์เวห์ และพระวาตะคำคือพระยาห์เวห์”

เราก็คงเข้าใจตรงกับสิ่งที่ย่อหน้าหมายถึง และไม่ได้ให้ความหมายที่คลุมเครือกับพระยาห์เวห์ และส่วนสุดท้ายว่า “พระวาหะคำคือพระยาห์เวห์” ยังคงความถูกต้องเมื่ออ่านอย่างความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว แต่การอ่านแบบนี้เป็นเรื่องถึงเป็นถึงตายกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ แล้วคุณจะทำให้พระวาหะคำ (หรือพระวาหะ พระจนะ หรือพระคำ) มาเป็นพระเจ้าพระองค์ที่สองในตรีเอกานุภาพได้อย่างไรในเมื่อไม่ได้มีการกล่าวถึงบุคคลใดๆ เลย? ยิ่งกว่านั้นก็ไม่มีที่ไหนเลยที่พระเยซูถูกเปรียบกับพระคำ และพระคัมภีร์ตอนนี้ก็ไม่ได้พูดว่า “พระวาหะคำของพระเจ้า” แต่พูดแค่ว่า “พระวาหะคำ” แต่เพื่อประโยชน์ของข้อโต้แย้งก็ให้เราพูดว่าพระวาหะคำของพระเจ้าคือพระเจ้า แล้วดูว่าเกิดอะไรขึ้น

สดุดี 85:10 กล่าวว่า “ความรักและความสัตย์ซื่อมาพบกัน ความชอบธรรมและสันติสุขมาจับกัน” (ฉบับ NIV) นี่จะเป็นบทกวีหรือไม่แน่ ไม่ใช่ประเด็นในการถกเถียงกันตอนนี้ แต่ความชอบธรรมและสันติสุขจะจับกันได้อย่างไร? การจับก็มีแต่คนเท่านั้นที่จะทำกัน แต่ตรงนี้เราสามารถใส่ความคิดให้เป็นบุคคลได้ถูกต้องตามหลักการอ่านตรงตัวตามคำเขียน การถกเถียงกันตรงนี้ไม่ได้เกี่ยวกับพระเจ้า (ไม่เหมือนในยอห์น 1:1) ดังนั้นเราจึงไม่ถูกจำกัดด้วยข้อเสนอแนะของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ตรงนี้เรากำลังพูดถึงสองบุคคลที่น่าอัศจรรย์ คือความชอบธรรมกับสันติสุขที่จับกันและกัน คุณรับสิ่งนี้ว่าเป็นการเขียนแบบบทกวีหรือแบบตรงตัวตามคำเขียน? ตอนนี้ผมกำลังอ่านแบบตรงตัวตามคำเขียน แม้ว่าการจับจะเป็นสิ่งที่ปรากฏในบทกวีเช่นกัน

ถ้าคุณบอกว่าพระวาหะคำเป็นบุคคล ผมจะโต้แย้งด้วยข้อพิสูจน์ที่กลายเป็นเรื่องเหลวไหล³⁹บนพื้นฐานของหลักฐานและหลักเหตุผลของคุณ และถ้าเราถือว่า “กับ” หมายความว่าพระวาหะคำเป็นบุคคลที่หมายถึงพระองค์ที่สองในพระเจ้าตรีเอกานุภาพ ความชอบธรรมและสันติสุขก็ต้องเป็นบุคคลด้วยเช่นกัน เพราะว่าทั้งสองจับกันและกัน ฮาเลลูยา! นี่จึงหมายความว่าภายในความเป็นพระเจ้านั้นเราก็จะมีพระวาหะคำ พระความชอบธรรม และพระสันติสุข ซึ่งเข้ากันได้กับพระคำของพระเจ้า ความชอบธรรมของพระเจ้า และสันติสุขของพระเจ้า เราได้มาอีกสามพระองค์ ซึ่งถึงอย่างไรก็เป็นที่ยอมรับได้กับความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ของเรา ตอนนี้เรามีพระเจ้าพระบิดา มีพระเจ้าพระบุตร ตลอดจนพระเจ้าความชอบธรรม พระเจ้าสันติสุข และอาจรวมถึงพระเจ้าความสัตย์ซื่อ และพระเจ้าความรักมันคงด้วย เมื่อมีเวลาพอ เราก็สามารถจะพูดได้ว่าสิ่งเหล่านี้คือหลายๆ พระองค์ที่รวมอยู่ในพระเจ้า ผมสามารถทำให้เป็นอย่างนั้นได้อย่างง่ายดาย โดยทำตามหลักเหตุผลของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ และพิสูจน์ให้คุณเห็นว่าไม่มีอีกอย่างน้อยสี่พระองค์ องค์หนึ่งก็คือ “ความรัก

³⁹ *reductio ad absurdum*

มั่นคง”⁴⁰ และอีกองค์หนึ่งคือ “ความสัตย์ซื่อ” และ “ความรักมั่นคง” ก็เหมือนกับ “ἐλεος” (eleos, ความเมตตา) ในขณะที่ “ความสัตย์ซื่อ” ก็เหมือนกับ “ἀλήθεια” (alētheia, ความจริง)

ผมสามารถจะพิสูจน์ตามหลักเหตุผลนี้ให้เห็นอีกสี่พระองค์ที่รวมอยู่ในพระเจ้าที่นอกเหนือจากพระวาตะคำ สำหรับการพิสูจน์ให้เห็นของเรา ให้เรายึดอยู่กับ “ความชอบธรรม” ไม่มีตัวอย่างของ “λόγος” ที่อ้างถึงบุคคล แต่มีหลายตัวอย่างของ “ความชอบธรรม” ซึ่งดูเหมือนจะอ้างถึงบุคคล สดุดี 85:10-13 กล่าวว่า

¹⁰ความรักมั่นคงและความสัตย์ซื่อ [“ความเมตตาและความจริง” ในบางฉบับ] มาพบกัน ความชอบธรรมและสันติภาพมาเจอกัน ¹¹ความสัตย์ซื่อจะงอกงามขึ้นจากแผ่นดิน และความชอบธรรมมองลงมาจากฟ้าสวรรค์ ¹²แน่นอนทีเดียวพระเจ้าจะประทานสิ่งที่ดี และแผ่นดินของเราจะให้พืชผล ¹³ความชอบธรรมนำหน้าพระองค์และเตรียมทางเดินสำหรับย่างพระบาทของพระองค์ (ฉบับ NIV)

คำว่า “พบกัน” บ่งบอกถึงพฤติกรรมของมนุษย์ โดยให้น้ำหนักกับข้อโต้แย้งที่ว่า ถ้อยคำเหล่านี้เอ่ยถึงหลายบุคคล ดังนั้นความเมตตาและความจริงจึงพบกันในรูปแบบที่เป็นบุคคล และเมื่อเราดูที่ “ความชอบธรรม” ในข้อ 11 และ 13 เราจะเห็นว่าความชอบธรรมเป็นบุคคลมากยิ่งขึ้นกว่า “λόγος” เคยเป็นในพระคัมภีร์ใหม่เสียอีก

“ความสัตย์ซื่อจะงอกงามขึ้นจากแผ่นดิน และความชอบธรรมมองลงมาจากฟ้าสวรรค์” ความชอบธรรมตรงนี้น่าจะต้องเป็นบุคคล เพราะถ้าไม่ใช่บุคคลก็ไม่สามารถมองลงมาจากสวรรค์ได้ “ความชอบธรรมนำหน้าพระองค์ และเตรียมทางเดินสำหรับย่างพระบาทของพระองค์” ความชอบธรรมในพระคัมภีร์ตอนนี้ทำสิ่งที่น่าอัศจรรย์มากมาย แต่ไม่เคยมีการกล่าวถึงเช่นเดียวกันนี้มาก่อนกับ “λόγος” ถ้อยคำทั้งหมดนี้อ้างถึงบุคคลก็เพราะสิ่งเหล่านี้สามารถทำสิ่งที่บุคคลเท่านั้นสามารถทำได้ แต่ตรงกันข้ามกับที่ผมหา “λόγος” ไม่พบเลยสักตัวอย่างในพระคัมภีร์เดิมหรือพระคัมภีร์ใหม่ที่หมายความว่าเช่นนี้ ดังนั้นเมื่อใช้เหตุผลของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมจึงขอวางหลักฐานพยานของผมไว้ตรงหน้าคุณ และท้าทายให้ใครก็ได้มาหักล้างคำกล่าวของผมตามหลักเหตุผลของความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ว่าความชอบธรรมเป็นบุคคล หรือว่าความชอบธรรมของพระเจ้าเป็นพระองค์หนึ่งที่รวมอยู่ในพระเจ้า นั่นคือสิ่งที่เรียกว่าข้อพิสูจน์ที่กลายเป็นเรื่องเหลวไหล กรณีที่ความชอบธรรมของพระเจ้าเป็นพระองค์หนึ่งที่รวมอยู่ในพระเจ้านั้นหนักแน่นมากยิ่งขึ้นกว่ากรณีที่พระวาตะคำของพระเจ้าเป็นพระองค์หนึ่งที่รวมอยู่ในพระเจ้า กรณีแรกสามารถพิสูจน์ได้ แต่กรณีหลังไม่สามารถพิสูจน์ได้ ถ้าหลักฐานพยานของผมถูกนำเสนอในศาล มันก็จะชนะขาดลอย

⁴⁰ “steadfast love” (ในภาษาฮีบรูเป็นคำเดียว)

มีข้ออ้างอิงอื่นถึงความชอบธรรมอีกมาก แต่เราจะดูข้ออ้างอิงเดียวเท่านั้น ซึ่งคราวนี้มาจากพระคัมภีร์ใหม่ว่า “เพราะว่าในนั้นความชอบธรรมของพระเจ้าได้ถูกสำแดงจากความเชื่อไปสู่ความเชื่อ ตามที่มีเขียนไว้ว่า ‘แต่คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยความเชื่อ’” (โรม 1:17 ฉบับ NASB)

ความชอบธรรมของพระเจ้าถูก “สำแดง” คำนี้มักจะใช้กับพระเจ้าเพราะพระเจ้าทรงสำแดงพระองค์เอง คำนี้ใช้กับบุคคลทั่วไป แต่โดยเฉพาะกับพระเจ้า สิ่งที่ถูกสำแดงก็คือความชอบธรรมของพระเจ้า ดังในฟิลิปปีบทที่ 2 ซึ่งเป็นพระคัมภีร์ตอนที่พระเยซูผู้ทรงเป็นรูปเหมือนของพระเจ้าทรงสำแดงพระเจ้า เราอาจโต้แย้งว่ารูปเหมือนหรือพระฉายาของพระเจ้าเป็นบุคคล ซึ่งเป็นความจริงในกรณีนี้ แม้ว่าพระองค์จะไม่ใช่พระองค์หนึ่งที่รวมอยู่ในพระเจ้ายกก็ตาม เพราะไม่เช่นนั้นเราก็จะมีพระเจ้าเพิ่มมากขึ้นรวมอยู่ในพระเจ้า และที่มีอยู่ก็มากเกินไปอยู่แล้ว

มีข้ออ้างอิงอื่นๆที่โดดเด่นยิ่งกว่า แต่ให้เราจดจ่อกับคำ “ถูกสำแดง” ใน 2 เธสะโลนิกา 2:3-8 เราจะเห็นการสำแดงไม่ได้เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่เป็นการสำแดงบุคคลหนึ่ง ซึ่งก็คือปฏิภักษ์พระคริสต์ จึงสังเกตถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้สามแห่ง

³จงอย่าให้ใครมาล่อลวงท่านในทางใดๆเลย เพราะว่าวันนั้นจะไม่มาถึงจนกว่าจะมีการกบฏเกิดขึ้น และคนนอกกฎหมายนั้นจะปรากฏตัว คนที่ถึงคราวที่จะต้องพินาศ ⁴เขาจะขัดขวางและยกตัวของเขาสืบเหนือทุกสิ่งที่เรียกว่าพระเจ้า หรือสิ่งที่เขากราบไหวนมัสการ เพื่อที่เขาจะตั้งตัวเองอยู่ในพระวิหารของพระเจ้า และประกาศตัวว่าเป็นพระเจ้า ⁵พวกท่านจำไม่ได้หรือว่าเมื่อข้าพเจ้ายังอยู่กับท่าน ข้าพเจ้าเคยบอกเรื่องนี้แก่ท่าน? ⁶และในขณะนี้ท่านก็รู้อะไรกำลังบังเกิดเพื่อเขาไว้ เพื่อเขาจะถูกเผยออกมาเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม ⁷เพราะอำนาจลับๆนอกกฎหมายนี้เริ่มทำงานแล้ว แต่ผู้ที่บังเกิดไว้ในขณะนี้ก็จะบังเกิดไว้ต่อไป จนกว่าเขาจะถูกพาออกไปให้พ้นทาง ⁸แล้วคนนอกกฎหมายก็จะปรากฏตัว ผู้ที่พระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าจะทรงโค่นล้มด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์ และจะทำลายด้วยความงามของการเสด็จมาของพระองค์ (2 เธสะโลนิกา 2:3-8 ฉบับ NIV)

ในถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ เราเห็นว่าคนนอกกฎหมายจะปรากฏตัว (ข้อ 3) เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม (ข้อ 6) และจะถูกพระเยซูองค์ผู้เป็นเจ้าทรงโค่นล้ม (ข้อ 8) คำ “ปรากฏตัว” ตรงนี้เป็นคำเดียวกันในโรม 1:17 ผมสามารถแสดงให้เห็นจากหลักในการตีความที่หนักแน่นกว่าว่า ความชอบธรรมของพระเจ้ามียุทธศาสตร์อ้างว่าเป็นบุคคลที่ดีกว่าพระวาตะคำในยอห์น 1:1 นั่นคือวิธีการหักล้างข้อพิพาทที่กลายเป็นเรื่องเหลวไหล

คุณสามารถทำเช่นเดียวกันกับ “สันติสุข” และแสดงให้เห็นว่านั่นเป็นบุคคลหนึ่ง โดยเฉพาะเมื่อคำกริยาหลายคำอธิบายถึงสิ่งที่สันติสุขทำ ตัวอย่างเช่น สันติสุขสามารถปกป้องจิตใจของคุณได้

ดังที่กล่าวว่า “แล้วสันติสุขของพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจทั้งหมด จะปกป้องจิตใจและความคิดของท่านไว้ในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 4:7 ฉบับ NIV) การปกป้องเป็นสิ่งที่ทหารจะทำ ตรงนี้คำกรีกสำหรับ “ปกป้อง” ยังใช้ใน 2 โครินธ์ 11:32 ของทหารที่กำลังทำหน้าที่ “เฝ้าไว้”

โคโลสี 3:15 กล่าวว่าสันติสุขจะครองใจของเรา “จงให้สันติสุขของพระคริสต์ครองใจพวกท่าน เพราะในฐานะที่เป็นอวัยวะของกายเดียวกัน พวกท่านจึงถูกเรียกให้มีสันติสุข และจงมีใจขอบพระคุณ” (ฉบับ NIV) คำว่า “ครอง” มักจะใช้กับบรรดาภคินิกรหรือผู้ครองเมือง ดังนั้นสันติสุขของพระเจ้าจึงกำลังทำสิ่งที่มีอำนาจ เมื่อมันปกป้องหรือครองใจของคุณ

ผมสามารถแสดงให้เห็นต่อไปว่า แนวคิดอื่นๆ ที่นอกเหนือจากสันติสุข หรือความชอบธรรมนั้น เกี่ยวข้องกับคำกริยาที่อธิบายแนวคิดเหล่านั้นในแง่ของบุคคลต่างๆ หรือกิจกรรมของมนุษย์ วิธีนี้คุณจะสามารถยกหลักฐานของพระเจ้าขึ้นเป็นพระเจ้าได้ด้วยซ้ำ เพราะว่ามันใช้กับคำกริยาที่เกี่ยวข้องกับบุคคลต่างๆ หรือกิจกรรมของมนุษย์

ผมสามารถจะโค่นมุมมองของความเชื่อในตรีเอกานุภาพในยอห์น 1:1 ลงและลดทอนสิ่งทั้งหมดให้เป็นเรื่องเหลวไหลได้ด้วยความพยายามเพียงเล็กน้อย เพื่อที่ว่าสุดท้ายแล้วการใช้หลักเหตุผลของความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะทำให้เราหมก เจ็ด หรือแปดพระองค์รวมอยู่ในพระเจ้า ทั้งหมดนี้ตั้งอยู่บนหลักของการตีความที่หนักแน่น แน่ใจว่าเป็นการตีความที่ถูกชี้แนะโดยหลักเหตุผลของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ แต่การตีความนั้นจะล้มเหลว ถ้าเราไม่ทำตามหลักเหตุผลของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ สิ่งตรงข้ามก็คือ จะไม่มีเรื่องเหลวไหลหรือปัญหาเช่นนั้นในความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวอย่างแท้จริง

ถ้าคุณคิดในแง่หลักเหตุผลของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ คุณจะจบลงด้วยความหายนะ ความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะถูกส่งมองความตายอย่างเฉียบพลันด้วยการช่วยสงเคราะห์ให้ตายทันที⁴¹ พระคำของพระเจ้าเป็นดาบที่น่าสะพรึงกลัวที่จะเฉือนความเชื่อผิด ๆ ออกเป็นชิ้น ๆ นี่ผมยังไม่ได้ชักดาบแห่งพระวิญญาณคือดาบแห่งพระคำของพระเจ้าออกมาต่อต้านความเชื่อในตรีเอกานุภาพเลย ผมไม่มีความตั้งใจใดๆ ที่จะสบประมาทพวกเขา ผมแค่ต้องการแสดงให้เห็นว่าดาบนี้สามารถทำอะไรได้บ้าง มันทำลายล้างได้อย่างแท้จริง ไม่มีใครจะสามารถยืนต้านมันได้ เพราะมันจะเฉือนข้อพิสุจน์ทุกข้อให้เป็นชิ้น ๆ ทำลายสิ่งที่สูงส่งและที่ยกย่อง โค่นมันลงไปบนพื้นและถูกฝังกลบอยู่ตรงนั้นเลย ผมหวังว่าคุณจะเห็นอำนาจของการตีความในเรื่องนี้มากกว่าเพียงแค่การแสดงให้ดู และคุณจะเข้าใจความเป็นห่วงของผมที่จะมีบางคนสานต่องานนี้และใช้ดาบนี้ ที่จะใช้มันตามจุดประสงค์ที่มีไว้ จนไม่มีศัตรูของความจริงจะสามารถยืนต้านมันได้

⁴¹ coup de grâce

บทที่ 11

รู้จักพระเยซูก็รู้จักพระยาห์เวห์

การตีความตามพระคัมภีร์และความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

ผมไม่ได้ตระหนักว่าการตีความพระคัมภีร์จะเป็นเรื่องยุ่งยากและซับซ้อนกับบางคน คราวก่อนผมพูดถึงหลักเกณฑ์ห้าอย่างของการตีความซึ่งที่จริงมีมากกว่าห้า ผมพูดถึงส่วนสำคัญเพียงห้าอย่าง แต่แค่อย่างเดียวยกคุณส่วนมากก็แทบจะทำได้ ในบทนี้ผมจะแสดงให้คุณเห็นว่าในการตีความยอห์นนั้นยังมีสิ่งอื่นอีกที่นอกเหนือจากทักษะเฉพาะ และสิ่งเหล่านี้จำเป็นกับการเข้าใจลักษณะของพระกิตติคุณยอห์น คุณจะไม่ได้อะไรกับการดูข้อนี้ที่และข้อนั้นที่ ถ้าคุณไม่เข้าใจวิธีคิดของยอห์น และรูปแบบความคิดที่แทรกอยู่ในพระกิตติคุณของเขา คุณจะแปลความคิดของเขาผิดไป

หลักการบางอย่างในการทำความเข้าใจยอห์นนั้นไม่สามารถใช้เป็นประโยชน์ได้กับเราที่เป็นบรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เพราะหลักเหล่านั้นไม่เข้ากับวิธีทำความเข้าใจพระคัมภีร์ของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ให้เราพิจารณากันคร่าวๆจากยอห์น 2:19-22 ที่เราดูกันคราวก่อน คุณจะสังเกตเห็นว่าผมใช้เวลาอย่างมากกับหนังสือยอห์น ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะพระกิตติคุณยอห์นเป็นแหล่งของข้อมูลหลักที่สนับสนุนความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์สำหรับผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมกำลังใช้ข้อเด่นๆของพวกเขานี้ต่อไปนี่คือยอห์น 2:19-22

¹⁹พระเยซูตรัสตอบพวกเขาว่า “ทำลายวิหารนี้เสีย แล้วเราจะยกขึ้นใหม่ในสามวัน” ²⁰พวกยิวทูลว่า “วิหารนี้ต้องใช้เวลารสร้างถึงสี่สิบหกปี และท่านจะยกขึ้นใหม่ในสามวันหรือ?” ²¹ แต่วิหารที่พระองค์ตรัสถึงก็คือพระกายของพระองค์ ²²หลังจากที่พระองค์ทรงถูกยกให้เป็นขึ้นจากความตายแล้ว พวกสาวกของพระองค์จึงระลึกถึงสิ่งที่พระองค์ได้ตรัสไว้ (ยอห์น 2:19-22 ฉบับ NIV)

คราวก่อนเราเห็นความขัดแย้งระหว่างข้อ 19 (“เราจะยกขึ้นใหม่ในสามวัน” หรือแปลว่า “เราจะชุบขึ้นใหม่ในสามวัน”) กับข้อ 22 (“พระองค์ทรงถูกยกให้เป็นขึ้นจากความตายแล้ว” หรือแปลว่า “พระองค์ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นจากความตายแล้ว”) ข้อ 19 ที่เจ้าตัวเป็นผู้กระทำเองและข้อ 22 ที่

ผู้อื่นเป็นผู้กระทำ¹ ในกรณีแรกพระเยซูจะเป็นผู้ยก (หรือชู)² พระกายของพระองค์เองขึ้น คือ วิหารที่เป็นพระกายของพระองค์ แต่ในกรณีหลังพระเจ้าจะเป็นผู้ยก (หรือชู) พระเยซูขึ้น ความเชื่อในตรีเอกานุภาพกับหลักฐานของความเชื่อในตรีเอกานุภาพเองไม่มีหนทางแก้ความขัดแย้งนี้ แต่ความขัดแย้งจะหายไปเมื่อเราตรวจสอบคำกล่าวของพระเยซูในมุมมองของความเชื่อที่ว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์

เราได้เห็นแล้วว่าในพระคัมภีร์ใหม่นั้นจะเป็นพระบิดา (พระยาห์เวห์) เสมอที่ชูพระบุตรให้เป็นขึ้น ไม่มีข้อยกเว้นในเรื่องนี้ออกเสียจากว่าจะให้ยอห์น 2:19 เป็นข้อยกเว้น แต่ถ้าเป็นข้อยกเว้น มันก็จะขัดแย้งกับส่วนที่เหลือของพระคัมภีร์เช่นกัน ดีที่ความขัดแย้งหมดไปด้วยคำอธิบายตามความเชื่อที่ว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวของข้อ 19 เป็นคำอธิบายที่เสริมความจริงให้หนักแน่นขึ้นด้วยว่าแท้จริงแล้วพระยาห์เวห์เป็นผู้ที่ตรัสผ่านทางพระเยซูในข้อนี้

ถ้าพระยาห์เวห์สถิตอยู่ในพระเยซู แล้วเมื่อพระเยซูตรัสนั้นใครคือผู้ที่พูด? เป็นพระเยซูพูดเอง หรือว่าเป็นพระยาห์เวห์? เราเคยได้ยินถ้อยคำต้นฉบับ³ของพระบิดาไหม? ถ้าเคย ถ้อยคำตรงนี้ก็จะเป็นคำพูดของพระยาห์เวห์เองที่ตรัสผ่านพระโอรสของพระเยซู ในตัวอย่างนี้พระยาห์เวห์กำลังตรัสผ่านพระเยซูว่า “ทำลายวิหารนี้เสีย และเรา ยาห์เวห์ จะยกขึ้นใหม่ในสามวัน” นี่ไม่เพียงแก้ปัญหาข้อขัดแย้งกับข้อ 22 เท่านั้น คำกล่าวของพระยาห์เวห์ยังเป็นจริงในข้อ 22 ด้วยในคำกล่าวว่าพระเยซู “ทรงถูกชูให้เป็นขึ้นจากความตายแล้ว” (นั่นก็คือ พระเยซูไม่ได้ชูพระองค์เองให้เป็นขึ้น)

เราจะเข้าใจคำกล่าวหลายอย่างในคำเทศนาบนภูเขามากขึ้น เมื่อเราเห็นว่าพระยาห์เวห์เป็นผู้ตรัสผ่านพระเยซูในลักษณะเดียวกับที่พระยาห์เวห์ตรัสผ่านบรรดาผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิม (“พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า”) แม้พระเยซูจะไม่ได้ตรัสเสียทีเดียวว่า “พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า” แต่ถ้อยคำของพระยาห์เวห์ก็ยังคงมาถึงเราโดยตรงผ่านทางพระเยซู (“แต่เราบอกท่านว่า”)

การสถิตอยู่ของพระยาห์เวห์ซึ่ง “ถูกปิดบังไว้” ในพระกิตติคุณสามเล่มแรก⁴ ตอนนี้ถูกเปิดเผยอย่างสมบูรณ์ในพระกิตติคุณยอห์น นั่นคือหนึ่งในความแตกต่างพื้นฐานระหว่างพระกิตติคุณสามเล่มแรกกับพระกิตติคุณยอห์น กระบวนการคิดของยอห์นจะแตกต่างจากพระกิตติคุณสามเล่มแรก

¹ “กรรตฺวาจก” กับ “กรรมาจก” (“กริยาที่ประธานเป็นผู้กระทำ” กับ “กริยาที่ประธานเป็นผู้ถูกกระทำ” หรือ “ตนเป็นผู้กระทำเอง” กับ “ผู้อื่นเป็นผู้กระทำ”) “raise” (ข้อ 19) อยู่ในรูปของกรรตฺวาจกที่พระเยซูเป็นผู้กระทำเอง และ “was raised” (ข้อ 22) อยู่ในรูปของกรรมาจกที่พระเจ้าเป็นผู้กระทำให้พระเยซู คือเป็นผู้ชูพระเยซูให้เป็นขึ้นมา พระเยซูไม่ได้เป็นผู้ชูพระองค์เอง (ผู้แปล)

² คำว่า “ยกขึ้น” หรือ “ชูขึ้น” มาจาก “raise” คำภาษาอังกฤษคำเดียวกัน และคำภาษากรีกคำเดียวกันคือ “ἐγχεῖν” (ผู้แปล)

³ “ipsissima verba” คำภาษาละตินที่เป็นคำต้นฉบับของเจ้าของคำพูดแบบคำต่อคำ (ผู้แปล)

⁴ Synoptics (พระกิตติคุณมัทธิว มาระโก และลูกา) ที่กล่าวถึงชีวิตและพันธกิจของพระเยซูจากมุมมองที่เหมือนกัน

เรายังได้ดูยอห์น 8:58 ซึ่งหลายคนเข้าใจผิดว่าเป็นหลักฐานของการดำรงอยู่ก่อนของพระเยซู

⁵³“ท่านยิ่งใหญ่กว่าอับราฮัมบิดาของเราหรือ? ท่านตายไปแล้ว และพวกผู้เผยพระวจนะก็ตายไปแล้วเช่นกัน ท่านคิดว่าท่านเป็นใครหรือ?” ⁵⁴พระเยซูตรัสตอบว่า “ถ้าเรายกย่องตัวเราเอง เกียรติของเราก็ไม่มีความหมาย พระบิดาของเราซึ่งพวกท่านกล่าวว่า เป็นพระเจ้าของท่าน คือผู้ที่ยกย่องเรา ⁵⁵ถึงแม้ท่านไม่รู้จักพระองค์ แต่เรารู้จักพระองค์ ถ้าเรากล่าวว่าเราไม่รู้จัก เราก็เป็นคนโกหกเหมือนท่าน แต่เรารู้จักพระองค์และทำตามพระดำรัสของพระองค์ ⁵⁶อับราฮัมบิดาของท่านชื่นชมยินดีเมื่อนึกถึงที่จะได้เห็นวันของเรา ท่านก็ได้เห็นแล้วและยินดี” ⁵⁷พวกยิวจึงทูลพระองค์ว่า “ท่านอายุยังไม่ถึงห้าสิบปี ท่านเคยเห็นอับราฮัมแล้วหรือ!” ⁵⁸พระเยซูตรัสตอบว่า “ก่อนอับราฮัมเกิดนั้น เราเป็น!” (ยอห์น 8:53-58 NIV)

การถกเถียงกันเริ่มด้วยคำถามที่ว่าใครเป็นใหญ่กว่ากัน พระเยซูหรืออับราฮัม (ข้อ 53) คำตอบก็คือพระเยซูทรงเป็นใหญ่กว่าอับราฮัม ไม่ใช่เพราะพระเยซูทรงยกย่องตัวพระองค์เอง แต่เป็นเพราะพระบิดาได้ทรงยกย่องพระองค์ (ข้อ 54) ถ้าพระเยซูทรงยกย่องตัวพระองค์เอง เกียรติของพระองค์ก็ไม่มีความหมาย พระเยซูตรัสต่อไปว่าอับราฮัมชื่นชมยินดีที่ได้ “เห็นวันของเรา” (ข้อ 56) คำกล่าวนี้หลายคนแปลผิดว่า “เห็นเรา” นั่นคืออับราฮัมได้เห็นองค์พระเยซู ความจริงแล้วสิ่งที่อับราฮัมเห็นก็คือวันของพระเมสสิยาห์⁵ นั่นก็คือวันแห่งอาณาจักรของพระเมสสิยาห์ อับราฮัม “ก็ได้เห็นแล้วและยินดี” อาณาจักรนั้นยังมาไม่ถึงในช่วงชีวิตของเขา ดังนั้นอับราฮัมคงได้เห็นตามการเผยพระวจนะ ประเด็นสำคัญอย่างหนึ่งของคำเผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิมก็คือการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์

แต่ชาวยิวเข้าใจประเด็นนี้ผิดไป “ท่านอายุยังไม่ถึงห้าสิบปี ท่านเคยเห็นอับราฮัมแล้วหรือ?” (ข้อ 57) ที่จริงคำถามนั้นกลับกันกับคำกล่าวของพระเยซู ในขณะที่พระเยซูตรัสเพียงว่าอับราฮัมได้เห็นวันของพระองค์ ชาวยิวก็พูดว่า “ท่านเคยเห็นอับราฮัมแล้วหรือ?” พระเยซูตรัสตอบในเรื่องนี้ว่า “ก่อนอับราฮัมเกิด เราเป็น” (ข้อ 58)

เราเข้าใจคำว่า “เราเป็น” ตรงนี้อย่างไร? ในพระคัมภีร์มีพระยาห์เวห์แต่เพียงผู้เดียวที่มีชื่อเรียกว่า “เราเป็น” บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพกล่าวว่า “เราเป็น” ที่พระเยซูตรัสตรงนี้หมายถึง “เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น”⁶ ในอพยพ 3:14 หากสิ่งนี้ถูกต้อง คำกล่าวของพระเยซูก็จะหมายถึงว่า “ก่อนอับราฮัมเกิด พระยาห์เวห์ทรงเป็น” แต่ยอห์น 8:58 กำลังพูดถึงพระเยซู ไม่ได้พูดถึงพระยาห์เวห์ ดังนั้นความพยายามใดๆ ที่จะพิสูจน์ว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าจากข้อนี้ จะลงเอยด้วยการพิสูจน์ว่าพระเยซูก็คือพระยาห์เวห์เท่านั้น เนื่องจากนั้นไม่ใช่ข้อสรุปที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพกำลังมองหา

⁵ “พระเมสสิยาห์” หมายถึง “พระคริสต์”

⁶ “I am” กับ “I am who I am”

ดังนั้น “เราเป็น” ในยอห์น 8:58 จึงไม่ได้หมายถึง “เราเป็น” ในอพยพ 3:14 ข้อสรุปจึงมีเพียงสองอย่างคือ พระเยซูเป็นพระเจ้า หรือพระองค์ไม่ได้เป็น และถ้าพระองค์เป็นพระเจ้า พระองค์ก็ต้องเป็นพระยาห์เวห์เท่านั้น ไม่ใช่พระองค์ที่สองในตรีเอกานุภาพ

การพูดว่า “ก่อนอับราฮัมเป็นอยู่ เราเป็น” นั้น พระเยซูทรงหมายความว่า พระองค์ทรงอยู่ก่อนอับราฮัมในแง่ของกาลเวลา (พระองค์มาก่อนหน้าอับราฮัม) หรือว่าในแง่ของสถานะ (พระองค์ทรงเป็นใหญ่กว่าอับราฮัม)? เราต้องจำไว้ว่าในข้อ 53 ก่อนหน้านี้ เป็นประเด็นที่เห็นชัดว่าเป็นเรื่องของลำดับความเป็นใหญ่ ไม่ใช่เรื่องของลำดับเหตุการณ์หรือวันเวลา ประเด็นไม่ได้อยู่ที่ว่าใครมาก่อนใคร แต่อยู่ที่ว่าใครอยู่เหนือกว่าใคร พระเยซูทรงมีอันดับหรือตำแหน่งที่เหนือกว่าอับราฮัมเพราะพระบิดาได้ทรงยกย่องพระองค์ แต่ไม่ว่าจะเป็นการคำนึงถึงประเด็นไหน (อันดับหรือลำดับเวลา) ข้อนี้ก็ไม่สามารถใช้พิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ได้ ที่จะพิสูจน์ได้มากที่สุดคือพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระยาห์เวห์ ถ้าคุณใช้ข้อนี้พิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ คุณก็จะมาจบลงที่พิสูจน์ว่าพระคริสต์ก็คือพระยาห์เวห์เอง แต่นั่นไม่ใช่ข้อสรุปที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพกำลังมองหา แต่ถ้าพระเยซูไม่ใช่พระยาห์เวห์ฉะนั้น “เราเป็น” จากอพยพ 3:14 จึงไม่ได้ใช้หมายถึงพระเยซู

ถ้าเราบอกว่าพระเยซูทรงมาก่อนอับราฮัมในเรื่องของลำดับเวลา ก็จะทำให้พระเยซูดำรงอยู่ก่อนแต่นั้นไม่ได้พิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า เพราะเหล่าทูตสวรรค์และผีมารก็ดำรงอยู่ก่อนอับราฮัมเช่นกัน แล้วเรากำลังพยายามจะพิสูจน์อะไรหรือ? ถ้าเรายังยืนยันการดำรงอยู่ก่อนของพระเยซูซึ่งไม่ได้พิสูจน์อะไรเลยกับการเป็นพระเจ้าของพระองค์ แล้วพระองค์จะทรงดำรงอยู่ก่อนในแง่ไหน? ถ้าเราบอกว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนอับราฮัมก็จะเป็นปัญหาในแง่ของพระคัมภีร์ เพราะพระเยซูทรงบังเกิดในเบธเลเฮม การบังเกิดของพระองค์สามารถหาช่วงเวลาและสถานที่ได้ คือในเบธเลเฮมราว 5 ปีก่อนคริสตกาล ซึ่งมาที่หลังอับราฮัมอย่างมาก ถ้าเราบอกว่า พระเยซูทรงดำรงอยู่ก่อนที่จะทรงบังเกิดในเบธเลเฮม นั่นก็จะหมายความว่าพระองค์เสด็จลงมาจากสวรรค์ตามที่บางคนเข้าใจว่าพระองค์ตรัสถึงพระองค์เองในยอห์น 6:41 (“เราเป็นอาหารซึ่งลงมาจากสวรรค์”) หรือ? พระเยซูทรงดำรงอยู่ก่อนในแง่ที่วิญญาณของพระองค์อยู่ก่อนอับราฮัมไหม? เรากำลังพูดถึงวิญญาณแบบไหนหรือถ้าหากพระเยซูไม่ใช่พระยาห์เวห์ และด้วยเหตุนี้พระองค์ก็ไม่ใช่ “เราเป็น” ในอพยพ 3:14? ไม่มีผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพคนไหนต้องการเปรียบพระเยซูให้เท่ากับพระยาห์เวห์ เพราะพระยาห์เวห์คือพระเจ้าพระบิดา ไม่ใช่พระเจ้าพระบุตร

คำอธิบายเพียงอย่างเดียวที่เข้าใจได้ก็คือเข้าใจ “ก่อนอับราฮัม” ในแง่ของสถานะ คือพระเยซูทรงอยู่เหนืออับราฮัม ยอห์นผู้ให้บัพติศมากล่าวถึงพระเยซูว่า “นี่คือผู้ที่ข้าพเจ้าพูดถึงว่า พระองค์ผู้เสด็จมาภายหลังข้าพเจ้าทรงเป็นใหญ่กว่าข้าพเจ้า เพราะพระองค์ทรงมาก่อนข้าพเจ้า” (ยอห์น 1:15 ฉบับ ESV) มันเป็นไปได้อย่างไรที่พระเยซูจะมาก่อนยอห์นผู้ให้บัพติศมา ในเมื่อพระองค์เกิดหลัง

ยอห์นผู้ให้บัพติศมา? ยอห์นผู้ให้บัพติศมาพูดไว้ชัดเจนว่าจะต้องเข้าใจเรื่องนี้ในแง่ของความเป็นใหญ่ (“ทรงเป็นใหญ่กว่าข้าพเจ้า”)

พระเยซูตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพกับพระเยซูตามพระคัมภีร์

เรามีพระเยซูสององค์อยู่ตรงหน้าเรา คือพระเยซูตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพกับพระเยซูตามพระคัมภีร์ ถ้าคุณจะพูดถึงพระเยซูกับผม ผมก็ต้องถามคุณว่าคุณกำลังพูดถึงพระเยซูองค์ไหนเพราะพระเยซูตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นแตกต่างจากพระเยซูตามพระคัมภีร์อย่างสิ้นเชิง

พระเยซูตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นเป็นการลงมาบังเกิดของพระเจ้าพระบุตร ถ้าเราใส่เป็นสมการได้ก็จะเป็น λόγος (logos, ถ้อยคำ, วาทะ) = พระเจ้าพระบุตร = พระเยซูคริสต์ สมการนี้ไม่เข้ากับยอห์น 1:1

สมการตามพระคัมภีร์คือ λόγος (logos, ถ้อยคำ, วาทะ) = พระยาห์เวห์ ⇒ พระเยซูคริสต์ ตรงนี้มีเครื่องหมายเท่ากับ แต่ยังมีลูกศรด้วยที่บ่งชี้ว่าพระยาห์เวห์ได้มาสถิตอยู่ในพระเยซูคริสต์ λόγος (โลกอส) นี้เท่ากับพระยาห์เวห์ แต่ไม่เท่ากับพระเยซู สิ่งตรงข้ามกันก็คือ สมการของความเชื่อในตรีเอกานุภาพกล่าวว่าพระเจ้าพระบุตรเท่ากับพระเยซูคริสต์ แต่สมการนี้ไม่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่าถูกต้องทั้งจากยอห์น 1:1 หรือยอห์น 1:14 หรือพระกิตติคุณยอห์น หรือพระคัมภีร์ใหม่ทั้งเล่ม

สมการของความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ λόγος (logos) = พระเจ้าพระบุตร เจอปัญหาในยอห์น 1:1 เมื่อเราอ่านคำกล่าวเช่น “พระวาทะเป็นพระเจ้า” นั้นปัญหามีอยู่ว่า ใครคือพระเจ้า? คำตอบตามพระคัมภีร์ก็คือ “เราคือพระเจ้า (พระยาห์เวห์) และไม่มีใครอื่น นอกจากเราแล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใด” (อิสยาห์ 45:5 ฉบับ NIV)⁷ พระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าเพียงองค์เดียว แล้วพระเจ้าพระบุตรมาจากไหนหรือ? สิ่งที่น่าแปลกใจก็คือ ไม่มีที่ใดในพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงพระเจ้าพระบุตรเลย ถ้าคุณอยากจะส่งเสริมความเชื่อในตรีเอกานุภาพล่ะก็ คุณกำลังใช้พระคัมภีร์ผิดเล่มแล้ว เพราะพระคัมภีร์เชื่ออย่างแน่วแน่ว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว ซึ่งแม้แต่บรรดานักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่ก็ยังยอมรับ

การที่คุณเชื่อในองค์พระเจ้าพระบุตร ผู้ที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้จากพระคัมภีร์นั้น เป็นสิ่งสำคัญสำหรับความรอดไหม? ใจคุณยึดอยู่กับความเชื่อในตรีเอกานุภาพแน่นมาก จนคุณไม่สามารถจะเชื่อได้ว่าไม่มีบุคคลดังกล่าวอยู่เลย แต่น่าเสียดายที่โง่เขลาสามารถเชื่อในบุคคลที่นึกคิดขึ้น ซึ่งไม่มีอยู่ในพระคัมภีร์ การตีความของความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นเป็นการตีความเกินจากที่มีในตัวเอง ใน

⁷ อิสยาห์ 45:5 “เราคือยาห์เวห์ และไม่มีผู้อื่นอีก นอกจากเรา ไม่มีพระเจ้า” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

สมัยที่ผมเชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมไม่ได้เดือดร้อนที่จะตรวจสอบการแปลความยอห์น 1:1 ของเราเลย และนั่นเป็นเพราะผมสันนิษฐานเอาไว้ว่า คริสเตียนทุกคนเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ และ “พระเจ้า” ในยอห์น 1:1 คือพระเจ้าพระบุตร ผมไม่เคยคิดที่จะพิสูจน์ข้อสันนิษฐานนั้นจากพระคัมภีร์เลย แล้วทำไมผมจะต้องพิสูจน์ด้วยในเมื่อทุกคนก็เชื่อเช่นนั้น?

แต่ข้อผิดพลาดของความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็ปรากฏให้เห็นเมื่อผมได้ทำตามหลักของการตีความตามตัวบทและตั้งคำถามเช่น ตัวบทนี้สนับสนุนมุมมองของความเชื่อในตรีเอกานุภาพจริง ๆ หรือ? “พระเจ้า” หมายถึง “พระเจ้าพระบุตร” จริง ๆ หรือ? มีหลักฐานที่ใหม่ใหม่ที่กล่าวถึงบุคคลดังกล่าว? ยอห์น 1:1 กล่าวว่า

In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God.

ในปฐมกาลพระวาตาดำรงอยู่ และพระวาตอยู่กับพระเจ้า และพระวาตเป็นพระเจ้า

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος.⁸

เราจะพิสูจน์คำยืนยันของความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้อย่างไรว่าคำ “พระเจ้า” ที่ปรากฏครั้งแรกในข้อนี้หมายถึงพระเจ้าพระบิดา และที่ปรากฏครั้งที่สองหมายถึงพระเจ้าพระบุตร? ทำไมเราจึงเปลี่ยนความหมายของคำ “พระเจ้า” ในช่วงของสามคำ? คำว่า “พระเจ้า” (“θεός”) สองคำนี้ในภาษากรีกจะคันด้วยคำเล็กๆ ว่า “καὶ” (kai, และ) ในขณะที่ฉบับแปลภาษาอังกฤษมีสี่คำมาคัน แต่เราก็สันนิษฐานโดยไม่มีข้อพิสูจน์ว่าคำ “พระเจ้า” ได้เปลี่ยนความหมายในช่วงของสามคำ ไม่มีทางที่จะพิสูจน์ข้อสันนิษฐานนี้ได้ นำเสียดายที่ข้อสันนิษฐานหนึ่งนำไปสู่อีกข้อสันนิษฐานหนึ่ง และดังนั้นเราจึงสันนิษฐานการดำรงอยู่ของอีกบุคคลหนึ่งซึ่งก็คือพระเจ้าพระบุตร ผู้ที่เท่าเทียมกับพระเจ้า เราใช้คำบุพบท “กับ” (ในคำกล่าวว่า “พระวาตทรงอยู่กับพระเจ้า”) มาเป็นหลักฐานให้กับพระเจ้าอีกพระองค์หนึ่ง ผมได้แสดงให้เห็นคร่าวๆ ก่อนว่า ผมก็สามารถพิสูจน์ในทางการตีความให้เห็นได้ว่าสามารถจะมีบุคคลมากขึ้นได้ถึงห้าหรือหกองค์ในพระเจ้าได้ตามหลักเหตุผลนั้น

สมการของความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ “Logos” (โลกอส, พระวาต) = พระเจ้าพระบุตรนั้น จะใช้ยกอ้างไม่ได้เพราะ “Logos” คือ “พระเจ้า” ที่ไม่ใช่ “พระเจ้าพระบุตร” สมการของความเชื่อในตรีเอกานุภาพอีกส่วนหนึ่งก็คือ “พระเจ้าพระบุตร = พระเยซูคริสต์” ก็ไม่สามารถพิสูจน์ได้เช่นกัน เพราะไม่พบที่ไหนเลยในยอห์นหรือในพระคัมภีร์ใหม่ ดังนั้นเราจึงไม่สามารถจะพูดว่า “Logos = พระเจ้าพระบุตร = พระเยซูคริสต์” หรือว่าเราจะย้ายส่วนตรงกลางของสมการนี้ออก แล้วก็บอกว่า “Logos = พระเยซูคริสต์”

⁸ แปลตรงตามคำกรีกได้ว่า “แรกเริ่มเดิมทีพระคำดำรงอยู่ และพระคำอ้างอิงถึงพระเจ้า และพระเจ้าคือพระคำ” (ผู้แปล)

คำว่า λόγος (*logos*) ไม่เคยใช้กับพระเยซูคริสต์ คำนี้มีปรากฏ 33 ครั้งในยอห์นที่นอกจากยอห์น 1:1 และไม่มีสักกรณีที่เคยใช้อ้างอิงถึงบุคคล “logos” ในพระคัมภีร์ใหม่จะหมายถึงคำพูดเสมอ ไม่มีหลักฐานในพระคัมภีร์กับสมการ “Logos = พระเยซูคริสต์”

ในทางกลับกันกับสมการตามพระคัมภีร์ที่ลูกศรใน “พระยาห์เวห์ ⇒ พระเยซูคริสต์” หมายถึง “มาสถิตอยู่ใน” เราไม่จำเป็นต้องพูดว่า “มาสถิตอยู่ใน” ด้วยซ้ำ เราสามารถพูดง่าย ๆ ว่า “พระยาห์เวห์ทรงอยู่ในพระเยซูคริสต์” เราใช้เครื่องหมายลูกศรแทนเครื่องหมายเท่ากับ เพื่อจะบ่งชี้ว่าพระเยซูไม่ใช่พระยาห์เวห์ แต่ยังบ่งชี้ว่าพระยาห์เวห์ได้เสด็จมาในองค์พระเยซู และถูกสำแดงให้เห็นในพระเยซูด้วย นี่คือความจริงที่เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง แต่คุณไม่รู้สึกลึกลับเพราะคุณไม่รู้พระคัมภีร์เดิมดีพอ สำหรับชาวยิวแล้วคำกล่าวนั้นน่าตกใจแน่ ๆ ว่า “คุณพูดว่าอย่างไรนะ? พระยาห์เวห์ พระผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกได้เสด็จมาในผู้ที่มิเชื่อว่าพระเยซูคริสต์อย่างนั้นหรือ?” พลังของถ้อยคำที่น่าอัศจรรย์นี้ถูกความเชื่อในตรีเอกานุภาพลอบออกไป คุณลองบอกมุสลิมคนหนึ่งดูสิว่า พระอัลเลาะห์ได้เสด็จมาในองค์พระเยซูคริสต์ แล้วคุณจะเห็นว่าเขตกใจอย่างมาก

วิญญาณของพระคริสต์

คำกล่าวมากมายในพระคัมภีร์เริ่มจะเข้าใจได้เมื่อเราตระหนักว่า พระเยซูตามพระคัมภีร์เป็นผู้ที่พระยาห์เวห์มาสถิตอยู่ในพระองค์ พระเยซูตรัสว่า “ถ้อยคำที่พวกท่านได้ยินนี้ไม่ใช่คำของเราเอง แต่เป็นของพระบิดาผู้ทรงส่งเรามา” (ยอห์น 14:24 ฉบับ NIV) และ “ถ้อยคำที่เรากล่าวแก่พวกท่านนั้น ไม่ได้เป็นถ้อยคำของเราเอง แต่พระบิดาผู้สถิตอยู่ในเรานั้นทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์” (ยอห์น 14:10 ฉบับ NRSV) พระยาห์เวห์พระบิดาเป็นผู้ทำงานต่างๆ ที่พระเยซูทรงกระทำ เปโตรกล่าวในคำสั่งสอนครั้งแรกของเขาว่า พระเจ้าเป็นผู้ที่ทรงทำการอัศจรรย์ และหมายสำคัญต่างๆ ผ่านทางพระเยซูชวาวาซาเรีธ (กิจการ 2:22)⁹

สำหรับคำถามที่ว่าวิญญาณของพระเยซูคืออะไร ความเชื่อในตรีเอกานุภาพต้องเตรียมรับมือกับปัญหาใหญ่เรื่อง “ความเกี่ยวข้องกันของสองธรรมชาติ” นี่เป็นปัญหาพื้นฐานของศาสนศาสตร์เกี่ยวกับองค์พระคริสต์¹⁰ ที่พวกเราบางคนใช้เวลาหลายปีในการพยายามหาคำตอบ เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามาในโลกนั้นเกิดอะไรขึ้นในช่วงที่บังเกิดจากหญิงพรหมจารี? เรื่องนี้มีแนวคิดอยู่สองกลุ่ม แต่ผมจะเน้นมุมมองแบบอเล็กซานเดรียเพราะเป็นมุมมองตามมาตรฐานของผู้เชื่อในตรีเอกานุ

⁹ กิจการ 2:22 “ท่านทั้งหลายผู้เป็นชนชาติอิสราเอล จงฟังเรื่องต่อไปนี้ คือพระเยซูชวาวาซาเรีธผู้ที่พระเจ้าทรงรับรองต่อท่านทั้งหลาย โดยการอิทธิฤทธิ์ การอัศจรรย์และหมายสำคัญต่าง ๆ ที่พระเจ้าได้ทรงทำโดยพระองค์ท่ามกลางท่านทั้งหลาย ดังที่พวกท่านทราบอยู่แล้ว” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

¹⁰ Christology หรือ “การศึกษาเกี่ยวกับองค์พระคริสต์”

ภาพที่เอาชนะมูมมองแบบเนสโตเรียส ตามศาสนศาสตร์เกี่ยวกับพระคริสต์แบบอเล็กซานเดรีย เมื่อพระเยซูเสด็จเข้ามาในโลกและบังเกิดจากนางมารีย์นั้นพระองค์ทรงมีร่างกายตามธรรมชาติ นั่นคือสาเหตุที่พระองค์จึงทรงสามารถกิน ดื่ม พระโลหิตไหล และสิ้นพระชนม์บนกางเขนได้

แล้วจิตวิญญาณของพระองค์ล่ะ? พระเยซูทรงมีวิญญาณของมนุษย์ไหม? ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นผู้ที่ชีวิตอยู่ในพระกายของพระเยซูก็คือพระเจ้าพระบุตร หรือจะพูดอีกอย่างก็คือพระเจ้าพระบุตรคือพระวิญญาณที่ดำรงอยู่ในพระกายของพระเยซู ซึ่งไม่ใช่วิญญาณของมนุษย์แต่เป็นวิญญาณของพระเจ้า นั่นก็คือวิญญาณของพระองค์ที่สองที่รวมอยู่ในพระเจ้า ที่สำคัญคือยังหมายความว่าพระเยซูไม่ได้มีวิญญาณของมนุษย์

ในทางกลับกัน หากวิญญาณภายในพระเยซูเป็นวิญญาณของมนุษย์ แล้วพระองค์ก็ทรงมีร่างกายของมนุษย์ด้วย พระเยซูก็จะเป็นมนุษย์ที่แท้และมนุษย์ที่สมบูรณ์ (มนุษย์ประกอบขึ้นด้วยร่างกายและวิญญาณ) แต่พระเจ้าพระบุตรจะอยู่ตรงส่วนไหน ถ้าหากพระเยซูทรงเป็นมนุษย์ที่แท้จริง ซึ่งมีร่างกายของมนุษย์และมีจิตวิญญาณของมนุษย์? นั่นคือปัญหาของการมีสองธรรมชาติ

สิ่งที่เราเห็นในพระคัมภีร์เป็นการสถิตอยู่ภายในอีกคน มากกว่าแนวคิดตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพเรื่องการลงมาบังเกิด มีสองบุคคลที่ผู้หนึ่งอยู่ในอีกผู้หนึ่ง คือพระเจ้าสถิตอยู่ในมนุษย์ในลักษณะเดียวกับที่พระเจ้าสถิตอยู่ในคุณและผม

แต่ในความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น พระเยซูคือพระเจ้าพระบุตร ไม่ใช่เพราะการสถิตอยู่ภายใน แต่เป็นเพราะพระเจ้าพระบุตรนั้นเทียบเท่ากับพระเยซูคริสต์ทุกอย่าง (พระเจ้าพระบุตร = พระเยซูคริสต์) นั่นคือเหตุที่บรรดานักศาสนศาสตร์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เช่น มอลท์มานน์¹¹ จึงสามารถพูดถึง “พระเจ้าที่ถูกตรึงกางเขน” การตรึงพระเยซูก็คือการตรึงพระเจ้าพระบุตร สมการนี้จะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อพระเยซูคริสต์ไม่ได้มีวิญญาณของมนุษย์ แต่นั่นจะทำให้เกิดคำถามว่า แล้วพระเยซูของคัมภีร์เป็นมนุษย์จริงหรือไม่ คำตอบก็คือ “ไม่” เพราะว่าพระองค์ไม่ได้มีวิญญาณของมนุษย์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ที่สำคัญยิ่งกว่าร่างกายด้วยซ้ำ มุสลิมผู้ระเบิดพลีชีพเข้าใจเรื่องนี้ดี เพราะในมูมมองของพวกเขานั้น ร่างกายอาจถูกระเบิดทำลาย แต่วิญญาณจะไปสู่สวรรค์

อะไรหรือที่เป็น “ตัวผม”? มันก็คือวิญญาณของผม เพราะตัวผมคือวิญญาณของผม ร่างกายของผมไม่ใช่ “ตัวผม” ในความเป็นจริงแล้ว ร่างกายปัจจุบันของผมไม่ใช่ร่างกายที่ผมมีเมื่อ 20 ปีก่อน โดยเฉพาะร่างกายที่ผมมีเมื่อ 40 ปีก่อนขณะผมยังแข็งแรง แต่ที่คุณเห็นในวันนี้คือชายคนหนึ่ง ที่ตัวหักงออยู่บนเก้าอี้เพราะกระดูกสันหลังคด หากร่างกายคือทั้งหมดที่ผมมีอยู่ ผมก็เป็นคนที่น่า

¹¹ Jurgen Moltmann นักศาสนศาสตร์ปฏิรูปชาวเยอรมันผู้เขียนเรื่อง “พระเจ้าที่ถูกตรึงกางเขน” (The Crucified God)

สมเพชสุดในบรรดามนุษย์ทั้งหมด ฉะนั้น “ก็ให้เรากินและดื่มเถิด เพราะว่าพรุ่งนี้เราก็จะตาย” (1 โครินธ์ 15:32)

ในนิมิตอัศจรรย์ของยอห์น “เห็นวิญญาณทั้งหลายของผู้ที่ถูกฆ่าอยู่ใต้แท่นบูชา” (วิวรณ์ 6:9 ฉบับ NIV) สิ่งที่เขาเห็นอยู่ใต้แท่นบูชาไม่ใช่ร่างกาย แต่เป็นวิญญาณของผู้พลีชีพ “วิญญาณของคนชอบธรรมซึ่งทำให้สมบูรณ์แล้ว” (ฮีบรู 12:23 ฉบับ NIV) มนุษย์คือวิญญาณ ถ้าคุณเอาวิญญาณของเขาออกไป สิ่งที่เหลืออยู่ก็คือเปลือกที่ห่อหุ้ม เปาโลพูดถึงร่างกายของเขาว่าเป็นเหมือนเรือนกายที่จะถูกทำลายไปเมื่อเขาตาย (2 โครินธ์ 5:1-5) เขาปรารถนาที่จะสวมกายใหม่จากพระเจ้า แต่ถึงกระนั้นกายใหม่ฝ่ายวิญญาณจะเป็นสิ่งภายนอกสำหรับเขา ตัวตนของเปาโลนั้นไม่ใช่ร่างกายของเขา แต่เป็นวิญญาณของเขา

ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นวิญญาณในพระเยซูไม่ใช่วิญญาณของมนุษย์ แต่เป็นวิญญาณของพระเจ้าพระบุตร เมื่อเนสโตริอุส¹²คัดค้านว่าตามรากฐานนี้พระเยซูจะเป็นมนุษย์จริงๆไม่ได้ เขาจึงถูกประกาศว่าเป็นพวกเชื่อผิด สิ่งที่เขาเสนอไม่ใช่สมการเท่ากับ (=) แต่เป็นการสถิตอยู่ใน (⇒) เพราะเขายอมรับว่าวิญญาณของพระเจ้ากับวิญญาณของมนุษย์ไม่ใช่อันเดียวกันและไม่เหมือนกัน วิญญาณของมนุษย์ประทานมาจากพระเจ้าและกลับไปสู่พระเจ้า (ปัญญาจารย์ 12:7) แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้มนุษย์เท่าเทียมกับพระเจ้า แม้ว่าความจริงแล้ว พระเจ้าทรงเป็นผู้ทรงระบายลมหายใจแห่งชีวิตเข้าไปในมนุษย์ก็ตาม (ปฐมกาล 2:7) เรามีวิญญาณที่เหมือนกับวิญญาณของพระเจ้ายิ่งกว่าเพราะว่าพระองค์ทรงระบายพระวิญญาณของพระองค์เข้าในเรา แต่นั่นไม่ได้ทำให้เราเท่าเทียมกับพระเจ้า

ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นจะมีสองบุคคลที่เท่าเทียมกันทุกประการ (พระเจ้าพระบุตร = พระเยซูคริสต์) แม้จะมีความจริงในพระคัมภีร์ว่า ไม่มีใครที่เท่าเทียมกับพระยาห์เวห์และไม่มีพระเจ้าอื่นนอกจากพระองค์ (อิสยาห์ 45:5-6)¹³ แต่เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น เราไม่ได้สนใจพระคัมภีร์เดิมอย่างจริงจัง เราต้องการแต่พระคัมภีร์ใหม่และไม่ได้ต้องการพระคัมภีร์ใหม่ทั้งเล่มด้วยซ้ำ แต่ต้องการเฉพาะพระคัมภีร์ตอนที่ดูเหมือนจะสนับสนุนความเชื่อในตรีเอกานุภาพเท่านั้น

ผมต้องตกใจอย่างสุด ๆ เมื่อพยายามพิสูจน์การดำรงอยู่ของ “พระเจ้าพระบุตร” จากพระคัมภีร์ เพราะตลอดมาผมคิดว่า การดำรงอยู่ของพระองค์เป็นความจริง แต่ผมไม่เคยพยายามพิสูจน์เรื่องนี้จากพระคัมภีร์ ผมจึงถามตัวเองทันทีว่า “ผมเป็นผู้ที่เชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวจริงหรือ?” ถ้า

¹² Nestorius เป็นหัวหน้าบาทหลวงแห่งคอนสแตนติโนเปิลระหว่างปี ค.ศ. 428-431

¹³ อิสยาห์ 45:5-6 ⁵“เราคือยาห์เวห์ และไม่มีผู้อื่นอีก นอกจากเรา ไม่มีพระเจ้า เราคาดหมายให้เจ้า แม้เจ้าไม่รู้จักรเรา ⁶ เพื่อว่าคนจะรู้ตั้งแต่ที่ตะวันออกและจากที่ตะวันตกว่า ไม่มีใครนอกจากเรา เราคือยาห์เวห์ และไม่มีผู้อื่นอีก” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

ผมเป็นผู้ที่เชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวจริง ๆ แล้วทำไมผมจึงจะเชื่อในบุคคลอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากพระยาห์เวห์?”

ความเชื่อว่าพระเจ้ายามีเพียงองค์เดียวกับชาวยิว

ผมครุ่นคิดเกี่ยวกับคำถามเหล่านี้ที่เกี่ยวข้องกับการนำคำสอนแห่งความรอดไปยังชาวมุสลิมและชาวยิวด้วย ความเชื่อว่าพระเจ้ายามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์จะเข้าถึงชาวมุสลิม แต่นี่จะเป็นคำสอนที่ชาวยิวสามารถจะยอมรับได้ดียิ่งกว่าชาวมุสลิม มันจะเป็นเรื่องยากกับชาวมุสลิมมากกว่ากับชาวยิวที่จะยอมรับเรื่องการเสด็จมาของพระเจ้าในองค์พระเยซูคริสต์ แต่อย่างไรก็ตาม นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าชาวยิวจะยอมรับเรื่องนี้ได้ง่าย ๆ

ผมคิดว่าพระเจ้ากำลังให้เรื่องความเชื่อว่าพระเจ้ายามีเพียงองค์เดียวกับเราในยุคสุดท้ายนี้ด้วยเหตุผลที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ พระองค์กำลังหันความสนใจของพระองค์กลับไปสู่ประชากรอิสราเอล เราได้จากพระคัมภีร์ว่าก่อนที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา ชาวประเสริฐจะกลับไปยังชาวยิว การประกาศกับชาวยิวเป็นส่วนที่คริสตจักรได้ล้มเหลวอย่างมาก

ชาวยิวที่ยอมรับพระคริสต์เป็นพระเมสสิยาห์จำนวนเพียงหยิบมือ ที่เราได้พยายามประกาศเป็นกลุ่มคนที่น่าสงสารซึ่งลืมนึกไปว่าพวกเขาเป็นชาวยิว ด้วยข้อยกเว้นบางประการ และในหมู่คนเหล่านี้ที่เข้าสู่หนัดและถือรักษาธรรมเนียมปฏิบัติก็ถูกคริสเตียนที่เชื่อในตรีเอกานุภาพตราหน้าว่าเป็นคริสเตียนเทียมเท็จ

ในยุคสุดท้ายนี้องค์ผู้เป็นเจ้ากำลังนำเรากลับมาสู่ความเชื่อว่าพระเจ้ายามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ อีกไม่นานก็ถึงเวลาที่เราจะนำคำสอนนี้ไปบอกชาวยิว ในทางกลับกัน คำสอนตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะไม่เข้าถึงชาวยิวที่มีรากลึกในพระคัมภีร์เดิม ถ้ามีใครทำให้ชาวยิวเปลี่ยนใจมาเชื่อในตรีเอกานุภาพได้สำเร็จ ผมจะนึกถึงสิ่งที่พระเยซูตรัสว่า “วิบัติแก่เจ้าพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี เจ้าคนหน้าซื่อใจคด! เจ้าไปทั่วทั้งทางบกและทางทะเล เพื่อจะได้สักคนหนึ่งมาเชื่อ และเมื่อเขามาเชื่อแล้ว เจ้าก็ทำให้เขาเป็นบุตรของนรกยิ่งกว่าที่เจ้าเป็นสองเท่า” (มัทธิว 23:15 ฉบับ NIV)

เพื่อความรอดของคุณ คุณจะเชื่อวางใจในพระเยซูผู้ที่ไม่ใช่มนุษย์แต่เป็นพระเจ้าพระบุตรผู้ไม่ได้มีอยู่ในพระคัมภีร์หรือไม่? ในฐานะอดีตผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพที่ยังรากลึกในพระวจนะของพระเจ้า ผมจึงสามารถพูดได้โดยไม่ต้องกลัวความขัดแย้งว่า ไม่มีทางที่จะพิสูจน์การดำรงอยู่ของพระเจ้าพระบุตรได้เลย เราได้ยอมรับแบบหลับตาเชื่อโดยไม่พิจารณาให้ดีเพราะเราได้ถูกสอนมาอย่างนั้น

แต่ทันทีที่คุณเริ่มตรวจสอบหลักฐาน ทุกอย่างก็ตกไป คุณจะรอดโดยที่เชื่อวางใจในผู้ที่ไม่ได้มีอยู่จริงอย่างนั้นหรือ? นี่ให้หลักฐานอะไรกับความหวังว่าจะรอดได้หรือไม่?

เรายังจะสามารถประกาศความเชื่อในตรีเอกานุภาพให้กับชาวยิวซึ่งเป็นผู้ที่รู้มาตั้งแต่ต้นว่าพระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าเดียว และรู้ว่า “พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้า นอกจากพระองค์แล้วไม่มีพระเจ้าอื่นใด” (เฉลยธรรมบัญญัติ 4:35 ฉบับ NIV) ได้หรือไม่? เราจะไปบอกพวกเขาว่าพวกเขาควรอ่านพระคัมภีร์ของพวกเขาอย่างไร? หรือจะบอกว่าพวกเขาควรจะโยนพระคัมภีร์ของพวกเขาทิ้งแล้วมาอ่านพระคัมภีร์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพแทนไหม?

ความคิดของยอห์นเกี่ยวกับเกียรติ

คุณจะเข้าใจพระกิตติคุณยอห์นได้คุณก็ต้องเรียนที่จะคิดตามแบบพระคัมภีร์ ถ้าคุณคิดตามแบบความเชื่อในตรีเอกานุภาพคุณก็จะจมปลักอยู่กับข้อผิดพลาดและความขัดแย้ง

ให้เราดูปัญหาเรื่องการดำรงอยู่ก่อนในยอห์น 17:5 ที่ว่า “และบัดนี้ ข้าแต่พระบิดา ขอทรงให้ข้าพระองค์ได้รับเกียรติต่อพระพักตร์พระองค์ คือเกียรติที่ข้าพระองค์มีส่วนร่วมกับพระองค์ก่อนที่โลกเริ่มขึ้น” (ฉบับ NIV) ถ้าคุณจะฟังแต่เฉพาะวิธีการตีความเพื่อทำความเข้าใจข้อนี้ คุณก็จะไปไม่ถึงไหน เพราะความคิดของยอห์นแตกต่างจากของเราจนทำให้เมื่อคุณอ่านเหมือนเช่นพระคัมภีร์ตอนนี้ คุณก็จะอ่านด้วยความคิดแบบตรีเอกานุภาพของคุณเองเข้าไปในตัวบทว่า “ขอทรงให้ข้าพระองค์ได้รับเกียรติของความเป็นพระเจ้าต่อพระพักตร์พระองค์ คือเกียรติที่ข้าพระองค์มีส่วนร่วมกับพระองค์ก่อนโลกเริ่มขึ้น” เรามองเกียรตินี้ว่าเป็น “เกียรติของความเป็นพระเจ้า” คือเกียรติของพระเจ้าพระบุตรวิธีเดียวเท่านั้นที่เราจะพิสูจน์การเป็นพระเจ้าของพระคริสต์จากข้อนี้ก็คือ การอ่านให้มีสิ่งนั้นอยู่ในตัวบทเพื่อให้หมายความว่า “เกียรติในความเป็นพระเจ้าที่ข้าพระองค์มีส่วนร่วมกับพระองค์” นั่นก็คือเกียรติของพระเจ้าพระบุตร

แล้วอะไรคือทางเลือก? ทางเลือกที่เราไม่คิดที่น่าสนใจ นั้นเป็นเพราะความคิดของยอห์นเรื่องเกียรตินั้นแตกต่างจากของเรา ในฐานะของผู้ตีความพระคัมภีร์ที่มีความรับผิดชอบ คุณจะต้องค้นคว้าว่า “เกียรติ” และดูว่าคำนี้ใช้อย่างไรในยอห์น ที่จริงแล้วการศึกษาคำเป็นขั้นแรกสุดของการตีความ

ยอห์น 17:24 กล่าวคล้ายกันว่า “ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ปรารถนาให้คนเหล่านั้นที่พระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์นั้น อยู่กับข้าพระองค์ในที่ที่ข้าพระองค์อยู่ และให้พวกเขาเห็นเกียรติของข้าพระองค์ คือเกียรติซึ่งพระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ เพราะพระองค์ทรงรักข้าพระองค์ก่อนที่จะทรงสร้าง [วางรากฐาน] โลกนี้” (ฉบับ NIV)

เกียรตินี้ได้มอบให้กับพระเยซู “ก่อนการวางรากสร้างโลก” เป็นคำที่เราได้พิจารณากันไปแล้ว เรายังก็เช่นกันที่ถูกเลือกไว้ตั้งแต่ก่อนที่จะวางรากสร้างโลก (เอเฟซัส 1:4) สิ่งที่เป็นจริงกับพระเยซู ก็เป็นจริงกับเราด้วย นี่อาจไม่ช่วยความเชื่อในตรีเอกานุภาพ แต่ความจริงของเรื่องนี้ก็คือว่าคุณและผมได้ถูกเลือกก่อนการวางรากสร้างโลกเพราะความรักของพระเจ้าที่มีต่อเรา

เพื่อให้เข้าใจความคิดเรื่องเกียรติที่ผิดจากธรรมดาของยอห์นเพิ่มเติม ให้เราดูยอห์น 13:29-33

²⁹ เนื่องจากยูดาสเป็นคนถือเงิน บางคนจึงคิดว่าพระองค์ตรัสบอกให้เขาไปซื้อสิ่งจำเป็นสำหรับงานฉลองเทศกาลนี้” หรือไม่กี่ให้ทานแก่คนจนบ้าง ³⁰ เมื่อยูดาสรับขนมปังชิ้นนั้นแล้วเขาก็ออกไปทันที ขณะนั้นเป็นเวลากลางคืน ³¹ เมื่อเขาออกไปแล้ว พระเยซูจึงตรัสว่า “บัดนี้บุตรมนุษย์ได้รับเกียรติและพระเจ้าทรงได้รับพระเกียรติในบุตรมนุษย์ ³² ถ้าพระเจ้าทรงได้รับพระเกียรติในบุตรมนุษย์ พระเจ้าจะถวายเกียรติแก่พระบุตรมนุษย์ในพระองค์เอง และจะถวายเกียรติพระบุตรทันที ³³ ลูกทั้งหลายเอ๋ย เราจะอยู่กับพวกท่านอีกเพียงไม่นาน ท่านจะเสาะหาเรา และอย่างที่เราพูดกับพวกยิวและตอนนี้เราก็มุ่ดกับพวกท่านด้วยว่า ที่ที่เราากำลังจะไปนั้น พวกท่านไปไม่ได้” (ฉบับ NIV)

จงสังเกตการใช้ “เกียรติ” บ่อยๆ และคำที่คล้ายกัน (ที่ขีดเส้นใต้ด้านบน) หลายคนตีความเกียรตินี้ว่าเป็น “เกียรติของพระเจ้า” ที่ดูเหมือนพระเยซูกำลังตรัสว่า “บัดนี้บุตรมนุษย์ได้รับเกียรติในความเป็นพระเจ้า” ในข้อ 33 พระองค์ตรัสว่า “ลูกทั้งหลายเอ๋ย เราจะอยู่กับพวกท่านอีกไม่นาน” นั้นเป็นเพราะพระองค์กำลังจะถูกตรึงที่กางเขน “เกียรติ” ที่ยอห์นหมายถึงก็คือการตายบนกางเขน หากเป็นเช่นนั้น เหตุใดยอห์น 17:24 จึงกล่าวว่า พระเยซูทรงได้รับเกียรติก่อนที่จะพระบิดาจะทรงวางรากสร้างโลก? นั่นก็เป็นเพราะพระเมสโปดกทรงถูกปลงพระชนม์ก่อนจะวางรากสร้างโลก (วิวรณ์ 13:8)¹⁴ การที่พระเยซูทรงถูกตรึงก่อนวางรากสร้างโลกนั้น ไม่ใช่ตามกาลเวลา แต่ตามการรู้ล่วงหน้าของพระเจ้า ยอห์นไม่ได้สอนอะไรเกี่ยวกับเกียรติในการเป็นพระเจ้าที่ดำรงอยู่ก่อนของพระเยซู

พระเยซูตรัสถึงเกียรติ ซึ่งก็คือการตายบนกางเขนว่าเป็นการถูก “ยกย่อง” หรือ “ยกขึ้น” คือ “เมื่อพวกท่านยกบุตรมนุษย์ขึ้น ท่านก็จะรู้ว่าเราคือผู้ที่อ้างว่าเราเป็น”¹⁵ และเราไม่ได้ทำอะไรตามใจชอบ แต่พูดตามที่พระบิดาได้ทรงสอนเรา” (ยอห์น 8:28)

¹⁴ “คือคนที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมสโปดกผู้ถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกสร้างโลก” (วิวรณ์ 13:8)

¹⁵ “เราเป็น” ที่พบในข้อนี้ ถ้าจะบอกว่าอ้างถึง “เราเป็น” ในอพยพ 3:14 ก็เป็นเรื่องน่าขำ เพราะนี่จะทำให้พระยาห์เวห์เทียบเท่ากับบุตรมนุษย์ สิ่งนี้จะเป็นปัญหาทางศาสนศาสตร์ และยังทำให้พระยาห์เวห์เป็นผู้ที่พูดว่า “เราไม่ได้ทำอะไรตามใจชอบ แต่พูดตามที่พระบิดาได้ทรงสอนเรา” คำพูดดังกล่าวเป็นไม่ได้ที่พระยาห์เวห์จะเป็นผู้ตรัส เหมือนกับที่พระเยซูตรัสในยอห์น 14:24 ว่า “ถ้อยคำที่พวกท่านได้ยินนี้ไม่ใช่คำของเราเอง แต่เป็นของพระบิดาผู้ทรงส่งเรามา” เพราะสำหรับพระเยซูแล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นนอกจากพระยาห์เวห์พระบิดาของพระองค์

ในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษนั้นคำว่า “ยกขึ้น” ไม่ได้ยึดใจความของภาษากรีก คำว่า “ยกขึ้น” (ὑψόω, *hupsoō*) ในพจนานุกรมมาตรฐานภาษากรีกไม่ว่าฉบับไหนจะหมายถึง “การยกย่อง” คำนี้ในยอห์นหมายถึงความตายบนกางเขน

³² แต่เมื่อเราถูกยกขึ้นจากแผ่นดินโลกแล้ว เราจะชักนำคนทั้งปวงมาหาเรา” ³³ พระองค์ตรัสอย่างนั้นเพื่อแสดงว่าพระองค์จะสิ้นพระชนม์แบบใด ³⁴ ผู้ชนจึงพูดว่า “เราได้ยินมาจากรรมบัญญัติว่า พระคริสต์จะดำรงอยู่เป็นนิตย์ แล้วท่านพูดได้อย่างไรว่า ‘บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้น’ บุตรมนุษย์ผู้นี้คือใครหรือ?” (ยอห์น 12:32-34 ฉบับ NIV)

พระเยซูจะได้รับการยกย่อง ได้รับเกียรติและถูกยกขึ้นที่กางเขน พระองค์ตรัสอย่างนั้นเพื่อแสดงว่าพระองค์จะสิ้นพระชนม์แบบใด (ข้อ 33) และดูเหมือนคนทั้งหลายก็รู้ว่าพระองค์กำลังพูดถึงความตายของพระองค์ (ข้อ 34)

พระเยซูตรัสถึงงูทองสัมฤทธิ์ในถิ่นทุรกันดาร (กันดารวิถี 21:5-9) ว่า “และเมื่อโมเสสยกขึ้นในถิ่นทุรกันดารอย่างไร บุตรมนุษย์ก็ต้องถูกยกขึ้นอย่างนั้น เพื่อใครก็ตามที่เชื่อวางใจในพระองค์จะมีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:14-15 ฉบับ ESV) คำว่า “ยกขึ้น” ตรงนี้หมายถึงกางเขน งูทองสัมฤทธิ์ถูกยกขึ้นอย่างไร บุตรมนุษย์ก็จะถูกยกขึ้นอย่างนั้น เพื่อทุกคนที่มองไปที่พระเยซูเหมือนผู้ที่มองไปที่งูทองสัมฤทธิ์ก็จะรอด

เราได้เห็นว่ายอห์น 17:5 ไม่ได้หมายถึงเกียรติของพระเจ้า (“และบัดนี้ ข้าแต่พระบิดา ขอทรงให้ข้าพระองค์ได้รับเกียรติต่อพระพักตร์พระองค์ คือเกียรติที่ข้าพระองค์มีร่วมกับพระองค์ก่อนที่โลกเริ่มขึ้น”) คำว่า “ก่อนที่โลกเริ่มขึ้น” อธิบายไว้ในวิวรณ์ 13:8

ชาวโลกทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกจะกราบนมัสการสัตว์ร้ายนั้น คือบรรดาผู้ที่ไม่ได้มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดก¹⁶ ผู้ถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกสร้างโลก (วิวรณ์ 13:8 ฉบับ NIV)

เกียรติในยอห์น 17:5 นั้นไม่ใช่เกียรติของพระเจ้าที่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพอ่านเกินจากที่มีในตัวเอง แต่เป็นการยกย่องซึ่งในภาษาของยอห์นนั้นหมายถึงการถูกยกขึ้นบนกางเขน สิ่งนี้สำเร็จแล้วตั้งแต่วางรากสร้างโลก เพราะพระเยซูทรงถูกฆ่าและถูกยกขึ้น ไม่เฉพาะที่เนินเขาที่ทรงถูกตรึงกางเขนแต่ตั้งแต่แรกสร้างโลกแล้ว เมื่อคุณเข้าใจรูปแบบความคิดของยอห์นในพระกิตติคุณยอห์น และวิวรณ์ก็จะเห็นความหมายที่ไม่คาดคิด ปกติเราจะคิดว่าความตายเป็นสิ่งเลวร้ายและหวังว่าเรา

¹⁶ คำภาษากรีกสำหรับ “เมษโปดก” มีปรากฏ 29 ครั้งในวิวรณ์ มีการปรากฏหนึ่งครั้งที่อ้างถึงปฏิปักษ์พระคริสต์ ที่เหลืออีก 28 ครั้งทั้งหมดอ้างถึงพระเยซู (28 คือ 4x7 โดยที่ 4 กับ 7 เป็นตัวเลขสำคัญในวิวรณ์)

จะไม่ตายเมื่ออายุน้อย แต่สำหรับพระเยซูในวัย 33 ปีนั้นการตายบนกางเขนเป็นเกียรติและการยกย่องสูงสุด

พระคัมภีร์ใหม่มีการเปรียบเทียบหลายอย่างระหว่างเรากับพระเยซู แต่เป็นเพราะความเชื่อในตรีเอกานุภาพเราจึงมักจะไม่น่าสนใจ เพราะสิ่งเหล่านั้นทำให้พระเยซูดูเหมือนมนุษย์เกินไป โรม 8:29-30 กล่าวว่า

²⁹ เพราะบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงทราบอยู่แล้ว พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้ก่อนให้เป็นเหมือนพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพี่น้องมากมาย ³⁰ และบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ก่อนนั้น พระองค์ก็ทรงเรียกด้วย บรรดาผู้ที่พระองค์ทรงเรียกมานั้น พระองค์ก็ทรงนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมด้วย บรรดาผู้ที่ทรงนับว่าเป็นผู้ชอบธรรม พระองค์ก็ทรงให้ได้รับเกียรติด้วย (ฉบับ NIV)

“กำหนดไว้ก่อน” (προορίζω, *proorizō*) หมายถึง “แต่งตั้งไว้ก่อน” หรือ “หมายไว้ล่วงหน้า” การใช้ “แต่งตั้งไว้ก่อน” ก็ดีกว่า “กำหนดไว้แล้ว” เพราะว่าคำหลังจะเต็มไปด้วยความหมายตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพและศาสนศาสตร์ คำภาษากรีกนี้ไม่ได้เกี่ยวกับการตัดสินใจตามความประสงค์ของคุณ แต่เป็นการที่พระเจ้าได้ทรงตัดสินใจพระทัย และตามการรู้ล่วงหน้าของพระองค์นั้น พระองค์ทรงหมายไว้ล่วงหน้าว่า เราควรจะเป็นเหมือนพระฉายาแห่งพระบุตรของพระองค์ เพื่อที่พระเยซูจะได้เป็นบุตรหัวปีในครอบครัวของบรรดาผู้ที่ได้รับการทรงเรียก ผู้ที่ทรงนับว่าเป็นคนชอบธรรมและทรงให้ได้รับเกียรติแม้ตั้งแต่แรกสร้างโลก

พระเยซูผู้ที่ “มาจากพระเจ้า”

ยอห์น 6:46 เป็นอีกข้อหนึ่งที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพชื่นชอบที่กล่าวว่า “ไม่มีใครได้เห็นพระบิดา เว้นแต่ผู้ซึ่งมาจากพระเจ้าเท่านั้นที่ได้เห็นพระบิดา” (ฉบับ NIV) ในภาษากรีกคำ “มาจากพระเจ้า” คือ “ἀπὸ τοῦ Θεοῦ” ที่คำว่า “พระเจ้า” เป็นคำสัมพันธการกที่แสดงความเป็นเจ้าของ เราเข้าใจอย่างไร?

สองบทต่อมาพระเยซูตรัสว่า “แต่เนี่ยพวกท่านตั้งใจจะฆ่าเรา ผู้ที่ได้บอกความจริงที่เราได้ยินมาจากพระเจ้า” แก่พวกท่าน (ยอห์น 8:40 ฉบับ NIV) คำว่า “มาจากพระเจ้า” ตรงนี้ในภาษากรีกจะเหมือนกันเลยกับ “มาจากพระเจ้า” ในยอห์น 6:46 ในยอห์น 9:33 ชายที่ตาหายบอดกล่าวกับฟาริสีว่า “ถ้าชายผู้นี้ไม่ได้มาจากพระเจ้า เขาก็ไม่สามารถทำอะไรได้เลย” (ฉบับ NIV) คำว่า “มาจากพระเจ้า” (ἀπὸ Θεοῦ) ตรงนี้ก็เหมือนกับคำว่า “มาจากพระเจ้า” ในยอห์น 6:46 ยกเว้นแต่คำนำหน้า

นาม (παρὰ τοῦ Θεοῦ) พระเยซูตรัสในยอห์น 16:27 ว่า “พระบิดาเองทรงรักพวกท่าน เพราะพวกท่านรักเราและเชื่อว่าเรามาจากพระเจ้า” (ฉบับ NIV) คำว่า “มาจากพระเจ้า” ตรงนี้ก็เหมือนกับ “มาจากพระเจ้า” ในยอห์น 6:46 (ไม่มีคำนำหน้านามในบางต้นฉบับ)

พระเยซูทรง “มาจากพระเจ้า” ในแง่ไหนหรือ? คำอธิบายของความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือ พระเยซูเสด็จลงมาจากรสวรรค์และเข้าในครรภ์ของนางมารีย์และบังเกิดในเมืองเบธเลเฮม แต่นั่นใช้ความหมายของ “παρὰ Θεοῦ” ไหม? พระเยซูได้ทรงลงมาจากรสวรรค์และมาเป็นมนุษย์ที่มีชื่อว่าเยซูหรือ? เรากำลังอ่านเกินจากที่มีในข้อที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพตีความยอห์น 17:5 เกินจากข้อที่โดยแปลความหมาย “เกียรติ” ว่าเป็น “เกียรติของพระเจ้า”

ในยอห์น 1:6 กล่าวว่า “มีชายผู้หนึ่งที่ (พระเจ้าทรงส่งมา) ส่งมาจากพระเจ้า (παρὰ Θεοῦ) ชื่อ ยอห์น” (ฉบับ NIV) คำว่า “มาจากพระเจ้า” ที่ใช้กับพระเยซูในยอห์น 6:46 ตรงนี้ได้ใช้กับยอห์น ผู้ให้บัพติศมาในคำขึ้นต้นหนังสือยอห์น ซึ่งกำหนดไว้สำหรับพระกิตติคุณยอห์น ยอห์นผู้ให้บัพติศมาถูกส่ง “มาจากพระเจ้า” ก่อนพระเยซูจะทรงถูกส่งมา แต่ก็ไม่มีใครจะเสนอแนะว่ายอห์นลงมาจากรสวรรค์และเข้าไปในครรภ์ของนางเอลิซาเบธ พระเยซูก็ทรงถูกส่ง “มาจากพระเจ้า” (παρὰ Θεοῦ) เช่นเดียวกับยอห์นผู้ให้บัพติศมา เช่นเดียวกับผู้เผยพระวจนะทุกคน ดังนั้นมันจึงไม่ได้พิสูจน์อะไรเกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าหรือการดำรงอยู่ก่อน

ทำไมพระกิตติคุณยอห์นจึงถูกเขียนขึ้น

สำหรับยอห์นแล้วเป็นเรื่องสำคัญสำหรับชาวยิวที่จะต้องรู้ว่าพระเยซูเป็นผู้เผยพระวจนะ แต่ที่สำคัญกว่านั้นก็คือ ที่ชาวยิวต้องรู้ว่าพระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์¹⁷ แต่เราก็อ่านให้เป็นไปตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพของเรา เพื่อให้ยอห์นบอกว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าซึ่งเป็นสิ่งที่ยอห์นไม่เคยสอนเช่นนั้น ยอห์นได้ทำสิ่งที่เปี่ยมประโยชน์อย่างมากให้เราโดยบอกถึงจุดประสงค์เดียวของการเขียนพระกิตติคุณของเขาว่า “แต่ข้อความเหล่านี้เขียนขึ้นเพื่อท่านจะได้เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์พระบุตรของพระเจ้า และโดยความเชื่อนั้น ท่านจะมีชีวิตในพระนามของพระองค์” (ยอห์น 20:31 ฉบับ NRSV)

ยอห์นเขียนพระกิตติคุณของเขาเพื่อจะบอกให้โลกรู้ว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ พระบุตรของพระเจ้า เราได้เห็น “พระบุตรของพระเจ้า” ในพระคัมภีร์ใหม่หมายถึงพระเมสสิยาห์ เปื่องหลัง

¹⁷ “พระเมสสิยาห์” ซึ่งแปลว่าพระคริสต์ และแปลได้อีกว่าผู้รับการเจิมในยอห์น 1:41

ของพระคัมภีร์เดิมในเรื่องนี้ก็คือสดุดีบทที่ 2 ซึ่งเป็นบทสวดเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ผู้ที่พระเจ้า “ทรงเจิมไว้” (ข้อ 2)¹⁸ ผู้ที่พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าเป็นบุตรของเรา วันนี้เราได้เป็นบิดาของเจ้าแล้ว” (ข้อ 7)

พระกิตติคุณของยอห์นไม่ได้เขียนขึ้นเพื่อพิสูจน์ว่าพระเยซูคือพระเจ้า แต่เขียนขึ้นเพื่อพิสูจน์กับชาวยิวว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ เมื่อถึงเวลาที่เราจะประกาศข่าวประเสริฐแก่ชาวยิวอีกครั้ง เราจะต้องบอกพวกเขาด้วยว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์ ถ้าคุณไม่คิดว่าข่าวดีเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์สำคัญมากพอ คุณก็ไม่รู้จริงๆ ว่าพระเมสสิยาห์คือกษัตริย์ของอิสราเอลและผู้ช่วยให้รอดของโลก ในคำสอนและพระคัมภีร์ของชาวยิวแล้ว พระเมสสิยาห์ไม่ใช่พระเจ้าแต่เป็นมนุษย์ จนถึงทุกวันนี้ชาวยิวยังเฝ้ารอการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ พระผู้ช่วยให้รอดของอิสราเอลและของโลก

คริสตจักรของพระเจ้า: การแบ่งปันจากใจ

ผมอยากจะแบ่งปันจากใจของผมถึงสิ่งที่มีภาระเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดนี้ บางครั้งผมจะพูดกับพระเจ้าว่า “ทำไมพระองค์จึงให้งานนี้กับผม?” งานพันธกิจนี้ช่างเป็นภาระที่บีบคั้นอยู่ในใจของผม แต่พระเจ้าก็ได้ทรงมอบภาระนี้ให้กับผม

บางครั้งผมจะออกไปเดินและใคร่ครวญในเรื่องนี้ ผมจะยืนอยู่ข้างนอกที่พักในอ่าวดิสคัฟเวอร์เบย์ และมองไปที่ขอบฟ้าของช่องแคบที่ส่องประกายระยิบระยับบนพื้นน้ำ และครุ่นคิดถึงความหมายของพันธกิจ ครุ่นคิดถึงความหมายของชีวิต และครุ่นคิดถึงประวัติศาสตร์ของคริสตจักร ผมจะครุ่นคิดถึงคริสตจักรตั้งแต่แรกเริ่มและการเริ่มต้นไม่นานหลังจากที่พระยาห์เวห์ได้ทรงกระทำการที่อัศจรรย์จนนึกไม่ถึงและไม่เคยมีมาก่อนในพระคัมภีร์เดิม คือพระยาห์เวห์ได้เสด็จมายังโลกในมนุษย์คนหนึ่ง การเสด็จมาของพระองค์ไม่ได้แค่เป็นการมาปรากฏของพระเจ้าในรูปของมนุษย์ เหมือนที่เคยเกิดขึ้นหลายครั้งในพระคัมภีร์เดิม ที่พระยาห์เวห์ทรงปรากฏในรูปของมนุษย์ แต่บางครั้งก็ทรงปรากฏในรูปของ “ทูตสวรรค์ของพระเจ้า”

ในยุคสุดท้ายนี้ พระยาห์เวห์ได้ทรงเลือกที่จะเสด็จมาในทางที่นำอัศจรรย์ยิ่งขึ้น ไม่ใช่ในรูปร่างของมนุษย์แบบชั่วครั้งชั่วคราว แต่มาสถิตอยู่ในองค์พระเยซู โดยที่พระองค์ได้เข้าไปอยู่ในองค์พระเยซูผู้ที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้ก่อนจะทรงวางรากสร้างโลก ผู้เป็นมนุษย์ที่แท้จริงที่มีวิญญาณของมนุษย์ ซึ่งแตกต่างจากพระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ไม่มีวิญญาณของมนุษย์ พระเยซูทรงเป็นมนุษย์ที่แท้จริงซึ่งพระยาห์เวห์สถิตอยู่ภายใน พระองค์ทรงสามารถมีสัมพันธภาพกับพระ

¹⁸ สดุดี 2:2 “บรรดา กษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกตั้งตนเองขึ้น และนักปกครองปรึกษากัน ต่อสู้พระยาห์เวห์กับผู้รับการเจิมของพระองค์” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

ยาห์เวห์ สามารถจะพูดคุยกับพระองค์แบบหน้าต่อหน้า และสามารถเป็นพยานกับโลกว่าพระองค์ได้เห็นพระบิดา

ใครก็ตามที่เคยมีประสบการณ์การสัมผัสธรรมอย่างใกล้ชิดกับพระเจ้า ก็จะเข้าใจสิ่งที่พระเยซูทรงมีประสบการณ์ บางครั้งผมก็มีประสบการณ์การสัมผัสธรรมแบบนี้กับพระเจ้าที่แทบจะแบบหน้าต่อหน้า ไม่ใช่ที่ผมมองเห็นพระองค์จริงๆ แต่ผมก็มองเห็นพระองค์เหมือนดูในกระจกสลับๆ พระเยซูทรงมองพระยาห์เวห์ชัดกว่ามาก เพราะพระองค์ทรงสนทนากับพระยาห์เวห์ในลักษณะที่กระทำสิ่งต่างๆตามที่พระองค์เห็นพระบิดาทรงทำ และพูดในสิ่งที่พระองค์ทรงได้ยินพระบิดาตรัสจนถึงขนาดกล่าวถ้อยคำของพระบิดา ผมได้มีประสบการณ์ในเรื่องนี้ ผมจึงสามารถยืนยันคำกล่าวขององค์ผู้เป็นเจ้าจากประสบการณ์ของผมเองได้ แม้จะในระดับที่น้อยกว่ามากก็ตาม

เมื่อพระยาห์เวห์เสด็จเข้ามาในโลกในองค์พระเยซู พระองค์ทรงทำงานผ่านทางพระเยซู ตรัสผ่านทางพระเยซู และทรงสอนผู้คนผ่านทางพระเยซู (ดังเช่นในคำเทศนาบนภูเขา) จากนั้นพระเยซูทรงได้รับการยกย่อง (ถูกตรึง) แต่ก็หลังจากที่พระยาห์เวห์ได้ทรงเสริมกำลังพระเยซูด้วยการสถิตอยู่ของพระองค์เอง เพื่อให้แน่ใจว่าพระเยซูจะได้รับกับชัยชนะครั้งสุดท้ายในฐานะพระเมสสิยาห์ พระผู้ช่วยให้รอดของโลก หลังจากนั้นจึงมีกลุ่มของบรรดาผู้เชื่อเกิดขึ้นในกรุงเยรูซาเล็ม และมีคริสตจักรตามมาอีกมากมาย

วันก่อนผมถามคำถามเขาวัวกับเฮเลนว่าคำ “คริสตจักรของพระเยซูคริสต์” มีปรากฏกี่ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่? เธอคิดอยู่ครู่หนึ่งจึงพูดว่า “ไม่เกินสิบสองครั้ง” ผมพูดว่า “คุณจะต้องแปลกใจกับคำตอบว่า ไม่เคยมีการกล่าวถึงเลยในพระคัมภีร์แม้แต่ครั้งเดียว!” โรม 16:16 พูดถึง “บรรดาคริสตจักรของพระคริสต์” แต่เป็นคำทั่วไปที่ใช้กับกลุ่มคริสตชนที่ยอมรับพระเยซู แต่คำว่า “คริสตจักรของพระเยซูคริสต์” ในความหมายของ “คริสตจักรที่เป็นของพระเยซูคริสต์” นั้นไม่ได้มีอยู่ในพระคัมภีร์ใหม่

ถ้าคริสตจักรไม่ได้ถูกเรียกตามแบบสากลว่า “คริสตจักรของพระเยซูคริสต์” (แม้ว่าพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักรและดังนั้นจึงเป็นส่วนหนึ่งของกายนี้) แล้วจะเรียกคริสตจักรว่าอย่างไรหรือ? ก็เรียกว่า “คริสตจักรของพระเจ้า” นะสิ เราจะพบคำเรียกนี้ 12 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ฉบับภาษากรีก แต่คุณจะต้องค้นหาในหลายวิธี ดังนั้นเองสิ่งแรกและสิ่งสำคัญที่สุดคือ คริสตจักรเป็นคริสตจักรของพระเจ้า และพระเจ้าคือพระยาห์เวห์

เปาโลกล่าวว่า “จงเฝ้าระวังทั้งตัวท่านเองและฝูงแกะทั้งหมด ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงตั้งท่านไว้ให้เป็นผู้ดูแล ให้อุทิศคริสตจักรของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงซื้อมาด้วยพระโลหิตของพระองค์

เอง”¹⁹ (กิจการ 20:28 ฉบับ NASB) เมื่อยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น ผมประหลาดใจที่พบว่า คริสตจักรถูกเรียกว่าคริสตจักรของพระเจ้า และไม่ใช่คริสตจักรของพระเยซูคริสต์

ผมมีนิมิตหนึ่งซึ่งจะเรียกอย่างนั้นก็ได้ และในมโนภาพของผมนั้น ผมเห็นพระยาห์เวห์เสด็จมาจากนั้นพระองค์ก็ตั้งคริสตจักรของพระองค์ และบรรดาดวงไฟเล็กๆ ของคริสตจักรเล็กๆ แห่งนี้ก็ส่องออกไปในความมืดของโลกนี้ และดวงไฟดวงอื่นๆ อีกมากก็ส่องสว่างไกลออกไปเรื่อยๆ จากกรุงเยรูซาเล็ม ในช่วงร้อยปีแรกดวงไฟเล็กๆ ทั้งหลายก็ได้เริ่มขึ้นในกรุงเยรูซาเล็ม จากนั้นก็ขยายออกไปในตะวันออกกลาง แล้วก็รอบๆ ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ก่อนที่จะขยับเข้าไปในส่วนอื่นๆ ของโลก

ขณะเดียวกันชาตาก็กำลังมองดูทั้งหมดนี้แล้วพูดกับตัวเองว่า “ไม่ดีแน่ ดวงไฟเหล่านี้กำลังลุกลามไปทั่วทะเลเมดิเตอร์เรเนียน เปาโลกำลังจุดดวงไฟทุกหนทุกแห่ง (ตั้งแต่ตุรกีในปัจจุบันไปจนถึงกรีซในปัจจุบัน) และกำลังมุ่งหน้าไปยังสเปน ไม่ได้การแล้ว เราต้องทำอะไรสักอย่าง”

ชาตาน-จอมวางแผนที่หลักแหลม

คุณเคยอ่าน “จดหมายจากสกรูเทป” ที่เขียนโดย ซี เอส ลูอิส²⁰ ไหม? หนังสือเล่มนี้เป็นเรื่องราวของเหล่ามารร้ายที่มาชุมนุมกันเพื่อหารือถึงวิธีการที่จะทำให้คริสเตียนหมดความปรารถนาในสิ่งฝ่ายวิญญาณ และส่งเขาให้ตกลงในนรก หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นเพื่อสอนคริสเตียนให้ระมัดระวังกลอุบายของมารชาตานที่วางแผนไว้ดักคุณและทำให้คุณล้มลง หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่ดี มีความคิดที่ดี แต่ขอบเขตยังแคบเกินไป ชาตานมีแผนการที่ใหญ่กว่าการทำลายคริสเตียนเพียงแค่นี้

ในชีวิตจริงแล้วชาตานคิดวิธีที่หลักแหลมกว่านั้น! ผมยกนิ้วให้เลย ในศิลปะการต่อสู้นั้นคุณอาจต่อสู้กับคู่แข่งของคุณแบบสุ่มตาย แต่คุณก็ยังคงเคารพในความสามารถของเขว่าเป็นยอดฝีมือ²¹ แม้หลังการต่อสู้แบบเอาเป็นเอาตายจะเสร็จสิ้นลง นักรบทั้งสองฝ่ายก็ยังก้มคำนับให้กันและกัน มันเป็นการแสดงมารยาทต่อกัน แต่ก็เป็นการยอมรับฝีมือของคู่ต่อสู้ด้วย ผมยอมรับว่าฝีมือของชาตานั้นน่าประทับใจ มันจะสู้ตายกับเรา แต่ผมต้องยอมรับว่ามันฉลาดหลักแหลม!

ฉลาดหลักแหลมอย่างไรหรือ? ขณะที่ผมกำลังพยายามจะลบล้างความเสียหายที่มันทำไป ผมต้องบอกว่าชาตานทำให้งานของเราลำบากขึ้น มันก็ทำได้สำเร็จที่ทำให้ความคิดของเราสับสนจนเราคิดอย่างซัดๆ ไม่เป็นอีกต่อไป มีความสับสนของพระคริสต์ในความเชื่อตรีเอกานุภาพกับพระคริสต์

¹⁹ ภาษากรีกแปลตรงตัวว่า “พระโลหิตของผู้ที่เป็นของพระองค์เอง” (คำอธิบายจากฉบับมาตรฐาน 2011) ผู้แปล

²⁰ “The Screwtape Letters” by C.S. Lewis

²¹ คำภาษาจีนคือ 高手 (gāoshǒu “เกาฉั่ว”)

ในพระคัมภีร์ เราไม่รู้ด้วยซ้ำว่าควรจะอ่านพระคัมภีร์อย่างไร เว้นแต่จะอ่านตามแบบของความเชื่อในตรีเอกานุภาพเท่านั้น เราทุกคนได้ถูกล้างสมองและถูกปลูกฝังความเชื่อมา และผู้แปลพระคัมภีร์ก็ได้แปลความพระคัมภีร์ให้คุณตามแบบความเชื่อในตรีเอกานุภาพ มันจึงไม่ได้ช่วยอะไร

ในมโนภาพของผมนั้น ชาตานมองเห็นพระยาห์เวห์และต้องการจะเบี่ยงเบนความสนใจของเราไปจากพระองค์ ช่างหลักแหลมจริง ๆ! ดังนั้นมันจึงตั้งอีกผู้หนึ่งที่เป็นพิมพ์เดียวกันเดียวกับพระยาห์เวห์ และเป็นผู้มีความเท่าเทียมกันและนิรันดร์กาลเท่ากันกับพระองค์ คุณช่วยบอกผมได้ไหมว่า พระเจ้าพระบุตรแตกต่างจากพระเจ้าพระบิดาตรงไหนนอกจากชื่อของสองพระองค์แล้ว? ความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะไม่ยอมให้พระบุตรมีความนิรันดร์กาลตามหลังพระบิดาแม้แต่จิตใจเดียว ดังนั้นเราจึงไม่รู้เลยว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าในแง่ไหน

ในพระคัมภีร์พระเยซูถูกเรียกว่าพระบุตรของพระเจ้าเพราะพระองค์ทรงบังเกิดจากนางมารีย์ (ลูกา 1:35) แต่ในความเชื่อในตรีเอกานุภาพแล้วพระเยซูทรงเท่าเทียมกับพระบิดาในทุกสิ่ง ถ้าเป็นเช่นนั้น แล้วทำไมพระองค์จึงถูกเรียกว่าพระบุตร? มันเป็นเพราะพระบิดาทรงเป็นพระเจ้าองค์แรก พระบุตรเป็นพระเจ้าองค์ที่สอง และพระวิญญาณเป็นพระเจ้าองค์ที่สามอย่างนั้นหรือ?

ชาตานได้ให้เราอยู่ในบ้านกระจก เมื่อคุณมองกระจกรอบตัว คุณจะมองเห็นคนยืนอยู่ตรงนั้นและตรงนั้นไปทั่ว แต่ชาตานไม่ต้องการให้คุณมองเห็นพระยาห์เวห์ พระเจ้าเที่ยงแท้เพียงองค์เดียว

ไม่นานมานี้มีคนถามผมว่า ทำไมพระยาห์เวห์จึงไม่เคยถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์ใหม่? คำตอบก็คือ ถ้าคุณเป็นผู้ที่เชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว (เหมือนที่ชาวยิวเชื่อ) ดังนั้นเมื่อใดที่ผมพูดว่า “พระเจ้า” คุณก็จะรู้ทันทีว่าผมกำลังพูดถึงใคร แต่เพราะคุณอยู่ในข่ายของผู้ที่นับถือพระเจ้าหลาย ๆ องค์ที่เชื่อในพระเจ้าสามองค์ ฉะนั้นเมื่อผมพูดว่า “พระเจ้า” คุณก็ไม่ว่าผมกำลังพูดถึงพระองค์ไหน ผมอาจจะหมายถึงทั้งสามพระองค์หรือหมายถึงพระองค์ใดพระองค์หนึ่งในสามพระองค์นั้น นี่แหละคือกลลวงของบ้านกระจก คุณไม่รู้ว่าใครเป็นใครอีกต่อไป จุดสนใจของคุณมันกระจัดกระจายไป²² ปัญหาไม่ได้อยู่ที่พระคัมภีร์ใหม่ แต่อยู่ที่เรา

เมื่อเปาโลพูดถึงพระเจ้า เขาก็หมายถึงพระเจ้าอย่างแน่นอน เพราะสำหรับเปาโลแล้วมีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น (1 โครินธ์ 8:6, 1 ทิโมธี 2:5) พระเยซูพูดกับพระบิดาของพระองค์ว่า “ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว” (ยอห์น 17:3) พระยาห์เวห์ไม่ได้ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์ใหม่ก็เพราะว่าทุกคนรู้ว่ามิใช่พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นคือพระยาห์เวห์ของพระคัมภีร์เดิม แต่จากภูมิหลังที่นับถือพระเจ้าหลายองค์ เราจึงได้แปลความ “พระเจ้า” คำแรกในยอห์น 1:1 ว่าเป็นพระเจ้าพระบิดา และแปลความ “พระเจ้า” คำที่สองว่าเป็นพระเจ้าพระบุตร แล้วมีพระเจ้าพระบุตรมาได้อย่างไร? เราได้อ่าน

²² คำภาษาจีนคือ “注意力分散了”

เกินจากที่มีในตัวบท กลลวงบ้านกระจกของชาตานั้นหลักแหลมมากเสียจนคุณต้องถามว่า “ทำไมพระยาห์เวห์จึงไม่ได้ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์ใหม่?” แม้แต่ในอิสราเอลทุกวันนี้ ชาวียวิกิไม่พูดว่า “พระยาห์เวห์” เมื่อพวกเขากำลังพูดถึงพระองค์ ยิ่งกว่านั้นสำหรับพวกเขาแล้วพระยาห์เวห์ก็ไม่ใช่พระเจ้าพระบุตร หรือพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อชาวียวิวเอ่ยถึงพระเจ้า พวกเขาก็ไม่จำเป็นต้องระบุชื่อผู้ที่พวกเขาเอ่ยถึง เพราะมีพระเจ้าเพียงองค์เดียวเท่านั้น

แต่สถานการณ์ของคริสตจักรเปลี่ยนไปอย่างมากในศตวรรษที่สี่ เมื่อมีการประชุมสภาสังคายนาแห่งไนเซีย²³ แม้ก่อนหน้านั้นคริสตจักรก็ได้กลายเป็นคริสตจักรที่มีคนต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ บรรดาผู้นำคริสตจักรก็คือบรรดาคนต่างชาติที่มาจากเบื้องหลังความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ พวกเขาไม่เห็นปัญหาในการมีหลายองค์มากอยู่ในพระเจ้า แม้ความจริงแล้วพระคัมภีร์ใหม่เขียนขึ้นโดยบรรดาผู้ที่เชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียว และคริสตจักรในพระคัมภีร์ใหม่ก็เชื่ออย่างแน่วแน่ว่า พระเจามีเพียงองค์เดียว สิ่งที่ผมสอนนี้ไม่ได้สอนอะไรอย่างอื่นนอกจากพระคัมภีร์ใหม่ ผมไม่ได้กำลังสอนสิ่งใหม่ แต่เป็นสิ่งที่มีความหมายมาก

สำหรับยอห์นกับเปาโลและอัครทูตคนอื่นๆ แล้ว พระเจามีเพียงองค์เดียวเท่านั้น ถ้าคุณจะแปลความ “พระเจ้า” คำแรกในยอห์น 1:1 ว่าเป็นพระบิดา และ “พระเจ้า” คำที่สองว่าเป็นพระบุตรละก็ ยอห์นจะเรียกคุณว่าเป็นคนนอกกริต มีเรื่องเล่ากันว่านักบุญยอห์นได้พบกับเซรินthus²⁴ ซึ่งเป็นคนนอกกริตที่มีชื่อเสียงในโรงอาบน้ำสาธารณะของเมืองเอเฟซัส คนนอกกริตคนนี้ถามนักบุญยอห์นว่า “ท่านจำผมได้ไหม?” และนักบุญยอห์นตอบว่า “จำได้สิ ผมจำลูกของมารได้”

ชาตานหยุดเส้นทางของคริสตจักรและเป็นจุดจบทางฝ่ายวิญญาณตั้งแต่ศตวรรษที่สามเป็นต้นมา คริสตจักรเริ่มพูดถึงพระเจ้าสามองค์ ไม่ว่าคุณจะพูดอย่างไรมันก็เป็นสามองค์อยู่ดี คือมีพระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตร พระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เป็นพระเจ้าทั้งสามพระองค์

พวกผู้นำคริสตจักรรุ่นแรกเป็นชาวียวิกิที่เชื่อในพระเจ้าองค์เดียวโดยไม่มีใครยกเว้น ในศตวรรษที่สอง คนต่างชาติที่เชื่อในพระเจ้าหลายองค์ก็เริ่มหลั่งไหลเข้ามาในคริสตจักร แต่พอมาถึงศตวรรษที่สาม ก็ไม่มีผู้นำชาวียวิกิหลงเหลืออยู่ในคริสตจักรอีกต่อไป ในศตวรรษที่สองก็แทบจะไม่หลงเหลือชาวียวิกิอยู่ในคริสตจักรแล้ว และไม่นานคริสตจักรก็ไม่ได้ยึดมั่นกับความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวอีกต่อไป แต่พวกผู้นำคริสตจักรที่แม้จะมีพื้นหลังความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ก็ยังตระหนักถึงลักษณะของพระคัมภีร์ที่เชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียว ดังนั้นพวกเขาจึงรักษาความคล้ายคลึงกันเฉพาะแต่ชื่อว่ามีพระเจ้าองค์เดียวด้วยการเล่นคำว่า สามรวมเป็นหนึ่ง และหนึ่งรวมอยู่ในสาม

²³ Council of Nicaea

²⁴ Cerinthus ช่วง ค.ศ. 100

ชาตานช่างหลักแหลม มันไม่เพียงสร้างภาพเหมือนของพระยาห์เวห์สองภาพในกระจก คือพระเยซูกับพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น มันได้ยกผู้ที่อยู่ตรงกลางคือพระเยซูคริสต์ให้อยู่เหนืออีกสองพระองค์ เหมือนเนื้อเพลงที่ว่า “ข้าต้องการแต่พระเยซู” พระเยซูผู้เดียวเท่านั้น พระเยซูตลอดเวลาเมื่อคุณร้องเพลงที่ไพเราะนี้จบ แล้วใครจะต้องการพระยาห์เวห์หรือ?

จะไม่รู้อะไรอื่นเลยนอกจากเรื่องที่พระเยซูคริสต์ทรงถูกตรึงบนกางเขน

แต่คุณอาจจะถามว่า เปาโลไม่ได้พูดไว้หรือว่า “เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไม่รู้อะไรอื่นเลยในหมู่พวกท่าน เว้นแต่เรื่องพระเยซูคริสต์และการที่พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน” (1 โครินธ์ 2:2 ฉบับ NASB) ทำไมเราจึงกำลังยกข้อนี้แยกจากพระคัมภีร์ส่วนที่เหลือ? ข้อนี้จะต้องอ่านตามบริบทจากจดหมายฉบับแรกของเปาโลถึงชาวโครินธ์ คือเรื่องของพระเยซูที่ทำให้ชาวยิวสะอุนต์และพวกต่างชาติถือว่าเป็นเรื่องโง่ (1 โครินธ์ 1:23)²⁵ ในข้อเดียวกัน (ข้อ 23) เปาโลพูดถึง “ประกาศเรื่องพระคริสต์ที่ถูกตรึงกางเขน” ในข้อต่อมา (ข้อ 24) เขาพูดถึง “พระปัญญาของพระเจ้า” มันขัดกับฉากหลังสถานการณ์ในโครินธ์ ที่เปาโลแสดงความตั้งใจที่จะรู้เรื่องการถูกตรึงกางเขนของพระคริสต์เท่านั้น (ที่เป็นพระปัญญาของพระเจ้า) ซึ่งเป็นความคิดที่บางคนถือว่าอ่อนแอและโง่เขลา

ถ้าคุณจะใช้ข้อนี้เป็นตัวกำหนดหลักคำสอนของคริสเตียน ก็ขอพระเจ้าทรงเมตตาคุณด้วยเกิดการยกข้อนี้ข้อเดียวโดด ๆ ก็หมายความว่า เราไม่จำเป็นจะต้องรู้อะไรเลยเกี่ยวกับพระคริสต์เว้นเรื่องที่พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน มุมมองที่จำกัดในกรณีนี้ จำกัดเฉพาะแง่มุมเดียวของพระคริสต์ ซึ่งมักจะส่งผลเมื่อเรายึดหลักคำสอนจากข้อพระคัมภีร์เพียงข้อเดียว นั่นหมายความว่าเราไม่จำเป็นต้องรู้อะไรอีกเกี่ยวกับพระคริสต์หรือพระคัมภีร์ใหม่ คุณจะไม่ได้รับความรอดด้วยซ้ำในหลักคำสอนนั้นเพียงอย่างเดียว เพราะไม่มีใครเคยได้รับความรอดเพียงเพราะเชื่อว่าพระเยซูทรงถูกตรึงที่กางเขน เปาโลกล่าวว่า

ถ้าท่านยอมรับด้วยปากของท่านว่า “พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า” และเชื่อในใจของท่านว่าพระเจ้าได้ทรงชুবพระองค์ให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านก็จะรอด เพราะการเชื่อด้วยใจที่ถูกทำให้ชอบธรรม และการยอมรับด้วยปากก็ทำให้รอด (โรม 10:9-10 ฉบับ NIV)

ไม่มีใครรอดเพียงเพราะเชื่อใน “พระคริสต์ที่ถูกตรึงกางเขน” เราจะต้องยอมรับด้วยปากของเราว่าพระเยซูเป็นองค์ผู้เป็นเจ้า และเชื่อในใจว่าพระเจ้าได้ทรงชুবพระเยซูให้เป็นขึ้นมาจากความตาย

²⁵ 1 โครินธ์ 1:23 “แต่เราประกาศเรื่องพระคริสต์ทรงถูกตรึงที่กางเขนนั่น อันเป็นสิ่งที่พวกยิวสะอุนต์ และพวกต่างชาติถือเป็นเรื่องโง่”

ชาตานข้าชองมากที่มันหลอกเราให้มุงความสนใจทั้งหมดไปที่พระเยซู และกันพระยาห์เวห์พระบิดาของเราออกไป “พระเจ้าพระบุตร” คือพระเยซูของหลักความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ไม่ใช่พระเยซูของพระคัมภีร์ใหม่ ไม่เคยมีการกล่าวถึงพระเจ้าพระบุตรในพระคัมภีร์ใหม่ หลักความเชื่อที่ตั้งบนรากฐานที่อ่อนแออย่างมาก จะมาเป็นรากฐานของหลักคำสอนของคริสตจักรได้อย่างไร? นี่เป็นผลงานการหลอกลวงที่น่าทึ่ง ผมก็ถูกหลอกเช่นกันจนกระทั่งเมื่อองค์ผู้เป็นเจ้าได้ทรงเปิดตาของผมด้วยพระเมตตาของพระองค์

อย่าทำผิดพลาดอย่างเดียวกันนี้

ขออย่าได้ยอมรับสิ่งที่ผมพูดแม้แต่คำเดียว จนกว่าคุณจะได้ตรวจสอบกับพระคัมภีร์ด้วยตัวคุณเองสักสองสามรอบเสียก่อน หากคุณวิเคราะห์การตีความของผมได้ ผมจะขอบคุณถ้าคุณจะใช้ให้ผมเห็นข้อผิดพลาดของผม โปรดอย่ายอมรับอะไรเพียงเพราะอิริค ชาง พูดเช่นนั้น จงตรวจสอบดูว่ามีการยืนยันเช่นนั้นจากพระคำของพระเจ้าหรือไม่

อย่าทำผิดพลาดเหมือนอย่างผม ที่ยอมรับหลักความเชื่อในตรีเอกานุภาพโดยไม่ได้ตรวจสอบหลักฐานจากพระคัมภีร์ ผมไม่ได้สนใจที่จะตรวจสอบเพราะผมคิดว่าความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะต้องเป็นความจริงและคงไม่มีใครพยายามจะหลอกลวงผม ที่จริงไม่มีใครจะเจตนาหลอกลวงผมเลย เราทุกคนถูกหลอกและเราก็ก่หลอกคนอื่นโดยไม่เจตนาที่จะหลอกแม้แต่หน่อย

ผมได้แต่ถอนหายใจเมื่อผมนึกถึงวิธีที่ชาตานใช้การหลอกลวงที่หลักแหลมเช่นนี้ และถ้าเราพยายามที่จะลบล้าง เราอาจถูกคนที่คิดว่าเราผิดเพี้ยนเอาหินขว้างตายได้ ในนิมิตของผม ผมกำลังนึกถึงหนังสือของ ซี เอส ลูอิส เกี่ยวกับกลุ่มของมารร้ายที่รวมหัวกันโค่นล้มคริสเตียนโดยการทดลองเขาด้วยเนื้อหนัง แล้วเรื่องโค่นล้มเขาด้วยคำสอนเท็จล่ะ? คริสตจักรยุคแรก ๆ ก้าวหน้าฝ่ายวิญญาณแต่ชาตานก็หยุดยั้งพวกเขาเสีย และตั้งแต่นั้นมาเราก็มีคำสอนที่นอกกรีตของความเชื่อในตรีเอกานุภาพนี้ คำว่า “นอกกรีต” อาจจะฟังดูแรง แต่มันแค่หมายถึงสิ่งที่ไม่ถูกต้องกับพระคำของพระเจ้า คำสอนที่นอกกรีตของความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้แพร่กระจายไปทั่วโลก และตอนนี้ก็เข้าไปในประเทศจีน มันเหมือนกับคลื่นสึนามิที่กวาดโลกและเอาทุกอย่างไปด้วย และนี่ก็เป็นเสียงเดียวโดด ๆ ที่นั่งอยู่บนเก้าอี้ตัวนี้ ถ้าจะพูดอย่างมนุษย์ปุถุชนแล้ว คุณกับผมมีโอกาสเท่ากับศูนย์ที่จะต้านกระแสนี้ได้ ความจริงมักจะเป็นเสียงเล็กๆ ที่ร้องอยู่ในถิ่นกันดาร เหมือนกับกรณีของยอห์นผู้ให้บัพติศมา ซึ่งสุดท้ายแล้วศิระของเขาก็ถูกตัดใส่ถาด เราจะเห็นสิ่งที่รอเราอยู่

มองย้อนกลับไปในชีวิตคริสเตียนของผม

ในนิมิตของผม (ซึ่งไม่ใช่ในนิมิตในความหมายทางฝ่ายวิญญาณ แต่เป็นนิมิตในความหมายเชิงไตร่ตรองที่เข้ามาในความคิดของผม) ผมย้อนกลับมามองชีวิตคริสเตียนของตัวเอง และการมารู้จักองค์ผู้เป็นเจ้า เมื่อเป็นคริสเตียนอายุน้อย ผมเห็นความสวยงามของชีวิตของพระเจ้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งในตัวเฮนรี ซอย²⁶ ที่ผมซาบซึ้งอย่างไม่มีวันลืม มีบางอย่างในชีวิตของเขาที่แสดงให้เห็นว่าพระยาห์เวห์สถิตอยู่ในเขา (เป็นเรื่องยากที่จะหาคำพูดมาอธิบาย) ไม่ถึงหกเดือนต่อมาเขาก็ถูกจับกุม เขาเสียชีวิตในค่ายกักกันที่โหดร้าย น่าจะในสภาพที่แย่มากๆ ผมเป็นหนี้บุญคุณของเขาชั่วชีวิต

ผมได้เข้าสู่ชีวิตใหม่ที่เดินกับพระคริสต์ สามัคคีธรรมกับพระองค์ และพูดคุยกับพระองค์เหมือนเพื่อนคุยกับเพื่อนอย่างแท้จริงตลอดหลายปีที่ผ่านมา ความสัมพันธ์ที่หวานชื่นนี้เองทำให้ผมหันหลังให้กับทุกสิ่งในโลกนี้ ทุกสิ่งในโลกนี้ไม่มีความหมายกับผม และความทะเยอทะยานทางโลกทุกอย่างของผมที่เกี่ยวกับโลกค่อยๆ หดไป เพราะไม่มีสิ่งใดจะเทียบกับความหวานชื่นในการเดินกับพระคริสต์ในแต่ละวันได้ ผมจะตื่นขึ้นในตอนเช้าแล้วก็เข้าสนทนากับพระองค์อย่างหวานชื่นทันที ผมจะเดินกับพระองค์ไปตลอดวันและก็เป็นอย่างนี้ต่อเนื่องทุกวันตลอดหลายปี มันเป็นประสบการณ์ที่สุดพิเศษจนไม่สามารถจะสรรหาคำพูดได้ ผมไม่เข้าใจว่าทำไมคนอื่น ๆ จึงไม่ยินดีกับสามัคคีธรรมเช่นนี้กับพระองค์

เมื่อไม่นานมานี้ผมเข้าใจแล้วว่าทำไมจึงกำลังแบ่งปันเรื่องความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์กับคุณในวันนี้ พระเยซูตรัสไว้แล้วว่า “ถ้าท่านยึดมั่นในคำสอนของเรา ท่านก็เป็นสาวกของเราจริงๆ แล้วท่านจะรู้จักความจริงและความจริงนั้นจะทำให้ท่านเป็นไท” (ยอห์น 8:31-32 ฉบับ NIV)

องค์ผู้เป็นเจ้าทรงรักษาคำตรัสของพระองค์ ผมขอบคุณพระองค์อย่างสุดซึ้งที่สุดท้ายแล้วจากคำลบลวงทั้งหมดที่ผมถูกสอนมา จากกลวงทั้งสี่ของซาตาน จากกระเจิงแห่งความสับสนทั้งหลายที่ซาตานจัดให้นั้น พระเยซูได้ทรงพิสูจน์แล้วว่าทรงเป็นเพื่อนแท้ พระองค์ไม่ได้ทรงเรียกเราว่า “คนรับใช้” แต่ทรงเรียกเราว่ามิตรสหาย เพราะ “ทุกสิ่งที่เราได้ยินจากพระบิดา เราได้สำแดงแก่ท่านแล้ว” (ยอห์น 15:15) ด้วยความรักที่ผมมีต่อพระองค์และความร้อนรนที่จะศึกษาพระคำของพระเจ้า ได้อ่านหนังสือศาสนศาสตร์อย่างนับไม่ถ้วนและได้จดบันทึกไว้อย่างละเอียด อย่างไรก็ตามองค์ผู้เป็นเจ้าได้ทรงนำผมให้ทำสำเร็จ

ถ้าคุณประมวลสิ่งที่ผมได้พูดและสอนว่า ผมกำลังผลักพระเยซูออกไป ก็แสดงว่าคุณไม่ได้เข้าใจผมเลยจริงๆ เพราะถ้าหากไม่ได้มีการสำแดงพระองค์เองและการช่วยเหลือของพระองค์แล้ว (ฮีบรู

²⁶ Henry Choi

7:25)²⁷ ผมก็คงไม่ได้มาถึงวันนี้ ผมได้แต่นึกเอาไว้ว่าจะต้องมีการช่วยทูลขอมากแค่ไหนจนในที่สุดก็ได้เปิดตาของผมซึ่งมีดบอดด้วยความเชื่อในตรีเอกานุภาพให้เห็นว่าใครคือพระบิดาและใครคือพระเยซู

ไม่มีสิ่งใดจะสามารถบั่นทอนมิตรภาพของผมกับพระเยซูลงได้ ถ้าพระองค์ไม่ได้เป็นพระเจ้า พระบุตร ผมก็ไม่ได้รักพระองค์น้อยลงเลย พระเยซูได้ทรงผูกใจของผมไว้กับพระองค์อย่างเหนียวแน่นโดยที่กว่าห้าสิบกว่าปีที่ได้เดินกับพระองค์และเห็นการอัศจรรย์ต่าง ๆ นั้น ผมก็ได้สามัคคีธรรมกับพระยาห์เวห์ตลอดมาโดยไม่รู้ตัว แล้วผมก็ตื่นขึ้น (เหมือนกับยาโคบ) ได้แต่พูดว่า “พระยาห์เวห์ทรงสถิตอยู่ในที่นี้ แต่ผมไม่รู้เลย!”²⁸

พระยาห์เวห์ทรงสถิตอยู่ในพระคริสต์ตลอดมา ดังนั้นในการพูดคุยกับพระเยซูผู้เป็นมิตรสหาย เลิศนี้ ผมก็กำลังพูดอยู่กับพระยาห์เวห์ด้วย หากไม่มีพระเยซูก็เป็นไปไม่ได้เพราะว่าพระเยซูเป็นทางเดียวเท่านั้นที่จะไปถึงพระบิดาได้

ในที่สุดพระเยซูก็ทรงเปิดเผยความจริงกับผม ความจริงที่ทำให้เป็นไทว่า “อิริค เจ้ารู้ไหมว่าเมื่อเจ้าพูดอยู่กับเรา เจ้าก็กำลังพูดอยู่กับพระบิดาของเราด้วย?” พระเยซูตรัสว่า “ถ้าผู้ใดรักเรา เขาจะเชื่อฟังคำสอนของเรา พระบิดาของเราจะทรงรักเขา แล้วพระบิดากับเราจะมาหาเขาและอยู่กับเขา” (ยอห์น 14:23 ฉบับ NIV) คุณจะมีพระเยซูโดยที่ไม่มีพระยาห์เวห์ไม่ได้ และคุณก็จะมีพระยาห์เวห์โดยไม่มีพระเยซูไม่ได้ พระเยซูทรงนำผมให้อยู่ต่อพระพักตร์ของพระยาห์เวห์แล้ว แต่ผมไม่รู้เพราะผมถูกความเชื่อในตรีเอกานุภาพบังตา เรามีสหายเลิศคือพระเยซู!

พระเยซูได้ทรงอยู่ด้วยกับผมและพระบิดาได้ทรงอยู่ด้วยกับผมมาตลอด ผมขอพระบิดาทรงยกโทษให้ผม ที่ไม่รู้ว่าคุณกำลังพูดและสามัคคีธรรมอยู่กับพระองค์ ในเวลาเดียวกันพระเยซูก็พยายามจะบอกผมว่าพระองค์ทรงเป็นอย่างที่ทรงเป็นอยู่ก็เพราะพระบิดา

ผมรู้สึกซาบซึ้งตลอดไปสำหรับมิตรภาพของผมกับพระเยซู มิตรภาพที่แข็งแกร่งมากจนผมไม่ต้องการอะไรและใครอีก (พูดตามตรง) ผมสามารถดำเนินชีวิตตามลำพังกับพระเยซูได้ บางครั้งผมต้องขอโทษเฮเลนที่ความสัมพันธ์สนิทของผมกับพระเยซูอาจทำให้เธอรู้สึกถูกละทิ้ง จริง ๆ แล้วผมไม่จำเป็นต้องแต่งงาน ที่ผมแต่งงานก็เพราะในฐานะที่เป็นผู้นำคริสตจักรนั้น การเป็นคนโสดอาจทำให้เกิดปัญหายุ่งยากมากมายได้ แต่ผมคิดว่าเธอเข้าใจว่าผมพอใจกับการอยู่กับพระเยซู

²⁷ ฮีบรู 7:25 เพราะเหตุนี้ พระองค์จึงทรงสามารถช่วยคนทั้งหลายที่เข้ามาใกล้พระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นอย่างเต็มที่ เพราะว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ทุกเวลา เพื่อทูลขอเผื่อคนเหล่านั้น

²⁸ ปฐมกาล 28:16 ยาโคบตื่นขึ้นจากหลับก็พูดว่า “พระยาห์เวห์ทรงอยู่ ณ ที่นี้แน่ทีเดียว แต่ข้าเองไม่รู้” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

เพียงผู้เดียว ผมสามารถพูดได้อย่างมั่นใจว่าโดยพระคุณของพระเจ้าแล้ว ไม่มีใครในท้องนี้หรืออาจไม่มีใครในโลกนี้ จะรักพระเยซูมากกว่าผม มากเท่ากับผมละก็ใช่ แต่ไม่มากไปกว่าผม

ถ้ามีใครอ้าง 1 โครินธ์ 2:2 เพื่อจะบอกผมว่า พระเยซูคือทั้งหมดที่ผมจำเป็นต้องรู้ ผมก็จะพูดกับเขาว่า คุณจะรู้จักแต่พระเยซูเท่านั้นไม่ได้ เพราะเมื่อคุณรู้จักพระองค์จริง ๆ คุณจะมีทั้งพระบิดาและพระบุตรสถิตอยู่ในคุณ ไม่มีสิ่งที่เรียกว่า “พระเยซูเท่านั้น” นั่นคือสิ่งที่ซาตานต้องการให้คุณเชื่อ คุณสามารถจะเชื่ออย่างนั้นตามความคิด แต่ไม่ใช่ตามความเป็นจริงในฝ่ายวิญญาณ เพราะในความเป็นจริงแล้ว พระเยซูจะแยกจากพระบิดาไม่ได้เลย

ตอนท้ายนี้ ผมอยากฝากสิ่งนี้ไว้ในใจและความคิดของคุณ ที่ผมกำลังสอนทั้งหมดนี้ก็เพราะว่าพระเยซูได้ทรงนำผมให้ทำสิ่งนี้ ถ้าผมลืมหัดแม้สักนิดว่าผมกำลังทำในสิ่งที่พระเยซูไม่พอพระทัย ผมก็อาจจะหยุดอยู่ตรงนั้น แต่ที่ผมทำสิ่งนี้ก็เพราะ องค์ผู้เป็นเจ้าและมิตรสหายของผมได้บอกให้ผมทำ พระองค์ทรงเปิดตาของผม ทรงให้ผมเห็นความสว่างและทรงนำผมเข้ามามีความสัมพันธ์กับพระยาห์เวห์ เมื่อคุณได้รู้จักพระยาห์เวห์ คุณจะไม่มีวันเหินห่างจากพระเยซู ความสัมพันธ์ของคุณกับพระเยซูจะยิ่งใกล้ชิดยิ่งขึ้นกว่าเดิม ทุกสิ่งที่ผมกำลังสอนในวันนี้ไม่ได้เป็นผลมาจากการฝึกอบรมการตีความและวิชาการมาเป็นเวลานานปี แต่เป็นผลมาจากการเดินของผมกับพระเยซู

ผมหวังว่าคุณจะเห็นว่าพระเยซูไม่ได้มีค่าลดน้อยลงสำหรับเราเมื่อเรายกย่องพระยาห์เวห์ การยกย่องพระยาห์เวห์เป็นสิ่งที่พระเยซูทรงต้องการให้ผมทำเสมอมา พระองค์ต้องการให้ผมพูดคุยกับพระบิดาแม้ในขณะที่ผมกำลังพูดคุยกับพระเยซู พระเยซูทรงกรุณาและเมตตามากที่ในที่สุดผมก็ค้นพบว่า ผมได้พูดคุยกับพระบิดามาโดยตลอด บางครั้งน้ำตาแห่งความซาบซึ้งใจก็ไหลออกมา เมื่อผมคิดถึงมิตรภาพที่พิเศษของผมกับพระเยซู

บทที่ 12

พระเยซูกับพระยาห์เวห์ในประสบการณ์ของเรา

การไหว้รูปเคารพของชนอิสราเอล

ก่อนจะกล่าวถึงเรื่องหลักของบทนี้ ผมอยากใช้เวลาเพื่อให้คำตอบที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นกับคำถามที่ว่าเพราะเหตุใดชื่อ “พระยาห์เวห์” จึงไม่ได้ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์ใหม่

หลังจากช่วงของโมเสสไม่นานและที่จริงก็ตั้งแต่ในช่วงของโมเสสแล้ว ชนอิสราเอลได้จมดิ่งลงสู่การไหว้รูปเคารพ ซึ่งเรารู้จักกันดีจากเรื่องการกราบไหว้รูปโคทองคำ แม้จะมีความพยายามและการต่อสู้อย่างมากที่จะสอนประชาชนอิสราเอลให้มัสการพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียวคือพระยาห์เวห์ มันก็ไม่ได้เป็นบทเรียนให้พวกเขาได้เรียนรู้กันดี ก่อนที่จะนำแผ่นบัญญัติสิบประการลงมาจากภูเขาซีนายไม่นาน ชนอิสราเอลก็มัสการลูกโคทองคำกันแล้ว ในโลกยุคโบราณ โคเป็นสัญลักษณ์ของพระต่างๆ รวมทั้งพระบาอัล¹

จากประวัติศาสตร์อันยาวนานของการไหว้รูปเคารพในอิสราเอลนั้น ใครก็เข้าใจได้ไม่ยากว่าการไหว้รูปเคารพนั้นฝังแน่นอยู่ในนิสัยของมนุษย์ ดูเหมือนว่าใจของมนุษย์จะไม่สามารถจดจ่อกับพระเจ้าได้ และมักจะหันเหไปมัสการสิ่งอื่นเสมอ นั่นคือมุมมองของความนึกคิดในจิตวิญญาณที่ยากจะเข้าใจ ทำไมมนุษย์จึงไม่สามารถจดจ่ออยู่กับพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียวได้? ทำไมเราจึงมักจะมองหาพระอื่นเพื่อกราบไหว้เสมอ?

ในเหตุการณ์ของโคทองคำนั้น โทสะของโมเสสพุ่งขึ้นต่อชนอิสราเอล (อพยพ 32:19) เพราะพวกเขาได้ละทิ้งพระยาห์เวห์พระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียวที่โมเสสมีความคุ้นเคยเป็นอย่างดีเป็นส่วนตัว นี่คือพระเจ้าที่ได้เปิดเผยพระองค์เองกับโมเสสว่าเป็นผู้ที่ดำรงอยู่จริง และพระนามของพระองค์คือ “ยาห์เวห์” พระนามที่เผยให้เห็นพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งที่มาและแหล่งกำเนิดของสิ่งที่ดำรงอยู่ทั้งสิ้น พระเจ้าคือผู้ที่เป็นและจะเป็นตลอดไป ในพระองค์มีรูปกริยาเป็นอนาคตกาลและไม่ใช่อัตถิ

¹ Baal

กาล แต่มนุษย์ดำเนินอยู่ในกาลเวลา ทุกวินาทีใหม่จะนำเราก้าวเข้าไปในอนาคต ชีวิตยังคงต้องไล่ตามอนาคตเสมอ เมื่อผมพูดประโยคนี้นี้จบผมก็จะก้าวเข้าไปในอนาคตในอีกไม่กี่วินาที แต่อนาคตอยู่ในการควบคุมของพระเจ้าผู้ว่า “เราจะเป็นผู้ที่เราจะเป็น”

โมเสสพบกับพระเจ้าที่พุ่มไม้ไฟลุกโชนและได้มีประสบการณ์อย่างลึกซึ้งกับพระองค์ แต่ชาวอิสราเอลไม่มีความรู้ความเข้าใจที่แท้จริงเกี่ยวกับพระเจ้า และภายในระยะเวลาสั้น ๆ พวกเขาก็หล่อรูปเคารพเป็นรูปโคหนุ่มขึ้น (อพยพ 32:4) เมื่อลงมาจากภูเขา โมเสสจึงเกิดโทสะและบดรูปเคารพเป็นผงเพื่อไม่ให้เหลือร่องรอย (ข้อ 19-20) แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้อิสราเอลเลิกกลับไปไหว้รูปเคารพได้

แก่นแท้ของการไหว้รูปเคารพคือการนมัสการวัตถุหนึ่งหรือบุคคลหนึ่งที่ไม่ใช่พระเจ้าที่แท้จริง ในประวัติศาสตร์ของอารยธรรมต่าง ๆ นั้น ผู้ครองบางคนได้ตั้งตนเองให้คนกราบไหว้นมัสการ ในจักรวรรดิโรมันก็มีการกราบไหว้นมัสการซีซาร์เป็นพระเจ้า มีการเผาเครื่องเซ่นไหว้ต่อหน้ารูปของซีซาร์เพื่อเป็นการกราบไหว้นมัสการ คริสเตียนมากมายถูกลงโทษถึงตายเพราะไม่ยอมเผาเครื่องเซ่นไหว้แก่ซีซาร์ พวกเขาแน่วแน่ในความจงรักภักดีต่อพระเจ้า แม้ว่าจะต้องตายอย่างเจ็บปวดทรมาน เพราะไม่ยอมกราบไหว้ซีซาร์ ผู้ที่คล้ายกับฮองเต้ของจีน (ผู้เป็น “บุตรจากสวรรค์”)²

ชาวอิสราเอลมีใจที่จะกลับไปไหว้รูปเคารพเสมอ การปฏิรูปของกษัตริย์เฮเซคียาห์และการรณรงค์ต่อต้านการไหว้รูปเคารพของพระองค์ประสบความสำเร็จแค่พอประมาณ โยสิยาห์ไปไกลกว่าเฮเซคียาห์ในการกำจัดรูปเคารพให้สิ้นซากแต่ก็เป็นความสำเร็จในช่วงสั้น ๆ ทันทีที่โยสิยาห์สิ้นชีวิตทั้งชาติก็หันกลับไปไหว้รูปเคารพอีก และภายในเวลาไม่กี่ศตวรรษเอง ยูดาห์ซึ่งเป็นอาณาจักรใต้ก็ถูกชาวบาบิโลนกวาดล้าง เหมือนที่พระเจ้าได้ทรงเตือนผ่านบรรดาผู้เผยพระวจนะ ชาตอิสราเอลก็ไม่มีอีกต่อไปเพราะก่อนหน้านี้มาก อาณาจักรเหนือของอิสราเอลก็ได้ถูกอัสซีเรียกวาดล้างไปแล้ว

ชนอิสราเอลมีใจที่จะไหว้รูปเคารพมาก ทุกครั้งที่เก็บเกี่ยวเป็นผลสำเร็จ พวกเขาก็จะกราบไหว้นมัสการพระแม่แห่งการเก็บเกี่ยว³ และขอบคุณเธอหรือพระบาอัล ผู้เป็นเทพแห่งความอุดมสมบูรณ์สำหรับการเก็บเกี่ยว ใคร ๆ อาจจะคิดว่าผู้ที่ได้เห็นการเลี้ยงดูและการอัศจรรย์ของพระเจ้าในถิ่นทุรกันดารจะฉลาดพอที่จะไม่ไปนมัสการพระอื่น ๆ แต่เกือบจะทันทีที่ชนอิสราเอลข้ามไปยังคานาอัน พวกเขาก็เริ่มกราบไหว้นมัสการพระต่างๆของชาวคานาอัน หลังจากหลายศตวรรษที่ไหว้รูปเคารพแบบกูไม่กลับ ชาตอิสราเอลก็ถูกลบออกจากแผนที่ในศตวรรษที่หกก่อนคริสตกาล และประชากรก็ถูกเนรเทศไปยังดินแดนต่างชาติ

² 天子 (Son of Heaven) หรือ “ตามบัญชาจากสวรรค์”

³ Queen of Heaven หรือ “พระแม่โพสพ”

ความกลัวที่จะออกเสียงพระนามของพระเจ้า

ชนอิสราเอลถูกเนรเทศเป็นเวลา 70 ปี ก็เป็นไปตามที่ผู้เผยพระวจนะเตือนเอาไว้ (2 พงศาวดาร 36:21, เยเรมีย์ 29:10)⁴ ช่วงเวลาที่ถูกเนรเทศเป็นช่วงเวลาแห่งการชำระล้างและการทำให้บริสุทธิ์ การที่จะทำให้ชนอิสราเอลรู้สึกตัวได้ก็ต้องใช้ชาติมหาอำนาจโบราณอย่างอัสซีเรีย บาบิโลน และ อียิปต์มาทำลายชาติอิสราเอลรวมทั้งถูกเนรเทศในต่างแดน ในที่สุดเมื่อพวกเขากลับมาอิสราเอลจากการถูกเนรเทศ พวกเขาจึงมองย้อนดูความทุกข์ยากทั้งหมดของพวกเขา มองดูความหายนะ ความอับยศอดสู การเข่นฆ่า และการที่พวกเขาถูกเนรเทศไปยังต่างแดน พวกเขาจึงตระหนักว่าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นก็เพราะพวกเขาได้หันเหไปจากพระยาห์เวห์

หลังจากอิสราเอลกลับมาจากการถูกเนรเทศ พวกเขาได้เข้าสู่ช่วงใหม่ในประวัติศาสตร์ของอิสราเอลในช่วงที่ชนอิสราเอลปฏิเสธอย่างแน่วแน่ที่จะไม่มีสักการะพระอื่นใดนอกจากพระยาห์เวห์ ตั้งแต่นั้นเรื่อยมาอิสราเอลก็คงความเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวอย่างเคร่งครัด และไม่ได้นับถือรูปเคารพหรือเชื่อในพระเจ้าหลายองค์อีกต่อไป แล้วชาวอิสราเอลก็เริ่มท่อง “ชามา” ทุกวัน “ชามา” (Shema คือคำฮีบรูของ “จงฟัง”) เป็นคำแรกของเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 “จงฟังเถิด โอ คนอิสราเอล พระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา พระยาห์เวห์ทรงเป็นหนึ่งเดียว” (“Hear O Israel, the Lord our God, the Lord is one” คำว่า “Lord” ตรงนี้ในภาษาฮีบรูคือคำ “ยาห์เวห์” ซึ่งเป็นชื่อเฉพาะของพระเจ้า)⁵ แม้ในทุกวันนี้ชาวยิวทุกคนที่เคร่งศาสนาก็ยังท่อง “ชามา” นี้ทุกวัน

หลังจากการที่ถูกเนรเทศ ความเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวก็ตั้งมั่นอยู่ในอิสราเอล ผู้คนก็เริ่มเกรงกลัวและยำเกรงพระเจ้าจนถึงขนาดไม่ออกเสียงพระนามว่า “ยาห์เวห์” แต่ก็ไม่มีหลักฐานทางพระคัมภีร์ที่ห้ามออกเสียงพระนามของพระเจ้า เพราะพระเจ้าได้ตรัสกับโมเสสว่า “นี่เป็นนามของเรา ช่วนิรันดร์ เป็นนามที่พวกเจ้าจะเรียกเราตลอดทุกชั่วอายุ” (อพยพ 3:15) พระเจ้ายังตรัสอีกว่า “เราได้อำนาจเจ้าก็เพื่อจุดประสงค์ข้อนี้เอง คือเพื่อเราจะได้สำแดงฤทธิ์อำนาจของเราแก่เจ้า และเพื่อนามของเราจะประกาศไปทั่วโลก” (อพยพ 9:16) โมเสสกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะประกาศพระนามของพระยาห์เวห์ ขอสดุดีความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าของเรา!” (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:3) พระเจ้าบอกชนอิสราเอลว่า เมื่อพวกเขาสาบานโดยออกพระนามของพระเจ้า พวกเขาจะต้องไม่สาบานเท็จ (เลวีนิติ 19:12)⁶ ผู้เขียนสดุดีเขียนไว้ว่า “จงขอบพระคุณพระยาห์เวห์ จงร้องออกพระนามของพระองค์ จงให้ประชาชาติทั้งหลายรู้ถึงสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำ” (สดุดี 105:1)

⁴ เยเรมีย์ 29:10 “พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า ‘เมื่อครบ 70 ปีแห่งบาบิโลนแล้ว เราจะเยี่ยมเยียนพวกเจ้าและจะนำเจ้ากลับมาสู่สถานที่นี้’”

⁵ ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์เท่านั้นทรงเป็นพระเจ้าของเรา”

⁶ เลวีนิติ 19:12 “ห้ามสาบานออกนามของเราเป็นความเท็จ ทำให้พระนามพระเจ้าของเราเป็นที่เหยียดหยาม เราคือยาห์เวห์”

ธรรมเนียมปฏิบัติสั่งให้คนอิสราเอลประกาศพระนามของพระเจ้า แต่หลังจากที่ถูกเนรเทศ พวกเขาก็ไม่กล้าเอ่ยพระนามของพระเจ้าอีกต่อไป ไม่มีตัวอย่างพระคัมภีร์หรือแม้แต่ประวัติศาสตร์ในเรื่องนี้มาก่อน ก่อนการถูกเนรเทศ ชาวอิสราเอลจะอ่านออกเสียงพระนามของพระยาห์เวห์ซึ่งจะพบในเกือบทุกหน้าของพระคัมภีร์ของพวกเขาไปจนถึงข้อสุดท้ายของมาลาคีย์ แต่หลังจากการถูกเนรเทศ พวกเขาก็ไม่ออกเสียงพระนามของพระองค์อีกต่อไป ด้วยความกลัวและความยำเกรงพระยาห์เวห์ ครั้งใหม่นี้พวกเขาตระหนักดีว่า ถ้าพวกเขาทำบาปต่อพระองค์อีก พวกเขาจะถูกทำลายชาติอีกครั้ง พวกเขาไม่อยากจะถูกเนรเทศอีก พวกเขาจึงตัดสินใจที่จะไม่เอ่ยพระนามของพระเจ้าอีก แทนที่จะเรียกพระองค์ว่า “พระยาห์เวห์” พวกเขาจึงเรียกพระองค์ว่า “อาโดนาย” (Adonai, องค์ผู้เป็นเจ้า)⁷

นั่นคือเหตุที่พระคัมภีร์ภาษากรีกฉบับเซปทัวจินต์⁸ฉบับแปลภาษากรีกที่สำคัญที่สุดซึ่งแปลจากพระคัมภีร์ฮีบรูในศตวรรษที่หนึ่งและสองก่อนคริสตกาลนั้นไม่ได้ทับศัพท์ชื่อ “ยาห์เวห์” แต่ได้แปลทั้งคำ “ยาห์เวห์” และ “อาโดนาย” เป็น “คูริออส” (“kurios” หรือ “Lord”) พระคัมภีร์ฉบับเซปทัวจินต์ได้ทำตามวิธปฏิบัติของสมัยนั้น ซึ่งมีขึ้นสองสามศตวรรษก่อนหน้านี้

พระนามของพระเจ้าในยุคของพระคัมภีร์ใหม่

ในยุคของพระคัมภีร์ใหม่ เซปทัวจินต์ได้กลายเป็นพระคัมภีร์ที่มีอิทธิพลในหมู่ชาวยิว (แม้จะมีพระคัมภีร์ภาษากรีกอีกสองสามฉบับที่นิยมน้อยกว่า) การที่ “Yahweh” (ยาห์เวห์) และ “Adonai” (อาโดนาย) ถูกแปลมาเป็น “Lord” (องค์ผู้เป็นเจ้า) ในฉบับเซปทัวจินต์จึงทำให้ชื่อ “Yahweh” (ยาห์เวห์) หายไปจากพระคัมภีร์ แต่พวกเขารู้มาโดยตลอดว่าพระยาห์เวห์เป็นใคร เมื่อคนยิวพูดถึง “พระเจ้า” หรือ “พระบิดา” เขาจะหมายถึงพระยาห์เวห์เสมอ ทุกคนต่างก็รู้ว่าพระเจ้าถูกเรียกว่าพระยาห์เวห์แม้จะไม่ได้ใช้คำว่า “ยาห์เวห์” ในพระคัมภีร์ก็ตาม

นั่นคือเหตุผลที่พระคัมภีร์ใหม่ไม่ได้เอ่ยถึงพระนาม “ยาห์เวห์” การไม่มีพระนาม “ยาห์เวห์” ปรากฏอยู่นั้น ไม่ได้เป็นปัญหาใหญ่สำหรับชาวยิวเพราะเขารู้ว่าพระเจ้าคือพระยาห์เวห์ เมื่อไรก็ตามที่เปาโลพูดถึง “พระเจ้า” หรือ “พระบิดา” หรือ “องค์ผู้เป็นเจ้า” (เมื่อกล่าวถึงพระเจ้า) เขาจะหมายถึงพระยาห์เวห์เสมอ เขายังได้บอกชาวต่างชาติในโครินธ์ว่า พระเจ้าคือ “พระเจ้าพระบิดาของเรา” (1 โครินธ์ 1:3)⁹ เพราะคนต่างชาติไม่เข้าใจว่าความสัมพันธ์ของพวกเขากับพระยาห์เวห์นั้นเป็น

⁷ “Adonai” หรือ “องค์เจ้านาย” (“Lord”)

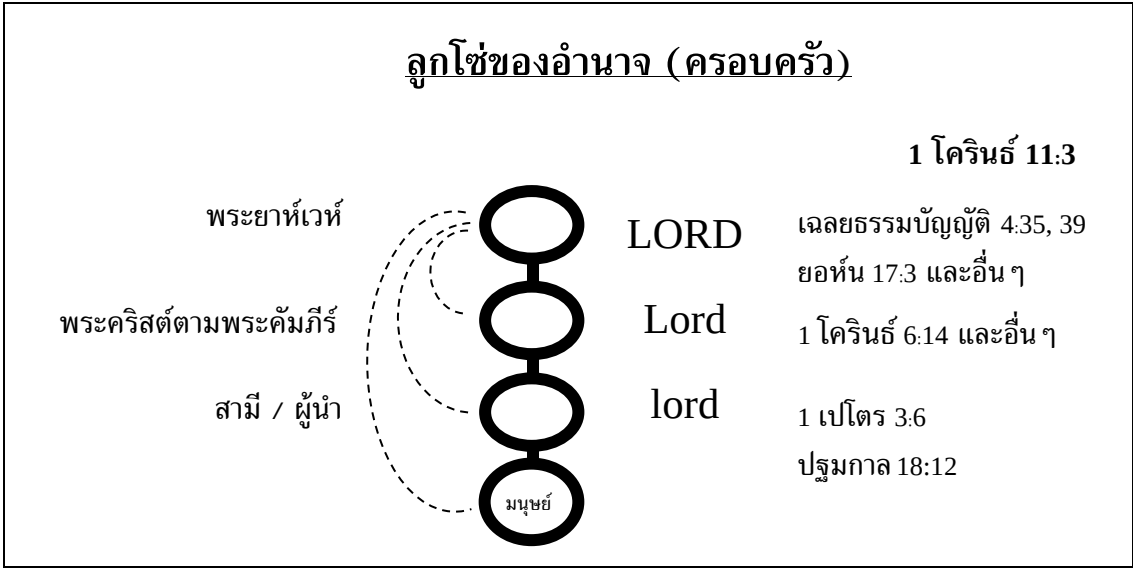
⁸ Septuagint พระคัมภีร์เดิมภาษากรีกที่แปลมาจากพระคัมภีร์เดิมภาษาฮีบรู

⁹ 1 โครินธ์ 1:3 “ขอพระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเรา และจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าดำรงอยู่กับท่าน”

เหมือนบุตรกับบิดา แต่ในหมู่ชาวยิวในศตวรรษแรกนั้น ไม่มีความจำเป็นต้องสะกดพระนาม “พระยาห์เวห์” ไว้ในพระคัมภีร์ใหม่

แต่พอมาถึงศตวรรษที่สาม การไม่มีพระนามของ “พระยาห์เวห์” ปรากฏในพระคัมภีร์ใหม่ได้ กลายเป็นปัญหาร้ายแรง เพราะพระเยซูกำลังถูกยกให้อยู่ในระดับเดียวกับพระยาห์เวห์ ที่เพิ่มความสับสนก็คือคำ “องค์ผู้เป็นเจ้า” ที่ใช้กับทั้งพระยาห์เวห์และพระเยซู แม้ว่าเดิมทีนั้นจะมีความหมายแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง แต่ความคิดของคนต่างชาติไม่ได้แยกความแตกต่างระหว่างสองความหมายของคำว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” ซึ่งต่างจากชาวยิวที่รู้ความแตกต่างระหว่าง “องค์ผู้เป็นเจ้า”(Lord) ที่หมายถึงพระยาห์เวห์ และ “องค์ผู้เป็นเจ้า” (Lord) ที่หมายถึงพระเยซู และแม้แต่ “ท่าน”¹⁰ (Lord) ที่หมายถึงอาจารย์หรือบุคคลที่น่านับถือ ยิ่งกว่านั้นผู้หญิงก็ยังเรียกสามีของเธอว่า “นาย”¹¹ (lord) คำเรียกว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” (Lord) ที่มีความหมายต่าง ๆ นี้กำลังเริ่มสร้างความสับสนให้กับความคิดของชาวต่างชาติ แม้ว่ามันจะไม่ได้มีปัญหากับความคิดของชาวยิวก็ตาม

รูปที่ 1 แสดงให้เห็นความหมายต่างๆของคำว่า “Lord” (องค์ผู้เป็นเจ้า) ในวงกลมด้านล่างคือ “มนุษย์” (ตัวอักษรจีนคือ “人”)

รูปที่ 1

¹⁰ ยอห์น 8:11 นางทูลว่า “ท่านเจ้าข้า ไม่มีใครเลย” ฉบับมาตรฐาน 2011 (She said, “No one, Lord.” John 8:11 NAU)

¹¹ ปฐมกาล 18:12 “นางซาร่าห์จึงหัวเราะในใจพูดว่า ข้าพเจ้าแก่แล้ว นายของข้าพเจ้าก็แก่ด้วย” ฉบับไทยคิงเจมส์ (“After I have become old, shall I have pleasure, my lord being old also?” Genesis 18:12 NAU)

ดังที่เห็นในรูปที่ 1 พระยาห์เวห์ถูกเรียกว่า “Lord” (องค์ผู้เป็นเจ้า หรือองค์เจ้านาย) พระคริสต์ก็ถูกเรียกว่า “Lord” และสามมีหรือผู้นำก็ถูกเรียกว่า “Lord” (เจ้านาย) 1 เปโตร 3:6¹² (เปรียบเทียบปฐมกาล 18:12) บอกเราว่าซาร่าห์เรียกอับราฮัมสามีของเธอว่า “นาย” (κύριος, *kurios*) ซึ่งเป็นคำกรีกคำเดียวกับ “Lord” เหมือนคำเรียกพระเยซูและคำเรียกพระยาห์เวห์ พระคัมภีร์ใหม่มีตัวอย่างของหลายคนที่ยกพระเยซูว่า “Lord” ในความหมายว่าอาจารย์หรือบุคคลที่เคารพนับถือ บางครั้งในพระกิตติคุณยอห์นเมื่อใช้คำภาษากรีกว่า “Lord” กับพระเยซู พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษจะแปลว่า “ท่าน” (“Sir” เช่น ยอห์น 4:11, 15, 19, 49)¹³

การไม่แยกแยะให้เห็นความหมายต่างๆ ของคำ “Lord” ทำให้เกิดความสับสนอย่างมากในคริสตจักรของคนต่างชาติ ความสับสนไม่ได้มาจากพระคัมภีร์ภาษาฮีบรู ซึ่งสอนไว้อย่างชัดเจนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระยาห์เวห์ (เช่น “นอกจากเราแล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใด” อิสยาห์ 44:6, 8)¹⁴

ลูกโซ่ของอำนาจ

คำเรียกว่า “Lord” ระบุระดับของอำนาจที่อยู่ในลูกโซ่ของอำนาจที่ทำงานภายในครอบครัว (ซึ่งรวมถึงพระกายของพระคริสต์) เราจะเห็นสิ่งที่คล้ายกันใน 1 โครินธ์ 11:3 “บัดนี้ขอให้ท่านตระหนักว่า พระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของชายทุกคน และชายเป็นศีรษะของหญิง และพระเจ้าทรงเป็นศีรษะของพระคริสต์” (ฉบับ NIV) ลูกโซ่ของอำนาจนี้แสดงไว้ในรูปที่ 1

รูปที่ 2 แสดงให้เห็นลูกโซ่ของอำนาจในพันธกิจรับใช้ต่างๆ ของคริสตจักรตาม 1 โครินธ์ 12:28

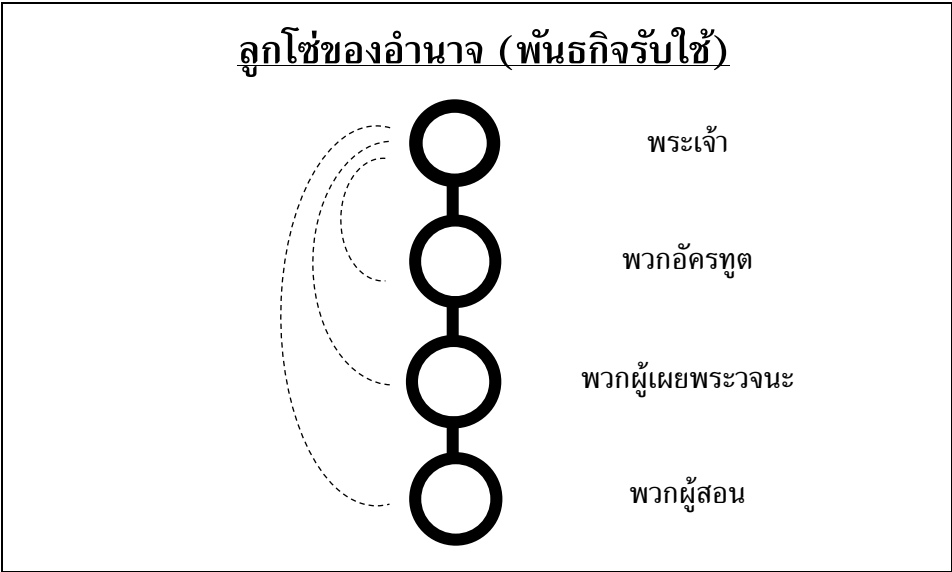
และในคริสตจักร พระเจ้าได้ทรงตั้งบรรดาอัครทูตเป็นอันดับแรก สองคือบรรดาผู้เผยพระวจนะ สามคือบรรดาผู้สอน จากนั้นคือผู้ทำการอัครรรย์ แล้วก็ผู้มีของประทานในการรักษาโรค พวกที่ให้ช่วยเหลือผู้อื่น พวกผู้มีของประทานในการบริหารจัดการ และพวกที่พูดภาษาต่างๆ (ฉบับ NIV)

¹² 1 เปโตร 3:6 “เช่นนางซาร่าห์เชื่อฟังอับราฮัมและเรียกท่านว่านาย”

¹³ ยอห์น 4:15 นางซาร่าห์พูดว่า “ท่านเจ้าคะ ขอให้น้ำนี้ให้ดิฉันดื่ม (The woman said to Him, “Sir, give me this water”)

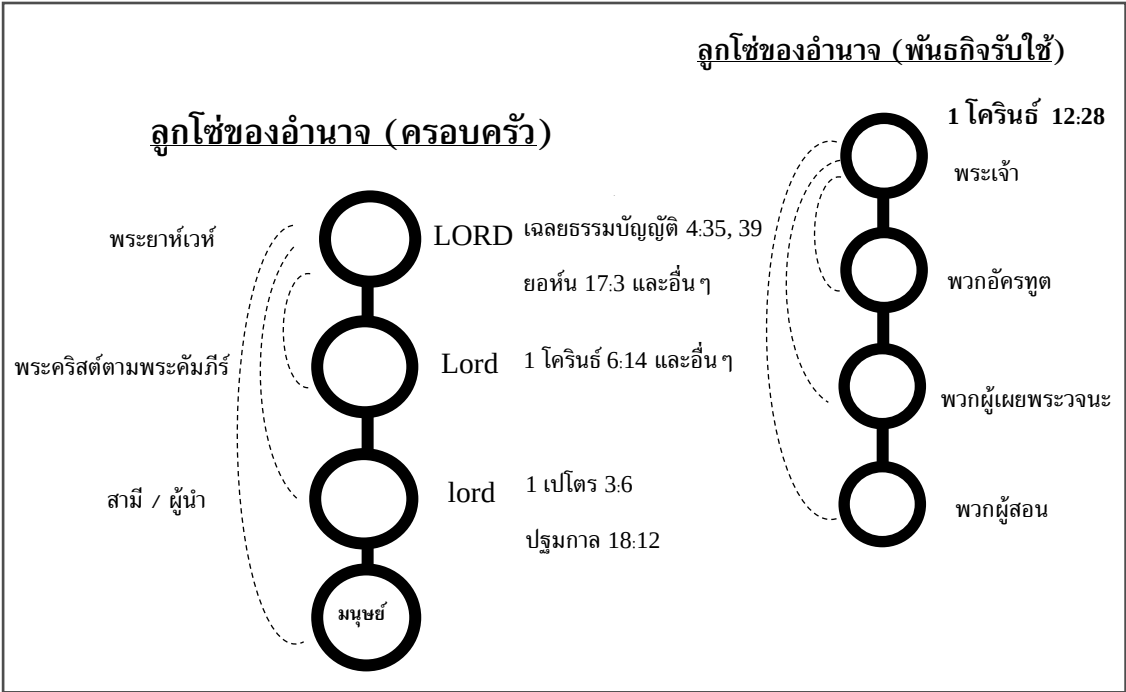
¹⁴ อิสยาห์ 44:6 “พระยาห์เวห์ผู้ทรงฤทธิ์ตรัสดังนี้ว่า “เราเป็นปฐมและเราวสาน นอกเหนือจากเราแล้วไม่มีพระเจ้าอื่นใด”

อิสยาห์ 44:8 “มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากเราหรือ? ไม่มีเลย ไม่มีพระคัลลาอื่นใดอีก เราไม่รู้จักสักองค์เดียว” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

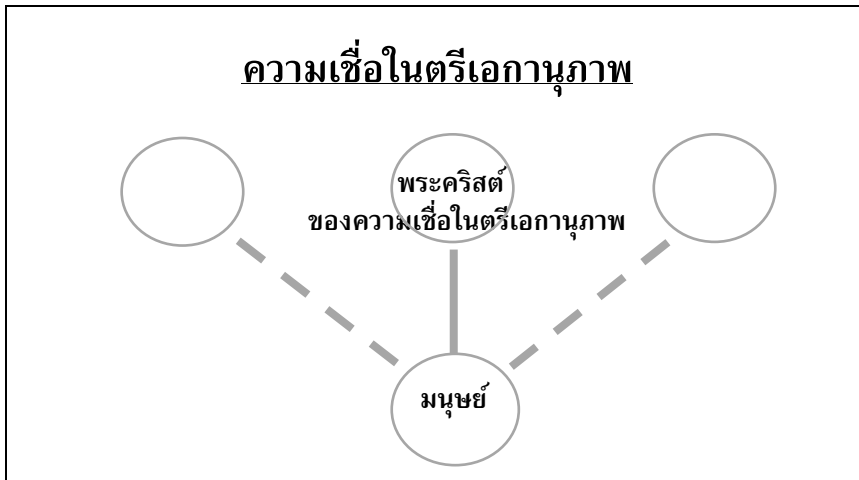
รูปที่ 2

รูปที่ 3 รวมรูปที่ 1 กับรูปที่ 2

รูปที่ 3

รูปที่ 4 แสดงให้เห็นโครงสร้างของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

รูปที่ 4

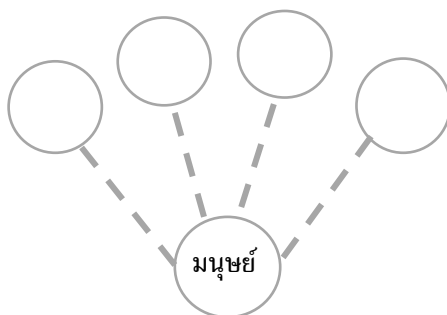
ด้านล่างสุดของโครงสร้างความเชื่อในตรีเอกานุภาพคือมนุษย์ (人)¹⁵ วงกลมสามวงด้านบนนั้น แทนพระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตร (พระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ) และพระเจ้าพระวิญญาณ ในความเชื่อตรีเอกานุภาพ วงกลมทั้งสามวงจะวางเรียงอยู่ในระดับเดียวกันจากซ้ายไปขวามีเส้นสามเส้นเชื่อมต่อทั้งสามพระองค์กับมนุษย์ แต่มีเพียงเส้นตรงกลางเท่านั้นที่เป็นเส้นทึบ นั่นก็เป็นเพราะผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพมีแนวโน้มที่จะสัมพันธ์กับพระคริสต์มากกว่ากับพระบิดาหรือกับพระวิญญาณ นี่ตรงกันข้ามกับความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวที่มีเพียงบุคคลเดียวเท่านั้น (พระเจ้า) ที่อยู่ด้านบนสุด แต่ในความเชื่อตรีเอกานุภาพจะมีสามบุคคล

รูปที่ 5 แสดงให้เห็นถึงความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ ความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ได้ปฏิบัติกันอย่างกว้างขวางในโลกของคนต่างชาติ และแม้แต่ในอิสราเอลก็ได้ปฏิบัติกันช่วงหนึ่งเต็มๆ ของประวัติศาสตร์ เฮเซคียาห์ (2 พงศกัศัตร์ 18) และโดยเฉพาโยสียาห์ (2 พงศกัศัตร์ 23) ได้ใช้มาตรการอย่างหนักในการกวาดล้างการไหว้รูปเคารพและความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ในอิสราเอล แม้ว่าจะมีผลเพียงช่วงระยะสั้นๆ

¹⁵ คำภาษาจีนแปลว่า “มนุษย์” อ่านว่า “เหริน”

ความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ในอิสราเอล & คนต่างชาติ

ข้ออ้างอิงของอิสราเอล: 2 พงศ์กษัตริย์ 18, 2 พงศ์กษัตริย์ 23

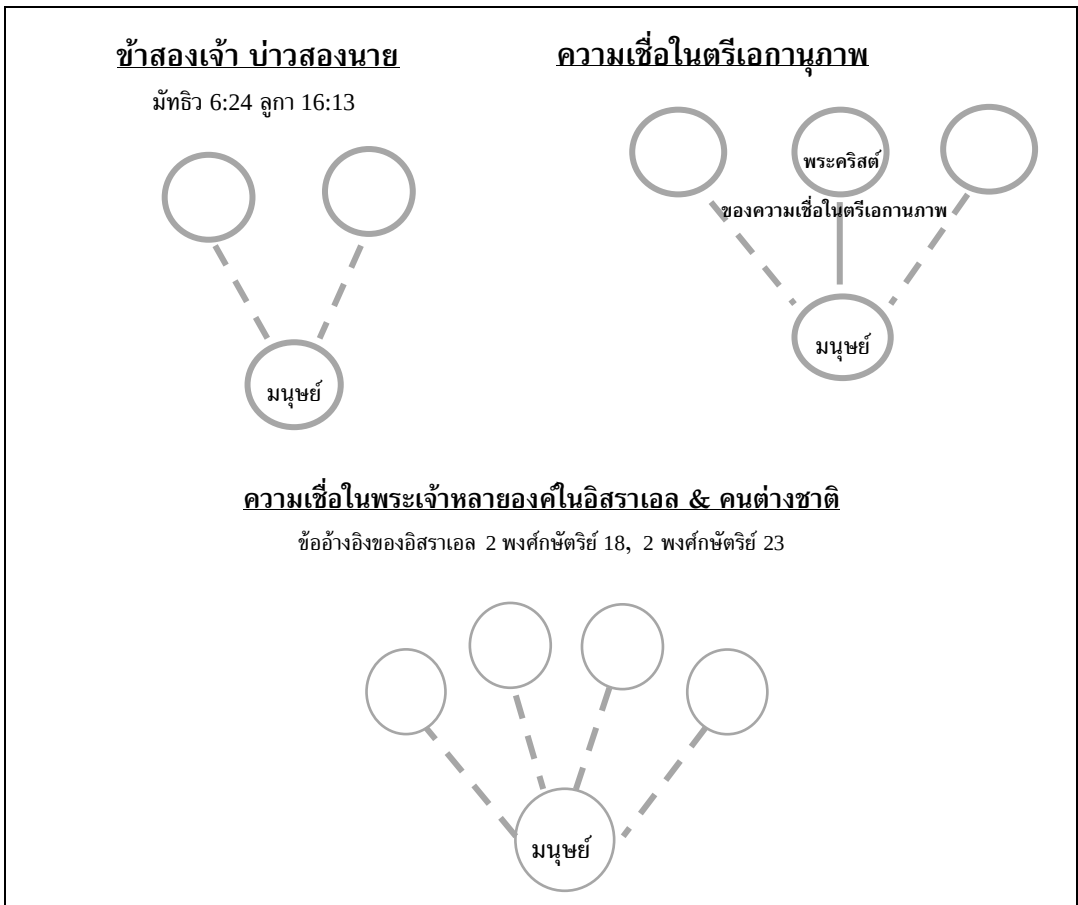

รูปที่ 5

ในรูปที่ 5 มนุษย์จะอยู่ด้านล่างสุดโดยมีพระเจ้าหลายองค์อยู่เหนือเขา มีความแตกต่างในโครงสร้างเพียงเล็กน้อยระหว่างความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ (รูปที่ 5) กับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ (รูปที่ 4) ถ้าเราเอาวงกลมในรูปที่ 5 มาเรียงในแนวเดียวกัน ก็จะทำให้เห็นความคล้ายคลึงกันกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพชัดเจนขึ้น ในความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ก็มีพระเจ้าหลายระดับ ดังนั้นวงกลมในรูปที่ 5 จึงไม่ได้จัดเรียงไว้ในแนวเดียวกัน แต่ในทางปฏิบัติจริงของการเชื่อพระเจ้าหลายองค์นั้นจะมีพระเจ้าหนึ่งหรือสององค์ที่ได้รับความนับถือจากผู้คนมากกว่าองค์อื่นๆ พระเจ้าบางองค์ก็สำคัญมากกว่า และบางองค์ก็สำคัญน้อยกว่า และมนุษย์จะสัมพันธ์กับองค์ที่เขาเลือก ในรูปที่ 5 เราจะเห็นพระเจ้าสี่องค์ แต่จริงๆ แล้วเราสามารถจะมีห้า หก หรือเจ็ด หรือแปดองค์ก็ได้ หรือจะมีถึงพันล้านองค์ด้วยซ้ำเหมือนในประเทศอินเดีย

ในรูปที่ 5 เส้นที่เชื่อมต่อกันระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าเหล่านี้ไม่ใช่เส้นทึบแต่เป็นเส้นประ เพราะในทางปฏิบัติแล้วผู้เชื่อในพระเจ้าหลายองค์มักจะนมัสการพระเจ้าที่พวกเขาเลือกเพียงองค์เดียว เช่น เทพเจ้าจูปีเตอร์ในอาณาจักรโรมัน หรือ “เจ้าแม่กวนอิม” (เทพีแห่งความเมตตา) และ “เทพเจ้ากวนอู”¹⁶ ในประเทศจีน

¹⁶ 观音 (Guanyim), 关公 (Guangong) เทพเจ้าแห่งความซื่อสัตย์

รูปที่ 6

ความเชื่อในตรีเอกานุภาพและความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์

รูปที่ 6 ซึ่งเป็นการรวมรูปที่ 4 กับรูปที่ 5 มีโครงสร้างเพิ่มที่เรียกว่า “ข้าสองเจ้า บ่าวสองนาย” ตามมัทธิว 6:24 (มีข้อที่เหมือนกันในลูกา 6:13)

“ไม่มีใครรับใช้สองนายได้ เพราะเขาย่อมเกลียดนายคนหนึ่งและรักนายอีกคนหนึ่ง หรือเขาจะรักดีต่อนายคนหนึ่งและชังนายอีกคนหนึ่ง ท่านจะรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้” (มัทธิว 6:24 ฉบับ NASB)

ไม่มีใครสามารถรับใช้ “สองนาย” (คำภาษากรีกคือ “κύριος, kurios” หรือ “lord”) ได้ ข้อนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า เหตุใดเราจึงต้องเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียว เราไม่สามารถจะมีสองนายหรือสององค์ผู้เป็นเจ้าของที่มีสถานะเท่ากันได้ เพราะในทางปฏิบัติจริงแล้ว เราจะรักดีกับคนหนึ่งและจะชังอีกคนหนึ่ง แล้วยิ่งกว่านั้นเราจะสามารถปรนนิบัติพระเจ้าทั้งสามพระองค์ในความเชื่อตรีเอกานุภาพที่มีสถานะเท่าๆกัน ซึ่งเป็นกรณีพิเศษของความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ได้อย่างไร สิ่งนี้เป็นไปไม่ได้ในทางปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้ในรูปที่ 4 (ความเชื่อในตรีเอกานุภาพ) จึงมีเส้นทึบไปที่พระเยซูและเส้นประไปที่พระบิดาและพระวิญญาณ ในเมื่อคุณไม่สามารถจะปรนนิบัติสองนายได้ นี่จึงยังไม่ต้องพูดถึงการปรนนิบัติถึงสามพระองค์ ถ้าเรามีองค์ผู้เป็นเจ้าของอยู่ตรงหน้าเราถึงสามพระองค์ เราจะปรนนิบัติรับใช้พระองค์ไหน? คุณจะไม่สามารถจะรักดีกับทั้งสามพระองค์ได้ นั่นคือเหตุผลที่ในทางปฏิบัติแล้ว คนทั้งหลายจึงอธิษฐานกับหนึ่งในสามพระองค์เท่านั้น ซึ่งมักจะเป็นพระเยซูเสมอ ดังนั้นเส้นทึบที่เชื่อมกับวงกลมจึงแทนพระเจ้าพระบุตร

ความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์มีพระเจ้ามากกว่าความเชื่อในตรีเอกานุภาพเสียอีก แต่ปัญหาของความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ไม่ได้เลวร้ายในเชิงคุณลักษณะไปกว่าความเชื่อในตรีเอกานุภาพ นั่นก็เป็นเพราะในทางปฏิบัติแล้ว พวกเขายังเลือกพระเจ้าหนึ่งองค์และจดจ่อกับการนมัสการพระเจ้าองค์นั้น การนมัสการพระเจ้าหนึ่งองค์ในความเชื่อพระเจ้าหลายองค์ที่เรียกกันว่า “ความเชื่อพระเจ้าหลายองค์แต่บูชาเพียงหนึ่งองค์”¹⁷ นั้นหมายถึงการเชื่อในพระเจ้าหลายองค์แต่จะนมัสการเพียงแค่องค์เดียวจากทั้งหมด ความเชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวก็นมัสการพระเจ้าองค์เดียวเช่นกัน แต่ข้อแตกต่างที่สำคัญคือไม่ยอมรับพระเจ้าอื่นใดอีก

หลังจากที่อิสราเอลกลับมาจากการถูกเนรเทศ พวกเขาทั้งหมดทั้งพระเทียมเท็จทั้งหมดและนมัสการพระยาห์เวห์พระเจ้าเที่ยงแท้เพียงองค์เดียว พวกเขาได้รับบทเรียนแล้ว อันตรายจากการพยายามปรนนิบัติสองนายหรือสองเจ้า ได้พิสูจน์ให้เห็นจริงในกรณีของชาวอิสราเอลและต่อมาก็คับคริสตจักรที่เชื่อในตรีเอกานุภาพ มนุษย์ไม่สามารถจะจับจ้องอยู่กับวัตถุสองสิ่งในเวลาเดียวกันได้ หากตาของคุณพยายามจ้องไปที่วัตถุสองสิ่งที่แตกต่างกัน ท้ายที่สุดแล้วตาของคุณจะเหลือ ถ้าคุณมองไปไกลๆและผ่านสายตา ภาพทั้งสองจะแยกออกจากกัน เป็นภาพที่ไม่ชัดเจน คุณจะมองภาพไหนก็ไม่ชัดทั้งคู่ และในทำนองเดียวกัน คุณจะไม่สามารถจะปรนนิบัติสองนายหรือสองเจ้าได้ นั่นคือเหตุผลที่พระเยซูทรงยืนยันว่ามีพระเจ้าเดียวเท่านั้น

¹⁷ Henotheism

ในความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวดังที่แสดงให้เห็นในรูปที่ 3 นั้น เส้นที่เชื่อมต่อกันจะเป็นแนวตั้ง เส้นเหล่านี้นั้นไม่ได้แผ่ออกเหมือนของความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์หรือความเชื่อในตรีเอกานุภาพ มีโครงสร้างคำสั่งอย่างชัดเจนและลูกโซ่ของอำนาจที่ขึ้นไปและลงมาโดยไม่มี ความคลุมเครือ

การยกพระคริสต์ให้สูงขึ้น

เมื่อได้เห็นลักษณะพื้นฐานของความเชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์ กับความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว เราจึงกลับมาที่คำถามที่ว่าทำไมพระนาม “ยาห์เวห์” จึงไม่ได้ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์ใหม่เมื่อยอห์น หรือเปาโล หรือเปโตรเขียนส่วนของพวกเขาในพระคัมภีร์ใหม่นั้น และเมื่อได้ก็ตามที่พวกเขาพูดถึงพระเจ้า พวกเขาก็จะหมายถึงพระยาห์เวห์เสมอ พวกเขาจึงไม่จำเป็นต้องระบุว่าพวกเขากำลังพูดถึงพระเจ้าองค์ไหนอยู่ เพราะสำหรับพวกเขาและผู้อ่านของพวกเขาที่เป็นชาวยิวต่างก็รู้ว่าพระเจ้าเพียงองค์เดียวเท่านั้น

เรื่องนี้กลายเป็นปัญหาในแค่ช่วงสองหรือสามร้อยปีต่อมา เมื่อคริสตจักรของคนต่างชาติได้ทั้งพระคริสต์ตามพระคัมภีร์ไปหาพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพแทน ในรูปที่ 1 คุณลองนึกภาพการดึงวงกลมที่สอง (พระคริสต์ตามพระคัมภีร์) ออกจากลูกโซ่ของอำนาจ แล้วเอามาวางในระดับเดียวกันกับวงกลมแรก (พระยาห์เวห์) เมื่อวงกลมสองวงมาอยู่ในตำแหน่งที่เท่ากัน คุณคิดว่าใครจะเป็นผู้มีอำนาจเหนือ? ในทางปฏิบัติแล้ว วงกลมทั้งสองไม่สามารถจะอยู่ในตำแหน่งที่เท่ากันด้วยซ้ำ เพราะว่าวงกลมที่เป็นตัวแทนของพระคริสต์จะผลักวงกลมที่เป็นตัวแทนของพระยาห์เวห์ออกไป นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์กับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ดังนั้นโครงสร้างของผู้ที่มีอำนาจเหนือใน 1 โครินธ์ 11:3¹⁸ จึงไม่มีอีกต่อไป และสิ่งที่เรามีก็คือโครงสร้างใหม่ที่ไม่ต่างอะไรจากความวิบัติ เพราะมันหมายความว่าตอนนี้พระยาห์เวห์พระบิดาได้ถูกผลักออกไปและพระเยซูก็เข้ามาครองแทนที่พระองค์ในลูกโซ่ของอำนาจ

พระนาม “ยาห์เวห์” ไม่ได้ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์ใหม่ก็เพราะไม่จำเป็นต้องทำเช่นนั้น โอกาสที่จะสับสนนั้นไม่มีเลยจนเมื่อต่อมาภายหลังในประวัติศาสตร์ของคริสตจักร ราวศตวรรษที่สามเมื่อความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ปรากฏให้เห็นโดยใช้ความเชื่อในตรีเอกานุภาพมาบังหน้า ความสับสนอย่างมากจึงเกิดขึ้นเมื่อคนอ่านพระคัมภีร์ใหม่ คำว่า “พระเจ้า” นี้ใช้อย่างถึงพระบิดา หรืออ้างถึงพระคริสต์ หรืออ้างถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์กันแน่? ในทางปฏิบัติแล้ว คริสเตียนในสมัยนั้นก็เหมือนกับ

¹⁸ 1 โครินธ์ 11:3 “ขอให้ท่านตระหนักว่าพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของชายทุกคน และชายเป็นศีรษะของหญิง และพระเจ้าทรงเป็นศีรษะของพระคริสต์”

คริสเตียนในสมัยนี้ที่อ่านคำว่า “พระเจ้า” เป็นพระคริสต์ ซึ่งเป็นการตีความที่ผิดไปจากพระคัมภีร์อย่างสิ้นเชิง

เพื่อหลีกเลี่ยงจากความสับสนนี้ คุณควรเรียนรู้ที่จะคิดอย่างผู้ที่เชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียว คือทุกครั้งที่คุณเห็นคำ “พระเจ้า” หรือ “พระบิดา” ก็ให้อ่านว่า “พระยาห์เวห์” เพื่อที่คุณจะได้ปรับความคิดของคุณให้เข้ากับรูปแบบของพระคัมภีร์ใหม่ ผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่ไม่จำเป็นต้องเอ่ยพระนาม “พระยาห์เวห์” แต่ในวันนี้เราต้องทำให้พระนามของพระองค์กระจ่างและชัดเจน

คุณอาจจะคุ้นกับการเปรียบเทียบของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ที่พระเจ้าเป็นเหมือนกับไบเบิลเวอร์¹⁹ ไคเลอร์เป็นพืชที่มีใบสามแฉก ถ้าเจอใบที่มีสี่แฉกก็ถือว่าโชคดี ไบเบิลเวอร์ที่มีสามแฉกได้กลายมาเป็นสัญลักษณ์ของประเทศไอร์แลนด์เพราะนักบุญแพทริก²⁰ นักบุญอุปการีของไอร์แลนด์ที่เชื่อกันว่าเป็นผู้ใช้ตัวอย่างนี้สอนความเชื่อเรื่องตรีเอกานุภาพให้กับคนไอริช

รูปที่ 4 เข้ากันพอดีกับการเปรียบเทียบไบเบิลเวอร์ โครงสร้างในแผ่นภาพนี้แสดงให้เห็นถึงการสนับสนุนในการเชื่อพระเจ้าหลายองค์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นเห็นได้อย่างชัดเจนว่าไม่ใช่ความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียว ก่อนหน้านั้นผมได้แบ่งปันกับคุณเกี่ยวกับหนังสือความเชื่อที่ว่าพระเจามีเพียงองค์เดียว ที่เขียนโดยผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพหลายคน หนังสือเล่มนี้สนับสนุนความเชื่อที่ว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวแต่ข้อ แต่ต่อต้านความเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวที่แท้จริง ผู้เขียนต่างก็ยอมรับอย่างถูกต้องว่า ความเชื่อที่แท้ในพระเจ้าเพียงองค์เดียวนั้นขัดแย้งกับสูตรพระเจ้าพระบิดา พระเจ้าพระบุตร และพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ไม่ว่าคุณจะได้แย้งในทางใดก็ยังเป็นพระเจ้าสามพระองค์อยู่ดี

ผมหวังว่าคำถามที่ว่าทำไมพระนาม “ยาห์เวห์” จึงไม่ได้ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์ใหม่จะได้รับความกระจ่าง คำตอบง่ายๆ ก็คือว่า ไม่จำเป็นที่ผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่จะต้องเอ่ยพระนาม “ยาห์เวห์” เพราะทุกคนรวมถึงผู้อ่านของพวกเขาที่เป็นชาวยิวต่างรู้กันดีว่า ทุกครั้งที่เอ่ยถึงพระเจาก็คือการเอ่ยถึงพระยาห์เวห์ พระคัมภีร์ใหม่เขียนโดยชาวยิวและชาวยิวเหล่านี้ไม่ได้ออกเสียงพระนามของพระเจ้า เรื่องนี้กลายเป็นปัญหาใหญ่ในศตวรรษที่สอง ที่สาม ที่สี่และต่อมา สถานการณ์ไม่ได้ร้ายแรงมากนักในศตวรรษที่สอง แต่มาเป็นเรื่องร้ายแรงมากในศตวรรษที่สามและสี่ ซึ่งในเวลานั้นความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้กลายเป็นคำสอนมาตรฐาน เมื่อมาถึงศตวรรษที่สี่ ความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็ได้กำจัดทุกเสียงที่ไม่เห็นด้วยไปจนหมดสิ้น

¹⁹ Clover leaf

²⁰ St. Patrick

การขยายความ การตีความ และการมีประสบการณ์

เมื่อย้อนดูบทก่อน ๆ จะเห็นว่าสองสามบทแรกเป็นการขยายความในขณะที่สองสามบทก่อนหน้านี้เป็นการตีความ²¹ การตีความมีความสำคัญยิ่งเพราะมันเป็นรากฐานของการขยายความพระคัมภีร์ เมื่อเราตีความพระคัมภีร์ข้อหนึ่ง เราจะนำเอาสิ่งที่อยู่ในข้อนั้นออกมาให้เห็นตามจริง ขณะเดียวกันก็ไม่ตีความโดยใส่ความคิดของเราเองเข้าไปในตัวบท ในทางกลับกัน การต่อเติมความ²²ก็คือการใส่ความคิดของตนเองเข้าไปในตัวบท ดังนั้นเมื่อเราทำการตีความอย่างถูกต้อง เราก็จะไม่ยอมใส่สิ่งใดซึ่งไม่ได้มีอยู่ในตัวบทเข้าไปในตัวบทนั้น

นอกจากการขยายความและการตีความแล้ว ยังมีประสบการณ์ซึ่งเป็นด้านที่สำคัญด้วย ผมให้การมีประสบการณ์เป็นส่วนสำคัญสุดท้ายและในลำดับที่เหมาะสม ถ้าผมได้เล่าประสบการณ์ของผมให้คุณฟังตั้งแต่ต้น แล้วคุณควรจะทำอะไร? คุณจะมาเชื่อเพราะประสบการณ์ของผมหรือ? คุณจะทำเช่นนั้นไม่ได้ เพราะไม่ว่าประสบการณ์ของผมจะดีสักแค่ไหนและน่าเชื่อถือสักแค่ไหน คุณก็ไม่จำเป็นต้องเชื่อ เพราะนั่นเป็นประสบการณ์ของผมเอง มันไม่ใช่ประสบการณ์ของคุณ ประสบการณ์ของผมอาจเป็นสะพานให้คุณก้าวไปสู่ความเชื่อ แต่ต้องไม่เป็นรากฐานความเชื่อของคุณ

เปาโลกล่าวว่า “ความเชื่อที่ท่านมีนั้น ก็ให้เป็นความเชื่อของท่านเองต่อพระพักตร์พระเจ้าเถิด” (โรม 14:22) ความเชื่อของเปาโลก็เป็นของเปาโล และประสบการณ์ของผมก็เป็นของผม เปาโลอาจบอกประสบการณ์ของเขากับคุณ แต่คุณจะพูดไม่ได้ว่า “เปาโลเห็นนิมิตเกี่ยวกับพระเยซู ดังนั้นผมจึงเชื่อในพระเจ้า” ถ้าตัวของผมเองยังไม่เคยเห็นพระเยซู แล้วทำไมผมจึงควรเชื่อเพราะสิ่งที่เปาโลเห็น? แล้วผมจะรู้ได้อย่างไรว่าประสบการณ์ของเขาเป็นของจริง? ประสบการณ์จะต้องถูกตรวจสอบด้วยพระคำของพระเจ้า แต่แม้หากจะตรงกับพระคำของพระเจ้า ก็ไม่ได้หมายความว่า คุณจะให้ความเชื่อของคุณขึ้นกับประสบการณ์ของคนอื่น นิมิตที่เปาโลเห็นพระเยซูบนถนนไปดามัสกัสนั้นไม่ใช่ประเด็นของการตีความหรือของพระคัมภีร์ เพราะพวกผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เดิมก็มีนิมิตเช่นกัน จะจริงหรือไม่ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง

โดยส่วนตัวแล้ว ผมไม่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องประสบการณ์ของเปาโล เพราะผมก็เคยมีประสบการณ์ที่คล้ายกันแม้จะไม่เหมือนเสียทีเดียว และเมื่อคุณได้ยินเรื่องประสบการณ์ของผม คุณก็ต้องเชื่อกว่ามันสอดคล้องกับพระคัมภีร์หรือไม่ ถ้าคุณไม่มีประสบการณ์ที่คล้ายกัน คุณก็จะไม่มีหลักฐานของตัวเองในการยืนยัน แต่ถ้าคุณมีประสบการณ์ที่คล้ายกัน คุณก็จะพูดได้เต็มปากว่า “ผมรู้ว่าเป็นประสบการณ์จริงของเขา เพราะผมก็เคยมีประสบการณ์แบบนี้เหมือนกัน”

²¹ Exegesis

²² Eisegesis หรือการตีความเกินจากตัวบท

ส่วนคนที่ไม่มีประสบการณ์เหมือนเปาโลที่ได้เห็นและพูดคุยกับพระเยซู ก็อาจเห็นว่าการบอกเล่าประสบการณ์ของเปาโลเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นหรือไม่ก็คิดฟุ้งซ่าน ถ้าหากคุณไม่เคยขับผีแล้วคุณจะตีความเรื่องการขับผีในพระคัมภีร์ใหม่ได้อย่างไร? แต่ถ้าคุณเคยขับผี (เหมือนที่ผมเคย) คุณก็จะพูดได้ว่า “ผมรู้ว่าเรื่องนี้เป็นความจริง เพราะผมเองก็ขับผีด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเช่นกัน” คุณเชื่อเรื่องการขับผีตามสิ่งที่คุณได้อ่านในพระคัมภีร์ แต่เพราะคุณยังรู้เรื่องนี้จากประสบการณ์ของคุณเองด้วย การมีประสบการณ์เป็นเครื่องยืนยัน แต่ประสบการณ์ของผมนั้นไม่ใช่ประสบการณ์ของคุณ ผมสามารถบอกเล่าประสบการณ์ของผมได้ แต่คุณจะต้องประเมินสิ่งนั้นด้วย ผมไม่ได้ขอให้คุณมาเชื่อตามประสบการณ์ของผม คุณต้องเชื่อวางใจในพระคำของพระเจ้า

การขยายความ การตีความ และการมีประสบการณ์เป็นสาม “การ” ของการสอนพระคัมภีร์ และไม่มีส่วนไหนที่ไม่สำคัญ มันน่าสนใจที่ทั้งสามคำเริ่มด้วยคำว่า “การ”²³ ทั้งสามเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการสอนพระคัมภีร์ ครูสอนพระคัมภีร์บางคนเก่งในการขยายความ แต่ไม่เก่งในการตีความ หรือไม่มีประสบการณ์กับพระเจ้า คุณคงนึกภาพออกถึงสิ่งที่ยังครอบคลุมไม่หมดจากคำสอนของพวกเขา

ยิ่งคุณรู้วิธีขยายความพระคำของพระเจ้ามากเท่าไร คุณก็จะเข้าใจการตีความได้ดียิ่งขึ้นเท่านั้น และเมื่อคุณมีประสบการณ์กับองค์ผู้เป็นเจ้า นั่นก็จะทำให้คำสอนของคุณมีพลัง ถ้าไม่มีประสบการณ์ การสอนของคุณก็เป็นแค่วิชาความรู้ และคุณก็แค่อธิบายพระคัมภีร์จากสมองของคุณ ประสบการณ์ทำให้คำสอนเป็นสิ่งที่ออกมาจากใจ ประสบการณ์จะให้ความมีชีวิตชีวาในคำเทศนาของคุณได้ยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์ที่ข้าพเจ้าเชื่อ” (2 ทิโมธี 1:12) คุณจะพูดอย่างนั้นด้วยความมั่นใจไหม? มันขึ้นอยู่กับว่าคุณมีประสบการณ์มากแค่ไหน และขึ้นกับระดับการสื่อสารของคุณกับองค์ผู้เป็นเจ้า

ประสบการณ์ของผมกับพระเจ้าที่เชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียว

ผมจะเล่าถึงประสบการณ์เล็กน้อย เมื่อมองย้อนกลับไปในชีวิตคริสเตียนของผม ผมเชื่อในตรีเอกานุภาพมาเป็นเวลานานเพราะเป็นหลักคำสอนที่ผมถูกสอนมา ผมไม่เคยสงสัยเลยว่าบรรดาอาจารย์ของผมกำลังพยายามหลอกลวงผม ดังนั้นผมจึงรับเอาความเชื่อในตรีเอกานุภาพด้วยความจริงใจโดยไม่สงสัยความตั้งใจดีของคนอื่น เนื่องจากไม่มีเหตุผลส่วนตัวที่จะสงสัยความเชื่อในตรี

²³ ต้นฉบับภาษาอังกฤษคือ “สาม E’s” เพราะทั้งสามคำขึ้นต้นด้วยคำว่า “ex” (exposition, exegesis และ experience)

เอกานุภาพ ผมจึงไม่ได้ใช้ดาบคมๆ ในการตีความกับความเชื่อเรื่องตรีเอกานุภาพ แต่ผมได้ทำสิ่งที่ตรงกันข้ามคือ ใช้ดาบนั้นปกป้องเหตุผลของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

แต่โดยพระเมตตาของพระเจ้าที่ได้เข้าใจในที่สุด ผมจึงทบทวนประสบการณ์ของผมใหม่อีกครั้ง เมื่อดูความเป็นมาในความสัมพันธ์สนธิทอนยาวนานของผมกับองค์ผู้เป็นเจ้า ผมจึงพยายามดูว่าผมเคยมีประสบการณ์ที่มีความสนิทสนมกับทั้งสามพระองค์อย่างเท่าๆ กันหรือไม่ แต่หลังจากที่ผมได้ทบทวนประสบการณ์ของผมแล้ว ผมก็ต้องตะลึงว่าในประสบการณ์ของผมนั้นผมได้รู้จักพระเจ้าเพียงองค์เดียวตลอดมา ผมไม่เคยรู้จักอีกสองพระองค์หรือแม้แต่อีกหนึ่งพระองค์เลย

เมื่อย้อนดูประสบการณ์ของคุณเอง คุณเคยเข้าเฝ้าที่เดียวกันสองหรือสามพระองค์ไหม? พูดอีกอย่างก็คือ ประสบการณ์ของคุณยืนยันความเชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวหรือความเชื่อว่ามีหลายพระองค์? เมื่อผมทบทวนจากประสบการณ์ของผม ผมไม่พบกับพระองค์อื่นเลย ตลอดมาผมได้พูดคุยสนิทสนมกับพระเจ้าเพียงองค์เดียว แล้วอีกสองพระองค์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพไปอยู่เสียที่ไหนล่ะ? พระเยซูดูเป็นจริงกับผมจนผมคิดว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า ผมไม่เคยมีประสบการณ์กับพระเจ้าองค์อื่นเลย ผมรู้สึกที่พระเจ้าเป็นพระเจ้าที่ผมพูดคุยด้วยตลอดเวลา แม้ว่าบางครั้งบางคราวผมจะรับรู้ถึงพระบิดาแม้ว่าผมจะไม่มีประสบการณ์กับพระองค์ก็ตาม

ผมพูดคุยกับพระองค์เดียวเท่านั้นคือพระเยซูและพระองค์ทรงเป็นหัวใจสำคัญในกระบวนการนี้ ประสบการณ์กับพระเจ้าของผมเป็นประสบการณ์กับพระเจ้าเพียงองค์เดียวเสมอ ประสบการณ์ของคุณแตกต่างจากของผมไหม? คุณเคยพูดคุยกันสามพระองค์ไหม? ผมหมายถึงประสบการณ์จริงไม่ใช่การฝึกจิตที่คุณกำลังพูดคุยกับสามพระองค์เหมือนพูดกับกำแพง ในการดำเนินชีวิตคริสเตียนของคุณ คุณเคยพูดคุยกับสามพระองค์ที่แตกต่างกันไหม? ถ้าคุณเคย แล้วคุณสัมพันธ์กับทั้งสามพระองค์อย่างเท่าๆ กันหรือไม่?

ผมเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพด้วยการชักนำให้เชื่อ แต่ก็ทำเหมือนกับผู้เชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวเพราะผมพูดคุยกับผู้เดียวเท่านั้น เป็นการพูดคุยที่ลึกซึ้งและหวานชื่น มีบางครั้งที่ผมรู้สึกว่ากำลังเดินอยู่ในสวรรค์บนดิน โดยไม่แน่ใจว่าผมอยู่ในสวรรค์หรืออยู่บนดินกันแน่

ตัวอย่างเช่น เช้าวันหนึ่งในลอนดอนทางเหนือ ผมกำลังคุกเข่าอธิษฐานอยู่ แล้วในทันใดนั้นผมก็มีประสบการณ์เหมือนถูกพาขึ้นไปในสวรรค์ ผมยังรู้สึกตัวและเห็นทุกสิ่งรอบๆ ตัวผมได้อย่างชัดเจน แต่ผมก็อยู่ในอีกมิติหนึ่ง ประสบการณ์นั้นยากที่จะอธิบายได้ คุณอยู่บนโลกแต่จิตวิญญาณก็อยู่ในอีกมิติหนึ่งซึ่งผมกำลังมีความสัมพันธ์สนิทที่ยอดเยี่ยมนี้กับพระเจ้า ผมมีสติสัปปัญญะดีกับทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวผม เนื่องจากผมมีนัดตอนเที่ยงกับพี่น้องที่จะมาประชุมกันที่คริสตจักร ผมดูนาฬิกาของ

ผมแล้วพูดว่า “ได้เวลาไปแล้ว” แต่ผมไม่อยากจะจากไป ผมอยากอยู่พูดคุยอย่างสนิทสนมในสวรรค์กับองค์ผู้เป็นเจ้าของคือผู้เป็นเจ้าต่อไปอีก

สุดท้ายผมจึงลุกขึ้นอย่างไม่รู้เต็มใจและเดินออกไปที่ถนน ผมต้องมองซ้ายมองขวาให้ดีเพราะคุณอาจเสียชีวิตบนถนนที่พลุกพล่านในกรุงลอนดอนนี้ได้ง่าย ๆ ถ้าคุณไม่ค่อยระวังเวลาไปไหนมาไหน ผมเดินไปจนถึงสถานที่ประชุม และยังอึดอัดกับบรรยากาศในสวรรค์ที่ได้พูดคุยสนิทสนมกับองค์ผู้เป็นเจ้าของ เมื่อเดินมาถึงประตู องค์ผู้เป็นเจ้าของก็ตรัสว่า “เราพูดคุยกับเจ้าแค่ตรงนี้ จงเข้าไปประชุมเถอะ” ผมจึงเดินเข้าไปในบ้านนั้นและกลับสู่สภาพปกติดังเดิม

คุณมองเรื่องนี้อย่างไร? มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นไม่ใช่สองหรือสาม พระเยซูได้ทรงเป็นศูนย์กลางของทั้งหมดนี้ ทรงเป็นผู้ที่ “โดยพระองค์” และ “ในพระองค์” สิ่งเหล่านี้จึงเกิดขึ้น คำเหล่านี้เป็นคำในพระคัมภีร์ที่เปาโลใช้เป็นประจำ และผมก็สามารถยืนยันได้จากประสบการณ์ในการใช้คำเหล่านั้นของเขา ผมได้มีประสบการณ์จริงกับพระเจ้า “ในพระคริสต์” และ “โดยพระคริสต์” คำวลีบุพบทดังกล่าวนี้เห็นได้ทั่วไปที่เปาโลใช้เกี่ยวกับพระคริสต์ นั่นจึงเป็นเหตุผลที่ผมเชื่ออยู่เสมอว่าพระเยซูคือพระเจ้า แม้ว่าพระคัมภีร์จะสอนว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวก็ตาม

ผมสนใจอยากรู้ว่าประสบการณ์ของคุณแตกต่างจากของผมหรือไม่ และที่จริงคุณได้พูดคุยกับพระองค์อื่น ๆ หรือไม่ และผมหวังว่าคุณกำลังพูดคุยกับพระยาห์เวห์ และไม่ใช่ผู้อื่นที่คุณไม่ควรจะพูดด้วย ผมรู้สึกขอบคุณที่องค์ผู้เป็นเจ้าของไม่ได้ปล่อยให้ผมหันเหไปจากพระเจ้าองค์เดียวนี้ เมื่อผมได้อ่านพระคัมภีร์อีกครั้ง ผมก็พูดกับตัวเองว่า “นี่เป็นความจริง ผมมีประสบการณ์กับพระเจ้าเพียงองค์เดียวเสมอมา!”

ความรักของผมที่มีต่อพระเยซูไม่ได้ขึ้นอยู่กับความเป็นพระเจ้าของพระองค์

เมื่อผมเริ่มที่จะเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ดีขึ้น ผมก็ต่อสู้กับคำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซูกับพระเจ้า ถ้าพระเยซูไม่ใช่พระเจ้า แล้วพระองค์เป็นใคร? คำถามนั้นทำให้ผมงงมากขึ้นเพราะผมเคยคิดมาตลอดว่าพระเยซูคือบุคคลสำคัญในชีวิตของผม แต่เมื่อผมคิดถึงเรื่องนี้ ผมก็ตระหนักว่าแม้หากพระเยซูไม่ใช่พระเจ้า ก็ไม่ได้ทำให้ความสัมพันธ์ของผมกับพระองค์แตกต่างแต่อย่างใด หรือว่าความรักของผมที่มีต่อพระองค์จะลดน้อยลง

มีใครคิดจริงๆ ไหมว่าผมจะพูดกับพระเยซูว่า “พระเยซูเจ้าข้า ข้าพระองค์คิดว่าข้าพระองค์กำลังสัมพันธ์กับพระองค์ในฐานะที่ทรงเป็นพระเจ้า แต่ปรากฏว่าพระองค์ไม่ใช่พระเจ้า พระองค์ไม่สำคัญสักหน่อย?” ผมจะไม่พูดอย่างนั้นกับพระองค์แน่ มิตรภาพของผมกับพระองค์จะลดน้อยลงอย่าง

จันหรือ? ถ้าเป็นเช่นนั้นก็หมายความว่า มิตรภาพของผมนับกับพระองค์ก็ผิดเพี้ยนอย่างมากมาตั้งแต่ต้น เพราะขึ้นอยู่กับสถานะของพระองค์ ความจริงแล้วมันไม่สำคัญสำหรับผมเลยว่าพระเยซูจะทรงเป็นพระเจ้าหรือไม่เป็น พระองค์ทรงเป็นสหายที่ผมได้รู้จักมาทั้งชีวิตของผม ฉะนั้นพระองค์ก็จะเป็นสหายของผมตลอดไป

เรื่องนี้ทำให้ผมนึกถึงเพื่อนที่ดีของผมในเซียงไฮ้ พ่อของเขาเป็นคนกวาดถนนในซอยของเรา ทั้งพ่อและแม่ของเขาก็เป็นคนรับใช้ที่ทำงานให้เพื่อนบ้านคนหนึ่ง ในช่วงตึกจะมีห้องบนหลังคาตึกที่ให้เป็นที่พักอาศัยสำหรับคนรับใช้ คนรับใช้ของเพื่อนบ้านและคนรับใช้ของเราก็พักอาศัยอยู่ที่นี่ รวมทั้งคนรับใช้ของคนอื่น ๆ ด้วย

อยู่มาวันหนึ่งผมพบชายคนหนึ่งในซอยและเราก็มาร่วมเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน ผมมารู้ว่าเขาเป็นลูกของคนกวาดถนนก็เมื่อผมถามเขาว่า “คุณพักอยู่ที่ไหน?” เขาตอบว่า “ผมอยู่ตรงโน้นและพ่อแม่ของผมทำงานให้ครอบครัวโน้น” มันไม่สำคัญสำหรับผมเลยว่าเขาจะเป็นลูกของคนรับใช้ เขาเป็นคนน่ารักที่อายุรุ่นราวคราวเดียวกับผมและเราก็เข้ากันได้ดี

วันหนึ่งคุณพ่อของผมถามเรื่องเพื่อนของผมคนนั้นและครอบครัวของเขา ผมพูดว่า “พ่อแม่ของเขาเป็นคนรับใช้ของเพื่อนบ้านคนนั้น” คุณพ่อของผมพูดว่า “อะไรนะ ลูกของใครใช้หรือ?” เพื่อให้ความเป็นธรรมกับคุณพ่อของผม ท่านไม่ได้เป็นคนที่ไม่แบ่งชนชั้น แต่ในตอนนั้นท่านอาจคิดว่ามันคงไม่ค่อยดีต่อชื่อเสียงของเรา หากผมมีเพื่อนจากชนชั้นคนรับใช้ อย่างไรก็ตาม คุณพ่อของผมก็หยุดพูดเรื่องนี้และไม่ได้เอ่ยถึงอีกเลย

การที่ชายคนนี้เป็นลูกของคนรับใช้นั้นจะทำให้ความเป็นเพื่อนของเขากับผมลดน้อยลงไปไหม? มันไม่มีผลอะไรกับผมเลย อาจมีคนพูดว่าความรักและมิตรภาพทำให้คนตาบอด คุณจึงไม่สนใจฐานะทางสังคมของคนนั้น เรื่องทำนองนี้ก็เกิดขึ้นกับพระเจ้าเอ็ดเวิร์ดที่ 8 ที่ทรงสละราชบัลลังก์เพื่อสมรสกับหญิงสามัญชน

ผมได้เดินกับพระเยซูมาตลอดชีวิตของผม แล้วผมจะรักพระองค์น้อยลง ถ้าพระองค์ไม่ใช่พระเจ้าหรือไม่ได้เท่าเทียมกับพระบิดาอย่างนั้นหรือ? มันก็ไม่ต่างกันเลยสำหรับผม ผมไม่สนใจสถานะของพระองค์เพราะผมรู้จักพระองค์และมีประสบการณ์กับพระองค์ เปโตรกล่าวว่าพระเยซูทรงมีค่าอันประเสริฐสำหรับท่านทั้งหลายที่เชื่อ (1 เปโตร 2:7) มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ

พระเยซูหรือพระยาห์เวห์?

ไม่มีข้อสงสัยเลยว่า พระเยซูได้ทรงสอนความเชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวอย่างแจ่มแจ้งและชัดเจนที่สุด (ยอห์น 17:3) ความคิดของพระองค์ที่เชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวนั้นบางครั้งก็เผยให้เห็นในการสนทนาที่ดูเหมือนไม่เกี่ยวข้องกับเชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียว อย่างเช่น “ท่านจะเชื่อได้อย่างไร ถ้าท่านยอมรับคำสรรเสริญจากกันเอง แต่ไม่ชวนขวายที่จะหาคำสรรเสริญที่มาจากผู้ทรงเป็นพระเจ้าแต่องค์เดียว” (ยอห์น 5:44 ฉบับ NIV) ในภาษากรีก “ผู้ทรงเป็นพระเจ้าแต่องค์เดียว” ก็คือ “τοῦ μόνου θεοῦ” (*tou monou theou*) ซึ่งเรารู้จักคำว่า “monotheism” พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษบางฉบับยกเลิกคำนี้โดยแปลเป็นคำว่า “คำสรรเสริญซึ่งมาจากพระเจ้าเท่านั้น”²⁴

ในที่สุด เมื่อผมได้เห็นความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวอย่างชัดเจนของพระเยซูในพระคัมภีร์ตอนต่างๆ อย่างเช่น มาระโก 12:28-34 ที่พระองค์ทรงยก “ซามาร” (จากเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4) ผมจึงได้ตระหนักว่าผมไม่ได้เชื่อตรงต่อคำสอนของพระองค์ ผมต้องการทำให้พระองค์เป็นพระเจ้าจากความรักที่ไปผิดทางของผมต่อพระองค์ แม้ว่าความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ได้ทำให้พระองค์เป็นพระเจ้า ผมก็คงจะทำ เมื่อคุณรักใคร่สักคน คุณจะเทิดทูนคนนั้นอย่างลับหูลับตา อันตรายอย่างร้ายแรงของความรักก็คือ คุณจะเทิดทูนคนที่คุณรักอย่างลับหูลับตา และให้ผู้นั้นเข้ามาแทนที่พระเจ้า

เมื่อผมได้รับความจริงเกี่ยวกับความเชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียว ผมจะเปลี่ยนความคิดของผมและคิดว่าพระเยซูทรงเป็นมนุษย์ได้หรือไม่? ในความเชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวมีเพียงสองทางเลือกเท่านั้นที่อยู่ตรงหน้าคุณ คือพระเยซูเป็นพระยาห์เวห์หรือว่าพระองค์ไม่ได้เป็น ถ้าพระองค์ไม่ใช่พระยาห์เวห์ พระองค์ก็ต้องเป็นมนุษย์ ถ้าพระองค์เป็นพระยาห์เวห์พระองค์ก็ไม่ใช่มนุษย์

ประสบการณ์ของผมที่เชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นผิดธรรมดา เพราะผมสามารถจะเปลี่ยนไปมาระหว่างการพูดคุยกับพระเยซูและพูดคุยกับพระยาห์เวห์ได้อย่างลงตัวเหมือนว่าผมกำลังพูดคุยกับคนคนเดียวกัน นั่นทำให้ผมสงสัย แล้วพระเยซูเป็นพระยาห์เวห์หรือ? ถ้าพระองค์เป็นพระยาห์เวห์ พระองค์ก็ไม่ใช่มนุษย์ ถ้าอย่างนั้นเหตุไรจึงพูดถึงพระองค์ว่า พระเยซูคริสต์ผู้เป็นมนุษย์²⁵ หรืออาดัมคนหลัง²⁶ และพระองค์จะสามารถตายเพื่อคุณและผมได้อย่างไร? พระโลหิตของพระองค์จะช่วยผมได้อย่างไร? มีบางอย่างตรงนี้ที่ไม่สอดคล้องกัน

ในฐานะที่เคยเป็นผู้ที่ได้พูดคุยและสามัคคีธรรมกับพระเยซู เมื่อผมได้ตระหนักว่าผมกำลังกำลังทำสิ่งผิดที่มุ่งสนใจอยู่กับพระองค์มากกว่าพระยาห์เวห์ ผมจึงเริ่มพูดคุยกับพระยาห์เวห์ ที่น่าสนใจคือการ

²⁴ “the praise that comes from God only” แต่ในฉบับ NIV คือ “the praise that comes from only God”

²⁵ 1 ทิโมธี 2:5 “มีพระเจ้าเพียงองค์เดียวและมีคนกลางผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นมนุษย์” (NIV)

²⁶ 1 โครินธ์ 15:45 จึงมีเขียนไว้ว่า “อาดัมมนุษย์คนแรก จึงกลายเป็นผู้มีชีวิต” ส่วนอาดัมคนหลังเป็นวิญญาณผู้ให้ชีวิต (NIV)

สลับนั่นลงตัวเหมือนไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงนอกจากชื่อของผู้ที่ผมกำลังพูดคุยด้วย ผมยังคงกำลังพูดคุยกับพระเจ้าองค์เดิมที่ผมได้สัมผัสมาตลอด ผมเกาหัวเกี่ยวกับเรื่องนี้เพราะผมคาดไว้ว่าจะปรับตัวได้ยาก ผมนึกภาพตัวเองกำลังพูดว่า “ขอโทษด้วย พระเยซูเจ้าข้า ตอนนี้ข้าพระองค์จะคุยกับพระบิดา” แล้วผมก็ทูลพระยาห์เวห์ว่า “ข้าพระองค์ไม่รู้จักพระองค์ดีสักเท่าไร ข้าพระองค์ได้พูดคุยกับพระเยซูมาตลอดห้าสิบปี และคงต้องใช้เวลาพอสมควรกว่าจะรู้จักพระองค์” ที่แปลกที่สุดก็คือผมกำลังพูดคุยกับคนคนเดียวกัน จะเห็นได้ชัดว่าผมได้พูดคุยกับพระยาห์เวห์มาตลอด นี่คือการล้าลึก มันเป็นได้อย่างไรที่ผมกำลังพูดอยู่กับพระยาห์เวห์เหมือนว่าผมกำลังพูดคุยอยู่กับพระเยซู? พระเยซูจะเป็นพระยาห์เวห์ได้ไหม? แต่ในเมื่อพระองค์ไม่ใช่พระยาห์เวห์ แล้วทำไมการย้ายจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งจึงได้ลงตัวเช่นนี้?

ผมคิดว่าคำตอบนั้นอยู่ในยอห์น 20:28 (“องค์พระผู้เป็นของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์”) คำกล่าวของโรมันนี่ดูเหมือนจะยืนยันประสบการณ์ของผมเองในการย้ายจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งได้อย่างลงตัว ผมได้พูดคุยกับพระเยซูและก็พบว่าตัวเองกำลังพูดคุยกับพระยาห์เวห์ ผมทราบว่าในภาษาฮีบรูนั้น พระนาม “เยชู” มีพระนาม “ยาห์เวห์” รวมอยู่ด้วย ที่จริงแล้ว “เยชู” หรือ “เยชัว” จะมีความหมายว่า “พระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอด” หรือ “พระยาห์เวห์ทรงเป็นความรอด” หรือ “พระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้ช่วยให้รอด” เมื่อใดก็ตามที่คุณร้องออกพระนามของพระเยซู คุณก็กำลังร้องออกพระนามของพระยาห์เวห์ เหตุนี้เองการร้องออกพระนามของพระเยซูจึงไม่เป็นปัญหา เพราะในที่สุดแล้ว คุณก็กำลังร้องออกพระนามของพระยาห์เวห์นั่นเอง

ในยอห์นบท 20 ยอห์นไม่มีจุดประสงค์ที่จะพิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า ยอห์นไม่เคยทำเช่นนั้นและพระเยซูก็ไม่เคยเอ่ยอ้างว่าเป็นพระเจ้า ยอห์นแจ้งจุดประสงค์ของเขาในการเขียนพระกิตติคุณนี้ในสามข้อต่อมาว่า (ข้อ 31) “แต่เรื่องเหล่านี้บันทึกไว้ก็เพื่อพวกท่านจะได้เชื่อว่า พระเยซูเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า และโดยความเชื่อ พวกท่านจะมีชีวิตในพระนามของพระองค์” (ฉบับ NIV) จุดประสงค์ของยอห์นไม่ใช่เพื่อพิสูจน์ว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า แต่เพื่อพิสูจน์ว่าพระองค์เป็นพระคริสต์ (พระเมสสิยาห์) พระบุตรของพระเจ้า เบื้องหลังจากพระคัมภีร์เดิมของข้อนี้คือสวดุติบทที่ 2 ซึ่งเป็นสวดุติเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ที่สำคัญบทหนึ่ง

ในยอห์น 20:28 นั้นโรมัสกล่าวว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!” คำพูดนี้ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ของโรมันยืนยันประสบการณ์ของผมเองด้วย ถ้อยคำว่า “พระเจ้า และองค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์”²⁷ และถ้อยคำที่คล้ายคลึงกันเช่น “องค์ผู้เป็นเจ้าพระเจ้า”²⁸ จะพบอยู่ดาษดื่นในพระคัมภีร์เดิม และถ้อยคำเหล่านี้จะกล่าวถึงพระยาห์เวห์เสมอและไม่เคยกล่าวถึงผู้อื่น

²⁷ “My Lord and my God” หมายถึง “พระเจ้าของข้าพระองค์และองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์” (เช่น สดุดี 35:23)

²⁸ “Lord God” หรือ “LORD God” หมายถึง “พระยาห์เวห์พระเจ้า” หรือ “พระยาห์เวห์องค์เจ้านาย” (ปฐมกาล 14:22,15:8)

ในพระคัมภีร์เดิมภาษากรีกและพระคัมภีร์ใหม่ภาษากรีกรวมกันจะมีคำ “องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของท่าน”²⁹ มีปรากฏ 450 ครั้งและครั้งหนึ่งมีอยู่ในเฉลยธรรมบัญญัติ “องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเรา”³⁰ มีปรากฏ 100 ครั้งโดยครั้งสุดท้ายมีปรากฏอยู่ในวิวรณ์ 19:6 (“ฮาเลลูยา! เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ของเราทรงครอบครองอยู่” และสุดท้ายคำว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า” (Lord God) เป็นคำที่รวมกันว่า “κύριος θεός” (kurios theos) มีปรากฏมากกว่า 550 ครั้ง และมี 9 ครั้งในวิวรณ์

คำเหล่านี้มีปรากฏรวมกันมากกว่า 1,100 ครั้ง ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นการอ้างถึงพระยาห์เวห์ ดังนั้นในยอห์น 20:28 โธมัสจึงกำลังใช้คำพูดที่ปกติมาก การใช้ชื่อนี้มาพิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระเยซูนั้นเป็นเรื่องน่าขบขัน เพราะทางเดียวเท่านั้นที่จะพิสูจน์ได้คือ พิสูจน์ว่าพระเยซูเป็นพระยาห์เวห์ ไม่ได้พิสูจน์ว่าเป็นพระองค์ที่สองในตรีเอกภาพ ถ้าโธมัสพูดแต่เพียงว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์” แทนที่จะพูดว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์” ก็อาจเป็นหลักฐานที่จะสรุปว่า โธมัสกำลังประกาศความเป็นพระเจ้าของพระเยซู

ประสบการณ์ที่โธมัสมีก็เป็นประสบการณ์ของผมด้วย ไม่ว่าผมจะกำลังพูดคุยกับพระเยซูหรือกับพระยาห์เวห์ ผมก็กำลังพูดคุยกับคนคนเดียวกัน ผมได้พูดคุยกับพระยาห์เวห์ตลอดมาโดยไม่รู้ตัว เกิดอะไรขึ้นตรงนี้หรือ? โธมัสมองที่พระเยซูและกล่าวกับพระยาห์เวห์ว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!” คุณเคยมีประสบการณ์แบบนั้นไหม? นั่นเป็นได้อย่างไรที่การพูดกับพระเยซูก็เหมือนกับการพูดกับพระยาห์เวห์? ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะเราสามารถมองทะลุผ่านพระเยซูได้อย่าง “โปร่งใส” ในแง่ที่ว่าเมื่อคุณมองที่พระองค์ คุณก็กำลังมองผ่านพระองค์ไปถึงพระยาห์เวห์

หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์แล้ว พระเยซูทรงได้รับกายวิญญานและกายที่ได้รับเกียรติ เมื่อเหล่าสาวกอยู่ในห้องที่ประตูปิดมิดชิดนั้น พระเยซูทรงปรากฏกับพวกเขาโดยไม่ผ่านทางประตู โธมัสไม่ได้อยู่ที่นั่นในเวลานั้น ต่อมาเมื่อรู้ว่าโธมัสมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการฟื้นคืนพระชนม์ พระเยซูจึงทรงบอกให้เขาเอานิ้วของเขาแยงรอยแผลในพระหัตถ์ของพระองค์และที่สีข้างของพระองค์ นั่นคือตอนที่โธมัสพูดว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!”

สิ่งนี้ไม่สามารถอธิบายได้อย่างถูกต้องโดยการขยายความหรือการตีความเพียงอย่างเดียวแต่โดยประสบการณ์ ผมรู้ว่าโธมัสกำลังหมายถึงอะไร เพราะนั่นก็เป็นประสบการณ์ของผมด้วย ผมหวังว่านั่นจะเป็นประสบการณ์ของคุณด้วยเช่นกัน เพราะนั่นจะหมายความว่า คุณกำลังสัมพันธ์กับคนที่ถูกต้องและกำลังพูดคุยกับพระยาห์เวห์ นั่นเป็นประสบการณ์ของผมที่กลับไปค้นดูพระคัมภีร์เพื่อ

²⁹ “The Lord your God” หมายถึง “พระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา” (เช่น เฉลยธรรมบัญญัติ 5:6)

³⁰ “The Lord our God” หมายถึง “พระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา” (เช่น สดุดี 99:5)

หาหลักฐานในพระคัมภีร์เดิม เมื่อผมอ่านพบว่าพระยาห์เวห์ทรงพูดคุยกับอาดัม ผมก็พูดกับตัวเองว่า “นั่นก็เป็นประสบการณ์ของผมเหมือนกัน!” พระเจ้าทรงพูดคุยกับผมและสัมพันธ์กับผมในแบบเดียวกัน และไม่ใช่แค่ช่วงเวลาเย็น (“เวลาเย็นวันนั้น”) แต่ตลอดวัน ผมคิดว่าผมกำลังพูดคุยกับพระเยซูในขณะที่เป็นพระยาห์เวห์ตลอดเวลา

ผมครุ่นคิดถึงสิ่งต่างๆ ที่พระเจ้าทรงกระทำในปฐมกาล แม้แต่เรื่องที่พระองค์ทรงปิดประตูเรือให้โนอาห์ แล้วผมก็ได้พูดกับตัวเองว่าพระเจ้าทรงเป็นเช่นนั้นจริงๆ จากประสบการณ์ของผมแล้ว พระองค์ทรงกระทำสิ่งทั้งหมดนี้เพื่อคุณ เมื่อผมค้นดูพระคัมภีร์ใหม่ ผมก็เห็นสิ่งคล้ายกับที่พระเจ้าได้ทรงกระทำในพระคัมภีร์เดิม พระยาห์เวห์จะทรงก้มลงล้างเท้าของคุณไหม? และคำตอบที่ต้องประหลาดใจก็คือ “พระองค์จะทำแน่” นี่เป็นเรื่องที่น่าตกใจ ถ้ามนุษย์จะล้างเท้าของผม หรือถ้าครูของผมจะล้างเท้าให้ผม นั่นก็เป็นเรื่องที่น่าแปลกใจอยู่แล้ว แต่เราจะนึกใหม่ว่าพระยาห์เวห์จะทรงทำอย่างนี้ให้เรา? ความจริงก็คือ พระองค์ทรงก้มลงชูดหลุมบนพื้นดินเพื่อฝังร่าง³¹ของโมเสส

คุณจะเห็นพระองค์ในพระคัมภีร์เดิมผู้ประทับอยู่ในพระเยซูในพระคัมภีร์ใหม่ คำอธิบายตามการตีความสำหรับเรื่องนี้ก็คือ พระยาห์เวห์ได้เสด็จมาในองค์พระเยซู ทรงแฝงอยู่ในพระกายของพระเยซู ดังนั้นสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำก็คือสิ่งที่พระยาห์เวห์ทรงกระทำ ใครคือผู้ที่รักษาคนเจ็บป่วย และชุบคนตายให้ฟื้นหรือ? ตามในกิจการ 2:22 ทุกสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำนั้น พระเจ้าทรงกระทำผ่านทางพระองค์ “คือพระเยซูชาวนาซาเร็ธผู้ที่พระเจ้าทรงรับรองต่อท่านทั้งหลาย โดยการอธิติธุติ การอัศจรรย์และหมายสำคัญต่างๆ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำในหมู่พวกท่านผ่านทางพระองค์” ที่ผ่านมามันไปอยู่เสียที่ไหน? ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้กั้นผมไม่ให้อ่านพระคัมภีร์ของผมอย่างถูกต้อง สิ่งที่พระเยซูทรงกระทำ ไม่ว่าจะเป็นหมายสำคัญต่างๆ การอธิติธุติ และการอัศจรรย์นั้น พระยาห์เวห์ทรงกระทำผ่านทางพระองค์ ใครเป็นผู้เลี้ยงคน 5,000 คน หรือเลี้ยงคน 4,000 คนหรือ? เป็นพระเยซูหรือว่าพระยาห์เวห์? ในพระคัมภีร์เดิมพระยาห์เวห์ทรงกระทำสิ่งที่คล้ายกันนี้แต่ในขนาดที่ใหญ่กว่ามาก การทำการอัศจรรย์ของพระเยซูมีขนาดเล็กมากเมื่อเปรียบกับการอัศจรรย์ขนาดใหญ่มากในถิ่นทุรกันดาร ในการเลี้ยงคน 5,000 หรือ 4,000 คนนั้นไม่เหมือนกับการเลี้ยงคนสองล้านคนในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลาสี่สิบปี ความมุ่งหมายไม่ใช่เพื่อจะเปรียบเทียบขนาดกัน แต่เพื่อแสดงให้เห็นเหมือนในกิจการ 2:22 ว่า ผู้ที่ทำการอัศจรรย์ในพระคัมภีร์ใหม่ก็คือผู้ที่ทำการอัศจรรย์คล้ายกันนั้นในพระคัมภีร์เดิม แต่ในขนาดที่ใหญ่กว่า

กลับไปที่ประเด็นการมองเห็นทะลุผ่านได้ โธมัสมองที่พระเยซูและสิ่งที่เขาเห็นและมีประสบการณ์คือพระยาห์เวห์ เขาอุทานว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!” นี่สำเร็จ

³¹ เฉลยธรรมบัญญัติ 34:5-6 โมเสสผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์ จึงสิ้นชีวิตที่นั่นในแผ่นดินโมอับ และพระองค์ทรงฝังท่านไว้ในหุบเขาในแผ่นดินโมอับตรงข้ามเบธเปโอรั จนถึงทุกวันนี้ไม่มีใครรู้จักที่ฝังศพของท่าน (ฉบับมาตรฐาน 2011)

ตามยอห์น 14:9 ที่ว่า “คนที่ได้เห็นเราก็ตกเห็นพระบิดา”³² เมื่อคุณมองที่พระเยซูคุณก็เห็นพระบิดา สิ่งนี้เป็นไปได้ถ้าสามารถมองทะลุผ่านพระเยซูได้ในแง่ที่ว่า เมื่อคุณมองไปที่พระองค์ คุณก็มองทะลุผ่านพระองค์ไปที่พระบิดาผู้ประทับอยู่ข้างในพระองค์ ถ้าเราจะเปรียบเทียบให้ทันสมัย พระเยซูก็เป็นเหมือนกับโทรศัพท์ เมื่อคุณพูดกับโทรศัพท์ คุณก็กำลังพูดกับพระยาห์เวห์ผ่านทางโทรศัพท์ คุณไม่ได้กำลังพูดกับตัวโทรศัพท์แต่กำลังพูดกับใครบางคนที่อยู่อีกซีกโลกหนึ่ง และคุณก็ยังสามารถมีการประชุมทางโทรศัพท์ที่มีสองหรือสามคน ซึ่งทำให้เรานึกถึงที่พระเยซูตรัสว่า “เพราะที่ไหนที่มีสองสามคนประชุมกันในนามของเรา เราจะอยู่ท่ามกลางพวกเขาที่นั่น” (มัทธิว 18:20 ฉบับ ESV) ถ้าโทรศัพท์ของคุณเป็นโทรศัพท์ที่มีลำโพง คุณก็จะพูดกับอีกฝ่ายหนึ่งเหมือนว่าคุณกำลังพูดกับโทรศัพท์ และถ้าโทรศัพท์ของคุณเป็นแบบวิดีโอ ตาของคุณก็จะมองที่โทรศัพท์เพื่อคุณจะได้ยินเสียงของคนอีกฝ่ายหนึ่งและเห็นใบหน้าของเขาด้วย

ผมไม่คิดว่าจะเป็นการดูหมิ่นที่จะเปรียบพระเยซูกับโทรศัพท์แบบวิดีโอ ถ้าหากมีความมุ่งหมายเพื่อแสดงให้เห็นหลักการทางฝ่ายวิญญาณว่าคุณสามารถจะพูดคุยกับพระเยซู และสุดท้ายก็ลงเอยด้วยการพูดคุยกับพระบิดา และในทำนองเดียวกันเมื่อพระบิดาตรัสกับคุณก็เป็นทางพระเยซู ผมไม่สามารถอธิบายถึงประสบการณ์ของผมได้ และโรมัสก็คงไม่สามารถอธิบายถึงประสบการณ์ของเขาได้เช่นกันหากไม่ใช้การเปรียบเทียบนี้ อัครทูตยอห์นซึ่งเป็นชาวยิวก็เป็นผู้เชื่ออย่างแท้จริงว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวอย่างไม่มีข้อสงสัย และเขาก็คงจะไม่พอใจอย่างแรงหากโรมัสได้นมัสการพระเยซูเป็นพระเจ้า ในฐานะที่เป็นผู้เชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว ยอห์นจึงได้ใช้เวลาที่จะคงคำสอนของพระเยซูเองในเรื่องความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวไว้ให้เรา (ตัวอย่างเช่น ยอห์น 17:3)³³

เมื่อผมตรีกตรองฟิลิปปีบทที่ 2 อีกครั้ง คราวนี้จากมุมมองของประสบการณ์มากกว่าการตีความ ผมจึงเริ่มเข้าใจว่าพระเยซูไม่ใช่พระยาห์เวห์ นั่นคือเหตุที่ผมพูดว่าการสอนพระคัมภีร์มีสาม “การ” การขยายความ การตีความ และการมีประสบการณ์ คุณอาจศึกษาพระคัมภีร์ว่าเป็นสิ่งที่คุณขยายความ หรือเป็นสิ่งที่คุณตีความ หรือเป็นสิ่งที่คุณเข้าใจผ่านสิ่งที่คุณมีประสบการณ์

เมื่อผมดูฟิลิปปีบทที่ 2 อีกครั้งโดยเฉพาะข้อที่ 6 (ผู้ที่แม้จะอยู่ในรูปเหมือนของพระเจ้า แต่ก็ไม่ได้ทรงถือว่าความเท่าเทียมกับพระเจ้าเป็นสิ่งที่จะต้องฉกฉวยเอาไว้” ฉบับ ESV) ผมคิดว่าผมสามารถจะเขียนหนังสือเกี่ยวกับพระเยซูโดยใช้ชื่อว่า “ชายผู้ไม่ได้ต้องการเป็นพระเจ้า” ชื่อนี้เป็นยังไงบ้าง? ประเด็นทั้งหมดของข้อนี้ก็คือ พระเยซูทรงไม่เคยต้องการจะเป็นพระเจ้าหรือต้องการจะเท่าเทียมกับพระเจ้า เราจะเข้าใจฟิลิปปี 2:6 ได้ก็เมื่อพระเยซูเป็นมนุษย์ แต่จะไม่สามารถเข้าใจได้

³² ยอห์น 14:9 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ฟิลิป เราอยู่กับท่านนานถึงขนาดนี้แล้วท่านยังไม่รู้จักเรอีกหรือ? คนที่ได้เห็นเราก็ตกเห็นพระบิดา ท่านจะพูดได้อย่างไรอีกว่า ‘ขอสำแดงพระบิดาให้พวกข้าพระองค์เห็น?’”

³³ ยอห์น 17:3 “และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือการที่พวกเขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้งค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา”

มากนักหากพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าอยู่แล้ว เพราะมันคงเป็นเรื่องแปลกที่จะบอกว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าที่ไม่ต้องการจะเป็นพระเจ้า แต่นี่ก็คือสิ่งที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพกำลังบอก ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพบางคนเชื่อว่า พระเยซูพยายามจะหยุดความเป็นพระเจ้าชั่วคราวโดยการทิ้งพระเกียรติของพระองค์ แม้ผมจะไม่รู้ว่าเป็นไปได้อย่างไร นั่นไม่ใช่ประเด็นของพระคัมภีร์ตอนนี้ พระคัมภีร์ตอนนี้จะเข้าใจได้ก็เมื่อเราเข้าใจว่า พระเยซูผู้เป็นมนุษย์นี้ไม่ได้ต้องการจะเป็นพระเจ้า

ผมรู้เรื่องนี้จากประสบการณ์ของผมเอง แม้ว่ามันจะเข้าใจได้ยากด้วยสติปัญญาก็ตาม บางครั้งประสบการณ์ก็สามารถมองเห็นสิ่งที่สติปัญญาไม่สามารถมองเห็น เราอาจมีประสบการณ์บางอย่างที่ไม่อาจเข้าใจได้ด้วยปัญญาของเรา เมื่อผมดูฟิลิปปี 2:6 จากมุมมองของประสบการณ์ ผมก็เริ่มเข้าใจว่าไม่ว่าพระเยซูจะเป็นพระเจ้าหรือเป็นมนุษย์ พระองค์ก็ไม่เคยกังวลเกี่ยวกับการเป็นพระเจ้า มันเป็นเรื่องยากที่เราจะเข้าใจเรื่องนี้ด้วยสติปัญญา แต่เราสามารถรู้ความจริงในเรื่องนี้จากประสบการณ์ของเรา

ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพจะใช้ข้อเช่น ยอห์น 20:28 และสรุปจากข้อนี้ว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า แม้ว่าข้อนี้จะไม่ได้พิสูจน์ความเป็นพระเจ้าของพระองค์เลยก็ตาม ถ้าจะมีการพิสูจน์ใด ๆ ถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ ก็จะพิสูจน์ได้แต่เพียงว่าพระเยซูเป็นพระยาห์เวห์ ไม่มีอะไรในข้อนี้ที่ช่วยสนับสนุนความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เพราะว่าหลักคำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพสอนว่า พระเยซูเป็นพระเจ้าพระองค์ที่สองและพระองค์ไม่ใช่พระยาห์เวห์

พระเยซูไม่ได้สนพระทัยที่จะเป็นพระเจ้าเลยแม้แต่น้อย แม้ว่าเราตั้งใจที่จะทำให้พระองค์เป็นพระเจ้านั้นก็ตาม ถ้าคุณค้นดูฟิลิปปีบทที่ 2 สิ่งสำคัญที่คุณเห็นก็คือ พระองค์ต้องการจะลงไปให้ต่ำและต่ำสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ นอกจากพระองค์ไม่ปรารถนาจะเป็นพระเจ้าแล้ว พระองค์ยังไม่ให้ความสำคัญกับชีวิตของพระองค์เองในฐานะของมนุษย์ด้วยซ้ำ ในการเชื่อฟังพระบิดานั้น พระองค์ทรงจำต้องไปที่กางเขน ทรงลงไปต่ำลง ๆ เหมือนน้ำที่ไหลลงสู่จุดต่ำสุด ซึ่งตรงข้ามกับนิสัยมนุษย์เราอย่างสิ้นเชิงที่พยายามจะไต่เต้าให้สูงขึ้นและสูงขึ้นเพื่อจะได้เกียรติและความนับหน้าถือตา

ถ้าผมเป็นผู้ที่มองทะลุผ่านได้เหมือนพระเยซูละก็ เวลาที่ใครมองมาที่ผม เขาก็จะไม่เห็นตัวผม แต่จะมองผ่านตัวผมไป คนจีนมีสำนวนว่า “เขาพูดกับผมเหมือนผมไม่มีตัวตน” มันเป็นการหยามหน้าเมื่อมีใครมองคุณแล้วมองผ่านคุณไปที่คนอื่น ในความเป็นจริงแล้ว สิทธิพิเศษที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือเมื่อมีคนมองผ่านตัวคุณไปและเห็นพระเจ้ากับพระเยซู ผมอยากให้มีคนพูดกับผมว่า “วันก่อนผมมองคุณแล้วผมเห็นพระเยซู ไม่ได้เห็นคุณ” ถ้าเป็นเช่นนั้นก็คงจะวิเศษมากทีเดียว! พระเยซูก็ทรงเป็นแบบนั้น ผมคิดว่างานรับใช้ของเราจะมีพลังมาก ถ้าคุณจะยืนอยู่บนธรรมาสันแล้ว “หายตัวไป” โดยที่คนจะเห็นแต่พระเยซู อาทิตยต์ต่อมาพวกเขาจะพูดว่า “ผมลืมไปแล้วว่าใครคือนักเทศน์ แต่ผมจำได้ว่าเป็นพระเยซูที่ตรัสกับผม”

ลักษณะที่ไม่เหมือนใครของพระเยซูก็คือ ผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์กับพระองค์จะพบว่าตัวเองสัมพันธ์กับพระเจ้าและพูดคุยกับพระองค์ ผมได้พูดคุยกับพระยาห์เวห์มาตลอดชีวิตของผมและผมก็ไม่ได้ด้วยซ้ำ ต่อมาเมื่อผมอ่านคำของโรมัสแล้วพูดว่า “นั่นเป็นประสบการณ์ของผมเลย!” ผมคิดว่าผมกำลังพูดคุยกับพระเยซูขณะที่ความเป็นจริงแล้วผมกำลังพูดคุยกับพระยาห์เวห์ “โรมัสทูลพระองค์ว่า องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์” (ยอห์น 20:28) โรมัสกำลังส่งถ้อยคำของเขากับพระเยซู แต่เขากำลังพูดกับพระยาห์เวห์ สรรเสริญพระองค์และรับรู้พระองค์เป็นพระเจ้า

เกียรติที่ข้าพระองค์มีร่วมกับพระองค์ก่อนที่โลกนี้มีมา

คราวก่อนเราได้ดูยอห์น 17:5 ที่กล่าวว่า “และบัดนี้ข้าแต่พระบิดา ขอทรงให้ข้าพระองค์ได้รับเกียรติต่อพระพักตร์พระองค์ คือเกียรติที่ข้าพระองค์มีร่วมกับพระองค์ก่อนที่โลกเริ่มขึ้น” (ฉบับ NIV) มีหลายคนสรุปจากข้อนี้ว่าพระเยซูกำลังแสวงหาเกียรติของพระองค์เอง แต่นี่ทำให้ผมตกใจ เพราะมันตรงกันข้ามกับพระเยซูที่ผมรู้จัก ตรงนี้แหละที่ประสบการณ์จะเข้ามาเกี่ยวข้องและช่วยคลี่คลายการตีความของคุณ เมื่อคุณอ่านยอห์น 17:5 คุณรู้สึกไหมว่านี่ไม่ใช่พระเยซูที่เรารู้จัก? พระเยซูที่เราจักจะไม่แสวงหาเกียรติของพระองค์เอง แต่ข้อนี้ดูเหมือนกำลังบอกว่าที่จริงพระองค์ทรงแสวงหาเกียรติของพระองค์เอง

เมื่อผมตรวจสอบการใช้คำว่า “เกียรติ” ของยอห์น ผมค้นพบว่ายอห์นไม่ได้กำลังพูดถึงสิ่งที่คนส่วนใหญ่คิดว่าเขากำลังพูดเช่นนั้น คุณเคยมีประสบการณ์ในการอ่านข้อความพระคัมภีร์และรู้สึกว่ามันหมายถึงสิ่งที่ต่างจากการตีความตามแบบแผนของข้อความนั้นไหม? คนส่วนใหญ่สรุปจากยอห์น 17:5 ว่าพระเยซูกำลังแสวงหาเกียรติของพระองค์เอง นี่เป็นข้อสรุปที่แม้แต่กับในหมู่ผู้ที่รู้ว่าพระเยซูไม่ต้องการจะเป็นพระเจ้า เราารู้สึกได้ว่ามีบางอย่างที่ไม่ถูกต้องกับการแปลความของเรา แต่เราก็ไม่สามารถระบุข้อผิดพลาดได้

คราวก่อนผมได้พูดถึงคำนามว่า “δόξα” (*doxa*, เกียรติ) แต่ไม่ได้พูดถึงคำกริยาว่า “δοξάζω” (*doxazō*, ได้รับเกียรติ) คำกริยานี้ปรากฏในยอห์นบ่อยครั้งกว่าคำนาม ให้เราดูยอห์น 1:14 และดูว่าเรามักจะเข้าใจความคิดของยอห์นผิดไปในเรื่องเกียรติอย่างไรที่ว่า “พระวาตะมาเป็นมนุษย์และประทับอยู่ท่ามกลางเราทั้งหลายและเราได้เห็นพระเกียรติของพระองค์ ดังพระเกียรติของพระบุตรองค์เดียวจากพระบิดา ซึ่งเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริง” (ฉบับ ESV)

“เราได้เห็นพระเกียรติของพระองค์” แต่เราเห็นพระเกียรติของพระเยซูที่ไหนในพระกิตติคุณยอห์นไหม? พระกิตติคุณยอห์นมี 21 บท จากบทที่ 12 เป็นต้นไป เป็นส่วนที่ยาวซึ่งใช้เนื้อที่เกือบ

ครึ่งหนึ่งของพระกิตติคุณนี้ ยอห์นพูดถึงความทุกข์ทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ แล้วเราจะเห็นพระเกียรติของพระเยซูได้ที่ไหนในพระกิตติคุณยอห์น? เมื่อยอห์นกล่าวว่า “เราได้เห็นพระเกียรติของพระองค์” เขากำลังกล่าวถึงการจำแลงพระกายไหม? แต่ไม่มีเรื่องราวของการจำแลงพระกายในพระกิตติคุณยอห์น แม้ว่าจะพบเรื่องนี้ในพระกิตติคุณสามเล่มแรก

ยอห์นกำลังหมายถึงการอัศจรรย์ต่างๆของพระองค์ไหม? แต่ว่าการอัศจรรย์เหล่านั้นพระบิดาเป็นผู้ทรงกระทำผ่านทางพระเยซู “พระเกียรติ” ในยอห์น 2:11 ถูกใช้ในการอ้างถึงการเปลี่ยนน้ำให้เป็นเหล้าองุ่น³⁴ แต่ที่สุดแล้วพระเกียรติเป็นของพระบิดา ในยอห์น 11:40 พระเยซูตรัสกับมารธาว่า “เราบอกเจ้าแล้วไม่ใช่หรือว่าถ้าเจ้าเชื่อ เจ้าจะเห็นพระเกียรติของพระเจ้า?” เมื่อทำความเข้าใจและการอัศจรรย์นั้นเป็นการสำแดงพระเกียรติของพระเยซูหรือว่าพระเกียรติของพระเจ้า? แจ่มุมของการมองเห็นผ่านได้ก็มีขึ้นอีกครั้ง ที่พระเกียรติของพระเยซูเผยให้เห็นพระเกียรติของพระเจ้า

ถ้าคุณอ่านพระกิตติคุณยอห์นอย่างละเอียด คุณจะพบสิ่งที่มาอธิบาย “เราได้เห็นพระเกียรติของพระองค์” คราวก่อนเราได้เห็นว่าพระเกียรติของพระคริสต์ก็คือเกียรติของการสิ้นพระชนม์ของพระองค์และการถูกยกขึ้นบนกางเขน นั้นไม่ใช่เกียรติแบบที่เราคาดหวัง ไม่เพียงแต่พระเยซูจะไม่ต้องการเป็นพระเจ้าเท่านั้น พระองค์ก็ไม่ต้องการเกียรติใดๆสำหรับพระองค์เอง เว้นแต่เกียรติของการถูกยกขึ้นบนกางเขน นั่นคือพระเยซูที่ผมรู้จัก!

พระเยซูผู้แสวงหาเกียรติของพระองค์เอง ตามที่คนจำนวนมากตีความพระองค์ในยอห์น 17:5 นั้นไม่ใช่พระเยซูที่ผมรู้จัก เมื่อผมได้ตรวจสอบความหมายของ “เกียรติ” ในยอห์น ผมจึงตระหนักว่าเกียรติที่พระเยซูทรงแสวงหาก็คือเกียรติในแผนการนิรันดร์ของพระเจ้าเกี่ยวกับความรอดของมวลมนุษย์ นั่นคือเกียรติของการสิ้นพระชนม์ของพระองค์และการที่พระองค์ถูกยกขึ้นบนกางเขน

ความสำคัญของการมีประสบการณ์เห็นได้จากการเตือนให้ผมเห็นสิ่งผิดปกติในวิธีที่เราแปลความยอห์น 17:5 ผมจึงทำการตีความเพื่อให้ประสบการณ์อยู่บนรากฐานที่แน่นของพระคัมภีร์ เราเริ่มจากประสบการณ์ไปหาการตีความ ไปหาการขยายความ ที่สาม “การ” ที่ทำหน้าที่กลับลำดับกัน

ผมตรวจดูคำ “δοξάζω” (doxazō, ได้รับเกียรติ) และพบว่ามีการปรากฏ 23 ครั้งในพระกิตติคุณยอห์นซึ่งมีบ่อยครั้งกว่าเล่มใดๆในพระคัมภีร์ใหม่ เล่มรองลงมาคือลูกาซึ่งมีการปรากฏ 9 ครั้ง เล่มต่อมาคือโรมซึ่งมีการปรากฏ 5 ครั้ง ดังนั้นคำกริยา “δοξάζω” (ได้รับเกียรติ) จึงเป็นคำศัพท์พิเศษของ

³⁴ ยอห์น 2:11 “พระเยซูทรงกระทำสิ่งนี้ซึ่งเป็นหมายสำคัญครั้งแรกของพระองค์ที่หมู่บ้านคานาในแคว้นกาลิลี ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงได้ทรงสำแดงพระเกียรติสิริของพระองค์ และเหล่าสาวกของพระองค์ก็มีความเชื่อในพระองค์” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

ยอห์นและมีความหมายพิเศษในยอห์น ทั้ง “ὁὄζα” (เกียรติ) และ “ὁὄζαζω” (ได้รับเกียรติ) จะพบในยอห์น 17:5

ความเชื่อมโยงระหว่างเกียรติและความตายจะเห็นในช่วงก่อนหน้านี้ในยอห์น 11:4 เกี่ยวกับความตายของลาซารัสที่ว่า “ความเจ็บป่วยนี้จะไม่ถึงตาย (เช่นไม่ใช่ขั้นสุดท้าย) แต่เกิดขึ้นเพื่อพระเกียรติของพระเจ้า เพื่อพระบุตรของพระเจ้าจะได้รับเกียรติจากสิ่งนี้” (ฉบับ NASB) ความคิดของยอห์นเรื่องเกียรติไม่ได้แค่ใช้กับพระเยซูเท่านั้น แต่รวมถึงลาซารัสในกรณีนี้ด้วย จึงสังเกตความเชื่อมโยงที่แยกกันไม่ออก ระหว่างพระเกียรติของพระเจ้าและพระเกียรติของพระบุตรของพระเจ้า เพราะการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าย่อมคือการถวายพระเกียรติแด่พระบุตร และการถวายพระเกียรติแด่พระบุตรก็คือการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

การปรากฏ 20 จาก 23 ครั้งของคำว่า “ได้รับเกียรติ” ในยอห์นจะอยู่ในครึ่งหลังของพระกิตติคุณโดยเริ่มต้นจากบทที่ 12 ส่วนทั้งหมดนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู ซึ่งเป็นพระเกียรติของพระองค์ ตัวอย่างเช่น ยอห์น 12:16 กล่าวว่า “ตอนแรกพวกสาวกไม่เข้าใจเรื่องทั้งหมดนี้ แต่หลังจากที่พระเยซูทรงได้รับพระเกียรติแล้ว พวกเขาจึงตระหนักว่าสิ่งเหล่านี้มีเขียนไว้เกี่ยวกับพระองค์ และพวกเขาได้กระทำสิ่งเหล่านี้ถวายพระองค์” (ฉบับ NIV) ข้อนี้พูดถึงพระเกียรติของพระเยซูในแง่ของการทุกข์ทรมานและการสิ้นพระชนม์ในเงื้อมมือศัตรูของพระองค์ เกียรติแบบนี้แตกต่างอย่างมากจากความหมายของ “เกียรติ” ตามที่เข้าใจกันโดยทั่วไป มันไม่ใช่เกียรติที่มนุษย์ยกย่อง เพราะมันรวมถึงการที่พระเยซูทรงถูกยกขึ้นบนกางเขน (ยอห์น 3:14)

พระเยซูตรัสว่า “ถึงเวลาแล้วที่บุตรมนุษย์จะได้รับเกียรติ เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าเมล็ดข้าวสาลีไม่ได้ตกลงดินและตายไป ก็จะคงอยู่เพียงเมล็ดเดียว แต่ถ้าตายไปก็จะเกิดเมล็ดอื่น ๆ อีกมากมาย” (ยอห์น 12:23-24 ฉบับ NIV) ตรงนี้เราจะเห็นเกียรติของบุตรมนุษย์ในแง่ของการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ เกียรตินี้ยังรวมถึงการเกิดผลมากของพระองค์ทางฝ่ายวิญญาณด้วย และผลที่ตามมานั้นจะเป็นการถวายเกียรติแด่พระบิดาที่ว่า “ด้วยเหตุนี้ พระบิดาของเราจึงทรงได้รับเกียรติคือเมื่อท่านทั้งหลายเกิดผลมาก และพิสูจน์ว่าเป็นสาวกของเรา” (ยอห์น 15:8 ฉบับ NIV)

พระเยซูยังตรัสอีกว่า “บัดนี้บุตรมนุษย์ได้รับเกียรติแล้ว และพระเจ้าทรงได้รับพระเกียรติในบุตรมนุษย์ ถ้าพระเจ้าทรงได้รับพระเกียรติในบุตรมนุษย์ พระเจ้าจะทรงให้บุตรมนุษย์ได้รับเกียรติในพระองค์เอง และจะทรงให้บุตรมนุษย์ได้รับเกียรติทันที” (ยอห์น 13:31-32 ฉบับ NIV) บุตรมนุษย์ได้รับเกียรติและพระเจ้าทรงได้รับพระเกียรติในบุตรมนุษย์ เกียรติของคนหนึ่งก็คือเกียรติของอีกคนหนึ่ง เพราะพระยาห์เวห์สถิตอยู่ในพระกายของพระเยซู ดังนั้นสิ่งที่เกิดกับบุตรมนุษย์ ก็เกิดกับพระยาห์เวห์ด้วย

ความคิดของยอห์นเรื่องเกียรตินั้นแตกต่างจากของเรา ถ้าเรานำข้ออย่างเช่นยอห์น 17:35³⁵ นี้ไปใช้นอกบริบท เราก็คงจะแปลความให้หมายความว่าพระเยซูกำลังแสวงหาเกียรติของพระองค์เอง แต่ขณะเดียวกัน เราก็อธิษฐานว่าภาพของพระเยซูนี้ไม่สอดคล้องกันเลยกับความถ่อมพระทัยของพระองค์ พระองค์กำลังจะสิ้นพระชนม์ พระองค์จึงตรัสกับพระบิดาในคำอธิษฐานของมหาปุโรหิตว่า “ถึงเวลาที่ข้าพระองค์จะต้องจากไปแล้ว นี่เป็นเวลาที่ข้าพระองค์เฝ้ารอคอย ขอทรงให้ข้าพระองค์ได้รับเกียรติตามแผนการที่พระองค์ทรงมีตั้งแต่วางรากสร้างโลก เพราะบุตรมนุษย์ได้ถูกประหารตั้งแต่วางรากสร้างโลก” พระเยซูไม่สามารถจะตรึงพระองค์เองที่กางเขนได้ พระองค์จึงมอบตัวพระองค์เองกับพระบิดาเป็นเครื่องบูชา ที่ทำให้เรานึกถึงเรื่องราวของอับราฮัมและการถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา

มีอีกหลายข้อที่คล้ายกันนี้ การปรากฏ 20 ครั้งของคำว่า “δοξάζω” (*doxazō*, ถวายเกียรติ)³⁶ ในยอห์นบทที่ 12 เป็นต้นไปนั้น คุณสามารถอ่านข้อเหล่านี้ด้วยตัวคุณเอง คำนี้ปรากฏครั้งสุดท้ายในยอห์น 21:19 เมื่อใช้กับเปโตรที่ว่า “พระเยซูตรัสเช่นนั้นเพื่อบ่งบอกว่าเปโตรจะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยการตายอย่างไร แล้วพระองค์ตรัสกับเขาว่า ‘จงตามเรามาเถิด!’” (ฉบับ NIV) การตายของเปโตรจะถวายเกียรติพระเจ้า ถ้าไม่มีการตายก็ไม่มีการถวายเกียรติแด่พระเจ้า วิธีที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้าก็คือการตายเพื่อพระองค์ พระเยซูจึงบอกเปโตรให้ตามพระองค์ไปในทางที่พระองค์ได้ไปมาก่อนแล้ว

คุณเห็นความดีงามของพระเยซูไหม? คุณเข้าใจพระองค์ไหม? เราแทบจะไม่เข้าใจพระองค์ เพราะเราเต็มไปด้วยเนื้อหนัง แต่ถ้าเราเรียนรู้ที่จะเป็นเหมือนพระเยซูมากขึ้น เราก็คงจะเข้าใจพระองค์ได้ไม่ยาก พระองค์ไม่ได้ต้องการจะเป็นพระเจ้า เกียรติเพียงอย่างเดียวที่พระองค์แสวงหาสำหรับพระองค์เองก็คือ เกียรติในการตายบนกางเขน แล้วพระองค์ก็ได้สอนเหล่าสาวกของพระองค์ให้เดินตามรอยพระองค์

เราเข้าใจความสัมพันธ์ของพระเยซูกับพระบิดาไหม? ในแง่ของหลักคำสอน ผมไม่สามารถจะอธิบายได้ แต่ในแง่ของประสบการณ์ ผมเข้าใจได้ดี คุณเองก็ต้องยืนยันว่าคำกล่าวของโรมัสเป็นความจริงหรือไม่จากประสบการณ์ของคุณเอง

เกียรติของพระเยซูไม่ได้มีความหมายอย่างอื่นนอกจากว่าเป็นเกียรติของพระเจ้า (พระยาห์เวห์) ในพระองค์ พระเยซูทรงได้รับเกียรติด้วยพระเกียรติของพระบิดาโดยการสถิตอยู่ของพระบิดา นั่นก็คือโดยการประทับอยู่ของพระยาห์เวห์ในพระกายของพระเยซู การประทับอยู่ภายในนี้ทำให้เราแยก

³⁵ ยอห์น 17:5 “บัดนี้ข้าแต่พระบิดา ขอโปรดให้ข้าพระองค์ได้รับเกียรติต่อพระพักตร์ของพระองค์ คือเกียรติที่ข้าพระองค์มีส่วนร่วมด้วยพระองค์ก่อนที่โลกนี้มีมา” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

³⁶ หรือ “ได้รับเกียรติ” เมื่ออยู่ในรูปของกาลกริยาที่ต่างกัน

ได้ยากว่าคนไหนเป็นคนไหน เพราะพระบิดาและพระบุตรนั้นแยกจากกันไม่ได้และแยกไม่ออกในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่เห็นในคำกล่าวว่า “เรากับพระบิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน” (ยอห์น 10:30) เพราะความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันนี้เอง จึงทำให้เมื่อคุณสัมพันธ์กับคนที่คุณก็จะสัมพันธ์กับอีกคนหนึ่งด้วย

นี่เป็นเรื่องของการมีประสบการณ์ ผมคิดว่าหลักคำสอนจะไม่สามารถระบุสิ่งนี้ได้อย่างชัดเจน การที่พระเยซูไม่ใช่พระยาห์เวห์ (และดังนั้นจึงไม่ใช่พระเจ้า) นั้นไม่ได้เป็นอุปสรรคในความสัมพันธ์ของเรากับพระเยซู มันไม่ได้ลดคุณค่าของพระองค์ที่มีกับเรา เพราะถ้าไม่มีพระเยซูเราก็ไม่สามารถจะมาถึงพระยาห์เวห์พระบิดาของเราได้ พระยาห์เวห์ตรัสกับเราในและผ่านทางพระเยซู พระเยซูทรงเป็นตัวเชื่อมที่ขาดไม่ได้ระหว่างเรากับพระยาห์เวห์ จะมีอะไรที่สำคัญไปกว่านั้นอีกไหม?

บทที่ 13

องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์และพระเจ้าของข้าพระองค์

เกริ่นนำ

เราจะมาดูยอห์น 20:28 ต่อจากบทก่อน ที่โรมัสพูดกับพระเยซูว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์และพระเจ้าของข้าพระองค์!” และผมจะใช้คำกล่าวนี้เป็นจุดสำคัญในการพิจารณาปัญหาทั้งหมดที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซูกับพระยาห์เวห์ คำพูดของโรมัสน่าสนใจและน่าทึ่งเพราะนี่เป็นเพียงข้อเดียวเท่านั้นในพระคัมภีร์ใหม่ที่คำเรียก “พระเจ้า” กล่าวกับพระเยซูโดยตรง หรือพูดอย่างชัด ๆ กับพระเยซู ไม่มีที่ไหนอีกในพระคัมภีร์ใหม่ที่คำเรียก “พระเจ้า” เคยกล่าวกับพระเยซูโดยตรง มีพระคัมภีร์บางข้อที่บางคนใช้บอกถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซู แต่เมื่อตรวจสอบข้อเหล่านี้อย่างละเอียดก็จะเห็นว่าแท้จริงแล้วข้อเหล่านี้ไม่ได้สอนถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซู

โรมัสเป็นอัครทูตคนหนึ่งแม้จะไม่ใช่อัครทูตในระดับต้น ๆ ในทีมอัครทูตสิบสองคนนั้นมีสามคนที่ใกล้ชิดกับพระเยซูเป็นพิเศษคือ เปโตร ยากอบ และยอห์น และในสามคนนั้น ยอห์นใกล้ชิดกับพระเยซูมากที่สุด เวลารับประทานอาหาร ยอห์นจะเป็นผู้ที่นั่งติดกับพระเยซูและเอนกายอยู่ใกล้พระทรงของพระองค์ (ยอห์น 13:23)¹ สำนวน “เอนกายอยู่ใกล้พระทรงของพระองค์” นี้จะไม่ค่อยเข้าใจกันในสมัยปัจจุบัน คำกล่าวนี้มีที่มาคือคนในสมัยโบราณเมื่อรับประทานอาหารด้วยกัน พวกเขาจะไม่นั่งบนเก้าอี้รอบโต๊ะเหมือนที่เรานั่งกันในสมัยนี้ แต่จะเอนกายโดยเอาศอกข้างหนึ่งวางไว้บนตั่งคล้ายๆ แคร่ และใช้มืออีกข้างหยิบอาหาร พวกเขาแต่ละคนจะอยู่ในท่าเอนกายอยู่รอบ ๆ โต๊ะอาหาร การเอนกายแบบนี้จะลำบากมากสำหรับผมโดยเฉพาะกับแขนและไหล่ แต่เห็นได้ชัดว่า คนในสมัยโบราณจะถูกฝึกมาอย่างดีในทำนองนี้ ถ้าคุณไปเที่ยวประเทศอิสราเอลในปัจจุบัน คุณสามารถเที่ยวชมตามจุดท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่มีคฤหาสน์จะพาคุณไปชมห้องที่จัดแสดงการเอนกายรอบโต๊ะอาหารในสมัยก่อน ท่าเอนกายนี้อาจดูไม่สบายสำหรับเราในปัจจุบัน แต่มันอาจจะสบายสำหรับพวกเขาหลังจากที่ทำงานหนักมาทั้งวันแล้ว

¹ ยอห์น 13:23 “ที่สำรับมีสาวกคนหนึ่งซึ่งพระองค์ทรงรักได้เอนกายอยู่ใกล้พระทรงของพระองค์ (ฉบับ 1971)”

เรื่องของเรื่องอยู่ที่ว่า เมื่อมีคนเอนกายอยู่รอบ ๆ โต้ะ ก็จะมีบางคนอยู่ข้างหน้าคุณ คนนั้นจะเป็นคนที่ถูกพูดถึงว่า “เอนกายอยู่ใกล้ของคุณ” เพราะศิระของเขายู่ใกล้ของคุณ คำพูดนี้ได้มา มีความหมายถึงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและสนิทสนม

ในบรรดาสาวกสิบสองคนนั้น โธมัสไม่ได้สนิทกับพระเยซูเป็นพิเศษแต่ก็สนิทพอควร ถ้าเป็นสมัยนี้เราคงดีใจที่จะถูกนับรวมอยู่ในกลุ่มสิบสองคน ไม่ได้อยู่ในกลุ่มสามคนก็ไม่ใช่ไร และไม่ได้อยู่ตรงที่พิเศษอย่างยอห์นที่อยู่ตรงพระทรงของพระเยซู ก็ไม่ใช่ไร

แต่โธมัสพูดถึงสิ่งที่สำคัญบางอย่างในยอห์น 20:28 ในการวิเคราะห้ข้อนี้ ผมกำลังจะขยับจากประสบการณ์ที่ผมได้แบ่งปัน ไปสู่การวิเคราะห์ทางการตีความที่ถูกต้องจากคำกล่าวที่สำคัญนี้ว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!” ทุกคำในพระคัมภีร์มีความสำคัญ แต่คำเหล่านี้มีความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะไม่มีใครเคยพูดกับพระเยซูแบบนั้นในที่อื่นอีกในพระคัมภีร์

คุณอาจบอกว่า “ถ้าโธมัสเรียกพระเยซูผิดว่าพระเจ้า แล้วทำไมพระเยซูจึงไม่ได้ทรงหยุดเขาไว้” เพราะแนวการให้เหตุผลนั้นอาจเป็นการใช้ “การถามแบบขึ้นนำ” (คำศัพท์ทางตรรกะที่ขึ้นนำข้อสรุป) คำถามที่คุณยกเป็นคำถามที่มีเหตุผล แต่เป็นการสันนิษฐานที่อาจจะถูกหรืออาจจะผิดว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า นั่นเป็นคำถามที่ถูกขึ้นนำและข้อสรุปก็ยังคงมีมูล โธมัสกล่าวคำ “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์และพระเจ้าของข้าพระองค์!” กับพระเยซูคริสต์ผู้เป็นมนุษย์ที่ยืนอยู่ตรงหน้าเขา หรือว่าโธมัสกล่าวถ้อยคำนี้กับผู้ที่เป็รูปและเป็นพระฉายาของพระเจ้า? พูดอีกอย่างหนึ่งก็คือโธมัสกำลังพูดถ้อยคำนี้กับพระเยซูผู้เป็นมนุษย์ หรือว่าเขากำลังพูดถ้อยคำนี้กับพระยาห์เวห์ที่ตอนนี้เขามองเห็นอยู่ในพระเยซูและถูกสำแดงให้เห็นอย่างสมบูรณ์ในพระเยซู

เมื่อมาถึงเรื่องของประสบการณ์แล้ว ความแตกต่างของความเป็นไปได้ทั้งสองอย่างนี้อาจจะไม่สำคัญนัก แต่เมื่อมาถึงเรื่องของคำสอนแล้วความชัดเจนของการวิเคราะห์นั้นสำคัญ เหตุผลที่พระเยซูไม่ได้หยุดโธมัสก็อาจเป็นได้อย่างมากว่า พระเยซูทรงรู้อยู่แล้วว่าโธมัสกำลังพูดอยู่กับใคร ในช่วงที่พระเยซูทรงทำพันธกิจบนโลกนี้และยิ่งกว่านั้นในภายหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ พระเยซูทรงรู้ถึงจิตใจและความคิดของมนุษย์ (ยอห์น 2:25)²

ผู้ตีความพระคัมภีร์ที่ดีจะไม่ด่วนสรุป การแบ่งปันประสบการณ์แม้ว่าจะเป็นจริงและลึกซึ้งก็ยังต้องผ่านกระบวนการของการตรวจสอบอย่างละเอียดถี่ถ้วน มันอาจจะมึนน้ำหนักราคาและคุณค่ามากในแง่ของประสบการณ์ แต่จะมีน้ำหนักแค่ไหนในแง่ของหลักคำสอนหรือหลักความเชื่อ?

² ยอห์น 2:25 เพราะพระองค์ทรงรู้จักมนุษย์ทุกคน และพระองค์ไม่จำเป็นที่จะต้องมีใครมาเป็นพยานเรื่องมนุษย์ เพราะพระองค์เองทรงทราบว่าจะไรอยู่ในมนุษย์

พระกายที่เต็มด้วยพระสิริของพระเยซู

เมื่อโธมัสพูดถ้อยคำนี้กับพระเยซูนั้น โธมัสไม่ได้พูดขณะเมื่อพระองค์ทรงอยู่ในกายเนื้อหนัง แต่พูดถ้อยคำนี้กับพระเยซูในช่วงหลังการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ซึ่งเป็นเวลาที่พระเยซูทรงได้รับพระกายที่เปลี่ยนไป ไม่เหมือนกับพระกายที่พระองค์เคยมีในช่วงที่พระองค์ทรงอยู่ในกายเนื้อหนัง เมื่อเหล่าสาวกรวมตัวกันอยู่ในห้องที่ปิดประตู ในทันใดนั้นพระเยซูก็ทรงปรากฏกับพวกเขา (ยอห์น 20:19) ภายธรรมดามีเนื้อหนังจะไม่สามารถเดินทะลุผนังห้องหรือประตูที่ปิดไว้ได้ เห็นได้ชัดว่าพระองค์ทรงมีพระกายที่ต่างกัน มาระโก 16:12³ กล่าวว่าบนถนนไปเอมมาอุสนั้น (เปรียบเทียบกับลูกา 24:13-39) พระเยซูทรงปรากฏพระองค์กับสาวกสองคนใน “อีกรูปหนึ่ง” ในข้อความภาษากรีกว่า “รูป” ตรงนี้เป็นคำเดียวกับ “μορφή” (*morphe*) ที่เราพบในฟิลิปปี 2:6 (“พระองค์ผู้ทรงอยู่ในรูปของพระเจ้า”)⁴

คำว่า “อีกรูปหนึ่ง” คืออะไร ที่พระเยซูทรงปรากฏกับพวกสาวกบนถนนไปเอมมาอุส? มันก็คือพระกายที่เต็มด้วยพระสิริของพระเยซูดังที่เปาโลกล่าวถึงในฟิลิปปี 3:21 ว่า “พระองค์จะทรงเปลี่ยนร่างกายอันต่ำต้อยของเราให้เหมือนพระกายที่เต็มด้วยพระสิริของพระองค์” (ฉบับ NASB) วันหนึ่งร่างกายที่ต่ำต้อยของเราก็จะเปลี่ยนไปเหมือนพระกายที่เต็มด้วยพระสิริของพระเยซู ซึ่งไม่เหมือนกับร่างกายเดิมของพระองค์ที่เป็นเนื้อหนัง ในกรณีของโธมัสนี้เป็นได้ไหมว่า การที่เขาเห็นพระกายที่เต็มด้วยพระสิริของพระคริสต์ ซึ่งในเวลานั้นสำแดงให้เห็นพระสิริของพระยาห์เวห์ จึงทำให้เขาถึงกับร้องอุทานว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์และพระเจ้าของข้าพระองค์”? โธมัสได้เห็นฤทธิ์เดชและพระสิริของพระเจ้าเปล่งปลั่งออกจากพระเยซู ที่พระกายของพระองค์เป็นเหมือนม่านบาง ๆ ซึ่งแทบจะไม่สามารถปิดบังพระสิริของพระเจ้าที่อยู่ข้างในเอาไว้ได้ พูดได้ว่าโธมัสสามารถมองทะลุผ่านพระกายนี้ไปยังผู้ที่อยู่ข้างใน ซึ่งก็คือพระยาห์เวห์ผู้สถิตอยู่ในพระเยซู

คำพยานที่กฎหมายยอมรับ

ตามบทบัญญัติของพระคัมภีร์แล้ว คดีความจะเชื่อถือได้ก็ต่อเมื่อมีพยานสองหรือสามปากให้ปากคำตรงกัน (เฉลยธรรมบัญญัติ 19:15, 2 โครินธ์ 13:1)⁵ คำกล่าวของโธมัสไม่ได้รับการรับรองหรือได้รับการยืนยันอีกครั้งจากอัครทูตคนอื่น ๆ ซึ่งก็หมายความว่า มันไม่ได้เป็นตามข้อกำหนดของการมีพยานสองหรือสามปากเพื่อให้พยานหลักฐานมีมูล ฉะนั้นคำกล่าวของโธมัสจึงพูดออกมาจาก

³ มาระโก 16:12 “ภายหลังพระองค์ปรากฏพระกายอีกรูปหนึ่งแก่สาวกสองคน ขณะที่พวกเขากำลังเดินทางไปนอกเมือง”

⁴ ฉบับไทยคิงเจมส์และฉบับมาตรฐานแปลว่า “ผู้ทรงสภาพเป็นพระเจ้า” ฉบับ 1971 แปลว่า “ผู้ทรงสภาพของพระเจ้า” (ผู้แปล)

⁵ เฉลยธรรมบัญญัติ 19:15 “ห้ามพยานปากเดียวกล่าวโทษใคร ไม่ว่าในเรื่องอาชญากรรมหรือในเรื่องความบาปใด ๆ ซึ่งเขาได้ทำไป แต่ต้องมีพยานสองหรือสามปาก คำพยานนั้นจึงจะเป็นที่เชื่อถือได้”

ประสบการณ์และความเข้าใจของเขาเอง เราไม่มีทางรู้ได้ว่าอัครทูตคนอื่น ๆ มีความเข้าใจเหมือนกับเขาหรือไม่ เพราะไม่มีอัครทูตคนไหนที่เคยกล่าวอ้างหรือยืนยันคำกล่าวของเขาเลย เรามีพยานแค่ปากเดียวซึ่งหมายถึงว่าเราได้รับปากคำที่เป็นความเห็นจากโรมัส ซึ่งตรงกันข้ามกับพยานหลักฐานที่ได้มาจากการวิเคราะห์ตามหลักการและมาตรฐานที่เป็นกลาง

ประสบการณ์ส่วนตัวบุคคลก็ไม่ควรตัดทิ้งไปว่าไม่สำคัญ แต่แทบจะไม่มีน้ำหนักในชั้นศาลถ้าไม่มีการยืนยันจากพยานสองหรือสามปาก นั่นจะเป็นกรณีคำกล่าวของโรมัสเพราะมันเป็นข้อเดียวในพระคัมภีร์ใหม่ ที่เราจะไม่พบคำพูดกับพระเยซูที่คล้าย ๆ กันนี้ในข้ออื่นเลย

ผมอาจจะสามารถพิสูจน์ด้วยประสบการณ์ส่วนตัวของใครบางคน แม้ว่าผมจะไม่สามารถใช้เป็นข้อยืนยันที่มีน้ำหนักในศาลได้ บางคนอาจเห็นนิมิตที่คุณไม่เห็น คุณจะประเมินสิ่งนั้นอย่างไร? สิ่งแรกคุณจะต้องประเมินคนคนนั้นว่าปกติแล้วเขาเป็นพยานที่เชื่อถือได้หรือไม่? และถ้าเขาเป็นพยานเพียงปากเดียวที่มีละ? ในคดีความนั้นแทบจะไม่พบว่าจำเลยจะถูกตัดสินว่ามีความผิดหรือถูกตัดสินให้พ้นโทษจากคำให้การด้วยพยานส่วนบุคคลที่ไม่มีการยืนยันจากพยานปากอื่น ๆ

บนถนนไปตามัสกัสนั้น เปาโลได้เห็นพระคริสต์ผู้ทรงรัศมีเจิดจ้า และตาของเขาก็บอดไปเพราะพระรัศมีของพระองค์ แต่ต่อมาเปาโลไม่ได้ใช้ประสบการณ์นั้นเพื่อจะพิสูจน์ความจริงให้เป็นที่ยอมรับ เขาจะพูดว่า “ข้าพเจ้าเป็นสักขีพยานหนึ่ง” แต่เขาจะไม่พูดว่า “นี่คือความจริงเพราะเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ประสบมา” เปาโลไม่ได้ให้คำชี้แจงของเขาขึ้นกับประสบการณ์ส่วนตัวเป็นหลัก เขาอาจจะใช้ประสบการณ์ของเขา แต่เขาจะไม่ให้ความจริงใดๆ ให้เป็นที่ยอมรับโดยขึ้นกับประสบการณ์ บนถนนไปตามัสกัสนั้นมีแต่เปาโลเท่านั้นที่ได้เห็นพระคริสต์ผู้ฟื้นคืนพระชนม์ คนที่อยู่กับเขาได้ยินเสียงแต่มองไม่เห็นใครเลย (กิจการ 9:7) เปาโลไม่สามารถจะเรียกพวกเขาว่าเป็นเหล่าพยานให้กับนิมิตที่เห็นพระเยซู ในฐานะของผู้ที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีในด้านบทบัญญัติอย่างเปาโล เขายอมรับดีว่าเขาไม่สามารถจะใช้สิ่งนี้เป็นข้อพิสูจน์ได้ ถึงกระนั้น ผมก็อยากจะตรวจสอบในเรื่องนี้ เพราะผมต้องการหาความจริงทั้งหมดที่มีในคำกล่าวของโรมัส พูดตามหลักแล้ว เราไม่สามารถจะให้หลักคำสอนขึ้นกับคำกล่าวของคนคนเดียวก็ตาม

มีบางสิ่งขาดหายไปไหม?

เราจะต้องดูทุกเหตุการณ์ที่พระเยซูทรงปรากฏกับเหล่าสาวกของพระองค์ หลังการฟื้นคืนพระชนม์ด้วย พระเยซูทรงปรากฏพระองค์กับอัครทูตสิบคนในห้องที่ปิดประตูอยู่ (และโรมัสกับยูดาสก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นด้วย) อัครทูตทั้งสิบคนนี้มองคำประกาศของโรมัสอย่างไร?

เมื่อเราตรวจสอบยอห์น 20:28 เราพบว่าบางสิ่งบางอย่างขาดหายไปในเรื่องนี้ใหม่ ที่ควรมีบางสิ่งอยู่ในนั้นแต่กลับไม่มี? ถ้าโรมัสได้กล่าวถ้อยคำของเขากับพระเยซูละก็ มันควรมีอะไรอยู่ในข้อนี้แต่กลับไม่มีอยู่? หากคุณเป็นเชอร์ล็อก โฮล์มส์⁶ คุณก็จะไม่มองหาแต่สิ่งที่มีอยู่เท่านั้น แต่จะมองหาสิ่งที่ควรมีอยู่แต่ไม่มีอยู่ในที่นั่นด้วย

หากคุณกำลังพูดอยู่กับพระเจ้า คุณจะยืนพูดกับพระองค์อย่างนั้นใหม่? หากโรมัสพูดกับพระเยซูในฐานะพระเจ้า คุณก็คงคาดหวังว่าเขาจะคุกเข่าลงที่พระบาทของพระเยซูแน่ๆ ซึ่งก็คล้ายกับที่มารีย์ชาวมาดลาทำขณะกำลังหวนหวนพระเยซูที่อุโมงค์ฝังศพ (ยอห์น 20:17)⁷ ถ้าคุณกำลังพูดอยู่กับพระยาห์เวห์พระเจ้าด้วยคำอุทานที่หนักแน่นเช่นนั้น คุณจะไม่นิยมนายอยู่ตรงนั้นใช่ไหม? ในทำนองเดียวกันคุณก็คงคาดหวังให้โรมัสคุกเข่าลงตามบทเพลง “ข้าคุกเข่าลง”⁸ แต่โรมัสไม่ได้คุกเข่าตรงหน้าพระเยซู

ที่ยังน่าแปลกใจกว่านั้นก็คือ ไม่มีเรื่องราวการฟื้นคืนพระชนม์ในพระกิตติคุณทั้งสี่เล่มที่เราพบสักตัวอย่างเลยว่ามีสาวกคุกเข่าลงเมื่อพระเยซูทรงปรากฏกับเขา ตอนแรกผมคิดว่าผมสามารถจะหาตัวอย่างเช่นนั้นได้ง่ายๆ แต่เมื่อผมตรวจสอบเหตุการณ์ทั้งหมดแล้ว ผมก็ต้องประหลาดใจที่พบว่าเหล่าสาวกไม่เว้นสักคนเดียวจะยืนโทนโทเมื่อพระเยซูทรงปรากฏกับพวกเขา ในสมัยก่อนเมื่อพระเยซูทรงดำเนินอยู่บนโลกนี้เหล่าสาวกของพระองค์ก็ไม่ได้คุกเข่าทุกครั้งเมื่อพระเยซูทรงปรากฏกับพวกเขา หรือตรัสกับพวกเขา แต่หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์สถานการณ์ก็ต่างกัน เพราะตอนนี้พระเยซูจะทรงยืนอยู่ต่อหน้าพวกเขาด้วยพระกายที่เต็มด้วยพระสิริ แต่กระนั้นก็ไม่มีบันทึกว่าเหล่าสาวกคุกเข่าลง เมื่อพระเยซูผู้ฟื้นคืนพระชนม์ทรงมาปรากฏกับพวกเขา แม้แต่เมื่อพระองค์เสด็จผ่านประตูที่ปิดอยู่และเมื่อทรงปรากฏพระองค์อยู่ท่ามกลางพวกเขา

นี่คือสิ่งที่ขาดหายไปในเรื่องนี้ใหม่ ยอห์นลืมบันทึกไปหรือเปล่าว่าโรมัสได้คุกเข่าลง? จะมีใครที่ร้องอุทานว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์และพระเจ้าของข้าพระองค์!” กับพระเยซูในฐานะพระเจ้า โดยไม่ได้คุกเข่าลงต่อหน้าพระองค์ได้อย่างไร? ถ้ายอห์นได้บันทึกไว้ว่าโรมัสคุกเข่าลง เราอาจจะมั่นใจมากขึ้นว่า โรมัสได้พูดกับพระเยซูในฐานะพระเจ้าจริงๆ แต่ว่าไม่มีบันทึกในเรื่องนี้

เรามีหลักเกณฑ์จริงๆ ใหม่ ที่จะสรุปว่าโรมัสกำลังพูดถ้อยคำนี้กับพระเยซูในฐานะพระเจ้า? ไม่มีชาวยิวคนไหนจะยืนเฉยๆเมื่อเข้าไปในพระวิหารเพื่อนมัสการพระเจ้า ชาวยิวนมัสการพระเจ้าในลักษณะเดียวกับชาวมุสลิมในปัจจุบัน พวกเขาจะชบหน้าลงกับพื้นจริงๆ เมื่อเปาโลพูดว่า “ข้าพเจ้า

⁶ Sherlock Holmes นักสืบในนิยายสืบสวนสอบสวนเขียนโดย เซอร์อาร์เธอร์ โคนัน ดอยล์ ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 (ผู้แปล)

⁷ ยอห์น 20:17 พระเยซูตรัสกับนางว่า “อย่าหวนหวนเราไว้ เพราะเรายังไม่ได้อัปหาพระบิดาของเรา แต่งงไปหาพวกพี่น้องของเรา และบอกเขาว่าเรากำลังจะขึ้นไปหาพระบิดาของเราและพระบิดาของพวกท่าน ไปหาพระเจ้าของเราและพระเจ้าของพวกท่าน”

⁸ เพลง “Fall on your knees”

คุกเข่าลงต่อพระบิดา” (เอเฟซัส 3:14 ฉบับ ESV) เขากำลังอธิบายถึงสิ่งที่ชาวยิวจะทำเมื่อเขากำลังพูดอยู่กับพระเจ้า ข้อเท็จจริงที่โรมัสไม่ได้คุกเข่าลงต่อพระเยซูนั้นก็ไม่ควรจะมองข้าม ถ้าโรมัสได้คุกเข่าลงต่อพระเยซู เราก็คงมีมูลเหตุที่น่าเชื่อถือขึ้นที่จะสรุปว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า แต่ถึงอย่างนั้นมันก็ยังเป็นมูลเหตุส่วนตัวบุคคล เพราะไม่มีพยานปากอื่นที่ประกาศอย่างเดียวกันนั้น ความจริงก็คือโรมัสไม่ได้คุกเข่าลงและสาวกคนอื่น ๆ ก็ไม่ได้คุกเข่าลงเช่นกัน

ความเข้าใจผิด ๆ เกี่ยวกับการคุกเข่า

ผมต้องชี้แจงเรื่องความเข้าใจผิด ๆ ที่พบบ่อย ๆ เกี่ยวกับการคุกเข่า ในพระคัมภีร์มีหลายตัวอย่างที่คนคุกเข่าต่อพระเยซูและ “นมัสการ” พระองค์ นี่เป็นปัญหาในการแปลเพราะมันทำให้เกิดคำถามว่าควรใช้คำว่า “นมัสการ” หรือไม่ในเมื่อจากบริบทแล้วไม่ควร มีบางอย่างเกี่ยวกับการคุกเข่าที่ชาวตะวันตกส่วนใหญ่จะไม่เข้าใจ แต่ที่ชาวจีนจะเข้าใจได้ดีกว่าหน่อย เพราะว่าพวกเขาจะคุกเข่าในบางสถานการณ์ เช่น การคุกเข่ายกน้ำชาต่อหน้าบิดามารดาของพวกเขาในกรณีของการยกน้ำชา (การยกน้ำชาเป็นธรรมเนียมที่ให้เกียรติบิดามารดาด้วยการคุกเข่าและยกน้ำชาให้ โดยเฉพาะในพิธีแต่งงาน) ในสมัยก่อน ชาวจีนจะคุกเข่าและแม้กระทั่งต้องก้มลงกับพื้นต่อหน้าฮ่องเต้ หรือเจ้าหน้าที่ชั้นสูง หรือปรมาจารย์ผู้ที่ถ่ายทอดวิชาให้ การคุกเข่านี้ไม่ใช่เรื่องแปลกในหมู่ชาวจีนและชนชาติอื่นๆ แต่โลกตะวันตกไม่เข้าใจ ชาวยิวก็มีธรรมเนียมการคุกเข่าลงต่อหน้าคนเช่นเดียวกับชาวจีนด้วย สิ่งนี้ไม่ได้หมายถึงการนมัสการ แต่สำหรับความคิดของชาวตะวันตกแล้ว มันเป็นรูปแบบหนึ่งของการนมัสการ ความคิดแบบนี้ไม่ได้มีอยู่ในหัวของคนจีนเลยว่าเมื่อเขาคุกเข่าลงต่อหน้าพ่อแม่ นั่น เขากำลังนมัสการท่านทั้งสอง เขาแค่กำลังพูดว่า “ท่านเป็นพ่อเป็นแม่ของผมที่ผมรักและเคารพ”

แต่บรรดาผู้แปลพระคัมภีร์เข้าใจเรื่องนี้ผิดไป และนั่นคือสาเหตุที่เราจึงต้องตรวจดูภาษากรีกตัวอย่างเช่น ตามจริงแล้วในการแปลยอห์น 9:38 ของชาวตะวันตกทุกฉบับได้กล่าวว่า ชายตาบอดที่กลับมามองเห็นนั้นได้ “นมัสการ” พระเยซูดังนี้ เขาพูดว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์เชื่อ และเขาก็นมัสการพระองค์” (ฉบับ ESV)

นี่ไม่ใช่การแปลแต่เป็นการตีความ คำภาษากรีกตรงนี้ก็คือ προσκύνειν (*prosekunēsen*) พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ์⁹ แปลคำกล่าวนี้ได้ถูกต้องว่า “เขาก็คุกเข่าลงต่อพระองค์”

คำกรีกคำเดียวกันนี้ นอกจากจะใช้กับพระเยซูแล้วก็ยังใช้กับคนอื่นอีก และตัวอย่างหนึ่งที่พบในมัทธิว 18:26 ก็คือ “ทาสผู้นั้นจึงคุกเข่าอ้อนวอนว่า ‘ท่านเจ้าข้า ขอได้โปรดอดทนกับข้าพเจ้า แล้ว

⁹ Complete Jewish Bible

ข้าพเจ้าจะใช้หนี้ทั้งหมด” (ฉบับ ESV) ตรงนี้ทาสคุกเข่าลงตามที่ระบุด้วยคำกรีกว่า “προσκύβει (prosekunei)” คำเดียวกัน พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษฉบับต่าง ๆ ได้แปลอย่างถูกต้องว่า “หมอบลง” หรือ “คุกเข่าลง” แต่นั่นก็เป็นเพราะข้อนี้ไม่ได้พูดถึงพระเยซู ดังนั้นจึงเป็นการลดแรงจูงใจผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพทุกคนที่จะแปลคำนี้ว่า “นมัสการ” แล้วเหตุใดผู้แปลทั้งหลายจึงแปลคำภาษากรีกนี้ว่า “นมัสการ” ในข้อต่างๆที่กำลังกล่าวถึงพระเยซู และแปลว่า “คุกเข่าลง” ในข้อที่กำลังกล่าวถึงคนอื่น ๆ? แรงจูงใจในหลักคำสอนนี้เห็นได้ชัดเจน

ในกิจการ 10:25 คำ “προσκυνέω” (*proskuneō*) คำเดียวกันนี้ก็ใช้กับโครเนลิอุสที่คุกเข่าลงต่อเปโตรที่ว่า “เมื่อเปโตรเข้าไป โครเนลิอุสได้พบเปโตรและหมอบลงแทบเท้าท่าน และนมัสการท่าน” (ฉบับ ESV) เราจะเห็นคำ “นมัสการ” ในฉบับแปลภาษาอังกฤษ ที่ใช้คำภาษากรีกคำเดียวกันว่า “προσκυνήσεν” (*prosekunēsen*) พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ์ได้ให้คำแปลที่ถูกต้องว่า “หมอบลงแทบเท้าท่าน” มันเป็นเรื่องเหลวไหลที่จะบอกว่าโครเนลิอุสจะนมัสการเปโตร ในฐานะนายทหารและนายร้อยของโรมันนั้น โครเนลิอุสจะไม่นมัสการมนุษย์ผู้ใด แต่เขาจะแสดงความเคารพนบถต่อเปโตรอย่างแนบแน่นในฐานะที่เป็นผู้นำคริสตจักร ชาวโรมันจะคุกเข่าเพื่อแสดงความเคารพนบถ และความนอบน้อมเช่นเดียวกับชาวจีน

อีกข้อหนึ่งคือวิวรณ์ 3:9 “เราจะทำให้ธรรมศาลาของชาตานที่กล่าวว่า พวกเขาเป็นยิวและไม่ได้เป็น แต่กำลังโกหกนั้น เราจะทำให้พวกเขามากกราบลงตรงแทบเท้าเจ้า และพวกเขาจะได้เรียนรู้ว่าเราได้รักเจ้า” (ฉบับ NRSV) คำว่า “προσκυνέω” คำเดียวกันนี้ คราวนี้ใช้กับผู้ที่อยู่ในธรรมศาลาของชาตานดังที่ว่า “เราจะทำให้พวกเขามากกราบลงตรงแทบเท้าเจ้า” (ἔξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον τοῦ ποδῶν σου)

นี่ไม่ถูกต้องทางการตีความ ที่จะแปลคำภาษากรีกคำนี้ว่า “คุกเข่าลง” ในกรณีทั่วไป แต่แปลคำนี้เป็น “นมัสการ” เมื่อเป็นพระเยซู เมื่อบรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพทำเช่นนี้ พวกเขาที่กำลังชี้ว่า เพราะพวกเขากำลังสันนิษฐานเอาว่าผู้คน (เช่นชายที่ดาหายบอด) ที่คุกเข่าลงนั้นกำลังนมัสการพระเยซูเป็นพระเจ้า ข้อสรุปนี้จะเป็นเรื่องที่น่าขันสำหรับชาวยิว เพราะชาวยิวจะนมัสการพระยาห์เวห์เท่านั้น และจะไม่นมัสการมนุษย์คนใด

โรมัสไม่ได้คุกเข่าลงด้วยซ้ำ (ยอห์น 20:28) ซึ่งต่างจากชายที่ดาหายบอด (ยอห์น 9:38) ในเมื่อ ยอห์นเป็นคนที่เขียนช่วงท้ายในพระกิตติคุณของเขา ยอห์นไม่ได้สังเกตหรือบอกว่า โรมัสได้คุกเข่าลงต่อพระเยซูหากโรมัส (และสาวกคนอื่นๆ) ได้ทำเช่นนั้นจริงๆ? เชื่อแน่ว่ายอห์นจะพูดอะไรบ้าง ในทำนองนั้นว่าโรมัสได้คุกเข่าลงนมัสการเหมือนชายดาบอดคนนั้น แต่ยอห์นก็ไม่ได้บันทึกว่าโรมัสหรืออัครทูตคนอื่นๆได้ทำเช่นนั้น

เราต้องพิจารณาข้อพระคัมภีร์นี้จากแง่มุมต่าง ๆ เพื่อดูว่าข้อนี้พูดอะไรและไม่ได้พูดอะไร และหยุดอ่านข้อนี้โดยใส่ความคิดของตัวเองเข้าไปในข้อนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่คริสเตียนทั้งหลายทำได้ดี

แนวคิดของยอห์นแตกต่างจากของเรา

ตรงนี้มีสิ่งสำคัญบางอย่างที่ผมต้องพูดคือ แนวคิดของยอห์นแตกต่างจากแนวคิดของเรามาก ตัวอย่างเช่น แนวคิดของยอห์นเรื่องเกียรติจะแตกต่างจากแนวคิดของเราในเรื่องเกียรติ เมื่อพระเยซูตรัสถึงพระเกียรติของพระองค์เอง หรือเมื่อยอห์นพูดถึงการที่พระเยซูทรงได้รับเกียรตินั้น เรามักจะเข้าใจลักษณะของเกียรตินั้นผิดไป “เกียรติ” ในยอห์นจะหมายถึงความทุกข์ทรมาน ความตาย และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูอย่างค่อนข้างเสมอต้นเสมอตาย แต่แนวคิดของเราในเรื่องเกียรติก็คือเกียรติในการเป็นกษัตริย์ เกียรติในการเป็นพระเจ้า ซึ่งเราตีความยอห์นเกินจากตัวบทและตีความเขาผิด

ในยอห์น 6:48-51 พระเยซูตรัสว่าพระองค์เป็นอาหารแห่งชีวิตที่ลงมาจากสวรรค์ เราก็คิดทันทีว่าพระเยซูเสด็จลงมาจากสวรรค์จริง ๆ นั่นจึงเป็นการเข้าใจยอห์นผิดไป เราจะเข้าใจยอห์นก็ต่อเมื่อเราเห็นว่าแนวคิดของยอห์นมีรากฐานมาจากพระคัมภีร์เดิม แม้แต่แนวคิดของเขาเกี่ยวกับเกียรติว่าเป็นความทุกข์ทรมานและความตายนั้นก็มาจากอิสยาห์ 53 ซึ่งที่จริงเริ่มต้นจากอิสยาห์ 52:13 เราจะพบข้อความยาวๆ ที่เรียกว่าบทเพลงของผู้รับใช้ที่ทนทุกข์ ซึ่งรวมอิสยาห์ 52 และ 53 และบทอื่นๆ อีกสองสามบท แนวคิดเรื่องเกียรติในอิสยาห์ 52:13 นั้นเหมือนกับแนวคิดของยอห์นเรื่องเกียรติที่ว่า “เขาจะได้รับการยกย่องเทิดทูนและยกขึ้นอย่างสูงส่ง” (ฉบับ RSV) นี่ตามมาด้วยคำอธิบายอย่างละเอียดเกี่ยวกับผู้รับใช้ที่ทนทุกข์ในอิสยาห์ 53 คำว่า “ยกย่อง” และ “ยกขึ้น”¹⁰ ในอิสยาห์ 52:13 เป็นคำที่คุ้นเคยในพระกิตติคุณยอห์น คำภาษากรีกคำเดียวกันนี้ได้ใช้ในอิสยาห์และยอห์น อิสยาห์ 52:13 ถึง 53:5 กล่าวว่า

¹³ดูสิ ผู้รับใช้ของเราจะทำการอย่างชาญฉลาด เขาจะได้รับการยกย่องเทิดทูนและยกขึ้นอย่างสูงส่ง ¹⁴เหมือนที่คนจำนวนมากตกตะลึงเพราะท่าน (หน้าตาของท่านเสียโฉมมากกว่ามนุษย์คนใด และรูปร่างของท่านก็เสียรูปจนไม่เหมือนมนุษย์) ¹⁵ท่านจะทำให้ประชาชาติเป็นอันมากต้องตกตะลึง และบรรดากษัตริย์จะปิดพระโอษฐ์เพราะท่าน เพราะเขาทั้งหลายจะได้เห็นสิ่งที่ยังไม่มีใครบอกพวกเขา และพวกเขาจะเข้าใจสิ่งซึ่งพวกเขาไม่เคยได้ยิน ¹ใครบ้างได้เชื่อถ้อยคำของเรา และพระกรของพระยาห์เวห์ได้สำแดงแก่ผู้ใด? ²ท่านเจริญขึ้นต่อหน้าพระองค์เหมือนหน่ออ่อน และเหมือนหน่อที่โผล่ขึ้นมาจากดินแห้ง ท่านไม่มีความงามหรือความสง่าที่จะดึงดูดพวก

¹⁰ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า “lifted up” (“ถูกยกขึ้น”)

เรา ไม่มีรูปลักษณะอะไรของเขาให้เราปรารถนา ³ท่านถูกดูหมิ่นและถูกทอดทิ้ง เป็นผู้มีความทุกข์โศกและคุ้นเคยกับความทุกข์ทรมาน ท่านถูกดูหมิ่นเหมือนคนที่ถูกคนทั้งหลายหันหน้าหนีและเราไม่ได้นับถือท่าน ⁴แน่ทีเดียวท่านรับความอ่อนแอของพวกเรา และแบกความทุกข์โศกของเรา แต่เราก็คิดว่าท่านถูกพระเจ้าดี คือถูกพระองค์โอบดีและเป็นทุกข์ ⁵แต่ท่านถูกแทงเพราะการล่วงละเมิดของเรา ท่านบอบช้ำเพราะความชั่วช้าของเรา การลงโทษที่ตกกับท่านนั้น ทำให้เรามีสันติสุข และบาดแผลของท่านทำให้เราหายดี (ฉบับ NIV)

นิมิตนั้นเด่นชัดกับอิสยาห์มากจนเขาถามว่า “ใครเล่าได้เชื่อถ้อยคำของเรา” (53:1) ความคิดของอิสยาห์ยังคงต่อเนื่องไปจนถึงข้อ 3 ที่เขาพูดว่า “ท่านถูกดูหมิ่นและถูกทอดทิ้ง เป็นผู้ที่มีความเจ็บปวด และคุ้นเคยกับความทุกข์ยาก” เราจะอ่านว่าท่านผู้นี้ “ถูกพระเจ้าทรงโอบดีและชมใจ แต่ท่านถูกแทงเพราะความทรยศของเรา ท่านบอบช้ำเพราะความชั่วช้าของเรา การลงโทษที่ตกบนท่านนั้นนำสันติสุขมาให้เรา และด้วยบาดแผลของท่านจึงรักษาเราให้หาย” นี่คือนิยามที่อิสยาห์เรียกว่าการยกย่อง! แนวคิดของยอห์นได้รับการปลุกฝังจากในพระคัมภีร์เดิม¹¹อย่างเห็นได้ชัด

จากตรงนี้เราจะเห็นว่ามื่อนตรายมากเมื่อเราพยายามที่จะเข้าใจยอห์น พระกิตติคุณยอห์นเป็นหนังสือเล่มที่เข้าใจยากที่สุด และมันเป็นเรื่องน่าแปลกใจที่บางคนจะแจกพระกิตติคุณยอห์นแบบแผ่นพับเดี่ยวๆอย่างตามอำเภอใจ คนฝ่ายเนื้อหนังจะได้รับข้อความผิดๆจากการอ่านยอห์น

เมื่อเราตรวจสอบคำกล่าวของโรมัส เราต้องพิจารณาแนวคิดที่อยู่เบื้องหลังการเขียนของยอห์น ยอห์นกำลังบอกอะไรเรา? ทำไมเขาจึงบันทึกคำกล่าวของโรมัสในยอห์น 20:28 แต่อีกสามข้อต่อมา (ข้อ 31) ก็อธิบายต่อไปว่า จุดประสงค์ของพระกิตติคุณยอห์นก็เพื่อจะประกาศว่าพระเยซูทรงเป็น “พระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า” แทนที่จะประกาศว่าพระองค์คือพระเจ้า? ความคิดของคนฝ่ายเนื้อหนังจะอ่านยอห์นเกินจากตัวบทได้สารพัด ที่ไม่มีอยู่ในตัวบทเลย

เส้นบาง ๆ ระหว่างความผิดพลาดที่ถึงตายกับความจริงที่ให้อำนาจชีวิต

มีเส้นบาง ๆ ระหว่างความผิดพลาดที่ถึงตายกับความจริงที่ให้อำนาจชีวิต ถ้อยคำของโรมัสอาจมีความจริงที่ให้อำนาจชีวิต แต่ถ้าคุณตีความผิด คุณก็จะมาถึงจุดผิดพลาดที่ถึงตาย ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ หลายคนรีบร้อนที่จะเข้าใจยอห์น 20:28 เอาเองโดยไม่ได้ตรวจสอบสิ่งที่ผมได้กล่าวถึงอย่างถี่ถ้วน

¹¹ เพื่อความเข้าใจตามพระคัมภีร์ เราต้องชี้ให้เห็นว่าเปาโลไม่ได้ใช้แนวคิดของอิสยาห์ในเรื่องเกียรติว่าเป็นการทนทุกข์และการตายดังในกรณีของผู้รับใช้ที่ทนทุกข์นั้น แนวคิดของเปาโลจะต่างอยู่บ้าง แต่นั่นก็เป็นอีกหัวข้อหนึ่งเลย

เมื่อพูดถึงเส้นบาง ๆ ครั้งหนึ่งผมไปว่ายน้ำอยู่รอบ ๆ เกาะปะการังที่สวยงามในมหาสมุทรอินเดีย เฮเลนได้เห็นในโฆษณาแพ็คเกจพิเศษสำหรับวันหยุดและตัดเอาไว้ ดังนั้นวันหยุดของเรา เราจึงได้ไปที่เกาะปะการังแห่งนี้ท่ามกลางแสงแดด ผมกำลังว่ายน้ำอยู่รอบ ๆ เกาะนี้และชมปะการังที่สวยงามผ่านแว่นดำน้ำ เมื่อผมว่ายน้ำไกลออกไป ทันใดนั้นปะการังที่สวยงามก็อันตรายหายไป อยู่ดี ๆ ก็เหมือนเกาะถูกผ่าซีกเป็นเส้นตรงลงไปเหมือนขอบหน้าผาวิ่งดิ่งลงสู่ก้นเหว ทันใดนั้นผมรู้สึกตัวว่ากำลังลอยอยู่เหนือ “หุบเหวลึก” เมื่อผมกวาดตาไปรอบ ๆ ก็ยังคงเห็นปะการังที่ผมเพิ่งจะว่ายน้ำเหนือมันอยู่หยก ๆ แต่ตอนนี้ผมมาอยู่เหนือหุบเหวที่ลึกและมีด แม้ว่าจะมีแสงแดดและน้ำทะเลยังใสแจ๋ว แต่เมื่อผมมองลงไปก็ไม่เห็นอะไรเลย มันลึกยาวลงไปเป็นร้อย ๆ ฟุตลงไปเป็นหุบเหวที่มีดมืดเบื้องล่าง ในเวลานั้นคุณจะรู้สึกดีใจที่น้ำทะเลยังพุงตัวคุณไว้อยู่

ผมนึกถึงอีกเรื่องหนึ่งที่เกิดขึ้นเมื่อผมอายุราว ๆ สิบสองขวบ และคุณพ่อของผมกำลังทำงานที่องค์การสหประชาชาติ ตอนนั้นคุณพ่อของผมไม่อยู่ จึงมีคนพาผมนั่งรถโดยสารขึ้นที่ออกเขาแอลป์ในสวิส นี่ไม่ใช่รถโดยสารประจำทางธรรมดา แต่เป็นรถโปรชนีย์ที่เล็กกว่า ขนาดอาจพอ ๆ กับรถตู้ เราขึ้นไปบนภูเขาสูงขึ้นเรื่อย ๆ วันนั้นเป็นวันที่ท้องฟ้าสดใสและทัศนียภาพน่าตื่นตาตื่นใจมาก ผมกำลังมองดูทิวเขาขณะที่เรากำลังไต่สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ จากนั้นรถโปรชนีย์ก็วิ่งไปตามทางชนบทบนเขาเพื่อไปส่งจดหมายให้หมู่บ้านเล็กๆ ที่อยู่บนภูเขาสูง ผมคิดว่ารถคันนี้ก็ส่งอาหารด้วยเช่นกันเพราะการเดินทางขึ้นมาถึงหมู่บ้านเหล่านี้ยากลำบาก ถนนก็แคบเพราะเป็นเรื่องยากในทางวิศวกรรมในการสร้างถนนบนภูเขา ถนนแคบ ๆ เส้นนี้ตัดตรงขอบภูเขาพอดี ขณะที่คุณนั่งอยู่ในรถโดยสาร คุณจะเห็นด้านหนึ่งเป็นกำแพงภูเขาที่สูงตรงขึ้นไป และอีกด้านหนึ่งเป็นขอบภูเขาที่ตรงดิ่งลงไปข้างล่างพอดีว่าผมนั่งอยู่ข้างที่มองลงไปเป็นหน้าผาที่ดิ่งลงไปเบื้องล่างหลายร้อยฟุต และเบื้องล่างเป็นช่องเขาที่มีลำธารจากภูเขาไหลผ่าน คุณคงนึกภาพออกว่าสำหรับคนขับบางคนโดยเฉพาะคนที่กลัวความสูง คงจะตกใจกลัวมากเมื่อขับไปตามถนนนี้ โดยเฉพาะเมื่อขับไปตามขอบภูเขา

รถของเราแล่นอยู่ด้านในเมื่อมีรถยนต์ที่กำลังวิ่งสวนมาทางด้านนอกเข้ามาใกล้ แต่โชคร้ายไปหน่อยที่เป็นรถยนต์คันใหญ่ บนถนนแบบนี้ถ้าคุณจะขับรถคันเล็ก ๆ ก็น่าจะสบายใจกว่า ในรถคันนี้มีสามที่นั่งมากับภรรยาและมีลูกคนหรือสองคนนั่งอยู่ด้านหลัง เขาขับรถซีตรองของฝรั่งเศสซึ่งสมัยนั้นเป็นรถสีดำที่ค่อนข้างกว้าง บางคนอาจยังจำรถซีตรองรุ่นแบน ๆ ได้ที่มีสีเหมือนบั้งนายสิบอยู่หน้ากระโปรงรถ

ขณะที่รถโดยสารและรถยนต์กำลังขับสวนมาใกล้กัน รถยนต์คันนี้ต้องขับออกไปชิดขอบทางมากขึ้น เพราะรถโดยสารกว้างกว่า ผมมองที่กระจกหน้ารถยนต์ และผมสังเกตเห็นว่าคนขับตกใจกลัวมาก แล้วใครบ้างจะไม่ตกใจกลัว เมื่อตรงหน้าคุณคือหน้าผาที่ดิ่งลงไปเป็นช่องเขาโดยไม่มีอะไรกัน? เมื่อรถโดยสารและรถยนต์ขับเข้ามาใกล้กันเรื่อย ๆ คนขับรถยนต์ก็ตกใจกลัวยิ่งขึ้น นี่เห็นได้ชัดว่าเขาเป็นคนขับที่ไม่มีประสบการณ์มากนัก แต่แม้จะเป็นคนขับที่มีประสบการณ์ก็อาจจะตกใจ

กลัวในสถานการณ์เช่นนั้น และหวังใจว่าล้อรถอยู่ตรงไหนของขอบถนน ผมคิดว่าสถานการณ์คงดีขึ้นถ้ารถโดยสารจะเป็นฝ่ายที่ขับอยู่ฝั่งด้านนอก เพราะเรามีคนขับรถโดยสารผู้มากด้วยประสบการณ์ที่ขับบนถนนนี้มาเป็นร้อย ๆ เทียบ

นี่เป็นสถานการณ์ของความเป็นและความตาย รถยนต์กำลังเคลื่อนตัวช้าลงเรื่อย ๆ ขณะที่ห่างกันแค่นิดเดียว รถโดยสารขับชิดกำแพงเขาจนสุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นจึงขึ้นกับคนขับอีกคันหนึ่งที่จะหลบหลีก ภรรยาของเขาที่นั่งอยู่ด้านติดขอบภูเขาดูหน้าซีดและตกใจกลัว ทันใดนั้นผมก็ได้ยินเสียงกระแทกเบา ๆ ซึ่งน่าจะเป็นเสียงจากล้อหน้าทีล้าขอบภูเขาออกไป มันแค่ไม่กี่นิ้ว ที่ผมเห็นตรงหน้าก็คือชายผู้นำส่งสารคนหนึ่งที่ล้อหน้าเพิ่งจะเกยขอบภูเขา แต่ผมแปลกใจมากที่รถไม่ได้ตกหน้าผาลงไป ล้อรถเลยขอบภูเขาไปส่วนหนึ่งซึ่งโดยปกติแล้วแค่นี้ก็เพียงพอที่จะทำให้รถตกลงไปได้ ทุกคนแม้แต่คนที่นั่งอยู่ในรถโดยสารต่างก็นั่งตัวแข็งอยู่ชั่วคราว เพราะในเวลาหน้าลี้หน้าขวานเช่นนี้คุณไม่กล้าแม้แต่จะหายใจ ดูเหมือนว่าแค่ลมเป่าของคุณก็สามารถจะพัดรถให้ตกหน้าผาได้ ทุกคนนั่งตัวแข็งไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร พวกเราบางคนพยายามคลานออกมาจากรถโดยสารในพื้นที่แคบ ๆ ที่ติดกำแพงเขาด้วยความยากลำบากเพราะผิวของกำแพงเขาเป็นหินขรุขระ เราพยายามผลักประตูด้านนั้นให้เปิดออก แน่นอนว่าเราไม่ได้เปิดประตูอีกด้านหนึ่ง ไม่เช่นนั้นเราก็จะดันรถยนต์ให้ตกลงไปเบื้องล่าง

เมื่อออกมาจากรถโดยสารเราก็ต้องตะลึงกับสิ่งที่เราเห็น คุณรู้ไหมว่าทำไมรถยนต์คันนั้นจึงเกยขอบภูเขาอยู่และไม่ตกลงไปข้างล่าง? มันเป็นเพราะว่ามีแผ่นหินเครื่องหมายของขอบถนนอยู่ใต้รถตามแนวขอบถนนระยะทุกสิบฟุตจะมีแผ่นหินเครื่องหมายของขอบถนนอยู่ เพื่อให้คนขับรู้ว่าขอบถนนอยู่ตรงไหน สิ่งที่น่าอัศจรรย์ก็คือ หนึ่งในจำนวนแผ่นหินที่วางเป็นเครื่องหมายของขอบถนนอยู่ตรงตำแหน่งนั้นพอดี เหมือนกับนิ้วเล็กๆ ที่อยู่ตรงกลางระหว่างล้อหน้ากับล้อหลังที่กำลังยึดรถเอาไว้ เพราะถ้าไม่มีแผ่นหินเครื่องหมายกอนั้นแล้ว รถก็คงจะพุ่งเลยขอบทางดิ่งลงไปเบื้องล่างและมันคงไม่ใช่ครั้งแรกที่เกิดเหตุการณ์แบบนี้ มันน่าอัศจรรย์ใช่ไหม? ผมคิดว่าคนขับคงสรุปในภายหลังว่านี่เป็นนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้าที่วางอยู่ตรงจุดนั้นอย่างพอดีบพอดิจริง ๆ เพื่อป้องกันรถคันนี้ไว้ไม่ให้ตกขอบถนนลงไป มันเป็นเส้นบาง ๆ ระหว่างความเป็นกับความตาย ถ้ารถของเขาเกยแผ่นหินเครื่องหมายเลยไปเพียงอีกนิดเดียว ทั้งตัวเขาและครอบครัวก็คงจะตกลงไปแล้ว ในที่สุดรถโดยสารก็ไปต่อเพราะคนขับรถโดยสารมีหน้าที่ต้องทำ แต่ครอบครัวนี้ต้องรอให้รถลากมาดึงรถของเขา

ในการอ่านพระคัมภีร์นั้นจะมีเส้นบาง ๆ ระหว่างความเป็นกับความตาย ถ้าคุณข้ามเส้นนี้ไปชีวิตคุณก็จะจบลง ผมคิดว่าเราไม่ได้ดิ่งลงขอบภูเขาไปก็เพราะว่านิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่ตรงนั้นเพื่อช่วยชีวิตเรา การตีความพระคัมภีร์ตอนต่างๆ เช่นคำประกาศของโรมัส ก็เหมือนกับการเดินเลียบไปตามเส้นบาง ๆ ถ้าก้าวพลาดเพียงแค่นิดเดียวก็จะเลยขอบตกลงไปได้

คำประกาศของโรมัสพิสูจน์ให้เห็นว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าหรือไม่?

มีพยานแค่คนเดียวคือโรมัสที่กล่าวคำประกาศ ในขณะที่ความจริงจะต้องได้รับการรับรองจากพยานสองหรือสามปาก การนิ่งเงียบของอัครทูตคนอื่นๆ นั้นไม่ได้บอกอะไรเราถึงมุมมองของพวกเขาในทางใดทางหนึ่ง พวกเขาอาจจะเชื่ออย่างแน่นนอนว่า พระเยซูได้ทรงฟื้นขึ้นมาจากความตาย และความจริงแล้วพวกเขาก็เชื่อเรื่องนี้ก่อนที่โรมัสจะเชื่อเสียอีก

คุณคงจำได้ที่พระเยซูทรงตำหนิโรมัสว่า “เพราะท่านเห็นเราท่านจึงเชื่อหรือ?” (ยอห์น 20:29) โรมัสเชื่ออะไรเฉพาะเจาะจงหรือ? และสาวกคนอื่นๆ เชื่ออะไรหรือก่อนที่โรมัสเชื่อ? อย่างน้อยที่สุดเราก็สามารถสรุปได้ว่า พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าได้ทรงชุบพระเยซูให้ฟื้นขึ้นมาจากความตาย และอีกแค่สามข้อต่อมา ยอห์นก็บอกถึงจุดประสงค์ของพระกิตติคุณว่า “แต่การที่บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ ก็เพื่อพวกท่านจะได้เชื่อว่าพระเยซูเป็น “พระคริสต์” (“เหตุการณ์เหล่านี้” ก็รวมถึงถ้อยคำของโรมัส) ดังนั้นเราจึงแน่ใจได้ว่าตอนนี้หรือก่อนหน้านี เหล่าสาวกนั้นเชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์

ยอห์น 20:28 พิสูจน์ว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าหรือไม่? ถ้ามันจะพิสูจน์อะไรแบบนั้นได้ มันก็มีแต่จะพิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นพระยาห์เวห์ เพราะคำกล่าวว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์” (my Lord and my God) ใช้แต่กับพระยาห์เวห์เท่านั้น และไม่ได้ใช้กับผู้อื่นอีก ในพระคัมภีร์เดิมนั้น การรวมกันของคำ “องค์ผู้เป็นเจ้า” (Lord) กับ “พระเจ้า” (God) ในสำนวน “องค์ผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเรา” (the Lord your God) มีปรากฏไม่น้อยกว่า 450 ครั้ง ส่วนคำ “องค์ผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเรา” (The Lord our God) มีปรากฏไม่น้อยกว่า 100 ครั้ง และคำผสมว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าพระเจ้า” (Lord God) มีปรากฏมากกว่า 550 ครั้ง จำนวนทั้งหมดที่ปรากฏรวมกันมีมากกว่าหนึ่งพันครั้ง สิ่งที่โรมัสพูดต่อพระพักตร์พระเยซูว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์” เป็นคำที่ชาวยิวคุ้นหู เพราะเป็นถ้อยคำที่ชาวยิวจะใช้พูดกับพระยาห์เวห์ ข้อนี้ไม่ได้ให้การสนับสนุนความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เพราะว่ามันไม่ได้พูดอะไรเลยถึงพระองค์ที่สองที่รวมอยู่ในพระเจ้าของตรีเอกานุภาพ

คำถามอยู่ที่ว่าโรมัสกำลังพูดกับพระเยซูในฐานะที่เป็นพระเจ้าหรือไม่ ถ้าโรมัสกำลังพูดกับพระเยซูในฐานะที่เป็นพระยาห์เวห์จริงๆ แล้วเราคิดอย่างไรกับคำพูดของยอห์นที่ว่า พระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์? เรากำลังบอกว่าพระยาห์เวห์เป็นพระเมสสิยาห์หรือ? นั่นเป็นสิ่งที่ยอห์นต้องการจะพูดหรือ? พระคัมภีร์เคยบอกหรือว่าพระยาห์เวห์คือพระเมสสิยาห์? คำตอบก็คือ “ไม่เคยเลย” เพราะพระเมสสิยาห์เป็นมนุษย์ คุณอาจถามว่าแล้วทำไมพระเมสสิยาห์จะต้องเป็นมนุษย์ด้วย? พระองค์ไม่สามารถเป็นพระเจ้าได้หรือ? การที่คุณไม่มีพื้นหลังอย่างชาวยิวจะทำให้คุณเข้าใจผิด ด้วยพื้นหลังความเชื่อในตรีเอกานุภาพของคุณจะทำให้คุณคิดทันทีเลยว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า แต่ถ้าพระยาห์เวห์เป็นพระเมสสิยาห์จริงๆ ก็จะมีปัญหาเพราะว่าได้มีคำสัญญาไว้กับชาวยิวว่า พระเมสสิยาห์จะเป็นผู้ที่

จะมาจากชาวยิว โดยเจาะจงไว้ว่าพระองค์เป็นบุตรดาวิด ในพระกิตติคุณเล่มต่างๆนั้นพระองค์ถูกเรียกว่า “บุตรดาวิด” หลายครั้ง (สิบครั้งในมัดธิวเล่มเดียว) แล้วพระยาห์เวห์ = บุตรของดาวิด ตามสมการคณิตศาสตร์ตั้งแต่เมื่อไร? นั่นจะเป็นการดูหมิ่นชาวยิวทุกคน

พระเยซูทรงเป็นใครในความคิดของคุณ เป็นพระยาห์เวห์หรือว่าเป็นพระเมสสิยาห์? พระองค์ไม่สามารถจะเป็นทั้งสองอย่างได้ ถ้าพระองค์เป็นทั้งพระยาห์เวห์และพระเมสสิยาห์ นั่นก็หมายความว่าพระยาห์เวห์เป็นจุดสำคัญของลำดับพงศ์พันธุ์ของพระเยซู ทำไมมัดธิวจึงให้ลำดับพงศ์พันธุ์เสียยาวเหยียดว่า “คนนี้เป็นบิดาของคนนั้น และคนนั้นเป็นบิดาของคนโน้น” จนกระทั่งมาถึงพระเยซู? ทำไมพระยาห์เวห์ต้องมีลำดับพงศ์พันธุ์ของมนุษย์ด้วย? มีแต่มนุษย์เท่านั้นที่ต้องมีลำดับพงศ์พันธุ์

คำอุทานของโรมัสทำให้มีคำถามตามมาว่า โรมัสกำลังพูดกับใคร? ถ้าเขากำลังพูดกับมนุษย์แต่เรียกพระองค์ว่าพระเจ้านั้นจะต้องหรือ? มีชาวยิวคนไหนที่จะทำอย่างนั้นไหม? แต่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพที่ถูกสอนให้ยกพระเยซูเทียบเท่ากับพระเจ้า เราจะไม่เห็นปัญหาในเรื่องนี้แม้ว่าจะมีปัญหาสำคัญในการยกพระเยซูให้เทียบเท่าพระยาห์เวห์ก็ตาม มันเป็นปัญหาก็เพราะตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพนั้นพระเยซูไม่ใช่พระยาห์เวห์ ยิ่งกว่านั้นโรมัสไม่ได้กล่าวถึง “พระเจ้าพระบุตร” เลย

พระเยซูผู้ทรงพระสิริมีพระกายของมนุษย์ไหม?

เมื่อพระเยซูทรงปรากฏกับเหล่าสาวกของพระองค์ด้วยพระกายอันทรงพระสิรินั้น ทรงปรากฏด้วยพระกายของมนุษย์ไหม? หรือว่าด้วยพระกายของพระเจ้า? ในการปรากฏของพระเยซูหลังฟื้นคืนพระชนม์นั้นเป็นปัญหาที่แท้จริงกับพวกสาวก พวกเขาจะมองดูพระองค์และสงสัยว่าพระองค์ทรงเป็นอะไร พระเยซูทรงปรากฏกับพวกเขาและตรัสว่า “จงดูที่มือและเท้าของเรา ดูว่าเป็นเราเอง จงคลำตัวเราดู เพราะว่าผีไม่มีเนื้อและกระดูกเหมือนอย่างที่คุณเห็นว่าเรามี” (ลูกา 24:39 ฉบับ NRSV) พวกสาวกคิดว่าพวกเขาเห็นผีหรือวิญญาณ พระเยซูจึงต้องให้ความมั่นใจกับพวกเขาว่าพระองค์ไม่ใช่ผี แต่เป็นคนจริงๆที่พวกเขาจับดูได้ ต่อมาในเหตุการณ์เดียวกัน (ข้อ 42) พวกสาวกให้ปลาย่างชิ้นหนึ่งกับพระเยซู พระองค์ก็ทรงหยิบและรับประทานต่อหน้าพวกเขาเพื่อให้พวกเขาเห็นว่า พระองค์ก็กินและดื่มได้เหมือนมนุษย์คนอื่นๆ

พระเยซูทรงให้ข้อสังเกตที่น่าสนใจว่า ผีไม่มี “เนื้อและกระดูก” นี่เป็นคำผสมกันที่ผิดจากธรรมชาติ และผู้ที่คุ้นกับพระคัมภีร์ดีจะรู้ว่าสำนวนตามแบบฉบับที่ใช้กันก็คือ “เนื้อและเลือด” แต่พระเยซูตรัสถึง “เนื้อและกระดูก” ลูกา 24:40-43 กล่าวต่อไปว่า

และเมื่อพระองค์ได้ตรัสดังนี้แล้ว พระองค์ก็ทรงให้พวกเขาดูพระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ [พระเยซูทรงทำอย่างเดียวกันกับโรมัสในยอห์น 20:27] ในขณะที่มีใจยินดี พวกเขาไม่เชื่อและยังประหลาดใจอยู่ พระองค์ก็ตรัสกับพวกเขาว่า “ที่นี่มีอะไรกินบ้าง?” พวกเขา ก็เอาปลาข้างขึ้นหนึ่งมาให้พระองค์ แล้วพระองค์ทรงรับมาเสวยต่อหน้าพวกเขา (ลูกา 24:40-43 ฉบับ NRSV)

เราต้องไม่อ่านคำประกาศของโรมัสแบบไม่เกี่ยวโยงกับเหตุการณ์อื่นและนอกบริบท พระเยซูทรงแสดงตัวกับโรมัสและบอกให้เขาจับพระองค์ดู โดยตรัสกับโรมัสว่า “จงเอานิ้วของเจ้าแยงที่นี่ จงดูมือของเรา จงย่นมือของเจ้าและแยงที่สข้างของเรา จงหยุดสงสัยและจงเชื่อ” (ยอห์น 20:27 ฉบับ NIV) โรมัสก็ทำตามที่พระเยซูบอก เขาจับดูพระหัตถ์และสข้างของพระองค์ การตอบสนองของเขาเมื่อรู้ว่าพระเยซูทรงมีเนื้อและกระดูกก็คือร้องอุทานว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!”

ชาวยิวจะพูดกับใครสักคนที่มีเนื้อและกระดูกว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์” ไหม? คุณอาจจะพูดอย่างนั้นแต่ชาวยิวจะพูดไหม? เมื่อเหล่าสาวกคิดว่าพระเยซูเป็นผี พระองค์ก็ชี้ให้พวกเขาเห็นว่าพระองค์สามารถจะกินและจับดูได้ พระองค์ไม่ใช่ผี โรมัสไม่ได้อยู่ที่นั่นด้วย เมื่อพระเยซูปรากฏพระองค์ครั้งแรกกับเหล่าสาวก แต่เมื่อพระเยซูปรากฏพระองค์กับพวกเขาอีกครั้ง พระองค์ได้ตรัสบางอย่างเพื่อประโยชน์ของโรมัสผู้ที่จับดูพระหัตถ์และสข้างของพระองค์ ยอห์นไม่เคยบันทึกว่าโรมัสคุกเข่าลง แต่บันทึกเพียงว่าเขาได้อุทานว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!”

เปาโลกล่าวว่า “พวกเขา (คนต่างชาติที่ไม่เชื่อ) ได้เอาพระสิริของพระเจ้าผู้ทรงเป็นอมตะมาแลกกับรูปมนุษย์ที่ต้องตาย หรือรูปนก หรือรูปสัตว์สี่เท้า หรือรูปสัตว์เลื้อยคลาน” (โรม 1:23 ฉบับ NRSV) เปาโลประณามการนมัสการรูปของมนุษย์ เราจะต้องไม่นมัสการ “เนื้อหนังและกระดูก” ที่ต้องตาย ไม่มีชาวยิวคนไหนเคยนมัสการมนุษย์ และแน่นอนว่าเปาโลก็คงไม่ได้ลืมที่โรมัสร้องอุทานว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!”

พระเยซูผู้ฟื้นคืนพระชนม์เป็นผู้ที่มีชีวิตเหมือนกับพวกสาวกทุกอย่าง เว้นแต่ว่าคราวนี้พระองค์ทรงมีพระกายที่ทรงพระสิริ แต่พระกายที่ทรงพระสิรินี้ก็ยังมีเนื้อและกระดูกซึ่งบอกเราว่า พระเยซูยังคงเป็นมนุษย์ที่แท้จริง

ผมพูดมาทั้งหมดนี้ก็เพื่อที่เราจะเข้าใจประสบการณ์ของเราเอง ทำไมตัวผมเองจึงไม่ได้รู้สึกถึงความแตกต่างกันเมื่อผมพูดคุยกับพระเยซูและเมื่อผมพูดคุยกับพระยาห์เวห์? นี่หมายความว่าในประสบการณ์ของผมนั้นพระเยซูคือพระยาห์เวห์ไหม? หรือว่ามีคำอธิบายอย่างอื่นที่ใกล้เคียงกับพระคำของพระเจ้ากว่านี้ไหม? ทำไมจึงเป็นว่าเมื่อผมเปลี่ยนมาพูดคุยกับพระยาห์เวห์ผมก็พบว่า

ตัวเองมีประสบการณ์ในฝ่ายวิญญาณแบบเดียวกับที่พูดคุยกับพระเยซูมาก่อน? ผมสามารถเข้าใจโรมัสได้ดี แต่ประสบการณ์ของคนคนหนึ่งจะเหมือนกันกับคนอื่น ๆ หรือไม่?

สิ่งหนึ่งที่แน่นอนคือ เราพูดคุยกับพระยาห์เวห์ในและทางพระเยซู นั่นทำให้เราสรุปว่าพระเยซูคือพระยาห์เวห์ไหม? นั่นจะเป็นการข้ามเส้นบาง ๆ ของความเชื่อที่ผิด

ในพระทรงของพระบิดา

ยอห์น 1:18 กล่าวว่า “ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลย มีแต่พระบุตรองค์เดียวและหนึ่งเดียวนี้” (ยอห์น 1:18 พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ) คำว่า “หนึ่งเดียว” ตรงนี้แปลมาจากคำ “μονογενής” (*monogenēs*)¹² พระคัมภีร์บางฉบับพูดถึง “พระบุตร” ที่บังเกิดมาหนึ่งเดียว ในขณะที่ฉบับอื่นๆ พูดถึง “พระเจ้า” ที่บังเกิดมาหนึ่งเดียว¹³ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะว่าพระคัมภีร์กรีกมาตรฐานฉบับหนึ่งเป็นคำ “υἱός” (บุตร) แต่อีกฉบับหนึ่งเป็นคำ “θεός” (พระเจ้า) พระคัมภีร์ภาษากรีกสองฉบับนี้คือ ฉบับที่ใช้เนื้อความตามฉบับภาษากรีกส่วนใหญ่¹⁴ และฉบับของสหสมาคมพระคัมภีร์ตามลำดับ (มีฉบับภาษากรีกฉบับอื่นๆ เช่น เวสคอตท์-ฮอร์ต¹⁵ ที่ไม่ได้ใช้กันในปัจจุบันนี้) ข้อนี้ (ยอห์น 1:18) พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษบางฉบับ เช่น คิงเจมส์ นิวคิงเจมส์ โฮลแมนคริสเตียนแสดนดาร์ด พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ และฉบับนิวเยรูซาเล็ม¹⁶ จะพูดถึงพระบุตรที่บังเกิดมาเพียงองค์เดียว ในขณะที่ฉบับอื่นๆ เช่น อิงลิชแสดนดาร์ด นิวอเมริกันแสดนดาร์ด และนิวอินเตอร์เนชันแนล¹⁷ จะพูดถึงพระเจ้าที่บังเกิดมาเพียงองค์เดียว” ความแตกต่างในการแปลชี้ให้เราเห็นว่ายอห์น 1:18 ไม่สามารถใช้เป็นหลักฐานหรือใช้แย้งกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้

ยอห์น 1:18 พูดถึงพระเยซูว่าทรงอยู่ใน “พระทรงของพระบิดา” (κόλον τοῦ πατρὸς) เราได้เห็นมาแล้วว่า การอยู่ในอกของใครสักคนนั้นหมายถึงการได้ใกล้ชิดกับคนนั้น ยอห์น 13:23 ได้กล่าวว่า “ตอนนี้มีสาวกคนหนึ่ง que พระเยซูทรงรัก กำลังเอนกายอยู่ที่พระทรงของพระองค์” (ฉบับ

¹² คำกรีกที่แปลว่า มีเพียงชิ้นเดียวของชนิดนั้น หรือ เพียงคนเดียว

¹³ unique begotten “Son”, unique begotten “God”

¹⁴ Majority Text คือพระคัมภีร์ใหม่ภาษากรีกฉบับที่เลือกใช้เนื้อความที่พระคัมภีร์ภาษากรีกหลายๆ ฉบับใช้ เนื่องจากต้นฉบับพระคัมภีร์ใหม่ภาษากรีกได้ถูกคัดลอกกันมาหลายร้อยครั้งกว่า 1500 ปี แม้ผู้คัดลอกจะระมัดระวังแค่ไหน แต่บางครั้งก็ผิดพลาดได้

¹⁵ United Bible Societies text; Westcott-Hort

¹⁶ King James Version (KJV), New King James Version (NKJV), Holman Christian Standard Bible (HCSB), Complete Jewish Bible (CJB) and New Jerusalem Bible (NJB)

¹⁷ English Standard Version (ESV), New American Standard Bible (NASB) and New International Version (NIV)

NKJV) สาวกผู้นี้ น่าจะเป็นยอห์นมากที่สุด ตรงนี้มีคำว่า “พระทรง” (κόλπος, *kolpō*) ซึ่งเป็นคำเดียวกันกับในยอห์น 1:18 และมีโครงสร้างไวยากรณ์เหมือนกัน

ในลูกา 16:22 มีชายยากจนคนหนึ่งชื่อลาซารัสได้ถูกนำไป “อยู่ข้างอับราฮัม” แต่ข้อความภาษากรีกกล่าวว่า พวกทูตสวรรค์ได้นำลาซารัสไปอยู่ที่อก (κόλπος, *kolpos*) ของอับราฮัม เมื่อเศเรฐฐีแห่งนหน้าดู เขาก็เห็นลาซารัสอยู่ใกล้กับอับราฮัม บางฉบับแปลข้อนี้โดยไม่ค่อยได้คิด เช่น “พวกทูตสวรรค์นำเขาไปอยู่กับอับราฮัม” (ฉบับ NKJV) หรือ “พวกทูตสวรรค์นำเขาไปอยู่ข้างอับราฮัม” (ฉบับ ESV) จากถ้อยคำในข้อความภาษากรีกนั้นเศเรฐฐีแห่งนหน้าและมองเห็นลาซารัสกำลังเอนกายอยู่ที่อกของอับราฮัมในงานเลี้ยง ชายยากจนคนนี้ที่ไม่มีสถานะอะไรในโลกได้ถูกนำไปอยู่ที่อกและหัวใจของอับราฮัมบิดาของเขา ชายยิวทุกคนเป็นบุตรของอับราฮัม และตอนนี้บุตรคนหนึ่งของอับราฮัมกำลังเอนกายอยู่ที่อกของอับราฮัม

“ไม่มีใครเห็นพระเจ้าเลย มีแต่พระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดมา ผู้สถิตในพระทรงของพระบิดา พระองค์ได้ทรงเปิดเผยพระเจ้าแล้ว” (ยอห์น 1:18 ฉบับ NKJV) ประเด็นก็คือไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลย นอกจากพระบุตรองค์เดียวและหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใครนี้ พระองค์ได้ทรงเปิดเผยพระเจ้าแล้ว เหตุนี้เราจึงสามารถรู้จักพระเจ้าได้ แม้ว่าเรายังไม่เคยเห็นพระองค์ เพราะตอนนี้เราจะเห็นพระองค์ในพระคริสต์ พระคริสต์ทรงสำแดงพระองค์ให้เรารู้จัก พระองค์ทรงทำให้พระเจ้าที่มองไม่เห็นให้ปรากฏให้เห็น เพราะพระองค์ทรงเป็น “พระฉายาของพระเจ้าที่มองไม่เห็น” (โคโลสี 1:15)

นั่นคือสิ่งที่ยอห์นกำลังบอกเราในตอนต้นพระกิตติคุณของเขา จากนั้นยอห์นก็บันทึกคำกล่าวของโรมัสในช่วงท้ายของพระกิตติคุณ เพราะโรมัสกำลังประกาศหลักการนี้ตามประสบการณ์จริงของเขาเอง โรมัสไม่เคยเห็นพระเจ้า ไม่มีใครเคยเห็นพระเจ้าเลย แต่เมื่อเขาเห็นพระเยซูพระบุตรหนึ่งเดียวผู้นี้ เขาก็ได้มารู้จักพระเจ้าในประสบการณ์ของเขาเอง นั่นก็เป็นประสบการณ์ของผมด้วยและอาจเป็นประสบการณ์ของคุณเช่นกัน

จงจำไว้ว่าพระเยซูเป็นบุตรที่ไม่มีใครเหมือน พระองค์เป็นบุตรองค์เดียวและหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใคร ไม่เคยมีใครเคยเปิดเผยพระเจ้าอย่างที่พระองค์ได้ทรงเปิดเผย อีกเหตุผลหนึ่งในการเป็นหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใครของพระองค์ก็คือ พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้ายก เพราะการเกิดจากหญิงพรหมจารี ไม่เคยมีใครเกิดมาแบบนี้ เพราะการเกิดจากหญิงพรหมจารีนี้ พระเยซูจึงทรงถูกเรียกว่าพระบุตรของพระเจ้าและพระบุตรของผู้สูงสุด (ลูกา 1:32, 35)¹⁸

¹⁸ ลูกา 1:35 ทูตสวรรค์จึงตอบนางว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาเหนือเธอ และฤทธิ์เดชของผู้สูงสุดจะปกเธอ เพราะฉะนั้นองค์บริสุทธิ์ที่เกิดมานั้นจะได้ชื่อว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้า

บุตรหนึ่งเดียวที่เกิดจากหญิงพรหมจารี

เราเข้าใจการเกิดจากหญิงพรหมจารีอย่างไร? ในเมื่อพระเยซูไม่ได้มีบิดาที่เป็นมนุษย์ แล้วการตั้งครรภ์จะเกิดขึ้นได้อย่างไร เว้นแต่ว่าพระยาห์เวห์จะทรงสร้างสเปิร์มของเพศชายเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนี้? นี่จะเป็นการสร้างใหม่อย่างแท้จริง นี่เป็นการวิเคราะห์ของผมเองในเรื่องนี้ และผมไม่ได้อ้างว่าเป็นคำสอนในพระคัมภีร์ ถ้าหากคุณมีข้อวิเคราะห์ที่ดีกว่า ก็ช่วยแบ่งปันกับผมด้วย แต่จนถึงขณะนี้ผมยังไม่มีคำอธิบายที่ดีกว่านี้

คุณอาจถามว่า ทำไมจึงไม่สร้างพระเยซูให้เป็นคนอย่างสมบูรณ์ในครรภ์ของมารีย์ โดยไม่ต้องเกี่ยวข้องกับไข่ของเธอหรือสเปิร์มของเพศชายเลย? ถ้าคุณชอบคำอธิบายที่วุ่นๆ ก็เชิญเลย ผมจะไม่นั่งทับในเรื่องนี้ แต่คำอธิบายนี้เป็นปัญหา เพราะถ้ามารีย์ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเกิดของพระเยซูแต่อย่างใด นอกจากจะให้ครรภ์ของเธอให้พระองค์ได้เข้ามาในโลกนี้ซึ่งจะเป็นปัญหาว่าพระองค์ถูกสร้างให้เป็นคนอย่างสมบูรณ์ในครรภ์ของเธอหรือไม่ ดังนั้นพระเยซูก็จะเป็นพระเมสสิยาห์พระบุตรของพระเจ้าไม่ได้ เพราะพระองค์จะไม่เกี่ยวข้องกับิดาวิด ตามพระคัมภีร์แล้วพระองค์เป็นบุตรของดาวิด เพราะมารีย์และโยเซฟมาจากเชื้อสายของดาวิด หากไข่ของมารีย์ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย พระเยซูก็ จะไม่มีความเกี่ยวข้องกับเธอทั้งทางสายเลือดหรือทางพันธุกรรม ซึ่งในกรณีนี้พระองค์จะไม่ใช่มบุตรของดาวิดและเพราะฉะนั้นจึงไม่อาจเป็นพระเมสสิยาห์ได้ ด้วยเหตุนี้เองผมจึงแน่ใจว่าไข่ของมารีย์มีส่วนเกี่ยวข้องกันทางสายเลือดกับการบังเกิดของพระเยซู

แล้วเรื่องสเปิร์มของเพศชายล่ะ สามารถสันนิษฐานได้ว่าพระเจ้าทรงสามารถสร้างคนใดคนหนึ่ง โดยจะใช้หรือไม่ใช้สเปิร์มของเพศชายก็ได้ คำถามนี้มีความสำคัญเมื่อเราคุยกับชาวมุสลิม ในคัมภีร์ กุรอาน พระอัลเลาะห์กล่าวว่า “จงเป็น” และพระเยซูก็ทรงเป็นขึ้น คำกล่าวที่ว่า “จงเป็น” แสดงถึงการสร้าง ถ้าไม่ได้มีสเปิร์มของเพศชายเข้ามาเกี่ยวข้อง พระเยซูก็ยังคงต้องถูกสร้างอย่างพิเศษอยู่ดี เพราะแค่ไข่เพียงอย่างเดียวมันไม่สามารถจะทำให้เกิดมนุษย์คนหนึ่งขึ้นมาได้

แต่ถ้าคุณมีคำอธิบายที่ดีกว่านี้ก็โปรดแจ้งให้ผมทราบด้วย ถ้าพระเยซูไม่ได้เกี่ยวข้องกับมารีย์ทางสายเลือด พระองค์ก็จะไม่เกี่ยวข้องกับเราเช่นกัน มันก็จะหมายความว่า เราสืบเชื้อสายมาจากอาดัมแต่พระเยซูไม่ใช่ ซึ่งในกรณีนี้พระองค์ไม่ใช่พี่น้องของเรา (กำลังขัดแย้งกับฮีบรู 2:11¹⁹ ที่กล่าวว่าพระเยซูไม่ได้ละอายที่จะเรียกเราว่าเป็นพี่น้องของพระองค์) ความจริงก็ยังคงมีอยู่ว่าพระองค์ทรงมีเนื้อและเลือดเหมือนเรา

¹⁹ ฮีบรู 2:11 “เพราะทั้งผู้ชำระให้บริสุทธิ์และคนเหล่านั้นที่ได้รับการชำระ ก็มีพระบิดาองค์เดียวกัน ด้วยเหตุนี้พระเยซูจึงไม่ทรงละอายที่จะเรียกเขาเหล่านั้นว่าพี่น้อง”

แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม การสร้างครั้งใหม่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับอย่างแนบแน่น เรากลายเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่โดยการมีส่วนร่วมในพระคริสต์ เพราะพระองค์ทรงมาจากการสร้างเก่าและการสร้างใหม่ การสร้างเก่าในความหมายที่พระองค์ทรงสืบเชื้อสายมาจากอาดัม และการสร้างใหม่ในความหมายที่พระองค์เป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่อย่างแท้จริง ด้วยเหตุที่เป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่พระเยซูจึงเป็น “พระบุตรองค์เดียวและหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใคร” (พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ) การแปลนี้ทำให้เห็นทั้งสองความหมายของคำว่า *μονογενής* (*monogenēs*) คือพระเยซูทรงเป็นหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใครเพราะการเกิดของพระองค์จากหญิงพรหมจารี แต่พระองค์ก็ยังทรงเป็นผู้เดียวที่พระยาห์เวห์ได้ถูกสำแดงอย่างสมบูรณ์ในพระองค์ นั่นเป็นเหตุที่ว่า ทำไมโรมัสจึงมองเห็นพระยาห์เวห์ องค์ผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าของเขาในองค์พระเยซู

ในยอห์น 1:18 พระเยซูทรงเป็นหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใครในแง่ของการอยู่ในพระทรงของพระบิดาด้วยและดังนั้นจึงใกล้ชิดกับพระเจ้ามากกว่าใครๆ พระองค์มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับพระบิดา คำภาษาอังกฤษว่า “เพื่อนสนิท”²⁰ หมายถึงคนที่อยู่ใกล้ชิดกับคุณมาก พระเยซูทรงใกล้ชิดกับพระบิดาอย่างที่ไม่มีความสัมพันธ์ที่ใครอีกที่เคยมีประสบการณ์

คำว่า “*μονογενής*” (*monogenēs*) ดังใน “เพียงคนเดียว”²¹ ได้ใช้ในพระคัมภีร์กับคนอื่นที่ไม่ใช่พระคริสต์ สิบรูป 11:17 กล่าวว่า “โดยความเชื่อเมื่ออับราฮัมถูกทดสอบ ได้ถวายอิสอัค และเขาผู้ได้รับพระสัญญา ก็ถวายบุตรชายเพียงคนเดียวของเขา” (ฉบับ NASB) อิสอัคเป็น “*monogenēs*” หรือเป็นบุตรเพียงคนเดียวของอับราฮัม ยังมีตัวอย่างอื่นๆอีกของ “*monogenēs*” ที่ใช้กับคนอื่นที่ไม่ใช่พระคริสต์ แต่เราไม่อาจดูทั้งหมดในครั้งนี้

พระเยซู พระฉายาหรือรูปเหมือนของพระเจ้า

สรุปได้ว่า ในตอนต้นพระกิตติคุณยอห์นในอารัมภบทของเขานั้น ยอห์นกล่าวว่าพระเยซูทรงมีความสัมพันธ์แบบหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใครกับพระบิดา พระองค์ได้ทรงสำแดงพระยาห์เวห์ เพราะพระยาห์เวห์ได้ทรงเปิดเผยพระองค์เองทางพระเยซู ในช่วงท้ายพระกิตติคุณของเขานั้น ยอห์นสรุปประเด็นนี้ในถ้อยคำของโรมัสว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!” นี่เป็นคำกล่าวที่แสดงให้เราเห็นว่ายอห์น 1:18 เป็นจริงในประสบการณ์ของโรมัสเช่นเดียวกับที่เป็นจริงในประสบการณ์ของผม

²⁰ “bosom friend” คำภาษาจีนคือ “知己”

²¹ ฉบับภาษาอังกฤษใช้ “only begotten” และภาษากรีกคือคำว่า “*μονογενής*”

ก่อนหน้านี้เราได้ดู 2 โครินธ์ 4:6 ซึ่งพูดถึง “พระสิริของพระเจ้าที่ปรากฏในพระพักตร์ของพระคริสต์” (ฉบับ NIV) เมื่อคุณมองดูพระพักตร์ของพระคริสต์ คุณจะเห็นพระสิริของพระเจ้า การใช้คำว่า “สิริ” ของเปาโลนั้นจะไม่ค่อยเหมือนกับของยอห์น เปาโลหมายความว่าตรงตามคำอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อเขาพูดถึงพระสิริของพระเจ้าในพระพักตร์ของพระคริสต์ โธมัสก็มองดูพระพักตร์ของพระเยซูและเห็นพระสิริของพระเจ้าเช่นกัน เมื่อคุณมีประสบการณ์เช่นนั้น คุณก็ควรจะพูดว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!”

พระพักตร์ของพระเยซูคริสต์เป็นรูปพิมพ์ของพระเจ้า เมื่อคุณมองไปที่หน้าหรือรูปพิมพ์ คุณจะเห็นพระสิริของพระเจ้า สิ่งนี้นำเรากลับไปฟีลิปปี 2:6 “พระองค์อยู่ในรูปพิมพ์²²ของพระเจ้า” ถ้าผมจะให้ความเข้าใจคำพูดของโธมัสและจากประสบการณ์ของผมเองได้ดีที่สุดก็จะเป็นว่า เมื่อคุณมองไปที่พระเยซู คุณจะเห็นรูปพิมพ์ของพระเจ้า เพราะพระเยซูทรงเป็นรูปพิมพ์ของพระเจ้า พระพักตร์ของพระเยซูเผยให้เห็นพระสิริของพระเจ้า หน้าของคุณและของผมไม่สามารถจะเปิดเผยพระสิริของพระเจ้าได้เหมือนกับที่เปิดเผยให้เห็นในพระพักตร์ของพระคริสต์ผู้อยู่ในรูปพิมพ์ของพระเจ้า

เมื่อคุณนมัสการรูปพิมพ์ของพระเจ้านั้นคุณกำลังนมัสการใครอยู่? เห็นได้ชัดว่ากำลังนมัสการพระเจ้า ถ้าพระเยซูเป็นรูปพิมพ์ของพระเจ้า ฉะนั้นการนมัสการพระเยซูก็คือการนมัสการพระเจ้า โดยถือว่าคุณเข้าใจว่าคุณกำลังทำอะไรอยู่ พระเยซูทรงสำแดงพระสิริและพระลักษณะของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์มาก จนคุณสามารถมองทะลุผ่านพระเยซูได้เหมือนเคย ดังนั้นเมื่อคุณพูดกับพระองค์ คุณก็พบว่าตัวคุณเองกำลังพูดกับพระยาห์เวห์ เพราะพระยาห์เวห์ตรัสกับเราทางพระเยซู

เรากำลังถูกเปลี่ยนให้เป็นรูปเหมือนกันนั้น ดังนั้นในที่สุดวันหนึ่งเราจะรู้จากประสบการณ์ของเราเองว่า การมีรูปเหมือนหรือพระฉายาของพระเจ้านั้นเป็นอย่างไร คำกรีกของ “รูปเหมือน” หรือ “ไอคอน” (εἰκών, *eikōn*) ที่คุณน่าจะคุ้นแม้ว่าคุณจะไม่รู้ภาษากรีก เมื่อคุณเปิดคอมพิวเตอร์ คุณก็จะเห็น “ไอคอน” รูปสัญลักษณ์บนหน้าจอคอมพิวเตอร์ของคุณ การคลิกที่ “ไอคอน” อันหนึ่ง มันก็จะนำคุณไปที่รายการนั้น ซึ่งอาจจะเป็นไฟล์ โฟลเดอร์ หรือโปรแกรมที่มีรูปสัญลักษณ์แสดงให้เห็น ในทำนองเดียวกัน พระเยซูก็คือไอคอนที่เป็นรูปสัญลักษณ์หรือรูปภาพของพระเจ้า เมื่อคุณดูรูปภาพคุณก็จะเห็นบุคคลที่รูปนั้นแสดงถึง เราเองก็เป็นรูปเหมือนของพระเจ้า ดังนั้นในแง่นี้ เราจึงมีบางอย่างที่เหมือนกันกับพระเยซู แต่พระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใครของพระเจ้าที่เราไม่มีทางจะไปถึงระดับนั้นได้ในชีวิตนี้ แม้ว่าสิ่งนี้อาจจะเป็นจริงได้ในอนาคตเมื่อเราได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างสมบูรณ์

²² “form” แปลว่า “รูป” หรือ “พิมพ์”

สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อไรหรือ ที่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงจนเป็นรูปเหมือนของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์? 1 ยอห์น 3:2 แสดงให้เราเห็นปลายทางข้างหน้า พระเยซูได้ทรงเป็นแล้วตั้งแต่แรกอย่างที่เราหวังว่าจะเป็นเหมือนพระองค์ในวันข้างหน้าโดยพระคุณของพระเจ้างัดที่ว่า “เพื่อนที่รัก ตอนนี้เราเป็นลูกของพระเจ้าและเราจะเป็นอย่างไรนั้นยัง 모르 แต่เรารู้ว่าเมื่อพระองค์ทรงปรากฏนั้นเราจะเหมือนพระองค์ เพราะเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราจะทรงเป็น” (1 ยอห์น 3:2 ฉบับ NIV) โธมัสไม่ได้เห็นพระยาห์เวห์อย่างที่เราจะทรงเป็น แต่เขาได้เห็นพระยาห์เวห์ในพระพักตร์ของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นรูปเหมือนของพระเจ้า แต่วันหนึ่งเราจะได้เห็นพระยาห์เวห์อย่างที่เราจะทรงเป็น และเราจะเป็นเหมือนพระองค์ ไม่ต้องใช้จินตนาการมากที่จะเห็นว่าเมื่อคุณจะเป็นเหมือนพระองค์ในวันนั้น ดังนั้นใครก็ตามที่เห็นคุณก็จะเห็นพระองค์ผู้ที่คุณเป็นเหมือนอย่างสมบูรณ์ คนที่มองดูคุณอาจพูดว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!” โดยที่เขาไม่ได้พูดกับคุณแต่กำลังพูดกับพระองค์ผู้ที่เราเป็นรูปเหมือนของพระองค์

แนวคิดเกี่ยวกับรูปเหมือนนั้นมีความสำคัญในพระคัมภีร์ใหม่ ที่จริงคำว่า *εἰκών* (*eikōn*) มีปรากฏ 23 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ ในวิวรณ์เล่มเดียวมีปรากฏ 10 ครั้ง แต่ในวิวรณ์นั้นใช้กับรูปของสัตว์ร้าย ผมเคยสงสัยว่าทำไมรูปของสัตว์ร้ายจึงสำคัญมากในหนังสือวิวรณ์จนต้องกล่าวถึงถึงสิบครั้ง แล้วผมจึงได้เข้าใจว่าซาตานจะเลียนแบบสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำในพระคริสต์ การนมัสการรูปของสัตว์ร้าย ก็คือการนมัสการตัวสัตว์ร้ายนั่นเอง ความเกี่ยวข้องกันระหว่างสัตว์ร้ายกับรูปของมันก็เหมือนกับความสัมพันธ์กันระหว่างพระยาห์เวห์กับพระคริสต์ รูปของสัตว์ร้ายนั้นไม่ได้ต่างไปจากตัวของสัตว์ร้าย แต่เป็นรูปที่สมบูรณ์และมีชีวิตของสัตว์ร้าย ดังนั้นเมื่อใครก็ตามนมัสการรูปนั้นก็นมัสการตัวของสัตว์ร้าย

และเมื่อเรานมัสการพระเยซู ถ้าเราทำเช่นนั้นเราต้องเข้าใจว่าเรากำลังทำอะไร มันก็กลายเป็นว่าเรากำลังนมัสการพระยาห์เวห์ แต่ถ้าเราไม่เข้าใจสิ่งที่เรากำลังทำนั้น เราก็คงกำลังผิด นั่นคือกำลังนมัสการผู้ที่เรียกกันว่าพระเจ้าพระองค์ที่สองในตรีเอกานุภาพ ผู้ที่ไม่ได้มีอยู่ในพระคัมภีร์ ในการเป็นรูปเหมือนหรือพระฉายาของพระยาห์เวห์นั้น โดยพื้นฐานแล้วพระเยซูไม่ได้แตกต่างไปจากพระยาห์เวห์ เพราะรูปเหมือนจะเหมือนกับต้นแบบ พระเยซูทรงเหมือนกับพระยาห์เวห์ ซึ่งหมายความว่าในประสบการณ์ของเรานั้น เราจะพบว่า การพูดกับพระเยซูก็เหมือนกับการพูดกับพระยาห์เวห์ พระเยซูไม่ใช่พระยาห์เวห์แต่เป็นรูปเหมือนของพระยาห์เวห์ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่โธมัสได้พบว่าเป็นจริงในประสบการณ์ของเขา

ถ้าคุณเข้าใจความเกี่ยวข้องกันระหว่างรูปเหมือนกับตัวจริง คุณก็จะเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซูกับพระยาห์เวห์ รูปเหมือนไม่ใช่ตัวจริงแต่แสดงให้เห็นตัวจริงอย่างสมบูรณ์และชัดเจนจนคุณไม่สามารถจะบอกความแตกต่างในประสบการณ์ได้

ฮีบรู 1:3 กล่าวไว้ว่าพระคริสต์ “ทรงเป็นแสงสว่างแห่งสิริของพระเจ้า และทรงมีสภาวะเป็นพิภพเดียวกันกับพระองค์” (ฉบับ ESV)²³ การแปลที่เป็นทางเลือกนั้นรวมถึง “ทรงเป็นตัวแทนที่แท้จริงของสภาวะพระเจ้า” (ฉบับ NASB) หรือ “ทรงเป็นตัวแทนที่แท้จริงของการดำรงอยู่ของพระองค์” (ฉบับ NIV) หรือ “ทรงสำแดงแก่นแท้ของพระเจ้า” (ฉบับ CJB) และ “ทรงแสดงถึงรูปเหมือนที่เป็นตัวตนของพระองค์” (ฉบับ NKJV)

เมื่อคุณมองไปที่พระคริสต์ คุณจะเห็นแก่นแท้และพระลักษณะของพระเจ้า เพราะพระบุตรเป็นแสงสว่างหรือแสงสะท้อนพระสิริของพระเจ้า และทรงแสดงถึงแก่นแท้ของพระองค์ ผมคิดว่าคุณคงไม่สามารถจะบอกความหมายได้ดีกว่านั้นอีกแล้ว เมื่อคุณมองที่พระคริสต์ คุณจะเห็นพระเจ้าพระองค์เอง เพราะว่าพระคริสต์ทรงเป็นพิภพเดียวกันกับพระเจ้า คุณจะพบจากประสบการณ์ของคุณเองว่าพระคริสต์ทรงเป็นรูปพิภพที่มองเห็นได้ของพระเจ้าที่มองไม่เห็น

เนื่องจากความเกี่ยวข้องกันระหว่างพระเยซูกับพระบิดาเช่นนี้ เราจึงไม่สามารถจะกล่าวหาโรมัสได้ว่ากราบไหว้รูปเคารพบนพื้นฐานของโรมบทที่ 1 เขาไม่ได้พยายามจะนมัสการรูปเหมือนแต่นมัสการพระองค์ผู้ที่รูปเหมือนนั้นเป็นตัวแทนอย่างสมบูรณ์ นั่นเป็นสิ่งที่ผมต้องการจะทำ เว้นแต่ตอนที่ผมเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมคิดว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า ทั้งๆที่ไม่มีการสนับสนุนจากพระคัมภีร์ในเรื่องนี้ก็ตาม โรมัสนั้นล้าหน้ากว่าผมเพราะผมได้ฝังลึกกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ โรมัสกำลังพูดกับพระยาห์เวห์ แต่ผมกำลังพูดกับพระเจ้าพระองค์ที่สองในตรีเอกภาพ ผู้ที่ผมพบในภายหลังว่าหาไม่พบที่ไหนเลยในพระคัมภีร์ใหม่ ซึ่งทำให้ผมตกตะลึงอย่างมาก

โรมัสมาถูกทาง แต่ผมมาผิดทาง เขารู้ว่าพระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า ผมไม่แน่ใจว่าเขาเข้าใจเรื่องนี้ด้วยสติปัญญา เพราะประสบการณ์ของเรามักจะมาก่อนความเข้าใจของเรา ถึงแม้ว่าผมกำลังพูดกับพระเจ้าองค์อื่น แต่เมื่อผมเข้าใจอย่างถูกต้องในที่สุดโดยพระเมตตาของพระเจ้าและกลับมาหาพระยาห์เวห์ ผมก็ต้องประหลาดใจที่ผมพบว่าในประสบการณ์ของผมนั้นมันไม่ต่างกันเลย ผมสามารถจะพูดกับพระยาห์เวห์ได้เหมือนกับที่ผมเคยพูดกับพระเยซู นั่นเป็นเพราะพระเยซูทรงเป็นผู้สำแดงแก่นแท้ของพระยาห์เวห์ ผมไม่เคยรู้หลักสำคัญในเรื่องนี้ ผมรู้ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง แต่ผมไม่รู้ว่าข้อเหล่านั้นจะหมายถึงพระยาห์เวห์เสมอโดยไม่มีข้อยกเว้น ในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ไม่มีตัวอย่างใดของคำว่า “พระเจ้า” ที่กล่าวถึงผู้อื่นนอกจากพระยาห์เวห์ (ยกเว้นในกรณีของพระเทียมเท็จ)

พระยาห์เวห์ทรงดำเนินอยู่บนโลก 33 ปีในองค์พระเยซู มีคำถามว่า เกิดอะไรขึ้นหลังจาก 33 ปีนั้นแล้ว? พระเยซูกับพระยาห์เวห์แยกกันหรือไม่? พระเยซูซึ่งเป็นผู้สำแดงแก่นแท้ของพระเจ้า นั้น

²³ และฉบับไทยคิงเจมส์แปลตรงกัน ส่วนฉบับมตรธรรมร่วมสมัยแปลว่า “ทรงเป็นเหมือนพระเจ้าทุกประการ” (ผู้แปล)

แทบจะไม่มีอะไรแตกต่างจากที่พระองค์ทรงเป็นในช่วง 33 ปีเลย แม้พระยาห์เวห์จะไม่ได้ทรงดำเนินอยู่บนโลกนี้ในองค์พระเยซูอีกต่อไป พระเยซูก็จะยังทรงเป็นผู้สำแดงพระยาห์เวห์ที่สมบูรณ์แบบตลอดไป

เมื่อเราเข้าใจว่าพระเยซูทรงเกี่ยวข้องกับพระยาห์เวห์ในฐานะที่เป็นรูปเหมือนหรือพระฉายาที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า และเข้าใจว่าทำไมโรมัสจึงพูดว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!” คำถามอื่นๆที่เราหาคำตอบก็จะง่ายขึ้น รวมทั้งคำถามเกี่ยวกับจุดสำคัญของการเป็นรูปเหมือนหรือพระฉายาของพระยาห์เวห์จะเกี่ยวข้องกับการดำรงอยู่ก่อนหรือไม่

พระเยซูได้เสด็จลงมาจากสวรรค์ไหม?

บางคนยกอ้างฮีบรู 13:8 กับผมว่าเป็นหลักฐานของการดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์ (“พระเยซูคริสต์ทรงเหมือนเดิมเมื่อวานนี้ วันนี้ และตลอดไป”) แต่นั่นพิสูจน์อะไรไหม? บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพแปลความหมาย “เมื่อวานนี้” ว่าเป็นเวลาที่ผ่านมาชั่ววินาที ความจริงก็คือ “เมื่อวานนี้” หมายถึงวันใดวันหนึ่งในอดีตโดยเฉพาะ ไม่ใช่ชั่ววินาที “เมื่อวานนี้” อาจจะหมายถึงวันจันทร์ใดวันจันทร์หนึ่งโดยเฉพาะ หรือประสบการณ์ที่สุดยอด ผมไม่เห็นว่าจะใครจะสามารถถกเถียงเรื่องความเป็นพระเจ้าหรือการดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์จากคำนั้นได้อย่างไร คำว่า “เมื่อวานนี้” อาจหมายถึงวันในอดีตอันไกลโพ้นแม้กระทั่งเมื่อ 2,000 ปีที่แล้ว พระเยซูทรงอยู่เมื่อวานนี้และยังคงอยู่จากช่วงเวลานั้นจนถึงวันนี้และตลอดไป ถ้าคุณพูดถึงใครบางคนว่า “ชายคนนั้นช้เกียจสันหลังยาวเมื่อวานนี้ ช้เกียจสันหลังยาวในวันนี้ และจะช้เกียจสันหลังยาวตลอดไป” นั่นพิสูจน์อะไรเกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าหรือการดำรงอยู่ก่อนของเขาไหม? เราเคยชินอย่างมากกับการอ่านสิ่งต่างๆเกินจากที่มีในพระคัมภีร์

พระเยซูทรงเป็นอาหารที่ลงมาจากสวรรค์ เราจึงคิดว่าพระองค์ได้เสด็จลงมาจากสวรรค์จริงๆ เหมือนกับมานา ในสดุดี 78:24 ได้กล่าวไว้ว่า “พระองค์ทรงโปรยมานาลงมาให้พวกเขาทั้งหลายกิน พระองค์ประทานธัญพืช (หรืออาหาร หรือขนมปัง)²⁴ จากสวรรค์ให้แก่พวกเขา” (ฉบับ NIV) นี่จะพิสูจน์การดำรงอยู่ก่อนของพระเยซูทรงหรือว่าพระองค์เสด็จลงมาจากสวรรค์แน่ๆใช่ไหม? แต่ถ้าเป็นเช่นนั้น ก็จะเป็นการพิสูจน์การดำรงอยู่ก่อนของมานาด้วยเหมือนกัน

²⁴ คำภาษากรีกสำหรับ “ขนมปัง” (ἄρτος, artos) ไม่ได้หมายถึงแค่ขนมปัง แต่หมายถึงอาหารโดยทั่วไป เมื่อพระเยซูตรัสว่า “เราเป็นอาหารที่มีชีวิตซึ่งลงมาจากสวรรค์” (ยอห์น 6:51 ฉบับ NIV) พระองค์ไม่ได้กำลังบอกว่า พระองค์ทรงเป็นเหมือนชิ้นขนมปัง ความเป็นจริงแล้วมานาไม่เหมือนกับขนมปัง แต่เป็นเหมือนเม็ดเล็กๆ ที่อยู่บนพื้นดิน

ให้เราหยุดสักครู่เพื่อดูว่า เรากำลังอ่านเกินจากที่มีในพระคัมภีร์อย่างไร ภาพของมานาที่เป็นเมล็ดธัญพืชหรืออาหารจากสวรรค์นั้นแน่นอนว่ามาจากพระคัมภีร์เดิม ได้มีการกล่าวถึงมานานี้ในพระคัมภีร์ตอนต่างๆ เช่น สดุดี 78:24 และ 105:40 และเนหะมีย์ 9:15 พระเยซูทรงหยิบเอาภาพที่มีรากฐานมาจากพระคัมภีร์เดิม ในชั้นเรียนวันอาทิตย์ คุณได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับมานาบ้าง? มีใครบอกคุณไหมว่าเมื่อชาวอิสราเอลกำลังเดินเล่นในตอนเย็นนั้น ก็มีสิ่งเล็กๆ โปรยลงมาบนหัวของพวกเขาเหมือน “เมล็ดฝนตกลงมาบนหัว”? ผมแน่ใจว่าคุณไม่ได้เรียนอย่างนั้นในชั้นเรียนวันอาทิตย์ เพราะมานาไม่เคยตกลงมาจากท้องฟ้า และถ้ามันไม่เคยตกลงมาจากท้องฟ้า แล้วทำไมจึงเรียกว่า “อาหารจากสวรรค์”? สิ่งที่เราเห็นในพระคัมภีร์ก็คือในตอนเช้า ชาวอิสราเอลก็พบมานาอยู่บนพื้นดินแล้ว ข้อมูลอ้างอิงเช่น จากสารานุกรมฉบับอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนลสแตนดาร์ดไบเบิล²⁵ ก็พูดถึงลักษณะต่างๆ ของมานา โดยมีบางคนสันนิษฐานว่า มานาเป็นเหมือนกับเห็ดราที่ขึ้นบนพื้นทะเลทราย หรือขึ้นบนต้นสนหมอกที่คายสารหวาน ๆ ออกมาเมื่อถูกแมลงเจาะตอนในเวลากลางคืน เรากำลังพูดถึงเรื่องเหลวไหลกัน และการอ้างอิงอย่างของสารานุกรมนี้ก็อุทิศเนื้อที่ทั้งหมดเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งนี้

สิ่งที่ผมกำลังหมายถึงคือ “อาหารจากสวรรค์” ไม่ใช่สิ่งที่ตกลงมาจากฟ้า แต่เป็นสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้ ถ้าคุณจะตรวจสอบคำ “มาจากสวรรค์” (*ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ek tou ouranou*) ในภาษากรีก คุณจะเห็นว่ามันอาจหมายถึงสิ่งที่พระเจ้าประทานให้ คำว่า “สวรรค์” ก็คือคำที่ใช้เรียกแทนพระเจ้า (เช่นการเปรียบแผ่นดินสวรรค์กับแผ่นดินของพระเจ้า) พระเจ้าได้ประทานมานาให้มานาไม่เคยตกลงมาจากสวรรค์ พระเยซูกำลังบอกเราว่า “เราเป็นอาหารของพระเจ้าสำหรับท่าน เหมือนที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมมานาให้ชาวอิสราเอล” มานามีที่มาจากสวรรค์แต่ในแง่ที่ว่า พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้เท่านั้น มานาไม่ได้ตกลงมาจากท้องฟ้าและพระเยซูก็ไม่ได้ตกลงมาจากท้องฟ้า พระองค์บังเกิดจากมารีย์หญิงพรหมจารี พระองค์ไม่ได้เสด็จลงมาจากสวรรค์ทางร่างกายหรือจิตใจ ในความหมายที่ตัวพระองค์ลงมา มนุษย์เนื้อหนังจะรับภาษาของยอห์นตามคำเขียนและรับยอห์น 6:41 ในทำนองเดียวกัน (“เราเป็นอาหารซึ่งลงมาจากสวรรค์”) แต่มานาไม่ได้ลงมาจากสวรรค์ในความหมายตรงตามคำอย่างแท้จริง พระยาห์เวห์ทรงวางมันไว้บนพื้นดินเพื่อให้ชาวอิสราเอลไปเก็บในตอนเช้า พระเจ้าไม่ได้ทำโรงงานผลิตมานาในสวรรค์แล้วพระองค์ก็ตั้งคันโยก และมานาก็ร่วงพูลลงมาในตะกร้าของคุณ

เมื่อคุณเข้าใจอย่างกระจ่างแจ้ง คุณก็จะอ่านพระคัมภีร์อย่างที่เราจะอ่าน และไม่อ่านอย่างไร้สาระที่เราได้สร้างขึ้นตามความนึกคิดของเรา พระเยซูไม่เคยอ้างว่าตัวของพระองค์และจิตวิญญาณของพระองค์เสด็จลงมาจากสวรรค์ พระเยซูทรงเป็นการจัดเตรียมของพระเจ้าสำหรับชีวิตของคุณ เช่นเดียวกับมานา ถ้าคุณกินเนื้อของพระองค์และดื่มโลหิตของพระองค์ คุณก็จะมีชีวิตอยู่ (ยอห์น

²⁵ International Standard Bible Encyclopedia (ISBE)

6:54) พระองค์ไม่เคยอ้างว่าเนื้อหรือเลือดของพระองค์ลงมาจากสวรรค์²⁶ พระองค์กำลังกล่าวเพียงแค่ว่า พระองค์เป็นผู้ที่คุณจะต้องกินเข้าไป

การพบพระยาห์เวห์ทางพระเยซู

พระเยซูไม่เห็นแก่ตัวอย่างแท้จริงและอย่างสิ้นเชิง นั่นเป็นเรื่องยากที่เราจะเข้าใจเพราะว่าตัวเราเต็มไปด้วยการนึกถึงแต่ตัวเอง เมื่อผมให้คำปรึกษากับคนส่วนมาก ผมมักจะเห็นว่าอะไรคือปัญหาของพวกเขาเมื่อพวกเขาพูดออกมาไม่ก็ประโยค พวกเขาจะพูดถึงแต่ “ฉัน” “ตัวฉัน” และ “ของฉัน” เมื่อมีปัญหาในชีวิตแต่งงาน ก็มักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับฉัน ตัวฉัน และของฉันอยู่เสมอ ถ้า “ตัวฉัน” และ “ของฉัน” จะลดลงบ้างสักนิด ปัญหาก็คงจะลดลงไปมาก และถ้า “ตัวฉัน” และ “ของฉัน” สามารถหายไปได้อย่างสมบูรณ์ ก็คงไม่มีปัญหาอีกต่อไป พระเยซูไม่เห็นแก่ตัวอย่างสิ้นเชิง เพราะพระยาห์เวห์ทรงอยู่ในพระองค์ ถ้าคุณเห็นพระเยซู คุณก็จะไม่รู้สึกราวมีตัวตนที่เรียกว่า “พระเยซู” อยู่ตรงนั้น แต่จะพบว่าตัวคุณเองกำลังพูดอยู่กับพระยาห์เวห์ เราอาจพบในประสบการณ์ของเราว่า เมื่อเราพูดอยู่กับพระเยซู “ตัวตน” ของพระองค์กลายเป็นพระยาห์เวห์ นั่นเป็นสิ่งที่โรมัสมีประสบการณ์และเป็นสิ่งที่ผมมีประสบการณ์ ถ้าผมสามารถกำจัดตัวตนที่อยู่ในผมออกไปพร้อมๆ กับวิถีคิดของผมได้ แล้วใครก็ตามที่พูดอยู่กับผม ก็จะพบว่าตัวของเขาเองกำลังพูดอยู่กับพระองค์ผู้ประทับอยู่ในผมและผู้ที่ผมเป็นวิหารของพระองค์

บางครั้งผมก็สงสัยว่า ทำไมพระยาห์เวห์จึงได้พอพระทัยที่จะอวยพรหลายสิ่งที่ผมทำ และให้สิ่งเหล่านั้นเกิดผลมากมาย (แม้ว่าผมจะทำไม่สำเร็จทุกครั้ง) ผมคิดว่ามันเป็นเพราะคนอื่น ๆ รู้สึกว่าผู้ชายที่พวกเขา กำลังพูดด้วยนั้นเป็นคนที่พวกเขาสามารถมองทะลุผ่านไปถึงสัมพันธ์กับพระยาห์เวห์ได้

คุณลองดูตัวคุณเอง คุณมักจะให้ความคิดของคุณเองเป็นศูนย์กลางไหม? คุณมักจะสนใจอยู่กับกำหนดการและแผนงานของคุณเองอยู่เสมอไหม? หรือคุณแค่อยากจะรู้ว่าคุณเป็นผู้ที่ต้องการให้คุณทำอะไร? หลังจากตื่นนอนในตอนเช้าและก่อนจะลุกจากเตียง ผมจะเข้าเฝ้าพระเจ้าและถามพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า วันนี้พระองค์ต้องการให้ข้าพระองค์ทำอะไร? มีที่ไหนบ้างที่พระองค์

²⁶ มีข้อเสนอแนะที่น่าสนใจว่า หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์พระเยซูตรัสถึง “เนื้อและกระดูก” (ลูกา 24:39) แทนที่จะเป็น “เนื้อและเลือด” ที่คุ้นเคยมากกว่า เพราะพระโลหิตของพระองค์ได้เหือดแห้งไปหมดที่กางเขน จึงไม่น่าจะเป็นไปได้ พระโลหิตของพระองค์ไหลออกหมดที่กางเขนแล้วจริง ๆ นี่ไม่ได้ปฏิเสธความจริงที่ว่าพระวรกายที่ตายแล้วของพระองค์อาจยังมีเลือดค้างอยู่บ้าง (เวลาคุณซื้อเนื้อก็ยังมียังมีเลือดติดอยู่บ้าง ถ้าคุณใช้กระดาษซับซับ กระดาษจะเป็นสีแดง) พระโลหิตของพระเยซูได้ไหลออกแล้ว พระองค์จึงบอกสาวกของพระองค์อย่างชัดเจนมากให้จับตัวพระองค์ดู เพราะพระองค์มี “เนื้อและกระดูก” (ลูกา 24:39) แต่ในยอห์นบทที่ 6 พระเยซูตรัสถึง “เนื้อและเลือด” ซึ่งเป็นคำกล่าวที่ทำให้สาวกขุ่นใจอย่างมาก เพราะพวกเขาที่เหมือนกับคุณและผมที่มักจะคิดในทางหนึ่ง พระเยซูไม่ได้พูดถึงการดื่มโลหิตทางฝ่ายกายของพระองค์ แต่พูดถึงความหมายทางฝ่ายวิญญาณของเนื้อและเลือด

ต้องการให้ข้าพระองค์ไป หรือมีใครบ้างที่พระองค์ต้องการให้ข้าพระองค์ไปพูดคุยด้วย หรือมีสิ่งใดที่พระองค์ต้องการให้ข้าพระองค์ทำ?” นั่นคงเป็นเหตุผลว่าทำไมบางครั้งผมพบว่า โดยพระคุณของพระเจ้า ผมจึงอยู่ได้ถูกที่และถูกเวลา ซึ่งบ่อยครั้งจะไม่รู้มาก่อนว่าพระยาห์เวห์จะทรงนำผมไปที่นั่น แล้วสิ่งต่างๆ ก็เกิดขึ้น ไม่มีทางอื่นที่เราจะรับใช้องค์ผู้เป็นเจ้า ถ้าเราพยายามจะรับใช้เจ้าเพราะเรารู้พระคัมภีร์ หรือเพราะเรารู้จักใช้ทักษะในการพูดเวลานี้อยู่บนธรรมาสน์ แสดงว่าเรากำลังกำลังทำอะไรต่างๆ ด้วยวิถีทางของเราเองและด้วยความรู้ของเราเอง แต่ถ้าเรามาเป็นผู้ที่ให้คนมองทะลุผ่านได้เหมือนอย่างพระคริสต์ เราก็คงเห็นผลอย่างมากในพันธกิจรับใช้ของเรา

มันไม่ไกลเกินจริงที่จะนึกภาพว่าเมื่อคุณยืนอยู่บนธรรมาสน์ คนทั้งหลายจะได้ยินพระเยซูหรือพระยาห์เวห์ตรัสผ่านคุณ พวกเขาจะประหลาดใจที่คุณล่วงรู้เรื่องบางอย่างของพวกเขา มีบางครั้งที่มีบางคนมาหาผมและพูดว่า “ทุกคำที่คุณพูดมันแทงเข้าไปในใจของผม แล้วคุณรู้เรื่องของผมได้อย่างไร?” แต่ผมไม่รู้จักคนนี้เลยและก็ไม่เคยพบเขาหรือเธอมาก่อนด้วยซ้ำ คนนั้นอาจแค่มาเยี่ยมคริสตจักร แต่เมื่อเขาได้ยินคำเทศนาของผมเขาก็รู้สึกผิดอย่างมาก เพราะทุกประโยคในคำเทศนาได้พูดกับเขาและเปิดเผยสิ่งต่างๆ จากชีวิตของเขาเอง มีบางคนถึงกับถามผมว่า “คุณให้นักสืบตามสะกดรอยฉันหรือ?” ผมคิดในใจว่า “คุณสำคัญขนาดที่ผมจะต้องจ้างใครไปคอยสะกดรอยคุณเชียวหรือ?” เธอถามอย่างนั้นเพราะเธอรู้สึกว่ามีแต่คนที่รู้เรื่องชีวิตส่วนตัวของเธอดีเท่านั้นจึงจะพูดอย่างที่ผมพูดในคำเทศนาของผมได้ เปาโลกล่าวใน 1 โครินธ์ 14:24-25 ว่า

แต่ถ้าคนที่ไม่เชื่อหรือคนที่ไม่เข้าใจเข้ามาขณะที่ทุกคนกำลังเผยพระวจนะ ทุกคนก็จะทำให้เขาสำนึกว่าเขาเป็นคนบาปและทุกคนจะพิพากษาเขา และความลับในใจของเขาจะถูกเปิดเผยให้เห็น ดังนั้นเขาก็จะทรุดตัวลงนมัสการพระเจ้า และร้องว่า “พระเจ้าสถิตอยู่ท่ามกลางพวกท่านจริงๆ!” (1 โครินธ์ 14:24 ฉบับ NIV)

คนนอกจะมาคริสตจักรก็เพื่อจะได้พบว่าความลับต่างๆ ที่อยู่ในใจของพวกเขาถูกเผยออกมาทางคำเทศนาและคำเผยพระวจนะของคุณ สำหรับผู้หญิงคนหนึ่งที่ถามผมว่า ผมได้จ้างนักสืบคอยสะกดรอยตามเธอหรือเปล่านั้น คำเทศนาของผมเป็นคำเผยพระวจนะกับเธอที่เปิดเผยทุกสิ่งในชีวิตของเธอ แต่ผมก็ไม่เคยพบเธอมาก่อนด้วยซ้ำ เปาโลกล่าวว่า คนที่มาเยี่ยมเยียนจะคุกเข่าลงและกล่าวว่า “พระเจ้าสถิตอยู่ท่ามกลางพวกท่านจริงๆ!” และจะหันมาหาองค์ผู้เป็นเจ้า ที่จริงถ้อยคำภาษากรีกกล่าวว่า “พระเจ้าทรงอยู่ในคุณ” พันธกิจรับใช้ของเราควรเป็นเช่นนั้น ที่คนทั้งหลายจะเห็นพระเจ้าในตัวคุณ โธมัสมีประสบการณ์แบบเดียวกันนี้เมื่อเขาได้พบกับพระเยซู

คำกล่าวของเปาโลนั้นไม่ได้หมายถึงแค่คนคนหนึ่ง แต่รวมถึงชุมชนผู้นำทั้งหมดด้วย ความลับต่างๆ ที่อยู่ในใจของผู้ไม่เชื่อจะถูกเปิดเผย และเขาจะก้มกราบไม่ใช่กับคุณ แต่กับพระเจ้า เพราะเขารู้

ว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกคุณจริงๆ คำภาษากรีกจะกล่าวว่า “ในท่าน” แม้ว่า “ἐν” (*en*) สามารถแปลว่า “ท่ามกลาง” ได้เช่นกัน

แต่ละบทยี่ค่อยๆ นำเราให้เข้าใจถึงความเข้าใจอย่างถูกต้องมากขึ้น เกี่ยวกับความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ ผมยอมรับว่าการอธิบายเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ยากสำหรับผม ผมรู้จากประสบการณ์ว่ามันคืออะไร แต่ที่จะเรียบเรียงให้เป็นคำนั้นเป็นเรื่องยาก ด้วยพระเมตตาของพระเจ้า ผมอธิษฐานว่า พระองค์จะทรงใช้ความพยายามที่ยังไม่ดีพอของผมเพื่อช่วยให้คุณเข้าใจเรื่องนี้ชัดเจนขึ้นอีก แม้แต่ที่ผมพยายามจะเข้าใจความลึกลับของพระคริสต์ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ที่พระยาห์เวห์จะถูกสำแดงอย่างสมบูรณ์ในพระองค์ผู้เป็นหนึ่งเดียวที่ไม่เหมือนใครนี้ ที่มีเนื้อและเลือดตลอดจนเนื้อและกระดูก ผู้ที่พระยาห์เวห์สถิตอยู่อย่างเต็มบริบูรณ์และอย่างสมบูรณ์แบบที่พระองค์ทรงเป็นพิมพ์เดียวกัน เป็นการสำแดงให้เห็นอย่างชัดเจน เป็นรูปเหมือนหรือพระฉายาที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า จกระทั่งว่าการได้เห็นพระองค์ก็คือการได้เห็นพระเจ้าที่ไม่สามารถมองเห็นได้ พระคริสต์ทรงทำให้พระเจ้าที่มองไม่เห็นปรากฏให้เห็น และในพระพักตร์ของพระองค์ คุณจะเห็นพระสิริของพระยาห์เวห์

บทที่ 14

พระยาห์เวห์ พระเยซู และพระวิญญาณในวิวรณ์

เรากำลังมาถึงช่วงท้ายของการศึกษาเรื่องความเชื่อว่ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ ในบทต่าง ๆ นั้นเราได้ดูจากปฐมกาล ดูจากเล่มที่เหลือของหมวดพระบัญญัติ พระกิตติคุณยอห์น และอีกสองสามแห่งในพระคัมภีร์ บทนี้เราจะดูเรื่องความเชื่อว่ามีเพียงองค์เดียวในวิวรณ์ คริสเตียนส่วนใหญ่จะคิดว่าวิวรณ์เป็นหนังสือคำพยากรณ์และเหตุการณ์ในยุคสุดท้าย แต่เราจะไม่มองวิวรณ์จากแง่มุมนั้น เพราะความสำคัญของหนังสือเล่มนี้มีมากกว่าเหตุการณ์ในยุคสุดท้าย

วิวรณ์ซึ่งเป็นหนังสือเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์นี้ เป็นการเปิดเผยจากพระเจ้าที่พระองค์ประทานแก่พระเยซูคริสต์ ที่น่าประหลาดใจที่สุดก็คือการเปิดเผยถึงการนมัสการพระเจ้าเดียวและเพียงผู้เดียว หรือพูดได้ว่าวิวรณ์เป็นหนังสือที่เปิดเผยถึงความเชื่อว่ามีเพียงองค์เดียวได้อย่างดีเยี่ยม ในหนังสือนี้ผมเห็นพระปัญญาและการทรงรู้ล่วงหน้าของพระเจ้า เพราะภาพนิมิตในสวรรค์บอกเราว่า พระเจ้าได้ทรงเล็งเห็นแล้วว่าวันหนึ่งคริสตจักรจะตกต่ำลงสู่ความเชื่อว่ามีหลายองค์ ซึ่งกรณีเฉพาะก็คือความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

วิวรณ์ยังเผยลึกขึ้นในเรื่องของประสบการณ์ทางฝ่ายวิญญาณด้วย และในบริบทของภาพนิมิตในสวรรค์ของยอห์นก็เป็นเช่นนั้น วิวรณ์ไม่ได้นำเสนอข้อเชื่ออย่างมีแบบแผน ซึ่งต่างจากจดหมายของเปาโลที่มีไปถึงชาวโรม แต่ถึงอย่างนั้น มันก็เผยให้เห็นภาพนิมิตต่างๆ ในสวรรค์แบบปะติดปะต่อที่ละฉากๆ ให้้อัครทูตยอห์นได้เห็น วิวรณ์เป็นหนังสือที่มาจากประสบการณ์การใช้ชีวิตของยอห์น

เมื่ออ่านวิวรณ์ เราต้องต่อสู้กับปัญหาความเป็นฝ่ายเนื้อหนังของเราเอง ยอห์นแสดงให้เห็นภาพนิมิตฝ่ายวิญญาณและถ้อยคำเผยพระวจนะ แต่สิ่งที่ปิดกั้นการมองเห็นของเราจากภาพนิมิตเหล่านั้นก็คือม่านของเนื้อหนังที่บังตาของเราไว้ คุณจะสอนสิ่งฝ่ายวิญญาณให้กับคนที่ไม่ได้อยู่ใน

ฝ่ายวิญญาณได้อย่างไร? สิ่งฝ่ายวิญญาณต้องสังเกตด้วยวิญญาณ (1 โครินธ์ 2:14)¹ คุณไม่สามารถเข้าใจสิ่งฝ่ายวิญญาณด้วยปัญญาฝ่ายเนื้อหนังของคุณได้ ผมได้พคนมากมายที่มีความรู้และเฉลียวฉลาดในยุคของผมที่ฝ่ายวิญญาณทึบ ความเข้าใจฝ่ายวิญญาณไม่ได้มาจากสติปัญญาของมนุษย์ คนบางคนอาจมีปัญญาชั้นสูงหลายใบ แต่ก็ยังไม่เข้าใจสิ่งฝ่ายวิญญาณได้เช่นเดียวกับเด็ก ถ้าสิ่งฝ่ายวิญญาณต้องสังเกตด้วยจิตวิญญาณ แล้วเราจะเข้าถึงพระกิตติคุณยอห์นหรือความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ได้อย่างไร?

เรื่องที่น่าเศร้าอย่างมากที่สุดก็คือว่า ความจริงนิรันดร์ได้ตกอยู่ในมือของคริสตจักรที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง และไม่นานความจริงก็ถูกบิดเบือนจนไม่อาจจำได้ พระเจ้าได้เสาะหาที่จะให้มีคนฝ่ายวิญญาณในโลกนี้ ซึ่งก็คือคนของพระเจ้า แต่กลับกลายเป็นว่า คนของพระเจ้าเป็นคนฝ่ายเนื้อหนัง ในพระคัมภีร์เดิมเราจะเห็นเรื่องน่าเศร้าของอิสราเอลกับความหายนะครั้งแล้วครั้งเล่าที่เกิดจากเนื้อหนังของมนุษย์

เรื่องราวที่น่าเศร้าของอิสราเอล

เมื่อพระเจ้าทรงเลือกชนอิสราเอลนั้น พระองค์ต้องทนกับรูปแบบของบาปแบบไม่จบไม่สิ้น ที่ประชากรของพระเจ้าละทิ้งพระองค์และไปไหว้รูปเคารพ ก่อนหน้านั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงเปิดเผยพระองค์เองบนภูเขาซีนาย ชาวอิสราเอลก็หวั่นเหินจากพระองค์แล้ว

เมื่อประชาชนเห็นฟ้าร้องและฟ้าแลบ ได้ยินเสียงแตร และเห็นภูเขาเป็นควัน ได้ยินเสียงฟ้าคำรนและก็ยืนอยู่แต่ไกล พวกเขาตัวสั่นด้วยความกลัว พวกเขาเอนอยู่ห่างๆและกล่าวกับโมเสสว่า “จงพูดกับเราเอง แล้วเราจะฟัง แต่อย่าให้พระเจ้าตรัสกับพวกเราเลย ไม่เช่นนั้นเราจะตาย” (อพยพ 20:18-19 ฉบับ NIV)

ความเหินห่างจากพระเจ้าที่ประชากรของพระองค์ทำอยู่นั้น ในไม่ช้าก็เป็นการบ่นว่าอย่างเต็มขั้น ประชากรของพระเจ้าผู้ที่พระเจ้าได้ทรงเลือก และทรงพาพวกเขาออกมาจากอียิปต์ด้วยหมายสำคัญ และการอัศจรรย์ต่างๆนั้น ไม่หยุดบ่นว่าพระองค์ลดการเดินทาง 40 ปีผ่านถิ่นทุรกันดาร การบ่นว่ามุ่งเป้าไปที่พระเจ้าเป็นหลัก แต่ก็เกือบทำให้โมเสสหัวเสียไปด้วย แค่นั้นดูเหมือนยังไม่พอ เพราะ

¹ 1 โครินธ์ 2:14 แต่มนุษย์ธรรมดาจะรับสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณแห่งพระเจ้าไม่ได้ เพราะเขาเห็นว่าเป็นสิ่งโง่เขลา และเขาไม่สามารถเข้าใจได้ เพราะว่าจะเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้ก็ต้องสังเกตด้วยจิตวิญญาณ แต่มนุษย์ฝ่ายจิตวิญญาณสังเกตสิ่งสารพัดได้ (ฉบับไทยคิงเจมส์)

ท้ายที่สุดเมื่อชาวอิสราเอลได้ข้ามเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน พวกเขา ก็เปลี่ยนแผ่นดินแห่งพันธสัญญา ให้กลายเป็นแผ่นดินแห่งการไหว้รูปเคารพ

นอกจากนั้นพวกเขาก็ไม่ยอมรับพระเจ้าเป็นกษัตริย์ของพวกเขา พวกเขาต้องการให้กษัตริย์ที่เป็นมนุษย์มาปกครองพวกเขาเหมือนกับชาติทั้งหลายที่อยู่รอบๆ พวกเขา อิสราเอลชาดกษัตริย์ที่เป็นมนุษย์ ชาติอื่นๆ ก็จะต้องพูดว่า “ใครเป็นกษัตริย์ของพวกเขา? พวกท่านไม่มีสักองค์ด้วยซ้ำ!” สำหรับชาวอิสราเอลแล้ว มันเป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ระดับชาติ ที่พระเจ้าองค์เจ้านายทรงเป็นกษัตริย์ของพวกเขา ในที่สุดพวกเขาก็เลือกแบบอย่างมนุษย์ที่ดูน่าภาคภูมิใจมาเป็นกษัตริย์ของพวกเขา คือซาอูล ผู้ที่ดูสง่าผ่าเผย สูงใหญ่ น่าประทับใจ ศีรษะและไหล่ก็สูงเหนือคนทั้งหลาย ถ้าคุณมองไปที่ฝูงชนอิสราเอล คุณจะเห็นศีรษะของคนหนึ่งสูงเด่นเหนือคนอื่นๆ นั่นคือซาอูลที่กิริยาท่าทางน่าประทับใจ มาเป็นผู้ปกครองอย่างที่ประชาชนต้องการเลย เขามีท่วงท่าและความสง่างามของกษัตริย์ที่คนจีนเรียกว่าท่งทื่อของเสือ² แต่คุณสมบัติฝ่ายวิญญาณของซาอูลล่ะ? ก็ไม่ต้องสนใจถามนั่นหรอกเพราะตอนนี้เรากำลังพูดถึงกษัตริย์กันอยู่

ถ้าจะพูดตามภาษาของการเลือกตั้งแบบประชาธิปไตยแล้ว ซาอูลได้ขึ้นเป็นกษัตริย์ด้วยคะแนนเสียงอย่างถล่มทลาย ประชาชนเลือกเขาเข้ามาและเลือกพระเจ้าออกไป ผู้เผยพระวจนะชาโมเอลที่เป็นคนฝ่ายวิญญาณเพียงคนเดียวจากทั้งหมดก็โกรธในเรื่องนี้ แต่พระเจ้าตรัสกับเขาว่า “จงฟังทุกสิ่งที่ประชาชนพูดกับเจ้า เพราะพวกเขาไม่ได้ปฏิเสธเจ้า แต่พวกเขาได้ปฏิเสธเรา ไม่ต้องการให้เราเป็นกษัตริย์ของพวกเขา” (1 ซามูเอล 8:7 ฉบับ NIV) พระเจ้าทรงถูกประชากรของพระองค์เองปฏิเสธหรือ? มีอะไรที่เป็นไปได้บ้าง? และจากนั้นไม่นานก็มีความหายนะเกิดขึ้นตามมาเรื่อยๆ ในประวัติศาสตร์ของอิสราเอลมีกษัตริย์ที่ดีเพียงสามพระองค์เท่านั้น

รูปเคารพเพิ่มทวีขึ้นทุกแห่งหน ใต้ต้นไม้ทุกต้นและบนเนินเขาทุกลูก เมื่อคุณเข้าไปในบ้านไหน ก็จะเจอรูปเคารพอยู่ในนั้น เหมือนที่เราเข้าไปในบ้านของคนจีนนั้นแหละ พระเจ้าทรงเหลืออดแล้ว จึงมีการพิพากษาโทษ ชาวบาบิโลนก็เผาพระวิหารจนราบเรียบแล้วกวาดต้อนผู้คนไปเป็นเชลย เจ็ดศตวรรษต่อมาพวกเขาก็ชมชานกลับมาจากการถูกเนรเทศแบบคนที่มีแผลเป็นและเจ็บมั่ว คราวนี้พวกเขาได้ตัดสินใจน้อมสการพระเจ้าองค์เดียวและเพียงผู้เดียวเท่านั้น พวกเขาต้องใช้เวลาหลายศตวรรษกว่าจะเรียนบทเรียนนี้ แต่เมื่อพวกเขาสำนึกตัวได้ ก็มีผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าเหลืออยู่เพียงไม่กี่คน

จากช่วงของมาลาคีย์ (ราว 444 ปีก่อนคริสตกาล เพื่อให้จำวันเวลาได้ง่าย) จนถึงช่วงของยอห์น ผู้ให้บัพติศมานั้นไม่มีผู้เผยพระวจนะในอิสราเอลเลย พระเจ้าไม่ได้ตรัสกับประชากรของพระองค์

² คำภาษาจีนคือ “虎步” (หู่บู)

แม้ว่าพวกเขาจะเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวก็ตาม แต่นั่นยังไม่ได้พอสำหรับพระเจ้า และพระองค์ก็ไม่ได้ตรัสกับพวกเขาในช่วงสี่ศตวรรษครึ่ง ซึ่งก็เกือบครึ่งสหัสวรรษ³ จนมาถึงช่วงสมัยของพระคริสต์ พระเจ้าทรงนิ่งเงียบ เพราะพระองค์ไม่ตรัสกับผู้ที่ได้ปฏิเสธพระองค์ให้เป็นกษัตริย์

เรื่องราวที่น่าเศร้าของคริสตจักร

แล้วคริสตจักรล่ะ? เมื่อมองย้อนดูคริสตจักรเมื่อ 1,600 หรือ 1,700 ปีที่ผ่านมา เราเห็นเรื่องราวคล้ายๆกัน ก่อนหน้านั้นพระเยซูได้ทรงให้ถ้อยคำที่อัศจรรย์เรื่องความรอดนิรันดร์ พระองค์ทรงสละพระชนม์ชีพของพระองค์เพื่อเราจะได้รับการชำระให้สะอาดโดยพระโลหิตของพระองค์ พระองค์ได้ทรงเปิดยุคแห่งพระคุณ และบรรดาคนของพระเจ้าก็มีประสบการณ์กับความหวังใหม่ แต่ภายในเวลาไม่กี่ศตวรรษหลังจากที่พระเยซูได้ประกาศถ้อยคำแห่งชีวิตนิรันดร์คริสตจักรก็ตกต่ำลง และในวิวรณ์บทที่ 2 และ 3 มีห้าคริสตจักรจากเจ็ดคริสตจักรในแคว้นเอเชียใต้ถูกองค์ผู้เป็นเจ้าติเตียนเรื่องความบาปและความเฉื่อยชาฝ่ายวิญญาณของพวกเขา มีหนึ่งคริสตจักรที่ถูกประกาศว่าได้ตายแล้ว ดังที่กล่าวว่า “เจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่ว่าเจ้าตายแล้ว” (วิวรณ์ 3:1 ฉบับ NIV) คริสตจักรตายสนิทหรือ? นั่นก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้คุณสั่นหลังวาบ

ผมทำได้แค่ถอนหายใจ เมื่อผมมองไปที่ภารกิจที่ดูเหมือนเป็นไปได้สำหรับผม ผมถามองค์ผู้เป็นเจ้าว่าทำไมผมจึงต้องสอนสิ่งทั้งหมดนี้? ใครจะมายอมรับเรื่องความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวนี้? หลังจากที่ดูประวัติศาสตร์ทางฝ่ายวิญญาณของคริสตจักร แล้วผมก็ได้ข้อสรุปว่า ผมน่าจะเก็บกระเป๋าไปปลีกวิเวกอยู่ในป่าสักแห่งที่ห่างจากโลกภายนอก เพื่อจะได้สัมผัสสันติกับองค์ผู้เป็นเจ้าจะดีเสียกว่า ผมจะสอนสิ่งทั้งหมดนี้ไปเพื่ออะไร? เมื่อสองพันปีที่แล้วพระเจ้าได้ประทานความจริงที่อัศจรรย์และนิรันดร์ให้กับโลก ความจริงที่อัศจรรย์นี้ได้ตกอยู่ในความดูแลของคริสตจักร แต่เมื่อถึงศตวรรษที่สี่หรือแม้กระทั่งก่อนหน้านี้ พวกเขาก็ได้บิดเบือนความจริงเสีย

ด้วยเหตุนี้คริสตจักรจึงได้มีหลักคำสอนว่า พระเจ้าไม่ได้เป็นหนึ่งพระองค์แต่เป็นสาม พระองค์เป็นสามที่รวมเป็นหนึ่ง หรือหนึ่งรวมอยู่ในสามในเกมเล่นคำที่เหลวไหลที่เรากำลังเล่นอยู่ ทั้งหมดนี้เป็นสูตรและกำหนดโดยบรรดาผู้นำคริสตจักรฝ่ายเนื้อหนัง คนเหล่านี้เป็นใครกันหรือ? ขอรายชื่อของพวกเขาให้ผมหน่อย ให้เรามาตรวจสอบชีวิตคริสเตียนของพวกเขากันดูที พวกเขาคือคนฝ่ายวิญญาณไหม? คุณแค่ดูหลักคำสอนของพวกเขาก็จะรู้ว่าพวกเขาไม่ใช่ฝ่ายวิญญาณ คริสตจักรได้ตกอยู่ในมือของคนฝ่ายเนื้อหนังที่กำหนดคำสอนตามที่พวกเขาพอใจ โดยไม่ให้ข้ออ้างอิงในพระคัมภีร์

³ พันปี

เพื่อสนับสนุนข้อสรุปของพวกเขา ไม่มีการอ้างอิงพระคัมภีร์สักข้อในหลักข้อเชื่อโนซิน⁴ และหลักข้อเชื่ออื่นๆอีกมากมาย

ในหลักข้อเชื่อเหล่านี้ บรรดาผู้นำคริสตจักรจะทำหน้าที่ของสังฆราชในการตัดสินใจเหมือนกับพระสันตะปาปาที่ทำหน้าที่ของสังฆราชในเรื่องต่างๆ เช่น ความเชื่อเรื่องความบริสุทธิ์ปราศจากบาปของพระแม่มารีย์⁵ มีการกล่าวกันว่าพระสันตะปาปาเป็นผู้ที่ทำถูกเสมอด้วยอำนาจในตำแหน่ง คือเป็นผู้ที่ทำถูกเสมอเมื่อนั่งอยู่บนเก้าอี้ของพระสันตะปาปา แต่ทันทีที่ก้าวลงจากเก้าอี้ การเป็นผู้ที่ทำถูกเสมอก็สิ้นสุดลง เก้าอี้ตัวนี้ช่างวิเศษจริง ๆ! เราขอยืมไปใช้สักสองสามวันจะได้ไหม? แต่เรื่องเหลวไหลแบบนี้แหละที่ได้ให้ในนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผมเปิดดูทีวีเช้านี้ มีนักเทศน์ชาวอเมริกันกำลังยืนเทศน์อยู่ในคริสตจักร และเขาเทศน์อะไรจากพระคัมภีร์หรือ? ก็เทศน์เรื่องวิธีที่จะมั่งคั่งและรุ่งเรือง! เมื่อพระคำของพระเจ้าตกอยู่ในมือของมนุษย์ฝ่ายเนื้อหนัง พวกเขาก็สามารถบิดเบือนถ้อยคำได้มากโดยไม่มีขีดจำกัด เมื่อกล้องถ่ายไปรอบ ๆ โบสถ์ ผมเห็นคนแน่นไปหมด คริสเตียนจำนวนมากอยากร่ำรวย และนักเทศน์คนนี้ก็เทศน์เรื่องนี้อาทิตย์แล้วอาทิตย์เล่า และผู้คนที่ฟังไม่เคยเบื่อ

ใจของผมหนักอึ้ง เพราะผมกำลังเผชิญปัญหาที่ดูเหมือนว่าไม่สามารถจะเอาชนะในความเป็นเนื้อหนังของเราเอง และความเป็นเนื้อหนังของคริสตจักรได้ นักเทศน์ทางโทรทัศน์เหล่านั้นล้วนเป็นคนฝ่ายเนื้อหนัง เมื่อคุณเปิดทีวีช่องของคริสเตียนก็จะเห็นศาสนาจารย์ท่านนี้ท่านนั้นพูดแต่เรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ และเงินทองที่มากขึ้น นั่นเป็นวิธีที่เขาได้คนเข้ามาในคริสตจักร นั่นเป็นวิธีที่เขาขยายคริสตจักรของเขา นั่นเป็นวิธีที่เขาได้เงินถวายมากขึ้นเพื่อใช้ในการออกอากาศคำเทศนาของเขาเพื่อจะบอกผู้คนมากขึ้นเกี่ยวกับการหาเงินทอง ถ้าคุณออกอากาศคำเทศนาแบบนี้ในประเทศจีน ทุกคนจะฟังคุณเพราะเงินทองกลายมาเป็นสิ่งเลื่อมใสได้เร็วมากในประเทศจีน ปัญหาที่เอาชนะไม่ได้สักที!

พวกเราที่เป็นคริสเตียนต้องตัดสินใจเลือกผู้ที่เราต้องการจะนมัสการ ก็เหมือนที่ชาวอิสราเอลต้องการเลือกกษัตริย์ของพวกเขาเอง และคริสตจักรได้ตัดสินใจที่จะนมัสการพระเยซู เราจัดให้พระองค์อยู่ในระดับเดียวกับพระเจ้า และทำให้พระองค์เท่าเทียมกับพระเจ้าทุกประการ นั่นคือสิ่งที่เราได้ทำในความเชื่อตรีเอกานุภาพ แล้วผมได้ทำอะไรในห้าสิบปีที่ผ่านมา? ดีที่ผมได้เห็นความจริงในที่สุด แต่ในหลายปีที่ผ่านมาที่ผมเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพล่ะ?

เราตัดสินใจว่าเราต้องการจะนมัสการใคร โดยไม่คำนึงว่าพระคัมภีร์กล่าวอย่างไร เมื่อมองย้อนกลับไปผมไม่รู้ด้วยซ้ำว่าอะไรคือหลักฐานของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมไม่รู้วิธีที่จะพิสูจน์

⁴ Nicene Creed

⁵ Immaculate Conception of Mary

ให้เห็นว่าพระเยซูทรงเท่าเทียมพระเจ้าทุกประการได้อย่างไร แต่ผมได้สอนความเชื่อในตรีเอกานุภาพและตีความพระคัมภีร์ผิดมาเป็นเวลาห้าสิบปี เราได้ตัดสินใจแล้วว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า และในทางปฏิบัติจริงนั้นเราก็ให้พระเยซูมีความสำคัญกว่าพระยาห์เวห์ด้วยซ้ำ เราได้ผลักไสพระยาห์เวห์ไม่ให้มาเกี่ยวข้องด้วยเลย

พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระผู้สร้างเดียวในพระคัมภีร์ แต่เราได้ทำให้พระเยซูเป็นพระผู้สร้างหลักในความเชื่อตรีเอกานุภาพ ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์และเพื่อพระองค์ เราใช้ยอห์น 1:3 อย่างผิด ๆ กับพระเยซู (“สรรพสิ่งถูกสร้างขึ้นโดยทางพระองค์ ในบรรดาสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมานั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นโดยทางพระองค์” ฉบับ NIV) ตอนนี้พระเยซูเป็นพระผู้สร้าง เช่นนั้นแล้วจะมีบทบาทอะไรเหลือไว้ให้พระบิดาหรือ? ในความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้นพระบิดาไม่สามารถจะเป็นพระบุตร หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ ดังนั้นจึงนำไปได้ว่าพระบิดาคือพระยาห์เวห์ แต่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำให้พระยาห์เวห์เป็นพระผู้สร้างอันดับสอง ที่สร้างจักรวาลโดยมีพระเยซูทรงให้ความช่วยเหลือ ตอนนี้พระเยซูเป็นพระผู้สร้าง ดังนั้นบทบาทของพระยาห์เวห์ในฐานะพระผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกจึงลดน้อยลง พระเยซูจึงเป็นพระเจ้าที่ทรงกระทำทุกสิ่ง พระองค์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ประทานพระองค์เองเพื่อเรา พระองค์เป็นผู้พิพากษาและกษัตริย์ที่จะเสด็จมา ฉะนั้นแล้วจะมีอะไรเหลือไว้ให้พระยาห์เวห์? ก็ไม่เหลืออะไรจริง ๆ

แล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ลึกลับ ผู้เป็นพระองค์ที่สามในตรีเอกานุภาพล่ะ? บรรดาผู้เชื่อแบบคริสต์แมติกจะนมัสการพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่โดยหลัก ๆ แล้วก็ด้วยเหตุผลในทางเนื้อหนัง คุณต้องร่วมนมัสการกับความเชื่อแบบคริสต์แมติกจึงจะเห็นสภาพของความเป็นเนื้อหนังที่เน้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าเป็นแหล่งของความมั่งคั่งและความเป็นอยู่ที่ดี เมื่อมีการรักษาโรค เราก็จะเห็นคนโยนไม้ค้ำยันทิ้งหรือลุกขึ้นจากรถเข็น เขาจะกระโดดโลดเต้นและทุกคนจะร้องตะโกน “ฮาเลลูยา” เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรักษาเราและทำให้เราสำราญ

เราได้ผลักไสพระยาห์เวห์ไม่ให้มาเกี่ยวข้อง แต่เราก็ประกาศตัวว่าเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าองค์เดียว เรากำลังพูดถึงความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวแบบไหนหรือ? ความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวเพียงอย่างเดียวที่มีในพระคัมภีร์ก็คือ พระยาห์เวห์เป็นพระเจ้าเดียวและเพียงองค์เดียวเท่านั้น และไม่มีใครอื่นที่ได้รับการนมัสการ แต่ตอนนี้เรามีถึงสามพระองค์ เรานมัสการทั้งสามพระองค์หรือแค่สองพระองค์ (เนื่องจากมีคนจำนวนมากไม่ได้นมัสการพระวิญญาณ) นี่คือมหันตภัยโดยแท้

บางครั้งผมก็นึกสงสัยว่าคัมภีร์นี้คุ้มค่าที่จะต่อสู้หรือไม่ หลังจากที่ได้สอนเรื่องความเชื่อที่ว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวไปสี่เดือน ผมขอบอกพวกคุณตรง ๆ ว่าผมรู้สึกเหนื่อยมาก หลังจากการสอนแต่ละครั้งผมต้องใช้เวลาหลายวันกว่าจะฟื้นตัว สิ่งทั้งหมดที่ทําไปเพื่ออะไร? คุณให้ความจริงนิรันดร์นี้ไว้ในมือของคนฝ่ายเนื้อหนังพวกเขาก็จะทำลายมันและบิดเบือนมันจนจำเค้าเดิมไม่ได้ คำอธิบายนั้

เห็นอย่างละเอียดของคนที่ได้รับโดยพระคุณของพระเจ้าจะทำให้มันดีขึ้นไหม? ผมไม่ทราบ แต่อย่างที่เราได้กล่าวไว้ว่า สิ่งที่ต้องการจากผู้รับใช้ก็คือความสัตย์ซื่อ สิ่งที่ผมทำได้ก็คือสัตย์ซื่อ ในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา ผมเก็บตัวอยู่ในอพาร์ทเมนต์ของผมเป็นส่วนใหญ่ ผมไม่ได้ออกไปข้างนอกหรือไปห้างสรรพสินค้า ผมใช้ชีวิตของผมเพื่อจะทำทุกอย่างนี้ให้เสร็จโดยพระคุณของพระเจ้าเพื่อว่าในที่สุดผมจะพูดได้ว่า “พระองค์เจ้าข้า มันเสร็จแล้ว เวลาของข้าพระองค์หมดแล้ว ส่วนที่เหลืออยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ข้าพระองค์ไม่รู้ว่าคนทั้งหลายจะทำอะไรกับคำสอนนี้ แต่ข้าพระองค์ได้ทำทุกอย่างที่ข้าพระองค์สามารถทำได้เพื่อจะส่งต่อสิ่งที่พระองค์ได้ประทานให้กับข้าพระองค์ พวกเขาจะทำอะไรกับคำสอนหลังจากนั้น ก็ไม่ใช่ความรับผิดชอบของข้าพระองค์แล้ว”

เอลียาห์ผู้เผยพระวจนะเพียงคนเดียว

ผมไม่ได้ปิดหูปิดตากับความจริงที่ว่าผู้ที่ประกาศความจริงมักเป็นชนกลุ่มน้อยเสมอ ประชาชาติที่พระเจ้าทรงเรียกออกมานั้น ในที่สุดเวลาก็มาถึงเมื่อเหลือผู้เผยพระวจนะแท้เพียงคนเดียวในชาติบนภูเขาคารเมลนั้น เอลียาห์เผชิญหน้ากับกองทัพผู้เผยพระวจนะของพระบาอัลและพระอาเซ-ราห์ 850 คน (1 พงศกษัตริย์ 18:19)⁶ มีผู้เผยพระวจนะแท้ของพระยาห์เวห์เพียงคนเดียวในประชาชาติที่พระองค์ได้ทรงเรียกออกมา ดีที่ยังมี 7,000 คนไม่ยอมคุกเข่าต่อพระบาอัล (1 พงศกษัตริย์ 19:18)⁷ แต่ในจำนวนนี้ไม่มีใครเป็นผู้เผยพระวจนะเลย ถ้าจะใช้คำสมัยใหม่ พวกเขาก็คือ “ฆราวาส” (หรือบุคคลทั่วไป) และแน่นอนว่าเราขอบคุณพระเจ้าสำหรับ 7,000 คนที่สัตย์ซื่อเหล่านี้ แต่ไม่มีใครสักคนที่ยืนอยู่เคียงข้างเอลียาห์บนภูเขาคารเมล โดยพระคุณของพระเจ้า เขามีสาวกที่โดดเด่นชื่อเอลีซา และอาจมีคนอื่นอีกสองสามคนที่โดดเด่นน้อยกว่า แต่ในช่วงที่เด็ดเดี่ยวนั้น เอลียาห์อยู่เพียงลำพังบนภูเขา เป็นคนเดียวที่พูดความจริงของพระเจ้า

เมื่อพูดถึงความจริงของพระเจ้า ความหมายของหลายข้อขัดเจนสมบูรณ์สำหรับผม หลังจากที่ผมออกมาจากความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพอยู่นั้น ผมสอนพระคัมภีร์แบบผิดๆ เพราะผมสอนตามการแปลความสิ่งต่างๆ ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ตอนนี้ผมสงสัยว่าทำไมผมจึงไม่เคยเห็นการแปลความอย่างอื่นที่ชัดเจนสมบูรณ์และกระจ่างแจ้งอยู่ตรงหน้าผม คนฝ่ายเนื้อหนังจะบิดเบือนความจริง ที่เป็นเช่นนั้นไม่ใช่เพราะพวกเขาชั่วร้าย แต่เพราะพวกเขาเป็นคนฝ่ายเนื้อหนัง นี่เป็นปัญหาไม่ใช่แค่กับบรรดาผู้นำคริสตจักร แต่กับทั้งคริสตจักร

⁶ 1 พงศกษัตริย์ 18:19 “เพราะฉะนั้น ขอทรงสั่งให้รวบรวมชนอิสราเอลทั้งสิ้นมาพบข้าพระบาทที่ภูเขาคารเมล ทั้งผู้เผยพระวจนะของพระบาอัล 450 คนกับผู้เผยพระวจนะของพระอาเซ-ราห์ 400 คนนั้น ผู้รับประทานที่โต๊ะเสวยของพระนางเยเซเบล”

⁷ 1 พงศกษัตริย์ 19:18 “แต่เราเจอเหลือ 7,000 คนไว้ในอิสราเอล คือทุกคนที่ไม่ได้คุกเข่าลงต่อพระบาอัลและไม่ได้จูบพระนั้น”

พระเยซูถูกถามว่า ถ้าชายคนหนึ่งตายโดยที่ยังไม่มีบุตร และน้องชายของเขาก็แต่งงานกับหญิงม่ายตามบทบัญญัติเพื่อจะมีบุตรไว้สืบตระกูลให้กับพี่ชายที่ตายแล้ว และถ้าเขาเองก็ตายโดยที่ยังไม่มีบุตรกับเธอ และก็เป็นอย่างนี้กับพี่น้องทั้งเจ็ดคน เธอจะเป็นภรรยาของใครในสวรรค์? พระเยซูตรัสตอบว่าพวกสะดูสีไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิเดชของพระเจ้า (มัทธิว 22:29 เปรียบเทียบมาระโก 12:24)

พระเยซูตรัสตอบว่า “ท่านทั้งหลายผิดแล้ว เพราะท่านไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิเดชของพระเจ้า” (ฉบับ NIV)

ἀποκρίθεις δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μὴ δὲ τὴν δυνάμειν τοῦ Θεοῦ·

จงสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้ว่า “ท่านทั้งหลายผิดแล้ว” แปลจากคำกรีกว่า πλανᾶω (*planaō*) พวกสะดูสีหลงผิดเพราะพวกเขาไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิเดชของพระเจ้า พวกเขาเป็นผู้นำศาสนาที่เติบโตมากับพระคัมภีร์ตั้งแต่เด็ก แต่พระเยซูทรงบอกพวกเขาว่าพวกเขาไม่รู้พระคัมภีร์ นั่นจึงเป็นผลให้พวกเขาไม่รู้ฤทธิเดชของพระเจ้า คำว่า “รู้” ที่พูดถึงนี้ไม่ได้หมายถึงการรู้จากความรู้ แต่เป็นการรู้จากประสบการณ์ คนฝ่ายหนึ่งสามารถจะอ่านพระคัมภีร์จากสติปัญญาได้ แต่ไม่รู้พระคัมภีร์จากประสบการณ์ พวกเขาไม่รู้ฤทธิเดชของพระเจ้าในชีวิตของพวกเขา มีคนน้อยมากที่รู้จักพระเจ้าจากประสบการณ์ เอลียาห์เป็นคนหนึ่งที่เป็นแบบนั้น แต่จะพูดถึงคนอิสราเอลในแบบเดียวกันไม่ได้

พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ซีเซลเฮิร์สท์

บทนี้ผมจะพูดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างย่อ ๆ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือพระเจ้าพระองค์เอง พระองค์ไม่ใช่พระเจ้าองค์ที่สามในตรีเอกภาพ แต่เป็นพระยาห์เวห์เอง

พวกอัครทูตเป็นผู้ที่เขียนพระคัมภีร์ใหม่ แต่พวกเขาเองไม่ได้มีต้นฉบับของพระคัมภีร์ใหม่ที่จะสามารถอ้างอิงได้ แล้วพวกเขาสามารถสอนเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์และเรื่องอื่น ๆ ได้อย่างไร? พวกเขามีพระคัมภีร์เดิม แต่พระคัมภีร์เดิมพูดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ในแง่ของหลักคำสอนน้อยมาก

คำตอบง่าย ๆ ก็คือ พวกอัครทูตสอนสิ่งฝ่ายวิญญาณจากประสบการณ์ของพวกเขาเองกับพระเจ้า และฤทธิเดชของพระองค์ พวกเขาเข้าใจพระคัมภีร์เพราะพวกเขามีประสบการณ์กับพระคัมภีร์ด้วยตัวของพวกเขาเอง พระคัมภีร์เป็นหนังสือเกี่ยวกับชีวิต ไม่ใช่หนังสือเกี่ยวกับทฤษฎี คุณต้องดำเนินชีวิตตามนั้นคุณจึงจะเข้าใจพระคัมภีร์ได้ ถ้าคุณไม่ดำเนินชีวิตตามนั้น คุณจะเข้าใจพระคัมภีร์แล้วยังอาจแปลความผิด ๆ อีกด้วย

เมื่อผมมองย้อนประสบการณ์ของผมเอง ผมนึกถึงประสบการณ์พิเศษครั้งหนึ่งเกี่ยวกับพระวิญญาณ ผมเคยแบ่งปันเรื่องนี้กับพวกคุณมาก่อน แต่คราวนี้ผมจะวิเคราะห์มากขึ้นอีกหน่อย ผมจำประสบการณ์ที่เราได้จดอย่างติดตาในชิเซลเฮิร์สต์⁸ ในช่วงที่ผมศึกษาอยู่ ชิเซลเฮิร์สต์เป็นเมืองเล็กๆ หรือหมู่บ้านในเคนท์ซึ่งเป็นมณฑลหนึ่งของอังกฤษ ถ้าขับรถหนึ่งชั่วโมงจากทางใต้ของลอนดอน คริสตจักรลอนดอนของเราได้จัดค่ายอีสเตอร์ที่ชิเซลเฮิร์สต์ มีประมาณหกสิบคนมาร่วมค่ายนี้

ทุกวันนี้ผมยังจำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันสุดท้ายของค่ายได้ การประชุมวันสุดท้ายของค่ายเพิ่งจะเริ่มขึ้น เรานั่งลงและกำลังจะเริ่มร้องเพลงชีวิตคริสเตียน ทันใดนั้นเราทุกคนก็รู้สึกถึงการสถิตอยู่อย่างน่าเกรงขามขององค์ผู้เป็นเจ้า มันเป็นประสบการณ์ที่ผมไม่รู้จริงๆว่าจะอธิบายอย่างไร ถ้าคุณไม่เคยมีประสบการณ์แบบนี้มาก่อน คุณก็จะไม่รู้ว่ามันเป็นอย่างไร ผมเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นในวันเพ็นเทคอสต์ได้ดี เพราะเราเองก็มีประสบการณ์อย่างวันเพ็นเทคอสต์ด้วย ทันใดนั้นเราทุกคนก็รู้สึกถึงการสถิตอยู่อันทรงพลังของพระเจ้า เรากำลังพยายามร้องบทเพลงชีวิตคริสเตียนนี้อยู่ แล้วจู่ๆการร้องของเรา ก็ยิ่งไป ทุกอย่างหยุดนิ่งและมีแต่ความเงียบ

เมื่อผมวิเคราะห์ประสบการณ์นี้ ผมเห็นได้ชัดอย่างแรก ไม่มีความรู้สึกกลัวหรือตัวสั่น ไม่มีใครมีอาการขนลุกซู่หรือขนลุกขนพอง เมื่อตอนเป็นเด็กเราเคยเล่าเรื่องผีหลอกให้กันฟังกัน โยบกล่าวว่า “วิญญาณดวงหนึ่งผ่านหน้าเข้าไป และเข้าขนลุกซู่” (โยบ 4:15 ฉบับ NIV) แต่การประชุมที่ชิเซลเฮิร์สต์ไม่ได้มีความรู้สึกกลัวหรือน่าตกใจกลัว มีแต่ความรู้สึกตื่นตะลึงกับการสถิตอยู่อันทรงพลังของพระเจ้า คุณจะอธิบายความเกรงขามนี้อย่างไร? มันเหมือนกับความรู้สึกเต็มตื่นเมื่อคุณเห็นดวงอาทิตย์ตกดินพร้อมกับเมฆตระหง่านงดงาม และแสงทองของดวงอาทิตย์ยามตกดินให้คุณได้สัมผัสสวรรค์แวบหนึ่ง บางครั้งผมจะมองดูผู้คนที่ยืนอึ้งตรงหน้าอาทิตย์ตกดินที่น่าตื่นตะลึง แต่แม้จะเทียบไม่ได้กับความรู้สึกที่ตื่นตะลึงอย่างมากที่เราทั้งหกสิบคนมีประสบการณ์ที่ชิเซลเฮิร์สต์

ในไม่ช้าผู้คนก็เริ่มสารถาพบาปของพวกเขา ไม่มีใครนำประชุมอีกต่อไป หลังจากประกาศชื่อเพลงชีวิตคริสเตียนแล้ว ก็หายไปเลยจากสายตาสองสามชั่วโมงต่อมา เขาไม่ได้พยายามจะนำอะไร เพราะเขารู้ว่าพระเจ้าได้ทรงควบคุมสถานที่แห่งนั้น คนข้างๆผมน้ำตาไหลอาบแก้มของเขา ตรงมุมห้องมีบางคนกำลังสารถาพบาปของเขาออกมาดังๆ แต่ก่อนที่เขาจะพูดจบ อีกคนก็ยื่นขึ้นสารถาพบาปของเขา และเป็นอย่างนี้ต่อไปเรื่อยๆ ความสำนึกอันทรงพลังของการสถิตอยู่ที่ได้เต็มด้วยความบริสุทธิ์นี้ ทำให้ผู้คนพากันสารถาพบาปของพวกเขาทันทีโดยไม่มีใครกระตุ้น มีความสำนึกตัวถึงความไม่สะอาดและความเป็นคนฝ่ายเนื้อหนัง และทุกคนก็ปรารถนาที่จะได้รับการชำระให้สะอาดต่อการสถิตอยู่เต็มด้วยความบริสุทธิ์ของพระเจ้า

⁸ Chislehurst หมู่บ้านทางตะวันออกเฉียงใต้ของกรุงลอนดอน

สิ่งนี้ดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ เป็นเวลานานเท่าไรผมก็ไม่รู้จริง ๆ เพราะทุกคนลืมเรื่องเวลาทั้งหมด คุณเหมือนจะอยู่ในห้วงที่ไร้กาลเวลา เราไม่รู้ว่ามันผ่านไปนานแค่ไหนและเราก็ไม่สนใจ เมื่อคุณอยู่ในห้วงที่ไร้กาลเวลา ใครจะสนใจเรื่องเวลา? การประชุมได้เริ่มขึ้นเก้าโมงครึ่งหลังอาหารเช้าและหลังจากการหาใช้อีสเตอร์ ทุกคนกำลังสนุกสนานวิ่งหาใช้อีสเตอร์กันจ้าละหวั่น เราเข้ามาในห้องประชุมด้วยเสียงหัวเราะและนั่งลงเปิดหนังสือเพลงชีวิตคริสเตียน เราไม่ได้ถูกเร้าใจในจิตวิญญาณด้วยเสียงดนตรีนมัสการหรือการใคร่ครวญเงียบ ๆ เรานั่งลงได้แค่สองสามนาที ผู้นำประชุมก็พูดว่า “ให้เราร้องเพลงนี้ด้วยกัน” แล้วการสถิตอยู่ขององค์ผู้เป็นเจ้านี้ก็เข้ามาอยู่ท่ามกลางเรา! ไม่ได้มีการเตรียมการในทางจิตวิทยาแต่อย่างใด ถึงกระนั้นเรารู้สึกเหมือนตกอยู่ในห้วงที่ไร้กาลเวลา

ผมจำได้เลา ๆ ว่ามีเสียงเคาะประตู เจ้าหน้าที่ค่ายกำลังแจ้งคนที่อยู่ใกล้ประตูว่าอาหารกลางวันพร้อมแล้ว พี่น้องชายที่อยู่ใกล้ประตูได้พูดขอบคุณแล้วก็ปิดประตู แต่ไม่มีใครคิดถึงอาหารกลางวันกันเลย ณ เวลานั้นการสถิตอยู่อันทรงพลังของพระเจ้าน่าจะผ่านไปประมาณสามชั่วโมงแล้ว เพราะเวลาอาหารกลางวันคือเที่ยงครึ่ง ไม่มีใครสนใจอาหารกลางวันเมื่อมีการสถิตอยู่อันทรงพลังของพระเจ้า มันไม่ใช่การสถิตอยู่แบบชั่วแวบเดียวของพระองค์ แต่เป็นสิ่งที่ดำเนินต่อไปชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่า ผมจำไม่ได้ว่าสุดท้ายแล้วการประชุมสิ้นสุดลงตอนไหน แต่น่าจะราว ๆ บ่ายสองโมง เรายังคงอยู่แบบนั้นสี่หรือห้าชั่วโมงเป็นอย่างน้อย เมื่อทุกสิ่งจบลงก็มีความรู้สึกถึงสันติสุขอย่างแท้จริง หลังจากการสารภาพบาป ก็มีการสรรเสริญและรู้สึกได้ถึงความรัก ความยินดี และสันติสุข ซึ่งเป็นผลของพระวิญญาณ!

แต่ประสบการณ์นั้นทำให้ทุกคนเป็นคนฝ่ายวิญญาณไหม? น่าเสียดายที่ไม่ใช่ ประสบการณ์แบบนั้นไม่ได้ทำให้คุณเป็นคนฝ่ายวิญญาณเสมอไป มันขึ้นกับว่าคุณทำอย่างไรกับมัน คนฝ่ายเนื้อหนังอาจชื่นชอบประสบการณ์นี้ แต่ในไม่ช้าเขาก็หวนกลับไปสู่ความเป็นเนื้อหนังของเขา แต่สำหรับผมแล้ว ประสบการณ์นั้นตะเจและความคิดของผม และนำผมให้มีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งกับพระเจ้า

เมื่อผมวิเคราะห์ประสบการณ์นั้น ผมก็ตระหนักว่า ผมไม่ได้รับรู้ถึงการสถิตอยู่ของพระองค์ที่สองหรือพระองค์ที่สามของตรีเอกภาพ มีแต่เพียงการรับรู้ถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้าองค์เดียว

พระวิญญาณของพระเยซู

แล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์คืออะไร? คำว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์” มีปรากฏราว ๆ 90 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ จาก 90 ครั้งนี้มีปรากฏ 41 ครั้งในกิจการและ 13 ครั้งในลูกา ลูกาและกิจการเขียนโดยคนเดียวกันคือลูกา โดยรวมแล้วมีปรากฏทั้งหมด 54 ครั้งเฉพาะในลูกากับกิจการ จำนวนนี้คิดเป็น 60% ของการปรากฏทั้งหมดของ “พระวิญญาณบริสุทธิ์” ในพระคัมภีร์ใหม่ คำ “พระวิญญาณ

บริสุทธิ์” เป็นคำศัพท์เฉพาะของลูกา (ผู้เขียนกิจการด้วย) ในเล่มอื่นๆทั้งหมดของพระคัมภีร์ใหม่มีคำ “พระวิญญาณบริสุทธิ์” ปรากฏน้อยครั้งมากและไม่มีปรากฏในวิวรณ์แม้แต่ครั้งเดียว

เหตุใดลูกาซึ่งน่าจะเป็นคนต่างชาติเพียงคนเดียวในบรรดาผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่ จึงเลือกใช้คำว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์”? เราได้เห็นแล้วว่าการสถิตอยู่ของพระเจ้าจะมาพร้อมๆกับความสำนึกอันทรงพลังถึงความบริสุทธิ์ของพระองค์ นี่จึงไม่น่าแปลกใจที่ลูกาจึงใช้คำว่า “บริสุทธิ์” กับพระวิญญาณของพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของคนต่างชาติ ที่แนวคิดของพวกเขาเกี่ยวกับพระเจ้าได้ถูกปนเปื้อน คนต่างชาติคิดในแง่ของพระต่างๆมากกว่าในแง่ของพระเจ้า ลูกาแนะนำคำว่า “บริสุทธิ์” เพื่อแยกแยะพระเจ้าที่แท้จริงจากบรรดาพระที่ไม่บริสุทธิ์ของคนต่างชาติ ถ้าคุณอ่านตำนานเทพเจ้าของกรีก คุณจะรู้ว่าพระต่างๆของกรีกสามารถเป็นฝ่ายเนื้อหนังได้เหมือนกับมนุษย์และบางครั้งก็เป็นฝ่ายเนื้อหนังมากยิ่งขึ้นกว่า พระเหล่านั้นยังน่าสะอิดสะเอียนจนคุณคิดสงสัยว่า จะมีใครมานมัสการพระเหล่านั้นได้อย่างไร นอกจากนี้พระเหล่านั้นยังถูกคนฝ่ายเนื้อหนังเรียกใช้ตามจุดประสงค์ทางเนื้อหนังของพวกเขาเอง ถ้าคุณออกรบ คุณก็จะนมัสการพระหรือเทพเจ้าแห่งสงคราม ถ้าคุณอยากมีลูก คุณก็จะนมัสการพระหรือเจ้าแม่แห่งความอุดมสมบูรณ์ สิ่งที่พระเหล่านั้นมีเหมือนกันก็คือความไม่บริสุทธิ์ของพระเหล่านั้น ดังนั้นหากจะประกาศความบริสุทธิ์ของพระเจ้าที่แท้จริงให้กับคนต่างชาติ เราจะต้องอธิบายกับพวกเขาว่า พระวิญญาณของพระเจ้านั้นบริสุทธิ์

พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ถูกเรียกว่าพระวิญญาณของพระเยซูหรือพระวิญญาณของพระคริสต์ด้วย คำเรียกทั้งสองนี้จะพบน้อย แต่ละคำเรียกมีปรากฏอย่างละสองครั้ง ทั้งหมดรวมเป็นสี่ครั้ง (กิจการ 16:7, โรม 8:9, ฟิลิปปี 1:19, และ 1 เปโตร 1:11)⁹ แล้วทำไมพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงถูกเรียกว่าพระวิญญาณของพระเยซู? คำนี้ไม่ใช่ไม่คุ้นกับคนในพระคัมภีร์เดิม ในพระคัมภีร์เดิมนั้นพระวิญญาณของพระเจ้าได้ทำงานอย่างชัดเจนแล้วในบางคน ตัวอย่างหนึ่งก็คือ โมเสสผู้ที่เต็มด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า หรือผู้ที่ทำหน้าที่โดยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณ ในความเป็นจริงแล้ว โมเสสทำหน้าที่โดยพระวิญญาณของพระเจ้าจนถึงขนาดที่สามารถพูดได้ว่า พระวิญญาณนั้นเป็นวิญญาณของโมเสส ในกัณดารวิถี 11:17 พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า

และเราจะลงมาสนทนากับเจ้าที่นั่น แล้วเราจะเอาวิญญาณส่วนหนึ่งที่มีอยู่บนเจ้า มาใส่บนคนเหล่านั้น และพวกเขาจะแบกภาระของประชาชนเหล่านั้นร่วมกับเจ้า เพื่อเจ้าจะไม่ต้องแบกภาระไว้คนเดียว (กัณดารวิถี 11:17 ฉบับ ESV)

⁹ โรม 8:9 “ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในพวกท่านแล้ว ท่านก็ไม่อยู่ในเนื้อหนัง แต่อยู่ในพระวิญญาณ ใครไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ คนนั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์”

โมเสสทำงานหนักเกินไปและแบกภาระตามลำพัง ดังนั้นพระเจ้าจึงเอาวิญญาณที่อยู่บนโมเสส และใส่บนพวกผู้ใหญ่ที่จะช่วยโมเสสแบ่งเบาภาระของเขา ข้อ 25 กล่าวว่า

แล้วพระเจ้าเสด็จลงมาในเมฆและตรัสกับเขา แล้วทรงเอาพระวิญญาณส่วนหนึ่งที่มีอยู่บนโมเสสใส่บนพวกผู้ใหญ่เจ็ดสิบคนนั้น และทันทีที่พระวิญญาณมาอยู่บนพวกเขาแล้ว พวกเขาก็เผยพระวจนะ แต่พวกเขาก็ไม่ได้ทำต่อไปอีก (กัณดารวิถี 11:25 ฉบับ ESV)

พวกผู้ใหญ่เจ็ดสิบคนนั้นได้เผยพระวจนะโดยพระวิญญาณ แต่ไม่ได้รักษาพลังแห่งการเผยพระวจนะของพวกเขาไว้ บทบาทหลักของพวกเขาก็คือแบ่งเบาภาระงานบางอย่างของโมเสส ในข้อ 17 จึงสังเกตคำว่า “เราจะเอาวิญญาณส่วนหนึ่งที่มีอยู่บนเจ้า” เราคงคาดหวังให้พระเจ้าตรัสในทำนองนี้ว่า “เราจะให้วิญญาณของเราแก่พวกผู้ใหญ่เหมือนที่เราได้ให้วิญญาณของเราแก่เจ้า” ในการพูดถึงพระวิญญาณ พระเจ้าไม่ได้หมายถึงวิญญาณมนุษย์ของโมเสสเอง เพราะคงไม่มีใครจะพูดถึงวิญญาณมนุษย์ของคนคนหนึ่งว่าอยู่ “บนเขา” สิ่งที่พระเจ้าทรงทำก็คือ ทรงเอาพระวิญญาณที่อยู่บนโมเสสมาใส่บนผู้ใหญ่ทั้งเจ็ดสิบคน พระเจ้าทรงเอาพระวิญญาณของโมเสสจากโมเสส (คือพระวิญญาณที่อยู่บนโมเสส) แล้วใส่บนผู้ใหญ่ทั้งเจ็ดสิบคน เพื่อพวกเขาจะได้มีพระวิญญาณองค์เดียวร่วมกัน

พระเจ้าไม่ได้ประทานพระวิญญาณของพระองค์กับผู้ใหญ่ทั้งเจ็ดสิบคนโดยตรง พระองค์ทรงต้องการให้พวกเขาทราบว่าพระวิญญาณที่ใส่บนพวกเขานั้นคือพระวิญญาณที่อยู่บนโมเสส เพื่อให้สิทธิอำนาจของพวกเขาต้องขึ้นอยู่กับตัวโมเสส ตรงนี้เราเห็นพระปัญญาที่น่าทึ่งของพระเจ้า พระเจ้าทรงทำสิ่งที่น่าประหลาดใจนี้เพื่อไม่ให้พวกผู้ใหญ่คิดอย่างนี้ว่า “เมื่อโมเสสได้รับพระวิญญาณโดยตรงจากพระยาห์เวห์ ดังนั้นเราก็ได้รับพระวิญญาณโดยตรงจากพระยาห์เวห์เช่นกัน และนั่นทำให้เราอยู่ในระดับเดียวกับโมเสส” พระเจ้าทรงตั้งโครงสร้างของผู้นำไว้อย่างเป็นระเบียบ และพระองค์ไม่ทรงต้องการจะสร้างกลุ่มผู้ใหญ่เจ็ดสิบคนที่มีฐานะเทียบเท่าโมเสส ปัญหาที่มีมากพอแล้วในอิสราเอลจึงไม่ควรถูกมาจัดการกับผู้นำที่แตกแยก

ในพระคัมภีร์เดิมมีคนของพระเจ้าน้อยมาก หนึ่งในนั้นคือเอลียาห์ พระคัมภีร์พูดถึง “วิญญาณของเอลียาห์” ซึ่งนี่ไม่ใช่วิญญาณมนุษย์ของเอลียาห์เอง แต่เป็นพระวิญญาณของพระเจ้า และพระวิญญาณนี้อยู่บนเขา จึงสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้ต่อไปนี้

เมื่อพวกเขาเข้าไปแล้ว เอลียาห์ก็พูดกับเอลีชาว่า “ท่านอยากให้เราทำอะไรให้ก็จงขอเถิด ก่อนที่เราจะถูกรับไปจากท่าน” เอลีชาได้ตอบว่า “ขอให้ข้าพเจ้าได้รับวิญญาณ¹⁰ของท่านสองเท่า” และเอลียาห์ตอบว่า “ท่านขอสิ่งที่ยากนัก แต่ถ้าท่านเห็นเราถูกรับไปจากท่าน ท่านก็จะได้อย่างนั้น ไม่เช่นนั้นก็จะไม่ได้” ขณะที่ท่านทั้งสองกำลังเดินสนทนากันไป ทันใดนั้นก็มียอธาบเบลลง

¹⁰ พระคัมภีร์ฉบับภาษาไทยแปลว่า “ฤทธิ์เดช” หรือ “ฤทธิ์อำนาจ” (ผู้แปล)

หนึ่งและมาเฟลิงปรากฏขึ้นและได้แยกเขาทั้งสองจากกัน และเอลียาห์ก็ถูกพาขึ้นสู่สวรรค์ เอลีซาเห็นดังนั้นก็ร้องว่า “พ่อของข้า! พ่อของข้า! รอดรับและพลม้าของอิสราเอล!” และเอลีซาก็ไม่เห็นท่านอีก แล้วเขาก็จับเสื้อของเขานึกออก เขาหยิบเสื้อคลุมของเอลียาห์ ที่ตกลงมา และกลับไปยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำจอร์แดน แล้วท่านก็เอาเสื้อคลุมของเอลียาห์ที่ตกลงมานั้น ฟาดลงที่น้ำ กล่าวว่า “พระยาห์เวห์พระเจ้าของเอลียาห์ตอนนี้สถิตอยู่ที่ไหน?” เมื่อเขาฟาดน้ำ น้ำก็แยกไปทางซ้ายทางขวาและเอลีซาก็เดินข้ามไป พวกผู้เผยพระวจนะจากเมืองเยรีโคซึ่งเฝ้าดูอยู่ก็พูดว่า “วิญญาณของเอลียาห์อยู่กับเอลีซา” แล้วผู้เผยพระวจนะเหล่านั้นก็มาพบเขา แล้วกราบลงถึงดินตรงหน้าเขา (2 พงศ์กษัตริย์ 2:9-15 ฉบับ NIV)

เอลีซาขอวิญญาณของเอลียาห์ “สองเท่า” เขาไม่ได้ผยองที่ต้องการวิญญาณของเอลียาห์สองเท่าให้มากเท่ากับเอลียาห์ เขากำลังขอจริงๆว่า “ขอให้ข้าพเจ้าเป็นบุตรหัวปีของท่าน”¹¹ เพราะบุตรหัวปีจะได้รับมรดกเป็นสองเท่าจากบิดา ในการแบ่งมรดกนั้นบุตรชายแต่ละคนจะได้รับคนละหนึ่งส่วน แต่บุตรชายหัวปีจะได้รับสองส่วน เรื่องของมรดกนั้น (ในกรณีนี้คือมรดกทางฝ่ายจิตวิญญาณ) เกี่ยวข้องกับความจริงที่ว่าเอลียาห์มีสาวกจำนวนมากที่เรียกว่า “บรรดาบุตรของผู้เผยพระวจนะ” ซึ่งเป็นคำที่ปรากฏสี่ครั้งในบทนี้เพียงบทเดียว (2 พงศ์กษัตริย์ บทที่ 2) เอลีซาซึ่งใกล้ชิดเอลียาห์ที่สุดได้ขอส่วนแบ่งสองเท่า แต่เอลียาห์บอกว่าคำขอนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับเขา แต่ขึ้นอยู่กับพระยาห์เวห์ที่จะประทานให้ เพราะมันเกี่ยวข้องกับพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ เอลีซาได้รับสิ่งที่เขาขอ และเมื่อเขาฟาดเสื้อคลุมของเอลียาห์ลงที่น้ำในแม่น้ำจอร์แดน แม่น้ำก็แยกออกจากกัน

จากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ก็เห็นได้ไม่ยากว่า พระวิญญาณของพระเยซูก็คือพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ที่เต็มอยู่ในพระเยซู นี่คล้ายกับกรณีของโมเสสกับพวกผู้ใหญ่ทั้งเจ็ดสิบคน ที่พระเจ้าไม่ได้ประทานพระวิญญาณของพระองค์โดยตรงจากพระองค์เอง แต่ผ่านทางพระเยซูซึ่ง พระเยซูทรงเป็นช่องทางที่พระวิญญาณมาถึงเรา พระวิญญาณของพระเยซูก็คือพระวิญญาณของพระเจ้า (พระยาห์เวห์) เช่นเดียวกับวิญญาณของโมเสสที่ไม่ใช้วิญญาณของเขาเอง แต่เป็นพระวิญญาณของพระเจ้า (และในทำนองเดียวกันกับวิญญาณของเอลียาห์) พระวิญญาณของพระยาห์เวห์ถูกส่งมาถึงเราทางพระเยซู เมื่อพระเยซูทรงอยู่บนโลกนี้ พระองค์ทรงเต็มด้วยความบริบูรณ์ของพระเจ้า นั่นก็คือการสถิตอยู่ของพระเจ้าเต็มอยู่ในพระกายของพระองค์ พระยาห์เวห์ประทับอยู่ในพระกายของพระเยซู จนถึงขนาดที่พระยาห์เวห์ประทานพระวิญญาณของพระองค์ให้กับพระเยซู “อย่างไม่จำกัด” (ยอห์น 3:34¹² ซึ่งบริบทนี้พูดถึงพระเยซู) พระเยซูเต็มไปด้วยการสถิตอยู่ของพระยาห์เวห์อย่างบริบูรณ์โดยที่พระวิญญาณไม่ได้ถูกส่งต่อไปยังเหล่าสาวกจนกระทั่งหลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ ทำไมจึงไม่ได้ประทานพระวิญญาณให้กับพวกเขาก่อนหน้านี้? ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะ “อย่างไม่จำกัด” หมายถึงไม่

¹¹ “ขอให้ฤทธิ์เดชของท่านอยู่กับข้าพเจ้าตามส่วนสิทธิบุตรหัวปี” (ฉบับ 1971) –ผู้แปล

¹² ยอห์น 3:34 “เพราะผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมา ย่อมกล่าวพระดำรัสของพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้าประทานพระวิญญาณโดยไม่จำกัด”

มีขีดจำกัด ทั้งหมดของพระยาห์เวห์และความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระองค์ ทั้งหมดของพระองค์สถิตอยู่ในพระกายของพระเยซู สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นกับใครอื่นเลย แม้แต่กับโมเสสหรือเอลียาห์

พระวิญญาณบริสุทธิ์คือพระวิญญาณของพระเจ้า

เปาโลกล่าวว่าพระวิญญาณของพระเจ้าเกี่ยวข้องกับพระเจ้า ในลักษณะเดียวกับที่วิญญาณของมนุษย์เกี่ยวข้องกับมนุษย์

เพราะในบรรดามนุษย์นั้นไม่มีใครบ้างที่รู้ความคิดของมนุษย์ เว้นแต่วิญญาณของมนุษย์ที่อยู่ในตัวเขา? ในทำนองเดียวกันก็ไม่มีใครรู้ความคิดของพระเจ้า เว้นแต่พระวิญญาณของพระเจ้า เราไม่ได้รับวิญญาณของโลก แต่ได้รับพระวิญญาณที่มาจากพระเจ้า เพื่อเราจะเข้าใจสิ่งที่พระเจ้าประทานแก่เราอย่างไม่จำกัด (1 โครินธ์ 2:11-12 ฉบับ NIV)

วิญญาณที่เรามีเป็น “ศักยภาพ” ที่น่าทึ่งหากเราอยากจะใช้คำนั้น วิญญาณของเราไม่ได้เป็นอีกคนหนึ่งในตัวเรา ไม่เช่นนั้นเราก็คงเป็นผู้ป่วยจิตเภทที่มีสองคนอยู่ภายในตัวเรา วิญญาณที่อยู่ในภายในเราก็คือตัวตนของเรานั้นเอง

ในทำนองเดียวกัน พระวิญญาณของพระเจ้างี้ไม่ได้เป็นอีกบุคคลที่แยกต่างหากจากพระเจ้า พระวิญญาณเป็นวิญญาณของพระเจ้าเหมือนที่วิญญาณเป็นวิญญาณของเรา และเมื่อเราพูดถึงพระวิญญาณเราจะพูดว่า “มัน (it)”¹³ หรือว่า “พระองค์ (he)”? เราก็คงไม่พูดว่า “มัน” ในแง่ของนามธรรมเพราะวิญญาณเป็นส่วนสำคัญของบุคคลนั้น วิญญาณของผมนักคือตัวผม เพราะเหตุนี้ผมก็จะไม่พูดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า “มัน” หรือ “อำนาจชักจูง” วิญญาณซึ่งเป็นส่วนสำคัญของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้คนคนหนึ่งสามารถจะตรวจสอบตัวเองได้ นั่นคือวิญญาณของมนุษย์มีความสามารถที่จะค้นหาตัวเองได้ ดังที่เปาโลกล่าวไว้ว่า ให้ทุกคนสำรวจตัวเองที่สารบขององค์ผู้เป็นเจ้า (1 โครินธ์ 11:28) เปาโลไม่ได้บอกว่ามนุษย์มีบุคลิกภาพที่แยกในคนเดียวกัน โดยที่ส่วนหนึ่งตรวจสอบอีกส่วนหนึ่ง วิญญาณของมนุษย์ก็ตรวจสอบตัวมนุษย์เอง ในทำนองเดียวกันพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือส่วนของพระเจ้าที่สำรวจสิ่งล้าลึกของพระเจ้า (1 โครินธ์ 2:10)¹⁴

เปาโลบอกเราว่าวิญญาณสามารถดำรงอยู่เป็นตัวตนที่แยกจากร่างกาย และทำงานอย่างอิสระภายนอกร่างกาย

¹³ คำว่า “วิญญาณ” หรือ “พระวิญญาณ” ในภาษากรีก เป็นคำนามที่ไม่มีเพศ (neuter) สรรพนามที่ใช้คือ “มัน” หรือ “it” (ผู้แปล)

¹⁴ 1 โครินธ์ 2:10 “พระเจ้าได้สำแดงสิ่งเหล่านี้กับเราทางพระวิญญาณ เพราะพระวิญญาณหยั่งรู้ทุกสิ่งแม้แต่สิ่งล้าลึกของพระเจ้า”

แม้ว่าตัวข้าพเจ้าไม่ได้อยู่ แต่วิญญาณ¹⁵ของข้าพเจ้าก็อยู่เสมือนว่าข้าพเจ้าอยู่ด้วย ข้าพเจ้าได้ตัดสินคนที่ทำอย่างนั้น เมื่อท่านทั้งหลายประชุมกันในพระนามของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าและวิญญาณของข้าพเจ้าร่วมอยู่ด้วย พร้อมกับฤทธิ์อำนาจของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พวกท่านจะต้องมอบคนนี้ให้ซาตานทำลายเนื้อหนังเสีย เพื่อวิญญาณของเขาจะได้รับความรอดในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า (1 โครินธ์ 5:3-5 ESV)

เปาโลกำลังประกาศการลงวินัยกับคนที่ได้ทำบาปอย่างร้ายแรง เปาโลไม่ได้อยู่ในเมืองโครินธ์ในเวลานั้น แต่เขาสั่งผู้ที่อยู่ในคริสตจักรโครินธ์ให้ดำเนินการลงวินัย เปาโลหมายความว่าอย่างไรที่บอกว่า “วิญญาณของข้าพเจ้าร่วมอยู่ด้วย”? บางครั้งเราจะพูดว่า “วิญญาณของข้าพเจ้าก็อยู่ด้วย” แบบไม่คิดอะไรมาก แต่เปาโลหมายถึงอย่างนั้นแบบจริงจังเพราะ “วิญญาณของข้าพเจ้าร่วมอยู่ด้วย พร้อมกับฤทธิ์อำนาจของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

สมมุติว่าผมอยู่ในประเทศแคนาดาและผมคิดถึงคุณ ผมก็สามารถจดจ่ออยู่กับคุณจนวิญญาณของผมอยู่กับคุณด้วยจริงๆตามนั้น ผมอาจไม่ทราบว่าคุณกำลังอยู่ในห้องของคุณหรือว่าคุณกำลังเดินอยู่บนท้องถนน สถานการณ์ภายนอกนั้นไม่สำคัญ แต่มีวิญญาณพบกับวิญญาณจริง เมื่อผมยังเป็นคริสเตียนอ่อนหัดนั้น บางครั้งผมจะรู้สึกอย่างมากกว่า มีคนกำลังอธิษฐานเพื่อผมเหมือนว่าเขาค้นนั้นอยู่กับผมด้วย ผมรู้สึกได้ว่าวิญญาณของเขาถูกลวิงวอนองค์ผู้เป็นเจ้าเพื่อผม ผมมีประสบการณ์แบบนี้มากกว่าหนึ่งครั้งและผมก็รู้ด้วยว่าใครกำลังอธิษฐานเพื่อผมอยู่ ผมไม่เคยอธิบายปรากฏการณ์นี้ได้ หลังจากนั้นไม่นานผมก็ไม่รู้สึกแบบนั้นอีกเลย ผมสันนิษฐานว่าผู้ที่อธิษฐานเพื่อผมได้เสียชีวิตแล้ว ผมกำลังหมายถึงเฮนรี ซอย¹⁶ คนของพระเจ้าอย่างแท้จริงที่ได้ช่วยผมอย่างมากในฝ่ายวิญญาณ มีหลายครั้งที่ผมรู้สึกว่าเขากำลังอธิษฐานเพื่อผมและผมก็รู้ว่าต้องเป็นเขา แต่แล้ววันหนึ่งผมก็ไม่รู้สึกอย่างนั้นอีกเลย เหตุนี้ผมจึงสรุปว่าเขาได้เสียชีวิตแล้วในค่ายแรงงานสีกแห่ง ดังนั้นเมื่อเปาโลกล่าวว่า “วิญญาณของข้าพเจ้าร่วมอยู่ด้วย” นั้นเขาอยู่จริงๆในโครินธ์ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเยซู

นี่เป็นอีกกรณีที่เป็นไปได้ของการแยกกายและวิญญาณ

ข้าพเจ้ารู้จักชายคนหนึ่งในพระคริสต์ ซึ่งเมื่อสิบสี่ปีก่อนได้ถูกรับขึ้นไปยังสวรรค์ชั้นที่สาม จะไปโดยมีกายหรือไม่มีกาย ข้าพเจ้าไม่รู้ พระเจ้าทรงรู้ ข้าพเจ้ารู้ว่าชายคนนี้ถูกรับขึ้นไปบนสวรรค์ จะไปโดยมีกายหรือไม่มีกาย ข้าพเจ้าไม่รู้ พระเจ้าทรงรู้ (2 โครินธ์ 12:2-3 ฉบับ ESV)

เปาโลกล่าวสองครั้งว่า “โดยมีกายหรือไม่มีกาย” เพื่อเน้นว่าชายในพระคริสต์ผู้นี้อาจถูกรับเข้าไปสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ หรือวิญญาณโดยไม่มีกาย เปาโลพูดถึงการแยกกายและวิญญาณโดย

¹⁵ ฉบับภาษาอังกฤษคือ “spirit” และภาษากรีกคือ “πνεῦμα” ที่แปลว่า “วิญญาณ” ฉบับภาษาไทยบางฉบับแปลว่า “ใจ” (ผู้แปล)

¹⁶ Henry Choi

ที่วิญญาณทำหน้าที่อย่างมีอิสระจากกาย ในทำนองเดียวกันกับในวิวรณ์ที่ย่อหั่นพูดถึงการถูกนำด้วยพระวิญญาณ (วิวรณ์ 21:10 เปรียบเทียบวิวรณ์ 1:10, 4:2)¹⁷

พระยาห์เวห์ก็ทรงสามารถส่งพระวิญญาณของพระองค์ออกไปเช่นกัน และเมื่อพระองค์ทรงทำเช่นนั้น พระองค์ก็ทรงส่งการสถิตอยู่ของพระองค์ออกไปด้วย พระวิญญาณไม่ได้เป็นพระองค์ที่สามในตรีเอกภาพ หรือเป็นอีกพระองค์หนึ่งต่างหากที่เรียกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณก็คือพระยาห์เวห์พระองค์เอง ด้วยเหตุนี้เราจึงไม่เรียกพระวิญญาณว่า “มัน (it)” เพราะนั่นจะเป็นการพูดถึงพระเจ้าว่า “มัน” ซึ่งใกล้เคียงกับการหมิ่นประมาท แต่พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ (ยอห์น 4:24)¹⁸ และองค์ผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ (2 โครินธ์ 3:17)¹⁹ เนื่องจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือพระยาห์เวห์เอง ฉะนั้นการเต็มด้วยพระวิญญาณก็คือการเต็มด้วยการสถิตอยู่ของพระยาห์เวห์ในวันฟื้นเทออสต์นั้น พระยาห์เวห์เสด็จลงมาและทำให้ทุกคนในห้องชั้นบนเต็มล้น มันน่าอัศจรรย์ไม่ใช่หรือที่รู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ใช่พระองค์ที่สามในตรีเอกภาพหรือเป็นร่างเงา แต่เป็นพระยาห์เวห์เองที่สถิตอยู่ในเรา?

สิ่งที่เกิดขึ้นในวันฟื้นเทออสต์นั้นไม่ใช่เรื่องยากที่จะเข้าใจ เราได้เห็นว่าคริสตจักรถูกเรียกว่าคริสตจักรของพระเจ้า ไม่ใช่คริสตจักรของพระคริสต์ หรือคริสตจักรของพระวิญญาณบริสุทธิ์ โรม 16:16 กล่าวถึง “คริสตจักรของพระคริสต์” แต่เป็นการกล่าวถึงกลุ่มที่ประชุมกันในท้องถิ่น แต่คริสตจักรสากลนั้นเรียกว่า “คริสตจักรของพระเจ้า” (เช่น กิจการ 20:28, 1 โครินธ์ 1:2)²⁰ นอกจากนี้ยังมี “คริสตจักรของพระเจ้า” (เช่น 1 โครินธ์ 11:16, 1 เธสะโลนิกา 2:14) แต่คริสตจักรเหล่านี้เป็นที่ประชุมของผู้เชื่อในท้องถิ่น ด้วยเหตุที่คริสตจักรเป็น “คริสตจักรของพระเจ้า” คุณจึงคาดหวังว่าพระเจ้าเองจะสถิตอยู่ในคริสตจักรโดยพระวิญญาณของพระองค์

สิ่งนี้ให้ความเข้าใจกับเราเรื่องของประทานจากพระวิญญาณที่สรุปไว้ใน 1 โครินธ์บทที่ 12 และ 14 ได้ดีขึ้น พระเจ้าทรงจัดสรรของประทานต่างๆตามชอบพระทัยของพระองค์โดยพระวิญญาณของพระองค์เอง (1 โครินธ์ 12:11)²¹ พระวิญญาณเป็นองค์ผู้เป็นเจ้าของในคริสตจักร นั่นเป็นคริสตจักรขององค์ผู้เป็นเจ้าของและพระองค์ทรงจัดสรรของประทานต่างๆตามที่พระองค์ทรงเห็นควร คุณอาจได้รับของประทานอย่างหนึ่งและผมอาจได้รับอีกอย่างหนึ่ง บางคนได้รับของประทานสองหรือสามอย่าง ดูเหมือนว่าอัครทูตเปาโลจะมีของประทานฝ่ายวิญญาณทุกอย่างเท่าที่เป็นไปได้

¹⁷ วิวรณ์ 21:10 “แล้วท่านนำข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่ และสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นนครบริสุทธิ์คือเยรูซาเล็ม”

¹⁸ ยอห์น 4:24 “พระเจ้าเป็นพระวิญญาณ และคนที่นมัสการพระองค์จะต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง”

¹⁹ 2 โครินธ์ 3:17 “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ และพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่ไหนเสรีภาพก็มีอยู่ที่นั่น

²⁰ กิจการ 20:28 “จงเฝ้าระวังทั้งตัวพวกท่านเองและฝูงแกะซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงตั้งพวกท่านไว้ให้เป็นผู้ดูแล และให้เลี้ยงดูคริสตจักรของพระเจ้า ที่พระองค์ทรงได้มาด้วยพระโลหิตของพระบุตรของพระองค์”

²¹ 1 โครินธ์ 12:11 พระวิญญาณองค์เดียวกันทรงทำและจัดสรรสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่แต่ละคนตามชอบพระทัยพระองค์

บทพิศมในพระนามเดียนัน

ให้เราพิจารณาเรื่องบทพิศมในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

¹⁸พระเยซูเสด็จมาหาพวกเขาและตรัสว่า “สิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกได้มอบให้แก่เราแล้ว ¹⁹ฉะนั้นจงไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้พวกเขาได้รับบทพิศมในนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์” (มัทธิว 28:18-19 ฉบับ NIV)

สิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และบนแผ่นดินโลกได้มอบให้แก่พระเยซูแล้ว คำว่า “ฉะนั้น” ในข้อต่อมาชี้ชัดว่า พระเยซูกำลังจะอธิบายว่าพระองค์จะทรงทำอะไรกับสิทธิอำนาจนั้น แต่ว่าใครเป็นผู้ให้สิทธิอำนาจพระองค์ตั้งแต่แรก? ผู้ที่ให้สิทธิอำนาจพระองค์ก็คือพระยาห์เวห์ พระเยซูกำลังบอกว่าโดยสิทธิอำนาจที่พระยาห์เวห์ทรงมอบให้พระองค์นั้น เราต้องบทพิศมในนามเดียนของพระบิดา และของพระบุตรและของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีอะไรในคำกล่าวนี้นี้ที่เข้าใจยากหรือ? เรื่องนี้ชัดเจนและตรงไปตรงมาจากมุมมองของความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว มันง่ายเสียจนไม่มีอะไรให้ต้องอธิบาย พระเยซูไม่ได้ทรงกระทำในนามของพระองค์เอง แต่กระทำในนามที่ได้ให้สิทธิอำนาจกับพระองค์ พระองค์กระทำในนามนั้นและเราบทพิศมในนามนั้น

สำหรับพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้น พระคัมภีร์ใหม่เคยพูดถึงใครไ้ไหมว่าได้ทำอะไร “ในพระนามของพระวิญญาณ”? ไม่มีคำดังกล่าวว่า “ในพระนามของพระวิญญาณ” เพราะว่า “พระวิญญาณของพระเจ้า” นั้นไม่ได้เป็นพระนามหนึ่งแต่เป็นการบอกถึงพระวิญญาณตรงตามคำ ในทำนองเดียวกัน “วิญญาณของมนุษย์” ก็ไม่ได้เป็นชื่อหนึ่งแต่เป็นการบอกถึงตัวมนุษย์เองตรงตามคำ “พระวิญญาณของพระเจ้า” ไม่ได้เป็นพระนามหนึ่ง แต่เป็นพระวิญญาณของพระยาห์เวห์นั่นเอง

คำประกาศการบทพิศมในมัทธิว 28:19 ไม่ได้พูดว่า “ในพระนามของพระเยซู” เพราะพระเยซูไม่ได้ทำอะไรต่าง ๆ ในพระนามของพระองค์เอง นี่เป็นสิ่งที่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพดูเหมือนจะไม่เคยเข้าใจ ผมขอกล่าวอย่างชัดเจนและอย่างเด็ดขาดว่า พระเยซูไม่เคยกระทำการใด ๆ ในนามของพระองค์เอง คุณจะไม่มีพบพระคัมภีร์แม้แต่ข้อเดียวที่กล่าวว่าพระเยซูทรงกระทำการใด ๆ ในนามของพระองค์เอง ไม่มีบันทึกไว้เช่นนั้นเลย เรากระทำการในนามของพระองค์ แต่พระองค์ไม่เคยกระทำการในนามของพระองค์เอง

เมื่อพระเยซูตรัสว่า “ในพระนามของพระบิดา” (พระยาห์เวห์) ในมัทธิว 28:19 พระองค์ไม่ได้กำลังพูดถึงพระนามที่แยกสำหรับพระเยซูหรือพระวิญญาณ เราได้เห็นว่ามีบันทึกว่ามีใครกระทำการใดในพระนามของพระวิญญาณ และก็มีบันทึกว่ามีใครกระทำการใดในพระนามของพระเยซู ก่อนหนังสือกิจการ ในพระกิตติคุณทั้งสี่เล่มไม่มีตัวอย่างว่ามีผู้ใดกระทำการใด “ในพระนามของพระ

เยซู” นี่รวมถึงพระเยซูเอง เพราะพระองค์ตรัสถึงพระองค์เองว่า “เราได้มาในพระนามของพระบิดาของเราและท่านไม่ยอมรับเรา แต่ถ้ามีผู้อื่นมาในนามของเขาเอง ท่านจะยอมรับเขา” (ยอห์น 5:43 ฉบับ NIV)

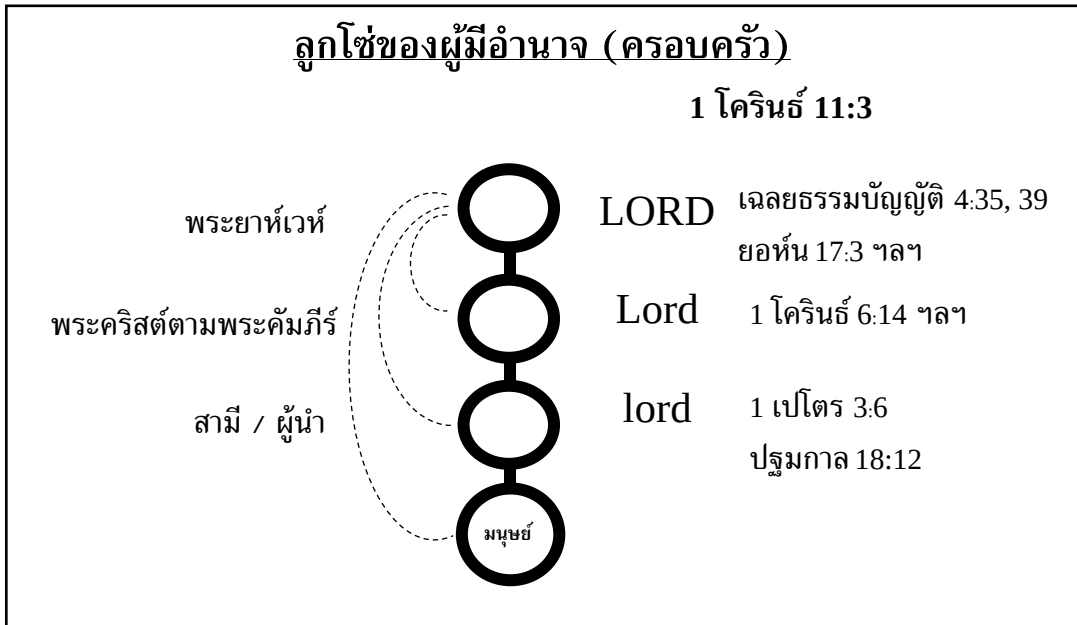
พระเยซูไม่เคยมาในนามหรือสิทธิอำนาจของพระองค์เอง แต่มาในนามของพระบิดาท่านั้น ซึ่งก็คือในพระนามของพระยาห์เวห์ (สำหรับพระเยซู พระบิดาของพระองค์คือพระยาห์เวห์เสมอ) ในทางกลับกัน คนฝ่ายเนื้อหนังจะต้อนรับผู้ที่มาในนามของพวกเขาเอง ซึ่งอาจเป็นดาราเพลงร็อคที่ยิ่งใหญ่ แต่จะไม่ต้อนรับผู้ที่มาในนามของพระยาห์เวห์ พระเยซูตรัสด้วยว่า “การอัศจรรย์ต่างๆที่เราทำในพระนามพระบิดาของเราก็เป็นพยานให้กับเรา” (ยอห์น 10:25 ฉบับ NIV) และยิ่งกว่านั้น พระราชกิจต่างๆที่พระเยซูทรงกระทำในพระนามของพระบิดาก็เป็นพยานว่าพระองค์เป็นพระคริสต์ (ข้อ 24) ในฐานะที่เป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงของพระเจ้า พระเยซูจึงไม่ได้ทำสิ่งใดในนามของพระองค์เอง ถ้าผมทำสิ่งใดในนาม หรือในสิทธิ หรือในอำนาจของผมเอง ผมก็จะไม่ใช่ผู้รับใช้ของพระเจ้า

ยอห์น 12:13 กล่าวว่า “พวกเขาถือทางอินทผลัมและออกไปรับเสด็จพระองค์ โห่ร้องว่า ‘โฮสันนา! พระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์ผู้เป็นเจ้า จงได้รับพระพร! กษัตริย์แห่งอิสราเอล จงได้รับพระพร!’” (ฉบับ NIV) การโห่ร้องอย่างยินดีว่า “พระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์ผู้เป็นเจ้า จงได้รับพระพร” ได้ถูกบันทึกไว้ในพระกิตติคุณทั้งสี่เล่ม (มัทธิว 21:9, มาระโก 11:9, ลูกา 19:38, ยอห์น 12:13) นี่เป็นถ้อยคำที่ยกอ้างจากสดุดี 118:26²² ในต้นฉบับภาษาฮีบรูที่คำว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” หมายถึงพระยาห์เวห์

ถ้าพระเยซูไม่เคยเสด็จมาในพระนามของพระองค์เอง หรือกระทำการสิ่งใดในพระนามของพระองค์เอง แล้วพระองค์จะทรงให้บังเกิดกับใครๆในพระนามของพระองค์เองได้อย่างไร? สุดท้ายแล้วเราจะรับบังเกิดมาในพระนามของพระบิดา นั่นก็คือพระยาห์เวห์ ซึ่งหมายความว่าเราอาศัยในความครอบครองของพระยาห์เวห์ และมาเป็นสมาชิกของคริสตจักรของพระเจ้า

ในหนังสือกิจการ เหล่าสาวกได้ให้บังเกิดมาคนทั้งหลายในพระนามของพระเยซู (เช่น กิจการ 8:12) นี่ขัดแย้งกับคำสอนและการปฏิบัติของพระเยซูเองไหม? ก็ไม่เลย ให้เราดูแผ่นภาพลูกโซ่ของอำนาจที่เราดูมาก่อนหน้านี้อีกครั้ง

²² สดุดี 118:26 “ขอท่านผู้เข้ามาในพระนามของพระยาห์เวห์ จงได้รับพระพร” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

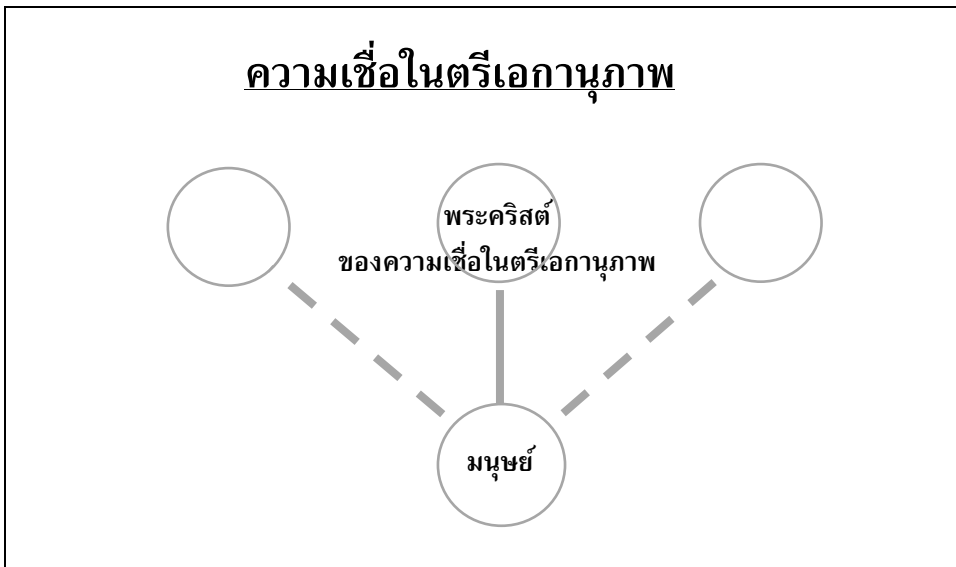
ภาพที่ 7

ให้เราสังเกตตัวพิมพ์ใหญ่ว่า “LORD” (ยาห์เวห์) อักษรขึ้นต้นตัวพิมพ์ใหญ่ว่า “Lord” (พระคริสต์) และอักษรขึ้นต้นตัวพิมพ์เล็กว่า “lord” (สามี/ผู้นำ) ในทั้งสามกรณีนี้ใช้คำภาษากรีกคำเดียวกันว่า κύριος (*kurios*, Lord) คำกล่าวของพระเยซูในมัทธิว 28 จึงสามารถเข้าใจได้ว่า “สิทธิอำนาจทั้งสิ้นได้ทรงมอบให้แก่เราแล้ว ด้วยสิทธิอำนาจนั้น จงให้บังเกิดมาในพระนามของพระบิดา” ในพระนามของพระยาห์เวห์ เราจึงได้รับบังเกิดมาเข้าในพระคริสต์ (เปรียบเทียบโรม 6:3, กาลาเทีย 3:27)²³ พระวิญญาณเป็นผู้ที่ให้เราเข้าในพระคริสต์ที่ “เราทั้งหลายได้รับบังเกิดมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายเดียวกัน” (1 โครินธ์ 12:13) พระวิญญาณมีส่วนในการบังเกิดมา แต่เราไม่ได้บังเกิดมาในพระนามของพระวิญญาณ คำกล่าวถึงบังเกิดมาในมัทธิว 28 ไม่มีบังเกิดมาในพระนามของพระเยซู แต่ในกิจการมีบังเกิดมาในพระนามของพระเยซู (เช่นกิจการ 10:48) นั่นก็คือบังเกิดมาภายใต้สิทธิอำนาจของพระเยซู

แผ่นภาพต่อไปนี้แสดงให้เห็นความเชื่อในตรีเอกานุภาพด้วยโครงสร้างของไบเบิลเวอร์²⁴ที่เราเห็นมาก่อนหน้านี้ ในความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้นจะบังเกิดมาในสามพระนาม ในขณะที่มัทธิว 28:19 มีเพียงพระนามเดียว

²³ โรม 6:3 “ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่า เราผู้ที่ได้รับบังเกิดมาเข้าในพระเยซูคริสต์ ก็ได้รับบังเกิดมานั้นเข้าในการตายของพระองค์”

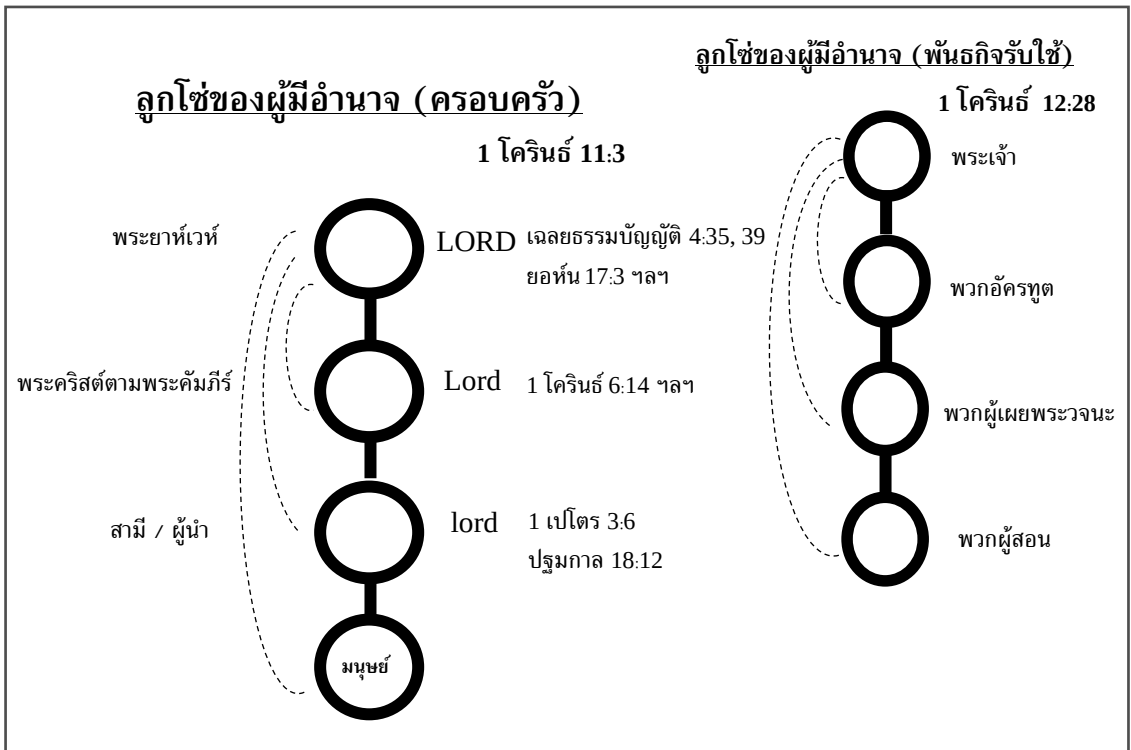
²⁴ Clover leaf คือไบเบิลเวอร์ที่ปกติดจะมีใบ 3 แฉก

ภาพที่ 8

ตามแผนภาพที่ 7 ถ้าคุณกระทำการภายใต้สิทธิอำนาจของพระคริสต์ในลูกโซ่ของอำนาจ สุดท้ายแล้วคุณก็กระทำการภายใต้สิทธิอำนาจของพระยาห์เวห์ เมื่อพระเยซูทรงทำทุกสิ่งในนามของพระยาห์เวห์ เราก็ทำทุกสิ่งในนามของพระเยซู และผลสุดท้ายก็ทำในนามของพระยาห์เวห์ ไม่มีความสับสนเลยในความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว ในกรณีของสามัคคีธรรม สามัคคีธรรมสามารถกระทำการในนามของพระเยซูเพราะเขาอยู่ในสายของอำนาจ ภรรยาสามารถกระทำการในนามของสามีของเธอเพราะเธออยู่ภายใต้เขาและมีสิทธิอำนาจที่จะกระทำการในนามของเขา เช่นเดียวกันกับในพระคัมภีร์เดิม คนใดคนหนึ่งไม่เพียงสามารถกระทำการในนามของพระเจ้า แต่ยังสามารถกระทำการในนามของเจ้านายของเขา หรือในนามของกษัตริย์ด้วย (เอสเธอร์ 8:8-10)

ทางด้านขวาของแผนภาพที่ 9 เป็นลูกโซ่ของอำนาจในพันธกิจของคริสตจักร ถ้าเราย้ายลูกโซ่นี้ไปตรงวงที่เรียกว่า “สามี/ผู้นำ” เราสามารถเห็นได้ว่าเหล่าอัครทูตอยู่ภายใต้พระคริสต์โดยตรง และสุดท้ายก็กระทำการในนามของพระยาห์เวห์ (พระเจ้า) ผู้เผยพระวจนะหรือผู้สอนสามารถกระทำการในนามของอัครทูต ถ้าอัครทูตนั้นเป็นผู้ที่ส่งเขาออกไป ถ้าเปาโลส่งทิโมธีออกไป ทิโมธีก็สามารถกระทำการในนามของเปาโลได้ นี่ไม่ใช่ข้อตกลงส่วนตัวระหว่างเปาโลกับทิโมธี แต่เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างทั้งหมดที่พระเจ้าทรงจัดตั้งไว้ ในทำนองเดียวกันนี้ เมื่อพระเยซูทรงกระทำการในนามของ “LORD” (พระยาห์เวห์) บรรดาผู้นำของคริสตจักรก็กระทำการในนามของพระคริสต์ และภรรยาก็กระทำการในนามของสามีเธอ

ภาพที่ 9

ผมนึกถึงเรื่องจริงที่เกิดขึ้นในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ผมคิดว่าในเจนีวา เจ้าของร้านอาหารจีน ร่ำรวยขึ้นมาจากธุรกิจร้านอาหารของเขา เขามาจากประเทศจีนหรือฮ่องกง วันหนึ่งเขาได้เจอกับสาวสวยจากประเทศจีนและแต่งงานกับเธอ มีวันหนึ่งเขาตื่นขึ้นมาและพบว่าเขากลายเป็นคนล้มละลาย เพราะภรรยาของเขาได้กระทำการในนามของเขาเพื่อกวาดเงินในบัญชีธนาคารของเขาไปจนเรียบ เธอหายตัวไปและเขาไม่เคยพบเธออีกเลย และเงินก็ไม่ได้คืนมา

คุณต้องแน่ใจว่าคุณให้คนที่ถูกต้องแล้วมากระทำการในนามของคุณ ผมแน่ใจว่าพระเยซูทรงเป็นห่วงว่าใครเป็นผู้ที่กระทำการในนามของพระองค์ บุตรชายเจ็ดคนของเส-วาพยายามขับผีออกในพระนามของพระเยซู ผีร้ายจึงพูดกับพวกเขาว่า “พระเยซูข้าก็รู้จัก และเปาโลข้าก็รู้จัก แต่พวกเจ้าเป็นใคร?” แล้วผีนั้นก็กระโดดเข้าโจมตีบรรดาบุตรของเส-วาอย่างดุเดือด (กิจการ 19:13-16)

พระเยซูไม่เคยกระทำการในนามของพระองค์เอง

ผมขอย้ำจุดสำคัญนี้ว่า คุณจะไม่เข้าใจพระเยซูจนกว่าคุณจะเข้าใจว่าพระองค์ไม่เคยกระทำสิ่งใดในนามของพระองค์เอง พระองค์เสด็จมาในนามของ “LORD” นั่นก็คือ ในนามของพระยาห์เวห์ ในนามของพระยาห์เวห์นี้แหละที่พระเยซูทรงกระทำภารกิจทั้งสิ้นของพระองค์ ทรงสอนคำสอนทั้งสิ้นของพระองค์ และตรัสคำตรัสทั้งสิ้นของพระองค์ เราได้เอาคุณลักษณะที่สวยงามนี้ไปจากพระเยซู เพราะเราต้องการให้พระองค์กระทำการในนามของพระองค์เอง

วิวรณ์ 1:1 กล่าวว่า “นี่คือการเปิดเผยของพระเยซูคริสต์ซึ่งพระเจ้าประทานแก่พระองค์ เพื่อให้บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์เห็นสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้า พระองค์ทรงให้ทูตสวรรค์ของพระองค์ไปสำแดงแก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์” (ฉบับ NIV)

เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมพบว่าศาสนศาสตร์ของวิวรณ์ค่อนข้างจะลึกลับ หนังสือทั้งเล่มเป็น “การเปิดเผยของพระเยซูคริสต์” ไม่ใช่การเปิดเผยที่พระเยซูประทาน แต่เป็นการเปิดเผยที่ “พระเจ้าประทานแก่พระองค์” นั่นก็คือพระเยซูคริสต์ หนังสือวิวรณ์นี้เป็นการเปิดเผยเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่การเปิดเผยที่มาจากพระองค์ พระเยซูไม่เคยกระทำการสิ่งใดในนามหรือในสิทธิอำนาจของพระองค์เอง การเปิดเผยที่พระเยซูประทานแก่ยอห์นเป็นสิ่งที่พระเยซูเองทรงได้รับจากพระยาห์เวห์ ทั้งหมดนี้ก็เพื่อจุดประสงค์ที่จะแสดงให้เห็นบรรดาผู้รับใช้ของพระยาห์เวห์ซึ่งรวมถึงยอห์นได้เห็นว่าจะต้องเกิดอะไรขึ้นในไม่ช้า

ตรงนี้เราเห็นพระคริสต์ทรงอยู่ใต้บัญชาพระยาห์เวห์แม้กระทั่งในเรื่องของการเปิดเผย คือพระคริสต์ทรงได้รับการเปิดเผยจากพระยาห์เวห์ และมาเป็นผู้ส่งต่อการเปิดเผยนี้ให้กับยอห์น ดังที่เราจะเห็นว่า พระยาห์เวห์ทรงเป็นศูนย์กลางของทุกสิ่งในวิวรณ์

พระยาห์เวห์ในวิวรณ์

ยอห์นเขียนว่า “จากข้าพเจ้ายอห์น ถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดในแคว้นเอเชีย ขอพระคุณและสันติสุขจงมีแก่พวกท่านจากพระองค์ผู้ทรงเป็นอยู่ในปัจจุบัน ผู้ทรงเป็นอยู่ในอดีต และผู้จะเสด็จมา และจากวิญญาณทั้งเจ็ดหน้าพระที่นั่งของพระองค์” (วิวรณ์ 1:4 ฉบับ NIV) นี่เป็นการถอดความที่น่าสนใจจากอพยพ 3:14 (“เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น”) พระคุณและสันติสุขมาจากพระองค์ “ผู้ทรงเป็นอยู่ในปัจจุบัน ผู้ทรงเป็นอยู่ในอดีต และผู้จะเสด็จมา” ซึ่งเป็นการอ้างอิงที่หมายถึง “เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น” หรือ “เราจะเป็นผู้ซึ่งเราจะเป็น” นอกจากนี้ยังเป็นการถอดความที่ยอดเยียมซึ่งเผยให้เห็นความหมายของพระนามของพระยาห์เวห์ มันเป็นสัญลักษณ์ที่ชัดเจนของพระยาห์เวห์ ข้ออ้างอิงที่

เกี่ยวข้องกันนี้คือสดุดี 90:2 มีว่า “ก่อนที่ภูเขาส่งเสียงกึกก้อง ก่อนที่พระองค์จะทรงให้แผ่นดินโลกและภพเกิดขึ้น พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาล” (ฉบับ NIV)

สี่ข้อต่อมาในวิวรณ์ มีการกล่าวซ้ำถึงสัญลักษณ์ที่โดดเด่นของพระยาห์เวห์ว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าของพระเจ้านิรันดร์ว่า “เราเป็นอัลฟาและโอเมกา ผู้ทรงเป็นอยู่ในปัจจุบัน ผู้ทรงเป็นอยู่ในอดีต และผู้จะเสด็จมา ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด” (วิวรณ์ 1:8 ฉบับ NIV)

รอยพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์มีให้เห็นทุกที่ในวิวรณ์ นี่เป็นการเปิดเผยที่พระเจ้าได้ประทานให้กับพระเยซูเพื่อให้กับยอห์น เราได้เห็นอีกที่พระเยซูทรงเป็นช่องทางของการเปิดเผยนี้

พระเยซูในวิวรณ์

พระเยซูถูกอธิบายถึงอย่างไรในวิวรณ์? เราก็ก่อนเหมือนกับชาวอิสราเอลที่ต้องการจะได้คนที่สูงเด่นกว่าใครทั้งหมดมาเป็นกษัตริย์และผู้ปกครองของเรา ในกรณีของพระเยซูนี้ เราต้องการยกย่องพระองค์ให้เทียบเท่ากับพระเจ้า แต่มีภาพแบบนั้นของพระเยซูในวิวรณ์ไหม? ก็ไม่มีอย่างแน่นอน แต่เราก็พบว่า วิวรณ์พูดถึงพระองค์ว่าเป็นผู้ปกครองเหนือกษัตริย์ทั้งหลายของโลก (วิวรณ์ 1:5) นั่นเป็นคำเรียกที่สูงที่สุดในโลกของมนุษย์ พระองค์ก็ทรงถูกเรียกว่า “เจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย และกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย” ในวิวรณ์ 17:14 (เปรียบเทียบกับวิวรณ์ 19:16)²⁵ นี่ไม่ใช่คำเรียกพระเจ้า เพราะว่าทั้งอาร์ทาเซอร์ซีและเนบูคัดเนซซาร์ก็ถูกเรียกว่า “กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย” (เอสรา 7:12, ดาเนียล 2:37)²⁶ คำเรียกนี้ที่ใช้กับพระเยซู วิวรณ์ 1:5 ได้อธิบายว่าเป็น “ผู้ทรงปกครองเหนือบรรดากษัตริย์ในโลก” ยอห์นอธิบายถึงพระเยซูในลักษณะต่อไปนี้

พระเศียรและพระเกศาของพระองค์ขาวอย่างขนแกะ ขาวอย่างหิมะ และพระเนตรของพระองค์เหมือนอย่างไฟลุกโชน พระบาทของพระองค์เหมือนทองสัมฤทธิ์ที่แวววาวในเตาหลอม และพระสุรเสียงของพระองค์เหมือนเสียงน้ำเชี่ยวกราก พระองค์ทรงถือดาวเจ็ดดวงในพระหัตถ์ขวา และมีดาบสองคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ ส่วนพระพักตร์ของพระองค์เหมือนดวงอาทิตย์ฉายแสงเจิดจ้า (วิวรณ์ 1:14-16 ฉบับ NIV)

นี่ไม่ใช่ภาพของพระเจ้า เราจะไม่เข้าไปในรายละเอียดเรื่องนี้ในตอนนี้นอกจากจะสังเกตว่าพระพักตร์ของพระองค์เหมือน “ดวงอาทิตย์ฉายแสงเจิดจ้า” และ “พระเศียรและพระเกศาของพระองค์

²⁵ วิวรณ์ 17:14 “พวกเขาจะต่อสู้กับพระเมสโปดก และพระเมสโปดกจะทรงชนะเขา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย และทรงเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย”

²⁶ เอสรา 7:12 “อาร์ทาเซอร์ซีสกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย”

ชาวอย่างชนแกะ” นำเป็นไปได้อาจเหมือนแสงสีขาวที่ส่องออกมาจากพระเศียรของพระองค์ แต่ลักษณะที่ปรากฏอย่างน่าเกรงขามนี้ไม่ได้มีเฉพาะในพระเยซู เพราะเราเห็นลักษณะที่คล้ายกันของทูตสวรรค์ในวิวรณ์ 10:1 ว่า “แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีเมฆคลุมกาย มีรุ้งเหนือศีรษะ ใบหน้าเหมือนดวงอาทิตย์ และขาเหมือนเสาเพลิง” (ฉบับ NIV)

วิวรณ์ 1:14-16 ที่อ้างข้างต้นดูเหมือนจะอธิบายถึงพระเยซูในรูปแบบที่ได้รับเกียรติ แต่ลักษณะที่น่าเกรงขามของพระองค์ ก็คล้ายกันกับของทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์องค์หนึ่ง (วิวรณ์ 10:1) หลายบทต่อมา ยอห์นกล่าวว่า “หลังจากนั้นข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่ และแผ่นดินโลกก็สว่างไสวด้วยรัศมีของพระองค์” (วิวรณ์ 18:1 ฉบับ ESV) ทูตสวรรค์องค์นี้จะต้องส่องแสงเหมือนดวงอาทิตย์ เพราะทั้งโลก “สว่างไสวด้วยรัศมีของท่าน” เจมส์ ดันน์²⁷ (ซึ่งผมรู้จักเป็นส่วนตัว) ได้ตั้งข้อสังเกตอย่างเดียวกันนี้ในคู่มืออธิบายพระคัมภีร์ของเขาเกี่ยวกับพระคัมภีร์ตอนนี้ เขาบอกว่าภาษาแบบนี้ที่เกี่ยวกับพวกทูตสวรรค์ ผู้เชื่อในศาสนายิวต่างคุ้นเคยกันดี คำอธิบายของยอห์นเกี่ยวกับพระเยซูในวิวรณ์นั้น ไม่ใช่รัศมีของความเป็นพระเจ้า แต่เป็นรัศมีของทูตสวรรค์ ที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่เราอาจจะคิด

พระวิญญาณในวิวรณ์

ดังที่เราได้เห็นว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์” ไม่เคยถูกกล่าวถึงในวิวรณ์เลย คำว่า “พระวิญญาณ” มีปรากฏแค่ครั้งพร้อมกับ “โดยพระวิญญาณ” ที่ปรากฏสี่ครั้ง (เช่น ยอห์นถูกนำโดยพระวิญญาณ, วิวรณ์ 17:3, 21:10) เมื่อผมตรวจสอบการปรากฏสี่ครั้งของคำ “โดยพระวิญญาณ” เพื่อดูว่าคำเหล่านี้อ้างถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่ แต่ปรากฏว่าไม่มีเลย การอ้างถึง “พระวิญญาณ” (พระวิญญาณบริสุทธิ์) ทั้งเก้าครั้งนั้นทั้งหมดมีคำนำหน้านามที่ชี้เฉพาะในภาษากรีก (τὸ πνεῦμα) ในทางกลับกันที่การปรากฏสี่ครั้งของ “โดยพระวิญญาณ” ไม่มีคำนำหน้านามที่ชี้เฉพาะ นั่นก็คือ ทั้งสี่ครั้งนี้ภาษากรีกไม่มีคำนำหน้านามที่ชี้เฉพาะ และด้วยเหตุนี้ผมจึงไม่รวมทั้งสี่ครั้งนี้ไว้เป็นการอ้างถึงถึง “พระวิญญาณบริสุทธิ์” ในวิวรณ์

ผมสังเกตเห็นด้วยว่า การอ้างถึงพระวิญญาณทุกครั้งในวิวรณ์นั้นเกี่ยวข้องกับคริสตจักร ในทางกลับกัน เมื่อวิวรณ์ไม่ได้กำลังพูดถึงคริสตจักร ก็ไม่มีการอ้างถึงพระวิญญาณเช่นกัน นี่จึงอธิบายได้ว่า ทำไมการอ้างถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่สามบทแรกของวิวรณ์

²⁷ James Dunn นักวิชาการพระคัมภีร์ใหม่ของยุคปัจจุบัน

พระเยซูได้รับการนมัสการในวิวรณ์ใหม่?

อีกอย่างที่น่าสนใจเกี่ยวกับวิวรณ์ก็คือ ดูเหมือนว่าพระเจ้าได้ทรงเล็งเห็นถึงการไหว้รูปเคารพในการทำให้พระคริสต์มาเป็นพระเจ้า โดยที่พระองค์ไม่เคยเอ่ยอ้างว่าทรงเป็น และไม่เคยปรารถนาจะเป็น เนื่องจากวิวรณ์มีจุดสำคัญอยู่ที่การนมัสการพระเจ้า (พระยาห์เวห์) ผมจึงได้ตรวจสอบคำภาษากรีกของคำว่า “นมัสการ” (προσκυνέω, *proskuneō*) คำนี้มีปรากฏ 60 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ โดยปรากฏ 24 ครั้ง (40%) ในวิวรณ์ เมื่อผมตรวจสอบการปรากฏทั้ง 24 ครั้งในวิวรณ์ ผมต้องแปลกใจที่ไม่มีการอ้างถึงพระคริสต์เลยแม้แต่ครั้งเดียว จุดศูนย์กลางของการนมัสการในวิวรณ์คือพระยาห์เวห์แต่ผู้เดียว และไม่ใช้พระคริสต์หรือใครอีก นั่นน่าแปลกใจเพราะ 24 ครั้งเป็นตัวเลขที่มาก

พระนาม “พระเยซู” มีปรากฏเพียง 14 ครั้งในวิวรณ์ ซึ่งก็น่าแปลกใจเมื่อเห็นว่าคำ “พระเยซู” มีปรากฏถึง 917 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ คำว่า “พระคริสต์” มีปรากฏมากกว่า 500 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ แต่มีปรากฏแค่ 7 ครั้งในวิวรณ์ นี่หมายความว่าพระเยซูคริสต์ไม่ใช่บุคคลที่เป็นศูนย์กลางของวิวรณ์ใช่หรือไม่?

คำ προσκυνέω (*proskuneō*) นี้โดยพื้นฐานแล้วหมายถึง “การคุกเข่า” คำนี้สามารถใช้ในความหมายที่อ่อนน้อม (การคุกเข่าโดยไม่ได้นมัสการ) หรือในความหมายที่จัดจ้านแน่วแน่ (การนมัสการ) ตัวอย่างของความหมายที่อ่อนน้อมจะพบได้ในวิวรณ์ 3:9 ที่ว่า “เราจะทำให้บรรดาผู้ที่เปื้อนธรรมศาลาของชาตาน ผู้ที่อ้างตัวเป็นยิวทั้งๆที่ไม่ได้เป็น แต่เป็นคนโกหก เราจะทำให้พวกเขามาหมอบลงแทบเท้าของเจ้า และยอมรับว่าเรารักเจ้า” (ฉบับ NIV) สิ่งที่เราเห็นตรงนี้ไม่ใช่การนมัสการแต่เป็นการนอบน้อมและหมอบอยู่ตรงหน้าบรรดาผู้เชื่อ

สิ่งนี้ทำให้เราได้ข้อสังเกตที่สำคัญต่อไปนี้คือ ในวิวรณ์นั้น *proskuneō* ไม่เคยใช้กับการอ้างอิงถึงพระคริสต์ ไม่ว่าจะเป็นในความหมายที่อ่อนน้อมหรือในความหมายที่จัดจ้านแน่วแน่

proskuneō คำเดียวกันนี้มีใช้สองครั้งในการหมอบลงต่อหน้าทูตสวรรค์ที่กำลังเปิดเผยสิ่งต่างๆ แก่ยอห์น ยอห์นหมอบลงตรงหน้าทูตสวรรค์องค์นั้น แต่ทูตสวรรค์นั้นได้หยุดเขาไว้ทันที

ถึงตรงนี้ข้าพเจ้าหมอบลงแทบเท้าทูตสวรรค์เพื่อนมัสการ แต่ทูตนั้นก็กล่าวกับข้าพเจ้าว่า “อย่าทำเช่นนั้น! เราเป็นเพื่อนผู้รับใช้ร่วมกับท่านและพี่น้องของท่านที่ยึดมั่นในคำพยานของพระเยซู จงนมัสการพระเจ้าเถิด! เพราะคำพยานของพระเยซูนั้นเป็นหัวใจของการเผยพระวจนะ” (วิวรณ์ 19:10 ฉบับ NIV)

ข้าพเจ้ายอห์น เป็นผู้ได้ยินและได้เห็นสิ่งเหล่านี้ และเมื่อข้าพเจ้าได้ยินและได้เห็นสิ่งเหล่านี้แล้ว ข้าพเจ้าก็หมอบลงเพื่อนมัสการที่แทบเท้าของทูตสวรรค์ผู้แสดงสิ่งเหล่านั้นแก่ข้าพเจ้า แต่ทูต

นั้นบอกข้าพเจ้าว่า “อย่าทำอย่างนั้น! เราเป็นเพื่อนผู้รับใช้ร่วมกับท่านและพี่น้องของท่าน คือพวกผู้เผยพระวจนะและทุกคนที่ถือรักษาถ้อยคำในหนังสือนี้ จงนมัสการพระเจ้าเถิด!” (วิวรณ์ 22:8-9 ฉบับ NIV)

ในวิวรณ์ 1:17 ยอห์นทรุดตัวลงแทบพระบาทของพระเยซูเมื่อเขาเห็นพระเยซู คราวนี้คำที่ใช้ไม่ใช่ προσκυνέω (*proskuneō*) แต่เป็น πίπτω (*piptō* ทรุดตัวลง)

เมื่อข้าพเจ้าเห็นพระองค์ ข้าพเจ้าก็ทรุดตัวลงแทบพระบาทของพระองค์ราวกับตายแล้ว จากนั้นพระองค์ทรงวางพระหัตถ์ขวาบนข้าพเจ้าและตรัสว่า “อย่ากลัวเลย เราเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย” (วิวรณ์ 1:17 ฉบับ NIV)

เราอ่าน “เบื้องต้นและเบื้องปลาย” ให้เป็นพระเจ้าไปหมด ในอิสยาห์ 44:6 และ 48:12²⁸ กล่าวถึงพระเจ้า แต่เราเพิกเฉยต่อข้อเท็จจริงที่ว่ายังมีวิธีอื่นที่จะทำให้ความเข้าใจ “เบื้องต้นและเบื้องปลาย” จากพระคัมภีร์และมีไม่น้อยจากคำสอนของพระเยซูเองที่ว่า “ถ้าผู้ใดต้องการจะเป็นคนต้น ผู้นั้นก็ต้องเป็นคนสุดท้าย และเป็นผู้รับใช้ของทุกคน” (มาระโก 9:35 ฉบับ NIV) พระเยซูยังตรัสด้วยว่า “คนสุดท้ายจะกลับเป็นคนต้น และคนต้นจะกลับเป็นคนสุดท้าย” (มัทธิว 20:16)

หนังสือวิวรณ์ให้ภาพของผู้เลี้ยงแกะและลูกแกะกับเรา ในอิสราเอลผู้เลี้ยงแกะจะเป็น “คนต้น” เพราะเขาจะนำฝูงแกะไปข้างหน้า ที่เขาเป็น “คนสุดท้าย” ด้วยนั้นหมายถึงการที่ผู้เลี้ยงแกะมองเหลียวหลังดูว่ามีแกะตัวไหนบ้างที่พลัดหลงอยู่ข้างหลัง พวกคนนำทางบนภูเขาทำอย่างเดียวกันกับนักปีนเขา พวกเขาจะนำทางคุณขึ้นไปบนเขา แต่พวกเขาก็ยังมองเหลียวหลังดูว่า มีใครถูกทิ้งอยู่ข้างหลังหรือไม่ ภาพของผู้เลี้ยงแกะของอิสราเอลนั้นสวยงามมาก แต่เราก็คงอ่านเกินจากตัวบทให้เป็นพระเจ้าอยู่ในนั้น

พระเจ้าดำรงอยู่ตั้งแต่นิรันดร์กาลจนถึงนิรันดร์กาลหรือ “จากนิรันดร์กาลที่ผ่านมาจนถึงนิรันดร์กาลในอนาคต” (จากสดุดี 90:2 พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ)²⁹ นี่จึงไม่มีต้นหรือปลายในนิรันดร์กาล เมื่อพระเจ้าพูดถึงต้นและปลายนั้นมันเกี่ยวข้องกับประชากรของพระองค์ พระเยซูทรงเป็นผู้เริ่มต้นและผู้ทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์ ทรงเป็นคนต้นและคนสุดท้ายในชีวิตของเรา พระองค์ทรงเป็นผู้เลี้ยงที่ดีผู้นำเราไปและทรงเป็นผู้พุงเราขึ้นเมื่อเราตามหลัง ทำไมเราจึงอ่านทุกสิ่งให้เป็นพระเจ้าไปหมด และพลาดภาพที่สวยงามที่พระเจ้าทรงเป็นในความสัมพันธ์กับเรา?

²⁸ อิสยาห์ 44:6 “พระยาห์เวห์ พระมหากษัตริย์ของอิสราเอล และพระผู้ไถ่ของเขา พระยาห์เวห์จอมทัพ ตรัสดังนี้ว่า “เราเป็นเบื้องต้น และเราเป็นเบื้องปลาย นอกจากเราแล้วไม่มีพระเจ้าอื่น” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

²⁹ Complete Jewish Bible

เนื่องจากการปรากฏทั้ง 24 ครั้งของ *προσκυνέω* (*proskuneō*) ในวิวรณ์ไม่มีการใช้คำนี้กับพระคริสต์ และเมื่อไม่มีการอ้างถึงการนมัสการพระคริสต์ ผมจึงตรวจสอบคำ *πίπτω* (*piptō*, “ทรุดตัวลง”) เราได้เห็นคำนี้แล้วในวิวรณ์ 1:17 (ἐπεσα, กาลกริยาแอริสต์³⁰ของ πίπτω) ในวิวรณ์ 5:8 ก็ใช้คำนี้กับพระเยซูด้วย

และเมื่อพระองค์ทรงรับหนังสือแล้ว สิ่งมีชีวิตทั้งสี่กับผู้อาสุสทั้งยี่สิบสี่คนก็ทรุดตัวลง (ἐπεσα, กาลกริยาแอริสต์ของ πίπτω) เบื้องหน้าพระเมษโปดก แต่ละคนต่างถือพิณกับซันทองคำที่เต็มไปด้วยเครื่องหอม ซึ่งเป็นคำอธิษฐานของธรรมิกชน (วิวรณ์ 5:8 ฉบับ NIV)

สิ่งมีชีวิตกับเหล่าผู้อาสุส “ทรุดตัวลง” เบื้องหน้าพระเมษโปดก พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่มีฉบับใดแปลคำนี้ว่า “นมัสการ” เลย

มีเพียงตัวอย่างเดียวที่คล้ายกับในวิวรณ์ ในกรณีนี้พระเมษโปดกไม่ได้อยู่เพียงลำพัง แต่ประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น

¹³แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตทั้งหมดในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก ใต้แผ่นดินโลก และในมหาสมุทร และทุกสิ่งที่อยู่ในนั้นร้องว่า “ขอให้คำสดุดี พระเกียรติ พระสิริ และเดชานุภาพจะมีแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และแด่พระเมษโปดกตลอดไปเป็นนิตย์!” ¹⁴สิ่งมีชีวิตทั้งสี่ก็ร้องว่า “อาเมน” และพวกผู้อาสุสก็ทรุดตัวลงและนมัสการ (วิวรณ์ 5:13-14 ฉบับ NIV)

พระคัมภีร์สองตอนคือวิวรณ์ 5:8 และวิวรณ์ 5:13-14 ที่เราเพิ่งอ้างอิง เป็นแค่สองตัวอย่างเท่านั้น ในวิวรณ์ที่ใกล้เคียงกับการนมัสการพระเยซูมากที่สุด ในวิวรณ์ 5:8 สิ่งมีชีวิตทรุดตัวลงต่อพระเยซูแต่ไม่มีการนมัสการ ในวิวรณ์ 5:14 ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้มีคำกรีกสองคำที่เราได้พูดถึงคือ πίπτω (“ทรุดตัวลง”) และ προσκυνέω (“นมัสการ”) ในครั้งนี้มีการนมัสการเข้ามาเกี่ยวข้องเพราะจะมุ่งไปที่พระองค์ “ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น” ซึ่งก็คือมุ่งไปที่พระเจ้าเป็นสำคัญ คำว่า προσκυνέω ที่ปรากฏในวิวรณ์นี้จะอ้างอิงถึงพระเจ้าเสมอโดยไม่ข้อยกเว้น มันไม่เคยใช้กับพระเยซูเลยยกเว้นในพระคัมภีร์ตอนนี้ (วิวรณ์ 5:13-14) แต่แม้ว่าจะใช้กับพระเยซูในพระคัมภีร์ตอนนี้ ผู้ที่เป็นจุดศูนย์กลางของการนมัสการก็ไม่ใช้พระเยซู แต่เป็นพระเจ้าผู้ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ ผมได้ค้นหาข้ออ้างอิงอื่นๆที่อาจจะบอกถึงการนมัสการพระเยซูแต่ก็ไม่มีอีกเลย

การใช้คำ πίπτω กับ προσκυνέω ด้วยกันนั้นยังพบในวิวรณ์ 7:11 (ดูที่ขีดเส้นใต้) แต่ก็ไม่ได้หมายถึงพระเยซู

³⁰ aorist คือกาลกริยาในไวยากรณ์ภาษากรีก เป็นการกระทำที่เกิดขึ้น ณ จุดจุดหนึ่งในอดีตกาล (ผู้แปล)

¹¹ทูตสวรรค์ทั้งปวงยืนอยู่รอบพระที่นั่ง รอบเหล่าผู้อาวุโสและสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้น พวกเขาหมอบกราบชนหน้าลงต่อหน้าพระที่นั่งและนมัสการพระเจ้า ¹²ร้องว่า “อาเมน! ขอให้คำสรรเสริญ พระสิริ ปัญญา คำขอบพระคุณ พระเกียรติ เดชานุภาพ และกำลัง จงมีแด่พระเจ้าของเราตลอดไปเป็นนิตย์ อาเมน!” (วิวรณ์ 7:11-12 ฉบับ NIV)

ตรงนี้มีกรกล่าวถึงพระเจ้า แต่ไม่มีการกล่าวถึงพระเมษโปดก เราได้เห็นแล้วว่าคำ προσκυνέω (*proskuneō*) ไม่เคยใช้กับพระเมษโปดกนอกจากข้อยกเว้นที่อาจเป็นไปได้ในวิวรณ์ 5:14 (แต่ในกรณีนี้พระเมษโปดกปรากฏพร้อมกับพระเจ้าผู้ทรงประทับบนพระที่นั่งของพระองค์)

การใช้คำ πᾶτω กับ προσκυνέω ด้วยกันยังพบอีกในพระคัมภีร์ตอนต่อไปนี้ (ดูที่ขีดเส้นใต้)

¹⁶และผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนซึ่งนั่งในที่นั่งของตนต่อหน้าพระเจ้า ก็ทรุดตัวลงกราบนมัสการพระเจ้า ¹⁷และทูลว่า “ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ทรงเป็นอยู่ และผู้เคยเป็นอยู่ ข้าพระองค์ทั้งหลายขอบพระคุณพระองค์ เพราะพระองค์ได้ทรงใช้ฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์และได้ทรงเริ่มครอบครองแล้ว (วิวรณ์ 11:16-17 ฉบับ NIV)

ผู้อาวุโสที่ยี่สิบสี่คนขอบพระคุณพระองค์ “ผู้ทรงเป็นอยู่ และผู้เคยเป็นอยู่” ซึ่งเป็นการอ้างอิงที่ชัดเจนถึงพระยาห์เวห์ (อพยพ 3:14)³¹ พวกเขาชนหน้าลงและนมัสการพระเจ้า เราได้เห็นอีกครั้งว่าไม่มีการกล่าวถึงพระเมษโปดก

พระคัมภีร์ตอนสุดท้ายที่มีทั้งคำ πᾶτω และ προσκυνέω ก็คือวิวรณ์ 19:4-6 (ดูที่ขีดเส้นใต้) ที่ไม่ได้กล่าวถึงพระเมษโปดกเลย

⁴ผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนกับสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้นทรุดตัวลงกราบนมัสการพระเจ้าผู้ประทับบนพระที่นั่ง และพวกเขาร้องว่า “อาเมน ฮาเลลูยา!” ⁵แล้วมีเสียงหนึ่งดังจากพระที่นั่งกล่าวว่า “ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ เป็นผู้ที่ยำเกรงพระองค์ ทั้งผู้ใหญ่และผู้ nhỏ จงสรรเสริญพระเจ้าของเราเถิด!” ⁶จากนั้นข้าพเจ้าก็ได้ยินคล้ายเสียงผู้คนมากมายเหมือนเสียงน้ำเซียวกรากและเหมือนเสียงฟ้าร้องก็ยก้องว่า “ฮาเลลูยา! เพราะพระเจ้าองค์เจ้านายผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดของเราทรงครอบครองอยู่” (วิวรณ์ 19:4-6 ฉบับ NIV)

เมื่อผมยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมเคยคิดว่าบุคคลที่เป็นจุดศูนย์กลางรวมของการนมัสการในวิวรณ์คือพระเยซู แต่ที่เราเห็นมันกลับเป็นว่า พระองค์ไม่ได้รับการนมัสการในวิวรณ์ด้วยซ้ำ ผม

³¹ อพยพ 3:14 พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า “เราเป็นผู้ซึ่งเราเป็น” แล้วพระองค์ตรัสว่า “ไปบอกชนชาติอิสราเอลดังนี้ว่า ‘พระองค์ผู้ทรงพระนามว่าเราเป็น ทรงใช้ข้าพเจ้ามาหาท่านทั้งหลาย’” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

สามารถหาได้เพียงตัวอย่างเดียวเท่านั้นที่ใกล้เคียงและในกรณีนี้คำว่า πῖπτω (*piptō*, ทูตตัวลง) เกี่ยวข้องกับการยกย่องเทิดทูนพระเมษโปดก (วิวรณ์ 5:14) แต่นั่นอยู่ในบริบทของการนมัสการพระยาห์เวห์ วิวรณ์บทที่ 4 และ 6 มุ่งเน้นไปที่การนมัสการพระยาห์เวห์ และในระหว่างสองบทนี้คือ วิวรณ์ 5:8 ที่สิ่งมีชีวิตทั้งสี่หมอบกราบลงเบื้องหน้าพระเมษโปดก ท่ามกลางการนมัสการพระยาห์เวห์ทั้งหมดนั้น แต่ก็มีเพียงหนึ่งตัวอย่างของการเทิดทูนยกย่องพระเมษโปดก

ที่ไม่มีการนมัสการพระเยซูในวิวรณ์นั้นยิ่งทำให้ต้องแปลกใจยิ่งขึ้น เมื่อทราบความจริงว่ามีการกล่าวถึงพระเมษโปดกถึง 28 ครั้งในวิวรณ์ (4x7) แต่กระนั้นก็ไม่มีตัวอย่างที่พระเยซูทรงเป็นจุดศูนย์กลางโดยตรงของการนมัสการ แม้จะมีตัวอย่างหนึ่งที่ไม่ใช่การนมัสการพระเยซูโดยตรง เพราะพระองค์ทรงรับการนมัสการร่วมกับพระเจ้า (พระยาห์เวห์)

ลูกแกะเมษโปดกที่ถูกฆ่า

ในวิวรณ์ คำว่า “ลูกแกะ”³² ได้ใช้ครั้งหนึ่งกับสัตว์ร้ายผู้เป็นปฏิปักษ์พระคริสต์ ที่เลียนแบบลูกแกะเมษโปดกองค์จริง ซึ่งก็คือพระเยซูคริสต์ดังนี้ “แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มันมีสองเขาเหมือนลูกแกะแต่พูดเหมือนพญานาค” (วิวรณ์ 13:11 ฉบับ NIV) คำกรีกของ “ลูกแกะ” ตรงนี้คือ “ἀρνίον” นอกจากวิวรณ์แล้วเราจะพบคำนี้เฉพาะในยอห์น 21:15 ที่ปรากฏในรูปของพหูพจน์ (ἀρνία)

เมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้ว พระเยซูตรัสกับซีโมนเปโตรว่า “ซีโมนบุตรยอห์นเอ๋ย ท่านรักเรายิ่งกว่าสิ่งเหล่านี้จริง ๆ หรือ?” เขาตอบว่า “ใช่แล้ว พระเจ้าข้า พระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์รักพระองค์” พระเยซูจึงตรัสว่า “จงเลี้ยงลูกแกะของเรา” (ยอห์น 21:15 ฉบับ NIV)

ทำไมพระเยซูจึงตรัสว่า “จงเลี้ยงลูกแกะของเรา” ในข้อ 15 ซึ่งต่างกับที่พระองค์ตรัสถึงสองครั้งในข้อ 16 และ 17 ว่า “จงดูแลแกะของเรา”³³? พระองค์กำลังตรัสกับเปโตรว่า “จงเลี้ยงดูแลแกะของเรา แต่จงเลี้ยงดูลูกแกะตัวน้อยของเราเป็นพิเศษ” คุณจะคุ้นกับภาพของผู้เลี้ยงแกะที่อุ้มลูกแกะตัวน้อยไว้ในอ้อมแขนของเขา ผู้เลี้ยงแกะจะอุ้มแกะโตได้ยาก แต่จะสามารถอุ้มลูกแกะตัวน้อยไว้ในอ้อมแขนของเขาได้

³² พระคัมภีร์ไทยใช้ “พระเมษโปดก” (Lamb) กับพระเยซู เป็นคำเดียวกับ “ลูกแกะ” (lamb) จาก ἀρνίον คำกรีกเดียวกัน (ผู้แปล)

³³ “feed my lambs กับ feed my sheep” คำว่า lamb ภาษากรีกคือ ἀρνίον คำว่า sheep ภาษากรีกคือ πρόβατα (ยอห์น 21:16 พระองค์ตรัสกับเขาครั้งที่สองว่า “ซีโมนบุตรยอห์นเอ๋ย ท่านรักเราหรือ?” เขาตอบว่า “ใช่ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์รักพระองค์” พระองค์ตรัสกับเขาว่า “จงดูแลแกะของเราเถิด”) - ผู้แปล

เมื่อโยห์นผู้ให้บัพติศมาพูดถึง “ลูกแกะเมฆโปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับบาปของโลกไป” เขาใช้คำต่างกันคือใช้คำ “ἀμνός” (*amnos*, ลูกแกะ) กับ “พระเมฆโปดก”

วันต่อมาโยห์นเห็นพระเยซูกำลังเสด็จมาทางเขา จึงกล่าวว่า “จงดูลูกแกะเมฆโปดกของพระเจ้าผู้ทรงรับบาปของโลกไป!” (โยห์น 1:29 ฉบับ NIV)

เมื่อเขามองเห็นพระเยซูกำลังเสด็จผ่านไป เขาจึงพูดว่า “จงดูลูกแกะเมฆโปดกของพระเจ้า!” (โยห์น 1:36 ฉบับ NIV)

“ἀμνός” (*amnos*) ตรงนี้หมายถึง “ลูกแกะ” ในขณะที่อีกคำหนึ่ง “ἀρνίον” (*arnion*) บอกถึงสิ่งที่เล็กที่หมายถึง “ลูกแกะตัวน้อย” วิวรรณ์ใช้คำหลังและไม่ใช้คำแรกเมื่อกล่าวถึงพระเยซู คำแรก (ἀμνός, *amnos*) ใช้ในกิจการ 8:32 ซึ่งเป็นคำอ้างอิงจากอิสยาห์ 53:7

ชั้นที่กำลังอ่านพระคัมภีร์ตอนนี้ก็กล่าวว่า “ท่านถูกนำตัวไปเหมือนแกะที่ถูกนำไปฆ่าและเหมือนลูกแกะที่เจียบอยู่ต่อหน้าผู้ตัดสิน ท่านก็ไม่ได้ปริปากเช่นกัน” (กิจการ 8:32 ฉบับ NIV)

ท่านถูกกดขี่ข่มเหงและทุกข์ทรมาน แต่ก็ไม่เคยปริปาก ท่านถูกนำตัวไปเหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า และเหมือนแกะที่เจียบอยู่ต่อหน้าคนตัดสิน ท่านจึงไม่ได้ปริปากของท่าน (อิสยาห์ 53:7 ฉบับ NIV)

“ἀμνός” (*amnos*) คำเดียวกันนี้ก็ใช้ใน 1 เปโตร 1:19 กับพระเยซูผู้เป็นลูกแกะที่สมบูรณ์ไร้ตำหนิ หรือจุดตำหนิ (เปรียบเทียบกับ 1 โครินธ์ 5:7 ซึ่งพูดถึง “ปัสกา” นั่นก็คือลูกแกะปัสกา)

ดังนั้นเหตุใดวิวรรณ์จึงใช้คำอื่นสำหรับ “ลูกแกะ” (ἀρνίον, *arnion*) เพื่ออ้างถึงพระเยซู? และเหตุใดลูกแกะเมฆโปดก (Lamb) จึงเป็นภาพที่สำคัญที่สุดของพระเยซูในวิวรรณ์จนคำ “ลูกแกะเมฆโปดก” มีปรากฏถึง 28 ครั้งในวิวรรณ์?

เรานึกภาพออกไหมที่พระเยซูทรงเป็นลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า? ลูกแกะที่ใช้เป็นเครื่องบูชารวมทั้งลูกแกะปัสกาจะมีอายุหนึ่งปี ดังนั้นจึงยังเล็กมาก ทำไมลูกแกะจึงมาเป็นภาพของพระเยซูในวิวรรณ์? มันไม่ใช่ภาพที่ดึงดูดใจผู้คนอย่างแน่นอน เราต้องการวีรบุรุษสงคราม คนที่ส่งผ่าเผยอย่างกษัตริย์ชาอูลที่สูงเด่นกว่าใครทั้งหมด

และปรากฏว่าสิงโตแห่งเผ่ายูดาห์ (วิวรรณ์ 5:5) ก็เป็นลูกแกะเมฆโปดกที่ถูกฆ่าเช่นกัน (ข้อ 6) ลูกแกะเป็นสัตว์ที่เป็นพิษเป็นภัยน้อยที่สุดในบรรดาสัตว์ทั้งหลายที่เราคุ้นเคย สัตว์อีกชนิดที่ไม่เป็น

พิษเป็นภัยเหมือนอย่างลูกแกะก็อาจเป็นกระต่าย แม้แต่หมีโคอาลา³⁴ก็อาจช่วยคุณได้ถ้าคุณไม่ระวัง แต่ลูกแกะไม่สามารถจะช่วยคุณหรือกักคุณได้ ทำไมพระคัมภีร์จึงจบด้วยภาพของลูกแกะนี้? ทำไมการเปิดเผยของพระคัมภีร์จึงสรุปลงด้วยภาพของลูกแกะตัวเล็ก ๆ ที่ช่วยตัวเองไม่ได้?

พระเมษโปดกไม่ได้เป็นจุดศูนย์กลางรวมของการนมัสการในวิวรณ์เลย มีเพียงครั้งเดียวในวิวรณ์ที่พระเมษโปดกอาจเป็นจุดศูนย์กลางรวมของการนมัสการ และในตัวอย่างนั้นพระเมษโปดกอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้าผู้ประทับบนพระที่นั่งของพระองค์ พระเมษโปดกไม่ได้ประทับบนพระที่นั่งนั้น เพราะตำแหน่งนั้นเป็นที่ประทับของพระเจ้าผู้ถูกกล่าวถึง 12 ครั้งว่าประทับบนพระที่นั่งนั้น พระเยซูทรงมีพระที่นั่งของพระองค์เอง แม้พระองค์จะมีพระที่นั่งของพระองค์อยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์ก็ตาม ผู้ที่ประทับบนพระที่นั่งที่เป็นศูนย์กลางจะเป็นพระยาห์เวห์เสมอ

ในวิวรณ์นี้ ผมเห็นพระบัญชาของพระเจ้าผู้ทรงเห็นล่วงหน้าถึงความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่จะมีต่อมาและทรงตั้งพระทัยให้ภาพของพระเยซูเป็นลูกแกะพระเมษโปดกกับเรา ยิ่งกว่านั้นพระวิญญาณไม่ได้มีส่วนสำคัญในวิวรณ์นอกจากในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักร เพราะพระวิญญาณของพระเจ้าทำงานในคริสตจักร

หลักการฝ่ายวิญญาณยืนยันภาพของพระเยซูที่เป็นลูกแกะเมษโปดกที่พบได้ใน 2 โครินธ์ 12:9

แต่พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “พระคุณของเราเพียงพอสำหรับเจ้า เพราะฤทธิ์อำนาจของเราจะได้ปรากฏเต็มที่ในความอ่อนแอ” ฉะนั้นข้าพเจ้าจะอวดความอ่อนแอของข้าพเจ้าด้วยความยินดีอย่างมาก เพื่อฤทธิ์อำนาจของพระคริสต์จะได้อยู่กับข้าพเจ้า (2 โครินธ์ 12:9 ฉบับ NIV)

นี่คือคำตอบของพระเจ้าต่อคำวิงวอนของเปาโลสามครั้ง เพื่อให้เอาหนามออกจากเนื้อของเขา หลังจากนั้นเปาโลกล่าวว่า “พระองค์ทรงถูกตรึงตายบนไม้กางเขนในความอ่อนแอ กระนั้นพระองค์ก็ทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ในทำนองเดียวกันเราก็อ่อนแอในพระองค์ แต่โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เราจะมีชีวิตอยู่กับพระองค์เพื่อรับใช้ท่าน” (2 โครินธ์ 13:4 ฉบับ NIV)

ในฉบับภาษาอังกฤษ เราจะสังเกตเห็นรูปไวยากรณ์ที่เป็นกาลในอดีตว่าพระเยซู “ได้ทรงถูกตรึงตายในความอ่อนแอ” แล้วจึงเป็นรูปของกาลปัจจุบันว่า “กระนั้นพระองค์ก็ทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า”³⁵ เปาโลจึงใช้หลักการเดียวกันนี้กับเราว่า “ในทำนองเดียวกัน เราก็อ่อนแอในพระองค์ แต่โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เราจะมีชีวิตอยู่กับพระองค์เพื่อรับใช้ท่าน”

³⁴ koala

³⁵ “He was crucified in weakness, yet he lives by God’s power”

เราได้เห็นแล้วว่า พระเยซูไม่ได้ทรงทำสิ่งใดในนามของพระองค์เองเลย นี่เป็นกุญแจสำคัญที่จะเข้าใจศาสนาคริสต์เกี่ยวกับพระคริสต์ในพระคัมภีร์ใหม่³⁶ การที่พระองค์ไม่ได้ทำสิ่งใดในนามของพระองค์เองนั้นเป็นความจริงในช่วงพันธกิจของพระองค์ในโลกนี้ และยังคงเป็นความจริงมาจนทุกวันนี้ แม้จนบัดนี้พระองค์ก็ทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์และไม่ได้กระทำสิ่งใดในนามของพระองค์เอง เคล็ดลับของฤทธิ์อำนาจของพระเยซูอยู่ที่การเป็นลูกแกะซึ่งเป็นสัตว์ที่อ่อนแอเป็นพิเศษ แม้แต่แกะที่โตเต็มวัยก็ยังปกป้องตัวเองไม่ได้โดยเฉพาะจากหมาป่า พระเยซูที่เป็นลูกแกะเมฆโปดกจึงเป็นภาพของความอ่อนแอที่สุด และเราจะเข้าใจประเด็นของความอ่อนแอที่สุดของพระองค์ได้อย่างชัดเจนจากคำที่เปาโลกล่าวว่า พระเยซูก็ทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์เท่านั้น แม้จนถึงขณะนี้คำกล่าวอยู่ในรูปกริยาของกาลปัจจุบัน พระองค์ไม่ได้เป็นแค่ลูกแกะเท่านั้นแต่ทรงเป็นลูกแกะตัวน้อย ลูกแกะที่ถูกฆ่าโดยการตรึงตายบนกางเขน แต่ตอนนี้พระองค์ทรงพระชนม์อยู่โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า พระคัมภีร์ได้ให้ภาพของพระคริสต์กับเราที่พระองค์ไม่มีโอกาสจะเท่าเทียมกับพระเจ้าได้เลย

ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ทำลายพระกิตติคุณ ในอดีตที่ผ่านมาผมมีส่วนร่วมในเรื่องนี้ด้วยการประกาศพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ที่ตรงข้ามกับพระคริสต์ตามพระคัมภีร์อย่างสิ้นเชิง เมื่อผมยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมไม่รู้จริงๆว่ามีภาพของลูกแกะตัวน้อยที่อ่อนแอที่สุดมันตรงข้ามกับความคิดของคนฝ่ายเนื้อหนัง นั่นเป็นเหตุที่ผมไม่สามารถเข้าใจภาพนี้ และเรื่องที่จะยอมรับก็ยังไม่ต้องพูดถึงเลย แต่ตอนนี้ผมกำลังเรียนรู้ที่จะมองสิ่งต่างๆในทางฝ่ายวิญญาณมากขึ้น

พระองค์เป็นอย่างไร เราก็คืออย่างนั้นในโลกนี้ เราจะอ่อนแอเช่นเดียวกับพระเยซู แต่มีชีวิตโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า คนฝ่ายเนื้อหนังจะรับสิ่งนี้ได้ยาก คริสเตียนทั้งหลายต้องการพระคริสต์ที่เต็มด้วยฤทธิ์อำนาจ เต็มด้วยรัศมีและความยิ่งใหญ่ ไม่ใช่พระคริสต์ที่อ่อนแอและไม่มีฤทธิ์อำนาจและมีชีวิตโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าแต่เพียงอย่างเดียว ยิ่งกว่านั้นทรงเป็นพระคริสต์ผู้ไม่ทำสิ่งใดในนามของพระองค์เอง แต่ทรงทำทุกสิ่งในนามของพระยาห์เวห์ เมื่อเราทำสิ่งใดในนามของพระเยซูอย่างที่เราควรทำหากเราเป็นสาวกของพระองค์ เราจะตระหนักว่าเรากำลังกระทำในนามของพระองค์ผู้ที่ไม่เคยกระทำสิ่งใดในนามของพระองค์เอง แต่กระทำในนามของพระบิดา

ความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวถูกแสดงให้เห็นอย่างมากในวิวรณ์ ในภาพนิมิตของยอห์นในสวรรค์จะมีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ได้รับการนมัสการเหนือสิ่งอื่นใด พระเจ้าทรงเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกพูดถึงว่าประทับบนพระที่นั่งตรงใจกลาง แม้เราเองจะนั่งบนที่นั่งของเราเช่นเดียวกับพวกผู้อาวุโสที่นั่งบนที่นั่งของพวกเขา ตรงนี้เรากำลังพูดถึงพระที่นั่งที่สำคัญที่สุดซึ่งอยู่ตรงใจกลางที่พระยาห์เวห์

³⁶ New Testament Christology หรือ “การศึกษาเกี่ยวกับองค์พระคริสต์ในพระคัมภีร์ใหม่”

ประทับอยู่ บรรดาธรรมิกชนจะนั่งร่วมกับพระเยซู และเราจะนั่งบนพระที่นั่งของพระเยซู³⁷ พระเยซู ถูกจัดให้ประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า³⁸ แต่จุดศูนย์กลางรวมของการนมัสการคือพระยาห์เวห์เสมอและผู้เดียวเท่านั้น

ยืนหยัดเพื่อความจริง

เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ในยุคสุดท้าย ในยุคของเนื้อหนังนี้เรากำลังรับใช้พี่น้องที่รักในคริสตจักร คนในคริสตจักรส่วนใหญ่เป็นคนฝ่ายเนื้อหนังเหมือนกับพวกเรา และพวกเขาก็ขาดความเข้าใจฝ่ายวิญญาณเช่นเดียวกับพวกเรา ถ้าเราจะมีอะไรดีกว่าพี่น้องในคริสตจักรอยู่บ้าง ความแตกต่างจะอยู่ที่ระดับไหน ไม่ใช่แบบไหน เพื่อจะเข้าใจความจริงของพระเจ้า เราจะต้องทูลวิงวอนต่อพระองค์ให้เอาความเป็นเนื้อหนังและความเป็นแบบโลกของเราออกไป

แม้เราจะไม่คู่ควรและอยู่ในเนื้อหนัง บางทีเราอาจได้รับสิทธิพิเศษที่จะยืนหยัดอยู่เพียงลำพังในช่วงอายุของเราเหมือนเอลียาห์ในช่วงอายุของเขา การยืนหยัดอยู่เพียงลำพังไม่ใช่สถานการณ์ที่น่าอิจฉาและมีใครอยากจะอยู่ และเราอาจจะเป็นคนสุดท้ายในบรรดาผู้ใช้ของพระยาห์เวห์ในยุคนี้เหมือนเอลียาห์ในยุคของเขา ในวันข้างหน้าพวกคุณบางคนอาจเจอกับสถานการณ์ที่คุณจะต้องยืนหยัดอยู่เพียงลำพังเหมือนเอลียาห์

ลูกของยุคนี้ฉลาดกว่าลูกของความสว่างในหลาย ๆ ด้าน (ลูกา 16:8)³⁹ พวกเขามักจะมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ชัดเจนกว่าเรา สิ่งน่าเศร้าที่สุดที่อาจเกิดขึ้นกับเราก็คือ การที่เราจะไม่เป็นทั้งคนฝ่ายเนื้อหนังหรือคนฝ่ายวิญญาณ และดังนั้นผลสุดท้ายเราจึงไม่เป็นอะไรสักอย่าง ดังนั้นเราควรต้องตัดสินใจว่าคุณอยากเป็นคนฝ่ายเนื้อหนังก็เป็นเนื้อหนังไปให้สุดทาง ถ้าคุณอยากเป็นคนฝ่ายวิญญาณก็เป็นฝ่ายวิญญาณไปให้สุดทาง แต่ถ้าคุณจะอยู่แบบกึ่ง ๆ กลาง ๆ คุณก็จะลงเอยด้วยการไม่เป็นอะไรสักอย่าง ถ้าคุณอยากจะรักโลก ก็ไปกินและดื่มเถิด และพรุ่งนี้คุณก็จะตาย (1 โครินธ์ 15:32) มิฉะนั้นก็ออกไปให้สุดแล้วเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงขององค์ผู้เป็นเจ้า

เรื่องนี้ทำให้ผมคิดถึงวรรณกรรมจีนที่ผมเคยอ่านอยู่ ผมไม่ใช่ผู้รอบรู้ภาษาจีนแต่ผมก็ชอบอ่านงานเขียนคลาสสิกของจีน งานเขียนพวกนี้เข้าใจยากแต่ที่ผ่านมาผมได้ใช้เวลาศึกษามัน ผมชอบบอก

³⁷ วิวรณ์ 3:21 คนที่ชนะ เราจะให้เขานั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา เหมือนอย่างที่เรามีชัยชนะแล้วและได้นั่งกับพระบิดาของเราบนพระที่นั่งของพระองค์

³⁸ 1 เปโตร 3:22 พระองค์เสด็จสู่สวรรค์ และประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า

³⁹ ลูกา 16:8 “แล้วเศรษฐีก็ชมพ่อบ้านอัสത്യนั้น เพราะเขาทำด้วยความฉลาด เพราะว่าลูกของยุคนี้รู้จักใช้ความฉลาดกับคนในสมัยของพวกเขาดีกว่าลูกของความสว่าง”

ก่อนว่าสิ่งที่ผมได้รำเรียนมาส่วนใหญ่ที่ผมได้คืนอาจารย์ไปหมดแล้ว แต่ผมก็ยังชอบอ่านงานเขียนคลาสสิกเป็นครั้งคราว เพราะลูกของโลกนี้มักจะฉลาดกว่าลูกของความสว่าง และบางคนก็มีความเข้าใจที่ดีเยี่ยม

ผมจะยกจากตอนที่ผมได้อ่านเมื่อไม่นานมานี้ที่เขียนโดย “หันยู๋”⁴⁰ ปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่ที่มีชีวิตอยู่ปลายราชวงศ์ถังและต้นของราชวงศ์ซ่ง เขาเขียน “โบ๋หยี ช่ง” โดยที่ “โบ๋หยี” เป็นชื่อของบุคคลผู้หนึ่งและ “ช่ง” หมายถึง “ค่ายก่อกอง” ดังนั้นจึงหมายถึง “ค่ายก่อกองโบ๋หยี” ในคำประพันธ์นี้ “หันยู๋” กล่าวว่าไม่มีเพียงไม่กี่คนในโลกที่กล้ายืนหยัดเพื่อความจริง คนส่วนใหญ่จะซัดเซไปตามและห่างไกลประโยชน์ของพวกเขาเองมากกว่าจะยืนหยัดเพื่อความจริง

“หันยู๋”เองเป็นคนกล้าหาญมาก ครั้งหนึ่งเขาได้เขียนถึงฮ่องเต้เพื่อขอไม่ให้พระองค์ยอมรับพระชนม์ของพระพุทธเจ้า⁴¹ที่จะนำเข้ามาในพระราชวัง นี่เป็นคำขอที่กล้าหาญเพราะฮ่องเต้ได้ตัดสินใจพระทัยแล้วที่จะนำสัญลักษณ์ชิ้นนี้ของพุทธศาสนาเข้ามาในพระราชวัง แต่ “หันยู๋” ก็คัดค้านอย่างเด็ดขาดที่จะยอมให้พุทธศาสนาได้เข้ามาเติบโตในประเทศจีน และที่สำคัญที่สุดก็คือ ที่จะเข้าไปในพระราชวังของฮ่องเต้ ผมชื่นชมความกล้าที่เกินใครของเขาจริง ๆ

ต่อไปนี้เป็นคำประพันธ์ของ “หันยู๋”

ในค่ายก่อกองโบ๋หยี

ปราชญ์ทั้งหลายที่ยืนหยัดแต่ลำพังและกระทำการอย่างเอกเทศ ด้วยจุดประสงค์เพียงอย่างเดียวที่จะปฏิบัติตามหลักของความชอบธรรม โดยไม่คำนึงถึงสายตาของคนอื่น ๆ คนเหล่านี้เป็นคนที่โดดเด่น เป็นผู้ที่มีความเชื่ออย่างลึกซึ้งในหนทางนั้นและรู้จักตัวเองอย่างชัดเจน มีเพียงไม่กี่คนที่สามารถจะเดินหน้าต่อไปอย่างไม่ลดละ และไม่ถูกความสงสัยมารุมเร้า แม้ว่าจะถูกครอบครัวยึดค้ำคั่นก็ตาม มีเพียงแค่มิคนเดียวในทั้งจักรวรรดิที่สามารถเดินหน้าต่อไปอย่างไม่ลดละ และไม่ถูกความสงสัยมารุมเร้า แม้ว่าจะถูกบ้านเมืองหรืออำเภอยึดค้ำคั่น มีเพียงแค่มิคนเดียวในร้อยปีหรือในพันปีที่จะเดินหน้าอย่างไม่ลดละ และไม่ถูกความสงสัยมารุมเร้า แม้ว่าจะมีการยึดค้ำคั่นจากคนทั้งโลกก็ตาม

ต่อไปนี้เป็นคำแปลประโยคต่อประโยคของผม

⁴⁰ Hanyu (韩愈) ผู้เขียน Boyi Song (伯夷颂)

⁴¹ หรือ “พินของพระพุทธเจ้า” (ผู้แปล)

เขากล้าที่จะยืนหยัดเพียงลำพัง
และทำการอย่างเอกเทศ
แน่วแน่ในความชอบธรรมเท่านั้น ไม่ใช่ในสิ่งอื่น
เขาไม่สนใจว่าจะมีใครเห็นชอบด้วย หรือไม่เห็นชอบ
คนเหล่านี้เป็นคนที่โดดเด่น
ผู้เชื่อในหนทางที่ถูกต้อง
ด้วยความแน่วแน่
เขายังรู้จักตัวเขาเอง
และเข้าใจในสิ่งที่เขากำลังทำอยู่
ถ้าครอบครัวไม่ยอมรับเขา
เขาก็ยังคงตั้งใจแน่วแน่ที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้องอย่างไม่ต้องสงสัย
คนเช่นนี้หาได้ยาก
ถ้าหากมีสถานการณ์ที่ทั้งประเทศหรือทั้งมณฑล
หรือทั้งจังหวัดยืนขึ้นต่อต้านเขา
มีใครบ้างกล้าทำสิ่งที่ถูกต้องโดยไม่สงสัยเลย?
ในทั่วใต้ฟ้าสวรรค์ทั้งหมด คนแบบนี้ไม่มีใครเหมือนในโลกทั้งใบ
ถ้าคนทั้งโลกไม่ยอมรับเขา
เขาก็ยังคงตั้งใจแน่วแน่ที่จะดำเนินในความจริงต่อไปโดยไม่ลังเล
ในร้อยหรือในพันปี
อาจมีคนเดียวเท่านั้น

นี่เป็นความเข้าใจอย่างลึกซึ้งที่ยอดเยี่ยม! เนื่องจากความเป็นเนื้อหนังของเรา เราจึงต้องการการยอมรับจากคนอื่น ๆ ในยุคสมัยนี้และยืนอยู่ในหมู่คนส่วนใหญ่ แต่ไม่ใช่เอลียาห์ บทกวียกย่องโบหียของหั้นยูน่าจะใช้กับเอลียาห์ได้ ในหนึ่งพันปีมีคนแบบเดียวกับเอลียาห์เพียงแค่คนเดียว ดังนั้นปราชญ์อย่างหั้นยู่จึงแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจที่เยี่ยมยอดทั้งในคำประพันธ์นี้และในคำประพันธ์อีกจำนวนมาก ผมให้คุณดูเฉพาะคำประพันธ์ก่อนแรก ผมเว้นตอนที่สองเพราะในส่วนนั้นหั้นยู่หาแบบอย่างมาเป็นตัวอย่างเพื่ออธิบายประเด็นสำคัญของเขาไม่ได้แม้แต่ตัวอย่างเดียว เขา

เลยเลือกตัวอย่างที่ค่อนข้างแย่มากจากชีวิตของโบห์มที่ชื่อของเขายู่ใน “ค่ายย่องโบห์ม” ผมข้ามตัวอย่างนั้นเพราะมันไม่ได้เป็นตัวอย่างที่ดี แต่ผมไม่ตำหนิหั้นยู่ที่ยกตัวอย่างไม่ดีเพราะเขาไม่ได้มีเอเลียทให้เห็นเป็นตัวอย่าง เขาไม่สามารถนึกถึงตัวอย่างดี ๆ ในช่วงห้าพันปีของประวัติศาสตร์จีน ตัวอย่างที่ดีที่สุดที่หั้นยู่คิดขึ้นมาได้ก็คือตัวอย่างของโบห์ม

ผมอธิษฐานขอพระเจ้าโปรดประทานพระพรแก่พวกคุณ และพระองค์จะทรงพอพระทัยที่จะประทานความกล้าหาญให้คุณที่จะเป็นเหมือนคนที่ในพันปีจะมีสักคนหนึ่ง คนที่จะยืนหยัดต่อต้านการต่อต้านคนทั้งโลก และยืนหยัดจนกว่าชีวิตจะหาไม่

ผมหวังว่ารากฐานของความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ได้ถูกวางออกมาให้คุณได้เห็นอย่างชัดเจนและคุณได้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เราจำเป็นต้องคิดและทบทวนใหม่บางประเด็น และในที่สุดจะเห็นว่าพระยาห์เวห์เป็นพระองค์ผู้ที่ประทับบนพระที่นั่งตามในวิโรจน์ และเห็นความงดงามของพระเยซูที่ฤทธิ์อำนาจไม่ได้อยู่ในพระกำลังของพระองค์เอง แต่อยู่ในฤทธิ์อำนาจของผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดซึ่งทำงานผ่านผู้ที่เต็มใจจะอ่อนแอ นี่เป็นหลักการที่ผมหวังจะปฏิบัติตามเพื่อฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าจะได้สำแดงอย่างเต็มที่ผ่านทางผม ยิ่งผมอ่อนแอเท่าไร ฤทธิ์อำนาจของพระองค์ก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ผมต้องด้อยลง พระองค์ต้องใหญ่ขึ้น เมื่อคุณนำหลักการที่ควบคุมชีวิตของพระเยซูมาปฏิบัติใช้กับตัวคุณเอง คุณจะเห็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัวคุณ ขอพระเจ้าทรงได้รับพระเกียรติผ่านทางชีวิตของพวกคุณด้วยเถิด

บทที่ 15

ชีวิตของลูกแกะเมฆโปดก

คำสอนเดิมเรื่องความเชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียว – ช่วงของการเปลี่ยนผ่าน

เมื่อเราได้สรุปคำสอนเรื่องความเชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวของเรา จึงมีคำถามว่าเราควรทำอย่างไรกับคำสอนเดิม (ที่สอนในการประชุมของผู้ดูแลภูมิภาคในปี 2005 ที่บาห์ลี) คำตอบของผมก็คือ เราจะไม่ใช่คำสอนเดิม แต่จะใช้คำสอนใหม่นี้แทน ผมจะบอกที่มาของเรื่องนี้คร่าวๆ

ผมอยากจะพูดตามตรงว่า คำสอนเดิมเรื่องความเชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวนั้นค่อนข้างจะแตกต่างจากการสอนครั้งล่าสุดที่สำคัญในหลายทาง การเปลี่ยนจากการเชื่อในตรีเอกานุภาพมาเชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวในช่วงสามปีกว่าที่ผ่านมาเป็นเรื่องยากสำหรับผม และผมก็เข้าใจได้ว่ามันจะยากขนาดไหนกับพวกคุณบางคน การเปลี่ยนจากความเชื่อในตรีเอกานุภาพมาเป็นความเชื่อว่ามีพระเจ้าเพียงองค์เดียวนั้นยากและต้องใช้ความพยายามสำหรับผมเพราะผมต้องคิดใหม่ในทุกด้านของหลักคำสอนและการนำมาใช้ในฝ่ายวิญญาณ การเปลี่ยนแปลงอาจเป็นเรื่องยากสำหรับคุณ แต่คุณอาจไม่รู้ว่ามันต้องใช้ความพยายามมากแค่ไหนสำหรับผม ผมเข้าใจความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้ดีกว่าพวกคุณทุกคนและเข้าใจได้ดีกว่าเกือบทุกคนในโลกนี้เพราะผมได้ทุ่มเททั้งชีวิตของผมในการศึกษาความเชื่อนี้ แต่องค์ผู้เป็นเจ้าทรงเริ่มเปิดตาของผมด้วยพระเมตตาของพระองค์

เราคุ้นกับเรื่องราวของชายตาบอดที่พระเยซูทรงรักษาเขาให้หายที่เบธไซดา (มาระโก 8:22-26)¹ พระเยซูทรงพบชายตาบอดผู้นี้และพาเขาออกมานอกหมู่บ้านเพื่อหนีจากฝูงชน แล้วพระองค์ก็ทรงบ้วนน้ำลายลงที่ตาของเขาและถามเขาว่า “ท่านเห็นอะไรไหม?” เขาตอบว่า “ข้าพระองค์มองเห็นคน

¹ มาระโก 8:22-26 พระองค์กับพวกสาวกจึงไปยังเมืองเบธไซดา มีบางคนพาคนตาบอดคนหนึ่งมาหาพระองค์ และทูลอ้อนวอนขอให้พระองค์ทรงสัมผัสคนนั้น พระองค์จึงทรงจู่มือคนตาบอดออกไปนอกหมู่บ้าน เมื่อทรงบ้วนน้ำลายลงที่ตาของคนนั้นและวางพระหัตถ์บนตัวเขาแล้ว พระองค์ตรัสถามว่า “ท่านเห็นอะไรบ้างหรือไม่?” คนนั้นเงยหน้าดูแล้วทูลว่า “ข้าพระองค์มองเห็นคนเหมือนต้นไม้เดินไปเดินมา” พระองค์จึงวางพระหัตถ์บนตาของเขากลับแล้วเขาก็เพ่งดูและดาก็หายเป็นปกติ มองเห็นสิ่งต่างๆ ชัดเจน พระองค์จึงตรัสสั่งให้คนนั้นกลับไปบ้านของตนเองและทรงกำชับว่า “อย่าเข้าไปในหมู่บ้านนั้น”

เหมือนต้นไม้เดินไปมา” เขามองเห็นคนแต่ไม่ชัด พระเยซูจึงวางพระหัตถ์ของพระองค์บนตาของเขารีกครั้ง และชายนั้นก็มองเห็นทุกอย่างชัดเจน

คำสอนเดิมเรื่องความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวเป็นขั้นตอนแรกในการเปิดตาของผม องค์ผู้เป็นเจ้าของกำลังเปิดตาของผมและผมกำลังเห็นความจริง แต่ไม่ชัดเท่าที่ควร ก็เช่นเดียวกับที่พระเยซูทรงรักษาชายตาบอดในสองขั้นตอน บางครั้งพระเจ้าจะทำเช่นเดียวกันนั้นกับเรา ในกรณีของผม นั้นผมคิดว่าองค์ผู้เป็นเจ้าของได้ทรงเตรียมการเปลี่ยนจากความเชื่อในตรีเอกานุภาพมาเป็นความเชื่อในพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวโดยเผยให้เห็นในสองขั้นตอน เพราะว่าผมอาจจะรับความตกใจในการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันไม่ได้ อาจด้วยเหตุผลที่คล้ายกันนี้ องค์ผู้เป็นเจ้าของจึงทรงให้ชายตาบอดมีเวลาปรับตัวกับความตกใจที่ได้เห็นทุกอย่างชัดเจน หลังจากมีชีวิตอยู่ในความมืดและตาบอดมาหลายปี

ในคำสอนเดิมหกบทของการเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวนั้น ยังมีความเชื่อในตรีเอกานุภาพติดมากับผม บางครั้งผมก็นำเอาความเชื่อในตรีเอกานุภาพของผมเข้ามาปน ดังนั้นองค์ผู้เป็นเจ้าของจึงต้องนำผมออกมาที่ละก้าว ในทำนองเดียวกับการเปลี่ยนที่เกิดกับคุณและกับคริสตจักรก็อยู่ในสองขั้นตอนเช่นกัน ผมไม่มีเจตนาให้เป็นเช่นนั้น ผมแค่ทำตามการทรงนำขององค์ผู้เป็นเจ้าของมาถึงจุดนั้น เนื่องจากนี่เป็นทางที่พระองค์ทรงสำแดงความจริงกับผม ทางเลือกตรงหน้าผมก็คือ ไม่แบ่งปันอะไรเลยกับพวกคุณ หรือว่าแบ่งปันสิ่งที่ผมได้เห็นจากองค์ผู้เป็นเจ้าของ

ในคำสอนเดิมนั้น ผมจะใช้คำพูดของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ อย่างเช่น “การบังเกิด ที่ไม่ได้ถูกสร้าง” เพื่อพยายามที่จะสานแนวคิดนี้ให้เป็นความเชื่อในพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว ความจริงแล้วแนวคิดนี้แทบจะเป็นหัวใจสำคัญของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ แต่ในเวลานั้นผมไม่ได้ตั้งแนวคิดที่ผมเห็นว่าน่าดึงดูดใจ เพราะสำหรับผมแล้ว การที่พระบุตรทรงมาบังเกิดก็ดูดีกว่าที่จะทรงถูกสร้างขึ้น

ถ้าคุณคุ้นเคยกับประวัติศาสตร์ศาสนา² คุณจะรู้ถึงความสำคัญในการที่ผมสานแนวคิดในเรื่อง “การบังเกิด” ในบทต่างๆในบริบทที่เราารู้จักกันว่า “เกิดมาจาก” ซึ่งเป็นคำที่มาจากคำสอนของความเชื่อแบบนอสติก³ คุณอาจไม่รู้อะไรมากเกี่ยวกับความเชื่อแบบนอสติก ฉะนั้นผมจะไม่พูดถึงในตอนนี ในแนวคิดของการเกิดมาก็คือ มีสิ่งที่เกิดจากหรือออกมาจากอีกสิ่งหนึ่ง ความคิดในเรื่อง Logos (พระวาตะ) ว่าเกิดมาจากพระเจ้านั้นรับมาจากปรัชญากรีก เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพนั้น ผมก็ยังคงทำตามแนวปรัชญากรีก ซึ่งเป็นรากฐานที่แท้จริงของหลักคำสอนในความเชื่อตรีเอกานุภาพ ความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่สามารถจะเอามาจากพระคัมภีร์ได้ ดังนั้นคุณจึงต้องเอามา

² Theology (เทววิทยา) หมายถึงการศึกษาเกี่ยวกับพระเจ้า (ผู้แปล)

³ Gnosticism ความเชื่อในช่วงศตวรรษที่ 1 ของคริสเตียนที่ยอมรับด้านมืดบางอย่างเข้ามารวมอยู่ในความรู้ คือเชื่อว่าความรู้ที่ปิดซ่อนอยู่จะนำไปสู่ความรอด (ผู้แปล)

จากปรัชญากรีกที่ผ่านกระบวนการคิดของนักคิดอย่างเช่นไฟโล⁴ ชาวอียิปต์หลอมรวมปรัชญากรีกกับความคิดของชาวอียิปต์เข้าด้วยกัน และเปลี่ยน Logos (พระวาตะ) ให้เกิดมาจากพระเจ้า ทั้งหมดนี้คือปรัชญาของคนที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า⁵ ในที่สุดคริสตจักรก็ต้องต่อสู้กับความเชื่อแบบนอสติคเพราะมันกำลังกลายเป็นภัยคุกคามต่อคริสตจักร แต่ความเชื่อแบบนอสติคก็มีพื้นฐานความคิดแบบปรัชญากรีกเช่นเดียวกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

แนวคิดทางปรัชญาเกี่ยวกับ Logos (พระวาตะ) ถูกนำเข้ามาใช้กับยอห์นบทที่ 1 ที่อ่านเกินจากตัวบทโดยกระบวนการของการใส่ความคิดของตนเองเข้าไปในตัวบท⁶ Logos (พระวาตะ) ที่เกิดมาจากพระเจ้านั้นมาบังเกิดจากพระเจ้า เนื่องจากการมาบังเกิดอยู่ในรูปของการเกิดมาจาก เราอาจนึกถึงเด็กที่เกิดมาจากแม่ของตน หรือความสว่างเกิดมาจากดวงอาทิตย์ ผมพยายามใช้แนวคิดของ “การบังเกิดจากพระเจ้า” เพื่อรักษาแนวคิดที่ว่าพระเยซูทรงออกมาจากพระเจ้าซึ่งค้านกับการที่พระองค์ถูกพระเจ้าสร้างขึ้น เมื่อใช้การเปรียบเทียบกับของมนุษย์แล้ว เด็กทารกไม่ได้ถูกแม่สร้างขึ้นแต่เกิดจากแม่ ผมยังคงพยายามรักษาแนวคิดของความเชื่อในตรีเอกานุภาพเรื่องการเกิดจากเอาไว แม้ว่าแนวคิดนี้จะป็นของกรีกและคนต่างชาติที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า และไม่ได้ตามพระคัมภีร์

แต่แนวคิดเรื่องของการเกิดจากนั้น จะเต็มไปด้วยคำถามทางปรัชญาและทางศาสนศาสตร์ อย่างเช่นในกรณีที่คนหนึ่งเกิดมาจากอีกคนหนึ่ง คนที่เกิดมาจะมาทีหลังคนที่แหล่งกำเนิดที่เขาเกิดมาจาก ในแง่ของมนุษย์นั้นแม่จะดำรงอยู่ก่อนเด็กทารก เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าเราจะยอมรับการดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์ พระบุตรก็ยังมาเป็นที่สองในแง่ที่ว่าการดำรงอยู่ของพระองค์ขึ้นอยู่กับพระบิดา แล้วก็ยังความหมายว่าพระองค์ไม่ได้ทรงดำรงอยู่นิรันดร์ในความหมายเดียวกับที่พระบิดาทรงดำรงอยู่นิรันดร์ ไม่ว่าจะทรงมาบังเกิดหรือจะทรงถูกสร้างขึ้น พระบุตรก็ทรงมีจุดเริ่มต้น สิ่งนี้นำไปสู่ปัญหาที่ว่าพระบุตรไม่ได้เท่าเทียมกับพระบิดาอย่างแท้จริง เพราะการดำรงอยู่ของพระองค์ขึ้นอยู่กับพระบิดา แม้กระทั่งในแง่ของการเกิดมาจาก พระบิดาก็ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของการดำรงอยู่ของพระบุตร

คำพูดของความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ว่า “ความสว่างจากความสว่าง” คือความสว่างเกิดมาจากความสว่างนั้น ใช้เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างพระบิดากับพระบุตร แต่มันเป็นคำกล่าวที่ทำลายจุดยืนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพเองในเรื่องความเท่าเทียมกันอย่างสมบูรณ์ของพระบิดากับพระบุตร เพราะเห็นชัดเจนว่าความสว่างที่ออกมาจากดวงอาทิตย์ไม่เท่ากับดวงอาทิตย์ แต่ต้องขึ้นอยู่กับดวงอาทิตย์ที่เป็นแหล่งกำเนิดของมัน ดังนั้นแม้แต่การเปรียบเทียบของความเชื่อในตรีเอกานุภาพของเราก็ไม่ได้สนับสนุนความเท่าเทียมร่วมกันของพระบิดากับพระบุตร เว้นแต่เราจะพูดในแง่ของ

⁴ Philo of Alexandria นักปรัชญาอียิปต์ได้พยายามผสมผสานปรัชญากรีกกับปรัชญาอียิปต์เข้าด้วยกัน

⁵ หรือ “คนที่ไม่มีความเชื่อ”

⁶ Eisegesis คือการตีความเกินจากตัวบท

เนื้อแท้ที่ไม่ใช่บุคคล ในแง่ที่ว่าความสว่างมีเนื้อแท้ร่วมกับแหล่งกำเนิดของความสว่าง เหมือนที่เด็กทารกมีเนื้อแท้ร่วมกับมารดา

แม้เมื่อยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมก็ตระหนักดีถึงจุดอ่อนในคำกล่าวของความเชื่อในตรีเอกานุภาพเช่น “พระเจ้าจากพระเจ้า ความสว่างจากความสว่าง”⁷ จะเป็นไปได้อย่างไรที่พระเจ้าองค์หนึ่งจะมาจากพระเจ้าอีกองค์หนึ่งได้? นี่จะหมายความว่า การดำรงอยู่ขององค์หนึ่งขึ้นอยู่กับอีกองค์หนึ่ง แนวคิดของ “การมาบังเกิด” หมายถึงความเป็นรอง หรือการพึ่งพา (ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของความด้อยกว่า) เพราะองค์หนึ่งต้องพึ่งพาอีกองค์หนึ่งในการดำรงอยู่ของพระองค์ ถ้าแม่ของคุณตัดสินใจไม่ให้คุณเกิด คุณก็จะไม่ได้เกิดและคุณจะมีสิทธิมีเสียงอะไรได้ การเกิดของคุณขึ้นอยู่กับความประสงค์ของพ่อแม่คุณ ยอห์นพูดถึงการเกิดว่า “ไม่ได้เกิดจากเลือด หรือความประสงค์ของเนื้อหนัง หรือความประสงค์ของมนุษย์” (ยอห์น 1:13) มนุษย์เราเกิดมาจากความประสงค์ของเนื้อหนัง พระบุตรไม่สามารถมาบังเกิดได้ เว้นแต่จะมาจากพระประสงค์ของพระบิดา ซึ่งในกรณีนี้พระเยซูไม่ได้เท่าเทียมกับพระบิดาในแง่ของพระประสงค์ คำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่เปิดโอกาสให้เราถกเถียงในเรื่องความเท่าเทียมกันอย่างสมบูรณ์ของพระบุตรกับพระบิดา

ผมอธิบายทั้งหมดนี้เพื่อช่วยให้คุณเข้าใจที่มาของคำสอนเดิมเหล่านี้ ผมกำลังเริ่มเห็นความจริงโดยพระคุณของพระเจ้า แต่ก็ยังเห็นต้นไม้เดินไปมาเหมือนคน ผมยังคงพยายามรักษาความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่ได้ถูกดัดแปลง แต่เราต้องเข้าใจว่าการรักษาความเชื่อในตรีเอกานุภาพไว้นั้นต้องแลกกับความสูญเสียฝ่ายวิญญาณอย่างหนัก ตัวอย่างเช่น ถ้าเราอ้างเหตุผลสนับสนุนการดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์ เราก็จะรับโทษทัณฑ์สูง เพราะมันจะหมายความว่าพระเยซูไม่ใช่มนุษย์จริง ๆ เพราะว่ามันมนุษย์จริง ๆ จะไม่ดำรงอยู่ก่อนในความหมายอย่างที่ว่าถึงพระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ และถ้าพระเยซูไม่ใช่มนุษย์จริง ๆ หรือไม่ได้เป็นมนุษย์เลย รากฐานของความรอดของเรา ก็ได้ถูกทำลายไป เพราะ “โดยการเชื่อฟังของมนุษย์คนเดียว ก็ทำให้คนเป็นอันมากเป็นผู้ชอบธรรม” (โรม 5:19) นั่นเป็นการเชื่อฟังของ “มนุษย์คนเดียว” มากกว่าจะเป็นการเชื่อฟังของพระเจ้า (หรือเป็นการเชื่อฟังของผู้เป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์ที่เป็นรากฐานของความรอดของเรา เพราะว่าการไม่เชื่อฟังของมนุษย์คนเดียวคืออาดัมทำให้คนเป็นอันมากเป็นคนบาป⁸ ดังนั้นคนเป็นอันมากจะถูกทำ

⁷ คำกล่าวนี้นี้มาจากหลักข้อเชื่อในจีนที่ทั้งหมด 26 ข้อ หลักข้อเชื่อในจีนฉบับแปลภาษาไทยที่ใช้ในปัจจุบันมี 3 ฉบับคือของศาสนจักรคาทอลิก ของสภาคริสตจักรในประเทศไทย และของคริสตจักรแองกลิคันในประเทศไทย) ผู้แปลนำมาอ้างอิง 5 ข้อจากทั้ง 3 ฉบับดังนี้

ข้อ 1 เชื่อในพระเจ้าองค์เดียว (หรือพระเจ้าหนึ่งเดียว หรือพระเจ้าเป็นหนึ่งเดียว)

ข้อ 3 เชื่อในพระเยซูคริสต์พระบุตรองค์เดียว (หรือหนึ่งเดียว) ของพระเจ้า

ข้อ 5 ทรงเป็นพระเจ้าจากพระเจ้า (หรือทรงเป็นพระเจ้ากำเนิดมาจากพระเจ้า)

ข้อ 6 แสงสว่างจากแสงสว่าง (หรือเป็นองค์ความสว่างจากความสว่าง หรือเป็นองค์ความสว่างจากองค์ความสว่าง)

ข้อ 7 พระเจ้าแท้จากพระเจ้าแท้ (หรือทรงเป็นพระเจ้าแท้จากพระเจ้าแท้)

⁸ โรม 5:19 “เพราะว่าคนจำนวนมากเป็นคนบาป เพราะคนคนเดียวที่ไม่เชื่อฟังอย่างไร คนจำนวนมากก็เป็นคนชอบธรรม เพราะพระองค์ผู้เดียวที่ได้ทรงเชื่อฟังอย่างนั้น”

ให้เป็นผู้ขอบรรรมโดยการเชื่อฟังของมนุษย์คนเดียวซึ่งก็คือพระเยซูคริสต์ สิ่งที่ต้องสูญเสียของการอ้างเหตุผลสนับสนุนเรื่องการดำรงอยู่ก่อนของพระคริสต์คือการปล่อยให้ความรอดของเราสูญเปล่า

พระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ใช่มนุษย์ที่แท้จริง ไม่มีมนุษย์ที่แท้จริงคนไหนที่มีส่วนหนึ่งเป็นมนุษย์และอีกส่วนหนึ่งเป็นพระเจ้า หรือทั้งหมดเป็นมนุษย์และทั้งหมดเป็นพระเจ้า หรือเป็นมนุษย์ครึ่งหนึ่งและพระเจ้าครึ่งหนึ่ง ความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะกำหนดพระคริสต์ตามแนวทางแบบนั้น เพราะความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่เคยยอมรับความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์อย่างแท้จริง และด้วยเหตุนี้บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพจะมีปัญหากับความรอดของพวกเขาเอง

คุณไม่สามารถจะมีสามพระองค์ที่เท่าเทียมกันและดำรงอยู่ด้วยกันตลอดนิรันดร์กันได้หากหนึ่งพระองค์ในนั้นเป็นพระบุตรของอีกพระองค์หนึ่ง ถึงแม้คุณจะบอกว่าพระบุตรไม่ได้ถูกสร้างแต่ความจริงก็ยังคงมีอยู่ว่าความสว่างไม่ได้เท่ากับแหล่งกำเนิดของความสว่างที่ความสว่างออกมาจาก พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ยิ่งมีความเท่าเทียมกันน้อยกว่าอีก เพราะพระองค์ออกมาจากทั้งพระบิดาและพระบุตรตามหลักคำสอนของทางฝั่งตะวันตก หรือเฉพาะพระบิดาตามหลักคำสอนของออร์ทอดอกซ์⁹ ผมจะไม่คุยหาข้อโต้แย้งที่เหลวไหลเหล่านี้ คุณอาจไม่เชี่ยวชาญในศาสนศาสตร์เพียงพอที่จะเข้าใจความสับสนของรากฐานทางปรัชญาของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ความเชื่อในตรีเอกานุภาพมีพื้นฐานของปรัชญา ไม่มีมีพื้นฐานพระคำของพระเจ้า ปัญหาของผมก็คือว่าผมคุ้นกับทั้งสองอย่างและบางครั้งก็จะสับสนอันหนึ่งกับอีกอันหนึ่ง บางทีถ้าคุณไม่รู้หลักปรัชญาอะไรเลยก็จะดีกว่า คุณจะได้อ่านพระคัมภีร์และยอมรับพระคัมภีร์อย่างที่เราปฏิบัติ

เหตุผลที่คุณหลงผิด

เราได้อ่านมัทธิว 22:29 (จงสังเกตคำที่ขีดเส้นใต้)

เยชูวาทอบพวกเขาว่า “สาเหตุที่ท่านหลงผิดก็เพราะท่านไม่รู้ทั้งทานาคและฤทธิเดชของพระเจ้า” (พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ์)¹⁰

พระเยซูตรัสตอบว่า “พวกท่านผิดแล้วเพราะพวกท่านไม่รู้พระคัมภีร์หรือฤทธิเดชของพระเจ้า” (ฉบับ NIV)

⁹ Orthodox

¹⁰ Complete Jewish Bible; และ Tanakh คือพระคัมภีร์ภาษาฮีบรูของชาวยิว

ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ἀπὸ τοῦ· πλανᾷσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μὴδὲ τῆν δόξαν τοῦ Θεοῦ·

พระเยซูบอกพวกสะดูสีว่าพวกเขาได้ “หลงผิด” ในพจนานุกรมภาษากรีกมาตรฐานฉบับต่างๆ นั้นคำว่า “πλανᾷω” (*planaō*) หมายถึง “นอกเส้นทาง” “ไปผิดทาง หรือหันเหไป”, “ซัดเซไป”, “สำคัญผิด”, หรือ “หลอกตัวเอง” คำแปลว่า “พวกท่านผิดแล้ว” ยังอ่อนไปแต่พระคัมภีร์ยิวฉบับสมบูรณ์แปลว่า “ท่านหลงผิด” ที่ยังคงรักษาความแรงของคำไว้

พระเยซูยังทรงใช้คำว่า “รู้” (οἶδα, *oida*) ซึ่งพจนานุกรมภาษากรีกฉบับอาร์น-กิงกริช¹¹ ให้คำนิยามไว้ว่า “คุ้นเคยอย่างสนิทสนม”, “มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด”, “เข้าใจ”

ปัญหาของพวกสะดูสีก็คือพวกเขาไม่ “รู้” พระคัมภีร์หรือฤทธิ์เดชของพระเจ้า เมื่อผมพิจารณาบรรดาบรรพบุรุษและบาทหลวงของคริสตจักรในยุคแรกๆ ผมจึงตระหนักว่ามีเพียงไม่กี่คนที่รู้พระคัมภีร์จริงๆ เรามีงานเขียนมากมายของบรรดาบรรพบุรุษก่อนการประชุมข้อเชื่อแห่งไนเซีย¹² ซึ่งเป็นหนังสือรวมงานเขียนของบรรดาบรรพบุรุษที่อยู่ก่อนสภาสังคายนาแห่งไนเซียครั้งแรกในปี ค.ศ. 325 นอกจากนี้ก็ยังมียงานเขียนชุดหลังจากสภาสังคายนาแห่งไนเซีย¹³ ที่เขียนขึ้นหลังการประชุมข้อเชื่อแห่งไนเซียด้วย

หนังสือรวมงานเขียนทั้งหมดแสดงให้เห็นถึงจำนวนของผู้เขียนที่ค่อนข้างน้อย ดังนั้นจึงไม่ยากที่จะเข้าใจสิ่งที่พวกเขาสอนและความลึกซึ้งในความเข้าใจพระคัมภีร์ของพวกเขา และในบรรดาบาทหลวงสองสามร้อยคนที่อยู่ในการประชุมสภาแห่งไนเซียนั้นมีกี่คนที่รู้พระคัมภีร์จริงๆ?

แม้แต่ออกัสตินผู้เป็นบาทหลวงแห่งฮิปโป¹⁴ ในแอฟริกาเหนือที่มาภายหลังการประชุมสภาแห่งไนเซียหนึ่งศตวรรษและเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องอย่างสูงในคริสตจักรคริสเตียน ก็ไม่รู้ภาษากรีกเลย ออกัสตินสามารถใช้ภาษาละตินเพียงภาษาเดียวเท่านั้นซึ่งก็เหมือนๆ กับบรรดาบรรพบุรุษชาวละตินทั้งหลาย คือบรรดาบรรพบุรุษของคริสตจักรที่พูดภาษาละติน การที่จะเข้าใจพระคัมภีร์ใหม่ภาษากรีก เขาต้องพึ่งการแปลภาษาละติน หากไม่มีความรู้ความเข้าใจพระคัมภีร์ต้นฉบับก็ไม่ใช่เรื่องน่าแปลกใจที่งานเขียนส่วนใหญ่ของเขาจึงมีลักษณะในทางปรัชญา ผมได้รับประโยชน์จากงานเขียนของเขาบางอย่าง โดยเฉพาะ “คำประกาศ” ของเขา และเขาก็มีแนวคิดที่ตืออยู่บ้าง แต่หลายๆ แนวคิดถูกพัฒนาในกรอบของปรัชญาและไม่ใช่อธิบายพระคัมภีร์ที่แท้จริง

¹¹ Arndt-Gingrich lexicon

¹² Ante-Nicene Fathers (อย่าสับสนคำ *ante* ที่หมายถึง “ก่อน” กับ *anti* ที่หมายถึง “ต้าน”)

¹³ First Council of Nicaea; Council of Nicaea

¹⁴ Augustine, bishop of Hippo

บรรพบุรุษชาวกรีกซุ่มโซกในปรัชญากรีก เพราะในยุคนั้นผู้มีการศึกษาทุกคนได้รับการศึกษาตามรากฐานของวรรณกรรมและปรัชญากรีก บรรดาบรรพบุรุษที่พูดภาษากรีกสามารถตรวจสอบพระคัมภีร์ภาษากรีกได้ดีกว่าออกัสติน แต่ถึงกระนั้นก็ไม่มีใครเห็นความเข้าใจที่ลึกซึ้งจากงานเขียนมากมายของพวกเขา งานเขียนส่วนใหญ่ของพวกเขามาจากสิ่งที่พวกเขำบันทึกหรือคำเทศนาของพวกเขาที่ถูกเก็บรักษาไว้และบางอย่างก็เป็นตัวอย่างที่ดีของงานเขียน แต่นั่นไม่ใช่ปัญหาหลัก ปัญหาที่แท้จริงก็คือในที่ประชุมแห่งโนเซียมีหลายร้อยคนมาร่วมประชุมกันเพื่อตัดสินใจเรื่องหลักคำสอน โดยที่พวกเขามีความเข้าใจพระคัมภีร์เพียงแค่พื้นฐานเท่านั้น

ความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์ก็เป็นเรื่องหนึ่ง ฤทธิ์เดชของพระเจ้าก็อีกเรื่องหนึ่ง นี่จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คุณต้องใช้เวลาใคร่ครวญพระคำของพระเจ้า เมื่อผมได้ฟังคำเทศนาของผู้ร่วมงานบางคน ผมมักจะเห็นว่าเป็นคำเทศนาที่ตื้น ๆ ยิ่งคุณเข้าใจพระคัมภีร์ตื้นมากเท่าไร คำเทศนาของคุณก็จะตื้นมากเท่านั้น และการเสริมสร้างพี่น้องก็จะยังได้ผลน้อยลงเท่านั้น

เมื่อไม่นานมานี้มีผู้ร่วมงานคนหนึ่งขอให้ผมฟังเทปคำเทศนาของเขา ผมถามเขาว่าทำไมจะต้องเป็นเทปนี้ด้วย เขาบอกว่า “นี่เป็นหนึ่งในคำเทศนาที่ดีที่สุดของผม” ผมฟังคำเทศนานั้นแล้วหัวใจแทบผ่อ ผมพูดกับตัวเองว่า “โอ้ถั่ง! นี่หรือผู้ร่วมงานที่ผมได้ฝึกอบรมมา การตีความพระคัมภีร์ของเขาทั้งหมดก็ผิด” หลังจากนั้นเขาก็ถามผมว่า “อาจารย์คิดอย่างไรกับคำเทศนาของผม?” ผมพูดว่า “เมื่อผมมีเวลา ผมจะบอกคุณ” ผมไม่รู้ว่าจะบอกเขายังไงดี เพราะผมไม่อยากทำให้เขาผิดหวัง ผมพยายามถ่วงเวลาแต่เขาก็ยังเข้าห้ผม ถ้าเขาสั่งเกตดี ๆ ก็จะรู้ได้จากการลงเลขของผมที่จะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำเทศนาของเขา ซึ่งบอกให้รู้ว่าผมไม่มีอะไรจะพูดอีก ถ้ามันเป็นคำเทศนาที่ดีผมก็คงจะพูดไปแล้ว แต่เขากลับตามเข้าห้ ผมจึงจำเป็นต้องบอกความจริงกับเขา ไม่ต้องบอกก็รู้ว่ามันทำให้เขาหดหู่และท้อแท้ใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผมต้องการจะหลีกเลี่ยง ผมจึงต้องคิดวิธีที่จะหนุนใจเขาอีกครั้ง

ปัญหาก็คือ เขาไม่รู้พระคัมภีร์แม้ว่าจะผ่านการฝึกอบรมทั้งหมดนี้แล้ว การที่คำเทศนาของเขาไม่มีพลัง (มีเพียงไม่กี่คำเทศนาเท่านั้นที่มีพลัง) ไม่ใช่ปัญหาหลัก มันไม่ใช่คำสอนที่ถูกต้องด้วยซ้ำ ดังที่พระเยซูตรัสกับพวกสะดูสีว่า “ท่านหลงผิด” (ฉบับ CJB) หรือ “พวกท่านเข้าใจผิดแล้ว” (ฉบับ ESV) หรือ “พวกท่านสำคัญผิดแล้ว” (ฉบับ NASB) หรือ “พวกท่านผิดแล้ว” (ฉบับ NIV)¹⁵ ผู้ร่วมงานท่านนี้หลอกตัวเองที่คิดเอาว่าคำเทศนาของเขาดี หลักการพื้นฐานนั้นผิด ผมจึงต้องอธิบายกับเขาทีละประเด็นว่า เขาพูดในสิ่งที่ตรงข้ามกับที่พระคัมภีร์สอน

¹⁵ Complete Jewish Bible; English Standard Version; New American Standard Bible; New International Version

ไม่มีฤทธิ์เดชของพระเจ้า

ชีวิตของผู้ร่วมงานท่านนี้ไม่มีอะไรที่เลวร้าย เขาเป็นพี่น้องที่น่ารักมาก แต่เขาไม่ได้มีฤทธิ์เดช เช่นเดียวกับพวกสะดูสี คุณอาจจะเป็นคนที่ดี แต่คุณมีฤทธิ์เดชหรือไม่ นั่นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง นี่เป็น คนละอย่างกัน ในโลกนี้มีคนที่ดีๆ มากมายและในหมู่คนเหล่านี้ก็ยังมีคนที่ไม่ใช่คริสเตียน ซึ่งเป็นคน ที่ดีกว่าและช่วยเหลือเกื้อกูลมากกว่าคริสเตียนส่วนใหญ่มาก มีบางครั้งเมื่อผมกำลังนั่งอยู่ริมถนน เพราะหายใจไม่ออกหรือเพราะปวดข้อ ก็จะมีคนเข้ามาช่วย คนอะไรใจดีอย่างนี้! มีครั้งหนึ่งใน แคนาดา ผมหยุดรถอยู่ข้างทาง แล้วก็มีผู้ขับขี่มอเตอร์ไซด์หยุดถามผมว่า “มีอะไรให้ช่วยไหม? รถ ของคุณเสียหรือเปล่า?” ผมบอกพวกเขาว่า “เปล่าครับ ผมแค่หยุดพักสักประเดี๋ยว”

การเป็นคริสเตียนหรือผู้ติดตามพระคริสต์ไม่ใช่เรื่องของการเป็นคนดี การเป็นคนที่ดีช่วยเหลือ เกื้อกูลนั้นเป็นสิ่งที่ดี แต่เราจะต้องมีฤทธิ์เดชด้วย เมื่อผมดูคำเทศนาและชีวิตของพี่น้องคนนั้นผมก็ เห็นว่าทั้งสองด้านนี้มีความเกี่ยวข้องกัน คำเทศนาของเขาผิดพลาดและชีวิตของเขาไม่มีฤทธิ์เดช

ต่อให้คุณรู้หลักการของฤทธิ์เดชอยู่บ้าง แต่คุณก็อาจยังขาดฤทธิ์เดช ผมได้พูดไปเยอะเกี่ยวกับ หลักการของฤทธิ์เดชทางความอ่อนแอ ผมได้เทศนาในเรื่องนี้ หัวข้อนี้ได้ตีพิมพ์เป็นจุลสารเล่มเล็ก แต่คุณจะทำสำเร็จหรือไม่ นั่นก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง และแม้ว่าคุณจะเข้าใจหลักการของการทำงานในทาง กลับกัน คือหลักการที่ฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณมาจากความอ่อนแอ ที่อาจไม่แตกต่างกับคุณมากนัก ในทางปฏิบัติ แม้ว่า คุณจะเข้าใจหลักคำสอนได้อย่างถูกต้อง แม้ว่า คุณจะเปลี่ยนจากความเชื่อในตรี เอกานุภาพมาเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียว นั่นจะหมายความว่า คุณจะได้รับฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณ โดยอัตโนมัติไหม? ไม่ใช่เลย! การมีหลักคำสอนที่ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญแต่ยังไม่เพียงพอ คริสตจักร ในพระคัมภีร์ใหม่นั้นเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว แต่จงดูปัญหาที่มีลิ ชาวโครินธ์มีปัญหามักรู้จบ ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือความเย่อหยิ่งฝ่ายวิญญาณ พวกเขาคิดว่าตัวเองเป็นคนฝ่ายวิญญาณ ทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้วพวกเขาเป็นคนฝ่ายเนื้อหนัง พวกเขาคิดว่าการพูดภาษาแปลกๆ ทำให้พวกเขาเป็นคริสเตียน ที่พิเศษ ทั้ง ๆ ที่ความจริงแล้วมันทำให้พวกเขาทะนงตัว และดังนั้นจึงเป็นคริสเตียนที่ต่ำกว่ามาตรฐาน พวกเขาสนใจในปัญญาทางโลก เปาโลจึงต้องบอกพวกเขาว่าปัญญาเช่นนั้นเป็นความโง่เขลาสำหรับ พระเจ้า เพราะความเขลาของพระเจ้าตามที่ปัญญาของโลกเห็นเช่นนั้น ก็ยังมีปัญญายิ่งกว่าปัญญา ของมนุษย์ (1 โครินธ์ 1:25) ภาพของพระคริสต์ถูกตรึงบนกางเขนเป็นเรื่องโง่เขลาในสายตาของ มนุษย์ เพราะมันเป็นภาพของความอ่อนแอและการดูแลคนปัญญาของมนุษย์และความคิดของมนุษย์

คริสตจักรทั้งเจ็ดในวิวรณ์บทที่ 2 และ 3 เชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว แต่ในนั้นมีห้าคริสตจักร ที่ใช้การไม่ได้และมีหนึ่งคริสตจักรที่ถูกอธิบายว่าตายแล้ว การถือรักษาหลักคำสอนว่าพระเจ้ามีเพียง องค์เดียวไม่ใช่คำตอบของปัญหา เราจำเป็นต้องมีหลักคำสอนที่ถูกต้อง แต่หลักคำสอนที่ถูกต้องก็ ไม่ได้รับประกันว่าจะมีชีวิตที่ถูกต้อง

มีชาวมุสลิมมากกว่าหนึ่งพันล้านคนในโลก และพวกเขาทุกคนล้วนเป็นผู้เชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว ขอโทษที่ต้องพูดว่า ผมยังไม่เคยเห็นมุสลิมสักคนที่เป็นคนฝ่ายวิญญาณอย่างแท้จริง การจะพบคนฝ่ายวิญญาณสักคนในหมู่ชาวคริสเตียนก็ยากอยู่แล้ว แต่ที่จะพบสักคนหนึ่งในหมู่ชาวมุสลิมนั้นก็ยากยิ่งกว่า เมื่อผมอ่านหนังสือหรือวรรณกรรมของพวกเขาก็ยากที่จะพบสิ่งใดในฝ่ายวิญญาณในนั้น ถ้าคุณจะพบสิ่งใดในฝ่ายวิญญาณมันก็คงจะเป็นในหมู่ชนซูฟี¹⁶ ซึ่งเป็นนิกายมุสลิมที่เน้นเรื่องเร้นลับและเรื่องทางจิตวิญญาณ แต่พวกเขามักจะสับสนระหว่างทั้งสองและลงเอยด้วยความเชื่อในเรื่องเร้นลับมากกว่าในเรื่องจิตวิญญาณ

การกันพระยาห์เวห์ออกไป

พระเจ้าทรงให้ภาพของลูกแกะเมฆโปดกในวิพจน์กับเรา ผมได้สังเกตว่าลูกแกะเมฆโปดกเป็นยาแก้พิษของพระเจ้าให้กับความเป็นเนื้อหนัง คราวก่อนเราได้เห็นว่าความเป็นเนื้อหนังสามารถทำสิ่งที่ร้ายแรงสุดๆ ความเป็นเนื้อหนังสามารถใช้ข่าวสารอันยอดเยี่ยมของพระกิตติคุณมาบิดเบือนให้กลายเป็นความทายนะในการให้เชื่อในพระเจ้าหลาย ๆ องค์ มนุษย์ฝ่ายเนื้อหนังตีความทุกสิ่งในทางเนื้อหนัง ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้รับเอาพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นมนุษย์และยกพระองค์ขึ้นเป็นพระเจ้า ประกาศให้พระองค์เท่าเทียมกับพระบิดาในทุกด้าน คือทรงฤทธานุภาพทั้งสิ้น ทรงรอบรู้ทุกอย่าง ทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่ง เรายกพระเยซูขึ้นในลักษณะที่ว่าผลักใส่พระบิดาคือพระยาห์เวห์ไม่ให้มาเกี่ยวข้อง เราสร้างพระเจ้าองค์หนึ่งจากพระเยซูผู้ที่เหนือกว่าพระยาห์เวห์ ทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นในภาษาและคำสอนของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ใครตายเพื่อเราหรือ? ก็พระเยซูไงล่ะ! ใครกันหรือที่พิสูจน์ให้เห็นว่ารักเรา? ก็พระเยซู! บทบาทสำคัญของพระบิดาก็คือส่งพระบุตรมา แต่พระบุตรทรงสละพระทัยมา ดังนั้นจึงไม่สำคัญเลยที่พระบิดาได้ทรงส่งพระบุตรมา พระเยซูยังทรงเหนือกว่าพระยาห์เวห์ด้วยเหตุผลที่ว่า พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าแต่พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าและมนุษย์

ยิ่งไปกว่านั้น พระยาห์เวห์ยังถูกให้ภาพว่าทรงเป็นพระเจ้าที่ฉุนเฉียวและพิโรธในขณะที่พระบุตรของพระองค์ทรงช่วยชีวิตเรา พระเยซูทรงลบล้างพระอาชญาให้เราโดยพระโลหิตของพระองค์ “ลบล้างพระอาชญา” เป็นคำสำคัญในการประกาศข่าวประเสริฐเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์¹⁷ ที่เน้นย้ำถึงการระงับพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งในกรณีนี้ระงับโดยพระโลหิตของพระเยซู 1 ยอห์น 2:2 กล่าวว่า

¹⁶ Sufis คือนิกายที่แตกมาจากนิกายซอห์ที่พยายามจะนำความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์จากศาสนาสัมพันธ์กับชีวิตภายใน

¹⁷ Evangelicalism คือขบวนการประกาศข่าวประเสริฐเกี่ยวกับพระคริสต์ ที่เกิดจากการฟื้นฟูของกลุ่มเคลื่อนไหวทางศาสนาและหลายกลุ่มนิกายในศตวรรษที่ 18 และ 19 ในยุโรปและอเมริกา ที่ให้ความสำคัญสัมพันธ์กับพระคริสต์ โดยการรับการยกโทษบาปจากพระคริสต์และบังเกิดใหม่ในฝ่ายวิญญาณ ผู้ร่วมฟื้นฟูที่สำคัญมี จอร์จ ไวท์ฟิลด์, จอห์น เวสเลย์, และโจนาธาน เอ็ดเวิร์ด (ข้อมูลจากเว็บไซต์ของคริสเตียนอีแวนเจลิคอลลกลุ่มต่าง ๆ-ผู้แปล)

“พระองค์ทรงเป็นผู้ลบล้างพระอาชญาเพราะบาปของเรา” (ฉบับ ESV) พระคัมภีร์บางฉบับชอบใช้คำว่า “การไถ่โทษ” ซึ่งเน้นในแง่ของการแก้ไขความผิดด้วยการชดใช้หนี้บาป คุณจะสังเกตเห็นว่าผมไม่ได้เทศนาเกี่ยวกับการลบล้างพระอาชญาและพระพิโรธของพระเจ้า

เห็นได้ชัดว่าพระบุตรทรงเหนือกว่าพระบิดาในความเชื่อตรีเอกานุภาพ พระเจ้าทรงบริสุทธิ์ นำเกรงขามและน่าสะพรึงกลัว ในขณะที่พระเยซูทรงอบอุ่น ทรงรักและทรงปกป้อง พระเยซูทรงลบล้างพระพิโรธของพระเจ้าด้วยพระโลหิตของพระองค์ คุณคงนึกถึงคำเทศนาอันโด่งดังเรื่อง “คนบาปที่ตกอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงพิโรธ” ของโจนาธาน เอ็ดเวิร์ด¹⁸ ซึ่งเป็นนักเทศน์ชั้นแนวหน้าของอเมริกาในศตวรรษที่ 18 คำเทศนาของเขาเกี่ยวกับไฟนรก ทำให้คนจำนวนมากหันมาหาพระเจ้าด้วยความกลัวอย่างมาก พวกเขาหนีจากพระพิโรธของพระเจ้าไปหาพระเยซู คำเทศนาแบบนี้สร้างการแบ่งแยกระหว่างพระบิดากับพระบุตรโดยบอกว่าทั้งสองพระองค์มีอุปนิสัยที่ต่างกัน มาร์กไอออน คนนอกศาสนาคนสำคัญแห่งศตวรรษที่สอง¹⁹ กล่าวในแบบที่รุนแรงกว่าแต่คล้ายกันว่าพระเจ้าของพระคัมภีร์เดิมไม่ใช่พระเจ้าของพระคัมภีร์ใหม่ มาร์กไอออนไม่ชอบพระยาห์เวห์ ผู้เป็นพระเจ้าของพระคัมภีร์เดิม ที่เขาเห็นว่าแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากพระเยซูคริสต์ ผู้เป็นพระเจ้าของพระคัมภีร์ใหม่ที่เต็มด้วยความรัก

ในความคิดของเรานั้น ผู้ที่ช่วยเราให้รอดไม่ใช่พระยาห์เวห์แต่จะเป็นพระเยซูที่ช่วยเราให้รอด แม้จะมีข้อเท็จจริงว่าชื่อ “เยซู” หมายถึง “พระยาห์เวห์ช่วยให้รอด”²⁰ ความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้สร้างพระเจ้าผู้ที่เหนือกว่าพระยาห์เวห์! ผมขณลุกเมื่อคิดถึงสิ่งที่ผมได้สอนไปเมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ แม้ว่าผมจะไม่ได้ไปไกลถึงขนาดของผู้เชื่อนิกายคาลวิน²¹บางคนที่มีคำสอนของพวกเขาว่า “คนบาปที่ตกอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงพิโรธ” เหล่าคนบาปจะมีความพึงใจแบบไหนกับพระเจ้าจากคำสอนแบบนั้น? นั่นจะทำให้พวกเขาหนีจากพระเจ้าและวิ่งไปหาพระคริสต์! พระเยซูทรงเป็นศิลาของเรา เป็นผู้เลี้ยงของเรา เป็นทุกอย่างของเรา เราไม่ต้องการพระยาห์เวห์พระบิดาของเรา เพราะผู้ที่เราต้องการก็คือพระคริสต์ แม้ว่า คุณจะพูดให้ดูเบาลงในความเชื่อตรีเอกานุภาพ มันก็ไม่ได้ลบล้างความจริงที่ว่า เราได้สร้างพระเจ้าที่แตกต่างไปจากพระยาห์เวห์อย่างสิ้นเชิง ซึ่งเป็นผู้ที่เหนือกว่าพระยาห์เวห์ และตรงนี้เราจะเห็นการให้พระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพเป็นรูปเคารพ เพราะพระองค์ได้มาแทนที่พระยาห์เวห์อย่างสมบูรณ์ เราอาจจะให้ตำแหน่งตามมารยาทกับพระบิดาในคริสตจักรของเราและในคำสอนของเรา แต่พระองค์ไม่ได้มีบทบาทแท้จริง นี่จึงไม่มีอะไรเหลือให้พระองค์ทำ เพราะพระคริสต์ทำทุกสิ่งตั้งแต่ต้นจนจบ

¹⁸ “Sinners in the Hands of an Angry God” by Jonathan Edwards (นักปรัชญาและศาสนศาสตร์ ค.ศ. 1703-1758)

¹⁹ Marcion

²⁰ “Jesus” มาจากชื่อฮีบรูว่า “เยชูอาห์” (“เยโฮชูวา” หรือ “โยชูวา” หรือภายหลังเป็น “เยชูวา” แปลว่า “พระยาห์เวห์เป็นความรอด”)

²¹ Calvinist

พระเยซูและพระที่นั่งในวิวรรณ์

แต่วิวรรณ์ให้ภาพที่ต่างกันมาก ในที่สุดเมื่อผมอ่านวิวรรณ์อย่างถูกต้อง ผมก็เริ่มเห็นว่าความเชื่อในตรีเอกานุภาพของผมก็สลายไปที่ละอย่างๆ อย่างที่ผมพูดไว้คราก่อนนั้น ผมได้ศึกษาเกี่ยวกับว่าพระเยซูทรงเป็นจุดศูนย์รวมของการนมัสการในวิวรรณ์หรือไม่ หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือเล่มสุดท้ายในพระคัมภีร์ที่สรุปพระคัมภีร์ใหม่ทั้งเล่ม และผมก็แปลกใจที่พบว่าพระเยซูไม่ได้รับการนมัสการในวิวรรณ์ ผมงุนงงพอๆกับข้อเท็จจริงที่ว่า เปาโลไม่ได้พูดอะไรเกี่ยวกับการอธิษฐานกับพระเยซูเลย และจดหมายฉบับอื่นๆในพระคัมภีร์ใหม่ก็เช่นกัน ถ้าไม่พบการนมัสการพระเยซูหรือการอธิษฐานกับพระเยซูในจดหมายฉบับอื่นๆของพระคัมภีร์ใหม่ ดังนั้นก็ย่อมจะพบในวิวรรณ์แน่นอน แต่สิ่งที่ใกล้เคียงที่สุดที่เราพบก็คือ “สิ่งมีชีวิตทั้งสี่และผู้อาวูโสยี่สิบสี่คนนั้น ก็ทูลดัตวลงเฉพาะพระพักตร์พระเมฆโปดก” (วิวรรณ์ 5:8 ฉบับ NIV) ตรงนี้ไม่มีกรณมนัสการที่เกี่ยวข้องกับพระเมฆโปดก มีก็แต่พระเมฆโปดกอยู่ต่อหน้าพระพักตร์ของพระองค์ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่งตรงกลาง ทั้งหมดนี้ทำให้ผู้ที่เชื่อในตรีเอกานุภาพมาก่อนอย่างผมต้องตกตะลึง

อีกตัวอย่างหนึ่งอยู่ในคำกรีกว่า “พระที่นั่ง” (θρόνος, *thronos*) ซึ่งดูคล้ายกับคำภาษาอังกฤษพอสมควร นี่แหละที่สถิตินพระคัมภีร์จึงมีความสำคัญ (เรามีสองโครงการที่กำลังทำอยู่ ในการรวบรวมสถิตินพระคัมภีร์ให้ครบสมบูรณ์ โครงการหนึ่งรวบรวมโดยเรย์มอนและโรซ่า ชวน และอีกโครงการหนึ่งรวบรวมโดยเจมส์ ไฮ²²กับทีมของเขา) สถิตินพระคัมภีร์มีความสำคัญเพราะนั่นทำให้พระคัมภีร์สามารถพูดเอง ขั้นตอนทางสถิตินั้นเป็นข้อเท็จจริงและลดความเสี่ยงในการตีความตามความเห็นส่วนตัว โดยลดความเป็นไปได้ในการอ่านให้เป็นตามความคิดของเราเองที่ไม่มีในตัวบท

ให้เราพิจารณาบางสถิติดู คำว่า “*thronos*” มีปรากฏ 62 ครั้งในพระคัมภีร์ใหม่ โดย 47 ครั้งอยู่ในวิวรรณ์ และ 15 ครั้งอยู่ในส่วนที่เหลือของพระคัมภีร์ใหม่รวมกัน เล่มต่อมาที่ปรากฏบ่อยครั้งสูงสุดรองลงมาคือมัทธีอัสซึ่งมีการอ้างอิงถึงห้าครั้ง เมื่อมองแวบเดียวเราก็สามารถจะเห็นสถานการณ์ทางสถิตินี้ได้ ถ้าคุณกำลังใช้โปรแกรมไบเบิลเวิร์คส์²³ คุณจะสามารแสดงสถิตินี้แบบเป็นกราฟได้ แท่งแผนภูมิจะเป็นเส้นยาวตรงวิวรรณ์และเล่มอื่นๆจะเป็นเส้นสั้นๆ สิ่งนี้ได้บอกเราว่าใจความสำคัญของวิวรรณ์ก็คือพระที่นั่ง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของฤทธิ์อำนาจ สิทธิอำนาจ และอำนาจปกครองของพระเจ้าในปัจจุบันและตลอดไปเป็นนิรันดร์ พระเจ้าทรงควบคุมอยู่ไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นในโลกใบนี้

ถ้าคุณค้นหาคำว่า “บนพระที่นั่ง” (ἐπὶ + θρόνος) ในพระคัมภีร์ใหม่ซึ่งมักจะอยู่ในรูปของ “ἐπὶ τῷ θρόνῳ” คุณจะพบว่าผู้ที่อยู่บนพระที่นั่งนั้นก็คือพระเจ้าเสมอ เราจะพบการอ้างอิงส่วนใหญ่ในวิวรรณ์ ถ้าคุณจะค้นหากรณีที่พระเมฆโปดกประทับอยู่บนพระที่นั่งตรงใจกลาง คุณจะหาไม่พบเลย

²² Raymond & Rosa Suen; James Ho

²³ BibleWorks เป็นโปรแกรมค้นคว้าพระคัมภีร์

พระเยซูประทับบนพระที่นั่งของพระองค์เอง ไม่ใช่ที่พระที่นั่งใหญ่ที่สุด นอกจากนี้ก็ยังมีอีก 24 ที่นั่งสำหรับพวกผู้อาวุโส 24 คนซึ่งแต่ละคนมีพื้นที่สิทธิอำนาจของตนเอง แต่สิทธิอำนาจสูงสุดเป็นของพระองค์ผู้ทรงประทับบนพระที่นั่งนั้น คือพระองค์ผู้ที่เคยเป็น ผู้ทรงเป็น และผู้ที่จะเสด็จมา นั่นคือความหมายของชื่อ “ยาห์เวห์” ชื่อ “ยาห์เวห์” นั้นแต่เดิมเป็นการบอกลักษณะไม่ใช่ชื่อ ที่สำแดงว่าพระเจ้าคือองค์ที่ดำรงอยู่นิรันดร์ ทรงเป็นแหล่งกำเนิดของสิ่งที่ดำรงอยู่ทั้งสิ้น

ในความพยายามจะช่วยกู้หลักฐานของความเชื่อในตรีเอกานุภาพที่เหลืออยู่ ผมจึงค้นหาทุกๆ ที่ที่กล่าวถึงการประทับบนพระที่นั่งนั้นของพระเมสโปดก แต่ก็ไม่พบเลย ที่ผมสามารถหาได้คือหนึ่งตัวอย่างที่พระเมสโปดกถูกกล่าวถึงว่า “ผู้ทรงอยู่ท่ามกลางพระที่นั่งนั้น” (วิวรณ์ 7:17 ฉบับ ESV)²⁴ ตอนแรกผมไม่รู้ว่ามันหมายถึงอะไร แต่เมื่อใคร่ครวญเรื่องนี้และโดยพระคุณของพระเจ้า ผมคิดว่าตอนนี้ผมเข้าใจแล้วว่ามันหมายถึงอะไร ถ้อยคำนี้เป็นไปตามคำภาษากรีกว่า “μέσος” (*mesos*, ตรงกลาง) ซึ่งได้ถูกแปลไว้ว่า “อยู่ท่ามกลาง”) ในภาษากรีก “อยู่ท่ามกลางพระที่นั่ง” ก็คือ μέσος τοῦ θρόνου (วิวรณ์ 7:17)

ถ้าคุณค้นดูพจนานุกรมภาษากรีก เช่น ของอาร์น-กิงกริช หรือเฮเยอร์ “μέσος” อาจหมายถึง “ตรงกลาง” “ระหว่าง” “ข้างใน” หรือ “ในหมู่” เราสามารถตัด “ในหมู่” และ “ระหว่าง” ออกไปได้ เพราะฟังดูไม่เข้ากับบริบทของพระที่นั่งซึ่งทำให้เราเหลือ “ข้างใน” หรือ “ตรงกลาง” ถ้าคุณวาดภาพพระที่นั่งเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสหรือสี่เหลี่ยมผืนผ้า คุณจะเห็นอะไร? พระเมสโปดกไม่ได้อยู่บนพระที่นั่งหรือเหนือพระที่นั่ง ดังที่บางครั้งได้แปลไว้ (ที่จริงมีคำอุปมาอุปไมยอื่นอีกที่ใช้กันทั่วไปมากกว่าเพื่อแสดงแนวคิดเหล่านี้) พระเมสโปดกไม่ได้อยู่บนพระที่นั่งหรือเหนือพระที่นั่ง แต่อยู่กลางของพระที่นั่ง หรืออยู่ท่ามกลางพระที่นั่ง นั่นหมายถึงอะไรหรือ?

ถ้าเราเข้าใจว่า “พระที่นั่ง” เป็นฤทธิ์อำนาจ สิทธิอำนาจและการปกครองของพระยาห์เวห์ ฉะนั้นพระเมสโปดกก็เป็นองค์ประกอบสำคัญของฤทธิ์อำนาจนั้น พระองค์ไม่ใช่ผู้ที่ดำเนินการหรือผู้กำกับการ หรือเป็นผู้ที่นั่งอยู่เฉยๆ แต่เป็นองค์ประกอบสำคัญของฤทธิ์อำนาจนั้น นั่นเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะว่าแก่นแท้ของฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์รวมกันอยู่ในพระเมสโปดก ผู้ซึ่งเป็นศูนย์กลางการปฏิบัติงานและหลักการทำงานของฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์ พระเมสโปดกจึงเป็นศูนย์กลางของอาณาจักร ฤทธิ์อำนาจและการปกครองของพระเจ้า นี่เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องจำไว้ว่าพระเมสโปดกในที่นี้ไม่ได้เป็นเพียงลูกแกะเมสโปดกธรรมดาแต่เป็นลูกแกะเมสโปดกถวายบูชาที่ถูกฆ่า

พระทัยของลูกแกะเมสโปดก

²⁴ วิวรณ์ 7:17 “เพราะว่าพระเมสโปดกผู้ทรงอยู่กลางพระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดูพวกเขา และจะทรงนำเขาไปยังน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาทั้งหลาย”

มนุษย์ฝ่ายเนื้อหนังไม่สามารถทำงานของพระเจ้าให้สำเร็จได้ ความกังวลของผมก็คือว่าเราหมกมุ่นอยู่กับเนื้อหนังมากเกินไป ดังนั้นจึงไม่สามารถทำงานให้สำเร็จได้ เราต้องหาหนทางพ้นจากความติดทางเนื้อหนังที่อยู่ในเราเสีย ในที่สุดแล้วเราอาจมีหลักคำสอนที่ถูกต้อง แต่จะไม่บรรลุผลสำเร็จเลยเว้นแต่เราจะมาเป็นคนฝ่ายวิญญาณโดยพระเมตตาของพระเจ้า ผมขอย้ำอีกครั้งว่าลูกแกะเมฆโปดกที่อยู่กลางพระที่นั่งเป็นหลักการทำงานของฝ่ายวิญญาณที่แท้จริง ถ้าคุณเอาลูกแกะเมฆโปดกกับความเป็นเนื้อหนังไว้ด้วยกัน ทั้งสองอำนาจจะไม่ลงรอยกันเป็นอันขาด หนึ่งในนั้นจะต้องเข้าไปในชีวิตของคุณ องค์ผู้เป็นเจ้าได้ทรงบอกวิธีง่ายๆ ด้วยพระปัญญาของพระองค์ที่เราจะเข้าใจว่าสิ่งที่เราต้องการในชีวิตของเราคือชีวิตของพระเมฆโปดก หรือดังที่เปาโลกล่าวไว้ นั่นคือพระทัยของพระคริสต์ ซึ่งก็คือความคิดของพระเมฆโปดก

เมื่อผมตรวจสอบพระคัมภีร์ ผมจึงได้ประจักษ์ชัดอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนว่า พระคัมภีร์ใหม่ทั้งเล่มเป็นคำสอนเกี่ยวกับลูกแกะเมฆโปดก (Lamb) แม้ว่าจะไม่ได้ใช้คำว่า “ลูกแกะ” (lamb) คำว่า “ลูกแกะ” ใช้กับพระเยซู 28 ครั้ง หรือ 4 x 7 ครั้งในวิวรณ์เพียงเล่มเดียว นอกจากนี้คำว่า “ลูกแกะ” ยังใช้ครั้งหนึ่งกับสัตว์ร้ายที่เลียนแบบลูกแกะเมฆโปดก

เมื่อคุณอ่านพระคัมภีร์ใหม่ทั้งหมดและตรึงตรองดู คุณจะเห็นพระทัยของลูกแกะเมฆโปดกในทุกที่ตั้งแต่ต้นจนจบ คุณสามารถเริ่มต้นกับ “ผู้เป็นสุข” ที่องค์ผู้เป็นเจ้าพูดถึงคุณสมบัติต่างๆ เช่น ความอ่อนสุภาพและใจบริสุทธิ์ ใจบริสุทธิ์นั้นตรงกันข้ามกับความเป็นเนื้อหนัง ลูกแกะเมฆโปดกจะตรงกันข้ามกับความเป็นเนื้อหนัง ถ้าคุณใคร่ครวญถึงคุณสมบัติอื่นๆ เช่นว่า การเป็นคนยากจนฝ่ายวิญญาณ²⁵ คุณจะเห็นว่าแต่ละอย่างนั้นให้ภาพคุณสมบัติของลูกแกะเมฆโปดก

พระเยซูตรัสถามว่า “ท่านว่าเราเป็นใคร” เปโตรตอบว่า “พระองค์คือพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ (มัทธิว 16:15-16) ในพระคัมภีร์นั้น “พระบุตรของพระเจ้า” เป็นชื่อเรียกของพระคริสต์ผู้เป็นพระเมสสิยาห์ พระเยซูทรงบอกเปโตรในสิ่งที่เปโตรรู้เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ถึงความหมายที่กว้างไกลของความจริงนี้ที่ขอบเขตครอบคลุมถึงคริสตจักร ราชอาณาจักร แดนคนตาย สวรรค์และโลก แต่หลังจากให้เปโตรเห็นภาพที่ยิ่งใหญ่ของบุตรมนุษย์ ในสองสามข้อถัดมา พระเยซูก็ทรงบอกเหล่าสาวกของพระองค์ว่า พระองค์จะต้อง “ทรงทุกข์ทรมานหลายประการจากน้ำมือของพวกผู้อาวุโส เหล่ามหาปุโรหิต และบรรดาธรรมจารย์ และพระองค์จะต้องถูกประหาร และในวันที่สามพระองค์จะทรงฟื้นคืนพระชนม์” (ข้อ 21 ฉบับ NIV) สิ่งนี้ตรงข้ามกับความเข้าใจของชาวยิวเกี่ยวกับพระเมสสิยาห์อย่างสิ้นเชิง เปโตรท้วงพระเยซูว่า “สิ่งนี้ไม่มีทางจะเกิดขึ้นกับพระองค์แน่!” พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า “ไปให้พ้น ไอ้ซาตาน เจ้าเป็นสิ่งที่กีดขวางเราไว้” เปโตรไม่เข้าใจว่าพระเยซูเป็นลูกแกะเมฆโปดก และเขาไม่เข้าใจความคิดของลูกแกะเมฆโปดก ในความคิดแบบเนื้อหนังนั้น

²⁵ มัทธิว 5:3 “คนที่ยากจนด้านจิตวิญญาณก็เป็นสุข เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์เป็นของเขาทั้งหลาย”

สิ่งร้ายเหล่านี้จะต้องไม่เกิดขึ้นกับพระเยซูเป็นอันขาด แต่มันจะต้องเกิดขึ้นเพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับลูกแกะทั้งหลาย

คุณลองคิดถึงลูกแกะดู มันมีชีวิตอยู่เพื่อตายแท้ๆ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องบูชาบนแท่นบูชา หรือเป็นอาหารให้คุณกิน เนื้อสัตว์หลักๆ สำหรับคนในตะวันออกกลางก็คือเนื้อลูกแกะหรือเนื้อแกะ ไม่ใช่เนื้อวัวหรือเนื้อไก่ ผู้มาเยือนตะวันออกกลางจำนวนมากได้เจอสิ่งนี้ด้วยตัวเอง และพวกเขาจะกินเนื้อลูกแกะหรือเนื้อแกะกันจนเอียน! บางคนจะมองหาเนื้อไก่ แต่ในสมัยพระคัมภีร์ใหม่ไม่ได้มีเนื้อไก่หรือเนื้อวัวให้คุณกิน เนื้อเพียงอย่างเดียวที่กินกันคือเนื้อลูกแกะหรือเนื้อแกะ

คุณเห็นหลักการของลูกแกะเมฆโปดกได้ทุกที่ในพระคัมภีร์ใหม่ หลักการของความเป็นคนที่ไม่สำคัญอะไร สิ่งนี้มีให้เห็นแม้ในคำอุปมาที่ไม่ค่อยมีคนรู้จัก ถ้าคุณได้รับเชิญให้ไปงานเลี้ยง ก็อย่าตรงดิ่งไปยังโต๊ะอันมีเกียรติของแขกสำคัญ (ลูกา 14:7-11) ในประเทศอังกฤษจะมี “โต๊ะของแขกผู้ใหญ่” ในงานเลี้ยงของโรงเรียน ครูใหญ่และบรรดาครูทั้งหลายจะนั่งที่โต๊ะของแขกผู้ใหญ่ จากนั้นก็เป็นโต๊ะของตำแหน่งที่ลดหลั่นลงไป ถัดจากโต๊ะของแขกผู้ใหญ่ก็เป็นโต๊ะของคนระดับสูง แล้วก็ระดับต่ำลงมา คนที่ไม่สำคัญทั้งหลายจะนั่งท้ายสุดของห้องงานเลี้ยง พระเยซูบอกเราไม่ให้ตรงรี่ไปที่โต๊ะอันมีเกียรติ แม้เราจะคิดว่าเราจะคู่ควรกับที่นั่งตรงนั้นก็ตาม แต่ให้เราตรงไปที่นั่งต่ำสุด²⁶

พระเยซูไม่ได้กำลังสอนจรรยาบรรณที่ติดกับเรา แต่กำลังสอนสิ่งที่เกี่ยวกับความคิดของลูกแกะเมฆโปดก นั่นก็คือพระทัยของพระคริสต์ ถ้าคุณดูฟิลิปปี 2:5-8 คุณจะไม่เห็นอะไรที่มาจากพันธกิจของพระเยซู ไม่มีการกล่าวถึงคำสอนของพระองค์ การอัศจรรย์ของพระองค์ หรือการรักษาโรคของพระองค์ มีเพียงสิ่งเดียวที่กล่าวถึงก็คือพระองค์ทรงลงไปต่ำลงและต่ำลงในการเชื่อฟังพระบิดาอย่างทั้งหมดและไปจนถึงความตายบนกางเขน คุณจะไม่สามารถลงไปต่ำกว่านี้ได้อีกแล้ว พระเยซูเป็นเหมือนน้ำที่ไหลไปสู่จุดต่ำสุด พระคุณและฤทธิ์เดชของพระเจ้าจะนำคุณไปในทิศทางเดียวกันนี้ ถ้าคุณยกตัวเองขึ้น น้ำก็จะไหลไปจากคุณ ถ้าคุณยกย่องตัวเอง พระคุณและฤทธิ์เดชของพระเจ้ายิ่งจะหายไปจากคุณ การที่จะมีประสบการณ์กับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า คุณจะต้องลงไปสู่จุดต่ำสุด

นี่อาจไม่มีอัครทูตคนใดที่เข้าใจหลักการนี้ได้ดีเท่าเปาโล หลักการของลูกแกะเมฆโปดกจะเห็นได้ในจดหมายของเขาทุกฉบับ เปาโลกล่าวว่า “ข้าพระองค์ทั้งหลายถูกนับว่าเป็นแกะที่จะเอาไปฆ่า” (โรม 8:36 ฉบับ NIV) เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นกับพระเยซู มันจึงเกิดขึ้นกับเราเช่นกัน เปาโลตายทุกวัน (1

²⁶ ลูกา 14:10 “ฉะนั้นเมื่อท่านได้รับเชิญ จงไปนั่งในที่ต่ำก่อน เพื่อที่ว่าเมื่อเจ้าภามาพูดกับท่านว่า ‘เพื่อนเอ๋ย เชิญไปนั่งในที่อันมีเกียรติเถิด’ เมื่อนั้นท่านจะได้รับเกียรติต่อหน้าทุกคนที่ร่วมนั่งรับประทานอาหารนั้น”

โครินธ์ 15:31)²⁷ เราจะต้องมีจิตใจและท่าทีแบบเดียวกับพระคริสต์ (ฟิลิปปี 2:5)²⁸ เมื่อเราลงไปที่จุดต่ำสุดเหมือนพระเยซู นั่นแหละองค์ผู้เป็นเจ้าของจะทรงยกคุณขึ้น ถ้าหากคุณสามารถเข้าใจหลักการนี้ได้ คุณก็จะรู้เคล็ดลับของฤทธิ์เดชของลูกแกะเมฆโปดก

“สำหรับข้าพเจ้านั้น การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์และการตายก็ได้กำไร” (ฟิลิปปี 1:21) เมื่อยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมไม่เข้าใจจริงๆว่าเปาโลหมายถึงอะไร ความหมายเดียวที่ผมคิดได้จากคำกล่าวนั้นด้วยความเข้าใจพระคริสต์ตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพของผมก็คือ ทั้งชีวิตผมมีชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์ แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่เปาโลกำลังพูดในบริบทนี้ เรามีชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์นั้นจริงแน่นอน แต่ว่าเป็นพระคริสต์แบบไหน? หากคุณเข้าใจว่าพระคริสต์เป็นพระคริสต์ที่ทรงพระสิริ เป็นกษัตริย์เหนือบรรดากษัตริย์ และองค์เจ้านายเหนือบรรดาเจ้านาย นั่นเป็นแนวคิดถึงพระคริสต์อย่างผู้พิชิต มันก็เข้ากับความคิดของเราได้ดีเพราะตอนนี้เราสามารถจะมีชีวิตที่เป็นพี่น้องกับกษัตริย์เหนือบรรดากษัตริย์! นั่นก็คือพระคริสต์แบบที่เราพบในหนังสือคริสเตียนที่แพร่หลายอยู่ในอเมริกาเหนือ เราเป็นพี่น้องของกษัตริย์! มนุษย์ฝ่ายเนื้อหนังจะยึดถือคำกล่าวเช่น “สำหรับข้าพเจ้านั้น การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์” และบิดเบือนให้เป็นข้อความที่สอดคล้องกับมนุษย์ฝ่ายเนื้อหนัง

ฟิลิปปีบทที่ 2 ไม่ได้ให้ภาพพระเยซูว่าเป็นกษัตริย์เหนือบรรดากษัตริย์ แต่เป็นผู้ที่ถ่อมพระองค์ที่กางเขน แนวความคิดของคุณเกี่ยวกับพระคริสต์จะควบคุมวิธีที่คุณดำเนินชีวิตและวิธีที่คุณมองชีวิตในฝ่ายวิญญาณ คุณจะมองว่าพระคริสต์ทรงพระสิริ พระคริสต์ผู้พิชิต หรือจะมองว่าพระองค์เป็นลูกแกะเมฆโปดกของพระเจ้า ตรงนี้หลักคำสอนจะมีผลทันทีกับวิถีคิดและวิถีดำเนินชีวิตของคุณ

ในอเมริกาเหนือ ส่วนใหญ่แล้วผมเห็นว่าพระคริสต์เป็นผู้พิชิต เมื่อเราอ่านวิวรณ์ เราไม่ต้องการจะพูดถึงลูกแกะเมฆโปดกของพระเจ้าแต่จะพูดถึง “กษัตริย์เหนือบรรดากษัตริย์” ซึ่งเป็นคำที่หาพบยากในวิวรณ์ (มีปรากฏสองครั้งเมื่อเทียบกับ 28 ครั้ง que พูดถึงพระเยซูว่าเป็น “พระเมฆโปดก”) เราไม่พบความเชื่อมต่อกัน พระเยซูทรงเป็นกษัตริย์เหนือบรรดากษัตริย์ก็เพียงเพราะพระองค์คือลูกแกะเมฆโปดก และถ้าพระองค์ไม่ใช่ลูกแกะเมฆโปดกของพระเจ้า พระองค์ก็绝不会เป็นกษัตริย์เหนือบรรดากษัตริย์ ถ้าพระคริสต์เป็นเป้าหมายและแรงจูงใจของชีวิตคุณ แล้วพระคริสต์แบบไหนหรือที่เรา กำลังพูดถึง?

²⁷ 1 โครินธ์ 15:31 “พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าตายทุกวัน ข้าพเจ้าขอยืนยันด้วยความภูมิใจในพวกท่าน ที่ข้าพเจ้ามีในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

²⁸ ฟิลิปปี 2:5 “จงมีจิตใจเช่นนี้ในพวกท่านเหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์”

เปาโลกล่าวว่า “สำหรับข้าพเจ้านั้น การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ และการตายก็ได้กำไร” เดียวก่อน ความตายคือกำไรหรือ? ความตายหมายถึงการสูญเสียทุกสิ่งไม่ใช่หรือ? ถ้าคุณสูญเสียแขนหรือขา คุณก็ยังมีชีวิตอยู่ แต่ความตายจะหมายถึงการสูญเสียทุกสิ่ง

แต่สำหรับเปาโลแล้ว การสูญเสียทั้งหมดก็คือการได้ทั้งหมด และเปาโลหวังได้อะไรหรือ? เขาต้องการจะได้พระคริสต์ (ฟิลิปปี 3:8)²⁹ ดังนั้นพระคริสต์จึงกลายมาเป็นกรรมสิทธิ์ส่วนตัวของผมถึงขนาดที่ตอนนี้ผมพูดได้ว่า “พระเยซูเป็นของผม” เหมือนว่าชื่อของผมติดเขียนอยู่บนพระองค์อย่างนั้นหรือ? นั่นไม่ใช่สิ่งที่เปาโลหมายถึงอย่างแน่นอน ในบริบทของฟิลิปปีนั้น การได้พระคริสต์ก็คือการเป็นเหมือนพระองค์อย่างสมบูรณ์และตายกับพระองค์ เมื่อเราฟื้นขึ้นจากความตาย เราจะเป็นเหมือนพระคริสต์อย่างสมบูรณ์และเราจะได้พระคริสต์ “เราจะเป็นเหมือนอย่างพระองค์ เพราะเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราเห็นพระองค์ทรงเป็นอยู่นั้น” (1 โยฮัน 3:2)

มนุษย์ฝ่ายเนื้อหนังต้องการจะเป็นเจ้าของพระคริสต์ให้เป็นกรรมสิทธิ์ส่วนตัวของเขา ความรักแบบนี้มักล้นที่คิดในแง่จะครอบครองใครสักคน มีพ่อแม่ชาวจีนหลายคนมองว่าลูก ๆ เป็นกรรมสิทธิ์ส่วนตัวของพวกเขา นี่เป็นความคิดแบบเนื้อหนัง ไม่ใช่ความคิดของลูกแกะเมฆโปดก ลูกแกะเมฆโปดกเป็นผู้ที่ให้ตัวเองอย่างทั้งหมด เราจะเห็นทำที่นี้อีกครั้งในคำสอนของพระเยซูในลูกา 14:12-14 คือการให้โดยไม่แสวงหาสิ่งใดตอบแทน เมื่อมนุษย์ฝ่ายเนื้อหนังให้ ก็เป็นการลงทุนเพื่อได้กำไรในอนาคต แต่คนฝ่ายวิญญาณให้และไม่คิดอะไรมากไปกว่านั้น โดยไม่ให้มือขวาของเขารู้ว่ามือซ้ายของเขากำลังทำอะไร ความคิดของลูกแกะเมฆโปดกจะมีกระจายอยู่ทั่วพระคัมภีร์

เมื่อข้าพเจ้าอ่อนแอ ข้าพเจ้ากลับเข้มแข็ง

พระคริสต์คือรูปเหมือน³⁰ของพระเจ้า เป็นรูปเหมือนของพระยาห์เวห์ พระบิดาทรงเป็นเช่นไร พระเมฆโปดกก็จะเป็นเช่นนั้น นี่แหละที่ศาสนศาสตร์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพแก้ไม่ตก เพราะจะเห็นความแตกต่างระหว่างพระเจ้าพระบิดากับพระเจ้าพระบุตร พระบิดาทรงเข้มงวดแต่พระบุตรมีความรัก พระบิดาเป็นผู้ส่งพระบุตรมา แต่พระบุตรคือผู้ที่สละชีวิต ความจริงในพระคัมภีร์มีอยู่ว่าพระยาห์เวห์พระบิดาทรงเป็นอย่างไรพระบุตรก็ทรงเป็นอย่างนั้น แม้ว่าพระยาห์เวห์จะเป็นผู้ที่ประทับบนพระที่นั่ง แต่คุณก็อาจพูดได้ว่าพระเมฆโปดกประทับบนพระที่นั่งเช่นกัน เพราะทั้งสองพระองค์มีพระลักษณะที่เหมือนกัน ในแง่นี้พระเมฆโปดกจึงถือครองพระยาห์เวห์และพระยาห์เวห์

²⁹ ฟิลิปปี 3:8 “ข้าพเจ้าถือว่าทุกสิ่งเป็นการขาดทุน เพราะเหตุคุณค่าอันสูงยิ่งของการได้รู้จักพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า เพราะเหตุพระองค์ข้าพเจ้ายอมขาดทุนทุกอย่างและถือว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเหมือนเศษขยะเพื่อว่าข้าพเจ้าจะได้พระคริสต์เป็นกำไร”

³⁰ หรือ “พระฉายา”

จึงถือครองพระเมฆโปดก เพราะพระลักษณะของทั้งสองพระองค์นั้นเหมือนกัน เราไม่จำเป็นต้องถกเถียงเรื่องความเป็นพระเจ้าและการดำรงอยู่ก่อน สิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตฝ่ายวิญญาณไม่ได้อยู่ที่ว่าเราดำรงอยู่ก่อนหรือไม่ แต่อยู่ที่ว่าเรามีลักษณะเหมือนกับพระเมฆโปดกหรือไม่ ดังนั้นเมื่อผมได้พระคริสต์ ผมก็ได้พระยาห์เวห์ด้วย เพราะพระคริสต์เป็นรูปเหมือนที่สมบูรณ์แบบของพระยาห์เวห์ และเมื่อผมมาเป็นเหมือนพระคริสต์ ผมก็มาเป็นเหมือนพระยาห์เวห์ คำสอนที่เชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวนั้นสอดคล้องกับคำสอนของพระคัมภีร์อย่างสมบูรณ์

เราไม่ต้องโต้แย้งกันว่าใครเป็นใหญ่กว่าใครและใครเล็กน้อยกว่าใคร เพราะในความคิดของลูกแกะเมฆโปดกแล้ว ผู้เล็กน้อยที่สุดก็คือผู้ที่ใหญ่ที่สุด และผู้เป็นคนท้ายก็คือผู้เป็นคนต้น สิ่งนี้นำเราไปสู่หลักการปฏิบัติที่สำคัญ เรากล่าวว่าพระเจ้าทรงเป็นใหญ่ที่สุดและเราเป็นผู้เล็กน้อยที่สุด แต่ให้จำไว้ว่าระบบและวิถีคิดของพระเจ้าก็คือผู้เล็กน้อยที่สุดคือผู้ที่ใหญ่ที่สุด เพื่อจะเชื่อตรงต่อคำสอนของพระองค์เอง พระยาห์เวห์จะต้องเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดเพื่อจะเป็นผู้ที่ใหญ่ที่สุด พระเยซูต้องเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดเพื่อจะเป็นผู้ใหญ่ที่สุด และคนท้ายจะเป็นคนต้น นั่นคือเหตุที่พระเยซูจึงทรงเป็น “คนต้นและคนท้าย”³¹ (วิวรณ์ 1:17) ซึ่งแตกต่างจาก “คนท้ายและมาเป็นคนต้น” คนต้นและคนท้ายไม่ได้เกิดต่อเนื่องกันแต่เกิดในเวลาเดียวกัน คุณจะเป็นใหญ่ที่สุดเมื่อคุณเป็นคนเล็กน้อยที่สุด ถ้าคุณทำให้ตัวเองเป็นใหญ่ที่สุด คุณก็จะเป็นคนที่เล็กน้อยที่สุด

เมื่อคุณเข้าใจหลักการนี้ซึ่งทำงานอยู่ในพระเยซูเช่นเดียวกับในพระยาห์เวห์ คุณจะตระหนักว่าพระองค์ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดประทับบนพระที่นั่ง ทรงเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดในขณะเดียวกัน มีการกล่าวสองครั้งว่า พระเจ้าจะทรงเซ็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเข้างหลาย แทนที่จะเป็นพระเมฆโปดก (วิวรณ์ 7:17, 21:4)³² พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งทรงใช้เวลาเสด็จมาหาคุณผู้ที่ไม่สำคัญอะไร เพื่อจะทรงเซ็ดน้ำตาของคุณ สาธุการแด่พระเจ้า! นั่นคือสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น สิ่งที่พระองค์ทรงสั่งสอนเราเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของเรานั้นก็ดำเนินอยู่แล้วในสวรรค์ การดำรงอยู่ก่อนและคำถามเกี่ยวกับการดำรงอยู่อื่น ๆ ไม่สำคัญเลย คุณและผมไม่ได้ดำรงอยู่ก่อน แต่พระองค์ผู้ทรงดำรงอยู่ก่อนก็เสด็จมาเซ็ดน้ำตาของคุณ

เราจะเห็นหลักการที่ทำงานพร้อมกันนี้ใน 2 โครินธ์ 12:10 ที่ว่า “เพราะเมื่อใดที่ข้าพเจ้าอ่อนแอ เมื่อนั้นข้าพเจ้าก็เข้มแข็ง” เปาโลไม่ได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าเคยอ่อนแอ แต่ตอนนี้ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนมาเข้มแข็ง” ตามความคิดแบบเนื้อหนังของเรา เราคิดว่าเราสามารถเอาชนะความอ่อนแอของเราได้ด้วยความมูมานะและความตั้งใจของเราที่จะเข้มแข็ง แต่หลักการฝ่ายวิญญาณก็คือ ผมเข้มแข็งเมื่อผมอ่อนแอ นี่คือหลักการที่ทำงานไปพร้อม ๆ กัน และก็ยังเป็นจริงเช่นกันในทางกลับกันคือ ทนที่ที่

³¹ หรือ “เบื้องต้นและเบื้องปลาย” หรือ “ผู้เป็นคนแรกและผู้เป็นคนสุดท้าย” (“I am the first and the last” Rev 1:17 NAU)

³² วิวรณ์ 7:17 “เพราะว่าพระเมฆโปดกผู้ทรงอยู่กลางพระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดูพวกเขา และจะทรงนำเขาไปยังน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะทรงเซ็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเข้างหลาย”

คุณพยายามเข้มแข็ง คุณจะอ่อนแอ แต่เมื่อคุณเข้าใจหลักการฝ่ายวิญญาณ คุณจะชื่นชมยินดีในความอ่อนแอของคุณ เพราะนั่นเป็นเวลาที่ฤทธาานุภาพของพระเจ้าจะถูกสำแดงให้เห็นในตัวคุณ

เวลาที่ผมไปสอนแบบนี้ บางครั้งผมจะรู้สึกอ่อนล้าที่ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่จากการสอนครั้งก่อน ผมจะขอบคุณองค์ผู้เป็นเจ้าและพูดกับพระองค์ว่า “ข้าพระองค์เข้ามาด้วยความอ่อนแอและเหนื่อยล้า ขอทรงสำแดงฤทธิ์เดชของพระองค์เถิด” ผมไม่อยากจะยอมแพ้แข็งแรง สดชื่น และมีกำลังขึ้นแล้วจึงค่อยมาสอน ผมยินดีที่จะคลานขึ้นนั่งบนเก้าอี้แล้วพูดว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์อยู่ที่นี่แล้ว ขอทรงรับช่วงต่อเถิด” และองค์ผู้เป็นเจ้าก็ไม่ทรงทำให้ผมผิดหวัง พระองค์ได้ทรงสอนหลักการทำงานไปพร้อม ๆ กันของความอ่อนแอและฤทธิ์เดชกับผมมาเป็นเวลานาน

ยี่สิบปีที่แล้วเมื่อผมแข็งแรงกว่านี้มาก มีครั้งหนึ่งผมรู้สึกอ่อนแอมากช่วงใกล้ถึงเวลานัดหมายที่จะเทศนาในการประชุมใหญ่ที่มหาวิทยาลัยเวสเทอร์นออนแทรีโอ³³ (ในลอนดอน จังหวัดออนแทรีโอ) ก่อนหน้านั้นผมมีตารางที่แน่นมากจึงเหนื่อยมากจนผมไม่สามารถลุกจากเตียงได้ ผมพยายามแล้วพยายามอีก แต่ก็ลุกไม่ขึ้น ผมพยายามลุกขึ้นนั่งด้วยเรียวแรงทั้งหมดของผม ทีมผู้จัดประชุมได้จัดให้ผมพักที่โรงแรมในมหาวิทยาลัย ในช่วงบ่ายผู้นำของนักศึกษาจะมาเยี่ยมผมและพูดคุยกับผมถึงการประชุมใหญ่ในช่วงค่ำ ทุกคนที่จะมาการประชุมนี้ก็คาดหวังว่าผมจะเทศน์ในประชุมนี้ ฉะนั้นทีมผู้จัดประชุมจึงเริ่มกังวลเมื่อพวกเขาเห็นว่าผมไม่สามารถลุกจากเตียงได้ แม้จะพยายามจนสุดกำลังแล้วก็ตาม พวกเขาเฝ้าอยู่รอบเตียงของผมและดูว่าจะทำอย่างไรดี การประชุมก็ได้ประกาศไปแล้ว และหลายคนก็กำลังจะมาถึง ทีมผู้จัดประชุมวิตกมาก แต่ผมพูดกับพวกเขาว่า “ไม่ต้องห่วง ผมรู้จักพระเจ้าของผมดี ขอคุณแค่อธิษฐานเผื่อผม ผมจะไปที่นั่นในตอนค่ำ” พวกเขาจะกังขาในเรื่องนี้

เมื่อถึงเวลาประชุม พวกเขาก็มาเยี่ยมผมอีก พวกเขาต่างมีสีหน้าวิตกเพราะในนาทีสุดท้ายเช่นนี้พวกเขาจะหานักเทศน์ที่ไหนมาแทนได้ทัน? ผมพูดกับพวกเขาว่า “คุณคอยดูฤทธิ์เดชขององค์ผู้เป็นเจ้าเถิด” แล้วตอนนั้นเองพวกเขาก็ต้องตะลึงเมื่อผมยืนขึ้นได้โดยไม่ต้องใช้ความพยายามและเดินตรงไปยังห้องประชุมเพื่อเทศนา ผมเทศนาจบได้โดยไม่มีปัญหาอะไรเลย อะไรคือส่วนสำคัญที่ทำให้ผมมีความมั่นใจหรือ? ด้วยตัวของผมทางกายแล้ว ผมไม่สามารถทำอะไรได้เลย แต่ผมมีความมั่นใจว่าในความอ่อนแอของผมนั้น ฤทธิ์อำนาจขององค์ผู้เป็นเจ้าจะสำแดงออกมาในเวลาที่เหมาะสม เห็นได้ชัดว่าองค์ผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้ผมนอนอยู่บนเตียงจนถึงเวลาประชุม ด้วยสาเหตุนี้ผมจึงลุกขึ้นไม่ได้ไม่ว่าผมจะพยายามสักแค่ไหน มันเหมือนกับว่าฤทธิ์อำนาจขององค์ผู้เป็นเจ้ากำลังรังแกผมไว้และไม่ว่าผมจะดิ้นรนสักแค่ไหนก็เอาชนะไม่ได้ เรื่องราวทั้งหมดนี้น่าอัศจรรย์เพราะพอผมกลับถึงบ้าน ผมก็สลบไปเลยและหลับไปทั้งคืน ผมหมดเรี่ยวหมดแรงไปเลยจากการเที่ยวตระเวนที่ยาวนานไปในภาคตะวันตกของแคนาดา แต่การรู้หลักการที่ฤทธิ์อำนาจขององค์ผู้เป็นเจ้าจะมีอย่างเต็มขนาด

³³ University of Western Ontario ในประเทศแคนาดา

ในความอ่อนแอฉันทำให้ผมมีสันติสุขอย่างแท้จริง ผมไม่สงสัยเลยว่าองค์ผู้เป็นเจ้าจะประทานกำลังให้ผมทำสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการให้ผมทำในเวลาที่เหมาะสม

คุณเห็นหลักการของลูกแกะเมฆโปดก ซึ่งเป็นหลักการที่สำคัญมากของชีวิตใต้พระคัมภีร์ใหม่แม้แต่ในสิ่งที่คุณไม่คาดคิด พระเยซูทรงเรียกพระองค์เองว่าเป็นอาหารของชีวิต (ยอห์น 6:35, 48) แต่พระองค์ยังตรัสว่า “ผู้ที่กินเนื้อและดื่มโลหิตของเรา...” (ยอห์น 6:54, 56) อาหารเกี่ยวอะไรกับเนื้อและเลือด? ถ้าคุณไม่ได้เห็นลูกแกะเมฆโปดกในยอห์นบทที่ 6 ก็จะไม่สามารถเข้าใจความเชื่อมต่อกันของอาหารกับเนื้อและเลือดได้ มีหลายคนสังเกตถึงความเชื่อมต่อกันระหว่างยอห์นบทที่ 6 กับพิธีมหาสนิท ในเทศกาลปัสกาผู้คนได้กินเนื้อของลูกแกะปัสกา และพระเยซูผู้เป็นลูกแกะเมฆโปดกของพระเจ้าจะทรงให้ชีวิตของพระองค์ “เพื่อชีวิตของโลกนี้” (ยอห์น 6:51)³⁴ คุณจะเห็นลูกแกะเมฆโปดกอยู่ทุกที่ในพระคัมภีร์

ความอ่อนแอและความเข้มแข็งอาจเกิดขึ้นพร้อมกัน แต่การเชื่อมต่อไม่ได้เป็นไปอย่างอัตโนมัติ ในแง่ว่าอันหนึ่งจะไม่ทำให้เกิดอีกอันหนึ่งอย่างอัตโนมัติ ถ้าคุณอ่อนแอคุณก็จะได้ไม่เข้มแข็งอย่างอัตโนมัติ เปาโลกล่าวว่า “ถึงแม้ว่าสภาพภายนอกของเรากำลังทรุดโทรมลง แต่สภาพภายในของเรา กำลังได้รับการเปลี่ยนใหม่ทุกวัน” (2 โครินธ์ 4:16 ฉบับ NASB) สภาพภายในของคุณได้รับการเปลี่ยนใหม่หมายความว่า คุณจะแข็งแกร่งขึ้นในฝ่ายวิญญาณเมื่อคุณอ่อนแอลงในฝ่ายร่างกาย แต่ไม่มีอะไรที่เป็นไปอย่างอัตโนมัติในเรื่องนี้ ร่างกายของเราทุกคนจะอ่อนแอลงเมื่อเราแก่ตัวลง ภายนอกจะเสื่อมโทรมลง แต่ภายในจะไม่แข็งแกร่งขึ้นทุกวันอย่างอัตโนมัติ ไม่มีการเชื่อมต่อกันอย่างอัตโนมัติ เพราะถ้าเป็นเช่นนั้นทุกคนก็คงกลายเป็นคนฝ่ายวิญญาณกันมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเขาหรือเธอแก่ตัวลงเรื่อย ๆ ไม่เช่นนั้นผู้ที่อายุ 80 ปีในคริสตจักรก็จะเป็นคนฝ่ายวิญญาณมากที่สุด และเราก็จะนั่งอยู่แทบเท้าของผู้อาวุโสเหล่านั้นขณะที่พวกเขาอธิบายพระคำของพระเจ้ากับเรา ถ้าการเชื่อมต่อกันเป็นไปอย่างอัตโนมัติ แม้แต่ผู้ที่ไม่เป็นคริสเตียนก็จะเป็นคนฝ่ายวิญญาณมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเขาแก่ตัวลง ไม่มีการเชื่อมต่อกันอย่างอัตโนมัติทั้งกับคริสเตียนหรือกับผู้ที่ไม่เป็นคริสเตียน

ลูกแกะเมฆโปดกอยู่กลางพระที่นั่งตามหลักการทำงานของฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ถ้าความคิดของลูกแกะเมฆโปดกร่วมกับชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกไม่ได้เป็นจริงในชีวิตของคุณ ประสบการณ์จากความอ่อนแอไปสู่ความเข้มแข็งก็จะไม่เกิดขึ้นกับคุณ เมื่อตอนที่ผมนอนอยู่บนเตียงในลอนดอน จังหวัดออนแทรีโอฉัน ผมรู้ว่าผมจะต้องยอมให้ชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกเป็นศูนย์กลางของชีวิตผม เพราะสำหรับผมแล้ว การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ผู้เป็นลูกแกะเมฆโปดก สิ่งนี้จะต้องเป็นหลักการสำคัญของชีวิตผม เมื่อชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกทำงานอยู่ในผม ทุกสิ่งก็เป็นไปได้ ผู้นำนักศึกษาดู

³⁴ ยอห์น 6:51 “เราเป็นอาหารดำรงชีวิตซึ่งลงมาจากสวรรค์ ถ้าใครกินอาหารนี้ คนนั้นจะมีชีวิตนิรันดร์ และอาหารที่เราจะให้เพื่อชีวิตของโลกนั้นก็คือเลือดเนื้อของเรา”

สภาพของผมแล้วเห็นว่าเป็นไปไม่ได้ที่ผมจะฟื้นตัวทันเวลาประชุม ในท้ายที่สุดพวกเขาอาจเรียนรู้มากขึ้นจากการสังเกตเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับผมบนเตียงมากกว่าการได้ยินคำเทศนาของผมหลังจากนั้น เพราะพวกเขาได้เห็นคำเทศนาที่มีชีวิตกับตาของพวกเขาเอง สิ่งที่เป็นไปไม่ได้ก็กลับกลายเป็นไปได้ เมื่อผมเดินเข้าไปในห้องประชุมเพื่อจะเทศนานั้นดูยังกับว่าสุขภาพของผมสมบูรณ์ดี นี่สร้างความแปลกประหลาดใจที่เห็นได้จากสีหน้าของพวกเขา

เมื่อคุณแก่ตัวลงเรื่อย ๆ และร่างกายของคุณก็อ่อนแอลงเรื่อย ๆ คุณจะใช้การได้มากขึ้นในฝ่ายวิญญาณ แต่นั่นจะไม่ใช่ไปอย่างอัตโนมัติ คุณจะต้องดำเนินชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกด้วยความช่วยเหลือจากพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ นั่นคือสาเหตุที่เราจึงต้องการพระวิญญาณของพระเจ้า ซึ่งก็คือพระวิญญาณของพระยาห์เวห์มาสถิตอยู่ในเรา พระวิญญาณเองไม่ใช่อำนาจชักจูงภายนอกบางอย่าง แต่เป็นการสถิตอยู่ของพระยาห์เวห์เองในชีวิตของเรา

ตัวอย่างในชีวิตจริง

ครั้งก่อนผมแบ่งปันกับพวกคุณถึงประสบการณ์ของพวกเราที่ซีเชิลเฮิร์สต์ในมณฑลเคนต์ ผมไม่ได้บอกพวกคุณว่าหลังจากประสบการณ์นั้นก็เกิดการปะทุฝ่ายวิญญาณขึ้นในคริสตจักร นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อพระวิญญาณของพระยาห์เวห์เสด็จเข้ามาในชีวิตของคุณและเข้ามาในคริสตจักรด้วย คริสตจักรเกิดการ “ปะทุ” ในแง่ที่เราเคยมีสมาชิกราว 60 คนในคริสตจักรซึ่งส่วนใหญ่ก็เข้าร่วมการประชุมนี้ แต่เมื่อเรากลับไปลอนดอน จำนวนผู้เข้าร่วมประชุมก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่ละอาทิตย์ จาก 60 เป็น 80 เป็น 100 เป็น 120 ต่อมาไม่นานเราต้องหาห้องประชุมที่ใหญ่ขึ้นเพราะเราใช้ห้องนมัสการเล็กๆ ของวายเอ็มซีเอ ซึ่งแค่ 60 คนก็แน่นห้องแล้ว เราจึงต้องรีบมองหาที่อื่นเพราะมีคนที่ต้องยืนนมัสการอยู่ด้านนอก เราได้ห้องประชุมที่ใหญ่ที่สุดในแถวนั้นแต่ไม่นานที่นั่นก็คับแคบลงอีก เพราะในที่สุดเราก็มีหลายร้อยคน ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นภายในสองสามเดือนหลังจากที่พระวิญญาณของพระยาห์เวห์เข้ามาในชีวิตของเราและสถิตอยู่ด้วยกับเรา พระองค์สถิตอยู่ด้วยในชีวิตของผู้คนเหล่านั้นนานเท่าใดหลังจากนั้น ก็มีแต่เพียงพวกเขาเท่านั้นที่รู้

เคล็ดลับของฤทธิ์เดชของพระเจ้าจะพบในชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกที่ทำงานโดยพระวิญญาณของพระเจ้า นี่ไม่ใช่ทฤษฎีแต่เป็นสิ่งที่ต้องมีประสบการณ์ ถ้าคริสตจักรที่คุณนำนั้นไม่ก้าวหน้าไปไหนเลยหรือกำลังจะสูญเปล่าด้วยซ้ำ คุณอาจจะพอใจเพียงเพื่อรักษาสภาพที่เป็นอยู่และเกาะติดกับคนที่เข้าร่วมคริสตจักรอยู่แล้ว สิ่งที่น่าทึ่งเกี่ยวกับคริสตจักรลอนดอนของเราก็คือ เราไม่ได้มีการประกาศ หรือเผยแพร่ หรือแจกใบปลิวเลย สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดีทั้งสิ้น แต่เราไม่ได้ทำอะไรเลย คนใหม่ๆ ต่างหลั่งไหลเข้ามาในคริสตจักรโดยไม่รู้มาจากไหนกันบ้าง ทุกวันอาทิตย์คริสตจักรจะแน่นขนัดและยังล้นออกมานอกห้องประชุมอีกด้วย ในที่สุดเราก็ได้ห้องประชุมใหญ่ที่สุดที่ได้ในสถานที่

นั้นซึ่งสามารถรองรับได้ประมาณสามหรือสี่ร้อยคน เมื่อพระวิญญูญาณของพระเจ้าทำงาน ผู้คนจะเข้ามาคริสตจักรโดยที่คุณไม่รู้ว่ามีมาจากไหนกันบ้าง เราต้องดำเนินชีวิตที่มีพระวิญญูญาณและมีชีวิตของลูกแกะเมฆโปดก เพราะสำหรับผม การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์

ผมกำลังไตร่ตรองอยู่ว่าผมควรจะแบ่งปันสิ่งต่อไปนี้จากประสบการณ์ของตัวเองหรือไม่ แต่ผมได้ตรวจสอบกับองค์ผู้เป็นเจ้าแล้วว่าสามารถแบ่งปันสิ่งนี้ได้

ก่อนที่จะมารับใช้ในลิเวอร์พูล ผมได้ทำการประกาศเยอะมาก โดยเคาะประตูตามมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ก็ในเคมบริดจ์เพื่อเป็นพยานกับผู้คน เวลาส่วนใหญ่ของผมใช้ไปกับการศึกษาพระคำของพระเจ้า ขลุกอยู่กับพระคำและผมทำสิ่งนี้มานานหลายปีมาก ผมจะไปหาที่เงียบสงบที่ทินเดลเฮาส์ของมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์³⁵ซึ่งเป็นศูนย์ของการค้นคว้าพระคัมภีร์ ที่นี้เองผมได้พบปะกับหลายคนที่ดีมากรวมถึงเจมส์ ดันน์ และศิษยาภิบาลไดอิทเทอร์³⁶ที่กำลังทำปริญาเอกที่นั่น มันเป็นเวลาของการสงบนิ่งและการศึกษาพระคำของพระเจ้า

หลังจากนั้นผมก็ไปลิเวอร์พูลเพื่อเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรที่นั่น ซึ่งสวนกับความชอบของผมมาก ผมไม่มีความปรารถนาที่จะไปลิเวอร์พูลเลย เพราะมันเป็นเมืองที่น่ากลัวและสกปรกที่สุดเท่าที่ผมเคยเห็นในชีวิต แล้วองค์ผู้เป็นเจ้าทรงส่งผมมาที่ไหน? มาเมืองที่น่ากลัวและสกปรกที่สุดเท่าที่ผมเคยเห็นมาในชีวิตนี่นะ! ตอนนีลิเวอร์พูลสะอาดขึ้น แต่เมื่อหลายปีก่อนเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยมลพิษจากอุตสาหกรรมที่ไม่ได้มีการควบคุมคุณภาพของอากาศเหมือนทุกวันนี้ และนั่นก็เป็นสาเหตุที่ทำให้ผมโรคหอบหืด

นี่เป็นงานศิษยาภิบาลงานแรกของผมและเป็นการรับใช้คนกลุ่มเล็ก ๆ คำว่า “กลุ่ม” ก็ไม่ใช่คำที่ถูกต้องเพราะมีเพียงแค่ห้าหรือหกคนในคริสตจักร นี่เป็นกระจุกคนที่น่าสงสารที่ไม่ค่อยจะลงรอยกัน สิ่งเดียวที่พวกเขาเห็นลงรอยกันก็คือการเชิญผมไปที่นั่น พวกเขาเชิญผมมารับใช้ที่นั่นเพราะสิ้นหวังแล้วจริงๆ

นอกจากนี้แล้วยังมีความตกใจอีกหลายอย่างที่รอผมอยู่ในลิเวอร์พูล เมื่อพวกเขาพาผมไปดูอาคารคริสตจักรที่อยู่ในย่านของคนจีนซึ่งดูเหมือนกับ “แห่งบางๆ” ในกำแพงในแง่ที่ว่าป็นตึกทั้งแถว และคริสตจักรข่าวประเสริฐ³⁷ (ตามที่เรียกกัน) ก็เป็นส่วนเล็กๆของตึกแถว เมื่อผมเดินเข้าไปในตัวคริสตจักรผมก็ต้องตกใจ ผมไม่เคยเห็นที่ไหนจะสกปรกอย่างนี้เลยในชีวิตและผมก็ไม่ได้พูดเกินความจริงด้วย ผมซึ่งควรจะเป็นสีขาวแต่กลับเป็นสีเหลืองคล้ำที่เต็มไปด้วยคราบน้ำมันหนา

³⁵ Tyndale House of Cambridge

³⁶ James Dunn; Pastor Dieter

³⁷ The Gospel Church

เตอะจากการทำอาหารซึ่งไม่รู้วาทามานานแค่นั้นแล้ว การทำอาหารจีนนั้นต้องใช้กระทะใบใหญ่ๆ และน้ำมันเยอะๆ และเมื่อคุณใช้ไฟแรงๆ ควันก็จะลอยเป็นลำขึ้นไป มีรอยคราบน้ำมันไหลย้อยเป็นทางลงมาถึงด้านล่าง ผมคิดว่า “นี่คริสตจักรหรือ?” เราน่าจะประชุมกันบนถนนข้างนอกจะดีกว่าอีก! แต่สิ่งที่เลวร้ายที่สุดกำลังตามมา ผมไปที่ด้านหลังของคริสตจักรและมองดูในห้องส้วม โอ้โฮ! ถ้าคุณเห็นว่าห้องส้วมในประเทศจีนที่วุ่นวายแล้ว คุณจะลองอันนี้ดู ผมเกือบจะอาเจียนอยู่แล้ว โธ่ ชักโครกเหล่านี้เป็นสี่เหลี่ยมสั้มนะตั้งแต่บนยันล่าง ผมมองดูโถหนึ่งแล้วก็มองดูอันต่อมาแล้วก็อันต่อมา มันเหมือนกันหมดเลย ผนังห้องส้วมก็น่าขยะแขยงไม่แพ้กัน ผมคิดว่า “คริสตจักรแบบนี้กันนี้?” นั่นคือสิ่งที่ผมประสบเมื่อเริ่มต้นงานศิษยาภิบาลของผม

ผมพาผู้ร่วมงานจากลอนดอนมาที่ลิเวอร์พูลกับผมด้วย เหตุผลเดียวที่ผมพาเขามาด้วยเพื่อเป็นผู้ร่วมงานของผมก็เพราะไม่มีใครต้องการชายที่น่าสงสารคนนี้ คริสตจักรจีนในลอนดอนปฏิบัติกับเขาในฐานะเป็นคนรับใช้ของศิษยาภิบาล เขาถูกใช้ให้ไปทำธุระสารพัด ผมคิดว่าเขาถูกปฏิบัติอย่างน่าอดสูมากกว่า เมื่อเขาได้ยินว่าผมจะไปลิเวอร์พูล เขาก็ถามผมเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมพูดกับเขาว่า “คุณอยากไปกับผมไหม?” และเขาตอบว่า “อยากสิ!” เขาพูดภาษาอังกฤษไม่ค่อยจะถูกต้อง ผมจึงต้องพูดภาษาอังกฤษแบบเดียวกับเขา จนสุดท้ายเกือบเป็นผลให้ผมพูดภาษาอังกฤษอย่างไม่ถูกต้องไปด้วย! ถ้าผมใช้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง เขาก็จะไม่เข้าใจผม ผมจึงต้องพูดแบบเดียวกับเขา ในที่สุดเราก็เข้าใจกันได้ดีด้วยภาษาอังกฤษ เขามาจากฮ่องกงและตอนนั้นผมก็พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ แต่เราก็สื่อสารกันรู้เรื่อง เขาเป็นพี่น้องที่ดีและถ่อมใจ เขาเทศนาและนำศึกษาพระคัมภีร์ไม่ได้ ผมจึงถามเขาว่าทำอะไรได้บ้าง? สุดท้ายเขาก็บอกว่า “ผมสามารถไปเยียมเยียนได้” ผมบอกเขาว่าได้เลย เขาจะไปเยียมเยียนย่านร้านอาหารจานร้อน³⁸ของคนจีนและพูดคุยกับผู้คนที่นี่ ดังนั้นจึงเป็นพันธกิจที่ดีสำหรับเขา

เรากำลังมองดูสถานที่สกปรกแห่งนี้ในลิเวอร์พูลแล้วก็มองหน้ากัน พี่น้องคนนี้เป็นคนสะอาดมากโดยนิสัย ผมพูดกับเขาว่า “เราจะทำอะไรดี?” เขาบอกว่า “ผมว่าเราต้องขัดล้างที่นี่” ผมพูดว่า “คุณพูดถูก และดูแล้วก็ต้องเป็นคุณกับผมใช่ไหม?” เราไม่อยากจะดึงคนอื่นเข้ามาทำเรื่องนี้ ตอนนั้น เฮเลนต้องอยู่กับบ้านเพื่อดูแลลูกที่ยังเล็ก ผมจึงไม่ได้ให้เธอมาทำด้วย ที่จริงผมไม่ได้เอะอะไรถึงสถานที่สกปรกนี้กับเธอเลยเพราะเกรงว่าจะทำให้เธออยากกลับไปลอนดอน ดังนั้นเราจึงพร้อมที่จะลงมือทำงาน ผมบอกกับพี่น้องผู้นี้ว่า “เจมส์ คุณล้างผนังด้านนอกได้ไหม?” ผมตั้งใจจะล้างห้องส้วม ซึ่งเป็นสิ่งที่ผมไม่เคยคิดจะทำเลยสมัยเด็กๆ ในเมื่อผมมีคนรับใช้ถึงสองคนคอยดูแล ผมคิดว่าเราจะคุกเข่าทำความสะอาดห้องส้วมที่น่าขยะแขยงเช่นนี้ไม่ได้มีอยู่ในหัวของผมเลยในสมัยก่อน จริงๆ แล้วผมไม่สามารถกำจัดสิ่งสกปรกออกไปได้ด้วยซ้ำ ผมพยายามใช้น้ำยาหลายอย่าง แต่ก็ไม่ได้ผลอะไร นอกจากทำให้รอยสกปรกมันจางลงไปบ้าง มีทางเลือกเดียวก็คือต้องใช้ฝอยขัด

³⁸ fish and chips shops

นี่ก็คืองานอภิบาลงานแรกของผม ผมคุกเข่าทำความสะอาดห้องส้วมสกปรกๆ ด้วยฝอยขัด แคทำความสะอาดห้องเดียวก็ใช้เวลาอยู่นานโข เจมส์ถามว่า “จะให้ผมช่วยไหม?” ผมบอกว่า “ไม่ต้องหรอก คุณช่วยทำความสะอาดผนังด้านนอกก็พอ”

ที่ผมแบ่งปันสิ่งนี้กับพวกคุณผมไม่ได้ต้องการให้คุณคิดว่าผมเป็นคนดี ผมไม่ได้เป็นอย่างนั้น อันที่จริงผมต้องต่อสู้ในเรื่องนี้ แต่ผมรู้สึกว่ทั้งหมดนี้องค์ผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้ผมเรียนรู้หัวใจของผู้รับใช้ ซึ่งเป็นหัวใจของลูกแกะเมฆโปตกที่กล่าวไว้ว่า “บุตรมนุษย์ไม่ได้มาเพื่อรับการปรณินัติ แต่มาเพื่อปรณินัติ” (มัทธิว 20:28) นั่นเป็นบทเรียนแรกที่ต้องรู้คือผู้เป็นเจ้าทรงสอนผมว่า “นี่เป็นงานอภิบาลงานแรกของเจ้าใช่ไหม? ถ้าเช่นนั้นก็จงเริ่มจากตรงนี้ โดยเริ่มกับห้องส้วมเหล่านี้แหละ” ผมต้องการการฝึกฝนในแบบนี้เพื่อจะเรียนรู้หัวใจของลูกแกะเมฆโปตก

เมื่อมีคนเข้ามาประชุมที่คริสตจักรพวกเขาก็พูดกันว่า “ที่นี่ดูสว่างขึ้นและสะอาดขึ้นมากเลย!” พวกเขา มองเข้าไปในห้องส้วมแล้วคิดว่าเป็นโถส้วมใหม่หมด สถานที่แห่งนี้แตกต่างไปจากเดิมมาก ภายในอาทิติย์เดียว แต่องค์ผู้เป็นเจ้าก็ยังประทานถ้อยคำให้แก่พวกเขาด้วยว่า “ชีวิตของพวกเขาจักจะเปลี่ยนเช่นกัน” และนั่นก็คือสิ่งที่องค์ผู้เป็นเจ้าทรงกระทำ องค์ผู้เป็นเจ้าทรงเปลี่ยนชีวิตของพวกเขาตลอดห้าปีกว่า เราเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นในลิเวอร์พูลเหมือนที่ได้เห็นในลอนดอน ที่ผู้คนเริ่มเข้ามาร่วมประชุมมากขึ้นและไม่มานสถานที่แห่งนี้ก็เต็ม

สถานที่ประชุมมีขนาดเล็กมาก และก็เต็มแน่นแล้วด้วยคนสี่สิบกว่าคน ภายในระยะเวลาแค่ 18 เดือนกว่า เราก็ต้องมองหาสถานที่ประชุมที่ใหญ่ขึ้น เราเช่าสถานที่ของคริสตจักรเซนต์ไมเคิลที่อยู่ใกล้ๆ ซึ่งเป็นคริสตจักรแองกลิคัน³⁹ แบบสมัยใหม่ไม่ใช่แบบโบราณ มีเก้าอี้ที่ย้ายได้ไม่ใช่มานั่งยาวๆ มีพรมแดงปูตรงกลางจากประตูทางเข้าไปจนถึงธรรมาสน์โดยมีเก้าอี้อยู่ทั้งสองฟาก คริสตจักรแห่งนี้สามารถรองรับคนได้จำนวนมาก และเราก็มีคนเพิ่มมากขึ้นๆ สิ่งสำคัญที่สุดก็คือ ชีวิตของผู้คนได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยฤทธิ์อำนาจจากพระคำของพระเจ้า

วันหนึ่ง ขณะที่ผมกำลังเทศนาที่คริสตจักรเซนต์ไมเคิล และมีผู้คนนั่งอยู่ทั้งสองฟากของพรมแดง ผมเห็นคนหนึ่งนั่งอยู่ในแถวที่สองหรือสามที่ผมไม่เคยเห็นมาก่อน มีคนใหม่เข้ามาตลอดเวลา โดยการชักนำของพระวิญญาณของพระเจ้า ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องผิดปกติ แต่ขณะที่ผมกำลังเทศนาอยู่ ทันใดนั้นชายคนนี้ก็พลุ่งจากเก้าอี้เหมือนถูกผลักอย่างแรงแล้วก็ล้มหน้าคว่ำบนพรมแดงตรงกลาง ผมคิดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นน้อยๆ สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร? ถ้าคุณตกจากเก้าอี้ คุณก็จะถลาล้มไปทางเก้าอี้ด้านหน้า แต่เขากลับล้มลงมาบนพรมแดง สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อฤทธิ์อำนาจของพระเจ้ากำลังทำงาน ชายคนนั้นไม่ได้รับบาดเจ็บเลยแม้ว่าพรมจะบางมากก็ตาม เขาล้มหน้าคว่ำลงบนพรมโดย

³⁹ St Michael Church; Anglican Church

ไม่ได้เอามือยันไว้เลย เขาแค่ล้มลงไป! เขาถูกผลักด้วยพลังอย่างหนึ่งและพลุ่งลงตรงนั้น เขาอนแน่นิ่งอยู่กับพื้นและที่ประชุมก็พากันตกตะลึง พี่น้องผู้ชายสองสามคนมาช่วยพาเขาไปด้านหลังห้องประชุมและพวกเขาก็แจ้งให้ทราบในภายหลังว่าชายคนนั้นไม่ได้รับบาดเจ็บเลย คุณจะล้มหน้าคว่ำลงไปด้วยแรงขนาดนั้นโดยไม่เจ็บตัวได้อย่างไร? ผมคิดว่าองค์ผู้เป็นเจ้านำกำลังสำแดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ผมไม่รู้ว่าคุณนี้มาจากไหนและผมไม่เคยเห็นเขาอีกเลย ดูเหมือนเขาแค่ผ่านมาลิเวอร์พูล

เมื่อคุณผลอหลังบนเก้าอี้ หัวของคุณจะผก เหมือนที่บางคนผกหัวเมื่อคุณเทศนา! ในที่สุดก็หยุดผกและค้างจะตกมาเกยกับหน้าอก แต่คุณจะไม่ล้มไปข้างหน้า ผมใคร่ครวญเกี่ยวกับเรื่องนี้หลายครั้ง พลังแบบไหนหนอที่จะผลักชายกลางคนผู้นี้ให้ตกจากเก้าอี้และหน้าคว่ำลงบนพื้นโดยไม่เจ็บตัวเลย? ผมคิดว่าคริสตจักรเริ่มจะเห็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าทำงานท่ามกลางพวกเรา โดยที่ไม่ต้องพูดถึงการรักษาโรคและเรื่องทำนองนั้น แต่ประเด็นของผมก็คือ ทั้งหมดนี้เริ่มต้นจากการล้างห้องส้วม เมื่อคุณเรียนรู้หัวใจและความคิดของลูกแกะเมฆโปดก คุณก็จะเห็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

วันก่อนมีผู้ร่วมงานบางคนมาบอกผมว่า พวกเขารู้สึกผิดหวังที่พันธกิจของพวกเขาดูเหมือนจะไม่ก้าวหน้าไปไหนเลย ดูเหมือนพวกเขาไม่มีพลังและไม่มีอะไรสำเร็จเลย แต่ถ้าคุณเข้าใจหลักการที่ผมกำลังแบ่งปันกับคุณในบทนี้ คุณจะมีประสบการณ์กับเคล็ดลับของพลังสำหรับตัวคุณเอง หลักการนี้ไม่เคยล้มเหลว

ผมอยากจะแบ่งปันหลักการขั้นพื้นฐานบางอย่างในฝ่ายวิญญาณกับคุณในรูปแบบของประเด็น ผมจะไม่อธิบายในรายละเอียดเนื่องจากเวลาจำกัด เราจำเป็นต้องเข้าใจหลักการพื้นฐาน นั่นก็คือคนฝ่ายเนื้อหนังจะไม่สามารถสร้างคริสตจักรของพระเจ้าได้ หากคริสตจักรภายใต้การดูแลของพวกคุณไม่ได้ถูกเสริมสร้างขึ้น คุณควรต้องถามตัวคุณเองว่าเป็นเพราะคุณเป็นคนฝ่ายเนื้อหนังหรือไม่ จงให้องค์ผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยให้คุณเห็นความคิดทางเนื้อหนังของคุณ

คุณสามารถจะดำเนินชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกได้สำเร็จโดยการสถิตอยู่ของพระวิญญาณใหม่? ภาพของลูกแกะเมฆโปดกเป็นภาพที่สวยงาม ลูกแกะเมฆโปดกเป็นสีขาวซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ เมื่อคุณมีชีวิตของลูกแกะเมฆโปดก ผู้คนจะเห็นความชอบธรรมของพระเจ้าในคุณไม่ว่าคุณจะทำอะไรก็ตาม ที่สำคัญที่สุดก็คือเหล่าวิญญาณชั่วจะดูคุณออก สิ่งนี้สำคัญเพราะเราไม่ได้กำลังต่อสู้กับเนื้อและเลือด เหตุผลหนึ่งที่ผู้ร่วมประชุมของคุณไม่ก้าวหน้าไปไหน ก็อาจจะเป็นเพราะว่าคุณขาดฤทธิ์อำนาจที่จะต่อสู้กับเหล่าอำนาจและเหล่าศักดิ์เทพที่ดักข่มอยู่ เปาโลกล่าวว่า “เพราะเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับเหล่าเทพผู้ครอง เทพผู้ทรงอำนาจ เทพผู้ทรงเดชานุภาพของโลกอันมืดมนนี้ และต่อสู้กับเหล่าวิญญาณชั่วในย่านฟ้าอากาศ” (เอเฟซัส 6:12 ฉบับ NIV) คุณจะไม่ชนะการต่อสู้ถ้าคุณไม่มีชีวิตของลูกแกะเมฆโปดก

ผมได้แบ่งปันกับคุณเรื่องที่ผมถูกเรียกให้ไปขับผีเมื่อสองสามปีก่อน มีผู้หญิงคนหนึ่งที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนถูกผีเข้าสิง คริสเตียนบางคนไม่สามารถขับผีออกได้ พวกเขาจึงมาตามหาผม แค่อามคำถามเธอสองสามคำถามผมก็รู้ได้ทันทีว่าเธอถูกผีที่มีฤทธิ์มากเข้าสิง ผมไม่รู้จักเธอและเธอก็ไม่รู้จักผม แต่ว่าผีจำผมได้ทันที ผีรู้ว่าผู้รับใช้ขององค์ผู้เป็นเจ้านี้มีฤทธิ์อำนาจขององค์ผู้เป็นเจ้า ในขณะที่คนอื่น ๆ ไม่สามารถขับผีนี้ออกได้ อันที่จริงผีหัวเราะเยาะพวกเขา แต่ผีไม่ได้หัวเราะเยาะเมื่อผมเดินเข้าไป สิ่งต่อมาที่ผมรู้จักคือ หญิงผู้นี้หมอบลงที่แทบเท้าของผม ที่จริงเป็นผีที่กำลังทำเช่นนั้น

เมื่อพวกผีเห็นพระเยซูผู้เป็นลูกแกะเมฆโปดก พวกมันตกใจมากและร้องตะโกนว่า “พระบุตรของพระเจ้า พระองค์ต้องการอะไรจากเราหรือ? พระองค์ทรงมาที่นี่เพื่อทรมานเราก่อนถึงกำหนดเวลาหรือ?” (มัทธิว 8:29) หญิงผู้นี้กำลังหมอบตรงแทบเท้าของผม ผมจึงพูดกับเธอว่า “ลุกขึ้นนั่งบนเก้าอี้เถอะ ผมจะได้พูดคุยกับคุณได้?”

หลักการของฤทธิ์อำนาจฝ่ายวิญญาณ

ในพันธกิจรับใช้ของคุณ คุณกำลังรับมือกับเหล่าวิญญาณที่มีพลังอำนาจ น่าเสียดายที่ผู้ร่วมงานหลายคนไม่ได้ตระหนักถึงเรื่องนี้ และวิญญาณเหล่านี้สามารถจะรัดพันธกิจรับใช้ของคุณให้สิ้นสุดลงได้ คุณจะเห็นสิ่งต่างๆ เกิดขึ้นที่คุณไม่ต้องการให้เกิดขึ้นในคริสตจักรของคุณ ซึ่งรวมถึงความผิดพลาดที่ทำไป เหล่าวิญญาณชั่วกำลังสนุกกันใหญ่ในคริสตจักรของคุณ แต่เมื่อคุณมีวิญญาณของลูกแกะเมฆโปดก ศัตรูก็จะจำคุณได้และถอยหนี ในที่สุดผมก็ขับผีออกจากหญิงคนนี้และเป็นผลให้ทั้งครอบครัวของเธอได้รับความรอด พวกเขาทั้งหมดไม่ได้เป็นคริสเตียนรวมทั้งสามีของเธอ แต่เมื่อเธอได้มาหององค์ผู้เป็นเจ้า สามีและลูกสาวจึงมาเชื่อด้วย ตอนนี้นักสาวก็อยู่ในคริสตจักรมอนทรีออลของเรา งานของพระเจ้าจะก้าวหน้าก็เมื่อชีวิตของคุณเป็นช่องทางให้ชีวิตและฤทธิ์อำนาจของลูกแกะเมฆโปดกทำงานผ่านชีวิตของคุณ

ลูกแกะเมฆโปดกทรงมีพลังอำนาจมาก วิวรรณ์ 5:6 กล่าวว่าพระเยซูผู้เป็นลูกแกะเมฆโปดกมีเขาเจ็ดเขา เขาเป็นสัญลักษณ์ของฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เขาเหล่านี้ไม่ได้เป็นเขาของสัตว์ตามคำ แต่เป็นสัญลักษณ์ของพลังอำนาจที่สมบูรณ์ขององค์ผู้เป็นเจ้า แต่เราได้เห็นแล้วว่าความเข้มแข็งและความอ่อนแอ นั้นเกิดขึ้นพร้อม ๆ กันและควบคู่กัน ในวิวรรณ์ 5:6⁴⁰ ข้อเดียวกันนี้กล่าวว่าลูกแกะเมฆโปดกมีตาเจ็ดดวง ดวงตาเหล่านี้ไม่ใช่ดวงตาจริง ๆ ดวงตาเหล่านี้หมายความว่าพระเยซูทรงมี

⁴⁰ วิวรรณ์ 5:6 “และระหว่างพระที่นั่งกับสิ่งมีชีวิตทั้งสี่นั้น และท่ามกลางพวกผู้อาวุโส ข้าพเจ้าเห็นพระเมฆโปดกทรงยืนอยู่ เหมือนดังถูกปลงพระชนม์แล้ว พระองค์ทรงมีเขาเจ็ดเขาและมีดวงตาเจ็ดดวง ซึ่งเป็นพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า ที่พระเจ้าทรงส่งออกไปทั่วแผ่นดินโลกแล้ว”

พระวิญญาณอย่างเต็มบริบูรณ์โดยพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า (วิวรณ์ 3:1)⁴¹ คือพระวิญญาณที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า คุณสามารถจะเข้าใจได้ว่าอะไรคือพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้านี้โดยดูที่อิสยาห์ 11:2⁴² ซึ่งพูดถึงพระปัญญา ความเข้าใจ ความรู้ ความยำเกรงพระเจ้าและอื่น ๆ ลูกแกะเมฆโปดกอาจจะอ่อนแอแต่พระองค์ก็ได้โง่เขลา ทรงเพียบพร้อมด้วยพระปัญญาและฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นของพระเจ้า

อีกหลักการหนึ่งของชีวิตฝ่ายวิญญาณคือ ถ้าคุณมุ่งไปที่ความเป็นฝ่ายวิญญาณ มันจะหนีคุณไป แต่ถ้าคุณมุ่งไปที่ลูกแกะเมฆโปดก ความเป็นฝ่ายวิญญาณก็จะมาหาคุณ จงอย่าพยายามทำให้ตัวเองเป็นฝ่ายวิญญาณ ขอเพียงคุณยอมจำนนชีวิตของคุณให้กับชีวิตของลูกแกะเมฆโปดก ความเป็นฝ่ายวิญญาณไม่ใช่สิ่งลึกลับที่คุณได้มาด้วยการหายใจลึกๆและการใคร่ครวญภาวนา คุณจงอย่าให้การเป็นฝ่ายวิญญาณมาเป็นตัวเป้าหมาย ถ้าคุณพยายามที่จะทำเช่นนั้นคุณจะไม่มีวันสำเร็จ แต่เมื่อคุณติดตามลูกแกะเมฆโปดก คุณจะกลายเป็นฝ่ายวิญญาณโดยแทบไม่รู้ตัว

สิ่งนี้นำเรามาถึงจุดที่สำคัญคือ คนฝ่ายวิญญาณไม่ได้ตระหนักว่าตนเองเป็นฝ่ายวิญญาณ ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะเขาไม่ได้มุ่งไปที่การเป็นฝ่ายวิญญาณมาเป็นตัวเป้าหมาย นอกจากนี้ยังหมายความว่า ถ้าคุณคิดว่าคุณเป็นคนฝ่ายวิญญาณ นั่นก็เป็นสัญญาณบ่งบอกว่าคุณไม่ได้เป็น เราจะเห็นหลักการของการกลับกันนี้อีกครั้ง มนุษย์ฝ่ายวิญญาณมุ่งความสนใจไปที่ลูกแกะเมฆโปดกและลึมนึกถึงตัวของเขาเอง เพราะสำหรับเขาแล้วการมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ ถ้าสำหรับคุณแล้วการมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ ความสนใจของคุณก็จะมุ่งไปที่พระคริสต์ผู้เป็นลูกแกะเมฆโปดก ความจดจ่อไม่ได้อยู่ที่ตัวคุณ ไม่มีสิ่งใดที่ทำให้ผมกังวลมากเท่ากับการคิดถึงตัวเองอย่างไม่จบสิ้นเกี่ยวกับ “ฉัน ของฉัน และตัวฉัน” และตลอดถึงการต่อสู้ภายในทั้งปวง การครุ่นคิดถึงตัวเองอย่างไม่จบไม่สิ้นไม่ได้ส่งเสริมความเป็นฝ่ายวิญญาณ ให้เราลึมนึกถึงตัวเองและมุ่งความสนใจไปที่ลูกแกะเมฆโปดก “โดยเพ่งมองที่พระเยซูผู้เริ่มต้นของความเชื่อและผู้ทำให้ความเชื่อของเราสมบูรณ์” (ฮีบรู 12:2)

ความคิดของลูกแกะเมฆโปดกไม่ได้มองหาใครสักคนที่จะมารับใช้คุณ แต่มองหาใครสักคนที่你会ได้รับใช้ ทุกวันคุณสามารถถามตัวคุณเองว่า “วันนี้ฉันจะรับใช้ใครได้บ้าง? วันนี้มีอะไรที่ฉันจะทำให้ใครสักคนได้บ้าง?” คงไม่มีอะไรจะช่วยให้ตัวคุณออกมาจากความน่าเวทนาที่เอาแต่คิดถึงตัวเองได้ดีเท่ากับการเสาะหาโอกาสที่จะรับใช้ ที่จะให้บางอย่าง ที่จะทำบางอย่างให้บางคน คุณจะ ต้องคิด ใคร่ครวญ และอธิษฐานว่าองค์ผู้เป็นเจ้าจะทรงนำคุณให้ไปหาคนที่ต้องการความช่วยเหลือ อาจเป็นใครสักคนที่คุณสามารถจะโทรหาและพูดคุยกับเขา หรือใครสักคนที่คุณสามารถจะช่วยเหลือ

⁴¹ วิวรณ์ 3:1 “จงเขียนถึงทูตสวรรค์ของคริสตจักรที่เมืองซาร์ดิสว่า ‘พระองค์ผู้ทรงมีพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า และทรงมีดาวเจ็ดดวงนั้นตรัสดังนี้ว่า เรารู้จักความประพฤติของเจ้า คือเจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่ว่าเจ้าตายแล้ว’”

⁴² อิสยาห์ 11:2 และพระวิญญาณของพระยาห์เวห์จะทรงอยู่บนท่าน คือพระวิญญาณแห่งปัญญาและความเข้าใจ พระวิญญาณแห่งคำปรึกษาและอำนาจ พระวิญญาณแห่งความรู้และความยำเกรงพระยาห์เวห์ (ฉบับมาตรฐาน 2011)

และหนูน้าใจ คริสตจักรจะได้รับการเสริมสร้างขึ้นด้วยความรักและความห่วงใยต่อกัน คริสตจักรของคุณจะไม่หยุดอยู่กับที่ถ้าคุณเป็นตัวอย่างในการเอาใจใส่ต่อกันและกัน ผู้คนจะเข้ามาและเห็นว่า คริสตจักรของคุณแตกต่างจากที่อื่น เหมือนที่มีคนมากมายพูดถึงคริสตจักรมอนทรีออลเมื่อหลายปีก่อน แต่น่าเสียดายที่คริสตจักรมอนทรีออลไม่ได้เป็นอย่างนั้นแล้ว ผมเสียใจที่ต้องพูดเช่นนี้ ในอดีตจะมีผู้คนมาเยี่ยมเยียนเราและเห็นสิ่งที่แตกต่างเกี่ยวกับสถานที่แห่งนี้ว่า “เป็นได้ทุกอย่างที่ทุกคนจะดูแลเอาใจใส่อย่างนั้น และกระตือรือร้นที่จะรับใช้คนที่พวกเขาไม่รู้จักด้วยซ้ำ” นั่นคือความคิดของลูกแกะเมฆโปดก พระบุตรของพระเจ้าไม่ได้มาเพื่อรับการปรณินัติ แต่มาเพื่อปรณินัติ และให้ชีวิตของพระองค์กับคนจำนวนมาก

หัวใจสำคัญของการเป็นฝ่ายวิญญาณสรุปไว้ในลูกแกะเมฆโปดกที่ถูกฆ่า ทุกหลักการของฤทธิ์อำนาจฝ่ายวิญญาณมุ่งไปที่ความเข้าใจและการดำเนินชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกที่ถูกฆ่า ผมไม่มีเคล็ดลับในฤทธิ์อำนาจอื่นใดนอกจากว่า สำหรับผมแล้วการมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ นั่นก็คือมีชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกที่ถูกฆ่า

สิ่งนี้ไม่เกี่ยวอะไรกับการเป็นคนดีเลย คริสเตียนจำนวนมากไม่ได้เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาคิดว่าพวกเขาเป็นคริสเตียนที่ดีเพราะพวกเขาเป็นคนดี และคนฝ่ายเนื้อหนังก็สามารถเป็นคนดีได้เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเขามีและเขามักจะมีแรงจูงใจแฝงที่จะเป็นคนดี และถ้าเขาต้องการจะได้บางสิ่งบางอย่างจากคุณ เขาก็รู้วิธีที่จะทำดีกับคุณโดยที่คุณจะไม่เห็นนิสัยอีกด้านหนึ่งของเขาเหมือนอย่างคนที่มัสองบุคลิก⁴³ ลูกแกะเมฆโปดกเป็นสัญลักษณ์และหัวใจสำคัญของความบริสุทธิ์ซึ่งตรงข้ามกันเลยกับความเป็นเนื้อหนัง

วิวรณ์ 6:16 ได้พูดถึง “ความพิโรธของลูกแกะเมฆโปดก”⁴⁴ ลูกแกะเมฆโปดกทรงโกรธกริ้วต่อบาป เมื่อพระเยซูทรงโกรธกริ้ว พระองค์อาจจะไม่เป็นคนที่ตึงนัก พระองค์ทรงไล่พ่อค้าออกจากพระวิหารและคว่ำโต๊ะของคนรับแลกเงิน (ยอห์น 2:13-16; มัทธิว 21:12-13) ในมัทธิวบทที่ 23 พระองค์ตรัสยาวว่า “วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด!” ลูกแกะเมฆโปดกไม่กลัวที่จะพูดความจริงเมื่อพระองค์จำเป็นต้องพูด จงอย่าเป็นคนที่จะลุ่มลุ่มอยู่กับความอธรรม จงพูดความจริงเมื่อคุณต้องพูด แต่จงพูดด้วยความรักเสมอตามที่องค์ผู้เป็นเจ้าทรงทำให้ทำได้

เราดำเนินชีวิตของลูกแกะเมฆโปดกที่ถูกฆ่าได้ขนาดไหน ฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์ก็จะถูกสำแดงในเราได้ขนาดนั้น ถ้าคุณนำมาปฏิบัติบ่อย คุณก็จะได้รับพลังน้อย ยิ่งลูกแกะเมฆโปดกทรงเป็นศูนย์กลางของชีวิตของคุณมากเท่าใด พระองค์ก็ทรงจะควบคุมชีวิตของคุณมากเท่านั้น และฤทธิ์

⁴³ Dr. Jekyll and Mr. Hyde นิยายวิทยาศาสตร์เขียนโดย Robert Louis Stevenson เรื่องของคนที่มีสองบุคลิกอยู่ในคนคนเดียว

⁴⁴ วิวรณ์ 6:16 “พวกเขาร้องบอกกับภูเขาและโขดหินว่า “จงล้มทับเราเถิด จงซ่อนเราไว้ ให้พ้นจากพระพิโรธของพระองค์ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่ง และจากพระพิโรธของพระเมฆโปดก”

อำนาจของพระยาห์เวห์ก็จะถูกสำแดงมากขึ้นเท่านั้น ไม่ได้มีข้อจำกัดใดๆในเรื่องนี้เลย ไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้สำหรับผู้ที่ดำเนินชีวิตตามหลักการชีวิตของลูกแกะเมสโปดก ไม่มีความท้าทายใดที่จะใหญ่เกินไป เมื่อผมเผชิญกับความท้าทายที่จะอธิษฐานเพื่อรักษาโรค ผมจะทำถ้าองค์ผู้เป็นเจ้าของอนุญาตให้ผมทำ นี่ไม่ใช่สิ่งที่บางครั้งก็ทำสำเร็จหรือบางครั้งก็ไม่สำเร็จ ถ้าองค์ผู้เป็นเจ้าของได้ทรงสั่งให้ผมทำ ก็จะไม่มีความลังเลที่คนที่นี่จะไม่หายเมื่อผมอธิษฐานรักษาโรค ผมไม่กล้าทำในสิ่งที่องค์ผู้เป็นเจ้าของไม่ได้ทรงอนุญาต แต่ผมจะทำสิ่งที่องค์ผู้เป็นเจ้าของสั่งให้ผมทำโดยไม่สงสัย ผมพูดด้วยความมั่นใจจริงๆว่ามันไม่เคยล้มเหลว

ช่วงท้ายนี้ ผมหวังว่าผมได้ให้ข้อสรุปบางประเด็นที่คุณจะสามารถใคร่ครวญในเรื่องนี้ได้ ผมขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า เคล็ดลับและหัวใจสำคัญของชีวิตฝ่ายวิญญาณ ในความแตกต่างและซับซ้อนนั้นจะกระจ่างชัดในลูกแกะเมสโปดก นั่นก็คือเคล็ดลับของฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า วิวรรณซึ่งเป็นหนังสือเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์ได้บอกเราว่า พระเจ้าทรงควบคุมทุกสิ่งในโลก และพระองค์จะทรงทำให้แผนการของพระองค์สำเร็จ วิธีดำเนินการ⁴⁵ วิธีการทำงานของพระองค์ก็คือผ่านทางลูกแกะเมสโปดก ซึ่งเป็นลูกแกะเมสโปดกที่เต็มด้วยฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นและมีชัยทุกอย่าง ความอ่อนแอและความเข้มแข็งมักจะไปด้วยกันเสมอ ไม่ใช่อันหนึ่งตามหลังอีกอันหนึ่ง แต่ไปด้วยกันเสมอ มันไม่ได้เป็นไปโดยอัตโนมัติ คุณจึงจำเป็นต้องนำมาปฏิบัติอย่างตั้งใจ เมื่อใดที่คุณไม่ได้นำมาปฏิบัติ ความจดจ่อของคุณจะไปทีอื่น ฮีบรู 12:2 กล่าวไว้ว่าเราจะต้อง “เพ่งมองที่พระเยซู” นานที่ที่คุณไม่จดจ่อ คุณจะจมน้ำเหมือนกับที่เปโตรจมน้ำเมื่อเขาเดินบนน้ำไปหาพระเยซู มันต้องมีความจดจ่อกับความตั้งใจ เปาโลกล่าวว่า “เพราะข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะไม่รู้สิ่งใดเลยเมื่อข้าพเจ้าอยู่ในหมู่พวกท่าน เว้นแต่เรื่องพระเยซูคริสต์และที่พระองค์ทรงถูกตรึงที่กางเขน” (1 โครินธ์ 2:2) เปาโลต้องการรู้แต่เพียงเรื่องลูกแกะเมสโปดกที่ถูกตรึงกางเขน ลูกแกะเมสโปดกที่ถูกฆ่า นั่นคือเคล็ดลับของชีวิตเปาโล

เมื่อใดก็ตามที่คุณรู้สึกอ่อนแอ ให้คุณจดจ่อกับองค์ผู้เป็นเจ้าของเสียใหม่ แล้วคุณจะพบพลังอำนาจอีกครั้ง มันไม่ใช่ความพยายามทางจิต ความจดจ่อไม่ได้เป็นการกระทำของจิต แต่เป็นสิ่งที่มาจากใจ เมื่อใจจดจ่อ ใจก็ยังคงจดจ่ออยู่แม้ว่าความคิดของคุณจะกำลังทำอย่างอื่นก็ตาม คุณไม่ต้องกังวลว่าความคิดของคุณไม่ได้ตั้งใจจดจ่ออยู่กับองค์ผู้เป็นเจ้าของเสมอไป เพราะใจจะเป็นเหมือนเข็มทิศที่ชี้ให้คุณไปทางทิศที่ถูกเสมอ ไม่ว่าคุณจะหันมันไปทางไหน เข็มของมันก็ยังคงชี้ไปในทิศทางที่ถูกต้อง ความคิดของคุณอาจเปลี่ยนไปมาและเข็มทิศอาจหมุนไปมา แต่เข็มของใจจะยังคงชี้ไปที่พระเจ้าและลูกแกะเมสโปดก มันเป็นความสวยงามที่บทสุดท้ายของวิวรรณมีคำว่า “พระเจ้าและลูกแกะเมสโปดก” ถึงสองครั้ง ซึ่งเป็นการรวมกันของทั้งสอง และนี่นำเราไปสู่จุดสำคัญสูงสุดของวิวรรณ

⁴⁵ modus operandi วลีจากภาษาละตินที่หมายถึง “method of operation”

บทที่ 16

อิสราเอลของพระเจ้า

คำท้าทายที่ผิดจากธรรมดาอย่างมากของเปาโล

ผมขอเริ่มด้วยคำท้าทายเป็นพิเศษกับพวกคุณทุกคน ขอสันติสุขและพระเมตตาจงมีแด่ทุกคนผู้เป็นอิสราเอลของพระเจ้า คำว่า “อิสราเอลของพระเจ้า” ที่ผมใช้นี้อาจฟังดูผิดจากธรรมดาและฟังดูแปลก แต่ที่จริงนี้มาจากคำท้าทายของเปาโลถึงพี่น้องชาวกาลาเทียว่า “สันติสุขและพระเมตตาจงมีแก่ทุกคนที่ดำเนินตามกฎนี้ และแก่อิสราเอลของพระเจ้า” (กาลาเทีย 6:16 ฉบับ ESV)

คุณเห็นว่าคำท้าทายของผมผิดไปจากธรรมดาไหม? คุณอาจจะถามตัวเองว่า “เหตุใดเปาโลจึงเรียกเราว่าอิสราเอลของพระเจ้า? เขาพูดเล่นกับเราหรือว่าเขาเสียสติไปแล้ว? พวกเราเป็นคนจีนแล้วเราจะเป็นอิสราเอลได้อย่างไร?” ผมไม่ได้พูดเล่นแล้วผมก็ไม่ได้เสียสติ ความจริงแล้วพวกคุณหลายคนที่นี่หรืออาจส่วนใหญ่ เป็นอิสราเอลของพระเจ้า! อะไรคือความหมายของ “อิสราเอลของพระเจ้า” ที่ไม่ธรรมดา呢? นี่คือนสิ่งที่ผมตั้งใจจะอธิบายกับคุณในบทนี้ ความสำคัญมากของการเป็นอิสราเอลของพระเจ้านี้อยู่ที่ความเกี่ยวข้องที่แยกจากกันไม่ได้กับความรอดในพระคัมภีร์ใหม่ แต่ความจริงอันสำคัญยิ่งนี้ได้สูญหายไปจากคริสตจักรในปัจจุบันนี้

เมื่อผมเขียนหนังสือเรื่องความเชื่อว่าพระเจามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์เสร็จประมาณสิบเดือนที่แล้ว ผมคิดว่างานของผมเสร็จแล้ว ผมจะได้เกษียณอย่างมีความสุขและจะได้หายหน้าไปเสียที เมื่อเฮเลนกับผมกลับมาเอเชียสองสามเดือนที่แล้ว ผมอยากที่จะมอบความรับผิดชอบของผมทั้งหมดให้กับผู้ร่วมงานคนใหม่ ต่อมาไม่นานกลุ่มผู้ดูแลภูมิภาคก็เลือกคนหนึ่งจากพวกเขาให้เป็นผู้ดูแลทั่วไปเข้ามารับหน้าที่แทนผม พวกเขาได้เลือกอาจารย์คาลวิน¹ ผมจึงดีใจมากที่ได้มอบงานทุกอย่างให้เขาและเกษียณเสียที!

¹ Pastor Calvin Chan

ที่จริงเราควรจะออกจากฮ่องกงเมื่อเดือนที่แล้วและกลับไปแคนาดาก่อนวันอีสเตอร์ เรื่องที่จะเปลี่ยนวันเดินทางกลับนั้นทำได้ยากเพราะเราใช้ตั๋วสะสมไมล์ฟรี แม้ว่าเราควรจะกลับแคนาดาเมื่อเดือนที่แล้ว แต่ทีมผู้ดูแลภูมิภาคพูดกับผมว่า “อาจารย์จะอยู่ฮ่องกงต่อเพื่อร่วมค่ายอีสเตอร์กับเราได้ไหม?” ผมคิดในใจว่า “นี่ผมเกษียณแล้ว คุณไม่ต้องการผมหรอก ผมก็กลับบ้านได้แล้ว” แต่ขณะที่ผมรอคอยองค์ผู้เป็นเจ้าของ พระองค์ก็ทรงเปลี่ยนแผนทั้งหมด เราก็เลยได้อยู่ค่ายอีสเตอร์นี้ พระองค์ได้ทรงสำแดงกับผมว่างานของผมนั้นยังไม่เสร็จ เพราะยังมีความจริงที่ต้องอธิบายอีกมาก แล้วผมจะเกษียณเมื่อไร?

เพียงแค่สองสามอาทิตย์ก่อนหน้านี้เอง องค์ผู้เป็นเจ้าของได้สำแดงให้ผมเห็นถึงความสำคัญในเรื่องของหลักคำสอนทั้งหมด และนี่คือสิ่งที่ผมหวังว่าจะได้อธิบายกับคุณในบทนี้โดยพระคุณของพระเจ้า

ประสบการณ์ล่าสุดกับองค์ผู้เป็นเจ้าของ

ก่อนจะถึงเรื่องนั้น ผมขอเป็นพยานเกี่ยวกับพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ผมได้รับใช้พระองค์มาตลอดชีวิตคริสเตียนของผม เหตุผลที่ผมอยู่ในงานนี้ก็เพราะพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ได้ทรงสำแดงพระองค์เองกับผม ไม่เช่นนั้นผมคงไม่ได้อยู่ในงานรับใช้

ปกติแล้วผมจะแบ่งปันแต่ประสบการณ์ที่ผ่านมาไม่นาน เพราะไม่จำเป็นต้องย้อนประสบการณ์กลับไปหลายปี ผมอยากจะแบ่งปันประสบการณ์ล่าสุดกับพวกคุณ

ในวันวาเลนไทน์เมื่อสองเดือนที่ผ่านมา ผมตื่นขึ้นมาและพระคำของพระเจ้าจากข้อพระคัมภีร์ก็มาถึงผม ผมไม่ได้คิดถึงข้อนี้มานานแล้ว ส่วนสุดท้ายของข้อนี้เด่นออกมาและกล่าวถึงพระยาห์เวห์พระบิดาของเราว่า “พระองค์จะทรงพิชิตินตีในตัวเจ้า ด้วยเสียงร้องตะโกนอย่างชื่นชมยินดี”²

พระยาห์เวห์ทรงร้องตะโกนอย่างชื่นชมยินดีหรือ? คุณร้องตะโกนอย่างชื่นชมยินดีครั้งสุดท้ายเมื่อไร? ชีวิตของคนส่วนใหญ่ไม่เคยร้องตะโกนอย่างชื่นชมยินดีเลย จะมีก็เมื่อพวกเขากำลังดูการแข่งขันฟุตบอลและคนทำประตูได้ คุณได้ยินคนร้องตะโกนอย่างชื่นชมยินดีในคริสตจักรเมื่อไหร่หรือ? ก็คริสตจักรไม่ใช่สถานที่ที่คุณจะร้องตะโกนเสียงดังหรือ?

แต่ข้อนี้กล่าวว่า พระยาห์เวห์ “จะทรงพิชิตินตีในตัวเจ้า (คืออิสราเอล ประชากรของพระองค์ที่ทรงเลือกสรรไว้)” นี่มาจากหนังสือข้อเศฟันยาห์ที่รู้จักกันน้อยในพระคัมภีร์เดิม ส่วนสุดท้ายของ

² เศฟันยาห์ 3:17 “พระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้าสถิตกับเจ้า พระองค์ทรงฤทธิ์อำนาจที่จะช่วยเจ้า พระองค์จะทรงพิชิตินตีในตัวเจ้า จะทรงปลอบเจ้าด้วยความรักของพระองค์ และจะทรงร้องเพลงเพราะชื่นชมยินดีในตัวเจ้า” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

ข้อเศฟันยาห์ 3:17 แปลแตกต่างกันในฉบับต่างๆ ฉบับ NASB แปลว่า “พระองค์จะทรงเปรมปรีดีเพราะเจ้าด้วยความยินดี พระองค์จะทรงสงบในความรักของพระองค์ พระองค์จะทรงเรีงรำเพราะเจ้าด้วยการร้องยินดีเสียงดัง” ข้างเป็นข้อที่เยี่ยมยอดจริง ๆ! พระเจ้าทรงมีความชื่นชมยินดีในตัวเราอย่างมาก เราผู้ที่เป็ประชากรของพระองค์จนพระองค์ทรงร้องยินดีเสียงดัง นี่เป็นภาพที่น่าอัศจรรย์ของพระเจ้า

วันวาเลนไทน์ยังเป็นวันเกิดของภรรยาผมอีกด้วย นั่นหมายความว่าไม่มีใครจะลืมวันเกิดของเธอได้เลย! บางครั้งสามีอาจลืมวันเกิดของภรรยาของตัวเอง แต่เป็นไปได้ยากมากที่ผมจะลืมวันเกิดของเฮเลน! และวันวาเลนไทน์นี้เอง ไม่กี่ชั่วโมงหลังจากที่พระเจ้าได้ให้ข้อนี้กับผม เราก็ได้รับบัตรอวยพรอิเล็กทรอนิกส์ มันน่าสนใจที่ยังมีบางคนส่งบัตรอวยพรวันวาเลนไทน์ให้ผม ผมเชื่อว่านั่นเป็นการแสดงความรักของพวกเขาในองค์ผู้เป็นเจ้า

ก่อนจะได้รับบัตรอวยพรอิเล็กทรอนิกส์ ผมได้พูดกับเฮเลนหลังจากตื่นนอนว่า “องค์ผู้เป็นเจ้าทรงให้ข้อนี้กับผม ผมคิดว่าเป็นข้อสำหรับคุณ” หลังจากนั้นไม่กี่ชั่วโมงก็ได้รับบัตรอวยพรอิเล็กทรอนิกส์ และคุณรู้ไหมว่ามีอะไรอยู่ในบัตรอวยพรนั้น? คุณก็ลองเดาดูสิ ใช่แล้ว เศฟันยาห์ 3:17 นั่นเอง! วันนั้นผมได้รับบัตรอวยพรสองสามใบ แต่มีใบหนึ่งที่เด่นคือใบที่มีข้อนี้ ผมคิดในใจว่าผมนึกไม่ออกเลยว่าเคยได้รับบัตรอวยพรที่มีข้อเศฟันยาห์ 3:17 มาก่อน นี่เป็นเรื่องบังเอิญไปไหมที่ผมได้รับข้อนี้จากพระเจ้าในตอนเช้า แล้วจากนั้นก็ได้รับบัตรอวยพรข้อเดียวกันในอีกไม่กี่ชั่วโมงต่อมา?

สองสามวันถัดมา ผมก็มีประชุมกับผู้ดูแลภูมิภาคต่างๆ และผมแบ่งปันประสบการณ์นี้กับพวกเขา เราประชุมกันนานในเย็นวันนั้นเพราะมีหลายสิ่งมากที่ต้องหารือเกี่ยวกับงานของพระเจ้า

เมื่อผมกลับถึงบ้าน ผมก็พักผ่อนบนเก้าอี้เอนหลัง แล้วผมก็ตัดสินใจลุกขึ้นยืน แต่ทันทีที่ผมลุกขึ้น ผมรู้สึกเหมือนมีมีดแทงเข้าที่หลังช่วงล่างของผม เป็นความเจ็บปวดที่น่ากลัวจริงๆ! ความปวดร้าวที่มแทงเข้าในกระดูกสันหลังของผม แล้วผมก็ทรุดฮวบลงบนเก้าอี้ นั้นไม่กี่นาทีต่อมาผมพยายามจะลุกขึ้นอีกครั้ง แต่ความเจ็บปวดยิ่งแย่งลง หลังจากทรุดฮวบลงอีกครั้ง ผมก็พยายามยันพนักเก้าอี้ไว้ ผมนึกอยู่ว่าผมจะขยับตัวได้หรือไม่ ผมพยายามจะหันไปทางขวา แต่ความเจ็บปวดร้าวอย่างท่วมท้นนั้นคอยทิ่มแทงผม ผมพยายามจะหันตัวไปทางซ้ายแต่ก็ทำไม่ได้ ผมจึงนอนลงตรงนั้นสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้น

เฮเลนเฝ้าดูด้วยความทุกข์ใจอย่างมาก ผมเห็นความเป็นห่วงและความกังวลของเธอ เพราะนี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่เกิดเรื่องแบบนี้ มันเกิดขึ้นมาก่อนระหว่างการอบรมเต็มเวลารุ่นที่ห้า เมื่อสิบเก้าปีที่แล้ว ผู้ที่จบการอบรมรุ่นที่ห้าคงจำได้ว่า ผมไม่สามารถจะขยับตัวได้อยู่สองหรือสามเดือนและต้อง

พักการอบรมในช่วงเวลานั้น ดังนั้นผมจึงนอนอยู่ตรงนั้นนึกสงสัยว่า “จะเป็นแบบนี้ไปอีกสองสามเดือนเหมือนคราวก่อนไหม?”

สถานการณ์เป็นอยู่อย่างนั้นเกือบชั่วโมงผมจึงบอกเฮเลนว่า “ทำไมคุณไม่อธิษฐานเผื่อและมอบเรื่องทั้งหมดไว้กับพระเจ้าล่ะ?” เธอจึงพยายามที่จะอธิษฐาน แต่หลังจากไม่กี่ประโยคเธอก็สะดุ้งและไม่สามารถอธิษฐานต่อไปได้ ขณะที่ผมนอนอยู่ตรงนั้นผมก็พูดว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอทรงดูสภาพของเฮเลนด้วยเถิด เธอทุกข์ใจอย่างที่สุด”

ตัวผมเองมีสันติสุขมาก ตลอดชีวิตของผม ผมมักจะถือว่าตัวเองเป็นทหารของพระคริสต์มาโดยตลอด เมื่อเป็นทหาร คุณก็คาดคิดเอาไว้แล้วว่าบาดเจ็บในสนามรบ เรากำลังต่อสู้กับศัตรูที่แข็งแกร่ง ดังที่อัครทูตเปาโลกล่าวไว้ในเอเฟซัสบทที่ 6 ว่า เราไม่ได้กำลังต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือด แต่ต่อสู้กับเทพผู้ครองและเหล่าวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ ศัตรูของเรามีอาวุธที่มีสมรรถภาพสูง มันเหมือนกับว่าผมถูกกระสุนจริงเข้าที่กลางหลังของผม แต่ผมยอมรับความจริงที่ว่าในการต่อสู้ นั้นถ้าคุณไม่ถูกฆ่าตาย คุณก็จะบาดเจ็บสาหัส นี่เป็นเรื่องปกติมากในชีวิตของทหาร

เฮเลนกำลังทุกข์และสับสนอย่างมากและเธอก็พูดอย่างนั้นในคำอธิษฐานของเธอ แต่องค์ผู้เป็นเจ้าได้ให้ข้อเศฟันยาห์ 3:17 กับผมไม่ใช่หรือ? “พระองค์ทรงรักเจ้า และพระองค์จะทรงพิชิตยินดีในตัวเจ้า ด้วยเสียงร้องตะโกนอย่างชื่นชมยินดี!” แต่ผมก็นอนขยับตัวไม่ได้ “ทรงรักเจ้า ด้วยเสียงร้องตะโกนอย่างชื่นชมยินดี” นี่คืออะไร? ผมกำลังคิดอยู่ว่า “ถ้านี่คือความรัก พระองค์ก็เก็บเอาไว้เถอะ ผมสามารถจะจัดการชีวิตได้ดีกว่า โดยไม่ต้องมีความรักของพระองค์”

เมื่อเฮเลนทนต่อไปไม่ไหวอีกแล้ว ผมจึงร้องทูลต่อพระยาห์เวห์ องค์ผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราว่า “พระองค์เจ้าข้า นี่มันเรื่องอะไรกัน?” และพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ก็เคลื่อนไหวอยู่ในผมด้วยฤทธิ์อำนาจและผมรู้สึกได้ข้างใน ในพระคัมภีร์ใหม่นั้น พระวิญญาณของพระยาห์เวห์มักถูกเรียกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีการเคลื่อนไหวอย่างมีฤทธิ์และพระองค์ตรัสกับผมว่า “จงขอการรักษา และเราจะให้กับเจ้า” พระองค์ต้องตรัสอย่างนี้เพราะทรงมีเหตุผลเฉพาะ มันเป็นกฎที่ผมจะไม่ใช่ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเพื่อประโยชน์ของตัวเอง เพื่อคนอื่นก็ใช่ แต่สำหรับตัวผมเองแล้วจะไม่ เราไม่ต้องการให้ตัวเองได้รับประโยชน์จากการใช้ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่เราได้รับมอบหมาย ดังนั้นพระองค์จึงต้องออกคำสั่งเฉพาะว่า “จงขอการรักษา และเราจะให้กับเจ้า”

เมื่อเฮเลนทนไม่ไหวอีกต่อไป ผมจึงพูดเจิบ ๆ ว่า “พระบิดาพระยาห์เวห์ ขอทรงโปรดประทานการรักษาแก่ข้าพระองค์ ตามขอบพระทัยของพระองค์” มันเป็นคำอธิษฐานสั้น ๆ จากนั้นผมก็ลุกขึ้นยืน เฮเลนมองผมอย่างแปลกใจ “แล้วคุณเดินได้ไหม?” จากนั้นเธอก็มองผมเดินไปรอบห้อง

โดยไม่เจ็บปวดเลย ความเจ็บปวดที่ทิ่มแทงอยู่นั้นได้หายเป็นปลิดทิ้ง มันเป็นช่วงเช้าตรู่ของวันที่ 20 กุมภาพันธ์ เกือบสองเดือนผ่านมาและก็ไม่เคยเจ็บปวดอีกเลย

เราจะอธิษฐานในพระนามของพระเยซูเมื่อไร? – ลักษณะแนวตั้ง

ผมอยากจะใช้บทเรียนจากประสบการณ์นี้เพื่อประโยชน์ของคุณ สิ่งแรกคุณจะสังเกตเห็นว่าเมื่อผมพูดกับพระยาห์เวห์ ผมไม่ได้อธิษฐานในพระนามของพระเยซู ทำไมจึงเป็นอย่างนั้น? แล้วมันผิดไหมที่จะใช้ “ในพระนามของพระเยซู”? มันก็ไม่ผิด แต่คุณจะต้องรู้ว่าเมื่อไรจึงจะใช้ และเมื่อไรจึงจะไม่ใช้ ไม่เช่นนั้นคุณจะใช้มันอย่างผิดๆ แล้วคุณจะใช้พระนามของพระเยซูเมื่อไร? คริสเตียนทุกคนในทุกคริสตจักรจะอธิษฐานในพระนามของพระเยซูแต่ก็มักจะไม่ว่ามันหมายความว่าอย่างไร เมื่อเร็ว ๆ นี้ผมถามผู้ร่วมงานคนหนึ่งว่ามันหมายความว่าอย่างไร แต่เขาไม่สามารถบอกผมได้

ในกรณีเฉพาะนี้ ทำไมผมจึงพูดกับพระยาห์เวห์ได้โดยตรง? ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะพระองค์ทรงเป็นพระบิดาของผม! เมื่อพูดกับคุณพ่อของผมในโลก ผมก็ไม่จำเป็นต้องพูดกับท่านว่า “ผมมาหาคุณพ่อในนามของพี่ชาย” ผมหมายถึงว่าคุณพ่อของคุณก็เป็นคุณพ่อของคุณ หรือว่าท่านไม่ใช่คุณพ่อของคุณ? กรณีของผมนั้น ผมเป็นลูกคนเดียวผมจึงพูดไม่ได้ด้วยซ้ำว่า “พ่อครับ ผมมาหาพ่อในนามของพี่ชาย” ผมก็ไม่มีพี่สาว ผมจึงพูดไม่ได้เช่นกันว่า “มาในนามของพี่สาวของผม”

แล้วเมื่อใดจึงเหมาะสมที่จะใช้ “ในพระนามของพระเยซู”? ในความสัมพันธ์แนวตั้งของเรากับพระเจ้านั้น มีสองสถานการณ์ที่เราสามารถใช้ “ในพระนามของพระเยซู” สถานการณ์แรกคือเมื่อคุณยังไม่รู้จักพระเจ้า เมื่อไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า มันก็เห็นชัดว่าคุณไม่สามารถมาหาพระเจ้าแล้วพูดว่า “พระบิดา” ได้ พระองค์ไม่ใช่พระบิดาของคุณก็เพราะคุณไม่มีความสัมพันธ์กับพระองค์ แต่พระยาห์เวห์ทรงทำให้เราจะมาหาพระองค์และมาเป็นบุตรของพระองค์ ข้อความจาก 2 โครินธ์ 5:19³ เป็นต้นไปกล่าวว่า พระเจ้าพระยาห์เวห์ผู้สถิตอยู่ในพระคริสต์ ทรงทำให้โลกนี้คืนดีกับพระองค์เอง พระยาห์เวห์ทรงช่วยคุณให้รอดทางพระคริสต์ ในกระบวนการช่วยให้รอดของพระองค์ไม่ใช่แค่การยกโทษบาปของคุณ นั่นเป็นเพียงขั้นแรกเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวกับการทำให้คุณมาเป็นบุตรชายหรือบุตรหญิงของพระองค์ด้วย

เมื่อคุณมาหาพระเจ้าเป็นครั้งแรก สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ คุณกลับใจจากความบาปของคุณและอ้าวงพระโลหิตของพระเยซูเพื่อการยกโทษ และในพระนามของพระเยซูคุณจึงมาหาพระเจ้า แล้วพระเจ้า

³ 2 โครินธ์ 5:19 “คือพระเจ้าผู้สถิตในองค์พระคริสต์ทรงให้โลกนี้คืนดีกันกับพระองค์เอง มิได้ทรงถือโทษในการละเมิดของเขา และทรงมอบพระวาระแห่งการคืนดีกันนั้นไว้กับเรา” (ฉบับไทยดิงเจมส์)

จะทรงให้อภัยคุณ เพราะในพระคริสต์นั้นพระเจ้าทรงให้คุณกลับคืนดีกับพระองค์เอง เมื่อคุณกำลังอธิษฐานในคำอธิษฐานเพื่อกลับใจและถวายตัวคุณกับพระยาห์เวห์ นั่นแหละที่คุณจะพูดกับพระองค์ว่า “ข้าพระองค์มาหาพระองค์ในพระนามของพระเยซู ข้าพระองค์เป็นคนบาปมาตลอดชีวิต และข้าพระองค์จึงไม่มีสิทธิที่จะเข้ามาอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ แต่พระองค์ได้ทรงจัดเตรียมลูกแกะเมฆโปดกของพระเจ้า ซึ่งเป็นลูกแกะเมฆโปดกของพระองค์ คือพระเยซู พระองค์ทรงเป็นลูกแกะเมฆโปดกผู้ทรงรับความผิดบาปของโลก และเวลานี้ข้าพระองค์มาหาพระองค์ในพระนามของพระเยซู”

พระเจ้าทรงยอมรับคุณโดยพระนามของพระเยซู เป็นผลให้คุณอยู่ในพระคริสต์และมาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระองค์ ผมได้อธิบายเรื่องนี้อย่างละเอียดในหนังสือของผมชื่อ “การมาเป็นคนใหม่”⁴ คำสอนทั้งหมดนี้ถูกต้องอย่างแน่นอน แต่ยังมีอย่างอื่นที่สำคัญมากที่ผมจะอธิบายต่อไป

มีสถานการณ์ที่สองในความสัมพันธ์แน่วตั้งของเรากับพระเจ้า ที่เราใช้ “ในพระนามพระเยซู” หลังจากที่เรามาเป็นบุตรของพระเจ้าแล้ว เราจะยังต้องการพระเยซูอยู่ไหม? เรายังต้องการพระองค์แน่นอน เมื่อเป็นผู้เชื่อ เรามักจะผิดพลาดล้มเหลวใช่ไหม? 1 ยอห์น 1:8 กล่าวว่า “ถ้าเรากล่าวว่าไม่มีบาป เราก็กำลังหลอกตัวเองและความจริงไม่ได้อยู่ในเรา” ข้อ 10 กล่าวเพิ่มว่า “ถ้าเรากล่าวว่าเราไม่ได้ทำบาป เราทำให้พระองค์เป็นผู้สุสา และพระคำของพระองค์ไม่ได้อยู่ในเรา” (ฉบับ NASB)

เราทำบาปบ่อยกว่าที่เราจะใส่ใจคิด แต่เมื่อเราสำนึกบาปเราควรทำอะไร? ในข้อ 9 กล่าวว่า “ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมที่จะทรงอภัยบาปของเรา และชำระเราจากความอธรรมทั้งสิ้น” ทำไมหรือ? นั่นก็เพราะเรามี “ผู้ช่วยทูลขอพระบิดา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเที่ยงธรรม”⁵ หลังจากที่คุณทำบาป คุณก็ตระหนักว่ามันยากที่จะกลับมาอยู่ต่อพระพักตร์ของพระเจ้า แต่ก็มีหนทางซึ่งเป็นหนทางเดียวเท่านั้นที่จะกลับมาหาพระบิดา โดยทางพระเยซูคริสต์ที่คุณจะกลับมาหาพระบิดาโดยพูดว่า “ข้าพระองค์เสียใจกับความผิดบาปของข้าพระองค์ ข้าพระองค์กลับมาหาพระองค์ในพระนามของพระเยซู”

เมื่อคุณพูดว่า “ในพระนามของพระเยซู” คุณก็ต้องเข้าใจด้วยว่าคุณหมายถึงอะไร ถ้าคุณเอาแต่พูดว่า “ในพระนามพระเยซู” และ “ในพระนามพระเยซู” อยู่เรื่อยๆ มันจะไม่มีความหมายอะไรเมื่อเร็ว ๆ นี้ในประเทศมาเลเซีย ผมขอให้คนหนึ่งอธิษฐาน และเขาก็จบคำอธิษฐานในพระนามของพระเยซูตามปกติ ผมถามผู้ร่วมงานคนนั้นว่า “ช่วยบอกได้ไหมว่า ทำไมคุณจึงลงท้ายคำอธิษฐานในพระนามของพระเยซู?” แล้วคุณรู้อะไรไหม? เขาตอบผมไม่ได้แม้ว่าเขาจะเป็นผู้นำของคริสตจักร

⁴ “Becoming a New Person”

⁵ 1 ยอห์น 2:1 “ลูกของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าเขียนข้อความเหล่านี้ถึงท่านทั้งหลายเพื่อท่านจะได้ไม่ทำบาป และถ้าใครทำบาป เราก็มีผู้ช่วยทูลขอพระบิดาเพื่อเรา คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเที่ยงธรรมนั้น”

เขานั่งนิ่งไปเลยตรงนั้น คุณเป็นอย่างนั้นด้วยไหม? ถ้ามีใครที่อาจไม่ใช่ผู้เชื่อมาถามคุณว่าทำไมคุณจึงอธิษฐานในพระนามของพระเยซู คุณจะให้คำตอบเขาได้ไหม? ถ้าคุณไปเยี่ยมคริสตจักรของคริสเตียนที่ไหนก็ได้ในโลก คุณจะเห็นว่าทุกคนจะจบคำอธิษฐานของเขาในพระนามของพระเยซู มันเป็นคำพูดตามพิธีกรรมที่ไม่มีความหมาย

ในความสัมพันธ์แนวตั้งของเรากับพระยาห์เวห์ ผมได้เอ่ยถึงสองสถานการณ์หลักที่คุณสามารถใช้และควรใช้ในพระนามของพระเยซู แต่ในเวลาอื่นๆ เมื่อคุณกำลังเดินกับพระเจ้า คุณไม่จำเป็นต้องพูดในพระนามของพระเยซูอยู่ตลอด การทำเช่นนั้นไม่มีประโยชน์อะไรในเมื่อคุณเป็นบุตรที่รักของพระเจ้าอยู่แล้ว เป็นผู้ที่พระยาห์เวห์พระเจ้าพระบิดาของคุณทรงชื่นชมยินดีด้วย คุณไม่ต้องพูดอยู่เรื่อยว่า “ข้าพระองค์ เข้ามาหาพระองค์ในนามของอีกคนหนึ่ง” ในคำอธิษฐานตามแบบพระเยซูนั้นพระเยซูทรงสอนให้เราอธิษฐานว่า “พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลายผู้สถิตในสวรรค์” โดยไม่ได้บอกให้เราจบคำอธิษฐานในพระนามของพระเยซู พระเยซูทรงต้องการให้คุณพูดกับพระบิดาของคุณได้โดยตรง

เราจะอธิษฐานในพระนามของพระเยซูเมื่อไร? – ลักษณะแนวราบ

แต่ความสัมพันธ์ของมนุษย์ในระดับแนวราบ และนี่อาจเป็นสิ่งใหม่กับพวกคุณส่วนมาก ซึ่งเราจะมักทำในพระนามของพระเยซูเสมอ นั่นเป็นเพราะพระเยซูทรงเป็นศิระของคริสตจักร และเป็นกษัตริย์ของอิสราเอล ทุกคนในคริสตจักรคือพระกายของพระคริสต์ และทุกคนในราชอาณาจักรนี้จะทำสิ่งต่างๆ ในฤทธิ์อำนาจของพระเยซู นั่นเป็นเพราะว่าฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นจากพระเจ้าพระยาห์เวห์ได้มอบแก่พระเยซูเพื่อพระประสงค์เรื่องความรอดสำเร็จโดยการประกาศข่าวประเสริฐ ดังนั้นถ้าเราจะต้องทำสิ่งต่างๆ ในฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์ในแนวราบ เราจะต้องทำผ่านพระเยซูเสมอ

นี่ไม่ใช่เรื่องของทฤษฎีแต่เป็นเรื่องของการปฏิบัติ คุณอาจใช้หรือไม่ใช้พระนามของพระเยซูก็ได้ นั่นขึ้นอยู่กับว่าคุณเป็นใคร คุณอาจใช้พระนามของพระเยซูถ้าเมื่อทั้งชีวิตของคุณได้ดำเนินชีวิตในพระนามของพระเยซู “ในพระนามของพระเยซู” ไม่ใช่คำพูดที่เราจะพูดไปเรื่อยแต่เป็นวิถีทางการดำเนินชีวิตตามนั้นจริงๆ ผมดำเนินชีวิตของผมในพระนามของพระเยซูทุกวัน ผมดำเนินภายใต้พระยาห์เวห์และถัดจากพระยาห์เวห์ก็คือพระเยซู เปาโลกล่าวว่าผู้เป็นศิระของภรรยาก็คือสามี ผู้

เป็นศิระของสามีก็คือพระคริสต์ และผู้เป็นศิระของพระคริสต์ก็คือพระยาห์เวห์พระเจ้า (1 โครินธ์ 11:3)⁶ คุณจะเห็นลำดับได้ในข้อนี้

ในระดับแนวราบที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของมนุษย์และการงานของโลกนั้น ฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์มาถึงผมทางพระเยซู ผมต้องดำเนินชีวิตของผมในพระนามของพระเยซู นั่นก็คือภายใต้สิทธิอำนาจของพระยาห์เวห์ตามที่ประทานกับผมทางพระคริสต์ สิทธิอำนาจของพระยาห์เวห์จะต้องมาทางพระคริสต์ ไม่เช่นนั้นผมก็จะอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจที่ผิด ด้วยเหตุที่ผมดำเนินชีวิตในพระนามของพระเยซู ผมจึงมีสิทธิที่จะพูดว่า “ในพระนามของพระเยซู” เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ต้องใช้ “ในพระนามพระเยซู” เป็นวิธีการดำเนินชีวิตที่ดำเนินชีวิตภายใต้สิทธิอำนาจของพระเจ้า ซึ่งคนส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าใจหลักการพื้นฐานนั้นเลย

กิจการบทที่ 19 บอกเราว่า ชาวเอเฟซัสได้เห็นการอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ที่ทำโดยเปาโลและอัครทูตคนอื่น ๆ ที่กำลังขับผีนี้ผีนอกในพระนามของพระเยซู บางคนโดยเฉพาะบุตรชายทั้งเจ็ดของเส-วาก็พยายามทำการขับผีเหมือนกันทุกอย่างโดยร้องออกพระนามของพระเยซู แต่มีผีตนหนึ่งพูดกับบุตรชายทั้งเจ็ดของเส-วาว่า “พระเยซูนั้นข้ารู้จัก และเปาโลนั้นข้าก็รู้จัก แต่พวกเจ้าเป็นใคร?” แล้วผีนั้ก็กระโดดใส่พวกเขาและทำร้ายพวกเขาอย่างน่ากลัว พวกเขาไม่ได้ดำเนินชีวิตในพระนามของพระเยซู ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีสิทธิอำนาจที่จะใช้พระนามนั้น

เมื่อคุณอธิษฐานในพระนามของพระเยซู คุณมีสิทธิ์ที่จะใช้พระนามนั้นไหม? คุณกำลังดำเนินชีวิตในพระนามของพระเยซูอยู่ไหม? ผมหวังว่าคุณคงไม่ใช้เวลาทั้งชีวิตอยู่กับการกลับใจจากบาป ผมยืนยันกับคุณว่าพระเจ้าไม่ทรงเห็นชอบกับคริสเตียนที่ดำเนินชีวิตอย่างพ่ายแพ้อยู่เสมอ พระองค์ได้ประทานหนทางการดำเนินชีวิตที่มีชัยชนะให้กับเราแล้ว ดังนั้นแม้เราอาจล้มเหลวบ้างเป็นบางครั้ง แต่เราก็ไม่มีข้อแก้ตัวที่จะล้มเหลวอยู่เรื่อยไป

การขับผีออกในพระนามของพระเยซู-เรื่องจากชีวิตจริง

ผมขอยกตัวอย่างในชีวิตจริงที่ผมใช้คำว่า “ในพระนามของพระเยซู” ในระดับแนวราบอย่างไร การถูกผีเข้าไม่ใช่เรื่องปกติของสมัยนี้ แต่เมื่อไม่กี่ปีก่อนในประเทศแคนาดา ผมได้รับโทรศัพท์จากพี่

⁶ 1 โครินธ์ 11:3 “แต่ข้าพเจ้าต้องการให้พวกท่านเข้าใจว่า พระคริสต์ทรงเป็นศิระของชายทุกคน และชายเป็นศิระของหญิง และพระเจ้าเป็นพระเศียรของพระคริสต์”

น้องคริสตจักรอื่นๆ “เรามีผู้หญิงที่ถูกผีเข้า และไม่มีใครขับมันออกได้แม้แต่ผู้ทำงานของคริสตจักร คุณมาช่วยได้ไหม?” ผมตอบว่า “ฉันช่วยพาเธอไปที่บ้านนี้ และผมจะไปหาคุณที่นั่น”

ผมพูดถึงบ้านหลังนั้นกับพวกเขาเพราะอยู่ใกล้กับเมืองมอนทรีออล พวกเขาจะได้ไม่ต้องเดินทางไกลมาก ผมไปที่นั่นพร้อมกับเฮเลนแล้วก็เห็นหญิงคนนี้อยู่ในบ้านนั้น เธอนั่งอยู่บนโซฟาตรงกลางระหว่างสามีกับลูกสาววัยรุ่นของเธอ

สิ่งแรกที่ผมทำก็คือดูว่าเป็นผีชนิดไหนที่เข้าสิงเธอ จากนั้นการต่อสู้ที่ยาวนานก็เกิดขึ้น ขอเล่าย่อ ๆ ว่าการต่อสู้ดำเนินไปราว ๆ ชั่วโมงกว่า แล้วผมก็เริ่มเห็นว่าผีที่เข้าสิงเธอเป็นผีระดับสูง พวกคุณส่วนใหญ่อาจไม่คุ้นเคยกับโลกของวิญญาณที่มีหลายระดับ อย่างที่ผมบอกไปแล้วว่าเรากำลังต่อสู้กับเหล่าวิญญาณที่ชั่วในสถานฟ้าอากาศ (เอเฟซัสบทที่ 6)

หลังจากการต่อสู้ยาวนานพอควร ในที่สุดผิก็เห็นว่า การต่อสู้ไม่ได้ผลและมันกำลังจะพ่ายแพ้ จุดนั้นเองหญิงนั้นก็ยืนขึ้นแล้วทรุดตัวลงแทบเท้าผม และพยายามกอดเท้าผมขณะที่ผมนั่งอยู่ตรงนั้น ผมพูดกับเธอว่า “ลุกขึ้นกลับไปเก้าอี้ของคุณเถอะ”

เราต่อสู้กันอีกสักพักหนึ่ง แล้วผมก็สั่งผีในพระนามของพระเยซูให้ออกจากเธอเสีย

ผิก็ตอบแบบที่พวกเราฟังดูแล้วแปลก ๆ ว่า “ฉันขอร้องสักอย่าง” ผมจึงพูดว่า “ว่ามา” ผิพูดว่า “ฉันขออนุญาตออกทางประตูหน้า” ผมหยุดคิดถึงคำขอที่แปลกนี้อยู่ครู่หนึ่ง นี่หมายความว่าอะไร หรือ? แล้วผมก็รู้ว่านี่เป็นผีระดับสูงและมันกำลังขอความนับถือสักนิดหนึ่ง ผิมันคงกำลังคิดว่า “ถ้าจะขับมันออก ก็อย่าโยนมันออกทางหน้าต่าง อย่างน้อยก็ขอให้มันออกทางประตูหน้า” ดูแล้วน่าขบขันใช่ไหม? เมื่อมีการพ่ายแพ้ของทหาร ผู้บัญชาการของศัตรูจะยอมแพ้และมอบดาบหรือปืนพกให้คุณ แต่เขาก็ขอการคารวะสักนิดหนึ่ง คือเขาจะวันทยหัตถ์คุณและคุณก็วันทยหัตถ์เขา แต่ถึงอย่างนั้นคุณก็เป็นศัตรูคู่อาฆาตที่ต่อสู้กันจนตายไปข้างหนึ่ง มันน่าสนใจมาก

ผมพูดกับเจ้าของบ้านว่า “ช่วยเปิดประตูหน้าบ้านให้ด้วย” เมื่อเขาเปิดประตู ผิก็ออกไปและหญิงที่ถูกผีเข้าก็กลับมาเป็นปกติเลยทีเดียว คุณต้องอยู่ที่นั่นจึงจะเห็นความแปลกประหลาดนี้

ผมขับผีออกโดยวิธีใดหรือ? ในพระนามของพระเยซู ในระดับแนวราบของการสู้รบนี้ พระเยซูทรงเป็นผู้บัญชาการและเราทำการภายใต้สิทธิอำนาจของพระองค์ นายร้อยชาวโรมันเข้าใจสิ่งนี้ได้ดี (มัทธิวบทที่ 8 และลูกาบทที่ 7) เขาเข้าใจหลักการดังนี้ “เมื่อเขาสั่งคนของเขา พวกเขาเชื่อฟังเขาในโลกฝ่ายวิญญาณนั้นเมื่อคุณออกคำสั่ง มันก็จะเป็นเช่นนั้นทันที” ดังนั้นเขาจึงขอให้พระเยซูทรงเมตตาคนรับใช้ของเขา พระเยซูจึงตรัสสั่งและคนรับใช้ของเขาก็หายโรค

พวกเราที่ติดตามพระเยซู เรากระทำการในพระนามของพระองค์ เพราะเราดำเนินชีวิตในพระนามของพระองค์ มันไม่สำคัญว่าผีจะมีระดับสูงแค่ไหน เรายังคงขับมันออกในพระนามของพระเยซู ผู้ทำงานของคริสตจักรนี้ไม่สามารถขับผีออกได้ พวกเขาจึงได้ส่งหญิงคนนั้นมาให้ผม ผมไม่อยากจะวิพากษ์วิจารณ์ แต่ก็เห็นชัดว่าถ้าพวกเขาขับผีออกได้ พวกเขาก็คงจะไม่ส่งเธอมาให้ผม อันที่จริงผมไม่เคยเห็นหญิงคนนี้หรือสามีหรือลูกสาวของเธอมาก่อน ผมไม่รู้จักพวกเขาเลย และหลังจากนั้นไม่นานหญิงคนนี้ก็ขอรับบัพติศมา เช่นเดียวกับสามีและลูกสาวของเธอ ทั้งครอบครัวรับบัพติศมา ทั้งเฮเลนและผมก็อยู่ในพิธีบัพติศมาด้วย

คำท้าทายของเปาโลถึง “อิสราเอลของพระเจ้า”

ก่อนจะไปต่อ ผมอยากจะพูดอย่างนี้ว่า อย่ายอมรับคำสอนใดที่ผม อีริค ขาง ให้กับคุณเพียงเพราะผมบอกว่ามันเป็นความจริง เมื่อเปาโลกับสิลาสสั่งสอนชาวยิวในธรรมศาลาเบโรอา เมืองทางตะวันออกเฉียงเหนือของกรีซ พวกเขาตรวจค้นพระคัมภีร์ทุกวันเพื่อดูว่าสิ่งที่เปาโลกำลังสอนนั้นสอดคล้องกับพระคำของพระเจ้าหรือไม่ (กิจการ 17:10-11) คำว่า “พระคัมภีร์” ในสมัยพระคัมภีร์ใหม่จะหมายถึงพระคัมภีร์เดิมตามที่เรารียกกันในปัจจุบันนี้ และผมหวังว่าคุณจะทำตามแบบอย่างที่ดีของชาวเบโรอาเนี้ เพราะเมื่อคุณค้นดูพระคัมภีร์ คุณจะมีความมั่นใจที่รู้ว่าสิ่งที่ผมกำลังสอนคุณคือความจริง อย่าเชื่ออะไรเพียงเพราะว่าผมบอกอย่างนั้น เหมือนที่ชาวยิวในเบโรอาไม่เชื่ออะไรเพียงเพราะว่าอัครทูตเปาโลกล่าวเช่นนั้น เมื่อบอกพวกคุณแล้ว ผมจะขอพูดประเด็นหลักของผม

ในตอนต้นผมได้ท้าทายพวกคุณด้วยคำที่เปาโลท้าทายกับ “อิสราเอลของพระเจ้า”⁷ (“สันติสุขและพระเมตตาจะมีแก่ทุกคนที่ดำเนินตามกฎนี้ และแก่อิสราเอลของพระเจ้า” กาลาเทีย 6:16) ถ้อยคำว่า “อิสราเอลของพระเจ้า” มีเฉพาะในข้อนี้และไม่มีปรากฏที่อื่นอีกในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม

สิ่งแรก เราทราบว่าเป็นการกล่าวคำท้าทายอามาลาชาวกาลาเทีย เปาโลกำลังกล่าวลาเมื่อเขาสรุปจดหมายของเขาถึงชาวกาลาเทีย แม้กระทั่งทุกวันนี้ชาวยิวก็ยังท้าทายกันด้วยคำว่า “ชาโลม” (สันติสุข) พวกเขาทำอย่างนี้เมื่อพวกเขาเจอกัน แต่ก็ทำอย่างเดียวกันด้วยเมื่อพวกเขากล่าวลากัน พวกเขาไม่ได้พูดคำว่า “ลาก่อน” แต่จะพูดว่า “ชาโลม” (สันติสุข)

⁷ พระคัมภีร์จีนมี “神的以色列民” (ประชาชนอิสราเอลของพระเจ้า) ที่ “民” (ประชาชน) ไม่มีในต้นฉบับภาษากรีก

เปาโลก็ทำอย่างเดียวกัน เมื่อขึ้นต้นจดหมายของเขาในกาลาเทีย 1:3⁸ เปาโลก็ทักทายพวกเขาว่า “ชาโลม” ในคำกล่าวที่ว่า “ขอให้พระคุณและสันติสุขดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” และเมื่อลงท้ายจดหมายเขากล่าวด้วยว่า “สันติสุข” เมื่อเขาขอให้สันติสุขและพระเมตตาอยู่กับอิสราเอลของพระเจ้า

คุณรู้หรือไม่ว่าคุณเป็นอิสราเอล? คุณอาจจะไม่รู้ แต่อย่างน้อยคุณก็รู้ว่าใครก็ตามที่เป็นของอิสราเอลก็เป็นคนอิสราเอล คนอิสราเอลยังถูกเรียกว่าคนยิวด้วย ในภาษาอังกฤษสมัยใหม่และที่จริงในพระคัมภีร์ใหม่ก็เรียกประชาชนอิสราเอลว่าชาวยิว แต่คุณอาจถามว่า “คุณกำลังจะบอกผมว่าผมเป็นชาวยิวหรือ?” ผมคิดว่าผมเป็นคนจีนเสียอีก แล้วจู่ๆผมจะกลายมาเป็นคนยิวหรือเป็นคนอิสราเอลได้อย่างไร?”

นี่คือความจริงที่สำคัญซึ่งคริสตจักรแทบไม่รู้ มีเนื้อหามากมายอยู่ในความจริงนี้ที่ผมไม่สามารถจะพูดครอบคลุมได้ทั้งหมดในคำสอนครั้งเดียวนี้ จะต้องมีการอธิบายให้ครบถ้วนยิ่งขึ้นในโอกาสอื่น

การเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ

มีบางสิ่งที่คุณจำเป็นต้องรู้เพื่อประโยชน์กับความรอดของคุณ และเพื่อประโยชน์กับการประกาศพระกิตติคุณ เมื่อคุณขอให้คนมาเชื่อในพระเยซู คุณกำลังบอกอะไรกับพวกเขาหรือ? คุณกำลังบอกว่า “จงเชื่อในพระเยซูแล้วคุณจะรอด” คุณจะประกาศข่าวประเสริฐอย่างไรได้อีก? แต่ตรงนี้มีปัญหา คุณจะบอกคนเหล่านั้นว่า “จงเชื่อว่าพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์และฟื้นคืนพระชนม์เพื่อคุณในวันอีสเตอร์หรือ”? คนคนหนึ่งได้รับความรอดเพียงแค่เชื่อข้อเท็จจริงที่ว่า พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์และฟื้นคืนพระชนม์เท่านั้นหรือ? ถึงแม้เขาจะเชื่อว่าพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเขาโดยตรงและโดยเฉพาะ แค่นั้นพอที่จะทำให้ได้รอดไหม? แต่นั่นก็เป็นคำสอนโดยทั่วไปของคริสตจักรในทุกวันนี้ไม่ใช่หรือ?

พี่น้องทั้งหลาย มันไม่ง่ายอย่างนั้น เมื่อมีการปฏิรูปศาสนาขึ้น มาร์ติน ลูเธอร์ สังเกตเห็นคำว่า “เป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ” ถ้อยคำนี้หมายถึงอะไรหรือ? คนส่วนใหญ่ไม่ทราบจริงๆว่ามันหมายถึงอะไร ดังนั้นในที่สุดแล้วนักเทศน์ทุกคนจึงเทศนาตามเรื่องของเขาเอง อันที่จริงแล้วบรรดานักวิชาการพระคัมภีร์ได้ศึกษาข้อสงสัยเรื่องการเป็นคนชอบธรรมมานานแล้ว

ประเด็นพื้นฐานเกี่ยวกับการเป็นคนชอบธรรมอยู่ที่คำนิยามนั้น มีความหมายสำคัญที่เป็นไปได้สองความหมายคือ การทำให้ชอบธรรมกับการประกาศว่าชอบธรรม มีโลกที่แตกต่างระหว่างสองสิ่ง

⁸ กาลาเทีย 1:3 “ขอพระคุณและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเรา และพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า ดำรงอยู่กับพวกท่านเถิด”

นี้ ถ้าคุณถูกทำให้ชอบธรรม คุณก็มาเป็นคนชอบธรรมตามความเป็นจริง คุณได้ถูกเปลี่ยนให้เป็นคนใหม่ คุณเคยเป็นคนอธรรมแต่ตอนนี้คุณถูกทำให้ชอบธรรมเพราะพระวิญญาณของพระเจ้าได้เข้ามาในชีวิตของคุณและเปลี่ยนแปลงคุณ

แต่นั้นไม่ใช่คำสอนโดยทั่วไปในปัจจุบัน ดังที่คุณเห็นได้จากศัพท์ภาษาจีน จากสองความหมายที่เป็นไปได้ของ “การเป็นคนชอบธรรม” นั้นพระคัมภีร์ภาษาจีนได้เลือกใช้ “การถูกประกาศว่าชอบธรรม” มากกว่า “การมาเป็นคนชอบธรรม”⁹ ด้วยเหตุนี้พระคัมภีร์ภาษาจีนจึงตีความคำว่า “การเป็นคนชอบธรรม” นี่เป็นปัญหาร้ายแรงแท้จริงของการแปล มันเป็นการตีความไม่ใช่การแปล ผมหวังว่าผู้แปลจะยอมรับความรับผิดชอบต่อสิ่งที่เขาได้ทำไว้ในภาษาจีน อย่างน้อยการแปลของภาษาอังกฤษ (“การเป็นคนชอบธรรม”) ก็ไม่ได้ให้ความหมายเช่นนั้น

ถ้าคุณถูกประกาศว่าเป็นผู้ชอบธรรม มันก็ไม่ได้หมายความว่าในความเป็นจริงแล้วคุณจะเป็นคนชอบธรรม มันก็เหมือนกับที่มาตรพ้นผิดในศาลเพราะพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะเอาผิดกับเขาได้ ดังนั้นเขาจึงถูกประกาศว่าไม่มีความผิดแม้ว่าในความเป็นจริงแล้วเขาได้ทำผิดก็ตาม แต่คุณไม่สามารถจะหนีพ้นความไม่เป็นธรรมแบบนี้ต่อพระพักตร์พระเจ้าได้เลย เพราะพระองค์ทรงทราบความผิดทั้งหมดของคุณ ความรอดแบบไหนหรือที่ประกาศให้คนคนหนึ่งเป็นคนชอบธรรม ในเมื่อเขายังคงดำเนินชีวิตอยู่ในความบาป? พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อคุณจะได้ถูกประกาศว่าไม่มีความผิดแม้ว่าคุณยังคงดำเนินชีวิตอยู่ในความบาปต่อไปอย่างนั้นหรือ? แต่มันเป็นสิ่งที่สอนกันโดยทั่วไปในปัจจุบันนี้ และนั่นคือสาเหตุที่คริสตจักรทุกวันนี้อ่อนแอ ไม่มีพลัง และไม่สามารถขับผีออกได้ ขอโทษด้วยถ้ามันฟังดูว่าเป็นการวิพากษ์วิจารณ์ แต่นี่คือข้อเท็จจริง บางครั้งเราจำเป็นต้องพูดความจริง แม้ว่าจะฟังดูไม่ดีหรือไม่สุภาพก็ตาม

ในท้ายที่สุด “การเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ” ก็ไม่ได้ให้ความกระจ่างชัดมากนัก และที่จริงทำให้เกิดความสับสน เว้นแต่ว่าคุณจะให้คำนิยามของคำนี้

และถ้าการเป็นคนชอบธรรมเป็นปัญหา ความเชื่อก็เป็นปัญหาเช่นกัน แท้จริงแล้วความเชื่อคืออะไร? สำหรับบางคนแล้วความเชื่อหมายถึง “ใจผมเชื่อว่ามีพระเจ้าและมีบุคคลในประวัติศาสตร์ที่ชื่อพระเยซูคริสต์ ผมเชื่อว่าพระเยซูสิ้นพระชนม์และฟื้นขึ้นมาใหม่ ผมยังเชื่อต่อไปอีกว่าพระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อความบาปของโลกซึ่งก็รวมตัวผมด้วย นั่นคือความเชื่อ! ผมเชื่อจริงๆ! ตามที่คุณเพิ่งบอกผมมานั้น ตอนนี้ผมก็เป็นคนชอบธรรมและรอดแล้ว” ถ้าคุณจะให้คริสตจักรเต็มด้วยคนที่มีความเชื่อแบบนี้ล่ะก็ คริสตจักรก็จะไม่มีทางไปถึงไหน มันจะเป็นคริสตจักรที่ตายแล้ว นั่นคือสิ่งที่

⁹ 称义, 成义

คุณเทศนาสั่งสอนผู้คนไหม? ที่คุณได้รับความรอดเพียงเพราะแค่เชื่อในข้อเท็จจริงหรือ? คุณรู้ไหมว่านี่ไม่ใช่คำนิยามของความเชื่อในพระคัมภีร์?

ในพระคัมภีร์นั้นสาระสำคัญของความเชื่อก็คือการเชื่อฟัง เปาโลพูดถึง “ความเชื่อที่เป็นการเชื่อฟัง” ในบทแรกและบทสุดท้ายของหนังสือโรม (โรม 1:5 และ 16:26)¹⁰ ถ้าคุณมีความเชื่ออย่างแท้จริง คุณก็จะเชื่อฟัง การเชื่อฟังมาจากใจและออกมาเป็นการกระทำ ความเชื่อไม่ใช่สิ่งที่คุณพูดไปเรื่อยเปื่อย คุณสามารถจะเชื่อบางสิ่งอยู่ในหัวของคุณ แต่ไม่ได้ทำอะไรกับมันเลย แต่การเชื่อฟังหมายถึงการลุกขึ้นและทำตามคำสั่งนั้น การดำเนินชีวิตในพระนามของพระเยซูหมายถึงการดำเนินชีวิตภายใต้สิทธิอำนาจของพระองค์และเชื่อฟังพระองค์ ถ้าคุณไม่ได้กำลังทำแบบนี้ คุณก็ไม่ควรจะใช้ “ในพระนามของพระเยซู”

การทำสัปดาห์ทางใจ

มีอะไรที่ผิดไปกับคำสอนเรื่องความรอดไหม? ในความเกี่ยวข้องกันนี้ทำให้ผมจำเป็นต้องหยิบยกเรื่องที่ไม่น่าอภินิรมย์มาพูดถึง แต่มันเป็นข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่เกินจะโต้แย้งได้

เหตุใดคริสตจักรของคริสเตียนในประเทศตะวันตกจึงไม่เต็มใจให้พูดถึงผู้เชื่อว่าเป็นอิสราเอล หรือเป็นอิสราเอลของพระเจ้า? เมื่อผมพูดว่าคุณเป็น “อิสราเอลของพระเจ้า” มันฟังดูไม่คุ้นและดูแปลกกับคุณไหม? แต่ในคำสอนของเปาโลและอันที่จริงในพระคัมภีร์ใหม่ทั้งเล่มมีว่า ถ้าคุณเป็นผู้เชื่อที่แท้จริงคุณก็เป็นอิสราเอลที่แท้จริง พระเจ้าของอิสราเอลเป็นพระเจ้าของคุณก็เพราะว่าคุณเป็นชาวอิสราเอล คุณและผมเป็นชาวอิสราเอลทางจิตวิญญาณไม่ใช่ทางกายภายนอก

พี่น้องทั้งหลายนี่คือคำสอนที่มีความสำคัญที่สุด เพราะพระเจ้าทรงเป็น “พระเจ้าของอิสราเอล” ดังนั้นสิ่งที่ตามมาก็คือ ถ้าคุณเป็นชาวอิสราเอล พระองค์ก็เป็นพระเจ้าของคุณ คำว่า “พระเจ้าของอิสราเอล” มีปรากฏในพระคัมภีร์มากกว่า 200 ครั้ง พระคัมภีร์ทั้งเล่มพูดถึงอิสราเอล คุณลองเปิดพระคัมภีร์ของคุณดูแล้วคุณจะพบอิสราเอลอยู่ในทุกที่ ชื่อ “อิสราเอล” มีปรากฏประมาณ 2,500 ครั้งในพระคัมภีร์เดิม ซึ่งก็คือพระคัมภีร์ภาษาฮีบรู คุณเห็นไหมว่ามันสำคัญแค่ไหน?

สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับความรอดของเราอย่างไร? พี่น้องทั้งหลาย ที่พูดมาโดยตลอดเกี่ยวกับการได้รับความรอดโดยการเชื่อในพระเยซูและคำสอนในแบบเดียวกันนั้นไม่ได้มีรากฐานในพระคัมภีร์ หลังจากใช้เวลาทั้งชีวิตศึกษาพระคัมภีร์และสั่งสอนพระกิตติคุณ นี่เป็นเรื่องช็อกสำหรับผมที่รู้ว่าเรา

¹⁰ โรม 1:5 “พวกเราได้รับพระคุณและถูกแต่งตั้งให้เป็นอัครทูตโดยทางพระองค์และเพื่อพระนามของพระองค์ เพื่อเรียกผู้คนจากชนต่างชาติทั้งมวลมาสู่ความเชื่อฟังซึ่งมาจากความเชื่อ” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

ไม่ได้อธิบายความจริงทั้งหมด ความทุ้มเท้งทั้งหมดในหนังสือ 600 หน้าเรื่อง “การมาเป็นคนใหม่” นั้นผมขาดสิ่งสำคัญบางอย่างไป แม้ว่าหนังสือเล่มนี้จะมีรากฐานครบถ้วนจากพระคัมภีร์ ผมก็ยังพลาดพื้นฐานสำคัญไปเพราะในการอบรมทางพระคัมภีร์และทางศาสนศาสตร์ของผมนั้น ผมไม่เคยได้รับการสอนว่า เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะมาเป็นอิสราเอลฝ่ายวิญญาณ

ครั้งแรกที่พระเยซูได้พบกับนาธานาเอล พระองค์ให้ข้อคิดเห็นที่น่าสนใจว่า “นี่แหละ ชาวอิสราเอลแท้ ในตัวเขาไม่มีอูบาย” (ยอห์น 1:47) ข้อคิดเห็นจากพระเยซูนี้บอกจะแปลกสักหน่อยเพราะนาธานาเอลเป็นชาวอิสราเอล คือเป็นชาวยิวอยู่แล้ว แต่พระเยซูกำลังสอนถึงความแตกต่างที่สำคัญระหว่างอิสราเอลแท้กับอิสราเอลที่ไม่ใช่อิสราเอลแท้ เปาโลอธิบายเรื่องนี้ในโรม 2:28-29 ว่า

ผู้ที่เป็นยิวแท้ ไม่ใช่คนที่เป้นยิวแต่ภายนอก หรือการเข้าสู่หน้ดแต่ภายนอกหรือทางกายเท่านั้น แต่คนที่เป้นยิวแท้คือคนที่เป้นยิวภายใน และการเข้าสู่หน้ดแท้เป้นเรื่องของใจ โดยพระวิญญาณ ไม่ใช่โดยตัวอักษรของบัญญัติ คำสรรเสริญของเขาไม่ได้จากมนุษย์ แต่มาจากพระเจ้า (โรม 2:28-29 ฉบับ ESV)

ถ้าคุณไม่เข้าใจสิ่งนี้ คุณอาจจะพลาดจากความรอดในทันที ถ้าคุณไม่ได้ทำสัณฑ์ในใจ คุณก็จะไม่รอด ความจริงที่สำคัญอธิบายไว้หลายที่ในพระคัมภีร์ก็คือ คุณจะต้องทำสัณฑ์ในใจเพื่อจะรอด ความจริงนี้จะมีให้เห็นทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ ตัวอย่างเช่น เฉลยธรรมบัญญัติ 30:6 กล่าวว่า พระยาห์เวห์จะทรงทำสัณฑ์ที่ใจของคุณและใจลูกหลานของคุณ “เพื่อท่านจะรัก [พระยาห์เวห์] พระเจ้าของท่านด้วยสุดใจของท่าน และด้วยสุดจิตของท่าน เพื่อท่านจะได้มีชีวิตอยู่”¹¹ นั่นก็คือเพื่อคุณจะได้รอดได้ ถ้าคุณไม่ได้ทำสัณฑ์ในใจ คุณก็ไม่สามารถจะรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของคุณด้วยสุดใจ สุดจิต สุดความคิด และสุดกำลังของคุณได้

ผมหวังว่าคุณจะเห็นความสำคัญอย่างยิ่งของความจริงนี้ ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์ประกาศการลงโทษของพระเจ้ากับ “ทุกคนที่เข้าสู่หน้ดทางเนื้อหนังเท่านั้น ... เพราะว่าประชาชาติเหล่านี้ไม่ได้เข้าสู่หน้ด และพงศ์พันธุ์อิสราเอลทั้งหมดก็ไม่ได้เข้าสู่หน้ดทางใจ” (เยเรมีย์ 9:25-26 ฉบับ ESV) อิสราเอลก็เหมือนกับคนในส่วนอื่นของโลกที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ดทางใจ เปาโลกล่าวในโรม 9:6 ว่าไม่ใช่ทุกคนที่สืบเชื้อสายมาจากอิสราเอลจะเป็นของอิสราเอล และก็ไม่ใช่ทุกคนที่เป็นลูกของอิสราเอลทางเนื้อหนังจะเป็นลูกของอิสราเอล (ข้อ 8)¹² หรือพูดอีกอย่างว่า ไม่จำเป็นที่ชาวยิวทางเนื้อหนังจะต้อง

¹¹ เฉลยธรรมบัญญัติ 30:6 “พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านจะทรงให้จิตใจของท่านและของวงศ์วานของท่านเข้าสู่หน้ด เพื่อท่านจะรักพระองค์สุดจิตสุดใจและมีชีวิตอยู่” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

¹² โรม 9:8 คนที่เป็นบุตรของพระเจ้านั้นมิใช่บุตรทางเนื้อหนัง แต่บุตรตามพระสัญญาจึงจะถือว่าเป็นผู้สืบเชื้อสายได้ (ฉบับ 1971)

เป็นลูกของอิสราเอลเสมอไป แต่บรรดาผู้ที่ทำสุหนัตทางใจโดยพระวิญญาณต่างหากที่เป็นอิสราเอลแท้ของพระเจ้า และเป็นเชื้อสายฝ่ายวิญญาณของอับราฮัม (โรม 4:11-12)¹³

สิ่งที่เปาโลกล่าวในโคโลสี 2:11 ว่า “ท่านทั้งหลายได้เข้าสู่หนัตด้วยการเข้าสู่หนัตที่ไม่ได้ทำด้วยมือมนุษย์” นั้นเป็นเรื่องน่าคิด เพราะเขากำลังพูดกับคริสตจักรโคโลสีซึ่งมีคนยิวไม่กี่คน แต่ส่วนใหญ่เป็นคนต่างชาติ แต่เปาโลก็พูดกับพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายได้เข้าสู่หนัต” สิ่งที่พวกเขาได้รับไม่ใช่การได้เข้าสู่หนัตทางกายแต่ได้เข้าสู่หนัตทางใจ เปาโลกล่าวกับชาวฟิลิปปี้ว่า “เราเป็นพวกที่ได้เข้าสู่หนัต” (ฟิลิปปี้ 3:3) โดยที่ “พวกที่เข้าสู่หนัต” เป็นคำที่ใช้เรียกชาวยิว เปาโลกำลังบอกว่าผู้ที่ได้เข้าสู่หนัตทางใจคือชาวยิวที่แท้จริง ตอนนี้เรารู้แล้วว่าทำไมเปาโลจึงเรียกชาวกาลาเทียว่า “อิสราเอลของพระเจ้า”

เมื่อคุณอ่านพระคัมภีร์และจดหมายถึงชาวโรมอีกครั้ง คราวนี้คุณอาจจะอ่านด้วยสายตาใหม่ที่ว่าคุณเป็นยิวแท้ อิสราเอลแท้ก็เหมือนที่นาธานาเอลเป็น ที่นาธานาเอลได้รับก็คือการเข้าสู่หนัตทางใจไม่ใช่เพียงการเข้าสู่หนัตทางกายเท่านั้น ซึ่งเป็นเหตุผลที่เขาจึงเป็นอิสราเอลแท้

ประวัติศาสตร์อันยาวนานของการต่อต้านชาวยิวในคริสตจักรตะวันตก

ตอนนี้ผมจะพูดถึงเรื่องที่ไม่น่าพูดถึงแต่ก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำไมคริสตจักรคริสเตียนตะวันตกจึงเก็บจำคำสอนเรื่องที่คริสเตียนเป็นชาวยิวในฝ่ายวิญญาณหรือ? ผมจะบอกคุณว่าทำไม มันเป็นเพราะคริสตจักรตะวันตกซึ่งหมายถึงคริสตจักรในยุโรปเป็นหลักที่มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานที่สุดและครอบงำมากที่สุดในคริสต์ศาสนจักรและมีแนวคิดต่อต้านชาวยิวอย่างรุนแรง

เราที่อยู่ในเอเชียไม่มีความรู้สึกที่จะต่อต้านชาวยิวเลย นี่อาจเป็นเพราะว่ามีชาวยิวยู้อยู่ไม่มากในส่วนนี้ของโลก เมื่อชาวยิวหนีการถูกข่มเหงทางตะวันตกเมื่อหลายร้อยปีมาแล้ว ชาวยิวจำนวนมากหนีมายังประเทศจีน ดังที่ทราบกันดีว่าหลายคนได้ตั้งถิ่นฐานอยู่ในแถบไคเฟิง ในมณฑลเหอหนาน¹⁴ ปัจจุบันนี้คุณสามารถอ่านได้จากหนังสือเกี่ยวกับชาวยิวแห่งไคเฟิง ตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมาพวกเขาแต่งกายแบบจีนและพูดภาษาจีนได้คล่องแคล่ว ไม่ได้มีความขัดแย้งระหว่างคนจีนกับคนยิว

¹³ โรม 4:11-12 “และท่านได้เข้าสู่หนัตเป็นเครื่องหมายสำคัญ เป็นตรารับรองความชอบธรรม ซึ่งเกิดโดยความเชื่อที่ท่านได้มีอยู่เมื่อท่านยังไม่ได้เข้าสู่หนัต เพื่อท่านจะได้เป็นบิดาของทุกคนที่เชื่อ ทั้งที่เขายังไม่ได้เข้าสู่หนัต เพื่อพระเจ้าจะทรงถือว่าเขาเป็นคนชอบธรรมด้วย และเพื่อท่านจะเป็นบิดาของคนเหล่านั้นที่เข้าสู่หนัต ซึ่งไม่ใช่เพียงแต่เข้าสู่หนัตเท่านั้น แต่มีความเชื่อตามแบบของอับราฮัมบิดาของเรา ซึ่งท่านมีอยู่เมื่อท่านยังไม่ได้เข้าสู่หนัต” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

¹⁴ Kaifeng, Henan

แต่ประวัติศาสตร์ของชาวยิวในประเทศตะวันตกนั้นต่างกันมาก เมื่อเร็ว ๆ นี้ผมชนลุกชูเมื่อผมกลับมาอ่านประวัติศาสตร์ของชาวยิวที่เกี่ยวข้องกับคริสตจักรในยุโรป แต่คราวนี้อ่านอย่างละเอียดมากขึ้น พวกเขาถูกข่มเหงมาตลอด

เป็นความจริงที่ชาวยิวส่วนใหญ่ไม่ได้ยอมรับว่าพระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์ ซึ่งส่งผลให้เกิดความเกลียดชังระหว่างคริสตจักร (คริสเตียน) กับธรรมศาลา (ชาวยิว) เราได้จากหนังสือกิจการว่าเปาโลถูกชาวยิวข่มเหงค่อนข้างรุนแรงเพราะเขาจะเข้าไปในธรรมศาลาของชาวยิวและประกาศพระกิตติคุณกับพวกเขา เขาถูกปฏิเสธและถูกโบยตีหลายครั้งซึ่งเป็นเกณฑ์การลงโทษในธรรมศาลากับผู้ที่ถูกมองว่าเป็นคนนอกกริต นั้นเป็นมาตรการที่ธรรมศาลาใช้เพื่อปกป้องศาสนาของพวกเขาเอง การลงโทษตามเกณฑ์คือการเยียนสี่สิบครั้งและลบด้วยการเยียนหนึ่งครั้งเพื่อเห็นแก่ความเมตตา เปาโลถูกเยียนห้าครั้ง ครั้งละสามสิบเก้าที่¹⁵ และถูกตีด้วยไม้สามครั้ง (2 โครินธ์ 11:24-25) จริง ๆ แล้วการถูกเยียนด้วยไม้แข็งนี้จะเจ็บปวดกว่ามาก เปาโลถูกเยียนเยอะมาก ไม่เพียงถูกชาวยิวเยียนเท่านั้น แต่เขายังถูกชาวต่างชาติเยียนด้วย จึงทำให้มีรอยแผลเป็นและรอยฟกช้ำเต็มไปหมดตามร่างกายของเขาดังที่เขาบอกว่า “เพราะข้าพเจ้ามีเครื่องหมายของพระเยซูอยู่บนกายของข้าพเจ้า” (กาลาเทีย 6:17)¹⁶

แต่มีความแตกต่างที่สำคัญระหว่างท่าทีของเปาโลที่มีต่อชาวยิว และท่าทีของคริสตจักรชาวต่างชาติ เปาโลรักชาวยิวและจะมักสั่งสอนพวกเขาก่อนที่จะสั่งสอนคนอื่น ๆ แล้วเหตุใดเปาโลจึงถูกเยียนหลายครั้งมาก? ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะเปาโลกลับไปหาพวกเขาอีกเรื่อย ๆ นั่นเอง! ถ้าคุณไม่กลับไปคุณก็คงไม่ถูกเยียน! เปาโลต้องการจะสั่งสอนพระกิตติคุณกับพวกเขาอย่างมากจนยอมให้พวกเขาเยียนตีตามใจชอบและเขาก็ยังจะกลับไปอีก เปาโลปฏิบัติตามคำสอนของพระเยซูที่ว่า คนที่ถูกข่มเหงเพื่อเห็นแก่พระคริสต์ก็เป็นสุข (มัทธิว 5:10-12)

แต่คริสเตียนชาวต่างชาติ (ที่ไม่ใช่ชาวยิว) มีท่าทีที่ต่างกันมากต่อชาวยิวและมีความเกลียดชังอย่างสุด ๆ คราวนี้ไม่ใช่พวกเขาที่ถูกชาวยิวเยียนตี แต่พวกเขาเป็นคนเยียนตีชาวยิว จริง ๆ แล้วมันเลวร้ายกว่านั้นมาก

เมื่อมาถึงศตวรรษที่สี่ ชะตากรรมของชาวยิวก็ยิ่งเลวร้ายขึ้นเมื่อจักรพรรดิคอนสแตนตินให้การรับรองคริสตจักรเป็นศาสนาประจำชาติ ให้ศาสนาของคริสเตียนมีสถานะสำคัญกว่าศาสนาอื่น ๆ เขาทำเช่นนี้เพื่อเหตุผลทางการเมืองไม่ใช่เพื่อศาสนา จากนั้นสภาสังคายนาแห่งไนเซียครั้งแรกในปี ค.ศ. 325 ได้ประกาศให้พระเยซูเป็นพระเจ้า ซึ่งคุณสามารถหาอ่านได้ในหนังสือหลายเล่ม และผลที่เกิดขึ้นตามมากับชาวยิวนั้นเลวร้ายมาก พวกเขาไม่เพียงแต่ถูกกล่าวหาว่าปฏิเสธและตรึงพระคริสต์

¹⁵ หรือ “สี่สิบลบหนึ่ง” 2 โครินธ์ 11:24-25 “พวกยิวเยียนข้าพเจ้าห้าครั้ง ครั้งละสามสิบเก้าที่ ข้าพเจ้าถูกตีด้วยไม้สามครั้ง ถูกก้อนหินขว้างครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าเผชิญภัยเรือแตกสามครั้ง ข้าพเจ้าลอยอยู่ในทะเลวนหนึ่งกับคันทันหนึ่ง”

¹⁶ ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย และฉบับมาตรฐาน 2011 “เพราะว่าข้าพเจ้ามีรอยประทับตราของพระเยซูติดอยู่ที่กายของข้าพเจ้าแล้ว”

ที่ทางเขนเท่านั้น พวกเขาจะถูกประกาศว่าเป็นผู้ฆ่าพระเจ้า ภาษาอังกฤษยังได้กำหนดคำศัพท์ไว้ด้วย คำว่า “deicide” (คนที่ฆ่าพระเจ้า) คำนี้มาจากภาษาละตินว่า “dei” (พระเจ้า) และ “cida” (จาก *caedere* แปลว่าการโค่นลง หรือฆ่า) การกระทำที่ฆ่าพระเจ้านี้เรียกว่า “deicide” ก็เหมือนกับการฆ่าคนที่เรียกว่า “homicide”

ขอพระเจ้าทรงช่วยชาวยิวด้วยเถิด เพราะตอนนี้พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นฆาตกรที่ฆ่าพระเจ้า ก่อนศตวรรษที่สี่ก็แย่พออยู่แล้ว แต่หลังศตวรรษที่สี่การข่มเหงบ่อยครั้งก็ไปไกลกว่าการเฆี่ยนตี ตอนนี้ชาวยิวถูกฆ่าและถูกกล่าวหาในทุกเรื่องที่จะจินตนาการได้ หลังจากที่ฉันถูกกล่าวหาว่าฆ่าพระเจ้าแล้วจะมีความผิดที่ร้ายแรงอะไรอื่นอีกไหมที่คุณจะไม่ถูกกล่าวหาว่าผิด? (ถ้าพูดอย่างเป็นธรรมแล้ว มีผู้นำคริสตจักรบางคนพยายามหยุดยั้งการโจมตีชาวยิว) ถ้าคุณค้นคว้าวรรณกรรม คุณสามารถหาอ่านเรื่องราวที่ครอบคลุมทั่วถึงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์อันยาวนานของการกดขี่ชาวยิวของคริสตจักร การประกาศว่าชอบธรรมนะหรือ? การทำให้ชอบธรรมนะหรือ? เรากำลังพูดเรื่องอะไรอยู่? นี่คือการชอบธรรมหรือ?

เมื่อมาถึงช่วงสงครามครูเสด¹⁷ในศตวรรษที่ 11 เฉพาะที่เดียว พวกคริสเตียนก็ได้ฆ่าชาวยิวไป 10,000 คน บรรดาผู้ทำสงครามครูเสดมีไม้กางเขนที่หน้าอก มีไม้กางเขนที่หัวไหล่ มีไม้กางเขนอยู่ทุกที่ พวกเขาฆ่าชาวยิวก็เพราะว่าคนเหล่านี้ที่เรียกว่าพวกที่ฆ่าพระเจ้านี้ก็ต้องถูกฆ่า ดังนั้นพวกที่ทำสงครามครูเสดจึงไม่ได้ฆ่าแต่ชาวมุสลิมเท่านั้น พวกเขาฆ่าชาวยิวอีกด้วย เมื่อพวกคริสเตียนยึดเยรูซาเล็มคืนจากพวกมุสลิมในสงครามครูเสดครั้งแรก พวกเขาก็เผาธรรมศาลาที่มีชาวยิวอยู่ข้างใน! พวกเราที่เป็นคริสเตียนเราไม่ต้องการได้ยินเรื่องนี้ เพราะเราปฏิเสธที่จะเชื่อว่าคริสเตียนจะทำเรื่องเช่นนี้ได้ แต่คริสเตียนได้ทำสิ่งนี้จริง ๆ ผมพูดอย่างนี้ด้วยความเศร้าสลด ด้วยความรู้สึกลึกซึ้งกับสิ่งที่เราคริสเตียนได้ทำไป

พวกเราในเอเชียไม่มีการทะเลาะวิวาทกับชาวยิว แต่ฉันไม่ได้หมายความว่าผมสนับสนุนทุกเรื่องที่ชาวยิวกระทำในปัจจุบันในตะวันออกกลาง ผมไม่ได้สนับสนุน ผมเห็นใจชาวปาเลสไตน์อย่างมาก พวกเขาเป็นชาวอาหรับและชาวอาหรับก็มีเชื้อสายมาจากอับราฮัม ชาวอาหรับก็เหมือนกับชาวยิวที่เป็นลูกของอับราฮัม พวกเขาเป็นพี่น้องกัน แต่มองดูสิ่งที่พวกเขากระทำต่อกันสิ

แต่ก่อนที่เราจะคิดว่าเราเป็นฝ่ายถูก ก็จงดูความโหดร้ายที่พวกคริสเตียนได้กระทำ คุณอาจคิดว่าคนที่กระทำการเหล่านี้เป็นคริสเตียนทั่วไปที่ไปทำไปด้วยความไม่รู้ แต่ความจริงแล้วการกระทำที่โหดร้ายเหล่านี้มักจะได้รับการสนับสนุนจากพวกผู้นำคริสตจักร มันเป็นเช่นนั้นจริง ที่แม้แต่มาร์ติน ลูเธอร์เองผู้ที่พูดถึงการเป็นคนชอบธรรมด้วยความเชื่อ ผมตกใจมากเมื่อผมอ่านคู่มืออธิบายหนังสือ

¹⁷ หรือสงครามศาสนา หรือสงครามไม้กางเขน

โรมของเขา อันที่จริงทัศนคติต่อต้านชาวยิวของลูเธอร์พบเห็นได้ทั่วไปในบทนำหนังสือโรมของเขา จนถึงกับทำให้เมื่อผมอ่านจบ ผมก็ไม่อยากอ่านคู่มือพระคัมภีร์ของเขาอีกต่อไป

เมื่อเฮเลนและผมไปประเทศเยอรมันประมาณสิบปีที่แล้ว ผมตั้งใจจะไปเยี่ยมคริสตจักรที่ลูเธอร์ติดข้อโต้แย้งของเขาไว้ที่ประตูโบสถ์ ขณะที่ผมมองไปรอบ ๆ ภายในคริสตจักร ผมเห็นคำขอโทษที่สภาศาสนาของเยอรมันติดเอาไว้อย่างเด่นชัด มันเป็นคำขอโทษสำหรับทัศนคติที่ต่อต้านชาวยิวของลูเธอร์ นอกจากนี้ยังมีข้อความแจ้งว่ามีคำขอโทษติดอยู่ด้านนอกคริสตจักรด้วย ผมก็เลยออกไปดูข้างนอก ตรงทางเข้าด้านนอกมีรูปปั้นของหมู เพราะลูเธอร์ได้เปรียบชาวยิวว่าเป็นคนสกปรกเหมือนกับหมูซึ่งเป็นผู้ที่ฆ่าพระเจ้า

ผมมีหนังสืออยู่เล่มหนึ่งชื่อ “การต่อต้านชาวยิว” ที่มีหัวข้อย่อยว่า “ความเกลียดชังอันยาวนานที่สุด” ซึ่งเขียนโดยโรเบิร์ต เอส วิสทริช¹⁸ ลองคิดถึงมัน เป็นความเกลียดชังที่ยาวนานที่สุดในด้านในปกหน้าบอกไว้ว่า วิสทริชสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแคมบริดจ์และลอนดอน และปัจจุบันเป็นศาสตราจารย์ที่มหาวิทยาลัยฮิเบรียในกรุงเยรูซาเล็ม หนังสือเล่มนี้เขียนร่วมกับสารคดีของปีซี่ชุดการต่อต้านชาวยิว

ในหนังสือเล่มนี้มีการอ้างคำพูดยาวมากของลูเธอร์ที่เขาต่อว่าชาวยิว แต่ผมจะไม่ยกมาทั้งหมด เพราะมันไม่น่าสนใจอย่างมาก คำอ้างอิงนี้มาจากหนังสือเล่มเล็กๆของลูเธอร์ที่ชื่อ “ชาวยิวและคำโกหกพกลมของพวกเขา”¹⁹ ซึ่งตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1543 ย่อหน้าแรกเริ่มว่า “ประการแรก ธรรมศาลาหรือคริสตจักรของพวกเขาควรจะถูกไฟเผา และสิ่งใดที่ยังไม่ไหม้ก็ให้เอาผงเถ้ามากลบให้ทั่ว เพื่อจะไม่ให้ใครได้เห็นถ้ำถ้ำหรือเศษหินที่หลงเหลือ และสิ่งนี้ควรจะทำเพื่อพระเกียรติของพระเจ้าและของคริสต์ศาสนา เพื่อที่พระเจ้าจะทรงเห็นว่าเราเป็นคริสเตียน”

ผมไม่ต้องการจะอ่านเรื่องนี้ต่อ ลูเธอร์กล่าวที่อื่นว่าบ้านเรือนของชาวยิวควรถูกทำลายเสีย และพวกเขาควรถูกขับออกนอกประเทศ

ก่อนหน้านี้ในเยอรมนีในยุคกลาง²⁰ (ลูเธอร์อยู่ในช่วงปลายยุคกลาง) พวกคริสเตียนกำหนดให้ชาวยิวติดป้ายสีเหลืองที่เสื้อผ้าของพวกเขา ทั้งนี้เพื่อพวกคริสเตียนจะสามารถระบุตัวชาวยิวได้และจะได้หลีกหนีพวกเขาเสีย หรือหากจำเป็นก็จะทุบตีพวกเขาหรือแม้แต่ฆ่าพวกเขาเสีย ป้ายผ้าสีเหลืองนี้ทำให้เรานึกถึงพวกนาซีเยอรมันใช่ไหม? ดังที่ทราบกันดีว่าพวกนาซีกำหนดให้ชาวยิวทุกคนติด

¹⁸ Anti-Semitism, The Longest Hatred, by Robert S. Wistrich

¹⁹ “Concerning the Jews and their Lies”

²⁰ Middle Ages คือช่วงเวลาในประวัติศาสตร์ยุโรปตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 5 ถึง 15 ตั้งแต่การล่มสลายลงของจักรวรรดิโรมันตะวันตก

ป้ายสีเหลืองที่มีรูปดาวของดาวিদอยู่บนป้ายนั้น คุณคงรู้ประวัติศาสตร์ส่วนที่เหลือว่ามีชาวยิวหกล้านคนถูกฆ่าตายในห้องที่มรดกด้วยแก๊สและถูกเผาจนกลายเป็นเถ้าถ่าน

แต่เนี่ยเป็นเพียงจุดสูงสุดของประวัติศาสตร์อันยาวนานของความเกลียดชังชาวยิว พวกนาซีไม่ได้ทำแบบนี้โดยไม่มีเหตุ มันเป็นผลมาจากความเกลียดชังชาวยิวอย่างฝังลึกที่มีมาเกือบสองพันปี

ตอนนี้คุณคงเข้าใจแล้วว่า ทำไมคริสตจักรคริสเตียนในตะวันตก จึงไม่ต้องการจะบอกว่าเราเป็นชาวยิวหรืออิสราเอลฝ่ายวิญญาณ พวกเขาไม่อยากจะได้ยินเรื่องนี้แม้พวกเขาอาจจะรู้ยู่บ้างว่าพระคัมภีร์กล่าวไว้บางอย่างในทำนองนั้น

พี่น้องทั้งหลาย มันเป็นวันที่น่าเศร้า เราได้รับความทุกข์ทรมานมากเกินไปจากความผิดพลาดของคริสตจักรคริสเตียนในตะวันตก สิ่งเหล่านี้รวมถึงความผิดพลาดที่มีมานานในความเชื่อถือพระเจ้าหลายองค์ของคริสเตียนที่ตบตาว่าเป็นความเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียว ซึ่งพระเจ้าถูกประกาศว่าเป็นแก่นสาร ไม่ใช่บุคคล ในภาษาใดๆ แม้แต่ภาษาเคมี แก่นสารจะหมายถึงสิ่งของ เราจะพูดได้อย่างไรว่าพระเจ้าทรงเป็นแก่นสาร? แต่บรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพพูดอย่างไม่สงสัยว่าพระเจ้าเป็นสามบุคคลที่ร่วมแก่นสารเดียวกัน ผมสงสัยว่านี่จะเทียบเท่ากับการหมิ่นประมาทหรือไม่

จากข้อมูลเบื้องหลังนี้ ผมหวังว่าคุณจะเข้าใจว่าทำไมผมจึงตกทลายพวกคุณว่าเป็นอิสราเอลของพระเจ้า แม้ว่าคำพูดนี้อาจฟังดูแปลก ๆ กับคุณก็ตาม แต่ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะข้อผิดพลาดอย่างอื่นที่เราได้รับมาจากคริสตจักรของคริสเตียนตะวันตก นั่นก็คือความรู้สึกต่อต้านชาวยิวที่รุนแรงยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ หลังจากสงครามโลกครั้งที่สองเรื่องนี้ก็หายเงียบไป และตอนนี้พวกเขาก็ไม่กล้าแสดงความเกลียดชังต่อชาวยิวอย่างเปิดเผย แต่ก็ยังคงมีอยู่เหมือนอย่างในชั้นงานวิชาการของผู้เขียนสารคดีนี้ ในสหรัฐอเมริกาที่ยังมีกลุ่มคนผิวขาวที่ถือว่าตนสูงส่งกว่าคนสีผิวอื่นที่ใช้เครื่องหมายสวัสดิกะ²¹ของนาซีเป็นสัญลักษณ์ของพวกเขา ในเยอรมนียังคงมีการโจมตีธรรมศาลาต่าง ๆ สิ่งทั้งหมดนี้เกิดขึ้นเพราะคริสตจักรไม่เต็มใจที่จะเห็นคำสอนตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับความรอด

การเป็นพลเมืองในอิสราเอล เป็นพันธสัญญากับพระเจ้า

ช่วงท้ายนี้ให้เราดูเอเฟซัส 2:12 “จงนึกถึงว่าครั้งนั้นท่านถูกแยกออกจากพระคริสต์ ขาดจากการเป็นพลเมืองอิสราเอลและเป็นคนต่างด้าวอยู่นอกพันธสัญญาที่ทรงสัญญาไว้ ไม่มีความหวัง และอยู่ในโลกโดยปราศจากพระเจ้า” (ฉบับ NIV)

²¹ เครื่องหมาย “卐” ที่เป็นสัญลักษณ์ของนาซี

คริสตจักรเอเฟซัสไม่ได้มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นชาวยิวแม้จะมีชาวยิวอยู่บ้างในคริสตจักร เปาโลกำลังบอกชาวเอเฟซัสว่า ครึ่งหนึ่งพวกเขาได้แยกออกจากพระคริสต์และขาดจากการเป็นพลเมืองอิสราเอล ทั้งเป็นคนต่างด้าวที่อยู่นอกพันธสัญญาที่ทรงสัญญาไว้ ไม่มีความหวังและอยู่ในโลกโดยปราศจากพระเจ้า (พระยาห์เวห์) แต่เมื่อคุณเป็นอันหนึ่งกับพระคริสต์ สถานการณ์ก็จะกลับกันและพระพรฝ่ายวิญญาณนานาประการเหล่านี้ที่คุณไม่ได้มี แต่ตอนนี้คุณมี

ตามที่ผมพูดไปแล้วว่า ผู้ที่เป็นอิสราเอลของพระเจ้านั้นเข้าสู่หน้ตทางใจ เปาโลอธิบายว่าการเข้าสู่หน้ตทางใจหมายความว่าอย่างไรในสองข้อก่อนที่จะกล่าวถึงอิสราเอลของพระเจ้าว่า “ข้าพเจ้าจะไม่อดอะไร เว้นแต่เรื่องไม้กางเขนของพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้าของเรา โดยกางเขนนั่นโลกถูกตรึงไว้จากข้าพเจ้าแล้วและข้าพเจ้าก็ถูกตรึงไว้จากโลกแล้ว” (กาลาเทีย 6:14 ฉบับ NIV) ถ้าคุณเข้าสู่หน้ตทางใจ คุณก็ถูกตรึงไว้จากโลก และโลกก็ถูกตรึงไว้จากคุณ

เปาโลพูดต่อไปเกี่ยวกับการเข้าสู่หน้ตในข้อต่อมาว่า “การเข้าสู่หน้ตหรือไม่เข้าสู่หน้ตไม่สำคัญอะไร สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่” (ข้อ 15) แล้วก็ข้อ 16 “สันติสุขและพระเมตตาจะมีแก่ทุกคนที่ประพฤติตามกฎนี้ แม้แต่แก่อิสราเอลของพระเจ้า” เปาโลไม่ได้พูดถึงคนสองกลุ่มที่แยกกัน คือคนเหล่านั้นที่ปฏิบัติตามกฎกับคนเหล่านั้นที่เป็นอิสราเอลของพระเจ้า ทั้งสองเป็นกลุ่มเดียวกันและเหมือนกัน ผู้ที่ดำเนินชีวิตตามกฎนี้คืออิสราเอลของพระเจ้า

สองสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวข้งกันอย่างแนบแน่นกับชาวยิว คือการเข้าสู่หน้ตและพันธสัญญา เราได้พูดถึงการเข้าสู่หน้ตกันแล้ว ดังนั้นให้เรามาดูถึงแนวคิดที่สำคัญบางอย่างเกี่ยวกับพันธสัญญา

เราได้เห็นในเอเฟซัส 2:12 ว่าเราเป็นคนต่างด้าวอยู่นอกพันธสัญญาที่ทรงสัญญาไว้ แต่ตอนนี้เราอยู่ในพันธสัญญา พันธสัญญานี้คืออะไรหรือ? มันก็คือพันธสัญญาใหม่

เมื่อคุณรับพิธีมหาสนิท คุณทราบหรือไม่ว่าพระเยซูทรงสอนอะไรเกี่ยวกับพันธสัญญา? อาจจะไม่ใช่ เพราะคุณคงไม่รู้ว่าคุณจะต้องเป็นยิวและต้องเข้าสู่หน้ตที่ใจจึงจะอยู่ในพันธสัญญานี้ แล้วคุณได้เข้าร่วมรับพิธีมหาสนิทกี่ครั้ง? คุณคงเคยได้ยินคำของพระเยซูในลูกา 22:20 หลายครั้งว่า “ถ้ายี่นี้ที่เทออกเพื่อท่านทั้งหลายเป็นพันธสัญญาใหม่ โดยโลหิตของเรา” (ได้กล่าวซ้ำในมัทธิวและมาระโก, เปรียบเทียบ 1 โครินธ์ 11:25) คุณเคยทำพันธสัญญากับพระยาห์เวห์พระเจ้าใหม่? ถ้าคุณไม่เคยแล้วพิธีมหาสนิทจะมีความหมายต่อคุณอย่างไร? พระโลหิตของพระเยซูได้หลั่งออกเพื่อคุณกับผมจะเป็นส่วนหนึ่งของพันธสัญญาของพระเจ้ากับประชากรของพระองค์ คืออิสราเอลของพระเจ้า ถ้าคุณไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของพันธสัญญานี้ แล้วคุณกำลังทำอะไรในพิธีมหาสนิทนี้?

ตลอดชีวิตคริสเตียนของผม ผมไม่เข้าใจความหมายของพันธสัญญา เพราะคริสตจักรคริสเตียนตะวันตกไม่ได้พูดถึงเรื่องของชาวยิวอย่างเช่น พันธสัญญา นำแปลกใจมากที่ “พระคัมภีร์เดิม” และ “พระคัมภีร์ใหม่” ควรจะหมายถึง “พันธสัญญาเดิม” และ “พันธสัญญาใหม่”²² คำภาษาอังกฤษที่แปลว่า “พระคัมภีร์” หรือ “Testament” นั้นออกจะคลุมเครือแต่มันควรจะหมายถึง “พันธสัญญา” แนวคิดเกี่ยวกับพันธสัญญานี้จะเห็นได้ชัดยิ่งขึ้นในการแปลของภาษาจีนว่า “พันธสัญญาเดิม” และ “พันธสัญญาใหม่”²³

พี่น้องทั้งหลาย คุณเห็นหรือไม่ว่าเราได้หลงทางไปมากแค่ไหน? เรากำลังพูดถึงเรื่องของความรอด ถ้าคุณไม่ได้อยู่ในพันธสัญญา คุณก็ไม่ได้รอดและไม่ได้รับมรดกพระสัญญาแห่งชีวิตที่เปาโลพูดถึงใน 2 ทิโมธี 1:1²⁴

ผมหวังว่าคุณจะเข้าใจว่าพันธสัญญาในคำสอนของพระคัมภีร์ใหม่คืออะไร เพราะมันไม่ใช่เรื่องของคำสอนแต่เป็นเรื่องของชีวิตและความตาย สิ่งนี้เผาไหม้อยู่ในใจของผม ตอนนี้คุณก็เห็นว่าผมไม่มีเสียงแล้ว แต่ผมเต็มใจให้เสียงหายไปเลย หรือสูญเสียชีวิตของผมเพื่อความรอดของพวกคุณ

ในพระคัมภีร์ใหม่นั้น ความรอดจะผูกอยู่กับการเป็นอิสราเอลที่แท้จริงของเรา กับการเข้าสู่หนัดในใจของเราโดยพระวิญญาณของพระเจ้า (พระวิญญาณบริสุทธิ์) และในการที่เราถูกรวมอยู่ในพันธสัญญาใหม่โดยพระโลหิตของพระเยซูผู้เป็นลูกแกะเมษโปดกของพระยาห์เวห์ พี่น้องทั้งหลาย นี่คือนั่นสิ่งที่พระเยซูได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อจุดประสงค์นี้ ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงหยิบถ้วยแห่งพันธสัญญาใหม่ คุณไม่ได้อยู่ในพันธสัญญาใหม่ถ้าคุณยังไม่ได้ทำพันธสัญญากับพระเจ้า ของคัมภีร์เป็นเจ้าทรงโปรดเมตตาต่อประชากรของพระองค์ด้วย

เป็นคริสตจักรเอเชียอย่างแท้จริง

เป็นสิ่งสำคัญที่จะค้นดูพระคัมภีร์ เพราะเราจะพบความจริงในนั้น เราต้องหลุดพ้นจากความคิดที่ฝังแน่นอยู่ในคริสเตียนตะวันตกด้วยภูมิหลังที่ยังรากลึกกับความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ ซึ่งพวกเขาเองไม่เคยหลุดพ้นมาได้อย่างสมบูรณ์ เช่นเดียวกับความรู้สึกต่อต้านชาวยิวที่พวกเขาเองก็ไม่ได้หลุดพ้นอย่างสมบูรณ์

²² “Old Testament” และ “New Testament”; “Old Covenant” และ “New Covenant”

²³ 旧约 (พันธสัญญาเดิม) และ 新约 (พันธสัญญาใหม่)

²⁴ 2 ทิโมธี 1:1 “จากเปาโล ผู้เป็นอัครทูตของพระเยซูคริสต์ตามพระทัยของพระเจ้า เพื่อพระสัญญาแห่งชีวิตที่มีในพระเยซูคริสต์”

ผมเห็นความจำเป็นมากขึ้นที่จะสร้างคริสตจักรเอเชียอย่างแท้จริงซึ่งมีรากฐานมาจากเอเชีย นั่นอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่องค์ผู้เป็นเจ้าทรงอนุญาตให้ผมเห็นความจริงเหล่านี้ แม้ผมจะได้รับการศึกษาในประเทศตะวันตก แต่ผมก็มีความเป็นจีนอยู่ลึกๆ ในจิตสำนึกของผม ในประเทศจีนโบราณเราจะกล่าวถึงพระเจ้าว่า “พระเจ้า” และ “เจ้าแห่งท้องฟ้า”²⁵ ในปักกิ่งเรามี “วิหารแห่งสวรรค์”²⁶ ซึ่งไม่มีรูปปั้นหรือรูปเหมือนใด ๆ มีแต่คำจารึกเกี่ยวกับ “พระเจ้า” ประเทศจีนมีขนบธรรมเนียมที่ยาวนานในการเคารพนับถือพระจักรพรรดิในสวรรค์และจักรพรรดิบนโลก ผู้ที่ถวายสักการะพระจักรพรรดิเบื้องบน ผมสังเกตเห็นสิ่งนี้เมื่อครั้งสมัยเยาว์วัยที่รับการศึกษาในประเทศจีน

พวกเราที่อยู่ในประเทศจีนไม่เคยเป็นปรปักษ์ต่อชาวยิว และพวกเขาก็ไม่เคยเป็นปัญหาสำหรับเราเลย ผมขอพูดตามตรงว่านี่ไม่ได้หมายความว่าผมจะชอบชาวยิวเป็นพิเศษ หรือชอบชาวยิวจริงๆ ทั้งนี้เพราะ ผมมีประสบการณ์ไม่ดีสองสามครั้งกับพวกเขาที่เชียงใหม่ แต่ผมก็จะไม่ยอมให้สิ่งนั้นมาครอบงำความคิดของผม

ตั้งแต่แรกเริ่ม ผมค่อนข้างจะเป็นอิสระจากแนวคิดเหล่านี้ของคริสเตียนตะวันตก ในฐานะของคริสตจักร เราต้องรักษาคุณสมบัติความเป็นจีนของเราไว้ ประเทศจีนควรถูกพูดถึงความเป็นสังคมนิยมที่เป็นแบบของจีนเอง บางทีสิ่งที่เราต้องนึกถึงคือคริสตจักรที่มีความเป็นจีน ทำไมเราจึงควรทิ้งสิ่งดีในวัฒนธรรมของเราไป? ผมไม่ได้หมายถึงความเป็นชาตินิยมเลย แต่ว่ามีบางสิ่งที่ดีในวัฒนธรรมของเราที่เราต้องรักษาไว้ ผมปลื้มปิติกับพื้นหลังการศึกษาของจีนและความเป็นจีนของผม เพราะได้ช่วยผมในที่สุด หลังจากต่อสู้มานานเพื่อจะเห็นข้อผิดพลาดในคริสตจักรตะวันตก

ผมตั้งใจที่จะบอกว่าคริสตจักรของเรา ดีส์เฮปส์เชิร์ช²⁷ ไม่เคยถูกองค์กรคริสเตียนตะวันตกมาควบคุม เราไม่เคยพึ่งพาเงินทองขององค์กรตะวันตก ไม่ว่าจะเป็นด้านการเงินหรือในการนำ หรือในการประกาศพระกิตติคุณ คริสตจักรของเรามีหลายเชื้อชาติมาตลอด โดยมีผู้คนจากที่ต่างๆ เช่น จีน แคนาดา อินเดีย ออสเตรเลีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และที่อื่นๆ และก็ไม่เคยอยู่ภายใต้การควบคุมของคริสตจักรหรือองค์กรตะวันตกใดๆ เราไม่ได้มีความเป็นปรปักษ์กับคริสตจักรตะวันตกแต่อย่างใด มีคนดี ๆ ในคริสตจักรตะวันตก แต่พวกเขาก็เหมือนกับตัวของผมที่ถูกนำไปในทิศทางที่ผิด ไม่รู้ว่ากี่ชั่วอายุคนมาแล้ว มีคนดี ๆ จำนวนมากได้เดินทางมาประเทศจีนเพื่อเป็นมิชชันนารี และบางคนก็ได้สละชีวิตของพวกเขา (น่าเสียดายที่บางคนก็ไม่ดีที่เราารู้ ๆ อยู่)

เรารักษาความเป็นมิตรกับทุกคนที่แสวงหาความจริง แต่คริสตจักรของเราในฮ่องกงและในจีนจะต้องคงความเป็นคริสตจักรแบบจีนอย่างแท้จริง ผมหวังว่าคนจีนทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ในฮ่องกงหรือ

²⁵ 上帝 และ 天神 (Shàngdì และ Tiānshén)

²⁶ 天坛 (Tiāntán, Temple of Heaven) วัดหลวงที่ฮ่องเต้ไปถวายเซ่นฟ้าดินทุกปี

²⁷ Disciples Church

ในจีนจะมีใจชอบพระคุณที่เป็นชาวจีน ผมคิดว่าผมได้เห็นข้อผิดพลาดในระดับที่เยอะมากในคำสอนของคริสตจักรตะวันตกเกี่ยวกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพและความรอด ก็เพราะภูมิหลังความเป็นจีนของผม ผมชอบพระคุณพระเจ้าที่ความเป็นจีนนี้ให้ผลดี

ให้เราเรียนรู้ที่จะรักชาวจีนเหมือนที่เปาโลรักชาวยิวที่เป็นคนร่วมชาติของเขาเอง และนำผู้คนเหล่านั้นมามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียวเพื่อพวกเขาจะได้ชีวิต ผมคิดว่าประเทศจีนจะก้าวไปข้างหน้าอย่างน่าอัศจรรย์เพราะภูมิหลังที่นับถือพระเจ้าองค์เดียว ผมทราบดีว่ามีเจ้าและผีและสิ่งแบบนี้²⁸มากมายในจีนอย่างแน่นอน แต่ผมกำลังพูดถึงสิ่งหลักๆ ที่สืบทอดกันมา

ผมจะขอจบด้วยข้อพระคัมภีร์จากพระคำของพระเจ้า “แต่พวกท่านเป็นประชากรที่พระเจ้าทรงเลือก เป็นปุโรหิตหลวง เป็นชนชาติบริสุทธิ์ เป็นประชากรของพระเจ้า เพื่อท่านจะได้กล่าวสรรเสริญพระองค์ผู้ทรงเรียกท่านออกมาจากความมืดเข้าสู่ความสว่างอันอัศจรรย์ของพระองค์” (1 เปโตร 2:9 ฉบับ NIV)

เปโตรกล่าวว่าเราเป็นประชากรที่ทรงเลือก เป็นปุโรหิตหลวง เป็นชนชาติบริสุทธิ์ เป็นประชากรอันเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า เขากำลังอ้างจากอพยพ 19:5-6²⁹ ซึ่งเกี่ยวข้องกับชาวยิว แต่ตอนนี้เขากำลังนำมาใช้กับคนต่างชาติโดยเฉพาะที่ได้ทำสुหนต์ในใจ เวลานี้พวกเขาก็ถูกรวมอยู่ในพันธสัญญาใหม่ที่นำอัครธรรมกับพระยาห์เวห์ด้วย

ผมไม่ทราบว่ามีโอกาสได้พูดกับพวกคุณอีก อาจอีกไม่นานหรืออาจจะไม่มีโอกาสอีกเลยก็ไม่อาจทราบได้ ผมพูดเหมือนอัครทูตเปาโลได้ว่า ผมได้ต่อสู้จนสุดกำลังและวิ่งแข่งมาถึงเส้นชัยที่มงกุฎแห่งความชอบธรรมอยู่ แต่อนาคตของเรานั้นอยู่ในพระหัตถ์ขององค์ผู้เป็นเจ้าของ ไม่แนวก่อนที่หนังสือความเชื่อว่าจะพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวเล่มนี้จะเสร็จ วันหนึ่งผมลุกขึ้นยืนและพบว่าแทบจะยืนไม่ไหวเพราะสะโพกของผมได้รับผลกระทบอย่างหนักจากการนั่งทำงานหน้าคอมพิวเตอร์เป็นเวลานาน คุณคงเห็นได้ที่ผมเดินอย่างลำบาก แต่ผมขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิทธิพิเศษที่ได้รับใช้พระองค์ในทางนี้ นี่อาจบ่งบอกด้วยว่าการวิ่งแข่งของผมเสร็จสิ้นลงแล้ว ผมอธิษฐานขอพระพรจากพระเจ้าให้กับคุณแต่ละคน ผมขอบคุณที่มีโอกาสได้พบพวกคุณอีกครั้ง

²⁸ 鬼神之类 (พวกผีพวกเจ้า)

²⁹ อพยพ 19:5-6 “ฉะนั้น ถ้าพวกเจ้าฟังเสียงเราจริง ๆ และรักษาพันธสัญญาของเราไว้ พวกเจ้าจะเป็นของล้ำค่าของเราที่เราเลือกสรรจากท่ามกลางชนชาติทั้งปวง เพราะแผ่นดินทั้งสิ้นเป็นของเรา พวกเจ้าจะเป็นอาณาจักรปุโรหิต และเป็นชนชาติบริสุทธิ์สำหรับเรา นี่เป็นถ้อยคำที่เจ้าต้องบอกกับคนอิสราเอล” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

บทที่ 17

ความสัมพันธ์ในแนวตั้งกับพระเจ้า ความสัมพันธ์ในแนวราบกับพระคริสต์

เกริ่นนำ

ผมอยากจะแบ่งปันสิ่งสำคัญบางอย่างกับพวกคุณในแบบสรุปความ เนื่องจากนี้ไม่ใช่การศึกษา พระคัมภีร์ที่ต้องให้ข้อพระคัมภีร์หลายๆข้อ ผมหวังว่าพวกคุณที่ได้รับการอบรมพระคัมภีร์มาแล้ว จะสามารถรับแนวทางของพระคัมภีร์ที่ให้กับคุณและปฏิบัติตามด้วยตัวของพวกคุณเอง

ตัวอย่างเช่นคำถามเกี่ยวกับ “ในพระนามของพระเยซู” ผมคาดหวังว่าผู้ร่วมงานของเราที่ได้รับการอบรมพระคัมภีร์มาจะไม่ต้องถามถึงความหมายของ “ในพระนามของพระเยซู” นี่เป็นคำถามค่อนข้างง่ายที่ผู้ได้รับการอบรมเต็มเวลาควรจะมีคำตอบ คำถามนี้ไม่จำเป็นต้องมีความรู้พระคัมภีร์สูงๆ แต่คุณมีคอมพิวเตอร์ เพียงคุณพิมพ์ไม่กี่คำและค้นหาให้ทั่วพระคัมภีร์ แล้วคำตอบก็จะอยู่ตรงหน้าของคุณ ฉะนั้นผมจึงงงมากเมื่อมีคนถามผมมากกว่าหนึ่งครั้งถึงความหมายของ “ในพระนามของพระเยซู”

แต่มีส่วนที่สองที่ผมพยายามจะอธิบายในบทนี้ คุณคงจำได้ว่าที่ค่ายอีสเตอร์ผมได้พูดเอาไว้ว่า ความสัมพันธ์ของเราในแนวตั้งกับพระเจ้าพระบิดาของเรานั้น “ในพระนามของพระเยซู” ไม่ได้มีบทบาทสำคัญเลย ยกเว้นในตอนแรกเมื่อเราเริ่มมารู้จักพระบิดา แต่แม้อย่างนั้นผมก็ไม่แน่ใจ 100 % ผมกำลังจะอธิบายต่อไป

แต่ในระดับแนวราบ นั่นก็คือในระดับมนุษย์และในบริบทของการรับใช้พระเจ้าในโลก “ในพระนามของพระเยซู” มีความสำคัญอย่างยิ่ง ผมได้เอ่ยถึงเรื่องนี้ที่ค่ายอีสเตอร์แต่ไม่มีคำอธิบายมากนัก เพราะผมกำลังพูดถึงความสัมพันธ์ในแนวตั้งเป็นหลัก แต่ครั้งนี้ผมจะพูดถึง “ในพระนามของพระเยซู” มากขึ้นอีกหน่อยในระดับแนวราบ

เราต้องแสดงข้อคิดเห็นขัดแย้งกับข้อสันนิษฐานที่ไม่ตรงตามหลักพระคัมภีร์ของเรา

ก่อนอื่นผมอยากจะขอบคุณองค์ผู้เป็นเจ้าที่ทรงสำแดงความจริงกับผมเกี่ยวกับความเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ด้วยพระกรุณาของพระองค์ หลายสิ่งที่ไม่สามารถเข้าใจได้และไม่สมเหตุสมผลเมื่อก่อนนั้น ตอนนี้เริ่มปะติดปะต่อกันแล้ว ตอนนี้ผมสามารถรวมสิ่งต่างๆเข้าด้วยกันและพบคำตอบในข้อสงสัยที่เมื่อก่อนไม่สามารถหาคำตอบได้

ผมแปลกใจกับคนที่สามารถศึกษาพระคัมภีร์มาตลอดชีวิตและก็ได้ทำต่อมาเรื่อยๆโดยไม่เข้าใจหลายสิ่งหลายอย่างในพระคัมภีร์ ผมไม่ใช่คนที่จะสงบได้เมื่อคำถามของผมยังไม่ได้รับคำตอบ เมื่อผมเริ่มศึกษาพระคัมภีร์และถามคำถามในกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์นั้น ผู้นำกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์คงคิดว่าผมเป็นคนน่ากลัวที่จะรับมือ เพราะผมจะถามคำถามที่ไม่มีใครสามารถตอบได้ ผู้นำศึกษาพระคัมภีร์คงจะเห็นผมเป็นคนที่ชอบก่อวุ่น ผมสังเกตเห็นว่าผู้นำศึกษาพระคัมภีร์หลายคนจะกลัวคนที่ชอบถามคำถามที่พวกเขาไม่รู้จะตอบอย่างไร

ผมชอบเวลาที่มีคนมาศึกษาพระคัมภีร์แล้วถามคำถามยากๆ นั้นยอดเยี่ยมมาก โปรดถามผมมาเถละ ผมจะได้เอากลับไปคิดทบทวนที่บ้านและได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ผมจะบอกพวกเขาว่า “ตอนนี้ผมยังไม่มีคำตอบให้คุณ แต่ขอเวลาคิดในเรื่องนี้สักสองสามวัน ผมจะพยายามอย่างที่สุด” และโดยพระคุณขององค์ผู้เป็นเจ้าผมก็มักจะได้อำตอบ แต่ผู้นำศึกษาพระคัมภีร์หลายคนไม่ชอบความท้าทายแบบนี้ พวกเขาอาจไม่ชอบคิดเยาะหรืออาจจะจะมีเหตุผลอื่น แต่ประเด็นของผมก็คือ หลังจากที่ใช้เวลามาทั้งชีวิตศึกษาพระคำของพระเจ้า ผมจะไม่เป็นสุขเมื่อผมไม่สามารถจะปะติดปะต่อสิ่งต่างๆเข้าด้วยกันได้ และเนื่องจากผมกำลังตามความคิดของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมจึงไม่สามารถจะเชื่อมโยงสิ่งต่างๆเข้าด้วยกันแม้ผมจะพยายามอย่างเต็มที่แล้วก็ตาม

คริสตจักรของพระเยซูคริสต์หรือ?

นี่คือตัวอย่างที่เห็นได้ง่ายๆ เมื่อคุณไปเมืองไหนก็ได้ในโลกแล้วเปิดสมุดโทรศัพท์ของเมืองนั้นดู คุณจะเจอคริสตจักรหลายแห่งที่เรียกว่า “คริสตจักรของพระคริสต์” หรือชื่อที่คล้ายๆกัน เช่นชื่อ “คริสตจักรของพระคริสต์” หรือ “คริสตจักรของพระเยซูคริสต์” เป็นชื่อที่พวกคริสเตียนคูนหุ พวกเราทุกคนรวมทั้งตัวผมเองด้วย ยอมรับด้วยความยินดีว่ามีคริสตจักรที่เรียกว่าคริสตจักรของพระคริสต์ แต่ผมต้องแปลกใจเมื่อผมค้นดูจนทั่วพระคัมภีร์แล้ว ผมหาคริสตจักรที่เรียกว่าคริสตจักรของพระเยซูคริสต์ไม่พบเลยแม้แต่แห่งเดียว! คุณลองตรวจสอบสิ่งนี้ได้ด้วยตัวเองในคอมพิวเตอร์โดยพิมพ์คำว่า “คริสตจักรของพระคริสต์” หรือคำที่คล้ายๆกัน และดูว่าคุณจะพบข้ออ้างอิงจำนวนกี่ข้อ คุณจะไม่มีพบเลยสักข้อเดียว!

แต่ถ้าคุณพิมพ์คำว่า “คริสตจักรของพระเจ้า” หรือ “บรรดาคริสตจักรของพระเจ้า” คุณจะพบข้ออ้างอิงจำนวนมาก ความจริงแล้วเปาโลมักจะขึ้นต้นจดหมายของเขาโดยกล่าวถึง “คริสตจักรของพระเจ้า” เสมอ ตัวอย่างเช่น “คริสตจักรของพระเจ้าที่เมืองโครินธ์” (1 โครินธ์ 1:2) เปาโลไม่เคยกล่าวถึง “คริสตจักรของพระคริสต์” นั่นทำให้ผมตกตะลึงจริงๆ

แต่ปัญหายังลึกไปกว่านั้น ถ้าความจริงคริสตจักรเป็นคริสตจักรของพระเยซูคริสต์ แล้วทำไมคริสตจักรจึงได้ดำเนินโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์? ทำไมจึงไม่มีใครเห็นปัญหา? ถ้าคริสตจักรเป็นคริสตจักรของพระเยซูคริสต์จริงๆ มันก็ควรดำเนินโดยพระเยซูคริสต์ไม่ใช่หรือ? แต่จงดูในพระคัมภีร์ว่าที่จริงใครเป็นผู้ดำเนินคริสตจักร ข้อความทั้งหมดใน 1 โครินธ์บทที่ 12, 13, 14 พูดถึงของประทานต่างๆของพระวิญญาณในคริสตจักร คนหนึ่งมีของประทานอย่างหนึ่ง อีกคนหนึ่งมีของประทานอีกอย่างหนึ่ง แม้กระทั่งลำดับของของประทานก็ให้ไว้ว่า หนึ่งคืออัครทูต สองคือผู้เผยพระวจนะ สามคืออาจารย์ และอื่นๆ (1 โครินธ์ 12:28)¹ ใครเป็นผู้ที่ให้ของประทานเหล่านี้ และใครเป็นผู้ที่ตั้งคนที่จะนำคริสตจักรด้วยของประทานเหล่านี้? ผู้ที่ให้และตั้งก็คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ “แต่ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นการทำงานของพระวิญญาณองค์เดียวกัน ที่ประทานให้แก่แต่ละคนตามพระประสงค์ของพระองค์” (1 โครินธ์ 12:11 ฉบับ NASB) ของประทานเหล่านี้ได้ประทานให้ตามพระประสงค์ของพระวิญญาณ ซึ่งไม่ใช่ใครอื่นนอกจากพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ ดังนั้นจึงกลับกลายเป็นว่าพระยาห์เวห์คือผู้ที่ทรงดำเนินคริสตจักร

แต่พระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักรไม่ใช่หรือ? และศีรษะก็ควบคุมร่างกายไม่ใช่หรือ? นี่เพียงแสดงให้เห็นว่า ถ้าเราอยากจะเชื่อสัตย์ต่อพระคัมภีร์ เราจำเป็นต้องทบทวนความเข้าใจของเราเรื่อง “ศีรษะ” เสียใหม่

ถ้าคุณดูในหนังสือกิจการซึ่งบันทึกการเริ่มต้นและการขยายของคริสตจักร คุณจะเห็นได้ทันทีว่าคริสตจักรดำเนินโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เสมอ ที่จริงแล้วคำว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์” มีปรากฏในกิจการ 40 ครั้งซึ่งมากกว่าหนังสือเล่มอื่นๆในพระคัมภีร์ใหม่มาก (เพียงตรวจสอบจากศัพท์สัมพันธ์หรือใช้โปรแกรมพระคัมภีร์ในคอมพิวเตอร์ของคุณ) หนังสือที่มีคำ “พระวิญญาณบริสุทธิ์” ปรากฏที่ใกล้เคียงกับกิจการมากที่สุดก็คือลูกาที่มีจำนวน 13 ครั้งซึ่งก็ยังไม่ตามหลังกิจการอยู่มาก หนังสือเล่มอื่นๆทั้งหมดก็ยังทิ้งห่างไปอีกเพราะมีคำนี้ปรากฏแค่ห้าครั้งหรือน้อยกว่านั้น ซึ่งตัวเลขนี้แทบจะหมดความสำคัญไปเลย

¹ 1 โครินธ์ 12:28 “พระเจ้าทรงตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร คือหนึ่งบรรดาอัครทูต สองบรรดาผู้เผยพระวจนะ สามบรรดาอาจารย์ ต่อจากนั้นผู้ทำการด้วยฤทธาณาพ ต่อจากนั้นของประทานในการรักษาโรค พวกที่ให้ความช่วยเหลือ พวกผู้นำและพวกที่รู้ภาษาแปลกๆ

หนังสือที่เราเรียกกันว่ากิจการของอัครทูตซึ่งก็คือกิจการของคริสตจักรด้วยนั้น ก็กลับกลายเป็นกิจการของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานฤทธิ์อำนาจแก่คริสตจักรตั้งแต่มิเริ่มต้นในวันเพ็นเทคอสต์ และยังคงนำคริสตจักรด้วยฤทธิ์อำนาจต่อไป

“สิทธิอำนาจทั้งสิ้นทรงมอบไว้แก่เราแล้ว” ที่เกี่ยวข้องกับพระวิญญาณ

กลับมาที่เรื่องที่เราค้นเคย พระเยซูตรัสอะไรในตอนท้ายของหนังสือมัทธิว? พระองค์ตรัสว่า “สิทธิอำนาจ (หรือฤทธิ์อำนาจ) ทั้งสิ้นในสวรรค์และบนแผ่นดินโลก ได้มอบไว้แก่เราแล้ว เหตุฉะนั้นจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา...” (มัทธิว 28:18-19 ฉบับ NASB)

เมื่อคุณอ่านพระคัมภีร์ก็จงคิดให้มากๆ จงไตร่ตรองให้ดีและเรียนรู้สิ่งใหม่ ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นได้มอบไว้กับพระเยซู พระองค์ตรัสสิ่งนี้หลังจากพระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์แล้ว ซึ่งหมายความว่าพระองค์ทรงมี “ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้น” ภายหลังจากที่ทรงฟื้นคืนพระชนม์ พระประสงค์ของพระเจ้าในทั้งหมดนี้คืออะไร? พระประสงค์ที่กล่าวไว้ก็คือ คุณและผมต้องออกไปและสั่งสอนชนทุกชาติ ไม่ใช่พระเยซู! คุณและผมต้องไปยังชนชาติต่างๆ แต่พระเยซูทรงกลับไปหาพระบิดา

เราเห็นปัญหาตรงไหนไหม? ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นได้มอบให้กับพระเยซูเพื่อให้คุณและผมออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ อะไรคือความเชื่อมโยงกันของสองสิ่งนี้? “ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้น” ที่ได้มอบไว้กับพระเยซูนั้นเกี่ยวข้องกับอะไรกับการที่เราออกไปยังชนทุกชาติ และการสั่งสอนข่าวประเสริฐจนถึงสุดปลายแผ่นดินโลก?

คำถามหนึ่งที่เด็กชั้นรวี² ก็ตอบได้คือ ในขณะนี้พระเยซูทรงอยู่ที่ไหน? พระองค์ประทับอยู่เบื้องขวาของพระบิดา แต่ถ้าพระเยซูประทับอยู่บนสวรรค์และเราอยู่ข้างล่างบนโลกนี้ เหตุใดพระองค์จึงมีฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้น แล้วเราเป็นผู้ที่ยังดิ้นรนต่อสู้อยู่บนโลกนี้? คุณมี “ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้น” นี่ไหม? มีหรือไม่มีกันแน่? จงกล้าที่จะพูดว่ามี! แต่ผมไม่ได้ยินใครพูดว่ามีเลยสักคน ปัญหาก็คือ พระเยซูทรงมีฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นและคุณไม่มีฤทธิ์อำนาจนั้น มันจะมีประโยชน์อะไรกับคุณถ้าพระเยซูทรงมีทุกสิ่งแล้วคุณไม่มีอะไรเลย? ถึงกระนั้นคุณกับผมก็เป็นผู้ที่ควรจะไปสั่งสอนข่าวประเสริฐไปจนถึงสุดปลายแผ่นดินโลก ผมพูดถูกไหม?

คุณเข้าใจเรื่องทั้งหมดไหม? คุณจะไม่เข้าใจจนกว่าคุณจะเห็นบางสิ่งปรากฏออกมาจากพระคำของพระเจ้า ผมได้พูดแยมกับคุณแล้ว สิ่งนั้นก็คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ให้ฤทธิ์อำนาจเราดังที่เรา

² “รวีวรรศึกษา” คือการเรียนพระวจนะของพระเจ้าในวันอาทิตย์ของคริสตจักรทั่วไป หรือหมายถึงโรงเรียนสอนศาสนาในวันอาทิตย์

เห็นในกิจการ “ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้น” ที่ได้มอบไว้กับพระเยซู นั่นกลับกลายเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์! พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ได้ให้ไว้กับพระเยซูผู้เป็นศิระของคริสตจักรนั้นก็อยู่บนโลกในขณะนี้ แต่ไม่ใช่แค่บนโลกนี้เท่านั้น ถ้าเราเป็นของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็มีชีวิตอยู่ในคุณและผม เราควรจะมี “ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้น” ทางพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ ผมพูดว่า “ควร” เพราะในความเป็นจริงแล้ว ผมไม่เห็นคริสเตียนหลายคนที่มีฤทธิ์อำนาจ

หลักการก็คือ “ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นได้มอบไว้กับเรา และตอนนี้เรากำลังให้ฤทธิ์อำนาจนี้กับพวกท่าน” พระคัมภีร์กล่าวแบบนี้ไว้ที่ไหน? ข้อความพระคัมภีร์ที่ขยายความครอบคลุมในสามบทคือ ยอห์นบทที่ 14, 15, 16 ที่คริสเตียนมักจะอ้างอิงนอกบริบท ข้อความพระคัมภีร์ตอนนี้เราคุ้นเคยกันดี และในพระคัมภีร์ตอนนี้มีหกตัวอย่างที่เป็นการขอในพระนามของพระเยซู พระเยซูตรัสว่า “เราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะประทานผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งให้กับพวกท่าน เพื่อจะได้อยู่กับพวกท่านตลอดไป” (ยอห์น 14:16 ฉบับ NASB) คำภาษากรีกที่แปลว่า “ผู้ช่วย” ในที่นี้ในพระคัมภีร์ภาษาอังกฤษฉบับต่าง ๆ ได้แปลไว้แตกต่างกันว่า “ผู้ปลอบประโลม” หรือ “ที่ปรึกษา” หรือ “ผู้ทูลขอ”³ “ผู้ปลอบประโลม” นี่คือใคร? ผู้ปลอบประโลมที่กล่าวถึงนี้ก็คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความจริงแล้วพระคัมภีร์ทั้งสามบทพูดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้ามีเวลาที่จะอ่านพระคัมภีร์ในตอนเหล่านี้ เราจะเห็นว่าโดยพื้นฐานแล้วเป็นคำกล่าวที่ตอบต่อสิ่งที่ฟิลิปร้องขอในยอห์น 14:8 ว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอทรงสำแดงพระบิดาให้พวกข้าพระองค์เห็น” คำกล่าวทั้งหมดมุ่งไปที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเรียกอีกอย่างว่าพระวิญญาณแห่งความจริง (ยอห์น 14:17, 15:26, 16:13)⁴ หรือ “ผู้ปลอบประโลม”

แต่มีบางอย่างในข้อความตอนนี้ที่คริสเตียนชอบยกอ้างคือ “สิ่งใด ๆ ที่พวกท่านขอในนามของเรา เราก็จะทำสิ่งนั้น” (ยอห์น 14:14) แต่พวกเขามักจะยกอ้างออกนอกบริบท และโดยไม่คำนึงถึงหลักพื้นฐานที่สุดของการตีความ พระเยซูกำลังบอกว่า ถ้าคุณขอท่านในพระนามของพระองค์แล้ว คุณจะได้บ้านใช้ไหม? หรือคุณขอรถแล้วคุณก็จะได้รับใช้ไหม? หรือเหมือนคำพูดของคนจีนที่ว่า อยากจะได้อะไรก็ได้ตั้งใจใช้ไหม? นั่นคือสิ่งที่พระเยซูทรงทรงหมายถึงเมื่อตรัสว่า “สิ่งใด ๆ ที่พวกท่านขอ” อย่างนั้นหรือ? คำตอบนั้นชัดเจนว่าไม่ใช่ ผมหวังว่าเราคงไม่เป็นฝ่ายเนื้อหาจนเกินไปที่จะพูดว่า “ผมอยากได้น้ำอัดลม ผมจะขอจากพระเยซูสักกระป๋องหนึ่ง ก็พระองค์บอกไว้ว่า ‘อะไรก็ได้’ ยังงั้นก็ขอพระองค์ประทานน้ำอัดลมให้ผมตอนนี้ด้วย! ผมรู้สึกร้อนมาก ขอประทานไอศกรีมให้ผมด้วย” นี่เป็นวิธีที่เราตีความและนำมาใช้กับพระคัมภีร์อย่างนั้นหรือ?

คำว่า “สิ่งใด ๆ” มีความหมายอย่างไร? สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นที่ได้มอบไว้กับเราทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อให้ทำสิ่งใด ๆ ก็ตามที่จำเป็นเพื่อนำชาวประเสริฐไปยังสุดปลายแผ่นดิน

³ หรือ “ผู้ทูลแก้ต่าง” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

⁴ ยอห์น 15:26 “แต่เมื่อองค์ผู้ช่วยเสด็จมา ซึ่งเป็นผู้ที่เราจะใช้จากพระบิดามาหาพวกท่าน คือพระวิญญาณแห่งความจริงซึ่งมาจากพระบิดานั้น พระองค์จะทรงเป็นพยานให้เรา”

โลก ในบริบทของ “สิ่งใดๆ” นั้นทุกสิ่งเกี่ยวข้องกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเป็นพระวิญญาณของพระเจ้า ผู้ให้ฤทธิ์อำนาจเราให้ทำอะไรก็ตาม หรือสิ่งใดก็ตามที่เราต้องทำเพื่อให้พันธกิจการประกาศข่าวประเสริฐของเราสำเร็จ เราจะเห็นการขอสิ่งใดๆ เจ็ดครั้งในพระคัมภีร์ตอนนี้ มีสามครั้งในยอห์นบทที่ 14 มีหนึ่งครั้งในยอห์นบทที่ 15 และมีสามครั้งในยอห์นที่ 16

“ในพระนามของพระเยซู” และพระวิญญาณ

พระเยซูไม่เพียงบอกให้เหล่าสาวกของพระองค์ทูลขอพระบิดาเท่านั้น ตัวพระองค์เองก็จะทูลขอพระบิดาด้วยว่า “เราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะประทานผู้พลอบประโลมอีกผู้หนึ่งให้กับพวกท่าน” พระเยซูทรงทำอย่างที่เราทูลขอให้เรารู้ว่า นั่นก็คือทูลขอพระบิดา พระบิดาประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่พระเยซู ประทานฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นแก่พระองค์ และพระเยซูก็ทรงส่งพระวิญญาณให้เรารอตามลำดับ

นี่คือสิ่งที่เกิดขึ้นในวันเพ็นเทคอสต์ หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู แต่ก่อนเสด็จสู่สวรรค์ของพระองค์ พระเยซูได้บอกเหล่าสาวกของพระองค์ให้คอยรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามพระสัญญา (กิจการ 1:4)⁵ พระองค์ตรัสต่อไปอีกว่า “แต่พวกท่านจะได้รับฤทธิ์อำนาจ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานของเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดียกับสะมาเรียและจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8 ฉบับ NIV) แล้วก็เป็นอย่างนั้นในวันเพ็นเทคอสต์ที่เหล่าสาวกได้รับฤทธิ์อำนาจจากเบื้องบน แผ่นดินสิ้นสะเทือนและพระวิญญาณเสด็จลงมา จากนั้นเป็นต้นมาพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ได้ทำงานอย่างเต็มด้วยฤทธิ์เดชต่อเนื่องตลอดหนังสือกิจการ

“ในพระนามของพระเยซู” มีปรากฏสิบครั้งในกิจการ (2:38, 3:6, 4:10, 4:18, 5:40, 8:12, 9:27, 10:48, 16:18, 26:9) แต่ไม่เคยปรากฏในคำอธิษฐานเลย แม้แต่ครั้งเดียว! จงตรวจสอบข้ออ้างอิงด้วยตัวคุณเอง “ในพระนามของพระเยซู” มักจะใช้ในการรักษาโรคหรือการกระทำด้วยฤทธิ์อำนาจ ซึ่งแน่นอนว่าเป็นฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ที่ทำการที่กระทำการในพระนามของพระเยซู พระวิญญาณบริสุทธิ์กระทำการแทนพระเยซู นั่นก็คือขอบเขตของบทบาทที่ขับเคลื่อนโดยพระวิญญาณในงานของพระเยซู ซึ่งมีครั้งหรือสองครั้งที่พระวิญญาณถูกเรียกว่าพระวิญญาณของพระเยซู (กิจการ 16:7)⁶

⁵ กิจการ 1:4 “ขณะพระองค์ทรงพำนักอยู่กับพวกอัครทูต ทรงกำชับพวกเขาว่า “อย่าออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้รอคอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา ซึ่งพวกท่านได้ยินจากเรา”

⁶ กิจการ 16:7 “เมื่อถึงเขตแดนแคว้นมิเซียแล้ว ก็พยายามจะเข้าไปยังแคว้นบิธีเนีย แต่พระวิญญาณของพระเยซูไม่โปรดให้ไป”

พระวิญญาณเป็นผู้ให้ฤทธิ์อำนาจงานฝ่ายวิญญาณทั้งหมดในการเป็นคนใหม่ พระคริสต์ทรงเป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่ ผู้ที่สร้างคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งมีส่วนร่วมในการสร้างจักรวาลด้วย (ในการกล่าวถึงพระวิญญาณว่าเป็นบุคคลนั้น ผมไม่ได้กำลังพูดถึงพระองค์ว่าเป็นอีกบุคคลที่แยกจากพระยาห์เวห์ แต่เป็นพระวิญญาณของพระยาห์เวห์เอง) ในตอนเริ่มต้นของการสร้างนั้นพระวิญญาณของพระเจ้าเคลื่อนไหวอยู่เหนือความไม่มีระเบียบที่มีอยู่ทั่วจักรวาล และพระองค์ทรงจัดให้จักรวาลเป็นระเบียบโดยการสร้างให้เป็นรูปเป็นร่างขึ้น (ปฐมกาล 1:2 เป็นต้นไป)⁷ พระวิญญาณของพระยาห์เวห์เป็นช่องทางที่พระยาห์เวห์ทรงทำให้มีการสร้างเกิดขึ้น และการสร้างใหม่ก็เกิดขึ้นอย่างเดียวกันนี้ในพระคัมภีร์ใหม่ เพราะแท้จริงแล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ที่ทำให้การสร้างใหม่เกิดขึ้น

การสร้างใหม่อธิบายได้โดยใช้คำต่างๆ เช่น “การเกิดใหม่” หรือ “การเกิดจากพระวิญญาณ” โปรดสังเกตว่าคำที่เหมาะสมคือ “เกิดจากพระวิญญาณ” และไม่ใช่ “เกิดจากพระเยซู” หรือ “เกิดจากพระคริสต์” ไม่มีใครที่เกิดจากพระเยซูหรือจากพระคริสต์ เพราะในการสร้างใหม่นั้นคนใหม่จะเกิดจากพระวิญญาณ ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่ หรือเป็นการสร้างใหม่ (2 โครินธ์ 5:17)⁸ เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แบบรายบุคคล เป็นการสร้างใหม่แบบโดยรวม

ที่ค่ายอีสเตอร์ในบทิแล้ว เราได้ดูคำทักทายของเปาโลที่มีไปถึง “อิสราเอลของพระเจ้า” (กาลาเทีย 6:16) สองข้อก่อนหน้านั้นเขาได้กล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะไม่อดอะไร เว้นแต่ไมกางเขนของพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้าของเรา โดยกางเขนนั้นโลกถูกตรึงไว้จากข้าพเจ้าแล้ว และข้าพเจ้าก็ถูกตรึงไว้จากโลกแล้ว” (กาลาเทีย 6:14 ฉบับ NIV)

คุณเคยถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้วหรือยัง? ถ้าผมนั่งอยู่ในกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ที่นั่นกันเป็นวงกลมกับคริสเตียนที่เคร่ง ผมจะถามทุกคนว่า “คุณได้ถูกตรึงไว้กับพระคริสต์ไหม?” ผมอยากจะได้ยินว่าจะตอบกันอย่างไร ถ้าคุณบอกว่าใช่ แล้วคุณได้ถูกตรึงในแง่ไหน? ให้เราพูดกันตรงๆ และพูดให้ชัดเจนกันดีกว่า เปาโลชื่นชมยินดีกับกางเขนเพราะเป็นวิธีที่เขาจะได้ถูกตรึงไว้จากโลกและโลกก็ได้ถูกตรึงไว้จากเขา ความรอดอย่างแท้จริงของเปาโลและของเราขึ้นกับสิ่งนี้ ถ้าคุณยังไม่ได้ถูกตรึงไว้กับพระคริสต์ คุณก็จะไม่ได้ฟื้นขึ้นมากับพระองค์ เราไม่ได้พูดถึงการถูกตรึงจริงๆ แต่หมายถึงการตรึงคนเก่า ตัวเก่าได้ตายไปแล้วและคนใหม่คือการสร้างใหม่ได้เกิดขึ้นโดยพระวิญญาณ

⁷ ปฐมกาล 1:2 “แผ่นดินก็ร้างและว่างเปล่า ความมืดอยู่เหนือน้ำ และพระวิญญาณของพระเจ้าทรงปกอยู่เหนือน้ำนั้น”

⁸ 2 โครินธ์ 5:17 “ถ้าใครอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ล่วงไป นี่แน่กลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น”

นี่คือสิ่งที่พระคัมภีร์เรียกว่าการเข้าสู่หนตที่ใจ ที่จริงเปาโลพูดถึงเรื่องการเข้าสู่หนตในข้อถัดมาว่า “จะเข้าสู่หนตหรือไม่เข้าสู่หนตนั้นไม่มีความหมาย สิ่งสำคัญที่สุดคือการสร้างใหม่” (กาลาเทีย 6:15 ฉบับ NIV)

ความเชื่อมโยงอยู่ตรงนี้ ผมไม่ได้คิดขึ้นเอง เปาโลพูดถึงกางเขน แต่ก่อนหน้านี้คุณไม่เห็นความเชื่อมโยงกับการเข้าสู่หนตที่ใจ แต่ตอนนี้คุณเห็นความเชื่อมโยงแล้ว ขณะที่เปาโลพูดถึงการถูกตรึงกางเขน แล้วต่อมาเขาก็พูดถึงการเข้าสู่หนต ทั้งสองอย่างนี้เป็นเรื่องเดียวกัน

ให้เราย้อนกลับไปสักหน่อยเพื่อจะเห็นภาพชัดเจน ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นได้มอบไว้กับพระเยซู แต่นั่นก็ไม่ได้ส่งผลอะไรกับเรามากนัก เพราะเราอยู่บนโลกและพระองค์ประทับเบื้องขวาของพระบิดา อะไรคือความเชื่อมโยงกับการที่พระเยซูทรงอยู่ในสวรรค์และเราที่อยู่บนโลก? “ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้น” ที่มอบไว้กับพระเยซูก็คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูได้รับฤทธิ์อำนาจโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ได้มอบไว้กับพระองค์ และพระเยซูจึงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เราต่อ (คริสตจักร) ในวันเพ็นเทคอสต์ เราได้รับ “ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้น” เพื่อจะออกไป เหมือนกับที่เราเห็นในหนังสือกิจการที่มีการอ้างถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ 40 ครั้งใน 28 บท ซึ่งเฉลี่ยแล้วแต่ละบทจะมีการอ้างถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์มากกว่าหนึ่งครั้ง

ผมได้กล่าวไปในตอนต้นว่า พระเยซูทรงมีความสำคัญมากในระดับแนวราบ พระองค์ทรงเป็นหัวปีของการสร้างใหม่⁹ ซึ่งเรามาเป็นส่วนหนึ่งโดยการอยู่ในพระคริสต์ ผมได้อธิบายถึงการอยู่ “ในพระคริสต์” อย่างค่อนข้างละเอียดมากในหนังสือ “การมาเป็นคนใหม่”¹⁰ ผมก็จะไม่อธิบายซ้ำอีก

เราเห็นว่าพระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้ดำเนินการทุกสิ่งทั้งในพระคัมภีร์เดิมและในพระคัมภีร์ใหม่ แต่เมื่อยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราไม่เคยล่วงรู้ความจริงข้อนี้ สิ่งที่ไม่สมเหตุสมผลในความเชื่อตรีเอกานุภาพก็คือ การที่คริสตจักรสามารถเป็นของพระเจ้าพระองค์ที่สอง แต่ดำเนินการโดยพระเจ้าพระองค์ที่สาม¹¹ เมื่อยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมมองเรื่องนี้ไม่ออก แต่ตอนนี้ปัญหาได้หมดไป ความจริงก็คือว่า พระยาห์เวห์ได้ทรงดำเนินการทุกสิ่งตั้งแต่ต้นจนจบ นั่นคือเหตุที่เปาโลพูดถึงคริสตจักรของพระเจ้า ซึ่งก็คือคริสตจักรของพระยาห์เวห์ และไม่เคยพูดถึงคริสตจักรของพระเยซูคริสต์ เราเป็นของคริสตจักรของพระยาห์เวห์ ไม่ใช่คริสตจักรของพระเยซูคริสต์ ซึ่งจะไม่พบในพระคัมภีร์ใหม่เลย พระวิญญาณของพระยาห์เวห์ทำงานในคริสตจักรตั้งแต่ต้นจนจบ พระองค์กำลังทำการสร้างใหม่โดยมีพระเยซูเป็นศีรษะและโดยที่เราทำการในพระนามของพระเยซู เราเป็นของพระ

⁹ โคโลสี 1:15 “พระคริสต์ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้าผู้ไม่ทรงปรากฏแก่ตา ทรงเป็นบุตรหัวปีเหนือทุกสิ่งที่ทรงสร้าง”

¹⁰ Becoming a New Person

¹¹ พระเจ้าพระบุตร และ พระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ผู้แปล)

ยาห์เวห์ถ้าเราเป็นส่วนของการสร้างใหม่ เราไม่มีชีวิตในฝ่ายวิญญาณที่อยู่นอกคริสตจักรของพระเจ้า หรืออยู่นอกการสร้างใหม่

แต่จะมีความหมายในแง่ว่าคริสตจักรเป็นของพระคริสต์หรือเป็นคริสตจักรของพระคริสต์ใหม่? มันไม่ได้มีความหมายในแง่ นั้น แต่ผมคิดว่ามีแง่ที่คุณสามารถพูดได้ว่าคริสตจักรเป็นของพระคริสต์ ให้เรานึกภาพคำสนทนาต่อไปนี้กับอาจารย์แอนดรูว์¹² เพื่อจะเห็นสิ่งที่พูดถึงนี้

“คริสตจักรมกก็เป็นคริสตจักรของคุณไหม?”

“ไม่ใช่ มันไม่ได้เป็นคริสตจักรของผม”

“แต่คุณเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรนี้ไม่ใช่หรือ?”

“คุณพูดถูก ว่ากันที่จริงแล้วมันก็เป็นคริสตจักรของผม”

“แต่มันไม่ใช่คริสตจักรของพระยาห์เวห์หรือ?”

“ใช่แล้ว ที่จริงมันเป็นคริสตจักรของพระยาห์เวห์”

เราสามารถจะพูดต่อไปได้เรื่อย ๆ คริสตจักรเป็นคริสตจักรของพระยาห์เวห์ แต่ในแง่หนึ่งมันก็เป็นคริสตจักรของอาจารย์แอนดรูว์ด้วย

ในแง่นี้คริสตจักรก็เป็นคริสตจักรของพระเยซูคริสต์ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระผู้เลี้ยงใหญ่¹³ ของคริสตจักร ถ้าเราสามารถพูดได้ว่าคริสตจักรนี้เป็นคริสตจักรของอาจารย์แอนดรูว์ เราก็ต้องพูดได้เหมือน ๆ กันและพูดได้ยิ่งกว่าอีก ว่าคริสตจักรเป็นคริสตจักรของพระเยซูคริสต์ ผมนึกถึงข้อเดียวในพระคัมภีร์ใหม่ทั้งเล่มที่พูดบางอย่างที่มีผลกับเรื่องนี้ที่กล่าวว่า “เราบอกท่านว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้ เราจะสร้างคริสตจักรของเรา และประตูแดนมรณะจะเอาชนะคริสตจักรนั้นไม่ได้เลย” (มัทธิว 16:18 ฉบับ NIV)

นั่นเป็นคำกล่าวเดียวที่ผมหาได้จากพระคัมภีร์ใหม่ ที่พูดถึงคริสตจักรว่าเป็นของพระคริสต์ใน ความหมายเดียวกับที่คริสตจักรมกก็เป็นคริสตจักรของอาจารย์แอนดรูว์ พระเยซูกำลังทรงสร้าง คริสตจักรทั่วไปเหมือนกับที่อาจารย์แอนดรูว์และผู้ร่วมงานของท่านกำลังสร้างคริสตจักรมก คุณ และผมก็กำลังสร้างคริสตจักรร่วมกัน ดังนั้นในแง่ของการแตกแขนงออกมาและอยู่ในความดูแลแล้ว คริสตจักรนี้ก็เป็นคริสตจักรของคุณและคริสตจักรของผม แต่ภาษาของพระคัมภีร์ไม่ยินยอมให้พูด

¹² Pastor Andrew Chan

¹³ 1 เปโตร 5:4 “และเมื่อพระผู้เลี้ยงใหญ่จะเสด็จมาปรากฏ ท่านทั้งหลายจะรับมงกุฎแห่งสงราศีที่ร่วงโรยไม่ได้เลย” (ฉบับไทยคิง เจมส์) หรือ “หัวหน้าของผู้เลี้ยงทั้งปวง” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย) หรือ “พระผู้เลี้ยงผู้ยิ่งใหญ่” (ฉบับมาตรฐาน 2011) –ผู้แปล

ว่าเป็น “คริสตจักรของพระเยซูคริสต์ที่เมืองโครินธ์” เปาโลไม่เคยใช้ภาษาแบบนั้น เมื่อใดก็ตามที่เขาพูดถึงคริสตจักรสักแห่ง เขาจะกล่าวว่าเป็นคริสตจักรของพระเจ้า ไม่ได้กล่าวว่าเป็นคริสตจักรของพระคริสต์ เพื่อให้ชัดเจนว่าใครเป็นเจ้าของคริสตจักร

เราต้องเข้าใจเรื่องนี้เพราะเราได้สับสนกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพจนถึงขนาดที่เราแทบจะไม่สามารถคิดเรื่องใดๆในพระคัมภีร์อย่างชัดเจนได้ แต่เมื่อผมหลุดพ้นจากความผูกมัดทางความคิดนี้ ภาพทั้งหมดก็เริ่มจะสอดคล้องกัน

เปาโลไม่ค่อยพูดถึง “อาณาจักรของพระเจ้า” แต่สิ่งนี้ก็อยู่ในความคิดของเขาตลอด เขาพูดถึง “พระกายของพระคริสต์” ว่าเป็นกายรวมที่ประกอบด้วยอวัยวะ แล้วมีใครบ้างที่อยู่ในพระกายของพระคริสต์นี้? พระกายของพระคริสต์ที่เราเป็นส่วนของกายนี้คือวิหารของพระเจ้าหรือวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1 โครินธ์ 3:16, 6:19)¹⁴ แต่ไม่เคยถูกเรียกว่าวิหารของพระคริสต์ พระยาห์เวห์และพระวิญญาณของพระยาห์เวห์จะเป็นผู้ที่ดำเนินงานในคริสตจักรและในร่างกายของเราเสมอ

ถ้าเรามีความสัมพันธ์กับพระยาห์เวห์ซึ่งคนส่วนมากไม่มี เราก็จะพรั่งพร้อมด้วยฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ ถ้าคุณไม่มีความสัมพันธ์กับพระยาห์เวห์ แล้วทำไมพระวิญญาณของพระยาห์เวห์จะทำงานผ่านทางคุณด้วย? มีน้อยคนที่มีความสัมพันธ์กับพระองค์เพราะว่าประการแรก คนส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าสู่หนทางที่ใจ และประการที่สอง คนส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่ในพันธสัญญากับพระยาห์เวห์ แล้วคุณจะมีฤทธิ์อำนาจในฝ่ายวิญญาณได้อย่างไร?

จงถอดแว่นที่เคลือบด้วยความเชื่อในตรีเอกานุภาพของคุณออกและอ่านพระคัมภีร์ใหม่อีกครั้ง แล้วคุณจะเห็นว่ามันอ่านแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากแบบที่คุณเคยอ่านมาก่อน ตอนนี้เราจะเริ่มเข้าใจ ตอนนี้เราเห็นแล้วว่า ทำไมคริสตจักรจึงไม่เคยถูกเรียกว่าเป็นวิหารของพระเยซูคริสต์ แต่เป็นวิหารของพระยาห์เวห์หรือเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ร่างกายของเราเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทั้งแบบรายบุคคลหรือแบบโดยรวม

อย่าขาดการติดต่อโดยตรงกับพระยาห์เวห์

เมื่อได้รับความจริงนี้แล้ว เราต้องไม่ขาดการติดต่อโดยตรงกับพระยาห์เวห์ สิ่งเลวร้ายที่สุดเกี่ยวกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือ มันตัดการเชื่อมต่อของผมกับพระยาห์เวห์ ผมไม่รู้ด้วยซ้ำว่าชื่อ

¹⁴ 1 โครินธ์ 3:16 “ท่านทั้งหลายรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าพวกท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในพวกท่าน?”

“พระยาห์เวห์” ยังมีอยู่ คริสตจักรของความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่เคยพูดถึง “พระยาห์เวห์” แม้ว่าชื่อนี้จะมีปรากฏเกือบ 7,000 ครั้งในพระคัมภีร์เดิมก็ตาม

เมื่อพูดถึง “การติดต่อโดยตรง” กับพระยาห์เวห์นั้น ผมใช้คำว่า “โดยตรง” แบบไม่ได้ลดความหมายลง ถ้าคุณสูญเสียการติดต่อโดยตรงกับพระยาห์เวห์ไป คุณจะไม่มีเหลืออะไร ถ้าคุณอยากจะยึดติดกับความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็เชิญทำต่อไป มันเป็นชีวิตของคุณ ไม่ใช่ของผม มันเป็นความนิรันดร์กาลของคุณ ไม่ใช่ของผม แต่ถ้าคุณได้เข้าสู่หนทางในใจและอยู่ในพันธสัญญากับพระยาห์เวห์แล้วทำไมคุณถึงอยากจะสูญเสียการเชื่อมต่อของคุณกับพระยาห์เวห์ไปเสียเล่า?

เมื่อกล่าวถึงชาวต่างชาติซึ่งไม่ใช่ชาวยิว โรม 9:26 กล่าวว่า “สิ่งนี้จะเกิดขึ้นที่นั่นเอง ที่ซึ่งเราบอกพวกเขาว่า ‘เจ้าไม่ใช่ประชากรของเรา’ (กล่าวถึงคนต่างชาติ) พวกเขาจะถูกเรียกว่า ‘บุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่’” ช่างเป็นคำกล่าวที่ยอดเยี่ยมจริง ๆ! คุณจะถูกเรียกว่าเป็น “บุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่”

แม้ว่าคุณจะไม่รู้ศาสนาแต่คุณก็ควรที่จะรู้ว่าบุตรคืออะไร ขณะที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพสอนว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้า และยังบอกด้วยว่าเราไม่มีทางจะมาถึงพระยาห์เวห์พระบิดาของเราได้นอกจากผ่านทางพระเยซู และมีเหตุผลชี้แจงต่อไปว่า พระเยซูทรงเป็นคนกลาง¹⁵ ดังนั้นพระองค์จึงทรงยืนอยู่ระหว่างกลาง ด้วยเหตุนี้ เราจึงมาหาพระบิดาได้ในพระนามของพระเยซูเท่านั้น แม้ว่าไม่มีข้อใดในพระคัมภีร์เลยก็ตาม ไม่มีแม้แต่ข้อเดียวที่พูดถึงการมาหาพระเจ้าในพระนามของพระเยซู แต่นั่นก็ไม่ได้หยุดยั้งบรรดาผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ขอช่วยชี้ให้ผมเห็นสักข้อหนึ่งในพระคัมภีร์ที่พูดถึงการอธิษฐานต่อพระยาห์เวห์ในพระนามของพระเยซูด้วย คุณจะเห็นว่าไม่มีเลยสักข้อ และความจริงก็คือว่า เราไม่จำเป็นต้องมาหาพระบิดาในพระนามของพระเยซู หรือโดยสิทธิอำนาจของใครๆ คุณเป็นบุตรอยู่แล้วของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ เมื่อไหร่หรือที่บุตรต้องมาหาบิดาของเขาโดยไม่ต้องผ่านคนอื่น? คุณเป็นบุตรของพระเจ้าไหมหรือว่าคุณไม่ได้เป็น?

นอกจากจะไม่มีคำอธิษฐานต่อพระเจ้าในพระนามของพระเยซูในพระคัมภีร์แล้ว คำอธิษฐานต่อพระเยซูก็ไม่มีในพระคัมภีร์เลย ผมได้กล่าวถึงเรื่องนี้ในหนังสือของผมเรื่องความเชื่อที่ว่าพระเจามีเพียงองค์เดียว ถ้าคุณจะพยายามค้นหา คุณจะเจอแค่สองกรณีที่เราจะเห็นว่าคล้ายกับคำอธิษฐาน แต่ทั้งสองตัวอย่างนี้ก็ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นคำอธิษฐาน

กรณีแรกคือ เมื่อสเทพเนถูกขว้างด้วยก้อนหินจนตายและเขาพูดเพียงประโยคเดียวว่า “พระเยซูเจ้า ขอทรงรับจิตวิญญาณของข้าพระองค์ด้วย” (กิจการ 7:59) เขากำลังมอบจิตวิญญาณของเขา

¹⁵ 1 ทิโมธี 2:5 “เพราะมีพระเจ้าเพียงองค์เดียว และมีคนกลางผู้เดียวระหว่างพระเจ้ายกกับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นมนุษย์” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

ไว้กับพระเยซูเพราะเขาเป็นสาวกของพระองค์เหมือนกับพวกเราเป็น ถ้าเรากำลังจะถูกทรمانเพราะเห็นแก่พระเยซู มันก็เป็นเรื่องปกติที่เราจะร้องเรียกพระเยซู สเตเฟนเห็นพระเยซูทรงยืนอยู่เบื้องขวาพระบิดา¹⁶ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องปกติที่เขาจะพูดว่า “พระเยซูเจ้า ขอทรงรับจิตวิญญาณของข้าพระองค์ด้วย” คุณจะเรียกว่าเป็นคำอธิษฐานก็ตามแต่ ถ้าผมกำลังจะตายและผมเห็นคุณอยู่ตรงหน้าผม ผมอาจจะพูดกับคุณว่า “ช่วยเก็บไดอารี่ของผมไว้ด้วย มันเป็นสมบัติที่มีค่าที่สุดของผม” คุณจะเรียกว่าเป็นคำอธิษฐานก็ตามแต่ แล้วอะไรคือคำนิยามของการอธิษฐานของคุณ?

อีกกรณีหนึ่งที่พบในช่วงท้ายสุดของพระคัมภีร์ ในสองข้อก่อนสุดท้าย ที่คริสตจักรพูดกับพระเยซูว่า “องค์พระเยซูเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด” (วิวรณ์ 22:20) นี่เป็นคำอธิษฐานไหม? ถ้าคุณอยากมาเจอผม แล้วถ้าคุณพูดว่า “เชิญมาเถอะ มาเจอผม” นี่เป็นคำอธิษฐานไหม?

ในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม ไม่มีคำอธิษฐานต่อพระเยซูแม้แต่ครั้งเดียว ที่ใกล้เคียงที่สุดที่เรามีก็คือสองคำในประโยคเดียวดังกล่าว ยิ่งคำอธิษฐานต่อพระบิดาในพระนามของพระเยซูแล้วยังไม่มีเลย

งานของคนกลาง

เรายังมีความคิดผิดๆเกี่ยวกับงานของคนกลาง พระเยซูทรงเป็นคนกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ (1 ทิโมธี 2:5)¹⁷ คนกลางทำหน้าที่อะไรหรือ? เขาจะยืนอยู่กลางระหว่างสองฝ่ายและพูดกับทั้งสองฝ่ายว่า “คุณไม่ต้องพูดกับเขาแต่ให้พูดผ่านผม และเขาก็ไม่ต้องพูดกับคุณแต่ให้พูดผ่านผม” อย่างนั้นหรือ? นั่นไม่ใช่สิ่งที่คนกลางจะทำหน้าที่ของเขาก็คือนำให้สองฝ่ายเข้าหากัน ไม่ใช่สร้างกำแพงระหว่างสองฝ่าย และเมื่อเขาได้ทำหน้าที่ของเขาเสร็จแล้วเขาจะต้องหลบไปให้พ้นทาง

เมื่อบริษัทเจนเนอรัลมอเตอร์ (จีเอ็ม)¹⁸ ผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่ที่สุดในสหรัฐอเมริกา ซึ่งกำลังประสบภาวะทางการเงินที่ท้าทายโดยมีข้อพิพาทกับพนักงานเรื่องค่าจ้างและชั่วโมงทำงาน พวกเขาทำอย่างไรหรือ? พวกเขาไปหาคนกลางมาไกล่เกลี่ย งานของคนกลางก็คือทำให้ทั้งสองฝ่ายหันหน้าเข้าหากันเพื่อพวกเขาจะได้พูดคุยกัน เขาจะเลือกคนกลางจากคนนอกบริษัทจีเอ็มและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของฝ่ายบริหารจัดการหรือฝ่ายแรงงานของบริษัท ในฐานะที่เป็นบุคคลที่สามที่เป็นคนกลาง เขาจะเป็นผู้ที่ทำให้ทั้งสองฝ่ายหันหน้าเข้าหากันเพื่อให้ตกลงกันได้แล้วเขาก็หมดหน้าที่และไม่เกี่ยวข้องอีก

¹⁶ กิจการ 7:55 “สเตเฟนเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านเข้มนันดูสวรรค์และเห็นพระเยซูทรงยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์”

¹⁷ 1 ทิโมธี 2:5 “เพราะมีพระเจ้าเพียงองค์เดียว และมีคนกลางผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ คือพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นมนุษย์” (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

¹⁸ General Motors หรือ GM

ในฐานะที่เป็นคนกลาง พระเยซูไม่ได้ทรงยืนคั่นกลางระหว่างเรากับพระบิดาตลอดไป พระองค์ทรงนำเราไปถึงพระบิดาโดยตรง แล้วจากนั้นพระองค์ก็ทรงออกไปพ้นทาง เปโตรบอกว่าพระเยซูเสด็จมาเพื่อนำเราไปหาใครหรือ? นำไปหาพระเยซูเองหรือ? ก็เปล่าเลย พระองค์ทรงนำเราไปหาพระเจ้าต่างหาก “เพราะพระคริสต์ได้ทรงทนทุกข์เพียงครั้งเดียวเพราะบาป คือพระองค์ผู้ชอบธรรมเพื่อผู้ไม่ชอบธรรมเพื่อพระองค์จะทรงนำเรามาหาพระเจ้า” (1 เปโตร 3:18 ฉบับ ESV) พระเยซูเองทรงสอนเราว่า “จงอธิษฐานดังนี้ว่า ‘ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้สถิตในสวรรค์...’” (มัทธิว 6:9) พระเยซูทรงบอกให้เราอธิษฐานได้โดยตรงกับพระบิดา ไม่ใช่อธิษฐานกับพระเยซูเอง และพระองค์ก็ไม่เคยบอกเราให้จบคำอธิษฐานในพระนามของพระเยซู ข้อเท็จจริงที่ไม่อาจโต้แย้งได้ก็คือ พระคัมภีร์ใหม่ไม่มีคำอธิษฐานใด ๆ กับพระเยซู หรือคำอธิษฐานใด ๆ ที่จบในพระนามของพระเยซูเลย

ทำไมเราจึงไม่เข้าใจเรื่องง่าย ๆ เช่นนั้น? ได้เกิดอะไรขึ้นกับเราหรือ? เราได้ถูกความเชื่อในตรีเอกานุภาพวางยา จนเราไม่เข้าใจคำสอนของพระคัมภีร์เลย

อย่าให้ใครเอาการติดต่อโดยตรงของคุณไป

ผมขอพูดอีกครั้งว่า อย่าให้ใครหรือคำสอนใด ๆ มาชิงเอาการติดต่อโดยตรงของคุณกับพระเจ้าไป ไม่มีสิ่งใดมีค่าไปกว่าสิทธิพิเศษในการมาหาพระบิดาได้ทุกวัน ทุกนาที ทุกวินาทีและพูดว่า “พระยาห์เวห์ พระบิดา” เพราะเราเป็นบุตรชายและบุตรหญิงของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ชอบพระคุณพระเจ้าที่ผมสามารถจะพูดกับพระบิดาของผมได้ตลอดเวลา ไม่มีใครสามารถเข้ามาแทรกได้ ทำไมคุณจึงยอมให้คนอื่นเข้ามาแทรกในความสัมพันธ์ของคุณกับพระยาห์เวห์ได้ง่าย ๆ? แน่่อนว่านั่นเป็นการตัดสินใจของคุณและไม่ใช่อะไรของผม แต่ผมอยากจะบอกพวกคุณว่า พระยาห์เวห์ได้ทรงเปิดทางให้คุณได้คั่นตัวกับพระองค์เองในพระคริสต์ (2 โครินธ์ 5)¹⁹

ที่ผ่านมาเรารู้จักแต่เพียงพระคริสต์ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพเท่านั้น แต่ตอนนี้เราได้เห็นว่าพระองค์ทรงแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากพระคริสต์ของความเชื่อว่ามีเพียงองค์เดียว พระเยซูต้องการจะนำเราไปถึงพระบิดาโดยตรง เพื่อที่เราจะพูดคุยกับพระบิดาและอธิษฐานกับพระบิดาได้โดยตรง ตอนนี้พระเยซูได้ทรงเปิดทางไปสู่พระบิดาแล้ว คุณจึงมีสิทธิพิเศษที่จะสัมพันธ์กับพระบิดา อย่าให้ใครเอาสิทธิพิเศษนั้นไปจากคุณ พระเยซูไม่ได้ทำเช่นนั้นแม้แต่ครั้งเดียว พระองค์เสด็จมาเพื่อเราจะได้เป็นบุตรชายและบุตรหญิงของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ เมื่อก่อนเรารู้เรื่องนี้ในแง่ที่คลุมเครือ แต่เราไม่รู้ว่าจะปะติดปะต่อทุกอย่างเข้าด้วยกันอย่างไร เพราะมีบางอย่างไม่สมเหตุสมผล

¹⁹ 2 โครินธ์ 5:18 “สิ่งทั้งหมดนี้เกิดจากพระเจ้า ผู้ทรงให้เราคั่นตัวกับพระองค์โดยทางพระเยซูคริสต์”

กัน เราควรจะเป็นบุตรชายและบุตรหญิง แต่ด้วยเหตุอันใดเราจึงคิดว่าเราไม่สามารถจะพูดคุยกับพระบิดาได้ นอกจากจะต้องพูดคุยกับพระบิดาในพระนามของพระเยซูซึ่ง ๆ ที่ไม่มีข้อพระคัมภีร์ใด ๆ ที่กล่าวในทำนองนั้นเลย

เมื่อยังเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราทราบมาว่าเรากำลังถูกสร้างบนฐานที่แน่นจากพระคัมภีร์ และเราก็ภูมิใจที่เป็นอย่างนั้น ทั้งที่จริง ๆ แล้ว เราไม่มีหลักฐานของพระคัมภีร์มายืนยันในสิ่งที่เราเชื่อ ผมไม่เห็นว่าจะมีใครพยายามโต้แย้งผมเกี่ยวกับหนังสือเรื่องความเชื่อที่ว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว หลักฐานนั้นแน่นหนาจนไม่มีอะไรจะมาโต้แย้งหรือต่อสู้ได้ ผมได้วางหลักฐานให้คุณได้เห็นแล้วที่ผมจะขอก็คือให้คุณแสดงหลักฐานของคุณ

สิ่งที่มีค่ามากที่สุดคือการติดต่อของคุณกับพระเจ้าได้โดยตรง แต่ปัญหาก็คือ คุณไม่รู้ว่าจะทำอย่างนั้นได้อย่างไรเพราะตลอดชีวิตคริสเตียนของคุณ คุณได้พูดอยู่กับพระเยซู ไม่ใช่กับพระยาห์เวห์ ในความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้น เราก็ไม่รู้ว่าจะพระบิดาเป็นใคร หรือแม้แต่พระนามของพระองค์คืออะไร แต่ตอนนี้เรารู้จักพระนามของพระองค์ และได้มาเป็นบุตรชายและบุตรหญิงของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

ทุกวันเมื่อผมตื่นขึ้น สิ่งแรกที่ผมจะพูดก็คือ “พระยาห์เวห์ พระบิดา” ผมจะแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ทันทีและในทันใดนั้นผมก็อยู่ต่อพระพักตร์ของพระองค์และพูดคุยกับพระองค์ นี่คือนี่สิ่งที่ผมอยากจะแบ่งปันกับพวกคุณก่อนจะออกจากห้องงง ผมหวังว่าพวกคุณจะรู้ถึงสิทธิพิเศษที่คุณมีในพระคริสต์ ไม่ใช่นอกพระคริสต์ โดยที่พระยาห์เวห์ทรงทำให้คุณเป็นคนใหม่ (ผู้ที่เป็นของการถูกสร้างใหม่) และเป็นกายที่มีชีวิตที่พระยาห์เวห์สถิตอยู่

เมื่อคุณติดต่อกับพระยาห์เวห์โดยตรง พระวิญญาณของพระยาห์เวห์ก็จะทำงานภายในคุณด้วยฤทธิ์อำนาจอย่างเต็มเปี่ยม ผมอยากจะเห็นฤทธิ์อำนาจนี้ในชีวิตของพวกคุณทุกคน ผู้ร่วมงานหลายคนไม่มีฤทธิ์อำนาจ และพวกคุณก็รู้อยู่แก่ใจลึก ๆ ของพวกคุณ งานของพวกคุณไม่ได้เกิดผลและคำอธิษฐานของพวกคุณก็ไปไม่ถึงไหน เพราะคุณไปผิดทางมาโดยตลอด แต่ตอนนี้พวกคุณรู้ความจริงแก่ไขให้ถูกต้องกับพระเจ้าโดยการทำสัปดาห์ที่ใจ และให้ใจของคุณมีความชื่นชมยินดีกับกางเขน

ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า

ให้เราดูข้ออื่น ๆ อีกสองสามข้อ กาลาเทีย 2:20 เป็นข้อที่เราคุ้น ๆ แต่มีเพียงไม่กี่คนที่เข้าใจจริง ๆ กล่าวว่า “ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์ ข้าพเจ้าเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรง

มีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า และชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินโดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้าผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า” (ฉบับ ESV)

ฉบับนี้ก็เหมือนกับฉบับภาษาอังกฤษส่วนมากที่แปลภาษากรีกผิด เมื่อกล่าวว่า “ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า” ภาษากรีกพูดสิ่งที่ต่างกันคือ “ข้าพเจ้าดำเนินอยู่โดยความเชื่อของพระบุตรของพระเจ้า” เราจะเห็นคำแปลแบบนี้ในฉบับคิงเจมส์ซึ่งเป็นหนึ่งในไม่กี่ฉบับที่แปลอย่างถูกต้อง

ฉบับภาษากรีกกล่าวว่า “ἐν πίστει ᾧ τῷ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ”²⁰ คุณไม่จำเป็นต้องรู้ภาษากรีกมากนัก ก็จะเห็นว่าคำที่ขีดเส้นใต้นั้นอยู่ในรูปของสัมพันธการกที่แสดงความเป็นเจ้าของ แทนที่จะอยู่ในรูปของกรรมรอง ด้วยเหตุนี้เปาโลจึงดำเนินชีวิตอยู่ “โดยความเชื่อของพระบุตรของพระเจ้า” (เปรียบเทียบการวิเคราะห์ไวยากรณ์ของข้อนี้ในไบเบิลเวคส์) หรือจะพูดอีกอย่างว่า เปาโลดำเนินชีวิตอยู่โดย “ความเชื่อของพระบุตรของพระเจ้า” ซึ่งตรงกันข้ามกับ “ความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า” อันหลังนี้อยู่ในรูปของกรรมรองที่แสดงให้เห็นในวิธีการ ขณะที่ภาษากรีกอยู่ในรูปที่แสดงความเป็นเจ้าของ

สิ่งนี้ทำให้เกิดคำถามที่สำคัญว่า ถ้าผมเองไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป แล้วใครที่มีชีวิตอยู่? ผู้ที่มีชีวิตอยู่ก็คือพระคริสต์ ในเมื่อเป็นพระคริสต์ที่มีชีวิตอยู่ ดังนั้นผมจึงดำเนินชีวิตอยู่ในขณะนี้โดยความเชื่อที่ไม่ใช่ความเชื่อของใครอื่นแต่เป็นของพระบุตรของพระเจ้า! ความเชื่อที่พระเยซูมีก็คือความเชื่อที่ผมดำเนินชีวิตอยู่! เหมือนกับชีวิตที่ผมดำเนินอยู่นั้นผมก็ดำเนินอยู่ด้วยความเชื่ออย่างเดียวกันและด้วยการเชื่อฟังแบบเดียวกันกับที่พระเยซูทรงมี พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างของชีวิตที่ดำเนินด้วยการเชื่อฟังพระบิดาอย่างสมบูรณ์ ความเชื่อก็คือการเชื่อฟังอย่างแท้จริง ดังนั้นเองเปาโลจึงพูดถึง “ความเชื่อที่เป็นการเชื่อฟัง” ในโรม 1:5 และ 16:26²¹

ผมจะพูดอะไรบางอย่างที่น่าตกใจกว่านี้แม้ว่าจะไม่ได้อธิบายรายละเอียดในครั้งนี ถ้าไม่ใช่ผมที่มีชีวิตอยู่ แล้วใครหรือที่มีชีวิตอยู่? ก็เป็นพระคริสต์ที่มีชีวิตอยู่ แล้วเกิดอะไรขึ้นกับคุณ? สมมุติว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจถามคุณว่าคุณเป็นใคร และคุณตอบว่า “ผมไม่มีชีวิตอยู่อีกต่อไป ผมตายแล้วเพราะผมถูกตรึงไว้กับพระคริสต์” เจ้าหน้าที่ตำรวจจะพูดว่า “ถ้าอย่างนั้นใครล่ะที่มีชีวิตอยู่? แล้วคุณเป็นใคร?” คุณตอบว่า “ผมเป็นพระคริสต์” “คุณเป็นพระคริสต์หรือ?” “ใช่แล้ว ผมเป็นพระคริสต์ เพราะพระคริสต์ทรงมีชีวิตอยู่ในผม ผมได้ตายแล้ว ดังนั้นผู้ที่คุณกำลังคุยอยู่ด้วยก็คือพระคริสต์!”

²⁰ “I live by the faith of the Son of God” (King James Version)

²¹ โรม 1:5 “โดยทางพระองค์นั้นพวกข้าพเจ้าได้รับพระคุณและหน้าที่เป็นอัครสาวก เพื่อเห็นแก่พระนามของพระองค์ ให้ชนชาติต่าง ๆ เชื่อฟังตามความเชื่อนั้น”

คุณอาจถูกส่งตัวเข้าแผนกจิตเวชเพราะพูดจาเหลวไหลแบบนี้ แต่นั่นคือความจริงในพระคัมภีร์! ถ้าคุณและผมไม่ได้มีชีวิตอยู่อีกต่อไป ผู้ที่มีชีวิตอยู่ในเราก็คือพระคริสต์ ไม่ว่าเราจะรับเอาคำกล่าวของเปาโลตามที่ปรากฏหรือจะไม่รับก็ตาม ลองคิดทบทวนดูให้ดี ถ้าคุณตายและพระคริสต์ทรงมีชีวิตอยู่ในคุณ คุณก็คือพระคริสต์! แต่จงสังเกตสิ่งที่เปาโลพูดให้ถี่ถ้วน เปาโลไม่ได้บอกว่าเป็นพระเยซูที่มีชีวิตอยู่ แต่เป็นพระคริสต์ที่มีชีวิตอยู่ พระเยซูกับพระคริสต์นั้นไม่เหมือนกันเสียทีเดียว (ทุกประการ) พระคริสต์ไม่ได้เป็นอีกชื่อหนึ่งของพระเยซู พระคริสต์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์²²ผู้ช่วยให้รอดของเรา

เราจะต้องเป็นพระคริสต์ในความสัมพันธ์แนวราบ

ให้เราดูคำอธิบายเพิ่มเติมในเรื่องนี้ได้จากฟิลิปปี 1:21 ซึ่งเป็นอีกข้อหนึ่งที่รู้จักกันดีคือ “สำหรับข้าพเจ้า การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ และการตายก็ได้กำไร” (“For to me, to live is Christ and to die is gain” NIV) คำว่า “is” ทั้งสองครั้งในประโยคนี้ไม่มีในภาษากรีก ภาษากรีกกล่าวว่า “Εμὸν ἔστιν τὸ ζῆν Χριστός καὶ τὸ ἀποθάνειν κέρδος” ภาษากรีกไม่มีคำว่า ἔστιν (is) นั่นหมายความว่า การแปลตรงตามคำมีเพียงว่า “สำหรับข้าพเจ้ามีชีวิตพระคริสต์ การตายกำไร” ส่วนฉบับคิงเจมส์เข้าใจถูกต้องโดยให้คำ “is” (ก็เพื่อ, ก็ได้) เป็นอักษรตัวเอนไว้ว่า “สำหรับข้าพเจ้าการมีชีวิตก็เพื่อพระคริสต์ การตายก็ได้กำไร” คำตัวเอนบอกเราว่าคำ “is” ไม่ได้มีอยู่ในภาษากรีก

พระคัมภีร์ภาษาอังกฤษจำเป็นต้องใส่คำว่า “is” เข้าไป เพราะไม่เช่นนั้นจะทำให้ภาษาอังกฤษไม่เป็นธรรมชาติและไม่สามารถอ่านได้ แต่การไม่มี “is” ในภาษากรีกก็ทำให้ไม่สามารถอ่านได้เช่นกัน การที่ไม่มีคำ “ἔστιν” ในภาษากรีกก็ยิ่งทำให้ไม่สามารถอ่านได้ แต่เปาโลก็เลือกที่จะเขียนอย่างนั้นเพื่ออธิบายประเด็นของเขา

เปาโลกำลังบอกว่าชีวิตของเขาเทียบเท่ากับพระคริสต์ อันที่จริงแล้วเปาโลคือพระคริสต์! คุณเห็นภาพที่น่าตกใจนี้ไหม? เรานึกถึงคำสนทนาต่อไปนี้ในยอห์น 14:8-9

ฟิลิปทูลพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอได้โปรดสำแดงพระบิดาให้พวกข้าพระองค์เห็น เท่านั้น ก็เพียงพอแล้วสำหรับพวกข้าพระองค์” พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ฟิลิป เราอยู่กับท่านนานถึงขนาดนี้แล้วท่านยังไม่รู้จักเรามากหรือ? ใครก็ตามที่เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา ท่านจะพูดได้อย่างไรว่า ‘โปรดสำแดงพระบิดาให้พวกข้าพระองค์เห็น?’” (ยอห์น 14:8-9 ฉบับ ESV)

²² หมายถึง “ผู้ที่ถูกเจิมไว้” คำว่า “คริสต์” เป็นคำกรีกที่มีความหมายเหมือนคำฮีบรูว่า “เมสสิยาห์”

ฟิลิปขอให้พระเยซูสำแดงพระบิดาให้เขาเห็น แต่พระเยซูตรัสว่า “ใครก็ตามที่เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา” ดังนั้นเราอาจถามพระเยซูว่า “ถ้าเช่นนั้นพระองค์ทรงเป็นพระบิดาหรือ? ถ้าข้าพระองค์จะได้เห็นพระบิดาทุกครั้งที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ อย่างเดียวที่จะเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลก็คือถ้าพระองค์ทรงเป็นพระบิดา” พระเยซูจะบอกเราว่า “ใช่ ท่านพุดถูกแล้ว เราเป็นพระบิดา”

พระเยซูตรัสต่อไปว่า “ท่านไม่เชื่อหรือว่าเราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในเรา?” เพราะพระบิดาทรงมีชีวิตอยู่ในพระเยซู เมื่อคุณเห็นพระเยซูคุณก็เห็นพระบิดา

ภารกิจของเราในโลกนี้ก็คือการเป็นพระคริสต์ เปาโลกล่าวว่า “สำหรับข้าพเจ้าการมีชีวิต-พระคริสต์” แล้วส่วนต่อมาก็มีผลให้ “การตาย-กำไร” ถึงเวลานั้นคุณและผมจะเป็นเหมือนพระคริสต์อย่างสมบูรณ์ ตอนนี้เรายังไม่สมบูรณ์แบบ ดังที่เปาโลกล่าวว่า “ไม่ใช่ข้าพเจ้าได้รับทั้งหมดนี้แล้วหรือถูกทำให้สมบูรณ์แบบแล้ว แต่ข้าพเจ้ากำลังบากบั่นมุ่งไปสู่...” (ฟิลิปปี 3:12 ฉบับ NIV) เปาโลบากบั่นมุ่งไปสู่เป้าหมาย คือเป้าหมายในการตีพร้อมสมบูรณ์ ซึ่งก็คือการมาเป็นเหมือนพระคริสต์อย่างสมบูรณ์และถึง “ขนาดความบริบูรณ์ของพระคริสต์” (เอเฟซัส 4:13) เมื่อผู้คนมองดูคุณ พวกเขาจะเห็นพระคริสต์จริง ๆ! ถ้าคุณถึงขนาดความบริบูรณ์ของพระคริสต์ เมื่อผู้คนมองดูคุณ พวกเขาจะเห็นความบริบูรณ์ของพระคริสต์ ถ้าไม่ถึงขนาดความบริบูรณ์ของพระคริสต์ อย่างน้อย ๆ พวกเขาก็ควรจะเห็นพระคริสต์อยู่บ้าง

ถ้ามีคนพุดกับคุณว่า “โปรดสำแดงพระบิดาให้เราเห็น” ใครจะเป็นผู้ที่สำแดงพระบิดาให้พวกเขาเห็น? พระเยซูตรัสว่า “ใครก็ตามที่เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา” แต่ตอนนี้เราไม่สามารถมองเห็นพระเยซูได้เพราะพระองค์ทรงอยู่ในสวรรค์ แล้วเราจะสำแดงให้พวกเขาเห็นพระบิดาได้อย่างไร? คำตอบก็คือ คุณนั่นแหละที่จะสำแดงให้พวกเขาเห็น คุณเป็นพระคริสต์! คุณเห็นว่ามันน่าตกใจไหม? คุณมีคำอธิบายที่ดีกว่านี้ไหม?

จุดมุ่งหมายทั้งหมดของการถูกตรึงก็คือ ตอนนี้เราตายแล้วและพระคริสต์ทรงมีชีวิต เรามีชีวิตอยู่เพื่อเป็นพระคริสต์! นั่นคือจุดสำคัญ! เราไม่ได้มีชีวิตอยู่เพียงเพื่อจะสั่งสอนและพุดหลักคำสอนและหลักการของเราไปเรื่อย ถ้ามีใครมองดูคุณและไม่เห็นอะไรเลยนอกจากตัวคุณเอง คุณจะพุดได้อย่างไรว่า “สำหรับข้าพเจ้า การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์”? มันจะถูกตอกว่าไหมที่คุณจะพุดว่า “สำหรับข้าพเจ้า การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อตัวข้าพเจ้า” เพราะเมื่อมีคนมองคุณ เขาไม่ได้เห็นคนอื่น แต่ถ้าวันหนึ่งเขามองดูคุณและพุดว่า “ผมเห็นพระคริสต์” ก็แสดงว่าคุณกำลังเริ่มบรรลุภารกิจของคุณ ตอนนี้ “ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้น” ของพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทำงานอยู่ในคุณ เมื่อคุณเทศนาพระคำชีวิตของผู้คนจะได้รับการเปลี่ยนแปลง มีอะไรเกิดขึ้นกับการเทศนาของคุณไหม? คุณเทศนาในคริสตจักรของคุณมานานเท่าไรแล้ว? มีอะไรเกิดขึ้นบ้างไหม? เมื่อคุณออกไปประกาศทุกวันมีอะไรเกิดขึ้นบ้างไหม?

สิ่งที่น่าทึ่งคือ จากประสบการณ์ของผม ผมไม่จำเป็นต้องเปิดปากของผมเพื่อจะชักนำผู้คนมาหาองค์ผู้เป็นเจ้า คุณจะไม่นึกถึงว่าคุณจะเป็นพระคริสต์ หรือพยายามที่จะเป็นพระคริสต์ คุณไม่ได้กำลังแสดงว่าคุณเป็น เพราะนั่นจะไม่จริงใจ แต่สิ่งต่างๆเกิดขึ้นก็เพราะพระคริสต์ทรงอยู่ในคุณ โดยพระวิญญาณที่อยู่ในตัวคุณ

เมื่อสองสามสัปดาห์ก่อนผมพบผู้ร่วมงานเต็มเวลาจากทางตอนเหนือของจีนที่ผมไม่ได้เจอมาเก้าปีแล้ว ตอนที่ผมพบเขาครั้งแรกหลายปีมาแล้วนั้น เขากำลังง่วนอยู่กับการหาเลี้ยงชีพอยู่บนท้องถนนด้วยการขับสามล้อ ผมพูดเรื่องง่ายๆไม่กี่เรื่องกับเขาและตอนนี้เขาเป็นผู้รับใช้เต็มเวลา วันก่อนเขาพูดกับผมว่า “ผมขอถามอะไรหน่อยได้ไหม? ตอนนั้นทำไมคุณจึงมาพูดกับผม?” ผมพูดกับเขาเพียงไม่กี่เรื่องและนั่นทำให้ทั้งชีวิตของเขาเปลี่ยนไป ความจริงของเรื่องนี้ก็คือเขาไม่ได้วิ่งมาหาผม เขาวิ่งมาหาพระคริสต์แต่เขาไม่รู้ แต่ตอนนี้เขาเริ่มเข้าใจความหมายของเปาโลที่ว่า “สำหรับข้าพเจ้ามีชีวิต-พระคริสต์”

ชีวิตคริสเตียนควรจะเป็นเช่นนั้น ผมรู้สึกเศร้าใจกับผู้ร่วมงานเหล่านั้นที่ใช้เวลาทั้งชีวิตของพวกเขาศึกษาพระคัมภีร์อย่างซื่อสัตย์ และสอนตามกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์อย่างขยันขันแข็ง แต่ก็ไปไม่ถึงไหน คุณไม่ได้สร้างคริสตจักรขึ้นมาด้วยการศึกษาพระคัมภีร์ แต่สิ่งสำคัญที่สุดก็คือชีวิตของคุณมีคุณสมบัติในฝ่ายวิญญาณที่คนอื่นจะมองเห็นได้ต่างหาก เมื่อคนอื่นมองดูคุณ พวกเขาจะไม่คอยสังเกตดูผมที่ยุงเหยิงของคุณเมื่อถูกลมพัด ผมของพระเยซูอาจจะปลิวอ่อนเมื่อพระองค์เจอพายุเมื่ออยู่บนเรือ สิ่งที่พวกเขาจะสังเกตเห็นไม่ใช่ผมของพระองค์ แต่เป็นฤทธิ์อำนาจที่พระองค์ผู้เป็นพระบุตรของพระเจ้าได้รับจากพระบิดาของพระองค์ พวกเขาพูดกันว่า “พระองค์ทรงเป็นใครกันหนอ? แม้แต่ลมและคลื่นก็ยังเชื่อฟังพระองค์!” (มัทธิว 8:27 ฉบับ NIV)

เมื่อพระเยซูทรงยืนหยัดอยู่ในความสัมพันธ์พิเศษกับพระยาห์เวห์ ดังนั้นคุณก็จะยืนหยัดอยู่ในความสัมพันธ์พิเศษกับพระยาห์เวห์ด้วย แน่แน่นอนว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าในแง่ที่ทรงเป็นหนึ่งเดียวที่ไม่มีใครเหมือน เราก็คือบุตรของพระเจ้าด้วย แต่พระเยซูทรงเป็นหนึ่งเดียวที่ไม่มีใครเหมือน เป็นผู้เดียวเท่านั้นที่พระยาห์เวห์ทรงปรากฏในพระกาย ในเนื้อหนังของพระองค์ พระยาห์เวห์ได้เสด็จเข้ามาในโลกในพระกายของพระเยซูดังที่กล่าวไว้ว่า “เพราะในพระคริสต์นั้น ความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระเจ้า (ความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระยาห์เวห์) ดำรงอยู่ในรูปกายของพระองค์” (โคโลสี 2:9 ฉบับ NIV) “พระวาตะได้มาเป็นเนื้อหนัง และประทับอยู่ท่ามกลางเรา”²³ (ยอห์น 1:14 ฉบับ ESV)

²³ ฉบับมาตรฐาน 2011 และฉบับ 1971 แปลว่า “พระวาตะทรงเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา” (ผู้แปล)

เราเป็นรูปเหมือนของพระคริสต์

ผมได้ให้คุณคิดสองสามอย่าง เพราะเราได้ตายแล้ว เราจึงไม่ได้ทำหน้าที่เหมือนเป็นตัวของเราเองแต่ทำหน้าที่เหมือนเป็นพระคริสต์ ถ้าเราไม่ต้องการจะทำหน้าที่เหมือนเป็นพระคริสต์แล้วจะมีเหตุอะไรหรือที่จะอยู่ในพระกายของพระคริสต์ซึ่งก็คือคริสตจักร? พระกายของพระคริสต์คือกายรวมของผู้มีชีวิตซึ่งมีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ภายใน พระวิญญาณองค์เดียวกันนี้ที่เปลี่ยนเราให้เป็นรูปเหมือนของพระคริสต์

สิ่งนี้นำไปสู่การเป็นรูปเหมือน ในหนังสือ “การมาเป็นคนใหม่” นั้นผมได้พูดอย่างครอบคลุมเกี่ยวกับการเป็นรูปเหมือนซึ่งเป็นแนวคิดหลักในคำสอนของพระคัมภีร์ รูปเหมือนคืออะไร? มันเป็นสิ่งที่คุณมอง แล้วคุณจะเห็นบุคคลที่รูปนั้นกำลังแสดงให้เห็น พระเยซูทรงบอกให้ฟาริสีเอาเหรียญมาให้พระองค์ พวกเขาจึงนำเหรียญมาให้พระองค์ (มัทธิว 22:19) แล้วพระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า “รูปเหมือนและคำจารึกนี้เป็นของใคร?” คำว่า “รูปเหมือน” นี้คือคำเดียวกับ “ฉายา” ที่พระคัมภีร์ใช้พูดถึงการที่เราเป็น “พระฉายาของพระเจ้า” เมื่อฟาริสีกล่าวว่าเหรียญเป็นรูปเหมือนของซีซาร์ พระเยซูจึงทรงบอกพวกเขาให้ถวายของที่เป็นของซีซาร์ให้แก่ซีซาร์ เพราะรูปเหมือนของซีซาร์อยู่บนเหรียญนั้น ถ้าคุณอยากรู้ว่าซีซาร์หน้าตาเป็นอย่างไรก็ให้ดูที่เหรียญ และถ้าคุณอยากรู้ว่าพระราชินีอลิซาเบธมีพระพักตร์เป็นอย่างไร ก็ให้ดูที่เหรียญของแคนาดา

พระคริสต์ทรงเป็นรูปเหมือนของพระเจ้า (2 โครินธ์ 4:4)²⁴ เมื่อครั้งที่พระเยซูทรงอยู่บนโลก พระองค์ตรัสว่า “ผู้ที่เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา” แต่ตอนนี้พระองค์ทรงอยู่ในสวรรค์ แล้วใครจะเป็นผู้สำแดงพระเจ้าให้โลกได้เห็น? เมื่อผู้คนมองดูคุณ พวกเขาเห็นใคร? พวกเขาเห็นพระคริสต์ไหม? ภารกิจของเราคือการสำแดงพระคริสต์! ถ้าเราทำสิ่งนี้สำเร็จ เราก็จะมีฤทธิ์อำนาจอย่างบริบูรณ์ เมื่อพระเยซูตรัสว่า “ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้นทรงมอบไว้แก่เราแล้ว” นั่นเพื่อพระองค์เองหรือ? ไม่ใช่เลย นั่นเพื่อพวกคุณต่างหาก! พระเยซูไม่ได้ต้องการ “ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้น” เมื่อพระองค์ประทับที่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา แต่เราต้องการเพื่อว่าเมื่อคนมองดูเรา พวกเขาจะได้เห็นสิ่งทั้งดงาม มนุษย์เป็น “รูปเหมือนและสง่าราศีของพระเจ้า” (1 โครินธ์ 11:7)²⁵ ไม่ใช่แค่เป็นรูปเหมือนของพระเจ้าแต่ยังเป็นสง่าราศีของพระเจ้าด้วย!

²⁴ หรือ “ผู้ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้า” (2 โครินธ์ 4:4 “ในกรณีของพวกเขา พระของยุคนี้ได้ทำให้ความคิดของคนที่ไม่เชื่อมืดมนไป เพื่อไม่ให้เห็นความสว่างของข่าวประเสริฐ คือเรื่องพระสิริของพระคริสต์ผู้ทรงเป็นพระฉายาของพระเจ้า”)

²⁵ 1 โครินธ์ 11:7 “เพราะการที่ผู้ชายไม่สมควรจะคลุมศีรษะ นั้นก็เพราะว่าผู้ชายเป็นพระฉายาและสง่าราศีของพระเจ้า ส่วนผู้หญิงนั้นเป็นสง่าราศีของผู้ชาย” (ฉบับไทยคิงเจมส์)

ผมหวังว่าผมได้ให้ความเข้าใจกับคุณมากพอที่จะคิดถึงพันธกิจของคริสตจักรในระดับแนวราบ “ในพระนามของพระเยซู” คือวิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำงาน ในหนังสือกิจการนั้นทุกสิ่งที่ได้กระทำในพระนามของพระเยซูเป็นการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระวิญญาณบริสุทธิ์สร้างคนใหม่ขึ้นตามรูปเหมือนของพระคริสต์ ถ้าคุณเป็นคนใหม่ คุณก็ควรจะสามารถสำแดงพระเจ้าของพระเจ้าที่สำแดงในพระคริสต์ผู้เป็นรูปเหมือนของพระเจ้าด้วย การทำหน้าที่ทุกอย่างของพระเยซูในพระคัมภีร์ใหม่เราก็จะทำเหมือนกันทุกอย่าง พระเยซูทรงเป็นรูปเหมือนอย่างใด เราก็เป็นรูปเหมือนอย่างนั้นด้วย งานใดที่พระเยซูทรงทำ เราก็ทำ สิ่งที่พระองค์ทรงทำในโลก เราก็ทำเหมือนกัน พันธกิจของเราคือสำแดงพระสิริของพระเจ้าเหมือนที่พระเยซูทรงสำแดง นั่นคือเคล็ดลับของฤทธิ์อำนาจ

ผมร้อนใจที่ผู้ร่วมงานหลายคนได้ทุ่มเททำงานหนักโดยเกิดผลเพียงเล็กน้อยอยู่อย่างนั้น คุณยอมทิ้งทุกสิ่งเพื่อองค์ผู้เป็นเจ้าของ แม้แต่อาชีพของคุณและการฝึกอบรมในสาขาเฉพาะทางของคุณ มันคุ้มค่าไหม? มันจะไม่คุ้มค่าเว้นแต่คุณจะบรรลุถึงพระประสงค์ของพระยาห์เวห์สำหรับคริสตจักรของพระองค์ ซึ่งก็คือการสำแดงพระสิริของพระองค์ดังที่พระเยซูได้ทรงกระทำ และดำเนินชีวิตที่ไม่ธรรมดาจนคนประหลาดใจที่คุณแตกต่างจากคนอื่น และเมื่อพวกเขาถามคุณ คุณก็จะบอกเรื่องราวที่จะเปลี่ยนชีวิตของพวกเขา (1 เปโตร 3) เพื่อถวายเกียรติแด่พระบิดา

ตัวอย่างชีวิตจริง

เมื่อผมอายุประมาณ 21 ปี ผมเดินทางทางเรือที่ยาวนานจากฮ่องกงไปยุโรป ผมได้แบ่งปันในคำพยานของผมว่า องค์ผู้เป็นเจ้าของได้ทรงจัดเตรียมเงินให้ผมอย่างอัศจรรย์ในการเดินทางไปยุโรปทั้งๆ ที่ผมไม่มีเงินเลย เพื่อนผู้โดยสารของผมคนหนึ่งเป็นหมอลูกครึ่งออสเตเรียซึ่งเป็นชายร่างใหญ่ ใหญ่กว่าผมประมาณสี่เท่าในเวลานั้น เขาชอบกินอาหารแบบกินเท่าไรก็ไม่รู้จักอิ่ม เมื่ออยู่ที่โต๊ะอาหาร เขาก็กินอย่างมูมมามและตะกละตะกลามกับทุกสิ่งที่ตั้งอยู่ตรงหน้าเขา ผมคิดในใจว่า ชายคนนี้เป็นหมอลูกครึ่งจะรู้ว่าเขากำลังฆ่าตัวเองชัดๆ แต่นั่นก็ไม่ทำให้เขาวิตก และเขายังคงซัดอาหารเข้าไปโดยไม่คิดอะไรมาก

บนเรือบรรทุกสินค้าลำนี้มีผู้โดยสารประมาณสิบคนเท่านั้น เราทุกคนจึงนั่งโต๊ะเดียวกัน รวมทั้งหมอลูกครึ่งของเขาที่อายุน้อยกว่าเขาครึ่งหนึ่งเห็นจะได้ เขาใช้ภาษาที่หยาบคายและสกปรกที่สุด ทุกครั้งที่เขาเปิดปากก็จะมีแต่ภาษาลามกและโอ้อวดการกระทำที่น่าละอายของเขา เขาเป็นคนเจนจัดกับโลกมากอย่างเรื่องที่มาอวดกับผมถึงวิธีฉ้อโกงคนใช้ของเขา คุณนึกภาพออกไหม? คุณคงคิด

ว่าคงไม่มีหมอกคนไหนจะกล้าพูดแบบนี้ แต่เขาก็อวดถึงวิธีโกงคนไข้ง่ ๆ คนนี้และคนไข้ง่ ๆ คนนั้น และรีดเงินจำนวนมากจากพวกเขา ผมคิดในใจว่า ชายคนนี้เป็นคนแบบไหนกัน?

ในช่วงท้ายของการเดินทางของเราจากฮ่องกงไปยุโรป หลังจากอยู่บนเรือมากกว่าหนึ่งเดือน มีวันหนึ่งผมกำลังยืนอยู่บนหอบังคับการเรือ หอบังคับการเรือเป็นจุดที่สูงที่สุดของเรือและตรงนั้นมีแต่ราวกันหรือราวบันได โดยมีห้องคนนำร่องอยู่ด้านล่าง ผมกำลังยืนอยู่ตรงจุดที่สูงที่สุดของเรือเพื่อดูเรือแล่นฝ่าผืนน้ำไปในทะเล

ทันใดนั้นหมอกคนนี้ก็ขึ้นมายืนอยู่ข้างๆผม เขาพูดกับผมว่า “อีริค ผมมีบางอย่างจะบอกคุณ” ผมตอบว่า “บอกมาได้เลย” เขาพูดว่า “ในเดือนที่ผ่านมา ผมสังเกตว่ามีบางอย่างที่คุณแตกต่างจากคนอื่น แต่ผมก็บอกเจาะจงลงไปไม่ได้ อะไรทำให้คุณแตกต่างจากคนอื่นหรือ?”

ผมพูดว่า “ถ้าคุณอยากรู้ ผมก็จะแบ่งปันให้คุณฟังสักเรื่องสองเรื่อง” ผมบอกเขาว่าผมมารู้จักองค์ผู้เป็นเจ้าได้อย่างไรและพระองค์เปลี่ยนชีวิตของผมอย่างไร แล้วผมก็พูดกับเขาว่า “ถ้าคุณอยากรู้มากกว่านี้ ผมจะให้พระกิตติคุณเล่มเล็กๆนี้ให้ไปอ่าน และผมจะทิ้งที่อยู่ไว้ให้คุณเขียนถึงผมได้”

ในตลอดการเดินทาง ผมไม่เคยแสวงหาหรือพยายามจะแสดงให้เห็นว่าเป็นคนเคร่งศาสนาเลย ผมเป็นแค่หนุ่มคนหนึ่งเหมือนคนอื่น ๆ และใช้ชีวิตเต็มที่ แต่ชายผู้นี้เป็นคนแข็งแกร่งที่สุดในโลกจนผมคิดว่าไม่มีอะไรจะตะใจของเขาได้ และเมื่อพิจารณาขนาดตัวของเขาแล้ว เขาคงต้องพยายามอย่างมากที่จะไต่ขึ้นไปถึงสองดาดฟ้าเพื่อขึ้นไปหอบังคับการเรือ ทำไมเขาจึงไม่คอยให้ผมลงมาเสียก่อน? ด้วยน้ำหนักเกือบ 140 กิโลกรัมที่หนักเอากการ เขาคงต้องตะเกียกตะกายเหนียวตัวตัวเองขึ้นไปตามราวบันไดเหล่านี แล้วยังถูกซี่บันไดครูดไปจนถึงด้านบน ผมสงสัยว่าทำไมเขาจึงไม่รอจนเรานั่งที่โต๊ะอาหาร แต่เขาอาจไม่อยากรบกวนผมต่อหน้าคนอื่นก็ได้

ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้ายิ่งใหญ่เพียงใด ผมไม่เคยประกาศกับใครบนเรือลำนี้เลย หรือจะ “เป็นพยาน” กับใครว่า “คุณเชื่อพระเยซูไหม?” แค่นี้ชีวิตของคุณพูดเอง ถ้าชีวิตของคุณไม่ได้พูดกับคนอื่น ๆ เลย ก็จงเงียบเสีย

แต่ชายผู้แข็งแกร่งคนหนึ่งที่โอ้อวดความผิดความบาปและอดีตที่น่าละอายของเขาได้เดินขึ้นมาหาผม เขาน่าจะอายุราวๆหกสิบ มากพอที่จะเป็นปู่ของผมได้ แต่เขาก็เป็นฝ่ายเข้ามาหาผมและถามผมว่า “อะไรทำให้ผมแตกต่างจากคนอื่นหรือ?” คุณลองนึกดูสิว่าเขาต้องถ่อมตนขนาดไหนที่จะทำเช่นนั้น?

เมื่อผมยื่นหนังสือพระกิตติคุณให้เขา เขาก็รับมันอย่างนอบน้อมและซึ่งใจโดยไม่มีพฤติกรรมที่หยิ่งโสให้เห็นบนโต๊ะอาหาร เขาเปลี่ยนเป็นคนละคน ผมมีแค่พระกิตติคุณยอห์นปกสีแดง ผมไม่มีอะไรอย่างอื่นที่จะให้เขา เขารับหนังสือไปและพูดว่า “ขอบคุณ ผมจะไปอ่านดู” และเขาก็เดินออกไป

มีอย่างอื่นเกิดขึ้นระหว่างการเดินทาง ในช่วงแรกของการเดินทางจากฮ่องกงไปสิงคโปร์ซึ่งใช้เวลาไม่เกินสัปดาห์ ผมอยู่ร่วมห้องกับเด็กหนุ่มที่อายุรุ่นราวคราวเดียวกับผม ก่อนที่เราจะถึงชายฝั่งสิงคโปร์เขาถามผมว่า “ผมจะมาเชื่อได้อย่างไร?” ผมพูดว่า “ถ้าคุณอยากเชื่อ คุณก็คุกเข่าลงด้วยกันในห้องนี้ได้เลยและมอบชีวิตของคุณให้กับองค์ผู้เป็นเจ้าของ” ซึ่งเขาก็ยินดีทำ! ส่วนที่เรายู่ร่วมห้องเดียวกัน ผมไม่เคยพูดประกาศกับเขาเลยสักครั้ง เพราะสำหรับผมนั้นมีชีวิต-พระคริสต์ ชายหนุ่มผู้นี้คงเห็นอะไรบางอย่างในตัวผมที่ทำให้เขาหันมาหาพระคริสต์

ตลอดชีวิตของผม ผมได้เห็นรูปแบบนี้เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า เราได้รับ “ฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้น” เพื่อเปลี่ยนแปลงผู้คน แม้แต่การที่ทำให้ใจของคนแข็งกระด้างที่เจนโลกต้องเชื่อฟัง ในช่วงชีวิตผมผมได้เห็นคนมากมายที่เจนจัดกับโลก แต่ไม่เคยเห็นคนอย่างหมอคนหนึ่งที่คุ้ยไถ้อวดความบาปและความชั่วของเขา แต่ท่าทีของเขาก็เปลี่ยนไปหมดภายในเดือนกว่าๆ ผมไม่ใช่หมอแต่ผมไม่คิดว่าเขาจะมีชีวิตอยู่ได้นานก่อนที่อาการหัวใจวายจะคร่าชีวิตเขาไป ผมไม่รู้ว่ในที่สุดแล้วเกิดอะไรขึ้นกับเขา ผมกำลังจะไปยุโรป ดังนั้นผมจึงไม่รู้ว่เขาจะติดต่อกับผมได้อย่างไรแม้จะมีที่อยู่ที่ผมให้เขาไว้

เราได้รับสิทธิพิเศษและความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ในการเป็นพระคริสต์ในโลกนี้ คนทั้งหลายควรมองเห็นพระบิดาเมื่อพวกเขาเห็นเรา เช่นเดียวกับที่พวกเขาเห็นพระบิดาเมื่อพวกเขาเห็นพระเยซู พวกเขาไม่มีทางที่จะเห็นหรือรู้จักพระบิดาได้นอกจากผ่านทางเรา นั่นคือสิทธิพิเศษของการทรงเรียกของเรา เราไม่มีข้อแก้ตัวที่จะไม่ทำตามการทรงเรียกของเราเพราะมีฤทธิ์อำนาจผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่ในเรา

แม้ว่าคุณจะไม่ได้นึกถึงมัน ฤทธิ์อำนาจก็ยังทำงานอยู่ในคุณโดยที่เหล่าวิญญาณชั่วก็รู้ว่คุณเป็นใคร ผมได้แบ่งปันมาก่อนหน้านี้ว่ ผมเคยเจอผู้หญิงคนหนึ่งที่เป็นคนทรง เธอพูดกับผมว่ “ฉันรู้ว่คุณเป็นใคร”

ผมพูดว่ “จริงหรือ? ผมไม่รู้ว่คุณเป็นใคร”

“แต่ฉันรู้ว่คุณเป็นใคร”

“คุณรู้อย่างไรว่ผมเป็นใคร?”

“ฉันฝึกฝนเรื่องทางวิญญาณ”

“จริงหรือ? คุณรับการฝึกฝนมาจากไหน?”

เธอได้ไปเยี่ยมพระทิเบตผู้เป็นปรมาจารย์ทางวิญญาณในเทือกเขาทิเบต เธอรู้จักผมและบอกเรื่องราวต่างๆในชีวิตของผมได้แม้ว่าผมจะไม่เคยพบเธอมาก่อนก็ตาม ผมพูดกับเธอว่า “ก็ดี แต่คุณควรมารู้จักความจริง เพราะปรมาจารย์ทางวิญญาณของคุณจะไม่นำคุณไปถึงพระเจ้าเที่ยงแท้และทรงพระชนม์อยู่” เธอฟังอย่างตั้งใจ มันเป็นเรื่องที่น่าแปลกกว่าพวกวิญญาณรู้ว่าคุณเป็นใคร

ผมเพิ่งแบ่งปันไปเรื่องหญิงผู้หนึ่งที่มีฝีมือสูงเข้าสิง เราทุกคนกำลังนั่งกันอยู่รอบๆห้องเมื่อเธอลุกขึ้นและหมอบอยู่แทบเท้าของผม เธอคว้าเท้าของผมและจับเอาไว้ แต่ผมบอกให้เธอลุกไปที่นั่งของเธอ วิญญาณนั้นกำลังยอมจำนนว่า “ฉันยอมจำนนอยู่แทบเท้าของท่าน แต่จะขอร้องอย่างหนึ่งขอให้ฉันออกไปทางประตู” ผมพูดว่า “เชิญคุณออกทางประตูได้” มันน่าแปลกใจใช่ไหม? คุณคิดว่าตัวของผู้หญิงเองจะมากอดเท้าของผมไหม? ผมไม่เคยพบเธอมาก่อน มันไม่ใช่ตัวเธอเองที่กอดเท้าของผมแต่เป็นผีที่อยู่ข้างในเธอ สิ่งนี้บอกถึงการยอมจำนนว่า “ฉันยอมแพ้ ฉันไม่ต้องการต่อสู้อีกต่อไป โปรดปล่อยฉันไปเถอะ” ผมพูดว่า “คุณไปได้” แล้ววิญญาณก็ออกไป ทันใดนั้นหญิงคนนี้ก็เปลี่ยนไปเลย ชั่วโมงหนึ่งเธอเป็นคนแปลกและไม่มีสติสัมปชัญญะ แต่ตอนนี้เธอเป็นปกติมีสติสัมปชัญญะ

ตามธรรมดาแล้วเราจะไม่รู้ว่าฤทธิ์อำนาจนี้ที่ทำงานอยู่ในตัวเรา มันไม่ใช่สิ่งที่เราจะทำเองได้สำหรับผมแล้วก็เหมือนกับเปาโลคือการมีชีวิตพระคริสต์ ไม่ว่าเปาโลจะไปที่ไหนฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณก็ทำงานผ่านทางเขา

ความมุ่งหมายของผมในวันนี้คือการแบ่งปันสองสิ่งนี้กับคุณ สิ่งแรกคือ ถ้าคุณมีทางเข้าถึงพระบิดาพระยาห์เวห์ของคุณได้โดยตรง ก็จงอย่าให้ใครมาคั่นกลางระหว่างคุณกับพระองค์ แต่ถ้าคุณไม่มีทางเข้าถึงพระองค์ คุณก็ควรต้องรับหามัน ไม่เช่นนั้นคุณจะลงเอยด้วยการไม่ได้อะไรเลย แม้คุณจะยอมทำงานและวิชาชีพของคุณ นั่นจะเป็นเรื่องที่น่าเสียดายที่สุด

ไม่มีอะไรยากในเรื่องนี้ มันเป็นเรื่องธรรมดาของการถูกตรึงไว้กับพระคริสต์ ปล่อยชีวิตเก่าไป ปล่อยตัวเก่าไป ปล่อยคนเก่าไป ปล่อยตัวตนเก่าไป และปล่อยให้พระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่เต็มตัวของคุณ นั่นก็คือการเข้าสู่หนัทางใจ จงทำพันธสัญญาของคุณกับพระยาห์เวห์ ไม่ว่าจะเป็นแบบรายบุคคลหรือแบบโดยรวมเหมือนในพิธีศีลมหาสนิท ซึ่งเป็นพันธสัญญาที่ทำไว้กับพระยาห์เวห์ พันธสัญญาของเราไม่ได้ทำไว้กับพระเยซูแต่กับพระยาห์เวห์โดยพระโลหิตของพระเยซู ดังนั้นคุณจึงเป็นของพระเจ้าและมาเป็นบุตรชายบุตรหญิงของพระองค์ ไม่มีอะไรยากในเรื่องนี้ ผมไม่เข้าใจว่าปัญหาคืออะไร มันสามารถจัดการได้ภายในไม่กี่นาที ง่ายๆแค่นั้นเอง แล้วคุณจะไปด้วยฤทธิ์อำนาจโดยที่ตัวคุณเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะมีสิ่งที่เกิดขึ้น เช่นเมื่อคุณไปเจอคนที่ถูกผีเข้า ฝีมาร์เป็นของอีกฟากหนึ่งของโลกที่มองเห็นได้ พวกมันมองเห็นสิ่งที่มนุษย์เรามองไม่เห็นและรู้ว่าคุณ

เป็นใคร แต่แม้ในฟากโลกของเรา ผู้คนจะเห็นสิ่งที่แตกต่างในตัวคุณที่พวกเขาไม่สามารถเจาะจงลงไปได้ แต่มันทำให้ชีวิตของพวกเขาเปลี่ยนไป

ประเด็นแรกของผมก็คือ การพุดคุยของเราโดยตรงกับพระเจ้า และประเด็นที่สองของผมก็คือ ในระดับแนวราบนั้น เราเป็นพระคริสต์และทำหน้าที่ในพระนามของพระองค์และในฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณทำการสร้างใหม่โดยที่ฉันและผมถูกรวมเข้าในกายเดียว ถ้าหากพระวิญญาณไม่ได้อยู่ในคุณจริงๆ ถ้าพระวิญญาณไม่ได้สถิตอยู่ในคุณ คุณก็ไม่ได้เป็นของพระคริสต์ (โรม 8:9)²⁶ พระวิญญาณของพระยาห์เวห์สร้างคนใหม่ที่ถูกรเรียกว่าพระคริสต์มากกว่าจะเรียกว่าพระเยซู เพราะพระคริสต์หมายถึงพระเมสสิยาห์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา ในทางกลับกันคุณจะมาเป็นผู้ที่ช่วยให้รอด ทุกครั้งที่คุณนำคนมาหาพระคริสต์ คุณก็ได้ช่วยบางคนให้รอด

การพุดพระคำของพระเจ้า

ในที่สุดเมื่อคุณเต็มด้วยพระวิญญาณ ทุกสิ่งที่คุณพุดจากปากของคุณจะเป็นพระคำของพระเจ้า ไม่ใช่คำของมนุษย์ ผมเป็นคนพุดเรื่องนี้เองหรือ? เปาโลกล่าวว่า “และเราขอบพระคุณพระเจ้าอยู่เสมอ เพราะเมื่อท่านได้รับพระวจนะของพระเจ้าซึ่งท่านได้ยินจากเรา ท่านไม่ได้รับไว้เป็นถ้อยคำของมนุษย์ แต่รับไว้ตามความเป็นจริงก็คือ เป็นพระวจนะของพระเจ้าซึ่งกำลังทำกิจอยู่ภายในท่านที่เชื่อ” (1 เธสะโลนิกา 2:13 ฉบับ NIV) เมื่อเปาโลพุดกับชาวเธสะโลนิกา พวกเขาไม่ได้รับไว้ว่าเป็นถ้อยคำของมนุษย์ แต่รับไว้ตามที่มันเป็นพระคำของพระเจ้า เมื่อคุณฟังสิ่งที่ได้พุดในวันนี้ คุณรับว่าเป็นคำของมนุษย์หรือเป็นคำของพระเจ้า?

เราต้องทำหน้าที่อย่างที่เราเชื่อทรงทำหน้าที่ เมื่อพระองค์ตรัส พระองค์ก็ตรัสพระคำของพระเจ้า และเมื่อเราพุด เราก็จะพุดคำของพระเจ้า เราเพียงกำลังทำหน้าที่เหมือนที่พระเยซูทรงทำในโลกนี้ เราทำสิ่งที่พระองค์ทรงทำ ด้วยข้อยกเว้นที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ เราไม่เคยตายเพื่อความผิดบาปของโลก และเราไม่จำเป็นต้องทำเช่นนั้น พระเยซูได้ทรงทำสิ่งนั้นสำเร็จแล้ว ถึงอย่างนั้นเราก็เป็นผู้ช่วยให้รอดด้วยในแง่ที่ว่าหากไม่มีเรา ก็จะมีคนในหมู่ผู้ที่ไม่เคยได้ยินพระคำของพระเจ้ารอดได้น้อยมาก แท้ของคนที่นำข่าวดีมา ช่างงามจริงๆ (โรม 10:15)²⁷ ผู้คนจะมาเชื่อได้อย่างไรถ้าพวกเขาไม่ได้ยิน แล้วพวกเขาจะได้ยินได้อย่างไร ถ้าไม่มีใครนำพระคำของพระเจ้าไปบอกพวกเขา

²⁶ โรม 8:9 “ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในพวกท่านแล้ว ท่านก็ไม่อยู่ในเนื้อหนัง แต่อยู่ในพระวิญญาณ ใครไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ คนนั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์”

²⁷ โรม 10:15 และถ้าไม่มีใครใช้พวกเขาไป เขาจะไปประกาศได้อย่างไร? ตามที่มีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “แท้งของคนที่นำข่าวดีมา ช่างงามจริงๆ นอ”

เขา? (โรม 10:17-18)²⁸ ด้วยเหตุนี้เท้าของคนเหล่านั้นที่นำข่าวดีมาจึงสวยงามจริงๆ พวกเขาเป็นผู้ช่วยให้รอดที่ป่าวประกาศเรื่องความรอด

เราเป็นรูปเหมือนและสง่าราศีของพระเจ้า เมื่อผู้คนเห็นเรา พวกเขา ก็เห็นสง่าราศีของพระยาห์เวห์ หรือสง่าราศีของพระเยซู ซึ่งก็คือสง่าราศีของพระยาห์เวห์นั่นเอง เมื่อพวกเขาได้ยินถ้อยคำที่พูดออกไปจากปากของเรา พวกเขาจะยอมรับว่าเป็นพระคำของพระเจ้า

²⁸ โรม 10:17-18 ความเชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นก็เพราะการประกาศพระคริสต์ ข้าพเจ้าถามว่า “พวกเขาไม่ได้ยินหรือ?” เขาได้ยินแล้ว “เสียงของพวกเขากระจายออกไปทั่วแผ่นดินโลกและถ้อยคำของเขาประกาศออกไปถึงสุดปลายพิภพ”